

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 100 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,
- 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Innhold

1	Innledning	7	3.3.2	Tilpasningstekstene til EU-tilsynsforordningene	24
2	Prinsipper for EØS-tilpasning til regelverket om EUs tilsynsmyndigheter	10	3.3.3	Særskilt om vilkåret om umiddelbar anvendelse og forholdet til EØS-avtalen	30
2.1	Bakgrunn og behovet for innlemmelse i EØS-avtalen	10	4	Nærmere om ESRB-forordningen og utkast til EØS-komitebeslutning med tilpasninger	31
2.2	Utvikling i EU mot flere byråer og tilsyn	11	4.1	Hovedinnholdet i ESRB-forordningen	31
2.3	Forhandlingene om prinsipper for EØS-tilpasninger	12	4.2	Utkast til beslutning i EØS-komiteen for innlemmelse av ESRB-forordningen	32
2.4	Prinsipper for EØS-tilpasning – enighet mellom finansministrene i EU og EØS/EFTA-statene	13	4.2.1	EØS-komiteens beslutning	32
2.4.1	Innledning	13	4.2.2	Tilpasningsteksten til ESRB-forordningen	32
2.4.2	Forholdet til to-pilarstrukturen i EØS-avtalen – kompetanse til å fatte bindende vedtak mv.	14	5	Nærmere om forordningen om kredittvurderingsbyråer (CRA-forordningen) og utkast til EØS-komitebeslutning med tilpasninger	34
2.4.3	EFTA-deltakelse i EUs tilsynsmyndigheter	14	5.1	Bakgrunn	34
2.4.4	Samarbeid mellom EUs tilsynsmyndigheter og EFTAs overvåkingsorgan	14	5.2	Nærmere om innholdet i CRA II ...	34
2.4.5	Klage og domstolskontroll med vedtak truffet av EFTAs overvåkingsorgan	14	5.2.1	Generelt	34
2.4.6	Forholdet til EFTAs overvåkingsorgans øvrige oppgaver	15	5.2.2	ESMAs registrering (autorisering) av kredittvurderingsbyråer	35
2.5	Prosessen med utforming av konkrete EØS-tilpasninger	15	5.2.3	ESMAs tilsyn med kredittvurderingsbyråer	35
3	Nærmere om EU-tilsynsforordningene og utkast til EØS-komitebeslutninger med tilpasninger	17	5.2.4	Kredittvurderinger fra kredittvurderingsbyråer etablert i tredjestat	36
3.1	Bakgrunn og oversikt	17	5.2.5	Nærmere om samarbeidet mellom ESMA og nasjonale tilsynsmyndigheter	37
3.2	Hovedinnholdet i EU-tilsynsforordningene	17	5.2.6	Klagerett og domstolskontroll av ESMAs vedtak etter CRA-forordningen	37
3.2.1	EU-tilsynsmyndighetenes oppgaver	17	5.2.7	Krav til tvangsfullbyrdelse av ESMAs vedtak under CRA-forordningen	38
3.2.2	Forordningenes bestemmelser om EU-tilsynsmyndighetenes organisasjon, beslutningstaking og klagebehandling	21	5.3	Nærmere om innholdet i CRA III	38
3.2.3	Særskilt om kompetansen i de tre EU-tilsynsforordningene til å treffe vedtak rettet mot finansmarkedsdeltakere	22	5.4	Utkast til beslutning i EØS-komiteen for innlemmelse av CRA II og III	38
3.3	Utkast til beslutninger i EØS-komiteen for innlemmelse av EU-tilsynsforordningene	24	5.4.1	EØS-komiteens beslutning	38
3.3.1	EØS-komiteens beslutninger	24	5.4.2	Tilpasningsteksten til CRA II og CRA III (endringsforordningene)..	39

<p>6 Nærmere om forordning om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EMIR) og utkast til EØS-komiteébeslutning med tilpasninger ..... 44</p> <p>6.1 Bakgrunn ..... 44</p> <p>6.2 Nærmere om innholdet i EMIR ... 44</p> <p>6.2.1 Generelt ..... 44</p> <p>6.2.2 Spesielt om transaksjonsregistre og ESMA's tilsynsmyndighet ..... 45</p> <p>6.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av EMIR ..... 46</p> <p>6.3.1 EØS-komiteens beslutning ..... 46</p> <p>6.3.2 Tilpasningsteksten til EMIR ..... 46</p> <p>7 Nærmere om forordning om shortsalg og visse sider ved kreditthytteavtaler (shortsalgforordningen) og utkast til EØS-komiteébeslutning med tilpasninger ..... 48</p> <p>7.1 Bakgrunn ..... 48</p> <p>7.2 Nærmere om innholdet i shortsalgforordningen ..... 48</p> <p>7.2.1 Generelt ..... 48</p> <p>7.2.2 Spesielt om shortsalgforordningen artikkel 28 – ESMA's myndighet til å gripe inn mot shortsalg under ekstraordinære omstendigheter ... 49</p> <p>7.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av shortsalgforordningen ..... 49</p> <p>7.3.1 EØS-komiteens beslutning ..... 49</p> <p>7.3.2 Tilpasningsteksten til shortsalgforordningen ..... 50</p> <p>8 Nærmere om direktiv om forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM-direktivet) og utkast til EØS-komiteébeslutning med tilpasninger ..... 51</p> <p>8.1 Bakgrunn ..... 51</p> <p>8.2 Nærmere om innholdet i AIFM-direktivet ..... 51</p> <p>8.2.1 Generelt ..... 51</p> <p>8.2.2 Spesielt om AIFM-direktivet artikkel 47 – ESMA's myndighet til å anmode om forbud for markedsføring eller restriksjoner på forvaltning ..... 52</p>	<p>8.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av AIFM-direktivet ..... 52</p> <p>8.3.1 EØS-komiteens beslutning ..... 52</p> <p>8.3.2 Tilpasningsteksten til AIFM-direktivet ..... 53</p> <p>9 EFTAs overvåkingsorgans nye rolle på finansmarkedsområdet ..... 55</p> <p>10 Konstitusjonelle forhold ..... 57</p> <p>10.1 Innledning ..... 57</p> <p>10.2 Generelt om Grunnloven og myndighetsoverføring ..... 57</p> <p>10.3 Oversikt over myndighetsoverføringen til EFTAs overvåkingsorgan ..... 59</p> <p>10.3.1 Typer av myndighet som overføres til EFTAs overvåkingsorgan ..... 59</p> <p>10.4 Overføring av domsmyndighet til EFTA-domstolen ..... 60</p> <p>10.5 Oversikt over Lovavdelingens vurderinger av konstitusjonelle forhold ved EØS-tilpasning til EUs finanstillssystem ..... 61</p> <p>10.6 Regjeringens vurdering av de grunnlovsmessige kravene til samtykke for de ulike typene myndighetsoverføring ..... 62</p> <p>10.6.1 Vedtakskompetansen etter EU-tilsynsforordningene artikkel 17, 18 og 19 ..... 62</p> <p>10.6.2 Kompetansen etter CRA-forordningen og EMIR ..... 62</p> <p>10.6.3 Kompetanse etter SFTR ..... 66</p> <p>10.7 Nærmere om EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 og kompetansetildeling i sektorrettsakter ..... 68</p> <p>10.7.1 Innledning ..... 68</p> <p>10.7.2 Artikkel 9 nr. 5-kompetanse i shortsalgforordningen og i AIFM-direktivet ..... 68</p> <p>10.7.3 Artikkel 9 nr. 5-kompetanse i MiFIR og i PRIIPs-forordningen.. 69</p> <p>11 Behov for lovendringer for å gjennomføre rettsaktene om EUs tilsynsmyndigheter og øvrige rettsakter ..... 72</p> <p>11.1 EU-tilsynsforordningene ..... 72</p> <p>11.2 ESRB-forordningen ..... 72</p>
---	--

11.3	Forordningen om kreditt- vurderingsbyråer	72
11.4	EMIR	72
11.5	Shortsalgforordningen	72
11.6	AIFM-direktivet	72
12	Økonomiske og administrative konsekvenser	74
12.1	Innledning	74
12.2	Økonomiske og administrative konsekvenser for EFTAs overvåkingsorgan	74
12.3	Administrative konsekvenser for Finanstilsynet	75
12.4	Administrative konsekvenser for foretakene mv	75
13	Konklusjon og tilrådning	76

Vedlegg

1	Uoffisiell oversettelse av konklusjoner-EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre 14. oktober 2014	79
2	Uoffisielle oversettelser av utkastene til EØS-komite- beslutninger	83
3	Uoffisielle oversettelser av utkast til tilpasninger til enkelt- bestemmelser i MiFIR og PRIIPs	129
4	Uoffisielle oversettelser av rettsaktene	139

Forslag til vedtak om samtykke til		
1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,		
2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkings- organ og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365		78

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 100 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,
- 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 15. april 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

Den internasjonale finanskrisen i 2008 ledet til mer omfattende regulering og tilsyn med finanssektoren i Europa og USA. For å styrke arbeidet i EU med makrotilsyn, finansiell stabilitet og et vel fungerende finansmarked, vedtok Rådet og Europa-

parlamentet i november 2010 fire forordninger som etablerte et nytt europeisk finanstilsynssystem. Det nye europeiske finanstilsynssystemet består av de nasjonale finanstilsynene sammen med følgende fire nye institusjoner:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- Den europeiske banktilsynsmyndighet (*The European Banking Authority* – EBA)
- Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjon (*The European Insurance and Occupational Pensions Authority* – EIOPA),
- Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (*The European Securities and Markets Authority* – ESMA),
- Det europeiske råd for systemrisiko (*The European Systemic Risk Board* – ESRB).

De tre forordningene som etablerer henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA (heretter samlet kalt EU-tilsynsforordningene) trådte i kraft i EU 1. januar 2011. Forordningen som etablerer ESRB trådte i kraft 16. desember 2010. Disse fire forordningene er ansett EØS-relevante, og det er utarbeidet utkast til fire EØS-komiteebeslutninger om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene.

EU har, etter etableringen av det europeiske finanstillsynssystemet, vedtatt et stort antall rettsakter på finansmarkedsområdet med bestemmelser som bygger videre på EU-tilsynsforordningene og/eller ESRB-forordningen. Samtidig med utarbeidelsen av utkast til EØS-komiteebeslutninger for å innlemme de tre EU-tilsynsforordningene og ESRB-forordningen i EØS-avtalen, er det utarbeidet utkast til fire EØS-komiteebeslutninger om innlemmelse av et utvalg øvrige rettsakter som har sammenheng med de tre EU-tilsynsforordningene ved at de på ulike måter overfører kompetanse fra nasjonale myndigheter til EBA, EIOPA eller ESMA.

Regjeringen ber nå om Stortingets samtykke til deltakelse i åtte EØS-komiteebeslutninger om innlemmelse i EØS-avtalen av:

- forordning (EU) nr. 1093/2010 om etablering av Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA-forordningen),
- forordning (EU) nr. 1094/2010 om etablering av Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjon (EIOPA-forordningen),
- forordning (EU) nr. 1095/2010 om opprettelse av Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA-forordningen),
- forordning (EU) nr. 1092/2010 om etablering av Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB-forordningen),
- forordning (EU) nr. 513/2011 (CRA II) og forordning (EU) nr. 462/2013 (CRA III) om endringer i forordning (EU) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (*Credit Rating Agencies*) (CRA-forordningen),
- forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre

(*European Market Infrastructure Regulation* – EMIR),

- forordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (shortsalg-forordningen), med enkelte tilhørende delegerede rettsakter, og
- direktiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM-direktivet), med enkelte tilhørende delegerede rettsakter.

Flere av EØS-komiteebeslutningene innebærer at myndighet på enkelte avgrensede områder blir overført fra norske myndigheter til EFTAs overvåkingsorgan, og i forlengelsen av dette blir domsmyndighet overført til EFTA-domstolen. Denne myndighetsoverføringen vurderes som mer enn lite inngripende, jf. nærmere omtale i kapittel 10. Det bes derfor om Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutninger i medhold av Grunnloven § 115. Grunnloven § 115 (den gang § 93) er tidligere benyttet en gang ved inngåelse av EØS-avtalen på grunn av kompetansen som ble overført til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen på konkurranseområdet.

Beslutningene i EØS-komiteen er foreløpig ikke fattet. Utkastene til EØS-komiteebeslutninger er til behandling i EUs organer og i de to andre EØS/EFTA-statene. For at Norge ikke skal forsinke ikrafttredelsen av de ovennevnte beslutningene, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før beslutningene er fattet i EØS-komiteen. Det er ventet at det ikke vil bli vesentlige endringer i de endelige beslutningene i EØS-komiteen. Dersom de endelige beslutningene skulle avvike vesentlig fra utkastene som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken igjen bli lagt frem for Stortinget.

Utkastene til de ovennevnte EØS-komiteebeslutningene i uoffisiell norsk oversettelse, og uoffisielle norske oversettelser av rettsaktene som er omfattet av de samme EØS-komiteebeslutningene, følger som trykte vedlegg (vedlegg 2 og 4) til proposisjonen.

Gjennomføringen i norsk rett av rettsaktene som omfattes av EØS-komiteebeslutningene vil, med enkelte unntak, kreve lovendringer. Finansdepartementet vil fremme proposisjoner med lovforslag så raskt som mulig.

Det foreligger om lag 180 andre EØS-relevante rettsakter på finansmarkedsområdet, som hittil ikke er tatt inn i EØS-avtalen i påvente av en avklaring av EØS/EFTA-statenes deltakelse i EUs finanstillsynssystem. Av disse er det identifisert ytterligere tre rettsakter hvor tilpasninger som innebærer overføring av myndighet til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EFTAs overvåkingsorgan vil bli aktuelt. Dette gjelder:

- forordning (EU) nr. 2015/2365 om gjennom-siktighet ved verdipapirfinansieringstransaksjoner (*Securities Financing Transactions Regulation* – SFTR),
- forordning (EU) nr. 600/2014 om Markeder for finansielle instrumenter (*Markets in Financial Instruments Regulation* – MiFIR), og
- forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med sentral informasjon om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter til forbrukere (*Packaged Retail and Insurance-based Investment Products* – PRIIPs-forordningen).

Regjeringen foreslår at Stortinget, samtidig med samtykke til deltakelse i de angitte åtte EØS-komiteebeslutningene i medhold av Grunnloven § 115, også samtykker til tilpasninger til enkeltbestemmelser om overføring av myndighet i disse tre rettsaktene. Det er foreløpig ikke utferdiget EØS-komiteebeslutninger for disse rettsaktene. EØS-komiteebeslutningene om innlemmelse av disse rettsaktene i EØS-avtalen vil senere bli forelagt Stortinget med anmodning om samtykke i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd. Det vises til nærmere redegjørelse i kapittel 10.6.3 og 10.7.3 nedenfor.

Parallelt med arbeidet med utkastene til EØS-komiteebeslutningene har EØS/EFTA-statene forhandlet frem en ny artikkel 25a og en ny protokoll 8 til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA). Den nye bestemmelsen og den nye protokollen gir nærmere retningslinjer for EFTAs overvåkingsorgans arbeid basert på den nye kompe-

tansen EFTAs overvåkingsorgan blir tilført gjennom EØS-tilpasningene til de nevnte rettsaktene. Utenriksdepartementet legger frem en egen proposisjon om samtykke til inngåelse av avtale om endringer i ODA, Prop. 101 S (2015–2016).

Sammen med utkastet til EØS-komiteebeslutning for CRA II og III er det også utarbeidet et utkast til EØS-komiteebeslutning om å ta delegerede rettsakter til CRA-forordningen inn i EØS-avtalen. Denne EØS-komiteebeslutningen vurderes imidlertid ikke å kreve samtykke fra Stortinget, men omtales likevel enkelte steder for helhetens skyld.

Nedenfor i denne proposisjonen gis det innledningsvis (kapittel 2) en oversikt over prinsippene som ligger til grunn for EØS-tilpasningene i ovennevnte utkast til EØS-komiteebeslutninger, herunder behovet for EØS-tilpasninger og forhandlingsprosessen som førte frem til prinsippene. Deretter omtales de enkelte rettsaktene og utkast til EØS-komiteebeslutninger nærmere (kapittel 3–8).

I kapittel 9 gis den en omtale av den nye rollen EFTAs overvåkingsorgan vil få som følge av EØS-tilpasningene i ovennevnte utkast til EØS-komiteebeslutninger.

I kapittel 10 drøftes konstitusjonelle forhold og samtykke til overføring av myndighet gjennom deltakelsen i de ovennevnte EØS-komiteebeslutninger, samt samtykke til overføring av myndighet gjennom tilsvarende tilpasninger til enkelte bestemmelser i tre rettsakter som det foreløpig ikke er utarbeidet utkast til EØS-komiteebeslutninger for.

Deretter følger omtale av behov for lovendringer (kapittel 11), økonomiske og administrative konsekvenser (kapittel 12), og konklusjon og tilrådning (kapittel 13).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2 Prinsipper for EØS-tilpasning til regelverket om EUs tilsynsmyndigheter

2.1 Bakgrunn og behovet for innlemmelse i EØS-avtalen

Felles forståelse og homogen anvendelse av regelverket på finansmarkedsområdet forutsetter tett samarbeid mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i hele EØS-området. Den europeiske banktilsynsmyndigheten (EBA), Den europeiske tilsynsmyndigheten for forsikring og tjenestepensjon (EIOPA) og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten (ESMA) (heretter samlet omtalt som «EUs tilsynsmyndigheter» eller «EU-tilsynsmyndighetene»), skal bidra til ensartet tilsynspraksis og et felles europeisk regelverk ved å gi anbefalinger og retningslinjer for nasjonalt tilsynsarbeid, og ved å utarbeide forslag til utfyllende regelverk som kan fastsettes av Kommisjonen med hjemmel i direktiver og forordninger fastsatt av Rådet og Parlamentet. EUs tilsynsmyndigheter er en videreutvikling av det tidligere omfattende samarbeidet mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene i EUs medlemsstater gjennom tre faste komiteer for hhv. banktilsyn (CEBS), forsikrings- og pensjonstilsyn (CEIOPS) og verdipapirtilsyn (CESR).

I enkelte særskilte tilfeller kan EUs tilsynsmyndigheter fatte vedtak som er bindende for medlemsstatene eller direkte bindende for finansmarkedsdeltakere¹ i medlemsstatene. Vedtakskompetansen er sekundær, og forutsetter at nasjonale tilsynsmyndigheter i medlemsstatene har latt være å følge en konkret anbefaling eller et pålegg fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten, eller at megling mellom nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har lyktes.

For enkelte særskilte typer institusjoner (kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre) har EUs medlemsstater i egne rettsakter overlatt autorisasjon og tilsyn til ESMA. Øvrige finansinstitusjoner er underlagt autorisasjon og tilsyn fra

nasjonale tilsynsmyndigheter, med mindre EU-staten deltar i Den europeiske bankunionen.

Det europeiske rådet for systemrisiko (ESRB) har et overordnet ansvar for overvåking av finansiell stabilitet og kan gi råd om tiltak for å begrense risikooppbygging i det finansielle systemet. ESRB har ikke kompetanse til å treffe vedtak som blir bindende for nasjonale myndigheter eller finansmarkedsdeltakere.

Landene som deltar i eurosamarbeidet har, ved siden av det europeiske finanstilsynssystemet, også opprettet Den europeiske bankunionen. Bankunionen innebærer at det er etablert felles tilsyn med og felles krisehåndtering av banker. Den europeiske sentralbanken overtok 4. november 2014 ansvaret for tilsynet med bankene etablert i eurolandene. Styret for den felles krisehåndteringsmyndigheten ble oppnevnt 19. desember 2014. Kommisjonen har nylig også foreslått felles innskuddsgarantiordning som et tredje element i Bankunionen. Medlemsstater i EU som ikke deltar i euroen, kan velge å slutte seg til Bankunionen, men Bankunionen er ikke ansett som EØS-relevant.

Det norske Finanstilsynet, samt tilsynsmyndighetene i Island og Liechtenstein, deltok tilnærmet fullt ut i det tidligere samarbeidet mellom nasjonale finanstilsyn i EU-statene i regi av de tre komiteene CEBS, CEIOPS og CESR. Finanstilsynet har også etter opprettelsen av de tre EU-tilsynsmyndighetene i 2011, på uformelt grunnlag, deltatt som observatør i styrene i EBA, EIOPA og ESMA, og har dessuten deltatt i det øvrige arbeidet i EU-tilsynsmyndighetene. Dette innebærer deltakelse på anslagsvis 2–300 møter i året, noe som bl.a. gir Finanstilsynet god anledning til å sette seg inn i kommende regelverk og tilsynspraksis og god tilgang til informasjon om risiko i foretakene og markedene på tvers av landegrensene. Fortsatt norsk deltakelse anses som viktig for tilsynsarbeidet. Dette forutsetter imidlertid en formalisering av EØS/EFTA-statenes tilknytning til EUs finanstilsynssystem gjennom innlemmelse i EØS-avtalen av de fire forordningene som etablerer systemet.

Etter etableringen av det europeiske finanstilsynssystemet har EU per 15. mars 2016 vedtatt

¹ Med *finansmarkedsdeltakere* menes finansinstitusjoner eller andre fysiske eller juridiske personer som kravene i finansmarkedslovgivningen får anvendelse overfor. Se nærmere omtale nedenfor under punkt 3.2.3.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

om lag 180 EØS-relevante rettsakter på finansmarkedsområdet. De fleste av disse nye rettsaktene inneholder bestemmelser som bygger videre på EU-tilsynsforordningene og/eller ESRB-forordningen. EØS-tilpasningene til EUs finansstilsynssystem må avklares før disse rettsaktene kan tas inn i EØS-avtalen. Dette innebærer at et stort antall rettsakter «står på vent», og at det blir et økende sprik mellom henholdsvis forpliktelsene og rettighetene EU-statene imellom og de forpliktelsene og rettighetene Norge, Island og Liechtenstein har overfor EUs medlemsstater og hverandre. Homogeniteten i markedet reduseres, og det kan bli usikkerhet om fremtidige rammebetingelser. Norge har allerede ensidig innarbeidet mange nye EU-regler i norsk rett. Dette er imidlertid normalt ikke tilstrekkelig for å sikre norske bedrifter tilgang til EUs indre marked på det aktuelle området. Uten innlemmelse i EØS-avtalen av de utestående rettsaktene, vil det på sikt bli vanskelig å opprettholde et velfungerende EØS-samarbeid for finansielle tjenester. Dersom EFTA-siden ikke følger opp regelverksutviklingen i EU ved å ta nye relevante EU-rettsakter inn i EØS-avtalen, vil det også kunne bli reist spørsmål om hvordan EØS-avtalen skal videreføres.

Det er derfor viktig å få innlemmet de tre EU-tilsynsforordningene og ESRB-forordningen i EØS-avtalen. Samtidig har det vært viktig å finne omforente EØS-tilpasninger som, innenfor EØS-avtalens system og konstitusjonelle grenser i EØS/EFTA-statene, og på en måte som også er tilfredsstillende for EU-siden, reflekterer at de tre EU-tilsynsmyndighetene i enkelte særskilte tilfeller kan fatte vedtak som er bindende for nasjonale tilsynsmyndigheter eller for finansmarkedsdeltakere i medlemsstatene.

Det har også vært nødvendig for EU- og EFTA-siden å komme til enighet om prinsipper for EØS-tilpasning til rettsakter der EUs medlemsstater har lagt autorisasjon av og tilsyn med enkelte typer foretak (kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre) til en EU-tilsynsmyndighet, og for bestemmelser i enkelte andre rettsakter på finansmarkedsområdet som gir EU-tilsynsmyndighetene kompetanse til å gripe inn overfor markedsdeltakere innenfor rammen av EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5.

2.2 Utvikling i EU mot flere byråer og tilsyn

Opprettelsen av EUs tilsynsmyndigheter er en del av en mer generell utvikling i EU mot større bruk

av byråer og tilsyn. Nye byråer og tilsyn spiller en stadig viktigere rolle i politikktutforming og i gjennomføring av regelverk i EU. Stadig større deler av regelverket for det indre marked er på ulike måter knyttet opp til slike organer. Dette har vesentlig betydning også for EØS-samarbeidet.

Utviklingen er bl.a. omtalt i NOU 2012: 2 Utenfor og innenfor, Norges avtaler med EU, pkt. 11.3.6. I Meld. St. 5 (2012–2013) ble det opplyst at regjeringen ville arbeide for å sikre gode og pragmatiske løsninger for norsk tilknytning og deltakelse i EUs byråer og tilsyn med utgangspunkt i de rammer og prosedyrer som er nedfelt i Grunnloven, i to-pilarsystemet i EØS-avtalen og i Schengen-avtalen. Utenriks- og forsvarskomiteen sa følgende om dette i Innst. 227 S (2012–2013):

Komiteen registrerer at EUs byråer spiller en stadig viktigere rolle i regelverksutviklingen og i gjennomføringen av regelverk på nasjonalt nivå. Det er pr. i dag etablert 35 byråer innen EU og i tillegg seks såkalte forvaltningsbyråer under Kommisjonens myndighet, som forvalter ulike EU-programmer.

Komiteen har merket seg at selv om byråene i utgangspunktet er tenkt å ha en begrenset formell myndighet, ser man en utvikling hvor de i økende grad gis kompetanse til å fatte beslutninger som er bindende for myndigheter og bedrifter i medlemslandene. Byråene representerer en viktig mulighet for Norge for deltakelse i samarbeidet. Samtidig stiller den økte rollen til EU-byråer EØS-samarbeidet overfor noen prinsipielle utfordringer. Komiteen merker seg at regjeringen vil vurdere hvilke konsekvenser EU-byråer og tilsyn har for deltakelse, prosesser og politikktutforming i Norge, og hvilken tilnærming som best kan ivareta norske interesser i arbeidet opp mot disse organene.

Komiteen ber regjeringen vurdere om det kan være grunnlag for en institusjonell løsning i tråd med to-pilar-systemet i EØS-avtalen.

EØS/EFTA-statenes deltakelse i byråer og tilsyn ble ikke regulert ved inngåelsen av EØS-avtalen i 1992. EØS/EFTA-statene har imidlertid siden midten av 1990-tallet forhandlet frem deltakelse i 15 byråer, i tillegg til fem forvaltningsbyråer under programsamarbeidet.

Foruten deltakelse i tre EU-tilsynsmyndigheter på finansmarkedsområdet er det for tiden aktuelt med deltakelse i et byrå på energiområdet (ACER) og et organ for elektronisk kommunikasjon (BEREC).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Et grunnleggende prinsipp er at EØS-samarbeidet skal videreutvikles i takt med utviklingen i EUs indre marked for å sikre rettslig homogenitet. Dette er avgjørende for norsk næringslivs mulighet til å konkurrere på mest mulig like vilkår med næringslivet i EU-statene.

EUs byråer og tilsyn inngår som en integrert del av EØS-samarbeidet på stadig flere områder. Det er vanskelig å skille disse organene fra det øvrige regelverkssamarbeidet i EU. Først når deltakelse i relevante byråer og tilsyn er sikret, er det mulig å innlemme tilhørende regelverk på de berørte områdene i EØS-avtalen. Dette betyr at deltakelse er nødvendig for fortsatt å sikre en fungerende EØS-avtale, regelverkslikhet i EØS-området og mest mulig like rammebetingelser for norske bedrifter.

Det må forventes at EU vil gi byråer og tilsyn en enda mer fremtredende rolle fremover, både i videreutviklingen og håndhevingen av regler for det indre marked. Dette henger både sammen med endringer i EUs traktater og samarbeidsformer, den geografiske utvidelsen av EU, samt den sterke vektleggingen av rettslig homogenitet og enhetlige systemer for overvåking og kontroll, særlig etter finans- og økonomikrisen.

Denne utviklingen er kommet for å bli, må antas å bli forsterket i fremtiden, og vil danne et viktig premiss for det videre EØS-samarbeidet. Norge må ha en offensiv og løsningsorientert tilnærming for å sikre deltakelse i relevante byråer og tilsyn, selv om dette kan innebære enkelte utfordringer av institusjonell eller rettslig karakter. Full deltakelse uten stemmerett må gjennomgående være målet. Det er betydelige forskjeller i byråenes og tilsynenes funksjon, myndighet og rolle. Hvert enkelt tilfelle må derfor vurderes for seg når det gjelder vilkår og rammer for innlemmelse i EØS-avtalen. Samtidig må gode løsninger i ett tilfelle kunne være relevante for andre tilfeller. Det er ressurs- og tidkrevende å forhandle frem egnede løsninger. Norge og norsk næringsliv er gjennomgående ikke tjent med at vår deltakelse i byråer og tilsyn fastsettes, og tilhørende regelverk innlemmes i EØS-avtalen, mange år etter at byråene eller tilsynene og regelverket er iverksatt i EU. Det er viktig å tilrettelegge for at disse prosessene ikke trekker ut i tid.

2.3 Forhandlingene om prinsipper for EØS-tilpasninger

Det har vært komplisert og tidkrevende for EU- og EFTA-siden å bli enige om prinsippene for nød-

vendige EØS-tilpasninger til EUs finanstilsynssystem. Allerede før forslagene fra Kommisjonen til EU-tilsynsforordningene og ESRB-forordningen var vedtatt, tok norske myndigheter opp hvordan tilsynsmyndighetene i de tre EØS/EFTA-statene fortsatt skulle kunne delta i tilsynssamarbeidet.

Etter anmodning fra Finansdepartementet høsten 2010 om en vurdering av rettslige spørsmål knyttet til innlemmelse av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, konkluderte Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling (Lovavdelingen) 8. desember 2010 med at EU-tilsynsforordningene ikke kunne innlemmes i EØS-avtalen med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd uten rettslig tilpasning for å ivareta de konstitusjonelle hensyn. Lovavdelingens konklusjon bygget på at flere av bestemmelsene i det da foreliggende forslaget til EBA-forordning, innebar overføring av myndighet fra nasjonale myndigheter til EUs tilsynsmyndigheter om å treffe vedtak med direkte internrettslig virkning i de berørte statene.

Det norske utgangspunktet for forhandlingene har vært at styrket finanstilsynssamarbeid i EU er positivt for finansiell stabilitet i Europa, og at også EØS/EFTA-statene bør delta i dette styrkede samarbeidet. Fra norsk side ble det ikke ansett som formålstjenlig å søke å bygge opp en egen felles overbygning for nasjonale tilsynsmyndigheter bare i de tre EØS/EFTA-statene. Det ville for det første være krevende å bygge opp en organisasjon på EFTA-siden som ressurs- og kompetansemessig kunne svare til de tre EU-tilsynsmyndighetene og ESRB. En egen finanstilsynsmyndighet for de tre EØS/EFTA-statene ville heller ikke kunne bidra til å skape det tette samarbeidet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i alle EØS-statene, som er nødvendig for at det europeiske finanstilsynssystemet skal virke etter hensikten i en EØS-sammenheng. Samtidig gjorde en fra norsk side oppmerksom på at EØS-avtalen er bygget opp med en to-pilarstruktur, og at det for Norges del er konstitusjonelle begrensninger på adgangen til å overføre myndighet til et internasjonalt organ Norge ikke er tilsluttet. Det kunne derfor ikke være adgang for EU-tilsynsmyndighetene til å treffe vedtak som fikk direkte bindende virkning for markedsdeltakerne i EFTA-pilaren.

På denne bakgrunn utarbeidet Finansdepartementet, sammen med EFTAs ekspertkomité for finansielle tjenester, våren 2011 et utkast til tilpassningstekst for innlemmelse av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen som, kort gjengitt, innebar at de bestemmelsene som innebar overføring av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

myndighet til EUs tilsynsmyndigheter til å fatte bindende vedtak overfor myndigheter og markedsaktører, ikke skulle gjelde overfor EØS/EFTA-statene. Utkastet til EØS-komiteebeslutning med tilpasningstekst ble oversendt EU-siden i juni 2012. I oktober 2012 meddelte Kommisjonen at den stilte krav om at det skulle kunne treffes bindende vedtak på overnasjonalt nivå også i EFTA-pilaren, og at den derfor ikke kunne godta EFTA-sidens forslag.

Etter et møte mellom kommissær Michel Barnier og finansminister Sigbjørn Johnsen i november 2012, ble et mer formelt samarbeid på administrativt nivå med Kommisjonen innledet i januar 2013. Kommisjonen ønsket i utgangspunktet en tilpasning der de tre EU-tilsynsmyndighetene fikk samme kompetanse overfor nasjonale myndigheter og finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene, som de har overfor nasjonale myndigheter og finansmarkedsdeltakere i EU. Norge tok vinteren 2013 de to andre EØS/EFTA-statene, Island og Liechtenstein, med i disse drøftelsene med Kommisjonen. EFTA-siden foreslo i denne fasen flere forskjellige modeller for å unngå at EUs tilsynsmyndigheter skulle kunne treffe vedtak som ble bindende for markedsdeltakere i EFTA-pilaren. I disse modellene skulle kompetansen til å fatte bindende vedtak direkte overfor finansmarkedsdeltakere beholdes hos nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, mens ulike former for bindinger på nasjonale myndigheters bruk av vedtakskompetanse skulle bidra til enhetlig praktisering mellom pilarene. Et av forslagene innebar at EUs tilsynsmyndigheter skulle kunne fatte vedtak rettet mot nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, og at de nasjonale tilsynsmyndighetene deretter kunne velge enten å følge vedtaket, eller bringe det inn for et eget EFTA-ankeorgan. For å få mest mulig like resultater i EFTA-pilaren og i EU-pilaren, innebar denne modellen videre at medlemmene av dette EFTA-ankeorganet skulle være de samme personene som også var medlem av EUs ankeorgan.

EU-siden godtok imidlertid ikke de forskjellige modellene EFTA-siden la frem. Det ble fremholdt at et sentralt element i etableringen av de tre EU-tilsynsmyndighetene var å legge visse oppgaver overnasjonalt for å få en mer enhetlig regulering, og for å koordinere og disiplinere nasjonale tilsynsmyndigheter. Å legge den vedtakskompetansen som i EU var overført til overnasjonalt nivå, til nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, med rettslig overprøving ved nasjonale domstoler, ville stride mot viktige elementer i

det nye finanstilsynssystemet, og var ikke akseptabelt for EU.

Etter et møte 21. juli 2014 mellom kommissær Michel Barnier og finansminister Siv Jensen, ble arbeidet med å finne prinsippene for en EØS-tilpasning til de tre EU-tilsynsforordningene ytterligere intensivert. Samtidig ble også mulige EØS-tilpasninger til de forordningene der EUs medlemsstater hadde overdratt kompetanse til ESMA til å gi autorisasjon til og å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre for derivattransaksjoner, drøftet. Diskusjonene dreiet seg hovedsakelig om hvordan enhetlig praksis i hele EØS-området kunne sikres, samtidig som EØS-avtalens «to-pilar-struktur» ble ivarettatt for bindende vedtak.

I oktober 2014 utarbeidet Kommisjonen og EØS/EFTA-statene et felles dokument med en beskrivelse av prinsipper for EØS-tilpasning til hhv. de tre EU-tilsynsforordningene, til forordningene som legger autorisasjon og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre til ESMA, og til EU-tilsynsmyndighetenes kompetanse til å gripe inn i henhold til bestemmelser i enkelte andre rettsakter på finansmarkedsområdet. Finans- og økonomiministrene i EUs medlemsstater og i de tre EØS/EFTA-statene sluttet seg 14. oktober 2014 til disse prinsippene.

2.4 Prinsipper for EØS-tilpasning – enighet mellom finansministrene i EU og EØS/EFTA-statene

2.4.1 Innledning

Finans- og økonomiministrene i de 28 EU-statene og i de tre EØS/EFTA-statene ble som nevnt 14. oktober 2014 enige om prinsippene for hvordan tilsynsmyndighetene i EØS/EFTA-statene skal knytte seg til samarbeidet mellom europeiske finanstilsynsmyndigheter innenfor henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA. Ministrene ble også enige om prinsippene for hvordan den beslutningsmyndigheten de tre EU-tilsynsmyndighetene har skal ivaretas innenfor EØS-avtalen, og om prinsippene for autorisasjon og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre etablert i EFTA-statene. Enigheten ble nedfelt i et dokument med konklusjoner, som ble offentliggjort samme dag. Finansministeren og EØS- og EU-ministeren informerte 13. oktober 2014 Stortingets europautvalg om dette. Konklusjonene i uoffisiell norsk oversettelse er tatt med som trykt vedlegg til proposisjonen (vedlegg 1).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2.4.2 Forholdet til to-pilarstrukturen i EØS-avtalen – kompetanse til å fatte bindende vedtak mv.

Det institusjonelle rammeverket for EØS-avtalen er i hovedsak en to-pilarstruktur. Oppgaver som på EU-siden utføres av et EU-organ, skal på EFTA-siden som hovedregel utføres av et EFTA-organ, eller i noen tilfelle av et nasjonalt organ i hver av EØS/EFTA-statene. EFTA og EU utgjør dermed to separate pilarer med egne organer. EFTA-siden legger vekt på å bevare to-pilarstrukturen.

EFTA-siden fikk i tråd med dette gjennomslag for at to-pilar strukturen i EØS-avtalen skal ligge til grunn når det fattes *rettslig bindende vedtak*. I de tilfellene der bindende vedtak overfor nasjonale tilsynsmyndigheter og finansmarkedsdeltakere i EU-statene fattes av EUs tilsynsmyndigheter, skal tilsvarende bindende vedtak overfor nasjonale tilsynsmyndigheter og finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene fattes av EFTAs overvåkingsorgan (*to-pilarmodell*).

Utformingen av hensiktsmessige prinsipper for koordinering mellom de to pilarene har vært sentral. Det er enighet om at kompetansen og kapasiteten i de tre EU-tilsynsmyndighetene må utnyttes også på EFTA-siden. For å sikre dette skal EFTAs overvåkingsorgans vedtak på dette området være basert på et utkast fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten. Den aktuelle EU-tilsynsmyndigheten skal på eget initiativ utarbeide utkast til vedtak for EFTAs overvåkingsorgan når tiltak overfor myndigheter eller finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene anses nødvendig og hensiktsmessig, og når de rettslige vilkår for slike vedtak anses oppfylt. EFTAs overvåkingsorgan kan også be den relevante EU-tilsynsmyndigheten om å utarbeide utkast til vedtak. EFTAs overvåkingsorgan vil imidlertid ikke ha rettslig eller på annen måte formell plikt til å fatte et vedtak med et bestemt innhold når et utkast er motatt.

Ikke-bindende tiltak utferdiges av EUs tilsynsmyndigheter direkte overfor nasjonale tilsynsmyndigheter og finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene (*én-pilarmodell*). Som beskrevet nedenfor i kapittel 3 vil dette for eksempel gjelde EU-tilsynsforordningens regler om anbefalinger og retningslinjer (artikkel 16), fagfelletilsyn (artikkel 30), advarsler om at finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel (artikkel 9 nr. 4), konkrete anbefalinger om anvendelsen av regelverk (artikkel 17 nr. 3), ikke-bindende meglings mellom tilsynsmyndigheter (artikkel 19 nr. 2), innhenting av informasjon ved anmodning (artikkel 35), del-

takelse i ulike samarbeidsfora med nasjonale tilsynsmyndigheter, rapportering fra nasjonale tilsynsmyndigheter etter finansmarkedsregelverket, overvåkning og analyse mv. De langt fleste tiltakene etter EU-tilsynsforordningene vil være av en slik ikke-bindende karakter.

Tilsvarende gjelder under forordningene som gir kompetanse til ESMA for autorisasjon og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre. Her vil oppgaver og tiltak som *ikke* innebærer bindende vedtak eller gjelder gjennomføring av stedlige tilsyn, eller har tett tilknytning til slik kompetanse, utøves av ESMA overfor finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene (*én-pilarmodell*).

2.4.3 EFTA-deltakelse i EUs tilsynsmyndigheter

Partene er enige om at representantene for de nasjonale tilsynsmyndighetene i de tre EØS/EFTA-statene skal delta så tett som mulig i arbeidet i de tre EU-tilsynsmyndighetene. Representantene får imidlertid ikke stemmerett i beslutningsorganene. Dette gir Norges, Islands og Liechtensteins finanstilsyn rett til deltakelse både i tilsynsstyret, som er det øverste organet i EUs tre tilsynsmyndigheter, sammensatt av sjefene for de nasjonale tilsynsmyndighetene i EUs medlemsstater, og i arbeidsgrupper mv. som forbereder saker til styret. Denne deltakelsen er viktig for enhetlig regelansvendelse og tilsyn i hele EØS-området.

2.4.4 Samarbeid mellom EUs tilsynsmyndigheter og EFTAs overvåkingsorgan

I tillegg til samarbeidet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter er samarbeidet mellom EFTAs overvåkingsorgan og de tre EU-tilsynsmyndighetene viktig. EFTAs overvåkingsorgan skal derfor også ha rett til å delta, uten stemmerett, i EUs tilsynsmyndigheter. EUs tilsynsmyndigheter skal på sin side ha rett til å delta uten stemmerett i EFTAs overvåkingsorgan, når EFTAs overvåkingsorgan fatter vedtak i egenskap av å være tilsynsmyndighet på finansmarkedsområdet.

2.4.5 Klage og domstolskontroll med vedtak truffet av EFTAs overvåkingsorgan

I EU-pilaren kan myndigheter og markedsdeltakere bringe vedtak som er fattet av de tre EU-tilsynsmyndighetene inn for en felles klageinstans (*Board of Appeal*), og videre inn for EU-domstolen

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

for rettslig prøving. Det har ikke vært ansett verken hensiktsmessig eller ressursøkonomisk å opprette en egen klageinstans i EFTA-pilaren for administrativt overprøving av vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan i egenskap av tilsynsmyndighet på finansmarkedsområdet. Det må antas at det sjelden vil bli aktuelt for EFTAs overvåkingsorgan å fatte vedtak i henhold til dette regelverket. Opprettelse av et eget, permanent klageorgan på EFTA-siden vurderes derfor ikke å være formålstjenlig. Videre må det kunne legges til grunn at opprettelse av et mer ad-hoc-preget klageorgan for vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan ville kunne bidra til å undergrave hensynet til homogenitet mellom de to pilarene.

Det vil i tråd med dette ikke blir opprettet et tilsvarende klageorgan for denne type vedtak i EFTA-pilaren. Vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan vil imidlertid kunne bringes inn for EFTA-domstolen. EFTA-domstolen er et etablert organ i EØS-samarbeidet med kompetanse til rettslig overprøving. Hensynet til homogen rettsanvendelse ved domstolsprøving forutsettes ivare tatt gjennom de etablerte mekanismene i EØS-avtalen, som regulerer forholdet mellom EFTA-domstolen og EU-domstolen.

I likhet med EU-domstolen i sin overprøving av EU-tilsynsmyndighetenes vedtak, vil EFTA-domstolen ved overprøving av vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan ikke først og fremst gjøre en vurdering av de rent finansfaglige vurderingene, men prøve vedtakets gyldighet. I vurderingen vil EFTA-domstolen se på eventuell manglende kompetanse, myndighetsmisbruk, vesentlige formfeil og ellers vurdere vedtaket opp mot avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA), og EØS-avtalen og rettsregler som gjelder anvendelsen av dem, jf. ODA artikkel 36. For vedtak om ileggelse av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, vil EFTA-domstolen ha full kompetanse. Dette følger av ODA artikkel 35 og er nærmere presisert i ny protokoll 8 til ODA artikkel 6, jf. Prop. 101 S (2015–2016).

2.4.6 Forholdet til EFTAs overvåkingsorgans øvrige oppgaver

Kompetanse til å fatte bindende vedtak i egenskap av tilsynsmyndighet på finansmarkedsområdet, vil være en ny rolle for EFTAs overvåkingsorgan. Denne rollen vil komme i tillegg til, og skal ikke påvirke, EFTAs overvåkingsorgans myndighet på andre områder, eller oppgaven EFTAs overvåkingsorgan har med å påse at EØS/EFTA-statene gjennomfører og etterlever EØS-avtalen. De

tre EU-tilsynsmyndighetene utarbeider også utkast til rettsakter som vedtas av Kommisjonen. EØS-relevante rettsakter vedtatt av Kommisjonen tas inn i EØS-avtalen etter de regulære mekanismene for innlemmelse av nytt EU-regelverk. Prinsippene for EØS-tilpasning til EUs tilsynsmyndigheter endrer ikke dette. Når rettsakter er tatt inn i EØS-avtalen, skal EFTAs overvåkingsorgan på vanlig måte påse at EØS/EFTA-statene følger disse.

2.5 Prosessen med utforming av konkrete EØS-tilpasninger

På grunnlag av enigheten mellom finansministrene om prinsippene for EØS-tilpasning, arbeidet Kommisjonen og EØS/EFTA-statene videre med å operasjonalisere prinsippene i konkrete tilpasningstekster til de enkelte rettsaktene som skal tas inn i EØS-avtalen.

Det er for det første utarbeidet tilpasningstekster til de tre EU-tilsynsforordningene og til ESRB-forordningen. I tillegg er det utarbeidet tilpasningstekster til CRA-forordningen som endret ved CRA II og CRA III, til EMIR, til shortsalgforordningen og til AIFM-direktivet. Det er redegjort for de åtte utkastene til EØS-komiteebeslutninger med tilpasningstekster i kapittel 3–8 nedenfor. Det er som omtalt i kapittel 1 også utarbeidet utkast til EØS-komiteebeslutning om delegerede rettsakter til CRA-forordningen. Det anses ikke nødvendig med Stortingets samtykke til deltakelse i denne EØS-komiteebeslutningen, men de foreslåtte EØS-tilpasningene vil likevel, for sammenhengens skyld, bli kommentert i noen utstrekning under omtalen av EØS-tilpasningene til CRA-forordningen.

De tre EU-tilsynsforordningene inneholder alle en likelydende artikkel 9 nr. 5, som oppstiller rammer og fastsetter prosedyrer for når EU-tilsynsmyndighetene kan fatte vedtak om midlertidig å forby eller begrense visse typer finansielle produkter eller virksomheter. Bestemmelsen er ikke i seg selv en hjemmel for å treffe vedtak. Den materielle kompetansen (såkalt «artikkel 9 nr. 5-kompetanse») fastsettes i andre rettsakter. EU har vedtatt flere rettsakter som legger slik myndighet til EBA, EIOPA eller ESMA.

Det følger per i dag slik kompetanse av shortsalgforordningen artikkel 28, forordningen om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) artiklene 40, 41 og 45 og forordningen om nøkkelinformasjon for sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter (PRIIPS

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

forordningen) artikkel 16, samt AIFM-direktivet artikkel 47. Det er foreløpig ikke utarbeidet utkast til EØS-komiteebeslutninger med full tilpassningstekst til MiFIR og PRIIPs-forordningen. Parallelt med arbeidet med tilpassningstekstene til de tre EU-tilsynsforordningene og til shortsalgfor-

ordningen og AIFM-direktivet, er det imidlertid utarbeidet utkast til EØS-tilpasninger til de nevnte enkeltbestemmelsene i de to forordningene (vedlegg 3). Det vises til nærmere omtale av dette i punkt 10.7.3 nedenfor.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3 Nærmere om EU-tilsynsforordningene og utkast til EØS-komitébeslutninger med tilpasninger

3.1 Bakgrunn og oversikt

De tre EU-tilsynsmyndighetene er organisert på samme måte og har stort sett de samme oppgavene på sine respektive fagområder. EU-tilsynsforordningene, det vil si forordningene som etablerer henholdsvis EBA (forordning (EU) nr. 1093/2010), EIOPA (forordning (EU) nr. 1094/2010) og ESMA (forordning (EU) nr. 1095/2010), er også bygget opp på samme måte med tilnærmet like bestemmelser og samme artikkelnummerering.

EU-tilsynsforordningene artikkel 5 nr. 1 definerer den enkelte EU-tilsynsmyndighet som et «unionsorgan med status som rettssubjekt». Termen «byrå» benyttes ikke i EU-tilsynsforordningene, og de omtales ofte i andre sammenheng som «tilsyn» eller «tilsynsmyndigheter». *De facto* kan imidlertid EU-tilsynsmyndighetene anses som byråer.

Styringsstrukturen avviker på enkelte områder fra den vanlige strukturen for styring av EU-byråer. De tre EU-tilsynsmyndighetens øverste organ består av tilsynssjefene for de nasjonale tilsynsmyndighetene, med representanter fra henholdsvis Kommisjonen, den europeiske sentralbanken, ESRB og de to andre EU-tilsynsmyndighetene som observatører. Dette innebærer at det er større grad av innflytelse for medlemsstatene enn i vanlige byråer¹.

EU-tilsynsmyndighetenes oppgaver og virkemidler etter EU-tilsynsforordningene, som nærmere omtalt i punkt 3.2 nedenfor, kan oppsummeres slik:

- utarbeide utkast til utfyllende regelverk som skal vedtas av Kommisjonen,
- fremme enhetlig og effektiv tilsynspraksis hos de nasjonale tilsynsmyndighetene ved å gjennomgå, og fastsette retningslinjer og anbefalinger for, medlemsstatenes tilsynspraksis,

- delta i tilsynskollegier for finansinstitusjoner med virksomhet i flere land sammen med de nasjonale tilsynsmyndighetene,
- megle og avgjøre uenighet i tvister mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene,
- utføre fagfellevurderinger (*peer review*),
- gi konkrete anbefalinger til nasjonale tilsynsmyndigheter, og
- gi konkrete anbefalinger til finansmarkedsdeltakere i medlemsstatene i særlige tilfeller.

I enkelte særskilte tilfeller kan de tre EU-tilsynsmyndighetene også fatte vedtak som er bindende for medlemsstatene eller direkte bindende for finansmarkedsdeltakere i medlemsstatene. Vedtakskompetansen er dels hjemlet EU-tilsynsforordningene (artikkel 17, 18 og 19), og dels i andre rettsakter som viser til EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5.

ESMAs kompetanse til å fatte vedtak i tilknytning til autorisasjon og tilsyn med enkelte særskilte institusjoner (kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre), fremgår ikke av EU-tilsynsforordningene men av egne rettsakter. Det vises til omtale nedenfor under kapittel 5 (CRA-forordningen) og kapittel 6 (EMIR).

3.2 Hovedinnholdet i EU-tilsynsforordningene

3.2.1 EU-tilsynsmyndighetenes oppgaver

3.2.1.1 Opprettelse og virkeområde (artikkel 1)

De tre EU-tilsynsmyndighetenes formål skal ifølge artikkel 1 nr. 5 være å bidra til det finansielle systemets stabilitet og effektivitet, og herunder bidra til å:

- forbedre det indre markeds virkemåte, særlig et hensiktsmessig, effektivt og ensartet nivå av regulering og tilsyn,
- sikre finansmarkedenes integritet, åpenhet, effektivitet og ordnede virkemåte,
- styrke den internasjonale samordningen av tilsyn,

¹ Se Niamh Moloney: EU Securities and Financial Markets Regulation, tredje utgave, s. 909 flg. med videre referanser.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- forhindre tilsynsarbitrasje og fremme like konkurransevilkår,
- sikre at det føres tilstrekkelig tilsyn med kredittrisikoen og andre risikoer, og at disse blir regulert på en hensiktsmessig måte, og
- styrke forbrukervernet.

3.2.1.2 Oppgaver som gjelder forbrukervern og finansvirksomhet (artikkel 9)

Ifølge artikkel 9 nr. 1 skal EU-tilsynsmyndighetene fremme et åpent, enkelt og rettferdig marked for finansielle produkter og tjenester rettet mot forbrukere i EU, herunder ved å innhente opplysninger og analysere forbrukertendenser, utarbeide standarder og bidra til felles regler for offentliggjøring av opplysninger.

EU-tilsynsmyndighetene kan også utstede advarsler i de tilfeller en finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel mot formålene i artikkel 1 nr. 5.

Artikkel 9 nr. 5 foreskriver i hvilke situasjoner, og etter hvilken fremgangsmåte, EU-tilsynsmyndighetene kan fatte vedtak rettet mot en eller flere finansmarkedsdeltakere i medlemsstatene for midlertidig å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet, som utgjør en trussel mot det finansielle markedets ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av det finansielle systemet i EU.

Ifølge artikkel 9 nr. 5 første ledd vil denne kompetansen dels gjelde for krisesituasjoner i samsvar med EU-tilsynsforordningene artikkel 18, og dels for de tilfeller der medlemsstatene i andre rettsakter har gitt kompetanse til EU-tilsynsmyndighetene til å treffe slike vedtak. De rettsaktene hvor EU-tilsynsmyndighetene per i dag har slik artikkel 9 nr. 5-kompetanse, er omtalt nedenfor under henholdsvis punkt 7.2.2 (shortsalgforordningen artikkel 28), punkt 8.3.2.1 (AIFM-direktivet artikkel 47) og punkt 10.7.3 (MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs artikkel 16).

Det forhold at rammeverket gis i EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5, mens selve vedtakskompetansen gis i andre bestemmelser, avviker fra EU-tilsynsforordningene artikkel 17, 18 og 19 som omtalt i det følgende. Der gis selve kompetansen til å fatte vedtak i EU-tilsynsforordningene, mens de nærmere vilkårene for bruken av kompetansen og fremgangsmåten kan være spesifisert i andre rettsakter.

Vedtaket etter artikkel 9 nr. 5 er midlertidige. Ifølge EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 annet ledd skal vedkommende EU-tilsynsmyndighet med hensiktsmessige mellomrom, og minst

hver tredje måned, revurdere vedtaket omhandlet i første ledd. Dersom vedtaket ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, vil det automatisk utløpe. Det følger av tredje ledd at en medlemsstat kan anmode om at vedkommende EU-tilsynsmyndighet tar sin beslutning opp til ny vurdering, og at saken i så tilfellet skal opp til behandling i ESMAs tilsynsstyre.

3.2.1.3 Tekniske reguleringsstandarder, utøvelse av delegert myndighet mv. (artikkel 10–15)

Direktiver og forordninger vedtas normalt av Europaparlamentet og Rådet. I slike direktiver og forordninger får ofte Kommisjonen delegert kompetanse til å fastsette utfyllende regelverk i form av tekniske standarder. EU-tilsynsforordningene artikkel 10 til 14 og artikkel 15 inneholder materielle og prosessuelle bestemmelser for EU-tilsynsmyndighetenes arbeid med utkast til hhv. tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som skal vedtas av Kommisjonen. Tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal være innenfor rammene av de rettsakter de bygger på, jf. henholdsvis artikkel 10 og 15.

Kommisjonen må, dersom den ikke vedtar utfyllende regler i tråd med forslaget fra den aktuelle EU-tilsynsmyndigheten, begrunne eventuelle endringer overfor vedkommende EU-tilsynsmyndighet og overfor Rådet og Europaparlamentet før reglene fastsettes.

Rettsaktene for finansielle tjenester som Europaparlamentet og Rådet har vedtatt, inneholder samlet flere hundre hjemler til å fastsette utfyllende regler. I Kommisjonens rapport med evaluering av EUs finanstilsynssystem (COM(2014)509), opplyses det at tilsynsmyndighetene hadde oversendt 150 utkast til utfyllende regler til Kommisjonen i perioden 2011–2014. I evalueringsperioden (2011–2014) fastsatte Kommisjonen 45 av disse utfyllende rettsaktene uten endringer. Kun i tre tilfeller ble forslagene returnert for ytterligere arbeid.

3.2.1.4 Retningslinjer og anbefalinger (artikkel 16)

Ifølge artikkel 16 skal EU-tilsynsmyndighetene utstede retningslinjer og anbefalinger til nasjonale tilsynsmyndigheter eller finansmarkedsdeltakere om tilsynspraksis og forståelse av EU-regelverk. Nasjonale tilsynsmyndigheter skal gi melding til EU-tilsynsmyndighetene om i hvilken grad en retningslinje eller anbefaling vil bli fulgt (følg eller for-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

klar-prinsipp). EU-tilsynsmyndighetene publiserer lister over nasjonale tilsynsmyndigheters oppfølging av anbefalingene. I enkelte tilfeller publiseres også begrunnelsen for at nasjonale myndigheter ikke vil følge anbefalingene. Dersom retningslinjen eller anbefalingen krever det, skal også finansmarkedsdeltakere rapportere om de opptrer i samsvar med retningslinjen eller anbefalingen.

3.2.1.5 Overtredelse av EU-regelverk (artikkel 17)

De tre EU-tilsynsmyndighetene skal ifølge forordningene artikkel 1 nr. 2 opptre innenfor den myndighet de respektive EU-tilsynsforordningene gir, og innenfor virkeområdet til nærmere angitt direktiver og forordninger opplistet i artikkel 1 nr. 2. Hvilke direktiver og forordninger som listes opp i artikkel 1 nr. 2, avhenger av om det er henholdsvis forordningen som etablerer EBA (bank), ESMA (verdipapirområdet) eller EIOPA (forsikring- og pensjon). Samlet vil imidlertid regelverket opplistet i artikkel 1 nr. 2 i EU-tilsynsforordningene utgjøre de vesentlige rettsaktene på finansmarkedsområdet.

Det følger av artikkel 17 nr. 1 at i situasjoner der en nasjonal tilsynsmyndighet ikke har anvendt rettsaktene i artikkel 1 nr. 2, eller har anvendt dem på en måte som kan være i strid med EU-retten, særlig ved ikke å sikre at finansmarkedsdeltakere oppfyller kravene fastsatt i rettsaktene, skal EU-tilsynsmyndighetene handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 17 nr. 2, 3 og 6 og som beskrevet i det følgende.

EUs tilsynsmyndigheter kan, på anmodning fra en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen eller bankenes representantgruppe, eller av eget tiltak, og etter å ha underrettet den berørte nasjonale tilsynsmyndighet, granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten, jf. artikkel 17 nr. 2. Den aktuelle nasjonale tilsynsmyndighet skal uten unødig opphold legge frem alle de opplysninger EU-tilsynsmyndighetene trenger i sin gransking. Ved for eksempel undersøkelser som knytter seg til oppfølging av kapitalkravene for banker, kan det være aktuelt å kreve både opplysninger om nasjonale myndigheters tilsynsvirksomhet og opplysninger om nasjonale bankers engasjementer og kapital.

Innen for måneder fra iverksetting av granskingen kan EU-tilsynsmyndighetene rette en anbefaling til vedkommende nasjonale tilsynsmyndighet om å iverksette konkrete tiltak for å etterleve regelverket, for eksempel ved å anbefale tilsynsmyndigheten å pålegge en bank å øke den ansvarlige kapitalen, jf. artikkel 17 nr. 3. Den nasjonale tilsynsmy-

digheten skal innen ti dager etter anbefalingen redegjøre for hvilke tiltak som vil bli truffet.

Dersom den nasjonale tilsynsmyndigheten ikke treffer nødvendige tiltak innen én måned, kan Kommisjonen avgi en formell uttalelse som krever at den nasjonale tilsynsmyndigheten iverksetter nødvendige tiltak for å overholde de relevante finansmarkedsrettsaktene, jf. artikkel 17 nr. 4. Hvis en nasjonal tilsynsmyndighet ikke innretter seg etter kravene i den formelle uttalelsen, kan vedkommende EU-tilsynsmyndighet gi bindende pålegg direkte til den aktuelle finansmarkedsdeltakeren, dvs. for eksempel pålegge en bank å øke sin ansvarlige kapital, jf. artikkel 17 nr. 6. En forutsetning for slikt pålegg er at dette er nødvendig for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet, og at de relevante kravene i rettsaktene i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere.

Slike vedtak etter artikkel 17. nr. 6 går foran eventuelle vedtak fattet av nasjonale tilsynsmyndigheter i samme sak. Vedtaket skal være i samsvar med den formelle uttalelsen utstedt av Kommisjonen, og påvirker ikke Kommisjonens regulære traktatbruddsmyndighet etter traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) artikkel 258.

3.2.1.6 Tiltak i krisesituasjoner (artikkel 18)

I tilfeller der en negativ utvikling kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integriteten eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i EU, skal EU-tilsynsmyndighetene aktivt legge til rette for, og om nødvendig samordne, eventuelle tiltak som iverksettes av berørte nasjonale tilsynsmyndigheter, jf. artikkel 18 nr. 1.

Rådet kan, etter anmodning fra EU-tilsynsmyndighetene, Kommisjonen eller ESRB, treffe et vedtak rettet til EU-tilsynsmyndighetene, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon, jf. artikkel 18 nr. 2. Rådet skal ta opp et slikt vedtak til ny vurdering med passende mellomrom og minst en gang i måneden. Dersom vedtaket ikke fornyes etter et tidsrom på én måned, skal det automatisk oppheves. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituasjonen for opphørt.

I de tilfeller Rådet har truffet et slikt vedtak, og i unntakstilfeller der det er nødvendig med samordnede tiltak fra nasjonale myndigheter for å reagere på en ugunstig utvikling, som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller deler av EUs finanssystem, kan EU-tilsynsmyndighetene ifølge artikkel 18 nr. 3 gjøre vedtak som pålegger nasjonale tilsynsmyndigheter å iverksette nødvendige tiltak i samsvar med rettsaktene opplistet i artikkel 1 nr. 2.

Dersom en nasjonal tilsynsmyndighet ikke har rettet seg etter slikt pålegg innen en nærmere angitt frist, kan den relevante EU-tilsynsmyndigheten pålegge en finansmarkedsdeltaker å treffe nødvendige tiltak for å overholde EU-retten. Et slikt vedtak forutsetter at det er nødvendig raskt å treffe tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet, og at de relevante kravene i rettsaktene i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere.

Slike beslutninger går foran eventuelle beslutninger fattet av nasjonale tilsynsmyndigheter i samme sak.

En beslutning etter artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal tas opp til vurdering med passende mellomrom, jf. artikkel 37.

3.2.1.7 *Løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i grensekryssende situasjoner og tverrterritorielle tvister (artikkel 19 og 20)*

Det følger av artikkel 19 nr. 1 at dersom en nasjonal tilsynsmyndighet har innvendinger mot fremgangsmåten eller innholdet i et tiltak iverksatt, eller unnlatt iverksatt, av en annen medlemsstats nasjonale tilsynsmyndighet, kan EU-tilsynsmyndighetene på anmodning fra en eller flere av de berørte myndigheter bistå med å komme til enighet i samsvar med fremgangsmåten fastsatt i artikkel 19. EU-tilsynsmyndighetene kan også bistå med å løse tvisten på eget initiativ dersom det på grunnlag av objektive kriterier kan fastslås at det foreligger en tvist.

Mekling etter artikkel 19 kan kun gjennomføres i tilfeller som angitt i rettsaktene opplistet i EU-tilsynsforordningene artikkel 1 nr. 2, og det finnes på denne bakgrunn en rekke henvisninger til EU-tilsynsforordningene artikkel 19 i disse rettsaktene.

Twisteløsningen kan foregå i flere stadier. I første fase skal den relevante EU-tilsynsmyndighet opptre som mekler og søke å få de nasjonale tilsynene til å komme til enighet, jf. artikkel 19 nr. 2.

Dersom dette ikke fører frem, går meklingen over i en fase der EU-tilsynsmyndigheten kan gi pålegg til nasjonale tilsynsmyndigheter om å iverksette bestemte tiltak, eller unnlate å iverksette tiltak, for å løse tvisten og sikre samsvar med EU-reglene, jf. artikkel 19 nr. 3.

Dersom en nasjonal tilsynsmyndighet ikke følger pålegget, kan EU-tilsynsmyndigheten fatte bindende enkeltvedtak rettet direkte mot finansmarkedsdeltakere i det aktuelle landet, forutsatt at de relevante kravene i rettsaktene i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere, jf. artikkel 19. nr. 4.

Slike vedtak går foran eventuelle vedtak fattet av nasjonale tilsynsmyndigheter i samme sak.

Dersom tvisten berører et rettsområde underlagt mer enn én EU-tilsynsmyndighet (sektorovergripende), skal prosedyren etter artikkel 19 håndteres av en felleskomité for EU-tilsynsmyndighetene (jf. artikkel 20 og 54).

3.2.1.8 *Deltagelse i tilsynskollegiene (artikkel 21)*

Tilsynet med finanskonsern som har selskaper i flere europeiske land, er organisert gjennom tilsynskollegier. Tilsynskollegiene ledes av tilsynsmyndigheten i morselskapets hjemland. EU-tilsynsmyndighetene deltar i kollegiene i tillegg til andre relevante nasjonale tilsynsmyndigheter. Etter etableringen av Bankunionen med felles tilsyn på europeisk nivå i eurolandene, deltar også den europeiske sentralbanken i mange tilsynskollegier.

Det følger av artikkel 21 at EU-tilsynsmyndighetene skal bidra til at kollegiene fungerer formålstjenlig, effektivt og ensartet. De skal videre medvirke til å opprette felles tilsynsplaner og gjennomføre felles tilsyn. Den relevante EU-tilsynsmyndigheten kan gi anbefalinger til tilsynsmyndighetene i et kollegium, utarbeide utkast til tekniske standarder og fastsette retningslinjer og veiledninger for kollegiene. EU-tilsynsmyndighetene tar også initiativ til stresstester, og bidrar til konsistente stress-testmetoder. De kan også kreve at hjemlandstilsynet kaller inn til møte i kollegiet og kreve at konkrete saker behandles i kollegiets møter. Ved uenigheter mellom konsernselskapenes nasjonale tilsynsmyndigheter, kan EU-tilsynsmyndighetene mekle etter reglene for mekling mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i artikkel 19.

3.2.1.9 *Fagfellevurderinger (artikkel 30)*

Ifølge artikkel 30 skal EU-tilsynsmyndighetene med jevne mellomrom organisere og gjennomføre fagfellevurderinger (*peer review*) av de nasjonale tilsynsmyndighetenes tilsynsaktiviteter. Herunder skal EU-tilsynsmyndighetene vurdere om de nasjonale tilsynsmyndighetene har tilstrekkelig bemanning og kompetanse, samt om tilsyn med, og håndheving av, regelverket er effektivt og enhetlig.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3.2.1.10 Innsamling av opplysninger (artikkel 35 og EBA 32 nr. 3b)

Ifølge artikkel 35 nr. 1 skal nasjonale tilsynsmyndigheter på anmodning gi EU-tilsynsmyndighetene de opplysninger de trenger for å utføre sine plikter, forutsatt at nasjonale tilsynsmyndigheter har lovlig tilgang til de relevante opplysningene, og at anmodningen om opplysninger er nødvendig for EU-tilsynsmyndighetenes oppgaver etter EU-tilsynsforordningene.

EU-tilsynsmyndighetene kan også be om at opplysninger legges frem med regelmessige mellomrom og i bestemte formater.

Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige, eller ikke legges frem av nasjonale tilsynsmyndigheter i tide, kan EU-tilsynsmyndighetene rette en begrunnet anmodning til andre tilsynsmyndigheter, til det departement som har ansvar for finansspørsmål, til den nasjonale sentralbanken eller til den berørte medlemsstats statistikkontor, jf. artikkel 35 nr. 5.

Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige, eller ikke fremlegges i tide i henhold til artikkel 35 nr. 1 eller 5, kan EU-tilsynsmyndighetene rette en begrunnet anmodning direkte til de berørte finansmarkedsdeltakere. Den begrunnede anmodningen skal inneholde en forklaring på hvorfor opplysningene er nødvendig.

Det følger videre av artikkel 35 nr. 2 at EU-tilsynsmyndighetene på anmodning skal fremlegge enhver opplysning nasjonale tilsynsmyndigheter behøver for å utføre sine plikter, forutsatt at opplysningene kan gis ut i samsvar med kravene om taushetsplikt fastsatt i rettsaktene i artikkel 1 nr. 2 og i artikkel 70.

Ifølge EBA-forordningen artikkel 32 nr. 3a kan EBA, innen rammene av artikkel 35 som beskrevet over, be om informasjon direkte fra finansmarkedsdeltakere for å vurdere motstandsdyktigheten til finansinstitusjonene i unionen etter artikkel 32. EBA kan også anmode nasjonale tilsynsmyndigheter om å gjennomføre spesifikke undersøkelser eller stedlige tilsyn, og har rett til å delta på stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 21 (*tilsynskollegier*). ESMA- og EIOPA-forordningen har per i dag ikke en slik bestemmelse.

3.2.1.11 Andre oppgaver for de tre EU-tilsynsmyndighetene etter forordningene

Andre oppgaver for EU-tilsynsmyndighetene etter EU-tilsynsforordningene er blant annet:

- overvåking av systemrisiko i samarbeid med ESRB (artikkel 22–24),

- delta i utviklingen og samordningen av planer for redning og avvikling i krisesituasjoner (artikkel 25),
- bidra til å styrke det europeiske systemet av nasjonale innskuddsgarantiordninger (artikkel 26),
- bidra til å utvikle metoder for avvikling av kriserammede finansmarkedsdeltakere (artikkel 27),
- innta en aktiv rolle i oppbyggingen av en felles tilsynskultur, herunder fremme utveksling av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og bidra til at det utarbeides ensartet tilsynsstandarder av høy kvalitet, herunder standarder for rapportering (artikkel 29),
- samordning av nasjonale tilsynsmyndigheter, særlig i situasjoner der en ugunstig utvikling potensielt kan true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i finanssystemet i EU (artikkel 31), og
- overvåke og vurdere markedsutviklingen innenfor sitt ansvarsområde (artikkel 32).

3.2.2 Forordningenes bestemmelser om EU-tilsynsmyndighetenes organisasjon, beslutningstaking og klagebehandling

3.2.2.1 Organisasjon (kapittel III)

Hver av de tre EU-tilsynsmyndighetene ledes av et tilsynsstyre, jf. EU-tilsynsforordningene artikkel 43 om tilsynsstyrets oppgaver. Tilsynsstyrene består av de nasjonale tilsynssjefene, det vil si sjefene for de relevante nasjonale tilsynsmyndighetene under ansvarsområdet for henholdsvis EBA (bank), EIOPA (pensjon og forsikring) og ESMA (verdi-papirmarkedet), jf. artikkel 40 nr. 1b. I tillegg møter en representant fra henholdsvis Kommisjonen, den europeiske sentralbanken, ESRB og de to andre EU-tilsynsmyndighetene som observatører, jf. artikkel 40 om tilsynsstyrets sammensetning. Styrene ledes av en ansatt styreleder (som ikke har stemmerett). Det følger av EBA-forordningen artikkel 40 at dersom nasjonal tilsynsmyndighet ikke er en sentralbank, kan medlemmet av tilsynsstyret beslutte å ta med seg en representant (uten stemmerett) fra medlemsstatens sentralbank.

EU-tilsynsmyndighetene har i tillegg et administrativt styre bestående av lederen og seks andre medlemmer fra tilsynsstyret, jf. artikkel 45. Det administrative styrets oppgaver er av forberedende og administrativ karakter, jf. artikkel 47.

Tilsynsstyret kan nedsette interne komiteer eller paneler for bestemte oppgaver som er tildelt tilsynsstyret, og kan beslutte at visse klart definerede oppgaver og beslutninger skal delegeres til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

interne komiteer eller paneler. Tilsynsstyret kan videre sammenkalle et uavhengig panel for å legge til rette for en objektiv tvisteløsning i henhold til artikkel 19, jf. artikkel 41.

Hver av de tre EU-tilsynsmyndighetene har også knyttet til seg en interessentgruppe bestående av 30 representanter fra akademien, forbrukerorganisasjoner, de aktuelle næringene og representanter for ansatte i næringene. På enkelte tverrsektorielle områder, som for eksempel arbeidet med regnskap og revisjon, tilsyn med finansielle konglomerater m.m., samarbeider de tre EU-tilsynsmyndighetene gjennom en felleskomité, jf. artikkel 54.

3.2.2.2 Fremgangsmåte for beslutningstaking

Før vedkommende EU-tilsynsmyndighet treffer vedtak etter EU-tilsynsforordningene, skal den underrette alle navngitte adressater om at den har til hensikt å treffe et slikt vedtak, og sette en tidsfrist for adressatens uttalelse i saken, jf. artikkel 37. Dette gjelder tilsvarende for anbefalinger etter artikkel 17 nr. 3. EU-tilsynsmyndighetenes vedtak skal begrunnes, og adressatene skal underrettes om klageadgangen.

Prosedyre for beslutningstaking i tilsynsstyret, herunder flertallskrav, følger av artikkel 44.

3.2.2.3 Klage og domstolkontroll

Enhver fysisk eller juridisk person, herunder nasjonale tilsynsmyndigheter, kan påklage et vedtak EU-tilsynsmyndighetene har truffet etter EU-tilsynsforordningene artikkel 17, 18 og 19, og ethvert annet vedtak EU-tilsynsmyndighetene har truffet i samsvar med rettsaktene i artikkel 1 nr. 2, og som er rettet til denne personen eller direkte berører denne personen, jf. artikkel 60.

Klageinstansen (*Board of Appeal*) er et felles organ for de tre EU-tilsynsmyndighetene. Klageinstansen er sammensatt av seks medlemmer og seks varamedlemmer med relevant fagkunnskap og uavhengighet fra EU-tilsynsmyndighetene, jf. artikkel 58 (sammensetning og virksomhet) og artikkel 59 (uavhengighet og upartiskhet).

Klagen skal ikke ha oppsettende virkning, men klageinstansen kan utsette anvendelsen av det påklagede vedtaket dersom den mener at omstendighetene krever det.

Klageinstansen kan bekrefte vedtaket truffet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet eller oversende saken til vedkommende organ (hovedsakelig tilsynsstyret) hos EU-tilsynsmyndigheten. Dette organet skal være bundet av klageinstan-

sens beslutning og er forpliktet til å fatte et endret vedtak.

Det følger av artikkel 61 at en klage på en beslutning truffet av klageinstansen, eller i tilfeller der det ikke foreligger noen klageadgang, vedtak truffet av EU-tilsynsmyndighetene, kan bringes inn for EU-domstolen i samsvar TEUV artikkel 263.

3.2.3 Særskilt om kompetansen i de tre EU-tilsynsforordningene til å treffe vedtak rettet mot finansmarkedsdeltakere

EU-tilsynsforordningene gir som nevnt i enkelte særlige tilfeller EU-tilsynsmyndighetene myndighet til å treffe vedtak direkte overfor *finansmarkedsdeltakere*, jf. EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, 18 nr. 4 og 19 nr. 4, som nærmere beskrevet ovenfor i punkt 3.2.1.5–3.2.1.7.

Finansmarkedsdeltaker er i denne proposisjonen benyttet som en samlebetegnelse for henholdsvis finansmarkedsdeltaker i ESMA-forordningen og finansinstitusjon i EIOPA- og EBA-forordningene.

Begrepet finansmarkedsdeltakere er i ESMA-forordningen artikkel 4 definert som «enhver person som kravene i lovgivningen nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller i nasjonal lovgivning som gjennomfører disse rettsaktene, får anvendelse på».

I EBA- og EIOPA-forordningene benyttes betegnelsen finansinstitusjon istedenfor finansmarkedsdeltaker.

I EBA-forordningen artikkel 4 er finansinstitusjon definert som:

«kredittinstitusjoner» som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, «verdipapirforetak» som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2006/49/EF og «finansielle konglomerater» som definert i artikkel 2 nr. 14 i direktiv 2002/87/EF, med forbehold for at det med «finansinstitusjoner» i direktiv 2005/60/EF menes kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner som definert i artikkel 3 nr. 1 og 2 i nevnte direktiv.

I EIOPA-forordningen (artikkel 4) er finansinstitusjon definert som:

foretak, enheter og fysiske og juridiske personer som omfattes av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Når det gjelder direktiv 2005/60/EF, menes med «finansinstitusjoner» bare forsikringsforetak og forsikringsformidlere som definert i nevnte direktiv.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EU-tilsynsforordningene artikkel 17 regulerer situasjoner der EU-regler ikke er fulgt, artikkel 18 regulerer adgang til å treffe vedtak i krisesituasjoner, og artikkel 19 regulerer de tre EU-tilsynsmyndighetenes rolle ved tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter om gjennomføring og anvendelse av EU-regelverket.

Felles for vedtakskompetansen overfor finansmarkedsdeltakere etter nevnte bestemmelser, er at den er betinget av at den nasjonale tilsynsmyndigheten ikke har oppfylt sine plikter etter EU-regelverket (se artikkel 17 nr. 1, artikkel 18 nr. 3 og artikkel 19 nr. 4). I fortalene til de tre EU-tilsynsforordningene er det opplyst at det må være tale om ekstraordinære situasjoner der vedkommende nasjonale tilsynsmyndighet fortsetter å unnlate å gjennomføre tiltak, og at direkte vedtak mot finansmarkedsdeltakere må være som en siste utvei. Ifølge opplysninger fra Kommisjonen har EU-tilsynsmyndighetene per i dag aldri benyttet denne vedtakskompetansen.

Vedtakskompetansen er videre begrenset til bestemmelser som får *direkte anvendelse* overfor finansmarkedsdeltakere.

I fortalene til EU-tilsynsforordningene er dette beskrevet som tilfeller «der unionsretten finner umiddelbar anvendelse på finansmarkedsdeltakere i henhold til gjeldende eller fremtidige unionsforordninger». Slik direkte anvendelse vil dermed i første rekke gjelde krav fastsatt i forordningsform, fordi forordninger gjelder direkte i EU uten ytterligere nasjonal gjennomføring.

Videre er det oppstilt vilkår for bruk av vedtakskompetansen overfor finansmarkedsdeltakere, herunder:

- Vedtak etter artikkel 17 forutsetter at det «haster med å umiddelbart bringe overtredelsen til opphør for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet» (artikkel 17 nr. 6).
- Vedtak etter artikkel 18 betinger en krisesituasjon som nevnt i artikkel 18 nr. 1 første ledd, og at det er «nødvendig raskt å iverksette tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av Unionens finanssystem» (artikkel 18 nr. 3).
- Vedtak etter artikkel 19 betinger en uenighet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i en grensekryssende situasjon.

Også prosessuelt er kompetansen betinget, ved at det først må ha funnet sted en prosess overfor den nasjonale tilsynsmyndigheten. Det er bare når

nasjonal tilsynsmyndighet ikke har rettet seg etter et vedtak eller en uttalelse innen en nærmere angitt frist, at de tre EU-tilsynsmyndighetene kan fatte vedtak overfor finansmarkedsdeltakere. De nærmere detaljer går ut på:

- Vedtak etter artikkel 17 forutsetter at den nasjonale tilsynsmyndigheten først har mottatt en anbefaling fra vedkommende EU-tilsynsmyndighet om handling (artikkel 17 nr. 3), og dernest en formell uttalelse fra Kommisjonen med krav om handling innen en nærmere frist, og videre at verken anbefalingen eller formelle uttalelsen er fulgt opp innen fristen (artikkel 17 nr. 4).
- Vedtak etter artikkel 18 forutsetter at først Rådet i vedtaks form har fastslått at det foreligger en krisesituasjon (artikkel 18 nr. 2), dernest at vedkommende EU-tilsynsmyndighet har fattet vedtak overfor nasjonalt tilsynsorgan med krav om handling innen en nærmere bestemt frist, og videre at vedtaket ikke har blitt fulgt opp innen fristen (artikkel 18 nr. 3).
- Vedtak etter artikkel 19 forutsetter at vedkommende EU-tilsynsmyndighet først har forsøkt å megle mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene (artikkel 19 nr. 2), og dernest har fattet vedtak rettet mot den nasjonale tilsynsmyndigheten som denne ikke har fulgt opp innen fristen (artikkel 19 nr. 3).

Som nærmere beskrevet ovenfor i punkt 3.2.1.2, oppstiller EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 rammen for når EU-tilsynsmyndighetene har kompetanse til midlertidig å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot det finansielle markedets ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av det finansielle systemet i EU. Slike vedtak om å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet vil få anvendelse direkte overfor markedsdeltakerne. Selve kompetansen, og de nærmere vilkårene for å fatte vedtak, er fastlagt i EU-tilsynsforordningene artikkel 18 eller i særskilte bestemmer i andre rettsakter som viser til EU-tilsynsforordningen artikkel 9 nr. 5. Normalt er det også i disse særskilte bestemmelsene et vilkår for bruk av EU-tilsynsmyndighetens vedtakskompetanse at nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen. Ifølge opplysninger fra Kommisjonen har EU-tilsynsmyndighetene per i dag heller aldri benyttet slik artikkel 9 nr. 5-vedtakskompetanse.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3.3 Utkast til beslutninger i EØS-komiteen for innlemmelse av EU-tilsynsforordningene

3.3.1 EØS-komiteens beslutninger

Utkastet til de tre EØS-komiteebeslutningene inneholder en fortale og fem artikler.

Artikkel 1 fastsetter at henholdsvis forordningene (EU) nr. 1093/2010 (EBA-forordningen), (EU) nr. 1094/2010 (EIOPA-forordningen) og (EU) nr. 1095/2010 (ESMA-forordningen) skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsaktene. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 3.3.2.

Artikkel 2 slår fast at den islandske og den norske versjonen av forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende

Artikkel 3 slår fast at kontraktspartene skal evaluere rammeverket som etableres gjennom beslutningen senest fem år etter at beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 5 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utkastet til beslutninger har også vedlagt en felles erklæring fra EU og EØS/EFTA-statene, som har som formål å sikre at EØS/EFTA-statens interesser blir ivaretatt på lik linje med EU-statene, i de vurderingene som blir foretatt av de tre EU-tilsynsmyndighetene.

3.3.2 Tilpasningstekstene til EU-tilsynsforordningene

3.3.2.1 Gjensidig rett til deltakelse

Tilpasningsteksten inneholder en generell bestemmelse om at EØS/EFTA-statenes nasjonale tilsynsmyndigheter og EFTAs overvåkingsorgan skal ha samme plikter og rettigheter til å delta i arbeidet til EUs tilsynsmyndigheter som nasjonale tilsynsmyndigheter i EU, med unntak av retten til å stemme. Denne retten skal omfatte deltakelse i tilsynsstyret og alle forberedende organer i de tre EU-tilsynsmyndighetene, inkludert interne komiteer og paneler.

De tre EU-tilsynsmyndighetene skal ha rett til deltakelse i beslutningsprosessen hos EFTAs overvåkingsorgan og dets forberedende organer, uten stemmerett, når EFTAs overvåkingsorgan utfører funksjonene til EU-tilsynsmyndighetene overfor EØS/EFTA-statene.

Retten til deltakelse skal reflekteres i henholdsvis de tre EU-tilsynsmyndighetenes og EFTAs overvåkingsorgans forretningsorden.

3.3.2.2 Samarbeid mellom EFTAs overvåkingsorgan og de tre EU-tilsynsmyndighetene

Tilpasningsteksten har videre en generell bestemmelse om at EFTAs overvåkingsorgan og EU-tilsynsmyndighetene skal samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i utføringen av sine oppgaver etter EU-tilsynsforordningene, særlig før tiltak settes i verk.

I tillegg er det konkrete tilpasninger til bestemmelser i EU-tilsynsforordningene som regulerer mer spesifikk informasjonsflyt og samarbeid.

3.3.2.3 Særskilt tvisteløsningsmekanisme

Det følger av EØS-avtalen artikkel 111 at en tvist mellom avtalepartene om fortolkning eller anvendelse av avtalen, kan bringes inn for EØS-komiteen for behandling. Artikkel 111 nr. 1 og 2 beskriver nærmere den fremgangsmåten som da skal følges.

I tilpasningsteksten er det inntatt en bestemmelse om en særlig administrativ prosedyre (tvisteløsningsmekanisme), i tillegg til den regulære tvisteløsningsmekanismen i EØS-avtalen artikkel 111. Dersom det oppstår uenighet mellom de tre EU-tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til håndheving av EU-tilsynsforordningenes bestemmelser, skal vedkommende EU-tilsynsmyndighets formann og EFTAs overvåkingsorgans kollegium uten unødig opphold komme sammen på et møte for å komme frem til enighet. Dersom de ikke kommer frem til enighet, kan vedkommende EU-tilsynsmyndighets formann eller EFTAs overvåkingsorgans kollegium anmode avtalepartene i EØS-avtalen om å bringe saken inn for EØS-komiteen, som skal behandle den i samsvar med artikkel 111 i EØS-avtalen. Det er presisert at den særskilte tvisteløsningsmekanismen ikke er til hinder for at EU eller en EØS/EFTA-stat til enhver tid, og uavhengig av om det foreligger en anmodning fra henholdsvis EFTAs overvåkingsorgan eller den relevante EU-tilsynsmyndighet, kan bringe en tvist inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.

Bakgrunnen for den særskilte tvisteløsningsmekanismen er at det anses hensiktsmessig at eventuelle uenigheter om fortolkningen eller håndhevingen av EU-tilsynsforordningene mel-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lom EFTAs overvåkingsorgan og den relevante EU-tilsynsmyndighet søkes løst gjennom dialog mellom de aktuelle vedtaksorganene – før man eventuelt går til det skritt å bringe tvisten inn for EØS-komiteen til behandling.

3.3.2.4 Referanse til ikke-innlemmede rettsakter

I samsvar med EØS-avtalen artikkel 7, er det kun rettsakter som er referert til eller inntatt i et vedlegg eller en EØS-komitébeslutning som er bindende for partene i EØS-avtalen, og som skal gjennomføres i nasjonal rett. Dersom det foreligger en EØS-tilpasning, er det bestemmelsen i EØS-tilpasset form som er bindende for partene i EØS-avtalen.

Det er på denne bakgrunn inntatt en tilpasning som klargjør at henvisninger til EU-rettsakter i EU-tilsynsforordningene skal få anvendelse i den grad, og i den form, nevnte rettsakter er innlemmet i EØS-avtalen.

3.3.2.5 Forretningsorden

Ved innlemmelse av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen utvides virkeområdet for forordningene til EØS/EFTA-statene, og de tre EU-tilsynsmyndighetene får utvidede oppgaver som en del av et nytt mandat gitt av partene i EØS-avtalen. Disse oppgavene må reflekteres i EU-tilsynsmyndighetenes forretningsorden (*rules of procedure*), og det er på denne bakgrunn inntatt en tilpassingsbestemmelse som presiserer at EU-tilsynsmyndighetenes forretningsorden skal sikre EØS/EFTA-statene og deres nasjonale tilsynsmyndigheter eller finansmarkedsdeltakere lik behandling som EU-medlemsstatene. Det er også presisert at utkast for EFTAs overvåkingsorgan skal være utarbeidet i henhold til de samme interne prosedyrene som når de tre EU-tilsynsmyndighetene fatter tilsvarende vedtak i EU.

3.3.2.6 Medlemsstater mv.

Som en konsekvens av innlemmelsen av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, vil begrepet medlemsstat i EU-tilsynsforordningene bli forstått å omfatte EØS/EFTA-statene i tillegg til EUs medlemsstater. Spesielle tilpasninger vil imidlertid gå foran denne generelle tilpasningen.

I tilpasningsteksten er det videre presisert at EØS/EFTA-statenes nasjonale tilsynsmyndigheter, så vel som fysiske eller juridiske personer hjemmehørende eller etablert i EFTA-statene, omfattes av virkeområdet for forordningen på samme vilkår som nasjonale tilsynsmyndigheter i

EU og fysiske og juridiske personer hjemmehørende eller etablert i EU.

3.3.2.7 Virkeområde (artikkel 1 nr. 4)

Referansen til artikkel 258 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) i artikkel 1 nr. 4, erstattes av referanse til artikkel 31 til avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA) når det gjelder EØS/EFTA-statene. Det presiseres derved at myndigheten EFTAs overvåkingsorgan har til å følge opp overtredelsessaker mot EØS/EFTA-statene, ikke er påvirket av den tilleggskompetansen som gis under EU-tilsynsforordningene.

3.3.2.8 Vedtak om forbud eller restriksjoner (artikkel 9 nr. 5)

Under systemet satt opp i EØS-komitébeslutningene for EU-tilsynsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. ESMAs myndighet til midlertidig å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet etter prosedyren i artikkel 9 nr. 5 skal derfor gjelde kun innen EU, mens tilsvarende myndighet er lagt til EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene.

Det følger av tilpasningen til artikkel 9 nr. 5 i EU-tilsynsforordningene, at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. EFTAs overvåkingsorgan kan også be vedkommende EU-tilsynsmyndighet om å utarbeide et utkast.

Tilsvarende som for de tre EU-tilsynsmyndighetene i EU, skal EFTAs overvåkingsorgan, ifølge tilpasningene, vurdere vedtaket omhandlet i artikkel 9 nr. 5 første og annet ledd på nytt med passende mellomrom og minst hver tredje måned. Dersom vedtaket ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal det automatisk utløpe.

EFTAs overvåkingsorgan skal så snart som mulig etter at vedtaket nevnt i første og annet ledd er truffet, underrette vedkommende EU-tilsynsmyndighet om utløpsdatoen. I god tid før tremånedersperioden nevnt i tredje ledd utløper, skal vedkommende EU-tilsynsmyndighet fremlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast til vedtak. EFTAs overvåkingsorgan kan underrette vedkommende EU-tilsynsmyndighet om enhver endring det anser som relevant for vurderingen.

En EFTA-stat kan anmode om at EFTAs overvåkingsorgan tar sitt vedtak opp til ny vurdering,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tilsvarende som en EU-stat kan anmode vedkommende EU-tilsynsmyndighet. EFTAs overvåkingsorgan skal videresende en slik anmodning til vedkommende EU-tilsynsmyndighet. I slike tilfeller skal EU-tilsynsmyndigheten etter fremgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd (prosedyre for tilsynsstyret, tilsvarende som for vedtak i EU-tilsynsmyndigheten), vurdere å utarbeide et nytt utkast for EFTAs overvåkingsorgan.

Dersom vedkommende EU-tilsynsmyndighet endrer eller tilbakekaller et parallelt vedtak til det vedtak som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, skal vedkommende EU-tilsynsmyndighet, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan om henholdsvis endring eller tilbakekall.

3.3.2.9 EU-tilsynsmyndighetenes årsrapport – retningslinjer og anbefalinger (artikkel 16)

Ifølge artikkel 16 nr. 4 skal de tre EU-tilsynsmyndighetene årlig rapportere om nasjonale tilsynsmyndigheter som ikke har fulgt de retningslinjer og anbefalinger utstedt av EU-tilsynsmyndighetene i henhold til artikkel 16.

Retningslinjer og anbefalinger er ansett som ikke-bindende tiltak uten behov for tilpasning under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene. Etter innlemmelsen av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, vil slike retningslinjer og anbefalinger være ansett utstedt også til nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene. Tilpasningene til artikkel 16 nr. 4 innebærer derfor at de tre EU-tilsynsmyndighetene skal inkludere EØS/EFTA-statenes tilsynsmyndigheter i sin årlige rapport om etterlevelse av retningslinjer og anbefalinger.

3.3.2.10 Overtredelse av EØS-regler (artikkel 17)

Ifølge tilpasning til artikkel 17. nr. 1 er forutsetningen om at den nasjonale tilsynsmyndigheten har anvendt rettsaktene i artikkel 1 nr. 2 på en måte som kan være i strid med *unionsretten*, erstattet med henvisning til *EØS-avtalen*.

Igangsetting av undersøkelser under artikkel 17 nr. 2 og utstedelse av anbefalinger til nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 17. nr. 3, er ansett som ikke-bindende tiltak uten behov for tilpasning under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene. Kompetansen etter artikkel 17 nr. 2 og 3 ligger derfor hos de tre EU-tilsynsmyndighetene også når det gjelder EFTA/EØS-statene. EØS-tilpasningen til disse bestemmelsene er på denne bakgrunn begrenset

til bestemmelser om informasjonsflyten. I tillegg til den generelle plikten de tre EU-tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan har til å samarbeide og assistere hverandre når en EU-tilsynsmyndighet undersøker et mulig brudd på EØS-retten hos en nasjonal tilsynsmyndighet i en EØS/EFTA-stat, skal vedkommende EU-tilsynsmyndighet ifølge EØS-tilpasningen til artikkel 17 nr. 3 informere EFTAs overvåkingsorgan, og jevnlig oppdatere informasjonen om saken, for at EFTAs overvåkingsorgan skal kunne utføre sine oppgaver under artikkel 17 nr. 4 (formell uttalelse) og 6 (bindende vedtak mot markedsaktør). Av samme grunn vil EFTAs overvåkingsorgan også motta informasjon fra den aktuelle nasjonale tilsynsmyndigheten om tiltak iverksatt for å gjennomføre ESMA's anbefaling under artikkel 17 nr. 3.

Utstedelse av *formell uttalelse* til en nasjonal tilsynsmyndighet etter artikkel 17 nr. 4 tilligger Kommisjonen i EU-pilaren. Denne kompetansen er derfor lagt til EFTAs overvåkingsorgan i EFTA-pilaren, selv om formell uttalelse er å anse som ikke-bindende tiltak. Tilsvarende som for vedtak, vil EFTAs overvåkingsorgan utstede formell uttalelse basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten ugrunnet opphold.

Tilsvarende som for Kommisjonen i EU-pilaren, skal EFTAs overvåkingsorgans formelle uttalelse ta hensyn til de tre EU-tilsynsmyndighetenes anbefaling, og EFTAs overvåkingsorgan skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt.

Den aktuelle nasjonale tilsynsmyndigheten i EØS/EFTA-staten skal informere EFTAs overvåkingsorgan om tiltak iverksatt for å gjennomføre den formelle uttalelsen, på samme måte som nasjonale tilsynsmyndigheter i EU skal informere de tre EU-tilsynsmyndighetene.

Som følge av at kompetansen til å fatte bindende vedtak er lagt til EFTAs overvåkingsorgan under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for EU-tilsynsforordningene, vil de tre EU-tilsynsmyndighetenes myndighet til å fatte vedtak overfor finansmarkedsdeltakere for overtredelse av EU-regler under artikkel 17. nr. 6 være begrenset til EU-pilaren. Tilsvarende myndighet er lagt til EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene. Det følger av tilpasningen til artikkel 17 nr. 6 at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. EFTAs overvåkingsorgan kan også be vedkommende EU-tilsynsmyndighet om å utarbeide et utkast.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3.3.2.11 Tiltak i krisesituasjoner (artikkel 18)

Gjennom innlemmelse av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, vil virkeområdet for artikkel 18 omfatte hele EØS. Artikkel 18 utvides derved til å omfatte negativ utvikling som oppstår eller innvirker på EØS/EFTA-statene. EU-tilsynsmyndighetene skal følgelig aktivt legge til rette for og om nødvendig samordne eventuelle tiltak som iverksettes, og være fullt informert om enhver relevant utvikling, også med hensyn til nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, og skal inviteres til å delta som observatør på alle relevante møter de berørte nasjonale tilsynsmyndigheter avholder, jf. artikkel 18 nr. 1.

Kompetansen til å fatte bindende vedtak er lagt til EFTAs overvåkingsorgan under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene. Dersom Rådet har truffet et vedtak etter artikkel 18 nr. 2, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon, og derved autoriserer et eller flere av de tre EU-tilsynsmyndighetene til å fatte vedtak overfor nasjonal tilsynsmyndighet etter artikkel 18 nr. 3, og eventuelt mot finansmarkedsdeltaker etter artikkel 18. nr. 4, skal slik myndighet derfor kun gjelde i EU. Tilsvarende myndighet er lagt til EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene. Det følger av tilpasningen til artikkel 18 nr. 4 og 6 at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet. EFTAs overvåkingsorgan kan også be vedkommende EU-tilsynsmyndighet om å utarbeide et utkast.

3.3.2.12 *Twisteløsning i grenseoverskridende situasjoner (artikkel 19)*

Mekling etter artikkel 19. nr. 2 i grenseoverskridende tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, er ansett som ikke-bindende tiltak under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene. Etter innlemmelsen av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, vil de tre EU-tilsynsmyndighetene derfor mekle etter artikkel 19 nr. 2 også når den grenseoverskridende tvisten involverer en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter fra EØS/EFTA-statene.

Kompetansen til å fatte bindende vedtak skal imidlertid ligge hos EFTAs overvåkingsorgan. ESMA's myndighet til å fatte vedtak overfor nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 19 nr. 3, for det tilfellet meklingen ikke lykkes, og eventuelt mot finansmarkedsdeltaker etter artikkel 19. nr. 4 for det tilfellet myndigheten ikke etterkommer

pålegget, skal derfor kun gjelde i EU. Tilsvarende myndighet er ifølge tilpasningene lagt til EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene.

I tilfellet av en tverrpilartvist, det vil si tvist mellom én eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter i EU, og én eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, følger det av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgan fatter vedtak adressert til tilsynsmyndigheten(e) i EØS/EFTA-staten(e), og vedkommende EU-tilsynsmyndighet fatter vedtak adressert til tilsynsmyndigheten(e) i EU, for å avgjøre tvisten. Forutsetningsvis må vedtakene fra henholdsvis vedkommende EU-tilsynsmyndighet og EFTAs overvåkingsorgan være parallelle, da de avgjør samme tvist.

Det følger av tilpasningen til artikkel 19 nr. 3 og 4 at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Dette vil gjelde både i tverrpilartviser og ved tvister kun mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-stater. EFTAs overvåkingsorgan kan også be vedkommende EU-tilsynsmyndighet om å utarbeide et utkast.

3.3.2.13 *Twisteløsning mellom nasjonale tilsynsmyndigheter på tvers av sektorer (artikkel 20)*

Det følger av artikkel 20 at en felleskomité for de tre EU-tilsynsmyndighetene er kompetent etter artikkel 19, jf. artikkel 56, til å avgjøre tvister på tvers av sektorer, det vil si tvister som vedrører virkeområdet til mer enn én av de tre EU-tilsynsmyndighetene. Ifølge artikkel 56 skal EU-tilsynsmyndighetene som har den relevante myndigheten, fatte parallelle vedtak i samsvar med avgjørelsen fra felleskomiteen.

Som en konsekvens av at myndigheten til å fatte bindende vedtak etter artikkel 19 tilligger EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene, er det inntatt en tilpasning til artikkel 20 som klargjør at ved tvister på tvers av sektorer skal kompetansen til å utarbeide utkast til, og å fatte parallelle vedtak med, EFTAs overvåkingsorgan etter artikkel 19, følge oppsettet i artikkel 56.

3.3.2.14 *Anmodning om undersøkelser (artikkel 22 nr. 4 og 34 nr. 1)*

Som en konsekvens av innlemmelse av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, skal de tre EU-til-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

synsmyndighetene overvåke aktiviteter under deres virkeområde også i EØS/EFTA-statene. EFTA-pilarinstitusjoner som speiler funksjonen til Rådet og Kommisjonen, dvs. henholdsvis EFTAs faste komité og EFTAs overvåkingsorgan, gis på denne bakgrunn en tilsvarende rett som nevnte EU-institusjoner etter artikkel 22 nr. 4 og artikkel 34 nr. 1 til å begjære de tre EU-tilsynsmyndighetene om henholdsvis å gjennomføre undersøkelser, samt rett til etter anmodning å motta uttalelser fra de tre EU-tilsynsmyndighetene.

3.3.2.15 *Anmodning om stedlig tilsyn (EBA-forordningen artikkel 32 nr. 3a)*

Ifølge EBA-forordningen artikkel 32 nr. 3a kan EBA anmode nasjonale tilsynsmyndigheter om å gjennomføre stedlig tilsyn i forbindelse med undersøkelser av motstandsdyktigheten til finansmarkedsdeltakere. Selv om slik anmodning neppe anses å være av bindende karakter etter systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene, er EBAs kompetanse etter artikkel 32 nr. 3 ansett å være av en slik art at den likevel bør ligge hos EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene.

Det følger av nevnte tilpasning til artikkel 32 nr. 3a at EFTAs overvåkingsorgan vil anmode om stedlig tilsyn basert på utkast fra EBA. Videre kan både EBA og EFTAs overvåkingsorgan anmode om å delta på det stedlige tilsynet som utføres av nasjonale tilsynsmyndigheter.

3.3.2.16 *Anmodning om informasjon (artikkel 35)*

Anmodning om informasjon etter artikkel 35 er under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene ansett som ikke-bindende tiltak, og krever i utgangpunktet ikke tilpasning. Anmodning om informasjon fra sentralbanken til Liechtenstein skal imidlertid unntas fra bestemmelsen som følge av at dette er den sveitsiske sentralbanken, som ikke kan pålegges plikter etter EØS-avtalen.

3.3.2.17 *Beskyttelsestiltak (artikkel 38)*

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene, og i samsvar med to-pilarstrukturen i EØS-avtalen, skal beslutningsmyndighet når det gjelder EØS/EFTA-statene utøves i samsvar med prosedyrer etablert i EFTA-pilaren. Notifisering fra en EØS/EFTA-stat etter artikkel 38 om at den ikke vil gjennomføre vedtak den mener berører dens finanspolitiske ansvar, vil derfor bli gitt til EFTAs overvåkings-

organ. Beslutningsprosessen for EFTAs overvåkingsorgan om å opprettholde, endre eller tilbakekalle vedtaket etter artikkel 38, vil involvere vedkommende EU-tilsynsmyndighet i samsvar med den generelle samarbeidsklausulen, og som mer spesifikt regulert i tilpasningen til artikkel 38.

Vedtaket som ligger under Rådet etter artikkel 38, vil, når det gjelder EØS/EFTA-statene, bli fattet av EFTAs faste komité.

Ifølge artikkel 38 vil vedtak fattet av EU-tilsynsmyndighetene automatisk bli suspendert etter en notifisering. I slike situasjoner, og i tilfelle en tverpilartvist som involverer én eller flere EØS/EFTA-stater, vil tilpasningen til artikkel 38 medføre at suspensjon- eller termineringseffekten automatisk omfatter parallell-vedtaket fattet av EFTAs overvåkingsorgan i samme sak. Dersom vedkommende EU-tilsynsmyndighet beslutter å endre eller tilbakekalle et slikt vedtak, skal den også umiddelbart utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan. Denne tilpasningen besørger at samme situasjon ikke underlegges motstridende vedtak mellom EU-pilaren og EFTA-pilaren.

3.3.2.18 *Fremgangsmåte for beslutningstaking (artikkel 39)*

Tilpasningen til artikkel 39 utpensler samarbeidsplikten til de tre EU-tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan når EFTAs overvåkingsorgan har vedtakskompetansen, og EU-tilsynsmyndighetene utarbeider utkast til EFTAs overvåkingsorgan. For å sikre at retten til å bli hørt etter artikkel 39 blir tilstrekkelig oppfylt for vedtak som fattes av EFTAs overvåkingsorgan, skal vedkommende EU-tilsynsmyndighet gi EFTAs overvåkingsorgan mulighet til å innhente uttalelse fra fysiske eller juridiske personer, inkludert nasjonale tilsynsmyndigheter, som er adressater eller direkte berørt av tiltaket, på stadiet der EU-tilsynsmyndigheten utarbeider utkast. Ifølge den generelle samarbeidsklausulen som omtalt over, vil EFTAs overvåkingsorgan ha en plikt til å sende EU-tilsynsmyndighetene relevant mottatt informasjon.

3.3.2.19 *Sammensetning av og deltakelse i tilsynsstyret (artikkel 40 og 44 nr. 4)*

Tilpasning til artikkel 40 er en utpensling av den generelle bestemmelsen om rett til deltakelse. Tilpasningen presiserer at nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene skal være representert på samme nivå i ESMAs tilsynsstyre som nasjonale tilsynsmyndigheter i EU. Videre skal del-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

takelsen innebære like rettigheter og plikter som for nasjonale tilsynsmyndigheter i EU, med unntak av stemmerett. Som følge av tilpasningen vil også Norges Bank kunne delta i tilsynsstyret i EBA på vilkår som angitt i EBA-forordningen artikkel 40 nr. 4.

Tilpasning til artikkel 44 nr. 4 presiserer at EØS/EFTA-statene også kan delta i diskusjoner som vedrører individuelle markedsaktører.

Ifølge tilpasningen til artikkel 40 kan EFTAs overvåkingsorgan delta i den enkelte EU-tilsynsmyndighets tilsynsstyre på samme nivå som de tre EU-tilsynsmyndighetene. Tilpasning til artikkel 44 medfører også at EFTAs overvåkingsorgan, i motsetning til Kommisjonen, får rett til å delta i tilsynsstyre ved diskusjoner som vedrører individuelle markedsaktører.

3.3.2.20 Oppgavene og beslutningstakingen til tilsynsstyret (artikkel 43 og 44 nr. 1)

For å styrke sammenhengen i EØS-finanstilsynssystemet på tvers av pilarene, er det ansett som essensielt at oppgaven med å utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan blir behandlet av vedkommende EU-tilsynsmyndighets tilsynsstyre, som er det organ som normalt er ansvarlig for å fatte vedtak hva gjelder EU-statene. Tilpasningen til artikkel 43 regulerer derfor at utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan inkluderes i oppgavene som tilligger EU-tilsynsmyndighetenes tilsynsstyrer. Videre sikrer tilpasning til artikkel 44 at utkast utarbeidet til EFTAs overvåkingsorgan er tiltrådt av vedkommende tilsynsstyre etter de relevante flertallsregler som følger av artikkel 44 nr. 1.

Som en konsekvens av at EØS/EFTA-statene deltar i de tre EU-tilsynsmyndighetenes arbeid og EU-tilsynsforordningene innlemmes i EØS-avtalen, skal EFTA-pilarinstitusjoner som speiler funksjonen til Rådet og Kommisjonen, de vil si EFTAs faste komité og EFTAs overvåkingsorgan, bli gitt den samme informasjonen som tilsvarende institusjoner i EU hva gjelder aktiviteten i de tre EU-tilsynsmyndighetene. Tilpasning til artikkel 44 besørger derfor at tilsynsstyret må gi informasjon til nevnte EFTA-pilarinstitusjoner om de tre EU-tilsynsmyndighetenes årsrapporter og dets årlige og flerårige arbeidsprogram.

3.3.2.21 Sammensetting av underkomité for finanskonglomerater (artikkel 57 nr. 2)

Ved innlemmelsen av EU-tilsynsforordningene i EØS-avtalen, vil EØS/EFTA-statene fullt ut delta i

arbeidet i de tre EU-tilsynsmyndighetene og ha rett til lik behandling innen alle deler av finanstilsynssystemet, med unntak av stemmerett. Som en konsekvens av dette følger det av tilpasning til artikkel 57 at EØS/EFTA-statenes nasjonale tilsynsmyndigheter og EFTAs overvåkingsorgan skal ha tilgang til underkomiteen for finanskonglomerater, tilsvarende som henholdsvis nasjonale tilsynsmyndigheter i EU og de tre EU-tilsynsmyndighetene.

3.3.2.22 Skriftlig og muntlige innlegg i klageprosedyren (artikkel 60 nr. 4)

Vedtaket fattet av de tre EU-tilsynsmyndighetene kan ankes til en felles klageinstans (*Board of Appeal*). Det vil ikke være en slik klageinstans i EFTA-pilaren, jf. ovenfor i punkt 2.4.5. Ankemekanismen vil imidlertid være tilgjengelig for vedtak de tre EU-tilsynsmyndighetene har fattet mot en nasjonal tilsynsmyndighet i EU under artikkel 19. I en tverrpilartvist vil suspensjon eller endring av dette vedtaket forutsetningsvis få virkning for adressaten av EFTAs overvåkingorgans vedtak som følge av sammenhengen i EØS-finanstilsynssystem på tvers av pilarene.

Tilpasning til artikkel 60 nr. 4 presiserer derfor at klageinstansen skal sørge for at EØS/EFTA-statenes tilsynsmyndigheter i nevnte type saker inviteres til å komme med uttalelser til sakens dokumenter, og har rett til å gi muntlig innlegg under klageprosessen.

3.3.2.23 EFTAs bidrag til de tre EU-tilsynsmyndighetenes byråenes budsjett (artikkel 62 nr. 1)

Som et resultat av at EU-tilsynsforordningene innlemmes i EØS-avtalen og EØS/EFTA-statene deltakelse i EUs tilsynsmyndigheter, skal nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene bidra til finansieringen av de tre EU-tilsynsmyndighetene på samme grunnlag som nasjonale tilsynsmyndigheter i EU. Artikkel 62 legger til grunn at slike bidrag skal kalkuleres etter en formel basert på stemmevektingen i artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser. Siden EØS/EFTA-statene ikke er referert til i denne protokollen, vil tilpasningene til artikkel 62 fastlegge hvilken vektning som vil bli benyttet for den enkelte EØS/EFTA-stat.

3.3.2.24 Privileger og immunitet (artikkel 67)

Tilpasningen til artikkel 67 regulerer at EØS/EFTA-statene skal gi de tre EU-tilsynsmyndig-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

hetene og dets personell de samme privileger og immunitet som EU-statene gir.

3.3.2.25 *Personale (artikkel 68)*

Ifølge tilpasningen til artikkel 68 skal borgere i EØS/EFTA-statene bli ansett som kvalifisert til å arbeide i de tre EU-tilsynsmyndighetene på samme vilkår som EU-personell.

3.3.2.26 *Tilgang til dokumenter (artikkel 72)*

Tilpasningen i artikkel 72 regulerer at forordning (EC) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001, skal gjelde for nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene hva gjelder dokumenter utarbeidet av de tre EU-tilsynsmyndighetene etter EU-tilsynsforordningene.

3.3.3 **Særskilt om vilkåret om umiddelbar anvendelse og forholdet til EØS-avtalen**

Vedtakskompetansen nedfelt i EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, 18 nr. 4 og 19 nr. 4, som på nærmere angitte vilkår gir de tre EU-tilsynsmyndighetene hjemmel til å fatte vedtak med direkte internrettslig virkning overfor finansmarkedsdeltakere, er begrenset til bestemmelser som får *umiddelbar anvendelse*. Det er i utkastene til EØS-komiteebeslutninger for EU-tilsynsforordningene ikke inntatt noen tilpasningstekst til artiklene 17–19 knyttet til dette vilkåret.

Norge har et dualistisk system som innebærer at folkerettslig bindende traktatforpliktelser for

Norge som stat ikke automatisk også blir gjeldende norsk intern rett. Dette innebærer igjen – i motsetning til hva som gjelder i EU – at EØS-avtalen ikke omfatter prinsippet om umiddelbar anvendelse/direkte virkning av traktatbestemmelser og forordninger. EØS-avtalen innebærer ikke noen overføring av lovgivningsmyndighet fra nasjonale myndigheter. Det vil si at rettsakter som er innlemmet i EØS-avtalen, men ikke gjennomført i nasjonal rett, ikke direkte kan påberopes av norske borgere og foretak i forholdet dem imellom, eller overfor nasjonale myndigheter. Rettsakter som er tatt inn i EØS-avtalen må, for at den tilsiktede rettsvirkningen skal oppnås på norsk territorium, gjennomføres nasjonalt ved lov- eller forskriftsvedtak. Dette gjelder også i tilfeller hvor selve myndigheten til å fatte vedtak i enkeltsaker er overført til EFTAs overvåkingsorgan, og at vedtaket i seg selv dermed er gitt direkte virkning overfor rettssubjekter i EØS/EFTA-statene, jf. St.prp. nr. 100 (1991–92) punkt 8.10.7.3. Forslag til de nødvendige lovendringer for gjennomføring av rettsakene vil bli fremmet av Finansdepartementet i egen lovproposisjon, jf. kapittel 11.

Ordlyden i EU-tilsynsforordningene må på denne bakgrunn forstås dithen at den innebærer en referanse til bestemmelser/rettsakter som får umiddelbar anvendelse *i EU* – det vil si at vedtakskompetansen er begrenset til bestemmelser i rettsakter inntatt i EU-tilsynsforordningene artikkel 1 nr. 2, og som under *EU-retten* er direkte anvendbare. Formuleringen innebærer imidlertid ikke at EØS-avtalen omfatter et slikt prinsipp.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4 Nærmere om ESRB-forordningen og utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger

4.1 Hovedinnholdet i ESRB-forordningen

Det europeiske rådet for systemrisiko (ESRB) har et overordnet ansvar for overvåkingen av finansiell stabilitet i EU og skal bidra til å begrense risikooppbygging i det finansielle systemet, bidra til at det indre marked fungerer godt, og dermed sikre at finanssektoren bidrar til økonomisk utvikling. ESRBs oppgaver er i ESRB-forordningen (forordning (EU) nr. 1092/2010) nærmere angitt som:

- innhente og analysere informasjon som er relevant for finansiell stabilitet,
- avdekke systemrisiko,
- advare, og eventuelt offentliggjøre advarsler, mot betydelig systemrisiko,
- henstille, og eventuelt offentliggjøre anbefalinger, om risikoreducerende tiltak,
- gi fortrolige advarsler og vurderinger til EUs Råd dersom ESRB mener det kan oppstå en krise, jf. Rådets adgang til å fastslå overfor de tre EU-tilsynsmyndighetene at det foreligger en krisesituasjon,
- overvåke oppfølgingen av ESRBs advarsler og anbefalinger,
- samarbeide tett med de andre deltakerne i Det europeiske finanstillsynssystemet, gi de tre EU-tilsynsmyndighetene opplysninger om systemiske risikoer, og samarbeide med de tre EU-tilsynsmyndighetene om utvikling av kvantitative og kvalitative indikatorer for å identifisere og måle systemrisiko, og
- koordinere samarbeid med internasjonale organisasjoner som IMF og FSB, samt med myndigheter i tredjeland med makrotilsynsoppgaver.

ESRB treffer ikke vedtak som er bindende for medlemsstatene eller finansmarkedsdeltakere. De som mottar anbefalinger fra ESRB, typisk nasjonale finansdepartementer, sentralbanker og/eller tilsynsmyndigheter, skal imidlertid opplyse hvordan de følger dette opp, og enten gjennomføre tiltak, eller begrunne overfor ESRB hvorfor

de ikke følger opp anbefalingene, jf. ESRB artikkel 17.

ESRB ledes av et styre (*General Board*) som skal møtes minst fire ganger per år. Forordningen fastsetter hvem som skal være medlem av styret. Følgende er medlemmer av styret med stemmerett, jf. artikkel 6 nr. 1:

- formannen og nestformannen for Den europeiske Sentralbank (ESB),
- sjefene for sentralbankene i medlemsstatene,
- et medlem av Kommisjonen,
- formannen for EBA,
- formannen for EIOPA,
- formannen for ESMA,
- lederen og de to nestlederne for ESRBs Rådgivende vitenskapelig utvalg (ASC), og
- lederen for ESRBs Rådgivende tekniske utvalg (ATC).

Styret har i tillegg følgende medlemmer uten stemmerett, jf. artikkel 6 nr. 2:

- en «høytstående representant» for de kompetente nasjonale tilsynsmyndigheter fra hver medlemsstat, og
- lederen av EUs Økonomiske og finansielle komité (EFC).

Det er fastsatt i forordningen at formannen for Den europeiske sentralbanken er leder av styret i en periode på fem år fra forordningen trådte i kraft, dvs. frem til medio desember 2015. Det synes nå å være enighet om at denne ordningen skal videreføres inntil gjennomgangen av rammeverket for makrotilsyn er foretatt, etter planen innen 2017.

ESRB har etter forordningen i tillegg en styringskomité, et rådgivende vitenskapelig utvalg og en rådgivende teknisk komité. Sekretariat for ESRB er lagt til den europeiske sentralbanken (ESB).

ESRB skal årlig rapportere om sin virksomhet til Europaparlamentet og Rådet.

I Kommisjonens forslag til ESRB-forordning, som ble lagt frem i september 2009, var det ikke lagt opp til deltakelse i arbeidet i ESRB for EØS/

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EFTA-statenes myndigheter. Norske myndigheter hadde i 2009 og 2010 kontakt med relevante medlemmer av Europaparlamentet med sikte på at Parlamentet i sin behandling av forslaget skulle ta inn tekst i forordningen som ville gi et grunnlag for slik deltakelse. Dette resulterte i at en ny paragraf 5 i forordningen artikkel 9 kom med i den endelige forordningen. Artikkel 9 nr. 5 gir en begrenset mulighet for ESRB til å invitere representanter for myndigheter i EØS/EFTA-statene som observatører. Bestemmelsen lyder:

Representanter på høyt nivå for berørte myndigheter i tredjestater, særlig EØS-stater, kan delta i ESRBs arbeid, men deres deltaking er strengt begrenset til spørsmål av særlig betydning for disse statene. ESRB kan opprette ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for disse tredjestatens deltaking i ESRBs arbeid. Slike ordninger kan omhandle representasjon, etter behov, som observatør i styret, og bør bare gjelde spørsmål av betydning for disse statene, med unntak av spørsmål som på noen måte berører enkelte finansmarkedsdeltakere eller medlemsstater.

Representanter for Norges Bank og Finanstilsynet har på dette grunnlaget blitt invitert til møter i ESRBs Rådgivende tekniske komité.

4.2 Utkast til beslutning i EØS-komiteen for innlemmelse av ESRB-forordningen

4.2.1 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en kort fortale og fem artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning EU nr. 1092/2010 (ESRB-forordningen) skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsakten. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 4.2.2.

Artikkel 2 slår fast at den islandske og den norske språkversjonen av forordningen gis gyldighet.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Det er vedlagt en felles erklæring fra avtalepartene som innebærer at EU ved en eventuell fremtidig revisjon av forordningen skal vurdere om EØS/EFTA-statene kan gis rett til å delta i arbeidet i ESRB som svarer til den deltakelsen som er avtalt i de tre EU-tilsynsmyndighetene.

det i ESRB som svarer til den deltakelsen som er avtalt i de tre EU-tilsynsmyndighetene.

4.2.2 Tilpasningsteksten til ESRB-forordningen

Tilpasningsteksten til ESRB-forordningen inneholder to generelle tilpasninger, som fastslår at EFTA-statenes myndigheter skal delta i arbeidet i ESRB, og gir en presisering av den generelle tilpasningen i EØS-avtalen Protokoll 1 for å klargjøre at begrepene medlemsstater, nasjonale tilsynsmyndigheter mv. også skal omfatte EØS/EFTA-statene og relevante myndigheter i disse. Dette innebærer bl.a. at en representant for nasjonale tilsynsmyndigheter i hver av de tre EØS/EFTA-statene skal være medlem uten stemmerett i ESRBs styre, jf. oppregningen av medlemmer i styret uten stemmerett i ESRB artikkel 6 nr. 2, og medlem av den Rådgivende tekniske komiteen, jf. ESRB artikkel 13 nr. 1 (b).

Den konkrete tilpasningen til artikkel 6 nr. 2 fastsetter at hhv. sentralbanksjefene i Island og Norge, samt en representant for Finansdepartementet i Liechtenstein, og et medlem av EFTAs overvåkingsorgans kollegium, skal være medlemmer uten stemmerett i ESRBs styre.

Den konkrete tilpasningen til artikkel 13 nr. 1 fastsetter at en representant for sentralbankene i Island og Norge, samt en representant for Finansdepartementet i Liechtenstein, skal være medlemmer av den Rådgivende tekniske komiteen.

Tilpasningene fastsetter også at hhv. sentralbanksjefene i Island og Norge, representanten for de to sentralbankene, samt representanten for Finansdepartementet i Liechtenstein, ikke skal delta i arbeidet i hhv. styret og i Den rådgivende tekniske komiteen ved behandling av «spørsmål som på noen måte berører enkelte finansinstitusjoner eller medlemsstater». Denne begrensningen må sees i sammenheng med forordningen artikkel 9 nr. 5. Forordningen er som nevnt vedtatt av Rådet og Parlamentet. Kommisjonen har i drøftelsene med EFTA-siden anført at ordlyden i forordningen innebærer at Kommisjonen ikke kan gi ytterligere deltakelse. EFTA-siden har lagt vekt på at EØS-komiteebeslutningen uansett vil styrke grunnlaget for EFTA-statenes deltakelse sammenlignet med det som følger av forordningen artikkel 9 nr. 5. Det er også utarbeidet utkast til en felles erklæring der partene uttrykker enighet om at Kommisjonen, ved eventuell fremtidig revisjon av forordningen, vil vurdere om EØS/EFTA-statene kan få deltakelse i ESRB som svarer til deltakelsen i de tre EU-tilsynsmyndighetene.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Det kan ut fra ordlyden i tilpasningene rent teknisk argumenteres for at «ekskluderingen» av EØS/EFTA-statenes myndigheter fra behandlingen av visse typer spørsmål ikke også omfatter representanter for de nasjonale tilsynsmyndighetene. EFTA-siden erkjenner imidlertid at man i forståelsen av disse tilpasningene også må legge vekt på konteksten, inkludert ordlyden i forordningen artikkel 9 nr. 5. Dette taler for at også representantene for tilsynsmyndighetene skal «ekskluderes» på samme måte som representantene for sentralbankene.

Artikkel 15 nr. 2 fastsetter at EU-tilsynsmyndighetene, Det Europeiske System av sentralbanker (ESCB), Kommisjonen, de nasjonale tilsynsmyndighetene og nasjonale statistikkmyndigheter, skal samarbeide med ESRB og gi ESRB alle de opplysninger som er nødvendige for utførelsen av ESRBs oppgaver. Tilpasningen innebærer at tilsvarende myndigheter i EFTA-pilaren skal samarbeide på samme måte og gi nødvendig informasjon til ESRB.

Artikkel 16 nr. 3 fastsetter at ESRB skal underrette Rådet, Kommisjonen og eventuelt de tre EU-tilsynsmyndighetene om advarsler og anbefalinger.

Tilpasningene innebærer også at EFTAs faste komité, og eventuelt EFTAs overvåkingsorgan, også skal informeres om advarsler og henstillinger og oppfølgingen av disse, og får tilsvarende plikt til å holde advarsler og henstillinger som ikke er offentliggjort fortrolig.

Etter artikkel 17 nr. 1 skal mottakere av anbefalinger opplyse hvordan de følger dem opp, og enten gjennomføre tiltak, eller begrunne overfor ESRB hvorfor de ikke følger opp anbefalingene. Dette vil også gjelde for anbefalinger rettet til myndigheter i EFTA-pilaren. Tilpasningene til artikkel 17 nr. 3 innebærer imidlertid at adgangen for Europaparlamentet til å oppfordre lederen av styret i ESRB til å forelegge en beslutning om en offentlig anbefaling for Europaparlamentet, ikke skal gjelde for anbefalinger rettet mot myndigheter i EFTA-pilaren.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5 Nærmere om forordningen om kredittvurderingsbyråer (CRA-forordningen) og utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger

5.1 Bakgrunn

16. september 2009 vedtok Europaparlamentet og Rådet forordning (EU) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer. Forordningen kalles CRA-forordningen (*Credit Rating Agencies*).

CRA-forordningen regulerer virksomheten og tilsyn med kredittvurderingsbyråene. CRA-forordningen er innlemmet i EØS-avtalen, jf. Prop. 144 S (2011–2012), og ble gjennomført i norsk rett ved inkorporasjon i lov 20. juni 2014 nr. 30 om kredittvurderingsbyråer. Se nærmere omtale i Prop. 87 L (2013–2014).

Bakgrunnen for EUs vedtakelse av CRA-forordningen var at kredittvurderingsbyråene ble ansett å ha bidratt til finanskrisen ved å undervurdere kredittrisikoen i strukturerte kredittinstrumenter, og ved ikke å ha justert kredittvurderingene etter hvert som markedet forverret seg. Det forelå derfor et behov for å gjenopprette tilliten til kredittvurderingsvirksomheten i EU, og for å øke investorbekyttelsen.

CRA-forordningens regulering av kredittvurderingsbyråene har følgende overordnede formål:

- sikre uavhengighet og at kredittvurderingsbyråene unngår interessekonflikter,
- forbedre kvaliteten i metodene som benyttes, og forbedre kvaliteten i kredittvurderingene,
- øke gjennomsiktigheten ved å etablere krav til utlevering av informasjon og offentliggjøring, og
- sørge for et effektivt rammeverk for registrering og tilsyn, og herunder unngå regelverksarbitrasje mellom medlemsstatene.

Da CRA-forordningen trådte i kraft i EU i desember 2009, var det allerede innen EU fremmet forslag om vesentlige endringer i forordningens bestemmelser om autorisasjon og tilsyn med kredittvurderingsbyråenes virksomhet. Forslaget om endringer ble fremmet parallelt med forslaget om å etablere ny overnasjonal finanstilsynsmyndighetsstruktur i EU. Europaparlamentets

og rådsforordning (EU) nr. 513/2011 om *endring* av CRA-forordningen (CRA II), ble vedtatt 11. mai 2011.

Bakgrunnen for CRA II var at det tradisjonelle skillet mellom tilsynsmyndighetene i hjemstaten og øvrige tilsynsmyndigheter, og samordnet tilsyn i tilsynskollegier, ikke ble ansett som den mest egnede strukturen for tilsyn med kredittvurderingsbyråer. Videre var det et mål at registreringsprosessen for kredittvurderingsbyråer ble effektivisert og saksbehandlingsfristene forkortet.

På tidspunktet for gjennomføringen av CRA-forordningen i norsk rett var ikke EØS-tilpasninger til CRA II fremforhandlet, og CRA II ble derfor ikke gjennomført samtidig med CRA-forordningen i lov 20. juni 2014 nr. 30 om kredittvurderingsbyråer.

Ytterligere endringer i CRA-forordningen ble vedtatt 21. mai 2013 ved Europaparlamentets og rådsforordning (EU) nr. 462/2013 (CRA III).

Samlet blir CRA II og CRA III kalt «endringsforordningene».

CRA-forordningen forutsetter at Kommisjonen gir gjennomføringsrettsakter på en rekke områder, og det er per i dag vedtatt flere slike rettsakter.

5.2 Nærmere om innholdet i CRA II

5.2.1 Generelt

CRA II overfører myndigheten til å autorisere kredittvurderingsbyråer fra nasjonale tilsynsmyndigheter til ESMA.

Videre gir CRA II ESMA ansvar for å føre tilsyn med at reglene om kredittvurderingsbyråer i EU overholdes, og gir detaljerte regler om ESMA's tilsynsvirksomhet. ESMA's kompetanse etter CRA II er i store trekk den samme som den kompetanse nasjonale tilsynsmyndigheter normalt har overfor foretak under tilsyn. Bl.a. gir CRA II ESMA myndighet til å gjennomføre både dokumentbasert- og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

stedlig tilsyn. Gjennom CRA II får ESMA også kompetanse til å innkreve tilsynsavgifter og illegge overtredelsesgebyr overfor private aktører.

Nasjonale tilsynsmyndigheter skal fortsatt være ansvarlig for finansinstitusjonenes og andre enheters *bruk* av kredittvurderinger.

5.2.2 ESMAAs registrering (autorisering) av kredittvurderingsbyråer

CRA II endrer artikkel 14 slik at et kredittvurderingsbyrå etablert i EU må søke om registrering hos ESMA. Artikkel 15 til 18 gir regler om søknadsprosessen, herunder tidsfrister og prosedyre.

5.2.3 ESMAAs tilsyn med kredittvurderingsbyråer

5.2.3.1 Rapportering til ESMA

Kredittvurderingsbyråene har omfattende rapporteringsplikter etter CRA-forordningen, som nærmere redegjort for i Prop. 87 L (2013–2014). CRA II endrer rapporteringsbestemmelsene slik at ESMA, ikke nasjonale tilsynsmyndigheter, er adressaten for rapporteringen.

5.2.3.2 ESMAAs kompetanse til å anmode om opplysninger (artikkel 23b)

CRA II fastsetter ny artikkel 23b som gir ESMA kompetanse til å be om nødvendige opplysninger fra *personer angitt i artikkel 23b nr. 1 ved enkel anmodning* eller vedtak. Følgende personer er angitt i artikkel 23b nr. 1:

- kredittvurderingsbyråer,
- personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet,
- kredittvurderte enheter og tilknyttede tredjemenn,
- tredjemenn som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse funksjoner eller oppgaver til, og
- andre personer som på annen nær og vesentlig måte er tilknyttet eller forbundet med kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet.

Ved *enkel anmodning* har mottaker ikke plikt til å gi informasjonen, men vedkommende kan ilegges overtredelsesgebyr dersom faktisk avgitte opplysninger er feil eller villedende. Dersom informasjonsforespørselen kommer i form av vedtak, kan det også ilegges tvangsmulkt hvis mottaker ikke etterkommer vedtaket.

5.2.3.3 ESMAAs kompetanse til generell gransking (artikkel 23c)

CRA II fastsetter ny artikkel 23c i CRA-forordningen, som gir ESMA myndighet til å gjennomføre nødvendig gransking av personer angitt i artikkel 23b nr. 1. Granskingen iverksettes på grunnlag av vedtak truffet av ESMA. ESMAAs vedtak skal blant annet angi granskingens gjenstand og formål. Slik gransking inkluderer rett til å:

- undersøke alle registre, data mv. som har betydning for utførelsen av ESMAAs oppgaver,
- ta eller skaffe bekreftede kopier av eller utdrag fra slike registre, data mv.,
- innkalle personer som omhandlet i artikkel 23b nr. 1 eller deres representanter eller personale og be dem om muntlige eller skriftlige forklaringer,
- høre enhver fysisk eller juridisk person som går med på å bli spurt, og
- anmode om opplysninger om tele- og datatrafikk.

Dersom nasjonale regler fastsetter at en anmodning om opplysninger om tele- og datatrafikk krever tillatelse fra en rettsmyndighet, skal det søkes om slik tillatelse. Se omtale nedenfor under punkt 5.2.6 om domstolskontroll.

Granskingen kan være dokumentbasert, eller den kan inkludere et stedlig tilsyn. I sistnevnte tilfelle vil også reglene i artikkel 23d om stedlig tilsyn komme til anvendelse.

5.2.3.4 ESMAAs kompetanse til å foreta stedlig tilsyn (artikkel 23d)

CRA II fastsetter ny artikkel 23d, som gir ESMA kompetanse til å gjennomføre nødvendig stedlig tilsyn i *forretningslokalene* som tilhører *juridiske personer* angitt i artikkel 23b nr. 1. Tjenestemenn og andre som ESMA har gitt fullmakt til å gjennomføre stedlig tilsyn, skal ha tilgang til forretningslokaler og arealer som tilhører juridiske personer som er gjenstand for ESMAAs vedtak om gransking, og skal ha den myndighet som er fastsatt i artikkel 23c om gransking. De har også kompetanse til å forsegle forretningslokaler og bøker eller registre i det omfang det er nødvendig for tilsynet.

Stedlig tilsyn krever vedtak fra ESMA, og tjenestemenn som utfører tilsynet må fremvise en skriftlig tillatelse. Dersom det er nødvendig for å utføre tilsynet på en riktig og effektiv måte, kan ESMA gjennomføre stedlig tilsyn uten forhåndsvarsel.

Stedlig tilsyn kan gjennomføres som en del av det løpende tilsynet med kredittvurderings-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

byrået, eller som følge av en konkret mistanke om regelovertridelser. Dersom personer motsetter seg inspeksjon, skal nasjonale tilsynsmyndigheter yte den bistand som er nødvendig for at ESMA skal kunne gjennomføre det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller tilsvarende myndighet.

Dersom stedlig tilsyn eller assistanse fra ordensmakten krever tillatelse fra en rettsmyndighet etter nasjonale regler, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak. Se omtale nedenfor under punkt 5.2.6 om domstolkontroll.

5.2.3.5 ESMA saksbehandlingsregler ved mistanke om overtrjedelse av regelverk

CRA II fastsetter ny artikkel 23e, som gir detaljerte regler for ESMA interne undersøkelser ved mistanke om overtrjedelse av regelverket for kredittvurderingsbyråer.

Dersom det er indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere overtrjedelser, skal ESMA utpeke en gransker innenfor ESMA til å utrede saken. Granskeren skal være uavhengig av den enheten som står for den ordinære tilsynsvirksomheten, og fra ESMA s tilsynsstyre. Den uavhengige granskeren skal forelegge sin vurdering for ESMA s tilsynsstyre, som foretar den endelige vurderingen av om det foreligger overtrjedelse og beslutter hvilke tiltak som skal iverksettes.

De berørte personers rett til kontradiksjon skal sikres fullt ut under granskingen. Når granskeren sender inn saksmappen med resultatene til ESMA s tilsynsstyre, skal vedkommende underrette de personer som er gjenstand for granskingen, og disse skal på nærmere angitte vilkår ha rett til innsyn i saksmappen.

ESMA s tilsynsstyre skal som hovedregel gi de personer som er underlagt prosessen rett til å bli hørt før de fatter vedtak, jf. artikkel 25 nr. 1 og 36c som endret og fastsatt i CRA II. Videre skal nevnte personer gis tilgang til ESMA s saksdokumenter.

5.2.3.6 ESMA s tilsynstiltak

CRA II fastsetter ny ordlyd i CRA-forordningens artikkel 24, som sier at dersom ESMA finner at kredittvurderingsbyrået har overtrådt regelverket, skal ESMA treffe nærmere angitte tiltak. Av bestemmelsen fremgår det at de aktuelle tiltakene er følgende:

- tilbakekalling av kredittvurderingsbyråets registrering,
- midlertidig forbud mot at kredittvurderingsbyrået utarbeider kredittvurderinger,
- suspensjon av bruk av kredittvurderinger fra kredittvurderingsbyrået for reguleringsformål,
- pålegg om retting av forholdet, og
- offentlig kritikk.

5.2.3.7 ESMA s kompetanse til å ilegge overtrjedelsesgebyr og tvangsmulkt

CRA II fastsetter ny artikkel 36a i CRA-forordningen, som gir ESMA kompetanse til å ilegge overtrjedelsesgebyr for nærmere angitte overtrjedelser. I bestemmelsen gis det detaljerte regler om gebyrsatser og hvordan nivået på overtrjedelsesgebyret skal fastsettes.

Videre fastsetter CRA II ny artikkel 36b, som gir ESMA kompetanse til å ilegge tvangsmulkt for å stoppe ulovlig adferd, og for å få person som angitt i artikkel 23b nr. 1 til å fremlegge opplysninger og underkaste seg gransking og stedlig tilsyn.

5.2.3.8 Registrerings- og tilsynsavgift

CRA II fastsetter ny ordlyd i artikkel 19 om registrerings- og tilsynsavgifter, hvoretter kredittvurderingsbyråene i EU betaler registrerings- og tilsynsavgift til ESMA, som igjen skal godtgjøre nasjonale myndigheter i den grad de bistår i ESMA s arbeid.

5.2.4 Kredittvurderinger fra kredittvurderingsbyråer etablert i tredjestat

Kredittvurderinger fra kredittvurderingsbyråer etablert i tredjestater kan benyttes i EU på nærmere angitte vilkår. Kredittvurderingene må enten godkjennes av et europeisk kredittvurderingsbyrå, eller være utstedt av et tredjelandsbyrå med tillatelse fra ESMA.

5.2.4.1 Kredittvurderinger som godkjennes av et europeisk kredittvurderingsbyrå

CRA II fastsetter ny ordlyd i artikkel 4 om at et registrert EU-kredittvurderingsbyrå, på nærmere angitte vilkår, kan godkjenne at kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyråer etablert utenfor EU kan brukes i EU.

Vilkår for godkjennelse etter artikkel 4 er blant annet at:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- det er en saklig grunn for at kredittvurderingen er foretatt i tredjestaten (dette kan for eksempel være lokalkunnskap om markedet der det vurderte instrumentet befinner seg),
- deler av kredittvurderingen er foretatt av et registrerte EU-kredittvurderingsbyrå eller av et kredittvurderingsbyrå i samme konsern (de store kredittvurderingsbyråene har kredittvurderingsbyråer over hele verden),
- EU-kredittvurderingsbyrået har kontrollert, og kan fortløpende dokumentere overfor ESMA, at kredittvurderingsvirksomheten oppfyller krav som er minst like strenge som nærmere angitte krav i forordningen, og
- ESMA har inngått en samarbeidsavtale om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndighet for kredittvurderingsbyrået i en tredjestat om fremgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten.

Det godkjennende EU-kredittvurderingsbyrået er fullt ut ansvarlig for kredittvurderingen.

5.2.4.2 Kredittvurdering utstedt av tredjelandbyrå med tillatelse fra ESMA

CRA II fastsetter ny ordlyd i artikkel 5, hvoretter kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyråer etablert utenfor EU på nærmere angitte vilkår benyttes i EU, dersom kredittvurderingsbyrået som utsteder kredittvurderingen har tillatelse fra ESMA. Vilkår for slik tillatelse er blant annet at Kommisjonen har truffet vedtak om at regelverket i denne tredjestaten er likeverdig med EU-regelverket, at ESMA har inngått avtale med tilsynsmyndigheten i tredjestaten om utveksling av opplysninger og fremgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, og at kredittvurderingsbyrået er registrert og underlagt tilsyn i en tredjestat. Videre er det ifølge artikkel 5 i CRA-forordningen et vilkår at kredittvurderingsvirksomheten eller kredittvurderingene utstedt av kredittvurderingsbyrået ikke er systemviktige i EU.

Prosedyren for tillatelse fra ESMA til kredittvurderingsbyrå etablert i tredjestat, følger i store trekk samme regler som søknad om tillatelse fra europeiske institusjoner. En kredittvurdering som er utarbeidet av et kredittvurderingsbyrå med tillatelse etter artikkel 5, kan benyttes i hele EU.

5.2.5 Nærmere om samarbeidet mellom ESMA og nasjonale tilsynsmyndigheter

CRA II innfører bestemmelser om samarbeidet mellom ESMA og nasjonale tilsynsmyndigheter:

5.2.5.1 Generell informasjonsutveksling

Ifølge artikkel 27 skal ESMA og nasjonale tilsynsmyndigheter i EU utveksle informasjon som er nødvendig for å utføre tilsynsoppgavene.

5.2.5.2 Delegering

Ifølge artikkel 30 kan ESMA delegere konkrete tilsynsoppgaver til nasjonale tilsynsmyndigheter i EU. ESMA må i forkant av delegeringen rådføre seg med nasjonale myndigheter og bli enige om premisser og tidsramme for oppdraget. ESMA skal kompensere nasjonale tilsynsmyndigheter for utgiftene de har i forbindelse med utførelsen av oppdraget. ESMA forblir ansvarlig for utførelsen av oppgaven og kan trekke delegeringen tilbake.

5.2.5.3 Varsling om rettstridig virksomhet

Dersom nasjonale tilsynsmyndigheter i EU har grunn til å tro at kredittvurderingsbyråer driver virksomhet i strid med regelverket innenfor deres jurisdiksjon, skal de varsle ESMA, jf. artikkel 31.

5.2.5.4 Varsling og bistand i forbindelse med gransking og stedlig tilsyn mv.

Nasjonale tilsynsmyndigheter skal varsles om at ESMA ber om opplysninger etter artikkel 23b, og før ESMA starter henholdsvis gransking og stedlig tilsyn i medhold av artikkel 23d. ESMA kan også kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter utfører særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn som nærmere angitt i de nevnte artiklene. I disse tilfellene skal nasjonale tilsynsmyndigheter ha samme kompetanse som ESMA, jf. artikkel 23d nr. 5 og 6.

Tjenestemenn hos nasjonale tilsynsmyndighet kan også delta i det stedlige tilsynet ESMA utfører.

5.2.6 Klagerett og domstolskontroll av ESMAAs vedtak etter CRA-forordningen

Det følger av henholdsvis artikkel 60 og 61 i ESMA-forordningen at vedtak fattet av ESMA kan påklages og overprøves av et *Board of Appeal*, og at vedtak fra denne klageinstansen kan bringes inn for EU-domstolen etter reglene for domstolskontroll i TEUV, jf. nærmere omtale ovenfor under punkt 3.2.2.3. Disse bestemmelsene gjelder tilsvarende for vedtak fattet av ESMA etter CRA-forordningen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Som omtalt over i punkt 5.2.3.3 om gransking og punkt 5.2.3.4 om stedlig tilsyn, kan nasjonale regler fastsette at nærmere angitte vedtak fra ESMA i forbindelse med henholdsvis gransking (innhenting av tele- og datatrafikk) og stedlig tilsyn krever tillatelse fra nasjonal rettsmyndighet. Når det søkes om slik tillatelse skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om ESMA's vedtak er ekte, jf. CRA II, som fastsetter ny artikkel 23c nr. 6 og 23d nr. 9. Dette vil være en ren autentisitetkontroll ved å undersøke at det er ESMA som har utstedt vedtaket. Videre skal rettsmyndigheten kontrollere at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt, sett hen til gjenstanden for henholdsvis granskningen og det stedlige tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndigheten be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordningen er overtrådt, samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er, og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene er innblandet. Den nasjonale rettsmyndigheten skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av henholdsvis granskningen eller det stedlige tilsynet på nytt, eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's saksmappe.

Ifølge ny ordlyd i artikkel 36e fastsatt i CRA II, skal EU-domstolen ha full domsmyndighet til å prøve ESMA's beslutninger om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt.

5.2.7 Krav til tvangfullbyrdelse av ESMA's vedtak under CRA-forordningen

CRA II fastsetter ny artikkel 36d nr. 3, om at vedtak fattet av ESMA om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt skal kunne tvangfullbyrdes. Tvangfullbyrdelse skal følge nasjonale sivilprosessrettslige bestemmelser. Vedtak om tvangfullbyrdelse skal kunne skje uten annen formalitet enn kontroll av at vedtaket er ekte. Når disse formalitetene er oppfylt på anmodning fra den berørte part, kan sistnevnte gjennomføre tvangfullbyrdelsen i samsvar med nasjonal lovgivning ved å bringe saken inn for det kompetente organ.

Tvangfullbyrdelsen kan utsettes bare etter vedtak truffet av EU-domstolen. Klager over påståtte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomføringen av tvangfullbyrdeser, skal imidlertid være underlagt nasjonale domstolers domsmyndighet.

5.3 Nærmere om innholdet i CRA III

Endringsforordning (EF) nr. 1060/2009 (CRA III), foretar enkelte ytterligere endringer i CRA-forordningen.

CRA III gjør enkelte endringer i reglene om bruk av kredittvurderinger for reguleringsformål. Reguleringsformål er definert som bruk av kredittvurderinger for det formål å overholde EU-reglene slik de er gjennomført i medlemsstatenes nasjonale lovgivning. CRA III utvider definisjonen av kredittvurderinger noe, og den innfører obligatorisk krav om to uavhengige vurderinger av strukturerte finansielle instrumenter og enkelte øvrige krav for utsteder av slike produkter.

CRA III gir nye krav til vurdering av statsgjeld. CRA III innfører videre eierbegrensningsregler og gir regler om kredittvurderingsbyråers erstatningsansvar overfor brukere av kredittvurderinger, og den innfører nye regler om offentliggjøring av kredittvurderinger på en egen ESMA-plattform.

CRA III gjør også enkelte endringer i bestemmelser som berører ESMA's overnasjonale kompetanse, herunder mindre endringer i ESMA's rett til å innkreve tilsynsgebyr og i ESMA's kompetanse til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt.

Det følger av videre av ny artikkel 25a fastsatt i CRA III, at nasjonale tilsynsmyndigheter har ansvar for tilsyn med og håndhevingen av overtredelser knyttet til CRA-forordningen artikkel 4 nr. 1 om bruk av kredittvurderinger for reguleringsformål. Tilsvarende gjelder for artikkel 5a om plikt for nevnte institusjoner til selv å foreta en kredittrisikovurdering, og artikkel 8b - 8d om krav til offentliggjøring av opplysninger om strukturerte finansielle instrumenter og dobbel kredittvurdering av slike instrumenter samt regler for bruk av flere kredittvurderingsbyråer.

5.4 Utkast til beslutning i EØS-komiteen for innlemmelse av CRA II og III

5.4.1 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning (EU) nr. 513/2011 (CRA II) og (EU) nr. 462/2013 (CRA III) skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsakten. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 5.4.2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 2 slår fast at den islandske og den norske versjonen av forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utkastet til beslutning har også vedlagt en ensidig erklæring fra EØS/EFTA-statene, som har som formål å presisere at innlemmelsen av CRA II og CRA III i EØS-avtalen ikke berører virkeområdet for EØS-avtalen med hensyn til forholdet til tredjeland. Erklæringen understreker det generelle utgangspunkt om at EUs tredjelandspolitikk faller utenfor EØS-avtalens virkeområde.

5.4.2 Tilpasningsteksten til CRA II og CRA III (endringsforordningene)

5.4.2.1 Generelle tilpasninger

Som en konsekvens av innlemmelse av endringsforordningene i EØS-avtalen, vil begrepet medlemsstat i CRA-forordningen bli forstått å omfatte EØS/EFTA-statene i tillegg til EU-medlemsstatene. Spesielle tilpasninger vil imidlertid gå foran denne generelle tilpasningen.

I tilpasningsteksten er det videre presisert at EØS/EFTA-statenes nasjonale tilsynsmyndigheter, så vel som fysiske eller juridiske personer hjemmehørende eller etablert eller i EØS/EFTA-statene, omfattes av virkeområdet for forordningen på samme vilkår som EUs nasjonale tilsynsmyndigheter og fysiske og juridiske personer i EU.

Henvisninger til *unionsrettsaktene* er erstattet med henvisning til EØS-avtalen, fordi det er sistnevnte regelverk som anvendes i en EØS-kontekst, jf. EØS-avtalen artikkel 7.

For å bidra til konsekvent og enhetlig tilsyn, og for å kunne gjennomføre arbeidsdelingen mellom ESMA og EFTAs overvåkingsorgan i praksis, vil de to organene samarbeide, utveksle informasjon og konsultere hverandre i utføringen av sine oppgaver etter CRA-forordningen, spesielt før det foretas noen handlinger som er relevant for tilsynsfunksjonen deres. Denne bestemmelsen er lik den generelle samarbeidsbestemmelsen i EU-tilsynsforordningene. I tillegg er det i tilpasningen til CRA-forordningen presisert at samarbeidsplikten inkluderer en plikt til å oversende informasjon til hverandre, herunder oversende informasjon innhentet på stedlig tilsyn og mottatt ved søknad om registrering, mv.

5.4.2.2 Vedtak og to-pilarstruktur

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Slik beslutningskompetanse gis i følgende bestemmelser i CRA-forordningen:

- vedtak om dispensasjon fra interessekonfliktregler (artikkel 6 nr. 3),
- vedtak og underretning om at registreringsøknaden er komplett (artikkel 15 nr. 4),
- vedtak om at behandlingsfristen for søknaden skal forlenges (artikkel 16. nr. 2 og 17 nr. 2),
- vedtak om å registrere eller avslå å registrere (artikkel 16 nr. 3 and 17 nr. 3),
- vedtak om tilbakekalling av registrering (artikkel 20),
- vedtak eller enkel anmodning om informasjon (artikkel 23b nr. 1),
- vedtak om å igangsette gransking (artikkel 23c nr. 3),
- vedtak om å igangsette stedlig tilsyn (artikkel 23d nr. 4),
- vedtak om at overtredelse har blitt begått (artikkel 23e nr. 5),
- vedtak om tilsynstiltak (artikkel 24 nr. 1),
- vedtak om å utvide perioden kredittvurderinger fortsatt kan brukes for regulatoriske formål (artikkel 24 nr. 4),
- midlertidig vedtak i påvente av at høring av berørte personer (artikkel 25 nr. 1),
- vedtak om overtredelsesgebyr (artikkel 36a nr. 1), og
- vedtak om tvangsmulkt (artikkel 36b nr. 1).

Det følger av EØS-tilpasningene til disse bestemmelsene at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA uten unødig opphold. ESMA vil forutsetningsvis utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan når bruk av slike tiltak overfor finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene anses nødvendig. EFTAs overvåkingsorgan kan også be ESMA om å utarbeide et utkast.

5.4.2.3 Søknad og registrering (artikkel 14 til 18)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det vil derfor være EFTAs overvåkingsorgan som er kompetent til å registrere kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater, og fatte de nødvendige vedtak i søknadsprosessen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Søknader for slike kredittvurderingsbyråer skal derfor sendes til EFTAs overvåkingsorgan. Søknaden videresendes fra EFTAs overvåkingsorgan til ESMA, og ESMA vil gjennomføre nødvendig teknisk analyse for å avgjøre om foretaket oppfyller kravene til registrering. ESMA vil deretter utarbeide utkast til EFTAs overvåkingsorgan.

Når søknaden gjelder en gruppe med kredittvurderingsbyråer der noen er etablert i en EU-stat og andre i en EØS/EFTA-stat, skal EFTAs overvåkingsorgan og ESMA samarbeide for å fatte samtidige og konsistente vedtak overfor kredittvurderingsbyråene. Det er ESMA som vil foreta nødvendig teknisk analyse for å vurdere om kredittvurderingsbyråene oppfyller kravene til registrering, og vedtak av EFTAs overvåkingsorgan fattes basert på et utkast fra ESMA.

Hvis søknaden om registrering av et kredittvurderingsbyrå etablert i en EØS/EFTA-stat innvilges av EFTAs overvåkingsorgan, vil registreringen være gyldig i hele EØS uten behov for ytterligere vedtak fra ESMA.

5.4.2.4 ESMA's offentliggjøring av informasjon (artikkel 11 nr. 2, 11a nr. 2, 18 nr. 3 og 21)

For å besørge ensartet og tilstrekkelig informasjon i hele EØS-markedet, skal ESMA offentliggjøre innsendt informasjon etter CRA-forordningen på sin europeiske ratingplattform, også for kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater. Tilsvarende skal slike kredittvurderingsbyråer inkluderes i ESMA sin årlige rapport om anvendelsen av CRA-forordningen. Videre skal ESMA offentliggjøre en liste over godkjente kredittvurderingsbyråer på sitt nettsted, herunder kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater.

5.4.2.5 Registrering- og tilsynsavgift (artikkel 19)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det vil derfor være EFTAs overvåkingsorgan som har kompetansen til å innkreve registrerings- og tilsynsavgifter. Fordi alle tekniske elementer ved registreringsprosessen, og ved løpende tilsyn med kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater, skal utføres av ESMA, skal avgiftene som innkreves viderefremmes til ESMA. Størrelsen på avgiftene for kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater skal beregnes på tilsvarende grunnlag som i EU, og i samsvar med delegert kommisjonsforordning

(EU) nr. 272/2012 som fastsetter nærmere detaljer for beregningen.

ESMA innkrever avgiften for kredittvurderingsbyråer etablert i tredjestater og som driver virksomhet i en EØS/EFTA-stat via reglene om tredjeland (CRA-forordningen artikkel 5).

5.4.2.6 Taushetsplikt og begrensninger i innhenting av informasjon og inngripen i kredittvurderinger (artikkel 23, 23a og 32)

Artikkel 23, 23a og 32 pålegger ESMA taushetsplikt og oppstiller begrensninger i adgangen til å innhente informasjon underlagt *legal privilege*, og til å gripe inn i innholdet i kredittvurderingene eller kredittvurderingsmetodene. Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Ifølge tilpasningene vil derfor EFTAs overvåkingsorgan pålegges tilsvarende begrensninger som ESMA under nevnte bestemmelser.

5.4.2.7 Anmodning om opplysninger (artikkel 23b)

Opplysninger som er underlagt regelfastsatt rapporteringsplikt etter CRA-forordningen, sendes inn direkte til ESMA fra kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-stater. Det er imidlertid EFTAs overvåkingsorgan som vil ha kompetanse til å be om opplysninger ved *enkel anmodning eller vedtak* rettet mot personer hjemmehørende eller etablert i en EØS/EFTA-stat.

Bakgrunnen for at både kompetansen til å fatte vedtak og å utstede enkel anmodning er lagt til EFTAs overvåkingsorgan, til tross for at enkel anmodning som sådan ikke forplikter mottaker til å besvare, er at mottaker av enkel anmodning kan ilegges overtredelsesgebyr dersom faktisk avgitte opplysninger ikke er korrekte. På grunn av forbindelsen mellom enkel anmodning og vedtak om eventuelt overtredelsesgebyr, er enkel anmodning funnet å være av en slik karakter at den utstedes av EFTAs overvåkingsorgan, ikke ESMA. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak og enkel anmodning skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. EFTAs overvåkingsorgan skal viderefremme den mottatte informasjonen til ESMA.

5.4.2.8 Gransking (artikkel 23c)

Igangsetting av gransking krever vedtak. Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Vedtak om gransking fattes derfor av EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene.

Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Blant annet for å sikre konsekvent og ensartet tilsyn i EØS, kan ESMA be om at ESMA personell assisterer og deltar i tilsynet som utføres av EFTAs overvåkingsorgan.

Dokumentbasert gransking vil i praksis gjennomføres av ESMA, med unntak av innledende vedtak om igangsetting av granskningen og innhenting av opplysninger ved enkel anmodning eller vedtak. Også ved gransking som inkluderer stedlig tilsyn, vil ESMA gjøre den tekniske analysen, men slik at det er EFTAs overvåkingsorgan som vil ha kompetansen til å gjennomføre det stedlige tilsynet som redegjort for under.

5.4.2.9 Stedlig tilsyn (23d)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det er på denne bakgrunn EFTAs overvåkingsorgan som fatter vedtak om stedlig tilsyn overfor personer hjemmehørende eller etablert i EØS/EFTA-statene.

Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Også gjennomføring av stedlig tilsyn, herunder utstedelse av skriftlig fullmakt til personer som gjennomfører tilsynet, er ansett som kompetanse av en slik art at den skal tilligge EFTAs overvåkingsorgan, og ikke ESMA. For å sikre konsekvent og ensartet tilsyn i EØS, og fordi ESMA utfører det tekniske tilsynet med kredittvurderingsbyråer, kan imidlertid ESMA be om at ESMA personell assisterer og deltar i det stedlige tilsynet som utføres av EFTAs overvåkingsorgan. EFTAs overvåkingsorgan skal da utstede skriftlig fullmakt til slikt personell.

5.4.2.10 Saksbehandlingsregler ved mistanke om overtredelse av regelverk (artikkel 23e)

Tekniske elementer i tilsynet under CRA-forordningen vil bli utført av ESMA, også for kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-statene. Når ESMA ved utførelsen av sine oppgaver finner alvorlige indikasjoner på forhold som kan utgjøre en eller flere overtredelser som omhandlet i CRA-

forordningen vedlegg III, skal EFTAs overvåkingsorgan oppnevne en uavhengig gransker innenfor EFTAs overvåkingsorgan for å utrede saken.

De to myndighetene skal samarbeide for å besørge at tilsynet utføres effektivt, og EFTAs overvåkingsorgan skal gi ESMA nødvendig informasjon og saksmapper for at ESMA skal kunne utføre sine plikter.

EFTAs overvåkingsorgans uavhengige gransker skal utføre oppgavene uavhengig fra ESMA og EFTAs overvåkingsorgan. Hun skal ha tilgang til alle dokumenter og informasjon innsamlet av EFTAs overvåkingsorgan eller ESMA i sin tilsynsvirksomhet, og rapporterer både til tilsynsstyret i ESMA og til EFTAs overvåkingsorgan med en fullstendig saksmappe med resultatene av granskningen. Granskeren skal påse at rettighetene til å bli hørt respekteres for de personer som er underlagt gransking.

Når EFTAs overvåkingsorgan mottar saksmappen fra den uavhengige granskeren, skal EFTAs overvåkingsorgan etter prosedyren angitt i kommisjonsforordning (EU) nr. 946/2012 i EØS-tilpasset form som beskrevet nedenfor, avgjøre om det er begått en eller flere av overtredelsene i vedlegg III til CRA-forordningen, og skal i så tilfellet treffe et tilsynstiltak og ilegge et overtredelsesgebyr. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. EFTAs overvåkingsorgan skal henvise saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning, dersom det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan være straffbare.

De berørte personers rett til kontradiksjon skal sikres fullt ut under granskningen. Når granskeren sender inn saksmappen med resultatene til EFTAs overvåkingsorgan og ESMA's tilsynsstyre, skal vedkommende underrette de personer som er gjenstand for granskningen, og disse skal på nærmere angitte vilkår ha rett til innsyn i saksmappen.

Utfyllende regler om prosedyrer og vilkår for illeggelse av tilsynsstiltak og overtredelsesgebyr følger av kommisjonsforordning (EU) nr. 946/2012. Når det gjelder EØS/EFTA-statene, følger det av EØS-tilpasninger til denne forordningen at ESMA's tilsynsstyre skal informere EFTAs overvåkingsorgan dersom saksmappen fra den uavhengige granskeren ikke er fullstendig, og EFTAs overvåkingsorgan skal sende saksmappen tilbake til den uavhengige granskeren.

Dersom ESMA's tilsynsstyre mener funnene i granskningen ikke synes å avdekke mulig overtredelse

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

delse, skal de informere EFTAs overvåkingsorgan som fatter vedtak om å avslutte granskingen. Dersom ESMA's tilsynsstyre ikke er enig med funnene til den uavhengige granskeren, skal de informere EFTAs overvåkingsorgan, som på ny skal sende resultatene til personene som er underlagt gransking, med en tidsfrist for innspill. Når ESMA's tilsynsstyre utarbeider utkast til EFTAs overvåkingsorgan, eller EFTAs overvåkingsorgan fatter vedtak, skal de ikke være forpliktet til å ta i betraktning innspill mottatt etter denne tidsfristen.

Dersom ESMA's tilsynsstyre er enig i funnene til den uavhengige granskeren, skal de, før de utarbeider et utkast til EFTAs overvåkingsorgan, informere EFTAs overvåkingsorgan, som så informerer personene underlagt gransking og setter en tidsfrist for innspill. ESMA's tilsynsstyre og EFTAs overvåkingsorgan er ikke forpliktet til å ta i betraktning innspill mottatt etter at denne tidsfristen er utløpt.

Både ESMA's tilsynsstyre og EFTAs overvåkingsorgan kan invitere personer underlagt slik gransking til en muntlig høring.

5.4.2.11 Tilsynstiltak (artikkel 24)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det er på denne bakgrunn EFTAs overvåkingsorgan som vil være kompetent til å fatte tilsynstiltak hva gjelder kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-statene, og til å utvide perioden for at kredittvurderinger fra det aktuelle kredittvurderingsbyrået fortsatt kan brukes til regulerings formål. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. For å besørge ensartet og tilstrekkelig informasjon i hele EØS-markedet, skal ESMA offentliggjøre tilsynsvedtak fra EFTAs overvåkingsorgan på sin nettside innen ti dager etter vedtaket ble fattet, inkludert informasjon om retten til å anke slikt vedtak til EFTA-domstolen og informasjon om at anken ikke har oppsettende virkning.

5.4.2.12 Overtredelsesgebyr og tvangsmulkt (artikkel 36a og artikkel 36b)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det er på denne bakgrunn EFTAs overvåkingsorgan som har kompetansen til å

ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt etter CRA-forordningen overfor personer hjemmehørende eller etablert i EØS/EFTA-statene. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Regler om gebyrsatser og hvordan nivået på overtredelsesgebyret skal fastsettes, gjelder tilsvarende som for overtredelsesgebyr og tvangsmulkt utstedt av ESMA.

5.4.2.13 Rett til å bli hørt (artikkel 25 og 36c)

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det er på denne bakgrunn EFTAs overvåkingsorgan som må sørge for at personene underlagt prosessen har hatt mulighet til å uttale seg om de resultatene EFTAs overvåkingsorgan skal bygge sine vedtak på.

Fordi de tekniske elementene ved undersøkelsen vil bli utført av ESMA og dets tilsynsstyre, og for å sikre retten til å bli hørt for personer etablert eller hjemmehørende i en EØS/EFTA-stat, skal imidlertid også ESMA's tilsynsstyre gi personene underlagt undersøkelse mulighet til å bli hørt før de forbereder et utkast til EFTAs overvåkingsorgan.

I hastesaker kan høring av de involverte personene utsettes, og EFTAs overvåkingsorgan kan fatte et midlertidig vedtak, på betingelse av at personene blir hørt på et tidligst mulig tidspunkt senere i prosessen. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans midlertidige vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Personene som er underlagt prosessen skal ha tilgang til EFTAs overvåkingsorgans og ESMA's saksdokumenter, med unntak av opplysninger som er å anse som forretningshemmeligheter.

5.4.2.14 Samarbeidsforpliktelser (artikkel 26 og 27)

EFTAs overvåkingsorgan er underlagt like lydende forpliktelse som ESMA til å samarbeide og utveksle informasjon med andre myndigheter og til overføre informasjon til sentralbanker.

5.4.2.15 Delegering (artikkel 30)

Som følge av at ESMA's bindende kompetanse etter CRA-forordningen i EØS-tilpasset form ligger hos EFTAs overvåkingsorgan, skal EFTAs overvåkingsorgan ha tilsvarende rett som ESMA

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillvaksningssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

til å delegere disse oppgavene til nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA. For å sikre konsekvent og ensartet tilsyn i EØS, skal ESMA og EFTAs overvåkingsorgan konsultere hverandre før en spesifikk oppgave delegeres.

5.4.2.16 *Varsling om rettstridig virksomhet (artikkel 31)*

Under systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningen for endringsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Det er derfor EFTAs overvåkingsorgan som vil være kompetent til å treffe egnede tiltak i EØS/EFTA-statene, når nasjonale tilsynsmyndigheter notifiserer at de har grunn til å tro at kredittvurderingsbyråer driver virksomhet i strid med regelverket innenfor deres jurisdiksjon. Det følger av EØS-tilpasningen at EFTAs overvåkingsorgans tilsynstiltak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold.

For å besørge konsekvent og ensartet tilsyn i EØS, og fordi ESMA er ansvarlig for de tekniske elementene i tilsynet etter CRA-forordningen, skal imidlertid selve notifiseringer bli adressert direkte til ESMA. ESMA skal konsultere EFTAs overvåkingsorgan for å evaluere forespørselen, og om nødvendig utarbeide utkast til EFTAs overvåkingsorgan for å treffe egnede tiltak i EØS/EFTA-statene. ESMA må begrunne sin posisjon skriftlig, dersom den anser at de ikke er behov for tiltak.

5.4.2.17 *Varsling og bistand ifm. gransking og stedlig tilsyn mv. (artikkel 23b og 23c)*

Nasjonale tilsynsmyndigheter i en EFTA/EØS-stat skal varsles om at EFTAs overvåkingsorgan ber om opplysninger etter artikkel 23b, og før EFTAs overvåkingsorgan foretar henholdsvis gransking etter artikkel 23c og stedlig tilsyn etter artikkel 23d. EFTAs overvåkingsorgan kan også kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter utfører særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn som nærmere angitt i nevnte artikler.

I disse tilfellene skal nasjonale tilsynsmyndigheter ha samme kompetanse som EFTAs overvåkingsorgan, jf. artikkel 23d nr. 5 og 6. Tjenestemenn hos nasjonale tilsynsmyndighet kan også delta i det stedlige tilsynet.

Disses reglene er parallelle for ESMA og nasjonale tilsynsmyndigheter i EU-stater.

5.4.2.18 *Krav til tvangsfullbyrdelse (artikkel 36d nr. 3)*

Kravet om at ESMA's vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt skal kunne tvangsfullbyrdes, gjelder tilsvarende for vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan.

5.4.2.19 *Klagerett og domstolskontroll av EFTAs overvåkingsorgans vedtak etter CRA-forordningen (artikkel 23c nr. 6, 23d nr. 9, 36e)*

Vedtatt fattet av EFTAs overvåkingsorgan etter CRA-forordningen kan i motsetning til vedtak fra ESMA, ikke innklages for et *Board of Appeal*, jf. omtale ovenfor i punkt 2.4.5 og punkt 3.3.2.22.

Vedtatt fattet av EFTAs overvåkingsorgan kan overprøves av EFTA-domstolen jf. avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA) artikkel 35, 36 og 37.

EFTA-domstolen har full domsmyndighet til å prøve EFTAs overvåkingsorgan vedtak om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt, og herunder oppheve, redusere eller øke overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten. Dette tilsvarer EU-domstolens kompetanse for overprøving av slike vedtak fattet av ESMA.

Tilsvarende som for vedtak fattet av ESMA, kan nasjonale regler i EØS/EFTA-statene fastsette at nærmere angitte vedtak fra EFTAs overvåkingsorgan ifm. henholdsvis gransking (innhenting av tele- og datatrafikk) og stedlig tilsyn krever tillatelse fra nasjonal rettsmyndighet, jf. omtale ovenfor i punkt 5.2.6. Prøvingskompetansen til nasjonal rettsmyndighet i EØS/EFTA-statene og EFTA-domstolen er parallelle til henholdsvis nasjonal rettsmyndighet i EU-statene og EU-domstolen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

6 Nærmere om forordning om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EMIR) og utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger

6.1 Bakgrunn

Europaparlaments- og rådsforordning 2012/648/EU om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre ble vedtatt 8. juni 2011, og trådte i kraft i EU 16. august 2012.

Forordningen kalles også for EMIR (*European Market Infrastructure Regulation*).

OTC står for «over-the-counter» og OTC-derivater betyr derivater som ikke handles gjennom regulert marked, men i stedet omsettes direkte mellom to parter. Dette innebærer typisk at det bare er avtalepartene som kjenner de nærmere vilkårene i de enkelte kontraktene.

På bakgrunn av erfaringene med markedet for OTC-derivater under den internasjonale finanskrisen, har det fra flere hold blitt anført at denne manglende åpenheten bidro til økt usikkerhet om aktørenes soliditet, noe som medførte blant annet redusert likviditet i interbankmarkedet og økt systemrisiko.

På toppmøtet i Pittsburgh 26. september 2009 ble G20-lederne enige om at alle standardiserte OTC-derivatkontrakter senest fra slutten av 2012 bør underlegges plikt til clearing gjennom en sentral motpart, og at derivatkontrakter bør rapporteres til transaksjonsregistre. Denne enigheten har blitt fulgt opp med regelverksarbeid i USA, i flere andre stater og i EU. EU har fulgt opp med vedtakelsen av EMIR.

EMIR forutsetter at Kommisjonen gir gjennomføringsrettsakter på en rekke områder, og det er per i dag gitt flere slike rettsakter.

6.2 Nærmere om innholdet i EMIR

6.2.1 Generelt

EMIR innfører plikt for nærmer angitte aktører til clearing av standardiserte OTC-derivatkontrakter gjennom en sentral motpart. Det vil si at en sentral motpart trer inn som motpart i derivatkontraktene, og blir henholdsvis kjøper overfor selger

og selger overfor kjøper. På denne måten innebærer clearing at risikoen for at en motpart ikke oppfyller sine forpliktelser reduseres, samt bidrar til å redusere systemrisiko ved å forhindre situasjoner hvor mislighold hos én markedsaktør kan føre til at andre finansmarkedsdeltakere ikke blir i stand til å gjøre opp sine forpliktelser. Hvilke OTC-derivater som blir omfattet av clearingplikten, skal fastsettes av Kommisjonen.

For aktører som handler OTC-derivater som *ikke* underlegges clearing gjennom sentral motpart, stilles det krav om at det etableres risikoreducerende tiltak for å måle, overvåke og redusere operasjonell risiko og motpartsrisiko. Det stilles blant annet krav om handelsbekreftelser, prosesser for avstemming av porteføljer og håndtering av tvister. I tillegg gjelder krav om markedsverdiveregninger av sikkerhetsstillelse for finansielle motparter og ikke-finansielle motparter som overstiger nærmere angitte terskelverdier.

Forordningen inneholder også nye virksomhetskrav for sentrale motparter. Det oppstilles blant annet krav til styrets uavhengighet og krav om at det etableres en risikokomiteé som skal bestå av uavhengige styremedlemmer og representanter for clearingmedlemmer og kunder. Et clearingmedlem er et foretak som deltar i en sentral motpart, og som er ansvarlig for forpliktelsene som følger av en slik deltakelse, mens en kunde er et foretak med et kontraktsforhold til en clearingdeltaker som gjør det mulig å klare sine transaksjoner med den sentrale motparten.

Det fastsettes videre at den sentrale motparten skal virke i clearingmedlemmenes og deres kunders interesse, og at den sentrale motparten skal ha en kontoføring som sikrer at clearingmedlemmenes posisjoner er adskilte fra kunders, og fra den sentrale motpartens egne posisjoner. Det foreligger også en plikt til å tilby segregerte kontoer for enkeltkunder.

Ansvar for å gi autorisasjon og til å føre tilsyn med sentrale motparter, skal tillegges nasjonale

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tilsynsmyndigheter i det medlemslandet der den sentrale motparten er etablert.

Det skal etableres et tilsynskollegium som også skal ha innflytelse i autorisasjonsprosessen, ved at det skal avgi en innstilling til nasjonale tilsynsmyndigheter om hvorvidt tillatelse bør gis. I tilsynskollegiet inngår ESMA, nasjonale tilsynsmyndigheter i andre medlemsstater som utøver tilsyn med blant annet de største clearingmedlemmene hos den sentrale motparten, samt berørte sentralbanker. Dersom tilsynskollegiet avgir negativ innstilling, avgjør ESMA om nasjonal tilsynsmyndighet likevel kan gi tillatelse etter tvisteløsningsmekanismen i ESMA-forordningen artikkel 19.

Autorisasjon som sentral motpart skal gjelde innen hele EU. I autorisasjonen skal det angis hvilke klasser av finansielle instrumenter som omfattes av tillatelsen. Sentrale motparter fra tredjeland kan godkjennes av ESMA for å tilby clearingtjenester i EU, under forutsetning av blant annet at tredjelands regulering og tilsyn er besluttet av Kommisjonen å være ekvivalent med reglene i EMIR.

ESMA skal på nærmere angitte områder utarbeide anbefalinger og retningslinjer, samt utkast til gjennomføringsforordninger som vedtas av Kommisjonen, jf. henholdsvis artikkel 16 og 10–14 i ESMA-forordningen. EMIR inneholder også flere bestemmelser om at nasjonal tilsynsmyndighet skal kunne bringe saker inn for ESMA etter ESMA-forordningen artikkel 19 i situasjoner der det er uenighet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i ulike stater.

Videre inneholder forordningen krav om taushetsplikt og regler om utveksling av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og ESMA med flere.

6.2.2 Spesielt om transaksjonsregistre og ESMA's tilsynsmyndighet

For å sikre bedre innsyn i derivatmarkedet innfører EMIR en plikt til å rapportere opplysninger om enhver derivatkontrakt til transaksjonsregistre (ikke begrenset til OTC-derivater). Motparter og sentrale motparter skal innrapportere nærmere angitt informasjon om inngåtte kontrakter, senest påfølgende arbeidsdag etter inngåelse av kontrakt, ved endring og ved forfall. Registrene skal regelmessig offentliggjøre samlede posisjoner for hver derivatkategori og gi tilsynsmyndigheter og sentralbanker adgang til den informasjonen som de har behov for. Transaksjonsregistrene skal også offentliggjøre samlede posisjoner for

hver klasse av derivater, slik at alle markedsaktørene får en bedre oversikt over markedet for derivater.

For å kunne bli registrert som transaksjonsregister, må virksomheten tilfredsstillere nærmere angitte krav til internkontroll og håndtering av operasjonell risiko. Videre er det krav til gjennomsiktighet og tilgang til opplysninger, regler om registrering og vern av opplysninger.

Det er ESMA som er ansvarlig for å gi tillatelse til registrering av transaksjonsregistre, og som fører tilsyn med at forordningens krav til transaksjonsregistre etterleves.

De fleste reglene om ESMA's tilsyn med transaksjonsregistre er tilsvarende som for ESMA's tilsyn med kredittvurderingsbyråer. Se omtale ovenfor i punkt 5.2. om registrering, anmodning om opplysninger, granskning, stedlig tilsyn, saksbehandlingsregler ved mistanke om overtredelse av regelverk, tilsynstiltak, overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, registrerings- og tilsynsavgift, delegering til nasjonale tilsynsmyndigheter, klage og domstolskontroll og krav til tvangsfullbyrdelse.

Også vilkårene for anerkjennelse av transaksjonsregistre fra tredjestater ved registrering hos ESMA er tilnærmet like som for kredittvurderingsbyråer, jf. omtale ovenfor i punkt 5.2. Under EMIR er det imidlertid også et vilkår at EU har inngått internasjonale avtaler med berørte tredjestater om gjensidig tilgang til og utveksling av opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre som er etablert i denne tredjestat. Bestemmelsen om at EU-kredittvurderingsbyråer på nærmere vilkår kan godkjenne kredittvurdering utstedt av et tredjelandsbyrå, er etter sin art ikke overførbare på transaksjonsregistre.

Per i dag er overtredelsesgebyrene som kan ilegges etter EMIR for brudd på reglene om transaksjonsregistre lavere enn for brudd på reglene om kredittvurderingsbyråer. I ESMA's uttalelser i konsultasjonen Kommisjonen har avholdt om EMIR, har imidlertid ESMA påpekt at gebyrnivået bør økes for transaksjonsregistrene. En annen forskjell fra tilsynet med kredittvurderingsbyråer er at personkretsen som kan granskes, kreves opplysninger fra og underlegges stedlig tilsyn, ikke er like vid som for kredittvurderingsbyråene. Bakgrunnen for dette er at i tilsynet med kredittvurderingsbyråer kan foretakene som har blitt kredittvurdert underlegges nevnte tilsynsvirkemidler, mens det ikke er noe tilsvarende virkemidler etter EMIR overfor for de foretak som har rapportert inn til et transaksjonsregister mv.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

6.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av EMIR

6.3.1 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en kort fortale og fire artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning (EU) nr. 648/2012 (EMIR) skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsakten. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 6.3.2.

Artikkel 2 slår fast at den islandske og den norske versjonen av forordningen gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

6.3.2 Tilpasningsteksten til EMIR

Ved innlemmelse av EMIR i EØS-avtalen vil virkeområdet for forordningen utvides til EØS. Det er på denne bakgrunn inntatt tilpasningstekster om at henvisninger i forordningen til unionsretten erstattes med henvisning til EØS-avtalen, at medlemsstat og nasjonal tilsynsmyndighet i forordningen skal bli forstått å omfatte EØS/EFTA-statene og nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, samt at referanser til EU-rettsakter i forordningen skal gjelde i den utstrekning disse rettsaktene har blitt innlemmet i EØS-avtalen, og skal anses referert til i EØS-tilpasset form.

Det følger videre av tilpasningen til EMIR artikkel 18 og 25, at unionsvalutaene skal erstattes av offisielle valutaer for partene i EØS-avtalen.

Det er flere steder i EMIR referert til at nasjonale tilsynsmyndigheter ved uenighet kan henvise saken til ESMA etter artikkel 19 i ESMA-forordningen. Som følge av at kompetansen etter ESMA-forordningene artikkel 19 dels ligger hos EFTAs overvåkingsorgan (bindende vedtak) og dels hos ESMA (ikke-bindende mekling) når det gjelder EØS/EFTA-statene, er det inntatt en tilpasning om at henvisning til ESMAs myndighet i artikkel 19, etter forholdene skal anses å referere til EFTAs overvåkingsorgan.

I tilpasningstekst til EMIR artikkel 83 (taushetsplikt) og 84 (utveksling av opplysninger) er EFTAs overvåkingsorgan satt inn i tillegg til ESMA.

I EMIR artikkel 12 nr. 2, 9 nr. 1, 11 nr. 3, 87 nr. 2 og artikkel 89 er det bestemmelser med nær-

mere angitte datoer for avskjæring av plikter eller rettigheter, eller andre overgangsbestemmelser. I tilpasningsteksten er disse datoene erstattet med angivelse av tidsperioder med utgangspunkt i ikrafttreddelsen av EØS-komitebeslutningen. Tilpasningene innebærer blant annet at forpliktelsen til å rapportere OTC-derivatkontrakter til et ESMA-registrert transaksjonsregister, jf. artikkel 9, får anvendelse på kontrakter som inngås etter, eller som fortsatt er uoppgjorte på tidspunktet for ikrafttreddelsen av EØS-komiteens beslutning. Videre vil forpliktelsen til etablering av risikoreduerende tiltak for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom sentral motpart, jf. artikkel 11, få anvendelse på OTC-derivatkontrakter som inngås etter ikrafttreddelsen av EØS-komiteens beslutning.

Forpliktelsen for EFTA-statene til å gjennomføre regelendringer som tilsvarer EMIR artikkel 89 om sikkerhet ved insolvens for systemoperatører i samvirkende systemer, inntreer ikke før ett år etter EØS-komiteens beslutning. Det vil også være tre års utsatt clearingplikt for nærmere angitte OTC-derivatkontrakter relatert til pensjonsinnretninger i henhold til EMIR artikkel 89, som gjelder fra tidspunktet for ikrafttreddelsen av EØS-komiteens beslutning.

Videre innebærer tilpasningen til artikkel 6 nr. 2 at ESMAs register over clearingpliktige OTC-derivater i tillegg til informasjon om når clearingplikten inntreer i EU, skal inneholde informasjon om hvilket tidspunkt clearingplikten inntreer i EFTA-statene.

6.3.2.1 Spesielt om EØS-tilpasning til bestemmelser om tilsyn med transaksjonsregistre

I utkast til EØS-komitebeslutning er det også inntatt en bestemmelse om samarbeid mellom EFTAs overvåkingsorgan og ESMA, samt særskilt tvisteløsningsmekanisme. Disse bestemmelsene er tilsvarende som i forordningen om kredittvurderingsbyråer. Bakgrunnen for dette er at transaksjonsregistre i EMIR underlegges autorisasjon og tilsyn fra ESMA på samme måte som kredittvurderingsbyråer, jf. omtale ovenfor i punkt 5.4.

Når det gjelder EØS-tilpasninger til bestemmelser i EMIR om autorisasjon og tilsyn med transaksjonsregistre, svarer disse i all hovedsak til EØS-tilpasninger til forordningen om kredittvurderingsbyråer, jf. omtale ovenfor i punkt 5.4. Dette omfatter EMIRs bestemmelser om søknad og registrering av transaksjonsregistre (artikkel 55–59), registrerings- og tilsynsavgift (artikkel 72), anerkjennelse

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

av register etablert i tredjestat (artikkel 77), anmodning om opplysninger (artikkel 61), gransking (artikkel 62), stedlig tilsyn (artikkel 63), saksbehandlingsregler ved mistanke om overtredelse av regelverk (artikkel 64), tilsynstiltak (artikkel 73), overtredelsesgebyr og tvangsmulkt (artikkel 65 og 66), rett til å bli hørt (artikkel 64 nr. 3 og 7 og artikkel 67), delegering til nasjonale tilsynsmyndigheter (artikkel 74), krav til tvangsfullbyrdelse, klage og domstolskontroll.

EMIR artikkel 75 nr. 2 og 3 og artikkel 76 gir Kommisjonen og ESMA kompetanse til å inngå avtaler med tredjestater om utveksling av opplysninger fra transaksjonsregistre. Etter artikkel 81 nr. 3 f) og i) pålegges transaksjonsregistrene å gi

nærmere angitte opplysninger til berørte myndigheter tredjestater der det er inngått slike avtaler. Som følge av at EØS-avtalen ikke inkluderer avtalekompetanse overfor tredjestater på vegne av EFTA/EØS-statene, er det en EØS-tilpasning til artikkel 75 nr. 2 og 3 og artikkel 76 som angir at disse bestemmelsene ikke kommer til anvendelse for EØS/EFTA-statene.

Ifølge tilpasningen til artikkel 81 nr. 3 f) og i), vil transaksjonsregistre etablert i EØS/EFTA-statene kun ha plikt til å gi slik informasjon til myndigheter i tredjestaten dersom tilsvarende avtaler som etter artikkel 75 nr. 2 og 3 og artikkel 76 er inngått mellom tredjestaten og EØS/EFTA-staten.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

7 Nærmere om forordning om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (shortsalgforordningen) og utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger

7.1 Bakgrunn

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (shortsalgforordningen) ble vedtatt 14. mars 2012. Gjennomføringsfristen i EU utløp 1. november 2012.

Det er også vedtatt følgende gjennomføringsforordninger: (EU) nr. 826/2012, (EU) nr. 827/2012, (EU) nr. 918/2012, (EU) 2015/97 og (EU) nr. 919/2012.

Med *shortsalg* menes normalt salg av et finansielt instrument som selgeren ikke eier på det tidspunkt salgsavtalen inngås. Shortsalg og andre korte posisjoner spiller en viktig rolle i finansmarkedet, ettersom det kan bidra til en effektiv prisdannelse og økt markedslikviditet. Det finnes imidlertid en bekymring for at shortsalg i forbindelse med betydelig finansiell uro kan forverre fallet i aksjekursene og skape systemrisiko.

Det var denne type bekymringer som gjorde at flere medlemsstater i EU under finanskrisen i 2008 innførte tiltak som i varierende grad begrenset eller forbød shortsalg av visse eller alle verdipapirer. De aktuelle myndighetene la blant annet til grunn at shortsalg av finansaksjer, under de rådende markedsførhold, kunne forsterke kursnedgangen på slike instrumenter. Enkelte medlemsstater innførte også krav til melding av korte nettoposisjoner i aksjer av en viss størrelse. I løpet av våren 2010 uttrykte også flere medlemsstater bekymringer over at inngåelse av kredittbytteavtaler bidro til en nedgang i prisene på greske statsobligasjoner.

Tiltakene for de ulike medlemsstatene ble truffet uavhengig av hverandre og med basis i gjeldende nasjonal lovgivning. Erfaringene viste at ukoordinerte tiltak var lite effektive og medførte uklare forhold for markedsaktørene. På denne bakgrunn besluttet Kommisjonen at en regulering av shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler skulle inngå i deres arbeidsprogram

for 2010, og dette arbeidet resulterte i vedtakelse av shortsalgforordningen.

7.2 Nærmere om innholdet i shortsalgforordningen

7.2.1 Generelt

Shortsalgforordningens formål er økt innsyn i forbindelse med betydelige korte nettoposisjoner i visse finansielle instrumenter, ved at det innføres ensartede rapporteringsforpliktelser for en rekke finansielle instrumenter i hele EU. Videre er formålet å redusere risikoen for oppgjørfeil, volatilitet og annen risiko forbundet med udekket shortsalg.

Shortsalgforordningen berører i utgangspunktet alle finansielle instrumenter, men den inneholder særskilte regler for enkelte finansielle instrumenter. Forordningen inneholder bl.a. et generelt forbud mot udekket shortsalg av aksjer og statspapirer. Med udekket shortsalg menes at selger ikke har tilgang til instrumentene på salgstidspunktet. Dette forbudet er begrunnet ut fra den oppgjørsmessige og volatilitet udekkede shortsalg i slike instrumenter kan medføre. Forordningen forbyr også investorer å ha udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler.

Forordningens bestemmelser søker å sikre gjennomsiktighet i markedet ved krav om at korte nettoposisjoner offentliggjøres, og introduserer krav om at investorer melder til tilsynsmyndighetene posisjoner som overstiger 0,2 % av verdien av et enkelt selskaps aksjekapital. Overstiger shortposisjonen 0,5 %, skal myndighetene offentliggjøre dette til markedet. For shortposisjoner i medlemsstatenes statspapirer, herunder shortposisjoner oppnådd gjennom kredittbytteavtaler, er det opplysningskrav kun til nasjonal tilsynsmyndighet. For norske statspapirer er denne grensen 0,1 % av utstedt verdi.

Videre gir forordningen nasjonale tilsynsmyndigheter kompetanse til i ekstraordinære markedssituasjoner å forby eller begrense visse

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

former for shortsalg eller lignende transaksjoner som ellers er lovlig, for å bidra til å redusere systemrisiko og opprettholde tilliten til markedet. I slike situasjoner skal shortsalgforordningen også sikre samarbeid, dels mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og dels mellom nasjonale myndigheter og ESMA, og ESMA er gitt en koordinerende rolle.

ESMA skal etter shortsalgforordningen, på nærmere angitte områder, utarbeide anbefalinger og retningslinjer, samt utkast til tekniske standarder som vedtas av Kommisjonen, jf. ESMA-forordningen artikkel 10–14 og artikkel 16.

Shortsalgforordningen inneholder også en bestemmelse om at nasjonal tilsynsmyndighet skal kunne bringe saker inn for ESMA etter ESMA-forordningen artikkel 19, i situasjoner der det er uenighet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i ulike stater. Videre inneholder forordningen krav om taushetsplikt ved utveksling av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og ESMA mfl.

Ifølge shortsalgforordningen skal medlemsstatene fastsette regler om tiltak og sanksjoner for overtredelser av forordningens bestemmelser.

7.2.2 Spesielt om shortsalgforordningen artikkel 28 – ESMA's myndighet til å gripe inn mot shortsalg under ekstraordinære omstendigheter

Ifølge shortsalgforordningen artikkel 28 nr. 1 kan ESMA på nærmere angitte vilkår, og i samsvar med artikkel 9. nr. 5 i ESMA-forordningen, jf. omtale ovenfor i punkt 3.2.1.2, kreve at fysiske eller juridiske personer gir informasjon eller offentliggjør shortsalgposisjoner, eller forby eller innføre vilkår for gjennomføring av shortsalg.

ESMA skal treffe et vedtak som nevnt under shortsalgforordningen artikkel 28 nr. 1 bare dersom tiltakene omhandler en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som har følger over landegrensene, og nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen, jf. artikkel 28 nr. 2.

Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1, skal ESMA rådføre seg med ESRB, og ved behov andre berørte myndigheter.

Dersom ESMA treffer tiltak som nevnt, skal ESMA ta hensyn til i hvilket omfang vedtaket i betydelig grad avverger nevnte trussel mot finansmarkedene, eller betraktelig forbedrer myndighetenes evne til å overvåke trusselen, ikke skaper

risiko for tilsynsarbitrasje, og ikke har negativ virkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved vedtaket, jf. artikkel 28 nr. 3.

Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1, skal ESMA underrette de berørte nasjonale tilsynsmyndigheter om det planlagte tiltaket. Meldingen skal gis minst 24 timer før tiltaket skal tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter der det ikke er mulig til å gi melding innen 24 timer, kan ESMA gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle vedtak om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1. Et tiltak skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres på ESMA's nettsted, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare for transaksjoner som gjennomføres etter at tiltaket har trådt i kraft.

ESMA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 1. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk utløpe.

Et tiltak som er vedtatt av ESMA etter shortsalgforordningen artikkel 28, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet.

7.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av shortsalgforordningen

7.3.1 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning EU nr. 236/2012 (shortsalgforordningen) og gjennomføringsforordningene EU nr. 826/2012, EU nr. 827/2012, EU nr. 918/2012, EU nr. 919/2012 og EU nr. 2015/97 skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsaktene. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 7.3.2.

Artikkel 2 slår fast at den islandske og den norske versjonen av forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

7.3.2 Tilpasningsteksten til shortsalgforordningen

Det er inntatt en generell tilpasningstekst om at henvisninger til medlemsstat og nasjonal tilsynsmyndighet i forordningen skal bli forstått å omfatte EØS/EFTA-statene og nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene.

Det er også inntatt en tilsvarende bestemmelse om samarbeid mellom EFTAs overvåkingsorgan og ESMA som i EU-tilsynsforordningene. Bakgrunnen for dette er at EFTAs overvåkingsorgan har myndighet til å fatte bindende vedtak når det gjelder EØS/EFTA-statene etter shortsalgforordningen artikkel 28 i EØS-tilpasset form, jf. nedenfor under punkt 7.3.2.1.

Artikkel 32 regulerer utpeking av nasjonale tilsynsmyndigheter og ansvar og informasjon om dette bl.a. til ESMA, og artikkel 36 angir at nasjonale tilsynsmyndigheter skal samarbeide med ESMA i tilknytning til shortsalgforordningen og i samsvar med ESMA-forordningen, og skal uten opphold gi ESMA alle opplysninger som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver etter ESMA-forordningen. I tilpasningsteksten til disse bestemmelsene er EFTAs overvåkingsorgan satt inn i tillegg til ESMA når det gjelder EØS/EFTA-statene.

Ifølge artikkel 37 nr. 3 kan ESMA anmode nasjonale tilsynsmyndigheter om å utføre bestemte undersøkelsesoppgaver og kontroller på stedet, når det er rimelig for å kunne utøve den myndighet ESMA uttrykkelig gis i shortsalgforordningen. Ifølge tilpasningsteksten til denne bestemmelsen kan ESMA kun anmode nasjonale tilsynsmyndigheter om slik kontroll på stedet, når det er rimelig for at EFTAs overvåkingsorgan skal kunne utøve den myndighet som er gitt i shortsalgforordningen.

I shortsalgforordningen artikkel 23 nr. 4 er det referert til at nasjonale tilsynsmyndigheter ved uenighet kan henvise saken til ESMA etter artikkel 19 i ESMA-forordningen. Som følge av at kompetansen etter ESMA-forordningen artikkel 19 dels ligger hos EFTAs overvåkingsorgan (bindende vedtak) og dels hos ESMA (ikke-bindende meklings) når det gjelder EØS/EFTA-statene, er det inntatt en tilpasning om at henvisninger til ESMA's myndighet etter artikkel 19 *etter forholdene* skal anses å referere til EFTAs overvåkingsorgan.

I tilpasning til artikkel 46 om overgangsbestemmelser for shortsalgforordningen, erstat-

tes datoen 25. mars 2012 (ikrafttredelsesdato for nærmere angitt bestemmelser i forordningen) med datoen for ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning hva gjelder EØS/EFTA-statene.

7.3.2.1 *Spesielt om EØS-tilpasning til shortsalgforordningen artikkel 28 – EFTAs overvåkingsorgans myndighet til å gripe inn mot shortsalg under ekstraordinære omstendigheter*

Ifølge systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene, er kompetansen til å fatte bindende vedtak lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Se nærmere omtale ovenfor i punkt 2.4.2 om prinsippene for EØS-tilpasning og punkt 3.3.2.8 om tilpasning til artikkel 9 nr. 5 i EU-tilsynsforordningene. ESMA's myndighet til å fatte vedtak etter artikkel 28 i shortsalgforordningen, jf. artikkel 9 nr. 5 i ESMA-forordningen, skal derfor gjelde kun innen EU, mens tilsvarende myndighet er lagt til EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene. På denne bakgrunn er henvisningen til ESMA i shortsalgforordningen artikkel 28 erstattet med EFTAs overvåkingsorgan, når det gjelder EØS/EFTA-statene i de deler av bestemmelsen som gir kompetanse til å fatte vedtak. Tilsvarende er henvisningen til ESMA erstattet med EFTAs overvåkingsorgan i de deler av bestemmelsen som viser til at ESMA må ta i betraktning nærmere angitte vilkår, eller på annen måte beskriver hvordan ESMA skal utøve beslutningskompetansen, herunder prosedyrer for bortfall, fornying av vedtak mv.

Videre vil vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan etter tilpasningen tre i kraft som angitt ved publisering på nettsiden til EFTAs overvåkingsorgan, i stedet for ESMA's nettside. ESMA skal imidlertid publisere en henvisning til meldingen fra EFTAs overvåkingsorgan på sin nettside for å sikre at vedtaket blir kjent i hele EØS.

Det er også inntatt en tilpasning som presiserer at henvisning til *Unionen* skal forstås som *EØS-området*.

Det følger av shortsalgforordningen artikkel 28 at kompetansen skal utøves i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i ESMA-forordningen. Ifølge tilpasning til EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 som omtalt under punkt 3.3.2.8, skal EFTAs overvåkingsorgans vedtak treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten grunnnet opphold.

8 Nærmere om direktiv om forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM-direktivet) og utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger

8.1 Bakgrunn

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond ble vedtatt i EU 8. juni 2011. Gjennomføringsfristen for direktivet i EU var 22. juli 2013. Det er også vedtatt flere gjennomføringsforordninger: (EU) nr. 231/2013, (EU) nr. 694/2014, (EU) nr. 514/2015, (EU) nr. 447/2013, og (EU) nr. 448/2013.

Direktivet kalles for AIFM-direktivet (*Alternative Investment Fund Managers Directive*).

Forvaltere av alternative investeringsfond forvalter betydelige verdier og kan utøve stor innflytelse i de markeder og selskaper de investerer i. Den internasjonale finanskrisen viste at forvalterne kan bidra til å spre eller øke risikoen i finansmarkedene. Et viktig formål med AIFM-direktivet er å møte risikoen knyttet til alternative investeringsfond på en enhetlig måte. Direktivet innfører harmoniserte krav til forvalterne og tilsynet med disse, og legger til rette for et internt marked i EØS-området for forvaltning og markedsføring av alternative investeringsfond.

Et alternativt investeringsfond (AIF) er enhver form for kollektiv investering som ikke er et UCITS-fond. AIFM-direktivet regulerer forvalterens virksomhet, men ikke selve fondene.

8.2 Nærmere om innholdet i AIFM-direktivet

8.2.1 Generelt

AIFM-direktivet innfører konsesjonsplikt for forvaltere som forvalter alternative investeringsfond med en samlet forvaltningskapital over visse terskelverdier. Forvaltere som forvalter alternative investeringsfond som ikke overstiger terskelverdiene, får kun plikt til å registrere seg og til å rapportere til nasjonal tilsynsmyndighet. Dessuten blir de underlagt regler om tilsyn. Disse forvalterne kan likevel velge å søke om konsesjon, slik at de får rettigheter og plikter på

linje med forvaltere av fond som overstiger terskelverdiene.

For å få konsesjon til å forvalte alternative investeringsfond, må forvalteren ifølge AIFM-direktivet oppfylle en rekke krav. Blant annet stilles det kapitalkrav, og krav om at forvalteren har kvalifiserte ledere og styremedlemmer. Direktivet inneholder også bestemmelser som begrenser forvalterens adgang til å drive annen virksomhet enn forvaltning av alternative investeringsfond. Videre er det regler i direktivet om tilbakekall av tillatelse som forvalter.

AIFM-direktivet inneholder dessuten en rekke organisatoriske krav og løpende krav til forvalterens virksomhet, herunder regler om godtgjørelsesordninger for ledende ansatte med flere, interessekonflikter, god forretningsskikk, risikostyring, likviditetsstyring, verdsettelse av fondenes aktiva og utkontraktering av forvalterens oppgaver.

Ifølge AIFM-direktivet skal det for hvert alternative investeringsfond utpekes en depotmotaker, som skal oppbevare fondets eiendeler og ha en kontrollfunksjon.

AIFM-direktivet inneholder også en rekke opplysningskrav for forvalterne. Disse kravene skal bidra til gjennomsiktighet i markedet, og til investorbeskyttelse. Blant annet skal forvalteren utarbeide en årsrapport for hvert fond som forvaltes eller markedsføres i EU.

Videre skal forvalteren gi en rekke opplysninger til potensielle investorer om hvert fond som markedsføres eller forvaltes før de investerer i fondet. Forvalteren skal dessuten periodisk gi informasjon til investorene og rapportere til nasjonal tilsynsmyndighet om fondene som forvaltes.

For forvaltere som forvalter fond som erverver og utøver ulike grader av kontroll i noterte selskaper og utstedere, er det særskilte informasjonsplikter etter direktivet. AIFM-direktivet inneholder også særlige regler for forvaltere som forvalter alternative investeringsfond som benytter finansiell giring.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Forvaltere som har fått konsesjon til å forvalte et alternativt investeringsfond i en EU-stat, skal ifølge direktivet kunne markedsføre fondet grensekryssende til profesjonelle investorer i andre EU-stater ved å gi melding til nasjonal tilsynsmyndighet i hjemstaten.

Hvis enten forvalteren eller fondet eller begge er etablert i en stat utenfor EU, kan hver enkelt EU-stat bestemme om fondene skal kunne markedsføres til profesjonelle investorer på sitt område, etter en ordning der det kreves særskilt tillatelse fra nasjonal tilsynsmyndighet for hvert enkelt fond.

Ifølge AIFM-direktivet skal forvaltere som har fått konsesjon i en EU-stat, kunne forvalte alternative investeringsfond som er etablert i en annen EU-stat etter en meldingsordning, det vil si grensekryssende forvaltning.

Det følger av AIFM-direktivet at hver enkelt EU-stat kan bestemme hvorvidt alternative investeringsfond skal kunne markedsføres til ikke-profesjonelle investorer på sitt område. Det kan stilles strengere krav i nasjonal rett for slik markedsføring enn for markedsføring til profesjonelle investorer.

Ifølge AIFM-direktivet skal det utpekes en nasjonal tilsynsmyndighet som skal ivareta en rekke oppgaver etter direktivet. Den nasjonale tilsynsmyndigheten skal føre tilsyn med forvalternes virksomhet med videre.

ESMA skal etter AIFM-direktivet på nærmere angitte områder utarbeidet anbefalinger og retningslinjer, samt utkast til tekniske standarder som vedtas av Kommisjonen, jf. henholdsvis artikkel 16 og 10–14 i ESMA-forordningen. AIFM-direktivet inneholder også flere bestemmelser om at nasjonal tilsynsmyndighet skal kunne bringe saker inn for ESMA etter ESMA-forordningen artikkel 19, i situasjoner der det er uenighet mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i ulike stater. Videre inneholder direktivet krav om taushetsplikt ved utveksling av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og ESMA med flere.

Ifølge AIFM-direktivet skal medlemsstatene fastsette regler om tiltak og sanksjoner for overtredelser av nasjonale regler som gjennomfører direktivet.

Videre inneholder direktivet regler om samarbeid og informasjonsutveksling mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, ESMA og ESRB.

8.2.2 Speielt om AIFM-direktivet artikkel 47 – ESMA's myndighet til å anmode om forbud mot markedsføring eller restriksjoner på forvaltning

Ifølge AIFM-direktivet artikkel 47 nr. 4–6, jf. ESMA-forordningen artikkel 9 nr. 5, kan ESMA, på nærmere angitte vilkår, ved vedtak anmode nasjonale tilsynsmyndigheter om å treffe tiltak for å forby markedsføring eller innføre restriksjoner på forvaltning i Unionen for alternative investeringsfond med forvaltere basert i en tredjestat, eller i alternative investeringsfond basert i en tredjestat som forvaltes av forvaltere basert i Unionen uten nærmere angitt tillatelse/underretning.

ESMA skal treffe et vedtak som nevnt under artikkel 47 nr. 4 bare dersom det foreligger en vesentlig trussel som er blitt skapt eller forverret gjennom forvalternes virksomhet, mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, og problemet har grenseoverskridende konsekvenser, og nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å håndtere trusselen.

Før ESMA anmoder nasjonal tilsynsmyndighet om å innføre eller fornye noen av tiltakene nevnt i nr. 4, skal ESMA ved behov rådføre seg med ESRB og andre relevante myndigheter.

Tiltakene som treffes av nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 47 nr. 4, skal effektivt håndtere trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedre de nasjonale tilsynsmyndighetenes evne til å overvåke trusselen, ikke skape risiko for tilsynsarbitrasje og ikke ha skadelig innvirkning på finansmarkedenes effektivitet. Herunder skal tiltakene ikke redusere likviditeten på disse markeder eller skape usikkerhet for markedsdeltakerne på en måte som ikke står i rimelig forhold til fordelene ved tiltakene.

Etter AIFM-direktivet artikkel 47 er det nasjonale tilsynsmyndigheter, ikke ESMA, som treffer vedtaket overfor markedsaktørene, og ikrafttredelsestidspunktet for vedtaket vil forutsetningsvis følge nasjonale regler.

AIFM-direktivet artikkel 47 viser til og utfylles av ESMA-forordningen artikkel 9 nr. 5 som omtalt ovenfor i punkt 3.2.1.2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

8.3 Utkast til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av AIFM-direktivet

8.3.1 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fem artikler.

Artikkel 1 fastsetter at direktiv 2011/61/EU (AIFM-direktivet) og gjennomføringsforordningene (EU) nr. 231/2013, (EU) nr. 694/2014, (EU) nr. 514/2015, (EU) nr. 447/2013 og (EU) nr. 448/2013 skal tas inn i EØS-avtalen vedlegg IX, og fastsetter EØS-tilpasninger til rettsaktene. Disse tilpasningene er nærmere omtalt nedenfor i punkt 8.3.2.

Artikkel 2 slår fast at vedlegg IX til EØS-avtalen skal endres.

Artikkel 3 slår fast at den islandske og den norske versjonen av direktivet og forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 4 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 5 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

8.3.2 Tilpasningsteksten til AIFM-direktivet

Ved innlemmelse i EØS-avtalen av AIFM-direktivet og gjennomføringsforordningene, vil virkeområdet for direktivet og forordningene utvides til EØS.

Som en konsekvens, skal alternative investeringsfond som er etablert i EØS/EFTA-statene, likestilles med alternative investeringsfond etablert i EU. Dette må anses å følge av de horisontale tilpasningene i EØS-avtalen protokoll 1 punkt 8 lest sammen med definisjonen av henholdsvis *EU-AIF* og *non-EU AIF* i direktivet, og er ikke presisert i form av egen tilpasningstekst.

For å sikre transparens i hele EØS er det imidlertid inntatt en tilpasning som presiserer at forvaltere med tillatelser fra nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-stater, skal registreres i ESMA's sentrale offentlige register over godkjente forvaltere, på samme vilkår som forvaltere med tillatelse fra nasjonale tilsynsmyndigheter i EU.

Videre er det under relevante bestemmelser inntatt tilpasningstekst om at henvisninger i direktivet til unionsretten erstattes med henvisning til EØS-avtalen, at medlemsstat og nasjonal tilsynsmyndighet i direktivet skal bli forstått å omfatte EØS/EFTA-statene og nasjonale tilsynsmyndigheter i EØS/EFTA-statene, samt at referanser til EU-rettsakter i direktivet skal gjelde i den utstrek-

ning disse rettsaktene har blitt innlemmet i EØS-avtalen, og skal anses referert til i EØS-tilpasset form.

Det er også inntatt en tilsvarende bestemmelse om samarbeid mellom EFTAs overvåkingsorgan og ESMA som i EU-tilsynsforordningene. Bakgrunnen for dette er at EFTAs overvåkingsorgan har myndighet til å fatte vedtak når det gjelder EØS/EFTA-statene etter AIFM-direktivet artikkel 47 i EØS-tilpasset form, som omtalt nedenfor under punkt 8.3.2.1.

Videre er EFTAs overvåkingsorgan satt inn i tillegg til ESMA og ESRB i artikkel 50 når det gjelder EØS/EFTA-statene. AIFM-direktivet artikkel 50 sier at nasjonale tilsynsmyndigheter skal samarbeide med hverandre, ESMA og ESRB når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til direktivet eller utøve den myndighet de har i henhold til direktivet eller nasjonal lovgivning.

Det er flere steder i AIFM-direktivet referert til at nasjonale tilsynsmyndigheter ved uenighet kan henvise saken til ESMA etter artikkel 19 i ESMA-forordningen. Som følge av at kompetansen etter ESMA-forordningene artikkel 19 dels ligger hos EFTAs overvåkingsorgan (bindende vedtak) og dels hos ESMA (ikke-bindende meklings) når det gjelder EØS/EFTA-statene, er det inntatt en tilpasning om at henvisning til ESMA's myndighet artikkel 19, etter forholdene skal anses å referere til EFTAs overvåkingsorgan.

Artikkel 4 nr. 1 i AIFM-direktivet definerer «spesialforetak for verdipapirisering». I den sammenheng er «verdipapirisering» definert gjennom en henvisning til forordning (EF) 1075/2013 om Den europeiske sentralbanken. Denne forordningen er ikke EØS-relevant og ikke innlemmet i EØS-avtalen. Definisjonen av verdipapirisering etter forordning (EF) 1075/2013 er på denne bakgrunn inntatt i EØS-komiteebeslutningen i sin helhet, og ikke ved referanse.

I AIFM-direktivet artikkel 21 nr. 3, 43 nr. 2 og 61, og i gjennomføringsforordning nr. 231/2013 artikkel 55, er det bestemmelser med nærmere angitte datoer for avskjæring av plikter eller rettigheter, eller andre overgangsbestemmelser. I tilpasningsteksten er disse datoene erstattet med angivelse av tidsperioder med utgangspunkt i ikrafttredelsen av EØS-komiteebeslutningen. Herunder vil datoene angitt i overgangsbestemmelser for AIFM-direktivet i artikkel 61, erstattes med tidsangivelsen *18 måneder etter at EØS-komiteens beslutning har trådt i kraft* hva gjelder EØS/EFTA-statene.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

8.3.2.1 *Spesielt om EØS-tilpasning til AIFM-direktiver artikkel 47 – EFTAs overvåkingsorgans myndighet til å anmode om forbud mot markedsføring eller restriksjoner på forvaltning*

Tilpasningsteksten til AIFM-direktivet artikkel 47, jf. ESMA-forordningen artikkel 9 nr. 5, er bygget opp på samme måte som tilpasningene for shortsalgforordningen artikkel 28 og i samsvar med systemet satt opp i EØS-komiteebeslutningene for EU-tilsynsforordningene.

På denne bakgrunn er henvisningen til ESMA i AIFM-direktivet artikkel 47 erstattet med EFTAs

overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene, i de deler av bestemmelsen som gir kompetanse til å fatte vedtak. Det vises til omtalen av tilpasningsteksten til shortsalgforordningen under punkt 7.3.2.1.

Det er klarlagt under forhandlingene med Kommisjonen at AIFM-direktivet artikkel 47 kun gir kompetanse til å fatte vedtak som binder nasjonale tilsynsmyndigheter. Det vil dermed være nasjonale tilsynsmyndigheter, og ikke EFTAs overvåkingsorgan, som treffer vedtaket overfor markedsaktørene i medhold av artikkel 47 nr. 4.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

9 EFTAs overvåkingsorgans nye rolle på finansmarkedsområdet

EFTAs overvåkingsorgans oppgaver og myndighet fremgår dels av EØS-avtalen, og dels av avtale mellom EFTA-statene om opprettelsen av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA). EØS-avtalen fastsetter at det skal være et eget overvåkingsorgan og en egen domstol for EFTA-pilaren. ODA gir utfyllende regler om sammensetningen av overvåkingsorganet og hvordan de pålagte oppgavene skal utføres. EFTAs overvåkingsorgan vil gjennom EØS-tilpasningene som er behandlet i denne proposisjonen få en ny rolle på finansmarkedsområdet. Denne nye rollen kommer i tillegg til den eksisterende oppgaven med å sørge for at EØS/EFTA-statene gjennomfører og etterlever sine EØS-forpliktelser og oppgaven med å håndheve konkurranseregulverket.

EFTAs overvåkingsorgan vil som følge av innlemmelsen av EU-tilsynsforordningene og andre rettsakter i EØS-avtalen, få nye oppgaver og utvidet kompetanse til å fatte bindende vedtak overfor EØS/EFTA-statene og finansmarkedsdeltakere. De nye oppgavene for EFTAs overvåkingsorgan tilsvarer enkelte av de oppgavene EUs tilsynsmyndigheter har overfor EUs medlemsstater og markedsaktørene i EU.

EFTAs overvåkingsorgan skal, når det treffer bindende vedtak, basere vedtaket på et utkast fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten. Et slikt utkast er av ikke-bindende karakter, og utgjør ikke i seg selv noen utøvelse av myndighet overfor private aktører i EØS/EFTA-statene. Utkastet fra EUs tilsynsmyndigheter er heller ikke rettslig bindende for EFTAs overvåkingsorgan. Det er en underliggende forutsetning i den fremforhandlede modellen at EFTAs overvåkingsorgan, kort tid etter mottak av et slikt utkast fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten, vil fatte et likelydende eller tilnærmet likelydende vedtak. Det foreligger imidlertid ingen formell rettslig forpliktelse for EFTAs overvåkingsorgan til å fatte et slikt vedtak. Det må derfor kunne legges til grunn at EFTAs overvåkingsorgan i prinsippet står rettslig fritt til å ikke fatte et vedtak. Den vedtakskompetansen som legges til EFTAs overvåkingsorgan, innebærer en overføring av forvaltningsmyndighet fra nasjonale myndigheter til et overnasjonalt organ.

Fordi EFTA-domstolen også kan prøve gyldigheten av denne type vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan, innebærer EØS-komitebeslutningene også en utvidelse av domsmyndighet til EFTA-domstolen.

EFTAs overvåkingsorgan skal samtidig beholde sin rolle som uavhengig organ som kontrollerer gjennomføring og etterlevelse av EØS-avtalen, og oppgavene på dette området er ikke endret eller begrenset. Det er klart nedfelt i EU-tilsynsforordningene at den vedtaksmyndighet de tre EU-tilsynene er gitt, ikke skal være til hinder for eller påvirke den kompetansen Kommissjonen har til å utføre sine ordinære oppgaver som kontroll- og tilsynsorgan i EU-pilaren i henhold til Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 258. Det samme er nedfelt i tilpasningstekstene til EU-tilsynsforordningene – hvor det slås fast at EFTAs overvåkingsorgans kompetanse etter ODA artikkel 31 ikke er berørt.

I EU er det fremdeles Kommissjonen som overvåker at medlemsstatene overholder traktatene og har myndighet til å åpne traktatbruddsprosedyre. EU-tilsynsmyndighetenes kompetanse til å fatte vedtak om nasjonale tilsynsmyndigheters og finansmarkedsdeltakeres oppfyllelse av EU-regulverket kommer i tillegg til, og er i visse tilfeller begrenset av, Kommissjonens myndighet. Sistnevnte illustreres ved kompetansen som EU-tilsynsmyndighetene er gitt etter EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, der vedtak mot en finansmarkedsdeltaker i EU-pilaren om overtredelse av EU-regulverket, skal være i overensstemmelse med den *formelle uttalelsen* fra Kommissjonen avgitt i henhold til EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 4.

Løsningen i EFTA-pilaren skiller seg fra løsningen i EU-pilaren, fordi det på EFTA-siden ikke opprettes en egen overnasjonal EØS/EFTA-tilsynsmyndighet.

I EFTA-pilaren får EFTAs overvåkingsorgan kompetanse til å fatte bindende vedtak etter EU-tilsynsforordningene i tilfeller hvor nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har overholdt sine forpliktelser under EØS-regulverket. Samtidig beholder EFTAs overvåkingsorgan sin ordinære myndighet til å

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

åpne traktatbruddsprosedyre i tilfeller hvor EØS/EFTA-statene ikke overholder sine forpliktelser etter EØS-avtalen. I EFTA-pilaren vil det dermed være EFTAs overvåkingsorgan selv som har avgitt den formelle uttalelsen og som i etterkant – i egen-skap av finanstilsynsmyndighet – skal fatte et eventuelt bindende vedtak i overenstemmelse med denne. I EU-pilaren vil de tre EU-tilsynsmyndighetene ved et eventuelt vedtak overfor finansmarkedsdeltakere om brudd på EU-reglene i medhold av artikkel 17 nr. 6, måtte holde seg innenfor rammene av den formelle uttalelsen avgitt av Kommisjonen. I EFTA-pilaren vil man ikke få den samme kompetansefordelingen mellom to ulike vedtaksorganer. Det blir isteden tale om et forhold mellom to ulike typer kompetanse ved manglende overholdelse av EØS-reglene, utøvd av samme organ. EFTAs overvåkingsorgan vil avgi en formell

uttalelse, basert på et utkast fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten, som forutsetningsvis skal samsvare med den oppfatningen de ville hatt i sin rolle som regulær overvåker av at EØS/EFTA-statene overholder EØS-regelverket.

EFTAs overvåkingsorgans nye oppgaver som følge av EØS-tilpasningen til EUs finanstilsynssystem, angis nærmere i en ny artikkel 25 a og en ny protokoll 8 i ODA, som er fremforhandlet parallelt med, og reflekterer, de nevnte EØS-tilpasningene. Endringene i ODA avtales mellom de tre EØS/EFTA-statene. Utkast til endringer i ODA er omtalt i en egen proposisjon om samtykke til inn-gåelse av avtale om endring av avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, og det vises til denne for en nærmere gjennomgang av disse endringene, jf. Prop. 101 S (2015–2016).

10 Konstitusjonelle forhold

10.1 Innledning

Regjeringen foreslår i denne proposisjonen at Stortinget skal gi sitt samtykke til Norges deltakelse i åtte EØS-komiteebeslutninger.

Grunnloven § 115 foreslås benyttet da flere av bestemmelsene i rettsaktene med tilpasninger nedfelt i EØS-komiteebeslutningene, som omtalt i denne proposisjonen, innebærer en myndighetsoverføring til EFTAs overvåkingsorgan, og i forlengelsen av dette til EFTA-domstolen, som vurderes som mer enn lite inngripende.

Regjeringen foreslår at Stortinget samtidig samtykker til tilsvarende tilpasninger til enkeltbestemmelser om overføring av myndighet i tre rettsakter som det foreløpig ikke er utarbeidet EØS-komiteebeslutninger for. Myndighetsoverføringen under de aktuelle bestemmelsene i disse tre rettsaktene er nærmere beskrevet nedenfor. EØS-tilpasningene vil innebære at myndighet til å treffe vedtak med direkte virkning i Norge legges til EFTAs overvåkingsorgan, med adgang til overprøving av EFTA-domstolen. EØS-komiteebeslutningene om innlemmelse av disse tre rettsaktene i EØS-avtalen vil senere bli forelagt Stortinget i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

10.2 Generelt om Grunnloven og myndighetsoverføring

Grunnloven bygger på en forutsetning om at lovgivende, utøvende og dømmende myndighet i Norge i utgangspunktet skal utøves av norske statsorganer. Dersom slik myndighet overføres ut av riket, taler en om *myndighetsoverføring*. Hvis slik myndighetsoverføring skjer, kan siktemålet være at myndighetsutøvelsen skal ha *direkte virkning*. Det vil si at myndighetsutøvelsen gjelder umiddelbart i norsk intern rett, uten hensyn til om den ved lov eller på annen måte er gjennomført i norsk rett av norske statsorganer. Både lovgivende, utøvende og dømmende myndighet kan tenkes å ha slik direkte virkning. En konsekvens av at myndighet kan utøves med direkte virkning, er at private rettssubjekter i Norge, enten det er

tale om fysiske eller juridiske personer, må forholde seg til andre myndighetsorganer enn norske statsorganer.

Slik myndighetsoverføring fra norske statsorganer og ut av riket, slik at det kan treffes vedtak med direkte virkning i Norge, krever i utgangspunktet endring av Grunnloven etter reglene i Grunnloven § 121 (tidligere § 112). Myndighet til å treffe vedtak med direkte virkning i Norge kan likevel på nærmere vilkår overføres til internasjonale sammenslutninger etter fremgangsmåten angitt i Grunnloven § 115 (tidligere § 93), hvor Stortinget må gi samtykke med $\frac{3}{4}$ flertall, se bestemmelsens første ledd. For ordens skyld nevnes at myndighetsutøvingen ikke behøver å ha form av vedtak i snever forstand, men også kan bestå i for eksempel fysisk maktutøvelse uavhengig av om det treffes vedtak om dette.

Grunnloven § 115 (tidligere § 93) ble tatt inn i 1962 for å ha et alternativ til å endre Grunnloven ved inngåelse av internasjonalt samarbeid med myndighetsoverføring. § 115 første ledd regulerer overføring av lovgivende, utøvende og dømmende myndighet med direkte virkning for rettssubjekter i Norge. Myndighet kan overføres til en internasjonal sammenslutning som Norge er tilsluttet eller slutter seg til. Formålet må være å sikre den internasjonale fred og sikkerhet eller fremme internasjonal rettsorden og samarbeid. Myndighetsoverføringen må videre være på et saklig begrenset område.

Overføring av myndighet til en internasjonal sammenslutning til å binde Norge *folkerettslig*, krever ikke på tilsvarende måte bruk av fremgangsmåten i Grunnloven § 115, jf. paragrafens annet ledd. Det blir altså en forskjell mellom det å overføre myndighet når denne har direkte virkning og når den har folkerettslig virkning. Myndighet til å forplikte Norge folkerettslig kan normalt overføres etter reglene i Grunnloven § 26. Departementet går ikke nærmere inn på spørsmålet, men viser til St.prp. nr. 50 (1998–99) (Schen-gen) punkt 4.3.1 og punkt 4.3.2. Når ordet *myndighetsoverføring* nyttes i det følgende, siktes det bare til overføring av myndighet som utøves med direkte virkning i Norge.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Videre er det ikke slik at enhver myndighetsoverføring til en internasjonal organisasjon krever samtykke fra Stortinget etter fremgangsmåten i Grunnloven § 115. Etter sikker konstitusjonell praksis er Grunnloven tolket slik at det også er adgang til å inngå en folkerettslig avtale som innebærer en viss myndighetsoverføring, etter fremgangsmåten i Grunnloven § 26 annet ledd, forutsatt at myndighetsoverføringen kan anses som «lite inngripende».

Etter Grunnloven § 26 første ledd hører det under Kongen å inngå traktater. Traktater om saker som er av særlig stor viktighet, og i alle tilfelle traktater hvis iverksettelse nødvendiggjør en ny lov eller stortingsbeslutning, krever imidlertid samtykke fra Stortinget, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Slikt samtykke kan gis med alminnelig flertall.

Det kan være vanskelig å trekke en klar grense for når fremgangsmåten i § 26 annet ledd er utelukket, og fremgangsmåten i § 115 må benyttes. Stortingets vurdering av spørsmålet vil i tvilstilfeller bli tillagt stor vekt. Det vises til redegjørelsen for dette i St.prp. nr. 50 (1998–99) punkt 4.1.2. Det er klart at det kan gis samtykke til en myndighetsoverføring etter Grunnloven § 115 uansett om den faller over eller under terskelen for «lite inngripende». I tilfeller hvor visse deler av den myndighetsoverføringen det samtykkes til, er mer enn lite inngripende, er det dermed ikke nødvendig å ta stilling til om andre deler av myndighetsoverføringen overstiger terskelen.

Vurderingen av om en overføring av myndighet kan anses som «lite inngripende» tar utgangspunkt i Grunnlovens bestemmelser om statsmaktenes kompetanse. Læren om «lite inngripende myndighetsoverføring» har sitt utspring i juridisk teori på 1960-tallet, og den imøtekommer et behov for fleksibilitet i de konstitusjonelle rammene for Norges forhold til europeisk og annet internasjonalt samarbeid. Læren har konsekvent blitt lagt til grunn av skiftende regjeringer og av Stortinget i en rekke saker. Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling (Lovavdelingen) ga, i en vurdering av nye prosedyreregler for offentlig støtte 23. januar 2014 (JDLOV-13-6526), følgende oversikt over anvendelsen av Grunnloven § 26 annet ledd ved lite inngripende myndighetsoverføring og den derav foreliggende konstitusjonelle praksis:

Det sentrale i dette tilfellet er at myndighetsoverføring som anses som «lite inngripende», etter sikker konstitusjonell praksis kan skje med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Vi viser særlig til drøftelsene i St.prp.

nr. 100 (1991–92) (EØS-avtalen) s. 342 med videre henvisninger og St.prp. nr. 50 (1998–99) (Schengen) s. 35, og de vedtak som ble fattet i den forbindelse. Ut over disse to sakene finnes det også etter hvert en rekke andre tilfeller der Stortinget har samtykket etter Grunnloven § 26 annet ledd med den begrunnelse at det har foreligget myndighetsoverføring, men at denne har vært «lite inngripende». Vi viser, som eksempler, til St.prp. nr. 44 (2004–2005), jf. Innst. S. nr. 164 (2004–2005) (flysikkerhet – EASA-forordningen), Prop. 133 S (2011–2012), jf. Innst. 86 S (2012–2013) (resirkulert plast), Prop. 16 S (2012–2013), jf. Innst. 191 S (2012–2013) (vinforordningene), Prop. 27 S (2012–2013), jf. Innst. 146 S (2012–2013) (flysikkerhet II – revidert EASA-forordning).

I samtlige tilfeller som Stortinget har behandlet, har stortingskomiteen og Stortinget bygget på fremstillingen i de fremlagte proposisjonene.

Kriteriet «lite inngripende» gir anvisning på en skjønnsmessig helhetsvurdering. Lovavdelingen ga i den siterte uttalelsen 23. januar 2014 følgende oversikt over relevante momenter i denne vurderingen:

Etter praksis er relevante momenter bl.a. den nærmere arten av myndigheten som overføres, omfanget av myndighetsoverføringen og i den forbindelse om overføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde. Det har videre betydning om overføringen er basert på gjensidighet og likeverdig deltakelse. I praksis er det også lagt vekt på i hvilken grad norske myndigheter har mulighet til å avbøte uheldige virkninger av myndighetsoverføringen. Det må også legges vekt på arten av de samfunnsmessige og politiske interesser som berøres gjennom myndighetsoverføringen. I grensetilfeller kan Stortingets standpunkt i det enkelte tilfellet bli avgjørende for spørsmålet om Grunnloven § 26 kan brukes.

Da Stortinget i 1992 ga sitt samtykke til inngåelse av EØS-avtalen og ODA, ble fremgangsmåten etter Grunnloven § 115 (den gang § 93) benyttet. Begrunnelsen for dette var at myndighet til å håndheve konkurranseregler i EØS-avtalen direkte overfor private foretak i EØS/EFTA-statene, ble overført til EFTAs overvåkingsorgan og til EFTA-domstolen. Etter EØS-avtalen og ODA kan EFTAs overvåkingsorgan treffe vedtak som forbyr konkurranseskadelig markedsadferd, samt om nødvendig ilegge bedriftene overtredelsesge-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

byrer og tvangsmulkt. EFTAs overvåkingsorgans vedtak etter konkurransereglene kan prøves (og eventuelt stadfestes) av EFTA-domstolen, jf. ODA artikkel 36. Dersom EFTAs overvåkingsorgan har unnlatt å fatte et vedtak, vil dette kunne bringes inn for EFTA-domstolen i medhold av ODA artikkel 37. Det vises til omtalen i St.prp. nr. 100 (1991–92) punkt 8.10.7.3.

I etterkant av dette har prosedyren i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd vært benyttet i alle tilfeller hvor Stortingets samtykke har blitt innhentet for Norges tilslutning til EØS-komiteebeslutninger som innlemmer nye rettsakter med tilpasninger i EØS-avtalen som innebærer myndighetsoverføring, da terskelen for «lite inngripende» myndighetsoverføring ikke har blitt ansett overskredet.

I lys av den myndighetsoverføringen det her er tale om til EFTAs overvåkingsorgan, og derved også til EFTA-domstolen, anser regjeringen at man er utenfor de grensene praksis har trukket for hva som kan anses som «lite inngripende» myndighetsoverføring. Regjeringen legger dermed frem forslag om at Stortingets samtykke vedtas etter fremgangsmåten i Grunnloven § 115.

10.3 Oversikt over myndighetsoverføringen til EFTAs overvåkingsorgan

10.3.1 Typer av myndighet som overføres til EFTAs overvåkingsorgan

Utkastene til EØS-komiteebeslutninger beskrevet i kapitlene 3 til 8, samt tilpasningene til enkeltbestemmelser i MiFIR, PRIIPs-forordningen og SFTR som det ennå ikke er utarbeidet EØS-komiteebeslutninger for, jf. nærmere beskrivelse nedenfor under punkt 10.6.3 og 10.7.3, innebærer at nasjonale myndigheter i EØS/EFTA-statene på enkelte avgrensede områder overfører myndighet til EFTAs overvåkingsorgan. Dette vil være myndighet til å treffe vedtak som er direkte bindende for finansmarkedsaktører i Norge, samt myndighet til å gjennomføre undersøkelser og stedlig tilsyn og å ilegge tvangsmulkt og administrative sanksjoner i form av overtredelsesgebyr overfor kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre. Som en konsekvens av denne myndighetsoverføringen, vil søksmål relatert til vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan, anlegges for EFTA-domstolen og ikke norske domstoler. Deler av denne myndighetsoverføringen vurderes som

mer enn lite inngripende, slik at Stortingets samtykke må innhentes etter Grl. § 115.

Myndigheten som overføres til EFTAs overvåkingsorgan ved EØS-komiteebeslutningene, kan oversiktsmessig kategoriseres som:

- midlertidig forbud mot eller begrensninger av visse typer finansvirksomhet (artikkel 9 nr. 5-kompetanse),
- vedtak direkte rettet mot finansmarkedsdeltakere etter EU-tilsynsforordningenes artikkel 17, 18 og 19,
- registrering og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre, og
- myndighet til å ilegge tvangsmulkt og overtredelsesgebyr.

10.3.1.1 Midlertidig forbud mot eller begrensninger av visse typer finansvirksomhet (artikkel 9 nr. 5-kompetanse)

EFTAs overvåkingsorgan vil innenfor rammen av EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 få kompetanse til å fatte vedtak rettet mot en eller flere finansmarkedsdeltakere i medlemsstatene, for midlertidig å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot det finansielle markedets ordnede virkeområde og integritet, eller stabiliteten i hele eller deler av det finansielle systemet i EØS-området. Slike vedtak vil i utgangspunktet ha generell gyldighet, som etter norsk rett best sammenlignes med kompetanse til å fastsette forskrifter. Vedtakene er etter bestemmelsen midlertidige, og de bortfaller etter tre måneder med mindre det fattes nytt vedtak. Vedtak innenfor rammene av tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5, kan fattes i krisesituasjoner i samsvar med de vilkårene som er oppstilt i tilsynsforordningene artikkel 18, eller på nærmere bestemte vilkår fastsatt i andre rettsakter på finansområdet enn tilsynsforordningene.

Tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 vurderes ikke i seg selv å oppstille et selvstendig hjemmelsgrunnlag. Som en konsekvens av dette vil en innlemmelse av artikkel 9 nr. 5 i tilsynsforordningene i EØS-avtalen, etter Regjeringens syn, isolert sett ikke medføre en overføring av myndighet. Artikkel 9 nr. 5 kan således ikke vurderes separat, men må vurderes sammen med de andre rettsaktene som gir kompetanse til tilsynsmyndighetene på deres område. Slik kompetanse gis i shortsalgforordningen, AIFM-direktivet, MiFIR og PRIIPs-forordningen. Se nærmere omtale nedenfor under punkt 10.7.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10.3.1.2 Vedtak direkte rettet mot finansmarkedsdeltakere etter forordningenes artikkel 17, 18 og 19

EFTAs overvåkingsorgan vil etter EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4 få kompetanse til i enkelte særlige tilfeller, og på gitte vilkår, å treffe vedtak direkte overfor finansmarkedsdeltakere.

Felles for vedtakskompetansen overfor finansmarkedsdeltakere etter de nevnte bestemmelser, er at den er betinget av at den nasjonale tilsynsmyndigheten ikke har oppfylt sine plikter etter EU-regelverket (se artikkel 17 nr. 1, artikkel 18 nr. 3 og artikkel 19 nr. 3). I fortalene til de tre EU-tilsynsforordningene er det opplyst at det må være tale om ekstraordinære situasjoner der berørte vedkommende myndighet fortsetter å unnlate å gjennomføre tiltak, og at direkte vedtak mot finansmarkedsdeltakere må være en siste utvei.

Se nærmere omtale nedenfor under punkt 10.6.1.

10.3.1.3 Registrering og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre

Etter CRA-forordningen vil EFTAs overvåkingsorgan få kompetanse til å fatte vedtak med bindende virkning for kredittvurderingsbyråer og i visse tilfeller også andre juridiske og fysiske personer. Etter EMIR vil EFTAs overvåkingsorgan få kompetanse til å treffe vedtak med bindende virkning for transaksjonsregistre, og i visse tilfeller også andre juridiske og fysiske personer. Dette omfatter vedtak om innhenting av informasjon, registrering og eventuelt tilbakekall av registrering, samt myndighet til å gjennomføre granskning og stedlig tilsyn. Tilsvarende skal gjelde for transaksjonsregistre etter SFTR når denne forordningen tas inn i EØS-avtalen.

Se nærmere omtale nedenfor under punkt 10.6.2.1.

10.3.1.4 Myndighet til å ilegge tvangsmulkt og overtredelsesgebyr

EFTAs overvåkingsorgan vil etter CRA-forordningen artikkel 36a og 36b få kompetanse til å ilegge overtredelsesgebyr for nærmere angitte overtredelser, og tvangsmulkt for å stoppe ulovlig adferd av kredittvurderingsbyråer.

EFTAs overvåkingsorgan vil etter EMIR artikkel 65 og 66 få tilsvarende kompetanse overfor transaksjonsregistre i EFTA-pilaren. Den mulige størrelsen på overtredelsesgebyrene for transak-

sjonsregistre er lavere enn størrelsen på overtredelsesgebyrene det er adgang til å ilegge kredittvurderingsbyråer. De forventede tilsvarende EØS-tilpasningene til reglene om transaksjonsregistre i SFTR vil innebære en tilsvarende kompetanse for EFTAs overvåkingsorgan overfor disse transaksjonsregistrene.

Se nærmere omtale nedenfor under punkt 10.6.2.2.

10.4 Overføring av domsmyndighet til EFTA-domstolen

I forlengelsen av at det overføres forvaltningsmyndighet til EFTAs overvåkingsorgan, vil også EFTA-domstolen få utvidet sin kompetanse.

Søksmål relatert til vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan vil måtte anlegges for EFTA-domstolen og ikke for norske domstoler.

Utgangspunktet etter Grunnloven er at norske domstoler dømmer med direkte bindende internrettslig virkning i Norge. Det vises til pkt. 10.2 foran. Dette er ikke ansett som en skranke mot at domsmyndighet kan overføres til en internasjonal domstol. For domstoler som bare avsier dommer som har folkerettslig virkning for Norge som stat, følger dette av fast praksis.

Også for overføring av dømmende myndighet (og å gi dommer tvangskraft) gjelder læren om «lite inngripende» myndighetsoverføring. Spørsmålet om myndighetsoverføringen er «lite inngripende» blir avgjørende for om Stortinget kan samtykke til en slik myndighetsoverføring etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Ved vurderingen av EFTA-domstolens kompetanse etter EØS-avtalens artikkel 108 i konkurransesaker, jf. St.prp. nr. 100 (1991–92), viste man i punkt 8.6.4 til betydningen av at EFTA-domstolen ville kunne stadfeste ileggelse av bøter og tvangsmulker med direkte internrettslig virkning overfor det enkelte foretak. Dette ble ansett som en overføring av domsmyndighet til EFTA-domstolen som også krevde vedtak av Stortinget i henhold til Grunnloven § 115 (den gang § 93), separat fra overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan, se også St.prp. nr. 101 (1991–92) punkt 8.1.

Også på grunn av den overføringen av myndighet som skjer til EFTA-domstolen der hvor EFTAs overvåkingsorgan er tilført ny myndighet, bør Stortingets samtykke vedtas etter fremgangsmåten i Grunnloven § 115.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkinsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10.5 Oversikt over Lovavdelingens vurderinger av konstitusjonelle forhold ved EØS-tilpasning til EUs finanstilsynssystem

Finansdepartementet har innhentet til sammen fire vurderinger av konstitusjonelle forhold ved EØS-tilpasning til EUs finanstilsynssystem fra Lovavdelingen. To av disse gjelder tidlige utkast til tilpasninger. Den siste vurderingen er relevant for vurderingen av de foreliggende utkastene til EØS-komiteebeslutninger. Uttalelsene er offentlig tilgjengelige på regjeringens hjemmeside.

Lovavdelingen ga 8. desember 2010¹ en vurdering av om den kompetansen EUs medlemsstater skulle overføre til det europeiske finanstilsynssystemet gjennom de tre EU-tilsynsforordningene, kunne anses som lite inngripende myndighetsoverføring etter norsk rett. Lovavdelingen konkluderte da med at kompetansen måtte anses som mer enn lite inngripende, og at innlemmelse i EØS-avtalen av EU-tilsynsforordningene uten tilpasninger som ivaretok de konstitusjonelle forholdene, ikke ville kunne skje med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Denne vurderingen ble som redegjort for i punkt 2.3, lagt til grunn for det videre arbeidet med å finne mulige EØS-tilpasninger til de tre EU-tilsynsforordningene.

I en uttalelse 31. august 2011² fant Lovavdelingen at med de tilpasningstekstene som på det tidspunktet var foreslått, kunne de tre EU-tilsynsforordningene innlemmes i EØS-avtalen med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Disse foreslåtte tilpasningene ble imidlertid ikke akseptert av EU-siden.

I en uttalelse 17. august 2012³ vurderte Lovavdelingen to alternative utkast til tilpasningstekster. Etter det ene alternativet skulle de tre EU-tilsynsmyndighetene fatte vedtak som kun ville medføre en folkerettslig binding for norske myndigheter. Lovavdelingen la til grunn at forordningene med slike tilpasninger ville kunne innlemmes i EØS-avtalen med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Det andre alternativet innebar etablering av et særskilt organ under EØS-avtalen («Joint Body») som skulle treffe vedtak med direkte internrettslig virkning. Lovavdelingen fant at forordningene med slik til-

pasning ikke kunne innlemmes med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Disse utkastene til tilpasninger ble heller ikke funnet akseptable av EU-siden.

I en uttalelse 15. september 2014⁴ vurderte Lovavdelingen om overføring av den myndigheten de tre EU-tilsynsmyndighetene har etter henholdsvis artikkel 9 nr. 5 og artikkel 18 i EU-tilsynsforordningene, kan anses som «lite inngripende», og videre om ESMA, med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd, kan gis kompetanse til å utøve myndighet med direkte virkning i Norge etter to forordninger (EMIR og CRA-forordningen etter endringene i CRA II og III), som legger nærmere bestemt myndighet til ESMA for autorisasjon og tilsyn med henholdsvis transaksjonsregistre og kredittvurderingsbyråer.

Lovavdelingen kom for det første til at beslutningen om å forby eller begrense finansiell aktivitet etter artikkel 9 nr. 5 første alternativ må bygge på kompetanse tildelt i andre rettsakter, og at det i lys av dette isolert sett ikke vil medføre overføring av myndighet dersom denne bestemmelsen innlemmes i EØS-avtalen uten tilpasning. Lovavdelingen kom videre, under henvisning til sin uttalelse 8. desember 2010, til at en innlemmelse av EU-tilsynsforordningene artikkel 18 nr. 4 uten tilpasning, eller med en tilpasning som medfører at vedtaket treffes overnasjonalt i EFTA-pilaren, vil innebære en overføring av myndighet som overstiger terskelen for lite inngripende myndighetsoverføring og dermed for hva Stortinget kan samtykke til etter Grunnloven § 26 annet ledd. For myndigheten til å gi autorisasjon og føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer etter CRA-forordningen antok Lovavdelingen, etter en helhetsvurdering, at myndighetsoverføringen overstiger det Stortinget kan samtykke til etter Grunnloven § 26 annet ledd. Lovavdelingen kom videre til at overføringen av myndighet til å gi og trekke tilbake tillatelse til transaksjonsregistre, og myndighet til å føre tilsyn med, samt myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt for transaksjonsregistre etter EMIR, trolig kunne anses som «lite inngripende». Som det fremgår av gjennomgangen ovenfor i kapittel 2, er disse vurderingene relevante for de foreliggende utkastene til EØS-komiteebeslutninger.

¹ JDLOV-2010-10039A

² JDLOV-2010-10039B

³ JDLOV-2010-10039C

⁴ JDLOV-2010-10039D

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10.6 Regjeringens vurdering av de grunnlovsmessige kravene til samtykke for de ulike typene myndighetsoverføring

10.6.1 Vedtakskompetansen etter EU-tilsynsforordningene artikkel 17, 18 og 19

Gjennom EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4, har de tre EU-tilsynsmyndighetene fått myndighet til å fatte visse typer vedtak med direkte internrettslig virkning overfor private parter som deltar i finansmarkedet i medlemsstatene. Det vises til nærmere redegjørelse ovenfor i punkt 3.2.1.5 til 3.2.1.7 og punkt 3.2.3 for hva slags pålegg som kan ilegges, og vilkår for å ilegge pålegg.

Utkastene til EØS-komiteébeslutninger fastsetter at EFTAs overvåkingsorgan skal ha tilsvarende myndighet overfor private finansmarkedsdeltakere i EØS/EFTA-statene. Se nærmere omtale ovenfor i punkt 3.3.

EØS-komiteébeslutningene innebærer at EFTAs overvåkingsorgan formelt får en relativt vid kompetanse til å pålegge finansmarkedsdeltakere konkrete handlinger for å oppfylle forpliktelser etter det relevante EØS-regelverket. Overføringen av vedtaksmyndighet til EFTAs overvåkingsorgan vil være ensidig, i den forstand at Norge ikke tilføres noen tilsvarende kompetanse som den som overføres til EFTAs overvåkingsorgan. Myndighetsoverføringen er begrenset til finansmarkedsområdet og ivaretar allment anerkjente formål som hensynet til finansiell stabilitet og effektivitet i finansmarkedene. Vedtakskompetansen er videre sekundær, og kan kun benyttes på visse vilkår og i særlig situasjoner der nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har oppfylt sine forpliktelser under tilsynsforordningene. Det må antas at EFTAs overvåkingsorgan bare svært sjelden vil benytte denne vedtakskompetansen.

EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante EU-tilsynsmyndigheten. Et slikt utkast er av ikke-bindende karakter, og utgjør ikke i seg selv noen utøvelse av myndighet overfor private aktører i EØS/EFTA-statene. Utkastet fra EU-tilsynsmyndigheten er heller ikke rettslig bindende for EFTAs overvåkingsorgan som sådan. Det er en underliggende forutsetning i den fremforhandlede modellen, at EFTAs overvåkingsorgan kort tid etter mottak av et slikt utkast fra den relevante EU-tilsynsmyndigheten vil fatte et likelydende eller tilnærmet likelydende vedtak. Det

foreligger imidlertid ingen formell rettslig forpliktelse for EFTAs overvåkingsorgan til å fatte et slikt vedtak. Det må derfor kunne legges til grunn at EFTAs overvåkingsorgan i prinsippet står rettslig fritt til å ikke fatte et vedtak. Løsningen innebærer derfor formelt sett ikke noen overføring av myndighet til EU-pilaren. Derimot vil den vedtakskompetanse som legges til EFTAs overvåkingsorgan innebære en overføring av forvaltningsmyndighet til et overnasjonalt organ i EFTA-pilaren, og i forlengelsen av dette også en utvidelse av domsmyndighet til EFTA-domstolen, i og med at EFTA-domstolen også kan prøve gyldigheten av denne type vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan.

Etter en samlet vurdering anses overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan til å fatte vedtak i medhold av EU-tilsynsforordningene artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4, å være av en slik art og et slikt omfang at den anses mer enn «lite inngripende». Innlemmelse i EØS-avtalen av EU-tilsynsforordningene med de tilpasningene som fremgår i utkastet til EØS-komiteébeslutningene, vil derfor etter Regjeringens syn kreve samtykke fra Stortinget etter Grunnloven § 115.

10.6.2 Kompetansen etter CRA-forordningen og EMIR

10.6.2.1 Autorisasjon og tilsyn

Kompetanse til å gi autorisasjon til og føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer flyttes fra nasjonale tilsynsmyndigheter til ESMA gjennom bestemmelser i CRA-forordningen, slik denne er endret ved endringsforordningene CRA II og CRA III. Videre flyttes kompetanse til å gi autorisasjon til og føre tilsyn med transaksjonsregistre for derivattransaksjoner fra nasjonale tilsynsmyndigheter til ESMA gjennom bestemmelser i EMIR. For disse rettsaktene er det utarbeidet utkast til EØS-komiteébeslutninger.

EU har 25. november 2015 også vedtatt forordning (EU) nr. 648/2012 om gjennomsiktighet ved verdipapir-finansieringstransaksjoner (SFTR). Etter denne forordningen skal slike transaksjoner registreres i egne registre. Disse transaksjonsregistrene skal igjen, på samme måte som transaksjonsregistre for derivattransaksjoner, autoriseres av og føres tilsyn med av ESMA. Det er foreløpig ikke utarbeidet utkast til EØS-komiteébeslutning eller tilpasningstekst til SFTR. Se nærmere beskrivelse nedenfor i punkt 10.6.3.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Det forventes at det ikke vil bli mange foretak i Norge som vil bli omfattet av disse reglene om autorisasjon og tilsyn på fellesskapsnivå.

CRA-forordningen (kredittvurderingsbyråer)

CRA-forordningen innebærer etter endringene i CRA II og III at det er ESMA som autoriserer og fører tilsyn med kredittvurderingsbyråer. I sin tilsynsvirksomhet med registrerte kredittvurderingsbyråer kan ESMA innhente opplysninger, foreta generelle undersøkelser og gjennomføre stedlig tilsyn. ESMA kan i tillegg fatte vedtak om å ilegge tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved overtredelse av regelverket. Det vises til omtale ovenfor i punkt 5.2.

Etter utkastet til EØS-komiteebeslutning skal EFTAs overvåkingsorgan få myndighet til å gjennomføre stedlig tilsyn i EØS/EFTA-statene, og til å fatte bindende vedtak overfor kredittvurderingsbyråer etablert i EØS/EFTA-statene, mens ESMA skal utføre oppgaver av ikke-bindende karakter overfor de samme foretakene. EFTAs overvåkingsorgan skal treffe vedtak basert på utkast fra ESMA. Det vises til omtale ovenfor under punkt 5.4

Lovavdelingen har i sin vurdering 15. september 2014 uttalt følgende om spørsmålet om kompetanse til å registrere, dvs. gi autorisasjon eller gi tillatelse til, kredittvurderingsbyråer:

Myndighetsoverføringen går ikke lenger enn det som i tidligere, sammenlignbare tilfeller har vært akseptert av Stortinget som «lite inngripende». Etter dette mener vi at overføring av myndighet til ESMA til å fatte vedtak om registrering av kredittvurderingsbyråer med direkte virkning i Norge kan skje med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Den forvaltningsmyndighet som overføres er i stor grad regelstyrt, og det er nedfelt klare og detaljerte rammer for de vurderingene vedtakene skal bygge på. Videre vil kompetansen til å fatte vedtak være begrenset til en konkret vurdering av om et foretak oppfyller vilkår i lovgivning som Norge allerede har gitt sin tilslutning til, og som forutsetningsvis vil være gjennomført i nasjonal rett. Regjeringen legger ut fra dette til grunn at en overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan til å fatte vedtak om registrering, isolert sett ikke innebærer myndighetsoverføring som er mer enn «lite inngripende».

Etter utkastet til EØS-komiteebeslutning skal EFTAs overvåkingsorgan føre tilsyn med regis-

trerte kredittvurderingsbyråer i EFTA-pilaren. På samme måte som ESMA i EU-pilaren, skal EFTAs overvåkingsorgan i EFTA-pilaren i tillegg kunne foreta generelle undersøkelser av og stedlig tilsyn med personer involvert i kredittvurderingsaktiviteter, enheter som har vært gjenstand for kredittvurderinger og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter som kredittvurderingsbyråer har satt ut driftsmessige funksjoner eller aktiviteter til, samt andre personer som på annet vis har en tett og vesentlig forbindelse til eller er forbundet med kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsaktiviteter. Gjennomføring av undersøkelser og stedlig tilsyn vil dermed potensielt kunne iverksettes overfor en rekke aktører i Norge, i tillegg til eventuelle kredittvurderingsbyråer.

Kompetansen omfatter også former for myndighetsutøvelse som i sin art vil kunne ligne beføyelser som normalt utøves av politiet, og som kan ha store konsekvenser for ansatte i de aktuelle virksomhetene. Lovavdelingen har i uttalelsen 15. september 2014 vurdert denne overføringen av kompetanse til å utføre stedlig tilsyn slik:

Når det gjelder adgangen ESMA gis til å foreta generelle undersøkelser og stedlig tilsyn, er dette tilsynskompetanse av en art som normalt må anses å være av mer inngripende karakter. Vi viser i denne sammenheng til St.prp. nr. 100 (1991–92) punkt 8.10.7.3.4, der det uttales om overføring av tilsvarende myndighet på konkurranseområdet at dette er myndighet som ikke kan overlates til Kommisjonen etter Grunnloven § 26 annet ledd. Det legges videre til grunn at overføringen av samme kompetanse til EFTAs overvåkingsorgan må skje med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 115 (på det tidspunktet Grunnloven § 93).

(...)

Bruk av inspeksjoner mv. på konkurranserettens område knytter seg til håndheving av et tverrgående regelverk av sentral betydning for det indre marked. Tilsynsregimet under CRA-forordningen har til sammenligning et mer avgrenset anvendelsesområde. Vi antar at tilsynskompetansen hovedsakelig vil anvendes overfor kredittvurderingsbyråene. Når det gjelder tilsyn med disse, er vi tilbøyelig til å mene at den myndighetsoverføringen forordningen legger opp til, må regnes som «lite inngripende».

Det er likevel slik at en overføring av tilsynskompetansen til ESMA etter CRA-forordningen, kan anvendes overfor en potensielt vid krets ut over kredittvurderingsbyråene. Når

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

det gjelder tilsynet med disse andre, er vi for egen del tilbøyelig til å anta at det er tale om myndighetsoverføring som er mer enn «lite inngripende». Vi viser her særlig til kombinasjonen av at det er tale om en vid krets og den relativt vide adgangen det etter forordningen er til å føre tilsyn overfor disse.

EMIR (transaksjonsregistre)

Hovedformålet med EMIR er som nevnt over å pålegge clearing av OTC-derivater og rapportering av derivatavtaler til transaksjonsregistre. Et annet element i forordningen er innføring av en sentral godkjenningsordning for transaksjonsregistrene for derivatavtaler. Den sentrale godkjenningsordningen innebærer at ESMA både skal autorisere og føre tilsyn med disse transaksjonsregistrene. Det vises til nærmere omtale ovenfor i punkt 6.2.2.

Etter utkastet til EØS-komiteebeslutning skal EFTAs overvåkingsorgan, på samme måte som for kredittvurderingsbyråer, få myndighet til å gjennomføre stedlig tilsyn i EØS/EFTA-statene og til å fatte bindende vedtak overfor transaksjonsregistre etablert i EØS/EFTA-statene, mens ESMA skal utføre oppgaver av ikke-bindende karakter overfor de samme foretakene. EFTAs overvåkingsorgan skal treffe vedtak basert på utkast fra ESMA. Det vises til omtale ovenfor under punkt 6.3.2.

Lovavdelingen har i sin vurdering 15. september 2014 uttalt følgende om spørsmålet om kompetanse til å registrere, dvs. gi tillatelse til, transaksjonsregistre:

I lys av vurderingene som ble gjort over i punkt 3.4 og henvisninger der til tidligere saker der forvaltningsmyndighet av sammenlignbar karakter er overført, anser vi at overføring av myndighet til ESMA til å fatte vedtak om registrering av transaksjonsregister under EMIR isolert sett er «lite inngripende» og kan skje med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Lovavdelingen har i sin vurdering 15. september 2014 av overføring av tilsynskompetanse bl.a. lagt vekt på at ESMA's tilsynskompetanse etter EMIR omfatter en snevrere personkrets enn det som er tilfelle under CRA-forordningen, og har under tvil kommet til at overføring av tilsynsmyndigheten

overfor transaksjonsregistre kan anses som lite inngripende myndighetsoverføring:

Et naturlig utgangspunkt for vurderingen under dette punktet er å sammenligne tilsynskompetansen ESMA har under EMIR med den som følger av CRA-forordningen. Bestemmelsene om både anmodning og pålegg om opplysninger under artikkel 61 og om generelle undersøkelser og stedlig tilsyn i artikkel 62 og 63 har langt på vei identisk ordlyd med tilsvarende bestemmelser i CRA-forordningen. Uttalelser i punkt 3.5 om myndighetsoverføringens art dekker derfor også ESMA's tilsynskompetanse under EMIR.

Overføring av myndighet til å gi pålegg om opplysninger må derfor etter vårt syn kunne anses å være «lite inngripende».

Derimot vil overføring av myndighet til å drive generelle undersøkelser og stedlig tilsyn som utgangspunkt være mer problematisk. Vi viser særlig til uttalelser i St.prp. nr. 100 (1991–92), gjengitt foran i punkt 3.4. Det kan likevel ikke utelukkes at overføring av denne typen myndighet kan anses som «lite inngripende», avhengig av sakens nærmere omstendigheter.

Sammenlignet med CRA-forordningen kan tilsynskompetansen i EMIR utøves overfor en snevrere personkrets, jf. artikkel 61, som viser til transaksjonsregister og “related third parties to whom the trade repositories have outsourced operational functions or activities”. Slik sett har bestemmelsene et mer begrenset anvendelsesområde enn de tilsvarende reglene i CRA-forordningen.

(...)

Det kan dessuten anføres at det er vanskelig å skille mellom vurderingen av CRA-forordningen og vurderingen av EMIR-forordningen, all den tid de to forordningene er del av den samlede reguleringen av finansmarkedene og det er tale om beslektede spørsmål som reguleres av de to forordningene på dette punkt.

Alt i alt er vi likevel tilbøyelig til å anta at det på dette punktet vil dreie seg om en myndighetsoverføring etter EMIR som er «lite inngripende». Vi viser særlig til at den personkretsen som er underlagt tilsyn etter EMIR-forordningen, er snevrere enn den tilsvarende personkretsen etter CRA-forordningen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10.6.2.2 *Kompetanse til å ilegge reaksjoner og sanksjoner, herunder overtredelsesgebyr og tvangsmulkt*

Gjennom bestemmelser i hhv. CRA-forordningen slik den er endret gjennom CRA II og III, og i EMIR, flyttes kompetanse til å ilegge reaksjoner og sanksjoner ved overtredelser fra nasjonale myndigheter til ESMA. I utkastene til EØS-komiteebeslutninger er disse bestemmelsene tilpasset slik at EFTAs overvåkingsorgan skal få kompetanse til å ilegge bl.a. overtredelsesgebyr og tvangsmulkt.

I den nylig vedtatte forordningen om transparens ved verdipapirfinansieringstransaksjoner (SFTR), har ESMA også adgang til å ilegge samme type reaksjoner og sanksjoner som etter reglene om transaksjonsregistre i EMIR.

CRA-forordningen (kredittvurderingsbyråer)

Lovavdelingen har i uttalelsen 15. september 2014 falt ned på at også overføring av kompetanse til å ilegge reaksjoner og sanksjoner etter CRA-forordningen, herunder kompetanse til å fatte vedtak om tvangsmulkt og overtredelsesgebyr, kan anses å være myndighetsoverføring som etter sin art og omfang vil overstige grensen for hva som anses som «lite inngripende»:

Etter vårt syn har det i dette tilfellet begrenset betydning å vurdere separat adgangen til å ilegge tvangsmulkt i tillegg til adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr. Begge reaksjonene er del av et samlet system for håndheving av reglene på området. Vi nevner særskilt at kretsen av de som kan utsettes for tvangsmulkt, er vid og videre enn kretsen av de som kan bli ilagt overtredelsesgebyr.

I lys av tidligere saker finner vi det tvilsomt om myndighetsoverføringen kan anses som «lite inngripende». Vi viser i den sammenheng også til vår omtale av EMIR-forordningen i punkt 4.5 nedenfor. Etter en helhetsvurdering er vi tilbøyelig til å anta at overføringen overstiger det Stortinget kan samtykke til etter Grunnloven § 26 annet ledd.

EMIR (transaksjonsregistre)

ESMA har, på samme måte som overfor kredittvurderingsbyråer etter CRA-forordningen, kompetanse etter EMIR til å ilegge reaksjoner og sanksjoner, herunder overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, for transaksjonsregistre i EU.

EFTAs overvåkingsorgan skal etter EØS-tilpasningene ha tilsvarende kompetanse overfor transaksjonsregistre i EFTA-pilaren. Den mulige størrelsen på overtredelsesgebyrene overfor transaksjonsregistre er lavere enn størrelsen på overtredelsesgebyrene det er adgang til å ilegge kredittvurderingsbyråer. Det foreligger imidlertid indikasjoner på at overtredelsesgebyrnivåene vil kunne bli øket betraktelig ved en revisjon av EMIR. Det vises til omtale i punkt 6.2.2 over.

Lovavdelingen har i uttalelsen 15. september 2014 blant annet lagt vekt på størrelsen på overtredelsesgebyrene som kan ilegges, og under tvil kommet til at den kompetansen som forutsettes lagt til EFTAs overvåkingsorgan ved EØS-komiteebeslutningen om å ta EMIR med EØS-tilpasninger inn i EØS-avtalen, er av en slik art at Stortinget vil kunne gi samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd:

I tidligere vurderinger av overtredelsesgebyr har vi lagt til grunn at et overtredelsesgebyr på én prosent av årlig omsetning vil utgjøre et betydelig beløp. Prosentvis vil overtredelsesgebyret her være vesentlig høyere enn det som følger av tidligere saker. Størrelsesmessig er derimot de intervallene som fastsettes for grunnbeløpet i EMIR artikkel 65 nr. 2, vesentlig lavere enn under CRA-forordningen. Det høyeste grunnbeløpet som kan fastsettes etter EMIR er 20 000 euro etter artikkel 65 nr. 2 bokstav a, mens under CRA-forordningen er øvre grense for grunnbeløpet 750 000 euro i artikkel 36a nr. 2 a.

I St.prp. nr. 100 (1991–92) ble det lagt til grunn at overføring av kompetanse til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt for manglende etterlevelse av konkurranselovgivningen til ESA forutsatte bruk av Grunnloven § 115 (tidligere § 93). Det uttales under punkt 8.10.7.3.3 i proposisjonen:

Av de forskjellige typer vedtak det er aktuelt å fatte, kan det etter Regjeringens mening ikke være tvil om at dette er de mest inngripende.

Overføringen som fant sted, knyttet seg til et grunnleggende horisontalt regelverk i EØS-avtalen. Overføringen av myndighet etter EMIR gjelder derimot et meget avgrenset område. Lovavdelingen har i flere saker vurdert overføring av beslektet type myndighet ved innlemmelse av rettsakter i avtalen.

Ved vurdering av elektrisitetsforordningen kom vi «under tvil» til at Stortinget kunne samtykke til overføring av sanksjonsmyndighet til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ESA etter Grunnloven § 26 annet ledd. Det ble fremhevet at sanksjonsmyndigheten gjaldt en bestemt bransje og at den fremsto som subsidiær ettersom norske myndigheter kunne avverge at ESA rettet pålegg mot markedsaktørene.

I vår uttalelse knyttet til den reviderte EASA-forordningen la vi vekt på at sanksjonsmyndigheten som var foreslått overført til ESA, var svært begrenset. Sanksjonsmyndigheten kunne bare anvendes overfor de foretakene byrået hadde utstedt sertifikater til, som på vurderings-tidspunktet gjaldt fire norske foretak. Vi var «tilbøyelig til å anta» at myndighetsoverføringen kunne innlemmes i EØS-avtalen med Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd. Ved Stortingets behandling av saken understreket utenriks- og forsvarskomiteen at «denne saken er et engangstilfelle og ikke anses å danne presedens», jf. Innst. 146 S (2012–2013).

Vi viser også til Lovavdelingens vurdering av pediatriforordningen. Saken gjaldt overføring av myndighet til ESA til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt overfor legemid-delselskaper med markedsføringstillatelse gitt etter en sentral prosedyre. I vår avsluttende vurdering uttalte vi:

Tidligere vurderinger av overføring av myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt gir ikke grunnlag for noen entydig konklusjon. Vurderingene knyttet til inngåelsen av EØS-avtalen kan hevdes å trekke i én retning, mens nyere vurderinger knyttet til elektris-tetsforordningen (200405639) og den reviderte EASA-forordningen (200907963) trekker i mot-satt retning.

Etter det vi kan se, har ikke Stortinget tidligere tatt stilling til et helt sammenlignbart tilfelle av myndighetsoverføring. De mer overord-nede retningslinjene som kan trekkes ut av praksis, trekker imidlertid i retning av at det her er tale om en myndighetsoverføring som kan være konstitusjonelt akseptabel. Etter Lovavde-lingens syn vil den myndighetsoverføringen som eventuelt skjer gjennom innlemmelse av pediatriforordningen og prosedyreforordnin-gen i EØS-avtalen, være «lite inngripende», for-utsatt at Stortinget bygger på dette.»

Stortinget har foreløpig ikke blitt forelagt spørsmålet om innlemmelse av pediatriforordningen i EØS-avtalen.

Ser en på kompetansen til å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt etter EMIR iso-

lert, trekker dette i retning av at konklusjonen vil være den samme som den som ble trukket for pediatriforordningen.

10.6.2.3 Samlet vurdering av CRA-forordningen og EMIR

Overføring av myndighet til å utføre stedlig tilsyn etter CRA-forordningen, anses på bakgrunn av ovenstående å overskride grensen for hva som er «lite inngripende» myndighetsoverføring. Tilsvarende gjelder for overføringen av myndighet til å ilegge reaksjoner og sanksjoner etter CRA-forordningen. Regjeringen legger derfor til grunn at samtykke fra Stortinget til deltakelse i EØS-komitébeslutningen om å innlemme denne rettsakten i EØS-avtalen bør innhentes etter Grunnloven § 115.

ESMAs myndighet til å fatte vedtak om registrering av transaksjonsregistre under EMIR, anses isolert sett som en myndighet som er «lite inngripende». Når det gjelder overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan til å utføre stedlig tilsyn under EMIR, antar en at det på dette punktet vil dreie seg om en myndighets-overføring som er «lite inngripende». Det vises særlig til at den personkretsen som er underlagt tilsyn etter EMIR-forordningen, er snevrere enn den tilsvarende personkretsen etter CRA-forordningen. Også innlemmelsen av bestemmelsene i EMIR om tvangsmulkt, sanksjoner mv. for transaksjonsregistre i EØS-avtalen isolert sett, vil kunne anses å innebære en overføring av myndighet som er «lite inngripende». Samlet sett kan myndighetsoverføringen under forordningen imidlertid anses å ligge i grenseland for hva som kan besluttes i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd. Siden Regjeringen uansett tilrår at Stortinget ved sitt samtykke bygger på kravet om $\frac{3}{4}$ flertall, jf. Grunnloven § 115, er det ikke nødvendig å ta stilling til om myndighetsoverføringen som skjer under forordningen, i seg selv er mer enn lite inngripende, jf. punkt 10.2.

10.6.3 Kompetanse etter SFTR

Som nevnt over i punkt 10.6.2 har EU nylig vedtatt Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/2365 om gjennomsiktighet ved verdipapirfinansieringstransaksjoner (*Securities financing transactions regulation* – SFTR). G20-landene har tatt initiativ for å redusere risiko knyttet til skyggebankvirksomhet, og Financial Stability Board fulgte i august 2013 opp med anbefalinger om tiltak for økt transparenshet mht. verdipapirfinansier-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ingstransaksjoner. SFTR utgjør EUs gjennomføring av disse anbefalingene.

Forordningen inneholder i hovedsak tre typer tiltak. Dette er hhv. krav om å gi opplysninger om «gjenbruk» av verdipapirer som er stilt som sikkerhet, krav til fondsforvaltere om gi opplysninger til investorene om bruk av verdipapirfinansieringstransaksjoner, og krav til partene i verdipapirfinansieringstransaksjoner om å rapportere slike transaksjoner til egne registre.

Slike registre for verdipapirfinansieringstransaksjoner er underlagt ESMA's tilsynsmyndighet etter tilsvarende regler som transaksjonsregistre for derivattransaksjoner under EMIR. Det følger av fortalen til SFTR at det juridiske rammeverket for transaksjonsregistre under SFTR, så langt som mulig, skal være tilsvarende som for transaksjonsregistre under EMIR. Dette innebærer blant annet at ESMA vil forestå registrering, tilsyn og vedta eventuelle administrative sanksjoner. Forordningen kapittel III (artikkel 5–12) inneholder regler om autorisasjon og tilsyn med transaksjonsregistre. SFTR artikkel 5 om registrering av et transaksjonsregister svarer til EMIR artikkel 55 og 56. SFTR artikkel 6 om samråd med nasjonale kompetente myndigheter svarer til EMIR artikkel 57. SFTR artikkel 7 om ESMA's behandling av en søknad svarer til EMIR artikkel 58. SFTR artikkel 8 om underretning om ESMA's avgjørelser svarer til EMIR artikkel 59. SFTR artikkel 9 nr. 1 fastsetter at ESMA's beføyelser etter EMIR artikkel 61–68, 73 og 74 gjelder tilsvarende, og artikkel 9 nr. 2 svarer til EMIR artikkel 60. SFTR artikkel 10 om tilbakekall av registrering svarer til EMIR artikkel 71. SFTR artikkel 11 om tilsynsavgifter svarer til EMIR artikkel 72. SFTR artikkel 12 om tilgang til opplysninger i registeret svarer til EMIR artikkel 81.

Forordningen ble vedtatt i november 2015, og gjelder i EU fra 12. januar 2016. Det er foreløpig ikke utarbeidet utkast til EØS-komiteebeslutning for å ta SFTR inn i EØS-avtalen, eller konkret tilpasningstekst til de deler av forordningen som innebærer myndighetsoverføring.

Regjeringen legger til grunn at EØS-tilpasningene til reglene om autorisasjon og tilsyn med transaksjonsregistre i SFTR, vil bli utformet på samme måte som EØS-tilpasningene til de tilsvarende reglene om transaksjonsregistre i EMIR. Dette vil innebære at det er EFTAs overvåkingsorgan som skal fatte vedtak overfor transaksjons-

registre etablert i EØS/ EFTA-stater, og at vedtak fattes på grunnlag av utkast fra ESMA. Autorisasjon og tilsyn innebærer blant annet kompetanse til å gi og tilbakekalle tillatelse, utføre stedlig tilsyn, innhente informasjon, og ilegge overtredelsesgebyr.

Etter Regjeringens vurdering er det ikke opplagt om den myndighetsoverføringen som vil skje med de tilpasningene som beskrevet i forrige avsnitt, vil være under eller over terskelen for «lite inngripende» myndighetsoverføring. Lovavdelingen har ikke vurdert dette spørsmålet konkret for de typer myndighet der er tale om under SFTR. Det er foreløpig usikkert hvor mange registre for verdipapirfinansieringstransaksjoner som vil bli etablert i Norge. Tilfellet er på viktige punkter sammenlignbart med den overføring av myndighet til autorisasjon og tilsyn med transaksjonsregistre for derivattransaksjoner som skjer etter EMIR. Det vises til redegjørelsen i punkt 10.6.2.3, der det ble antatt at myndighetsoverføringen samlet sett er i et grenseland for hva som kan anses som mer enn «lite inngripende».

Fordi SFTR er en av de tre rettsaktene som er identifisert hvor overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan vil bli aktuelt ved innlemmelse i EØS-avtalen, finner Regjeringen det hensiktsmessig nå å be om samtykke også til den myndighetsoverføringen som følger av SFTR.

Siden Regjeringen uansett tilrår at Stortinget ved sitt samtykke bygger på kravet om $\frac{3}{4}$ flertall, jf. Grunnloven § 115, er det heller ikke på dette punktet nødvendig å ta stilling til om den myndighetsoverføringen som skjer under SFTR, i seg selv er mer enn lite inngripende, jf. punkt 10.2.

På denne bakgrunn bes det om Stortingets samtykke til myndighetsoverføring til EFTAs overvåkingsorgan, og i forlengelsen av dette til EFTA-domstolen, gjennom tilpasninger til enkeltbestemmelser i SFTR om transaksjonsregistre som svarer til EØS-tilpasningene til de tilsvarende bestemmelsene om transaksjonsregistre i EMIR, i det fremlagte utkastet til EØS-komiteebeslutning for å ta EMIR inn i EØS-avtalen. Det legges opp til å ta slike tilpasninger inn i en kommende EØS-komiteebeslutning for å innlemme SFTR i EØS-avtalen. En slik EØS-komiteebeslutning om innlemmelse av SFTR i EØS-avtalen vil, etter at den er utarbeidet, bli forelagt Stortinget i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10.7 Nærmere om EU-tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5 og kompetansetildeling i sektorrettsakter

10.7.1 Innledning

EUs tilsynsmyndigheter kan, i tillegg til å fatte vedtak i medhold av EU-tilsynsforordningene artikkel 17, 18 og 19, i visse situasjoner forby eller begrense visse finansielle produkter eller aktiviteter i situasjoner der finansiell stabilitet eller markedets integritet er truet, dette har grensekryssende virkninger, og nasjonale myndigheter ikke har satt i verk tiltak. Dette følger forutsetningsvis av artikkel 9 nr. 5 i de tre EU-tilsynsforordningene, som oppstiller rammer og fastsetter prosedyrer for slike vedtak, men selve hjemmelen følger av bestemmelser i andre rettsakter på finansmarkedsområdet, jf. omtale ovenfor under punkt 3.2.1.2.

Vedtakskompetanse som skal utøves i samsvar med prosedyren i tilsynsforordningene artikkel 9 nr. 5, er så langt identifisert å foreligge i shortsalgforordningen artikkel 28 og i AIFM-direktivet artikkel 47, samt i MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs-forordningen artikkel 16. Utkastene til EØS-komiteebeslutninger for hhv. shortsalgforordningen og AIFM-direktivet er beskrevet i kapittel 7.3 og kapittel 8.3. Det er som nevnt ennå ikke utarbeidet utkast til EØS-komiteebeslutninger for MiFIR og PRIIPs-forordningen. Det er imidlertid, sammen med de konkrete tilpasningstekstene til shortsalgforordningen artikkel 28 og AIFM-direktivet artikkel 47, også fremforhandlet tilpasningstekst til MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og til PRIIPs-forordningen artikkel 16 (vedlegg 3). Dette er ment som en modell som, i tillegg til ved innlemmelse i EØS-avtalen av MiFIR og PRIIPs-forordningen, også bør kunne brukes ved senere innlemmelse i EØS-avtalen av eventuelle andre rettsakter med tilsvarende bestemmelser om overføring av «artikkel 9 nr. 5-kompetanse».

10.7.2 Artikkel 9 nr. 5-kompetanse i shortsalgforordningen og i AIFM-direktivet

Shortsalgforordningen og AIFM-direktivet gir kompetanse til ESMA til å treffe vedtak for å motvirke trusler mot det finansielle markedets overordnede virkemåte eller integritet eller trusler mot stabilitet i hele eller deler av det finansielle systemet i EU. Etter shortsalgforordningen artikkel 28 kan ESMA gi pålegg om å offentliggjøre

posisjoner og forby shorthandel. Etter AIFM-direktivet artikkel 47 kan ESMA forby markedsføring av andeler i fond fra land utenfor EU forvaltet av forvaltere i EU, og markedsføring av fond i EU forvaltet av forvaltere fra land utenfor EU, samt sette restriksjoner for forvaltningen av fond der forvaltere er fra land utenfor EU. Se nærmere omtale ovenfor i henholdsvis punkt 7.2.2 og 8.2.2.

ESMAs anmodning etter AIFM-direktivet artikkel 47 vil være rettet mot nasjonale tilsynsmyndigheter, mens vedtak etter shortsalgforordningen artikkel 28 kan være rettet mot en eller flere bestemte personer, eller være generelle. I henhold til dom fra EU-domstolen i sak C-270/12 kan det i medhold av artikkel 28 fattes både vedtak med generell gyldighet (som retter seg mot alle fysiske og juridiske personer som er i besittelse av et konkret finansielt instrument eller en bestemt kategori finansielle instrumenter, eller som foretar visse typer finansielle transaksjoner) og vedtak som er rettet mot bestemte fysiske eller juridiske personer. Generelle vedtak kan best sammenlignes med forskrifter etter norsk rett. Se nærmere omtale ovenfor i henholdsvis punkt 7.2.2 og 8.2.2.

EØS-tilpasningen til henholdsvis shortsalgforordningen artikkel 28 og AIFM-direktivet artikkel 47, innebærer at kompetanse til å treffe vedtak som nevnt, skal overføres fra nasjonale myndigheter til EFTAs overvåkingsorgan, slik at EFTAs overvåkingsorgan får samme kompetanse i EFTA-pilaren som ESMA har i EU-pilaren etter de samme bestemmelsene. Videre skal EFTAs overvåkingsorgan fatte eventuelle vedtak basert på utkast fra ESMA. Se nærmere omtale ovenfor i henholdsvis punkt 7.3.2.1 og 8.3.2.1.

Lovavdelingen har ikke spesifikt vurdert om denne overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan skal anses som mer enn lite inngripende. Overføringen er ensidig, og norske myndigheters innflytelse på beslutningene i EFTAs overvåkingsorgan er begrenset. På den annen side skal myndigheten som overføres ivareta allment anerkjente formål som hensynet til finansiell stabilitet og effektivitet i finansmarkedene, den er saklig begrenset til finansmarkedsområdet, og den er begrenset både prosessuelt og materielt. Myndigheten etter AIFM-direktivet er mer begrenset enn myndigheten til å treffe artikkel 9 nr. 5-vedtak etter shortsalgforordningen. Dette kan tilsi at i alle fall myndighetsoverføringen etter AIFM-direktivet isolert sett ikke er mer enn lite inngripende. På den annen side er denne overføringen av myndighet gjennom de to EØS-komiteebeslutningene for å ta inn hhv. shortsalg-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

forordningen og AIFM-direktivet i EØS-avtalen, en del av de generelle EØS-tilpasningene til EUs finanstilsynssystem. En helhetsvurdering tilsier at overføringen av myndighet også i disse rettsaktene bør vurderes samlet.

Regjeringen ber derfor om Stortingets samtykke til deltakelse i disse to EØS-komiteebeslutningene sammen med de andre seks EØS-komiteebeslutningene.

10.7.3 Artikkel 9 nr. 5-kompetanse i MiFIR og i PRIIPs-forordningen

10.7.3.1 Kort om MiFIR og om PRIIPs-forordningen

MIFIR

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 om Markeder for finansielle instrumenter (*Markets in Financial Instruments Regulation*) (MiFIR) ble vedtatt 15. mai 2014. MiFIR vil, sammen med direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), avløse direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter (MiFID I).

MiFID I stiller krav til nasjonal regulering av både yterne av investeringstjenester og markedene for finansielle instrumenter. Hovedformålet med MiFID I var å bidra til å utvikle og sikre de europeiske verdipapirmarkedenes effektivitet, integritet og oversiktighet, samt å fremme investorenes tillit til markedet. Nasjonale regelverk for blant annet markedsstrukturer, krav til organisering av virksomheter, og foretakenes atferd, ble harmonisert. Foretakene skulle kunne drive virksomhet i hele EU-området basert på autorisasjon og tilsyn fra hjemstaten. MiFID I ble tatt inn i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 65/2005, og gjennomført i norsk rett ved verdipapirhandelloven og børsloven, som begge ble vedtatt i juni 2007 etter forslag i Ot.prp. nr. 34 (2006–2007) på bakgrunn av NOU 2006: 3 Om markeder for finansielle instrumenter.

Formålet med de nye reglene i MiFID II og MiFIR er blant annet å rette opp svakheter som ble avdekket under finanskrisen i reguleringen av finansielle markeder og verdipapirforetak. MiFID II og MiFIR skal til sammen bidra til at verdipapirhandel i større grad foregår på organiserte markedsplasser, samt bidra til øket transparens i verdipapirmarkedet, skjerpet tilsyn, større konkurranse i handel og clearing, bedre kontroll med høyfrekvenshandel, sterkere investorbeskyttelse, mer effektive og harmoniserte administrative sanksjoner, og et harmonisert regime for tilgang for foretak fra tredjeland. MiFIR inneholder særlig krav

om offentliggjøring av handelsdata, krav om rapportering av transaksjoner til myndighetene, regler om at derivater skal handles på organiserte markedsplasser, regler om ikke-diskriminerende tilgang til clearing og til handel med referanseinstrumenter, regler om ESMA og EBA's beføyelser vedrørende produktintervensjon og ESMA's beføyelser vedrørende posisjonsforvaltningskontroll og posisjongrensener, og regler om yting av investeringstjenester fra foretak i tredjeland. I fortalen til forordningen er det bl.a. vist til at Det europeiske råd, i forbindelse med at det skulle innføres et nytt europeisk finanstilsynssystem, også understreket behovet for å innføre felles europeiske regler for finansforetak i det indre markedet, samt til at felles regler gjennom en forordning vil fjerne handelshindringer og konkurransevridninger som følger av forskjeller mellom nasjonale regler.

Ikrafttredelsestidspunktet for MiFIR, og fristen for å sette i kraft nasjonale regler som gjennomfører MiFID II, er av Kommisjonen foreslått utsatt med ett år til 3. januar 2018. Bakgrunnen for dette er blant annet tekniske utfordringer knyttet til systemene for innsamling av data under virksomhetsområdet til MiFID II/MiFIR.

Regjeringen oppnevnte 29. mai 2015 et utvalg som bl.a. skal utrede og utarbeide utkast til nødvendige endringer i lov og forskrift som kan gjennomføre kommende EØS-regler som svarer til MiFID II og MiFIR. Fristen for dette arbeidet er 24. juni 2016. Som nevnt ovenfor i punkt 10.7.1 er det identifisert artikkel 9. nr. 5-kompetanse også i MiFIR artikkel 40, 41 og 45.

PRIIPs-forordningen

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014 om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for forbrukere (*Packaged Retail and Insurance-based Investment Products*) (PRIIPs-forordningen) ble vedtatt 26. november 2014.

Hovedformålet med forordningen er at forbrukere som vurderer å kjøpe sammensatte spareprodukter skal få bedre informasjon, slik at de lettere kan forstå og sammenligne denne type investeringer. De som setter sammen spareprodukter, typisk banker, forsikringsselskaper og forvaltere, får plikt til å utarbeide et dokument med sentral informasjon. Dokumentet skal være på maksimalt tre sider, og forordningen setter i artikkel 8 detaljerte krav til innholdet. I tillegg til informasjon om produsenten og produsentens tilsynsmyndighet, skal målet med produktet og midlene for å nå målene angis, risiko- og avkast-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ningsprofilen skal beskrives, det skal opplyses om man blir dekket av en investorgarantiordning og om kostnader, løpetid og muligheter for og kostnader ved innløsning, og det skal opplyses om eventuelle klageordninger. Forordningen inneholder også et kapittel III om overvåkning av markedet og produktintervensjonsbeføyelser. Her legges det både plikter på, og kompetanse til, EIOPA og nasjonale tilsynsmyndigheter. EIO-PAs plikt til å overvåke markedet for forsikringsbaserte investeringsprodukter og adgang til midlertidig å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av forsikringsbaserte investeringsprodukter og forsikringsselskapers praksis, svarer til tilsvarende plikt for ESMA og EBA til å overvåke, og adgang til å forby eller begrense, finansielle instrumenter, strukturerte innskudd og praksis i verdipapirmarkedet eller fra bankers side. Som nevnt ovenfor i punkt 10.7.1 er det identifisert artikkel 9. nr. 5-kompetanse også i PRIIPs-forordningen artikkel 16.

Vilkårene for å treffe vedtak etter MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs artikkel 16, og koblingen til artikkel 9 nr. 5 i hhv. ESMA- og EIOPA-forordningen, tilsvarende i stor grad vilkårene og koblingen mellom shortsalgforordningen artikkel 28 og artikkel 9 nr. 5 i ESMA-forordningen. Regler om melding til berørte nasjonale tilsynsmyndigheter før tiltak fattes, offentliggjøring av tiltaket, at tiltaket har forrang for vedtak fattet av nasjonale tilsynsmyndigheter, at tiltaket skal gjennomgås med passende intervaller og minst hver tredje måned, og at det bortfaller hvis det ikke blir fornyet, samt regler om ikrafttredelse av tiltaket, gjelder også i hovedsak tilsvarende som for shortsalgforordningen artikkel 28, se omtale av shortsalgforordningen artikkel 28 i punkt 7.2.2.

10.7.3.2 *Nærmere om MiFIR artikkel 40 og artikkel 41*

MiFIR artikkel 40 legger myndighet til ESMA til å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av visse finansielle instrumenter eller visse typer finansiell aktivitet eller praksis. MiFIR artikkel 41 legger tilsvarende myndighet til EBA til å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av visse typer strukturerte innskudd eller visse typer finansiell aktivitet eller praksis.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter som skal presisere kriterier og faktorer som henholdsvis ESMA og EBA skal ta i betraktning i vurderingen av om nevnte vilkår er oppfylt. Disse kriteriene og faktorene skal blant annet omfatte kom-

pleksiteten og graden av innovasjon i et finansielt instrument, størrelsen på nominelle verdier, gearing og forholdet til den typen kunder som det markedsføres og selges til, jf. MiFIR artikkel 40 nr. 8 og artikkel 41 nr. 8.

Henholdsvis ESMA eller EBA kan etter forordningen bare treffe et vedtak som nevnt dersom nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen, og det foreslåtte tiltaket gjelder et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes (eller for ESMA, også råvaremarkedenes) ordnede virkemåte og integritet, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, jf. henholdsvis MiFIR artikkel 40 nr. 2 og MiFIR artikkel 41 nr. 2.

Videre er det et vilkår at de krav som i henhold til unionsretten får anvendelse på praksisen, virksomheten eller det berørte finansielle instrumentet eller strukturerte innskuddet, ikke avverger trusselen.

Dersom et tiltak gjelder landbruksråvarederivater, skal ESMA, før tiltak treffes, høre de offentlige organer som har ansvar for tilsyn, forvaltning og regulering av fysiske markeder for landbruksvarer i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007, jf. MiFIR artikkel 40 nr. 3 bokstav c,

ESMA og EBA skal blant annet sikre at tiltakene ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet eller på investorer, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket, og ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje, jf. henholdsvis MiFIR artikkel 40 nr. 3, og MiFIR artikkel 41 nr. 3.

10.7.3.3 *Nærmere om MiFIR artikkel 45*

Etter MiFIR artikkel 45 kan ESMA anmode enhver person om alle relevante opplysninger med hensyn til størrelsen på, og formålet med, en posisjon eller et engasjement inngått ved hjelp av et derivat. Videre kan ESMA kreve at vedkommende reduserer størrelsen på, eller eliminerer, posisjonen eller engasjementet, og i særlige tilfeller pålegge enkeltpersoner begrensninger i adgangen inngå råvarederivatkontrakter.

ESMA kan bare treffe vedtak dersom nasjonale tilsynsmyndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen. Eventuelle tiltak må videre i betydelig grad avverge trusler mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, herunder råvarederivatmarkedene, eller trusler mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedre vedkommende myndigheters evne til å overvåke

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

slike trusler, jf. artikkel 45 nr. 2 bokstav a og nr. 3 bokstav a. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter som angir hvilke kriterier og faktorer ESMA skal ta i betraktning i vurderingen av vilkårene, jf. artikkel 45 nr. 10.

ESMA må også påse at tiltak ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje, og ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket, jf. artikkel 45 nr. 3 bokstav c.

Før ESMA treffer tiltak som gjelder energiprodukter i engrosmarkedet, skal ESMA rådføre seg med Byrådet for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (EF) nr. 713/2009, og før ESMA treffer tiltak som gjelder landbruksråvarederivater, skal ESMA rådføre seg med de offentlige organer som har ansvar for tilsyn, forvaltning og regulering av fysiske markeder for landbruksvarer i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007.

10.7.3.4 *Nærmere om PRIIPs-forordningen artikkel 16*

PRIIPs-forordningen artikkel 16 legger myndighet til EIOPA til å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av visse forsikringsbaserte investeringsprodukter eller visse typer finansiell aktivitet eller praksis fra et forsikrings-selskaps side.

Bestemmelsene i PRIIPs-forordningen artikkel 16 svarer til bestemmelsene i shortsalgforordningen artikkel 28 og MiFIR artikkel 40 og artikkel 41. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter for å presisere kriteriene og faktorene EIOPA skal ta i betraktning i vurderingen av om nevnte vilkår er oppfylt, jf. PRIIPs-forordningen artikkel 16 nr. 8. Vilråene for å treffe tiltak svarer til vilråene for at hhv. ESMA og EBA kan treffe tiltak etter MiFIR artikkel 40 og artikkel 41.

10.7.3.5 *EØS-tilpasninger til MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs-forordningen artikkel 16*

Det er som nevnt allerede utarbeidet EØS-tilpasninger til MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs-

forordningen artikkel 16. Tilpasningene bygger på prinsippene for tilpasning til EUs finanstilsynssystem som omtalt ovenfor i kapittel 2, og svarer til EØS-tilpasningene til henholdsvis shortsalgforordningen artikkel 28 og AIFM-direktivet artikkel 47. Tilpasningene innebærer at den kompetansen som EBA, EIOPA og ESMA har i EU-pilaren til å treffe vedtak overfor finansmarkedsdeltakere eller nasjonale tilsynsmyndigheter etter de nevnte bestemmelsene, skal ligge hos EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EØS/EFTA-statene. Videre er forholdet mellom de to pilarene at EFTAs overvåkingsorgan skal fatte eventuelle vedtak basert på utkast fra enten EBA, EIOPA eller ESMA.

De foreliggende utkast til EØS-tilpasninger til hhv MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs-forordningen artikkel 16 følger som trykte vedlegg til proposisjonen (vedlegg 3).

Lovavdelingen har ikke vurdert om de aktuelle tilpasningstekstene innebærer overføring av vedtaksmyndighet til EFTAs overvåkingsorgan som må anses som mer enn lite inngripende. Det er mye som taler for at vurderingen for disse tilpasningene til MiFIR og PRIIPs-forordningen vil svare til vurderingen av de sammenlignbare tilpasningene til reglene om overføring av myndighet i shortsalgforordningen og AIFM-direktivet.

Regjeringen legger til grunn at samtykke til overføring av vedtakskompetanse etter de utkastene til tilpasninger som er utarbeidet, bør behandles sammen med de øvrige rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem.

På denne bakgrunn bes det om Stortingets samtykke til myndighetsoverføring til EFTAs overvåkingsorgan, og i forlengelsen av dette til EFTA-domstolen, gjennom tilpasninger som beskrevet ovenfor til MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og til PRIIPs-forordningen artikkel 16. Det legges opp til å ta disse tilpasningene inn i EØS-komiteébeslutninger for å ta MiFIR og PRIIPs inn i EØS-avtalen. EØS-komiteébeslutninger om innlemmelse av disse to rettsaktene i EØS-avtalen vil, etter at de er utarbeidet, bli forelagt Stortinget i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

11 Behov for lovendringer for å gjennomføre rettsaktene om EUs tilsynsmyndigheter og øvrige rettsakter

11.1 EU-tilsynsforordningene

EU-tilsynsforordningene i EØS-tilpasset form vil kreve gjennomføring ved inkorporasjon i en ny lov om EØS-finanstilsyn. Proposisjon med lovforslag vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

11.2 ESRB-forordningen

ESRB-forordningen i EØS-tilpasset form vil kreve gjennomføring ved inkorporasjon i en ny lov om EØS-finanstilsyn. Proposisjon med lovforslag vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

11.3 Forordningen om kredittvurderingsbyråer

CRA-forordningen i EØS-tilpasset form før forordningen ble endret gjennom endringsforordningene CRA II og CRA III, er gjennomført ved inkorporasjon i lov 20. juni 2014 nr. 30 om kredittvurderingsbyråer. Endringsforordningene (CRA II og III) i EØS-tilpasset form vil kreve gjennomføring ved inkorporasjon.

Proposisjon med forslag til endring av lov om kredittvurderingsbyråer vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

11.4 EMIR

EMIR i EØS-tilpasset form vil kreve gjennomføring ved inkorporasjon. Det er etter gjeldende norsk rett ikke clearingplikt for OTC-derivater. Vi har, i motsetning til det som følger av EMIR, heller ikke generelle regler om risikostyring og sikkerhetsstillelse for OTC-derivater som gjelder alle aktører. Norsk rett inneholder imidlertid en del regler om risikohåndtering som gjelder visse typer aktører og som til en viss grad vil kunne overlappe, eller i det

minste ha kontaktflater mot, regler som vil følge av EMIR når denne forordningen med EØS-tilpasninger er inkorporert i norsk rett. Slike regler følger nå bl.a. av verdipapirhandelloven, verdipapirfondloven, finansforetaksloven og forskrifter om kapitalkrav.

Norge har ikke regler om rapportering til transaksjonsregistre eller virksomhetsregler og regler om tilsyn med transaksjonsregistre.

Ved lov 21. juni 2014 nr. 29 om endringer i børsloven og verdipapirhandelloven mv., ble det innført regler i verdipapirhandellovens kapittel 13 om sentrale motparter og motpartsvirksomhet. Formålet med disse reglene var å legge til rette for fortsatt adgang til EU-markedet for norske sentrale motparter, ved hjelp av et norsk regelverk som kunne anses som likeverdig med virksomhetsreglene for sentrale motparter i EMIR, inntil forordningen kunne innlemmes i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett. Disse reglene vil måtte oppheves når EMIR tas inn i EØS-avtalen og gjennomføres ved inkorporasjon.

Proposisjon med lovforslag vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

11.5 Shortsalgforordningen

Det er i dag regler i verdipapirhandelloven om shortsalg, jf. §§ 3-14 og 17-5, som begge ble tilføyd ved lov 4. juni 2010 nr. 20. Ved inkorporasjon av hhv. shortsalgforordningen og gjennomføringsforordningene i EØS-tilpasset form i norsk rett, vil de nevnte lovreglene måtte oppheves.

Proposisjon med lovforslag vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

11.6 AIFM-direktivet

Stortinget har vedtatt lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond. Gjennom denne loven og forskrift 26. juni 2014 nr. 877

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

til lov om forvaltning av alternative investeringsfond, ble de antatte fremtidige EØS-forpliktelsene som tilsvarer AIFM-direktivet og gjennomføringsrettsakter til direktivet gjennomført i norsk rett, med unntak av de bestemmelsene som omhandler ESMA og ESMAAs kompetanse.

På bakgrunn av de omforente tilpasningene til reglene om ESMA, vil enkelte bestemmelser i

loven om forvaltning av alternative investeringsfond måtte endres i tråd med disse.

Proposisjon med lovforslag vil bli fremmet av Finansdepartementet så raskt som mulig etter fremleggelse av denne proposisjonen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

12 Økonomiske og administrative konsekvenser

12.1 Innledning

Formålet med EØS-avtalen er å styrke handel og økonomiske forbindelser mellom avtalepartene, med like konkurransevilkår og overholdelse av de samme regler, med sikte på å opprette et ensartet økonomisk samarbeidsområde, jf. EØS-avtalen artikkel 1. EØS-komiteebeslutningene om å ta inn de angitte rettsaktene i EØS-avtalen, vil for det første innebære at det etableres et formelt grunnlag for Finanstilsynets deltakelse i samarbeidet med finanstilsynsmyndighetene i resten av EØS-området. Når disse EØS-komiteebeslutningene er fattet, vil vi også kunne komme videre i arbeidet med å ta øvrig nytt EØS-relevant EU-regelverk på finansmarkedsområdet inn i EØS-avtalen, og dermed videreføre homogeniteten i regelverket i tråd med EØS-avtalens formål. Dette vil kunne bidra til større grad av likhet i rammebetingelser og bedre adgang til hele det europeiske markedet for finansforetak etablert i EØS/EFTA-statene. Nedenfor redegjøres det litt nærmere for konsekvenser av EØS-komiteebeslutningene for hhv. EFTAs overvåkingsorgan, Finanstilsynet og markedsaktørene. Konsekvensene antas først og fremst å være administrative. De direkte økonomiske konsekvensene antas å være begrenset.

12.2 Økonomiske og administrative konsekvenser for EFTAs overvåkingsorgan

Det har ikke vært ansett verken hensiktsmessig eller realistisk å bygge opp egne organer i EFTA-pilaren med tilsvarende kompetanse og ressurser som for EUs tilsynsmyndigheter. Ved å legge vedtaksmyndigheten i EFTA-pilaren til EFTAs overvåkingsorgan, utnyttes en institusjonell struktur som allerede er på plass, og de juridiske og økonomiske implikasjonene av å opprette et nytt internasjonalt organ unngås. Nær kontakt mellom EFTAs overvåkingsorgan og de tre EU-tilsynsmyndighetene, og deltakelsen for EØS/EFTA-statenes tilsynsmyndigheter i samarbeidet mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene i regi

av EUs finanstilsynssystem, skal bidra til enhetlig anvendelse av regelverk og tilsyn i hele EØS-området.

EØS-tilpasningene til EU-tilsynsforordningene innebærer at EFTAs overvåkingsorgan får en ny og viktig formell rolle. På samme måte som EUs tilsynsmyndigheter kan treffe vedtak overfor myndigheter og markedsaktører i EU-pilaren, får EFTAs overvåkingsorgan myndighet til å treffe vedtak rettet mot myndigheter og markedsaktører i EFTA-pilaren. Det antas imidlertid at det bare sjelden vil bli aktuelt for EFTAs overvåkingsorgan å fatte vedtak i henhold til dette regelverket. Vedtakskompetansen for EFTAs overvåkingsorgan etter EU-tilsynsforordningene er, på samme måte som vedtaksmyndigheten for de tre EU-tilsynsmyndighetene, subsidiær, og skal bare brukes i ekstraordinære tilfeller. Per i dag har EUs tilsynsmyndigheter aldri benyttet denne vedtakskompetansen. Videre skal det meste av forberedelsene av eventuelle vedtak utføres i EU-pilaren.

EØS-tilpasningene til forordningene om kredittvurderingsbyråer og EMIR, innebærer at EFTAs overvåkingsorgan får myndighet til å fatte vedtak i forbindelse med autorisasjon og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre. EFTAs overvåkingsorgan får herunder kompetanse til å fatte vedtak om registrering, tilbakekall, gransking og ileggelse av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr, samt til å gjennomføre stedlig tilsyn. Det finansfaglige og løpende tilsynet skal imidlertid utføres av ESMA, og det meste av forberedelsene av eventuelle vedtak skal også utføres av ESMA. Per nå er det ikke etablert kredittvurderingsbyråer eller transaksjonsregistre i Liechtenstein, Island eller Norge.

Samarbeidet mellom de tre EU-tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan om ikke-bindende tiltak, må antas i hovedsak å omfatte informasjon og innspill som er relevante for eventuelle etterfølgende oppgaver for EFTAs overvåkingsorgan ved utøving av bindende myndighet.

Ressursbruken for EFTAs overvåkingsorgan knyttet til de nye oppgavene som finanstilsyn forventes på denne bakgrunn å bli relativt begrenset. Behovet for og verdien av at EFTAs overvåkings-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

organ er representert i de tre EU-tilsynsmyndighetene, antas å være størst når det skal utarbeides bindende vedtak i EFTA-pilaren. EFTAs overvåkingsorgans kapasitet til å gi bidrag i mer generelle finansfaglige spørsmål som behandles i de tre EU-tilsynsmyndighetene, for eksempel utarbeidelse av utkast til retningslinjer for hvordan de nasjonale tilsynsmyndighetene skal fortolke og praktisere aktuelt regelverk, vil trolig være mer begrenset.

Det legges opp til at EFTAs overvåkingsorgan tilføres midler til en ny full stillingshjemmel, som i hovedsak vil bli benyttet til EFTAs overvåkingsorgan nye oppgaver på dette området.

Løsningen må i dette perspektivet kunne anses både rasjonell og gunstig fra et finansfaglig ståsted, og en god løsning rent samfunnsøkonomisk.

12.3 Administrative konsekvenser for Finanstilsynet

EØS-komiteebeslutningene med tilpasninger til EU-tilsynsforordningene og ESRB-forordningen, innebærer at det etableres et formelt grunnlag for Finanstilsynets samarbeid med tilsynsmyndighetene i andre EØS-stater i regi av EUs finanstilsynssystem. Det samarbeidet som til nå har vært på uformelt grunnlag vil derfor kunne videreføres. Dette samarbeidet bidrar til å styrke Finanstilsynet. Et fortsatt høyt tempo i utviklingen av nytt regelverk i EU, innføring av nye rettsakter i EØS-avtalen og tilsynsharmonisering i EØS-området, gir også stadig økende arbeidsoppgaver for Finanstilsynet. De tre EU-tilsynsmyndighetene utarbeider en rekke standarder og anbefalinger som stiller nye krav til de nasjonale tilsynsmyndighetenes arbeid og oppfølging av enkeltinstitusjoner og markeder. Etterlevelse av slike standarder er nødvendig for harmonisert praktisering av regelverket, men krever økt ressursbruk i tilsynet med banker og forsikringsselskaper, og på verdipapiriområdet. De tre EU-tilsynsmyndighetene vil gjennomføre såkalte *peer reviews* for å kontrollere at nasjonale tilsynsmyndigheter følger

opp anbefalingene. Slike undersøkelser er tidkrevende for nasjonale myndigheter. Kravene til rapportering til de tre EU-tilsynsmyndighetene er økende, og forutsetter systemutvikling og ressursbruk både hos nasjonale tilsynsmyndigheter og hos foretak under tilsyn. Finanstilsynet deltar allerede i finansieringen av de tre EU-tilsynsmyndighetene. Finanstilsynet har for 2016 budsjettert med et bidrag på NOK 9,8 mill.

EMIR vil innebære at Finanstilsynet får et mer detaljert regelverk å følge opp. Det vil sette større krav til Finanstilsynets kompetanse og kapasitet, ikke minst på grunn av nye oppgaver knyttet til plikter som blir pålagt foretak som i dag ikke er under tilsyn. Det vil videre måtte forventes at markedet og aktører vil ha behov for informasjon i forbindelse med implementering og praktisering av nytt regelverk. Dette vil antagelig medføre økt ressursbruk på dette området.

12.4 Administrative konsekvenser for foretakene mv

EMIR innfører bl.a. plikt til å bruke sentral motpart i derivattransaksjoner og plikt til å rapportere derivattransaksjoner til transaksjonsregistre. Dette vil kunne medføre økte kostnader for aktører som handler derivater. Clearingplikten vil på den annen side kunne bidra til større grad av standardisering av markedet, og lette inngåelsen av handel. Foretak i finansnæringen vil kunne oppnå lavere kapitalkrav for transaksjoner mot sentral motpart enn for bilaterale transaksjoner.

Markedsaktørene er allerede i dag underlagt forbud mot shortsalg i visse finansielle instrumenter, som langt på vei samsvarer med forordningens bestemmelser. Den nye rapporteringsplikten investorer som foretar shortsalg i visse finansielle instrumenter vil få overfor tilsynsmyndighetene og offentligheten, vil kunne innebære noe økte kostnader for markedsaktørene.

Finanstilsynets kostnader knyttet til nye tilsynsoppgaver vil på vanlig måte bli utliknet på aktørene under tilsyn.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

13 Konklusjon og tilrådning

For å sikre et godt tilsyn med finansnæringen er det viktig for EØS/EFTA-statenes myndigheter å kunne delta i EBA, EIOPA, ESMA og ESRB sammen med myndighetene i EUs medlemsstater. Innlemmelse i EØS-avtalene av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem vil også åpne opp for at EØS-avtalen kan utvides ved å ta inn et stort antall nye rettsakter på finansmarkedsområdet. En slik utvikling vil kunne bidra til større grad av likhet i rammebetingelser og bedre adgang til hele det europeiske markedet for finansforetak etablert i EØS/EFTA-statene.

Deltakelse i EØS-komiteens beslutninger medfører slik overføring av myndighet til en internasjonal sammenslutning at Stortinget må samtykke til deltakelsen med 3/4 flertall i henhold til kravet i Grunnloven § 115, med minst 2/3 av representantene til stede. Stortinget bes samtidig om å

samtykke til tilpasninger til enkeltbestemmelser i tre rettsakter som det foreløpig ikke er utarbeidet EØS-komiteebeslutninger for. EØS-tilpasningene vil innebære at myndighet til å treffe tiltak med direkte virkning for Norge legges til EFTAs overvåkingsorgan, med adgang til overprøving av EFTA-domstolen.

Finansdepartementet tilrår deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, og overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,
- 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,
  - 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365, i samsvar med et vedlagt forslag.
-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Forslag

til vedtak om samtykke til

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,**
- 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365**

I

Stortinget samtykker i

- 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter,
  - 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365.
-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg 1

Uoffisiell oversettelse av konklusjoner – EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre 14 oktober 2014

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Konklusjoner

EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre 14. oktober 2014

Innlemmelse av EUs ESA-forordninger i EØS-avtalen

- 1) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene er en hjørnestein i EUs svar på finanskrisen. Et sterkt og samordnet finanstilsyn er avgjørende for å bevare og videreutvikle et felles marked for finansielle tjenester.
- 2) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre var derfor positive til avtalen om prinsippene for innlemmelse i EØS-avtalen av EUs forordninger om opprettelse av de europeiske tilsynsmyndigheter innenfor sektoren for finansielle tjenester (EUs tilsynsmyndigheter).
- 3) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre merket seg at det var funnet en balansert løsning som tok hensyn til struktur og formål i både forordningene som opprettet EUs tilsynsmyndigheter og i EØS-avtalen, samt til rettslige og politiske skranker i EU- og EØS/EFTA-statene.
- 4) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministre understreket at det i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, er EFTAs overvåkingsorgan som vil treffe beslutninger som angår henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS/EFTA-statene. Når EFTAs overvåkingsorgan utfører disse oppgavene, skal det benytte seg av teknisk ekspertise gjennom en rådgivende komité. EUs tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, som å vedta anbefalinger og ikke-bindende meklings, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS/EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådgivning, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.
- 5) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende myndigheter eller markedsaktører i en EØS/EFTA-stat, fattes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet innenfor Unionen.
- 6) Disse prinsippene får særlig anvendelse ved ESMA's direkte tilsyn av kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre: EFTAs overvåkingsorgan vil treffe beslutninger basert på utkast utarbeidet av ESMA. En lignende ordning vil få anvendelse for EUs tilsynsmyndigheters myndighet til å gripe inn i henhold til artikkel 28 i shortsalg-forordningen og artikkel 40, 41 og 45 i forordningen om markeder for finansielle instrumenter. EFTAs overvåkingsorgan vil treffe beslutninger basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet.
- 7) Dersom det oppstår uenighet mellom EUs tilsynsmyndigheter og EFTAs overvåkingsorgan, kan saken bringes inn for EØS-komiteen etter anmodning fra en av avtalepartene, som fastsatt i EØS-avtalen. Hensiktsmessige framgangsmåter for rask organisering av møter i EØS-komiteen ved hastetilfeller vil bli etablert.
- 8) For å sikre ensartet tilsyn og anvendelse av lovgivningen innen området finansielle tjenester skal representanter for EFTAs overvåkingsorgan og for nasjonale vedkommende myndigheter i de tre EØS/EFTA-statene delta i størst mulig grad, uten stemmerett, i tilsynsstyrene til EUs tilsynsmyndigheter og deres forberedende organer. EUs tilsynsmyndigheter skal også delta i størst mulig grad, uten stemmerett, i arbeidet til EFTAs overvåkingsorgan og dets forberedende organer i den utstrekning det har tilknytning til deres virksomhet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 9) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministere erkjente at løsningen er basert på den ekstraordinære bakgrunnsituasjonen og kravene på dette spesielle området, herunder de eksepsjonelle omstendighetene som gjør det særlig viktig å sørge for ordnede virkemåte og integritet for finansmarkedene.
- 10) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministere oppfordret avtalepartene til raskt å fullføre det tekniske arbeidet som er nødvendig for innlemmelsen, for å sikre en effektiv og ensartet anvendelse av felles regler og tilsyn i hele EØS. De ba også avtalepartene om å gjennomgå det avtalte rammeverket senest fem år etter oppstart for å sørge for at det vil fortsette å sikre en effektiv og ensartet anvendelse av felles regler og tilsyn i hele EØS.
- 11) EUs og EØS/EFTA-statenes finans- og økonomiministere fremhevet igjen hvor viktig det var med en rask innlemmelse og anvendelse av det gjenværende regelverket innenfor området finansielle tjenester for å sikre like vilkår i hele EØS i denne viktige økonomiske sektoren.
-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg 2

Uoffisielle oversettelser av utkastene til EØS-komit beslutninger

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1022/2013 av 22. oktober 2013 om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) med hensyn til tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i henhold til rådsforordning (EU) nr. 1024/2013² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) I sine konklusjoner³ av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen, var EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere positive til den balanserte løsningen som avtalepartene hadde funnet, og som tok hensyn til struktur og formål i nevnte forordninger og i EØS-avtalen samt rettslige og politiske begrensninger i EU- og EØS-EFTA-statene.
- 4) EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere understreket at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende

karakter, som å vedta anbefalinger og ikke-bindende mekling, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.

- 5) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende myndigheter eller markedsaktører i en EØS-EFTA-stat, treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet.
- 6) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som er gjen speilet i nevnte konklusjoner, og at den derfor bør tolkes i tråd med de prinsipper som de inneholder.
- 7) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31f (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010) skal nytt nr. 31g lyde:

«31g. **32010 R 1093:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12), endret ved:

– **32013 R 1022:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1022/2013 av 22. oktober 2013 (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 5).

¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

² EUT L 287 av 29.10.2013, s. 5.

³ Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

a) Vedkommende myndigheter i EFTA-statene og EFTAs overvåkingsorgan skal ha de samme rettigheter og plikter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i EU-medlemsstatene i arbeidet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), heretter kalt Myndigheten, dens tilsynsstyre, og Myndighetens forberedende organer, herunder interne komiteer og paneler, i henhold til denne avtales bestemmelser.

Uten at det berører EØS-avtalens artikkel 108 og 109 skal Myndigheten ha rett til å delta, uten stemmerett, i arbeidet til EFTAs overvåkingsorgan og dets forberedende organer, når EFTAs overvåkingsorgan utfører Myndighetens funksjoner når det gjelder EFTA-statene, slik det er fastsatt i denne avtale.

Myndighetens og EFTAs overvåkingsorgans forretningsorden skal gi gyldighet til deres deltakelse, og vedkommende myndigheter i EFTA-statenes sin deltakelse, i hverandres arbeid, slik det er fastsatt i denne avtale.

b) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

c) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndighetens interne forretningsorden få tilsvarende anvendelse, så langt det passer, med hensyn til spørsmål som berører vedkommende myndigheter i EFTA-statene og finansinstitusjoner. Utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan skal skje i samsvar med de samme interne framgangsmåter som utarbeiding av beslutninger som treffes med hensyn til lignende spørsmål som gjelder EU-medlemsstater, herunder deres vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner.

d) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordning, særlig før tiltak settes i verk.

Dersom det oppstår uenighet mellom Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til håndheving av forordningens bestemmelser, skal Myndighetens formann og EFTAs overvåkingsorgans kollegium, idet de tar hensyn til hvor mye saken haster, uten unødig opphold komme sammen på et møte for å komme fram til enighet. Dersom de ikke kommer fram til enighet, kan Myndighetens formann eller EFTAs overvåkingsorgans kollegium anmode avtalepartene om å bringe saken inn for EØS-komiteen, som skal behandle den i samsvar med artikkel 111 i EØS-avtalen som skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer. I samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 1/94 av 8. februar 1994 om fastsettelse av EØS-komiteens forretningsorden (EFT L 85 av 30.3.1994, s. 60) kan en avtalepart be om at det uten opphold innkalles til møte dersom det haster meget. Uten hensyn til dette ledd kan en avtalepart til enhver tid på eget initiativ bringe saken inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.

e) Henvisninger til andre rettsakter i forordningen skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.

f) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 1 nr. 4 lyde:

«Denne forordnings bestemmelser berører ikke EFTAs overvåkingsorgans myndighet, særlig i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, til å sikre samsvar med EØS-avtalen og overvåkings- og domstolsavtalen.»

g) I artikkel 9 nr. 5:

i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i første ledd forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

ii) når det gjelder EFTA-statene, skal annet og tredje ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

EFTAs overvåkingsorgan skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første og annet ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk utløpe.

EFTAs overvåkingsorgan skal så snart som mulig etter at beslutningen nevnt i første og annet ledd er truffet, underrette Myndigheten om utløpsdatoen. I rimelig tid før tremånedersperioden nevnt i tredje ledd utløper, skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast. EFTAs overvåkingsorgan kan underrette Myndigheten om enhver utvikling som det anser som relevant for vurderingen.

En EFTA-stat kan anmode om at EFTAs overvåkingsorgan tar sin beslutning opp til ny vurdering. EFTAs overvåkingsorgan skal videresende en slik anmodning til Myndigheten. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd vurdere å utarbeide et nytt utkast for EFTAs overvåkingsorgan.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller en parallell beslutning til den beslutning som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan.»

h) I artikkel 16 nr. 4 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen».

i) I artikkel 17:

i) ordet «unionsretten» skal forstås som «EØS-avtalen»,

ii) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,

iii) i nr. 2 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen»,

iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dersom Myndigheten gransker en påstått overtredelse eller manglende anvendelse av EØS-avtalen med hensyn til en vedkommende myndighet i en EFTA-stat, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan om granskingens natur og formål og deretter regelmessig framlegge oppdaterte opplysninger som er nødvendige for EFTAs overvåkingsorgan for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til nr. 4 og 6.»

vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 annet ledd lyde:

«Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok anbefalingen, underrette Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med EØS-avtalen.»

vii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 og 5 lyde:

«4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter EØS-avtalen innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan EFTAs overvåkingsorgan avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde EØS-avtalen. EFTAs overvåkingsorgans formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

EFTAs overvåkingsorgan skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. EFTAs overvåkingsorgan kan forlenge fristen med én måned.

Formelle uttalelser fra EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold vedtas basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

Vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4, underrette Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.»

viii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommissjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 6 første ledd forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol» og ordet «Myn-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- digheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- viii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 annet ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodningen fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- ix) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 8 lyde:
- «8. EFTAs overvåkingsorgan skal årlig kunngjøre opplysninger om hvilke vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner i EFTA-statene som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.»
- j) I artikkel 18:
- i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i nr. 3 og 4 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- ii) i nr. 3 og 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonen myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol».
- k) I artikkel 19:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,
- ii) i nr. 3 skal ordene «i EU-medlemsstatene» tilføyes etter ordene «med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter»,
- iii) i nr. 3 skal nye ledd lyde:
- «Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.
- Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at vedkommende myndigheter fra henholdsvis EU-medlemsstatene og EFTA-statene treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.
- EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonen myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol», ordet «Myndigheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan» og ordet «unionsretten» skal forstås som «EØS-avtalen»,
- v) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- l) I artikkel 20 skal nye ledd lyde:
- «Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, kan EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.
- Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, kan henholdsvis Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.
- Beslutninger fra EFTAs overvåkingsorgan skal, uten unødig opphold, treffes på bakgrunn av utkast utarbeidet, ettersom det passer, av Myndigheten eller den euro-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- peiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og/eller den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan. Myndigheten, den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og eventuelt den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) skal i samsvar med artikkel 56 komme fram til felles holdninger og skal vedta beslutninger og/eller utkast parallelt.»
- m) I artikkel 21 nr. 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten».
- n) I artikkel 22 nr. 1a og artikkel 31 bokstav d) skal ordene « samt EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordet «Kommissjonen.»
- o) I artikkel 22 nr. 4 og artikkel 34 nr. 1 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan eller EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordene «Europaparlamentet, Rådet eller Kommissjonen».
- p) I artikkel 32 nr. 3a, når det gjelder EFTA-statene:
- i) skal ordene «Den kan anmode» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan kan anmode»,
  - ii) skal ordene «Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes foran ordene «kan delta»,
  - iii) skal nytt ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans anmodninger i henhold til dette ledd skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- q) I artikkel 35 nr. 5 får ordene «, til den nasjonale sentralbank» ikke anvendelse for Liechtenstein.
- r) I artikkel 36 nr. 5 skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen».
- s) I artikkel 38, når det gjelder EFTA-statene:
- i) skal ordene «Myndigheten», «Myndigheten og Kommissjonen», «Myndigheten, Kommissjonen» og «Kommissjonen og Myndigheten» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
  - ii) ordet «Rådet» skal forstås som «EFTA-statenes faste komité»,
  - iii) i nr. 2 etter fjerde ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra den berørte EFTA-stat til Myndigheten og Kommissjonen. EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å opprettholde, endre eller tilbakekalle sin beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
  - iv) i nr. 3 etter tredje ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommissjonen og Rådet.»
  - v) i nr. 4 etter første ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommissjonen og Rådet.»
  - vi) nytt nr. 6 skal lyde:

«6. Dersom en beslutning er midlertidig opphevet eller opphevet i henhold til denne artikkel, i en sak som faller inn under artikkel 19 nr. 3, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, og som gjelder en uenighet som også berører vedkommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal enhver parallell beslutning fra EFTAs overvåkingsorgan i den aktuelle sak tilsvarende midlertidig oppheves eller oppheves.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller sin beslutning i en slik sak, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan.»
- t) I artikkel 39:
- i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Når Myndigheten utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med denne forordning, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan og angi den fristen EFTAs overvåkingsorgan har for å la enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndighet, som er mottaker av beslutningen som skal treffes,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken har, dens kompleksitet og mulige følger.»,
- ii) i nr. 4 skal nye ledd lyde:
- «Dersom EFTAs overvåkingsorgan har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal den med passende mellomrom vurdere beslutningen på nytt. EFTAs overvåkingsorgan skal underrette Myndigheten om kommende revisjoner samt om enhver utvikling som er relevant for vurderingen.
- EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å endre eller tilbakekalle en beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten. I god tid før en planlagt revisjon skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast.»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten» i nr. 5.
- u) I artikkel 40 nr. 1:
- i) i bokstav b) skal følgende tilføyes etter ordet «medlemsstat»:
- «og, uten stemmerett, lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med kredittinstitusjonene i hver EFTA-stat.»,
- ii) i bokstav f) skal ordene «og for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «tilsynsmyndighetene».
- v) I artikkel 43:
- i) i nr. 2 skal ordene «, utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «beslutningene»,
- ii) i nr. 4 og 6 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan, EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordet «Rådet».
- w) I artikkel 44:
- i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:
- «Bestemmelsene i dette nummer skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer, ved utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan etter de enkelte bestemmelsene i denne forordning.»,
- ii) i nr. 4 skal ordene «samt representanten for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «daglig leder»,
- iii) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTA-statenes medlemmer i tilsynsstyret i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b) skal ha rett til å delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansinstitusjoner.».
- x) I artikkel 57 nr. 2 skal følgende tilføyes etter ordet «medlemsstat»:
- «samt en representant på høyt nivå for den aktuelle vedkommende myndighet i hver EFTA-stat og en representant for EFTAs overvåkingsorgan.».
- y) I artikkel 60 nr. 4 tilføyes følgende ledd:
- «Dersom klagen gjelder en beslutning fra Myndigheten truffet i henhold til artikkel 19, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, i en sak der uenigheten også berører vedkommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal klageinstansen oppfordre den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten til å komme med merknader til andre parters innlegg i klagesaken innen en angitt tidsfrist. Den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten skal ha rett til å holde muntlige innlegg.».
- z) I artikkel 62 nr. 1 bokstav a) skal nye ledd lyde:
- «Nasjonale offentlige myndigheter i EFTA-statene skal bidra økonomisk til Myndighetens budsjett i samsvar med dette punkt.
- For å fastsette de obligatoriske bidrag fra de nasjonale offentlige myndigheter i EFTA-statene med ansvar for tilsyn av finansinstitusjoner i henhold til dette punkt, skal vektingen av hver EFTA-stat være som følger:
- Island: 2
Liechtenstein: 1
Norge: 7».
- za) I artikkel 67 tilføyes følgende:
- «EFTA-statene skal for Myndigheten og dets ansatte anvende protokoll 7 om Den europeiske unions privilegier og immunitet vedlagt traktaten om den europeiske union og TEUV.».
- zb) I artikkel 68 skal nytt nr. 5 lyde:
- «5. Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) og artikkel 82 nr. 3 bokstav a) i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn, kan statsborgere i EFTA-stater som nyter fulle borgerrettigheter tilsettes på kontrakt av Myndighetens daglig leder.
- Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav e), artikkel 82 nr. 3 bokstav e) og artikkel 85 nr. 3 i Tilsetningsvilkår for

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

andre tjenestemenn, skal språkene nevnt i EØS-avtalens artikkel 129 nr. 1 anses av Myndigheten, med hensyn til sine ansatte, som et av Unionens språk nevnt i artikkel 55 nr. 1 i traktaten om den europeiske union.»

zc) I artikkel 72 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter skal ved anvendelse av denne forordning få anvendelse for vedkommende myndigheter i EFTA-statene med hensyn til dokumenter utarbeidet av Myndigheten.»»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1022/2013 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Avtalepartene skal vurdere rammene fastsatt i henhold til denne beslutning og beslutning nr. .../... [ESRB], nr. .../... [EIOPA] og nr. .../... [ESMA] senest ved utgangen av året [fem år etter at denne beslutning trådte i kraft] for å sikre at de vil fortsette å sørge for en effektiv og ensartet anvendelse av felles regler og tilsyn i EØS-området.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft .. [dagen etter at den er truffet] eller dagen at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt alt etter hva som inntreffer sist⁴.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

Felleserklæring fra avtalepartene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr.../... som innlemmer forordning (EU) nr. 1093/2010 i EØS-avtalen [skal vedtas sammen med beslutningen og kunngjøres i EUT]

I samsvar med artikkel 1 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1093/2010, endret ved forordning (EU) nr. 1022/2013, skal den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), heretter kalt «Myndigheten», opptre uavhengig, objektivt og på en ikke-diskriminerende måte utelukkende i Unionens interesse. Etter innlemmelse av forordning (EU) nr. 1093/2010 i EØS-avtalen vil vedkommende myndigheter i EFTA-statene ha de samme rettigheter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i en EU-medlemsstat i Myndighetens arbeid.

Derfor, og med full respekt for Myndighetens uavhengighet, er avtalepartene i EØS-avtalen enige om at når Myndigheten opptrer i henhold til bestemmelsene i EØS-avtalen, opptrer den i den felles interessen til alle avtalepartene til EØS-avtalen.

⁴ [Forfatningsrettslige krav angitt.] [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.]

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) I sine konklusjoner² av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen, var EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministre positive til den balanserte løsningen som avtalepartene hadde funnet, og som tok hensyn til struktur og formål i nevnte forordninger og i EØS-avtalen samt rettslige og politiske begrensninger i EU- og EØS-EFTA-statene.
- 3) EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministre understreket at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, som å vedta anbefalinger og ikke-bindende mekling, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.

- 4) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende myndigheter eller markedsaktører i en EØS-EFTA-stat, treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet.
- 5) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som er gjenspeilet i nevnte konklusjoner, og at den derfor bør tolkes i tråd med de prinsipper som de inneholder.
- 6) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31g (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010) skal nytt nr. 31h lyde:

«31h. **32010 R 1094:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Vedkommende myndigheter i EFTA-statene og EFTAs overvåkingsorgan skal ha de samme rettigheter og plikter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i EU-medlemsstatene i arbeidet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), heretter kalt Myn-

¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

² Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministre, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

digheten, dens tilsynsstyre, og Myndighetens forberedende organer, herunder interne komiteer og paneler, i henhold til denne avtales bestemmelser.

Uten at det berører EØS-avtalens artikkel 108 og 109 skal Myndigheten ha rett til å delta, uten stemmerett, i arbeidet til EFTAs overvåkingsorgan og dets forberedende organer, når EFTAs overvåkingsorgan utfører Myndighetens funksjoner når det gjelder EFTA-statene, slik det er fastsatt i denne avtale.

Myndighetens og EFTAs overvåkingsorgans forretningsorden skal gi gyldighet til deres deltakelse, og vedkommende myndigheter i EFTA-statenes sin deltakelse, i hverandres arbeid, slik det er fastsatt i denne avtale.

- b) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- c) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndighetens interne forretningsorden få tilsvarende anvendelse, så langt det passer, med hensyn til spørsmål som berører vedkommende myndigheter i EFTA-statene og finansinstitusjoner. Utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan skal skje i samsvar med de samme interne framgangsmåter som utarbeiding av beslutninger som treffes med hensyn til lignende spørsmål som gjelder EU-medlemsstater, herunder deres vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner.
- d) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordning, særlig for tiltak settes i verk.

Dersom det oppstår uenighet mellom Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til håndheving av forordningens bestemmelser, skal Myndighetens formann og EFTAs overvåkingsorgans kollegium, idet de tar hensyn til hvor mye saken haster, uten unødig opphold komme sammen på et møte for å komme fram til enighet. Dersom de ikke kommer fram til enighet, kan Myndighetens formann eller

EFTAs overvåkingsorgans kollegium anmode avtalepartene om å bringe saken inn for EØS-komiteen, som skal behandle den i samsvar med artikkel 111 i EØS-avtalen som skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer. I samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 1/94 av 8. februar 1994 om fastsettelse av EØS-komiteens forretningsorden (EFT L 85 av 30.3.1994, s. 60) kan en avtalepart be om at det uten opphold innkalles til møte dersom det haster meget. Uten hensyn til dette ledd kan en avtalepart til enhver tid på eget initiativ bringe saken inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.

- e) Henvisninger til andre rettsakter i forordningen skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.
- f) I artikkel 1, når det gjelder EFTA-statene:
  - i) i nr. 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,
  - ii) nr. 5 skal lyde:

«Denne forordnings bestemmelser berører ikke EFTAs overvåkingsorgans myndighet, særlig i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, til å sikre samsvar med EØS-avtalen og overvåkings- og domstolsavtalen.».
- g) I artikkel 9 nr. 5:
  - i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i første ledd forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
  - ii) når det gjelder EFTA-statene, skal annet og tredje ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

EFTAs overvåkingsorgan skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første og annet ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk utløpe.

EFTAs overvåkingsorgan skal så snart som mulig etter at beslutningen nevnt i første og annet ledd er truffet, underrette Myndigheten om utløps-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

datoen. I rimelig tid før tremånedersperioden nevnt i tredje ledd utløper, skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast. EFTAs overvåkingsorgan kan underrette Myndigheten om enhver utvikling som det anser som relevant for vurderingen.

En EFTA-stat kan anmode om at EFTAs overvåkingsorgan tar sin beslutning opp til ny vurdering. EFTAs overvåkingsorgan skal videresende en slik anmodning til Myndigheten. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd vurdere å utarbeide et nytt utkast for EFTAs overvåkingsorgan.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller en parallell beslutning til den beslutning som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan. ».

- h) I artikkel 16 nr. 4 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen».
- i) I artikkel 17:
- i) skal ordet «unionsretten» forstås som «EØS-avtalen»,
  - ii) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,
  - iii) i nr. 2 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen»,
  - iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dersom Myndigheten gransker en påstått overtredelse eller manglende anvendelse av EØS-avtalen med hensyn til en vedkommende myndighet i en EFTA-stat, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan om granskingens natur og formål og deretter regelmessig framlegge oppdaterte opplysninger som er nødvendige for EFTAs overvåkingsorgan for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til nr. 4 og 6.»,
  - v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 annet ledd lyde:

«Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok anbefalingen, underrette Myndigheten

og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med EØS-avtalen.»,

- vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 og 5 lyde:

«4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter EØS-avtalen innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan EFTAs overvåkingsorgan avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde EØS-avtalen. EFTAs overvåkingsorgans formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

EFTAs overvåkingsorgan skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. EFTAs overvåkingsorgan kan forlenge fristen med én måned.

Formelle uttalelser fra EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold vedtas basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

Vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4, underrette Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.»,

- vii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommissjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 6 første ledd forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol» og ordet «Myndigheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- viii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 annet ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»

- ix) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 8 lyde:
- «8. EFTAs overvåkingsorgan skal årlig kunngjøre opplysninger om hvilke vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner i EFTA-statene som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.»
- j) I artikkel 18:
- i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i nr. 3 og 4 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- ii) i nr. 3 og 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonsens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol».
- k) I artikkel 19:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,
- ii) i nr. 3 skal ordene «i EU-medlemsstatene» tilføyes etter ordene «med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter»,
- iii) i nr. 3 skal nye ledd lyde:
- «Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.
- Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter

ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at vedkommende myndigheter fra henholdsvis EU-medlemsstatene og EFTA-statene treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.

EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»

- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonsens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol», ordet «Myndigheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan» og ordet «unionsretten» skal forstås som «EØS-avtalen»,
- v) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- l) I artikkel 20 skal nye ledd lyde:

«Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, kan EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.

Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, kan henholdsvis Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.

Beslutninger fra EFTAs overvåkingsorgan skal, uten unødig opphold, treffes på bakgrunn at utkast utarbeidet, ettersom det passer, av Myndigheten eller den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og/eller den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan. Myndigheten,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og eventuelt den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) skal i samsvar med artikkel 56 komme fram til felles holdninger og skal vedta beslutninger og/eller utkast parallelt.»

- m) I artikkel 21 nr. 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten».
- n) I artikkel 22 nr. 4 og artikkel 34 nr. 1 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan eller EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordene «Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen».
- o) I artikkel 35 nr. 5 får ordene «, til den nasjonale sentralbank» ikke anvendelse for Liechtenstein.
- p) I artikkel 38, når det gjelder EFTA-statene:
  - i) skal ordene «Myndigheten», «Myndigheten og Kommisjonen», «Myndigheten, Kommisjonen» og «Kommisjonen og Myndigheten» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
  - ii) ordet «Rådet» skal forstås som «EFTA-statenes faste komité»,
  - iii) i nr. 2 etter fjerde ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra den berørte EFTA-stat til Myndigheten og Kommisjonen. EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å opprettholde, endre eller tilbakekalle sin beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
  - iv) i nr. 3 etter tredje ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommisjonen og Rådet.»
  - v) i nr. 4 etter første ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommisjonen og Rådet.»
  - vi) nytt nr. 6 skal lyde:

«6. Dersom en beslutning er midlertidig opphevet eller opphevet i henhold til denne artikkel, i en sak som faller inn

under artikkel 19 nr. 3, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, og som gjelder en uenighet som også berører vedkommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal enhver parallell beslutning fra EFTAs overvåkingsorgan i den aktuelle sak tilsvarende midlertidig oppheves eller oppheves.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller sin beslutning i en slik sak, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan.»

q) I artikkel 39:

i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Når Myndigheten utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med denne forordning, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan og angi den fristen EFTAs overvåkingsorgan har for å la enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndighet, som er mottaker av beslutningen som skal treffes, komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken haster, dens kompleksitet og mulige følger.»

ii) i nr. 4 skal nye ledd lyde:

«Dersom EFTAs overvåkingsorgan har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal den med passende mellomrom vurdere beslutningen på nytt. EFTAs overvåkingsorgan skal underrette Myndigheten om kommende revisjoner samt om enhver utvikling som er relevant for vurderingen.

EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å endre eller tilbakekalle en beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten. I god tid før en planlagt revisjon skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast.»

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten» i nr. 5.

r) I artikkel 40 nr. 1:

i) i bokstav b) skal følgende tilføyes etter ordet «medlemsstat»:

«og, uten stemmerett, lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med finansinstitusjonene i hver EFTA-stat,»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ii) i bokstav e) skal ordene «og for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «tilsynsmyndighetene».
- s) I artikkel 43:
  - i) i nr. 2 skal ordene «, utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «beslutningene»,
  - ii) i nr. 4 og 6 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan, EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordet «Rådet».
- t) I artikkel 44:
  - i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Bestemmelsene i dette nummer skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer ved utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan etter de enkelte bestemmelsene i denne forordning.»
  - ii) i nr. 4 skal ordene «samt representanten for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «daglig leder»,
  - iii) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«EFTA-statenes medlemmer i tilsynsstyret i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b) skal ha rett til å delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansinstitusjoner.»
- u) I artikkel 57 nr. 2 skal følgende tilføyes etter ordet «medlemsstat»:

«samt en representant på høyt nivå for den aktuelle vedkommende myndighet i hver EFTA-stat og en representant for EFTAs overvåkingsorgan.»
- v) I artikkel 60 nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Dersom klagen gjelder en beslutning fra Myndigheten truffet i henhold til artikkel 19, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, i en sak der uenigheten også berører vedkommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal klageinstansen oppfordre den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten til å komme med merknader til andre parter innlegg i klagesaken innen en angitt tidsfrist. Den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten skal ha rett til å holde muntlige innlegg.»
- w) I artikkel 62 nr. 1 bokstav a) skal nye ledd lyde:

«Nasjonale offentlige myndigheter fra EFTA-statene skal bidra økonomisk til Myndighetens budsjett i samsvar med dette punkt.

For å fastsette de obligatoriske bidrag fra de nasjonale offentlige myndigheter i EFTA-statene med ansvar for tilsyn av

finansinstitusjoner i henhold til dette punkt, skal vektningen av hver EFTA-stat være som følger:

Island: 2

Liechtenstein: 1

Norge: 7».

- x) I artikkel 67 tilføyes følgende:

«EFTA-statene skal for Myndigheten og dets ansatte anvende protokoll 7 om Den europeiske unions privilegier og immunitet vedlagt traktaten om den europeiske union og TEUV.»

- y) I artikkel 68 skal nytt nr. 5 lyde:

«5. Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) og artikkel 82 nr. 3 bokstav a) i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn, kan statsborgere i EFTA-stater som nyter fulle borgerrettigheter tilsettes på kontrakt av Myndighetens daglig leder.

Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav e), artikkel 82 nr. 3 bokstav e) og artikkel 85 nr. 3 i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn, skal språkene nevnt i EØS-avtalens artikkel 129 nr. 1 anses av Myndigheten, med hensyn til sine ansatte, som et av Unionens språk nevnt i artikkel 55 nr. 1 i traktaten om den europeiske union.»

- z) I artikkel 72 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter skal ved anvendelse av denne forordning få anvendelse for vedkommende myndigheter i EFTA-statene med hensyn til dokumenter utarbeidet av Myndigheten.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 1094/2010 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Avtalepartene skal vurdere rammene fastsatt i henhold til denne beslutning og beslutning nr. .../... [ESRB], nr. .../... [EBA] og nr. .../... [ESMA] senest ved utgangen av året [fem år etter at denne beslutning trådte i kraft] for å sikre at de vil fortsette å sørge for en effektiv og ensartet anvendelse av felles regler og tilsyn i EØS-området.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft .. eller dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt, alt etter hva som inntreffer sist³.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

Felleserklæring fra avtalepartene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. .../... som innlemmer forordning (EU) nr. 1094/2010 i EØS-avtalen [skal vedtas sammen med beslutningen og kunngjøres i EUT]

I samsvar med artikkel 1 nr. 6 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner), heretter kalt «Myndigheten», opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse. Etter innlemmelse av denne forordning i EØS-avtalen vil vedkommende myndigheter i EFTA-statene ha de samme rettigheter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i en EU-medlemsstat i Myndighetens arbeid.

Derfor, og med full respekt for Myndighetens uavhengighet, er avtalepartene i EØS-avtalen enige om at når Myndigheten opptrer i henhold til bestemmelsene i EØS-avtalen, opptrer den i den felles interessen til alle avtalepartene til EØS-avtalen.

---

³ [Forfatningsrettslige krav angitt.] [Ingen forfatningsrettslige krav angitt]

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/¹EF skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) I sine konklusjoner² av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen, var EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere positive til den balanserte løsningen som avtalepartene hadde funnet, og som tok hensyn til struktur og formål i nevnte forordninger og i EØS-avtalen samt rettslige og politiske begrensninger i EU- og EØS-EFTA-statene.
- 3) EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere understreket at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, som å vedta anbefalinger og ikke-bindende mekling, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.

- 4) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende myndigheter eller markedsaktører i en EØS-EFTA-stat, treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet.
- 5) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som er gjenspeilet i nevnte konklusjoner, og at den derfor bør tolkes i tråd med de prinsipper som de inneholder.
- 6) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31h (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010) skal nytt nr. 31i lyde:

«31i. **32010 R 1095:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Vedkommende myndigheter i EFTA-statene og EFTAs overvåkingsorgan skal ha de samme rettigheter og plikter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i EU-medlemsstatene i arbeidet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), heretter kalt Myndigheten, dens tilsynsstyre, og Myndighetens forbe-

¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

² Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

redende organer, herunder interne komiteer og paneler, i henhold til denne avtales bestemmelser.

Uten at det berører EØS-avtalens artikkel 108 og 109 skal Myndigheten ha rett til å delta, uten stemmerett, i arbeidet til EFTAs overvåkingsorgan og dets forberedende organer, når EFTAs overvåkingsorgan utfører Myndighetens funksjoner når det gjelder EFTA-statene, slik det er fastsatt i denne avtale.

Myndighetens og EFTAs overvåkingsorgans forretningsorden skal gi gyldighet til deres deltakelse, og vedkommende myndigheter i EFTA-statenes sin deltakelse, i hverandres arbeid, slik det er fastsatt i denne avtale.

- b) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- c) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndighetens interne forretningsorden få tilsvarende anvendelse, så langt det passer, med hensyn til spørsmål som berører vedkommende myndigheter i EFTA-statene og finansmarkedsdeltakere. Utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan skal særlig skje i samsvar med de samme interne framgangsmåter som utarbeiding av beslutninger som treffes med hensyn til lignende spørsmål som gjelder EU-medlemsstater, herunder deres vedkommende myndigheter og deltakere i finansmarkedet.
- d) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordning, særlig før tiltak settes i verk.

Dersom det oppstår uenighet mellom Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til håndheving av forordningens bestemmelser, skal Myndighetens formann og EFTAs overvåkingsorgans kollegium, idet de tar hensyn til hvor mye saken haster, uten unødig opphold komme sammen på et møte for å komme fram til enighet. Dersom de ikke kommer fram til enighet, kan Myndighetens formann eller

EFTAs overvåkingsorgans kollegium anmode avtalepartene om å bringe saken inn for EØS-komiteen, som skal behandle den i samsvar med artikkel 111 i EØS-avtalen som skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer. I samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 1/94 av 8. februar 1994 om fastsettelse av EØS-komiteens forretningsorden (EFT L 85 av 30.3.1994, s. 60) kan en avtalepart be om at det uten opphold innkalles til møte dersom det haster meget. Uten hensyn til dette ledd kan en avtalepart til enhver tid på eget initiativ bringe saken inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.

- e) Henvisninger til andre rettsakter i forordningen skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.
- f) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 1 nr. 4 lyde:
  - «Denne forordnings bestemmelser berører ikke EFTAs overvåkingsorgans myndighet, særlig i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, til å sikre samsvar med EØS-avtalen og overvåkings- og domstolsavtalen.»
- g) I artikkel 9 nr. 5:
  - i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i første ledd forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
  - ii) når det gjelder EFTA-statene, skal annet og tredje ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

EFTAs overvåkingsorgan skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første og annet ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk utløpe.

EFTAs overvåkingsorgan skal så snart som mulig etter at beslutningen nevnt i første og annet ledd er truffet, underrette Myndigheten om utløpsdatoen. I rimelig tid før tremånedersperioden nevnt i tredje ledd utløper, skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

nødvendig sammen med et utkast. EFTAs overvåkingsorgan kan underrette Myndigheten om enhver utvikling som det anser som relevant for vurderingen.

En EFTA-stat kan anmode om at EFTAs overvåkingsorgan tar sin beslutning opp til ny vurdering. EFTAs overvåkingsorgan skal videresende en slik anmodning til Myndigheten. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd vurdere å utarbeide et nytt utkast for EFTAs overvåkingsorgan.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller en parallell beslutning til den beslutning som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan.»

h) I artikkel 16 nr. 4 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen».

i) I artikkel 17:

i) skal ordet «unionsretten» forstås som «EØS-avtalen»,

ii) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,

iii) i nr. 2 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommissjonen»,

iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dersom Myndigheten gransker en påstått overtredelse eller manglende anvendelse av EØS-avtalen med hensyn til en vedkommende myndighet i en EFTA-stat, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan om granskingens natur og formål og deretter regelmessig framlegge oppdaterte opplysninger som er nødvendige for EFTAs overvåkingsorgan for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til nr. 4 og 6.»

v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 annet ledd lyde:

«Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok anbefalingen, underrette Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med EØS-avtalen.»

vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 og 5 lyde:

«4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter EØS-avtalen innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan EFTAs overvåkingsorgan avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde EØS-avtalen. EFTAs overvåkingsorgans formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

EFTAs overvåkingsorgan skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. EFTAs overvåkingsorgan kan forlenge fristen med én måned.

Formelle uttalelser fra EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold vedtas basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

Vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter at den mottok den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4, underrette Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.»

vii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommissjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 6 første ledd forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol» og ordet «Myndigheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

viii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 annet ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ix) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 8 lyde:
- «8. EFTAs overvåkingsorgan skal årlig kunngjøre opplysninger om hvilke vedkommende myndigheter og finansmarkedsdeltakere i EFTA-statene som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.».
- j) I artikkel 18:
- i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Myndigheten» i nr. 3 og 4 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- ii) i nr. 3 og 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.».
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonen myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol».
- k) I artikkel 19:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten»,
- ii) i nr. 3 skal ordene «i EU-medlemsstatene» tilføyes etter ordene «med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter»,
- iii) i nr. 3 skal nye ledd lyde:
- «Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.
- Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, og dersom nevnte myndigheter ikke kommer til enighet i meklingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter, treffe en beslutning med krav om at vedkommende myndigheter fra henholdsvis EU-medlemsstatene og EFTA-statene treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med EØS-avtalen.
- EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.».
- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «uten at det berører Kommisjonen myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV» i nr. 4 forstås som «uten at det berører EFTAs overvåkingsorgans myndighet i henhold til artikkel 31 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol», ordet «Myndigheten» skal forstås som «EFTAs overvåkingsorgan» og ordet «unionsretten» skal forstås som «EØS-avtalen»,
- v) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgans beslutninger skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.».
- l) I artikkel 20 skal nye ledd lyde:
- «Dersom bare vedkommende myndigheter fra EFTA-stater er berørt, kan EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.
- Dersom vedkommende myndigheter fra en eller flere EU-medlemsstater og en eller flere EFTA-stater er berørt, kan henholdsvis Myndigheten og EFTAs overvåkingsorgan treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 og 4.
- Beslutninger fra EFTAs overvåkingsorgan skal, uten unødig opphold, treffes basert på utkast utarbeidet, ettersom det passer, av Myndigheten eller den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og/eller den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan. Myndigheten, den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og eventuelt den europeiske til-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

synsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) skal i samsvar med artikkel 56 komme fram til felles holdninger og vedta beslutninger og/eller utkast parallelt.».

- m) I artikkel 21 nr. 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten».
- n) I artikkel 22 nr. 4 og artikkel 34 nr. 1 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan eller EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordene «Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen».
- o) I artikkel 35 nr. 5 får ordene «, til den nasjonale sentralbank» ikke anvendelse for Liechtenstein.
- p) I artikkel 38, når det gjelder EFTA-statene:
  - i) skal ordene «Myndigheten», «Myndigheten og Kommisjonen», «Myndigheten, Kommisjonen» og «Kommisjonen og Myndigheten» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
  - ii) ordet «Rådet» skal forstås som «EFTA-statenes faste komité»,
  - iii) i nr. 2 etter fjerde ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra den berørte EFTA-stat til Myndigheten og Kommisjonen. EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å opprettholde, endre eller tilbakekalle en beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.»
  - iv) i nr. 3 etter tredje ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommisjonen og Rådet.»
  - v) i nr. 4 etter første ledd skal nytt ledd tilføyes:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende underretningen fra EFTA-staten til Myndigheten, Kommisjonen og Rådet.»
  - vi) nytt nr. 6 skal lyde:

«6. Dersom en beslutning er midlertidig opphevet eller opphevet i henhold til denne artikkel, i en sak som faller inn under artikkel 19 nr. 3, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, og som gjelder en uenighet som også berører ved-

kommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal enhver parallell beslutning fra EFTAs overvåkingsorgan i den aktuelle sak tilsvarende midlertidig oppheves eller oppheves.

Dersom Myndigheten endrer eller tilbakekaller sin beslutning i en slik sak, skal Myndigheten, uten unødig opphold, utarbeide et utkast for EFTAs overvåkingsorgan.».

q) I artikkel 39:

i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Når Myndigheten utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med denne forordning, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan og angi den fristen EFTAs overvåkingsorgan har for å la enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndighet, som er mottaker av beslutningen som skal treffes, komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken har, dens kompleksitet og mulige følger.»

ii) i nr. 4 skal nye ledd lyde:

«Dersom EFTAs overvåkingsorgan har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal den med passende mellomrom vurdere beslutningen på nytt. EFTAs overvåkingsorgan skal underrette Myndigheten om kommende revisjoner samt om enhver utvikling som er relevant for vurderingen.

EFTAs overvåkingsorgans beslutning om å endre eller tilbakekalle en beslutning skal treffes basert på utkast utarbeidet av Myndigheten. I god tid før en planlagt revisjon skal Myndigheten framlegge sine konklusjoner for EFTAs overvåkingsorgan, om nødvendig sammen med et utkast.»

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Myndigheten» i nr. 5.

r) I artikkel 40 nr. 1:

i) i bokstav b) tilføyes følgende etter ordet «medlemsstat»:

«og, uten stemmerett, lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med finansmarkedsdeltakere i hver EFTA-stat.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ii) i bokstav e) skal ordene «og for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «tilsynsmyndighetene».
- s) I artikkel 43:
- i) i nr. 2 skal ordene «, utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «beslutningene»,
- ii) i nr. 4 og 6 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan, EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordet «Rådet».
- t) I artikkel 44:
- i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:
«Bestemmelsene i dette nummer skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer, ved utarbeiding av utkast for EFTAs overvåkingsorgan etter de enkelte bestemmelsene i denne forordning.»
- ii) i nr. 4 skal ordene «samt representanten for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «daglig leder»,
- iii) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
«EFTA-statenes medlemmer i tilsynsstyret i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b) skal ha rett til å delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansmarkedsdeltakere.»
- u) I artikkel 57 nr. 2 skal følgende tilføyes etter ordet «medlemsstat»:
«samt en representant på høyt nivå for den aktuelle vedkommende myndighet i hver EFTA-stat og en representant for EFTAs overvåkingsorgan.»
- v) I artikkel 60 nr. 4 skal nytt ledd lyde:
«Dersom klagen gjelder en beslutning fra Myndigheten truffet i henhold til artikkel 19, eventuelt i kombinasjon med artikkel 20, i en sak der uenigheten også berører vedkommende myndigheter i én eller flere EFTA-stater, skal klageinstansen oppfordre den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten til å komme med merknader til andre parter innlegg i klagesaken innen en angitt tidsfrist. Den berørte vedkommende myndighet fra EFTA-staten skal ha rett til å holde muntlige innlegg.»
- w) I artikkel 62 nr. 1 bokstav a) skal nye ledd lyde:
«Nasjonale offentlige myndigheter fra EFTA-statene skal bidra økonomisk til Myndighetens budsjett i samsvar med dette punkt.
For å fastsette de obligatoriske bidrag fra de nasjonale offentlige myndigheter i EFTA-statene med ansvar for tilsyn av finansmarkedsdeltakere i henhold til dette punkt, skal vektingen av hver EFTA-stat være som følger:
Island: 2
Liechtenstein: 1
Norge: 7».
- x) I artikkel 67 tilføyes følgende:
«EFTA-statene skal for Myndigheten og dets ansatte anvende protokoll 7 om Den europeiske unions privilegier og immunitet vedlagt traktaten om den europeiske union og TEUV.»
- y) I artikkel 68 skal nytt nr. 5 lyde:
«5. Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) og artikkel 82 nr. 3 bokstav a) i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn, kan statsborgere i EFTA-stater som nyter fulle borgerrettigheter tilsettes på kontrakt av Myndighetens daglig leder.
Som unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav e), artikkel 82 nr. 3 bokstav e) og artikkel 85 nr. 3 i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn, skal språkene nevnt i EØS-avtalens artikkel 129 nr. 1 anses av Myndigheten, med hensyn til sine ansatte, som et av Unionens språk nevnt i artikkel 55 nr. 1 i traktaten om den europeiske union.»
- z) I artikkel 72 skal nytt nr. 4 lyde:
«4. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter skal ved anvendelse av denne forordning få anvendelse for vedkommende myndigheter i EFTA-statene med hensyn til dokumenter utarbeidet av Myndigheten.»»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 1095/2010 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Avtalepartene skal vurdere rammene fastsatt i henhold til denne beslutning og beslutning nr. .../... [ESRB], nr. .../... [EBA] og nr. .../... [EIOPA] senest ved utgangen av året [fem år etter at denne beslutning trådte i kraft] for å sikre at de vil fortsette å sørge for en effektiv og ensartet anvendelse av felles regler og tilsyn i EØS-området.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft ... eller dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

Felleserklæring fra avtalepartene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. .../... som innlemmer forordning (EU) nr. 1095/2010 i EØS-avtalen [skal vedtas sammen med beslutningen og kunngjøres i EUT]

I samsvar med artikkel 1 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) heretter kalt «Myndigheten» opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse. Etter innlemmelse av denne forordning i EØS-avtalen vil vedkommende myndigheter i EFTA-statene ha de samme rettigheter, unntatt stemmerett, som vedkommende myndigheter i en EU-medlemsstat i Myndighetens arbeid.

Derfor, og med full respekt for Myndighetens uavhengighet, er avtalepartene i EØS-avtalen enige om at når Myndigheten opptrer i henhold til bestemmelsene i EØS-avtalen, opptrer den i den felles interessen til alle avtalepartene til EØS-avtalen.

---

³ [Ingen forfatningsmessige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31ed (kommissjonsavgjørd 2010/C 326/07) skal nytt nr. 31f lyde: «31f. **32010 R 1092:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) EFTA-statenes relevante myndigheter skal delta i arbeidet til Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB).
- b) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1 skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)», «vedkommende myndigheter» og «tilsynsmyndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene, deres vedkommende myndigheter og tilsynsmyndigheter. Dette får ikke anvendelse med hensyn til artikkel 5 nr. 2, 9 nr. 5 og artikkel 11 nr. 1 bokstav c).
- c) I artikkel 6 nr. 2 tilføyes følgende:

- «c) de nasjonale sentralbanksjefene fra EFTA-statene, eller, med hensyn til Liechtenstein, en representant på høyt nivå for finansdepartementet,
- d) et kollegiemedlem fra EFTAs overvåkingsorgan når det er relevant for overvåkingsorganets oppgaver.

Medlemmer av styret uten stemmerett som nevnt i bokstav c) og d), skal ikke delta i styrets arbeid når situasjonen til enkelte finansinstitusjoner eller medlemsstater i EU kan bli drøftet.».

- d) I artikkel 13 nr. 1 tilføyes følgende nr:
  - «i) en representant for hver nasjonal sentralbank fra EFTA-statene, eller, med hensyn til Liechtenstein, en representant for finansdepartementet. Disse representantene skal ikke delta i arbeidet til Den rådgivende tekniske komité når situasjonen til enkelte finansinstitusjoner eller medlemsstater i EU kan bli drøftet.».
- e) I artikkel 15 nr. 2 tilføyes følgende ledd:

«EFTAs overvåkingsorgan, de nasjonale sentralbanker, de nasjonale tilsynsmyndigheter og de nasjonale statistikkmyndigheter fra EFTA-statene skal samarbeide tett med ESRB og gi ESRB alle de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med EØS-avtalen.».
- f) I artikkel 16 nr. 3 skal ordene «, og dersom en EFTA-stat eller en eller flere av dens nasjonale tilsynsmyndigheter er mottaker, EFTA-statenes faste komité» tilføyes etter ordet «Kommissjonen» og ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» skal tilføyes etter ordene «de europeiske tilsynsmyndighetene».
- g) I artikkel 17 nr. 1 og 2 og artikkel 18 nr. 1 skal ordene «, og dersom en EFTA-stat eller en eller flere av dens nasjonale tilsynsmyndigheter er mottaker, EFTA-statenes faste komité» tilføyes etter ordet «Rådet».

¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- h) Artikkel 17 nr. 3 får ikke anvendelse med hensyn til beslutninger som gjelder anbefalinger rettet mot en eller flere EFTA-stater.
- i) I artikkel 18 nr. 4 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordene «de europeiske tilsynsmyndighetene».

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 1092/2010 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft ... eller dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1² er inngitt, alt etter hva som inntreffer sist.

---

² [Forfatningsmessige krav angitt] [Ingen forfatningsmessige krav angitt].

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

Felleserklæring fra avtalepartene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. .../... som innlemmer forordning (EU) nr. 1092/2010 i EØS-avtalen

Avtalepartene registrerer at det gjennom forordning (EU) nr. 1092/2010 bare tillates deltakelse i det europeiske råd for systemrisiko på et visst nivå for stater som ikke er medlemsstater i EU. I forbindelse med framtidige mulige revisjoner av forordning (EU) nr. 1092/2010 vil EU vurdere om en rett til deltakelse som tilsvarende EØS-EFTA-statenes deltakelse i de tre europeiske tilsynsmyndigheter som fastsatt i EØS-komiteens beslutning nr. ..., nr. ... og nr. ..., kan bli tildelt EØS EFTA-statene.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2011 av 11. mai 2011 om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 462/2013 av 21. mai 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) I sine konklusjoner³ av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen, var EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere positive til den balanserte løsningen som avtalepartene hadde funnet, og som tok hensyn til struktur og formål i nevnte forordninger og i EØS-avtalen samt rettslige og politiske begrensninger i EU- og EØS-EFTA-statene.
- 4) EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere understreket at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.
- 5) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende myndigheter eller markedsaktører i en EØS-EFTA-stat, treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet. Disse prinsippene får særlig anvendelse ved Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighets (ESMA) direkte tilsyn med kredittvurderingsbyråer.
- 6) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som er gjen speilet i nevnte konklusjoner, og at den derfor bør tolkes i tråd med de prinsipper som de inneholder.
- 7) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX nr. 31eb (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009) tilføyes følgende:

- «– **32011 R 0513:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2011 av 11. mai 2011 (EUT L 145 av 31.5.2011, s. 30),
- **32013 R 0462:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 462/2013 av 21. mai 2013 (EUT L 146 av 31.5.2013, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)», «vedkommende myndigheter» og «vedkommende sektormyndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning

¹ EUT L 145 av 31.5.2011, s. 30.

² EUT L 146 av 31.5.2013, s. 1.

³ Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene, deres vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter.

- b) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordning, særlig før tiltak settes i verk. Dette omfatter særlig plikten til å oversende, uten unødig opphold, de opplysninger hvert organ trenger for å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, som ESMA utarbeiding av utkast, som fastsatt i bokstav d). Dette gjelder også, blant annet, opplysninger mottatt av det ene eller det andre organet som et resultat av registreringssøknader eller svar på anmodninger om opplysninger sendt til markedsaktører, eller innhentet av det ene eller det andre organet under undersøkelser eller stedlige tilsyn.

Uten at det berører EØS-avtalens artikkel 109 skal ESMA og EFTAs overvåkingsorgan utveksle søknader, opplysninger, klager eller anmodninger som faller inn under vedkommende organs myndighet.

Dersom det oppstår uenighet mellom ESMA og EFTAs overvåkingsorgan med hensyn til håndheving av forordningens bestemmelser, skal ESMA formann og EFTAs overvåkingsorgan kollegium, idet de tar hensyn til sakens presserende karakter, uten unødvendig forsinkelse, komme sammen på et møte for å komme fram til enighet. Dersom de ikke kommer fram til enighet, kan ESMA formann og EFTAs overvåkingsorgan kollegium anmode avtalepartene om å bringe saken inn for EØS-komiteen, som skal behandle den i samsvar med artikkel 111 i EØS-avtalen som skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer. I samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 1/94 av 8. februar 1994 om fastsettelse av EØS-komiteens forretningsorden (EFT L 85 av 30.3.1994, s. 60) kan en avtalepart be om at det uten opphold innkalles til møte dersom det haster meget. Uten hensyn til dette ledd kan en avtalepart til enhver tid på eget initiativ bringe saken inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.

- c) Henvisninger til nasjonale sentralbanker i henhold til forordningen får ikke anvendelse for Liechtenstein.
- d) Beslutninger, midlertidige beslutninger, underretninger, enkle anmodninger, oppheving av beslutninger og andre tiltak fra EFTAs

overvåkingsorgan i samsvar med artikkel 6 nr. 3, 15 nr. 4, 16 nr. 2 og 3, 17 nr. 2 og 3, 20, 23b nr. 1, 23c nr. 3, 23d nr. 4, 23e nr. 5, 24 nr. 1 og 4, 25 nr. 1, 36a nr. 1 og 36b nr. 1 skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

- e) I artikkel 3 nr. 1 bokstav g) skal ordene «unionsretten» erstattes med ordene «EØS-avtalen».
- f) I artikkel 6 nr. 3:
- i) skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) nye ledd skal lyde:

«Dersom en gruppe av kredittvurderingsbyråer består av minst ett kredittvurderingsbyrå som er etablert i en EFTA-stat, og minst ett kredittvurderingsbyrå som har sitt forretningskontor i en EU-medlemstat, skal ESMA og EFTAs overvåkingsorgan i fellesskap sikre at minst ett av kredittvurderingsbyråene i gruppen ikke er unntatt fra å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5 og 6 og artikkel 7 nr. 4.

EFTAs overvåkingsorgan og ESMA skal informere hverandre om enhver utvikling som er relevant for vedtakelse av rettsakter i henhold til dette ledd.»

- g) I artikkel 8b nr. 2 skal ordene «unionsretten» erstattes med ordene «EØS-avtalen».
- h) I artikkel 8d nr. 2 og 18 nr. 3 tilføyes følgende: «ESMA skal tilføye på nevnte liste registrerte kredittvurderingsbyråer som er etablert i en EFTA-stat.»
- i) I artikkel 9 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene» tilføyes etter ordet «ESMA».
- j) I artikkel 10 nr. 6 og i vedlegg III del I nr. 52 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- k) I artikkel 11 nr. 2 og 11a nr. 2 skal nytt ledd lyde: «ESMA skal offentliggjøre opplysninger framlagt av kredittvurderingsbyråer etablert i en EFTA-stat i henhold til denne artikkel.»
- l) I artikkel 14:
- i) i nr. 2 og 5 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- ii) i nr. 4 skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

m) I artikkel 15:

- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 2 skal ordene «eller, dersom de gir fullmakt til et kredittvurderingsbyrå som er etablert i en EFTA-stat, til EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- iii) i nr. 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

n) I artikkel 16 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

o) I artikkel 17:

- i) i nr. 1, 2 og 4 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 3 skal ordene «og, når det gjelder kredittvurderingsbyrå som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

p) I artikkel 18:

- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) skal nr. 2 lyde:
«ESMA og EFTAs overvåkingsorgan skal underrette hverandre, Kommisjonen, EBA, EIOPA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter om enhver beslutning i henhold til artikkel 16, 17 eller 20.».

q) I artikkel 19 nr. 1 skal nye ledd lyde:

«Når det gjelder kredittvurderingsbyråer som er etablert i en EFTA-stat, skal EFTAs overvåkingsorgan innkreve avgifter på samme grunnlag som avgifter innkrevd fra andre kredittvurderingsbyråer i samsvar med denne forordning og med kommisjonsforordningen nevnt i nr. 2.

Beløpene som kreves inn av EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med dette nummer, skal overføres til ESMA uten unødig opphold.»

r) I artikkel 20:

- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 2 annet punktum skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, ikke å utarbeide et utkast til EFTAs overvåkingsorgan for dette formål» tilføyes etter ordet «registrering».

s) I artikkel 21:

- i) i nr. 1 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat,» tilføyes etter ordet «ESMA»,

ii) i nr. 5 tilføyes følgende:

«Nevnte rapport skal også omfatte kredittvurderingsbyråer i EFTA-stater som er registrert i henhold til denne forordning, etter beslutning i EFTAs overvåkingsorgan.

EFTAs overvåkingsorgan skal gi ESMA alle opplysninger som er nødvendig for gjennomføring av dens forpliktelser i henhold til dette nummer.»

ix) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 lyde:

«EFTAs overvåkingsorgan skal årlig framlegge for EFTA-statenes faste komité en rapport om tilsynstiltak som er truffet og sanksjoner som er ilagt av EFTAs overvåkingsorgan i henhold til denne forordning, herunder overtredelsesgebyrer og tvangsmulker.».

t) I artikkel 23 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

u) I artikkel 23a skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

v) I artikkel 23b:

- i) i nr. 1 skal ordene «eller dersom det dreier seg om et kredittvurderingsbyrå eller personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, kredittvurderte enheter og tilknyttede tredjemenn, tredjemenn som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse driftsfunksjoner eller oppgaver til, og personer som på annen nær og vesentlig måte har forbindelse til eller er tilknyttet kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan,» tilføyes etter ordet «ESMA»,

ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2, 3 og 5 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 bokstav g) lyde:

«opplyse om retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-stater om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.»

iv) i nr. 5 skal nytt ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende opplysninger

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

mottatt i henhold til denne artikkel til ESMA.».

w) I artikkel 23c:

i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom personen som er gjenstand for granskning, er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,

ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å bistå EFTAs overvåkingsorgan i utføringen av sine oppgaver i henhold til denne artikkel, og ha rett til å delta i granskinger etter anmodning fra ESMA.».

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2, 3 og 4 og nr. 6 første og annet punktum forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

iv) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 annet punktum lyde:

«Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 36b, og retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».

v) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 6 tredje punktum forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe»,

vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 fjerde punktum lyde:

«Lovligheten av EFTAs overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».

x) I artikkel 23d:

i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom de juridiske personene er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,

ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videreføre mottatte opplysninger i henhold til denne artikkel til ESMA.».

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2–7 og nr. 9 første og annet punktum forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å

bistå EFTAs overvåkingsorgan i utføringen av sine oppgaver i henhold til denne artikkel, og ha rett til å delta i stedlige tilsyn etter anmodning fra ESMA.».

v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 annet punktum lyde:

«Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, fastsette datoen da den skal innledes og angi de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 36b, samt retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».

vi) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 9 tredje punktum forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe»,

vii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 9 fjerde punktum lyde:

«Lovligheten av EFTAs overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».

y) I artikkel 23e:

i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal granske saken» i nr. 1 første punktum forstås som «skal EFTAs overvåkingsorgan utpeke en uavhengig gransker innenfor EFTAs overvåkingsorgan som skal granske saken etter å ha rådført seg med ESMA.».

ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Granskeren som er utpekt av EFTAs overvåkingsorgan, skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av det berørte kredittvurderingsbyrået, og skal utføre sine oppgaver uavhengig av EFTAs overvåkingsorgans kollegium og ESMAs tilsynsstyre.».

iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMAs tilsynsstyre» i nr. 2, 3 og 4,

iv) i nr. 2 tredje ledd skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,

v) når det gjelder EFTA-statene, skal resten av setningen etter ordene «og 36c,» i nr. 5 lyde:

«EFTAs overvåkingsorgan skal avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i vedlegg III er begått av de personene som

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har vært gjenstand for granskning, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 24 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 36a.

EFTAs overvåkingsorgan skal fremlegge for ESMA alle nødvendige opplysninger og saksdokumenter for gjennomføring av sine forpliktelser i henhold til dette nummer.»,

vi) i nr. 6 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «ESMAs tilsynsstyre»,

vii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 8 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan».

z) I artikkel 24:

i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «ESMAs tilsynsstyre»,

ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs tilsynsstyre» i nr. 2 og 4 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

iii) i nr. 4 skal ordene «ESMAs beslutning» erstattes av ordene «ESMAs eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan beslutning»,

iv) i nr. 5 skal nye ledd lyde:

«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold underrette det berørte kredittvurderingsbyrået som er etablert i en EFTA-stat, om enhver beslutning som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele den til vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter, Komisjonen, ESMA, EBA og EIOPA. ESMA skal offentliggjøre enhver slik beslutning på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da den ble truffet. EFTAs overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle sine egne beslutninger på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da de ble truffet.

Når det offentliggjøres en beslutning som nevnt i nr. 3, skal EFTAs overvåkingsorgan og ESMA også offentliggjøre at det berørte kredittvurderingsbyrået har rett til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen og eventuelt at en slik framgangsmåte er innledet, med angivelse av at saker reist for EFTA-domstolen skal ikke ha oppsettende virkning, samt at EFTA-domstolen har mulighet til å beslutte at gjennomføring av den påklagede beslutningen skal utsettes i samsvar med artikkel 40 i avtalen mel-

lom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».

za) I artikkel 25:

i) i nr. 1 skal nye ledd lyde:

«Før ESMAs tilsynsstyre utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 24 nr. 1, skal det gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om resultatene. ESMAs tilsynsstyre skal basere sine utkast bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.

EFTAs overvåkingsorgan skal basere sine beslutninger i henhold til artikkel 24 nr. 1 bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.

Tredje og fjerde ledd får ikke anvendelse dersom hastetiltak er nødvendige for å hindre at finanssystemet påføres betydelige og umiddelbar skade. I slike tilfeller kan EFTAs overvåkingsorgan treffe en midlertidig beslutning og gi de berørte personer mulighet til å bli hørt av ESMAs tilsynsstyre så snart som mulig etter at beslutningen er truffet.».

ii) ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 2 skal forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgan saksmappe».

zb) I artikkel 26 og 27 nr. 1 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

zc) I artikkel 27 nr. 2 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

zd) I artikkel 30:

i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes foran ordene «delegere særlige tilsynsoppgaver»,

ii) i nr. 2, 3 og 4 skal ordene «eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,

iii) nytt nr. 5 skal lyde:

«5. Før delegering av oppgaver skal EFTAs overvåkingsorgan og ESMA rådføre seg med hverandre.».

ze) I artikkel 31:

i) i nr. 1 annet ledd skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,

ii) i nr. 2 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «kan vedkommende meldermyndighet [...] anmode om at ESMA»,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ii) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:
«Dersom anmodningen fra vedkommende myndighet i en medlemsstat gjelder et kredittvurderingsbyrå etablert i en EFTA-stat, skal ESMA uten unødig opphold rådføre seg med EFTAs overvåkingsorgan.».
- zf) I artikkel 32:
- i) i nr. 1 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter første forekomst av ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 1 skal ordene «, for EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter annen forekomst av ordet «ESMA»,
- iii) i nr. 1 skal ordene «, eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter tredje forekomst av ordet «ESMA»,
- iv) i nr. 2 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- zg) I artikkel 35a nr. 6 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- zh) I artikkel 36a:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom kredittvurderingsbyrået er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «ESMAs tilsynsstyre» og «ESMA»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan».
- zi) I artikkel 36b:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom vedkommende kredittvurderingsbyrå eller person er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «ESMAs tilsynsstyre»,
- ii) i nr. 4 skal ordene «eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMAs beslutning».
- zj) I artikkel 36c:
- i) i nr. 1 skal nye ledd lyde:
«Før ESMAs tilsynsstyre utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 36a eller artikkel 36b nr. 1 bokstav a)–d), skal det gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om resultatene. ESMAs tilsynsstyre skal basere sine utkast bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.
EFTAs overvåkingsorgan skal basere sine beslutninger i henhold til artikkel 36a eller artikkel 36b nr. 1 bokstav a) –d) bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.».
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 2 forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe».
- zk) I artikkel 36d:
- i) i nr. 1 tilføyes følgende:
«EFTAs overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter som er ilagt i henhold til artikkel 36a og 36b, på de vilkår som er fastsatt i dette nr. med hensyn til ESMAs offentliggjøring av overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter.».
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 3 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Den europeiske unions domstol» i nr. 3 forstås som «EFTA-domstolen»,
- iv) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
«EFTA-statenes faste komité skal avgjøre fordelingen av beløpene for overtredelsesgebyr og tvangsmulktter innkrevet av EFTAs overvåkingsorgan.».
- zl) Artikkel 40a får ikke anvendelse for EFTA-statene.
- zm) I vedlegg IV del I nr. 7 og del II nr. 3 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 513/2011 og (EU) nr. 462/2013 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1⁴, eller den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../...av⁵ [som innlemmer forordning (EU) nr. 1095/2010] trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

⁴ [Ingen forfatningsmessige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

⁵ Ennå ikke kunngjort.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

Erklæring fra EFTA-statene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. .../... som innlemmer forordning (EU) nr. 513/2011 og (EU) nr. 462/2013 i EØS-avtalen

Forordning (EF) nr. 1060/2009, endret ved forordning (EU) nr. 513/2011 og (EU) nr. 462/2013,

regulerer særlig behovet for kredittvurderinger for lovgivningsmessige formål utstedt av kredittvurderingsbyråer i tredjestater, fastsetter vilkårene for når Kommisjonen kan anerkjenne rettslige og tilsynsmessige rammer i en tredjestat som likeverdige med kravene i forordningen, og gir mulighet for virksomheter i tredjestater til å få tilatelse av ESMA, for å legge til rette for bruk av deres kredittvurderinger. Innlemmelse av denne forordning i EØS-avtalen berører ikke EØS-avtalens virkeområde med hensyn til tredjestatsforbindelser.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) I sine konklusjoner² av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen, var EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere positive til den balanserte løsningen som avtalepartene hadde funnet, og som tok hensyn til struktur og formål i nevnte forordninger og i EØS-avtalen samt rettslige og politiske begrensninger i EU- og EØS-EFTA-statene.
- 3) EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere understreket at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.
- 4) For å sikre at det dras nytte av de europeiske tilsynsmyndigheters ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene, vil EFTAs overvåkingsorgans enkeltbeslutninger og formelle uttalelser rettet mot en eller flere individuelle vedkommende

myndigheter eller markedsaktører i en EØS-EFTA-stat, treffes basert på utkast utarbeidet av den relevante europeiske tilsynsmyndighet. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet. Disse prinsippene får særlig anvendelse ved ESMAs direkte tilsyn med transaksjonsregistre.

- 5) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som er gjen speilet i nevnte konklusjoner, og at den derfor bør tolkes i tråd med de prinsipper som de inneholder.
- 6) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 16b (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32012 R 0648:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).»
2. Etter nr. 31bb (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012) skal nytt nr. 31bc lyde:

«31bc. **32012 R 0648:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

¹ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

² Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordning, særlig før tiltak settes i verk. Dette omfatter særlig plikten til å over- sende, uten unødig opphold, de opplys- ninger hvert organ trenger for å utføre sine oppgaver i henhold til denne forord- ning, som ESMA's utarbeiding av utkast, som fastsatt i bokstav d). Dette gjelder også, blant annet, opplysninger mottatt av det ene eller det andre organet som et resultat av registreringssøknader eller svar på anmodninger om opplysninger sendt til markedsaktører, eller innhentet av det ene eller det andre organet under undersøkelser eller stedlige tilsyn.
- Uten at det berører EØS-avtalens artikkel 109 skal ESMA og EFTAs over- våkingsorgan utveksle søknader, opp- lysninger, klager eller anmodninger som faller inn under vedkommende organs myndighet.
- Dersom det oppstår uenighet mel- lom ESMA og EFTAs overvåkingsor- gan med hensyn til håndheving av for- ordningens bestemmelser, skal ESMA's formann og EFTAs overvåkingsorgan kollegium, idet de tar hensyn til sakens presserende karakter, uten unødvendig forsinkelse, komme sammen på et møte for å komme fram til enighet. Dersom de ikke kommer fram til enighet, kan ESMA's formann og EFTAs overvåk- ingsorgan kollegium anmode avtalepar- tene om å bringe saken inn for EØS- komiteen, som skal behandle den i sam- svar med artikkel 111 i EØS-avtalen som skal få tilsvarende anvendelse, så langt det passer. I samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 1/94 av 8. februar 1994 om fastsettelse av EØS-komiteens forretningsorden (EFT L 85 av 30.3.1994, s. 60) kan en avtale- part be om at det uten opphold innkalles til møte dersom det haster meget. Uten hensyn til dette ledd kan en avtalepart til enhver tid på eget initiativ bringe saken inn for EØS-komiteen i samsvar med artikkel 5 eller 111 i EØS-avtalen.
- c) Betydningen av henvisninger til «ESSBs medlemmer» eller til «sentral- banker» skal også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, EFTA-statenes nasjonale sentralbanker, unntatt med hensyn til Liechtenstein, som nevnte henvisninger ikke får anvendelse for.
- d) Beslutninger, midlertidige beslutninger, underretninger, enkle anmodninger, oppheving av beslutninger og andre til- tak fra EFTAs overvåkingsorgan i sam- svar med artikkel 56 nr. 2, 58 nr. 1, 61 nr. 1, 62 nr. 3, 63 nr. 4, 64 nr. 5, 65 nr. 1, 66 nr. 1, 71 og 73 nr. 1 skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA på eget initiativ eller etter anmod- ning fra EFTAs overvåkingsorgan.
- e) I artikkel 4 nr. 2 bokstav a), artikkel 7 nr. 5 og artikkel 11 nr. 6 og 10 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs over- våkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- f) I artikkel 6 nr. 2 bokstav c) skal ordene «i Unionen og, dersom de ikke er de samme, i EFTA-statene» tilføyes etter ordene «får virkning».
- g) I artikkel 9 nr. 1 og 11 nr. 3, når det gjel- der EFTA-statene, skal ordene «16. august 2012» forstås som «den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... trer i kraft [denne beslutning].».
- h) I artikkel 12 nr. 2, når det gjelder EFTA- statene, skal ordene «innen 17. februar 2013» forstås som «innen seks måneder etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft».
- i) I artikkel 17:
- i) i nr. 4 og i nr. 5 første ledd skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
  - ii) i nr. 5 skal ordet «unionsretten» erstattes med ordene «EØS-avta- len».
- j) I artikkel 18 og 25 skal ordet «unions- valutaene» erstattes med ordene «de offisielle valutaene til EØS-avtalens avtaleparter».
- k) I artikkel 55 nr. 1 skal ordene «eller, der- som transaksjonsregisteret er etablert i en EFTA-stat, hos EFTAs overvåkings- organ» tilføyes etter ordet «ESMA».
- l) I artikkel 56:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret er etablert i

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- en EFTA-stat, til EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 2 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- m) I artikkel 57 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- n) I artikkel 58 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- o) I artikkel 59:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) nr. 2 skal lyde:
«ESMA og EFTAs overvåkingsorgan skal underrette hverandre og Kommisjonen om enhver beslutning som er truffet i samsvar med nr. 1.».
- p) I artikkel 60 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- q) I artikkel 61:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregistre eller tilknyttet tredjemann som transaksjonsregistre har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til, er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan,» tilføyes etter første forekomst av ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 2, 3 og 5, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 bokstav g) lyde:
«opplyse om retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».
- iv) i nr. 5 skal nytt ledd lyde:
«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende opplysninger mottatt i henhold til denne artikkel til ESMA.».
- r) I artikkel 62:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom personen som er gjenstand for gransking, er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:
«Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å bistå EFTAs overvåkingsorgan i utføringen av sine oppgaver i henhold til denne artikkel, og ha rett til å delta i granskinger etter anmodning fra ESMA.».
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2, 3 og 4 og nr. 6 første og annet punktum forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 annet punktum lyde:
«Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 66, og retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».
- v) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAS saksmappe» i nr. 6 tredje punktum forstås som «ESMAS og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe»,
- vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 fjerde punktum lyde:
«Lovligheten av EFTAs overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».
- s) I artikkel 63:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom de juridiske personene er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:
«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende opplysninger innhentet henhold til denne artikkel til ESMA.».
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2–7 og nr. 9 første, annet og tredje punktum forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:
«Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å bistå EFTAs overvåkingsorgan i utføringen av sine oppgaver i henhold til denne artikkel, og ha rett til å delta i granskinger etter anmodning fra ESMA.».

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- oppgaver i henhold til denne artikkel, og ha rett til å delta i stedlige tilsyn etter anmodning fra ESMA.»,
- v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 annet punktum lyde:
- «Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, fastsette datoen da den skal innledes og angi de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 66, samt retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.»,
- vi) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 9 fjerde punktum forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe»,
- vii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 9 femte punktum lyde:
- «Lovligheten av EFTAs overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.»,
- t) I artikkel 64:
- i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal granske saken» i nr. 1 første punktum forstås som «skal EFTAs overvåkingsorgan utpeke en uavhengig gransker innenfor EFTAs overvåkingsorgan som skal granske saken etter å ha rådført seg med ESMA.»,
- ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:
- «Granskeren som er utpekt av EFTAs overvåkingsorgan, skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av det berørte transaksjonsregisteret, og skal utføre sine oppgaver uavhengig av EFTAs overvåkingsorgans kollegium og ESMAs tilsynsstyre.»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA» i nr. 2, 3 og 4,
- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal resten av setningen etter ordene «artikkel 67,» i nr. 5 lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgan skal avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i vedlegg I er begått av de personene som har vært gjenstand for gransking, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 73 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 65.
- EFTAs overvåkingsorgan skal fremlegge for ESMA alle nødvendige opplysninger og saksdokumenter for gjennomføring av sine forpliktelser i henhold til dette nummer.»,
- v) i nr. 6 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgans» tilføyes etter ordet «ESMAs»,
- vi) i nr. 8, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan».
- u) I artikkel 65:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene skal ordet «ESMA» i nr. 2 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan».
- v) I artikkel 66:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret eller den berørte person er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 4, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» forstås som «EFTAs overvåkingsorgan».
- w) I artikkel 67:
- i) i nr. 1 skal nye ledd lyde:
- «Før ESMA utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 65 og 66, skal det gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om resultatene. ESMA skal basere sine utkast bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.
- EFTAs overvåkingsorgan skal basere sine beslutninger i henhold til artikkel 65 og 66 bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs saksmappe» i nr. 2

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «ESMAs interne forberedende dokumenter» i nr. 2 forstås som «ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans interne forberedende dokumenter».
- x) I artikkel 68:
- i) i nr. 1 tilføyes følgende:
«EFTAs overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, på de vilkår som er fastsatt i dette nr. med hensyn til ESMAs offentliggjøring av overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter.»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 3 og 4 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «Europaparlamentet, Rådet» i nr. 3 forstås som «ESMA og EFTA-statenes faste komité»,
- iv) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «Domstolen» i nr. 4 forstås som «EFTA-domstolen»,
- v) i nr. 5 skal nytt ledd lyde:
«EFTA-statenes faste komité skal avgjøre fordelingen av beløpene for overtredelsesgebyr og tvangsmulktter innkrevd av EFTAs overvåkingsorgan.»
- y) I artikkel 71:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iii) i nr. 3 annet punktum skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret er etablert i en EFTA-stat, ikke å utarbeide et utkast til EFTAs overvåkingsorgan for dette formål» tilføyes etter ordet «registrering».
- z) I artikkel 72 nr. 1 skal nye ledd lyde:
«Når det gjelder transaksjonsregistre som er etablert i en EFTA-stat, skal EFTAs overvåkingsorgan innkreve avgifter på samme grunnlag som avgifter innkrevd fra andre transaksjonsregistre i samsvar med denne forordning og med delegert rettsakt nevnt i nr. 3.
- Beløpene som kreves inn av EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med dette nummer, skal overføres til ESMA uten unødig opphold.».
- za) I artikkel 73:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, dersom transaksjonsregisteret er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 2 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iii) i nr. 3 skal nye ledd lyde:
«EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold underrette det berørte transaksjonsregisteret om enhver beslutning som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele den til vedkommende myndigheter og til Kommisjonen. ESMA skal offentliggjøre enhver slik beslutning på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da den ble truffet. EFTAs overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle sine egne beslutninger på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da de ble truffet.
- Når det offentliggjøres en beslutning som nevnt i nr. 3, skal EFTAs overvåkingsorgan og ESMA også offentliggjøre at det berørte kredittvurderingsbyrået har rett til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen og eventuelt at en slik framgangsmåte er innledet, med angivelse av at saker reist for EFTA-domstolen skal ikke ha oppsettende virkning, samt at EFTA-domstolen har mulighet til å beslutte at gjennomføring av den påklagede beslutningen skal utsettes i samsvar med artikkel 40 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.».
- zb) I artikkel 74:
- i) i nr. 1 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes foran ordene «delegere særlige tilsynsoppgaver»,
- ii) i nr. 2–5 skal ordene «eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- iii) nytt nr. 6 skal lyde:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

«6. Før delegering av oppgaver skal EFTAs overvåkingsorgan og ESMA rådføre seg med hverandre.».

zc) Artikkel 75 nr. 2 og 3 og artikkel 76 får ikke anvendelse.

zd) I artikkel 81 nr. 3, når det gjelder EFTA-statene:

i) i bokstav f) skal ordene «Unionen i henhold til artikkel 75» forstås som «den EFTA-stat de er etablert i som gir gjensidig tilgang til og utveksling av opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre»,

ii) i bokstav i) skal ordene «ESMA i henhold til artikkel 76» forstås som «den EFTA-stat de er etablert i som gir tilgang til opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre»,

iii) teksten i bokstav j) skal lyde:

«Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, med forbehold for innholdet i og ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning som innlemmer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009 av 13. juli 2009 om opprettelse av Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter.».

zf) I artikkel 83 skal ordene «eller EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

zg) I artikkel 84 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

zh) I artikkel 87 nr. 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «innen 17. august 2014» forstås som «innen ett år etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft».

zi) I artikkel 89:

i) i nr. 1 skal nytt ledd etter første ledd lyde:

«Klareringsplikten fastsatt i artikkel 4 får i tre år etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft ikke anvendelse på OTC-derivatkontrakter som på en objektivt målbar måte reduserer investeringsrisikoer som er direkte knyttet til den finansielle solvensen for pensjonssystemer

som definert i artikkel 2 nr. 10 som er etablert i en EFTA-stat. Overgangsperioden skal også gjelde for enheter som er etablert med det formål å yte kompensasjon til medlemmer av pensjonssystemer i tilfelle mislighold.».

ii) i nr. 3, 5, 6 og 8, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «er blitt vedtatt av Kommisjonen» forstås som «vedtatt av Kommisjonen har fått anvendelse i EØS»,

iii) i nr. 3, 5, 6 og 8, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «EØS-komiteens beslutninger som inneholder» tilføyes etter ordene «ikrafttredelsesdatoen for alle».

zj) I vedlegg I del IV bokstav a) og c) og vedlegg II del I bokstav g) og del II bokstav c) skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 648/2012 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³, eller på den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ...⁴ [som innlemmer ESMA-forordning (EU) nr. 1095/2010] trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

³ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

⁴ Ennå ikke kunngjort.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 826/2012 av 29. juni 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til melding og offentliggjøring av korte nettoposisjoner, de nærmere opplysninger som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, og metoden for beregning av omsetning for å bestemme hvilke aksjer som skal unntas² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 827/2012 av 29. juni 2012 om tekniske gjennomføringsstandarder for metodene for offentliggjøring av nettoposisjoner i aksjer, for formatet på opplysningene som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, for typer av avtaler, ordninger og tiltak for tilstrekkelig å sikre at aksjer eller statspapirer er tilgjengelige for oppgjør, samt for dato og periode for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 918/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til definisjoner, beregning av

korte nettoposisjoner, dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensninger, betydelige verdifall for finansielle instrumenter og uønskede hendelser⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.

- 5) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 919/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for metoden for beregning av verdifall for likvide aksjer og andre finansielle instrumenter⁵ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 6) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/97 av 17. oktober 2014 om retting av delegert forordning (EU) nr. 918/2012 med hensyn til meldingen om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer⁶ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 7) I sine konklusjoner⁷ av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen understreket EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

² EUT L 251 av 18.9.2012, s. 1.

³ EUT L 251 av 18.9.2012, s. 11.

⁴ EUT L 274 av 9.10.2012, s. 1.

⁵ EUT L 274 av 9.10.2012, s. 16.

⁶ EUT L 16 av 23.1.2015, s. 22.

⁷ Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

europaiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.

- 8) I forordning (EU) nr. 236/2012 angis det i hvilke tilfeller og under hvilke vilkår Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet, i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁸. Med hensyn til EØS-avtalen skal denne myndighet utøves av EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene, i samsvar med nr. 31i i EØS-avtalens vedlegg IX og på de vilkår som der er beskrevet. For å sikre at det dras nytte av ESMA's ekspertise i prosessen og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene i EØS, vil EFTAs overvåkingsorgans beslutninger treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet. Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som gjenspeiles i konklusjonene av 14. oktober 2014.
- 9) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 29e (kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007) skal nye nr. 31bb–31bbe lyde:

«29f. **32012 R 0236:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med

hverandre i henhold til denne forordning, særlig før tiltak settes i verk.

- c) I artikkel 23 nr. 4 tredje ledd skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- d) I artikkel 28:
- i) i nr. 1 første ledd skal ordene «eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 1 annet ledd, i nr. 2, 3, 5, 6, 8, 10 og 11 og i nr. 7 bokstav b) skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- iii) i nr. 3 skal ordene «uten å avgi uttalelsen» erstattes med ordene «uten at ESMA avgir uttalelsen»,
- iv) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:
«I saker som gjelder EFTA-statene, skal ESMA rådføre seg med ESRB eller ved behov andre relevante myndigheter før den utarbeider et utkast i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 artikkel 9 nr. 5 med sikte på en beslutning av EFTAs overvåkingsorgan i henhold til nr. 1. Den skal videreformidle mottatte merknader til EFTAs overvåkingsorgan.»
- v) i nr. 7 skal ordene «alle beslutninger» forstås som «alle sine beslutninger»,
- vi) i nr. 7 skal ordene «. EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle sine beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans offentliggjøring av meldingen skal publiseres på ESMA's nettsted» tilføyes etter ordene «nr. 1»,
- vii) i nr. 9 skal ordene «eller, når det gjelder tiltak som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, når meldingen er offentliggjort på EFTAs overvåkingsorgans nettsted,» tilføyes etter ordene «ESMA's nettsted».
- e) I artikkel 31 skal ordene «, EFTA-statenes faste komité,» tilføyes etter ordet «myndigheter».
- f) I artikkel 32, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- g) I artikkel 36, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».

⁸ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

h) I artikkel 37 nr. 3 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordene «rimelig at ESMA».

i) I artikkel 46, når det gjelder EFTA-statene:

i) nr. 1 får ikke anvendelse,

ii) i nr. 2 skal ordene «25. mars 2012» forstås som «den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... trer i kraft [denne beslutning].».

29fa. **32012 R 0826:** Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 826/2012 av 29. juni 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til melding og offentliggjøring av korte nettoposisjoner, de nærmere opplysninger som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, og metoden for beregning av omsetning for å bestemme hvilke aksjer som skal unntas (EUT L 251 av 18.9.2012, s. 1).

29fb. **32012 R 0827:** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 827/2012 av 29. juni 2012 om tekniske gjennomføringsstandarder for metodene for offentliggjøring av nettoposisjoner i aksjer, for formatet på opplysningene som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, for typer av avtaler, ordninger og tiltak for tilstrekkelig å sikre at aksjer eller statspapirer er tilgjengelige for oppgjør, samt for dato og periode for å bestemme hovedhandelspllassen for en aksje i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (EUT L 251 av 18.9.2012, s. 11).

29fc. **32012 R 0918:** Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 918/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til definisjoner, beregning av korte nettoposisjoner, dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensninger, betydelige verdifall for finansielle instrumenter og uønskede hendelser (EUT L 274 av 9.10.2012, s. 1), endret ved:

– **32015 R 0097:** Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/97 av 17. oktober 2014 (EUT L 16 av 23.1.2015, s. 22).

29fd. **32012 R 0919:** Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 919/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for metoden for beregning av verdifall for likvide aksjer og andre finansielle instrumenter (EUT L 274 av 9.10.2012, s. 16).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 236/2012 og delegert forordning (EU) nr. 826/2012, (EU) nr. 918/2012, (EU) nr. 919/2012 og (EU) 2015/97 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 827/2012 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁹, eller på den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ...¹⁰ [som innlemmer ESMA-forordning (EU) nr. 1095/2010] trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

⁹ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

¹⁰ Ennå ikke kunngjort.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

EØS-komiteens beslutning nr. av om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, åpenhet og tilsyn² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 694/2014 av 17. desember 2013 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette typer av forvaltere av alternative investeringsfond³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/514 av 18. desember 2014 om de opplysninger vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 5) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 447/2013 av 15. mai 2013 om fastsettelse av framgangsmåten for AIF-forvaltere som velger å bli omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁵ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 6) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 448/2013 av 15. mai 2013 om fastset-

telse av en framgangsmåte for å bestemme referansemedlemsstaten for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁶ skal innlemmes i EØS-avtalen.

- 7) I sine konklusjoner⁷ av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen understreket EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministrene at, i samsvar med EØS-avtalens topilarstruktur, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe beslutninger som er rettet mot henholdsvis vedkommende myndigheter eller markedsaktører i EØS-EFTA-statene. De europeiske tilsynsmyndigheter vil ha myndighet til å gjennomføre tiltak av ikke-bindende karakter, som å vedta anbefalinger og ikke-bindende mekling, også rettet mot vedkommende myndigheter og markedsaktører i EØS-EFTA-statene. Forut for tiltak på den ene eller andre side vil det, i den grad det er hensiktsmessig, være rådføring, koordinering eller utveksling av opplysninger mellom de europeiske tilsynsmyndighetene og EFTAs overvåkingsorgan.
- 8) I direktiv 2011/61/EU angis det i hvilke tilfeller og under hvilke vilkår Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet, i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁸. Med hensyn til EØS-avtalen skal denne myndighet utøves av EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene, i samsvar med nr. 31 i EØS-avtalens vedlegg IX og på de vilkår som der er beskrevet. For å sikre at det dras nytte av ESMA's ekspertise i prosessen og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene i EØS,

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

² EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1.

³ EUT L 183 av 24.6.2014, s. 18.

⁴ EUT L 82 av 27.3.2015, s. 5.

⁵ EUT L 132 av 16.5.2013, s. 1.

⁶ EUT L 132 av 16.5.2013, s. 3.

⁷ Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministrene, 14178/1/14 REV 1.

⁸ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

vil EFTAs overvåkningsorgans beslutninger treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet. Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som gjenspeiles i konklusjonene av 14. oktober 2014.

9) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31bac (kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006) skal nye nr. 31bb–31bbe lyde:

«31bb. **32011 L 0061:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i direktivet, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Dersom ikke annet er fastsatt i denne avtale, skal Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) og EFTAs overvåkningsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til dette direktiv, særlig før tiltak settes i verk.
- c) Henvisninger til andre rettsakter i direktivet skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.
- d) Henvisninger til ESMA's myndighet i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 i direktivet skal forstås som henvisning til EFTAs overvåkningsorgans myndighet når det gjelder EFTA-statene i de tilfellene fastsatt i og i samsvar med nr. 31i i dette vedlegg.
- e) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 4 nr. 1 bokstav an) lyde:

««spesialforetak for verdipapirisering» foretak hvis eneste formål er å utføre verdi-

papirisering eller verdipapiriseringer i henhold til betydningen definert under, og annen virksomhet som er hensiktsmessig for dette formål.

I dette direktiv menes med «verdipapirisering» en overføring eller ordning der en enhet som er atskilt fra initiativtaker eller forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket, og som er opprettet for eller benyttes til overføringen eller ordningen, utsteder finansieringsinstrumenter til investorer, og ett eller flere av følgende skjer:

- a) en eiendel eller en samling av eiendeler, eller en del av denne, overføres til en enhet som er atskilt fra initiativtaker og som er opprettet for eller benyttes til overføringen eller ordningen, enten ved overføring av registrert navn eller eierinteresser i nevnte eiendeler fra initiativtaker eller gjennom indirekte deltaking,
- b) kredittrisikoen til en eiendel eller samling av eiendeler, eller en del av denne, overføres gjennom bruk av kredittderivater, garantier eller andre lignende mekanismer til investorene i finansieringsvirkemidlene utstedt av en enhet som er atskilt fra initiativtaker, og som er opprettet for eller benyttes til overføringen eller ordningen,
- c) forsikringsrisikoer overføres fra et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak til en atskilt enhet som er opprettet for eller benyttes til overføringen eller ordningen, enheten finansierer sin eksponering for slike risikoer gjennom utstedelse av finansieringsinstrumenter og investorenes tilbakebetalingsrett i nevnte finansieringsinstrumenter er underordnet enhetens gjenforsikringsforpliktelser,

Dersom slike finansieringsinstrumenter er utstedt, representerer de ikke betalingsforpliktelsene til initiativtaker eller forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket.»

f) I artikkel 7 nr. 5 skal nytt ledd lyde:

«ESMA skal innlemme i det sentrale offentlige registeret nevnt i annet ledd, under samme vilkår, opplysninger om AIF-forvaltere som er godkjent av vedkommende myndigheter i en EFTA-stat i henhold til dette direktiv, AIF-er som forvaltes og/eller markedsføres innen EØS av slike AIF-forvaltere, samt vedkommende myndighet for hver slik AIF-forvalter.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- g) I artikkel 9 nr. 6 og artikkel 21 nr. 6 bokstav b), nr. 7 og nr. 17 bokstav b) skal ordet «unionsretten» erstattes med ordene «EØS-avtalen».
- h) I artikkel 21 nr. 3 bokstav c), når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «21. juli 2011» forstås som «den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... trer i kraft [denne beslutning].»
- i) I artikkel 43:
- i) i nr. 1 skal ordene «i unionsretten» forstås som «som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen»,
- ii) i nr. 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «innen 22. juli 2014» forstås som «innen 18 måneder etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft».
- j) I artikkel 47:
- i) i nr. 1 annet ledd og i nr. 2, 8 og 10 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 3 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 4, 5 og 9 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,
- iv) i nr. 7 skal nytt ledd lyde:
- «I saker som gjelder EFTA-statene, skal ESMA ved behov rådføre seg med ESRB eller andre relevante myndigheter før den utarbeider et utkast i samsvarende med forordning (EU) nr. 1095/2010 artikkel 9 nr. 5 med sikte på en beslutning av EFTAs overvåkingsorgan i henhold til nr. 4. Den skal viderefremme mottatte merknader til EFTAs overvåkingsorgan.».
- k) I artikkel 50, når det gjelder EFTA-statene:
- i) i nr. 1 skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
- ii) i nr. 4 første ledd skal ordene «, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «hverandre».
- l) I artikkel 61, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «22. juli 2013» og «22. juli 2017» forstås som «18 måneder etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft».
- 31bba. **32013 R 0231:** Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, åpenhet og tilsyn (EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1).
- Den delegerte forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av henvisninger til medlemsstater i «EU» eller «Unionen» og vedkommende myndigheter også omfatte, i tillegg til den betydning de har i den delegerte forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) I artikkel 15, 84, 86 og 99 skal ordet «unionsretten» erstattes med ordet «EØS-avtalen».
- c) I artikkel 55, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «1. januar 2011» forstås som «den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft» og ordene «31. desember 2014» skal forstås som «tolv måneder etter at EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ... [denne beslutning] trådte i kraft.».
- d) I artikkel 114 nr. 3 skal ordet «unionsretten» erstattes med ordene «lovgivning som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen».
- 31bbb. **32013 R 0447:** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 447/2013 av 15. mai 2013 om fastsettelse av framgangsmåten for AIF-forvaltere som velger å bli omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU (EUT L 132 av 16.5.2013, s. 1).
- 31bbc. **32013 R 0448:** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 448/2013 av 15. mai 2013 om fastsettelse av en framgangsmåte for å bestemme referansemedlemsstaten for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU (EUT L 132 av 16.5.2013, s. 3).
- Gjennomføringsforordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i gjennomføringsforordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

31bbd. **32014 R 0694:** Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 694/2014 av 17. desember 2013 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette typer av forvaltere av alternative investeringsfond (EUT L 183 av 24.6.2014, s. 18).

31bbe. **32015 R 0514:** Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/514 av 18. desember 2014 om de opplysninger vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU (EUT L 82 av 27.3.2015, s. 5).

Den delegerte forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i den delegerte forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.»

Artikkel 2

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 30 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF), 31eb (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009) og 31i (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010) tilføyes følgende:

«, endret ved:

– **32011 L 0061:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

2) I nr. 31d (europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32011 L 0061:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

Artikkel 3

Teksten til direktiv 2011/61/EU og delegert forordning (EU) nr. 231/2013, (EU) nr. 694/2014 og (EU) 2015/514 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 447/2013 og (EU) nr. 448/2013 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁹, eller på den dag EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ...¹⁰ [som innlemmer ESMA-forordning (EU) nr. 1095/2010] trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

Formann

⁹ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

¹⁰ Ennå ikke kunngjort.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg 3

Uoffisielle oversettelser av utkast til tilpasninger til enkeltbestemmelser i MiFIR og PRIIPs

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Utkast til EØS-tilpasninger til MiFIR artikkel 40, 41 og 45 og PRIIPs-forordningen artikkel 16

EFTAs forslag til standard fortale:

(*) [I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012] angis det i hvilke tilfeller og under hvilke vilkår [Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA)] kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet, i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. [1095]/2010^(*). Med hensyn til EØS-avtalen skal denne myndighet utøves av EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene, i samsvar med nr. [31h] i EØS-avtalens vedlegg IX og på de vilkår som der er beskrevet. For å sikre at det dras nytte av ESMA's ekspertise i prosessen og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene i EØS, vil EFTAs overvåkingsorgans beslutninger treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet. Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører overenskomsten som gjenspeiles i konklusjonene¹ til EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESAs) i EØS-avtalen.

FORORDNING OM MARKEDER FOR FINANSIELLE INSTRUMENTER (EU) nr. 600/2014

Nødvendig med fortale – se ovennevnte forslag til standard fortale

SEC note: Når det gjelder MiFIR, vil standard fortale måtte vise til både ESMA's myndighet og EBAs myndighet ettersom begge myndigheter er gitt myndighet i henhold til denne forordning.

Artikkel 40

ESMA's midlertidige inngrepsmyndighet

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA [EFTAs overvåkingsorgan], dersom vilkårene i nr. 2 og 3 er oppfylt, i Unionen midlertidig forby eller begrense
  - (a) markedsføring, distribusjon eller salg av visse finansielle instrumenter eller finansielle instrumenter med visse særskilte egenskaper, eller
  - (b) en type finansiell virksomhet eller praksis. Et forbud eller en begrensning kan gjelde under omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av ESMA [EFTAs overvåkingsorgan].
2. ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
  - (a) Det foreslåtte tiltaket gjelder et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes eller råvaremarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.
  - (b) Reguleringskrav i henhold til unionsretten [EØS-avtalen] som får anvendelse på det berørte finansielle instrumentet eller den berørte finansielle virksomheten, avverger ikke trusselen.
  - (c) En eller flere vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen. Dersom vilkårene fastsatt i første ledd er oppfylt, kan ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] innføre forbudet eller begrensningen nevnt i nr. 1 av forsiktighetshensyn før et finansielt instrument er blitt markedsført, distribuert eller solgt til kunder.
3. Når ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] treffer tiltak i henhold til denne artikkel, skal det sikres at tiltakene

¹ Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- (a) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet eller på investorer, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket,
- (b) ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje, og
- (c) er truffet etter ESMAAs samråd med de offentlige organene som har ansvar for tilsyn, forvaltning og regulering av fysiske markeder for landbruksvarer i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007, dersom tiltaket gjelder landbruksråvarederivater.

Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 42, kan ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] treffe et av tiltakene nevnt i nr. 1 uten at ESMA avgir uttalelsen fastsatt i artikkel 43.

4. Før det treffes beslutning om tiltak i henhold til denne artikkel, skal ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] underrette vedkommende myndigheter om tiltaket som foreslås.
5. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på ESMAAs nettsted. Meldingen skal inneholde nærmere opplysninger om forbudet eller begrensningen og angi på hvilket tidspunkt etter offentliggjøringen av meldingen tiltaket vil tre i kraft. Et forbud eller en begrensning får anvendelse først etter at tiltakene har trådt i kraft.
6. ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå forbudet eller begrensningen innført i henhold til nr. 1. Dersom forbudet eller begrensningen ikke forlenges etter denne tremånedersperioden, skal forbudet eller begrensningen utløpe.
7. Et tiltak som er vedtatt av ESMA [EFTAs overvåkingsorgan] i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet.
8. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 50 der det angis hvilke kriterier og faktorer ESMA skal ta i betraktning ved fastsettelse av når det foreligger et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes eller råvaremarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som nevnt i nr. 2 bokstav a).

- Disse kriteriene og faktorene omfatter
- (a) graden av kompleksitet ved et finansielt instrument og forholdet til den typen kunder som det markedsføres og selges til,
  - (b) størrelsen eller den nominelle verdien av en utstedelse av finansielle instrumenter,
  - (c) graden av innovasjon ved et finansielt instrument, en virksomhet eller en praksis,
  - (d) den giring som et finansielt instrument eller en praksis gir.

Tilpasningstekst:

I artikkel 40:

- (i) *når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «ESMA» i nr. 1-4, 6 og 7 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,*
- (ii) *når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «unionsretten» i nr. 2 forstås som «EØS-avtalen»,*
- (iv) *i nr. 3 skal ordene «etter samråd med de offentlige organene» erstattes med ordene «etter ESMAAs samråd med de offentlige organene»,*
- (v) *i nr. 3 skal ordene «uten å avgi uttalelsen» erstattes med ordene «uten at ESMA avgir uttalelsen»,*
- (vi) *i nr. 5 skal ordene «alle beslutninger om å treffe tiltak» erstattes med ordene «hver av sine beslutninger om å treffe tiltak»,*
- (vii) *i nr. 5 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på ESMAAs nettsted» tilføyes etter ordene «denne artikkel».*

Artikkel 41

EBAs midlertidige inngrepsmyndighet

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan EBA [EFTAs overvåkingsorgan], dersom vilkårene i nr. 2 og 3 er oppfylt, i Unionen midlertidig forby eller begrense
  - (a) markedsføring, distribusjon eller salg av visse strukturerte innskudd eller strukturerte innskudd med visse særskilte egenskaper, eller
  - (b) en type finansiell virksomhet eller praksis.
 Et forbud eller en begrensning kan gjelde under omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av EBA [EFTAs overvåkingsorgan].
2. EBA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal treffe en beslutning i henhold

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

til nr. 1 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

(a) Det foreslåtte tiltaket gjelder et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

(b) Reguleringskrav i henhold til unionsretten [EØS-avtalen] som får anvendelse på det berørte strukturerte innskuddet eller den berørte virksomheten, avverger ikke trusselen.

(c) En eller flere vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, kan EBA [EFTAs overvåkingsorgan] innføre forbudet eller begrensningen nevnt i nr. 1 av forsiktighetshensyn før et strukturert innskudd er blitt markedsført, distribuert eller solgt til kunder.

3. Når EBA [EFTAs overvåkingsorgan] treffer tiltak i henhold til denne artikkel, skal det sikres at tiltakene

(a) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet eller på investorer, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket, og

(b) ikke skaper risiko for tilsynsarbiterasje.

Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 42, kan EBA [EFTAs overvåkingsorgan] treffe et av tiltakene nevnt i nr. 1 uten at EBA avgir uttalelsen fastsatt i artikkel 43.

4. Før det treffes beslutning om tiltak i henhold til denne artikkel, skal EBA [EFTAs overvåkingsorgan] underrette vedkommende myndigheter om tiltaket som foreslås.

5. EBA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EBAs nettsted. Meldingen skal inneholde nærmere opplysninger om forbudet eller begrensningen og angi på hvilket tidspunkt etter offentliggjøringen av meldingen tiltaket vil tre i kraft. Et forbud eller en begrensning

får anvendelse først etter at tiltakene har trådt i kraft.

6. EBA [EFTAs overvåkingsorgan] skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå forbudet eller begrensningen innført i henhold til nr. 1. Dersom forbudet eller begrensningen ikke forlenges etter denne tre månedersperioden, skal forbudet eller begrensningen utløpe.

7. Et tiltak som er vedtatt av EBA [EFTAs overvåkingsorgan] i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet.

8. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 50 der det angis hvilke kriterier og faktorer EBA skal ta i betraktning ved fastsettelse av når det foreligger et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som nevnt i nr. 2 bokstav a).

Disse kriteriene og faktorene omfatter

(a) graden av kompleksitet ved et strukturert innskudd og forholdet til den typen kunder som det markedsføres og selges til,

(b) størrelsen eller den nominelle verdien av en utstedelse av strukturerte innskudd,

(c) graden av innovasjon ved et strukturert innskudd, en virksomhet eller en praksis,

(d) den giring som et strukturert innskudd eller en praksis gir.

Tilpasningstekst

I artikkel 41:

(i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «EBA» i nr. 1-4, 6 og 7 forstås som «EFTAs overvåkingsorgan»,

(ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «unionsretten» i nr. 2 forstås som «EØS-avtalen»,

(iv) i nr. 3 skal ordene «uten å avgir uttalelsen» erstattes med ordene «uten at EBA avgir uttalelsen»,

(v) i nr. 5 skal ordene «alle beslutninger om å treffe tiltak» erstattes med ordene «hver av sine beslutninger om å treffe tiltak»,

(vi) i nr. 5 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EBAs nettsted» tilføyes etter ordene «denne artikkel».

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 45

ESMAs myndighet når det gjelder posisjonshåndtering

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan, dersom begge vilkårene i nr. 2 er oppfylt, treffe ett eller flere av følgende tiltak:

- (a) anmode enhver person om alle relevante opplysninger med hensyn til størrelsen på og formålet med en posisjon eller en eksponering inngått ved hjelp av et derivat,
- (b) etter å ha analysert opplysningene innhentet i samsvar med bokstav a), kreve at personen reduserer størrelsen på eller eliminerer posisjonen eller eksponeringen i henhold til den delegerte rettsakten nevnt i nr. 10 bokstav b),
- (c) som en siste utvei begrense en persons mulighet til å inngå en råvarederivatkontrakt.

2. ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 bare dersom følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Formålet med tiltakene oppført i nr. 1 er å håndtere en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, herunder råvarederivatmarkedene i samsvar med målene oppført i artikkel 57 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU, og også når det gjelder leveringsvilkårene for råvarer, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.
- (b) En eller flere vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.

ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal foreta sin vurdering av om vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) og b) er oppfylt, i samsvar med kriteriene og faktorene fastsatt i den delegerte rettsakten nevnt i nr. 10 bokstav a) i denne artikkel.

3. Når ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, treffer tiltakene nevnt i nr. 1, skal det sikres at tiltakene

- (a) i betydelig grad håndterer trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, herunder råvarederivatmarkedene i samsvar med målene oppført i artikkel 57 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU og også når det gjelder leveringsvilkårene for råva-

rer, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedrer vedkommende myndigheters evne til å overvåke trusselen slik den er målt i henhold til kriteriene og faktorene fastsatt i den delegerte rettsakten nevnt i nr. 10 bokstav a),

- (b) ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje i henhold til nr. 10 bokstav c),
- (c) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet på en av følgende måter som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket: reduserer likviditeten i markedene, begrenser forutsetningene for å redusere de risikoene som er direkte forbundet med en ikke-finansiell motparts kommersielle virksomhet, eller skaper usikkerhet for markedsdeltakerne.

ESMA skal rådføre seg med Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009 (1), før det treffes tiltak eller, der det er relevant, utarbeides utkast for EFTAs overvåkingsorgan som gjelder energiprodukter i engrosmarkedet.

ESMA skal rådføre seg med de offentlige organene som har ansvar for tilsyn, forvaltning og regulering av fysiske markeder for landbruksvarer i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007, før det treffes tiltak eller, der det er relevant, utarbeides utkast for EFTAs overvåkingsorgan som gjelder landbruksråvarederivater.

- 4. Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1, skal ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, underrette de berørte vedkommende myndigheter om det planlagte tiltaket. Dersom anmodningen fremmes i henhold til nr. 1 bokstav a) eller b), skal meldingen omfatte opplysninger om identiteten til den eller de personene som den var rettet til, samt opplysninger om og begrunnelsen for anmodningen. Dersom anmodningen fremmes i henhold til nr. 1 bokstav c), skal meldingen omfatte opplysninger om identiteten til den berørte personen, de relevante finansielle instrumentene, de relevante kvantitative tiltakene, som største størrelse på en posisjon som den berørte personen kan inngå, samt begrunnelsen for tiltaket.
- 5. Meldingen skal gis minst 24 timer før tiltaket skal tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter kan ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

planlagt å tre i kraft, dersom det ikke er mulig å gi et 24 timers varsel.

6. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 bokstav c). EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 bokstav c). En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på ESMAAs nettsted. Meldingen skal omfatte opplysninger om identiteten til den berørte personen, de relevante finansielle instrumentene, de relevante kvantitative tiltakene, som største størrelse på en posisjon som den berørte personen kan inngå, samt begrunnelsen for tiltaket.
7. Et tiltak i henhold til nr. 1 bokstav c) skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres på ESMAAs nettsted eller, når det gjelder tiltak truffet av EFTAs overvåkingsorgan, når meldingen offentliggjøres på EFTAs overvåkingsorgans nettsted, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare i forbindelse med en transaksjon som inngås etter at tiltaket har trådt i kraft.
8. ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav c). Dersom et tiltak ikke forlenges etter nevnte tidsrom på tre måneder, skal det automatisk utløpe. Nr. 2–8 får også anvendelse ved forlengelse av tiltak.
9. Et tiltak som er vedtatt av ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet i henhold til artikkel 69 nr. 2 bokstav o) eller p) i direktiv 2014/65/EU.
10. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 50 som angir kriteriene og faktorene som skal legges til grunn for å fastslå
  - (a) om det foreligger en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, herunder råvarederivatmarkedene i samsvar med målene oppført i artikkel 57 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU, og også leveringsvilkårene for råvarer, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen som nevnt i nr. 2 bokstav a), idet det tas hensyn til i hvilken grad posisjoner brukes til å

sikre posisjoner i råvarer eller råvarekontrakter, og i hvilken grad prisene i underliggende markeder er fastsatt med henvisning til prisene på råvarederivater,

- (b) den hensiktsmessige reduksjonen av en posisjon eller en eksponering som innehas via et derivat som nevnt i nr. 1 bokstav b),
- (c) de situasjonene der en risiko for tilsynsarbitrasje som nevnt i nr. 3 bokstav b), kan oppstå.

Disse kriteriene og faktorene skal ta hensyn til de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 57 nr. 3 i direktiv 2014/65/EU og skal skille mellom situasjoner der ESMA treffer tiltak fordi en vedkommende myndighet har unnlatt å handle, og situasjoner der ESMA håndterer en ytterligere risiko som vedkommende myndighet ikke i tilstrekkelig grad er i stand til å håndtere i henhold til artikkel 69 nr. 2 bokstav j) eller o) i direktiv 2014/65/EU.

Tilpasningstekst

(...)Henvisninger til andre rettsakter i forordningen skal anses som relevante i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.

I artikkel 45:

- (i) *i nr. 1 skal ordene «eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,*
- (ii) *i nr. 2, 4, 5, 8 og 9 og i nr. 3 første ledd skal ordene «eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,*
- (iii) *i nr. 3 første og annet ledd skal ordene «eller, der det er relevant, utarbeide utkast for EFTAs overvåkingsorgan,» tilføyes etter ordene «før det treffes tiltak»,*
- (iv) *i nr. 6 skal ordene «alle beslutninger» forstås som «hver av sine beslutninger»,*
- (v) *i nr. 6 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 bokstav c). En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans offentliggjøring av meldingen skal publiseres på ESMAAs nettsted» tilføyes etter ordene «nr. 1 bokstav c)»,*
- (iv) *i nr. 7 skal ordene «eller, når det gjelder tiltak som er truffet av EFTAs overvåkingsorgan, når meldingen er offentliggjort på EFTAs overvåkingsorgans nettsted,» tilføyes etter ordene «når meldingen offentliggjøres».*

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

FORORDNING (EU) nr. 1286/2014 OM SAMMENSATTE OG FORSIKRINGSBASERTE INVESTERINGSPRODUKTER FOR FORBRUKERE

Nødvendig med fortale – se ovennevnte forslag til standard fortale

Artikkel 16

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1094/2010 kan EIOPA eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan, dersom vilkårene i nr. 2 og 3 er oppfylt, i Unionen midlertidig forby eller begrense

- (a) markedsføring, distribusjon eller salg av visse forsikringsbaserte investeringsprodukter eller forsikringsbaserte investeringsprodukter med visse særskilte egenskaper, eller
- (b) en type finansiell virksomhet eller praksis som utøves av et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak.

Et forbud eller en begrensning kan gjelde under omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av EIOPA eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan.

2. EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Det foreslåtte tiltaket gjelder et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.
- (b) Reguleringskrav i henhold til unionsretten [EØS-avtalen] som får anvendelse på det berørte forsikringsbaserte investeringsproduktet eller den berørte forsikringsbaserte virksomheten, avverger ikke trusselen.
- (c) En eller flere vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, kan EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, innføre forbudet eller begrensningen nevnt i nr. 1 av forsiktighetshensyn før et forsikringsbasert investeringsprodukt er blitt markedsført eller solgt til investorer.

3. Når EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, treffer tiltak i henhold til denne artikkel, skal det sikres at tiltakene

(a) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet eller på investorer, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket, eller

(b) ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje.

Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 17, kan EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, treffe et av tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel uten at EIOPA avgir uttalelsen fastsatt i artikkel 18.

- 4. Før det treffes beslutning om tiltak i henhold til denne artikkel, skal EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, underrette vedkommende myndigheter om tiltaket som foreslås.
- 5. EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EIOPAs nettsted. Meldingen skal inneholde nærmere opplysninger om forbudet eller begrensningen og angi på hvilket tidspunkt etter offentliggjøringen av meldingen tiltaket vil tre i kraft. Et forbud eller en begrensning får anvendelse først etter at tiltakene har trådt i kraft.
- 6. EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå forbudet eller begrensningen innført i henhold til nr. 1. Dersom forbudet eller begrensningen ikke forlenges etter denne tremånedersperioden, skal forbudet eller begrensningen utløpe.
- 7. Et tiltak som er vedtatt av EIOPA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan, i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet.
- 8. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 30 der det angis hvilke kriterier og faktorer EIOPA skal ta i betraktning ved fastsettelse av når det foreligger et alvorlig problem knyttet til investorvern eller en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som nevnt i nr. 2 første ledd bokstav a).

Disse kriteriene og faktorene omfatter

- (a) graden av kompleksitet ved et forsikringsbasert investeringsprodukt og forholdet til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- den typen investorer som det markedsføres og selges til,
- (b) størrelsen eller den nominelle verdien av et forsikringsbasert investeringsprodukt,
- (c) graden av innovasjon ved et forsikringsbasert investeringsprodukt, en virksomhet eller en praksis, og
- (d) den giring som et produkt eller en praksis gir.

Tilpasningstekst

I artikkel 16

- (i) i nr. 1 skal ordene «eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «EIOPA»,
- (ii) i nr. 2, 3, 4, 6 og 7 skal ordene «eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «EIOPA»,

- (iii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet «unionsretten» i nr. 2 forstås som «EØS-avtalen»,
  - (iv) i nr. 3 skal ordene «uten å avgi uttalelsen» erstattes med ordene «uten at EIOPA avgir uttalelsen»,
  - (v) i nr. 5 skal ordene «alle beslutninger om å treffe tiltak» erstattes med ordene «hver av sine beslutninger om å treffe tiltak»,
  - (vi) i nr. 5 skal ordene «EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om hver av sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkel. En henvisning til EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EIOPAs nettsted» tilføyes etter ordene «denne artikkel».
-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg 4

Uoffisielle oversettelser av rettsaktene

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Finanskrisen i 2007 og 2008 avdekket store mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, både i enkelttilfeller og når det gjelder finanssystemet som helhet. Nasjonale tilsynsmodeller har ikke holdt følge med den finansielle globaliseringen og utviklingen i de integrerte og sammenvevde europeiske finansmarkedene, der mange finansinstitusjoner driver grensekryssende virksomhet. Krisen avdekket mangler på områdene samarbeid, samordning, ensartet anvendelse av unionsretten og tillit mellom nasjonale tilsynsmyndigheter.
- 2) Både før og under finanskrisen oppfordret Europaparlamentet til en endring i retning av et mer integrert europeisk tilsyn for å sikre virkelig like vilkår for alle aktører på unionsplan, og for å gjenspeile den økte integrasjonen av finansmarkedene i Unionen (i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjonsmeldingen om gjennomføring av rammebe-

stemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan⁴, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske union⁵, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok⁶, av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital⁷ og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lamfalussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur⁸, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)⁹ og av 23. april 2009 om forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer¹⁰).

- 3) I november 2008 gav Kommisjonen en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi borgerne et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet. I sin sluttrapport, som ble framlagt 25. februar 2009 («de Larosière-rapporten»), anbefalte høynivågruppen at rammereglene for tilsynet styrkes for å redusere faren for og alvorligheten av framtidige finanskriser. Den anbefalte reformer av strukturen for tilsynet med finanssektoren i Unionen. Gruppen konkluderte også med at det bør opprettes et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre europeiske tilsynsmyndig-

¹ EUT C 13 av 20.1.2010, s. 1.

² Uttalelse av 22. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlamentets holdning av 22. september 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. november 2010.

⁴ EFT C 40 av 7.2.2001, s. 453.

⁵ EUT C 25 E av 29.1.2004, s. 394.

⁶ EUT C 175 E av 10.7.2008, s. 392.

⁷ EUT C 8 E av 14.1.2010, s. 26.

⁸ EUT C 9 E av 15.1.2010, s. 48.

⁹ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 214.

¹⁰ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 292.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

heter, en for banksektoren, en for verdipapirsektoren og en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren, og anbefalte at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko. Rapporten angav hvilke reformer de sakkyndige mente var nødvendige, og som det umiddelbart burde iverksettes arbeid med.

- 4) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommissjonen å framlegge utkast til regelverk for opprettelse av et europeisk finanstilsynssystem og et europeisk råd for systemrisiko. I sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstilsyn beskrev Kommissjonen nærmere hvordan strukturen i et slikt nytt tilsynssystem vil kunne være, basert på de viktigste konklusjonene i de Larosièrereportene.
- 5) Det europeiske råd bekreftet i sine konklusjoner av 19. juni 2009 at et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre nye europeiske tilsynsmyndigheter bør opprettes. Systemet bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansinstitusjoner i det indre marked. Rådet understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene også bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer, og oppfordret Kommissjonen til å utarbeide konkrete forslag til hvordan det europeiske finanstilsynssystem kan spille en betydelig rolle i krisesituasjoner, samtidig som det la vekt på at beslutninger truffet av de europeiske tilsynsmyndighetene ikke bør berøre medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.
- 6) Det europeiske råd vedtok 17. juni 2010 at «medlemsstatene bør innføre ordninger med avgifter og skatter for finansinstitusjonene for å sikre en rettferdig fordeling av byrdene og å stimulere til å demme opp for systemrisiko. Slike avgifter og skatter bør inngå i en troverdig kriseløsningsramme. Det må umiddelbart arbeides videre med hovedtrekkene ved disse, og spørsmål som gjelder like vilkår og de samlede virkningene av ulike regulerings tiltak, bør vurderes nøye».
- 7) Den finansielle og økonomiske krisen har skapt reelle og alvorlige risikoer for finanssystemets stabilitet og det indre markeds virkemåte. Å gjenopprette og opprettholde et stabilt og pålitelig finanssystem er en absolutt forutsetning for å bevare tilliten til og sammenhengen i det indre marked og dermed bevare og forbedre vilkårene for et fullstendig

integrrert og velfungerende indre marked for finansielle tjenester. Dypere, mer integrerte finansmarkeder gir dessuten bedre mulighet for finansiering og spredning av risiko og bidrar dermed til å forbedre økonomienes evne til å absorbere sjokk.

- 8) Unionen har nådd grensen for hva som kan oppnås ut fra de europeiske tilsynskomiteenes nåværende status. Unionen kan ikke lenger akseptere en situasjon der det ikke finnes noen ordning som sikrer at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer de best mulige beslutningene for tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, der samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter er utilstrekkelig, der nasjonale myndigheters felles tiltak krever kompliserte ordninger for å ta hensyn til lappeteppet av regulerings- og tilsynskrav, der nasjonale løsninger som oftest er den eneste gjennomførbare løsningen på problemer på unionsplan, og der det finnes ulike tolkninger av samme lovtekst. Det europeiske finanstilsynssystem (heretter kalt «ESFS») bør utformes slik at disse manglene utbedres og at det innføres et system som er i tråd med målet om et stabilt indre marked for finansielle tjenester i Unionen, der nasjonale tilsynsmyndigheter inngår i et sterkt unionsnettverk.
- 9) ESFS bør være et integrert nettverk av nasjonale tilsynsmyndigheter og tilsynsmyndigheter på unionsplan der det daglige tilsynet overlates til nasjonale tilsynsmyndigheter. Økt harmonisering og ensartet anvendelse av regelverket for finansinstitusjoner og -markeder bør oppnås i hele Unionen. I tillegg til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (heretter kalt «Myndigheten») bør det opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) samt en felleskomité for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»). Et europeisk råd for systemrisiko (heretter kalt «ESRB») bør inngå som en del av ESFS når det gjelder oppgavene fastsatt i denne forordning og i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010¹¹.
- 10) De europeiske tilsynsmyndighetene bør erstatte Den europeiske banktilsynskomité

¹¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/78/EF¹², Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/79/EF¹³ og Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF¹⁴, og de bør overta alle disse komiteenes oppgaver og fullmakter, herunder videreføre pågående arbeid og prosjekter dersom det er relevant. Hver europeisk tilsynsmyndighets virkeområde bør være klart avgrenset. De europeiske tilsynsmyndighetene bør være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet. Når dette ansvaret gjelder tverrsektorielle spørsmål som er blitt samordnet gjennom Felleskomiteen, bør de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom Felleskomiteen, ha ansvar for denne samordningen.

- 11) Myndigheten bør ha som formål å bedre det indre markedes virkemåte, særlig ved å sikre et høyt, effektivt og ensartet regulerings- og tilsynsnivå, idet det tas hensyn til samtlige medlemsstaters ulike interesser og finansinstitusjonenes ulike art. Myndigheten bør verne allmenne interesser som finanssystemets stabilitet og markedenes og finansielle produkters gjennomsiktighet samt verne innskytere og investorer. Myndigheten bør også forebygge tilsynsarbitrasje og sikre like vilkår samt styrke den internasjonale samordningen mellom tilsynsmyndighetene til fordel for økonomien som helhet, herunder finansinstitusjoner og andre berørte parter, forbrukere og arbeidstakere. Dens oppgaver bør også bestå i å fremme tilnærming av tilsyn og gi råd til Unionens institusjoner på områdene bankvirksomhet, betalinger, regulering av og tilsyn med elektroniske penger og tilhørende spørsmål som gjelder foretaksstyring, revisjon og finansiell rapportering. Myndigheten bør også ha et visst ansvar for eksisterende og ny finansiell virksomhet.
- 12) Myndigheten bør også kunne midlertidig forby eller begrense visse former for finansiell virksomhet som truer finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene omhandlet i denne forordning. Dersom det i en krisesituasjon kreves at Myndigheten innfører et slikt midlertidig for-

bud, skal den gjøre dette i samsvar med og på de vilkår som er fastsatt i denne forordning. I tilfeller der et midlertidig forbud eller en midlertidig begrensning av visse former for finansiell virksomhet får virkninger på tvers av sektorene, bør det i sektorregelverket fastsettes at Myndigheten, der det er relevant, rådfører seg og samordner sine tiltak med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.

- 13) Myndigheten bør ta behørig hensyn til virkningen av sin virksomhet på konkurransen og nyskapingen i det indre marked, Unionens globale konkurranseevne, den finansielle integrasjonen og Unionens nye strategi for sysselsetting og vekst.
- 14) For å kunne nå sine mål bør Myndigheten ha status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstendighet.
- 15) På grunnlag av arbeidet i internasjonale organer bør systemrisiko defineres som en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, finansmarkeder og finansielle infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være systemviktige.
- 16) Grensekryssende risiko omfatter alle risikoer som skyldes økonomisk ubalanse eller finansiell svikt i hele eller deler av Unionen, som kan få betydelige negative følger for transaksjonene mellom markedsdeltakere i to eller flere medlemsstater, for det indre markedes virkemåte eller for de offentlige finansene i Unionen eller en av dens medlemsstater.
- 17) Den europeiske unions domstol fastslo i sin dom av 2. mai 2006 i sak C-217/04 (Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland mot Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union) at «intet i ordlyden i artikkel 95 EF [nå artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV)] tilsier at adressatene for tiltakene vedtatt av Felleskapets regelgiver på grunnlag av nevnte bestemmelse, bare kan være de enkelte medlemsstatene. Regelgiveren kan anse det for nødvendig å sørge for at det opprettes et fellesskapsorgan som får ansvar for å bidra til gjennomføringen av en harmoniseringsprosess i situasjoner der vedtakelsen av ikke-bindende støtte- og rammetiltak synes egnet for å lette ensartet gjennomføring og anvendelse

¹² EUT L 25 av 29.1.2009, s. 23.

¹³ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 28.

¹⁴ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

av rettsakter vedtatt med hjemmel i denne bestemmelsen»¹⁵. Myndighetens formål og oppgaver – å bistå vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med en konsekvent fortolkning og anvendelse av unionsreglene og bidra til den finansielle stabiliteten som er nødvendig for finansiell integrasjon – er nært knyttet til gjeldende unionsretts mål for det indre marked for finansielle tjenester. Myndigheten bør derfor opprettes på grunnlag av artikkel 114 i TEUV.

- 18) Ved følgende rettsakter fastsettes oppgavene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter, herunder samarbeidet dem imellom og med Kommisjonen: europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon¹⁶, europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad¹⁷ og europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger¹⁸.
- 19) Gjeldende unionsregelverk som regulerer virkeområdet for denne forordning, omfatter også europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat¹⁹, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe²⁰, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betaleren som skal følge med pengeoverføringer²¹, europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet²² og relevante deler av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av ter-

rorisme²³, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/65/EF av 23. september 2002 om fjernsal av finansielle tenester til forbruker²⁴ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked²⁵.

- 20) Det er ønskelig at Myndigheten fremmer en konsekvent metode på området innskuddsgarantier for å sikre like vilkår og en rettferdig behandling av innskytere i hele Unionen. Ettersom innskuddsgarantiordningene er gjenstand for kontroll i medlemsstatene snarere enn tilsyn, bør Myndigheten kunne utøve sin myndighet i henhold til denne forordning når det gjelder selve innskuddsgarantiordningen og den institusjon som forvalter ordningen.
- 21) I samsvar med erklæringen (nr. 39) til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, krever utarbeidingen av tekniske reguleringsstandarder bistand fra teknisk sakkyndige i en form som er særegen for området finansielle tjenester. Det er nødvendig å gi Myndigheten mulighet til å stille slik sakkunnskap til rådighet også i forbindelse med standarder eller deler av standarder som ikke bygger på et utkast til teknisk standard som Myndigheten selv har utarbeidet.
- 22) Det er behov for å innføre et effektivt instrument for å fastsette harmoniserte tekniske reguleringsstandarder for finansielle tjenester for å sikre, gjennom ett enkelt regelverk, like vilkår og tilstrekkelig vern av innskytere, investorer og forbrukere i hele Unionen. Ettersom Myndigheten er et organ med svært spesialisert sakkunnskap, er det effektivt og hensiktsmessig at den, på de områdene som er fastlagt i unionsretten, utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg.
- 23) Kommisjonen bør godkjenne disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å gi dem bindende rettsvirkning. De bør kunne endres bare under svært begrensede og ekstraordinære omstendigheter ettersom Myndigheten er den aktøren som er i nær kontakt med og som best kjenner finansmarkedenes daglige virkemåte. Utkast til tekniske regulerings-

¹⁵ Samling av Domstolens rettspraksis 2006 s. I-03771, premiss 44.

¹⁶ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

¹⁸ EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5.

¹⁹ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

²⁰ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1.

²¹ EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1.

²² EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.

²³ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

²⁴ EFT L 271 av 9.10.2002, s. 16.

²⁵ EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

standarder bør endres dersom de er uforenlige med unionsretten, ikke overholder forholdsmessighetsprinsippet eller strider mot de grunnleggende prinsippene for det indre marked for finansielle tjenester slik disse kommer til uttrykk i gjeldende unionsregelverk for finansielle tjenester. Kommisjonen bør ikke endre innholdet i utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten har utarbeidet, uten forutgående samordning med Myndigheten. For å sikre en smidig og rask vedtakelse av disse standardene bør det fastsettes en frist for Kommisjonens beslutning om å godkjenne utkastene til tekniske reguleringsstandarder.

- 24) I betraktning av Myndighetens tekniske sakkunnskap på de områdene der det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder, bør det tas hensyn til Kommisjonens uttalte hensikt om som regel å gjøre bruk av utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten framlegger for den, med sikte på vedtakelse av de tilsvarende delegerte rettsakter. I de tilfellene der Myndigheten ikke framlegger et utkast til en teknisk reguleringsstandard innenfor fristene fastsatt i den aktuelle rettsakten, bør det sikres at resultatet av utøvelsen av den delegerte myndigheten faktisk oppnås, og at beslutningsprosessen forblir effektiv. Derfor bør Kommisjonen i slike tilfeller ha myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder dersom det ikke foreligger et utkast fra Myndigheten.
- 25) Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV.
- 26) På områder som ikke omfattes av tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, bør Myndigheten ha myndighet til å utstede retningslinjer og anbefalinger om anvendelsen av unionsretten. For å sikre gjennom-siktighet og forbedre de nasjonale tilsynsmyndighetenes overholdelse av disse retningslinjene og anbefalingene, bør det være mulig for Myndigheten å offentliggjøre årsakene til at tilsynsmyndighetene ikke har overholdt disse retningslinjene og anbefalingene.
- 27) Å sikre en korrekt og fullstendig anvendelse av unionsretten er en grunnleggende forutsetning for finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte, for finanssystemets stabilitet og for nøytrale konkurransevilkår for finansinstitusjonene i Unionen. Det bør derfor innføres en

ordning som Myndigheten kan bruke i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, som utgjør et brudd på denne. Denne ordningen bør få anvendelse på områder der det i unionsretten er fastsatt klare og ubetingede forpliktelser.

- 28) For å muliggjøre reaksjoner som står forhold til alvoret i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, bør en tretrinnsordning få anvendelse. Som et første trinn bør Myndigheten ha myndighet til å utføre gransking dersom det påstås at nasjonale myndigheter i forbindelse med utøvelsen av sitt tilsyn anvender unionsretten på en uriktig eller utilstrekkelig måte, og disse bør avsluttes med en anbefaling. Som et andre trinn, dersom vedkommende nasjonale myndighet ikke følger anbefalingen, bør Kommisjonen ha myndighet til å avgi en formell uttalelse som tar hensyn til Myndighetens anbefaling, og kreve at vedkommende myndighet treffer de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av unionsretten.
- 29) I ekstraordinære situasjoner der den berørte vedkommende myndighet vedvarende unnlater å gjennomføre tiltak, bør Myndigheten som et tredje og siste trinn ha myndighet til å treffe beslutninger som rettes til den enkelte finansinstitusjon. Denne myndigheten bør være begrenset til ekstraordinære omstendigheter der en vedkommende myndighet ikke følger den formelle uttalelsen som ble rettet til den, og der unionsretten får direkte anvendelse på finansinstitusjoner i henhold til gjeldende eller framtidige unionsforordninger.
- 30) Alvorlige trusler mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller finanssystemets stabilitet i Unionen krever raske og samordnede tiltak på unionsplan. Myndigheten bør derfor kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer bestemte tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Myndigheten til å avgjøre om det foreligger en krisesituasjon, bør gis Rådet, etter en anmodning fra en av de europeiske tilsynsmyndighetene, Kommisjonen eller ESRB.
- 31) Myndigheten bør kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer et bestemt tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Tiltaket som treffes av Myndigheten i den forbindelse, bør ikke berøre Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV til å innlede traktatbruddsbehandling mot den medlemsstat hvis tilsynsmyndighet har unnlatt å treffe et slikt tiltak, eller Kommisjonens rett i slike

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

situasjoner til å treffe midlertidige tiltak i henhold til rettergangsordningen for Den europeiske unions domstol. Det bør heller ikke berøre det ansvar som nevnte medlemsstat kan pådra seg i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, dersom dens tilsynsmyndigheter unnlater å treffe de tiltak som Myndigheten krever.

- 32) For å sikre et formålstjenlig og effektivt tilsyn og en avveid vurdering av de standpunktene som inntas av vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene, bør Myndigheten med bindende virkning kunne løse tvister mellom disse vedkommende myndighetene i grensekryssende situasjoner, også innenfor tilsynskollegiene. Det bør innføres en meglingsfase der vedkommende myndigheter kan komme til enighet. Myndigheten bør ha myndighet når det gjelder tvister om framgangsmåten eller innholdet i et tiltak, eller når en vedkommende myndighet i en medlemsstat unnlater å treffe tiltak i tilfellene angitt i de rettslig bindende unionsrettsaktene nevnt i denne forordning. I en slik situasjon bør en av de berørte tilsynsmyndighetene ha rett til å henvide saken til Myndigheten, som bør handle i samsvar med denne forordning. Myndigheten bør ha myndighet til å kreve at berørte vedkommende myndigheter treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten for å sikre at unionsretten overholdes, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den beslutning som er rettet til den for å avgjøre tvisten, bør Myndigheten gis myndighet til å treffe beslutninger som rettes direkte til finansinstitusjoner på de områdene av unionsretten som får direkte anvendelse på dem. Myndighet til å vedta slike beslutninger bør gjelde bare som en siste utvei, og da bare for å sikre korrekt og ensartet anvendelse av unionsretten. I tilfeller der medlemsstatenes vedkommende myndigheter i henhold til relevant unionsregelverk gis skjønnsmyndighet, kan beslutninger truffet av Myndigheten ikke erstatte utøvelsen av denne skjønnsmyndighet i samsvar med unionsretten.
- 33) Krisen har vist at det nåværende systemet med samarbeid mellom nasjonale myndigheter hvis myndighet er begrenset til de enkelte medlemsstater, er utilstrekkelig når det gjelder finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet.
- 34) Ekspertgruppene nedsatt av medlemsstatene for å undersøke årsakene til krisen og framlegge forslag til forbedring av reguleringen av og tilsynet med finanssektoren, har bekreftet at de nåværende ordningene ikke danner et fornuftig grunnlag for framtidig regulering av og tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i Unionen.
- 35) Slik det understrekes i de Larosière-rapporten «[har vi] i hovedsak to alternativer: Det første er «chacun pour soi», dvs. «være seg selv nok-løsninger», det andre er et styrket, pragmatisk, fornuftig europeisk samarbeid til fordel for alle for å bevare en åpen verdensøkonomi. Dette vil gi åpenbare økonomiske gevinster».
- 36) Tilsynskollegiene er av stor betydning for at tilsynet med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, skal være formålstjenlig, effektivt og ensartet. Myndigheten bør bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og i den forbindelse ha en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte for finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i hele Unionen. Myndigheten bør derfor ha rett til å delta fullt ut i tilsynskollegiene med sikte på å effektivisere kollegienes virkemåte og utvekslingen av opplysninger i tilsynskollegiene samt fremme tilnærming og ensartethet mellom kollegiene i anvendelsen av unionsretten. Som det framgår av de Larosière-rapporten «må konkurransevridding og tilsyns-arbitrasje som følge av ulik tilsynspraksis unngås, ettersom det kan undergrave finansiell stabilitet, blant annet ved å oppmuntre til en overføring av finansvirksomhet til stater med mindre strengt tilsyn. Tilsynssystemet må oppfattes som rettferdig og balansert».
- 37) Det er nødvendig med tilnærming på områdene forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder finansieringsordninger, for å sikre at finanssystemet internaliserer kostnadene og at det er mulig for offentlige myndigheter å omstrukturere kriserammede finansinstitusjoner, samtidig som virkningene av kriser for finanssystemet, avhengigheten av skatteytneres penger for å redde banker og bruken av offentlige midler reduseres mest mulig, skadene på økonomien begrenses og anvendelsen av nasjonale omstruktureringstiltak samordnes. I den forbindelse er det absolutt nødvendig å utarbeide et felles sett regler for et komplett verktøysett for å forebygge kriser og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

omstrukturere kriserammede banker, særlig for å håndtere kriser i store institusjoner som driver grensekryssende virksomhet eller er sammenknyttet, og det bør også gjøres en vurdering av behovet for å gi Myndigheten ytterligere relevant myndighet og se på hvordan banker og spareinstitusjoner kan prioritere vernet av sparerne.

- 38) I forbindelse med den pågående gjennomgåelsen av direktiv 94/19/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer²⁶ har Kommisjonen til hensikt å legge særlig vekt på behovet for å sikre ytterligere harmonisering i hele Unionen. Når det gjelder forsikringssektoren, har Kommisjonen også til hensikt å undersøke muligheten for å innføre unionsregler som verner forsikringstakere i tilfelle et forsikringsselskap rammes av krise. De europeiske tilsynsmyndighetene bør spille en viktig rolle på disse områdene og gis tilstrekkelig myndighet med hensyn til de europeiske garantiordningssystemene.
- 39) I forbindelse med tilsynsmyndighetsnettverkets virksomhet kan det være hensiktsmessig å delegerer oppgaver og ansvar for å begrense overlapping av tilsynsoppgavene, fremme samarbeid og dermed effektivisere tilsynsprosessen samt redusere belastningen på finansinstitusjonene. Denne forordning bør derfor klart utgjøre det rettslige grunnlaget for en slik delegering. Medlemsstatene bør følge hovedregelen om at delegering bør være tillatt, men bør kunne innføre særlige vilkår for delegering av ansvar, for eksempel når det gjelder opplysninger om og melding av delegeringsordninger. Delegering av oppgaver innebærer at oppgaver utføres av Myndigheten eller av en annen nasjonal tilsynsmyndighet enn den ansvarlige myndighet, mens ansvaret for tilsynsbeslutningene blir værende hos delegerende myndighet. Ved delegering av ansvar bør Myndigheten, eller en nasjonal tilsynsmyndighet som ansvaret delegeres til, kunne treffe beslutning i en tilsynssak på egne vegne i stedet for på vegne av den delegerende myndighet. Delegering bør skje ut fra prinsippet om at tilsynsmyndigheten overdras til en tilsynsmyndighet som har de beste forutsetningene for å treffe tiltak på det aktuelle området. En omfordeling av ansvar vil være hensiktsmessig for eksempel

for å oppnå stordriftsfordeler eller av hensyn til virkeområdet, av hensyn til sammenhengen i tilsynet med konserner og for best mulig å utnytte den tekniske sakkunnskapen hos de nasjonale tilsynsmyndighetene. Beslutninger som treffes av den ansvarlig delegeres til, bør anerkjennes av den delegerende myndighet og av andre vedkommende myndigheter som endelige dersom disse beslutningene ligger innenfor delegeringsrammer. Det relevante unionsregelverket kan eventuelt inneholde nærmere bestemmelser om prinsippene for omfordeling av ansvar etter avtale. Myndigheten bør med alle egnede midler lette og overvåke delegeringsavtalene mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene.

Den bør på forhånd underrettes om planlagte delegeringsavtaler for om nødvendig å kunne avgi uttalelse om disse. Den bør sentralisere offentliggjøringen av slike avtaler for å sikre at alle berørte parter til rett tid gis lett tilgang til gjennomsluttede opplysninger om slike avtaler. Den bør fastlegge og spre beste praksis med hensyn til delegering og delegeringsavtaler.

- 40) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme tilnærming av tilsyn i hele Unionen med sikte på å opprette en felles tilsynskultur.
- 41) Fagfellevurderinger er et formålstjenlig og effektivt verktøy for å fremme ensartethet innenfor nettverket av finanstilsynsmyndigheter. Myndigheten bør derfor utarbeide en metodologisk ramme for slike vurderinger og utføre dem regelmessig. Vurderingene bør ikke bare være rettet mot tilnærming av tilsynspraksis, men også mot tilsynsmyndighetenes evne til å oppnå tilsynsresultater av høy kvalitet samt disse vedkommende myndighetenes uavhengighet. Resultatet av fagfellevurderinger bør offentliggjøres etter samtykke fra vedkommende myndighet som er gjenstand for vurderingen. I tillegg bør beste praksis fastlegges og offentliggjøres.
- 42) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme samordningen av Unionens tilsynsarbeid, særlig for å sikre finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet og finanssystemets stabilitet i Unionen. I tillegg til myndighet til å handle i krisesituasjoner bør Myndigheten ha ansvaret for den generelle samordningen innenfor ESFS. Å lette utvekslingen av alle relevante opplysninger mellom vedkommende myndigheter bør være en sentral del av Myndighetens oppgaver.

²⁶ EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 43) For å sikre finansiell stabilitet er det nødvendig på et tidlig tidspunkt å avdekke utviklingstendenser, mulige risikoer og sårbarhet i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tvers av landegrenser og på tvers av sektorer. Myndigheten bør overvåke og vurdere slik utvikling på sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommissjonen, de øvrige europeiske tilsynsmyndighetene og ESRB regelmessig og eventuelt ved behov. I samarbeid med ESRB bør Myndigheten også innlede og samordne stresstester i hele Unionen for å vurdere finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot ugunstig markedsutvikling, og den skal sikre at det på nasjonalt plan ved slike tester anvendes en metode som er så ensartet som mulig. For å utføre sine oppgaver på en korrekt måte bør Myndigheten gjennomføre økonomiske analyser av markedene og mulige følger av markedsutviklingen.
- 44) I lys av globaliseringen av finansielle tjenester og den økte betydningen av internasjonale standarder bør Myndigheten fremme dialog og samarbeid med tilsynsmyndigheter utenfor Unionen. Den bør gis myndighet til å utvikle kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndighetene og forvaltninger i tredjestater og med internasjonale organisasjoner, samtidig som medlemsstatenes og Unionens institusjoners nåværende roller og respektive myndighet respekteres fullt ut. Stater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har vedtatt og anvender unionsretten, bør kunne delta i Myndighetens arbeid, og Myndigheten bør kunne samarbeide med tredjestater som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig med Unionens.
- 45) Myndigheten bør innenfor sitt ansvarsområde fungere som et uavhengig rådgivende organ for Europaparlamentet, Rådet og Kommissjonen. Med forbehold for de berørte vedkommende myndigheters myndighet bør Myndigheten kunne avgi uttalelse om tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv i henhold til direktiv 2006/48/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF²⁷, i de tilfellene der nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter fra to eller flere medlemsstater.
- 46) For å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte bør Myndigheten ha rett til å anmode om alle nødvendige opplysninger. For å unngå dobbel rapporteringsplikt for finansinstitusjonene bør disse opplysningene normalt gis av de nasjonale tilsynsmyndighetene som befinner seg nærmest finansmarkedene og -institusjonene, og opplysningene bør ta hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheten bør imidlertid som en siste utvei kunne rette en behørig begrunnet anmodning om opplysninger direkte til en finansinstitusjon dersom en nasjonal vedkommende myndighet ikke leverer eller ikke kan levere slike opplysninger til rett tid. Medlemsstatenes myndigheter bør være forpliktet til å bistå Myndigheten med å håndheve slike direkte anmodninger. I den forbindelse er arbeidet med felles rapporteringsformater av avgjørende betydning. Tiltakene for innsamling av opplysninger bør ikke berøre den rettslige rammen for det europeiske statistikk-system og Det europeiske system av sentralbanker på statistikkområdet. Denne forordning bør derfor verken berøre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk²⁸ eller rådsforordning (EF) nr. 2533/98 av 23. november 1998 om Den europeiske sentralbanks innsamling av statistiske opplysninger²⁹.
- 47) Et nært samarbeid mellom Myndigheten og ESRB er av avgjørende betydning for at ESRB skal kunne fungere fullt ut etter hensikten, og for oppfølgingen av dens varsler og anbefalinger. Myndigheten og ESRB bør utveksle eventuelle relevante opplysninger seg imellom. Opplysninger knyttet til det enkelte foretak bør framlegges bare etter behørig begrunnet anmodning. Når Myndigheten mottar varsler eller anbefalinger fra ESRB rettet til Myndigheten eller en nasjonal tilsynsmyndighet, bør Myndigheten om nødvendig sikre oppfølgingen.
- 48) Myndigheten bør rådføre seg med berørte parter om tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger og gi dem rimelig mulighet til å uttale seg om de foreslåtte tiltakene. Før Myndigheten vedtar utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, bør den gjennomføre en konsekvensanalyse. Av effektivitetshensyn bør en interessentgruppe for bankvirksomhet benyt-

²⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/44/EF av 5. september 2007 om endring av rådsdirektiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF med hensyn til saksbehandlingsregler og kriterier for tilsynsmessig vurdering av overtakelse og økning av eierandeler i finanssektoren (EUT L 247 av 21.9.2007, s. 1).

²⁸ EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164.

²⁹ EFT L 318 av 27.11.1998, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tes for dette formål, med en balansert sammen-setning av representanter for Unionens kredit-tinstitusjoner og verdipapirforetak som repre-senterer finansinstitusjoner og foretak av ulike modeller og størrelser, herunder eventuelt institusjonelle investorer og andre finansinsti-tusjoner som selv benytter seg av finansielle tjenester, små og mellomstore bedrifter (SMB), fagforeninger, akademikere samt for-brukere og andre private brukere av bank-tjenester. Interessentgruppen for bankvirk-somhet bør fungere som et bindeledd for andre grupper av brukere av finansielle tjenes-ter opprettet av Kommisjonen eller i henhold til Unionens regelverk.

- 49) Medlemmer av interessentgruppen for bankvirksomhet som representerer ideelle organisasjoner eller akademikere, bør motta tilstrekkelig godtgjøring, slik at personer som verken har tilstrekkelige finansielle midler eller er representanter for næringen, kan delta fullt ut i debatten om finansiell regulering.
- 50) Medlemsstatene har et hovedansvar for å samordne krisehåndteringen og bevare den finansielle stabiliteten i krisesituasjoner, sær-lig når det gjelder å stabilisere og omstruktu-rere kriserammede finansinstitusjoner. De beslutningene Myndigheten treffer i krisesi-tuasjoner eller ved tvisteløsning som påvirker en finansinstitusjons stabilitet, bør ikke gripe inn i medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Det bør innføres en ordning der medlemssta-tenes kan påberope seg denne beskyttelsen og i siste instans bringe saken inn for Rådet med sikte på en beslutning. Denne beskyttelses-ordningen bør imidlertid ikke misbrukes, særlig ikke i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har noen betydelig eller vesentlig budsjettpolitisk inn-virkning, som for eksempel reduserte inntek-ter knyttet til et midlertidig forbud mot bestemte former for virksomhet eller produk-ter i forbrukervernøyemed. Når Rådet treffer beslutninger i henhold til beskyttelsesordnin-gen, bør det stemme i samsvar med prinsip-pet om at hvert medlem har én stemme. I betraktning av medlemsstatenes særlige ansvar på dette området, bør Rådet spille en rolle i dette spørsmålet. Med tanke på hvor følsomt dette spørsmålet er, bør det sikres streng fortrolighet.
- 51) Myndigheten bør i sin beslutningstaking være bundet av Unionens regler og allmenne prinsipper om rettssikkerhet og gjennom-siktighet. Den retten adressatene for Myndig-

hetens avgjørelser har til å bli hørt, bør over-holdes fullt ut. Myndighetens beslutninger bør utgjøre en vesentlig del av unionsretten.

- 52) Et tilsynsstyre sammensatt av lederne for de berørte vedkommende myndigheter i hver medlemsstat under ledelse av Myndighetens leder, bør være Myndighetens øverste beslut-ningsorgan. Representanter for Kommisjo-nen, ESRB, Den europeiske sentralbank, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den euro-peiske tilsynsmyndighet for forsikring og tje-nestepensjoner) og Den europeiske tilsyns-myndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) bør delta som observatører. Medlemmene av tilsynsstyret bør opptre uavhengig og utelukkende i Unio-nens interesse.
- 53) Tilsynsstyret skal i alminnelighet treffe sine beslutninger med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. For beslutninger av allmenn art, her-under de som gjelder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, for budsjettspørsmål og for anmodninger fra en medlemsstat om å revur-dere en beslutning truffet av Myndigheten om midlertidig å forby eller begrense en viss finansvirksomhet, er det hensiktsmessig å anvende reglene for kvalifisert flertall som fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om Den europeiske unions virke-måte. Saker som gjelder løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, bør behandles av et begrenset, objektivt panel sammensatt av medlemmer som verken er representanter for de vedkommende myndig-heter som er parter i tvisten, eller har noen interesse i konflikten eller direkte forbindel-ser til de berørte vedkommende myndig-heter. Panelet bør ha en tilsvarende balansert sammensetning. Beslutninger som treffes av panelet, bør godkjennes av tilsynsstyret med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. Når det gjelder beslutninger som treffes av den konsolide-rende tilsynsmyndighet, kan beslutningen som foreslås av panelet, forkastes av et antall medlemmer som representerer et blokke-rende mindretall som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangs-bestemmelser.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 54) Et styre sammensatt av Myndighetens leder, representanter for nasjonale tilsynsmyndigheter og Kommisjonen skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt. Styret bør gis nødvendig myndighet til blant annet å foreslå det årlige og flerårige arbeidsprogrammet, utøve en viss budsjettmyndighet, vedta Myndighetens plan for personalpolitikken, vedta særbestemmelser om retten til tilgang til dokumenter og framlegge forslag til årsrapport.
- 55) Myndigheten bør være representert av en heltidsansatt leder som utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstillsyn og regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging som tilrettelegges og forvaltes av tilsynsstyret med bistand fra Kommisjonen. Ved utnevning av Myndighetens første leder bør Kommisjonen blant annet opprette en kandidatliste på grunnlag av kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstillsyn og -regulering. Når det gjelder de påfølgende utnevningene, bør muligheten til å få Kommisjonen til å opprette en kandidatliste vurderes i en rapport som skal utarbeides i henhold til denne forordning. Før den utvalgte personen tiltrer sitt embete, og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, bør Europaparlamentet, etter å ha hørt den utvalgte personen, ha mulighet til å komme med innsigelser mot at denne utnevnes.
- 56) Forvaltningen av Myndigheten bør ivaretas av en daglig leder som bør ha rett til å delta på møter i tilsynsstyret og styret uten stemmerett.
- 57) For å sikre sammenheng i de europeiske tilsynsmyndighetenes virksomhet på tvers av sektorer bør disse samarbeide nært gjennom en felleskomité og fastsette felles holdninger der det er relevant. Felleskomiteen bør samordne de europeiske tilsynsmyndighetenes funksjoner når det gjelder finansielle konglomerater og andre saker på tvers av sektorer. Der det er relevant, bør beslutninger som faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markeds-tilsynsmyndighet), vedtas parallelt av de berørte europeiske tilsynsmyndighetene. Felleskomiteen bør ledes av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene på omgang i tolv-månedersperioder. Lederen for Felleskomiteen bør være nestleder for ESRB. Felleskomiteen bør ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene for å muliggjøre uformell utveksling av opplysninger og utvikling av en felles tilsynskultur i de europeiske tilsynsmyndighetene.
- 58) Det er nødvendig å sikre at partene som berøres av beslutningene som treffes av Myndigheten, har nødvendig klageadgang. For å verne partenes rettigheter på en effektiv måte og for å forenkle saksbehandlingen bør de berørte parter gis rett til å anke til en klageinstans i de tilfellene der Myndigheten har beslutningsmyndighet. Av hensyn til effektivitet og sammenheng bør klageinstansen være felles for de europeiske tilsynsmyndighetene, men uavhengig av deres forvaltnings- og reguleringsstruktur. Klageinstansens beslutninger bør kunne klages inn for Den europeiske unions domstol.
- 59) For å sikre Myndigheten full selvstendighet og uavhengighet bør den gis et eget budsjett med inntekter hovedsakelig i form av obligatoriske bidrag fra de nasjonale tilsynsmyndighetene og fra Den europeiske unions alminnelige budsjett. Unionens finansiering av Myndigheten er underlagt en avtale med budsjettmyndigheten i samsvar med nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 17. mai 2006 om budsjett disiplin og forsvarlig økonomisk forvaltning³⁰. Unionens budsjettbehandling bør få anvendelse. Revisjonen av regnskapet bør foretas av Revisjonsretten. Det samlede budsjettet er underlagt framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet.
- 60) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)³¹ bør få anvendelse på Myndigheten. Myndigheten bør også tiltre den tverrinstitusjonelle avtale av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for de europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)³².

³⁰ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

³¹ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 1.

³² EFT L 136 av 31.5.1999, s. 15.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 61) For å sikre åpne og gjennomsiktlige tjenestevilkår og likebehandling av personalet bør vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn og tjenestevilkårene for andre ansatte i De europeiske fellesskap³³ få anvendelse på Myndighetens personale.
- 62) Det er avgjørende at forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger vernes. Behandlingen av opplysninger som stilles til rådighet for Myndigheten og som utveksles i nettverket, bør underlegges strenge og effektive fortrolighetsregler.
- 63) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger³⁴ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger³⁵ får full anvendelse på behandlingen av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- 64) For å sikre at Myndighetens virksomhet er gjennomiktig bør europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter³⁶ få anvendelse på Myndigheten.
- 65) Tredjestater bør tillates å delta i Myndighetens arbeid i samsvar med de avtalene som skal inngås av Unionen.
- 66) Ettersom målene for denne forordning, som er å forbedre det indre markeds virkemåte gjennom å sikre et høyt, effektivt og ensartet nivå for regulering og tilsyn, verne innskytere og investorer, verne finansmarkedenes integritet, effektivitet og ordnede virkemåte, opprettholde finanssystemets stabilitet og styrke den internasjonale samordningen av tilsynet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 45 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke len-

ger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 67) Myndigheten bør overta alle nåværende oppgaver og den myndighet som er gitt Den europeiske banktilsynskomiteé. Kommisjonsbeslutning 2009/78/EF bør derfor oppheves på datoen for opprettelse av Myndigheten, og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 716/2009/EF av 16. september 2009 om opprettelse av et fellesskapsprogram til støtte for særlig virksomhet på området finansielle tjenester, finansiell rapportering og revisjon³⁷ bør derfor endres. I betraktning av Den europeiske banktilsynskomiteés eksisterende oppbygning og virksomhet er det viktig å sikre et svært nært samarbeid mellom Den europeiske banktilsynskomiteé og Kommisjonen ved utformingen av hensiktsmessige overgangsordninger for å sikre at den perioden der Kommisjonen er ansvarlig for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten til Myndigheten, blir så kort som mulig.
- 68) Det bør fastsettes en frist for anvendelsen av denne forordning for å sikre at Myndigheten er godt nok forberedt til å begynne sin virksomhet, og at overgangen fra Den europeiske banktilsynskomiteé skjer så smidig som mulig. Myndigheten bør finansieres på en egnet måte. I det minste innledningsvis bør den finansieres med 40 % av midler fra Unionen og 60 % gjennom bidrag fra medlemsstatene, i samsvar med stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- 69) For å gjøre det mulig å opprette Myndigheten 1. januar 2011 bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel 1

Opprettelse og rettslig status

Artikkel 1

Opprettelse og virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (heretter kalt «Myndigheten»).
2. Myndigheten skal handle innenfor den myndighet som den gis ved denne forordning, og

³³ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

³⁴ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

³⁵ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

³⁶ EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

³⁷ EUT L 253 av 25.9.2009, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

innenfor virkeområdet for direktiv 2006/48/EF, direktiv 2006/49/EF, direktiv 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, direktiv 94/19/EF og, i den grad disse rettsaktene får anvendelse på kreditt- og finansinstitusjoner og de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med dem, innenfor rammen av de relevante delene av direktiv 2005/60/EF, direktiv 2002/65/EF, direktiv 2007/64/EF og direktiv 2009/110/EF, herunder alle direktiver, forordninger og beslutninger og vedtak truffet på grunnlag av disse rettsaktene, og av eventuelle andre juridisk bindende unionsrettsakter som pålegger Myndigheten oppgaver.

3. Myndigheten skal også handle på virksomhetsområdene til kredittinstitusjoner, finansielle konglomerater, verdipapirforetak, betalingsinstitusjoner og e-pengeinstitusjoner i forbindelse med spørsmål som ikke direkte omfattes av rettsaktene nevnt i nr. 2, herunder saker som gjelder foretaksstyring, revisjon og regnskap, forutsatt at Myndighetens handling er nødvendig for å sikre effektiv og ensartet anvendelse av disse rettsaktene.
4. Denne forordnings bestemmelser berører ikke Kommisjonens myndighet, særlig i henhold til artikkel 258 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), til å sikre samsvar med unionsretten.
5. Myndighetens mål skal være å verne offentlige interesser ved å bidra til finanssystemets stabilitet og effektivitet på kort, mellomlang og lang sikt, til fordel for Unionens økonomi, borgere og næringsliv. Myndigheten skal bidra til å
  - a) forbedre det indre markeds virkemåte, herunder gjennom regulering og tilsyn på et forsvarlig, effektivt og ensartet nivå,
  - b) sikre finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte,
  - c) styrke den internasjonale samordningen av tilsyn,
  - d) forhindre tilsynsarbitrasje og fremme like konkurransevilkår,
  - e) sikre at det føres tilstrekkelig tilsyn med kredittrisikoen og andre risikoer, og at disse blir regulert på en hensiktsmessig måte, og
  - f) styrke forbrukervernet.

For dette formål skal Myndigheten bidra til å sikre en ensartet, effektiv og formålstjenlig anvendelse av rettsaktene nevnt i nr. 2, fremme tilnærming av tilsyn, avgjøre uttalelser til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen og foreta

økonomiske analyser av markedene, slik at Myndighetens mål kan nås.

Ved utførelsen av de oppgavene den er gitt ved denne forordning, skal Myndigheten være særlig oppmerksom på eventuelle systemrisikoer som finansinstitusjoner kan utgjøre, hvis konkurs kan svekke finanssystemets eller realøkonomiens virkemåte.

Ved utførelsen av disse oppgavene skal Myndigheten opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse.

Artikkel 2

Det europeiske finanstilsynssystem

1. Myndigheten skal utgjøre en del av et europeisk finanstilsynssystem (ESFS). Det europeiske finanstilsynssystemets viktigste mål skal være å sikre at reglene som gjelder for finanssektoren, gjennomføres på en hensiktsmessig måte for å opprettholde finansiell stabilitet og sikre tillit til finanssystemet som helhet og tilstrekkelig vern av kundene av finansielle tjenester.
2. ESFS skal bestå av
  - a) Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som skal ivareta de oppgavene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i denne forordning,
  - b) Myndigheten,
  - c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010³⁸,
  - d) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010³⁹,
  - e) Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»), som skal utføre de oppgavene som er fastsatt i artikkel 54–57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010,
  - f) vedkommende myndigheter eller tilsynsmyndigheter i medlemsstatene, som angitt i unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

³⁸ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

³⁹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Myndigheten skal gjennom Felleskomiteen samarbeide regelmessig og nært med både ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) for å sikre sammenheng i arbeidet på tvers av sektorer og komme fram til felles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tverrsektorielle spørsmål.
4. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom.
5. De tilsynsmyndighetene som inngår i ESFS, skal ha plikt til å føre tilsyn med finansinstitusjoner som utøver virksomhet i Unionen i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 3

Myndighetenes ansvar

Myndighetene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–d) skal være ansvarlige overfor Europa-parlamentet og Rådet.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «finansinstitusjoner» «kredittinstitusjoner» som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, «verdipapirforetak» som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2006/49/EF og «finansielle konglomerater» som definert i artikkel 2 nr. 14 i direktiv 2002/87/EF, med forbehold for at det med «finansinstitusjoner» i direktiv 2005/60/EF menes kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner som definert i artikkel 3 nr. 1 og 2 i nevnte direktiv,
- 2) «vedkommende myndigheter»
  - i) vedkommende myndigheter som definert i direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF, og som nevnt i direktiv 2009/110/EF,
  - ii) når det gjelder direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheter som har ansvar for å sikre at kreditt- og finansinstitusjoner oppfyller kravene i nevnte direktiver, og
  - iii) når det gjelder innskuddsgarantiordninger, de organer som forvalter innskuddsgaranti-

ordninger i henhold til direktiv 94/19/EF, eller, dersom driften av innskuddsgarantiordningen forvaltes av et privat selskap, den offentlige myndighet som fører tilsyn med slike ordninger i henhold til nevnte direktiv.

Artikkel 5

Rettslig status

1. Myndigheten skal være et unionsorgan med status som rettssubjekt.
2. I hver medlemsstat skal Myndigheten ha den mest omfattende rettslige handleevne som en juridisk person kan ha i henhold til nasjonal lovgivning. Den kan særlig erverve og avhende løsøre og fast eiendom og være part i en rettsak.
3. Myndigheten skal være representert av sin styreleder.

Artikkel 6

Sammensetning

Myndigheten skal bestå av

- 1) et tilsynsstyre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 43,
- 2) et styre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 47,
- 3) en leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 48,
- 4) en daglig leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 53,
- 5) en klageinstans, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 60.

Artikkel 7

Hjemsted

Myndigheten har sitt sete i London.

Kapittel II

Myndighetenes oppgaver og myndighet

Artikkel 8

Myndighetens oppgaver og myndighet

1. Myndigheten skal
  - a) bidra til å opprette felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og tilsyn, særlig ved å avgi uttalelser til Unionens institusjoner og utarbeide retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på grunnlag av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) bidra til en ensartet anvendelse av juridisk bindende unionsrettsakter, særlig ved å bidra til en felles tilsynskultur, sikre ensartet, formålstjenlig og effektiv anvendelse av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, forhindre tilsynsarbitrasje, megle i og løse tvister mellom vedkommende myndigheter, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansinstitusjoner, sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet måte og gripe inn blant annet i krisesituasjoner,
- c) stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter,
- d) samarbeide nært med ESRB, særlig ved å gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og ved å sikre god oppfølging av ESRBs varsler og anbefalinger,
- e) organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter, herunder utarbeide retningslinjer og anbefalinger og fastsette beste praksis, for å styrke innbyrdes samsvar mellom tilsynsresultater,
- f) overvåke og vurdere markedsutviklingen på sitt ansvarsområde, ved behov også kredittutviklingen, særlig kreditter til husholdninger og små og mellomstore bedrifter,
- g) gjennomføre økonomiske analyser av markeder for å veilede Myndigheten i utførelsen av dens oppgaver,
- h) fremme vern av innskyttere og investorer,
- i) bidra til at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte, bidra til overvåking, vurdering og måling av systemrisiko og til utvikling og samordning av gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, sørge for et høyt nivå for vern av innskyttere og investorer i hele Unionen, utvikle metoder for omstrukturering av kriserammede finansinstitusjoner og foreta en vurdering av behovet for hensiktsmessige finansieringsvirkemidler i samsvar med artikkel 21–26,
- j) utføre enhver annen oppgave fastsatt i denne forordning eller i andre rettsakter,
- k) offentliggjøre og regelmessig ajourføre opplysninger som er relevante for dens virksomhetsområde, på sitt nettsted, særlig, og innenfor rammen av dens ansvarsområde, om registrerte finansinstitusjoner, for å sikre at opplysningene er lett tilgjengelige for offentligheten,
- l) overta, når det er hensiktsmessig, alle eksisterende og pågående oppgaver fra
- Den europeiske banktilsynskomiteé (CEBS).
2. For å utføre oppgavene i nr. 1 skal Myndigheten ha den myndighet som er fastsatt ved denne forordning, særlig til å
- a) utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 10,
- b) utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 15,
- c) utstede retningslinjer og anbefalinger som fastsatt i artikkel 16,
- d) utstede anbefalinger i særlige tilfeller som omhandlet i artikkel 17 nr. 3,
- e) treffe enkeltbeslutninger rettet til vedkommende myndigheter i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 18 nr. 3 og 19 nr. 3,
- f) treffe enkeltbeslutninger rettet til finansinstitusjoner i tilfeller som gjelder unionsrett som får direkte anvendelse, i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4,
- g) avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen som fastsatt i artikkel 34,
- h) samle inn nødvendige opplysninger om finansinstitusjoner som fastsatt i artikkel 35,
- i) utarbeide felles metoder for å vurdere hvordan produkters egenskaper og distribusjonsprosesser virker inn på institusjoners finansielle stilling og på forbruker-
vernet,
- j) opprette en sentralt tilgjengelig database over registrerte finansinstitusjoner innenfor sitt ansvarsområde, dersom dette er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 9

Oppgaver som gjelder forbrukervern og finansvirksomhet

1. Myndigheten skal spille en ledende rolle for å fremme et gjennomsiktig, enkelt og rettferdig marked for finansielle produkter og tjenester rettet mot forbrukere i hele det indre marked, herunder ved å
- a) samle inn opplysninger om, analysere og rapportere om forbrukertendenser,
- b) gjennomgå og samordne vedkommende myndigheters utdanningsinitiativer og initiativer for å øke forbrukernes evne til å forstå finansiell informasjon,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) utarbeide standarder for opplæring innenfor næringen og
  - d) bidra til utarbeiding av felles regler for offentliggjøring av opplysninger.
2. Myndigheten skal overvåke ny og eksisterende finansvirksomhet og kan vedta retningslinjer og anbefalinger for å fremme et trygt og solid marked og en tilnærming av tilsynspraksis.
  3. Myndigheten kan også utstede varsler dersom en finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel mot de mål som er fastsatt i artikkel 1 nr. 5.
  4. Myndigheten skal nedsette en komité for finansiell nyskaping som skal være en vesentlig del av Myndigheten, og som skal samle alle berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med sikte på å samordne reguleringen av og tilsynet med ny eller nyskapende finansvirksomhet og gi råd som Myndigheten kan framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
  5. Myndigheten kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller, om nødvendig, i tilfelle en krisesituasjon, i samsvar med og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 18.

Myndigheten skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk oppheves.

En medlemsstat kan anmode om at Myndigheten tar sin beslutning opp til ny vurdering. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd avgjøre om den opprettholder sin beslutning.

Myndigheten kan også vurdere behovet for å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet og ved et slikt behov underrette Kommisjonen for å lette vedtakelsen av slike forbud eller begrensninger.

Artikkel 10

Tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Europaparlamentet og Rådet delegerer myndighet til Kommisjonen til å vedta tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i

TEUV for å sikre ensartet harmonisering på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder. Myndigheten skal framlegge sine utkast for Kommisjonen til godkjenning.

Tekniske reguleringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal være innenfor rammene av de rettsaktene de bygger på.

Før utkastene framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra inter-essentgruppen for bankvirksomhet omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk reguleringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk reguleringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk reguleringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kommisjonen kan ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk reguleringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra interessentgruppen for bankvirksomhet omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart viderevende utkastet til teknisk reguleringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk reguleringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard.

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante. Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske reguleringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 11

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 10 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 16. desember 2010. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 14.
2. Så snart Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
3. Myndigheten til å vedta tekniske reguleringsstandarder gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 12–14.

Artikkel 12

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 10 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.
3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av tekniske reguleringsstandarder som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 13

Innsigelser mot tekniske reguleringsstandarder

1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dag

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

underretningen om den tekniske reguleringsstandard som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, skal den offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Den tekniske reguleringsstandard kan offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal institusjonen som gjør innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard, grunngi dette.

Artikkel 14

Manglende godkjenning eller endring av utkast til tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Kommisjonen ikke godkjenner et utkast til teknisk reguleringsstandard eller endrer det i henhold til artikkel 10, skal Kommisjonen underrette Myndigheten, Europaparlamentet og Rådet om dette med en begrunnelse for den manglende godkjenningen.
2. Europaparlamentet eller Rådet kan, når det er hensiktsmessig, innen én måned etter underretningen omhandlet i nr. 1, innkalle den ansvarlige kommissær og Myndighetens styreleder til et ekstraordinært møte med Europaparlamentets vedkommende komité eller Rådet slik at de kan framlegge og redegjøre for sine meningsforskjeller.

Artikkel 15

Tekniske gjennomføringsstandarder

1. Myndigheten kan utarbeide tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 291 i

TEUV på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Tekniske gjennomføringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal tjene til å fastsette vilkårene for anvendelse av disse rettsaktene. Myndigheten skal framlegge sine utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen til godkjenning.

Før utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk gjennomføringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk gjennomføringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksuversfristen nevnt i femte ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk gjennomføringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk gjennomføringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken har. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra interessentgruppen for bankvirksomhet omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart viderevende utkastet til teknisk gjennomføringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk gjennomføringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard.

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske gjennomføringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 16

Retningslinjer og anbefalinger

1. For å opprette en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en felles, ensartet og sammenhengende anvendelse av unionsretten skal Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger rettet til vedkommende myndigheter eller finansinstitusjoner.
2. Myndigheten skal om nødvendig gjennomføre åpne offentlige høringer om retningslinjene og anbefalingene og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene. Slike høringer og analyser skal stå i forhold til retningslinjenes eller anbefalingenes virkeområde, art og virkning. Myndigheten skal også, dersom det er relevant, be om uttalelser eller råd fra interessentgruppen for bankvirksomhet omhandlet i artikkel 37.
3. Vedkommende myndigheter og finansinstitusjonene skal gjøre sitt ytterste for å følge disse retningslinjene og anbefalingene.

Innen to måneder etter at en retningslinje eller anbefaling er utstedt, skal hver vedkommende myndighet bekrefte om den følger eller har til hensikt å følge retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette Myndigheten og gi en begrunnelse for dette.

Myndigheten skal offentliggjøre at en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge nevnte retningslinje eller anbefaling. Myndigheten kan også i hvert enkelt tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å følge retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom retningslinjen eller anbefalingen krever det, skal finansinstitusjoner på en klar og utførlig måte rapportere om hvorvidt de følger retningslinjen eller anbefalingen.

4. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har fulgt dem, og redegjøre for hvordan Myndigheten har til hensikt å sikre at de berørte vedkommende myndigheter i framtiden vil følge Myndighetens retningslinjer og anbefalinger.

Artikkel 17

Overtredelse av unionsretten

1. Dersom en vedkommende myndighet ikke har anvendt rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller har anvendt dem på en måte som kan være i strid med unionsretten, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som er opprettet i samsvar med artikkel 10–15, særlig ved å unnlate å sikre at finansinstitusjoner oppfyller kravene fastsatt i disse rettsaktene, skal Myndigheten handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nr. 2, 3 og 6 i denne artikkel.

2. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen eller interessentgruppen for bankvirksomhet eller av eget tiltak, og etter å ha underrettet den berørte vedkommende myndighet, kan Myndigheten granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten.

Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskingen.

3. Myndigheten kan, senest to måneder etter at granskingen er iverksatt, rette en anbefaling til berørte vedkommende myndighet med angivelse av hvilke tiltak som må treffes for å overholde unionsretten.

Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av anbefalingen underrette Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med unionsretten.

4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter unionsretten innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan Kommisjonen etter underretning fra Myndigheten eller av eget tiltak avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde unionsretten. Kommisjonens formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

Kommisjonen skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalin-

gen er vedtatt. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned.

Myndigheten og vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Kommisjonen.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 underrette Kommisjonen og Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.

6. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 innen fristen fastsatt i beslutningen, og dersom det er nødvendig raskt å bringe overtredelsen til opphør for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å overholde sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør.

Myndighetens beslutning skal være i samsvar med den formelle uttalelsen avgitt av Kommisjonen i henhold til nr. 4.

7. Beslutninger truffet i henhold til nr. 6 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Når de treffer tiltak i forbindelse med saker som er gjenstand for en formell uttalelse i henhold til nr. 4 eller en beslutning i henhold til nr. 6, skal vedkommende myndigheter etterkomme henholdsvis den formelle uttalelsen eller beslutningen.

8. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.

Artikkel 18

Tiltak i krisesituasjoner

1. I tilfeller der en ugunstig utvikling kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, skal Myndigheten aktivt legge til rette for og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

om nødvendig samordne eventuelle tiltak som treffes av berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

For å kunne ivareta en slik tilretteleggings- eller samordningsrolle skal Myndigheten holdes fullt underrettet om enhver relevant utvikling og inviteres til å delta som observatør på alle relevante møter som holdes av de berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

2. Etter anmodning fra Myndigheten, Kommisjonen eller ESRB kan Rådet, i samråd med Kommisjonen og ESRB, og, dersom det er hensiktsmessig, de europeiske tilsynsmyndigheter, treffe en beslutning rettet til Myndigheten, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon i henhold til denne forordning. Rådet skal vurdere nevnte beslutning på nytt med passende mellomrom og minst en gang i måneden. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på én måned, skal den automatisk oppheves. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituasjonen for opphørt.

Dersom ESRB eller Myndigheten anser at en krisesituasjon kan oppstå, skal de utstede en fortrolig anbefaling til Rådet og gi en vurdering av situasjonen. Rådet skal deretter vurdere behovet for et møte. I denne sammenheng skal det sikres at det tas behørig hensyn til en fortrolig behandling.

Dersom Rådet fastslår at det foreligger en krisesituasjon, skal det på behørig vis omgående underrette Europaparlamentet og Kommisjonen.

3. Dersom Rådet har truffet en beslutning i henhold til nr. 2, og det foreligger ekstraordinære omstendigheter der det er nødvendig med samordnede tiltak fra nasjonale myndigheters side for å reagere på en ugunstig utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, kan Myndigheten treffe enkeltbeslutninger som pålegger vedkommende myndigheter å iverksette de nødvendige tiltak i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2 med sikte på å motvirke denne utviklingen ved å sikre at finansinstitusjoner og vedkommende myndigheter oppfyller kravene i dette regelverket.
4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning omhandlet i nr. 3 innen fristen fastsatt i beslutningen, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i

rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder i tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe enkeltbeslutninger rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nevnte regelverk, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør. Dette skal gjelde bare i situasjoner der en vedkommende myndighet ikke anvender rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, eller anvender dem på en måte som framstår som et åpenbart brudd på disse rettsaktene, og dersom det er nødvendig raskt å treffe tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.

Artikkel 19

Løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter i grensekryssende situasjoner

1. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot framgangsmåten eller innholdet i en annen medlemsstats vedkommende myndighets tiltak eller kritiserer mangelen på tiltak i tilfeller angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører den myndighet som er fastsatt i artikkel 17, på anmodning fra en eller flere av de berørte myndigheter bistå myndighetene med å komme til enighet etter framgangsmåten i nr. 2-4 i denne artikkel.

I tilfeller angitt i regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og dersom det på grunnlag av objektive kriterier kan fastslås at det foreligger en tvist mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater, kan Myndigheten av eget tiltak bistå myndighetene med å løse tvisten etter framgangsmåten i nr. 2-4.

2. Myndigheten skal fastsette en frist for forliket mellom vedkommende myndigheter, idet det tas hensyn til alle relevante frister fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, til sakens

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kompleksitet og til hvor mye den haster. Myndigheten skal på dette stadium opptre som megler.

3. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke kommer til enighet i meglingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 tredje og fjerde ledd med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med unionsretten.
4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning og dermed unnlater å sikre at en finansinstitusjon oppfyller kravene som får direkte anvendelse på den i henhold til rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe en viss praksis til opphør.
5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak. Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.
6. I rapporten omhandlet i artikkel 50 nr. 2 skal styrelederen for Myndigheten angi arten og typen av tvist mellom vedkommende myndigheter, hvilke avtaler som er inngått, og hvilke beslutninger som er truffet for å løse tvistene.

Artikkel 20

Løsning av tverrsektorielle tvister mellom vedkommende myndigheter

Felleskomiteen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 og 56 løse tverrsektorielle tvister som måtte oppstå mellom vedkommende myndigheter som definert i henholdsvis artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheten skal bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene omhandlet i direktiv

2006/48/EF virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og fremme ensartet anvendelse av unionsretten blant tilsynskollegiene. Med mål om en tilnærming med hensyn til beste tilsynspraksis skal personale fra Myndigheten kunne delta i tilsynskollegienes virksomhet, herunder stedlig tilsyn, som utføres i fellesskap av to eller flere vedkommende myndigheter.

2. Myndigheten skal innta en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegier for institusjoner som driver grensekryssende virksomhet, virker på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen, idet det tas hensyn til den systemrisikoen finansinstitusjonene omhandlet i artikkel 23 utgjør.

Med hensyn til dette nummer og nr. 1 i denne artikkel skal Myndigheten anses for å være «vedkommende myndighet» i henhold til relevant regelverk.

Myndigheten kan

- a) i samarbeid med vedkommende myndigheter samle inn og dele alle relevante opplysninger for å lette kollegiets arbeid samt opprette og forvalte et sentralt system for å gjøre slike opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i kollegiet,
- b) innlede og samordne stresstester i hele Unionen i samsvar med artikkel 32 for å vurdere finansinstitusjoners motstandsdyktighet, særlig den systemrisikoen finansinstitusjoner omhandlet i artikkel 23 utgjør, mot ugunstig markedsutvikling og vurdere om systemrisikoen kan øke i stressituasjoner, idet det sikres at det på nasjonalt plan anvendes en konsekvent metode for slike tester, og at det ved behov rettes en anbefaling til vedkommende myndigheter om å rette opp problemer som påvises ved stresstesten,
- c) fremme et effektivt og formålstjenlig tilsyn, herunder vurdere de risikoene finansinstitusjoner er eller kan bli eksponert for, som fastslått under tilsynsprosessen eller i stressituasjoner,
- d) overvåke, i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i denne forordning, de oppgavene vedkommende myndigheter utfører, og
- e) anmode et kollegium om ytterligere overveielser i saker der den mener at beslutningen vil føre til feil anvendelse av unionsretten eller ikke vil bidra til å nå målet om tilnærming av tilsynspraksis. Myndigheten kan også anmode den konsoliderende til-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

synsmyndighet om å planlegge et møte i kollegiet eller tilføye et punkt på dagsordenen for et møte.

3. Myndigheten kan utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelse av bestemmelsene om tilsynskollegienes virkemåte og utstedte retningslinjer og anbefalinger vedtatt i henhold til artikkel 16 for å fremme en tilnærming av tilsynsrutiner og beste praksis vedtatt av tilsynskollegiene.
4. Myndigheten skal ha en rettslig bindende meglerrolle for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19. Myndigheten kan treffe tilsynsbeslutninger som får direkte anvendelse på den berørte institusjon i samsvar med artikkel 19.

Artikkel 22

Alminnelige bestemmelser

1. Myndigheten skal behørig vurdere systemrisiko som fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse av de finansielle tjenestene som
  - a) skyldes en svekkelse i hele eller deler av finanssystemet og
  - b) kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheten skal, når det er hensiktsmessig, ta hensyn til den overvåking og vurdering av systemrisikoer som er utarbeidet av ESRB og Myndigheten, og reagere på varsler og anbefalinger fra ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB utarbeide et felles sett av kvantitative og kvalitative indikatorer (risikotavle) for påvisning og måling av systemrisiko.

Myndigheten skal også utvikle en hensiktsmessig ordning for stresstesting for å bidra til å fastslå hvilke institusjoner som kan utgjøre en systemrisiko. Slike institusjoner skal underlegges skjerpet tilsyn og om nødvendig framgangsmåtene for gjenoppbygging og omstrukturering omhandlet i artikkel 25.

3. Uten at det berører rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal Myndigheten om nødvendig utarbeide ytterligere retningslinjer og anbefalinger for finansinstitusjoner for å ta hensyn til den systemrisikoen de utgjør.

Myndigheten skal sikre at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, tas i betraktning når den utarbeider utkast til tekniske

regulerings- og gjennomføringsstandarder på de områdene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

4. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak kan Myndigheten gjennomføre en undersøkelse av en bestemt type finansinstitusjon eller produkttype eller type atferd for å vurdere mulige trusler mot finanssystemets stabilitet og gi de berørte vedkommende myndigheter egnede anbefalinger om tiltak.

For dette formål kan Myndigheten utøve den myndighet den gis i henhold til denne forordning, herunder artikkel 35.

5. Felleskomiteen skal sikre en overordnet samordning på tvers av sektorer av den virksomhet som utøves i henhold til denne artikkel.

Artikkel 23

Påvisning og måling av systemrisiko

1. Myndigheten skal i samråd med ESRB utarbeide kriterier for påvisning og måling av systemrisiko og en hensiktsmessig ordning for stresstesting som omfatter en vurdering av muligheten for at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, kan øke i stressituasjoner. De finansinstitusjonene som kan utgjøre en systemrisiko, skal underlegges skjerpet tilsyn og om nødvendig framgangsmåtene for gjenoppbygging og omstrukturering omhandlet i artikkel 25.
2. Myndigheten skal fullt ut ta hensyn til relevante internasjonale metoder når den utarbeider kriteriene for påvisning og måling av den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, herunder de metodene som er fastsatt av Rådet for finansiell stabilitet, Det internasjonale valutafond og Den internasjonale oppgjørsbank.

Artikkel 24

Permanent evne til å reagere på systemrisiko

1. Myndigheten skal sikre at den løpende har faglig kapasitet til å reagere effektivt dersom det skulle oppstå systemrisiko som omhandlet i artikkel 22 og 23, særlig med hensyn til institusjoner som utgjør en systemrisiko.
2. Myndigheten skal utføre de oppgavene den gis ved denne forordning og regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og skal bidra til å sikre et sammenhengende og samordnet system for krisehåndtering og kriseløsning i Unionen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 25

Framgangsmåter for gjenoppretting og omstrukturering

1. Myndigheten skal bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, framgangsmåter i krisesituasjoner og forebyggende tiltak for å redusere virkningene på systemet av en eventuell svikt.
2. Myndigheten kan fastsette beste praksis med sikte på å lette omstrukturering av institusjoner og særlig konserner som driver grensekryssende virksomhet, på en måte som hindrer spredning av negative virkninger, sikre at egnede verktøyer, herunder tilstrekkelige ressurser, er tilgjengelige og gjøre det mulig å omstrukturere institusjonen eller konsernet på en ordnet og kostnadseffektiv måte til rett tid.
3. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.

Artikkel 26

Europeisk system av innskuddsgarantiordninger

1. Myndigheten skal bidra til å styrke det europeiske systemet av nasjonale innskuddsgarantiordninger ved å utøve den myndighet den gis ved denne forordning, for å sikre korrekt anvendelse av direktiv 94/19/EF, med det formål å sikre at nasjonale innskuddsgarantiordninger er tilstrekkelig finansiert gjennom bidrag fra finansinstitusjoner, herunder de finansinstitusjonene som er opprettet og mottar innskudd i Unionen, men som har hovedkontor utenfor Unionen i henhold til direktiv 94/19/EF, og for å sørge for et høyt nivå for vern av alle innskyttere innenfor en harmonisert ramme i hele Unionen, noe som ikke påvirker de stabiliserende vernetiltakene i de gjensidige garantiordningene, forutsatt at de er i samsvar med unionsregelverket.
2. Artikkel 16 om Myndighetens myndighet til å vedta retningslinjer og anbefalinger får anvendelse på innskuddsgarantiordninger.
3. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.
4. Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en

undersøkelse av tilnærmingen av det europeiske systemet av nasjonale innskuddsgarantiordninger.

Artikkel 27

Europeisk system for omstrukturering av banker samt finansieringsordninger

1. Myndigheten skal bidra til å utvikle metoder for omstrukturering av kriserammede finansinstitusjoner, særlig institusjoner som kan utgjøre en systemrisiko, på en måte som hindrer spredning av negative virkninger og gjør det mulig å omstrukturere dem på en ordnet måte til rett tid, herunder, dersom det er relevant, sammenhengende og solide finansieringsordninger.
2. Myndigheten skal bidra til å vurdere behovet for et system av sammenhengende, solide og troverdige finansieringsordninger, med hensiktsmessige finansieringsvirkemidler knyttet til et sett av samordnede nasjonale ordninger for krisehåndtering.

Myndigheten skal bidra til arbeidet med spørsmål om like vilkår og samlede virkninger av eventuelle systemer med avgifter og bidrag som kan bli innført for finansinstitusjoner for å sikre rettferdig fordeling av byrdene og stimulere til å demme opp for systemrisiko, som del av en sammenhengende og troverdig ramme for omstrukturering.

Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en undersøkelse av muligheten for å styrke Myndighetens rolle innenfor en ramme av forebygging, håndtering og løsning av kriser, og om nødvendig opprettelsen av et europeisk omstrukturingsfond.

Artikkel 28

Delegering av oppgaver og ansvar

1. Vedkommende myndigheter kan, med samtykke fra den ansvarlige delegeres til, delegeres oppgaver og ansvar til Myndigheten eller andre vedkommende myndigheter på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel. Medlemsstatene kan fastsette særlige ordninger for delegering av ansvar som må overholdes før deres vedkommende myndigheter inngår slike delegeringsavtaler, og som kan begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med finansinstitusjoner eller finanskonserner som driver grensekryssende virksomhet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Myndigheten skal stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter ved å fastsette hvilke oppgaver og hvilket ansvar som kan delegeres eller utøves i fellesskap, og ved å fremme beste praksis.
3. Delegering av ansvar skal medføre en omfordeling av den myndighet som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Lovgivningen som gjelder for den myndighet ansvaret delegeres til, får anvendelse på framgangsmåten, håndhevingen, den administrative kontrollen og domstolskontrollen knyttet til det delegerte ansvaret.
4. Vedkommende myndigheter skal underrette Myndigheten om de delegeringsavtalene de har til hensikt å inngå. De skal sette avtalene i kraft tidligst en måned etter at Myndigheten er underrettet.

Myndigheten kan avgi uttalelse om den planlagte avtalen innen en måned etter at den er blitt underrettet.

Myndigheten skal på en hensiktsmessig måte offentliggjøre enhver delegeringsavtale slik den er inngått av vedkommende myndigheter, for å sikre at alle berørte parter er behørig underrettet.

Artikkel 29

Felles tilsynskultur

1. Myndigheten skal bidra aktivt til å bygge opp en felles tilsynskultur i Unionen og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre ensartede framgangsmåter og konsekvente metoder i hele Unionen. Myndigheten skal minst
  - a) avgi uttalelser til vedkommende myndigheter,
  - b) fremme effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes,
  - c) bidra til at det utarbeides ensartede tilsynsstandarder, herunder standarder for rapportering, og internasjonale regnskapsstandarder av høy kvalitet i samsvar med artikkel 1 nr. 3,
  - d) gjennomgå anvendelsen av de relevante tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene Kommisjonen har vedtatt, og av de retningslinjene og anbefalingene Myndigheten har utstedt, samt foreslå endringer der dette er hensiktsmessig, og

- e) opprette opplæringsprogrammer innenfor og på tvers av sektorer, lette utveksling av personale og oppmuntre vedkommende myndigheter til å intensivere bruken av ordninger for utlån av personale og andre verktøyer.
2. Myndigheten kan etter behov utvikle nye praktiske hjelpemidler og tilnæringsverktøyer for å fremme felles tilsynsmetoder og -praksis.

Artikkel 30

Fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter

1. Myndigheten skal med jevne mellomrom organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av deler av eller hele virksomheten til vedkommende myndigheter for å styrke konsekvensen i tilsynsresultatene ytterligere. For dette formål skal Myndigheten utvikle metoder som gjør det mulig å foreta en objektiv vurdering og sammenligning av de myndigheter som blir vurdert. Ved fagfellevurdering skal det tas hensyn til eksisterende opplysninger og vurderinger som allerede er gjort av den berørte vedkommende myndighet.
2. Fagfellevurderingen skal omfatte, men ikke begrenses til, en vurdering av
  - a) hvorvidt vedkommende myndigheters ressurser og styringsformer er hensiktsmessige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse av de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene omhandlet i artikkel 10–15 og rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 samt evnen til å reagere på markedsutviklingen,
  - b) graden av tilnærming som er oppnådd i anvendelsen av unionsretten og i tilsynspraksis, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene, retningslinjene og anbefalingene vedtatt i henhold til artikkel 10–16, og i hvilken grad tilsynspraksisen bidrar til oppfyllelse av målene fastsatt i unionsretten,
  - c) beste praksis utviklet av en vedkommende myndighet som kan være nyttig å ta i bruk for andre vedkommende myndigheter,
  - d) effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd i håndhevingen av bestemmelser som er vedtatt for gjennomføring av unionsretten, herunder forvaltningsmessige tiltak og sanksjoner iverksatt mot ansvarlige personer i tilfeller der disse bestemmelsene ikke er overholdt.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. På grunnlag av en fagfelle vurdering kan Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger i samsvar med artikkel 16. I samsvar med artikkel 16 nr. 3 skal vedkommende myndigheter etterstrebe å følge disse retningslinjene og anbefalingene. Myndigheten skal ta hensyn til resultatet av fagfelle vurderingen når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder i samsvar med artikkel 10–15.
4. Myndigheten skal offentliggjøre beste praksis som påvises ved fagfelle vurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfelle vurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfelle vurderingen.

Artikkel 31

Samordningsfunksjon

Myndigheten skal ivareta den generelle samordningen av vedkommende myndigheter, særlig i situasjoner der en ugunstig utvikling vil kunne true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i finanssystemet i Unionen.

Myndigheten skal fremme en samordnet reaksjon fra Unionen, blant annet ved å

- a) lette utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter,
- b) fastsette omfanget av og, når det er mulig og hensiktsmessig, kontrollere at de opplysningene som bør gjøres tilgjengelige for berørte vedkommende myndigheter, er pålitelige,
- c) utføre ikke-bindende megling på anmodning fra vedkommende myndighet eller av eget tiltak, uten at dette berører artikkel 19,
- d) underrette ESRB omgående om eventuelle krisesituasjoner,
- e) treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av berørte vedkommende myndigheter,
- f) sentralisere opplysninger mottatt fra vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 21 og 35 som følge av den lovfestede rapporteringsplikten for institusjoner som driver virksomhet i mer enn én medlemsstat. Myndigheten skal videreformidle disse opplysningene til andre berørte vedkommende myndigheter.

Artikkel 32

Vurdering av markedsutviklingen

1. Myndigheten skal overvåke og vurdere markedsutviklingen innenfor sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), ESRB, Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om relevante tendenser innenfor tilsyn på mikroplan, potensielle risikoer og sårbarhet. Myndigheten skal i sin vurdering ta med en økonomisk analyse av de markedene der finansinstitusjoner driver virksomhet, og en vurdering av den potensielle markedsutviklingens innvirkning på slike institusjoner.
2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB iverksette og samordne vurderinger på unionsplan av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling. For dette formål skal den utvikle følgende til bruk for vedkommende myndigheter:
  - a) felles metoder for å vurdere hvilken virkning økonomiske scenarier vil ha på en institusjons finansielle stilling,
  - b) felles strategier for hvordan resultatene av vurderingene av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet formidles,
  - c) felles metoder for å vurdere hvilken virkning visse produkter eller distribusjonsprosesser har på en institusjons finansielle stilling og på informasjonen til innskyttere, investorer og kunder.
3. Uten at det berører ESRBs oppgaver fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010, skal Myndigheten minst én gang i året, og om nødvendig oftere, framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og ESRB vurderinger av tendenser, potensielle risikoer og sårbarhet innenfor sitt ansvarsområde.

Myndigheten skal i disse vurderingene ta med en klassifisering av de risikoene og den sårbarheten som er viktigst, og om nødvendig anbefale forebyggende tiltak eller utbedrings tiltak.
4. Myndigheten skal sikre en tilstrekkelig dekning av utvikling, risiko og sårbarhet på tvers av sektorer ved å samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 33

Internasjonale forbindelser

1. Uten at det berører medlemsstatenes eller unionsinstitusjonenes respektive myndighet, kan Myndigheten opprette kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndigheter, internasjonale organisasjoner og forvaltninger i tredjestater. Disse avtalene skal ikke medføre juridiske forpliktelser for Unionen og dens medlemsstater og skal heller ikke hindre medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter i å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med disse tredjestatene.
2. Myndigheten skal bistå i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet som skal gjelde for tilsynsordninger i tredjestater i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke forvaltningsavtaler som er inngått med internasjonale organisasjoner eller tredjestaters forvaltninger, og hvilken bistand den har gitt i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet.

Artikkel 34

Andre oppgaver

1. Myndigheten kan på anmodning fra Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen om alle spørsmål knyttet til dens ansvarsområde.
2. Når det gjelder tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv som omfattes av direktiv 2006/48/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter i to eller flere medlemsstater, kan Myndigheten etter søknad fra en av de berørte vedkommende myndigheter avgi og offentliggjøre en uttalelse om en tilsynsvurdering, unntatt i forbindelse med kriteriene fastsatt i artikkel 19a nr. 1 bokstav e) i direktiv 2006/48/EF. Uttalelsen skal avgis omgående og uansett innen utgangen av vurderingsperioden i samsvar med direktiv 2006/48/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF. Artikkel 35 får anvendelse på de områdene Myndigheten kan avgi uttalelse om.

Artikkel 35

Innsamling av opplysninger

1. På anmodning fra Myndigheten skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter gi

Myndigheten alle de opplysningene den trenger for å utføre de oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordning, forutsatt at de har lovlig tilgang til de relevante opplysningene, og at anmodningen om opplysninger er nødvendig sett i forhold til den aktuelle oppgavens art.

2. Myndigheten kan også be om at opplysninger framlegges med regelmessige mellomrom og i bestemte formater. Slike anmodninger skal om mulig framsettes ved bruk av felles rapporteringsformater.
3. Etter en behørig begrunnet anmodning fra en medlemsstats vedkommende myndighet kan Myndigheten framlegge enhver opplysning som er nødvendig for at vedkommende myndighet skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med kravene om taushetsplikt fastsatt i sektorregelverket og i artikkel 70.
4. Før Myndigheten anmoder om opplysninger i henhold til denne artikkel, og for å unngå dobbel rapporteringsplikt, skal den ta hensyn til all relevant eksisterende statistikk som er utarbeidet og formidlet av Det europeiske statistikk-system og Det europeiske system av sentralbanker.
5. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges av vedkommende myndighet til rett tid, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning til andre tilsynsmyndigheter, til det departement som har ansvar for finansspørsmål, dersom dette har tilsynsopplysninger til rådighet, til den nasjonale sentralbank eller til den berørte medlemsstats statistikkontor.
6. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges til rett tid i henhold til nr. 1 eller 5, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning direkte til de berørte finansinstitusjonene. Den begrunnede anmodningen skal inneholde en forklaring på hvorfor opplysningene om de enkelte finansinstitusjonene er nødvendige.
Myndigheten skal underrette berørte vedkommende myndigheter om anmodninger i henhold til dette nummer og nr. 5.
På anmodning fra Myndigheten skal vedkommende myndigheter bistå Myndigheten i innsamlingen av opplysninger.
7. Myndigheten kan benytte fortrolige opplysninger mottatt i henhold til denne artikkel bare ved utførelsen av de oppgavene den er pålagt ved denne forordning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheten skal samarbeide nært og regelmessig med ESRB.
2. Myndigheten skal regelmessig og til rett tid gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver. Alle data som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og som ikke finnes i summarisk eller sammenfattet form, skal omgående framlegges for ESRB etter en begrunnet anmodning som fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB fastsette formålstjenlige interne framgangsmåter for overføring av fontrolige opplysninger, særlig opplysninger om de enkelte finansinstitusjonene.
3. Myndigheten skal i samsvar med nr. 4 og 5 sikre hensiktsmessig oppfølging av varsler og anbefalinger fra ESRB omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.
4. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling som ESRB har rettet til den, skal Myndigheten omgående innkalle til et møte i tilsynsstyret og vurdere hvilke følger et slikt varsel eller en slik anbefaling har for utførelsen av dens oppgaver.

Myndigheten skal, etter den relevante framgangsmåten for beslutningstaking i samsvar med den myndighet den er gitt ved denne forordning, beslutte hvilke tiltak som skal treffes for å håndtere de problemene som påpekes i varselet eller anbefalingen.

Dersom Myndigheten ikke følger opp en anbefaling, skal den gi ESRB og Rådet en begrunnelse for dette.

5. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling fra ESRB som er rettet til en vedkommende myndighet, skal Myndigheten, dersom det er relevant, utøve den myndighet den er gitt ved denne forordning til å sikre at den følges opp til rett tid.

Dersom adressaten ikke har til hensikt å følge anbefalingen fra ESRB, skal den underrette tilsynsstyret og drøfte sin begrunnelse med tilsynsstyret.

Vedkommende myndighet skal ta behørig hensyn til tilsynsstyrets synspunkter når den underretter Rådet og ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved utførelsen av de oppgavene som er fastsatt i denne forordning, skal Myndigheten i størst mulig grad ta hensyn til ESRBs varsler og anbefalinger.

Artikkel 37

Interessentgruppen for bankvirksomhet

1. For å lette samråd med berørte parter på områder som er relevante for Myndighetenes oppgaver, skal det opprettes en interessentgruppe for bankvirksomhet. Interessentgruppen for bankvirksomhet skal rådspørres om tiltak som treffes i henhold til artikkel 10-15 om tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og, med mindre retningslinjene og anbefalingene gjelder enkelte finansinstitusjoner, artikkel 16 om retningslinjer og anbefalinger. Dersom det må treffes hastetiltak og samråd blir umulig, skal interessentgruppen for bankvirksomhet underrettes så raskt som mulig.

Interessentgruppen for bankvirksomhet skal møtes minst fire ganger i året.

2. Interessentgruppen for bankvirksomhet skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på kreditt- og verdipapirinstitusjoner som driver virksomhet i Unionen, representanter for deres ansatte samt forbrukere, brukere av banktjenester og representanter for små og mellomstore bedrifter. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal representere finansinstitusjoner, hvorav tre skal representere samvirke- og sparebanker.
3. Medlemmene av interessentgruppen for bankvirksomhet skal utnevnes av tilsynsstyret etter forslag fra de berørte partene. Når tilsynsstyret treffer sin beslutning, skal det i den grad det er mulig sikre at det foretas en hensiktsmessig geografisk og kjønnsmessig fordeling mellom representanter for de berørte partene i hele Unionen.
4. Myndigheten skal, med forbehold for taushetsplikten fastsatt i artikkel 70, framlegge alle nødvendige opplysninger og stille nødvendige sekretariatsfunksjoner til rådighet for interessentgruppen for bankvirksomhet. Medlemmer av interessentgruppen for bankvirksomhet som representerer ideelle organisasjoner, med unntak av representanter for næringen, skal motta tilfredsstillende godtgjøring. Interessentgruppen for bankvirksomhet kan opprette arbeidsgrupper for tekniske spørsmål. Medlemmer av interessentgruppen for bankvirksomhet skal ha en mandatperiode på to og et halvt år, og deretter skal det innledes en ny framgangsmåte for utvelging.

Mandatet til medlemmene av interessentgruppen for bankvirksomhet kan fornyes én gang.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Interessentgruppen for bankvirksomhet kan avgis uttalelser og gi råd til Myndigheten i alle spørsmål som gjelder Myndighetens oppgaver, med særlig vekt på oppgavene fastsatt i artikkel 10–16 og artikkel 29, 30 og 32.
6. Interessentgruppen for bankvirksomhet skal vedta sin forretningsorden med to tredels flertall blant sine medlemmer.
7. Myndigheten skal offentliggjøre interessentgruppen for bankvirksomhets uttalelser og råd og resultatene av dens samråd.

Artikkel 38

Beskyttelsestiltak

1. Myndigheten skal sikre at ingen beslutninger truffet i henhold til artikkel 18 eller 19 på noen måte berører medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.
2. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 19 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen to uker etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten og Kommisjonen om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Innen én måned etter underretningen fra medlemsstaten skal Myndigheten underrette medlemsstaten om hvorvidt den opprettholder sin beslutning, eller om den endrer eller tilbakekaller den. Dersom beslutningen opprettholdes eller endres, skal Myndigheten erklære at finanspolitiske ansvarsområder ikke berøres.

Dersom Myndigheten opprettholder sin beslutning, skal Rådet på et av sine møter senest to måneder etter at Myndigheten har underrettet medlemsstaten som fastsatt i fjerde ledd, med et flertall av de avgitte stemmene avgjøre om Myndighetens beslutning skal opprettholdes.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å opprettholde Myndighetens beslutning i samsvar med femte ledd, skal Myndighetens beslutning oppheves.

3. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 18 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen tre virkedager etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens

beslutning, underrette Myndigheten, Kommisjonen og Rådet om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Rådet skal innen ti virkedager innkalle til et møte og med simpelt flertall av sine medlemmer treffe en beslutning om hvorvidt Myndighetens beslutning skal tilbakekalles.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å tilbakekalle Myndighetens beslutning i samsvar med fjerde ledd, skal den midlertidige opphevingen av Myndighetens beslutning opphøre.

4. Dersom Rådet har truffet en beslutning i samsvar med nr. 3 om ikke å tilbakekalle en beslutning truffet av Myndigheten som gjelder artikkel 18 nr. 3, og den berørte medlemsstat fortsatt mener at Myndighetens beslutning berører dens finanspolitiske ansvar, kan nevnte medlemsstat underrette Kommisjonen og Myndigheten og anmode om at Rådet tar saken opp til ny behandling. Den berørte medlemsstat skal tydelig angi grunnene til at den ikke er enig i Rådets beslutning.

Innen fire uker etter underretningen omhandlet i første ledd skal Rådet bekrefte sin opprinnelige beslutning eller treffe ny beslutning i samsvar med nr. 3.

Rådet kan forlenge fristen på fire uker med ytterligere fire uker dersom omstendighetene krever det.

5. Ethvert misbruk av denne artikkel, særlig i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har betydelige eller vesentlige finanspolitiske følger, er uforenlig med det indre marked og skal være forbudt.

Artikkel 39

Framgangsmåte for beslutningstaking

1. Før Myndigheten treffer beslutninger i henhold til denne forordning, skal den underrette alle navngitte adressater om at den har til hensikt å treffe en slik beslutning, og angi den fristen adressaten har til å komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken haster, dens kompleksitet og mulige følger. Dette får anvendelse mutatis mutandis på anbefalinger som omhandlet i artikkel 17 nr. 3.
2. Myndighetens beslutninger skal begrunnes.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Adressatene for Myndighetens beslutninger skal underrettes om klageadgangen i henhold til denne forordning.
4. Dersom Myndigheten har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal denne beslutningen vurderes på nytt med passende mellomrom.
5. De beslutningene Myndigheten treffer i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, skal offentliggjøres med angivelse av den berørte vedkommende myndighet eller finansinstitusjon og hovedinnholdet i beslutningen, med mindre slik offentliggjøring er i strid med finansinstitusjoners rettmessige interesse i å verne sine forretningshemmeligheter eller kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

Kapittel III

Organisasjon

Avsnitt 1

Tilsynsstyret

Artikkel 40

Sammensetning

1. Tilsynsstyret skal være sammensatt av
  - a) en leder (uten stemmerett),
  - b) lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med kredittinstitusjoner i hver medlemsstat, som skal møte personlig minst to ganger i året,
  - c) en representant (uten stemmerett) for Kommisjonen,
  - d) en representant (uten stemmerett) for Den europeiske sentralbank,
  - e) en representant (uten stemmerett) for ESRB,
  - f) en representant (uten stemmerett) for hver av de andre to europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Tilsynsstyret skal innkalle til møte med interessentgruppen for bankvirksomhet regelmessig og minst to ganger i året,
3. Hver vedkommende myndighet er ansvarlig for å utpeke et varamedlem på høyt nivå i samme myndighet, som kan erstatte medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bok-

stav b) dersom vedkommende er forhindret fra å møte.

4. Dersom myndigheten nevnt i nr. 1 bokstav b) ikke er en sentralbank, kan medlemmet av tilsynsstyret nevnt i samme nummer beslutte å ta med seg en representant (uten stemmerett) for medlemsstatens sentralbank.
5. I medlemsstater der mer enn én myndighet er ansvarlig for tilsynet i henhold til denne forordning, skal disse myndighetene bli enige om en felles representant. Når et spørsmål som skal drøftes i tilsynsstyret, ikke faller inn under myndigheten til den nasjonale myndighet som er representert av medlemmet nevnt i nr. 1 bokstav b), kan nevnte medlem ledsages av en representant (uten stemmerett) for den aktuelle nasjonale myndigheten.
6. Når saker innenfor virkeområdet for direktiv 94/19/EF skal behandles, kan medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) om nødvendig ledsages av en representant (uten stemmerett) for de berørte organer som forvalter innskuddsgarantiordningene i medlemsstatene.
7. Tilsynsstyret kan beslutte å la observatører delta.
Daglig leder kan delta (uten stemmerett) på tilsynsstyrets møter.

Artikkel 41

Interne komiteer og ekspertgrupper

1. Tilsynsstyret kan nedsette interne komiteer eller ekspertgrupper for bestemte oppgaver som er tildelt tilsynsstyret, og kan beslutte at visse klart definerte oppgaver og beslutninger skal delegeres til interne komiteer eller ekspertgrupper, styret eller lederen.
2. Med hensyn til artikkel 19 skal tilsynsstyret sammenkalle en uavhengig ekspertgruppe som skal bestå av lederen og to av tilsynsstyrets medlemmer som ikke er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, og som verken har noen interesse i konflikten eller har direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter.
3. Med forbehold for artikkel 19 nr. 2 skal ekspertgruppen foreslå en beslutning for endelig vedtakelse i tilsynsstyret etter framgangsmåten i artikkel 44 nr. 1 tredje ledd.
4. Tilsynsstyret vedtar forretningsordenen for ekspertgruppen nevnt i nr. 2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 42

Uavhengighet

Ved utførelsen av de oppgavene tilsynsstyret er gitt ved denne forordning, skal lederen og de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse og ikke be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan tilsynsstyrets medlemmer utfører sine oppgaver.

Artikkel 43

Oppgaver

1. Tilsynsstyret skal fastsette retningslinjer for Myndighetens arbeid og ha ansvar for å treffe beslutningene omhandlet i kapittel II.
2. Tilsynsstyret skal vedta uttalelsene, anbefalingene og beslutningene og gi de rådene som er nevnt i kapittel II.
3. Tilsynsstyret skal utnevne lederen.
4. Tilsynsstyret skal innen 30. september hvert år etter forslag fra styret vedta Myndighetens arbeidsprogram for det kommende året og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

5. Tilsynsstyret skal etter forslag fra styret vedta årsrapporten om Myndighetens virksomhet, herunder om utførelsen av lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, og skal oversende denne rapporten til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Revisjonsretten og Den europeiske økonomiske og sosiale komité innen 15. juni hvert år. Rapporten skal offentliggjøres.
6. Tilsynsstyret skal vedta Myndighetens flerårige arbeidsprogram og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Det flerårige arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

7. Tilsynsstyret skal vedta budsjettet i samsvar med artikkel 63.

8. Tilsynsstyret skal utøve disiplinærmyndighet overfor leder og daglig leder og kan avsette dem i samsvar med henholdsvis artikkel 48 nr. 5 og artikkel 51 nr. 5.

Artikkel 44

Beslutningstaking

1. Tilsynsstyrets beslutninger skal treffes med simpelt flertall av dets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

Når det gjelder rettsaktene omhandlet i artikkel 10-16 og tiltak og beslutninger som vedtas i henhold til artikkel 9 nr. 5 tredje ledd og kapittel VI, og som unntak fra første ledd i dette nummer, skal tilsynsstyret treffe beslutninger på grunnlag av et kvalifisert flertall av sine medlemmer som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og artikkel 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, for beslutninger som treffes av den konsoliderende tilsynsmyndighet, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, anses som vedtatt dersom den godkjennes med simpelt flertall, med mindre den forkastes av medlemmene som representerer et blokkerende mindretall av stemmene som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder alle andre beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, vedtas med simpelt flertall av tilsynsstyrets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

2. Lederen skal innkalle til møtene i tilsynsstyret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.
3. Tilsynsstyret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen skal det fastsettes nærmere avstemningsregler, herunder om nødvendig regler for beslutningsdyktighet. Medlemmene uten stemmerett og observatørene, med unntak av leder og daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre noe annet er fastsatt i artikkel 75 nr. 3 eller i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Avsnitt 2

Styret

Artikkel 45

Sammensetning

1. Styret skal være sammensatt av lederen og seks andre medlemmer av tilsynsstyret som velges av og blant de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret.

Med unntak av lederen skal hvert medlem av styret ha et varamedlem som kan erstatte vedkommende dersom vedkommende er forhindret fra å møte.

Mandatperioden for medlemmene som velges av tilsynsstyret, skal være to og et halvt år. Mandatet kan fornyes én gang. Sammensetningen av styret skal være balansert og forholdsmessig og skal gjenspeile Unionen som helhet. Mandatene skal være overlappende, og det skal anvendes en hensiktsmessig rotasjonsordning.

2. Styrets beslutninger skal treffes med et flertall av medlemmene som er til stede. Hvert medlem skal ha én stemme.

Daglig leder og en representant for Kommissjonen skal delta uten stemmerett på møtene i styret.

Kommissjonens representant skal ha rett til å stemme i saker nevnt i artikkel 63.

Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

3. Lederen skal innkalle til møtene i styret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.

Styret skal holde møte før hvert møte i tilsynsstyret og så ofte som styret anser det som nødvendig. Det skal holdes minst fem møter i året.

4. Medlemmene av styret kan, med forbehold for forretningsordenen, bistås av rådgivere eller sakkyndige. Medlemmene uten stemmerett, med unntak av daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i styret som gjelder enkelte finansinstitusjoner.

Artikkel 46

Uavhengighet

Medlemmene av styret skal opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse, og skal ikke be om eller motta instruks fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan medlemmene av styret utfører sine oppgaver.

Artikkel 47

Oppgaver

1. Styret skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt i samsvar med denne forordning.
2. Styret skal foreslå et årlig og flerårig arbeidsprogram som skal vedtas av tilsynsstyret.
3. Styret skal utøve sin budsjettmyndighet i samsvar med artikkel 63 og 64.
4. Styret skal vedta Myndighetens plan for personalpolitikken og i henhold til artikkel 68 nr. 2 nødvendige gjennomføringstiltak for vedtekene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn (heretter kalt «tjenestemannsvedtekene»).
5. Styret skal vedta særlige bestemmelser om retten til tilgang til Myndighetens dokumenter i samsvar med artikkel 72.
6. Styret skal foreslå en årsrapport om Myndighetens virksomhet, herunder om lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, for tilsynsstyret for godkjenning.
7. Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
8. Styret skal utnevne og avsette medlemmene av klageinstansen i samsvar med artikkel 58 nr. 3 og 5.

Avsnitt 3

Leder

Artikkel 48

Utnevning og oppgaver

1. Myndigheten skal være representert av en leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.

Lederen skal ha ansvar for å forberede arbeidet i tilsynsstyret og lede møtene i tilsynsstyret og styret.

2. Lederen skal utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.

Før lederen tiltrer sitt embete og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kan Europaparlamentet, etter å ha hørt den kandidaten tilsynsstyret har valgt, gjøre innsigelse mot at nevnte person utnevnes.

Tilsynsstyret skal blant sine medlemmer også velge et varamedlem som skal ivareta lederens funksjoner i dennes fravær. Varamedlemmet skal ikke velges blant medlemmene av styret.

3. Lederens mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av lederens femårige mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
  - b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen, fornye lederens mandatperiode én gang med forbehold for Europaparlamentets bekreftelse.

5. Lederen kan bare avsettes av Europaparlamentet etter beslutning i tilsynsstyret.

Lederen skal ikke hindre tilsynsstyret i å drøfte spørsmål som gjelder lederen, særlig behovet for å avsette vedkommende, og skal ikke delta i drøftinger om slike spørsmål.

Artikkel 49

Uavhengighet

Uten at det berører tilsynsstyrets rolle i spørsmål om lederens oppgaver, skal lederen verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan lederen utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal lederen, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet og Rådet kan anmode lederen eller lederens varamedlem om å avgi en erklæring, samtidig som det tas fullt hensyn til deres uavhengighet. Lederen skal avgi en erklæring til Europaparlamentet og besvare

ethvert spørsmål fra dets medlemmer når de anmoder om det.

2. Lederen skal etter anmodning og minst 15 dager før erklæringen nevnt i nr. 1 avgis, framlegge en skriftlig rapport for Europaparlamentet om Myndighetens hovedvirksomhet.
3. I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 11-18 og artikkel 20 og 33 skal rapporten inneholde alle relevante opplysninger som Europaparlamentet anmoder om etter behov.

Avsnitt 4

Daglig leder

Artikkel 51

Utnevning

1. Myndigheten skal ledes av en daglig leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.
2. Daglig leder skal utnevnes av tilsynsstyret etter bekreftelse fra Europaparlamentet på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelgelse.
3. Daglig leders mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av daglig leders mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
  - b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen nevnt i første ledd, fornye daglig leders mandatperiode én gang.
5. Daglig leder kan bare avsettes etter beslutning i tilsynsstyret.

Artikkel 52

Uavhengighet

Uten at det berører styrets eller tilsynsstyrets respektive roller i spørsmål om daglig leders oppgaver, skal daglig leder verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan daglig leder utfører sine oppgaver.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal daglig leder, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 53

Oppgaver

1. Daglig leder skal ha ansvar for å lede Myndigheten og forberede styrets arbeid.
2. Daglig leder skal ha ansvar for å gjennomføre Myndighetens årlige arbeidsprogram under veiledning av tilsynsstyret og under styrets kontroll.
3. Daglig leder skal treffe nødvendige tiltak, særlig vedta interne administrative instruksjoner og offentliggjøre meldinger, for å sikre at Myndigheten fungerer i samsvar med denne forordning.
4. Daglig leder skal utarbeide et flerårig arbeidsprogram som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
5. Senest 30. juni hvert år skal daglig leder utarbeide et arbeidsprogram for påfølgende år, som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
6. Daglig leder skal utarbeide et foreløpig budsjettforslag i henhold til artikkel 63 og gjennomføre Myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 64.
7. Hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til rapport med et avsnitt om Myndighetens regulerings- og tilsynsvirksomhet og et avsnitt om finansielle og administrative saker.
8. Daglig leder skal med hensyn til Myndighetens personale utøve den myndighet som er fastsatt i artikkel 68, og behandle personalsaker.

Kapittel IV

Felles organer for de europeiske tilsynsmyndighetene

Avsnitt 1

Felleskomité for europeiske tilsynsmyndigheter

Artikkel 54

Nedsettelse

1. Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene nedsettes med dette.
2. Felleskomiteen skal være et forum der Myndigheten skal samarbeide regelmessig og nært og sikre tverrsektoriell sammenheng med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske

tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), særlig når det gjelder

- finansielle konglomerater,
  - regnskap og revisjon,
  - mikrotilsynsanalyser av utvikling, risikoer og sårbarhet på tvers av sektorer når det gjelder finansiell stabilitet,
  - produkter for ikke-profesjonelle investorer,
  - tiltak for å bekjempe hvitvasking av penger, og
  - utveksling av opplysninger med ESRB og utvikling av forbindelsene mellom ESRB og de europeiske tilsynsmyndighetene.
3. Felleskomiteen skal ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene, og som skal fungere som sekretariat. Myndigheten skal bidra med tilstrekkelige ressurser til administrasjons-, infrastruktur- og driftskostnader.
  4. Dersom en finansinstitusjon omfatter ulike sektorer, skal Felleskomiteen løse tvister i samsvar med artikkel 56.

Artikkel 55

Sammensetning

1. Felleskomiteen skal være sammensatt av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene og, dersom det er relevant, lederen i en eventuell underkomité nedsatt i henhold til artikkel 57.
2. Daglig leder, en representant for Kommisjonen og ESRB skal inviteres til å delta som observatører på møtene i Felleskomiteen og i underkomiteene nevnt i nr. 57.
3. Lederen for Felleskomiteen skal utnevnes en gang i året på omgang blant lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene. Lederen for Felleskomiteen skal være nestleder for ESRB.
4. Felleskomiteen skal fastsette og offentliggjøre sin forretningsorden. Forretningsordenen kan inneholde nærmere bestemmelser om ytterligere deltakere på møtene i Felleskomiteen.
Felleskomiteen skal møtes minst en gang annenhver måned.

Artikkel 56

Felles holdninger og felles tiltak

Innenfor rammen av sine oppgaver i henhold til kapittel II, og særlig når det gjelder gjennomføringen av direktiv 2002/87/EF, skal Myndigheten, dersom det er relevant, komme fram til felles

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

holdninger sammen med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet).

Tiltak i henhold til artikkel 10–15, 17, 18 eller 19 i denne forordning som gjelder anvendelsen av direktiv 2002/87/EF og eventuelle andre unionsrettsakter nevnt i artikkel 1 nr. 2 som også faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), skal vedtas parallelt av Myndigheten, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), alt etter hva som er relevant.

Artikkel 57

Underkomiteer

1. Med hensyn til artikkel 56 skal Felleskomiteen ha en underkomité for finansielle konglomerater.
2. Underkomiteen skal være sammensatt av personene nevnt i artikkel 55 nr. 1 og en representant på høyt nivå for personalet i den berørte vedkommende myndighet i hver medlemsstat.
3. Underkomiteen skal velge en leder blant sine medlemmer, som også skal være medlem av Felleskomiteen.
4. Felleskomiteen kan nedsette ytterligere underkomiteer.

Avsnitt 2

Klageinstans

Artikkel 58

Sammensetning og virksomhet

1. Klageinstansen skal være et felles organ for de europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Klageinstansen skal være sammensatt av seks medlemmer og seks varamedlemmer som skal være personer med et godt omdømme og dokumentert relevant kunnskap og yrkeserfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrekkelig høyt nivå innenfor bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenester, men omfatter ikke nåværende personale hos vedkommende myndigheter eller andre nasjonale

institusjoner eller unionsinstitusjoner som deltar i Myndighetens virksomhet. Klageinstansen skal ha tilstrekkelig juridisk sakkunnskap til å kunne yte juridisk bistand om lovligheten av Myndighetens utøvelse av sin myndighet.

Klageinstansen skal utnevne sin leder.

3. Myndighetens styre skal utnevne to medlemmer og to varamedlemmer til klageinstansen fra en innstillingsliste foreslått av Kommisjonen, etter en offentlig interessetegning offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* og etter samråd med tilsynsstyret.

De andre medlemmene skal utnevnes i samsvar med forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Mandatperioden for medlemmene av klageinstansen skal være fem år. Mandatet kan fornyes én gang.
5. Et medlem av klageinstansen som er utnevnt av Myndighetens styre, skal ikke avsettes i sin mandatperiode med mindre medlemmet er funnet skyldig i grov forsømmelse, og styret treffer beslutning om dette etter samråd med tilsynsstyret.
6. Klageinstansens beslutninger skal treffes med et flertall på minst fire av de seks medlemmene. Dersom den påklagede beslutningen omfattes av virkeområdet for denne forordning, skal dette flertallet omfatte minst ett av de to medlemmene av klageinstansen som er utnevnt av Myndigheten.
7. Klageinstansen innkalles av lederen etter behov.
8. De europeiske tilsynsmyndighetene skal stille nødvendige drifts- og sekretariatsfunksjoner til rådighet for klageinstansen gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 59

Uavhengighet og upartiskhet

1. Medlemmene av klageinstansen skal være uavhengige når de treffer sine beslutninger. De skal ikke være bundet av noen instruksjoner. De skal ikke utføre noen andre oppgaver i forbindelse med Myndigheten, styret eller tilsynsstyret.
2. Medlemmene av klageinstansen skal ikke delta i behandlingen av en klagesak der de har en personlig interesse, eller dersom de tidligere har representert en av partene i saken eller har vært med på å treffe beslutningen som klagen gjelder.
3. Dersom et medlem av klageinstansen av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2 eller av andre årsaker

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ker mener at et av de øvrige medlemmene av klageinstansen ikke bør delta i behandlingen av en klage, skal vedkommende underrette klageinstansen om dette.

4. Enhver part i en klagesak kan gjøre innsigelse mot at et medlem av klageinstansen deltar i klagesaken av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2, eller dersom medlemmet mistenkes for partiskhet.

Ingen innsigelse kan gjøres med henvisning til medlemmenes nasjonalitet, og en innsigelse kan ikke tas til følge dersom parten i en klagesak etter å ha fått kjennskap til et forhold som kan begrunne en innsigelse, har iverksatt andre saksbehandlingsskritt enn å gjøre innsigelse mot sammensetningen av klageinstansen.

5. Klageinstansen skal beslutte hvilke tiltak som skal treffes i tilfellene angitt i nr. 1 og 2, uten at det berørte medlemmet deltar.

Ved denne beslutningen skal det berørte medlemmet av klageinstansen erstattes av sitt varamedlem. Dersom varamedlemmet er i en tilsvarende situasjon, utpeker lederen en erstatter blant de tilgjengelige varamedlemmene.

6. Medlemmene av klageinstansen skal opptre uavhengig og i offentlighetens interesse.

De skal med henblikk på dette avgi en forpliktelseserklæring og en interesseerklæring om at det enten ikke foreligger noen interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet, eller at det ikke foreligger noen direkte eller indirekte interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet.

Disse erklæringene skal offentliggjøres skriftlig hvert år.

Kapittel V

Klageadgang

Artikkel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndigheter, kan påklage en beslutning som Myndigheten har truffet i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, og enhver annen beslutning som Myndigheten har truffet i samsvar med unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er rettet til nevnte person, eller en beslutning som til tross for at den er rettet til en annen person, direkte berører nevnte person.

2. Klagen, sammen med en begrunnelse, skal inngis skriftlig til Myndigheten innen to måneder etter at beslutningen ble meddelt den berørte person, eller, i mangel av en slik meddelelse, den dag Myndigheten offentliggjorde sin beslutning.

Klageinstansen skal avgjøre klagen innen to måneder etter at den ble inngitt.

3. En klage som inngis i henhold til nr. 1, skal ikke ha oppsettende virkning.

Klageinstansen kan imidlertid utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen dersom den mener at omstendighetene krever det.

4. Dersom klagen kan behandles, skal klageinstansen undersøke om den er velbegrunnet. Den skal oppfordre partene til å komme med merknader til klageinstansens meddelelser eller til andre parterers innlegg i klagesaken innen en angitt frist. Partene i klagesaken skal ha rett til å holde muntlige innlegg.
5. Klageinstansen kan bekrefte beslutningen truffet av Myndighetens vedkommende organ eller oversende saken til Myndighetens vedkommende organ. Dette organet skal være bundet av klageinstansens beslutning og skal vedta en endret beslutning i saken.
6. Klageinstansen skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
7. Beslutninger truffet av klageinstansen skal være begrunnet og offentliggjøres av Myndigheten.

Artikkel 61

Prøving av klager for Den europeiske unions domstol

1. En klage på en beslutning truffet av klageinstansen eller, i tilfeller der det ikke foreligger noen klageadgang overfor klageinstansen, av Myndigheten kan bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
2. Medlemsstatene og Unionens institusjoner samt enhver fysisk eller juridisk person kan klage beslutninger truffet av Myndigheten inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
3. Dersom Myndigheten har plikt til å handle og ikke treffer noen beslutning, kan et passivitets-søksmål bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 26 i TEUV.
4. Myndigheten skal pålegges å treffe de nødvendige tiltak for å etterkomme Den europeiske unions domstols avgjørelse.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kapittel VI

Finansielle bestemmelser

Artikkel 62

Myndighetens budsjett

1. Inntekter til Myndigheten, som er et europeisk organ i samsvar med artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁴⁰ (heretter kalt «finansreglementet»), skal særlig omfatte alle kombinasjoner av følgende:
  - a) obligatoriske bidrag fra nasjonale offentlige myndigheter med ansvar for tilsynet med finansinstitusjoner, som skal gis i samsvar med en formel basert på stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser. Med hensyn til denne artikkel får artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsatt anvendelse etter 31. oktober 2014, som er fristen fastsatt der,
  - b) et tilskudd fra Unionen oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett (avsnittet om Kommisjonen),
  - c) eventuelle gebyrer som betales til Myndigheten i de tilfellene som er nærmere angitt i de relevante unionsrettsaktene.
2. Myndighetens utgifter skal minst omfatte utgifter til personale, lønn, administrasjon og infrastruktur, faglig opplæring og drift.
3. Inntekter og utgifter skal være i balanse.
4. Overslag over Myndighetens samlede inntekter og utgifter skal utarbeides for hvert regnskapsår, som skal sammenfalle med kalenderåret, og de skal oppføres i Myndighetens budsjett.

Artikkel 63

Fastsettelse av budsjettet

1. Innen 15. februar hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til overslag over inntekter og utgifter for kommende regnskapsår og oversende det til styret og tilsynsstyret sammen med stillingsplanen. Tilsynsstyret skal hvert år, på grunnlag av utkastet som er utarbeidet av daglig leder og godkjent av styret, utarbeide et overslag over Myndighetens inntekter og utgifter for kommende regnskapsår. Tilsynsstyret skal oversende dette

overslaget, sammen med et utkast til stillingsplan, til Kommisjonen innen 31. mars. Før overslaget vedtas, skal utkastet utarbeidet av daglig leder godkjennes av styret.

2. Kommisjonen skal oversende overslaget til Europaparlamentet og Rådet (heretter samlet kalt «budsjettmyndigheten») sammen med forslaget til Den europeiske unions budsjett.
3. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen innnta i forslaget til Den europeiske unions budsjett de overslag den anser nødvendige for stillingsplanen samt det tilskuddsbeløpet som skal belastes Den europeiske unions alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.
4. Budsjettmyndigheten skal vedta Myndighetens stillingsplan. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilgningene til tilskudd til Myndigheten.
5. Myndighetens budsjett skal vedtas av tilsynsstyret. Det blir endelig når Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal om nødvendig justeres tilsvarende.
6. Styret skal så snart som mulig underrette budsjettmyndigheten om ethvert prosjekt det har til hensikt å gjennomføre som kan få betydelige økonomiske følger for finansieringen av dets budsjett, særlig prosjekter knyttet til fast eiendom, som leie eller kjøp av bygninger. Det skal underrette Kommisjonen om dette. Dersom en av budsjettmyndighetens parter har til hensikt å avgi en uttalelse, skal den innen en frist på to uker fra datoen for mottak av underretningen om prosjektet meddele Myndigheten at den har til hensikt å avgi en uttalelse. Dersom det ikke kommer noe svar, kan Myndigheten gå videre med den planlagte virksomheten.
7. I det første året av Myndighetens virksomhet, som avsluttes 31. desember 2011, skal Unionsens finansiering av Myndigheten være underlagt en avtale med budsjettmyndigheten som fastsatt i nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen om budsjett disiplin og god økonomistyring.

Artikkel 64

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Daglig leder skal være anvisningsberettiget og gjennomføre Myndighetens budsjett.
2. Senest 1. mars etter avslutningen av hvert regnskapsår skal Myndighetens regnskapsfører oversende det foreløpige regnskapet til Kommisjonens regnskapsfører og Revisjonsretten

⁴⁰ EFT L 248 av 16.9.2002, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sammen med en rapport om budsjett- og økonomistyringen i regnskapsåret. Myndighetens regnskapsfører skal også sende rapporten om budsjett- og økonomistyring til medlemmene av tilsynsstyret, Europaparlamentet og Rådet innen 31. mars det følgende år.

Kommisjonens regnskapsfører skal deretter konsolidere institusjonenes og de desentraliserte organenes foreløpige regnskaper i samsvar med artikkel 128 i finansreglementet.

3. Etter å ha mottatt Revisjonsrettens merknader om Myndighetens foreløpige regnskap i henhold til artikkel 129 i finansreglementet, skal daglig leder på eget ansvar utarbeide Myndighetens endelige regnskap og oversende det til styret for uttalelse.
4. Styret skal avgi en uttalelse om Myndighetens endelige regnskap.
5. Senest 1. juli etter avslutningen av hvert regnskapsår skal daglig leder oversende det endelige regnskapet sammen med styrets uttalelse til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten.
6. Det endelige regnskapet skal offentliggjøres.
7. Daglig leder skal innen 30. september sende Revisjonsretten et svar på dens merknader. Svaret skal også sendes til styret og Kommisjonen.
8. Daglig leder skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle opplysninger som er nødvendige for at framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet for det aktuelle regnskapsåret skal kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte, som fastsatt i artikkel 146 nr. 3 i finansreglementet.
9. Europaparlamentet skal etter anbefaling fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. mai i år N + 2 meddele Myndigheten ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet, som omfatter inntekter fra Den europeiske unions alminnelige budsjett og vedkommende myndigheter, for år N.

Artikkel 65

Finansielle regler

De finansielle reglene som får anvendelse på Myndigheten, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De kan ikke avvike fra kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 av 19. november 2002 om det finansielle rammereglement for organene nevnt i artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁴¹, med

mindre Myndighetens drift særlig krever dette og Kommisjonen på forhånd har gitt sitt samtykke.

Artikkel 66

Bedrageribekjempelse

1. For å bekjempe bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet får forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrenset anvendelse på Myndigheten.
2. Myndigheten skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser som får anvendelse på Myndighetens personale.
3. I beslutningene om finansiering samt de avtalene og gjennomføringsverktøyene som følger av slike beslutninger, skal det uttrykkelig fastsettes at Revisjonsretten og OLAF om nødvendig kan foreta kontroller på stedet av mottakerne av utbetalinger fra Myndigheten og av de ansatte som har ansvar for å fordele dem.

Kapittel VII

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 67

Privilegier og immunitet

Protokollen (nr. 7) om Den europeiske unions privilegier og immunitet, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union og TEUV, får anvendelse på Myndigheten og dens personale.

Artikkel 68

Personale

1. Tjenestemannsvedtektene, tjenestevilkårene for andre ansatte og reglene som er vedtatt i fellesskap av Unionens institusjoner med henblikk på anvendelse av disse vedtektene og vilkårene, får anvendelse på Myndighetens personale, herunder dens daglige leder og leder.
2. Styret skal i samråd med Kommisjonen vedta de nødvendige gjennomføringsreglene i samsvar med artikkel 110 i tjenestemannsvedtektene.
3. Myndigheten skal med hensyn til sitt personale utøve den myndighet som er gitt ansettelsesmyndigheten i henhold til tjenestemannsvedtektene, og som er gitt den myndighet som

⁴¹ EFT L 357 av 31.12.2002, s. 72.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har rett til å inngå avtaler i henhold til tjenestevilkårene for andre ansatte.

4. Styret skal vedta bestemmelser som gjør det mulig for medlemsstatene å låne ut nasjonale sakkyndige til Myndigheten.

Artikkel 69

Myndighetens ansvar

1. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktsforhold skal Myndigheten, i samsvar med de alminnelige rettsprinsipper som er felles for medlemsstatenes rettssystemer, erstatte den skade som Myndigheten eller dens personale volder i tjenesten. Den europeiske unions domstol skal ha myndighet til å avgjøre tvister om erstatning for slike skader.
2. De ansattes personlige økonomiske ansvar og disiplinæransvar overfor Myndigheten skal være underlagt de relevante bestemmelsene som får anvendelse på Myndighetens personale.

Artikkel 70

Taushetsplikt

1. Medlemmene av tilsynsstyret og styret, daglig leder og Myndighetens personale, herunder tjenestemenn utlånt av medlemsstatene på midlertidig grunnlag og alle andre personer som utfører oppgaver for Myndigheten i henhold til avtale, skal omfattes av kravet om taushetsplikt i henhold til artikkel 339 i TEUV og de relevante bestemmelsene i unionsregelverket, selv etter at tjenesten er avsluttet.

Artikkel 16 i tjenestemannsvedtektene får anvendelse på dem.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene skal personalet, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordel.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan Myndighetens personale utfører sine oppgaver.

2. Uten at det berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør av personer nevnt i nr. 1, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet

form, slik at de enkelte finansinstitusjonene ikke kan identifiseres.

Forpliktelsen i henhold til nr. 1 og første ledd i dette nummer skal heller ikke hindre Myndigheten og de nasjonale tilsynsmyndighetene i å bruke opplysningene med henblikk på gjennomføring av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, særlig ved rettslige framgangsmåter for vedtakelse av beslutninger.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke hindre Myndigheten i å utveksle opplysninger med nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med denne forordning og annet unionsregelverk som gjelder for finansinstitusjoner.

Disse opplysningene skal være underlagt taushetsplikten nevnt i nr. 1 og 2. Myndigheten skal i sin interne forretningsorden fastsette hvordan fortrolighetsreglene nevnt i nr. 1 og 2 skal gjennomføres i praksis.

4. Myndigheten skal anvende kommisjonsbeslutning 2001/844/EF/EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av Kommisjonens forretningsorden⁴².

Artikkel 71

Vern av personopplysninger

Denne forordning berører ikke medlemsstatenes forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller Myndighetens forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når de utfører sine oppgaver.

Artikkel 72

Dokumentinnsyn

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 får anvendelse på dokumenter som er i Myndighetens besittelse.
2. Innen 31. mai 2011 skal styret vedta praktiske tiltak for anvendelse av forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Beslutninger som Myndigheten treffer i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan innklages for Ombudsmannen eller eventuelt for Den europeiske unions domstol, etter en klage til klageinstansen, i samsvar med vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

⁴² EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 73

Språkordning

1. Rådsforordning nr. 1 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap⁴³ får anvendelse på Myndigheten.
2. Styret skal treffe beslutning om Myndighetens interne språkordning.
3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for Myndighetens arbeid, skal utføres av Oversettelsessenteret for Den europeiske unions organer.

Artikkel 74

Vertsstatsavtale

De nødvendige ordningene med hensyn til lokaler for Myndigheten i den medlemsstat der Myndigheten har sitt hjemsted, og det utstyr som nevnte medlemsstat skal stille til rådighet, samt de særlige regler som i nevnte medlemsstat får anvendelse på daglig leder, medlemmene av styret, Myndighetens personale og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale som etter godkjenning i styret skal inngås mellom Myndigheten og nevnte medlemsstat.

Nevnte medlemsstat skal sikre best mulige vilkår for Myndighetens virksomhet, herunder flerspråklig skoleundervisning med et europeisk innhold og hensiktsmessige transportforbindelser.

Artikkel 75

Tredjestaters deltaking

1. Tredjestater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har innført og anvender unionsretten innenfor Myndighetens ansvarsområder som nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan delta i Myndighetens arbeid.
2. Myndigheten kan samarbeide med statene nevnt i nr. 1 som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig innenfor de av Myndighetens ansvarsområder som er nevnt i artikkel 1 nr. 2, som fastsatt i internasjonale avtaler inngått med Unionen i samsvar med artikkel 216 i TEUV.
3. I de relevante bestemmelsene i avtalene nevnt i nr. 1 og 2 skal det opprettes ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for deltaking i Myndighetens arbeid for statene nevnt i nr.1, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. Slike ord-

ninger kan omhandle representasjon som observatør i tilsynsstyret, men skal sikre at disse statene ikke deltar i drøftinger som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre statene har direkte interesser i spørsmålet som behandles.

Kapittel VIII

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 76

Forberedende tiltak

1. Etter at denne forordning er trådt i kraft og før Myndigheten er opprettet, skal Den europeiske banktilsynskomite (CEBS) ha et nært samarbeid med Kommisjonen for å forberede erstatningen av CEBS med Myndigheten.
2. Når Myndigheten er opprettet, skal Kommisjonen ha ansvar for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten inntil Myndigheten har utpekt en daglig leder.

For dette formål og fram til daglig leder tiltrer sin stilling etter å ha blitt utnevnt av tilsynsstyret i samsvar med artikkel 51, kan Kommisjonen utpeke en tjenestemann som midlertidig skal utføre daglig leders oppgaver. Denne perioden skal ikke være lenger enn det tidsrommet som er nødvendig for å utnevne en daglig leder for Myndigheten.

Den midlertidige daglige lederen kan godkjenne alle betalinger som er dekket av bevilgninger i Myndighetens budsjett, etter godkjenning fra styret, og kan inngå avtaler, herunder arbeidsavtaler, når Myndighetens stillingsplan er vedtatt.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke tilsynsstyrets eller styrets myndighet.
4. Myndigheten skal betraktes som CEBS' rettsetterfølger. Senest på den datoen Myndigheten opprettes, skal alle CEBS' eiendeler og forpliktelser og alle dens transaksjoner som ikke er avsluttet, automatisk overføres til Myndigheten. CEBS skal utarbeide en oppstilling som viser den avsluttende situasjonen med hensyn til eiendeler og forpliktelser på overføringsdagen. Denne oppstillingen skal revideres og godkjennes av CEBS og Kommisjonen.

Artikkel 77

Overgangsbestemmelser for personalet

1. Som unntak fra artikkel 68 skal alle arbeidsavtaler og avtaler om utlån av personale som

⁴³ EFT 17 av 6.10.1958, s. 385.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

er inngått av CEBS eller dens sekretariat og er gyldige 1. januar 2011, oppfylles inntil de utløper. De kan ikke forlenges.

2. Alle ansatte med avtale som nevnt i nr. 1 skal gis mulighet til å inngå avtale om midlertidig ansettelse i henhold til artikkel 2 bokstav a) i tjenestevilkårene for andre ansatte på de forskjellige lønnstrinnene som fastsatt i Myndighetens stillingsplan.

For å kontrollere kvalifikasjoner, innsats og integritet hos dem som skal ansettes, skal den myndighet som er bemyndiget til å inngå arbeidsavtaler, etter denne forordnings ikraft-tredelse gjennomføre en intern utvelging begrenset til ansatte som har inngått avtale med CEBS eller dens sekretariat. Framgangsmåten for intern utvelging skal ta fullt hensyn til de ferdighetene og erfaringene som den enkelte har utvist ved utførelsen av sine oppgaver forut for ansettelsen.

3. Avhengig av arten og nivået av de funksjonene som skal utføres, skal godkjente søkere tilbys avtale om midlertidig ansettelse med en løpetid som tilsvarer minst den tid som gjenstår i henhold til den foregående avtalen.
4. Relevant nasjonal lovgivning om arbeidsavtaler og andre relevante dokumenter får fortsatt anvendelse på ansatte med tidligere arbeidsavtaler som velger ikke å søke om avtale om midlertidig ansettelse, eller som ikke tilbys en avtale om midlertidig ansettelse i samsvar med nr. 2.

Artikkel 78

Nasjonale bestemmelser

Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av denne forordning.

Artikkel 79

Endringer

Beslutning nr. 716/2009/EF endres ved at CEBS utgår fra listen over støttmottakere fastsatt i avsnitt B i vedlegget til nevnte beslutning.

Artikkel 80

Oppheving

Kommisjonsbeslutning 2009/78/EF om nedsettelse av Den europeiske banktilsynscomité oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

Artikkel 81

Gjennomgåelse

1. Innen 2. januar 2014 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen offentliggjøre en generell rapport om de erfaringene som er gjort som et resultat av Myndighetens virksomhet og framgangsmåtene fastsatt i denne forordning. I rapporten skal det blant annet foretas en vurdering av
  - a) graden av tilnærming som vedkommende myndigheter har oppnådd når det gjelder tilsynspraksis:
    - i) tilnærming av vedkommende myndigheters funksjonelle uavhengighet og av standarder som tilsvarer standardene for foretaksstyring,
    - ii) Myndighetens upartiskhet, objektivitet og selvstendighet,
  - b) tilsynskollegienes virkemåte,
  - c) framskritt som er gjort i retning av tilnærming innenfor forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder Unionens finansieringsordninger,
  - d) Myndighetens rolle med hensyn til systemrisiko,
  - e) anvendelsen av beskyttelsesklausulen i artikkel 38,
  - f) anvendelsen av den juridisk bindende meglingsrollen fastsatt i artikkel 19.
2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal også inneholde en vurdering av om
  - a) det er hensiktsmessig å fortsette med separat tilsyn med bankvirksomhet, forsikring, tjenstepensjoner, verdipapir- og finansmarkeder,
  - b) det er hensiktsmessig at tilsynsvirksomhet og overholdelse av atferdsregler overvåkes hver for seg eller av samme tilsynsmyndighet,
  - c) det er hensiktsmessig å forenkle og styrke ESFS' struktur for å øke sammenhengen mellom makro- og mikroplan og mellom de europeiske tilsynsmyndighetene,
  - d) utviklingen av ESFS er forenlig med den globale utviklingen,
  - e) det er tilstrekkelig allsidighet og kompetanse i ESFS,
  - f) ansvarligheten og gjennomsiktigheten er tilstrekkelig når det gjelder kravene til offentliggjøring,
  - g) Myndigheten har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sitt ansvar,
  - h) det er hensiktsmessig å opprettholde Myndighetens hjemsted eller om de europeiske

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tilsynsmyndighetene bør flyttes til et felles hjemsted for å øke samordningen dem imellom.

3. Når det gjelder spørsmålet om direkte tilsyn med institusjoner eller infrastrukturer på felleseuropeisk plan, skal Kommisjonen utarbeide en årsrapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å overlate ytterligere tilsynsoppgaver på dette området til Myndigheten.
4. Rapporten og eventuelle tilknyttede forslag skal ved behov videresendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 82

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2011, med unntak av artikkel 76 og artikkel 77 nr. 1 og 2, som får anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.

Myndigheten skal opprettes 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. BUZEK

O. CHASTEL

President

Formann

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 avdekket store mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, både i enkelttilfeller og når det gjelder finanssystemet som helhet. Nasjonale tilsynsmodeller har ikke holdt følge med den finansielle globaliseringen og utviklingen i de integrerte og sammenvevde europeiske finansmarkedene, der mange finansinstitusjoner driver grensekryssende virksomhet. Krisen avdekket mangler på områdene samarbeid, samordning, ensartet anvendelse av unionsretten og tillit mellom nasjonale tilsynsmyndigheter.
- (2) Både før og under finanskrisen oppfordret Europaparlamentet til en endring i retning av et mer integrert europeisk tilsyn for å sikre virkelig like vilkår for alle aktører på unionsplan, og for å gjenspeile den økte integrasjonen av finansmarkedene i Unionen (i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjons-

meldingen om gjennomføring av rammebestemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan⁴, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske union⁵, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok⁶, av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital⁷ og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lamfalussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur⁸, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)⁹ og av 23. april 2009 om forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer¹⁰).

- (3) I november 2008 ga Kommisjonen en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosiére i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi borgerne et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet. I sin slutt-rapport, som ble framlagt 25. februar 2009 («de Larosiére-rapporten»), anbefalte høynivågruppen at rammereglene for tilsynet styrkes for å redusere faren for og alvorligheten av framtidige finanskriser. Den anbefalte reformer av strukturen for tilsynet med finanssektoren i Unionen. Gruppen konkluderer

¹ EUT C 13 av 20.1.2010, s. 1.

² Uttalelse avgitt 22. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlamentets holdning av 22. september 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. november 2010.

⁴ EUT C 40 av 7.2.2001, s. 453.

⁵ EUT C 25 E av 29.1.2004, s. 394.

⁶ EUT C 175 E av 10.7.2008, s. 392.

⁷ EUT C 8 E av 14.1.2010, s. 26.

⁸ EUT C 9 E av 15.1.2010, s. 48.

⁹ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 214.

¹⁰ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 292.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

derte også med at det bør opprettes et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for verdipapirsektoren og en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren, og anbefalte at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko. Rapporten anga hvilke reformer de sakkyndige mente var nødvendige, og som det umiddelbart burde iverksettes arbeid med.

- (4) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommisjonen å framlegge utkast til regelverk for opprettelse av et europeisk finanstilsynssystem og et europeisk råd for systemrisiko. I sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstilsyn beskrev Kommisjonen nærmere hvordan strukturen i et slikt nytt tilsynssystem vil kunne være, basert på de viktigste konklusjonene i de Larosière-rapporten.
- (5) Det europeiske råd bekreftet i sine konklusjoner av 19. juni 2009 at et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre nye europeiske tilsynsmyndigheter bør opprettes. Systemet bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansinstitusjoner i det indre marked. Rådet understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene også bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer, og oppfordret Kommisjonen til å utarbeide konkrete forslag til hvordan det europeiske finanstilsynssystem kan spille en betydelig rolle i krisesituasjoner, samtidig som det la vekt på at beslutninger truffet av de europeiske tilsynsmyndighetene ikke bør berøre medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.
- (6) Den finansielle og økonomiske krisen har skapt reelle og alvorlige risikoer for finanssystemets stabilitet og det indre markedes virkemåte. Å gjenopprette og opprettholde et stabilt og pålitelig finanssystem er en absolutt forutsetning for å bevare tilliten til og sammenhengen i det indre marked og dermed bevare og forbedre vilkårene for et fullstendig integrert og velfungerende indre marked for finansielle tjenester. Dypere, mer integrerte finansmarkeder gir dessuten bedre mulighet for finansiering og spredning av risiko og bidrar dermed til å forbedre økonomienes evne til å absorbere sjokk.
- (7) Unionen har nådd grensen for hva som kan oppnås ut fra de europeiske tilsynskomiteenes nåværende status. Unionen kan ikke lenger akseptere en situasjon der det ikke finnes noen ordning som sikrer at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer de best mulige beslutningene for tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, der samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter er utilstrekkelig, der nasjonale myndigheters felles tiltak krever kompliserte ordninger for å ta hensyn til lappeteppet av regulerings- og tilsynskrav, der nasjonale løsninger som oftest er den eneste gjennomførbare løsningen på problemer på unionsplan, og der det finnes ulike tolkninger av samme lovtekst. Det europeiske finanstilsynssystem (heretter kalt «ESFS») bør utformes slik at disse manglene utbedres og at det innføres et system som er i tråd med målet om et stabilt indre marked for finansielle tjenester i Unionen, der nasjonale tilsynsmyndigheter inngår i et sterkt unionsnettverk.
- (8) ESFS bør være et integrert nettverk av nasjonale tilsynsmyndigheter og tilsynsmyndigheter på unionsplan der det daglige tilsynet overlates til nasjonale tilsynsmyndigheter. Økt harmonisering og ensartet anvendelse av regelverket for finansinstitusjoner og -markeder bør oppnås i hele Unionen. I tillegg til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (heretter kalt «Myndigheten») bør det opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) samt en felleskomité for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»). Et europeisk råd for systemrisiko (heretter kalt «ESRB») bør inngå som en del av ESFS når det gjelder oppgavene fastsatt i denne forordning og i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010¹¹.
- (9) De europeiske tilsynsmyndighetene bør erstatte Den europeiske banktilsynskomite nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/78/EF¹², Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/79/EF¹³ og Kom-

¹¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

¹² EUT L 25 av 29.1.2009, s. 23.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

teen av europeiske verdipapirtilsyn nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF¹⁴, og de bør overta alle disse komiteenes oppgaver og fullmakter, herunder videreføre pågående arbeid og prosjekter dersom det er relevant. Hver europeisk tilsynsmyndighets virkeområde bør være klart avgrenset. De europeiske tilsynsmyndighetene bør være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet. Når dette ansvaret gjelder tverrsektorielle spørsmål som er blitt samordnet gjennom Felleskomiteen, bør de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom Felleskomiteen, ha ansvar for denne samordningen.

- (10) Myndigheten bør ha som formål å bedre det indre markedes virkemåte, særlig ved å sikre et høyt, effektivt og ensartet regulerings- og tilsynsnivå, idet det tas hensyn til samtlige medlemsstaters ulike interesser og finansinstitusjonenes ulike art. Myndigheten bør verne allmenne interesser som finanssystemets stabilitet og markedenes og finansielle produkters gjennomsiktighet samt verne forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og begunstigede. Myndigheten bør også forebygge tilsynsarbitrasje og sikre like vilkår samt styrke den internasjonale samordningen mellom tilsynsmyndighetene til fordel for økonomien som helhet, herunder finansinstitusjoner og andre berørte parter, forbrukere og arbeidstakere. Dens oppgaver bør også bestå i å fremme tilnærming av tilsyn og gi råd til Unionens institusjoner på områdene regulering av og tilsyn med forsikring, gjenforsikring og tjenstepensjoner og tilhørende spørsmål som gjelder foretaksstyring, revisjon og finansiell rapportering. Myndigheten bør også ha et visst ansvar for eksisterende og ny finansvirksomhet.
- (11) Myndigheten bør også kunne midlertidig forby eller begrense visse former for finansvirksomhet som truer finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene omhandlet i denne forordning. Dersom det i en krisesituasjon kreves at Myndigheten innfører et slikt midlertidig forbud, skal den gjøre dette i samsvar med og på de vilkår som er fastsatt i denne forordning. I tilfeller der et midlertidig forbud eller en midlertidig begrensning av visse for-

mer for finansvirksomhet får virkninger på tvers av sektorene, bør det i sektorregelverket fastsettes at Myndigheten, der det er relevant, rådfører seg og samordner sine tiltak med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.

- (12) Myndigheten bør ta behørig hensyn til virkningen av sin virksomhet på konkurransen og nyskapingen i det indre marked, Unionens globale konkurranseevne, den finansielle integrasjonen og Unionens nye strategi for sysselsetting og vekst.
- (13) For å kunne nå sine mål bør Myndigheten ha status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstendighet.
- (14) På grunnlag av arbeidet i internasjonale organer bør systemrisiko defineres som en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, finansmarkeder og finansielle infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være systemviktige.
- (15) Grensekryssende risiko omfatter alle risikoer som skyldes økonomisk ubalanse eller finansiell svikt i hele eller deler av Unionen, som kan få betydelige negative følger for transaksjonene mellom markedsdeltakere i to eller flere medlemsstater, for det indre markedes virkemåte eller for de offentlige finansene i Unionen eller en av dens medlemsstater.
- (16) Den europeiske unions domstol fastslo i sin dom av 2. mai 2006 i sak C-217/04 (Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland mot Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union) at «intet i ordlyden i artikkel 95 EF [nå artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV)] tilsier at adressatene for tiltakene vedtatt av Felleskapets regelgiver på grunnlag av nevnte bestemmelse, bare kan være de enkelte medlemsstatene. Regelgiveren kan anse det for nødvendig å sørge for at det opprettes et fellesskapsorgan som får ansvar for å bidra til gjennomføringen av en harmoniseringsprosess i situasjoner der vedtakelsen av ikke-bindende støtte- og rammetiltak synes egnet for å lette ensartet gjennomføring og anvendelse av rettsakter vedtatt med hjemmel i denne bestemmelsen»¹⁵. Myndighetens formål og oppgaver – å bistå vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med en konsekvent for-

¹³ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 28.

¹⁴ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tolkning og anvendelse av unionsreglene og bidra til den finansielle stabiliteten som er nødvendig for finansiell integrasjon – er nært knyttet til gjeldende unionsretts mål for det indre marked for finansielle tjenester. Myndigheten bør derfor opprettes på grunnlag av artikkel 114 i TEUV.

- (17) Ved følgende rettsakter fastsettes oppgavene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter, herunder samarbeidet dem imellom og med Kommisjonen: europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)¹⁵, med unntak av avdeling IV, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsformidling¹⁷, europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak¹⁸, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat¹⁹, rådsdirektiv 64/225/EØF av 25. februar 1964 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester innen gjenforsikring og retrocesjon²⁰, første rådsdirektiv av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring²¹, rådsdirektiv av 24. juli 1973 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring²², rådsdirektiv av 29. juni 1976 om endring av direktiv 73/239/EØF om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring²³, rådsdirektiv av 30. mai 1978 om samordning av lover og forskrifter om koassuranssevirkosomhet i Fellesskapet²⁴, rådsdirektiv av 10. desember 1984 om endring, særlig angående turistassistanse, av før-

ste direktiv (73/239/EØF) om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring²⁵, rådsdirektiv av 22. juni 1987 om samordning av lover og forskrifter om rettshjelpsforsikring²⁶, annet rådsdirektiv av 22. juni 1988 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring, om fastsettelse av bestemmelser for å lette den faktiske utøvelse av adgang til å yte tjenester²⁷, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)²⁸, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe²⁹, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/17/EF av 19. mars 2001 om sanering og avvikling av forsikringsforetak³⁰, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring³¹ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring³². Med hensyn til tjenestepensjonsforetak bør Myndighetens tiltak imidlertid ikke berøre nasjonal sosial- og arbeidsrett.

- (18) Gjeldende unionsregelverk som regulerer virkeområdet for denne forordning, omfatter også relevante deler av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme³³ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/65/EF av 23. september 2002 om fjernsal av finansielle tenester til forbruker³⁴.
- (19) Det er ønskelig at Myndigheten bidrar til vurderingen av behovet for et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger som er tilstrekkelig finansiert og harmonisert.

¹⁵ Samling av Domstolens rettspraksis 2006 s. I-03771, premiss 44.

¹⁶ EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1.

¹⁷ EUT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

¹⁸ EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

¹⁹ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

²⁰ EFT 56 av 4.4.1964, s. 878.

²¹ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

²² EFT L 228 av 16.8.1973, s. 20.

²³ EFT L 189 av 13.7.1976, s. 13.

²⁴ EFT L 151 av 7.6.1978, s. 25.

²⁵ EFT L 339 av 27.12.1984, s. 21.

²⁶ EFT L 185 av 4.7.1987, s. 77.

²⁷ EFT L 172 av 4.7.1988, s. 1.

²⁸ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.

²⁹ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1.

³⁰ EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28.

³¹ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

³² EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

³³ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

³⁴ EUT L 271 av 9.10.2002, s. 16.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- (20) I samsvar med erklæringen (nr. 39) til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, krever utarbeidingen av tekniske reguleringsstandarder bistand fra teknisk sakkyndige i en form som er særegen for området finansielle tjenester. Det er nødvendig å gi Myndigheten mulighet til å stille slik sakkunnskap til rådighet også i forbindelse med standarder eller deler av standarder som ikke bygger på et utkast til teknisk standard som Myndigheten selv har utarbeidet.
- (21) Det er behov for å innføre et effektivt instrument for å fastsette harmoniserte tekniske reguleringsstandarder for finansielle tjenester for å sikre, gjennom ett enkelt regelverk, like vilkår og tilstrekkelig vern av forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og andre begünstigede i hele Unionen. Ettersom Myndigheten er et organ med svært spesialisert sakkunnskap, er det effektivt og hensiktsmessig at den, på de områdene som er fastlagt i unionsretten, utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg.
- (22) Kommisjonen bør godkjenne disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å gi dem bindende rettsvirkning. De bør kunne endres bare under svært begrensede og ekstraordinære omstendigheter ettersom Myndigheten er den aktøren som er i nær kontakt med og som best kjenner finansmarkedenes daglige virkemåte. Utkast til tekniske reguleringsstandarder bør endres dersom de er uforenlige med unionsretten, ikke overholder forholdsmessighetsprinsippet eller strider mot de grunnleggende prinsippene for det indre marked for finansielle tjenester slik disse kommer til uttrykk i gjeldende unionsregelverk for finansielle tjenester. Kommisjonen bør ikke endre innholdet i utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten har utarbeidet, uten forutgående samordning med Myndigheten. For å sikre en smidig og rask vedtakelse av disse standardene bør det fastsettes en frist for Kommisjonens beslutning om å godkjenne utkastene til tekniske reguleringsstandarder.
- (23) I betraktning av Myndighetens tekniske sakkunnskap på de områdene der det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder, bør det tas hensyn til Kommisjonens uttalte hensikt om som regel å gjøre bruk av utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten framlegger for den, med sikte på vedtakelse av de tilsvarende delegerte rettsakter. I de tilfellene der Myndigheten ikke framlegger et utkast til en teknisk reguleringsstandard innenfor fristene fastsatt i den aktuelle rettsakten, bør det sikres at resultatet av utøvelsen av den delegerte myndigheten faktisk oppnås, og at beslutningsprosessen forblir effektiv. Derfor bør Kommisjonen i slike tilfeller ha myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder dersom det ikke foreligger et utkast fra Myndigheten.
- (24) Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV.
- (25) På områder som ikke omfattes av tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, bør Myndigheten ha myndighet til å utstede retningslinjer og anbefalinger om anvendelsen av unionsretten. For å sikre gjennomsliktighet og forbedre de nasjonale tilsynsmyndighetenes overholdelse av disse retningslinjene og anbefalingene, bør det være mulig for Myndigheten å offentliggjøre årsakene til at tilsynsmyndighetene ikke har overholdt disse retningslinjene og anbefalingene.
- (26) Å sikre en korrekt og fullstendig anvendelse av unionsretten er en grunnleggende forutsetning for finansmarkedenes integritet, gjennomsliktighet, effektivitet og ordnede virkemåte, for finanssystemets stabilitet og for nøytrale konkurransevilkår for finansinstitusjonene i Unionen. Det bør derfor innføres en ordning som Myndigheten kan bruke i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, som utgjør et brudd på denne. Denne ordningen bør få anvendelse på områder der det i unionsretten er fastsatt klare og ubetingede forpliktelser.
- (27) For å muliggjøre reaksjoner som står i forhold til alvoret i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, bør en tretrinnsordning få anvendelse. Som et første trinn bør Myndigheten ha myndighet til å utføre gransking dersom det påstås at nasjonale myndigheter i forbindelse med utøvelsen av sitt tilsyn anvender unionsretten på en uriktig eller utilstrekkelig måte, og disse bør avsluttes med en anbefaling. Som et andre trinn, dersom vedkommende nasjonale myndighet ikke følger anbefalingen, bør Kommisjonen ha myndighet til å avgi en formell uttalelse som tar

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

hensyn til Myndighetens anbefaling, og kreve at vedkommende myndighet treffer de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av unionsretten.

- (28) I ekstraordinære situasjoner der den berørte vedkommende myndighet vedvarende unnlater å gjennomføre tiltak, bør Myndigheten som et tredje og siste trinn ha myndighet til å treffe beslutninger som rettes til den enkelte finansinstitusjon. Denne myndigheten bør være begrenset til ekstraordinære omstendigheter der en vedkommende myndighet ikke følger den formelle uttalelsen som ble rettet til den, og der unionsretten får direkte anvendelse på finansinstitusjoner i henhold til gjeldende eller framtidige unionsforordninger.
- (29) Alvorlige trusler mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller finanssystemets stabilitet i Unionen krever raske og samordnede tiltak på unionsplan. Myndigheten bør derfor kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer bestemte tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Myndigheten til å avgjøre om det foreligger en krisesituasjon, bør gis Rådet, etter en anmodning fra en av de europeiske tilsynsmyndighetene, Kommisjonen eller ESRB.
- (30) Myndigheten bør kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer et bestemt tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Tiltaket som treffes av Myndigheten i den forbindelse, bør ikke berøre Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV til å innlede traktatbruddsbehandling mot den medlemsstat hvis tilsynsmyndighet har unnlatt å treffe et slikt tiltak, eller Kommisjonens rett i slike situasjoner til å treffe midlertidige tiltak i henhold til rettergangsordningen for Den europeiske unions domstol. Det bør heller ikke berøre det ansvar som nevnte medlemsstat kan pådra seg i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, dersom dens tilsynsmyndigheter unnlater å treffe de tiltak som Myndigheten krever.
- (31) For å sikre et formålstjenlig og effektivt tilsyn og en avveid vurdering av de standpunktene som inntas av vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene, bør Myndigheten med bindende virkning kunne løse tvister mellom disse vedkommende myndighetene i grensekryssende situasjoner, også innenfor tilsynskollegiene. Det bør innføres en meglingsfase der vedkommende myndigheter kan komme til enighet. Myndigheten bør ha myndighet når det gjelder tvister om framgangs-

måten eller innholdet i et tiltak, eller når en vedkommende myndighet i en medlemsstat unnlater å treffe tiltak i tilfellene angitt i de rettslig bindende unionsrettsaktene nevnt i denne forordning. I en slik situasjon bør en av de berørte tilsynsmyndighetene ha rett til å henvise saken til Myndigheten, som bør handle i samsvar med denne forordning. Myndigheten bør ha myndighet til å kreve at berørte vedkommende myndigheter treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten for å sikre at unionsretten overholdes, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den beslutning som er rettet til den for å avgjøre tvisten, bør Myndigheten gis myndighet til å treffe beslutninger som rettes direkte til finansinstitusjoner på de områdene av unionsretten som får direkte anvendelse på dem. Myndighet til å vedta slike beslutninger bør gjelde bare som en siste utvei, og da bare for å sikre korrekt og ensartet anvendelse av unionsretten. I tilfeller der medlemsstatenes vedkommende myndigheter i henhold til relevant unionsregelverk gis skjønnsmyndighet, kan beslutninger truffet av Myndigheten ikke erstatte utøvelsen av denne skjønnsmyndighet i samsvar med unionsretten.

- (32) Krisen har vist at det nåværende systemet med samarbeid mellom nasjonale myndigheter hvis myndighet er begrenset til de enkelte medlemsstater, er utilstrekkelig når det gjelder finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet.
- (33) Ekspertgruppene nedsatt av medlemsstatene for å undersøke årsakene til krisen og framlegge forslag til forbedring av reguleringen og tilsynet med finanssektoren, har bekreftet at de nåværende ordningene ikke danner et fornuftig grunnlag for framtidig regulering og tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i Unionen.
- (34) Slik det understrekes i de Larosière-rapporten «[har vi] i hovedsak to alternativer: Det første er «chacun pour soi», dvs. «være seg selv nok-løsninger», det andre er et styrket, pragmatisk, fornuftig europeisk samarbeid til fordel for alle for å bevare en åpen verdensøkonomi. Dette vil gi åpenbare økonomiske gevinster».
- (35) Tilsynskollegiene er av stor betydning for at tilsynet med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, skal være for-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

målstjenlig, effektivt og ensartet. Myndigheten bør bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og i den forbindelse ha en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte for finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i hele Unionen. Myndigheten bør derfor ha rett til å delta fullt ut i tilsynskollegiene med sikte på å effektivisere kollegienes virkemåte og utvekslingen av opplysninger i tilsynskollegiene samt fremme tilnærming og ensartethet mellom kollegiene i anvendelsen av unionsretten. Som det framgår av de Larosièrere-rapporten «må konkurransevridning og tilsynsarbitrasje som følge av ulik tilsynspraksis unngås, ettersom det kan undergrave finansiell stabilitet, blant annet ved å oppmuntre til en overføring av finansvirksomhet til stater med mindre strengt tilsyn. Tilsynssystemet må oppfattes som rettferdig og balansert».

- (36) Det er nødvendig med tilnærming på områdene forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder finansieringsordninger, for å sikre at det er mulig for offentlige myndigheter å omstrukturere kriserammede finansinstitusjoner, samtidig som virkningene av kriser for finanssystemet, avhengigheten av skatteytternes penger for å redde forsikrings- og gjenforsikringsforetak og bruken av offentlige midler reduseres mest mulig, skadene på økonomien begrenses og anvendelsen av nasjonale omstruktureringstiltak samordnes. I den forbindelse bør Kommisjonen kunne anmode Myndigheten om å bidra til vurderingen nevnt i artikkel 242 i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til tilsynsmyndighetenes samarbeid innenfor tilsynskollegiene og om kollegiene virker på en hensiktsmessig måte, tilsynspraksis for fastsettelse av kapitalkravtillegg, vurderingen av fordelene ved å styrke konserntilsyn og kapitalforvaltning innenfor et konsern av forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder mulige tiltak for å styrke en god grensekryssende forvaltning av forsikringskonserner, særlig med hensyn til risikohåndtering og forvaltning av eiendeler, og rapportering om ny utvikling og framgang med hensyn til et sett av samordnede nasjonale ordninger for krisehåndtering, herunder behovet for et system av sammenhengende og troverdige finansieringsordninger med hensiktsmessige finansieringsvirkemidler.
- (37) I forbindelse med den pågående gjennomgåelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger³⁵ og europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer³⁶ har Kommisjonen til hensikt å legge særlig vekt på behovet for å sikre ytterligere harmonisering i hele Unionen. Når det gjelder forsikringssektoren, har Kommisjonen også til hensikt å undersøke muligheten for å innføre unionsregler som verner forsikringstakere i tilfelle et forsikringsselskap rammes av krise. De europeiske tilsynsmyndighetene bør spille en viktig rolle på disse områdene og gis tilstrekkelig myndighet med hensyn til det europeiske nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger.
- (38) I forbindelse med tilsynsmyndighetsnettverkets virksomhet kan det være hensiktsmessig å delegerer oppgaver og ansvar for å begrense overlapping av tilsynsoppgavene, fremme samarbeid og dermed effektivisere tilsynsprosessen samt redusere belastningen på finansinstitusjonene. Denne forordning bør derfor klart utgjøre det rettslige grunnlaget for en slik delegering. Medlemsstatene bør følge hovedregelen om at delegering bør være tillatt, men bør kunne innføre særlige vilkår for delegering av ansvar, for eksempel når det gjelder opplysninger om og melding av delegeringsordninger. Delegering av oppgaver innebærer at oppgaver utføres av Myndigheten eller av en annen nasjonal tilsynsmyndighet enn den ansvarlige myndighet, mens ansvaret for tilsynsbeslutningene blir værende hos delegerende myndighet. Ved delegering av ansvar bør Myndigheten, eller en nasjonal tilsynsmyndighet som ansvaret delegeres til, kunne treffe beslutning i en tilsynssak på egne vegne i stedet for på vegne av den delegerende myndighet. Delegering bør skje ut fra prinsippet om at tilsynsmyndigheten overdras til en tilsynsmyndighet som har de beste forutsetningene for å treffe tiltak på det aktuelle området. En omfordeling av ansvar vil være hensiktsmessig for eksempel for å oppnå stordriftsfordeler eller av hensyn til virkeområdet, av hensyn til sammenhengen i tilsynet med konserner og for best mulig å utnytte den tekniske sakkunnskapen hos de nasjonale tilsynsmyndighetene.

³⁵ EUT L 135 av 31.5.1994, s. 5.

³⁶ EFT L 84 av 26.3.1977, s. 22.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Beslutninger som treffes av den ansvarlig delegeres til, bør anerkjennes av den delegerende myndighet og av andre vedkommende myndigheter som endelige dersom disse beslutningene ligger innenfor delegeringsrammer. Det relevante unionsregelverket kan eventuelt inneholde nærmere bestemmelser om prinsippene for omfordeling av ansvar etter avtale.

Myndigheten bør med alle egnede midler lette og overvåke delegeringsavtalene mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene. Den bør på forhånd underrettes om planlagte delegeringsavtaler for om nødvendig å kunne avgi uttalelse om disse. Den bør sentralisere offentliggjoringen av slike avtaler for å sikre at alle berørte parter til rett tid gis lett tilgang til gjennomsluttede opplysninger om slike avtaler. Den bør fastlegge og spre beste praksis med hensyn til delegering og delegeringsavtaler.

- (39) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme tilnærming av tilsyn i hele Unionen med sikte på å opprette en felles tilsynskultur.
- (40) Fagfellevurderinger er et formålstjenlig og effektivt verktøy for å fremme ensartethet innenfor nettverket av finanstilsynsmyndigheter. Myndigheten bør derfor utarbeide en metodologisk ramme for slike vurderinger og utføre dem regelmessig. Vurderingene bør ikke bare være rettet mot tilnærming av tilsynspraksis, men også mot tilsynsmyndighetenes evne til å oppnå tilsynsresultater av høy kvalitet samt disse vedkommende myndighetenes uavhengighet. Resultatet av fagfellevurderinger bør offentliggjøres etter samtykke fra vedkommende myndighet som er gjenstand for vurderingen. I tillegg bør beste praksis fastlegges og offentliggjøres.
- (41) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme samordningen av Unionens tilsynsarbeid, særlig for å sikre finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet og finanssystemets stabilitet i Unionen. I tillegg til myndighet til å handle i krisesituasjoner bør Myndigheten ha ansvaret for den generelle samordningen innenfor ESFS. Å lette utvekslingen av alle relevante opplysninger mellom vedkommende myndigheter bør være en sentral del av Myndighetens oppgaver.
- (42) For å sikre finansiell stabilitet er det nødvendig på et tidlig tidspunkt å avdekke utviklingstendenser, mulige risikoer og sårbarhet i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tvers av landegrenser og på tvers av sektorer. Myndigheten bør overvåke og vurdere

slik utvikling på sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, de øvrige europeiske tilsynsmyndighetene og ESRB regelmessig og eventuelt ved behov. I samarbeid med ESRB bør Myndigheten også innlede og samordne stresstester i hele Unionen for å vurdere finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot ugunstig markedsutvikling, og den skal sikre at det på nasjonalt plan ved slike tester anvendes en metode som er så ensartet som mulig. For å utføre sine oppgaver på en korrekt måte bør Myndigheten gjennomføre økonomiske analyser av markedene og mulige følger av markedsutviklingen.

- (43) I lys av globaliseringen av finansielle tjenester og den økte betydningen av internasjonale standarder bør Myndigheten fremme dialog og samarbeid med tilsynsmyndigheter utenfor Unionen. Den bør gis myndighet til å utvikle kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndighetene og forvaltninger i tredjestater og med internasjonale organisasjoner, samtidig som medlemsstatenes og Unionens institusjoners nåværende roller og respektive myndighet respekteres fullt ut. Stater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har vedtatt og anvender unionsretten, bør kunne delta i Myndighetens arbeid, og Myndigheten bør kunne samarbeide med tredjestater som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig med Unionens.
- (44) Myndigheten bør innenfor sitt ansvarsområde fungere som et uavhengig rådgivende organ for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Med forbehold for de berørte vedkommende myndigheters myndighet bør Myndigheten kunne avgi uttalelse om tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv i henhold til direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF³⁷, i de tilfellene der nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter fra to eller flere medlemsstater.
- (45) For å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte bør Myndigheten ha rett til å anmode om alle nødvendige opplysninger. For å unngå dobbel rapporteringsplikt for finansin-

³⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/44/EF av 5. september 2007 om endring av rådsdirektiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF med hensyn til saksbehandlingsregler og kriterier for tilsynsmessig vurdering av overtakelse og økning av eierandeler i finanssektoren (EUT L 247 av 21.9.2007, s. 1).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

stisjonenene bør disse opplysningene normalt gis av de nasjonale tilsynsmyndighetene som befinner seg nærmest finansmarkedene og -institusjonene, og opplysningene bør ta hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheten bør imidlertid som en siste utvei kunne rette en behørig begrunnet anmodning om opplysninger direkte til en finansinstitusjon dersom en nasjonal vedkommende myndighet ikke leverer eller ikke kan levere slike opplysninger til rett tid. Medlemsstatenes myndigheter bør være forpliktet til å bistå Myndigheten med å håndheve slike direkte anmodninger. I den forbindelse er arbeidet med felles rapporteringsformater av avgjørende betydning. Tiltakene for innsamling av opplysninger bør ikke berøre den rettslige rammen for det europeiske statistikkssystem og Det europeiske system av sentralbanker på statistikkområdet. Denne forordning bør derfor verken berøre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk³⁸ eller rådsforordning (EF) nr. 2533/98 av 23. november 1998 om Den europeiske sentralbanks innsamling av statistiske opplysninger³⁹.

- (46) Et nært samarbeid mellom Myndigheten og ESRB er av avgjørende betydning for at ESRB skal kunne fungere fullt ut etter hensikten, og for oppfølgingen av dens varsler og anbefalinger. Myndigheten og ESRB bør utveksle eventuelle relevante opplysninger seg imellom. Opplysninger knyttet til det enkelte foretak bør framlegges bare etter behørig begrunnet anmodning. Når Myndigheten mottar varsler eller anbefalinger fra ESRB rettet til Myndigheten eller en nasjonal tilsynsmyndighet, bør Myndigheten om nødvendig sikre oppfølgingen.
- (47) Myndigheten bør rådføre seg med berørte parter om tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger og gi dem rimelig mulighet til å uttale seg om de foreslåtte tiltakene. Før Myndigheten vedtar utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, bør den gjennomføre en konsekvensanalyse. Av effektivitetshensyn bør en interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og en interessentgruppe for tjenestepensjoner benyttes for
- dette formål, begge med en balansert sammensetning av representanter for de relevante finansinstitusjonene som driver virksomhet i Unionen, som representerer finansinstitusjoner og foretak av ulike modeller og størrelser, små og mellomstore bedrifter (SMB), fagforeninger, akademikere, forbrukere, andre private brukere av disse finansinstitusjonene og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Disse interessentgruppene bør fungere som et bindeledd for andre grupper av brukere av finansielle tjenester opprettet av Kommisjonen eller i henhold til Unionens regelverk.
- (48) Medlemmer av interessentgruppene som representerer ideelle organisasjoner eller akademikere, bør motta tilstrekkelig godtgjøring, slik at personer som verken har tilstrekkelige finansielle midler eller er representanter for næringen, kan delta fullt ut i debatten om finansiell regulering.
- (49) Interessentgruppene bør høres av Myndigheten og bør kunne avgi uttalelser og gi råd til Myndigheten i spørsmål som gjelder frivillig anvendelse på institusjoner som omfattes av direktiv 2002/83/EF eller direktiv 2003/41/EF.
- (50) Medlemsstatene har et hovedansvar for å samordne krisehåndteringen og bevare den finansielle stabiliteten i krisesituasjoner, særlig når det gjelder å stabilisere og omstrukturere kriserammede finansinstitusjoner. De beslutningene Myndigheten treffer i krisesituasjoner eller ved tvisteløsning som påvirker en finansinstitusjons stabilitet, bør ikke gripe inn i medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Det bør innføres en ordning der medlemsstatene kan påberope seg denne beskyttelsen og i siste instans bringe saken inn for Rådet med sikte på en beslutning. Denne beskyttelsesordningen bør imidlertid ikke misbrukes, særlig ikke i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har noen betydelig eller vesentlig budsjettpolitisk innvirkning, som for eksempel reduserte inntekter knyttet til et midlertidig forbud mot bestemte former for virksomhet eller produkter i forbrukervernøyemed. Når Rådet treffer beslutninger i henhold til beskyttelsesordningen, bør det stemme i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. I betraktning av medlemsstatenes særlige ansvar på dette området, bør Rådet spille en rolle i dette spørsmålet. Med tanke på hvor følsomt dette

³⁸ EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164.

³⁹ EFT L 318 av 27.11.1998, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- spørsmålet er, bør det sikres streng fortrolighet.
- (51) Myndigheten bør i sin beslutningstaking være bundet av Unionens regler og allmenne prinsipper om rettssikkerhet og gjennomsiktighet. Den retten adressatene for Myndighetens avgjørelser har til å bli hørt, bør overholdes fullt ut. Myndighetens beslutninger bør utgjøre en vesentlig del av unionsretten.
- (52) Et tilsynsstyre sammensatt av lederne for de berørte vedkommende myndigheter i hver medlemsstat under ledelse av Myndighetens leder, bør være Myndighetens øverste beslutningsorgan. Representanter for Kommisjonen, ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) bør delta som observatører. Medlemmene av tilsynsstyret bør opptre uavhengig og utelukkende i Unionens interesse.
- (53) Tilsynsstyret skal i alminnelighet treffe sine beslutninger med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. For beslutninger av allmenn art, herunder de som gjelder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, for budsjettspørsmål og for anmodninger fra en medlemsstat om å revurdere en beslutning truffet av Myndigheten om midlertidig å forby eller begrense en viss finansvirksomhet, er det hensiktsmessig å anvende reglene for kvalifisert flertall som fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Saker som gjelder løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, bør behandles av et begrenset, objektivt panel sammensatt av medlemmer som verken er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, eller har noen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter. Panelet bør ha en tilsvarende balansert sammensetning. Beslutninger som treffes av panelet, bør godkjennes av tilsynsstyret med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. Når det gjelder beslutninger som treffes av den konsoliderende tilsynsmyndighet, kan beslutningen som foreslås av panelet, forkastes av et antall medlemmer som representerer et blokkerende mindretall som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styre sammensatt av Myndighetens leder, representanter for nasjonale tilsynsmyndigheter og Kommisjonen skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt. Styret bør gis nødvendig myndighet til blant annet å foreslå det årlige og flerårige arbeidsprogrammet, utøve en viss budsjettmyndighet, vedta Myndighetens plan for personalpolitikken, vedta særbestemmelser om retten til tilgang til dokumenter og framlegge forslag til årsrapport.
- (55) Myndigheten bør være representert av en heltidsansatt leder som utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging som tilrettelegges og forvaltes av tilsynsstyret med bistand fra Kommisjonen. Ved utnevning av Myndighetens første leder bør Kommisjonen blant annet opprette en kandidatliste på grunnlag av kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering. Når det gjelder de påfølgende utnevningene, bør muligheten til å få Kommisjonen til å opprette en kandidatliste vurderes i en rapport som skal utarbeides i henhold til denne forordning. Før den utvalgte personen tiltrer sitt embete, og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, bør Europaparlamentet, etter å ha hørt den utvalgte personen, ha mulighet til å komme med innsigelser mot at denne utnevnes.
- (56) Forvaltningen av Myndigheten bør ivaretas av en daglig leder som bør ha rett til å delta på møter i tilsynsstyret og styret uten stemmerett.
- (57) For å sikre sammenheng i de europeiske tilsynsmyndighetenes virksomhet på tvers av sektorer bør disse samarbeide nært gjennom en felleskomité og fastsette felles holdninger der det er relevant. Felleskomiteen bør samordne de europeiske tilsynsmyndighetenes funksjoner når det gjelder finansielle konglomerater og andre saker på tvers av sektorer. Der det er relevant, bør beslutninger som faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) eller Den europeiske

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), vedtas parallelt av de berørte europeiske tilsynsmyndighetene. Felleskomiteen bør ledes av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene på omgang i tolv månedersperioder. Lederen for Felleskomiteen bør være nestleder for ESRB. Felleskomiteen bør ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene for å muliggjøre uformell utveksling av opplysninger og utvikling av en felles tilsynskultur i de europeiske tilsynsmyndighetene.
- (58) Det er nødvendig å sikre at partene som berøres av beslutningene som treffes av Myndigheten, har nødvendig klageadgang. For å verne partenes rettigheter på en effektiv måte og for å forenkle saksbehandlingen bør de berørte parter gis rett til å anke til en klageinstans i de tilfellene der Myndigheten har beslutningsmyndighet. Av hensyn til effektivitet og sammenheng bør klageinstansen være felles for de europeiske tilsynsmyndighetene, men uavhengig av deres forvaltnings- og reguleringsstruktur. Klageinstansens beslutninger bør kunne klages inn for Den europeiske unions domstol.
- (59) For å sikre Myndigheten full selvstendighet og uavhengighet bør den gis et eget budsjett med inntekter hovedsakelig i form av obligatoriske bidrag fra de nasjonale tilsynsmyndighetene og fra Den europeiske unions alminnelige budsjett. Unionens finansiering av Myndigheten er underlagt en avtale med budsjettmyndigheten i samsvar med nr. 47 i den tverrinstasjonelle avtalen mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 17. mai 2006 om budsjett disiplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁴⁰. Unionens budsjettbehandling bør få anvendelse. Revisjonen av regnskapet bør foretas av Revisjonsretten. Det samlede budsjettet er underlagt framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet.
- (60) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)⁴¹ bør få anvendelse på Myndigheten. Myndigheten bør også tiltre den tverrinstasjonelle avtale av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for de europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)⁴².
- (61) For å sikre åpne og gjennomsiktede tjenestevilkår og likebehandling av personalet bør vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn og tjenestevilkårene for andre ansatte i De europeiske fellesskap⁴³ få anvendelse på Myndighetens personale.
- (62) Det er avgjørende at forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger vernes. Behandlingen av opplysninger som stilles til rådighet for Myndigheten og som utveksles i nettverket, bør underlegges strenge og effektive fortrolighetsregler.
- (63) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁴⁴ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁴⁵ får full anvendelse på behandlingen av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (64) For å sikre at Myndighetens virksomhet er gjennomsiktig bør europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter⁴⁶ få anvendelse på Myndigheten.
- (65) Tredjestater bør tillates å delta i Myndighetens arbeid i samsvar med de avtalene som skal inngås av Unionen.
- (66) Ettersom målene for denne forordning, som er å forbedre det indre markeds virkemåte gjennom å sikre et høyt, effektivt og ensartet nivå for regulering og tilsyn, verne forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og andre begunstigede, verne finansmarkedenes integritet, effektivitet og ordnede virkemåte, opprettholde finanssystemets stabilitet og styrke den internasjonale samordningen av tilsynet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i

⁴² EFT L 136 av 31.5.1999, s. 15.

⁴³ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

⁴⁴ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁴⁵ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁴⁶ EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

⁴⁰ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

⁴¹ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

artikkel 45 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- (67) Myndigheten bør overta alle nåværende oppgaver og den myndighet som er gitt Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenstepensjoner. Kommisjonsbeslutning 2009/79/EF bør derfor oppheves på datoen for opprettelse av Myndigheten, og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 716/2009/EF av 16. september 2009 om opprettelse av et fellesskapsprogram til støtte for særlig virksomhet på området finansielle tjenester, finansiell rapportering og revisjon⁴⁷ bør derfor endres. I betraktning av Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenstepensjoners eksisterende oppbygning og virksomhet er det viktig å sikre et svært nært samarbeid mellom Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenstepensjoner og Kommisjonen ved utformingen av hensiktsmessige overgangsordninger for å sikre at den perioden der Kommisjonen er ansvarlig for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten til Myndigheten, blir så kort som mulig.
- (68) Det bør fastsettes en frist for anvendelsen av denne forordning for å sikre at Myndigheten er godt nok forberedt til å begynne sin virksomhet, og at overgangen fra Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenstepensjoner skjer så smidig som mulig. Myndigheten bør finansieres på en egnet måte. I det minste innledningsvis bør den finansieres med 40 % av midler fra Unionen og 60 % gjennom bidrag fra medlemsstatene, i samsvar med stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (69) For å gjøre det mulig å opprette Myndigheten 1. januar 2011 bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Opprettelse og rettslig status

Artikkel 1

Opprettelse og virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner) (heretter kalt «Myndigheten»).
2. Myndigheten skal handle innenfor den myndighet som den gis ved denne forordning, og innenfor virkeområdet for direktiv 2009/138/EF, med unntak av avdeling IV, direktiv 2002/92/EF, 2003/41/EF, 2002/87/EF, 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF og, i den grad disse rettsaktene får anvendelse på forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenstepensjonsforetak og forsikringsformidlere, innenfor rammen av de relevante delene av direktiv 2005/60/EF og 2002/65/EF, herunder alle direktiver, forordninger og beslutninger og vedtak truffet på grunnlag av disse rettsaktene, og av eventuelle andre juridisk bindende unionsrettsakter som pålegger Myndigheten oppgaver.
3. Myndigheten skal også handle på virksomhetsområdene til forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, finansielle konglomerater, tjenstepensjonsforetak og forsikringsformidlere i forbindelse med spørsmål som ikke direkte omfattes av rettsaktene nevnt i nr. 2, herunder saker som gjelder foretaksstyring, revisjon og regnskap, forutsatt at Myndighetens handling er nødvendig for å sikre effektiv og ensartet anvendelse av disse rettsaktene.
4. Med hensyn til tjenstepensjonsforetak skal Myndighetens tiltak ikke berøre nasjonal sosial- og arbeidsrett.
5. Denne forordnings bestemmelser berører ikke Kommisjonens myndighet, særlig i henhold til artikkel 258 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), til å sikre samsvar med unionsretten.
6. Myndighetens mål skal være å verne offentlige interesser ved å bidra til finanssystemets stabilitet og effektivitet på kort, mellomlang og lang sikt, til fordel for Unionens økonomi, borgere og næringsliv. Myndigheten skal bidra til å

⁴⁷ EUT L 253 av 25.9.2009, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) forbedre det indre markedes virkemåte, herunder gjennom regulering og tilsyn på et forsvarlig, effektivt og ensartet nivå,
- b) sikre finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte,
- c) styrke den internasjonale samordningen av tilsyn,
- d) forhindre tilsynsarbitrasje og fremme like konkurransevilkår,
- e) sikre at det føres tilstrekkelig tilsyn med risikoer forbundet med forsikrings-, gjenforsikrings- og tjenstepensjonsvirksomhet, og at disse blir regulert på en hensiktsmessig måte, og
- f) styrke forbrukervernet.

For dette formål skal Myndigheten bidra til å sikre en ensartet, effektiv og formålstjenlig anvendelse av rettsaktene nevnt i nr. 2, fremme tilnærming av tilsyn, avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen og foreta økonomiske analyser av markedene, slik at Myndighetens mål kan nås.

Ved utførelsen av de oppgavene den er gitt ved denne forordning, skal Myndigheten være særlig oppmerksom på eventuelle systemrisikoer som finansinstitusjoner kan utgjøre, hvis konkurs kan svekke finanssystemets eller realøkonomiens virkemåte.

Ved utførelsen av disse oppgavene skal Myndigheten opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse.

Artikkel 2

Det europeiske finanstilsynssystem

1. Myndigheten skal utgjøre en del av et europeisk finanstilsynssystem (ESFS). Det europeiske finanstilsynssystemets viktigste mål skal være å sikre at reglene som gjelder for finanssektoren, gjennomføres på en hensiktsmessig måte for å opprettholde finansiell stabilitet og sikre tillit til finanssystemet som helhet og tilstrekkelig vern av kundene av finansielle tjenester.
2. ESFS skal bestå av
  - a) Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som skal ivareta de oppgavene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i denne forordning,
  - b) Myndigheten,
  - c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁴⁸,

- d) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁴⁹,
  - e) Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»), som skal utføre de oppgavene som er fastsatt i artikkel 54–57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010,
  - f) vedkommende myndigheter eller tilsynsmyndigheter i medlemsstatene, som angitt i unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. Myndigheten skal gjennom Felleskomiteen samarbeide regelmessig og nært med både ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) for å sikre sammenheng i arbeidet på tvers av sektorer og komme fram til felles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tverrsektorielle spørsmål.
  4. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom.
  5. De tilsynsmyndighetene som inngår i ESFS, skal ha plikt til å føre tilsyn med finansinstitusjoner som utøver virksomhet i Unionen i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 3

Myndighetenes ansvar

Myndighetene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–d) skal være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «finansinstitusjoner» foretak, enheter og fysiske og juridiske personer som omfattes av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Når det

⁴⁸ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁴⁹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

gjelder direktiv 2005/60/EF, menes med «finansinstitusjoner» bare forsikringsforetak og forsikringsformidlere som definert i nevnte direktiv,

- 2) «vedkommende myndigheter»
  - i) tilsynsmyndigheter som definert i direktiv 2009/138/EF og vedkommende myndigheter som definert i direktiv 2003/41/EF og 2002/92/EF,
  - ii) når det gjelder direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheter som har ansvar for å sikre at finansinstitusjoner som definert i nr. 1 oppfyller kravene i nevnte direktiver.

Artikkel 5

Rettslig status

1. Myndigheten skal være et unionsorgan med status som rettssubjekt.
2. I hver medlemsstat skal Myndigheten ha den mest omfattende rettslige handleevne som en juridisk person kan ha i henhold til nasjonal lovgivning. Den kan særlig erverve og avhende løsøre og fast eiendom og være part i en rettssak.
3. Myndigheten skal være representert av sin styreleder.

Artikkel 6

Sammensetning

Myndigheten skal bestå av

- 1) et tilsynsstyre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 43,
- 2) et styre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 47,
- 3) en leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 48,
- 4) en daglig leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 53,
- 5) en klageinstans, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 60.

Artikkel 7

Hjemsted

Myndigheten har sitt sete i Frankfurt am Main.

Kapittel II

Myndighetens oppgaver og myndighet

Artikkel 8

Myndighetens oppgaver og myndighet

1. Myndigheten skal

- a) bidra til å opprette felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og tilsyn, særlig ved å avgi uttalelser til Unionens institusjoner og utarbeide retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på grunnlag av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
- b) bidra til en ensartet anvendelse av juridisk bindende unionsrettsakter, særlig ved å bidra til en felles tilsynskultur, sikre ensartet, formålstjenlig og effektiv anvendelse av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, forhindre tilsynsarbitrasje, megle i og løse tvister mellom vedkommende myndigheter, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansinstitusjoner, sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet måte og gripe inn blant annet i krisesituasjoner,
- c) stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter,
- d) samarbeide nært med ESRB, særlig ved å gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og ved å sikre god oppfølging av ESRBs varsler og anbefalinger,
- e) organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter, herunder utarbeide retningslinjer og anbefalinger og fastsette beste praksis, for å styrke innbyrdes samsvar mellom tilsynsresultater,
- f) overvåke og vurdere markedsutviklingen på sitt ansvarsområde,
- g) gjennomføre økonomiske analyser av markeder for å veilede Myndigheten i utførelsen av dens oppgaver,
- h) fremme vern av forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og begunstigede,
- i) bidra til at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte, bidra til overvåking, vurdering og måling av systemrisiko og til utvikling og samordning av gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, sørge for et høyt nivå for vern av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- forsikringstakere og begunstigede i hele Unionen i samsvar med artikkel 21–26,
- j) utføre enhver annen oppgave fastsatt i denne forordning eller i andre rettsakter,
  - k) offentliggjøre og regelmessig ajourføre opplysninger som er relevante for dens virksomhetsområde, på sitt nettsted, særlig, og innenfor rammen av dens ansvarsområde, om registrerte finansinstitusjoner, for å sikre at opplysningene er lett tilgjengelige for offentligheten,
  - l) overta, når det er hensiktsmessig, alle eksisterende og pågående oppgaver fra Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenestepensjoner (CEIOPS).
2. For å utføre oppgavene i nr. 1 skal Myndigheten ha den myndighet som er fastsatt ved denne forordning, særlig til å
- a) utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 10,
  - b) utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 15,
  - c) utstede retningslinjer og anbefalinger som fastsatt i artikkel 16,
  - d) utstede anbefalinger i særlige tilfeller som omhandlet i artikkel 17 nr. 3,
  - e) treffe enkeltbeslutninger rettet til vedkommende myndigheter i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 18 nr. 3 og 19 nr. 3,
  - f) treffe enkeltbeslutninger rettet til finansinstitusjoner i tilfeller som gjelder unionsrett som får direkte anvendelse, i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4,
  - g) avgjøre uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen som fastsatt i artikkel 34,
  - h) samle inn nødvendige opplysninger om finansinstitusjoner som fastsatt i artikkel 35,
  - i) utarbeide felles metoder for å vurdere hvordan produkters egenskaper og distribusjonsprosesser virker inn på institusjoners finansielle stilling og på forbrukervernet,
  - j) opprette en sentralt tilgjengelig database over registrerte finansinstitusjoner innenfor sitt ansvarsområde, dersom dette er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 9

Oppgaver som gjelder forbrukervern og finansvirksomhet

1. Myndigheten skal spille en ledende rolle for å fremme et gjennomslagskraftig, enkelt og rettferdig

marked for finansielle produkter og tjenester rettet mot forbrukere i hele det indre marked, herunder ved å

- a) samle inn opplysninger om, analysere og rapportere om forbrukertendenser,
  - b) gjennomgå og samordne vedkommende myndigheters utdanningsinitiativer og initiativer for å øke forbrukernes evne til å forstå finansiell informasjon,
  - c) utarbeide standarder for opplæring innenfor næringen og
  - d) bidra til utarbeiding av felles regler for offentliggjøring av opplysninger.
2. Myndigheten skal overvåke ny og eksisterende finansvirksomhet og kan vedta retningslinjer og anbefalinger for å fremme et trygt og solid marked og en tilnærming av tilsynspraksis.
  3. Myndigheten kan også utstede varsler dersom en finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel mot de mål som er fastsatt i artikkel 1 nr. 6.
  4. Myndigheten skal nedsette en komité for finansiell nyskaping som skal være en vesentlig del av Myndigheten, og som skal samle alle berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med sikte på å samordne reguleringen av og tilsynet med ny eller nyskapende finansvirksomhet og gi råd som Myndigheten kan framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
  5. Myndigheten kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller, om nødvendig, i tilfelle en krisesituasjon, i samsvar med og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 18.

Myndigheten skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk oppheves.

En medlemsstat kan anmode om at Myndigheten tar sin beslutning opp til ny vurdering. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd avgjøre om den opprettholder sin beslutning.

Myndigheten kan også vurdere behovet for å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet og ved et slikt behov underrette Kom-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

misjonen for å lette vedtakelsen av slike forbud eller begrensninger.

Artikkel 10

Tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Europaparlamentet og Rådet delegerer myndighet til Kommisjonen til å vedta tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å sikre ensartet harmonisering på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder. Myndigheten skal framlegge sine utkast for Kommisjonen til godkjenning.

Tekniske reguleringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal være innenfor rammene av de rettsaktene de bygger på.

Før utkastene framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk reguleringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk reguleringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk reguleringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell

uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Kommisjonen kan ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk reguleringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videresende utkastet til teknisk reguleringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk reguleringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante. Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske reguleringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 11

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 10 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 16. desember 2010. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 14.
2. Så snart Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
3. Myndigheten til å vedta tekniske reguleringsstandarder gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 12–14.

Artikkel 12

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 10 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.
3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten

av tekniske reguleringsstandarder som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 13

Innsigelser mot tekniske reguleringsstandarder

1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen om den tekniske reguleringsstandard som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, skal den offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der. Den tekniske reguleringsstandard kan offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.
3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal institusjonen som gjør innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard, grunngi dette.

Artikkel 14

Manglende godkjenning eller endring av utkast til tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Kommisjonen ikke godkjenner et utkast til teknisk reguleringsstandard eller endrer det i henhold til artikkel 10, skal Kommisjonen underrette Myndigheten, Europaparlamentet og Rådet om dette med en begrunnelse for den manglende godkjenningen.
2. Europaparlamentet eller Rådet kan, når det er hensiktsmessig, innen én måned etter underretningen omhandlet i nr. 1, innkalle den ansvarlige kommissær og Myndighetens styreleder til et ekstraordinært møte med

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlamentets vedkommende komité eller Rådet slik at de kan framlegge og reddegjøre for sine meningsforskjeller.

Artikkel 15

Tekniske gjennomføringsstandarder

1. Myndigheten kan utarbeide tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 291 i TEUV på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Tekniske gjennomføringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal tjene til å fastsette vilkårene for anvendelse av disse rettsaktene. Myndigheten skal framlegge sine utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen til godkjenning.

Før utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk gjennomføringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk gjennomføringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal

sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i femte ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk gjennomføringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk gjennomføringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videresende utkastet til teknisk gjennomføringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk gjennomføringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske gjennomføringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 16

Retningslinjer og anbefalinger

1. For å opprette en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en felles, ensartet og sammenhengende anvendelse av unionsretten skal Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger rettet til vedkommende myndigheter eller finansinstitusjoner.
2. Myndigheten skal om nødvendig gjennomføre åpne offentlige høringer om retningslinjene og anbefalingene og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene. Slike høringer og analyser skal stå i forhold til retningslinjenes eller anbefalingenes virkeområde, art og virkning. Myndigheten skal også, dersom det er relevant, be om uttalelser eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.
3. Vedkommende myndigheter og finansinstitusjonene skal gjøre sitt ytterste for å følge disse retningslinjene og anbefalingene.

Innen to måneder etter at en retningslinje eller anbefaling er utstedt, skal hver vedkommende myndighet bekrefte om den følger eller har til hensikt å følge retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette Myndigheten og gi en begrunnelse for dette.

Myndigheten skal offentliggjøre at en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge nevnte retningslinje eller anbefaling. Myndigheten kan også i hvert enkelt tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt

for ikke å følge retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom retningslinjen eller anbefalingen krever det, skal finansinstitusjoner på en klar og utførlig måte rapportere om hvorvidt de følger retningslinjen eller anbefalingen.

4. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke har fulgt dem, og redegjøre for hvordan Myndigheten har til hensikt å sikre at de berørte vedkommende myndigheter i framtiden vil følge Myndighetens retningslinjer og anbefalinger.

Artikkel 17

Overtredelse av unionsretten

1. Dersom en vedkommende myndighet ikke har anvendt rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller har anvendt dem på en måte som kan være i strid med unionsretten, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som er opprettet i samsvar med artikkel 10–15, særlig ved å unnlate å sikre at finansinstitusjoner oppfyller kravene fastsatt i disse rettsaktene, skal Myndigheten handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nr. 2, 3 og 6 i denne artikkel.
2. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen eller den relevante interessentgruppen eller av eget tiltak, og etter å ha underrettet den berørte vedkommende myndighet, kan Myndigheten granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten.

Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskingen.

3. Myndigheten kan, senest to måneder etter at granskingen er iverksatt, rette en anbefaling til berørte vedkommende myndighet med angivelse av hvilke tiltak som må treffes for å overholde unionsretten.

Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av anbefalingen underrette Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med unionsretten.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter unionsretten innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan Kommisjonen etter underretning fra Myndigheten eller av eget tiltak avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde unionsretten. Kommisjonens formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

Kommisjonen skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned.

Myndigheten og vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Kommisjonen.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 underrette Kommisjonen og Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.
6. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 innen fristen fastsatt i beslutningen, og dersom det er nødvendig raskt å bringe overtredelsen til opphør for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å overholde sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør.
- Myndighetens beslutning skal være i samsvar med den formelle uttalelsen avgitt av Kommisjonen i henhold til nr. 4.
7. Beslutninger truffet i henhold til nr. 6 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.
- Når de treffer tiltak i forbindelse med saker som er gjenstand for en formell uttalelse i henhold til nr. 4 eller en beslutning i henhold til nr. 6, skal vedkommende myndigheter etterkomme henholdsvis den formelle uttalelsen eller beslutningen.
8. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke vedkommende

myndigheter og finansinstitusjoner som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.

Artikkel 18

Tiltak i krisesituasjoner

1. I tilfeller der en ugunstig utvikling kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, skal Myndigheten aktivt legge til rette for og om nødvendig samordne eventuelle tiltak som treffes av berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

For å kunne ivareta en slik tilretteleggings- eller samordningsrolle skal Myndigheten holdes fullt underrettet om enhver relevant utvikling og inviteres til å delta som observatør på alle relevante møter som holdes av de berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

2. Etter anmodning fra Myndigheten, Kommisjonen eller ESRB kan Rådet, i samråd med Kommisjonen og ESRB, og, dersom det er hensiktsmessig, de europeiske tilsynsmyndigheter, treffe en beslutning rettet til Myndigheten, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon i henhold til denne forordning. Rådet skal vurdere nevnte beslutning på nytt med passende mellomrom og minst en gang i måneden. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på én måned, skal den automatisk oppheves. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituasjonen for opphørt.

Dersom ESRB eller Myndigheten anser at en krisesituasjon kan oppstå, skal de utstede en fortrolig anbefaling til Rådet og gi en vurdering av situasjonen. Rådet skal deretter vurdere behovet for et møte. I denne sammenheng skal det sikres at det tas behørig hensyn til en fortrolig behandling.

Dersom Rådet fastslår at det foreligger en krisesituasjon, skal det på behørig vis omgående underrette Europaparlamentet og Kommisjonen.

3. Dersom Rådet har truffet en beslutning i henhold til nr. 2 og det foreligger ekstraordinære omstendigheter der det er nødvendig med samordnede tiltak fra nasjonale myndigheters side for å reagere på en ugunstig utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, kan Myndigheten treffe enkeltbeslutninger som pålegger vedkommende

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

myndigheter å iverksette de nødvendige tiltak i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2 med sikte på å motvirke denne utviklingen ved å sikre at finansinstitusjoner og vedkommende myndigheter oppfyller kravene i dette regelverket.

4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning omhandlet i nr. 3 innen fristen fastsatt i beslutningen, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder i tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe enkeltbeslutninger rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nevnte regelverk, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør. Dette skal gjelde bare i situasjoner der en vedkommende myndighet ikke anvender rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, eller anvender dem på en måte som framstår som et åpenbart brudd på disse rettsaktene, og dersom det er nødvendig raskt å treffe tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.
5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.

Artikkel 19

Løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter i grensekryssende situasjoner

1. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot framgangsmåten eller innholdet i en annen medlemsstats vedkommende myndighets tiltak eller kritiserer mangelen på tiltak i tilfeller angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører den myndighet som er fastsatt i artikkel 17,

på anmodning fra en eller flere av de berørte myndigheter bistå myndighetene med å komme til enighet etter framgangsmåten i nr. 2-4 i denne artikkel.

I tilfeller angitt i regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og dersom det på grunnlag av objektive kriterier kan fastslås at det foreligger en tvist mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater, kan Myndigheten av eget tiltak bistå myndighetene med å løse tvisten etter framgangsmåten i nr. 2-4.

2. Myndigheten skal fastsette en frist for forliket mellom vedkommende myndigheter, idet det tas hensyn til alle relevante frister fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, til sakens kompleksitet og til hvor mye den haster. Myndigheten skal på dette stadium opptre som meglere.
3. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke kommer til enighet i meglingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 tredje og fjerde ledd med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med unionsretten.
4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning og dermed unnlater å sikre at en finansinstitusjon oppfyller kravene som får direkte anvendelse på den i henhold til rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe en viss praksis til opphør.
5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak. Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.
6. I rapporten omhandlet i artikkel 50 nr. 2 skal styrelederen for Myndigheten angi arten og typen av tvist mellom vedkommende myndigheter, hvilke avtaler som er inngått, og hvilke beslutninger som er truffet for å løse tvistene.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 20

Løsning av tverrsektorielle tvister mellom vedkommende myndigheter

Felleskomiteen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 og 56 løse tverrsektorielle tvister som måtte oppstå mellom vedkommende myndigheter som definert i henholdsvis artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheten skal bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene omhandlet i direktiv 2009/138/EF virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og fremme ensartet anvendelse av unionsretten blant tilsynskollegiene. Med mål om en tilnærming med hensyn til beste tilsynspraksis skal personale fra Myndigheten kunne delta i tilsynskollegienes virksomhet, herunder stedlig tilsyn, som utføres i fellesskap av to eller flere vedkommende myndigheter.
2. Myndigheten skal innta en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegier for institusjoner som driver grensekryssende virksomhet, virker på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen, idet det tas hensyn til den systemrisikoen finansinstitusjonene omhandlet i artikkel 23 utgjør.

Med hensyn til dette nummer og nr. 1 i denne artikkel skal Myndigheten anses for å være «vedkommende myndighet» i henhold til relevant regelverk.

Myndigheten kan

- a) i samarbeid med vedkommende myndigheter samle inn og dele alle relevante opplysninger for å lette kollegiets arbeid samt opprette og forvalte et sentralt system for å gjøre slike opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i kollegiet,
- b) innlede og samordne stresstester i hele Unionen i samsvar med artikkel 32 for å vurdere finansinstitusjoners motstandsdyktighet, særlig den systemrisikoen finansinstitusjoner omhandlet i artikkel 23 utgjør, mot ugunstig markedsutvikling og vurdere om systemrisikoen kan øke i stressituasjoner, idet det sikres at det på nasjonalt plan anvendes en konsekvent metode for slike tester, og at det ved behov rettes en anbefaling til vedkommende myndigheter om å rette opp problemer som påvises ved stresstesten,

- c) fremme et effektivt og formålstjenlig tilsyn, herunder vurdere de risikoene finansinstitusjoner er eller kan bli eksponert for, som fastslått under tilsynsprosessen eller i stressituasjoner,
  - d) overvåke, i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i denne forordning, de oppgavene vedkommende myndigheter utfører, og
  - e) anmode et kollegium om ytterligere overveielser i saker der den mener at beslutningen vil føre til feil anvendelse av unionsretten eller ikke vil bidra til å nå målet om tilnærming av tilsynspraksis. Myndigheten kan også anmode gruppetilsynsmyndigheten om å planlegge et møte i kollegiet eller tilføye et punkt på dagsordenen for et møte.
3. Myndigheten kan utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelse av bestemmelsene om tilsynskollegienes virkemåte og utstede retningslinjer og anbefalinger vedtatt i henhold til artikkel 16 for å fremme en tilnærming av tilsynsrutiner og beste praksis vedtatt av tilsynskollegiene.
  4. Myndigheten skal ha en rettslig bindende meglerrolle for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19. Myndigheten kan treffe tilsynsbeslutninger som får direkte anvendelse på den berørte institusjon i samsvar med artikkel 19.

Artikkel 22

Alminnelige bestemmelser

1. Myndigheten skal behørig vurdere systemrisiko som fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse av de finansielle tjenestene som
  - a) skyldes en svekkelse i hele eller deler av finanssystemet og
  - b) kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheten skal, når det er hensiktsmessig, ta hensyn til den overvåking og vurdering av systemrisikoer som er utarbeidet av ESRB og Myndigheten, og reagere på varsler og anbefalinger fra ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.
2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB og i samsvar med artikkel 23 nr. 1 utarbeide en felles strategi for påvisning og måling av systemviktighet, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer etter behov.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Disse indikatorene skal være et viktig element ved fastsettelsen av hensiktsmessige tiltak. Myndigheten skal overvåke graden av tilnærming mellom de fastsatte tiltakene for å fremme en felles strategi.

3. Uten at det berører rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal Myndigheten om nødvendig utarbeide ytterligere retningslinjer og anbefalinger for finansinstitusjoner for å ta hensyn til den systemrisikoen de utgjør.

Myndigheten skal sikre at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, tas i betraktning når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på de områdene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

4. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak kan Myndigheten gjennomføre en undersøkelse av en bestemt type finansinstitusjon eller produkttype eller type atferd for å vurdere mulige trusler mot finanssystemets stabilitet og gi de berørte vedkommende myndigheter egnede anbefalinger om tiltak.

For dette formål kan Myndigheten utøve den myndighet den gis i henhold til denne forordning, herunder artikkel 35.

5. Felleskomiteen skal sikre en overordnet samordning på tvers av sektorer av den virksomhet som utøves i henhold til denne artikkel.

Artikkel 23

Påvisning og måling av systemrisiko

1. Myndigheten skal i samråd med ESRB utarbeide kriterier for påvisning og måling av systemrisiko og en hensiktsmessig ordning for stresstesting som omfatter en vurdering av muligheten for at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, kan øke i stressituasjoner.

Myndigheten skal utvikle en hensiktsmessig ordning for stresstesting for å bidra til å fastslå hvilke finansinstitusjoner som kan utgjøre en systemrisiko. Slike institusjoner skal underlegges skjerpet tilsyn og om nødvendig framgangsmåtene for gjenoppretting og omstrukturering omhandlet i artikkel 25.

2. Myndigheten skal fullt ut ta hensyn til relevante internasjonale metoder når den utarbeider kriteriene for påvisning og måling av den systemrisikoen forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og tjenestepensjonsforetak

kan utgjøre, herunder de metodene som er fastsatt av Rådet for finansiell stabilitet, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale organisasjonen for forsikringstilsyn og Den internasjonale oppgjørsbank.

Artikkel 24

Permanent evne til å reagere på systemrisiko

1. Myndigheten skal sikre at den løpende har faglig kapasitet til å reagere effektivt dersom det skulle oppstå systemrisiko som omhandlet i artikkel 22 og 23, særlig med hensyn til institusjoner som utgjør en systemrisiko.
2. Myndigheten skal utføre de oppgavene den gis ved denne forordning og regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og skal bidra til å sikre et sammenhengende og samordnet system for krisehåndtering og kriseløsning i Unionen.

Artikkel 25

Framgangsmåter for gjenoppretting og omstrukturering

1. Myndigheten skal bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, framgangsmåter i krisesituasjoner og forebyggende tiltak for å redusere virkningene på systemet av en eventuell svikt.
2. Myndigheten kan fastsette beste praksis med sikte på å lette omstrukturering av institusjoner og særlig konserner som driver grensekryssende virksomhet, på en måte som hindrer spredning av negative virkninger, sikre at egnede verktøyer, herunder tilstrekkelige ressurser, er tilgjengelige og gjøre det mulig å omstrukturere institusjonen eller konsernet på en ordnet og kostnadseffektiv måte til rett tid.
3. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.

Artikkel 26

Utvikling av et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger

Myndigheten kan bidra til vurderingen av behovet for et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger som er tilstrekkelig finansiert og harmonisert.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 27

Forebygging, håndtering og løsning av kriser

Myndigheten kan bli anmodet av Kommisjonen om å bidra til vurderingen nevnt i artikkel 242 i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til tilsynsmyndighetenes samarbeid innenfor tilsynskollegiene og om kollegiene virker på en hensiktsmessig måte, tilsynspraksis for fastsettelse av kapitalkravtillegg, vurderingen av fordelene ved å styrke konserntilsyn og kapitalforvaltning innenfor et konsern av forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder mulige tiltak for å styrke en god grensekryssende forvaltning av forsikringskonserner, særlig med hensyn til risikohåndtering og forvaltning av eiendeler, og rapportering om ny utvikling og framgang med hensyn til

- a) en harmonisert ramme for tidlig inngrep,
- b) praksis for en sentralisert risikohåndtering i konserner og hvordan konserninterne modeller fungerer, herunder stresstester,
- c) transaksjoner innenfor konsernet og risikokonsentrasjoner,
- d) virkningene av diversifisering og konsentrasjon over tid,
- e) en harmonisert ramme for overføring av eiendeler og for framgangsmåter for insolvens og avviking som fjerner de relevante nasjonale selskapsrettslige hindringene for overføring av eiendeler,
- f) et likeverdig nivå for vern av forsikringstakere og begunstigede i foretak innenfor samme konsern, særlig i krisesituasjoner,
- g) en harmonisert og tilstrekkelig finansiert EU-løsning for forsikringsgarantiordninger.

Med hensyn til bokstav f) kan Myndigheten også rapportere om ny utvikling og framgang med hensyn til et sett av samordnede nasjonale ordninger for krisehåndtering, herunder behovet for et system av sammenhengende og troverdige finansieringsordninger med hensiktsmessige finansieringsvirkemidler.

Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en undersøkelse av muligheten for å styrke Myndighetens rolle innenfor en ramme av forebygging, håndtering og løsning av kriser.

Artikkel 28

Delegering av oppgaver og ansvar

1. Vedkommende myndigheter kan, med samtykke fra den ansvarlige delegeres til, delegeres oppgaver og ansvar til Myndigheten eller andre vedkommende myndigheter på de vilkår

som er fastsatt i denne artikkel. Medlemsstatene kan fastsette særlige ordninger for delegering av ansvar som må overholdes før deres vedkommende myndigheter inngår slike delegeringsavtaler, og som kan begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med finansinstitusjoner eller finanskonserner som driver grensekryssende virksomhet.

2. Myndigheten skal stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter ved å fastsette hvilke oppgaver og hvilket ansvar som kan delegeres eller utøves i fellesskap, og ved å fremme beste praksis.
3. Delegering av ansvar skal medføre en omfordeling av den myndighet som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Lovgivningen som gjelder for den myndighet ansvaret delegeres til, får anvendelse på framgangsmåten, håndhevingen, den administrative kontrollen og domstolskontrollen knyttet til det delegerte ansvaret.
4. Vedkommende myndigheter skal underrette Myndigheten om de delegeringsavtalene de har til hensikt å inngå. De skal sette avtalene i kraft tidligst en måned etter at Myndigheten er underrettet.

Myndigheten kan avgi uttalelse om den planlagte avtalen innen en måned etter at den er blitt underrettet.

Myndigheten skal på en hensiktsmessig måte offentliggjøre enhver delegeringsavtale slik den er inngått av vedkommende myndigheter, for å sikre at alle berørte parter er behørig underrettet.

Artikkel 29

Felles tilsynskultur

1. Myndigheten skal bidra aktivt til å bygge opp en felles tilsynskultur i Unionen og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre ensartede framgangsmåter og konsekvente metoder i hele Unionen. Myndigheten skal minst
  - a) avgi uttalelser til vedkommende myndigheter,
  - b) fremme effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes,
  - c) bidra til at det utarbeides ensartede tilsynsstandarder, herunder standarder for rap-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- portering, og internasjonale regnskapsstandarder av høy kvalitet i samsvar med artikkel 1 nr. 3,
- d) gjennomgå anvendelsen av de relevante tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene Kommisjonen har vedtatt, og av de retningslinjene og anbefalingene Myndigheten har utstedt, samt foreslå endringer der dette er hensiktsmessig, og
  - e) opprette opplæringsprogrammer innenfor og på tvers av sektorer, lette utveksling av personale og oppmuntre vedkommende myndigheter til å intensivere bruken av ordninger for utlån av personale og andre verktøyer.
2. Myndigheten kan etter behov utvikle nye praktiske hjelpemidler og tilnæringsverktøyer for å fremme felles tilsynsmetoder og -praksis.

Artikkel 30

Fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter

1. Myndigheten skal med jevne mellomrom organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av deler av eller hele virksomheten til vedkommende myndigheter for å styrke konsekvensen i tilsynsresultatene ytterligere. For dette formål skal Myndigheten utvikle metoder som gjør det mulig å foreta en objektiv vurdering og sammenligning av de myndigheter som blir vurdert. Ved fagfellevurdering skal det tas hensyn til eksisterende opplysninger og vurderinger som allerede er gjort av den berørte vedkommende myndighet.
2. Fagfellevurderingen skal omfatte, men ikke begrenses til, en vurdering av
  - a) hvorvidt vedkommende myndigheters ressurser og styringsformer er hensiktsmessige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse av de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene omhandlet i artikkel 10–15 og rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 samt evnen til å reagere på markedsutviklingen,
  - b) graden av tilnærming som er oppnådd i anvendelsen av unionsretten og i tilsynspraksis, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene, retningslinjene og anbefalingene vedtatt i henhold til artikkel 10–16, og i hvilken grad tilsynspraksisen bidrar til oppfyllelse av målene fastsatt i unionsretten,

- c) beste praksis utviklet av en vedkommende myndighet som kan være nyttig å ta i bruk for andre vedkommende myndigheter,
  - d) effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd i håndhevingen av bestemmelser som er vedtatt for gjennomføring av unionsretten, herunder forvaltningsmessige tiltak og sanksjoner iverksatt mot ansvarlige personer i tilfeller der disse bestemmelsene ikke er overholdt.
3. På grunnlag av en fagfellevurdering kan Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger i samsvar med artikkel 16. I samsvar med artikkel 16 nr. 3 skal vedkommende myndigheter etterstrebe å følge disse retningslinjene og anbefalingene. Myndigheten skal ta hensyn til resultatet av fagfellevurderingen når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder i samsvar med artikkel 10–15.
  4. Myndigheten skal offentliggjøre beste praksis som påvises ved fagfellevurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfellevurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfellevurderingen.

Artikkel 31

Samordningsfunksjon

Myndigheten skal ivareta den generelle samordningen av vedkommende myndigheter, særlig i situasjoner der en ugunstig utvikling vil kunne true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i finanssystemet i Unionen.

Myndigheten skal fremme en samordnet reaksjon fra Unionen, blant annet ved å

- a) lette utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter,
- b) fastsette omfanget av og, når det er mulig og hensiktsmessig, kontrollere at de opplysningene som bør gjøres tilgjengelige for berørte vedkommende myndigheter, er pålitelige,
- c) utføre ikke-bindende meglings på anmodning fra vedkommende myndighet eller av eget tiltak, uten at dette berører artikkel 19,
- d) underrette ESRB omgående om eventuelle krisesituasjoner,
- e) treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av berørte vedkommende myndigheter,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- f) sentralisere opplysninger mottatt fra vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 21 og 35 som følge av den lovfestede rapporteringsplikten for institusjoner som driver virksomhet i mer enn én medlemsstat. Myndigheten skal videreformidle disse opplysningene til andre berørte vedkommende myndigheter.

Artikkel 32

Vurdering av markedsutviklingen

1. Myndigheten skal overvåke og vurdere markedsutviklingen innenfor sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), ESRB, Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om relevante tendenser innenfor tilsyn på mikroplan, potensielle risikoer og sårbarhet. Myndigheten skal i sin vurdering ta med en økonomisk analyse av de markedene der finansinstitusjoner driver virksomhet, og en vurdering av den potensielle markedsutviklingens innvirkning på slike institusjoner.
2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB iverksette og samordne vurderinger på unionsplan av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling. For dette formål skal den utvikle følgende til bruk for vedkommende myndigheter:
  - a) felles metoder for å vurdere hvilken virkning økonomiske scenarioer vil ha på en institusjons finansielle stilling,
  - b) felles strategier for hvordan resultatene av vurderingene av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet formidles,
  - c) felles metoder for å vurdere hvilken virkning visse produkter eller distribusjonsprosesser har på en institusjons finansielle stilling og på informasjonen til forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger, begunstigede og kunder.
3. Uten at det berører ESRBs oppgaver fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010, skal Myndigheten minst én gang i året, og om nødvendig oftere, framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og ESRB vurderinger av tendenser, potensielle risikoer og sårbarhet innenfor sitt ansvarsområde.

Myndigheten skal i disse vurderingene ta med en klassifisering av de risikoene og den sårbarheten som er viktigst, og om nødvendig

anbefale forebyggende tiltak eller utbedrings tiltak.

4. Myndigheten skal sikre en tilstrekkelig dekning av utvikling, risiko og sårbarhet på tvers av sektorer ved å samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 33

Internasjonale forbindelser

1. Uten at det berører medlemsstatenes eller unionsinstitusjonenes respektive myndighet, kan Myndigheten opprette kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndigheter, internasjonale organisasjoner og forvaltninger i tredjestater. Disse avtalene skal ikke medføre juridiske forpliktelser for Unionen og dens medlemsstater og skal heller ikke hindre medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter i å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med disse tredjestatene.
2. Myndigheten skal bistå i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet som skal gjelde for tilsynsordninger i tredjestater i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke forvaltningsavtaler som er inngått med internasjonale organisasjoner eller tredjestaters forvaltninger, og hvilken bistand den har gitt i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet.

Artikkel 34

Andre oppgaver

1. Myndigheten kan på anmodning fra Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen om alle spørsmål knyttet til dens ansvarsområde.
2. Når det gjelder tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv som omfattes av direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nevnte direktiver krever samråd mellom vedkommende myndigheter i to eller flere medlemsstater, kan Myndigheten etter søknad fra en av de berørte vedkommende myndigheter avgi og offentliggjøre en uttalelse om en tilsynsvurdering, unntatt i forbindelse med kriteriene fastsatt i artikkel 15b nr. 1 bok-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

stav e) i direktiv 92/49/EØF, artikkel 15b nr. 1 bokstav e) i direktiv 2002/83/EF og artikkel 19a nr. 1 bokstav e) i direktiv 2005/68/EF. Uttalelsen skal avgis omgående og uansett innen utgangen av vurderingsperioden i samsvar med direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF. Artikkel 35 får anvendelse på de områdene Myndigheten kan avgi uttalelse om.

Artikkel 35

Innsamling av opplysninger

1. På anmodning fra Myndigheten skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter gi Myndigheten alle de opplysningene den trenger for å utføre de oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordning, forutsatt at de har lovlig tilgang til de relevante opplysningene, og at anmodningen om opplysninger er nødvendig sett i forhold til den aktuelle oppgavens art.
2. Myndigheten kan også be om at opplysninger framlegges med regelmessige mellomrom og i bestemte formater. Slike anmodninger skal om mulig framsettes ved bruk av felles rapporteringsformater.
3. Etter en behørig begrunnet anmodning fra en medlemsstats vedkommende myndighet kan Myndigheten framlegge enhver opplysning som er nødvendig for at vedkommende myndighet skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med kravene om taushetsplikt fastsatt i sektorregelverket og i artikkel 70.
4. Før Myndigheten anmoder om opplysninger i henhold til denne artikkel, og for å unngå dobbel rapporteringsplikt, skal den ta hensyn til all relevant eksisterende statistikk som er utarbeidet og formidlet av Det europeiske statistikk-system og Det europeiske system av sentralbanker.
5. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges av vedkommende myndighet til rett tid, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning til andre tilsynsmyndigheter, til det departement som har ansvar for finansspørsmål, dersom dette har tilsynsopplysninger til rådighet, til den nasjonale sentralbank eller til den berørte medlemsstats statistikkontor.
6. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges til rett tid i henhold til nr. 1 eller 5, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning direkte til de berørte finansinstitusjonene. Den begrunnede anmod-

ningen skal inneholde en forklaring på hvorfor opplysningene om de enkelte finansinstitusjonene er nødvendige.

Myndigheten skal underrette berørte vedkommende myndigheter om anmodninger i henhold til dette nummer og nr. 5.

På anmodning fra Myndigheten skal vedkommende myndigheter bistå Myndigheten i innsamlingen av opplysninger.

7. Myndigheten kan benytte fortrolige opplysninger mottatt i henhold til denne artikkel bare ved utførelsen av de oppgavene den er pålagt ved denne forordning.

Artikkel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheten skal samarbeide nært og regelmessig med ESRB.
2. Myndigheten skal regelmessig og til rett tid gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver. Alle data som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og som ikke finnes i summarisk eller sammenfattet form, skal omgående framlegges for ESRB etter en begrunnet anmodning som fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB fastsette formålstjenlige interne framgangsmåter for overføring av fortrolige opplysninger, særlig opplysninger om de enkelte finansinstitusjonene.
3. Myndigheten skal i samsvar med nr. 4 og 5 sikre hensiktsmessig oppfølging av varsler og anbefalinger fra ESRB omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.
4. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling som ESRB har rettet til den, skal Myndigheten omgående innkalle til et møte i tilsynsstyret og vurdere hvilke følger et slikt varsel eller en slik anbefaling har for utførelsen av dens oppgaver.
Myndigheten skal, etter den relevante framgangsmåten for beslutningstaking i samsvar med den myndighet den er gitt ved denne forordning, beslutte hvilke tiltak som skal treffes for å håndtere de problemene som påpekes i varselet eller anbefalingen.
Dersom Myndigheten ikke følger opp en anbefaling, skal den gi ESRB og Rådet en begrunnelse for dette.
5. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling fra ESRB som er rettet til en vedkommende myndighet, skal Myndigheten,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

dersom det er relevant, utøve den myndighet den er gitt ved denne forordning til å sikre at den følges opp til rett tid.

Dersom adressaten ikke har til hensikt å følge anbefalingen fra ESRB, skal den underrette tilsynsstyret og drøfte sin begrunnelse med tilsynsstyret.

Vedkommende myndighet skal ta behørig hensyn til tilsynsstyrets synspunkter når den underretter Rådet og ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved utførelsen av de oppgavene som er fastsatt i denne forordning, skal Myndigheten i størst mulig grad ta hensyn til ESRBs varsler og anbefalinger.

Artikkel 37

Interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og interessentgruppe for tjenstepensjoner

1. For å lette samråd med berørte parter på områder som er relevante for Myndighetens oppgaver, skal det opprettes en interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og en interessentgruppe for tjenstepensjoner (heretter samlet kalt «interessentgruppene»). Interessentgruppene skal rådspørres om tiltak som treffes i henhold til artikkel 10–15 om tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og, med mindre retningslinjene og anbefalingene gjelder enkelte finansinstitusjoner, artikkel 16 om retningslinjer og anbefalinger. Dersom det må treffes hastetiltak og samråd blir umulig, skal interessentgruppene underrettes så raskt som mulig.

Interessentgruppene skal møtes minst fire ganger i året. De kan i fellesskap diskutere områder av felles interesse og skal underrette hverandre om andre spørsmål som blir diskutert.

Medlemmer av den ene interessentgruppen kan også være medlemmer av den andre.

2. Interessentgruppen for forsikring og gjenforsikring skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på forsikrings- og gjenforsikringsforetak som driver virksomhet i Unionen, representanter for deres ansatte samt forbrukere, brukere av forsikrings- og gjenforsikringstjenester, representanter for små og mellomstore bedrifter og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal representere forsikringsforetak, gjenforsikrings-

foretak og forsikringsformidlere, hvorav tre skal representere kooperative og gjensidige forsikringsgivere eller gjenforsikrere.

3. Interessentgruppen for tjenstepensjoner skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på tjenstepensjonsforetak som driver virksomhet i Unionen, representanter for arbeidstakere, representanter for begunstigede, representanter for små og mellomstore bedrifter og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal representere tjenstepensjonsforetak.
4. Medlemmene av interessentgruppene skal utnevnes av tilsynsstyret etter forslag fra de berørte partene. Når tilsynsstyret treffer sin beslutning, skal det i den grad det er mulig sikre at det foretas en hensiktsmessig geografisk og kjønnsmessig fordeling mellom representanter for de berørte partene i hele Unionen.
5. Myndigheten skal, med forbehold for taushetsplikten fastsatt i artikkel 70, framlegge alle nødvendige opplysninger og stille nødvendige sekretariatsfunksjoner til rådighet for interessentgruppene. Medlemmer av interessentgruppene som representerer ideelle organisasjoner, med unntak av representanter for næringen, skal motta tilfredsstillende godtgjøring. Interessentgruppene kan opprette arbeidsgrupper for tekniske spørsmål. Medlemmer av interessentgruppene skal ha en mandatperiode på to og et halvt år, og deretter skal det innledes en ny framgangsmåte for utvelging.

Mandatet til medlemmene av interessentgruppene kan fornyes én gang.

6. Interessentgruppene kan avgi uttalelser og gi råd til Myndigheten i alle spørsmål som gjelder Myndighetens oppgaver, med særlig vekt på oppgavene fastsatt i artikkel 10–16 og artikkel 29, 30 og 32.
7. Interessentgruppene skal vedta sin forretningsorden med to tredels flertall blant sine medlemmer.
8. Myndigheten skal offentliggjøre interessentgruppens uttalelser og råd og resultatene av deres samråd.

Artikkel 38

Beskyttelsestiltak

1. Myndigheten skal sikre at ingen beslutninger truffet i henhold til artikkel 18 eller 19 på noen

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

måte berører medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.

2. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 19 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen to uker etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten og Kommisjonen om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Innen én måned etter underretningen fra medlemsstaten skal Myndigheten underrette medlemsstaten om hvorvidt den opprettholder sin beslutning, eller om den endrer eller tilbakekaller den. Dersom beslutningen opprettholdes eller endres, skal Myndigheten erklære at finanspolitiske ansvarsområder ikke berøres.

Dersom Myndigheten opprettholder sin beslutning, skal Rådet på et av sine møter senest to måneder etter at Myndigheten har underrettet medlemsstaten som fastsatt i fjerde ledd, med et flertall av de avgitte stemmene avgjøre om Myndighetens beslutning skal opprettholdes.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å opprettholde Myndighetens beslutning i samsvar med femte ledd, skal Myndighetens beslutning oppheves.

3. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 18 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen tre virkedager etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten, Kommisjonen og Rådet om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Rådet skal innen ti virkedager innkalle til et møte og med simpelt flertall av sine medlemmer treffe en beslutning om hvorvidt Myndighetens beslutning skal tilbakekalles.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å tilbakekalle Myndighetens beslutning i samsvar med fjerde ledd, skal den midlertidige opphevingen av Myndighetens beslutning opphøre.

4. Dersom Rådet har truffet en beslutning i samsvar med nr. 3 om ikke å tilbakekalle en beslutning truffet av Myndigheten som gjelder artikkel 18 nr. 3, og den berørte medlemsstat fortsatt mener at Myndighetens beslutning berører dens finanspolitiske ansvar, kan nevnte medlemsstat underrette Kommisjonen og Myndigheten og anmode om at Rådet tar saken opp til ny behandling. Den berørte medlemsstat skal tydelig angi grunnene til at den ikke er enig i Rådets beslutning.

Innen fire uker etter underretningen omhandlet i første ledd skal Rådet bekrefte sin opprinnelige beslutning eller treffe ny beslutning i samsvar med nr. 3.

Rådet kan forlenge fristen på fire uker med ytterligere fire uker dersom omstendighetene krever det.

5. Ethvert misbruk av denne artikkel, særlig i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har betydelige eller vesentlige finanspolitiske følger, er uforenlig med det indre marked og skal være forbudt.

Artikkel 39

Framgangsmåte for beslutningstaking

1. Før Myndigheten treffer beslutninger i henhold til denne forordning, skal den underrette alle navngitte adressater om at den har til hensikt å treffe en slik beslutning, og angi den fristen adressaten har til å komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken haster, dens kompleksitet og mulige følger. Dette får anvendelse mutatis mutandis på anbefalinger som omhandlet i artikkel 17 nr. 3.
2. Myndighetens beslutninger skal begrunnes.
3. Adressatene for Myndighetens beslutninger skal underrettes om klageadgangen i henhold til denne forordning.
4. Dersom Myndigheten har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal denne beslutningen vurderes på nytt med passende mellomrom.
5. De beslutningene Myndigheten treffer i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, skal offentliggjøres med angivelse av den berørte vedkommende myndighet eller finansinstitu-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sjon og hovedinnholdet i beslutningen, med mindre slik offentliggjøring er i strid med finansinstitusjoners rettmessige interesse i å verne sine forretningshemmeligheter eller kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

Kapittel III

Organisasjon

Avsnitt 1

Tilsynsstyret

Artikkel 40

Sammensetning

1. Tilsynsstyret skal være sammensatt av
  - a) en leder (uten stemmerett),
  - b) lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med finansinstitusjoner i hver medlemsstat, som skal møte personlig minst to ganger i året,
  - c) en representant (uten stemmerett) for Kommisjonen,
  - d) en representant (uten stemmerett) for ESRB,
  - e) en representant (uten stemmerett) for hver av de andre to europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Tilsynsstyret skal innkalle til møte med interessentgruppene regelmessig og minst to ganger i året,
3. Hver vedkommende myndighet er ansvarlig for å utpeke et varamedlem på høyt nivå i samme myndighet, som kan erstatte medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) dersom vedkommende er forhindret fra å møte.
4. I medlemsstater der mer enn én myndighet er ansvarlig for tilsynet i henhold til denne forordning, skal disse myndighetene bli enige om en felles representant. Når et spørsmål som skal drøftes i tilsynsstyret, ikke faller inn under myndigheten til den nasjonale myndighet som er representert av medlemmet nevnt i nr. 1 bokstav b), kan nevnte medlem ledsages av en representant (uten stemmerett) for den aktuelle nasjonale myndigheten.
5. Tilsynsstyret kan beslutte å la observatører delta.

Daglig leder kan delta (uten stemmerett) på tilsynsstyrets møter.

Artikkel 41

Interne komiteer og ekspertgrupper

1. Tilsynsstyret kan nedsette interne komiteer eller ekspertgrupper for bestemte oppgaver som er tildelt tilsynsstyret, og kan beslutte at visse klart definerte oppgaver og beslutninger skal delegeres til interne komiteer eller ekspertgrupper, styret eller lederen.
2. Med hensyn til artikkel 19 skal tilsynsstyret sammenkalle en uavhengig ekspertgruppe som skal bestå av lederen og to av tilsynsstyrets medlemmer som ikke er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, og som verken har noen interesse i konflikten eller har direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter.
3. Med forbehold for artikkel 19 nr. 2 skal ekspertgruppen foreslå en beslutning for endelig vedtakelse i tilsynsstyret etter framgangsmåten i artikkel 44 nr. 1 tredje ledd.
4. Tilsynsstyret vedtar forretningsordenen for ekspertgruppen nevnt i nr. 2.

Artikkel 42

Uavhengighet

Ved utførelsen av de oppgavene tilsynsstyret er gitt ved denne forordning, skal lederen og de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse og ikke be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan tilsynsstyrets medlemmer utfører sine oppgaver.

Artikkel 43

Oppgaver

1. Tilsynsstyret skal fastsette retningslinjer for Myndighetens arbeid og ha ansvar for å treffe beslutningene omhandlet i kapittel II.
2. Tilsynsstyret skal vedta uttalelsene, anbefalingene og beslutningene og gi de rådene som er nevnt i kapittel II.
3. Tilsynsstyret skal utnevne lederen.
4. Tilsynsstyret skal innen 30. september hvert år etter forslag fra styret vedta Myndighetens arbeidsprogram for det kommende året og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

5. Tilsynsstyret skal etter forslag fra styret vedta årsrapporten om Myndighetens virksomhet, herunder om utførelsen av lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, og skal oversende denne rapporten til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Revisjonsretten og Den europeiske økonomiske og sosiale komité innen 15. juni hvert år. Rapporten skal offentliggjøres.
6. Tilsynsstyret skal vedta Myndighetens flerårige arbeidsprogram og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.
Det flerårige arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.
7. Tilsynsstyret skal vedta budsjettet i samsvar med artikkel 63.
8. Tilsynsstyret skal utøve disiplinærmyndighet overfor leder og daglig leder og kan avsette dem i samsvar med henholdsvis artikkel 48 nr. 5 og artikkel 51 nr. 5.

Artikkel 44

Beslutningstaking

1. Tilsynsstyrets beslutninger skal treffes med simpelt flertall av dets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.
Når det gjelder rettsaktene omhandlet i artikkel 10-16 og tiltak og beslutninger som vedtas i henhold til artikkel 9 nr. 5 tredje ledd og kapittel VI og som unntak fra første ledd i dette nummer, skal tilsynsstyret treffe beslutninger på grunnlag av et kvalifisert flertall av sine medlemmer som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og artikkel 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
Når det gjelder beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, for beslutninger som treffes av gruppets tilsynsmyndigheten, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, anses som vedtatt dersom den godkjennes med simpelt flertall, med mindre den forkastes av medlemmene som representerer et blokkerende mindretall av stemmene som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
Når det gjelder alle andre beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, skal beslutning

gen som foreslås av ekspertgruppen, vedtas med simpelt flertall av tilsynsstyrets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

2. Lederen skal innkalle til møtene i tilsynsstyret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.
3. Tilsynsstyret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen skal det fastsettes nærmere avstemningsregler, herunder om nødvendig regler for beslutningsdyktighet. Medlemmene uten stemmerett og observatørene, med unntak av leder og daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre noe annet er fastsatt i artikkel 75 nr. 3 eller i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Avsnitt 2

Styret

Artikkel 45

Sammensetning

1. Styret skal være sammensatt av lederen og seks andre medlemmer av tilsynsstyret som velges av og blant de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret.
Med unntak av lederen skal hvert medlem av styret ha et varamedlem som kan erstatte vedkommende dersom vedkommende er forhindret fra å møte.
Mandatperioden for medlemmene som velges av tilsynsstyret, skal være to og et halvt år. Mandatet kan fornyes én gang. Sammensetningen av styret skal være balansert og forholdsmessig og skal gjenspeile Unionen som helhet. Mandatene skal være overlappende, og det skal anvendes en hensiktsmessig rotasjonsordning.
2. Styrets beslutninger skal treffes med et flertall av medlemmene som er til stede. Hvert medlem skal ha én stemme.
Daglig leder og en representant for Kommisjonen skal delta uten stemmerett på møtene i styret.
Kommisjonens representant skal ha rett til å stemme i saker nevnt i artikkel 63.
Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
3. Lederen skal innkalle til møtene i styret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkinsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Styret skal holde møte før hvert møte i tilsynsstyret og så ofte som styret anser det som nødvendig. Det skal holdes minst fem møter i året.

4. Medlemmene av styret kan, med forbehold for forretningsordenen, bistås av rådgivere eller sakkyndige. Medlemmene uten stemmerett, med unntak av daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i styret som gjelder enkelte finansinstitusjoner.

Artikkel 46

Uavhengighet

Medlemmene av styret skal opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse, og skal ikke be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan medlemmene av styret utfører sine oppgaver.

Artikkel 47

Oppgaver

1. Styret skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt i samsvar med denne forordning.
2. Styret skal foreslå et årlig og flerårig arbeidsprogram som skal vedtas av tilsynsstyret.
3. Styret skal utøve sin budsjettmyndighet i samsvar med artikkel 63 og 64.
4. Styret skal vedta Myndighetens plan for personalpolitikken og i henhold til artikkel 68 nr. 2 nødvendige gjennomføringstiltak for vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn (heretter kalt «tjenestemannsvedtektene»).
5. Styret skal vedta særlige bestemmelser om retten til tilgang til Myndighetens dokumenter i samsvar med artikkel 72.
6. Styret skal foreslå en årsrapport om Myndighetens virksomhet, herunder om lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, for tilsynsstyret for godkjenning.
7. Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
8. Styret skal utnevne og avsette medlemmene av klageinstansen i samsvar med artikkel 58 nr. 3 og 5.

Avsnitt 3

Leder

Artikkel 48

Utnevning og oppgaver

1. Myndigheten skal være representert av en leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.

Lederen skal ha ansvar for å forberede arbeidet i tilsynsstyret og lede møtene i tilsynsstyret og styret.

2. Lederen skal utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.

Før lederen tiltrer sitt embete og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, kan Europaparlamentet, etter å ha hørt den kandidaten tilsynsstyret har valgt, gjøre innsigelse mot at nevnte person utnevnes.

Tilsynsstyret skal blant sine medlemmer også velge et varamedlem som skal ivareta lederens funksjoner i dennes fravær. Varamedlemmet skal ikke velges blant medlemmene av styret.

3. Lederens mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av lederens femårige mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
  - b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen, fornye lederens mandatperiode én gang med forbehold for Europaparlamentets bekræftelse.

5. Lederen kan bare avsettes av Europaparlamentet etter beslutning i tilsynsstyret.

Lederen skal ikke hindre tilsynsstyret i å drøfte spørsmål som gjelder lederen, særlig behovet for å avsette vedkommende, og skal ikke delta i drøftinger om slike spørsmål.

Artikkel 49

Uavhengighet

Uten at det berører tilsynsstyrets rolle i spørsmål om lederens oppgaver, skal lederen verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan lederen utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal lederen, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet og Rådet kan anmode lederen eller lederens varamedlem om å avgi en erklæring, samtidig som det tas fullt hensyn til deres uavhengighet. Lederen skal avgi en erklæring til Europaparlamentet og besvare ethvert spørsmål fra dets medlemmer når de anmoder om det.
2. Lederen skal etter anmodning og minst 15 dager før erklæringen nevnt i nr. 1 avgis, framlegge en skriftlig rapport for Europaparlamentet om Myndighetens hovedvirksomhet.
3. I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 11–18 og artikkel 20 og 33 skal rapporten inneholde alle relevante opplysninger som Europaparlamentet anmoder om etter behov.

Avsnitt 4

Daglig leder

Artikkel 51

Utnevning

1. Myndigheten skal ledes av en daglig leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.
2. Daglig leder skal utnevnes av tilsynsstyret etter bekreftelse fra Europaparlamentet på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.
3. Daglig leders mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av daglig leders mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,

- b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen nevnt i første ledd, fornye daglig leders mandatperiode én gang.

5. Daglig leder kan bare avsettes etter beslutning i tilsynsstyret.

Artikkel 52

Uavhengighet

Uten at det berører styrets eller tilsynsstyrets respektive roller i spørsmål om daglig leders oppgaver, skal daglig leder verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan daglig leder utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal daglig leder, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 53

Oppgaver

1. Daglig leder skal ha ansvar for å lede Myndigheten og forberede styrets arbeid.
2. Daglig leder skal ha ansvar for å gjennomføre Myndighetens årlige arbeidsprogram under veiledning av tilsynsstyret og under styrets kontroll.
3. Daglig leder skal treffe nødvendige tiltak, særlig vedta interne administrative instruksjoner og offentliggjøre meldinger, for å sikre at Myndigheten fungerer i samsvar med denne forordning.
4. Daglig leder skal utarbeide et flerårig arbeidsprogram som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
5. Senest 30. juni hvert år skal daglig leder utarbeide et arbeidsprogram for påfølgende år, som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
6. Daglig leder skal utarbeide et foreløpig budsjettforslag i henhold til artikkel 63 og gjennomføre Myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 64.
7. Hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til rapport med et avsnitt om Myndighetens regulerings- og tilsynsvirksomhet og et avsnitt om finansielle og administrative saker.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

8. Daglig leder skal med hensyn til Myndighetens personale utøve den myndighet som er fastsatt i artikkel 68, og behandle personalsaker.

Kapittel IV

Felles organer for de europeiske tilsynsmyndighetene

Avsnitt 1

Felleskomité for europeiske tilsynsmyndigheter

Artikkel 54

Nedsettelse

1. Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene nedsettes med dette.
2. Felleskomiteen skal være et forum der Myndigheten skal samarbeide regelmessig og nært og sikre tverrsektoriell sammenheng med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), særlig når det gjelder
  - finansielle konglomerater,
  - regnskap og revisjon,
  - mikrotilsynsanalyser av utvikling, risikoer og sårbarhet på tvers av sektorer når det gjelder finansiell stabilitet,
  - produkter for ikke-profesjonelle investorer,
  - tiltak for å bekjempe hvitvasking av penger, og
  - utveksling av opplysninger med ESRB og utvikling av forbindelsene mellom ESRB og de europeiske tilsynsmyndighetene.
3. Felleskomiteen skal ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene, og som skal fungere som sekretariat. Myndigheten skal bidra med tilstrekkelige ressurser til administrasjons-, infrastruktur- og driftskostnader.
4. Dersom en finansinstitusjon omfatter ulike sektorer, skal Felleskomiteen løse tvister i samsvar med artikkel 56.

Artikkel 55

Sammensetning

1. Felleskomiteen skal være sammensatt av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene og, dersom det er relevant, lederen i en eventuell underkomité nedsatt i henhold til artikkel 57.

2. Daglig leder, en representant for Kommisjonen og ESRB skal inviteres til å delta som observatører på møtene i Felleskomiteen og i underkomiteene nevnt i nr. 57.

3. Lederen for Felleskomiteen skal utnevnes en gang i året på omgang blant lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene. Lederen for Felleskomiteen skal være nestleder for ESRB.

4. Felleskomiteen skal fastsette og offentliggjøre sin forretningsorden. Forretningsordenen kan inneholde nærmere bestemmelser om ytterligere deltakere på møtene i Felleskomiteen.

Felleskomiteen skal møtes minst en gang annenhver måned.

Artikkel 56

Felles holdninger og felles tiltak

Innenfor rammen av sine oppgaver i henhold til kapittel II, og særlig når det gjelder gjennomføringen av direktiv 2002/87/EF, skal Myndigheten, dersom det er relevant, komme fram til felles holdninger sammen med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet).

Tiltak i henhold til artikkel 10–15, 17, 18 eller 19 i denne forordning som gjelder anvendelsen av direktiv 2002/87/EF og eventuelle andre unionsrettsakter nevnt i artikkel 1 nr. 2 som også faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), skal vedtas parallelt av Myndigheten, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), alt etter hva som er relevant.

Artikkel 57

Underkomiteer

1. Med hensyn til artikkel 56 skal Felleskomiteen ha en underkomité for finansielle konglomerater.
2. Underkomiteen skal være sammensatt av personene nevnt i artikkel 55 nr. 1 og en representant på høyt nivå for det nåværende personalet i den berørte vedkommende myndighet i hver medlemsstat.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Underkomiteen skal velge en leder blant sine medlemmer, som også skal være medlem av Felleskomiteen.
4. Felleskomiteen kan nedsette ytterligere underkomiteer.
7. Klageinstansen innkalles av lederen etter behov.
8. De europeiske tilsynsmyndighetene skal stille nødvendige drifts- og sekretariatsfunksjoner til rådighet for klageinstansen gjennom Felleskomiteen.

Avsnitt 2

Klageinstans

Artikkel 58

Sammensetning og virksomhet

1. Klageinstansen skal være et felles organ for de europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Klageinstansen skal være sammensatt av seks medlemmer og seks varamedlemmer som skal være personer med et godt omdømme og dokumentert relevant kunnskap og yrkeserfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrekkelig høyt nivå innenfor bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenester, men omfatter ikke nåværende personale hos vedkommende myndigheter eller andre nasjonale institusjoner eller unionsinstitusjoner som deltar i Myndighetens virksomhet. Klageinstansen skal ha tilstrekkelig juridisk sakkunnskap til å kunne yte juridisk bistand om lovligheten av Myndighetens utøvelse av sin myndighet.

Klageinstansen skal utnevne sin leder.

3. Myndighetens styre skal utnevne to medlemmer og to varamedlemmer til klageinstansen fra en innstillingsliste foreslått av Kommisjonen, etter en offentlig interessetegning offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* og etter samråd med tilsynsstyret.

De andre medlemmene skal utnevnes i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Mandatperioden for medlemmene av klageinstansen skal være fem år. Mandatet kan fornyes én gang.
5. Et medlem av klageinstansen som er utnevnt av Myndighetens styre, skal ikke avsettes i sin mandatperiode med mindre medlemmet er funnet skyldig i grov forsømmelse, og styret treffer beslutning om dette etter samråd med tilsynsstyret.
6. Klageinstansens beslutninger skal treffes med et flertall på minst fire av de seks medlemmene. Dersom den påklagede beslutningen omfattes av virkeområdet for denne forordning, skal dette flertallet omfatte minst ett av de to medlemmene av klageinstansen som er utnevnt av Myndigheten.

Artikkel 59

Uavhengighet og upartiskhet

1. Medlemmene av klageinstansen skal være uavhengige når de treffer sine beslutninger. De skal ikke være bundet av noen instruksjoner. De skal ikke utføre noen andre oppgaver i forbindelse med Myndigheten, styret eller tilsynsstyret.
2. Medlemmene av klageinstansen skal ikke delta i behandlingen av en klagesak der de har en personlig interesse, eller dersom de tidligere har representert en av partene i saken eller har vært med på å treffe beslutningen som klagen gjelder.
3. Dersom et medlem av klageinstansen av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2 eller av andre årsaker mener at et av de øvrige medlemmene av klageinstansen ikke bør delta i behandlingen av en klage, skal vedkommende underrette klageinstansen om dette.
4. Enhver part i en klagesak kan gjøre innsigelse mot at et medlem av klageinstansen deltar i klagesaken av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2, eller dersom medlemmet mistenkes for partiskhet.

Ingen innsigelse kan gjøres med henvisning til medlemmenes nasjonalitet, og en innsigelse kan ikke tas til følge dersom parten i en klagesak etter å ha fått kjennskap til et forhold som kan begrunne en innsigelse, har iverksatt andre saksbehandlingsskritt enn å gjøre innsigelse mot sammensetningen av klageinstansen.

5. Klageinstansen skal beslutte hvilke tiltak som skal treffes i tilfellene angitt i nr. 1 og 2, uten at det berørte medlemmet deltar.

Ved denne beslutningen skal det berørte medlemmet av klageinstansen erstattes av sitt varamedlem. Dersom varamedlemmet er i en tilsvarende situasjon, utpeker lederen en erstatter blant de tilgjengelige varamedlemmene.

6. Medlemmene av klageinstansen skal opptre uavhengig og i offentlighetens interesse.

De skal med henblikk på dette avgi en forpliktelseserklæring og en interesseerklæring om at det enten ikke foreligger noen interesser

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet, eller at det ikke foreligger noen direkte eller indirekte interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet.

Disse erklæringene skal offentliggjøres skriftlig hvert år.

Kapittel V

Klageadgang

Artikkel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndigheter, kan påklage en beslutning som Myndigheten har truffet i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, og enhver annen beslutning som Myndigheten har truffet i samsvar med unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er rettet til nevnte person, eller en beslutning som til tross for at den er rettet til en annen person, direkte berører nevnte person.
2. Klagen, sammen med en begrunnelse, skal inngis skriftlig til Myndigheten innen to måneder etter at beslutningen ble meddelt den berørte person, eller, i mangel av en slik meddelelse, den dag Myndigheten offentliggjorde sin beslutning.
Klageinstansen skal avgjøre klagen innen to måneder etter at den ble inngitt.
3. En klage som inngis i henhold til nr. 1, skal ikke ha oppsettende virkning.
Klageinstansen kan imidlertid utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen dersom den mener at omstendighetene krever det.
4. Dersom klagen kan behandles, skal klageinstansen undersøke om den er velbegrunnet. Den skal oppfordre partene til å komme med merknader til klageinstansens meddelelser eller til andre parters innlegg i klagesaken innen en angitt frist. Partene i klagesaken skal ha rett til å holde muntlige innlegg.
5. Klageinstansen kan bekrefte beslutningen truffet av Myndighetens vedkommende organ eller oversende saken til Myndighetens vedkommende organ. Dette organet skal være bundet av klageinstansens beslutning og skal vedta en endret beslutning i saken.
6. Klageinstansen skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
7. Beslutninger truffet av klageinstansen skal være begrunnet og offentliggjøres av Myndigheten.

Artikkel 61

Prøving av klager for Den europeiske unions domstol

1. En klage på en beslutning truffet av klageinstansen eller, i tilfeller der det ikke foreligger noen klageadgang overfor klageinstansen, av Myndigheten kan bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
2. Medlemsstatene og Unionens institusjoner samt enhver fysisk eller juridisk person kan klage beslutninger truffet av Myndigheten inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
3. Dersom Myndigheten har plikt til å handle og ikke treffer noen beslutning, kan et passivitetssøksmål bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 26 i TEUV.
4. Myndigheten skal pålegges å treffe de nødvendige tiltak for å etterkomme Den europeiske unions domstols avgjørelse.

Kapittel VI

Finansielle bestemmelser

Artikkel 62

Myndighetens budsjett

1. Inntekter til Myndigheten, som er et europeisk organ i samsvar med artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁵⁰ (heretter kalt «finansreglementet»), skal særlig omfatte alle kombinasjoner av følgende:
  - a) obligatoriske bidrag fra nasjonale offentlige myndigheter med ansvar for tilsynet med finansinstitusjoner, som skal gis i samsvar med en formel basert på stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser. Med hensyn til denne artikkel får artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsatt anvendelse etter 31. oktober 2014, som er fristen fastsatt der,
  - b) et tilskudd fra Unionen oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett (avsnittet om Kommisjonen),
  - c) eventuelle gebyrer som betales til Myndigheten i de tilfellene som er nærmere angitt i de relevante unionsrettsaktene.

⁵⁰ EUT L 248 av 16.9.2002, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Myndighetens utgifter skal minst omfatte utgifter til personale, lønn, administrasjon og infrastruktur, faglig opplæring og drift.
3. Inntekter og utgifter skal være i balanse.
4. Overslag over Myndighetens samlede inntekter og utgifter skal utarbeides for hvert regnskapsår, som skal sammenfalle med kalenderåret, og de skal oppføres i Myndighetens budsjett.

Artikkel 63

Fastsettelse av budsjettet

1. Innen 15. februar hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til overslag over inntekter og utgifter for kommende regnskapsår og oversende det til styret og tilsynsstyret sammen med stillingsplanen. Tilsynsstyret skal hvert år, på grunnlag av utkastet som er utarbeidet av daglig leder og godkjent av styret, utarbeide et overslag over Myndighetens inntekter og utgifter for kommende regnskapsår. Tilsynsstyret skal oversende dette overslaget, sammen med et utkast til stillingsplan, til Kommisjonen innen 31. mars. Før overslaget vedtas, skal utkastet utarbeidet av daglig leder godkjennes av styret.
2. Kommisjonen skal oversende overslaget til Europaparlamentet og Rådet (heretter samlet kalt «budsjettmyndigheten») sammen med forslaget til Den europeiske unions budsjett.
3. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen innta i forslaget til Den europeiske unions budsjett de overslag den anser nødvendige for stillingsplanen samt det tilskuddsbeløpet som skal belastes Den europeiske unions alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.
4. Budsjettmyndigheten skal vedta Myndighetens stillingsplan. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilgningene til tilskudd til Myndigheten.
5. Myndighetens budsjett skal vedtas av tilsynsstyret. Det blir endelig når Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal om nødvendig justeres tilsvarende.
6. Styret skal så snart som mulig underrette budsjettmyndigheten om ethvert prosjekt det har til hensikt å gjennomføre som kan få betydelige økonomiske følger for finansieringen av dets budsjett, særlig prosjekter knyttet til fast eiendom, som leie eller kjøp av bygninger. Det skal underrette Kommisjonen om dette. Dersom en av budsjettmyndighetens parter har til

hensikt å avgi en uttalelse, skal den innen en frist på to uker fra datoen for mottak av underretningen om prosjektet, meddele Myndigheten at den har til hensikt å avgi en uttalelse. Dersom det ikke kommer noe svar, kan Myndigheten gå videre med den planlagte virksomheten.

7. I det første året av Myndighetens virksomhet, som avsluttes 31. desember 2011, skal Unions finansiering av Myndigheten være underlagt en avtale med budsjettmyndigheten som fastsatt i nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen om budsjett disiplin og god økonomistyring.

Artikkel 64

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Daglig leder skal være anvisningsberettiget og gjennomføre Myndighetens budsjett.
2. Senest 1. mars etter avslutningen av hvert regnskapsår skal Myndighetens regnskapsfører oversende det foreløpige regnskapet til Kommisjonens regnskapsfører og Revisjonsretten sammen med en rapport om budsjett- og økonomistyringen i regnskapsåret. Myndighetens regnskapsfører skal også sende rapporten om budsjett- og økonomistyring til medlemmene av tilsynsstyret, Europaparlamentet og Rådet innen 31. mars det følgende år.
Kommisjonens regnskapsfører skal deretter konsolidere institusjonenes og de desentraliserte organenes foreløpige regnskaper i samsvar med artikkel 128 i finansreglementet.
3. Etter å ha mottatt Revisjonsrettens merknader om Myndighetens foreløpige regnskap i henhold til artikkel 129 i finansreglementet, skal daglig leder på eget ansvar utarbeide Myndighetens endelige regnskap og oversende det til styret for uttalelse.
4. Styret skal avgi en uttalelse om Myndighetens endelige regnskap.
5. Senest 1. juli etter avslutningen av hvert regnskapsår skal daglig leder oversende det endelige regnskapet sammen med styrets uttalelse til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten.
6. Det endelige regnskapet skal offentliggjøres.
7. Daglig leder skal innen 30. september sende Revisjonsretten et svar på dens merknader. Svaret skal også sendes til styret og Kommisjonen.
8. Daglig leder skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle opplysninger som er nødvendige for at framgangsmåten

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

for meddelelse av ansvarsfrihet for det aktuelle regnskapsåret skal kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte, som fastsatt i artikkel 146 nr. 3 i finansreglementet.

9. Europaparlamentet skal etter anbefaling fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. mai i år N + 2 meddele Myndigheten ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet, som omfatter inntekter fra Den europeiske unions alminnelige budsjett og vedkommende myndigheter for år N.

Artikkel 65

Finansielle regler

De finansielle reglene som får anvendelse på Myndigheten, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De kan ikke avvike fra kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 av 19. november 2002 om det finansielle ramme-reglement for organene nevnt i artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁵¹, med mindre Myndighetens drift særlig krever dette og Kommisjonen på forhånd har gitt sitt samtykke.

Artikkel 66

Bedrageribekjempelse

1. For å bekjempe bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet får forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrenset anvendelse på Myndigheten.
2. Myndigheten skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser som får anvendelse på Myndighetens personale.
3. I beslutningene om finansiering samt de avtalene og gjennomføringsverktøyene som følger av slike beslutninger, skal det uttrykkelig fastsettes at Revisjonsretten og OLAF om nødvendig kan foreta kontroller på stedet av mottakerne av utbetalinger fra Myndigheten og av de ansatte som har ansvar for å fordele dem.

Kapittel VII

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 67

Privilegier og immunitet

Protokollen (nr. 7) om Den europeiske unions privilegier og immunitet, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union og TEUV, får anvendelse på Myndigheten og dens personale.

Artikkel 68

Personale

1. Tjenestemannsvedtektene, tjenestevilkårene for andre ansatte og reglene som er vedtatt i fellesskap av Unionens institusjoner med henblikk på anvendelse av disse vedtektene og vilkårene, får anvendelse på Myndighetens personale, herunder dens daglige leder og leder.
2. Styret skal i samråd med Kommisjonen vedta de nødvendige gjennomføringsreglene i samsvar med artikkel 110 i tjenestemannsvedtektene.
3. Myndigheten skal med hensyn til sitt personale utøve den myndighet som er gitt ansettelsesmyndigheten i henhold til tjenestemannsvedtektene, og som er gitt den myndighet som har rett til å inngå avtaler i henhold til tjenestevilkårene for andre ansatte.
4. Styret skal vedta bestemmelser som gjør det mulig for medlemsstatene å låne ut nasjonale sakkyndige til Myndigheten.

Artikkel 69

Myndighetens ansvar

1. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktsforhold skal Myndigheten, i samsvar med de alminnelige rettsprinsipper som er felles for medlemsstatenes rettssystemer, erstatte den skade som Myndigheten eller dens personale volder i tjenesten. Den europeiske unions domstol skal ha myndighet til å avgjøre tvister om erstatning for slike skader.
2. De ansattes personlige økonomiske ansvar og disiplinæransvar overfor Myndigheten skal være underlagt de relevante bestemmelsene som får anvendelse på Myndighetens personale.

⁵¹ EFT L 357 av 31.12.2002, s. 72.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 70

Taushetsplikt

1. Medlemmene av tilsynsstyret og styret, daglig leder og Myndighetens personale, herunder tjenestemenn utlånt av medlemsstatene på midlertidig grunnlag og alle andre personer som utfører oppgaver for Myndigheten i henhold til avtale, skal omfattes av kravet om taushetsplikt i henhold til artikkel 339 i TEUV og de relevante bestemmelsene i unionsregelverket, selv etter at tjenesten er avsluttet.

Artikkel 16 i tjenestemannsvedtektene får anvendelse på dem.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene skal personalet, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan Myndighetens personale utfører sine oppgaver.

2. Uten at det berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør av personer nevnt i nr. 1, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form, slik at de enkelte finansinstitusjonene ikke kan identifiseres.

Forpliktelsen i henhold til nr. 1 og første ledd i dette nummer skal heller ikke hindre Myndigheten og de nasjonale tilsynsmyndighetene i å bruke opplysningene med henblikk på gjennomføring av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, særlig ved rettslige framgangsmåter for vedtakelse av beslutninger.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke hindre Myndigheten i å utveksle opplysninger med nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med denne forordning og annet unionsregelverk som gjelder for finansinstitusjoner.

Disse opplysningene skal være underlagt taushetsplikten nevnt i nr. 1 og 2. Myndigheten skal i sin interne forretningsorden fastsette hvordan fortrolighetsreglene nevnt i nr. 1 og 2 skal gjennomføres i praksis.

4. Myndigheten skal anvende kommisjonsbeslutning 2001/844/EF/EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av Kommisjonsens forretningsorden⁵².

Artikkel 71

Vern av personopplysninger

Denne forordning berører ikke medlemsstatenes forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller Myndighetens forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når de utfører sine oppgaver.

Artikkel 72

Dokumentinnsyn

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 får anvendelse på dokumenter som er i Myndighetens besittelse.
2. Innen 31. mai 2011 skal styret vedta praktiske tiltak for anvendelse av forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Beslutninger som Myndigheten treffer i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan innklages for Ombudsmannen eller eventuelt for Den europeiske unions domstol, etter en klage til klageinstansen, i samsvar med vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

Artikkel 73

Språkordning

1. Rådsforordning nr. 1 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap⁵³ får anvendelse på Myndigheten.
2. Styret skal treffe beslutning om Myndighetens interne språkordning.
3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for Myndighetens arbeid, skal utføres av Oversettelsessenteret for Den europeiske unions organer.

Artikkel 74

Vertsstatsavtale

De nødvendige ordningene med hensyn til lokaler for Myndigheten i den medlemsstat der Myndigheten har sitt hjemsted, og det utstyr som nevnte medlemsstat skal stille til rådighet, samt de særlige regler som i nevnte medlemsstat får anvendelse på daglig leder, medlemmene av styret, Myndighetens personale og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale som etter

⁵² EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

⁵³ EFT 17 av 6.10.1958, s. 385.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

godkjenning i styret skal inngås mellom Myndigheten og nevnte medlemsstat.

Nevnte medlemsstat skal sikre best mulige vilkår for Myndighetens virksomhet, herunder flerspråklig skoleundervisning med et europeisk innhold og hensiktsmessige transportforbindelser.

Artikkel 75

Tredjestaters deltaking

1. Tredjestater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har innført og anvender unionsretten innenfor Myndighetens ansvarsområder som nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan delta i Myndighetens arbeid.
2. Myndigheten kan samarbeide med statene nevnt i nr. 1 som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig innenfor de av Myndighetens ansvarsområder som er nevnt i artikkel 1 nr. 2, som fastsatt i internasjonale avtaler inngått med Unionen i samsvar med artikkel 216 i TEUV.
3. I de relevante bestemmelsene i avtalene nevnt i nr. 1 og 2 skal det opprettes ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for deltaking i Myndighetens arbeid for statene nevnt i nr.1, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. Slike ordninger kan omhandle representasjon som observatør i tilsynsstyret, men skal sikre at disse statene ikke deltar i drøftinger som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre statene har direkte interesser i spørsmålet som behandles.

Kapittel VIII

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 76

Forberedende tiltak

1. Etter at denne forordning er trådt i kraft og før Myndigheten er opprettet, skal Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner (CEIOPS) ha et nært samarbeid med Kommisjonen for å forberede erstatningen av CEIOPS med Myndigheten.
2. Når Myndigheten er opprettet, skal Kommisjonen ha ansvar for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten inntil Myndigheten har utpekt en daglig leder.

For dette formål og fram til daglig leder tiltrer sin stilling etter å ha blitt utnevnt av tilsyns-

styret i samsvar med artikkel 51, kan Kommisjonen utpeke en tjenestemann som midlertidig skal utføre daglig leders oppgaver. Denne perioden skal ikke være lenger enn det tidsrommet som er nødvendig for å utnevne en daglig leder for Myndigheten.

Den midlertidige daglige lederen kan godkjenne alle betalinger som er dekket av bevilgninger i Myndighetens budsjett, etter godkjenning fra styret, og kan inngå avtaler, herunder arbeidsavtaler, når Myndighetens stillingsplan er vedtatt.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke tilsynsstyrets eller styrets myndighet.
4. Myndigheten skal betraktes som CEIOPS' rettsetterfølger. Senest på den datoen Myndigheten opprettes, skal alle CEIOPS' eiendeler og forpliktelser og alle dens transaksjoner som ikke er avsluttet, automatisk overføres til Myndigheten. CEIOPS skal utarbeide en oppstilling som viser den avsluttende situasjonen med hensyn til eiendeler og forpliktelser på overføringsdagen. Denne oppstillingen skal revideres og godkjennes av CEIOPS og Kommisjonen.

Artikkel 77

Overgangsbestemmelser for personalet

1. Som unntak fra artikkel 68 skal alle arbeidsavtaler og avtaler om utlån av personale som er inngått av CEIOPS eller dens sekretariat og er gyldige 1. januar 2011, oppfylles inntil de utløper. De kan ikke forlenges.
2. Alle ansatte med avtale som nevnt i nr. 1 skal gis mulighet til å inngå avtale om midlertidig ansettelse i henhold til artikkel 2 bokstav a) i tjenestevilkårene for andre ansatte på de forskjellige lønnstrinnene som fastsatt i Myndighetens stillingsplan.

For å kontrollere kvalifikasjoner, innsats og integritet hos dem som skal ansettes, skal den myndighet som er bemyndiget til å inngå arbeidsavtaler, etter denne forordnings ikrafttredelse gjennomføre en intern utvelging begrenset til ansatte som har inngått avtale med CEOPS eller dens sekretariat. Framgangsmåten for intern utvelging skal ta fullt hensyn til de ferdighetene og erfaringene som den enkelte har utvist ved utførelsen av sine oppgaver forut for ansettelsen.

3. Avhengig av arten og nivået av de funksjonene som skal utføres, skal godkjente søkere tilbys avtale om midlertidig ansettelse med en løpetid som tilsvarer minst den tid som gjenstår i henhold til den foregående avtalen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. Relevant nasjonal lovgivning om arbeidsavtaler og andre relevante dokumenter får fortsatt anvendelse på ansatte med tidligere arbeidsavtaler som velger ikke å søke om avtale om midlertidig ansettelse, eller som ikke tilbys en avtale om midlertidig ansettelse i samsvar med nr. 2.

Artikkel 78

Nasjonale bestemmelser

Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av denne forordning.

Artikkel 79

Endringer

Beslutning nr. 716/2009/EF endres ved at CEIOPS utgår fra listen over støttmottakere fastsatt i avsnitt B i vedlegget til nevnte beslutning.

Artikkel 80

Oppheving

Kommisjonsbeslutning 2009/79/EF om nedsettelse av Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

Artikkel 81

Gjennomgåelse

1. Innen 2. januar 2014 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen offentliggjøre en generell rapport om de erfaringene som er gjort som et resultat av Myndighetens virksomhet og framgangsmåtene fastsatt i denne forordning. I rapporten skal det blant annet foretas en vurdering av
- a) graden av tilnærming som vedkommende myndigheter har oppnådd når det gjelder tilsynspraksis:
    - i) tilnærming av vedkommende myndigheters funksjonelle uavhengighet og av standarder som tilsvarende standardene for foretaksstyring,
    - ii) Myndighetens upartiskhet, objektivitet og selvstendighet,

- b) tilsynskollegienes virkemåte,
  - c) framskritt som er gjort i retning av tilnærming innenfor forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder Unionens finansieringsordninger,
  - d) Myndighetens rolle med hensyn til systemrisiko,
  - e) anvendelsen av beskyttelsesklausulen i artikkel 38,
  - f) anvendelsen av den juridisk bindende meglingsrollen fastsatt i artikkel 19.
2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal også inneholde en vurdering av om
- a) det er hensiktsmessig å fortsette med separat tilsyn med bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapir- og finansmarkeder,
  - b) det er hensiktsmessig at tilsynsvirksomhet og overholdelse av atferdsregler overvåkes hver for seg eller av samme tilsynsmyndighet,
  - c) det er hensiktsmessig å forenkle og styrke ESFS' struktur for å øke sammenhengen mellom makro- og mikroplan og mellom de europeiske tilsynsmyndighetene,
  - d) utviklingen av ESFS er forenlig med den globale utviklingen,
  - e) det er tilstrekkelig allsidighet og kompetanse i ESFS,
  - f) ansvarligheten og gjennomsiktigheten er tilstrekkelig når det gjelder kravene til offentliggjøring,
  - g) Myndigheten har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sitt ansvar,
  - h) det er hensiktsmessig å opprettholde Myndighetens hjemsted eller om de europeiske tilsynsmyndighetene bør flyttes til et felles hjemsted for å øke samordningen dem imellom.
3. Når det gjelder spørsmålet om direkte tilsyn med institusjoner eller infrastrukturer på felleseuropeisk plan, skal Kommisjonen utarbeide en årsrapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å overlate ytterligere tilsynsoppgaver på dette området til Myndigheten.
4. Rapporten og eventuelle tilknyttede forslag skal ved behov videresendes til Europaparlamentet og Rådet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 82

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2011, med unntak av artikkel 76 og artikkel 77 nr. 1 og 2, som får anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.

Myndigheten skal opprettes 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

O. CHASTEL

Formann

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 avdekket store mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, både i enkelttilfeller og når det gjelder finanssystemet som helhet. Nasjonale tilsynsmodeller har ikke holdt følge med den finansielle globaliseringen og utviklingen i de integrerte og sammenvevde europeiske finansmarkedene, der mange finansinstitusjoner driver grensekryssende virksomhet. Krisen avdekket mangler på områdene samarbeid, samordning, ensartet anvendelse av unionsretten og tillit mellom nasjonale tilsynsmyndigheter.
- (2) Både før og under finanskrisen oppfordret Europaparlamentet til en endring i retning av et mer integrert europeisk tilsyn for å sikre virkelig like vilkår for alle aktører på unionsplan, og for å gjenspeile den økte integrasjonen av finansmarkedene i Unionen (i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjons-

meldingen om gjennomføring av rammebestemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan⁴, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske union⁵, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok⁶, av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital⁷ og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lam falussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur⁸, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II⁹) og av 23. april 2009 om forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer.)¹⁰

- (3) I november 2008 ga Kommisjonen en høynivå-gruppe ledet av Jacques de Larosière i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi borgerne et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet. I sin sluttrapport, som ble framlagt 25. februar 2009 («de Larosière-rapporten»), anbefalte høynivågruppen at rammereglene for tilsynet styrkes for å redusere faren for og alvorligheten av framtidige finanskriser. Den anbefalte reformer av strukturen for tilsynet med finanssektoren i Unionen. Gruppen konkluderte også med at det bør opp-

¹ EUT C 13 av 20.1.2010, s. 1.

² Uttalelse avgitt 22. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlamentets holdning av 22. september 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. november 2010.

⁴ EUT C 40 av 7.2.2001, s. 453.

⁵ EUT C 25 E av 29.1.2004, s. 394.

⁶ EUT C 175 E av 10.7.2008, s. 392.

⁷ EUT C 8 E av 14.1.2010, s. 26.

⁸ EUT C 9 E av 15.1.2010, s. 48.

⁹ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 214.

¹⁰ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 292.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

rettes et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for verdipapirsektoren og en for forsikrings- og tjenstepensjonssektoren, og anbefalte at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko. Rapporten anga hvilke reformer de sakkyndige mente var nødvendige, og som det umiddelbart burde iverksettes arbeid med.

- (4) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommisjonen å framlegge utkast til regelverk for opprettelse av et europeisk finanstilsynssystem og et europeisk råd for systemrisiko. I sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstilsyn beskrev Kommisjonen nærmere hvordan strukturen i et slikt nytt tilsynssystem vil kunne være, basert på de viktigste konklusjonene i de Larosière-rapporten.
- (5) Det europeiske råd bekreftet i sine konklusjoner av 19. juni 2009 at et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre nye europeiske tilsynsmyndigheter bør opprettes. Systemet bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansmarkedsdeltakere det indre marked. Rådet understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene også bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer, og oppfordret Kommisjonen til å utarbeide konkrete forslag til hvordan det europeiske finanstilsynssystem kan spille en betydelig rolle i krisesituasjoner, samtidig som det la vekt på at beslutninger truffet av de europeiske tilsynsmyndighetene ikke bør berøre medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Kommisjonen har framlagt et forslag til forordning om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer¹¹. Europaparlamentet og Rådet bør vurdere nevnte forslag for å sikre at Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (heretter kalt «Myndigheten») har tilstrekkelig tilsynsmyndighet over kredittvurderingsbyråer, idet det tas hensyn til at Myndigheten bør utøve den eksklusive tilsynsmyndighet over kredittvurderingsbyråer som den er tillagt ved forordning (EF) nr. 1060/2009. Med henblikk på dette bør Myndigheten ha den

nødvendige granskings- og håndhevingsmyndighet fastsatt i relevant lovgivning samt mulighet til å innkreve gebyrer.

- (6) Det europeiske råd vedtok 17. juni 2010 at «medlemsstatene bør innføre ordninger med avgifter og skatter for finansinstitusjonene for å sikre en rettferdig fordeling av byrdene og å stimulere til å demme opp for systemrisiko. Slike avgifter og skatter bør inngå i en troverdig kriseløsningsramme. Det må umiddelbart arbeides videre med hovedtrekkene ved disse, og spørsmål som gjelder like vilkår og de samlede virkningene av ulike regulerings tiltak, bør vurderes nøye».
- (7) Den finansielle og økonomiske krisen har skapt reelle og alvorlige risikoer for finanssystemets stabilitet og det indre markedes virkemåte. Å gjenopprette og opprettholde et stabilt og pålitelig finanssystem er en absolutt forutsetning for å bevare tilliten til og sammenhengen i det indre marked og dermed bevare og forbedre vilkårene for et fullstendig integrert og velfungerende indre marked for finansielle tjenester. Dypere, mer integrerte finansmarkeder gir dessuten bedre mulighet for finansiering og spredning av risiko og bidrar dermed til å forbedre økonomienes evne til å absorbere sjokk.
- (8) Unionen har nådd grensen for hva som kan oppnås ut fra de europeiske tilsynskomiteenes nåværende status. Unionen kan ikke lenger akseptere en situasjon der det ikke finnes noen ordning som sikrer at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer de best mulige beslutningene for tilsyn med finansmarkedsdeltakere som driver grensekryssende virksomhet, der samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter er utilstrekkelig, der nasjonale myndigheters felles tiltak krever kompliserte ordninger for å ta hensyn til lappeteppet av regulerings- og tilsynskrav, der nasjonale løsninger som oftest er den eneste gjennomførbare løsningen på problemer på unionsplan, og der det finnes ulike tolkninger av samme lovtekst. Det europeiske finanstilsynssystem (heretter kalt «ESFS») bør utformes slik at disse manglene utbedres og at det innføres et system som er i tråd med målet om et stabilt indre marked for finansielle tjenester i Unionen, der nasjonale tilsynsmyndigheter inngår i et sterkt unionsnettverk.
- (9) ESFS bør være et integrert nettverk av nasjonale tilsynsmyndigheter og tilsynsmyndigheter på unionsplan der det daglige tilsynet

¹¹ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

overlates til nasjonale tilsynsmyndigheter. Økt harmonisering og ensartet anvendelse av regelverket for finansmarkedsdeltakere bør oppnås i hele Unionen. I tillegg til Myndigheten bør det opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske myndighet for forsikring og tjenestepensjoner) samt en felleskomité for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»). Et europeisk råd for systemrisiko (heretter kalt «ESRB») bør inngå som en del av ESFS når det gjelder oppgavene fastsatt i denne forordning og i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010¹².

- (10) De europeiske tilsynsmyndighetene bør erstatte Den europeiske banktilsynskomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/78/EF¹³, Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenestepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/79/EF¹⁴ og Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF¹⁵, og de bør overta alle disse komiteenes oppgaver og fullmakter, herunder videreføre pågående arbeid og prosjekter dersom det er relevant. Hver europeisk tilsynsmyndighets virkeområde bør være klart avgrenset. De europeiske tilsynsmyndighetene bør være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet. Når dette ansvaret gjelder tverrsektorielle spørsmål som er blitt samordnet gjennom Felleskomiteen, bør de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom Felleskomiteen, ha ansvar for denne samordningen.
- (11) Myndigheten bør ha som formål å bedre det indre markedes virkemåte, særlig ved å sikre et høyt, effektivt og ensartet regulerings- og tilsynsnivå, idet det tas hensyn til samtlige medlemsstaters ulike interesser og finansmarkedsdeltakernes ulike art. Myndigheten bør verne allmenne interesser som finanssystemets integritet og stabilitet og markedenes og finansielle produkters gjennomsiktighet samt verne investorer. Myndigheten bør også forebygge tilsynsarbitrasje og sikre like vilkår samt styrke den internasjonale samordningen mellom tilsynsmyndighetene til fordel for økonomien som helhet, herunder finansinsti-

tusjoner og andre berørte parter, forbrukere og arbeidstakere. Dens oppgaver bør også bestå i å fremme tilnærming av tilsyn og gi råd til Unionens institusjoner innenfor dens ansvarsområder. Myndigheten bør også ha et visst ansvar for eksisterende og ny finansvirksomhet.

- (12) Myndigheten bør også kunne midlertidig forby eller begrense visse former for finansvirksomhet som truer finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene omhandlet i denne forordning. Dersom det i en krisesituasjon kreves at Myndigheten innfører et slikt midlertidig forbud, skal den gjøre dette i samsvar med og på de vilkår som er fastsatt i denne forordning. I tilfeller der et midlertidig forbud eller en midlertidig begrensning av visse former for finansvirksomhet får virkninger på tvers av sektorene, bør det i sektorregelverket fastsettes at Myndigheten, der det er relevant, rådfører seg og samordner sine tiltak med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) gjennom Felleskomiteen.
- (13) Myndigheten bør ta behørig hensyn til virkningen av sin virksomhet på konkurransen og nyskapingen i det indre marked, Unionens globale konkurranseevne, den finansielle integrasjonen og Unionens nye strategi for sysselsetting og vekst.
- (14) For å kunne nå sine mål bør Myndigheten ha status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstendighet.
- (15) På grunnlag av arbeidet i internasjonale organer bør systemrisiko defineres som en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, finansmarkeder og finansielle infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være systemviktige.
- (16) Grensekryssende risiko omfatter alle risikoer som skyldes økonomisk ubalanse eller finansiell svikt i hele eller deler av Unionen, som kan få betydelige negative følger for transaksjonene mellom markedsdeltakere i to eller flere medlemsstater, for det indre markedes virkemåte eller for de offentlige finansene i Unionen eller en av dens medlemsstater.

¹² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

¹³ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 23.

¹⁴ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 28.

¹⁵ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

(17) Den europeiske unions domstol fastslo i sin dom av 2. mai 2006 i sak C-217/04 (Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland mot Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union) at «intet i ordlyden i artikkel 95 EF [nå artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV)] tilsier at adressatene for tiltakene vedtatt av Fellesskapets regelgiver på grunnlag av nevnte bestemmelse, bare kan være de enkelte medlemsstatene. Regelgiveren kan anse det for nødvendig å sørge for at det opprettes et fellesskapsorgan som får ansvar for å bidra til gjennomføringen av en harmoniseringsprosess i situasjoner der vedtakelsen av ikke-bindende støtte- og rammetiltak synes egnet for å lette ensartet gjennomføring og anvendelse av rettsakter vedtatt med hjemmel i denne bestemmelsen»¹⁶. Myndighetens formål og oppgaver – å bistå vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med en konsekvent fortolkning og anvendelse av unionsreglene og bidra til den finansielle stabiliteten som er nødvendig for finansiell integrasjon – er nært knyttet til gjeldende unionsretts mål for det indre marked for finansielle tjenester. Myndigheten bør derfor opprettes på grunnlag av artikkel 114 i TEUV.

(18) Ved følgende rettsakter fastsettes oppgavene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter, herunder samarbeidet dem imellom og med Kommisjonen: europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer¹⁷, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir¹⁸, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF av 28. mai 2001 om vilkår for opptak av verdipapirer til offisiell notering på en fondsbørs og opplysninger som skal offentliggjøres om disse verdipapirene¹⁹, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse²⁰, europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmissbruk)²¹,

europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF²², europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter²³, europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked²⁴, europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad²⁵, uten at det berører Den europeiske tilsynsmyndighets (Den europeiske banktilsynsmyndighet) myndighet med hensyn til tilsyn, europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)²⁶, ethvert framtidig regelverk på området for forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM) og forordning (EF) nr. 1060/2009.

(19) Gjeldende unionsregelverk som regulerer virkeområdet for denne forordning, omfatter også europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat²⁷, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe²⁸, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betaleren som skal følge med pengeoverføringer²⁹ og relevante deler av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme³⁰ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/65/EF av 23.

¹⁶ Samling av Domstolens rettspraksis 2006 s. I-03771, premiss 44.

¹⁷ EFT L 84 av 26.3.1977, s. 22.

¹⁸ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

¹⁹ EFT L 184 av 6.7.2001, s. 1.

²⁰ EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43.

²¹ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

²² EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

²³ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

²⁴ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

²⁵ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

²⁶ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

²⁷ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

²⁸ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1.

²⁹ EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1.

³⁰ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

september 2002 om fjernsal av finansielle tjenester til forbruker³¹.

- (20) Det er ønskelig at Myndigheten fremmer en konsekvent metode på området erstatningsordninger for investorer for å sikre like vilkår og en rettferdig behandling av investorer i hele Unionen. Ettersom erstatningsordningene for investorer er gjenstand for kontroll i medlemsstatene snarere enn tilsyn, bør Myndigheten kunne utøve sin myndighet i henhold til denne forordning når det gjelder selve erstatningsordningen for investorer og den institusjon som forvalter ordningen.
- (21) I samsvar med erklæringen (nr. 39) til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, krever utarbeidningen av tekniske reguleringsstandarder bistand fra teknisk sakkundige i en form som er særegen for området finansielle tjenester. Det er nødvendig å gi Myndigheten mulighet til å stille slik sakkunnskap til rådighet også i forbindelse med standarder eller deler av standarder som ikke bygger på et utkast til teknisk standard som Myndigheten selv har utarbeidet.
- (22) Det er behov for å innføre et effektivt instrument for å fastsette harmoniserte tekniske reguleringsstandarder for finansielle tjenester for å sikre, gjennom ett enkelt regelverk, like vilkår og tilstrekkelig vern av investorer og forbrukere i hele Unionen. Ettersom Myndigheten er et organ med svært spesialisert sakkunnskap, er det effektivt og hensiktsmessig at den, på de områdene som er fastlagt i unionsretten, utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg.
- (23) Kommisjonen bør godkjenne disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å gi dem bindende rettsvirkning. De bør kunne endres bare under svært begrensede og ekstraordinære omstendigheter ettersom Myndigheten er den aktøren som er i nær kontakt med og som best kjenner finansmarkedenes daglige virkemåte. Utkast til tekniske reguleringsstandarder bør endres dersom de er uforenlige med unionsretten, ikke overholder forholdsmissighetsprinsippet eller strider mot de grunnleggende prinsippene for det indre marked for finansielle tjenester slik disse kommer til uttrykk i gjeldende unionsregelverk for finansielle tjenester. Kommisjonen bør ikke endre innholdet i utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten har utarbeidet, uten forutgående samordning med Myndigheten. For å sikre en smidig og rask vedtakelse av disse standardene bør det fastsettes en frist for Kommisjonens beslutning om å godkjenne utkastene til tekniske reguleringsstandarder.
- (24) I betraktning av Myndighetens tekniske sakkunnskap på de områdene der det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder, bør det tas hensyn til Kommisjonens uttalte hensikt om som regel å gjøre bruk av utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten framlegger for den, med sikte på vedtakelse av de tilsvarende delegerte rettsakter. I de tilfellene der Myndigheten ikke framlegger et utkast til en teknisk reguleringsstandard innenfor fristene fastsatt i den aktuelle rettsakten, bør det sikres at resultatet av utøvelsen av den delegerte myndigheten faktisk oppnås, og at beslutningsprosessen forblir effektiv. Derfor bør Kommisjonen i slike tilfeller ha myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder dersom det ikke foreligger et utkast fra Myndigheten.
- (25) Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV.
- (26) På områder som ikke omfattes av tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, bør Myndigheten ha myndighet til å utstede retningslinjer og anbefalinger om anvendelsen av unionsretten. For å sikre gjennomsiktighet og forbedre de nasjonale tilsynsmyndighetenes overholdelse av disse retningslinjene og anbefalingene, bør det være mulig for Myndigheten å offentliggjøre årsakene til at tilsynsmyndighetene ikke har overholdt disse retningslinjene og anbefalingene.
- (27) Å sikre en korrekt og fullstendig anvendelse av unionsretten er en grunnleggende forutsetning for finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte, for finanssystemets stabilitet og for nøytrale konkurransevilkår for finansmarkedsdeltakerne i Unionen. Det bør derfor innføres en ordning som Myndigheten kan bruke i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, som utgjør et brudd på denne. Denne ordningen bør få anvendelse på områ-

³¹ EUT L 271 av 9.10.2002, s. 16.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

der det i unionsretten er fastsatt klare og ubetingede forpliktelsesforhold.

- (28) For å muliggjøre reaksjoner som står forhold til alvorret i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, bør en tretrinnsordning få anvendelse. Som et første trinn bør Myndigheten ha myndighet til å utføre granskning dersom det påstås at nasjonale myndigheter i forbindelse med utøvelsen av sitt tilsyn anvender unionsretten på en uriktig eller utilstrekkelig måte, og disse bør avsluttes med en anbefaling. Som et andre trinn, dersom vedkommende nasjonale myndighet ikke følger anbefalingen, bør Kommisjonen ha myndighet til å avgjøre en formell uttalelse som tar hensyn til Myndighetens anbefaling, og kreve at vedkommende myndighet treffer de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av unionsretten.
- (29) I ekstraordinære situasjoner der den berørte vedkommende myndighet vedvarende unnlater å gjennomføre tiltak, bør Myndigheten som et tredje og siste trinn ha myndighet til å treffe beslutninger som rettes til den enkelte finansmarkedsdeltaker. Denne myndigheten bør være begrenset til ekstraordinære omstendigheter der en vedkommende myndighet ikke følger den formelle uttalelsen som ble rettet til den, og der unionsretten får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere i henhold til gjeldende eller framtidige unionsforordninger.
- (30) Alvorlige trusler mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller finanssystemets stabilitet i Unionen krever raske og samordnede tiltak på unionsplan. Myndigheten bør derfor kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer bestemte tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Myndigheten til å avgjøre om det foreligger en krisesituasjon, bør gis Rådet, etter en anmodning fra en av de europeiske tilsynsmyndighetene, Kommisjonen eller ESRB.
- (31) Myndigheten bør kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer et bestemt tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Tiltaket som treffes av Myndigheten i den forbindelse, bør ikke berøre Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV til å innlede traktatbruddsbehandling mot den medlemsstat hvis tilsynsmyndighet har unnlatt å treffe et slikt tiltak, eller Kommisjonens rett i slike situasjoner til å treffe midlertidige tiltak i henhold til rettergangsordningen for Den europeiske unions domstol. Det bør heller ikke

berøre det ansvar som nevnte medlemsstat kan pådra seg i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, dersom dens tilsynsmyndigheter unnlater å treffe de tiltak som Myndigheten krever.

- (32) For å sikre et formålstjenlig og effektivt tilsyn og en avveid vurdering av de standpunktene som inntas av vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene, bør Myndigheten med bindende virkning kunne løse tvister mellom disse vedkommende myndighetene i grensekryssende situasjoner, også innenfor tilsynskollegiene. Det bør innføres en meglingsfase der vedkommende myndigheter kan komme til enighet. Myndigheten bør ha myndighet når det gjelder tvister om framgangsmåten eller innholdet i et tiltak, eller når en vedkommende myndighet i en medlemsstat unnlater å treffe tiltak i tilfellene angitt i de rettslig bindende unionsrettsaktene nevnt i denne forordning. I en slik situasjon bør en av de berørte tilsynsmyndighetene ha rett til å henvise saken til Myndigheten, som bør handle i samsvar med denne forordning. Myndigheten bør ha myndighet til å kreve at berørte vedkommende myndigheter treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten for å sikre at unionsretten overholdes, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den beslutning som er rettet til den for å avgjøre tvisten, bør Myndigheten gis myndighet til å treffe beslutninger som rettes direkte til finansmarkedsdeltakere på de områdene av unionsretten som får direkte anvendelse på dem. Myndighet til å vedta slike beslutninger bør gjelde bare som en siste utvei, og da bare for å sikre korrekt og ensartet anvendelse av unionsretten. I tilfeller der medlemsstatenes vedkommende myndigheter i henhold til relevant unionsregelverk gis skjønnsmyndighet, kan beslutninger truffet av Myndigheten ikke erstatte utøvelsen av denne skjønnsmyndighet i samsvar med unionsretten.
- (33) Krisen har vist at det nåværende systemet med samarbeid mellom nasjonale myndigheter hvis myndighet er begrenset til de enkelte medlemsstater, er utilstrekkelig når det gjelder finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet.
- (34) Ekspertgruppene nedsatt av medlemsstatene for å undersøke årsakene til krisen og framlegge forslag til forbedring av regulering

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

gen av og tilsynet med finanssektoren, har bekreftet at de nåværende ordningene ikke danner et fornuftig grunnlag for framtidig regulering av og tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i Unionen.

- (35) Slik det understrekes i de Larosière-rapporten [har vi] i hovedsak to alternativer: Det første er «chacun pour soi», dvs. «være seg selv nok-løsninger», det andre er et styrket, pragmatisk, fornuftig europeisk samarbeid til fordel for alle for å bevare en åpen verdensøkonomi. Dette vil gi åpenbare økonomiske gevinster».
- (36) Tilsynskollegiene er av stor betydning for at tilsynet med finansmarkedsdeltakere som driver virksomhet på tvers av landegrensene, skal være formålstjenlig, effektivt og ensartet. Myndigheten bør bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og i den forbindelse ha en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte for finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i hele Unionen. Myndigheten bør derfor ha rett til å delta fullt ut i tilsynskollegiene med sikte på å effektivisere kollegienes virkemåte og utvekslingen av opplysninger i tilsynskollegiene samt fremme tilnærming og ensartethet mellom kollegiene i anvendelsen av unionsretten. Som det framgår av de Larosière-rapporten «må konkurransevridning og tilsynsarbitrasje som følge av ulik tilsynspraksis unngås, ettersom det kan undergrave finansiell stabilitet, blant annet ved å oppmuntre til en overføring av finansvirksomhet til stater med mindre strengt tilsyn. Tilsynssystemet må oppfattes som rettferdig og balansert».
- (37) Innenfor sitt ansvarsområde bør Myndigheten bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, framgangsmåter i krisesituasjoner og forebyggende tiltak som sikrer at finanssystemet internaliserer kostnader, for å redusere virkningen en eventuell svikt har på systemet og avhengigheten av skatteyternes penger for å redde finansmarkedsdeltakere. Myndigheten skal bidra til å utvikle metoder for omstrukturering av kriserammede viktige finansmarkedsdeltakere på en måte som hindrer spredning av negative virkninger og gjør det mulig å avvikle dem på en ordnet måte til rett tid, herunder, dersom

det er relevant, sammenhengende og troverdige finansieringsordninger.

- (38) I forbindelse med den pågående gjennomgåelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger³² og direktiv 97/9/EF har Kommisjonen til hensikt å legge særlig vekt på behovet for å sikre ytterligere harmonisering i hele Unionen. Når det gjelder forsikringssektoren, har Kommisjonen også til hensikt å undersøke muligheten for å innføre unionsregler som verner forsikringstakere i tilfelle et forsikringsselskap rammes av krise. De europeiske tilsynsmyndighetene bør spille en viktig rolle på disse områdene og gis tilstrekkelig myndighet med hensyn til de europeiske garantiordningssystemene.
- (39) I forbindelse med tilsynsmyndighetsnettverkets virksomhet kan det være hensiktsmessig å delegerer oppgaver og ansvar for å begrense overlapping av tilsynsoppgavene, fremme samarbeid og dermed effektivisere tilsynsprosessen samt redusere belastningen på finansmarkedsdeltakerne. Denne forordning bør derfor klart utgjøre det rettslige grunnlaget for en slik delegering. Medlemsstatene bør følge hovedregelen om at delegering bør være tillatt, men bør kunne innføre særlige vilkår for delegering av ansvar, for eksempel når det gjelder opplysninger om og melding av delegeringsordninger. Delegering av oppgaver innebærer at oppgaver utføres av Myndigheten eller av en annen nasjonal tilsynsmyndighet enn den ansvarlige myndighet, mens ansvaret for tilsynsbeslutningene blir værende hos delegerende myndighet. Ved delegering av ansvar bør Myndigheten, eller en nasjonal tilsynsmyndighet som ansvaret delegeres til, kunne treffe beslutning i en tilsynssak på egne vegne i stedet for på vegne av den delegerende myndighet. Delegering bør skje ut fra prinsippet om at tilsynsmyndigheten overdras til en tilsynsmyndighet som har de beste forutsetningene for å treffe tiltak på det aktuelle området. En omfordeling av ansvar vil være hensiktsmessig for eksempel for å oppnå stordriftsfordeler eller av hensyn til virkeområdet, av hensyn til sammenhengen i tilsynet med konserner og for best mulig å utnytte den tekniske sakkunnskapen hos de nasjonale tilsynsmyndighetene. Beslutninger som treffes av den ansvaret delegeres til, bør anerkjennes av den delegerende myndighet.

³² EUT L 135 av 31.5.1994, s. 5.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

rende myndighet og av andre vedkommende myndigheter som endelige dersom disse beslutningene ligger innenfor delegeringsrammer. Det relevante unionsregelverket kan eventuelt inneholde nærmere bestemmelser om prinsippene for omfordeling av ansvar etter avtale. Myndigheten bør med alle egnede midler lette og overvåke delegeringsavtalene mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene.

Den bør på forhånd underrettes om planlagte delegeringsavtaler for om nødvendig å kunne avgi uttalelse om disse. Den bør sentralisere offentliggjøringen av slike avtaler for å sikre at alle berørte parter til rett tid gis lett tilgang til gjennomsluttede opplysninger om slike avtaler. Den bør fastlegge og spre beste praksis med hensyn til delegering og delegeringsavtaler.

- (40) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme tilnærming av tilsyn i hele Unionen med sikte på å opprette en felles tilsynskultur.
- (41) Fagfellevurderinger er et formålstjenlig og effektivt verktøy for å fremme ensartethet innenfor nettverket av finanstilsynsmyndigheter. Myndigheten bør derfor utarbeide en metodologisk ramme for slike vurderinger og utføre dem regelmessig. Vurderingene bør ikke bare være rettet mot tilnærming av tilsynspraksis, men også mot tilsynsmyndighetenes evne til å oppnå tilsynsresultater av høy kvalitet samt disse vedkommende myndighetenes uavhengighet. Resultatet av fagfellevurderinger bør offentliggjøres etter samtykke fra vedkommende myndighet som er gjenstand for vurderingen. I tillegg bør beste praksis fastlegges og offentliggjøres.
- (42) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme samordningen av Unionens tilsynsarbeid, særlig for å sikre finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet og finanssystemets stabilitet i Unionen. I tillegg til myndighet til å handle i krisesituasjoner bør Myndigheten ha ansvaret for den generelle samordningen innenfor ESFS. Å lette utvekslingen av alle relevante opplysninger mellom vedkommende myndigheter bør være en sentral del av Myndighetens oppgaver.
- (43) For å sikre finansiell stabilitet er det nødvendig på et tidlig tidspunkt å avdekke utviklingstendenser, mulige risikoer og sårbarhet i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tvers av landegrenser og på tvers av sektorer. Myndigheten bør overvåke og vurdere slik utvikling på sitt ansvarsområde og om

nødvendig underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, de øvrige europeiske tilsynsmyndighetene og ESRB regelmessig og eventuelt ved behov. I samarbeid med ESRB bør Myndigheten også innlede og samordne stresstester i hele Unionen for å vurdere finansmarkedsdeltakernes motstanddyktighet mot ugunstig markedsutvikling, og den skal sikre at det på nasjonalt plan ved slike tester anvendes en metode som er så ensartet som mulig. For å utføre sine oppgaver på en korrekt måte bør Myndigheten gjennomføre økonomiske analyser av markedene og mulige følger av markedsutviklingen.

- (44) I lys av globaliseringen av finansielle tjenester og den økte betydningen av internasjonale standarder bør Myndigheten fremme dialog og samarbeid med tilsynsmyndigheter utenfor Unionen. Den bør gis myndighet til å utvikle kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndighetene og forvaltninger i tredjestater og med internasjonale organisasjoner, samtidig som medlemsstatenes og Unionens institusjoners nåværende roller og respektive myndighet respekteres fullt ut. Stater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har vedtatt og anvender unionsretten, bør kunne delta i Myndighetens arbeid, og Myndigheten bør kunne samarbeide med tredjestater som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig med Unionens.
- (45) Myndigheten bør innenfor sitt ansvarsområde fungere som et uavhengig rådgivende organ for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Med forbehold for de berørte vedkommende myndigheters myndighet bør Myndigheten kunne avgi uttalelse om tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter³³, som endret ved direktiv 2007/44/EF³⁴, i de tilfellene der nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter fra to eller flere medlemsstater.
- (46) For å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte bør Myndigheten ha rett til å anmode om alle nødvendige opplysninger. For å

³³ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

³⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/44/EF av 5. september 2007 om endring av rådsdirektiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF med hensyn til saksbehandlingsregler og kriterier for tilsynsmessig vurdering av overtakelse og økning av eierandeler i finanssektoren (EUT L 247 av 21.9.2007, s. 1).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

unngå dobbel rapporteringsplikt for finansmarkedsdeltakerne bør disse opplysningene normalt gis av de nasjonale tilsynsmyndighetene som befinner seg nærmest finansmarkedene og finansmarkedsdeltakerne, og opplysningene bør ta hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheten bør imidlertid som en siste utvei kunne rette en behørig begrunnet anmodning om opplysninger direkte til en finansmarkedsdeltaker dersom en nasjonal vedkommende myndighet ikke leverer eller ikke kan levere slike opplysninger til rett tid. Medlemsstatenes myndigheter bør være forpliktet til å bistå Myndigheten med å håndheve slike direkte anmodninger. I den forbindelse er arbeidet med felles rapporteringsformater av avgjørende betydning. Tiltakene for innsamling av opplysninger bør ikke berøre den rettslige rammen for det europeiske statistikk-system og Det europeiske system av sentralbanker på statistikk-området. Denne forordning bør derfor verken berøre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk³⁵ eller rådsforordning (EF) nr. 2533/98 av 23. november 1998 om Den europeiske sentralbanks innsamling av statistiske opplysninger³⁶.

- (47) Et nært samarbeid mellom Myndigheten og ESRB er av avgjørende betydning for at ESRB skal kunne fungere fullt ut etter hensikten, og for oppfølgingen av dens varsler og anbefalinger. Myndigheten og ESRB bør utveksle eventuelle relevante opplysninger seg imellom. Opplysninger knyttet til det enkelte foretak bør framlegges bare etter behørig begrunnet anmodning. Når Myndigheten mottar varsler eller anbefalinger fra ESRB rettet til Myndigheten eller en nasjonal tilsynsmyndighet, bør Myndigheten om nødvendig sikre oppfølgingen.
- (48) Myndigheten bør rådføre seg med berørte parter om tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger og gi dem rimelig mulighet til å uttale seg om de foreslåtte tiltakene. Før Myndigheten vedtar utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger bør den gjennomføre en konsekvensanalyse. Av effektivitetshensyn bør en interessentgruppe for verdipapirer og markeder benyttes for dette formål,

med en balansert sammensetning av finansmarkedsdeltakere, små og mellomstore bedrifter (SMB), akademikere samt forbrukere og andre private brukere av finanstjenester. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder bør fungere som et bindeledd for andre grupper av brukere av finansielle tjenester opprettet av Kommisjonen eller i henhold til Unionens regelverk.

- (49) Medlemmer av interessentgruppen for verdipapirer og markeder som representerer ideelle organisasjoner eller akademikere, bør motta tilstrekkelig godtgjøring, slik at personer som verken har tilstrekkelige finansielle midler eller er representanter for næringen, kan delta fullt ut i debatten om finansiell regulering.
- (50) Medlemsstatene har et hovedansvar for å samordne krisehåndteringen og bevare den finansielle stabiliteten i krisesituasjoner, særlig når det gjelder å stabilisere og omstrukturere kriserammede finansmarkedsdeltakere. De beslutningene Myndigheten treffer i krisesituasjoner eller ved tvisteløsning som påvirker en finansmarkedsdeltakers stabilitet, bør ikke gripe inn i medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Det bør innføres en ordning der medlemsstatene kan påberope seg denne beskyttelsen og i siste instans bringe saken inn for Rådet med sikte på en beslutning. Denne beskyttelsesordningen bør imidlertid ikke misbrukes, særlig ikke i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har noen betydelig eller vesentlig budsjettpolitisk innvirkning, som for eksempel reduserte inntekter knyttet til et midlertidig forbud mot bestemte former for virksomhet eller produkter i forbrukervernøyemed. Når Rådet treffer beslutninger i henhold til beskyttelsesordningen, bør det stemme i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. I betraktning av medlemsstatenes særlige ansvar på dette området, bør Rådet spille en rolle i dette spørsmålet. Med tanke på hvor følsomt dette spørsmålet er, bør det sikres streng fortrolighet.
- (51) Myndigheten bør i sin beslutningstaking være bundet av Unionens regler og allmenne prinsipper om rettssikkerhet og gjennomsiktighet. Den retten adressatene for Myndighetens avgjørelser har til å bli hørt, bør overholdes fullt ut. Myndighetens beslutninger bør utgjøre en vesentlig del av unionsretten.
- (52) Et tilsynsstyre sammensatt av lederne for de berørte vedkommende myndigheter i hver

³⁵ EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164.

³⁶ EFT L 318 av 27.11.1998, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

medlemsstat under ledelse av Myndighetens leder, bør være Myndighetens øverste beslutningsorgan. Representanter for Kommisjonen, ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) bør delta som observatører. Medlemmene av tilsynsstyret bør opptre uavhengig og utelukkende i Unionens interesse.

- (53) Tilsynsstyret skal i alminnelighet treffe sine beslutninger med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. For beslutninger av allmenn art, herunder de som gjelder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, for budsjettspørsmål og for anmodninger fra en medlemsstat om å revurdere en beslutning truffet av Myndigheten om midlertidig å forby eller begrense en viss finansvirksomhet, er det hensiktsmessig å anvende reglene for kvalifisert flertall som fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Saker som gjelder løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, bør behandles av et begrenset, objektivt panel sammensatt av medlemmer som verken er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, eller har noen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter. Panelet bør ha en tilsvarende balansert sammensetning. Beslutninger som treffes av panelet, bør godkjennes av tilsynsstyret med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. Når det gjelder beslutninger som treffes av den konsoliderende tilsynsmyndighet, kan beslutningen som foreslås av panelet, forkastes av et antall medlemmer som representerer et blokkerende mindretall som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styre sammensatt av Myndighetens leder, representanter for nasjonale tilsynsmyndigheter og Kommisjonen skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt. Styret bør gis nødvendig myndighet til blant annet å foreslå det årlige og flerårige arbeidsprogrammet, utøve en viss

budsjettmyndighet, vedta Myndighetens plan for personalpolitikken, vedta særbestemmelser om retten til tilgang til dokumenter og framlegge forslag til årsrapport.

- (55) Myndigheten bør være representert av en heltidsansatt leder som utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelgning som tilrettelegges og forvaltes av tilsynsstyret med bistand fra Kommisjonen. Ved utnevning av Myndighetens første leder bør Kommisjonen blant annet opprette en kandidatliste på grunnlag av kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering. Når det gjelder de påfølgende utnevningene, bør muligheten til å få Kommisjonen til å opprette en kandidatliste vurderes i en rapport som skal utarbeides i henhold til denne forordning. Før den utvalgte personen tiltrer sitt embete, og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, bør Europaparlamentet, etter å ha hørt den utvalgte personen, ha mulighet til å komme med innsigelser mot at denne utnevnes.
- (56) Forvaltningen av Myndigheten bør ivaretas av en daglig leder som bør ha rett til å delta på møter i tilsynsstyret og styret uten stemmerett.
- (57) For å sikre sammenheng i de europeiske tilsynsmyndighetenes virksomhet på tvers av sektorer bør disse samarbeide nært gjennom en felleskomité og fastsette felles holdninger der det er relevant. Felleskomiteen bør samordne de europeiske tilsynsmyndighetenes funksjoner når det gjelder finansielle konglomerater og andre saker på tvers av sektorer. Der det er relevant, bør beslutninger som faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), vedtas parallelt av de berørte europeiske tilsynsmyndighetene. Felleskomiteen bør ledes av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene på omgang i tolv månedersperioder. Lederen for Felleskomiteen bør være nestleder for ESRB. Felleskomiteen bør ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene for å muliggjøre uformell utveksling av opplysninger og utvik-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ling av en felles tilsynskultur i de europeiske tilsynsmyndighetene.

- (58) Det er nødvendig å sikre at partene som berøres av beslutningene som treffes av Myndigheten, har nødvendig klageadgang. For å verne partenes rettigheter på en effektiv måte og for å forenkle saksbehandlingen bør de berørte parter gis rett til å anke til en klageinstans i de tilfellene der Myndigheten har beslutningsmyndighet. Av hensyn til effektivitet og sammenheng bør klageinstansen være felles for de europeiske tilsynsmyndighetene, men uavhengig av deres forvaltnings- og reguleringsstruktur. Klageinstansens beslutninger bør kunne klages inn for Den europeiske unions domstol.
- (59) For å sikre Myndigheten full selvstendighet og uavhengighet bør den gis et eget budsjett med inntekter hovedsakelig i form av obligatoriske bidrag fra de nasjonale tilsynsmyndighetene og fra Den europeiske unions alminnelige budsjett. Unionens finansiering av Myndigheten er underlagt en avtale med budsjettmyndigheten i samsvar med nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 17. mai 2006 om budsjett disiplin og forsvarlig økonomisk forvaltning³⁷. Unionens budsjettbehandling bør få anvendelse. Revisjonen av regnskapet bør foretas av Revisjonsretten. Det samlede budsjettet er underlagt framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet.
- (60) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)³⁸ bør få anvendelse på Myndigheten. Myndigheten bør også tiltre den tverrinstitusjonelle avtale av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for de europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)³⁹.
- (61) For å sikre åpne og gjennomsiktlige tjenestevilkår og likebehandling av personalet bør vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn og tjenestevilkårene for andre ansatte i De europeiske fellesskap⁴⁰ få anvendelse på Myndighetens personale.
- (62) Det er avgjørende at forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger vernes. Behandlingen av opplysninger som stilles til rådighet for Myndigheten og som utveksles i nettverket, bør underlegges strenge og effektive fortrolighetsregler.
- (63) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁴¹ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁴² får full anvendelse på behandlingen av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (64) For å sikre at Myndighetens virksomhet er gjennomsiktig bør europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter⁴³ få anvendelse på Myndigheten.
- (65) Tredjestater bør tillates å delta i Myndighetens arbeid i samsvar med de avtalene som skal inngås av Unionen.
- (66) Ettersom målene for denne forordning, som er å forbedre det indre markeds virkemåte gjennom å sikre et høyt, effektivt og ensartet nivå for regulering og tilsyn, verne investorer, verne finansmarkedenes integritet, effektivitet og ordnede virkemåte, opprettholde finanssystemets stabilitet og styrke den internasjonale samordningen av tilsynet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 45 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- (67) Myndigheten bør overta alle nåværende oppgaver og den myndighet som er gitt Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn. Kommisjonsbeslutning 2009/77/EF bør derfor oppheves på datoen for opprettelse av Myndigheten, og europaparlaments- og rådsbeslutning 716/2009/EF av 16. september 2009 om oppret-

³⁷ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

³⁸ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 1.

³⁹ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 15.

⁴⁰ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

⁴¹ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁴² EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁴³ EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

telse av et fellesskapsprogram til støtte for særlig virksomhet på området finansielle tjenester, finansiell rapportering og revisjon⁴⁴ bør derfor endres. I betraktning av Komiteen av europeiske verdipapirtilsyns eksisterende oppbygning og virksomhet er det viktig å sikre et svært nært samarbeid mellom Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn og Kommisjonen ved utformingen av hensiktsmessige overgangsordninger for å sikre at den perioden der Kommisjonen er ansvarlig for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten til Myndigheten, blir så kort som mulig.

(68) Det bør fastsettes en frist for anvendelsen av denne forordning for å sikre at Myndigheten er godt nok forberedt til å begynne sin virksomhet, og at overgangen fra Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn skjer så smidig som mulig. Myndigheten bør finansieres på en egnet måte. I det minste innledningsvis bør den finansieres med 40 % av midler fra Unionen og 60 % gjennom bidrag fra medlemsstatene, i samsvar med stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

(69) For å gjøre det mulig å opprette Myndigheten 1. januar 2011 bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Opprettelse og rettslig status

Artikkel 1

Opprettelse og virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (heretter kalt «Myndigheten»).
2. Myndigheten skal handle innenfor den myndighet som den gis ved denne forordning, og innenfor virkeområdet for direktiv 97/9/EF, direktiv 98/26/EF, direktiv 2001/34/EF, direktiv 2002/47/EF, direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF, direktiv 2004/39/EF, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2009/65/EF og direktiv 2006/49/EF, uten at det berører Den

europeiske tilsynsmyndighets (Den europeiske banktilsynsmyndighet) myndighet med hensyn til tilsyn, ethvert framtidig regelverk på området for forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM) og forordning (EF) nr. 1060/2009, og, i den grad disse rettsaktene får anvendelse på foretak som yter investerings-tjenester, eller på foretak for kollektiv investering som markedsfører sine andeler og aksjer, og de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med dem, innenfor rammen av de relevante delene av direktiv 2002/87/EF, direktiv 2005/60/EF og direktiv 2002/65/EF, herunder alle direktiver, forordninger og beslutninger og vedtak truffet på grunnlag av disse rettsaktene, og av eventuelle andre juridisk bindende unionsrettsakter som pålegger Myndigheten oppgaver.

3. Myndigheten skal også handle på virksomhetsområdene til markedsdeltakere i forbindelse med spørsmål som ikke direkte omfattes av rettsaktene nevnt i nr. 2, herunder saker som gjelder foretaksstyring, revisjon og regnskap, forutsatt at Myndighetens handling er nødvendig for å sikre effektiv og ensartet anvendelse av disse rettsaktene. Myndigheten skal også treffe egnede tiltak i forbindelse med overtakelsestilbud, clearing og oppgjør samt derivater.
4. Denne forordnings bestemmelser berører ikke Kommisjonens myndighet, særlig i henhold til artikkel 258 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), til å sikre samsvar med unionsretten.
5. Myndighetens mål skal være å verne offentlige interesser ved å bidra til finanssystemets stabilitet og effektivitet på kort, mellomlang og lang sikt, til fordel for Unionens økonomi, borgere og næringsliv. Myndigheten skal bidra til å
  - a) forbedre det indre markeds virkemåte, herunder gjennom regulering og tilsyn på et forsvarlig, effektivt og ensartet nivå,
  - b) sikre finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte,
  - c) styrke den internasjonale samordningen av tilsyn,
  - d) forhindre tilsynsarbitrasje og fremme like konkurransevilkår,
  - e) sikre at det føres tilstrekkelig tilsyn med investeringsrisikoer og andre risikoer, og at disse blir regulert på en hensiktsmessig måte, og
  - f) styrke forbrukervernet.

⁴⁴ EUT L 253 av 25.9.2009, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

For dette formål skal Myndigheten bidra til å sikre en ensartet, effektiv og formålstjenlig anvendelse av rettsaktene nevnt i nr. 2, fremme tilnærming av tilsyn, avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen og foreta økonomiske analyser av markedene, slik at Myndighetens mål kan nås.

Ved utførelsen av de oppgavene den er gitt ved denne forordning, skal Myndigheten være særlig oppmerksom på eventuelle systemrisikoer som finansmarkedsdeltakere kan utgjøre, hvis konkurser kan svekke finanssystemets eller realøkonomiens virkemåte.

Ved utførelsen av disse oppgavene skal Myndigheten opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse.

Artikkel 2

Det europeiske finanstilsynssystem

1. Myndigheten skal utgjøre en del av et europeisk finanstilsynssystem (ESFS). Det europeiske finanstilsynssystemets viktigste mål skal være å sikre at reglene som gjelder for finanssektoren, gjennomføres på en hensiktsmessig måte for å opprettholde finansiell stabilitet og sikre tillit til finanssystemet som helhet og tilstrekkelig vern av kundene av finansielle tjenester.
2. ESFS skal bestå av
  - a) Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som skal ivareta de oppgavene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010⁴⁵ og i denne forordning,
  - b) Myndigheten,
  - c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁴⁶,
  - d) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁴⁷,
  - e) Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»), som skal utføre de oppgavene som er fastsatt i artikkel 54–57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1094/2010,
  - f) vedkommende myndigheter eller tilsynsmyndigheter i medlemsstatene, som angitt

i unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Myndigheten skal gjennom Felleskomiteen samarbeide regelmessig og nært med både ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) for å sikre sammenheng i arbeidet på tvers av sektorer og komme fram til felles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tverrsektorielle spørsmål.
4. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom.
5. De tilsynsmyndighetene som inngår i ESFS, skal ha plikt til å føre tilsyn med finansmarkedsdeltakere som utøver virksomhet i Unionen i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 3

Myndighetenes ansvar

Myndighetene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–d) skal være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «finansmarkedsdeltaker» enhver person som kravene i lovgivningen nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller i nasjonal lovgivning som gjennomfører disse rettsaktene, får anvendelse på,
- 2) «viktig finansmarkedsdeltaker» en finansmarkedsdeltaker hvis regelmessige virksomhet eller økonomiske levedyktighet har eller sannsynligvis vil ha vesentlig innvirkning på stabiliteten, integriteten eller effektiviteten på finansmarkedene i Unionen,
- 3) «vedkommende myndigheter»
  - i) vedkommende myndigheter og/eller tilsynsmyndigheter som definert i lovgivningen nevnt i artikkel 1 nr. 2,
  - ii) når det gjelder direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheter som har ansvar for å sikre at foretak som yter investeringstjenester, og foretak for kollektiv investering som markedsfører sine andeler

⁴⁵ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

⁴⁶ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁴⁷ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller aksjer, oppfyller kravene i nevnte direktiver,

- iii) når det gjelder erstatningsordninger for investorer, de organer som forvalter nasjonale erstatningsordninger i henhold til direktiv 97/9/EF, eller, dersom driften av erstatningsordningen for investorer forvaltes av et privat selskap, den offentlige myndighet som fører tilsyn med slike ordninger i henhold til nevnte direktiv.

Artikkel 5

Rettslig status

1. Myndigheten skal være et unionsorgan med status som rettssubjekt.
2. I hver medlemsstat skal Myndigheten ha den mest omfattende rettslige handleevne som en juridisk person kan ha i henhold til nasjonal lovgivning. Den kan særlig erverve og avhende løsøre og fast eiendom og være part i en rettssak.
3. Myndigheten skal være representert av sin styreleder.

Artikkel 6

Sammensetning

Myndigheten skal bestå av

- 1) et tilsynsstyre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 43,
- 2) et styre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 47,
- 3) en leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 48,
- 4) en daglig leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 53,
- 5) en klageinstans, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 60.

Artikkel 7

Hjemsted

Myndigheten har sitt sete i Paris.

Kapittel II

Myndighetens oppgaver og myndighet

Artikkel 8

Myndighetens oppgaver og myndighet

1. Myndigheten skal
  - a) bidra til å opprette felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og til-

syn, særlig ved å avgi uttalelser til Unionens institusjoner og utarbeide retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på grunnlag av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2,

- b) bidra til en ensartet anvendelse av juridisk bindende unionsrettsakter, særlig ved å bidra til en felles tilsynskultur, sikre ensartet, formålstjenlig og effektiv anvendelse av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, forhindre tilsynsarbitrasje, megle i og løse tvister mellom vedkommende myndigheter, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansmarkedsdeltakere, sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet måte og gripe inn blant annet i krisesituasjoner,
- c) stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter,
- d) samarbeide nært med ESRB, særlig ved å gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og ved å sikre god oppfølging av ESRBs varsler og anbefalinger,
- e) organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter, herunder utarbeide retningslinjer og anbefalinger og fastsette beste praksis, for å styrke innbyrdes samsvar mellom tilsynsresultater,
- f) overvåke og vurdere markedsutviklingen på sitt ansvarsområde,
- g) gjennomføre økonomiske analyser av markeder for å veilede Myndigheten i utførelsen av dens oppgaver,
- h) fremme vern av investorer,
- i) bidra til at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte, bidra til overvåking, vurdering og måling av systemrisiko og til utvikling og samordning av gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, sørge for et høyt nivå for vern av investorer i hele Unionen, utvikle metoder for omstrukturering av kriserammede finansmarkedsdeltakere og foreta en vurdering av behovet for hensiktsmessige finansieringsvirkemidler i samsvar med artikkel 21–26,
- j) utføre enhver annen oppgave fastsatt i denne forordning eller i andre rettsakter,
- k) offentliggjøre og regelmessig ajourføre opplysninger som er relevante for dens virksomhetsområde, på sitt nettsted, særlig, og innenfor rammen av dens ansvarsområde, om registrerte finansmarkedsdel-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- takere, for å sikre at opplysningene er lett tilgjengelige for offentligheten,
- i) overta, når det er hensiktsmessig, alle eksisterende og pågående oppgaver fra Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR).
2. For å utføre oppgavene i nr. 1 skal Myndigheten ha den myndighet som er fastsatt ved denne forordning, særlig til å
    - a) utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 10,
    - b) utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 15,
    - c) utstede retningslinjer og anbefalinger som fastsatt i artikkel 16,
    - d) utstede anbefalinger i særlige tilfeller som omhandlet i artikkel 17 nr. 3,
    - e) treffe enkeltbeslutninger rettet til vedkommende myndigheter i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 18 nr. 3 og 19 nr. 3,
    - f) treffe enkeltbeslutninger rettet til finansmarkedsdeltakere i tilfeller som gjelder unionsrett som får direkte anvendelse, i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4,
    - g) avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen som fastsatt i artikkel 34,
    - h) samle inn nødvendige opplysninger om finansmarkedsdeltakere som fastsatt i artikkel 35,
    - i) utarbeide felles metoder for å vurdere hvordan produkters egenskaper og distribusjonsprosesser virker inn på finansmarkedsdeltakeres finansielle stilling og på forbrukervernet,
    - j) opprette en sentralt tilgjengelig database over registrerte finansmarkedsdeltakere innenfor sitt ansvarsområde, dersom dette er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
- b) gjennomgå og samordne vedkommende myndigheters utdanningsinitiativer og initiativer for å øke forbrukernes evne til å forstå finansiell informasjon,
  - c) utarbeide standarder for opplæring innenfor næringen og
  - d) bidra til utarbeiding av felles regler for offentliggjøring av opplysninger.
2. Myndigheten skal overvåke ny og eksisterende finansvirksomhet og kan vedta retningslinjer og anbefalinger for å fremme et trygt og solid marked og en tilnærming av tilsynspraksis.
  3. Myndigheten kan også utstede varsler dersom en finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel mot de mål som er fastsatt i artikkel 1 nr. 5.
  4. Myndigheten skal nedsette en komité for finansiell nyskaping som skal være en vesentlig del av Myndigheten, og som skal samle alle berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med sikte på å samordne reguleringen av og tilsynet med ny eller nyskapende finansvirksomhet og gi råd som Myndigheten kan framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
  5. Myndigheten kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller, om nødvendig, i tilfelle en krisesituasjon, i samsvar med og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 18.

Myndigheten skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk oppheves.

En medlemsstat kan anmode om at Myndigheten tar sin beslutning opp til ny vurdering. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd avgjøre om den opprettholder sin beslutning.

Myndigheten kan også vurdere behovet for å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet og ved et slikt behov underrette Kommisjonen for å lette vedtakelsen av slike forbud eller begrensninger.

Artikkel 9

Oppgaver som gjelder forbrukervern og finansvirksomhet

1. Myndigheten skal spille en ledende rolle for å fremme et gjennomsiktig, enkelt og rettferdig marked for finansielle produkter og tjenester rettet mot forbrukere i hele det indre marked, herunder ved å
  - a) samle inn opplysninger om, analysere og rapportere om forbrukertendenser,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 10

Tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Europaparlamentet og Rådet delegerer myndighet til Kommisjonen til å vedta tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å sikre ensartet harmonisering på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder. Myndigheten skal framlegge sine utkast for Kommisjonen til godkjenning.

Tekniske reguleringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal være innenfor rammene av de rettsaktene de bygger på.

Før utkastene framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk reguleringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk reguleringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk reguleringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Kommisjonen kan ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk reguleringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videresende utkastet til teknisk reguleringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk reguleringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard.

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske reguleringsstandarden med de endringene den finner relevante. Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske reguleringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 11

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 10 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 16. desember 2010. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 14.
2. Så snart Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
3. Myndigheten til å vedta tekniske reguleringsstandarder gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 12–14.

Artikkel 12

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 10 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.
3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av tekniske reguleringsstandarder som alle-

rede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 13

Innsigelser mot tekniske reguleringsstandarder

1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen om den tekniske reguleringsstandard som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, skal den offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Den tekniske reguleringsstandard kan offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal institusjonen som gjør innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard, grunngi dette.

Artikkel 14

Manglende godkjenning eller endring av utkast til tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Kommisjonen ikke godkjenner et utkast til teknisk reguleringsstandard eller endrer det i henhold til artikkel 10, skal Kommisjonen underrette Myndigheten, Europaparlamentet og Rådet om dette med en begrunnelse for den manglende godkjenningen.
2. Europaparlamentet eller Rådet kan, når det er hensiktsmessig, innen én måned etter underretningen omhandlet i nr. 1, innkalle den ansvarlige kommissær og Myndighetens styreleder til et ekstraordinært møte med Europaparlamentets vedkommende komité eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Rådet slik at de kan framlegge og redegjøre for sine meningsforskjeller.

Artikkel 15

Tekniske gjennomføringsstandarder

1. Myndigheten kan utarbeide tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 291 i TEUV på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Tekniske gjennomføringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal tjene til å fastsette vilkårene for anvendelse av disse rettsaktene. Myndigheten skal framlegge sine utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen til godkjenning.

Før utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk gjennomføringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk gjennomføringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal

sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seks ukersfristen nevnt i femte ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avise den.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk gjennomføringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.
3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk gjennomføringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videresende utkastet til teknisk gjennomføringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk gjennomføringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seks ukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske gjennomføringsstandarden med de endringene den finner relevante.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske gjennomføringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 16

Retningslinjer og anbefalinger

1. For å opprette en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en felles, ensartet og sammenhengende anvendelse av unionsretten skal Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger rettet til vedkommende myndigheter eller finansmarkedsdeltakere.
2. Myndigheten skal om nødvendig gjennomføre åpne offentlige høringer om retningslinjene og anbefalingene og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene. Slike høringer og analyser skal stå i forhold til retningslinjenes eller anbefalingenes virkeområde, art og virkning. Myndigheten skal også, dersom det er relevant, be om uttalelser eller råd fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder omhandlet i artikkel 37.
3. Vedkommende myndigheter og finansmarkedsdeltakerne skal gjøre sitt ytterste for å følge disse retningslinjene og anbefalingene.

Innen to måneder etter at en retningslinje eller anbefaling er utstedt, skal hver vedkommende myndighet bekrefte om den følger eller har til hensikt å følge retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette Myndigheten og gi en begrunnelse for dette.

Myndigheten skal offentliggjøre at en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge nevnte retningslinje eller anbefaling. Myndigheten kan også i hvert enkelt tilfelle beslutte å offentliggjøre

begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å følge retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom retningslinjen eller anbefalingen krever det, skal finansmarkedsdeltakere på en klar og utførlig måte rapportere om hvorvidt de følger retningslinjen eller anbefalingen.

4. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke har fulgt dem, og redegjøre for hvordan Myndigheten har til hensikt å sikre at de berørte vedkommende myndigheter i framtiden vil følge Myndighetens retningslinjer og anbefalinger.

Artikkel 17

Overtredelse av unionsretten

1. Dersom en vedkommende myndighet ikke har anvendt rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller har anvendt dem på en måte som kan være i strid med unionsretten, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som er opprettet i samsvar med artikkel 10–15, særlig ved å unnlate å sikre at finansmarkedsdeltakere oppfyller kravene fastsatt i disse rettsaktene, skal Myndigheten handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nr. 2, 3 og 6 i denne artikkel.
2. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen eller interessentgruppen for verdipapirer og markeder, eller av eget tiltak, og etter å ha underrettet den berørte vedkommende myndighet, kan Myndigheten granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten.

Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskingen.

3. Myndigheten kan, senest to måneder etter at granskingen er iverksatt, rette en anbefaling til berørte vedkommende myndighet med angivelse av hvilke tiltak som må treffes for å overholde unionsretten.

Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av anbefalingen underrette Myndigheten om de tiltak den har truffet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med unionsretten.

4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter unionsretten innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan Kommisjonen etter underretning fra Myndigheten eller av eget tiltak avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde unionsretten. Kommisjonens formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

Kommisjonen skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned.

Myndigheten og vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Kommisjonen.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 underrette Kommisjonen og Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.
6. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 innen fristen fastsatt i beslutningen, og dersom det er nødvendig raskt å bringe overtredelsen til opphør for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansmarkedsdeltaker med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å overholde sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør.
- Myndighetens beslutning skal være i samsvar med den formelle uttalelsen avgitt av Kommisjonen i henhold til nr. 4.
7. Beslutninger truffet i henhold til nr. 6 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Når de treffer tiltak i forbindelse med saker som er gjenstand for en formell uttalelse i henhold til nr. 4 eller en beslutning i henhold til nr. 6, skal vedkommende myndigheter etterkomme henholdsvis den formelle uttalelsen eller beslutningen.

8. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke vedkommende myndigheter og finansmarkedsdeltakere som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.

Artikkel 18

Tiltak i krisesituasjoner

1. I tilfeller der en ugunstig utvikling kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, skal Myndigheten aktivt legge til rette for og om nødvendig samordne eventuelle tiltak som treffes av berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

For å kunne ivareta en slik tilretteleggings- eller samordningsrolle skal Myndigheten holdes fullt underrettet om enhver relevant utvikling og inviteres til å delta som observatør på alle relevante møter som holdes av de berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

2. Etter anmodning fra Myndigheten, Kommisjonen eller ESRB kan Rådet, i samråd med Kommisjonen og ESRB, og, dersom det er hensiktsmessig, de europeiske tilsynsmyndigheter, treffe en beslutning rettet til Myndigheten, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon i henhold til denne forordning. Rådet skal vurdere nevnte beslutning på nytt med passende mellomrom og minst en gang i måneden. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på én måned, skal den automatisk oppheves. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituasjonen for opphørt.

Dersom ESRB eller Myndigheten anser at en krisesituasjon kan oppstå, skal de utstede en fortrolig anbefaling til Rådet og gi en vurdering av situasjonen. Rådet skal deretter vurdere behovet for et møte. I denne sammenheng skal det sikres at det tas behørig hensyn til en fortrolig behandling.

Dersom Rådet fastslår at det foreligger en krisesituasjon, skal det på behørig vis omgående underrette Europaparlamentet og Kommisjonen.

3. Dersom Rådet har truffet en beslutning i henhold til nr. 2 og det foreligger ekstraordinære omstendigheter der det er nødvendig med samordnede tiltak fra nasjonale myndigheters side for å reagere på en ugunstig utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

i Unionen, kan Myndigheten treffe enkeltbeslutninger som pålegger vedkommende myndigheter å iverksette de nødvendige tiltak i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2 med sikte på å motvirke denne utviklingen ved å sikre at finansmarkedsdeltakere og vedkommende myndigheter oppfyller kravene i dette regelverket.

4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning omhandlet i nr. 3 innen fristen fastsatt i beslutningen, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder i tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, får direkte anvendelse på finansmarkedsdeltakere, treffe enkeltbeslutninger rettet til en finansmarkedsdeltaker med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nevnte regelverk, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør. Dette skal gjelde bare i situasjoner der en vedkommende myndighet ikke anvender rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, eller anvender dem på en måte som framstår som et åpenbart brudd på disse rettsaktene, og dersom det er nødvendig raskt å treffe tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.
5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.

Artikkel 19

Løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter i grensekryssende situasjoner

1. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot framgangsmåten eller innholdet i en annen medlemsstats vedkommende myndighets tiltak eller kritiserer mangelen på tiltak i tilfeller angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører den myndighet som er fastsatt i artikkel 17,

på anmodning fra en eller flere av de berørte myndigheter bistå myndighetene med å komme til enighet etter framgangsmåten i nr. 2–4 i denne artikkel.

I tilfeller angitt i regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og dersom det på grunnlag av objektive kriterier kan fastslås at det foreligger en tvist mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater, kan Myndigheten av eget tiltak bistå myndighetene med å løse tvisten etter framgangsmåten i nr. 2–4.

2. Myndigheten skal fastsette en frist for forliket mellom vedkommende myndigheter, idet det tas hensyn til alle relevante frister fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, til sakens kompleksitet og til hvor mye den haster. Myndigheten skal på dette stadium opptre som megler.
3. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke kommer til enighet i meglingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 tredje og fjerde ledd med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med unionsretten.
4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning og dermed unnlater å sikre at en finansmarkedsdeltaker oppfyller kravene som får direkte anvendelse på den i henhold til rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansmarkedsdeltaker med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe en viss praksis til opphør.
5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak. Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.
6. I rapporten omhandlet i artikkel 50 nr. 2 skal styrelederen for Myndigheten angi arten og typen av tvist mellom vedkommende myndigheter, hvilke avtaler som er inngått, og hvilke beslutninger som er truffet for å løse tvistene.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 20

Løsning av tverrsektorielle tvister mellom vedkommende myndigheter

Felleskomiteen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 og 56 løse tverrsektorielle tvister som måtte oppstå mellom vedkommende myndigheter som definert i henholdsvis artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikkel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheten skal bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene omhandlet i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og fremme ensartet anvendelse av unionsretten blant tilsynskollegiene. Med mål om en tilnærming med hensyn til beste tilsynspraksis skal personale fra Myndigheten kunne delta i tilsynskollegienes virksomhet, herunder stedlig tilsyn, som utføres i fellesskap av to eller flere vedkommende myndigheter.
2. Myndigheten skal innta en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegier for institusjoner som driver grensekryssende virksomhet, virker på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen, idet det tas hensyn til den systemrisikoen finansmarkedsdeltakerne omhandlet i artikkel 23 utgjør.

Med hensyn til dette nummer og nr. 1 i denne artikkel skal Myndigheten anses for å være «vedkommende myndighet» i henhold til relevant regelverk.

Myndigheten kan

- a) i samarbeid med vedkommende myndigheter samle inn og dele alle relevante opplysninger for å lette kollegiets arbeid samt opprette og forvalte et sentralt system for å gjøre slike opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i kollegiet,
- b) innlede og samordne stresstester i hele Unionen i samsvar med artikkel 32 for å vurdere finansmarkedsdeltakeres motstandsdyktighet, særlig den systemrisikoen viktige finansmarkedsdeltakere omhandlet i artikkel 23 utgjør, mot ugunstig markedsutvikling og vurdere om systemrisikoen som viktige finansmarkedsdeltakere utgjør, kan øke i stressituasjoner, idet det sikres at det på nasjonalt plan anvendes en konsekvent metode for slike tester, og at det ved behov rettes en anbefaling til vedkommende

myndigheter om å rette opp problemer som påvises ved stresstesten,

- c) fremme et effektivt og formålstjenlig tilsyn, herunder vurdere de risikoene finansmarkedsdeltakere er eller kan bli eksponert for i stressituasjoner,
  - d) overvåke, i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i denne forordning, de oppgavene vedkommende myndigheter utfører, og
  - e) anmode et kollegium om ytterligere overveielser i saker der den mener at beslutningen vil føre til feil anvendelse av unionsretten eller ikke vil bidra til å nå målet om tilnærming av tilsynspraksis. Myndigheten kan også anmode om å planlegge et møte i kollegiet eller tilføye et punkt på dagsordenen for et møte.
3. Myndigheten kan utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelse av bestemmelsene om tilsynskollegienes virkemåte og utstede retningslinjer og anbefalinger vedtatt i henhold til artikkel 16 for å fremme en tilnærming av tilsynsrutiner og beste praksis vedtatt av tilsynskollegiene.
  4. Myndigheten skal ha en rettslig bindende meglersrolle for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19. Myndigheten kan treffe tilsynsbeslutninger som får direkte anvendelse på den berørte finansmarkedsdeltaker i samsvar med artikkel 19.

Artikkel 22

Alminnelige bestemmelser

1. Myndigheten skal behørig vurdere systemrisiko som fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse av de finansielle tjenestene som
  - a) skyldes en svekkelse i hele eller deler av finanssystemet og
  - b) kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.
 Myndigheten skal, når det er hensiktsmessig, ta hensyn til den overvåking og vurdering av systemrisikoer som er utarbeidet av ESRB og Myndigheten, og reagere på varsler og anbefalinger fra ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.
2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB og i samsvar med artikkel 23 utarbeide en felles strategi for påvisning og måling av systemrisiko som viktige finansmarkedsdeltakere

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

utgjør, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer etter behov.

Disse indikatorene skal være et viktig element ved fastsettelsen av hensiktsmessige tiltak. Myndigheten skal overvåke graden av tilnærming mellom de fastsatte tiltakene for å fremme en felles strategi.

3. Uten at det berører rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal Myndigheten om nødvendig utarbeide ytterligere retningslinjer og anbefalinger for viktige finansmarkedsdeltakere for å ta hensyn til den systemrisikoen de utgjør.

Myndigheten skal sikre at den systemrisikoen viktige finansmarkedsdeltakere utgjør, tas i betraktning når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på de områdene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

4. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen, eller av eget tiltak, kan Myndigheten gjennomføre en undersøkelse av en bestemt type finansvirksomhet eller produkttype eller type atferd for å vurdere mulige trusler mot finansmarkedenes integritet eller finanssystemets stabilitet og gi de berørte vedkommende myndigheter egnede anbefalinger om tiltak.

For dette formål kan Myndigheten utøve den myndighet den gis i henhold til denne forordning, herunder artikkel 35.

5. Felleskomiteen skal sikre en overordnet samordning på tvers av sektorer av den virksomhet som utøves i henhold til denne artikkel.

Artikkel 23

Påvisning og måling av systemrisiko

1. Myndigheten skal i samråd med ESRB utarbeide kriterier for påvisning og måling av systemrisiko og en hensiktsmessig ordning for stresstesting som omfatter en vurdering av muligheten for at den systemrisikoen finansmarkedsdeltakere utgjør, kan øke i stressituasjoner. De finansmarkedsdeltakerne som kan utgjøre en systemrisiko, skal underlegges skjerpet tilsyn og om nødvendig framgangsmåtene for gjenoppretting og omstrukturering omhandlet i artikkel 25.
2. Myndigheten skal fullt ut ta hensyn til relevante internasjonale metoder når den utarbeider kriteriene for påvisning og måling av den systemrisikoen finansmarkedsdeltakere utgjør, herunder de metodene som er fastsatt

av Rådet for finansiell stabilitet, Det internasjonale valutafond og Den internasjonale oppgjørsbank.

Artikkel 24

Permanent evne til å reagere på systemrisiko

1. Myndigheten skal sikre at den løpende har faglig kapasitet til å reagere effektivt dersom det skulle oppstå systemrisiko som omhandlet i artikkel 22 og 23, særlig med hensyn til institusjoner som utgjør en systemrisiko.
2. Myndigheten skal utføre de oppgavene den gis ved denne forordning og regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og skal bidra til å sikre et sammenhengende og samordnet system for krisehåndtering og kriseløsning i Unionen.

Artikkel 25

Framgangsmåter for gjenoppretting og omstrukturering

1. Myndigheten skal bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, framgangsmåter i krisesituasjoner og forebyggende tiltak for å redusere virkningene på systemet av en eventuell svikt.
2. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.

Artikkel 26

European system av erstatningsordninger for investorer

1. Myndigheten skal bidra til å styrke det europeiske systemet av nasjonale erstatningsordninger for investorer ved å utøve den myndighet den gis ved denne forordning, for å sikre korrekt anvendelse av direktiv 97/9/EF med det formål å sørge for at nasjonale erstatningsordninger for investorer er tilstrekkelig finansiert gjennom bidrag fra berørte finansmarkedsdeltakere, herunder eventuelt finansmarkedsdeltakere med hovedkontor i tredjestater, og ved å sørge for et høyt nivå for vern av alle investorer innenfor en harmonisert ramme i hele Unionen.
2. Artikkel 16 om Myndighetens myndighet til å vedta retningslinjer og anbefalinger får anvendelse på erstatningsordninger for investorer.
3. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fast-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

satt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.

- Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en undersøkelse av tilnærmingen av det europeiske systemet av nasjonale erstatningsordninger for investorer.

Artikkel 27

Europeisk system for omstrukturering samt finansieringsordninger

- Innenfor sitt ansvarsområde skal myndigheten bidra til å utvikle metoder for omstrukturering av kriserammede viktige finansmarkedsdeltakere på en måte som hindrer spredning av negative virkninger og gjør det mulig å avvikle dem på en ordnet måte til rett tid, herunder, dersom det er relevant, sammenhengende og troverdige finansieringsordninger.
- Myndigheten skal bidra til arbeidet med spørsmål om like vilkår og samlede virkninger av eventuelle systemer med avgifter og bidrag som kan bli innført for finansinstitusjoner for å sikre rettferdig fordeling av byrdene og stimulere til å demme opp for systemrisiko, som del av en sammenhengende og troverdig ramme for omstrukturering.

Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en undersøkelse av muligheten for å styrke Myndighetens rolle innenfor en ramme av forebygging, håndtering og løsning av kriser.

Artikkel 28

Delegering av oppgaver og ansvar

- Vedkommende myndigheter kan, med samtykke fra den ansvarlige delegeres til, delegeres oppgaver og ansvar til Myndigheten eller andre vedkommende myndigheter på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel. Medlemsstatene kan fastsette særlige ordninger for delegering av ansvar som må overholdes før deres vedkommende myndigheter inngår slike delegeringsavtaler, og som kan begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med finansmarkedsdeltakere eller finanskonserner som driver grensekryssende virksomhet.
- Myndigheten skal stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter ved å fastsette hvilke oppgaver og hvilket ansvar som kan delegeres

eller utøves i fellesskap, og ved å fremme beste praksis.

- Delegering av ansvar skal medføre en omfordeling av den myndighet som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Lovgivningen som gjelder for den myndighet ansvaret delegeres til, får anvendelse på framgangsmåten, håndhevingen, den administrative kontrollen og domstolskontrollen knyttet til det delegerte ansvaret.
- Vedkommende myndigheter skal underrette Myndigheten om de delegeringsavtalene de har til hensikt å inngå. De skal sette avtalene i kraft tidligst en måned etter at Myndigheten er underrettet.

Myndigheten kan avgi uttalelse om den planlagte avtalen innen en måned etter at den er blitt underrettet.

Myndigheten skal på en hensiktsmessig måte offentliggjøre enhver delegeringsavtale slik den er inngått av vedkommende myndigheter, for å sikre at alle berørte parter er behørig underrettet.

Artikkel 29

Felles tilsynskultur

- Myndigheten skal bidra aktivt til å bygge opp en felles tilsynskultur i Unionen og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre ensartede framgangsmåter og konsekvente metoder i hele Unionen. Myndigheten skal minst
  - avgi uttalelser til vedkommende myndigheter,
  - fremme effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes,
  - bidra til at det utarbeides ensartede tilsynsstandarder, herunder standarder for rapportering, og internasjonale regnskapsstandarder av høy kvalitet i samsvar med artikkel 1 nr. 3,
  - gjennomgå anvendelsen av de relevante tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene Kommisjonen har vedtatt, og av de retningslinjene og anbefalingene Myndigheten har utstedt, samt foreslå endringer der dette er hensiktsmessig, og
  - opprette opplæringsprogrammer innenfor og på tvers av sektorer, lette utveksling av personale og oppmuntre vedkommende myndigheter til å intensivere bruken av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ordninger for utlån av personale og andre verktøyer.

2. Myndigheten kan etter behov utvikle nye praktiske hjelpemidler og tilnæringsverktøyer for å fremme felles tilsynsmetoder og -praksis.

Artikkel 30

Fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter

1. Myndigheten skal med jevne mellomrom organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av deler av eller hele virksomheten til vedkommende myndigheter for å styrke konsekvensen i tilsynsresultatene ytterligere. For dette formål skal Myndigheten utvikle metoder som gjør det mulig å foreta en objektiv vurdering og sammenligning av de myndigheter som blir vurdert. Ved fagfellevurdering skal det tas hensyn til eksisterende opplysninger og vurderinger som allerede er gjort av den berørte vedkommende myndighet.
2. Fagfellevurderingen skal omfatte, men ikke begrenses til, en vurdering av
  - a) hvorvidt vedkommende myndigheters ressurser og styringsformer er hensiktsmessige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse av de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene omhandlet i artikkel 10–15 og rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 samt evnen til å reagere på markedsutviklingen,
  - b) graden av tilnærming som er oppnådd i anvendelsen av unionsretten og i tilsynspraksis, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene, retningslinjene og anbefalingene vedtatt i henhold til artikkel 10–16, og i hvilken grad tilsynspraksisen bidrar til oppfyllelse av målene fastsatt i unionsretten,
  - c) beste praksis utviklet av en vedkommende myndighet som kan være nyttig å ta i bruk for andre vedkommende myndigheter,
  - d) effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd i håndhevingen av bestemmelser som er vedtatt for gjennomføring av unionsretten, herunder forvaltningsmessige tiltak og sanksjoner iverksatt mot ansvarlige personer i tilfeller der disse bestemmelsene ikke er overholdt.
3. På grunnlag av en fagfellevurdering kan Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger i samsvar med artikkel 16. I samsvar med artikkel 16 nr. 3 skal vedkommende myndigheter etterstrebe å følge disse retningslinjene

og anbefalingene. Myndigheten skal ta hensyn til resultatet av fagfellevurderingen når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder i samsvar med artikkel 10–15.

4. Myndigheten skal offentliggjøre beste praksis som påvises ved fagfellevurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfellevurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfellevurderingen.

Artikkel 31

Samordningsfunksjon

Myndigheten skal ivareta den generelle samordningen av vedkommende myndigheter, særlig i situasjoner der en ugunstig utvikling vil kunne true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i finanssystemet i Unionen.

Myndigheten skal fremme en samordnet reaksjon fra Unionen, blant annet ved å

- a) lette utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter,
- b) fastsette omfanget av og, når det er mulig og hensiktsmessig, kontrollere at de opplysningene som bør gjøres tilgjengelige for berørte vedkommende myndigheter, er pålitelige,
- c) utføre ikke-bindende meglings på anmodning fra vedkommende myndighet eller av eget tiltak, uten at dette berører artikkel 19,
- d) underrette ESRB omgående om eventuelle krisesituasjoner,
- e) treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av berørte vedkommende myndigheter,
- f) sentralisere opplysninger mottatt fra vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 21 og 35 som følge av den lovfestede rapporteringsplikten for finansmarkedsdeltakere som driver virksomhet i mer enn én medlemsstat. Myndigheten skal videreformidle disse opplysningene til andre berørte vedkommende myndigheter.

Artikkel 32

Vurdering av markedsutviklingen

1. Myndigheten skal overvåke og vurdere markedsutviklingen innenfor sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndig-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

het (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), ESRB, Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om relevante tendenser innenfor tilsyn på mikroplan, potensielle risikoer og sårbarhet. Myndigheten skal i sin vurdering ta med en økonomisk analyse av de markedene der finansmarkedsdeltakere driver virksomhet, og en vurdering av den potensielle markedsutviklingens innvirkning på slike finansmarkedsdeltakere.

2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB iverksette og samordne vurderinger på unionsplan av finansmarkedsdeltakernes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling. For dette formål skal den utvikle følgende til bruk for vedkommende myndigheter:
  - a) felles metoder for å vurdere hvilken virkning økonomiske scenarier vil ha på en finansmarkedsdeltakers finansielle stilling,
  - b) felles strategier for hvordan resultatene av vurderingene av finansmarkedsdeltakernes motstandsdyktighet formidles,
  - c) felles metoder for å vurdere hvilken virkning visse produkter eller distribusjonsprosesser har på en finansmarkedsdeltakers finansielle stilling og på informasjonen til investorer og kunder.
3. Uten at det berører ESRBs oppgaver fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010, skal Myndigheten minst én gang i året, og om nødvendig oftere, framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og ESRB vurderinger av tendenser, potensielle risikoer og sårbarhet innenfor sitt ansvarsområde.

Myndigheten skal i disse vurderingene ta med en klassifisering av de risikoene og den sårbarheten som er viktigst, og om nødvendig anbefale forebyggende tiltak eller utbedrings tiltak.

4. Myndigheten skal sikre en tilstrekkelig dekning av utvikling, risiko og sårbarhet på tvers av sektorer ved å samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 33

Internasjonale forbindelser

1. Uten at det berører medlemsstatenes eller unionsinstitusjonenes respektive myndighet, kan Myndigheten opprette kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndigheter,

internasjonale organisasjoner og forvaltninger i tredjestater. Disse avtalene skal ikke medføre juridiske forpliktelser for Unionen og dens medlemsstater og skal heller ikke hindre medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter i å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med disse tredjestatene.

2. Myndigheten skal bistå i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet som skal gjelde for tilsynsordninger i tredjestater i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke forvaltningsavtaler som er inngått med internasjonale organisasjoner eller tredjestaters forvaltninger, og hvilken bistand den har gitt i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet.

Artikkel 34

Andre oppgaver

1. Myndigheten kan på anmodning fra Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen om alle spørsmål knyttet til dens ansvarsområde.
2. Når det gjelder tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv som omfattes av direktiv 2004/39/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter i to eller flere medlemsstater, kan Myndigheten etter søknad fra en av de berørte vedkommende myndigheter avgi og offentliggjøre en uttalelse om en tilsynsvurdering, unntatt i forbindelse med kriteriene fastsatt i artikkel 10b bokstav e) i direktiv 2004/39/EF. Uttalelsen skal avgis omgående og uansett innen utgangen av vurderingsperioden i samsvar med direktiv 2004/39/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF. Artikkel 35 får anvendelse på de områdene Myndigheten kan avgi uttalelse om.

Artikkel 35

Innsamling av opplysninger

1. På anmodning fra Myndigheten skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter gi Myndigheten alle de opplysningene den trenger for å utføre de oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordning, forutsatt at de har lovlig tilgang til de relevante opplysningene, og at anmodningen om opplysninger er nødvendig sett i forhold til den aktuelle oppgavens art.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Myndigheten kan også be om at opplysninger framlegges med regelmessige mellomrom og i bestemte formater. Slike anmodninger skal om mulig framsettes ved bruk av felles rapporteringsformater.
3. Etter en behørig begrunnet anmodning fra en medlemsstats vedkommende myndighet kan Myndigheten framlegge enhver opplysning som er nødvendig for at vedkommende myndighet skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med kravene om taushetsplikt fastsatt i sektorregelverket og i artikkel 70.
4. Før Myndigheten anmoder om opplysninger i henhold til denne artikkel, og for å unngå dobbel rapporteringsplikt, skal den ta hensyn til all relevant eksisterende statistikk som er utarbeidet og formidlet av Det europeiske statistikk-system og Det europeiske system av sentralbanker.
5. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges av vedkommende myndighet til rett tid, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning til andre tilsynsmyndigheter, til det departement som har ansvar for finansspørsmål, dersom dette har tilsynsopplysninger til rådighet, til den nasjonale sentralbank eller til den berørte medlemsstats statistikkontor.
6. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges til rett tid i henhold til nr. 1 eller 5, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning direkte til de berørte finansmarkedsdeltakerne. Den begrunnede anmodningen skal inneholde en forklaring på hvorfor opplysningene om de enkelte finansmarkedsdeltakerne er nødvendige.
Myndigheten skal underrette berørte vedkommende myndigheter om anmodninger i henhold til dette nummer og nr. 5.
På anmodning fra Myndigheten skal vedkommende myndigheter bistå Myndigheten i innsamlingen av opplysninger.
7. Myndigheten kan benytte fortrolige opplysninger mottatt i henhold til denne artikkel bare ved utførelsen av de oppgavene den er pålagt ved denne forordning.

Artikkel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheten skal samarbeide nært og regelmessig med ESRB.
2. Myndigheten skal regelmessig og til rett tid gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver.

Alle data som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og som ikke finnes i summarisk eller sammenfattet form, skal omgående framlegges for ESRB etter en begrunnet anmodning som fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB fastsette formålstjenlige interne framgangsmåter for overføring av fortrolige opplysninger, særlig opplysninger om de enkelte finansmarkedsdeltakerne.

3. Myndigheten skal i samsvar med nr. 4 og 5 sikre hensiktsmessig oppfølging av varsler og anbefalinger fra ESRB omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.
4. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling som ESRB har rettet til den, skal Myndigheten omgående innkalle til et møte i tilsynsstyret og vurdere hvilke følger et slikt varsel eller en slik anbefaling har for utførelsen av dens oppgaver.

Myndigheten skal, etter den relevante framgangsmåten for beslutningstaking i samsvar med den myndighet den er gitt ved denne forordning, beslutte hvilke tiltak som skal treffes for å håndtere de problemene som påpekes i varselet eller anbefalingen.

Dersom Myndigheten ikke følger opp en anbefaling, skal den gi ESRB og Rådet en begrunnelse for dette.

5. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling fra ESRB som er rettet til en vedkommende myndighet, skal Myndigheten, dersom det er relevant, utøve den myndighet den er gitt ved denne forordning til å sikre at den følges opp til rett tid.

Dersom adressaten ikke har til hensikt å følge anbefalingen fra ESRB, skal den underrette tilsynsstyret og drøfte sin begrunnelse med tilsynsstyret.

Vedkommende myndighet skal ta behørig hensyn til tilsynsstyrets synspunkter når den underretter Rådet og ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved utførelsen av de oppgavene som er fastsatt i denne forordning, skal Myndigheten i størst mulig grad ta hensyn til ESRBs varsler og anbefalinger.

Artikkel 37

Interessentgruppen for verdipapirer og markeder

1. For å lette samråd med berørte parter på områder som er relevante for Myndighetenes opp-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

gaver, skal det opprettes en interessentgruppe for verdipapirer og markeder. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal rådspørres om tiltak som treffes i henhold til artikkel 10–15 om tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og, med mindre retningslinjene og anbefalingene gjelder enkelte finansmarkedsdeltakere, artikkel 16 om retningslinjer og anbefalinger. Dersom det må treffes hastetiltak og samråd blir umulig, skal interessentgruppen for verdipapirer og markeder underrettes så raskt som mulig.

Interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal møtes minst fire ganger i året.

2. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på finansmarkedsdeltakere som driver virksomhet i Unionen, representanter for deres ansatte samt forbrukere, brukere av finansielle tjenester og representanter for små og mellomstore bedrifter. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal representere finansmarkedsdeltakere.
3. Medlemmene av interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal utnevnes av tilsynsstyret etter forslag fra de berørte partene. Når tilsynsstyret treffer sin beslutning, skal det i den grad det er mulig sikre at det foretas en hensiktsmessig geografisk og kjønnsmessig fordeling mellom representanter for de berørte partene i hele Unionen.
4. Myndigheten skal, med forbehold for taushetsplikten fastsatt i artikkel 70, framlegge alle nødvendige opplysninger og stille nødvendige sekretariatsfunksjoner til rådighet for interessentgruppen for verdipapirer og markeder. Medlemmer av interessentgruppen for verdipapirer og markeder som representerer ideelle organisasjoner, med unntak av representanter for næringen, skal motta tilfredsstillende godtgjøring. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder kan opprette arbeidsgrupper for tekniske spørsmål. Medlemmer av interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal ha en mandatperiode på to og et halvt år, og deretter skal det innledes en ny framgangsmåte for utvelgning.

Mandatet til interessentgruppen for verdipapirer og markeder kan fornyes én gang.

5. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder kan avgi uttalelser og gi råd til Myndigheten i alle spørsmål som gjelder Myndighetens oppgaver, med særlig vekt på oppgavene fastsatt i artikkel 10–16 og artikkel 29, 30 og 32.

6. Interessentgruppen for verdipapirer og markeder skal vedta sin forretningsorden med to tredels flertall blant sine medlemmer.
7. Myndigheten skal offentliggjøre interessentgruppen for verdipapirer og markeder uttalelser og råd og resultatene av dens samråd.

Artikkel 38

Beskyttelsestiltak

1. Myndigheten skal sikre at ingen beslutninger truffet i henhold til artikkel 18 eller 19 på noen måte berører medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.
2. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 19 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen to uker etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten og Kommisjonen om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Innen én måned etter underretningen fra medlemsstaten skal Myndigheten underrette medlemsstaten om hvorvidt den opprettholder sin beslutning, eller om den endrer eller tilbakekaller den. Dersom beslutningen opprettholdes eller endres, skal Myndigheten erklære at finanspolitiske ansvarsområder ikke berøres.

Dersom Myndigheten opprettholder sin beslutning, skal Rådet på et av sine møter senest to måneder etter at Myndigheten har underrettet medlemsstaten som fastsatt i fjerde ledd, med et flertall av de avgitte stemmene avgjøre om Myndighetens beslutning skal opprettholdes.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å opprettholde Myndighetens beslutning i samsvar med femte ledd, skal Myndighetens beslutning oppheves.

3. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 18 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen tre virkedager etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten, Kommisjonen og Rådet om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Rådet skal innen ti virkedager innkalle til et møte og med simpelt flertall av sine medlemmer treffe en beslutning om hvorvidt Myndighetens beslutning skal tilbakekalles.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å tilbakekalle Myndighetens beslutning i samsvar med fjerde ledd, skal den midlertidige opphevingen av Myndighetens beslutning opphøre.

4. Dersom Rådet har truffet en beslutning i samsvar med nr. 3 om ikke å tilbakekalle en beslutning truffet av Myndigheten som gjelder artikkel 18 nr. 3, og den berørte medlemsstat fortsatt mener at Myndighetens beslutning berører dens finanspolitiske ansvar, kan nevnte medlemsstat underrette Kommisjonen og Myndigheten og anmode om at Rådet tar saken opp til ny behandling. Den berørte medlemsstat skal tydelig angi grunnene til at den ikke er enig i Rådets beslutning.

Innen fire uker etter underretningen omhandlet i første ledd skal Rådet bekrefte sin opprinnelige beslutning eller treffe ny beslutning i samsvar med nr. 3.

Rådet kan forlenge fristen på fire uker med ytterligere fire uker dersom omstendighetene krever det.

5. Ethvert misbruk av denne artikkel, særlig i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har betydelige eller vesentlige finanspolitiske følger, er uforenlig med det indre marked og skal være forbudt.

Artikkel 39

Framgangsmåte for beslutningstaking

1. Før Myndigheten treffer beslutninger i henhold til denne forordning, skal den underrette alle navngitte adressater om at den har til hensikt å treffe en slik beslutning, og angi den fristen adressaten har til å komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken haster, dens kompleksitet og mulige følger. Dette får anvendelse mutatis mutandis på anbefalinger som omhandlet i artikkel 17 nr. 3.
2. Myndighetens beslutninger skal begrunnes.
3. Adressatene for Myndighetens beslutninger skal underrettes om klageadgangen i henhold til denne forordning.

4. Dersom Myndigheten har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal denne beslutningen vurderes på nytt med passende mellomrom.
5. De beslutningene Myndigheten treffer i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, skal offentliggjøres med angivelse av den berørte vedkommende myndighet eller finansmarkedsdeltaker og hovedinnholdet i beslutningen, med mindre slik offentliggjøring er i strid med finansmarkedsdeltakeres rettmessige interesse i å verne sine forretningshemmeligheter, eller kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

Kapittel III

Organisasjon

Avsnitt 1

Tilsynsstyret

Artikkel 40

Sammensetning

1. Tilsynsstyret skal være sammensatt av
  - a) en leder (uten stemmerett),
  - b) lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med finansmarkedsdeltakere i hver medlemsstat, som skal møte personlig minst to ganger i året,
  - c) en representant (uten stemmerett) for Kommisjonen,
  - d) en representant (uten stemmerett) for ESRB,
  - e) en representant (uten stemmerett) for hver av de andre to europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Tilsynsstyret skal innkalle til møte med interessentgruppen for verdipapirer og markeder regelmessig og minst to ganger i året,
3. Hver vedkommende myndighet er ansvarlig for å utpeke et varamedlem på høyt nivå i samme myndighet, som kan erstatte medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) dersom vedkommende er forhindret fra å møte.
4. I medlemsstater der mer enn én myndighet er ansvarlig for tilsynet i henhold til denne forordning, skal disse myndighetene bli enige om en felles representant. Når et spørsmål som skal drøftes i tilsynsstyret, ikke faller inn under myndigheten til den nasjonale myndighet som er representert av medlemmet nevnt i nr. 1 bokstav b), kan

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

nevnte medlem ledsages av en representant (uten stemmerett) for den aktuelle nasjonale myndigheten.

5. Når saker innenfor virkeområdet for direktiv 97/9/EF skal behandles, kan medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) om nødvendig ledsages av en representant (uten stemmerett) for de berørte organer som forvalter erstatningsordningene for investorer i medlemsstatene.
6. Tilsynsstyret kan beslutte å la observatører delta.

Daglig leder kan delta (uten stemmerett) på tilsynsstyrets møter.

Artikkel 41

Interne komiteer og ekspertgrupper

1. Tilsynsstyret kan nedsette interne komiteer eller ekspertgrupper for bestemte oppgaver som er tildelt tilsynsstyret, og kan beslutte at visse klart definerte oppgaver og beslutninger skal delegeres til interne komiteer eller ekspertgrupper, styret eller lederen.
2. Med hensyn til artikkel 19 skal tilsynsstyret sammenkalle en uavhengig ekspertgruppe som skal bestå av lederen og to av tilsynsstyrets medlemmer som ikke er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, og som verken har noen interesse i konflikten eller har direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter.
3. Med forbehold for artikkel 19 nr. 2 skal ekspertgruppen foreslå en beslutning for endelig vedtakelse i tilsynsstyret etter framgangsmåten i artikkel 44 nr. 1 tredje ledd.
4. Tilsynsstyret vedtar forretningsordenen for ekspertgruppen nevnt i nr. 2.

Artikkel 42

Uavhengighet

Ved utførelsen av de oppgavene tilsynsstyret er gitt ved denne forordning, skal lederen og de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse og ikke be om eller motta instruks fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan tilsynsstyrets medlemmer utfører sine oppgaver.

Artikkel 43

Oppgaver

1. Tilsynsstyret skal fastsette retningslinjer for Myndighetens arbeid og ha ansvar for å treffe beslutningene omhandlet i kapittel II.
2. Tilsynsstyret skal vedta uttalelsene, anbefalingene og beslutningene og gi de rådene som er nevnt i kapittel II.
3. Tilsynsstyret skal utnevne lederen.
4. Tilsynsstyret skal innen 30. september hvert år etter forslag fra styret vedta Myndighetens arbeidsprogram for det kommende året og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

5. Tilsynsstyret skal etter forslag fra styret vedta årsrapporten om Myndighetens virksomhet, herunder om utførelsen av lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, og skal oversende denne rapporten til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Revisjonsretten og Den europeiske økonomiske og sosiale komité innen 15. juni hvert år. Rapporten skal offentliggjøres.
6. Tilsynsstyret skal vedta Myndighetens flerårige arbeidsprogram og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Det flerårige arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

7. Tilsynsstyret skal vedta budsjettet i samsvar med artikkel 63.
8. Tilsynsstyret skal utøve disiplinærmyndighet overfor leder og daglig leder og kan avsette dem i samsvar med henholdsvis artikkel 48 nr. 5 og artikkel 51 nr. 5.

Artikkel 44

Beslutningstaking

1. Tilsynsstyrets beslutninger skal treffes med simpelt flertall av dets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

Når det gjelder rettsaktene omhandlet i artikkel 10–16 og tiltak og beslutninger som vedtas i henhold til artikkel 9 nr. 5 tredje ledd og kapittel VI og som unntak fra første ledd i dette nummer, skal tilsynsstyret treffe beslutninger på grunnlag av et kvalifisert flertall av sine medlemmer som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og artikkel

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, for beslutninger som treffes av den konsoliderende tilsynsmyndighet, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, anses som vedtatt dersom den godkjennes med simpelt flertall, med mindre den forkastes av medlemmene som representerer et blokkerende mindretall av stemmene som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder alle andre beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, vedtas med simpelt flertall av tilsynsstyrets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

2. Lederen skal innkalle til møtene i tilsynsstyret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.
3. Tilsynsstyret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen skal det fastsettes nærmere avstemningsregler, herunder om nødvendig regler for beslutningsdyktighet. Medlemmene uten stemmerett og observatørene, med unntak av leder og daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansmarkedsdeltakere, med mindre noe annet er fastsatt i artikkel 75 nr. 3 eller i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Avsnitt 2

Styret

Artikkel 45

Sammensetning

1. Styret skal være sammensatt av lederen og seks andre medlemmer av tilsynsstyret som velges av og blant de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret.

Med unntak av lederen skal hvert medlem av styret ha et varamedlem som kan erstatte vedkommende dersom vedkommende er forhindret fra å møte.

Mandatperioden for medlemmene som velges av tilsynsstyret, skal være to og et halvt år. Mandatet kan fornyes én gang. Sammensetningen av styret skal være balansert og forholdsmessig og skal gjenspeile Unionen som helhet. Mandatene skal være overlappende, og det skal anvendes en hensiktsmessig rotasjonsordning.

2. Styrets beslutninger skal treffes med et flertall av medlemmene som er til stede. Hvert medlem skal ha én stemme.

Daglig leder og en representant for Kommissjonen skal delta uten stemmerett på møtene i styret.

Kommissjonens representant skal ha rett til å stemme i saker nevnt i artikkel 63.

Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

3. Lederen skal innkalle til møtene i styret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.

Styret skal holde møte før hvert møte i tilsynsstyret og så ofte som styret anser det som nødvendig. Det skal holdes minst fem møter i året.

4. Medlemmene av styret kan, med forbehold for forretningsordenen, bistås av rådgivere eller sakkyndige. Medlemmene uten stemmerett, med unntak av daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i styret som gjelder enkelte finansmarkedsdeltakere.

Artikkel 46

Uavhengighet

Medlemmene av styret skal opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse, og skal ikke be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan medlemmene av styret utfører sine oppgaver.

Artikkel 47

Oppgaver

1. Styret skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt i samsvar med denne forordning.
2. Styret skal foreslå et årlig og flerårig arbeidsprogram som skal vedtas av tilsynsstyret.
3. Styret skal utøve sin budsjettmyndighet i samsvar med artikkel 63 og 64.
4. Styret skal vedta Myndighetens plan for personalpolitikken og i henhold til artikkel 68 nr. 2 nødvendige gjennomføringstiltak for vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn (heretter kalt «tjenestemannsvedtektene»).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Styret skal vedta særlige bestemmelser om retten til tilgang til Myndighetens dokumenter i samsvar med artikkel 72.
6. Styret skal foreslå en årsrapport om Myndighetens virksomhet, herunder om lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, for tilsynsstyret for godkjenning.
7. Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
8. Styret skal utnevne og avsette medlemmene av klageinstansen i samsvar med artikkel 58 nr. 3 og 5.

Avsnitt 3

Leder

Artikkel 48

Utnevning og oppgaver

1. Myndigheten skal være representert av en leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.
Lederen skal ha ansvar for å forberede arbeidet i tilsynsstyret og lede møtene i tilsynsstyret og styret.
2. Lederen skal utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansmarkedsdeltakere og markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.
Før lederen tiltrer sitt embete og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, kan Europaparlamentet, etter å ha hørt den kandidaten tilsynsstyret har valgt, gjøre innsigelse mot at nevnte person utnevnes.
Tilsynsstyret skal blant sine medlemmer også velge et varamedlem som skal ivareta lederens funksjoner i dennes fravær. Varamedlemmet skal ikke velges blant medlemmene av styret.
3. Lederens mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av lederens femårige mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
  - b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen, fornye lederens mandatperiode én gang med forbehold for Europaparlamentets bekreftelse.

5. Lederen kan bare avsettes av Europaparlamentet etter beslutning i tilsynsstyret.

Lederen skal ikke hindre tilsynsstyret i å drøfte spørsmål som gjelder lederen, særlig behovet for å avsette vedkommende, og skal ikke delta i drøftinger om slike spørsmål.

Artikkel 49

Uavhengighet

Uten at det berører tilsynsstyrets rolle i spørsmål om lederens oppgaver, skal lederen verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan lederen utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal lederen, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet og Rådet kan anmode lederen eller lederens varamedlem om å avgi en erklæring, samtidig som det tas fullt hensyn til deres uavhengighet. Lederen skal avgi en erklæring til Europaparlamentet og besvare ethvert spørsmål fra dets medlemmer når de anmoder om det.
2. Lederen skal etter anmodning og minst 15 dager før erklæringen nevnt i nr. 1 avgis, framlegge en skriftlig rapport for Europaparlamentet om Myndighetens hovedvirksomhet.
3. I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 11–18 og artikkel 20 og 33 skal rapporten inneholde alle relevante opplysninger som Europaparlamentet anmoder om etter behov.

Avsnitt 4

Daglig leder

Artikkel 51

Utnevning

1. Myndigheten skal ledes av en daglig leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Daglig leder skal utnevnes av tilsynsstyret etter bekreftelse fra Europaparlamentet på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansmarkedsdeltakere og markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.
3. Daglig leders mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.
4. I de siste ni månedene før utgangen av daglig leders mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere
  - a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
  - b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.
 Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen nevnt i første ledd, fornye daglig leders mandatperiode én gang.
5. Daglig leder kan bare avsettes etter beslutning i tilsynsstyret.
4. Daglig leder skal utarbeide et flerårig arbeidsprogram som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
5. Senest 30. juni hvert år skal daglig leder utarbeide et arbeidsprogram for påfølgende år, som nevnt i artikkel 47 nr. 2.
6. Daglig leder skal utarbeide et foreløpig budsjettforslag i henhold til artikkel 63 og gjennomføre Myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 64.
7. Hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til rapport med et avsnitt om Myndighetens regulerings- og tilsynsvirksomhet og et avsnitt om finansielle og administrative saker.
8. Daglig leder skal med hensyn til Myndighetens personale utøve den myndighet som er fastsatt i artikkel 68, og behandle personalsaker.

Artikkel 52

Uavhengighet

Uten at det berører styrets eller tilsynsstyrets respektive roller i spørsmål om daglig leders oppgaver, skal daglig leder verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan daglig leder utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal daglig leder, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønne med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 53

Oppgaver

1. Daglig leder skal ha ansvar for å lede Myndigheten og forberede styrets arbeid.
2. Daglig leder skal ha ansvar for å gjennomføre Myndighetens årlige arbeidsprogram under veiledning av tilsynsstyret og under styrets kontroll.
3. Daglig leder skal treffe nødvendige tiltak, særlig vedta interne administrative instruksjoner og offentliggjøre meldinger, for å sikre at Myndigheten fungerer i samsvar med denne forordning.

Kapittel IV

Felles organer for de europeiske tilsynsmyndighetene

Avsnitt 1

Felleskomité for europeiske tilsynsmyndigheter

Artikkel 54

Nedsettelse

1. Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene nedsettes med dette.
2. Felleskomiteen skal være et forum der Myndigheten skal samarbeide regelmessig og nært og sikre tverrsektoriell sammenheng med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), særlig når det gjelder
  - finansielle konglomerater,
  - regnskap og revisjon,
  - mikrotilsynsanalyser av utvikling, risikoer og sårbarhet på tvers av sektorer når det gjelder finansiell stabilitet,
  - produkter for ikke-profesjonelle investorer,
  - tiltak for å bekjempe hvitvasking av penger, og
  - utveksling av opplysninger med ESRB og utvikling av forbindelsene mellom ESRB og de europeiske tilsynsmyndighetene.
3. Felleskomiteen skal ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene, og som skal fungere som sekretariat. Myndigheten skal bidra med tilstrekkelige ressurser til administrasjons-, infrastruktur- og driftskostnader.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. Dersom en finansmarkedsdeltaker omfatter ulike sektorer, skal Felleskomiteen løse tvister i samsvar med artikkel 56.

Artikkel 55

Sammensetning

1. Felleskomiteen skal være sammensatt av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene og, dersom det er relevant, lederen i en eventuell underkomité nedsatt i henhold til artikkel 57.
2. Daglig leder, en representant for Kommisjonen og ESRB skal inviteres til å delta som observatører på møtene i Felleskomiteen og i underkomiteene nevnt i nr. 57.
3. Lederen for Felleskomiteen skal utnevnes en gang i året på omgang blant lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene. Lederen for Felleskomiteen skal være nestleder for ESRB.
4. Felleskomiteen skal fastsette og offentliggjøre sin forretningsorden. Forretningsordenen kan inneholde nærmere bestemmelser om ytterligere deltakere på møtene i Felleskomiteen.
Felleskomiteen skal møtes minst en gang annenhver måned.

Artikkel 56

Felles holdninger og felles tiltak

Innenfor rammen av sine oppgaver i henhold til kapittel II, og særlig når det gjelder gjennomføringen av direktiv 2002/87/EF, skal Myndigheten, dersom det er relevant, komme fram til felles holdninger sammen med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet).

Tiltak i henhold til artikkel 10–15, 17, 18 eller 19 i denne forordning som gjelder anvendelsen av direktiv 2002/87/EF og eventuelle andre unionsrettsakter nevnt i artikkel 1 nr. 2 som også faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), skal vedtas parallelt av Myndigheten, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), alt etter hva som er relevant.

Artikkel 57

Underkomiteer

1. Med hensyn til artikkel 56 skal Felleskomiteen ha en underkomité for finansielle konglomerater.
2. Underkomiteen skal være sammensatt av personene nevnt i artikkel 55 nr. 1 og en representant på høyt nivå for det nåværende personalet i den berørte vedkommende myndighet i hver medlemsstat.
3. Underkomiteen skal velge en leder blant sine medlemmer, som også skal være medlem av Felleskomiteen.
4. Felleskomiteen kan nedsette ytterligere underkomiteer.

Avsnitt 2

Klageinstans

Artikkel 58

Sammensetning og virksomhet

1. Klageinstansen skal være et felles organ for de europeiske tilsynsmyndighetene.
2. Klageinstansen skal være sammensatt av seks medlemmer og seks varamedlemmer som skal være personer med et godt omdømme og dokumentert relevant kunnskap og yrkeserfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrekkelig høyt nivå innenfor bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenester, men omfatter ikke nåværende personale hos vedkommende myndigheter eller andre nasjonale institusjoner eller unionsinstitusjoner som deltar i Myndighetens virksomhet. Klageinstansen skal ha tilstrekkelig juridisk sakkunnskap til å kunne yte juridisk bistand om lovligheten av Myndighetens utøvelse av sin myndighet.
Klageinstansen skal utnevne sin leder.
3. Myndighetens styre skal utnevne to medlemmer og to varamedlemmer til klageinstansen fra en innstillingsliste foreslått av Kommisjonen, etter en offentlig interessetegning offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* og etter samråd med tilsynsstyret.
De andre medlemmene skal utnevnes i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1094/2010.
4. Mandatperioden for medlemmene av klageinstansen skal være fem år. Mandatet kan fornyes én gang.
5. Et medlem av klageinstansen som er utnevnt av Myndighetens styre, skal ikke avsettes i sin

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

mandatperiode med mindre medlemmet er funnet skyldig i grov forsømmelse, og styret treffer beslutning om dette etter samråd med tilsynsstyret.

6. Klageinstansens beslutninger skal treffes med et flertall på minst fire av de seks medlemmene. Dersom den påklagede beslutningen omfattes av virkeområdet for denne forordning, skal dette flertallet omfatte minst ett av de to medlemmene av klageinstansen som er utnevnt av Myndigheten.
7. Klageinstansen innkalles av lederen etter behov.
8. De europeiske tilsynsmyndighetene skal stille nødvendige drifts- og sekretariatsfunksjoner til rådighet for klageinstansen gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 59

Uavhengighet og upartiskhet

1. Medlemmene av klageinstansen skal være uavhengige når de treffer sine beslutninger. De skal ikke være bundet av noen instruksjoner. De skal ikke utføre noen andre oppgaver i forbindelse med Myndigheten, styret eller tilsynsstyret.
2. Medlemmene av klageinstansen skal ikke delta i behandlingen av en klagesak der de har en personlig interesse, eller dersom de tidligere har representert en av partene i saken eller har vært med på å treffe beslutningen som klagen gjelder.
3. Dersom et medlem av klageinstansen av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2 eller av andre årsaker mener at et av de øvrige medlemmene av klageinstansen ikke bør delta i behandlingen av en klage, skal vedkommende underrette klageinstansen om dette.
4. Enhver part i en klagesak kan gjøre innsigelse mot at et medlem av klageinstansen deltar i klagesaken av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2, eller dersom medlemmet mistenkes for partiskhet.

Ingen innsigelse kan gjøres med henvisning til medlemmenes nasjonalitet, og en innsigelse kan ikke tas til følge dersom parten i en klagesak etter å ha fått kjennskap til et forhold som kan begrunne en innsigelse, har iverksatt andre saksbehandlingsskritt enn å gjøre innsigelse mot sammensetningen av klageinstansen.

5. Klageinstansen skal beslutte hvilke tiltak som skal treffes i tilfellene angitt i nr. 1 og 2, uten at det berørte medlemmet deltar.

Ved denne beslutningen skal det berørte medlemmet av klageinstansen erstattes av sitt varamedlem. Dersom varamedlemmet er i en tilsvarende situasjon, utpeker lederen en erstatter blant de tilgjengelige varamedlemmene.

6. Medlemmene av klageinstansen skal opptre uavhengig og i offentlighetens interesse.

De skal med henblikk på dette avgi en forpliktelseserklæring og en interesseerklæring om at det enten ikke foreligger noen interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet, eller at det ikke foreligger noen direkte eller indirekte interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet.

Disse erklæringene skal offentliggjøres skriftlig hvert år.

Kapittel V

Klageadgang

Artikkel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndigheter, kan påklage en beslutning som Myndigheten har truffet i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, og enhver annen beslutning som Myndigheten har truffet i samsvar med unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er rettet til nevnte person, eller en beslutning som til tross for at den er rettet til en annen person, direkte berører nevnte person.
2. Klagen, sammen med en begrunnelse, skal inngis skriftlig til Myndigheten innen to måneder etter at beslutningen ble meddelt den berørte person, eller, i mangel av en slik meddelelse, den dag Myndigheten offentliggjorde sin beslutning.

Klageinstansen skal avgjøre klagen innen to måneder etter at den ble inngitt.

3. En klage som inngis i henhold til nr. 1, skal ikke ha oppsettende virkning.

Klageinstansen kan imidlertid utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen dersom den mener at omstendighetene krever det.

4. Dersom klagen kan behandles, skal klageinstansen undersøke om den er velbegrunnet. Den skal oppfordre partene til å komme med merknader til klageinstansens meddelelser eller til andre parter innlegg i klagesaken innen en angitt frist. Partene i klagesaken skal ha rett til å holde muntlige innlegg.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Klageinstansen kan bekrefte beslutningen truffet av Myndighetens vedkommende organ eller oversende saken til Myndighetens vedkommende organ. Dette organet skal være bundet av klageinstansens beslutning og skal vedta en endret beslutning i saken.
6. Klageinstansen skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.
7. Beslutninger truffet av klageinstansen skal være begrunnet og offentliggjøres av Myndigheten.

Artikkel 61

Prøving av klager for Den europeiske unions domstol

1. En klage på en beslutning truffet av klageinstansen eller, i tilfeller der det ikke foreligger noen klageadgang overfor klageinstansen, av Myndigheten kan bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
2. Medlemsstatene og Unionens institusjoner samt enhver fysisk eller juridisk person kan klage beslutninger truffet av Myndigheten inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.
3. Dersom Myndigheten har plikt til å handle og ikke treffer noen beslutning, kan et passivitets-søksmål bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 26 i TEUV.
4. Myndigheten skal pålegges å treffe de nødvendige tiltak for å etterkomme Den europeiske unions domstols avgjørelse.

Kapittel VI

Finansielle bestemmelser

Artikkel 62

Finansielle bestemmer

1. Inntekter til Myndigheten, som er et europeisk organ i samsvar med artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁴⁸ (heretter kalt «finansreglementet»), skal særlig omfatte alle kombinasjoner av følgende:
  - a) obligatoriske bidrag fra nasjonale offentlige med ansvar for tilsynet med finansmarkedsdeltakere, som skal gis i samsvar med en

formel basert på stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser. Med hensyn til denne artikkel får artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsatt anvendelse etter 31. oktober 2014, som er fristen fastsatt der,

- b) et tilskudd fra Unionen oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett (avsnittet om Kommisjonen),
  - c) eventuelle gebyrer som betales til Myndigheten i de tilfellene som er nærmere angitt i de relevante unionsrettsaktene.
2. Myndighetens utgifter skal minst omfatte utgifter til personale, lønn, administrasjon og infrastruktur, faglig opplæring og drift.
  3. Inntekter og utgifter skal være i balanse.
  4. Overslag over Myndighetens samlede inntekter og utgifter skal utarbeides for hvert regnskapsår, som skal sammenfalle med kalenderåret, og de skal oppføres i Myndighetens budsjett.

Artikkel 63

Fastsettelse av budsjettet

1. Innen 15. februar hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til overslag over inntekter og utgifter for kommende regnskapsår og oversende det til styret og tilsynsstyret sammen med stillingsplanen. Tilsynsstyret skal hvert år, på grunnlag av utkastet som er utarbeidet av daglig leder og godkjent av styret, utarbeide et overslag over Myndighetens inntekter og utgifter for kommende regnskapsår. Tilsynsstyret skal oversende dette overslaget, sammen med et utkast til stillingsplan, til Kommisjonen innen 31. mars. Før overslaget vedtas, skal utkastet utarbeidet av daglig leder godkjennes av styret.
2. Kommisjonen skal oversende overslaget til Europaparlamentet og Rådet (heretter samlet kalt «budsjettmyndigheten») sammen med forslaget til Den europeiske unions budsjett.
3. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen innnta i forslaget til Den europeiske unions budsjett de overslag den anser nødvendige for stillingsplanen samt det tilskuddsbeløpet som skal belastes Den europeiske unions alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.
4. Budsjettmyndigheten skal vedta Myndighetens stillingsplan. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilgningene til tilskudd til Myndigheten.

⁴⁸ EUT L 248 av 16.9.2002, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Myndighetens budsjett skal vedtas av tilsynsstyret. Det blir endelig når Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal om nødvendig justeres tilsvarende.
6. Styret skal så snart som mulig underrette budsjettmyndigheten om ethvert prosjekt det har til hensikt å gjennomføre som kan få betydelige økonomiske følger for finansieringen av dets budsjett, særlig prosjekter knyttet til fast eiendom, som leie eller kjøp av bygninger. Det skal underrette Kommisjonen om dette. Dersom en av budsjettmyndighetens parter har til hensikt å avgi en uttalelse, skal den innen en frist på to uker fra datoen for mottak av underretningen om prosjektet, meddele Myndigheten at den har til hensikt å avgi en uttalelse. Dersom det ikke kommer noe svar, kan Myndigheten gå videre med den planlagte virksomheten.
7. I det første året av Myndighetens virksomhet, som avsluttes 31. desember 2011, skal Unions finansiering av Myndigheten være underlagt en avtale med budsjettmyndigheten som fastsatt i nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen om budsjett disiplin og god økonomistyring.
5. Senest 1. juli etter avslutningen av hvert regnskapsår skal daglig leder oversende det endelige regnskapet sammen med styrets uttalelse til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten.
6. Det endelige regnskapet skal offentliggjøres.
7. Daglig leder skal innen 30. september sende Revisjonsretten et svar på dens merknader. Svaret skal også sendes til styret og Kommisjonen.
8. Daglig leder skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle opplysninger som er nødvendige for at framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet for det aktuelle regnskapsåret skal kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte, som fastsatt i artikkel 146 nr. 3 i finansreglementet.
9. Europaparlamentet skal etter anbefaling fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. mai i år N + 2 meddele Myndigheten ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet, som omfatter inntekter fra Den europeiske unions alminnelige budsjett og vedkommende myndigheter for år N.

Artikkel 64

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Daglig leder skal være anvisningsberettiget og gjennomføre Myndighetens budsjett.
2. Senest 1. mars etter avslutningen av hvert regnskapsår skal Myndighetens regnskapsfører oversende det foreløpige regnskapet til Kommisjonens regnskapsfører og Revisjonsretten sammen med en rapport om budsjett- og økonomistyringen i regnskapsåret. Myndighetens regnskapsfører skal også sende rapporten om budsjett- og økonomistyring til medlemmene av tilsynsstyret, Europaparlamentet og Rådet innen 31. mars det følgende år.
Kommisjonens regnskapsfører skal deretter konsolidere institusjonenes og de desentraliserte organenes foreløpige regnskaper i samsvarende med artikkel 128 i finansreglementet.
3. Etter å ha mottatt Revisjonsrettens merknader om Myndighetens foreløpige regnskap i henhold til artikkel 129 i finansreglementet, skal daglig leder på eget ansvar utarbeide Myndighetens endelige regnskap og oversende det til styret for uttalelse.
4. Styret skal avgi en uttalelse om Myndighetens endelige regnskap.

Artikkel 65

Finansielle regler

De finansielle reglene som får anvendelse på Myndigheten, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De kan ikke avvike fra kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 av 19. november 2002 om det finansielle rammereglement for organene nevnt i artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁴⁹, med mindre Myndighetens drift særlig krever dette og Kommisjonen på forhånd har gitt sitt samtykke.

Artikkel 66

Bedrageribekjempelse

1. For å bekjempe bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet får forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrenset anvendelse på Myndigheten.
2. Myndigheten skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser som får anvendelse på Myndighetens personale.

⁴⁹ EFT L 357 av 31.12.2002, s. 72.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. I beslutningene om finansiering samt de avtalene og gjennomføringsverktøyene som følger av slike beslutninger, skal det uttrykkelig fastsettes at Revisjonsretten og OLAF om nødvendig kan foreta kontroller på stedet av mottakerne av utbetalinger fra Myndigheten og av de ansatte som har ansvar for å fordele dem.

Kapittel VII

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 67

Privilegier og immunitet

Protokollen (nr. 7) om Den europeiske unions privilegier og immunitet, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union og TEUV, får anvendelse på Myndigheten og dens personale.

Artikkel 68

Personale

1. Tjenestemannsvedtektene, tjenestevilkårene for andre ansatte og reglene som er vedtatt i fellesskap av Unionens institusjoner med henblikk på anvendelse av disse vedtektene og vilkårene, får anvendelse på Myndighetens personale, herunder dens daglige leder og leder.
2. Styret skal i samråd med Kommisjonen vedta de nødvendige gjennomføringsreglene i samsvar med artikkel 110 i tjenestemannsvedtektene.
3. Myndigheten skal med hensyn til sitt personale utøve den myndighet som er gitt ansettelsesmyndigheten i henhold til tjenestemannsvedtektene, og som er gitt den myndighet som har rett til å inngå avtaler i henhold til tjenestevilkårene for andre ansatte.
4. Styret skal vedta bestemmelser som gjør det mulig for medlemsstatene å låne ut nasjonale sakkyndige til Myndigheten.

Artikkel 69

Myndighetens ansvar

1. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktsforhold skal Myndigheten, i samsvar med de alminnelige rettsprinsipper som er felles for medlemsstatenes rettssystemer, erstatte den skade som Myndigheten eller dens personale volder i tjenesten. Den europeiske unions domstol skal ha myndighet til å avgjøre tvister om erstatning for slike skader.

2. De ansattes personlige økonomiske ansvar og disiplinæransvar overfor Myndigheten skal være underlagt de relevante bestemmelsene som får anvendelse på Myndighetens personale.

Artikkel 70

Taushetsplikt

1. Medlemmene av tilsynsstyret og styret, daglig leder og Myndighetens personale, herunder tjenestemenn utlånt av medlemsstatene på midlertidig grunnlag og alle andre personer som utfører oppgaver for Myndigheten i henhold til avtale, skal omfattes av kravet om taushetsplikt i henhold til artikkel 339 i TEUV og de relevante bestemmelsene i unionsregelverket, selv etter at tjenesten er avsluttet.

Artikkel 16 i tjenestemannsvedtektene får anvendelse på dem.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene skal personalet, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordel.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan Myndighetens personale utfører sine oppgaver.

2. Uten at det berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør av personer nevnt i nr. 1, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form, slik at de enkelte finansmarkedsdeltakerne ikke kan identifiseres.
3. Forpliktelsen i henhold til nr. 1 og første ledd i dette nummer skal heller ikke hindre Myndigheten og de nasjonale tilsynsmyndighetene i å bruke opplysningene med henblikk på gjennomføring av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, særlig ved rettslige framgangsmåter for vedtakelse av beslutninger.
3. Nr. 1 og 2 skal ikke hindre Myndigheten i å utveksle opplysninger med nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med denne forordning og annet unionsregelverk som gjelder for finansmarkedsdeltakere.

Disse opplysningene skal være underlagt taushetsplikten nevnt i nr. 1 og 2. Myndigheten skal i sin interne forretningsorden fastsette hvordan fortrolighetsreglene nevnt i nr. 1 og 2 skal gjennomføres i praksis.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. Myndigheten skal anvende kommisjonsbeslutning 2001/844/EF/EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av Kommisjonens forretningsorden⁵⁰.

Artikkel 71

Vern av personopplysninger

Denne forordning berører ikke medlemsstatenes forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller Myndighetens forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når de utfører sine oppgaver.

Artikkel 72

Dokumentinnsyn

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 får anvendelse på dokumenter som er i Myndighetens besittelse.
2. Innen 31. mai 2011 skal styret vedta praktiske tiltak for anvendelse av forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Beslutninger som Myndigheten treffer i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan innklages for Ombudsmannen eller eventuelt for Den europeiske unions domstol, etter en klage til klageinstansen, i samsvar med vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

Artikkel 73

Språkordning

1. Rådsforordning nr. 1 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap⁵¹ får anvendelse på Myndigheten.
2. Styret skal treffe beslutning om Myndighetens interne språkordning.
3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for Myndighetens arbeid, skal utføres av Oversettelsessenteret for Den europeiske unions organer.

Artikkel 74

Vertsstatsavtale

De nødvendige ordningene med hensyn til lokaler for Myndigheten i den medlemsstat der Myndig-

heten har sitt hjemsted, og det utstyr som nevnte medlemsstat skal stille til rådighet, samt de særlige regler som i nevnte medlemsstat får anvendelse på daglig leder, medlemmene av styret, Myndighetens personale og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale som etter godkjenning i styret skal inngås mellom Myndigheten og nevnte medlemsstat.

Nevnte medlemsstat skal sikre best mulige vilkår for Myndighetens virksomhet, herunder flerspråklig skoleundervisning med et europeisk innhold og hensiktsmessige transportforbindelser.

Artikkel 75

Tredjestaters deltaking

1. Tredjestater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har innført og anvender unionsretten innenfor Myndighetens ansvarsområder som nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan delta i Myndighetens arbeid.
2. Myndigheten kan samarbeide med statene nevnt i nr. 1 som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig innenfor de av Myndighetens ansvarsområder som er nevnt i artikkel 1 nr. 2, som fastsatt i internasjonale avtaler inngått med Unionen i samsvar med artikkel 216 i TEUV.
3. I de relevante bestemmelsene i avtalene nevnt i nr. 1 og 2 skal det opprettes ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for deltaking i Myndighetens arbeid for statene nevnt i nr.1, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. Slike ordninger kan omhandle representasjon som observatør i tilsynsstyret, men skal sikre at disse statene ikke deltar i drøftinger som gjelder enkelte finansmarkedsdeltakere, med mindre statene har direkte interesser i spørsmålet som behandles.

Kapittel VIII

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 76

Forberedende tiltak

1. Etter at denne forordning er trådt i kraft og før Myndigheten er opprettet, skal Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR) ha et nært samarbeid med Kommisjonen for å forberede erstatningen av CESR med Myndigheten.
2. Når Myndigheten er opprettet, skal Kommisjonen ha ansvar for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative

⁵⁰ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

⁵¹ EFT 17 av 6.10.1958, s. 385.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

virksomheten inntil Myndigheten har utpekt en daglig leder.

For dette formål og fram til daglig leder trer sin stilling etter å ha blitt utnevnt av tilsynsstyret i samsvar med artikkel 51, kan Kommisjonen utpeke en tjenestemann som midlertidig skal utføre daglig leders oppgaver. Denne perioden skal ikke være lenger enn det tidsrommet som er nødvendig for å utnevne en daglig leder for Myndigheten.

Den midlertidige daglige lederen kan godkjenne alle betalinger som er dekket av bevilgninger i Myndighetens budsjett, etter godkjenning fra styret, og kan inngå avtaler, herunder arbeidsavtaler, når Myndighetens stillingsplan er vedtatt.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke tilsynsstyrets eller styrets myndighet.
4. Myndigheten skal betraktes som CESRs rettsetterfølger. Senest på den datoen Myndigheten opprettes, skal alle CESRs eiendeler og forpliktelser og alle dens transaksjoner som ikke er avsluttet, automatisk overføres til Myndigheten. CESR skal utarbeide en oppstilling som viser den avsluttende situasjonen med hensyn til eiendeler og forpliktelser på overføringsdagen. Denne oppstillingen skal revideres og godkjennes av CESR og Kommisjonen.

Artikkel 77

Overgangsbestemmelser for personalet

1. Som unntak fra artikkel 68 skal alle arbeidsavtaler og avtaler om utlån av personale som er inngått av CERS eller dens sekretariat og er gyldige 1. januar 2011, oppfylles inntil de utløper. De kan ikke forlenges.
2. Alle ansatte med avtale som nevnt i nr. 1 skal gis mulighet til å inngå avtale om midlertidig ansettelse i henhold til artikkel 2 bokstav a) i tjenestevilkårene for andre ansatte på de forskjellige lønnstrinnene som fastsatt i Myndighetens stillingsplan.

For å kontrollere kvalifikasjoner, innsats og integritet hos dem som skal ansettes, skal den myndighet som er bemyndiget til å inngå arbeidsavtaler, etter denne forordnings ikrafttredelse gjennomføre en intern utvelging begrenset til ansatte som har inngått avtale med CERS eller dens sekretariat. Framgangsmåten for intern utvelging skal ta fullt hensyn til de ferdighetene og erfaringene som den enkelte har utvist ved utførelsen av sine oppgaver forut for ansettelsen.

3. Avhengig av arten og nivået av de funksjonene som skal utføres, skal godkjente søkere tilbys avtale om midlertidig ansettelse med en løpetid som tilsvarer minst den tid som gjenstår i henhold til den foregående avtalen.
4. Relevant nasjonal lovgivning om arbeidsavtaler og andre relevante dokumenter får fortsatt anvendelse på ansatte med tidligere arbeidsavtaler som velger ikke å søke om avtale om midlertidig ansettelse, eller som ikke tilbys en avtale om midlertidig ansettelse i samsvar med nr. 2.

Artikkel 78

Nasjonale bestemmelser

Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av denne forordning.

Artikkel 79

Endringer

Beslutning nr. 716/2009/EF endres ved at CERS utgår fra listen over støttmottakere fastsatt i avsnitt B i vedlegget til nevnte beslutning.

Artikkel 80

Oppheving

Kommisjonsbeslutning 2009/77/EF om nedsettelse av Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

Artikkel 81

Gjennomgåelse

1. Innen 2. januar 2014 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen offentliggjøre en generell rapport om de erfaringene som er gjort som et resultat av Myndighetens virksomhet og framgangsmåtene fastsatt i denne forordning. I rapporten skal det blant annet foretas en vurdering av
  - a) graden av tilnærming som vedkommende myndigheter har oppnådd når det gjelder tilsynspraksis:
    - i) tilnærming av vedkommende myndigheters funksjonelle uavhengighet og av standarder som tilsvarer standardene for foretaksstyring,
    - ii) Myndighetens upartiskhet, objektivitet og selvstendighet,
  - b) tilsynskollegienes virkemåte,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) framskritt som er gjort i retning av tilnærming innenfor forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder Unionens finansieringsordninger,
  - d) Myndighetens rolle med hensyn til systemrisiko,
  - e) anvendelsen av beskyttelsesklausulen i artikkel 38,
  - f) anvendelsen av den juridisk bindende meglingsrollen fastsatt i artikkel 19.
2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal også inneholde en vurdering av om
- a) det er hensiktsmessig å fortsette med separat tilsyn med bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapir- og finansmarkeder,
  - b) det er hensiktsmessig at tilsynsvirksomhet og overholdelse av atferdsregler overvåkes hver for seg eller av samme tilsynsmyndighet,
  - c) det er hensiktsmessig å forenkle og styrke ESFS' struktur for å øke sammenhengen mellom makro- og mikroplan og mellom de europeiske tilsynsmyndighetene,
  - d) utviklingen av ESFS er forenlig med den globale utviklingen,
  - e) det er tilstrekkelig allsidighet og kompetanse i ESFS,
  - f) ansvarligheten og gjennomsiktigheten er tilstrekkelig når det gjelder kravene til offentliggjøring,
  - g) Myndigheten har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sitt ansvar,
  - h) det er hensiktsmessig å opprettholde Myndighetens hjemsted eller om de europeiske tilsynsmyndighetene bør flyttes til et felles hjemsted for å øke samordningen dem imellom.
3. Når det gjelder spørsmålet om direkte tilsyn med institusjoner eller infrastrukturer på felleseuropeisk plan, skal Kommisjonen utarbeide en årsrapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å overlate ytterligere tilsynsoppgaver på dette området til Myndigheten.
4. Rapporten og eventuelle tilknyttede forslag skal ved behov videresendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 82

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Den får anvendelse fra 1. januar 2011, med unntak av artikkel 76 og artikkel 77 nr. 1 og 2, som får anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.

Myndigheten skal opprettes 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

O. CHASTEL

Formann

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Finansiell stabilitet er en forutsetning for at det i realøkonomien skal kunne skapes arbeidsplasser, ytes kreditter og skapes vekst. Finanskrisen har avdekket vesentlige mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder som har ført til at det ikke har vært mulig å forutse en negativ utvikling på makroplan og hindre en opphopning av for store risikoer i finanssystemet.
- 2) Europaparlamentet har gjentatte ganger oppfordret til at det skapes reelt like vilkår for alle aktører på unionsplan, samtidig som det har gjort oppmerksom på store mangler ved Unions tilsyn med stadig mer integrerte finansmarkeder (i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjonsmeldingen om gjennomføring av rammebestemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan⁴, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske union⁵, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok⁶,

av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital⁷ og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lamfalussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur⁸, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)⁹ og av 23. april 2009 om forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer¹⁰).

- 3) I november 2008 ga Kommisjonen en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi borgerne et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet.
- 4) I sin sluttrapport, som ble fremlagt 25. februar 2009 («de Larosière-rapporten»), anbefalte høynivågruppen blant annet at det opprettes et organ på unionsplan som har som oppgave å overvåke risikoer i finanssystemet som helhet.
- 5) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» hilste Kommisjonen de Larosière-rapportens anbefalinger velkommen og ga uttrykk for sin støtte til hovedlinjene i dem. På sitt møte 19. og 20. mars 2009 samtykket Det europeiske råd i at det er nødvendig å forbedre reguleringen av og tilsynet med finansinstitusjoner i Unionen og å bruke de Larosière-rapporten som grunnlag for dette arbeidet.
- 6) I sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstilsyn foreslo Kommisjonen en rekke reformer av de nåværende ordningene som

¹ EUT C 270 av 11.11.2009, s. 1.

² Uttalelse avgitt 22. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlamentets holdning av 22. september 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. november 2010.

⁴ EUT C 40 av 7.2.2001, s. 453.

⁵ EUT C 25 E av 29.1.2004, s. 394.

⁶ EUT C 175 E av 10.7.2008, s. 392.

⁷ EUT C 8 E av 14.1.2010, s. 26.

⁸ EUT C 9 E av 15.1.2010, s. 48.

⁹ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 214.

¹⁰ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 292.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

skal sikre den finansielle stabiliteten på unionsplan, herunder særlig opprettelsen av et europeisk råd for systemrisiko (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. På sine møter henholdsvis 9. juni 2009 og 18. og 19. juni 2009 støttet Rådet og Det europeiske råd Kommisjonens forslag og hilste velkommen at Kommisjonen har til hensikt å framlegge forslag til regelverk, slik at de nye rammene kan være på plass i løpet av 2010. I samsvar med Kommisjonens synspunkt konkluderte Rådet blant annet med at Den europeiske sentralbank (ESB) «bør gi analytisk, statistisk og administrativ støtte samt logistikkstøtte til ESRB, også ved å dra nytte av teknisk rådgivning fra nasjonale sentralbanker og tilsynsmyndigheter». ESBs støtte til ESRB og de oppgavene som tildeles ESRB, bør ikke berøre prinsippet om ESBs uavhengighet ved utførelsen av de oppgavene banken er tildelt i henhold til traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).

- 7) Med tanke på de internasjonale finansmarkedenes integrasjon og faren for at finanskriser sprer seg, er det behov for at Unionen engasjerer seg sterkt på verdensplan. ESRB bør støtte seg på sakkunnskapen til en vitenskapskomité på høyt nivå og påta seg alt det ansvar på verdensplan som er nødvendig for å sikre at Unionens stemme blir hørt i spørsmål som gjelder finansiell stabilitet, særlig ved å samarbeide nært med Det internasjonale valutafond (IMF) og Rådet for finansiell stabilitet (FSB), som forventes å utstede tidlige varsler om makrorisikoer på verdensplan, og alle partnerne i G20-gruppen.
- 8) ESRB bør blant annet bidra til å gjennomføre anbefalingene som IMF, FSB og Den internasjonale oppgjørsbank (BIS) gir til G20.
- 9) I rapporten fra IMF, BIS og FSB av 28. oktober 2009 om retningslinjer for vurdering av finansinstitusjoners, finansmarkeders og finansielle instrumenters systemviktighet: innledende betraktninger, som ble framlagt for G20-gruppens finansministre og sentralbanksjefer, nevnes også at vurderingen av systemrisiko kan variere avhengig av de økonomiske forholdene. Vurderingen vil også være avhengig av den finansielle infrastrukturen og ordningene for krisehåndtering samt evnen til å håndtere svikt når den oppstår. Finansinstitusjoner kan være systemviktige for lokale, nasjonale eller internasjonale finanssystemer og økonomier. De viktigste kriteriene for å bestemme hvor viktige marke-

der og institusjoner er for systemet, er størrelse (volumet av de finansielle tjenestene som tilbys av de enkelte delene av finanssystemet), erstattelighet (i hvilken grad andre deler av systemet kan tilby de samme tjenestene i tilfelle svikt) og sammenveving (forbindelser med de andre delene av systemet). En vurdering på grunnlag av disse tre kriteriene bør utfylles med en henvisning til finansiell sårbarhet og den institusjonelle rammens evne til å håndtere finansiell svikt og bør ta hensyn til en lang rekke andre faktorer som blant annet særlige strukturers og forretningsmodellens kompleksitet, graden av finansiell selvstendighet, tilsynets nivå og omfang, gjennomsiktigheten med hensyn til finansielle ordninger og forbindelser som kan påvirke den samlede risikoen for institusjoner.

- 10) ESRBs oppgave bør være å overvåke og vurdere systemrisiko under normale forhold for å minske risikoen for svikt i systemets bestanddeler og forbedre finanssystemets motstandsdyktighet mot sjokk. ESRB bør i den forbindelse bidra til å sikre finansiell stabilitet og minske de negative virkningene for det indre marked og realøkonomien. For å kunne nå sine mål bør ESRB analysere alle relevante opplysninger.
- 11) De nåværende ordningene i Unionen legger for lite vekt på makrotilsyn og på det innbyrdes forholdet mellom utviklingen i det bredere makroøkonomiske miljøet og finanssystemet. Ansvar for analyse på makroplan er fortsatt oppsplittet og ivaretas av flere myndigheter på forskjellige nivåer uten at det finnes en metode som sikrer at risikoer på makroplan identifiseres på en tilfredsstillende måte og at det utstedes klare varsler og anbefalinger som følges opp med konkrete tiltak. For at Unionens finanssystem og verdens finanssystemer skal kunne fungere på en tilfredsstillende måte og truslene mot systemene begrenses, kreves det større sammenheng mellom tilsynet på makro- og mikroplan.
- 12) Et nyutviklet system for makrotilsyn krever troverdig lederskap med høy profil. På bakgrunn av sin viktige rolle og internasjonale og interne troverdighet, og i samsvar med anbefalingene i de Larosièrereportene, bør ESBs leder være leder for ESRB i den første mandatperioden på fem år etter denne forordnings ikrafttredelse. Kravene til ansvarlighet bør dessuten gjøres strengere, og ESRBs

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

organer bør kunne støtte seg på et vidt spekter av erfaringer, typer bakgrunn og meninger.

- 13) I de Larosière-rapporten angis det også at makrotilsyn ikke gir mening dersom det ikke på noen måte har innvirkning på mikrotilsynet, samtidig som mikrotilsynet ikke kan sikre finansiell stabilitet på en effektiv måte uten å ta behørig hensyn til utviklingen på makroplan.
- 14) Det bør opprettes et europeisk finansstilsynssystem (ESFS) som samler aktørene innenfor finansstilsyn på nasjonalt plan og unionsplan og fungerer som et nettverk. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom. På unionsplan bør nettverket bestå av ESRB og de tre myndighetene for mikrotilsyn: Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010¹¹, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010¹², og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹³ (heretter kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene»).
- 15) Unionen har behov for et særskilt organ med ansvar for makrotilsyn med hele dens finanssystem, som vil kunne påvise risikoer for den finansielle stabiliteten og om nødvendig utstede varsler om risikoer og anbefalinger om tiltak for å håndtere slike risikoer. ESRB bør derfor opprettes som et nytt uavhengig organ som dekker alle finanssektorer og garantiordninger. ESRB bør ha ansvar for makrotilsyn på unionsplan og bør ikke ha status som rettssubjekt.
- 16) ESRB bør bestå av et styre, en styringskomité, et sekretariat, en rådgivende vitenskapskomité og en rådgivende teknisk komité. Ved sammensetningen av Den rådgivende vitenskapskomité bør det tas hensyn til egnede

regler for interessekonflikter som vedtas av styret. Ved nedsettelsen av Den rådgivende tekniske komité bør det tas hensyn til eksisterende strukturer for å unngå overlapping.

- 17) ESRB bør utstede varsler og, dersom den anser det som nødvendig, anbefalinger enten av generell eller særlig art som bør rettes særskilt til Unionen som helhet, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere europeiske tilsynsmyndigheter eller til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, med en nærmere angitt frist for politiske tiltak.
- 18) ESRB bør utarbeide en fargekode, slik at berørte parter bedre kan vurdere risikoens art.
- 19) For å gi slike varsler og anbefalinger økt rekkevidde og legitimitet bør de under overholdelse av strenge fortrolighetsregler oversendes til Rådet og Kommisjonen og, når de sendes til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, også til de europeiske tilsynsmyndighetene. Rådets drøftinger bør forberedes av Økonomi- og finanskomiteen i samsvar med dens rolle som definert i TEUV. For at Økonomi- og finanskomiteen skal kunne forberede Rådets drøftinger og gi politiske råd til rett tid, bør ESRB underrette Økonomi- og finanskomiteen regelmessig og oversende teksten til varslene og anbefalingene så snart de er vedtatt.
- 20) ESRB bør også på grunnlag av rapporter fra mottakerne overvåke overholdelsen av sine varsler og anbefalinger for å sikre at disse virkelig følges. Mottakere av anbefalinger bør handle i samsvar med dem og gi en behørig begrunnelse dersom de ikke handler (modell som krever handling eller begrunnelse). Dersom ESRB anser at reaksjonen er utilfredsstillende, bør det i henhold til strenge fortrolighetsregler underrette mottakerne, Rådet og, dersom det er relevant, den berørte europeiske tilsynsmyndigheten.
- 21) ESRB bør, etter å ha underrettet Rådet tidnok til at det kan reagere, i hvert enkelt tilfelle avgjøre om en anbefaling bør være fortrolig eller offentliggjøres, idet det tas hensyn til at offentliggjøring under visse omstendigheter kan bidra til at anbefalingen følges.
- 22) Dersom ESRB oppdager en risiko som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, bør det omgående underrette Rådet om situasjonen. Dersom ESRB fastslår at det kan oppstå en krisesituasjon,

¹¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

¹² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

¹³ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- bør det kontakte Rådet og gi en vurdering av situasjonen. Rådet bør deretter vurdere om det er behov for å treffe en beslutning rettet til de europeiske tilsynsmyndighetene der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon. I denne prosessen er det ytterst viktig med nødvendig vern av fortroligheten.
- 23) ESRB bør avlegge rapport til Europaparlamentet og Rådet minst en gang i året, og oftere ved omfattende problemer på finansmarkedene. Europaparlamentet og Rådet bør ved behov kunne anmode ESRB om å undersøke særlige spørsmål knyttet til finansiell stabilitet.
- 24) ESB og de nasjonale sentralbankene bør spille en ledende rolle i makrotilsynet på grunn av sin sakkunnskap og sitt nåværende ansvar for finansiell stabilitet. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør delta og bidra med sin særlige sakkunnskap. Det er viktig at myndigheter for mikrotilsyn deltar i ESRBs arbeid, for å sikre at vurderingen av tilsynsrisiko på makroplan bygger på fullstendige og nøyaktige opplysninger om utviklingen i finanssystemet. Lederne i de europeiske tilsynsmyndighetene bør derfor være medlemmer med stemmerett. En representant for hver medlemsstats vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter bør delta på styremøtene uten stemmerett. I åpenhetens ånd bør 15 uavhengige personer bidra med eksternt sakkunnskap til ESRB gjennom Den rådgivende vitenskapskomité.
- 25) Det at et medlem av Kommisjonen deltar i ESRB, vil bidra til å opprette en forbindelse til det makroøkonomiske og finansielle tilsynet i Unionen, mens nærværet til lederen av Økonomi- og finanskomiteen avspeiler den rollen medlemsstatenes departementer med ansvar for finansspørsmål og Rådet har når det gjelder å sikre finansiell stabilitet og ivareta økonomisk og finansielt tilsyn.
- 26) Det er absolutt nødvendig at medlemmene av ESRB utfører sine oppgaver på en upartisk måte og bare tar hensyn til den finansielle stabiliteten i Unionen som helhet. Dersom det ikke kan oppnås enighet, bør avstemninger om varsler og anbefalinger i ESRB ikke vektas, og beslutninger bør som regel treffes med simpelt flertall.
- 27) Sammenvevingen mellom finansinstitusjoner og markeder innebærer at overvåking og vurdering av potensielle systemrisikoer bør bygge på et vidt spekter av relevante makroøkonomiske og mikrofinansielle opplysninger og indikatorer. Disse systemrisikoene omfatter risiko for forstyrrelse av finansielle tjenester som skyldes en betydelig svekkelse av hele eller deler av Unionens finanssystem som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansinstitusjoner, -formidlere og -markeder, finansielle infrastrukturer og instrumenter er potensielt systemviktige. ESRB bør derfor ha tilgang til alle de opplysningene det trenger for å utføre sine oppgaver, samtidig som disse opplysningene om nødvendig forblir fortrolige.
- 28) De tiltakene for innsamling av opplysninger som er fastsatt i denne forordning, er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver og bør ikke berøre den rettslige rammen for det europeiske statistikkssystem på statistikkområdet. Denne forordning bør derfor ikke berøre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk¹⁴ og rådsforordning (EF) nr. 2533/98 av 23. november 1998 om Den europeiske sentralbanks innsamling av statistiske opplysninger¹⁵.
- 29) Markedsdeltakere kan komme med verdifulle bidrag til forståelsen av den utviklingen som påvirker finanssystemet. ESRB bør derfor ved behov rådføre seg med berørte parter i privat sektor, herunder representanter for finanssektoren, forbrukerorganisasjoner og brukergrupper innenfor finansielle tjenester som er opprettet av Kommisjonen eller i henhold til Unionens regelverk, og gi dem rimelig mulighet til å komme med synspunkter.
- 30) Opprettelsen av ESRB bør bidra direkte til at målene for det indre marked nås. Unionens makrotilsyn med finanssystemet er en vesentlig del av de overordnede nye tilsynsordningene i Unionen ettersom aspektet makrotilsyn er nært knyttet til de tilsynsoppgavene på mikroplan som de europeiske tilsynsmyndighetene er pålagt. Bare dersom det finnes ordninger som tar nødvendig hensyn til den gjensidige avhengigheten mellom tilsynsrisikoer på mikro- og makroplan, kan alle berørte parter ha tilstrekkelig tillit til å drive grensekryssende finansvirksomhet. ESRB bør overvåke og vurdere alle risikoer for den finansielle stabiliteten som skyldes utvikling som kan påvirke visse sektorer eller hele finanssystemet. Ved å håndtere slike risikoer bør

¹⁴ EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164.

¹⁵ EFT L 318 av 27.11.1998, s. 8.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ESRB kunne bidra direkte til en integrert tilsynsstruktur i Unionen som er nødvendig for å fremme sammenhengende politiske tiltak til rett tid fra medlemsstatenes side, og dermed hindre uensartede framgangsmåter og forbedre det indre markedes virkemåte.

- 31) Domstolen påpekte i sin dom av 2. mai 2006 i sak C-217/04 (Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland mot Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union) at «intet i ordlyden i artikkel 95 EF [nå artikkel 114 i TEUV] tilsier at adressatene for tiltakene vedtatt av Fellesskapets regelgiver på grunnlag av nevnte bestemmelse, bare kan være de enkelte medlemsstatene. Regelgiveren kan anse det for nødvendig å sørge for at det opprettes et fellesskapsorgan med ansvar for å bidra til gjennomføringen av en harmoniseringsprosess i situasjoner der vedtakelsen av ikke-bindende støtte- og rammetiltak synes egnet for å lette ensartet gjennomføring og anvendelse av rettsakter vedtatt med hjemmel i denne bestemmelsen»¹⁶. ESRB bør bidra til den finansielle stabiliteten som er nødvendig for ytterligere finansiell integrasjon i det indre marked, ved å overvåke systemrisikoer og ved behov utstede varsler og anbefalinger. Disse oppgavene er nært knyttet til målene i Unionens regelverk når det gjelder det indre marked for finansielle tjenester. ESRB bør derfor opprettes på grunnlag av artikkel 114 i TEUV.
- 32) I henhold til de Larosière-rapporten er det nødvendig med en gradvis tilnærming, og Europaparlamentet og Rådet bør foreta en fullstendig gjennomgåelse av ESFS, ESRB og de europeiske tilsynsmyndighetene senest 17. desember 2013.
- 33) Ettersom målet for denne forordning, som er et effektivt makrotilsyn med Unionens finanssystem, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene på grunn av integrasjonen av Unionens finansmarkeder, og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Opprettelse

1. Det opprettes et europeisk råd for systemrisiko (ESRB). Det har sitt sete i Frankfurt am Main.
2. ESRB skal være en del av Det europeiske finanstilsynssystem (ESFS), som har som formål å sikre tilsynet med Unionens finanssystem.
3. ESFS skal bestå av
  - a) ESRB,
  - b) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010,
  - c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved forordning (EU) nr. 1094/2010,
  - d) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010,
  - e) Felleskomiteen for europeiske tilsynsmyndigheter (heretter kalt «Felleskomiteen»), nedsatt ved artikkel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010,
  - f) vedkommende myndigheter eller tilsynsmyndighetene i medlemsstatene, som angitt i unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «finansinstitusjon» ethvert foretak som omfattes av virkeområdet for det regelverk som er nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og

¹⁶ Samling av Domstolens rettspraksis 2006 s. I-03771, premiss 44.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- i forordning (EU) nr. 1095/2010, samt ethvert annet foretak eller enhver annen enhet i Unionen med en hovedvirksomhet av tilsvarende art,
- b) «finanssystem» samtlige finansinstitusjoner og -markeder, finansielle produkter og finansmarkedsinfrastrukturer,
- c) «systemrisiko» en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, -markeder og -infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være systemviktige.

Artikkel 3

Oppdrag, mål og oppgaver

1. ESRB skal ha ansvar for makrotilsyn med finanssystemet i Unionen for å bidra til å forebygge eller begrense systemrisikoer for den finansielle stabiliteten i Unionen som kan oppstå på grunn av utviklingen i finanssystemet, idet det tas hensyn til makroøkonomisk utvikling, slik at perioder med omfattende problemer på finansmarkedene kan unngås. ESRB skal bidra til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, og dermed sikre at finanssektoren på en bærekraftig måte bidrar til økonomisk vekst.
2. Med hensyn til nr. 1 har ESRB følgende oppgaver:
  - a) avgrense og/eller samle inn og analysere alle opplysninger som er relevante og nødvendige for å nå målene beskrevet i nr. 1,
  - b) avdekke og prioritere systemrisikoer,
  - c) utstede varsler dersom slike systemrisikoer anses som betydelige, og offentliggjøre disse varslene ved behov,
  - d) utstede anbefalinger om utbedringstiltak som svar på de risikoene som er avdekket, og ved behov offentliggjøre disse anbefalingene,
  - e) dersom ESRB fastslår at det kan oppstå en krisesituasjon i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, utstede et fortrolig varsel rettet til Rådet med en vurdering av situasjonen, slik at Rådet kan vurdere behovet for å treffe en beslutning rettet til de europeiske tilsynsmyndighetene om at det foreligger en krisesituasjon,
  - f) overvåke oppfølgingen av varsler og anbefalinger,

- g) samarbeide nært med alle andre parter i ESFS og ved behov gi de europeiske tilsynsmyndighetene de opplysningene om systemrisikoer som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver samt særlig, i samarbeid med de europeiske tilsynsmyndighetene, utvikle et felles sett kvantitative og kvalitative indikatorer (risikotavle) for å identifisere og måle systemrisiko,
- h) delta i Felleskomiteen dersom det er relevant,
- i) samordne sin virksomhet med internasjonale finansorganisasjoners virksomhet, særlig IMF og FSB, samt berørte organer i tredjestater i spørsmål som gjelder makrotilsyn,
- j) utføre andre tilknyttede oppgaver i henhold til Unionens regelverk.

Kapittel II

Organisasjon

Artikkel 4

Struktur

1. ESRB skal ha et styre, en styringskomité, et sekretariat, en rådgivende vitenskapskomité og en rådgivende teknisk komité.
2. Styret skal treffe de beslutningene som er nødvendige for å sikre at ESRBs oppgaver i henhold til artikkel 3 nr. 2 blir utført.
3. Styringskomiteen skal medvirke i ESRBs beslutningsprosess ved å forberede styrets møter, gjennomgå dokumentene som skal drøftes, og overvåke framdriften i ESRBs løpende arbeid.
4. Sekretariatet skal ha ansvar for ESRBs daglige virksomhet. Det skal gi støtte til ESRB i form av analyser, statistikk, administrasjon og logistikk av høy kvalitet, under ledelse av lederen og styringskomiteen i samsvar med rådsforordning (EU) nr. 1096/2010¹⁷. Det skal også dra nytte av teknisk rådgivning fra de europeiske tilsynsmyndighetene, nasjonale sentralbanker og nasjonale tilsynsmyndigheter.
5. Den rådgivende vitenskapskomité og Den rådgivende tekniske komité som er omhandlet i artikkel 12 og 13, skal gi råd og bistand i spørsmål som er relevante for ESRBs arbeid.

¹⁷ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 162.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 5

ESRBs leder og nestleder

1. ESBs leder skal være leder for ESRB for en mandatperiode på fem år etter denne forordnings ikrafttredelse. For de etterfølgende periodene skal ESRBs leder utnevnes i henhold til nærmere regler som fastsettes på grunnlag av gjennomgåelsen fastsatt i artikkel 20.
2. Første nestleder skal velges av og blant medlemmene av ESBs utvidede råd for en periode på fem år, idet det tas hensyn til behovet for en balansert representasjon av medlemsstatene generelt og av de medlemsstatene som henholdsvis har og ikke har euro som valuta. Første nestleder kan gjenvelges én gang.
3. Andre nestleder skal være lederen for Felleskomiteen, utnevnt i henhold til artikkel 55 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. Lederen og nestlederne skal ved en offentlig høring i Europaparlamentet redegjøre for hvordan de vil utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.
5. Lederen skal lede møtene i styret og styringskomiteen.
6. Nestlederne skal etter rangorden lede styret og/eller styringskomiteen når lederen er forhindret fra å delta.
7. Dersom mandatperioden for et medlem av ESBs utvidede råd som er valgt til første nestleder, slutter før utløpet av femårsperioden, eller dersom første nestleder av en eller annen grunn ikke kan utføre sine oppgaver, skal en ny første nestleder velges i samsvar med nr. 2.
8. Lederen skal representere ESRB utad.

Artikkel 6

Styre

1. Følgende skal være medlemmer av styret med stemmerett:
  - a) ESBs leder og nestleder,
  - b) de nasjonale sentralbanksjefene,
  - c) et medlem av Kommisjonen,
  - d) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet),
  - e) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner),
  - f) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet),

- g) lederen og de to nestlederne for Den rådgivende vitenskapskomité,
- h) lederen for Den rådgivende tekniske komité.
2. Følgende skal være medlemmer av styret uten stemmerett:
  - a) en representant på høyt nivå per medlemsstat for vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med nr. 3,
  - b) lederen for Økonomi- og finanskomiteen.
3. Når det gjelder representanter for de nasjonale tilsynsmyndighetene i henhold til nr. 2 bokstav a), skal representasjonen på høyt nivå gå på omgang avhengig av hvilket spørsmål som behandles, med mindre en bestemt medlemsstats vedkommende nasjonale myndigheter har blitt enige om en felles representant.
4. Styret fastsetter ESRBs forretningsorden.

Artikkel 7

Upartiskhet

1. Når de deltar i styrets og styringskomiteens virksomhet eller i annen virksomhet knyttet til ESRB, skal medlemmene av ESRB utføre sine oppgaver på en upartisk måte og utelukkende i hele Unionens interesse. De skal ikke be om eller motta instruksjoner fra medlemsstatene, Unionens institusjoner eller noe annet offentlig eller privat organ.
2. Ingen medlemmer av styret (med eller uten stemmerett) skal ha verv i finansnæringen.
3. Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan ESRB utfører oppgavene fastsatt i artikkel 3 nr. 2.

Artikkel 8

Taushetsplikt

1. Styremedlemmene og andre personer som arbeider eller har arbeidet for eller i tilknytning til ESRB (herunder relevant personale i sentralbanker, Den rådgivende vitenskapskomité, Den rådgivende tekniske komité, de nasjonale tilsynsmyndighetene og medlemsstatenes vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter), skal ikke gi videre opplysninger som er underlagt taushetsplikt, selv etter at tjenesten er avsluttet.
2. Opplysninger som medlemmene av ESRB mottar, skal anvendes bare i embets medfør og ved utførelsen av oppgavene fastsatt i artikkel 3 nr. 2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Uten at det berører artikkel 16 og anvendelsen av strafferetten, skal ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør av personer nevnt i nr. 1, gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form slik at de enkelte finansinstitusjonene ikke kan identifiseres.
4. ESRB skal sammen med de europeiske tilsynsmyndighetene avtale og innføre særlige fortrolighetsregler for å verne opplysninger om de enkelte finansinstitusjonene og opplysninger som kan føre til at de enkelte finansinstitusjonene kan identifiseres.

Artikkel 9

Styrets møter

1. ESRBs leder skal innkalle til styrets ordinære plenumsmøter, som skal holdes minst fire ganger i året. Det kan innkalles til ekstraordinære møter på initiativ fra ESRBs leder eller på anmodning fra minst en tredel av styrets medlemmer med stemmerett.
2. Medlemmene skal være personlig til stede på styrets møter og skal ikke være representert ved stedfortreder.
3. Som unntak fra nr. 2 kan et medlem som er forhindret fra å delta på møtene i et tidsrom på minst tre måneder, utpeke en stedfortreder. Et slikt medlem kan også erstattes med en person som formelt er utpekt i henhold til den berørte institusjonens regler for midlertidige stedfortredere.
4. Representanter på høyt nivå for internasjonale finansorganisasjoner som driver virksomhet som er direkte knyttet til ESRBs oppgaver fastsatt i artikkel 3 nr. 2, kan inviteres til å delta på styrets møter dersom det er hensiktsmessig.
5. Representanter på høyt nivå for berørte myndigheter i tredjestater, særlig EØS-stater, kan delta i ESRBs arbeid, men deres deltaking er strengt begrenset til spørsmål av særlig betydning for disse statene. ESRB kan opprette ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for disse tredjestatenes deltaking i ESRBs arbeid. Slike ordninger kan omhandle representasjon, etter behov, som observatør i styret, og bør bare gjelde spørsmål av betydning for disse statene, med unntak av spørsmål som på noen måte berører enkelte finansinstitusjoner eller medlemsstater.
6. Forhandlingene på møtene skal være fortrolige.

Artikkel 10

Styrets avstemningsregler

1. Hvert stemmeberettiget medlem av styret skal ha én stemme.
2. Med forbehold for framgangsmåtene ved avstemning fastsatt i artikkel 18 nr. 1 skal styret treffe beslutning med simpelt flertall av de stemmeberettigede medlemmene som er til stede. Ved stemmelikhet skal ESRB-lederens stemme være avgjørende.
3. Som unntak fra nr. 2 skal det kreves et flertall på to tredeler av de avgitte stemmene for å vedta en anbefaling eller offentliggjøre et varsel eller en anbefaling.
4. For at styret skal være beslutningsdyktig, skal to tredeler av de stemmeberettigede medlemmene være til stede. Dersom styret ikke er beslutningsdyktig, kan ESRBs leder innkalle til et ekstraordinært møte der beslutningsdyktig antall er en tredel. I forretningsordenen nevnt i artikkel 6 nr. 4 skal det angis en passende frist for å innkalle til et ekstraordinært møte.

Artikkel 11

Styringskomité

1. Styringskomiteen skal være sammensatt av
  - a) ESRBs leder og første nestleder,
  - b) ESBs nestleder,
  - c) fire andre medlemmer av styret som også er medlemmer av ESBs utvidede råd, idet det tas hensyn til behovet for en balansert representasjon av medlemsstatene generelt og av de medlemsstatene som henholdsvis har og ikke har euro som valuta. De skal velges for en periode på tre år av og blant de medlemmene av styret som også er medlemmer av ESBs utvidede råd,
  - d) et medlem av Kommisjonen,
  - e) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet),
  - f) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner),
  - g) lederen for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet),
  - h) lederen for Økonomi- og finanskomiteen,
  - i) lederen for Den rådgivende vitenskapskomité,
  - j) lederen for Den rådgivende tekniske komité.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

En ledig plass for et valgt medlem av styringskomiteen skal besettes av et nytt medlem som velges av styret.

2. ESRBs leder skal minst en gang hvert kvartal innkalle til møte i styringskomiteen før hvert møte i styret. ESRBs leder kan også innkalle til møter ved behov.

Artikkel 12

Den rådgivende vitenskapskomité

1. Den rådgivende vitenskapskomité skal være sammensatt av lederen for Den rådgivende tekniske komité og 15 sakkyndige som representerer et vidt spekter av ferdigheter og erfaringer, og som er foreslått av styringskomiteen og godkjent av styret for en mandatperiode på fire år, som kan fornyes. Kandidatene skal ikke være medlemmer av de nasjonale tilsynsmyndighetene og skal velges på grunnlag av sin generelle kompetanse og forskjellige erfaring på akademiske fagområder eller i andre sektorer, særlig i små og mellomstore bedrifter eller fagforeninger eller som tilbydere eller forbrukere av finansielle tjenester.
2. Lederen og de to nestlederne for Den rådgivende vitenskapskomité skal utnevnes av styret etter forslag fra ESRBs leder, og hver og en skal ha kompetanse og kunnskap på høyt nivå, for eksempel i kraft av sin akademiske bakgrunn innenfor bankvirksomhet, verdipapirmarkeder eller forsikring og tjenestepensjoner. Disse tre personene skal lede Den rådgivende vitenskapskomité på omgang.
3. Den rådgivende vitenskapskomité skal gi råd og bistand til ESRB i samsvar med artikkel 4 nr. 5 på anmodning fra ESRBs leder.
4. ESRBs sekretariat skal bistå Den rådgivende vitenskapskomité i dens arbeid, og sekretariatets leder skal delta på møtene.
5. Den rådgivende vitenskapskomité skal ved behov på et tidlig tidspunkt holde samråd med berørte parter som markedsdeltakere, forbrukersammenslutninger og vitenskapelig sakkyndige på en åpen og gjennomsiktig måte, idet det tas hensyn til kravet om fortrolighet.
6. Den rådgivende vitenskapskomité skal ha alle de midler til rådighet som er nødvendige for at den skal kunne utføre sine oppgaver.

Artikkel 13

Den rådgivende tekniske komité

1. Den rådgivende tekniske komité skal være sammensatt av
  - a) en representant for hver nasjonal sentralbank og en representant for ESB,
  - b) en representant per medlemsstat for vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med annet ledd,
  - c) en representant for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet),
  - d) en representant for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner),
  - e) en representant for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet),
  - f) to representanter for Kommisjonen,
  - g) en representant for Økonomi- og finanskomiteen og
  - h) en representant for Den rådgivende vitenskapskomité.

Tilsynsmyndighetene i hver medlemsstat skal velge en representant til Den rådgivende tekniske komité. Når det gjelder representanter for de nasjonale tilsynsmyndighetene i henhold til nr. 1 bokstav b), skal representasjonen gå på omgang avhengig av hvilket spørsmål som behandles, med mindre en bestemt medlemsstats vedkommende nasjonale myndigheter har blitt enige om en felles representant.

2. Lederen for Den rådgivende tekniske komité skal utnevnes av styret etter forslag fra ESRBs leder.
3. Den rådgivende tekniske komité skal gi råd og bistand til ESRB i samsvar med artikkel 4 nr. 5 på anmodning fra ESRBs leder.
4. ESRBs sekretariat skal bistå Den rådgivende tekniske komité i dens arbeid, og sekretariatets leder skal delta på møtene.
5. Den rådgivende tekniske komité skal ha alle de midler til rådighet som er nødvendige for at den skal kunne utføre sine oppgaver.

Artikkel 14

Annen rådgivning

Ved utførelsen av oppgavene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 skal ESRB ved behov innhente synspunkter fra relevante berørte parter i privat sektor.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kapittel III

Oppgaver

Artikkel 15

Innsamling og utveksling av opplysninger

1. ESRB skal gi de europeiske tilsynsmyndighetene de opplysningene om risikoer som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.
2. De europeiske tilsynsmyndighetene, Det europeiske system av sentralbanker (ESSB), Kommisjonen, de nasjonale tilsynsmyndighetene og nasjonale statistikkmyndigheter skal samarbeide nært med ESRB og gi ESRB alle de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med Unionens regelverk.
3. Med forbehold for artikkel 36 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESRB anmode om opplysninger fra de europeiske tilsynsmyndighetene, som regel i en summarisk eller sammenfattet form slik at de enkelte finansinstitusjonene ikke kan identifiseres.
4. Før ESRB anmoder om opplysninger i samsvar med denne artikkel, skal det ta hensyn til eksisterende statistikk som det europeiske statistikk-system og ESSB har produsert, formidlet og utviklet.
5. Dersom de ønskede opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke stilles til rådighet til rett tid, kan ESRB anmode om opplysninger fra ESSB, nasjonale tilsynsmyndigheter eller nasjonale statistikkmyndigheter. Dersom opplysningene fortsatt ikke er tilgjengelige, kan ESRB anmode om dem fra den berørte medlemsstat, uten at det berører Rådets, Kommisjonens (Eurostat), ESBs, Eurosystemets eller ESSBs rettigheter innenfor statistikk og data-innsamling.
6. Dersom ESRB anmoder om opplysninger som ikke foreligger i en summarisk eller sammenfattet form, skal det i den begrunnede anmodningen forklares hvorfor data om den respektive enkelte finansinstitusjon anses for å være systemrelevante og nødvendige i betraktning av den aktuelle markedssituasjonen.
7. Før hver anmodning om opplysninger som ikke foreligger i en summarisk eller sammenfattet form, skal ESRB behørig rådføre seg med den berørte europeiske tilsynsmyndig-

heten for å sikre at anmodningen er begrunnet og rimelig. Dersom den berørte europeiske tilsynsmyndigheten ikke anser at anmodningen er begrunnet og rimelig, skal den omgående sende anmodningen tilbake til ESRB og be om ytterligere begrunnelse. Etter at ESRB har framlagt en slik ytterligere begrunnelse for den berørte europeiske tilsynsmyndigheten, skal mottakerne av anmodningen oversende de ønskede opplysningene til ESRB, forutsatt at mottakerne har lovlig tilgang til de relevante opplysningene.

Artikkel 16

Varsler og anbefalinger

1. Dersom det avdekkes betydelige risikoer med hensyn til å nå målet i artikkel 3 nr. 1, skal ESRB utstede varsler og ved behov anbefalinger om utbedringstiltak, herunder eventuelt om initiativer til regelverk.
2. Varsler og anbefalinger som ESRB utsteder i samsvar med artikkel 3 nr. 2 bokstav c) og d), kan være av generell eller særlig art og skal rettes særskilt til Unionen som helhet, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere europeiske tilsynsmyndigheter eller til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter. Dersom et varsel eller en anbefaling er rettet til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, skal den eller de berørte medlemsstatene også underrettes om dette. Anbefalinger skal inneholde en nærmere angitt frist for politiske tiltak. Anbefalinger kan også rettes til Kommisjonen når det gjelder relevant unionsregelverk.
3. Samtidig som varslene og anbefalingene sendes til mottakerne i samsvar med nr. 2, skal de i samsvar med strenge fortrolighetsregler sendes til Rådet og Kommisjonen og, dersom de er rettet til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, til de europeiske tilsynsmyndighetene.
4. For å skape økt bevissthet om risikoene i Unionens økonomi og prioritere disse risikoene skal ESRB i nært samarbeid med andre parter i ESFS utarbeide et system med fargekoder som tilsvarer situasjoner med forskjellige risikonivåer.
Når kriteriene for denne klassifiseringen er utarbeidet, skal ESRBs varsler og anbefalinger fra tilfelle til tilfelle og dersom det er hensiktsmessig, angi hvilken kategori risikoen tilhører.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 17

Oppfølging av ESRBs anbefalinger

1. Dersom en anbefaling i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav d) er rettet til Kommisjonen, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere europeiske tilsynsmyndigheter eller til en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, skal mottakerne underrette ESRB og Rådet om hvilke tiltak som er truffet som svar på anbefalingen, og gi en behørig begrunnelse dersom de ikke handler. Ved behov skal ESRB under overholdelse av strenge fortrolighetsregler omgående underrette de europeiske tilsynsmyndighetene om de mottatte svarene.
2. Dersom ESRB anser at dets anbefaling ikke har blitt fulgt, eller at mottakerne ikke har gitt en behørig begrunnelse for at de ikke har handlet, skal ESRB under overholdelse av strenge fortrolighetsregler underrette mottakerne, Rådet og ved behov den berørte europeiske tilsynsmyndigheten.
3. Dersom ESRB har truffet en beslutning i henhold til nr. 2 om en anbefaling som er offentliggjort etter framgangsmåten i artikkel 18 nr. 1, kan Europaparlamentet anmode ESRBs leder om å framlegge beslutningen, og mottakerne kan anmode om å få delta i en utveksling av synspunkter.

Artikkel 18

Offentlige varsler og anbefalinger

1. Styret skal, etter å ha underrettet Rådet tidnok til at det kan reagere, i hvert enkelt tilfelle avgjøre om et varsel eller en anbefaling bør offentliggjøres. Uten at det berører artikkel 10 nr. 3 skal det alltid være to tredeler av medlemmene til stede ved beslutninger i styret i henhold til dette nummer.
2. Dersom styret beslutter å offentliggjøre et varsel eller en anbefaling, skal det underrette mottakerne på forhånd.
3. Mottakerne av varsler og anbefalinger som er offentliggjort av ESRB, skal også ha rett til å offentliggjøre sine synspunkter og argumenter som et svar på dette.
4. Dersom styret beslutter ikke å offentliggjøre et varsel eller en anbefaling, skal mottakerne og, dersom det er relevant, Rådet og de europeiske tilsynsmyndighetene treffe alle nødvendige tiltak for å sikre fortrolighet.

Kapittel IV

Sluttbestemmelser

Artikkel 19

Ansvarlighet og rapporteringsplikt

1. Minst en gang i året, og oftere ved omfattende problemer på finansmarkedene, skal ESRBs leder inviteres til en årlig høring i Europaparlamentet som en markering av offentliggjoringen av ESRBs årsberetning til Europaparlamentet og Rådet. Høringen skal holdes atskilt fra den monetære dialogen mellom Europaparlamentet og ESRBs leder.
2. Årsrapporten nevnt i nr. 1 skal inneholde den informasjonen som styret beslutter å offentliggjøre i samsvar med artikkel 18. Årsrapporten skal offentliggjøres.
3. På anmodning fra Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen skal ESRB også undersøke særlige spørsmål.
4. Europaparlamentet kan anmode ESRBs leder om å delta i en høring i Europaparlamentets ansvarlige komiteer.
5. ESRBs leder skal minst to ganger i året, og oftere dersom det anses som hensiktsmessig, holde fortrolige muntlige drøftinger bak lukkede dører med lederen og nestlederne i Europaparlamentets komité for monetære og økonomiske spørsmål om ESRBs pågående virksomhet. Det skal inngås en avtale mellom Europaparlamentet og ESRB om nærmere regler for gjennomføringen av disse møtene for å sikre full fortrolighet i samsvar med artikkel 8. ESRB skal framlegge en kopi av avtalen for Rådet.

Artikkel 20

Gjennomgåelse

Europaparlamentet og Rådet skal senest 17. desember 2013 gjennomgå denne forordning på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen og skal, etter å ha mottatt en uttalelse fra ESB og de europeiske tilsynsmyndighetene, avgjøre om ESRBs oppgaver og organisering bør gjennomgås på nytt.

De skal særlig gjennomgå de nærmere reglene for utnevning eller valg av leder for ESRB.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

*Artikkel 21***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet   *For Rådet*

J. BUZEK

O. CHASTEL

President

Formann

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2011 av 11. mai 2011 om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sluttrapporten som på oppdrag fra Kommisjonen ble utarbeidet av en høynivågruppe av eksperter ledet av Jacques de Larosière, og som ble offentliggjort 25. februar 2009, ble det konkludert med at tilsynsrammen for finanssektoren i Den europeiske union måtte styrkes for å redusere risikoen for og alvorlige virkninger av framtidige finanskriser. I rapporten ble det anbefalt omfattende reformer av tilsynsordningen. Ekspertgruppen konkluderte også med at det bør opprettes et europeisk finanstilsynssystem (ESFS) bestående av tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren og en for verdipapir- og markedssektoren, og anbefalte at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko.
- 2) I sin melding av 4. mars 2009 om tiltak for ny økonomisk oppgang i Europa foreslo Kommisjonen å framlegge utkast til regelverk for opprettelse av ESFS, og i sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstilsyn beskrev Kommisjonen nærmere hvordan strukturen i

et slikt nytt tilsynssystem vil kunne være, og framhevet kredittvurderingsbyråenes særtrekk.

- 3) Det europeiske råd anbefalte i sine konklusjoner av 19. juni 2009 at ESFS, som består av et nettverk av nasjonale finanstilsyn som samarbeider med de tre nye europeiske tilsynsmyndighetene, ble opprettet. ESFS bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, gjennom opprettelsen av tilsynskollegier og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansmarkedsdeltakere i det indre marked. Det europeiske råd understreket at en europeisk verdipapir- og markedstilsynsmyndighet bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer. Videre bør Kommisjonen beholde sin myndighet til å håndheve traktatene, særlig avdeling VII kapittel 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) om de felles reglene for konkurranse, i samsvar med gjennomføringsbestemmelsene for nevnte regler.
- 4) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁴ ble Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) opprettet.
- 5) ESMA's myndighetsområde bør være klart avgrenset slik at deltakere på finansmarkedet kan identifisere vedkommende myndighet på kredittvurderingsbyråenes virksomhetsområde. ESMA bør ha alminnelig myndighet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁵ i spørsmål som gjelder registrering av og løpende tilsyn med registrerte kredittvurderingsbyråer.
- 6) ESMA bør ha eneansvar for registrering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer i Unio-

¹ EUT C 337 av 14.12.2010, s. 1.

² EUT C 54 av 19.2.2011, s. 37.

³ Europaparlamentets holdning av 15. desember 2010 ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 11. april 2011.

⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

⁵ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

nen. Når ESMA delegerer særskilte oppgaver til vedkommende myndigheter, bør ESMA fortsatt ha det juridiske ansvaret. Vedkommende myndigheters ledere og øvrige personale bør delta i beslutningsprosessen i ESMA i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 som medlemmer av ESMA's organer, for eksempel tilsynsstyret eller interne ekspertgrupper. ESMA bør ha enekompetanse til å inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter i tredjestater. I det omfang vedkommende myndigheter deltar i beslutningsprosessen i ESMA, eller når de utfører oppgaver på vegne av ESMA, bør de være dekket av disse samarbeidsavtalene.

- 7) Gjennomsiktighet med hensyn til opplysninger som utstederen av et kredittvurdert finansielt instrument gir til det utpekte kredittvurderingsbyrået, kan ha stor potensiell merverdi for markedets virkemåte og investorvernet. Derfor bør det vurderes hvordan gjennomsiktigheten av opplysninger som danner grunnlag for kredittvurderinger av alle finansielle instrumenter, best kan økes. For det første vil offentliggjøring av disse opplysningene til andre kredittvurderingsbyråer som er registrert eller har tillatelse, sannsynligvis øke konkurransen mellom kredittvurderingsbyråer, ettersom dette særlig kan føre til et økt antall vurderinger utstedt uoppfordret. Utstedelse av slike vurderinger uoppfordret bør fremme bruken av flere enn én vurdering per finansielt instrument. Dette vil også sannsynligvis bidra til at eventuelle interessekonflikter unngås, særlig når utsteder betaler, og bør øke vurderingenes kvalitet. For det andre kan offentliggjøring av disse opplysningene til hele markedet også øke investorenes mulighet til å utvikle sine egne risikoanalyser ved å bygge sin aktsomhetsvurdering på disse tilleggsopplysningene. En slik offentliggjøring kan også føre til mindre avhengighet av kredittvurderinger som utstedes av kredittvurderingsbyråer. For å nå disse grunnleggende målene bør Kommisjonen vurdere disse spørsmålene mer inngående ved å vurdere hva som er et egnet omfang av denne opplysningsplikten, idet det tas hensyn til innvirkningen på lokale verdipapiriseringsmarkeder, ytterligere dialog med berørte parter, overvåking av markedet og utvikling av regelverk samt erfaringer fra andre jurisdiksjoner. På grunnlag av denne vurderingen bør Kommisjonen framlegge egnede forslag til regelverk. Kommisjonens vurdering og forslag bør gjøre det mulig å fastsette nye gjennomsiktighetskrav på den måten som best ivaretar allmennhetens interesse og investorvernet.
- 8) Ettersom kredittvurderinger brukes i hele Unionen, er det tradisjonelle skillet mellom vedkommende myndighet i hjemstaten og øvrige vedkommende myndigheter, og samordning av tilsyn i kollegier, ikke den mest egnede strukturen for tilsyn med kredittvurderingsbyråer. Når ESMA er opprettet, er det ikke lenger nødvendig å opprettholde en slik struktur. Registreringsprosessen bør derfor effektiviseres, og fristene bør forkortes tilsvarende.
- 9) ESMA bør ha ansvar for registrering av og løpende tilsyn med kredittvurderingsbyråer, men bør ikke være ansvarlig for tilsyn med brukere av kredittvurderinger. Vedkommende myndigheter som er utpekt i henhold til det relevante sektorregelverket for tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikrings-, livsforsikrings- og gjenforsikringsforetak, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak), tjenestepensjonsforetak og alternative investeringsfond, bør derfor fortsatt ha ansvar for tilsynet med disse finansinstitusjonenes og andre enheters bruk av kredittvurderinger, som det føres tilsyn med på nasjonalt plan i forbindelse med og med henblikk på anvendelsen av andre direktiver om finansielle tjenester, og bruk av kredittvurderinger i prospekter.
- 10) Det er behov for et effektivt verktøy for å fastsette harmoniserte tekniske reguleringsstandarder som letter den løpende anvendelsen av forordning (EF) nr. 1060/2009 og sikrer ensartede vilkår og tilstrekkelig vern for investorer og forbrukere i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det er derfor effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder.
- 11) I forbindelse med kredittvurderingsbyråer bør ESMA framlegge for Kommisjonen utkast til tekniske reguleringsstandarder som gjelder de opplysningene et kredittvurderingsbyrå skal gi i forbindelse med søknaden om registrering, de opplysningene kredittvurderingsbyrået skal gi i søknaden om tillatelse og for en vurdering av om det er systemviktig for den finansielle stabiliteten eller finansmarkedenes integritet, og framleggingen av de opplysningene, herunder

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som et kredittvurderingsbyrå skal gi i forbindelse med vurderingen av om kredittvurderingsmetodene oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, samt innholdet i og formatet for periodisk rapportering av kredittvurderingsopplysninger som kredittvurderingsbyråene skal framlegge for ESMA med sikte på løpende tilsyn. Kommisjonen bør godkjenne disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 for å gi dem bindende rettsvirkning. Ved utarbeidningen av utkast til tekniske reguleringsstandarder bør ESMA ta hensyn til og, dersom det er hensiktsmessig og nødvendig, ajourføre de retningslinjene som Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn allerede har utarbeidet med hensyn til innholdet i forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 12) På områder som ikke er omfattet av tekniske reguleringsstandarder, bør ESMA ha myndighet til å utstede og ajourføre ikke-bindende retningslinjer som gjelder spørsmål om anvendelsen av forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 13) For at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte, bør den gjennom en enkel anmodning eller en beslutning kunne kreve alle nødvendige opplysninger fra kredittvurderingsbyråer, personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, kredittvurderte enheter og tilknyttede tredjemenn, tredjemenn som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse driftsfunksjoner til, og personer som på annen nær og vesentlig måte har forbindelse til eller er tilknyttet kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet. Sistnevnte persongruppe bør for eksempel omfatte det personalet i et kredittvurderingsbyrå som ikke deltar direkte i vurderingsvirksomhet, men som gjennom sin funksjon i kredittvurderingsbyrået kan ha viktige opplysninger om en bestemt sak. Foretak som har ytt tjenester til kredittvurderingsbyråer, kan også inngå i denne kategorien. Foretak som bruker kredittvurderinger, bør ikke inngå i denne kategorien. Dersom ESMA ber om slike opplysninger ved en enkel anmodning, har mottakeren av anmodningen ikke plikt til å framlegge opplysningene, men dersom opplysningene gis frivillig, bør de ikke være uriktige eller villedende. Slike opplysninger bør framlegges omgående.
- 14) For å kunne utøve sin tilsynsmyndighet på en effektiv måte bør ESMA ha mulighet til å gjennomføre gransking og stedlig tilsyn.
- 15) Vedkommende myndigheter bør gi alle opplysninger som kreves i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, og bistå og samarbeide med ESMA. ESMA og vedkommende myndigheter skal også samarbeide nært med vedkommende sektormyndigheter som har ansvar for tilsynet med foretakene nevnt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1060/2009. ESMA bør kunne delegere særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat for eksempel når en tilsynsoppgave krever kunnskap om og erfaring med lokale forhold som det er lettere å finne lokalt. Oppgaver som det bør være mulig å delegere, omfatter gjennomføringen av særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn. Før oppgaver delegeres, bør ESMA rådspørre den berørte vedkommende myndighet om de nærmere vilkårene for slik delegering av oppgaver, herunder omfanget av oppgaven som skal delegeres, tidsplanen for utførelsen av oppgaven samt oversending av nødvendige opplysninger fra og til ESMA. ESMA bør kompensere vedkommende myndigheter for å utføre en delegert oppgave i samsvar med en forordning om avgifter som Kommisjonen skal vedta ved hjelp av en delegert rettsakt. ESMA bør ikke kunne delegere myndighet til å treffe beslutninger om registrering.
- 16) Det er nødvendig å sikre at vedkommende myndigheter kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av et kredittvurderingsbyrås registrering er oppfylt, og anmode ESMA om midlertidig å oppheve bruken av kredittvurderinger dersom et kredittvurderingsbyrå anses å overtre forordning (EF) nr. 1060/2009 på en alvorlig og vedvarende måte. ESMA bør vurdere slike anmodninger og treffe hensiktsmessige tiltak.
- 17) ESMA bør kunne ilegge tvangsmulkt for å tvinge kredittvurderingsbyråer til å sørge for at overtredelser opphører, til å gi fullstendige opplysninger som ESMA har krevd, eller til å underkaste seg en gransking eller stedlig tilsyn.
- 18) ESMA bør også kunne ilegge kredittvurderingsbyråer overtredelsesgebyrer dersom ESMA fastslår at de forsettlig eller uaktsomt har overtrådt bestemmelsene i forordning nr. 1060/2009. Overtredelsesgebyrer som ilegges, bør stå i forhold til overtredelsenes alvor. Overtredelser bør deles opp i forskjellige

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- grupper som det bør fastsettes forskjellige overtredelsesgebyrer for. For å beregne overtredelsesgebyret for en bestemt overtredelse bør ESMA bruke en totrinnsmetode der det først fastsettes et grunnbeløp, som senere om nødvendig justeres ved hjelp av visse koeffisienter. Grunnbeløpet bør fastsettes ved å ta hensyn til det berørte kredittvurderingsbyråets årsomsetning, og justeringene bør foretas ved å øke eller minske grunnbeløpet ved hjelp av de relevante koeffisientene i samsvar med denne forordning.
- 19) I denne forordning fastsettes koeffisienter for skjerpene og formildende omstendigheter for å gi ESMA de nødvendige verktøyene til å treffe beslutning om overtredelsesgebyrer som står i forhold til alvorlighetsgraden av en overtredelse som kredittvurderingsbyrået har begått, idet det tas hensyn til omstendighetene rundt overtredelsen.
  - 20) Før det treffes beslutning om å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt, slik at deres rett til forsvar ivaretas.
  - 21) Medlemsstatene bør fortsatt ha myndighet til å fastsette og gjennomføre regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av finansinstitusjoners og andre enheters forpliktelse til å bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom disse er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009.
  - 22) Denne forordning bør ikke skape presedens for europeiske tilsynsmyndigheters ilegging av finansielle eller ikke-finansielle sanksjoner overfor deltakere på finansmarkedet eller andre foretak i forbindelse med andre former for virksomhet.
  - 23) ESMA bør avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en fellende dom for identiske forhold eller forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftig som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.
  - 24) ESMA's beslutninger om å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulker bør kunne tvangsfullbyrdes, og tvangsfullbyrdelsen bør følge gjeldende sivile rettergangsregler i den stat på hvis territorium tvangsfullbyrdelsen skjer. Sivile rettergangsregler bør ikke omfatte strafferettslige rettergangsregler, men bør kunne omfatte forvaltningsrettslige rettergangsregler.
  - 25) Dersom et kredittvurderingsbyrå begår en overtredelse, bør ESMA ha myndighet til å treffe en rekke tilsynstiltak, herunder, men ikke begrenset til, å kreve at kredittvurderingsbyrået bringer overtredelsen til opphør, midlertidig å oppheve bruken av kredittvurderinger til reguleringsformål, midlertidig å forby kredittvurderingsbyrået å utstede kredittvurderinger og, som en siste utvei, å tilbakekalle registreringen dersom kredittvurderingsbyrået i alvorlig grad eller gjentatte ganger har overtrådt forordning (EF) nr. 1060/2009. ESMA bør ved anvendelsen av tilsynstiltakene ta hensyn til overtredelsens art og alvor og overholde forholdsmessighetsprinsippet. Før den treffes beslutning om tilsynstiltak, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt, slik at deres rett til forsvar ivaretas.
  - 26) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og i medlemsstatenes forfatningsmessige tradisjoner. Denne forordning bør derfor tolkes og anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene, herunder dem som gjelder pressefrihet og ytringsfrihet i mediene samt retten til tolking og oversetting for dem som ikke snakker eller forstår saksbehandlingsspråket, som en del av den allmenne retten til rettferdig rettergang.
  - 27) Av hensyn til rettssikkerheten er det hensiktsmessig å fastsette klare overgangstiltak for overføringen av saksmapper og arbeidsdokumenter fra vedkommende myndigheter til ESMA.
  - 28) En vedkommende myndighets registrering av et kredittvurderingsbyrå bør være gyldig i hele Unionen etter at tilsynsmyndighet er overført fra vedkommende myndigheter til ESMA.
  - 29) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV for, med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, å fastsette nærmere eller endre kriteriene for vurderingen av om tredjestaters rammeregler for regulering og tilsyn er likeverdige, til å vedta en forordning om avgifter og nærmere bestemmelser om overtredelsesgebyrer og tvangsmulker, og til å endre vedleggene til forordning (EF) nr. 1060/2009. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 30) Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at opplysninger om relevante dokumenter i god tid og løpende oversendes til Europaparlamentet og Rådet.
- 31) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ bør denne fristen kunne forlenges med tre måneder når det gjelder vesentlige problemområder. Europaparlamentet og Rådet bør også ha mulighet til å underrette de øvrige institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. En slik tidlig godkjenning av delegerte rettsakter er særlig hensiktsmessig når frister skal overholdes, for eksempel når den grunnleggende rettsakten inneholder tidsplaner som Kommisjonen skal overholde når den vedtar delegerte rettsakter.
- 32) I erklæringen til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, tok konferansen til etterretning at Kommisjonen i samsvar med sin faste praksis har til hensikt å fortsette å rådspørre sakkyndige som utpekes av medlemsstatene, når den utarbeider utkast til delegerte rettsakter på området finansielle tjenester.
- 33) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁶ får anvendelse på behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 34) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁷ får anvendelse på behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 35) Ettersom målene for denne forordning, som er å opprette en formålstjenlig og effektiv tilsynsramme for kredittvurderingsbyråer ved å gi én felles tilsynsmyndighet ansvar for tilsynet med kredittvurderingsvirksomhet i Unionen, og dermed gi kredittvurderingsbyråene

ett felles kontaktpunkt og sikre ensartet anvendelse av reglene for kredittvurderingsbyråer, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av den felleseuropeiske strukturen og virkningen av kredittvurderingsvirksomheten som det skal føres tilsyn med, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 36) Forordning (EF) nr. 1060/2009 bør derfor endres –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endringer

I forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) artikkel 3 nr. 1 skal nye bokstaver lyde:
  - «p) «vedkommende myndigheter» de myndighetene som hver medlemsstat har utpekt i henhold til artikkel 22,
  - q) «sektorregelverk» unionsrettsaktene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd,
  - r) «vedkommende sektormyndigheter» vedkommende nasjonale myndigheter som er utpekt i henhold til det relevante sektorregelverket for tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikrings-, livsforsikrings- og gjenforsikringsforetak, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak), tjenestepensjonsforetak og alternative investeringsfond.»
- 2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
  - a) I nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Kredittinstitusjoner som definert i direktiv 2006/48/EF, verdipapirforetak som definert i direktiv 2004/39/EF, forsikringsforetak som omfattes av første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁸, forsikringsforetak som definert i europa-

⁶ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁷ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁸ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- parlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁹, gjenforsikringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring¹⁰, investeringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)¹¹, tjenstepensjonsforetak som definert i direktiv 2003/41/EF og alternative investeringsfond kan bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom de er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.
- b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:
- i) bokstav b)-d) skal lyde:
- «b) kredittvurderingsbyrået har kontrollert og kan fortløpende dokumentere overfor Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹² (ESMA), at den kredittvurderingsvirksomheten som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat, og som fører til utstedelse av de kredittvurderingene som skal godkjennes, oppfyller krav som er minst like strenge som kravene fastsatt i artikkel 6-12,
- c) ESMA har ubegrenset mulighet til å vurdere og overvåke om kredittvurderingsbyrået som er etablert i tredjestaten, oppfyller kravene i bokstav b),
- d) kredittvurderingsbyrået gjør på anmodning tilgjengelig for ESMA alle de opplysningene som er nødvendige for at ESMA skal kunne føre løpende tilsyn med oppfyllelsen av kravene i denne forordning,
- ii) bokstav h) skal lyde:
- «h) det er innført en hensiktsmessig samarbeidsavtale mellom ESMA og
- den relevante tilsynsmyndighet for kredittvurderingsbyrået som er etablert i en tredjestat. ESMA skal sikre at en slik samarbeidsavtale minst angir
- i) ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA og den relevante tilsynsmyndighet for kredittvurderingsbyrået som er etablert i en tredjestat, og
- ii) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, slik at ESMA løpende kan overvåke kredittvurderingsvirksomheten som fører til utstedelsen av den godkjente kredittvurderingen.»
- 3) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2 skal lyde:
- «2. Kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1 kan søke om tillatelse. Søknaden skal framlegges for ESMA i samsvar med de relevante bestemmelsene i artikkel 15.»
- b) I nr. 3 skal første ledd lyde:
- «3. ESMA skal behandle og ta stilling til søknaden om tillatelse i samsvar med framgangsmåten i artikkel 16. Beslutningen om tillatelse skal bygge på kriteriene i bokstav a)–d) i nr. 1 i denne artikkel.»
- c) Nr. 4 skal lyde:
- «4. Kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1 kan også søke om å bli unntatt
- a) på individuelt grunnlag fra plikten til å oppfylle noen eller samtlige krav i vedlegg I avsnitt A og artikkel 7 nr. 4 dersom det kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger,
- b) fra kravet om fysisk tilstedeværelse i Unionen dersom et slikt krav vil være for tyngende og ikke stå i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger.
- En søknad om unntak i henhold til første ledd bokstav a) eller b) skal kredittvurderingsbyrået framlegge sammen med søknaden om tillatelse. Ved vurdering av en slik søknad skal ESMA ta hensyn til størrelsen på kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1, samtidig som tas hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten

⁹ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

¹⁰ EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

¹¹ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.»

¹² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, samt til virkningen av kredittvurderingsbyråets utstedte kredittvurderinger på finansmarkedenes stabilitet og integritet i en eller flere medlemsstater. På grunnlag av disse vurderingene kan ESMA gi kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1 et slikt unntak.»

d) Nr. 5 oppheves.

e) I nr. 6 skal tredje ledd lyde:

«For å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene skal Kommisjonen gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a og med forbehold for vilkårene i artikkel 38b og 38c, vedta tiltak for å fastsette nærmere eller endre kriteriene i annet ledd bokstav a)-c) i dette nummer.»

f) Nr. 7 og 8 skal lyde:

«7. ESMA skal opprette samarbeidsavtaler med de relevante tilsynsmyndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er ansett for å være likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 6. Avtalene skal minst angi

- a) ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA og de relevante tilsynsmyndigheter i de berørte tredjestater, og
- b) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten.

8. Artikkel 20 og 24 får anvendelse mutatis mutandis på kredittvurderingsbyråer med tillatelse og kredittvurderinger de har utstedt.»

4) I artikkel 6 nr. 3 gjøres følgende endringer:

a) I første ledd skal innledende tekst lyde:

«3. På anmodning fra et kredittvurderingsbyrå kan ESMA unnta et kredittvurderingsbyrå fra plikten til å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5 og 6 og artikkel 7 nr. 4 dersom kredittvurderingsbyrået kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, og at».

b) Annet ledd skal lyde:

«Dersom det dreier seg om en gruppe av kredittvurderingsbyråer, skal ESMA sikre at minst ett av kredittvurderingsbyråene i gruppen ikke er unntatt fra å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5 og 6 og artikkel 7 nr. 4.»

5) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktige driftsfunksjoner skal ikke skje på en slik måte at det vesentlig forringer kvaliteten på kredittvurderingsbyråets internkontroll og ESMAAs mulighet til å kontrollere at kredittvurderingsbyrået oppfyller alle sine forpliktelser i henhold til denne forordning.»

6) I artikkel 10 skal nr. 6 lyde:

«6. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke bruke navnet ESMA på en slik måte at det angir eller antyder at ESMA eller en vedkommende myndighet støtter eller godkjenner kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger eller kredittvurderingsvirksomhet.»

7) I artikkel 11 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. Et kredittvurderingsbyrå skal gjøre tilgjengelig i et sentralt datalager opprettet av ESMA opplysninger om byråets tidligere resultater, herunder hvor ofte vurderingene er blitt endret, og opplysninger om tidligere utstedte kredittvurderinger og endringer av dem. Et kredittvurderingsbyrå skal gi opplysninger til datalageret i en standardisert form fastsatt av ESMA. ESMA skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten og hvert år offentliggjøre et sammendrag av de viktigste utviklingstrekkene.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal senest 31. mars hvert år gi ESMA opplysninger om de forhold som angis i vedlegg I avsnitt E del II nr. 2.»

8) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Registreringen skal gjelde hele Unions territorium så snart beslutningen om registrering som er truffet av ESMA som omhandlet i artikkel 16 nr. 3 eller artikkel 17 nr. 3, har trådt i kraft.»

b) I nr. 3 skal annet ledd lyde:

«Et kredittvurderingsbyrå skal uten unødig opphold underrette ESMA om alle vesentlige endringer i vilkårene for første gangsregistrering, herunder etablering eller avvikling av en filial innenfor Unionen.»

c) Nr. 4 og 5 skal lyde:

«4. Uten at det berører artikkel 16 eller 17, skal ESMA registrere kredittvurderingsbyrået dersom den på grunnlag av søknadsbehandlingen anser at kre-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

dittvurderingsbyrået oppfyller vilkårene for utstedelse av kredittvurderinger som fastsatt i denne forordning, idet det tas hensyn til artikkel 4 og 6.

5. ESMA skal ikke innføre andre registreringskrav enn dem som er fastsatt i denne forordning.»

- 9) Artikkel 15-21 skal lyde:

«Artikkel 15

Søknad om registrering

1. Kredittvurderingsbyrået skal inngi en søknad om registrering til ESMA. Søknaden skal inneholde opplysninger om forholdene angitt i vedlegg II.
2. Når en gruppe av kredittvurderingsbyråer søker om registrering, skal medlemmene av gruppen gi et av medlemmene fullmakt til å inngi alle søknadene til ESMA på vegne av gruppen. Kredittvurderingsbyrået som har fått fullmakten, skal gi opplysninger om forholdene angitt i vedlegg II for samtlige medlemmer av gruppen.
3. Et kredittvurderingsbyrå skal inngi sin søknad på et av EU-institusjonenes offisielle språk. Bestemmelsene i forordning nr. 1 av 15. april 1958 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap¹³ får anvendelse mutatis mutandis på all annen kommunikasjon mellom ESMA og kredittvurderingsbyråene og deres personale.
4. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når kredittvurderingsbyrået som inngir søknad, skal framlegge tilleggsopplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal den underrette kredittvurderingsbyrået om dette.

Artikkel 16

ESMAs behandling av en søknad om registrering fra et kredittvurderingsbyrå

1. Innen 45 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 4 annet ledd skal ESMA behandle søknaden om registrering fra et kredittvurderingsbyrå på grunnlag av

byråets oppfyllelse av vilkårene fastsatt i denne forordning.

2. ESMA kan forlenge behandlingsfristen med 15 virkedager, særlig dersom kredittvurderingsbyrået
  - a) overveier å godkjenne kredittvurderinger som nevnt i artikkel 4 nr. 3,
  - b) overveier å bruke utkontraktering eller
  - c) anmoder om unntak fra plikten til å oppfylle kravene i samsvar med artikkel 6 nr. 3.
3. Innen 45 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 4 annet ledd, eller innen 60 virkedager etter underretningen dersom nr. 2 i denne artikkel får anvendelse, skal ESMA vedta en fullstendig begrunnet beslutning om å registrere eller om å avslå registrering.
4. ESMAs beslutning i henhold til nr. 3 får virkning den femte virkedag etter at den ble vedtatt.

Artikkel 17

ESMAs behandling av søknader om registrering fra en gruppe av kredittvurderingsbyråer

1. Innen 55 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 4 annet ledd skal ESMA behandle søknadene om registrering fra en gruppe av kredittvurderingsbyråer på grunnlag av byråenes oppfyllelse av vilkårene fastsatt i denne forordning.
2. ESMA kan forlenge behandlingsfristen med 15 virkedager, særlig dersom noen av kredittvurderingsbyråene i gruppen
  - a) overveier å godkjenne kredittvurderinger som nevnt i artikkel 4 nr. 3,
  - b) overveier å bruke utkontraktering eller
  - c) anmoder om unntak fra plikten til å oppfylle kravene i samsvar med artikkel 6 nr. 3.
3. Innen 55 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 4 annet ledd, eller innen 70 virkedager etter underretningen dersom nr. 2 i denne artikkel får anvendelse, skal ESMA vedta en fullstendig begrunnet beslutning om å registrere eller om å avslå registrering for hvert kredittvurderingsbyrå i gruppen.
4. ESMAs beslutning i henhold til nr. 3 får virkning den femte virkedag etter at den ble vedtatt.

¹³ EFT 17 av 6.10.1958, s. 385/58.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 18

Underretning om en beslutning om registrering, avslag på registrering eller tilbakekalling av registrering, og offentliggjøring av listen over kredittvurderingsbyråer

1. Innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til artikkel 16, 17 eller 20 skal ESMA underrette det berørte kredittvurderingsbyrået om beslutningen. Dersom ESMA avslår å registrere kredittvurderingsbyrået eller tilbakekaller kredittvurderingsbyråets registrering, skal beslutningen inneholde en fullstendig begrunnelse.
2. ESMA skal underrette Kommisjonen, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010¹⁴ (EBA), Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010¹⁵ (EIOPA), vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter om alle beslutninger som treffes i henhold til artikkel 16, 17 eller 20.
3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til artikkel 16, 17 eller 20. Kommisjonen skal offentliggjøre den ajourførte listen i *Den europeiske unions tidende* innen 30 dager etter ajourføringen.

Artikkel 19

Registrerings- og tilsynsavgifter

1. ESMA skal innkreve avgifter fra kredittvurderingsbyråene i samsvar med denne forordning og forordningen om avgifter nevnt i nr. 2. Disse avgiftene skal fullt ut dekke ESMA's nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og godtgjøring av kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig

som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 30.

2. Kommisjonen skal vedta en forordning om avgifter. Forordningen skal fastsette særlig hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, hvordan de skal betales og hvordan ESMA skal gi vedkommende myndigheter godtgjøring for eventuelle kostnader de kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 30.

Beløpet for den avgiften som pålegges et kredittvurderingsbyrå, skal dekke alle administrasjonskostnader og stå i forhold til det berørte kredittvurderingsbyråets omsetning.

Kommisjonen skal vedta forordningen om avgifter nevnt i første ledd gjennom en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 38a og med forbehold for vilkårene i artikkel 38b og 38c.

Artikkel 20

Tilbakekalling av registrering

1. Uten at det berører artikkel 24, skal ESMA tilbakekalle et kredittvurderingsbyrås registrering dersom kredittvurderingsbyrået
  - a) gir uttrykkelig avkall på registreringen eller ikke har utstedt noen kredittvurderinger i de siste seks månedene,
  - b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller
  - c) ikke lenger oppfylder vilkårene som gjaldt for registreringen.
2. Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat der kredittvurderinger utstedt av det berørte kredittvurderingsbyrået brukes, anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan den anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av det berørte byråets registrering er oppfylt. Dersom ESMA beslutter ikke å tilbakekalle det berørte kredittvurderingsbyråets registrering, skal den gi en fullstendig begrunnelse.
3. Beslutningen om å tilbakekalle registreringen får øyeblikkelig virkning i hele Unionen med forbehold for overgangsperioden for bruk av kredittvurderinger nevnt i artikkel 24 nr. 4.

¹⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

¹⁵ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kapittel II

ESMA's TILSYN

Artikkel 21

ESMA

1. Uten at det berører artikkel 25a, skal ESMA sikre at denne forordning anvendes.
2. I samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA utstede og ajourføre retningslinjer for samarbeidet mellom ESMA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter med henblikk på denne forordning og det relevante sektorregelverket, herunder framgangsmåtene og de nærmere vilkårene for delegering av oppgaver.
3. I samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA, i samarbeid med EBA og EIOPA, innen 7. juni 2011 utstede og ajourføre retningslinjer for anvendelsen av godkjenningsordningen i henhold til artikkel 4 nr. 3 i denne forordning.
4. Innen 2. januar 2012 skal ESMA framlegge utkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen i samsvar med artikkel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010, om
  - a) de opplysningene et kredittvurderingsbyrå skal gi i forbindelse med søknaden om registrering i henhold til vedlegg II,
  - b) de opplysningene som kredittvurderingsbyrået skal gi i forbindelse med søknaden om tillatelse og i forbindelse med vurderingen av byråets systemviktighet for finansmarkedenes stabilitet eller integritet nevnt i artikkel 5,
  - c) felles standarder for framleggingen av de opplysningene, herunder struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kredittvurderingsbyråer skal offentliggjøre i samsvar med artikkel 11 nr. 2 og vedlegg I avsnitt E del II nr. 1,
  - d) vurderingen av om kredittvurderingsmetoder oppfyller kravene i artikkel 8 nr. 3,
  - e) innholdet i og formatet for kredittvurderingsbyråers periodiske rapportering av kredittvurderingsopplysninger for at ESMA skal kunne føre løpende tilsyn.
5. ESMA skal hvert år, og første gang senest 1. januar 2012, offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av hvordan kredittvurderingsbyråene som er

registrert i samsvar med denne forordning, gjennomfører vedlegg I.

6. ESMA skal hvert år framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om tilsynstiltak som er truffet og sanksjoner som er ilagt av ESMA i henhold til denne forordning, herunder overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter.
  7. ESMA skal samarbeide med EBA og EIOPA når den utfører sine oppgaver, og skal rådspørre EBA og EIOPA før den utsteder og ajourfører retningslinjer og framlegger utkast til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 2-4.
- 10) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 22a

Undersøkelse av om forpliktelsen til etterkontroll overholdes

1. I forbindelse med sitt løpende tilsyn med kredittvurderingsbyråer som er registrert i henhold til denne forordning, skal ESMA regelmessig undersøke om artikkel 8 nr. 3 overholdes.
  2. Uten at det berører artikkel 23, skal ESMA også i forbindelse med undersøkelsen nevnt i nr. 1 gjøre følgende:
    - a) kontrollere kredittvurderingsbyråenes utførelse av etterkontroll,
    - b) analysere resultatene av etterkontrollen, og
    - c) kontrollere at kredittvurderingsbyråene har innført prosesser for å ta hensyn til resultatene av etterkontrollen i sine vurderingsmetoder.»
- 11) Artikkel 23-27 skal lyde:

«Artikkel 23

Ingen inngripen i innholdet i kredittvurderinger eller kredittvurderingsmetodene

Når de utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal verken ESMA, Kommisjonen eller offentlige myndigheter i medlemsstatene gripe inn i innholdet i kredittvurderinger eller kredittvurderingsmetodene.

Artikkel 23a

Utøvelse av den myndighet som er omhandlet i artikkel 23b-23d

Den myndighet som i henhold til artikkel 23b-23d er gitt ESMA, en tjenestemann eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes til å kreve offentliggjøring av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

Artikkel 23b

Anmodning om opplysninger

1. For at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, kan den gjennom en enkel anmodning eller en beslutning kreve alle nødvendige opplysninger fra kredittvurderingsbyråer, personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, kredittvurderte enheter og tilknyttede tredjemenn, tredjemenn som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse driftsfunksjoner eller oppgaver til, og personer som på annen nær og vesentlig måte har forbindelse til eller er tilknyttet kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet.
2. Når ESMA sender en enkel anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA
  - a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,
  - b) angi formålet med anmodningen,
  - c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
  - d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,
  - e) underrette den person som anmodes om opplysningene, om at vedkommende ikke er forpliktet til å gi opplysningene, men at de opplysningene som gis frivillig som svar på anmodningen, ikke må være uriktige eller villedende,
  - f) angi de overtredelsesgebyrene som er fastsatt i artikkel 36a, sammenholdt med vedlegg III avsnitt II nr. 7, dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende.
3. Når ESMA ved en beslutning anmoder om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA
  - a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,
  - b) angi formålet med anmodningen,
  - c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
  - d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,
  - e) angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 36b, når de ønskede opplysningene er ufullstendige,
  - f) angi de overtredelsesgebyrene som er fastsatt i artikkel 36a, sammenholdt med vedlegg III avsnitt II nr. 7, dersom

svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende, og

- g) opplyse om retten til å anke beslutningen inn for klageinstansen og til å bringe beslutningen inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 60 og 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. De personene som er omhandlet i nr. 1, eller deres representanter, og, når det gjelder juridiske personer eller sammenslutninger som ikke er juridiske personer, de personene som i henhold til lov eller vedtekter har fullmakt til å representere dem, skal gi de ønskede opplysningene. Advokater med behørig fullmakt kan gi opplysningene på vegne av sine klienter. Klientene har det fulle ansvar dersom opplysningene som gis, er ufullstendige, uriktige eller villedende.
5. ESMA skal omgående oversende en kopi av den enkle anmodningen eller av sin beslutning til vedkommende myndighet i den medlemsstat der personene omhandlet i nr. 1 som er berørt av anmodningen om opplysninger, er bosatt eller etablert.

Artikkel 23c

Generell gransking

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre nødvendig gransking av personene omhandlet i artikkel 23b nr. 1. For det formål skal tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA ha myndighet til å
  - a) undersøke alle registre, data, framgangsmåter og alt annet materiale som har betydning for utførelsen av ESMA's oppgaver, uansett hvilket medium de er lagret på,
  - b) ta eller skaffe bekreftede kopier av eller utdrag fra slike registre, data, framgangsmåter og annet materiale,
  - c) innkalle personer som omhandlet i artikkel 23b nr. 1 eller deres representanter eller personale, og be dem om muntlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med tilsynet, samt registrere svarene,
  - d) høre enhver fysisk eller juridisk person som går med på å bli spurt, for å samle inn opplysninger om gjenstanden for granskingen,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- e) anmode om opplysninger om tele- og datatrafikk.
2. De tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å gjennomføre granskingene nevnt i nr. 1, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med granskingen. I tillatelsen skal det også opplyses om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 36b som får anvendelse dersom de registrene, dataene, framgangsmåtene eller ethvert annet materiale som kreves, ikke skaffes til veie eller er ufullstendige, eller svarene på spørsmål som er stilt til personene omhandlet i artikkel 23b nr. 1, ikke gis eller er ufullstendige, og de overtredelsesgebyrene som er fastsatt i artikkel 36a, sammenholdt med vedlegg III avsnitt II nr. 8, som får anvendelse dersom svarene på spørsmålene som er stilt til personene omhandlet i artikkel 23b nr. 1, er uriktige eller villedende.
  3. Personene omhandlet i artikkel 23b nr. 1 skal underkaste seg de granskingene som iverksettes på grunnlag av en beslutning truffet av ESMA. Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 36b, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Den europeiske unions domstol.
  4. I god tid før granskingen foretas skal ESMA underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der granskingen skal gjennomføres, om granskingen og om identiteten til de personene som har fullmakt til å gjennomføre den. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet skal på anmodning fra ESMA bistå disse personene med fullmakt med å utføre sine oppgaver. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet kan også på anmodning delta i granskingene.
  5. Dersom en anmodning om opplysninger om tele- eller datatrafikk i henhold til nr. 1 bokstav e) krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonale regler, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
  6. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMA's beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vil-

kårlige eller går for langt i forhold til gjenstanden for granskingene. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndighet be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den person som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av granskingen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's saksmappe. Lovligheten av ESMA's beslutning kan innklages bare for Den europeiske unions domstol etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 23d

Stedlig tilsyn

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre alt nødvendig stedlig tilsyn i forretningslokalene som tilhører de juridiske personene omhandlet i artikkel 23b nr. 1. Dersom det er nødvendig for å utføre tilsynet på en riktig og effektiv måte, kan ESMA gjennomføre stedlig tilsyn uten forhåndsvarsel.
2. Tjenestemenn og andre personer som ESMA har gitt fullmakt til å utføre stedlig tilsyn, skal ha tilgang til alle forretningslokaler og arealer som tilhører de juridiske personene som er gjenstand for ESMA's beslutning om gransking, og skal ha all den myndighet som er fastsatt i artikkel 23c nr. 1. De skal også ha myndighet til å forsegle alle forretningslokaler og bøker eller registre i det tidsrom og i det omfang det er nødvendig for tilsynet.
3. Tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å utføre stedlig tilsyn, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med tilsynet og om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 36b som får anvendelse dersom de berørte personene ikke underkaster seg tilsynet. I god tid før tilsynet skal ESMA underrette vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.
4. De personene som er omhandlet i artikkel 23b nr. 1, skal underkaste seg det stedlige

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tilsynet som ESMA har beordret ved beslutning. Beslutningen skal angi tilsynets gjenstand og formål, fastsette datoen da det skal innledes og angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 36b, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Den europeiske unions domstol. ESMA skal treffe slike beslutninger etter å ha rådspurt vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.

5. Tjenestemenn fra og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres, skal på anmodning fra ESMA aktivt bistå tjenestemennene og andre personer som har fullmakt fra ESMA. For dette formål skal de ha den myndighet som er fastsatt i nr. 2. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat kan på anmodning også delta i det stedlige tilsynet.
6. ESMA kan også kreve at vedkommende myndigheter på ESMA vegne utfører særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 23c nr. 1. For det formål skal vedkommende myndigheter ha samme myndighet som ESMA, som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 23c nr. 1.
7. Når tjenestemenn fra og andre medfølgende personer som har fullmakt fra ESMA, fastslår at en person motsetter seg tilsyn som er pålagt i henhold til denne artikkel, skal vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat yte den bistand som er nødvendig for at de skal kunne gjennomføre det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.
8. Dersom det stedlige tilsynet som er fastsatt i nr. 1, eller bistanden fastsatt i nr. 7 krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonale regler, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
9. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMAAs beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til gjenstanden for tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndighet be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om

grunnene til ESMAAs mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den person som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av tilsynet på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMAAs saksmappe. Lovligheten av ESMAAs beslutning kan innklages bare for Den europeiske unions domstol etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 23e

Saksbehandlingsregler for tilsynstiltak og overtredelsesgebyrer

1. Dersom ESMA ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere overtredelser som omhandlet i vedlegg III, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal utrede saken. Granskeren skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av det berørte kredittvurderingsbyrået, og skal utføre sine oppgaver uavhengig av ESMAAs tilsynsstyre.
2. Granskeren skal undersøke alle påståtte overtredelser, idet det tas hensyn til eventuelle merknader fra personer som er gjenstand for granskingen, og skal sende inn en fullstendig saksmappe med resultatene til ESMAAs tilsynsstyre.

For å utføre sine oppgaver kan granskeren utøve den myndighet til å kreve opplysninger som er omhandlet i artikkel 23b, og til å utføre gransking og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 23c og 23d. Når granskeren utøver denne myndighet, skal vedkommende overholde artikkel 23a.

Når granskeren utfører sine oppgaver, skal vedkommende ha tilgang til alle dokumenter og opplysninger som ESMA har samlet inn i forbindelse med sin tilsynsvirk-somhet.
3. Når granskingen er avsluttet, skal granskeren før saksmappene med resultatene sendes inn til ESMAAs tilsynsstyre, gi de personene som er gjenstand for granskingen, mulighet til å bli hørt om de forholdene som granskes. Granskeren skal bygge sine

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

resultater bare på forhold som personene som er gjenstand for granskingen, har hatt mulighet til å uttale seg om.

De berørte personers rett til forsvar skal sikres fullt ut under gransking i henhold til denne artikkel.

4. Når granskeren sender inn saksmappen med resultatene til ESMAs tilsynsstyre, skal vedkommende underrette de personene som er gjenstand for granskingen, om dette. De personene som er gjenstand for gransking, skal ha rett til innsyn i saksmappen, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger som gjelder tredjemann.
5. På grunnlag av saksmappen med granskerens resultater og, dersom den berørte person anmoder om det, etter å ha hørt de personene som er gjenstand for gransking i samsvar med artikkel 25 og 36c, skal ESMAs tilsynsstyre avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i vedlegg III er begått av de personene som har vært gjenstand for gransking, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 24 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 36a.
6. Granskeren skal ikke delta i ESMAs tilsynsstyres overveielser eller på annen måte gripe inn i ESMAs tilsynsstyres beslutningsprosess.
7. Kommisjonen skal vedta ytterligere saksbehandlingsregler for utøvelse av myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt, herunder bestemmelser om rett til forsvar, midlertidige bestemmelser og inndrivelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt, og skal vedta nærmere regler for foreldelsesfristene for ilegging og håndheving av sanksjoner.
Reglene nevnt i første ledd skal vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a og på vilkårene i artikkel 38b og 38c.
8. ESMA skal henwise saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffefølgning dersom den ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan være straffbare. ESMA skal dessuten avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt dersom det allerede foreligger en frifin-

nelse eller en fellende dom for identiske forhold eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftige som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 24

ESMAs tilsynstiltak

1. Dersom ESMAs tilsynsstyre i samsvar med artikkel 23e nr. 5 finner at et kredittvurderingsbyrå har begått en av overtredelsene oppført i vedlegg III, skal den treffe ett eller flere av følgende tiltak:
  - a) tilbakekalle kredittvurderingsbyråets registrering,
  - b) midlertidig forby kredittvurderingsbyrået å utstede kredittvurderinger med virkning i hele Unionen, til overtredelsen bringes til opphør,
  - c) midlertidig oppheve bruken, til reguleringsformål, av kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyrået med virkning i hele Unionen, til overtredelsen bringes til opphør,
  - d) kreve at kredittvurderingsbyrået bringer overtredelsen til opphør,
  - e) utstede offentlige kunngjøringer.
2. Når ESMAs tilsynsstyre treffer beslutninger som omhandlet i nr. 1, skal det tas hensyn til overtredelsens art og alvor, idet det tas hensyn til følgende kriterier:
  - a) overtredelsens varighet og hyppighet,
  - b) hvorvidt overtredelsen har avdekket alvorlige eller systematiske svakheter i foretakets framgangsmåter, ledelses-systemer eller internkontroller,
  - c) hvorvidt overtredelsen har lettet, ført til eller på annen måte har forbindelse med økonomisk kriminalitet,
  - d) hvorvidt overtredelsen er begått forsøttlig eller uaktsomt.
3. Før ESMAs tilsynsstyre treffer beslutninger som omhandlet i nr. 1 bokstav a)-c), skal det underrette EBA og EIOPA om dette.
4. Kredittvurderingene kan fortsatt brukes til reguleringsformål etter vedtakelsen av beslutningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og c) i et tidsrom på høyst
  - a) ti virkedager fra den dag ESMAs beslutning offentliggjøres i henhold til nr. 5 dersom det finnes kredittvurderinger for samme finansielle instrument eller enhet utstedt av andre kredittvurde-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ringsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning, eller

- b) tre måneder fra den dag ESMAs beslutning offentliggjøres i henhold til nr. 5 dersom det ikke finnes kredittvurderinger for samme finansielle instrument eller enhet utstedt av andre kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning.

ESMAs tilsynsstyre kan forlenge tidsrommet nevnt i første ledd bokstav b), herunder på anmodning fra EBA eller EIOPA, med tre måneder unntaksvis i situasjoner som kan medføre markedsforstyrrelser eller påvirke den finansielle stabiliteten.

5. ESMAs tilsynsstyre skal uten unødig opphold underrette det berørte kredittvurderingsbyrået om enhver beslutning som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele den til vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter, Kommisjonen, EBA og EIOPA. ESMAs tilsynsstyre skal offentliggjøre enhver slik beslutning på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da den ble truffet.

Når ESMAs tilsynsstyre offentliggjør sin beslutning som nevnt i første ledd, skal det også offentliggjøre at det berørte kredittvurderingsbyrået har rett til å påklage beslutningen og eventuelt at en slik klage er inngitt, med angivelse av at klagen ikke har oppsettende virkning samt at klageinstansen har mulighet til å utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen i samsvar med artikkel 60 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 25

Høring av de berørte personer

1. Før ESMAs tilsynsstyre treffer en beslutning i henhold til artikkel 24 nr. 1, skal det gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om ESMAs resultater. ESMAs tilsynsstyre skal bygge sine beslutninger bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.

Første ledd får ikke anvendelse dersom hastetiltak er nødvendige for å hindre at finanssystemet påføres betydelig og umiddelbar skade. I slike tilfeller kan ESMAs tilsynsstyre treffe en midlertidig beslutning og gi de berørte personer mulighet til å bli

hørt så snart som mulig etter at beslutningen er truffet.

2. Retten til forsvar for de personene saken gjelder, skal sikres fullt ut under saksbehandlingen. De skal ha rett til innsyn i ESMAs saksdokumenter, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksdokumentene skal ikke omfatte fortrolige opplysninger.

Artikkel 25a

Vedkommende sektormyndigheter med ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 (bruk av kredittvurderinger)

Vedkommende sektormyndigheter skal ha ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 i samsvar med det relevante sektorregelverket.

Kapittel III

Samarbeid mellom esma, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter

Artikkel 26

Plikt til å samarbeide

ESMA, EBA, EIOPA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter skal samarbeide når det er nødvendig med henblikk på denne forordning og det relevante sektorregelverket.

Artikkel 27

Utvexling av opplysninger

1. ESMA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter skal uten unødig opphold gi hverandre de opplysningene som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning og det relevante sektorregelverket.
2. ESMA kan gi videre til sentralbankene, Det europeiske system av sentralbanker og Den europeiske sentralbank, i deres egenkap av monetære myndigheter, til Det europeiske råd for systemrisiko og eventuelt til andre offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalings- og oppgjørssystemer, fortrolige opplysninger til bruk ved utførelsen av deres oppgaver. Det er heller ikke noe til hinder for at slike

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

myndigheter eller organer gir videre til ESMA de opplysningene ESMA måtte trenge for å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.»

12) Artikkel 28 og 29 oppheves.

13) Artikkel 30-32 skal lyde:

«Artikkel 30

ESMAs delegering av oppgaver til vedkommende myndigheter

1. Dersom det er nødvendig for å kunne utføre en tilsynsoppgave på riktig måte, kan ESMA delegerer særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat i samsvar med retningslinjer utarbeidet av ESMA i henhold til artikkel 21 nr. 2. Slike særlige tilsynsoppgaver kan særlig omfatte myndighet til å anmode om opplysninger i samsvar med artikkel 23b og til å gjennomføre granskning og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 23d nr. 6.
2. ESMA skal rådspørre den berørte vedkommende myndighet før en oppgave delegeres. Et slikt samråd skal gjelde
  - a) omfanget av den oppgaven som skal delegeres,
  - b) tidsplanen for utførelsen av oppgaven som skal delegeres, og
  - c) overføringen av nødvendige opplysninger fra og til ESMA.
3. I samsvar med den forordning om avgifter som skal vedtas av Kommisjonen i henhold til artikkel 19 nr. 2, skal ESMA refundere de kostnadene som en vedkommende myndighet pådrar seg som følge av utførelsen av delegerede oppgaver.
4. ESMA skal med passende mellomrom vurdere delegeringen nevnt i nr. 1 på nytt. En delegering av oppgaver kan til enhver tid tilbakekalles.

En delegering av oppgaver skal ikke påvirke ESMAs ansvar og skal ikke begrense ESMAs mulighet til å gjennomføre og overvåke den delegerede virksomheten. Tilsynsoppgaver i henhold til denne forordning, herunder registreringsbeslutninger, sluttvurderinger og oppfølgingsbeslutninger, skal ikke delegeres.

Artikkel 31

Vedkommende myndigheters underretninger og anmodninger om utsettelse

1. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat anser at handlinger som er i strid med denne forordning, utføres eller er blitt utført på denne medlemsstatens eller en annen medlemsstats område, skal den så nøyaktig som mulig underrette ESMA om dette. Dersom vedkommende myndighet anser det hensiktsmessig for granskingsformål, kan den også foreslå at ESMA skal vurdere behovet for å anvende den myndighet som er omhandlet i artikkel 23b og 23c, overfor et kredittvurderingsbyrå som er innblandet i slike handlinger.

ESMA skal treffe egnede tiltak. Den skal underrette vedkommende meldermyndighet om resultatet, og i den grad det er mulig også om eventuelle viktige forhold i sakens videre utvikling.

2. Uten at det berører underretningsplikten omhandlet i nr. 1, kan vedkommende meldermyndighet i en medlemsstat, dersom den anser at et registrert kredittvurderingsbyrå hvis kredittvurderinger brukes på denne medlemsstatens område, ikke oppfyller de forpliktelsene som følger av denne forordning, og at overtredelsene er tilstrekkelig alvorlige og vedvarende til å ha en vesentlig innvirkning på investorvernet eller finanssystemets stabilitet i denne medlemsstaten, anmode om at ESMA for de finansinstitusjonene og andre enheter som er nevnt i artikkel 4 nr. 1, midlertidig opphever bruken, til reguleringsformål, av kredittvurderinger utstedt av det berørte kredittvurderingsbyrået. Vedkommende meldermyndighet skal gi ESMA en fullstendig begrunnelse for anmodningen.

Dersom ESMA ikke anser anmodningen som begrunnet, skal den skriftlig underrette vedkommende meldermyndighet om dette og gi en begrunnelse. Dersom ESMA anser anmodningen som begrunnet, skal den treffe egnede tiltak for å løse problemet.

Artikkel 32

Taushetsplikt

1. Taushetsplikt skal gjelde ESMA, vedkommende myndigheter og alle personer som

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

arbeider eller har arbeidet for ESMA, for vedkommende myndigheter eller for andre personer som ESMA har delegert oppgaver til, herunder revisorer og sakkyndige som har inngått en avtale med ESMA. De opplysningene som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

2. Alle opplysninger som i henhold til denne forordning mottas av eller utveksles mellom ESMA, vedkommende myndigheter, vedkommende sektormyndigheter eller andre myndigheter og organer nevnt i artikkel 27 nr. 2, skal anses som fortrolige, unntatt når ESMA eller den berørte vedkommende myndighet eller en annen berørt myndighet eller et berørt organ på det tidspunkt de oversender opplysningene angir at de kan gis videre, eller når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.»

14) Artikkel 33 oppheves.

15) Artikkel 34 og 35 skal lyde:

«Artikkel 34

Avtale om utveksling av opplysninger

ESMA kan inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter i tredjestater bare dersom opplysningene som gis videre, omfattes av garantier for taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 32.

Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for ESMA eller nevnte tilsynsmyndigheter ved utførelsen av deres oppgaver.

Når det gjelder overføring av personopplysninger til en tredjestat, skal ESMA anvende europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger¹⁶.

Artikkel 35

Utlevering av opplysninger fra tredjestater

ESMA kan gi videre opplysninger den har mottatt fra en tilsynsmyndighet i en tredjestat, bare dersom ESMA eller en vedkommende myndighet har fått uttrykkelig samtykke fra tilsynsmyndigheten som har oversendt opplys-

ningene, og eventuelt bare for de formålene tilsynsmyndigheten har gitt samtykke til, eller dersom dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.»

- 16) Overskriften til avdeling IV kapittel I, «Sanksjoner, komitéframgangsmåte og rapportering», erstattes med overskriften «Sanksjoner, overtredelsesgebyrer, tvangsmulfter, komitéframgangsmåte, delegert myndighet og rapportering».

17) I artikkel 36 skal første og annet ledd lyde:

«Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelser av artikkel 4 nr. 1, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende sektormyndighet offentliggjør alle sanksjoner som er ilagt for overtredelse av artikkel 4 nr. 1, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre de berørte parter uforholdsmessig stor skade.»

18) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 36a

Overtredelsesgebyrer

1. Dersom ESMA's tilsynsstyre i samsvar med artikkel 23e nr. 5 fastslår at et kredittvurderingsbyrå forsettlig eller uaktsomt har gjort seg skyldig i en av overtredelsene som er oppført i vedlegg III, skal det treffe beslutning om å ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med nr. 2.

Et kredittvurderingsbyrå skal anses for å ha begått en overtredelse forsettlig dersom ESMA oppdager objektive faktorer som viser at kredittvurderingsbyrået eller dets øverste ledelse med vilje har begått overtredelsen.

2. Grunnbeløpene for de overtredelsesgebyrene som er omhandlet i nr. 1, skal ligge innenfor følgende grenser:
- a) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 og 51 skal overtredelsesgebyrene være på minst 500 000 euro og høyst 750 000 euro,
  - b) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 6-8, 16-18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 45-47, 48, 49, 52 og 54 skal overtredelsesgebyrene være

¹⁶ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- på minst 300 000 euro og høyst 450 000 euro,
- c) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 9, 10, 26, 36, 44 og 53 skal overtredelsesgebyrene være på minst 100 000 euro og høyst 200 000 euro,
  - d) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 1, 6, 7 og 8 skal overtredelsesgebyrene være på minst 50 000 euro og høyst 150 000 euro,
  - e) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 2, 4 og 5 skal overtredelsesgebyrene være på minst 25 000 euro og høyst 75 000 euro,
  - f) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 3 skal overtredelsesgebyrene være på minst 10 000 euro og høyst 50 000 euro,
  - g) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt III nr. 1-3 og 11 skal overtredelsesgebyrene være på minst 150 000 euro og høyst 300 000 euro,
  - h) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt III nr. 4, 6, 8 og 10 skal overtredelsesgebyrene være på minst 90 000 euro og høyst 200 000 euro,
  - i) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt III nr. 5, 7 og 9 skal overtredelsesgebyrene være på minst 40 000 euro og høyst 100 000 euro.

Ved avgjørelse av om grunnbeløpet for overtredelsesgebyrene bør ligge i den lavere, midtre eller øvre delen av skalaen fastsatt i første ledd, skal ESMA ta hensyn til det berørte kredittvurderingsbyråets omsetning i foregående regnskapsår. Grunnbeløpet skal ligge i den lave enden av skalaen for kredittvurderingsbyråer med en årsomsetning på under 10 millioner euro, i den midtre delen av skalaen for kredittvurderingsbyråer med en årsomsetning på mellom 10 og 50 millioner euro og i den øvre delen av skalaen for kredittvurderingsbyråer med en årsomsetning på over 50 millioner euro.

3. De grunnbeløpene som er fastsatt innenfor grensene angitt i nr. 2, skal ved behov justeres, idet det tas hensyn til skjerpene eller formildende omstendigheter i samsvar med de relevante koeffisientene fastsatt i vedlegg IV.

De relevante skjerpene koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbelø-

pet. Dersom flere enn én skjerpene koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt skjerpene koeffisient, legges til grunnbeløpet.

De relevante formildende koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbeløpet. Dersom flere enn én formildende koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt formildende koeffisient, trekkes fra grunnbeløpet.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal overtredelsesgebyret utgjøre høyst 20 % av det berørte kredittvurderingsbyråets årsomsetning i foregående regnskapsår, men dersom kredittvurderingsbyrået direkte eller indirekte har hatt økonomisk fortjeneste på grunn av overtredelsen, skal overtredelsesgebyret minst tilsvare denne økonomiske fortjenesten.

Dersom en handling eller en unnlattelse fra et kredittvurderingsbyrås side utgjør flere enn én av de overtredelsene som er oppført i vedlegg III, skal bare det høyeste overtredelsesgebyret beregnet i samsvar med nr. 2 og 3 i tilknytning til en av disse overtredelsene, anvendes.

Artikkel 36b

Tvangsmulker

1. ESMA's tilsynsstyre skal treffe beslutning om at det skal ilegges tvangsmulker for å tvinge
  - a) et kredittvurderingsbyrå til å bringe en overtredelse til opphør i samsvar med en beslutning i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav d),
  - b) en person som nevnt i artikkel 23b nr. 1 til å framlegge fullstendige opplysninger som er blitt krevd ved beslutning i henhold til artikkel 23b,
  - c) en person som nevnt i artikkel 23b nr. 1 til å underkaste seg granskning og særlig til å framlegge fullstendige registre, data, framgangsmåter eller ethvert annet ønsket materiale samt utfylle og korrigere andre opplysninger i forbindelse med en granskning som er iverksatt ved en beslutning i henhold til artikkel 23c,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) en person som nevnt i artikkel 23b nr. 1 til å underkaste seg stedlig tilsyn som er pålagt ved en beslutning i henhold til artikkel 23d.
2. En tvangsmulkt skal være virkningsfull og stå i rimelig forhold til overtredelsen. Tvangsmulkten skal ilegges for hver dag fram til kredittvurderingsbyrået eller den berørte person oppfyller den relevante beslutningen omhandlet i nr. 1.
  3. Uten hensyn til nr. 2 skal beløpet for tvangsmulkten utgjøre 3 % av gjennomsnittlig daglig omsetning i foregående regnskapsår eller, når det gjelder fysiske personer, 2 % av gjennomsnittlig daglig inntekt i foregående kalenderår. Beløpet skal beregnes fra den dato som er angitt i beslutningen om å ilegge tvangsmulkten.
  4. En tvangsmulkt skal ilegges for et tidsrom på høyst seks måneder etter underretningen om ESMA's beslutning.

Artikkel 36c

Høring av personene saken gjelder

1. Før ESMA's tilsynsstyre treffer beslutning om å ilegge overtredelsesgebyr og/eller tvangsmulkt i henhold til artikkel 36a eller artikkel 36b nr. 1 bokstav a)-d), skal det gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om ESMA's resultater. ESMA's tilsynsstyre skal bygge sine beslutninger bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.
2. Retten til forsvar for de personene saken gjelder, skal sikres fullt ut under saksbehandlingen. De skal ha rett til innsyn i ESMA's saksdokumenter, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

Artikkel 36d

Offentliggjøring, art, håndheving og ilegging av overtredelsesgebyrer og tvangsmulker

1. ESMA skal offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 36a og 36b, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade.

2. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 36a og 36b, skal være av administrativ art.
3. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 36a og 36b, skal kunne tvangsfullbyrdes.

Tvangsfullbyrdelsen skal følge de gjeldende privatrettslige regler i den stat på hvis territorium tvangsfullbyrdelsen skjer. Vedtaket om tvangsfullbyrdelsen skal vedlegges beslutningen uten andre formaliteter enn kontroll av tvangsgrunnlagets ektethet ved den myndighet som hver medlemsstats regjering skal utpeke for det formål, og skal gjøres kjent for ESMA og Den europeiske unions domstol.

Når disse formalitetene er oppfylt på anmodning fra den berørte part, kan sistnevnte gjennomføre tvangsfullbyrdelsen i samsvar med nasjonal lovgivning ved å bringe saken inn for vedkommende organ.

Tvangsfullbyrdelsen kan utsettes bare etter beslutning truffet av Den europeiske unions domstol. Klager over påståtte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomføringen av tvangsfullbyrdelser skal imidlertid være underlagt nasjonale domstolers domsmyndighet.

4. Beløpene for overtredelsesgebyrer og tvangsmulker skal overføres til Den europeiske unions alminnelige budsjett.

Artikkel 36e

Prøving ved Den europeiske unions domstol

Den europeiske unions domstol skal ha full domsmyndighet til å prøve ESMA's beslutninger om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten.»

- 19) Artikkel 37 skal lyde:

«Artikkel 37

Endring av vedlegg

For å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, herunder den internasjonale utvikling, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter, kan Kommisjonen ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a og på vilkårene i artikkel 38b og 38c vedta tiltak for å endre vedleggene, unntatt vedlegg III.»

- 20) Artikkel 38 nr. 2 oppheves.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

21) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 38a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 5 nr. 6 tredje ledd, artikkel 19 nr. 2, artikkel 23e nr. 7 og artikkel 37 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 1. juni 2011. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utløpet av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 38b.
2. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 38b og 38c.

Artikkel 38b

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 5 nr. 6 tredje ledd, artikkel 19 nr. 2, artikkel 23e nr. 7 og artikkel 37 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.
3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 38c

Innsigelser mot delegerte rettsakter

1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen

en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt.

På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, skal den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Den delegerte rettsakten kan kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte skal institusjonen som gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten, grunngi dette.»

22) I artikkel 39 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 oppheves.

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Innen 1. juli 2011 skal Kommisjonen på bakgrunn av utviklingen av rammereglene for regulering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer i tredjestater framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om virkningene av denne utviklingen og av overgangsbestemmelsene nevnt i artikkel 40 på stabiliteten i Unionens finansmarkeder.»

23) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 39a

Rapport fra ESMA

Innen 31. desember 2011 skal ESMA vurdere behovene for personale og ressurser i forbindelse med den myndighet og de oppgaver som den får i henhold til denne forordning, og framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.»

24) I artikkel 40 skal tredje ledd lyde:

«Eksisterende kredittvurderingsbyråer kan fortsette å utstede kredittvurderinger som kan brukes til reguleringsformål av finansinstitusjonene og andre enheter nevnt i artikkel 4 nr. 1, med mindre de får avslag på registreringen. Når en registrering avslås, får artikkel 24 nr. 4 og 5 anvendelse.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

25) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 40a

Overgangsbestemmelser i forbindelse med ESMA

1. All myndighet og alle oppgaver i forbindelse med tilsyns- og håndhevingsvirksomhet på området kredittvurderingsbyråer som ble gitt til vedkommende myndigheter, uavhengig av om de opptrer som hjemstatens vedkommende myndigheter eller ikke, og til tilsynskollegier (heretter kalt «kollegier») når slike er opprettet, skal opphøre 1. juli 2011.

En søknad om registrering som er mottatt av hjemstatens vedkommende myndigheter eller det berørte kollegiet innen 7. september 2010, skal imidlertid ikke oversendes til ESMA, og beslutningen om å registrere eller om å avslå registrering skal treffes av disse myndighetene og det berørte kollegiet.

2. Uten at det berører nr. 1 annet ledd, skal ESMA på datoen nevnt i nr. 1 overta alle saksmapper og arbeidsdokumenter i forbindelse med tilsyns- og håndhevingsvirksomhet på området kredittvurderingsbyråer, herunder eventuelle pågående undersøkelser og håndhevingstiltak, eller bekreftede kopier av slike.
3. Vedkommende myndigheter og kollegier nevnt i nr. 1 skal sikre at eksisterende dokumentasjon og arbeidsdokumenter, eller bekreftede kopier av slike, overføres til ESMA så snart som mulig og senest 1. juli 2011. Nevnte vedkommende myndigheter og kollegier skal også gi ESMA all nødvendig bistand og rådgivning for å lette en effektiv overføring og videreføring av tilsyns- og håndhevingsvirksomhet på området kredittvurderingsbyråer.
4. ESMA er rettsetterfølgeren til vedkommende myndigheter og kollegier nevnt i nr. 1 i forvaltningssaker eller ved rettergang som følge av tilsyns- og håndhevingsvirksomhet utøvd av nevnte vedkommende myndigheter og kollegier i forbindelse med forhold som omfattes av denne forordning.
5. Enhver registrering av et kredittvurderingsbyrå i samsvar med avdeling III kapittel I som er foretatt av en vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal fortsatt være gyldig etter at myndigheten er overført til ESMA.

6. Innen 1. juli 2014 og innenfor rammen av sitt løpende tilsyn skal ESMA foreta minst én kontroll av alle kredittvurderingsbyråer som omfattes av dens tilsynsmyndighet.»

26) Vedlegg I endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

27) Vedleggene i vedlegg II til denne forordning tilføyes.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 11. mai 2011.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. BUZEK

GYÖRI E.

President

Formann

Vedlegg I

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) I avsnitt A nr. 2 skal siste ledd lyde:

«Uttalelser fra de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet om forholdene nevnt i bokstav a)-d), skal regelmessig framlegges for styret eller tilsynsorganet og på anmodning gjøres tilgjengelige for ESMA.»
- 2) I avsnitt B nr. 8 skal første ledd lyde:

«8. Dokumentasjonen og revisjonssporene nevnt i nr. 7 skal oppbevares i det registrerte kredittvurderingsbyråets lokaler i minst fem år og på anmodning stilles til rådighet for ESMA.»
- 3) I avsnitt E del II nr. 2 skal første ledd lyde:

«2. Hvert år gis følgende opplysninger:

  - a) en liste over kredittvurderingsbyråets 20 største kunder etter inntekten de står for,
  - b) en liste over de av kredittvurderingsbyråets kunder hvis bidrag til den vekst som er skapt i byråets inntekt i foregående regnskapsår, oversteg veksten i byråets samlede inntekt i det året med en faktor på over 1,5. Disse kundene skal oppføres på listen bare dersom de i det aktuelle året sto for over 0,25 % av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- kredittvurderingsbyråets samlede inn-
tekt på verdensplan, og
- c) en liste over kredittvurderinger som er
utstedt i løpet av året, med angivelse av
andelen av kredittvurderinger utstedt
uoppfordret.»

Vedlegg II

I forordning (EF) nr. 1060/2009 skal nye vedlegg
lyde:

«Vedlegg III

Liste over overtredelser nevnt i artikkel 24 nr. 1 og artikkel 36a nr. 1

I. *Overtredelser i forbindelse med interessekonflikter, organisatoriske eller operasjonelle krav*

1. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 4 nr. 3 dersom det godkjenner kredittvurderinger utstedt i tredjestater uten at vilkårene i nevnte nummer er oppfylt, med mindre kredittvurderingsbyrået ikke har kjennskap til eller kontroll over årsaken til overtredelsen.
2. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 4 nr. 4 annet ledd dersom det bruker godkjenningen av en kredittvurdering utstedt i en tredjestat med sikte på å omgå kravene i denne forordning.
3. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 1, dersom det ikke oppretter et styre eller tilsynsorgan.
4. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 første ledd, dersom det ikke sikrer at dets forretningsinteresser ikke påvirker uavhengigheten og nøyaktigheten i kredittvurderingsvirksomheten på en negativ måte.
5. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 annet ledd, dersom det utnevner en øverste ledelse som ikke har god vandel og tilstrekkelig kunnskap og erfaring, eller ikke kan sikre en sunn og fornuftig ledelse av kredittvurderingsbyrået.
6. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 tredje ledd, dersom det ikke utnevner det påkrevde antall uavhengige medlemmer av styret eller tilsynsorganet.

7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 fjerde ledd, dersom det for styret eller tilsynsorganets uavhengige medlemmer innfører et godtgjøringssystem som er knyttet til kredittvurderingsbyråets driftsresultater, eller som ikke er fastsatt på en måte som sikrer at vedkommende er uavhengig i sine vurderinger, dersom det fastsetter en mandatperiode for styret eller tilsynsorganets uavhengige medlemmer på mer enn fem år eller slik at mandatperioden kan fornyes, eller dersom det avsetter et uavhengig medlem av styret eller tilsynsorganet i andre tilfeller enn ved forsømmelser eller utilstrekkelig faglig innsats.
8. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 femte ledd, dersom det utnevner medlemmer av styret eller tilsynsorganet som ikke har tilstrekkelig sakkunnskap om finansielle tjenester, eller, i tilfeller der kredittvurderingsbyrået utsteder kredittvurderinger av strukturerte finansielle instrumenter, dersom det ikke utnevner minst ett uavhengig medlem og et annet medlem av styret eller tilsynsorganet som har inngående kunnskap om og erfaring på ledelsesnivå med markedene for strukturerte finansielle instrumenter.
9. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 sjette ledd, dersom det ikke sikrer at styrets eller tilsynsorganets uavhengige medlemmer utfører overvåkingsoppgavene i forbindelse med ethvert forhold nevnt i sjette ledd i nevnte nummer.
10. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 2 sjuende ledd, dersom det ikke sikrer at styrets eller tilsynsorganets uavhengige medlemmer uttaler seg om forholdene nevnt i sjette ledd i nevnte nummer til styret eller tilsynsorganet eller gjør disse uttalelsene tilgjengelige for ESMA på anmodning.
11. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 3, dersom det ikke innfører passende retningslinjer og rutiner for å

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sikre at det oppfyller sine forpliktelser i henhold til denne forordning.

12. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 4, dersom det ikke har god forvaltnings- og regnskapspraksis, internkontrollordninger, effektive framgangsmåter for risikovurdering og effektive kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingssystemer, eller dersom det ikke gjennomfører og opprettholder framgangsmåter for beslutningstaking eller organisasjonsstrukturer slik det kreves i nevnte nummer.
13. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 5, dersom det ikke innfører og opprettholder en permanent og effektiv avdeling for kontroll med overholdelse, som opptrer uavhengig.
14. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 6 første ledd, dersom det ikke sikrer oppfyllelse av vilkårene som gjør det mulig for avdelingen for kontroll med overholdelse å ivareta sine ansvarsområder på en korrekt og uavhengig måte, som omhandlet i første ledd i nevnte nummer.
15. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 7, dersom det ikke oppretter hensiktsmessige og effektive organisatoriske og administrative ordninger med sikte på å hindre, påvise, løse eller håndtere samt opplyse om eventuelle interessekonflikter som nevnt i vedlegg I avsnitt B nr. 1, eller dersom det ikke sørger for å dokumentere alle betydelige trusler mot uavhengigheten i kredittvurderingsvirksomheten, herunder mot reglene for kredittvurderingsanalytikere nevnt i vedlegg I avsnitt C, samt de forholdsreglene som anvendes for å redusere disse truslene.
16. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 8, dersom det ikke bruker hensiktsmessige systemer, ressurser og framgangsmåter for å sikre kontinuitet og regelmessighet i utøvelsen av kredittvurderingsvirksomheten.
17. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I

avsnitt A nr. 9, dersom det ikke oppretter en kontrollfunksjon som

- a) har ansvar for regelmessig å gjennomgå byråets metoder, modeller og grunnleggende forutsetninger, og eventuelle vesentlige endringer av dem, eller egnetheten av metodene, modellene og de grunnleggende forutsetningene dersom de brukes eller er beregnet på bruk til vurdering av nye finansielle instrumenter,
  - b) er uavhengig av de forretningsavdelingene som har ansvar for kredittvurderingsvirksomheten, eller
  - c) rapporterer til medlemmene av styret eller tilsynsorganet.
18. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt A nr. 10, dersom det ikke overvåker eller evaluerer sine systemers tilstrekkelighet og effektivitet, sine internkontrollordninger og øvrige ordninger opprettet i samsvar med denne forordning, eller dersom det ikke treffer egnede tiltak for å rette opp eventuelle mangler.
  19. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 1, dersom det ikke påviser, løser eller håndterer samt klart og tydelig opplyser om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i utstedelsen av kredittvurderinger, samt personer som godkjenner kredittvurderinger.
  20. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 første ledd, dersom det utsteder en kredittvurdering i noen av tilfellene omhandlet i første ledd i nevnte nummer, eller, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering, dersom det ikke umiddelbart opplyser om at kredittvurderingen eventuelt kan ha blitt påvirket i nevnte tilfeller.
  21. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 annet ledd, dersom det

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ikke umiddelbart vurderer om det er grunnlag for å utstede en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen.
22. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 4 første ledd, dersom det yter konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til foretaksstruktur, juridisk struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.
  23. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 4 tredje ledd første del, dersom det ikke sikrer at ytingen av tilleggstjenester ikke innebærer noen interessekonflikt med kredittvurderingsvirksomheten.
  24. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 5, dersom det ikke sikrer at kredittvurderingsanalytikere eller personer som godkjenner kredittvurderinger, kommer med forslag eller anbefalinger om utforming av strukturerte finansielle instrumenter som byrået ventes å utstede en kredittvurdering for.
  25. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 6, dersom det ikke utformer sine rapporterings- eller kommunikasjonslinjer slik at de sikrer at personene nevnt i avsnitt B nr. 1 er uavhengige av kredittvurderingsbyråets øvrige virksomhet som utøves på forretningsmessig grunnlag.
  26. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 8 annet ledd, dersom det ikke oppbevarer dokumentasjonen i et tidsrom på minst tre år etter at dets registrering er tilbakekalt.
  27. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 1 dersom det ikke sikrer at dets kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomheten, har de kunnskaper og den erfaring som kreves for oppgavene de utfører.
  28. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 2 dersom det ikke sikrer at personer nevnt i artikkel 7 nr. 1 ikke innleder eller deltar i forhandlinger om avgifter eller betalinger med en kredittvurdert enhet, tilknyttet tredjemann eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til den kredittvurderte enheten gjennom kontroll.
  29. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 3 bokstav a), dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt treffer alle rimelige tiltak for å verne kredittvurderingsbyråets eiendom og dokumentasjon mot bedrageri, tyveri eller misbruk, idet det tas hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av kredittvurderingsvirksomheten.
  30. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 5, dersom det får negative følger for en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt at vedkommende rapporterer opplysninger til lederen for kontroll med overholdelse, om at en annen person som nevnt i nr. 1 i nevnte avsnitt har begått en handling som vedkommende mener er ulovlig.
  31. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 6, dersom det ikke gjennomgår det arbeidet en kredittvurderingsanalytiker har utført i de siste to årene før vedkommende sluttet, når kredittvurderingsanalytikeren avslutter sitt arbeidsforhold og blir ansatt i en kredittvurdert enhet som vedkommende har vært med på å kredittvurdere, eller i et finansforetak som vedkommende har hatt kontakt med i forbindelse med arbeidet i kredittvurderingsbyrået.
  32. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 1, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nevnte nummer ikke kjøper, selger eller deltar i noen form for transaksjon med finansielle instrumenter som er omhandlet i nevnte nummer.
  33. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- avsnitt C nr. 2, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke deltar i eller på annen måte påvirker fastsettelsen av en kredittvurdering som omhandlet i nr. 2 i nevnte avsnitt.
34. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 3 bokstav b)-d), dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke gir videre, bruker eller deler opplysninger, som omhandlet i nevnte bokstaver.
35. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 4, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke anmoder om eller tar imot penger, gaver eller tjenester fra noen som omfattes av kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet.
36. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 7, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke tiltrer en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller hos dens tilknyttede tredjemann før det har gått seks måneder siden kredittvurderingen.
37. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav a), dersom det ikke sikrer at den ledende kredittvurderingsanalytiker ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst fire år.
38. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav b), dersom det ikke sikrer at en kredittvurderingsanalytiker ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst fem år.
39. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav c), dersom det ikke sikrer at en person som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst sju år.
40. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 annet ledd, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i første ledd bokstav a)-c) i nevnte nummer ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn omhandlet i nevnte bokstaver, i høyst to år etter utløpet av periodene fastsatt i nevnte bokstaver.
41. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 5 dersom det innfører godtgjøring eller evaluering av resultater som er avhengig av inntekten som kredittvurderingsbyrået får fra de kredittvurderte enhetene eller tilknyttet tredjemann.
42. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2 dersom det ikke vedtar, gjennomfører og håndhever passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysningene byrået har tilgang til, og som er relevante for analysen innenfor rammen av byråets vurderingsmetoder.
43. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 3 dersom det ikke bruker vurderingsmetoder som er strenge, systematiske, kontinuerlige og underlagt validering basert på historisk erfaring, herunder etterkontroll.
44. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 4 første ledd dersom det avslår å utstede en kredittvurdering av en enhet eller et finansielt instrument under henvisning til at en del av enheten eller det finansielle instrumentet tidligere er blitt vurdert av et annet kredittvurderingsbyrå.
45. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 4 annet ledd dersom det ikke registrerer alle de tilfellene der det i forbindelse med kredittvurderingsprosessen avviker fra eksisterende kredittvurderinger utarbeidet av et annet kredittvurderingsbyrå med hensyn til underliggende eiendeler eller strukturerte finansielle instrumenter, eller dersom det ikke begrunner avviket.
46. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 første punktum dersom det

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ikke overvåker sine kredittvurderinger eller ikke gjennomgår sine kredittvurderinger eller metoder løpende og minst en gang i året.
47. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 annet punktum dersom det ikke oppretter interne rutiner for å overvåke hvordan kredittvurderingene påvirkes av endringer i den makroøkonomiske utviklingen eller av endrede forhold i finansmarkedene.
  48. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav b) dersom metoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som brukes i kredittvurderingsvirksomhet, endres, eller dersom det ikke gjennomgår de berørte kredittvurderingene i samsvar med nevnte bokstav, eller dersom det ikke samtidig holder disse kredittvurderingene under observasjon.
  49. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav c) dersom det ikke vurderer en kredittvurdering som er utarbeidet på grunnlag av metoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som er endret, på nytt dersom den samlede kombinerte virkningen av endringene påvirker kredittvurderingene.
  50. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 9 dersom det utkontrakterer viktige driftsfunksjoner på en slik måte at det vesentlig forringes kvaliteten på kredittvurderingsbyråets internkontroll eller ESMA's mulighet til å kontrollere at kredittvurderingsbyrået oppfyller forpliktelser i henhold til denne forordning.
  51. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 4 annet ledd, dersom det utsteder en kredittvurdering eller ikke trekker tilbake en eksisterende kredittvurdering i et tilfelle der mangel på pålitelige opplysninger eller kompleksiteten til en ny type finansielt instrument eller kvaliteten på de tilgjengelige opplysningene ikke er tilfredsstillende eller reiser alvorlig tvil med hensyn til om kredittvurderingsbyrået kan utstede en troverdig kredittvurdering.
  52. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 6 dersom det bruker navnet ESMA eller navnet på en vedkommende myndighet på en slik måte at det angir eller antyder at ESMA eller en vedkommende myndighet støtter eller godkjenner kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger eller kredittvurderingsvirksomhet.
  53. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 13 dersom det krever avgift for opplysninger som gis i samsvar med artikkel 8-12.
  54. Dersom kredittvurderingsbyrået er en juridisk person som er etablert i Unionen, overtrer det artikkel 14 nr. 1 dersom det ikke søker om registrering i henhold til artikkel 2 nr. 1.
- II. *Overtredelser i forbindelse med hindringer for tilsynsvirksomheten*
1. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 7, dersom det ikke sørger for at det finnes tilfredsstillende dokumentasjon eller revisjonsspor for byråets kredittvurderingsvirksomhet i samsvar med nevnte bestemmelser.
  2. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 8 første ledd, dersom det ikke oppbevarer dokumentasjonen og revisjonssporene omhandlet i nr. 7 i nevnte avsnitt i sine lokaler i minst fem år, eller dersom det ikke stiller dokumentasjonen og revisjonssporene til rådighet for ESMA på anmodning.
  3. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 9, dersom det ikke oppbevarer dokumentasjon om kredittvurderingsbyråets og den kredittvurderte enhetens eller den tilknyttede tredjemanns respektive rettigheter og plikter i henhold til en avtale om yting av kredittvurderingstjenester, så lenge byråets forbindelse til den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn varer.
  4. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 11 nr. 2 dersom det ikke gjør opplysninger som kreves, tilgjengelige eller ikke framlegger opplysninger i det format som kreves i henhold til nevnte nummer.
  5. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 11 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt E del I nr. 2, dersom det ikke gir

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ESMA en liste over byråets tilleggstjenester.

6. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 14 nr. 3 annet ledd dersom det ikke underretter ESMA om alle vesentlige endringer i vilkårene for førstegangsregistrering i samsvar med nevnte ledd.
  7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23b nr. 1 dersom det gir uriktige og villedende opplysninger som svar på en enkel anmodning om opplysninger i samsvar med artikkel 23b nr. 2, eller som svar på en beslutning der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 23b nr. 3.
  8. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23c nr. 1 bokstav c) dersom det gir uriktige og villedende svar på spørsmål som stilles i henhold til nevnte bokstav.
- III. *Overtredelser i forbindelse med bestemmelser om offentliggjøring*
1. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 2, dersom det ikke offentliggjør navnene på de kredittvurderte enhetene eller tilknyttede tredjemenn som står for mer enn 5 % av byråets årsinntekt.
  2. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 4 tredje ledd annen del, dersom det i den endelige kredittvurderingsrapporten ikke opplyser om hvilke tilleggstjenester som er ytt til den kredittvurderte enheten eller tilknyttet tredjemann.
  3. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 1 dersom det ikke offentliggjør de metodene, modellene og grunnleggende forutsetningene som det bruker i sin kredittvurderingsvirksomhet som beskrevet i vedlegg I avsnitt E del I nr. 5.
  4. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav a) når de metodene, modellene og grunnleggende forutsetningene som det bruker i sin kredittvurderingsvirksomhet, endres, dersom det ikke umiddelbart offentliggjør, eller dersom det offentliggjør, men med et annet kommunikasjonsmiddel enn det som ble brukt for å distribuere de berørte kredittvurderingene, i hvilket omfang kredittvurderingene forventes å bli påvirket.

5. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 1 dersom det ikke offentliggjør enhver beslutning om å avbryte en kredittvurdering på ikke selektivt grunnlag og til rett tid, herunder en fullstendig begrunnelse for beslutningen.
6. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 1 eller 2, nr. 4 første ledd eller nr. 5, eller vedlegg I avsnitt D del II, dersom det ikke gir de opplysningene som kreves i henhold til disse bestemmelsene, når det utarbeider en kredittvurdering.
7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 3, dersom det ikke underretter den kredittvurderte enheten om kredittvurderingen minst tolv timer før offentliggjøringen.
8. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 3 dersom det ikke sikrer at vurderingskategoriene som tildeles strukturerte finansielle instrumenter, holdes klart atskilt ved å benytte et symbol som skiller dem fra vurderingskategoriene som brukes for andre enheter, finansielle instrumenter eller finansielle forpliktelser.
9. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 4 dersom det ikke offentliggjør sine retningslinjer og rutiner med hensyn til kredittvurderinger utstedt uoppfordret.
10. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 5 dersom det ikke gir de opplysningene som kreves i henhold til nevnte nummer når det utsteder en kredittvurdering uoppfordret, eller dersom det ikke angir en kredittvurdering utstedt uoppfordret som sådan.
11. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 11 nr. 1 dersom det ikke fullt ut offentliggjør eller umiddelbart ajourfører opplysninger om de forhold som angis i vedlegg I avsnitt E del I.

Vedlegg IV

Liste over koeffisienter knyttet til skjerpene og formildende omstendigheter ved anvendelse av artikkel 36a nr. 3

Følgende koeffisienter skal anvendes kumulativt på grunnbeløpene nevnt i artikkel 36a nr. 2 på

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

grunnlag av hver av følgende skjerpene og formildende omstendigheter:

I. *Justeringskoeffisienter knyttet til skjerpene omstendigheter*

1. Dersom overtredelsen er begått gjentatte ganger, anvendes en tilleggskoeffisient på 1,1 for hver gang den gjentas.
2. Dersom overtredelsen er begått i mer enn seks måneder, anvendes en koeffisient på 1,5.
3. Dersom overtredelsen har avdekket systemsvakheter i organiseringen av kredittvurderingsbyrået, særlig i dets framgangsmåter, ledelsessystemer eller internkontroller, anvendes en koeffisient på 2,2.
4. Dersom overtredelsen har hatt negativ innvirkning på kvaliteten på vurderingene som er foretatt av det berørte kredittvurderingsbyrået, anvendes en koeffisient på 1,5.
5. Dersom overtredelsen er begått forsettlig, anvendes en koeffisient på 2.
6. Dersom det ikke er truffet korrigerende tiltak etter at overtredelsen ble fastslått, anvendes en koeffisient på 1,7.

7. Dersom kredittvurderingsbyråets øverste ledelse ikke har samarbeidet med ESMA om gjennomføringen av ESMAAs granskinger, anvendes en koeffisient på 1,5.

II. *Justeringskoeffisienter knyttet til formildende omstendigheter*

1. Dersom overtredelsen gjelder et forhold omhandlet i vedlegg III avsnitt II eller III og er begått i færre enn ti virkedager, anvendes en koeffisient på 0,9.
2. Dersom kredittvurderingsbyråets øverste ledelse kan godtgjøre at den har truffet alle nødvendige tiltak for å hindre overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,7.
3. Dersom kredittvurderingsbyrået raskt, effektivt og fullt ut har underrettet ESMA om overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,4.
4. Dersom kredittvurderingsbyrået frivillig har truffet tiltak for å sikre at en lignende overtredelse ikke kan begås i framtiden, anvendes en koeffisient på 0,6.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 462/2013 av 21. mai 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁴ skal kredittvurderingsbyråer overholde visse atferdsregler for å begrense eventuelle interessekonflikter og sikre at kredittvurderingene og vurderingsprosessene er av høy kvalitet og tilstrekkelig gjennomsiktede. Etter de endringene som ble innført ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2011⁵, har Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁶, fått myndighet til å registrere kredittvurderingsbyråer og føre tilsyn med dem. Denne forordning utfyller de gjeldende rammereglene for kredittvurderingsbyråer. Noen av de viktigste problemene, for eksempel interessekonflikter i forbindelse med utsteder betaler-modellen og opplysning om strukturerte finansielle instrumenter, er blitt behand-

let, og rammereglene må gjennomgås etter at de har vært gjeldende i et rimelig tidsrom, for å vurdere om de fullt ut løser disse problemene. I mellomtiden har den nåværende statsgjeldskrisen tydelig vist at det er behov for en gjennomgåelse av kravene til gjennom-siktighet og framgangsmåte samt tidsplanen for offentliggjøring som gjelder særskilt for statspapirvurderinger.

- 2) I Europaparlamentets resolusjon av 8. juni 2011 om kredittvurderingsbyråenes fram-tidsutsikter⁷ ble det etterlyst en bedre regulering av kredittvurderingsbyråer. På sitt uformelle møte 30. september og 1. oktober 2010 fastslo Økofin-rådet at det kreves ytterligere innsats for å løse en rekke problemer knyttet til kredittvurderingsvirksomhet, herunder risikoen for overdreven tillit til kredittvurderinger og risikoen for interessekonflikter som skyldes kredittvurderingsbyråers godtgjøringsmodell. På sitt møte 23. oktober 2011 konkluderte Det europeiske råd med at det er nødvendig å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger.
- 3) På internasjonalt plan godkjente Rådet for finansiell stabilitet (FSB), som Den europeiske sentralbank (ESB) er medlem av, 20. oktober 2010 prinsipper for å redusere myndigheters og finansinstitusjoners overdrevne tillit til kredittvurderinger («FSB-prinsippene»). FSB-prinsippene ble godkjent på G20-toppmøtet i Seoul i november 2010. Det er derfor hensiktsmessig at vedkommende sektormyndigheter vurderer markedsdeltakernes praksis og oppmuntrer disse markedsdeltakere til å begrense virkningene av slik praksis. Vedkommende sektormyndigheter bør vedta oppmuntringstiltak. ESMA, ved behov i samarbeid med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments-

¹ EUT C 167 av 13.6.2012, s. 2.

² EUT C 181 av 21.6.2012, s. 68.

³ Europaparlamentets holdning av 16. januar 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 13. mai 2013.

⁴ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

⁵ EUT L 145 av 31.5.2011, s. 30.

⁶ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

⁷ EUT C 380 E av 11.12.2012, s. 24.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁸, og med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁹, bør treffe tiltak for å lette tilnærmingen av tilsynspraksis i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 og innenfor rammen av denne forordning.

- 4) Kredittvurderingsbyråer bør gjøre investorer oppmerksomme på opplysningene om sannsynligheten for mangler i kredittvurderinger og kredittutsikter, som bygger på opplysninger om historiske resultater som er offentliggjort i det sentrale datalageret ESMA har opprettet.
- 5) I henhold til FSB-prinsippene bør sentralbanker selv foreta sine egne kredittvurderinger av de finansielle instrumentene som de vil godta i markedstransaksjoner, både som sikkerhet og direkte kjøp. Sentralbankene bør i sin politikk ikke anvende mekaniske framgangsmåter som kan føre til unødvendig brå og store endringer i finansielle instrumenters godtakbarhet og i avkortingssatsene, som kan forverre terskelvirkningene». Videre erklærte ESB i sin uttalelse av 2. april 2012 at den er forpliktet til å støtte det felles målet om å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger. I den forbindelse rapporterer ESB regelmessig om de ulike tiltakene Eurosystemet har truffet for å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger. I henhold til artikkel 284 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) skal ESB oversende en årsrapport om virksomheten til Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) og om penge- og valutapolitikken i de foregående og inneværende år til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen samt til Det europeiske råd. ESBs leder skal framlegge rapporten for Europaparlamentet, som kan holde en allmenn debatt på grunnlag av den, og for Rådet. Videre kan ESB i slike rapporter beskrive hvordan den har gjennomført FSB-prinsippene og de alternative vurderingsordningene som den anvender.
- 6) Unionen arbeider med sikte på i første omgang å vurdere om unionsretten inneholder henvisninger til kredittvurderinger som fører til eller kan føre til ensidig og automatisk tillit til slike kredittvurderinger, og i

andre omgang alle henvisninger til kredittvurderinger for lovgivningsmessige formål med sikte på å fjerne dem innen 2020, forutsatt at egnede alternativer til kredittrisikovurdering identifiseres og gjennomføres.

- 7) Kredittutsiktens betydning for investorer og utstedere og deres virkninger på markedene, kan sammenlignes med kredittvurderingens betydning og virkninger. Alle krav i forordning (EF) nr. 1060/2009 som har til formål å sikre at kredittvurdering foretas på en måte som er nøyaktig, gjennomiktig og uten interessekonflikter, bør derfor få anvendelse også på kredittutsikter. I henhold til gjeldende tilsynspraksis får en rekke krav i forordningen anvendelse på kredittutsikter. Denne forordning bør klargjøre reglene og gi rettssikkerhet ved å innføre en definisjon av kredittutsikter og klargjøre hvilke særlige bestemmelser som får anvendelse på kredittutsikter. Definisjonen av kredittutsikter bør også omfatte uttalelser om en kredittvurderings forventede utvikling på kort sikt, såkalte observasjonslister.
- 8) På mellomlang sikt bør det vurderes ytterligere tiltak for å fjerne henvisninger til kredittvurderinger for lovgivningsmessige formål fra finansreglementet og utelukke risikovekting av eiendeler gjennom kredittvurderinger. På det nåværende tidspunkt er imidlertid kredittvurderingsbyråer viktige deltakere på finansmarkedene. Kredittvurderingsbyråenes og deres kredittvurderingsvirksomhets uavhengighet og integritet er derfor særlig viktig for å sikre deres troverdighet overfor markedsdeltakerne, særlig investorer og andre som bruker kredittvurderinger. I henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009 skal kredittvurderingsbyråer registreres og føres tilsyn med, ettersom deres tjenester har betydelig innvirkning på allmennhetens interesse. I motsetning til investeringsanalyser er kredittvurderinger ikke bare uttalelser om verdien av eller prisen på et finansielt instrument eller en finansiell forpliktelse. Kredittvurderingsbyråer er ikke bare finansanalytikere eller investeringsrådgivere. Kredittvurderinger har en lovgivningsmessig verdi for regulerte investorer, for eksempel kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og andre institusjonelle investorer. Selv om insitamentene til å ha overdreven tillit til kredittvurderinger reduseres, danner kredittvurderinger fortsatt grunnlag for investeringsbeslutninger, særlig som følge av informasjonsulikheter og av effek-

⁸ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tivitetshensyn. I denne sammenheng må kredittvurderingsbyråene være uavhengige og oppfattes som sådanne av markedsdeltakerne, og deres vurderingsmetoder må være gjennomsiktlige og oppfattes som sådanne.

- 9) Overdreven tillit til kredittvurderinger bør reduseres, og alle de automatiske virkningene av kredittvurderinger bør gradvis fjernes. Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak bør oppmuntres til å innføre interne framgangsmåter for å foreta sine egne kredittrisikovurderinger og bør oppmuntre investorer til å foreta en aktsomhetskontroll. Innenfor denne rammen fastsetter denne forordning at finansinstitusjoner ikke utelukkende eller automatisk bør støtte seg til kredittvurderinger. Disse institusjonene bør derfor unngå å inngå avtaler der de ensidig eller automatisk støtter seg til kredittvurderinger, og de bør unngå å bruke dem i avtaler som eneste parameter for å vurdere investeringers kredittverdighet eller for å treffe beslutning om å foreta eller avhende investeringer.
- 10) Forordning (EF) nr. 1060/2009 inneholder allerede et første sett med tiltak som skal sikre kredittvurderingsbyråers og deres kredittvurderingsvirksomhets uavhengighet og integritet. Flere av bestemmelsene i denne forordning har som formål å sikre kredittvurderingsbyråers uavhengighet og identifisere, håndtere og, i den grad det er mulig, unngå enhver interessekonflikt som kan oppstå. Den kredittvurderte enhetens utvelgning og godtgjøring av kredittvurderingsbyråer (utsteder betaler-modellen) er knyttet til iboende interessekonflikter. Denne modellen oppmuntrer kredittvurderingsbyråer til å utstede gunstige vurderinger av utstederen for å sikre en langvarig forretningsforbindelse som garanterer inntekter eller sikrer ytterligere arbeid og inntekter. Forbindelser mellom kredittvurderingsbyråenes aksjeeiere og de kredittvurderte enhetene kan dessuten skape interessekonflikter som gjeldende regler ikke tar tilstrekkelig hensyn til. Kredittvurderinger som utstedes etter utsteder betaler-modellen, kan derfor oppfattes som kredittvurderinger som er tilpasset utstederen, og ikke som kredittvurderinger som investoren trenger. Det er viktig å skjerpe vilkårene for kredittvurderingsbyråers uavhengighet for å øke troverdigheten til kredittvurderinger som utstedes etter utsteder betaler-modellen.
- 11) For å øke konkurransen i et marked som har vært dominert av tre kredittvurderingsbyråer,

bør det treffes tiltak for å oppmuntre til bruk av mindre kredittvurderingsbyråer. Det har i den senere tid vært praksis at utsteder eller tilknyttet tredjemann anmoder om kredittvurderinger fra to eller flere kredittvurderingsbyråer, og derfor bør utstederen eller en tilknyttet tredjemann, når der anmodes om to eller flere kredittvurderinger, overveie å utnevne minst ett kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, og som utstederen eller en tilknyttet tredjemann anser som egnet til å kredittvurdere den berørte utstedelsen eller enheten.

- 12) Kredittvurderingsmarkedet viser at kredittvurderingsbyråer og kredittvurderte enheter tradisjonelt oppretter langvarige forbindelser. Dette øker risikoen for fortrolighet, ettersom kredittvurderingsbyrået kan bli for velvillig innstilt til den kredittvurderte enhetens ønsker. Under slike omstendigheter kan det senere oppstå tvil om kredittvurderingsbyråers upartiskhet. Kredittvurderingsbyråer som utnevnes og betales av et utstedende foretak, har faktisk et insitamant til å utstede overdrevent gunstige vurderinger av den kredittvurderte enheten eller dens gjeldsinstrumenter for å opprettholde forretningsforbindelsen med en slik utsteder. Utstederne har også insitamant til å opprettholde langvarige forbindelser, for eksempel gjennom bindingsvirkningen, som gjør at en utsteder avstår fra å bytte kredittvurderingsbyrå fordi det kan gjøre investorene usikre på utstederens kredittverdighet. Dette problemet ble påpekt allerede i forordning (EF) nr. 1060/2009, der det kreves at kredittvurderingsbyråene skal anvende en rotasjonsordning som sikrer en gradvis utskifting av analysegrupper og kredittvurderingskomiteer for å unngå at uavhengigheten til kredittvurderingsanalytikerne og personer som godkjenner kredittvurderinger, undergraves. Virkningen av disse reglene var imidlertid svært avhengig av løsningen på spørsmålet om atferden internt i kredittvurderingsbyrået, nærmere bestemt den faktiske uavhengigheten og profesjonaliteten til kredittvurderingsbyråets ansatte i forhold til kredittvurderingsbyråets egne forretningsinteresser. Disse reglene ble ikke utformet for å gi tredjemann en tilstrekkelig garanti for at interessekonflikter som følge av langvarige forbindelser ville bli effektivt begrenset eller unngått. En måte å oppnå dette på kan være å begrense perioden da et kredittvurderingsbyrå kan fortsette å foreta kredittvurderinger

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

av samme utsteder eller dennes gjeldsinstrumenter. Dersom det fastsettes en lengste tillatt avtaleperiode for utstederen som kredittvurderes eller har utstedt gjeldsinstrumentene som kredittvurderes, og kredittvurderingsbyrået, ville insitamentet til å utstede gunstige kredittvurderinger forsvinne. Kravet om at rotasjon av kredittvurderingsbyråer skal bli en alminnelig og utbredt markedspraksis, bør også effektivt begrense problemet med bindingsvirkningen. Rotasjon av kredittvurderingsbyråer bør dessuten få positive virkninger for kredittvurderingsmarkedet ettersom dette vil gi lettere inntreden for nye markedsdeltakere og gi eksisterende kredittvurderingsbyråer mulighet til å utvide forretningsvirksomheten til nye områder.

- 13) Det er imidlertid viktig at gjennomføringen av en rotasjonsordning skjer på en slik måte at fordelene ved ordningen mer enn oppveier eventuelle negative følger av den. Hyppig rotasjon kan for eksempel medføre økte kostnader for utstedere og kredittvurderingsbyråer, ettersom kostnadene knyttet til vurdering av en ny enhet eller et nytt finansielt instrument vanligvis er større enn kostnadene for overvåking av en kredittvurdering som allerede er utstedt. Det krever også betydelig tid og betydelige ressurser å etablere et kredittvurderingsbyrå, uavhengig av om dette er en nisjedeltaker eller dekker alle eiendelsklasser. Videre kan en løpende rotasjon av kredittvurderingsbyråer ha en betydelig innvirkning på kvaliteten og kontinuiteten av kredittvurderinger. Like viktig er det at en rotasjonsordning bør innføres med tilstrekkelige beskyttelsestiltak for å gjøre det mulig for markedet å gradvis tilpasse seg, før ordningen eventuelt utvides i framtiden. Dette kan oppnås ved å begrense ordningens virkeområde til reverdipapiriseringer, som er en begrenset kilde til bankfinansiering, samtidig som det tillates at allerede utstedte kredittvurderinger fortsatt overvåkes på anmodning, også etter at rotasjon blir obligatorisk. Rotasjon bør derfor som en allmenn regel berøre bare nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker. Kommisjonen bør vurdere om det er hensiktsmessig å opprettholde en begrenset rotasjonsordning eller å anvende den også på andre eiendelsklasser, og i så fall om disse andre klassene krever en annen behandling med hensyn til for eksempel den lengste tillatte avtaleperioden. Dersom rotasjonsordnin-

gen innføres for andre eiendelsklasser, bør Kommisjonen vurdere om det er behov for å innføre en forpliktelse for kredittvurderingsbyrået til å framlegge, ved utløpet av den lengste tillatte varigheten av avtaleforholdet, opplysninger om utstederen og de kredittvurderte finansielle instrumentene (overføringsdokument) for det nye kredittvurderingsbyrået.

- 14) Det er hensiktsmessig å innføre rotasjon på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. For det første er dette det segmentet av det europeiske verdipapiriseringermarkedet som har hatt dårligst resultater etter finanskrisen, og det er derfor i dette segmentet det er størst behov for å håndtere interessekonflikter. For det andre er kredittrisikoen for reverdipapiriseringer vanligvis særegen for hver transaksjon, mens kredittrisikoen for gjeldsinstrumenter som utstedes av for eksempel foretak, i høy grad avhenger av utstederens egen evne til å tilbakebetale gjelden. Når en ny reverdipapirisering gjøres, er det ikke stor risiko for at kunnskap går tapt dersom et nytt kredittvurderingsbyrå hyres. Selv om det med andre ord for tiden bare finnes et begrenset antall kredittvurderingsbyråer som deltar på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer, er dette markedet mer åpent for konkurranse, og en rotasjonsordning kan være en drivkraft for å oppnå mer dynamikk i dette markedet. Kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer domineres av enkelte store kredittvurderingsbyråer, men det finnes andre deltakere som har bygget opp sakkunnskap på dette området.
- 15) Regelmessig rotasjon av kredittvurderingsbyråer som utsteder kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, bør gi større mangfold i vurderingene av kredittverdighet. Når kredittvurderingsbyråene anvender mange forskjellige synspunkter, perspektiver og metoder, bør det føre til mer mangfoldige kredittvurderinger og i siste instans forbedre vurderingen av reverdipapiriseringenes kredittverdighet. For at dette mangfoldet skal få betydning og for å unngå makelighet hos både initiativtakere og kredittvurderingsbyråer, er det nødvendig å begrense den perioden kredittvurderingsbyrået får kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker, til et nivå som sikrer at det regelmessig foretas nye vurderinger av kredittverdigheten. Disse faktorene samt behovet for å

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sikre en viss kontinuitet i tilgangen til kredittvurderinger gjør en periode på fire år egnet. Når minst fire kredittvurderingsbyråer er utnevnt, er målene for rotasjonsordningen allerede nådd, og kravet om rotasjon bør derfor ikke få anvendelse. For å sikre reell konkurranse bør et slikt unntak få anvendelse bare dersom minst fire av de utnevnte kredittvurderingsbyråene kredittvurderer en bestemt andel av initiativtakerens utestående finansielle instrumenter.

- 16) Det er hensiktsmessig å utforme en rotasjonsordning for reverdipapiriseringer med utgangspunkt i initiativtakeren. Reverdipapiriseringer utstedes av spesialforetak som har liten evne til å betale gjelden. En rotasjon utformet med utstederen som utgangspunkt, vil derfor gjøre ordningen ineffektiv. En rotasjon utformet med organisatoren som utgangspunkt, vil derimot innebære at unntaket nesten alltid får anvendelse.
- 17) En rotasjonsordning kan være et viktig middel for å redusere hindringene for inntreden på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. Samtidig kan det imidlertid gjøre det vanskeligere for nye markedsdeltakere å få fotfeste på markedet, ettersom de ikke vil få beholde sine kunder. Det er derfor hensiktsmessig å innføre et unntak fra rotasjonsordningen for små kredittvurderingsbyråer.
- 18) For å virke effektivt må rotasjonsordningen håndheves på en troverdig måte. Målene for rotasjonskravet vil ikke bli nådd dersom et tidligere kredittvurderingsbyrå på nytt får kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker før det har gått tilstrekkelig lang tid. Det er derfor viktig å fastsette en egnet periode da det tidligere kredittvurderingsbyrået ikke på nytt kan utnevnes til å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker. Denne perioden bør være tilstrekkelig lang til å gjøre det mulig for det nye kredittvurderingsbyrået å yte kredittvurderingstjenestene på en effektiv måte, til å sikre at reverdipapiriseringene faktisk analyseres på nytt med en annen tilnærming, og til å garantere at det er tilstrekkelig kontinuitet i kredittvurderingene som utstedes av det nye kredittvurderingsbyrået. For at en rotasjonsordning skal kunne virke på riktig måte, begrenses også periodens lengde samtidig av tilgangen til kredittvurderingsbyråer som har tilstrekkelig erfaring på området reverdipapiriseringer. Periodens lengde bør derfor stå i forhold til og normalt tilsvare leng-

den av den utløpte avtalen til det tidligere kredittvurderingsbyrået, men bør ikke overstige fire år.

- 19) Kravet om en regelmessig rotasjon av kredittvurderingsbyråer står i forhold til det målet som skal nås. Kravet gjelder bare for registrerte kredittvurderingsbyråer som er regulerte og yter en tjeneste som er i allmennhetens interesse (kredittvurderinger som kan anvendes for lovgivningsmessige formål), etter utsteder betaler-modellen og for en bestemt eiendelsklasse (reverdipapiriseringer). Fordelen ved å oppnå anerkjennelse for den viktige rollen kredittvurderingsbyråets tjenester spiller for reguleringen av markedet for finansielle tjenester, og ved at byrået blir godkjent for å utføre denne oppgaven, gjør det nødvendig at det oppfyller visse forpliktelser for å sikre at det under alle omstendigheter er uavhengig og anses som uavhengig. Et kredittvurderingsbyrå som hindres i å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra en bestemt initiativtaker, vil fortsatt ha tillatelse til å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra andre initiativtakere samt andre eiendelsklasser. Under markedsforhold der rotasjonsregelen gjelder for alle deltakere, vil det oppstå nye forretningsmuligheter ettersom alle kredittvurderingsbyråer skal rotere. Kredittvurderingsbyråene vil dessuten alltid kunne utstede uoppfordrede kredittvurderinger av reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker og dermed nyte godt av deres erfaringer. Kredittvurderinger utstedt uoppfordret er ikke bundet av utsteder betaler-modellen og påvirkes derfor teoretisk mindre av potensielle interessekonflikter. Reglene om den lengste tillatte avtaleperioden for et kredittvurderingsbyrå, og kravet om at flere enn ett kredittvurderingsbyrå skal engasjeres, utgjør også en begrensning av adgangen til å utøve forretningsvirksomhet for alle kredittvurderingsbyråenes kunder. Disse begrensningene er imidlertid nødvendige av hensyn til allmennhetens interesse, ettersom utsteder betaler-modellen kan gjøre det vanskelig for kredittvurderingsbyråene å bevare den uavhengigheten som er nødvendig for å sikre uavhengige kredittvurderinger som investorene kan bruke for lovgivningsmessige formål. Disse begrensningene går heller ikke lenger enn det som er nødvendig, og bør snarere anses å øke reverdipapiriseringens kredittverdighet overfor andre parter og i siste instans markedet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 20) Et kredittvurderingsbyrås uavhengighet av en kredittvurdert enhet påvirkes også av potensielle interessekonflikter mellom dets største aksjeeiere og den kredittvurderte enheten. En aksjeeier i et kredittvurderingsbyrå kan være et medlem av administrasjons- eller tilsynsorganet i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann. Forordning (EF) nr. 1060/2009 omfatter denne typen situasjoner bare når det gjelder interessekonflikter forårsaket av vurderingsanalytikere, personer som godkjenner kredittvurderinger, eller andre ansatte i kredittvurderingsbyrået. Nevnte forordning omhandler imidlertid ikke potensielle interessekonflikter forårsaket av aksjeeiere eller deleiere i kredittvurderingsbyråer. For å styrke oppfatningen av kredittvurderingsbyråene som uavhengige av de kredittvurderte enhetene er det hensiktsmessig å utvide gjeldende regler som er fastsatt i nevnte forordning om interessekonflikter forårsaket av kredittvurderingsbyråenes ansatte, til å omfatte interessekonflikter forårsaket av aksjeeiere eller deleiere som har betydelige andeler i kredittvurderingsbyrået. Kredittvurderingsbyrået bør derfor avstå fra å utstede kredittvurderinger, eller det bør opplyse om at kredittvurderingen kan bli påvirket, når en aksjeeier eller en deleier som har 10 % av stemmerettene i kredittvurderingsbyrået, også er medlem av den kredittvurderte enhetens administrasjons- eller tilsynsorgan eller har investert i den kredittvurderte enheten, når investeringen er av en viss størrelse. Videre bør det offentliggjøres dersom en aksjeeier eller en deleier som har minst 5 % av stemmerettene i dette kredittvurderingsbyrået, har investert i den kredittvurderte enheten eller er medlem av dens administrasjons- eller tilsynsorgan, i det minste dersom investeringen er av en viss størrelse. Dessuten bør en aksjeeier eller en deleier som kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets virksomhet, ikke yte konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til dennes foretaksstruktur, juridiske struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.
- 21) For å sikre at bestemmelsene om uavhengighet og forebygging av interessekonflikter i forordning (EF) nr. 1060/2009 kan anvendes, og for å hindre at de blir ineffektive, er det behov for et tilstrekkelig høyt antall kredittvurderingsbyråer som verken er knyttet til det tidligere kredittvurderingsbyrået i tilfelle av rotasjon eller til det kredittvurderingsbyrået som parallelt yter kredittvurderingstjenester til samme utsteder. Det er hensiktsmessig å kreve et klart skille mellom det tidligere kredittvurderingsbyrået og det nye byrået i tilfelle av rotasjon, samt mellom de to kredittvurderingsbyråene som parallelt yter kredittvurderingstjenester til samme utsteder. De berørte kredittvurderingsbyråene bør ikke være knyttet til hverandre gjennom kontroll, ved at de inngår i samme gruppe av kredittvurderingsbyråer, ved at de er aksjeeiere eller deleiere, eller ved at de kan utøve stemmeretter i et av de andre kredittvurderingsbyråer eller kan utnevne medlemmer av administrasjons- eller tilsynsorganet i et av de andre kredittvurderingsbyråene.
- 22) Kredittvurderingsbyråer bør opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere en effektiv intern kontrollstruktur for gjennomføring av retningslinjer og framgangsmåter for forebygging og kontroll av eventuelle interessekonflikter og for å sikre at kredittvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsgrupper er uavhengige med hensyn til aksjeeiere, administrasjons- og ledelsesorganer og salgs- og markedsføringsvirksomhet. Det bør innføres standardmetoder for foretaksstyring, behandling av organisasjonsspørsmål og håndtering av interessekonflikter. Disse standardmetodene bør regelmessig gjennomgås og overvåkes for å vurdere om de er effektive og om de bør ajourføres.
- 23) Oppfatningen av kredittvurderingsbyråer som uavhengige vil særlig bli påvirket dersom de samme aksjeeierne eller deleierne investerer i forskjellige kredittvurderingsbyråer som ikke tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer, i det minste dersom investeringen er av en slik størrelse at det blir mulig for disse aksjeeierne eller deleierne å utøve en viss innflytelse på kredittvurderingsbyråets virksomhet. For å sikre kredittvurderingsbyråenes uavhengighet (og oppfatningen av dem som uavhengige) bør det derfor fastsettes strengere regler for forbindelsene mellom kredittvurderingsbyråene og deres aksjeeiere eller deleiere. Derfor bør ingen kunne ha en kapitalandel på 5 % eller mer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå samtidig, med mindre de berørte kredittvurderingsbyråene tilhører samme gruppe.
- 24) Målet om å sikre at kredittvurderingsbyråene er tilstrekkelig uavhengige, krever at investo-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

rene ikke har investeringer på 5 % eller mer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå samtidig. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked¹⁰ fastsetter at personer som kontrollerer minst 5 % av stemmerettene i et børsnotert selskap, skal opplyse offentligheten om dette, blant annet fordi investorer har interesse i å kjenne til endringer i stemmerettsstrukturen i et slikt selskap. Grensen på 5 % anses derfor som et større innehav av andeler, som kan få innflytelse på stemmerettsstrukturen i et selskap. Det er derfor hensiktsmessig å anvende grensen på 5 % for å begrense samtidig investering i flere enn ett kredittvurderingsbyrå. Tiltaket kan ikke anses som uforholdsmessig, ettersom alle registrerte kredittvurderingsbyråer i Unionen er unoterte foretak og derfor ikke underlagt de reglene for gjennomsiktighet og framgangsmåter som får anvendelse på børsnoterte selskaper i Unionen i samsvar med direktiv 2004/109/EF. Unoterte foretak er ofte omfattet av aksjeeierprotokoller eller -avtaler, og antall aksjeeiere eller deleiere er vanligvis lavt. Derfor kan selv en mindretallsandel i et unotert kredittvurderingsbyrå gi innflytelse. For å sikre at det fortsatt er mulig å foreta rent økonomiske investeringer i kredittvurderingsbyråer, bør denne begrensningen av samtidige investeringer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå likevel ikke gjelde for investeringer som kanaliseres gjennom kollektive investeringsordninger som forvaltes av tredjemann som er uavhengig av investoren og ikke kontrolleres av denne.

- 25) Bestemmelsene i denne forordning om interessekonflikter med hensyn til aksjeeierstrukturen bør ikke bare gjelde direkte eierinteresser, men også indirekte eierinteresser, ettersom det ellers kan være lett å omgå disse bestemmelsene. Kredittvurderingsbyråer bør gjøre sitt ytterste for å få vite hvem deres indirekte aksjeeiere er, slik at de kan unngå potensielle interessekonflikter i den forbindelse.
- 26) Virkningen av bestemmelsene om uavhengighet og forebygging av interessekonflikter, som krever at kredittvurderingsbyråer ikke kredittvurderer samme utsteder over en lang periode, kan undergraves dersom kredittvur-

deringsbyråer får rett til å være betydelige aksjeeiere eller deleiere i andre kredittvurderingsbyråer.

- 27) Det er viktig å sikre at endringer av vurderingsmetodene ikke gjør metodene mindre strenge. Utstedere, investorer og andre berørte parter bør derfor ha mulighet til å uttale seg om alle planlagte endringer av vurderingsmetoder. Det vil gjøre det lettere for dem å forstå hvorfor nye metoder innføres og hvorfor den berørte endringen foretas. Utstедernes og investorenes uttalelser om de foreslåtte metodene kan være nyttige for kredittvurderingsbyråene når de fastsetter metodene. ESMA bør også underrettes om planlagte endringer. Selv om forordning (EF) nr. 1060/2009 gir ESMA myndighet til å kontrollere at de metodene som brukes av kredittvurderingsbyråer, er strenge, systematiske, kontinuerlige og underlagt godkjenning basert på historisk erfaring, herunder etterkontroll, bør denne kontrollmetoden ikke gi ESMA myndighet til å bedømme egnetheten av den foreslåtte metoden eller innholdet i kredittvurderingene som utstedes etter at metodene er anvendt. Ved behov bør vurderingsmetodene ta hensyn til finansielle risikoer som er en følge av miljørisikoer.
- 28) På grunn av de strukturerte finansielle instrumentenes kompleksitet, har kredittvurderingsbyråene ikke alltid klart å sikre at kredittvurderingene av disse instrumentene er av tilstrekkelig høy kvalitet. Dette har svekket markedets tillit til denne typen kredittvurderinger. For å gjenopprette tilliten vil det være hensiktsmessig å kreve at utstedere eller tilknyttet tredjemann engasjerer minst to kredittvurderingsbyråer til å kredittvurdere strukturerte finansielle instrumenter, noe som kan føre til forskjellige og konkurrerende vurderinger. Dette vil også kunne redusere den overdrevne tilliten til enkeltstående kredittvurderinger.
- 29) Forslaget til direktiv om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og forslaget til forordning om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, som skal erstatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon¹¹ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om

¹⁰ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

¹¹ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad¹², innfører et krav om at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak selv skal vurdere kredittrisikoen i forbindelse med enheter og finansielle instrumenter som de investerer i, og at de ikke bare skal støtte seg til kredittvurderinger. Dette kravet bør også gjelde for andre finansmarkedsdeltakere som er omfattet av unionsretten, herunder investeringsforvaltere. For alle finansmarkedsdeltakere bør dette kravet imidlertid håndheves på en måte som står i forhold til den berørte deltakerens art, omfang og kompleksitet. Medlemsstatene bør ikke kunne innføre eller opprettholde regler som tillater at disse investorene i større omfang støtter seg til kredittvurderinger.

- 30) Videre vil investorene bedre kunne foreta en velfundert vurdering av strukturerte finansielle instrumenters kredittverdighet dersom investorene får tilstrekkelige opplysninger om disse instrumentene. Ettersom risikoen for strukturerte finansielle instrumenter for eksempel i stor utstrekning avhenger av de underliggende eiendelens kvalitet og resultater, bør investorene få flere opplysninger om de underliggende eiendelene. Dette ville redusere investorenes avhengighet av kredittvurderinger. Videre vil offentliggjøring av relevante opplysninger om strukturerte finansielle instrumenter sannsynligvis øke konkurransen mellom kredittvurderingsbyråer, ettersom dette særlig kan føre til et økt antall kredittvurderinger utstedt uoppfordret. Kommisjonen bør innen utgangen av januar 2016 vurdere og rapportere om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvide denne opplysningsplikten til å omfatte andre finansielle produkter. Blant annet finnes det andre finansielle produkter, for eksempel obligasjoner med fortrinnsrett og andre former for sikret gjeld, der risikoen i stor utstrekning avhenger av den underliggende sikkerhetens kjennetegn, og der det kan være relevant å gi investorene flere opplysninger om sikkerheten.
- 31) Investorer, utstedere og andre berørte parter bør ha tilgang til ajourførte kredittvurderingsopplysninger på et sentralt nettsted. ESMA bør opprette en europeisk kredittvurderingsplattform som gjør det mulig og lett for investorene å sammenligne alle kredittvurderinger som finnes om en bestemt vurdert enhet. Det er viktig at den europeiske kredittvurderings-

plattformens nettsted inneholder alle tilgjengelige kredittvurderinger av hvert instrument, slik at investorene kan ta sin investeringsbeslutning på grunnlag av alle de forskjellige uttalelsene. For å unngå å undergrave muligheten for at kredittvurderingsbyråer kan anvende investor betaler-modellen, bør slike kredittvurderinger imidlertid ikke inngå i den europeiske kredittvurderingsplattformen. Den europeiske kredittvurderingsplattformen bør bidra til at mindre og nye kredittvurderingsbyråer blir mer synlige. Den europeiske kredittvurderingsplattformen bør omfatte ESMA's sentrale datalager med sikte på å skape en felles plattform for alle tilgjengelige kredittvurderinger av hvert instrument og for opplysninger om historiske resultater som offentliggjøres i det sentrale datalageret. Europaparlamentet støttet innføringen av en slik offentliggjøring av kredittvurderinger i sin resolusjon av 8. juni 2011 om kredittvurderingsbyråer.

- 32) Kredittvurderinger har, uavhengig av om de utstedes for lovgivningsmessige formål, betydelig innvirkning på investeringsbeslutninger og på utstederes omdømme og finansielle attraktivitet. Kredittvurderingsbyråene har derfor et stort ansvar overfor investorer og utstedere med hensyn til å sikre at de overholder forordning (EF) nr. 1060/2009, slik at deres kredittvurderinger er uavhengige, objektive og av tilstrekkelig kvalitet. Investorer og utstedere vil imidlertid ikke alltid kunne tvinge kredittvurderingsbyråene til å ivareta det ansvaret de har overfor dem. Det kan være særlig vanskelig å holde et kredittvurderingsbyrå sivilrettslig ansvarlig dersom det ikke foreligger et avtaleforhold mellom et kredittvurderingsbyrå og for eksempel en investor eller en utsteder som uoppfordret er blitt kredittvurdert. Det kan også være vanskelig for utstedere å holde kredittvurderingsbyråer sivilrettslig ansvarlig selv når de har et avtaleforhold med det berørte kredittvurderingsbyrået; for eksempel kan en nedgradering av en kredittvurdering besluttet på grunnlag av en forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009, få negativ innvirkning på en utsteders omdømme og finansieringskostnader og dermed skade denne utstederen, selv om den ikke omfattes av avtalerettslig ansvar. Det er derfor viktig å fastsette bestemmelser om tilstrekkelig

¹² EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

regressrett for investorer som med rimelighet har støttet seg til en kredittvurdering som er utstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009, og for utstedere som påføres tap på grunn av en kredittvurdering som er utstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009. Investoren og utstederen bør kunne stille kredittvurderingsbyrået til ansvar for skader som skyldes overtredelse av nevnte forordning og som har påvirket resultatet av kredittvurderingen. Mens investorer og utstedere som har et avtaleforhold med et kredittvurderingsbyrå, kan velge å legge et avtalebrudd til grunn for et krav mot dette kredittvurderingsbyrået, bør alle investorer og utstedere kunne kreve skadeserstatning som følge av en overtredelse av i forordning (EF) nr. 1060/2009, uavhengig av om det er et avtaleforhold mellom partene.

- 33) Det bør være mulig å holde kredittvurderingsbyråer ansvarlig dersom de forsettlig eller grovt uaktsomt unngår å oppfylle forpliktelser de er pålagt i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009. Denne standarden for ansvar er hensiktsmessig fordi kredittvurderingsvirksomhet i et visst omfang krever vurdering av komplekse økonomiske faktorer, og bruken av forskjellige metoder kan føre til forskjellige vurderingsresultater, uten at noen av dem kan anses som uriktige. Det er også hensiktsmessig å utsette kredittvurderingsbyråer for potensielt ubegrenset ansvar bare dersom de forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 34) Investoren eller utstederen som krever skadeserstatning for en overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009, bør framlegge nøyaktige og utførlige opplysninger som viser at kredittvurderingsbyrået har begått en slik overtredelse av denne forordning. Dette bør vurderes av vedkommende domstol, idet det tas hensyn til at investoren eller utstederen kanskje ikke har tilgang til opplysninger som kredittvurderingsbyrået har tilgang til.
- 35) Når det gjelder spørsmål om et kredittvurderingsbyrås erstatningsansvar som ikke er omfattet av eller definert i denne forordning, herunder årsakssammenheng og begrepet grov uaktsomhet, bør omfattes av gjeldende nasjonale lovgivning, som fastsatt i relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Medlemsstatene bør særlig kunne opprettholde nasjonale ordninger for erstatningsansvar som er mer fordelaktige for investorer eller utstedere, eller som ikke bygger på overtredelse

av forordning (EF) nr. 1060/2009. Relevante bestemmelser i internasjonal privatrett bør ligge til grunn for valget av vedkommende domstol for å avgjøre et sivilt erstatningskrav som er stilt av en investor eller utsteder.

- 36) At institusjonelle investorer, herunder investeringsforvaltere, har plikt til selv å vurdere eiendelers kredittverdighet, bør ikke hindre domstolene i å fastslå at et kredittvurderingsbyrås overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009 har påført en investor et tap som dette kredittvurderingsbyrået er ansvarlig for. Denne forordning vil gi investorene bedre mulighet til selv å foreta en risikovurdering, men de vil fortsatt ha mer begrenset tilgang til opplysninger enn kredittvurderingsbyråene. Videre kan særlig mindre investorer mangle kapasitet til å foreta en gjennomgåelse av en kredittvurdering som er utstedt av et kredittvurderingsbyrå.
- 37) Medlemsstatene og ESMA bør sikre at eventuelle sanksjoner som pålegges i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, offentliggjøres bare dersom en slik offentliggjøring vil stå i forhold til overtredelsen.
- 38) For ytterligere å begrense interessekonflikter og fremme rettferdig konkurranse på kredittvurderingsmarkedet er det viktig å sikre at avgiftene som kredittvurderingsbyråene krever av kundene, ikke innebærer forskjellsbehandling. Forskjellige avgifter for samme type tjeneste bør kunne kreves bare dersom det er forskjeller i de faktiske kostnadene for å yte denne tjenesten til forskjellige kunder. Avgiftene som en gitt utsteder skal betale for kredittvurderingstjenester, bør heller ikke avhenge av resultatene eller utfallet av det utførte arbeidet eller avhenge av om tilknyttede (tilleggs)tjenester utføres. Kredittvurderingsbyråene bør dessuten underrette ESMA om de avgiftene de mottar fra de enkelte kunder, og om sin generelle prispolitikk, for å gjøre det mulig å føre et effektivt tilsyn med disse reglene.
- 39) Det er viktig at kredittvurderinger regelmessig gjennomgås slik at det kan utstedes ajourførte og pålitelige statspapirvurderinger, og for å gjøre det lettere for brukerne å forstå dem. Det er også viktig å øke gjennomsiktigheten når det gjelder det analysearbeidet som utføres, det personalet som forbereder statspapirvurderinger, og de antakelsene som ligger til grunn for kredittvurderingsbyråenes kredittvurderinger av statsgjeld.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 40) Det er avgjørende at investorer har tilstrekkelige opplysninger til å vurdere medlemsstatenes kredittverdighet. Innenfor rammen av dens overvåking av medlemsstatenes økonomiske politikk og finanspolitikk innhenter og behandler Kommisjonen opplysninger om alle medlemsstaters økonomiske, finansielle og finanspolitiske situasjon samt resultater, hvorav de fleste offentliggjøres av Kommisjonen og derfor kan anvendes av investorer til å vurdere medlemsstaters potensielle kredittverdighet. Dersom det er hensiktsmessig og opplysningene er tilgjengelige, og med forbehold for relevante fortrolighetsregler, bør Kommisjonen innenfor rammen av sin overvåking av medlemsstatenes økonomiske politikk og finanspolitikk utfylle den eksisterende rapporteringen av medlemsstatenes økonomiske resultater med eventuelle tilleggsopplysninger eller indikatorer, som kan hjelpe investorene med å vurdere medlemsstatenes kredittverdighet. Disse opplysningene bør gjøres tilgjengelige for offentligheten som tillegg til eksisterende publikasjoner og andre offentliggjorte opplysninger, med sikte på å gi investorene ytterligere opplysninger for å hjelpe dem med å vurdere offentlige enheter og deres gjeldsopplysninger. I lys av dette bør Kommisjonen undersøke muligheten for å utvikle en europeisk vurdering av kredittverdigheten for å gjøre det mulig for investorer å foreta en upartisk og objektiv vurdering av medlemsstatenes kredittverdighet, idet det tas hensyn til den særskilte økonomiske og sosiale utvikling. Ved behov bør Kommisjonen framlegge egnede forslag til regelverk.
- 41) I henhold til de nåværende reglene skal den kredittvurderte enheten underrettes om kredittvurderingen tolv timer før den offentliggjøres. For å hindre at slik underretning gis utenfor arbeidstiden, og for å gi den kredittvurderte enheten tilstrekkelig tid til å kontrollere om opplysningene som ligger til grunn for kredittvurderingen, er korrekte, bør den kredittvurderte enheten underrettes en hel arbeidsdag før kredittvurderingen eller kredittutsikten offentliggjøres. En liste over personene som er berettigede til å motta slik underretning, bør begrenses og klart identifiseres av den kredittvurderte enheten.
- 42) På grunn av statspapirvurderingers særtrekk og for å redusere risikoen for volatilitet er det hensiktsmessig og rimelig å kreve at kredittvurderingsbyråer ikke offentliggjør disse kredittvurderinger før handelsplassene i Unionen har stengt for dagen, og minst én time før de åpner. På samme grunnlag er det også hensiktsmessig og rimelig at kredittvurderingsbyråer bør offentliggjøre en kalender ved utgangen av desember måned for de kommende tolv måneder, som fastsetter datoene for offentliggjøring av statspapirvurderinger og, ved behov, tilknyttede kredittutsikter. Disse datoene bør falle på fredager. Bare for statspapirvurderinger utstedt uoppfordret bør antallet av offentliggjøring i kalenderen begrenses til to eller tre. Når det er nødvendig for å oppfylle deres juridiske forpliktelser, bør kredittvurderingsbyråer tillates å avvike fra sine offentliggjorte kalendere dersom de nærmere forklarer grunnene til avviket. Et slikt avvik bør imidlertid ikke finne sted rutinemessig.
- 43) Kommisjonen bør på grunnlag av utviklingen på markedet framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport som behandler hensiktsmessigheten av og framgangsmåter for å støtte et europeisk offentlig kredittvurderingsbyrå som skal ha som oppgave å vurdere kredittverdigheten til medlemsstatenes statsgjeld, og/eller et europeisk kredittvurderingsfond for alle andre kredittvurderinger. Kommisjonen bør ved behov framlegge egnede forslag til regelverk.
- 44) På grunn av statspapirvurderingers særtrekk og for å unngå risikoen for spredning av negative virkninger i Unionen bør uttalelser som varsler endringer for en bestemt gruppe av land, forbys, med mindre de følges av særskilte landrapporter. Videre bør slike meldinger med sikte på å øke gyldigheten av og tilgangen til informasjonskilder som anvendes av kredittvurderingsbyråer i offentlige meldinger om potensielle endringer av statspapirvurderinger, unntatt kredittvurderinger, kredittutsikter og tilhørende pressemeldinger, alltid bygge på opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til og som er gitt med samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder. Dersom den kredittvurderte enhetens rettslige ramme ikke tillater at den kredittvurderte enheten gir disse opplysningene, for eksempel i tilfelle av innsideinformasjon som definert i artikkel 1 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmannipulering (markedsmisbruk)¹³, skal den kredittvurderte enheten ikke gi sitt samtykke.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 45) Av hensyn til gjennomsiktigheten bør kredittvurderingsbyråer, når de offentliggjør sine statspapirvurderinger, i sine pressemeldinger eller rapporter forklare de viktigste faktorene som danner grunnlag for disse kredittvurderingene. Gjennomsiktighet i forbindelse med statspapirvurderinger bør imidlertid ikke være avgjørende for utarbeidingen av nasjonal politikk (økonomisk politikk, sysselsettingspolitikk eller annen politikk). Denne politikken kan utgjøre en faktor i kredittvurderingsbyråets vurdering av kredittverdigheten til en offentlig enhet eller dens finansielle instrumenter, og kan anvendes for å forklare hovedgrunnene til en statspapirvurdering, men direkte eller uttrykkelige krav til eller anbefalinger om denne politikken fra kredittvurderingsbyrået til offentlige enheter, bør ikke tillates. Kredittvurderingsbyråer bør avstå fra enhver direkte eller uttrykkelig politikkanbefaling med hensyn til offentlige enheters politikk.
- 46) Tekniske standarder i finansstjenestesektoren bør sikre tilstrekkelig vern av innskyttere, investorer og forbrukere i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være hensiktsmessig å gi denne myndighet i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, og som framlegges for Kommisjonen.
- 47) Kommisjonen bør vedta de utkastene til tekniske reguleringsstandarder som ESMA utarbeider med hensyn til innholdet, hyppigheten og framleggingen av de opplysningene utsteder skal gi om strukturerte finansielle instrumenter, framleggingen av de opplysningene, herunder om struktur, format, rapporteringsmetode og rapporteringstidspunkt, som kredittvurderingsbyråer skal gi ESMA om den europeiske kredittvurderingsplattformen, samt innholdet i og formatet for den periodiske rapporten om avgiftene som kredittvurderingsbyråene krever, med sikte på ESMA's løpende tilsyn. Kommisjonen bør vedta disse standardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 48) I henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009 kan kredittvurderinger utstedt i tredjestater anvendes for lovgivningsmessige formål dersom de utstedes av kredittvurderingsbyråer

- som er sertifisert i henhold til nevnte forordning eller godkjent av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen i henhold til nevnte forordning. Sertifisering krever at Kommisjonen har vedtatt en beslutning om likeverdighet når det gjelder den berørte tredjestatens lovgivning for kredittvurderingsbyråer, mens godkjenning krever at kredittvurderingsvirksomhet som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat, oppfyller krav som er minst like strenge som de relevante unionsreglene. Noen av bestemmelsene som innføres ved denne forordning, bør ikke få anvendelse på vurderinger av likeverdighet og godkjenning. Dette gjelder bestemmelsene som pålegger forpliktelser bare for utstederne, og ikke for kredittvurderingsbyråene. Dessuten bør bestemmelser som gjelder strukturen i kredittvurderingsmarkedet i Unionen og ikke fastsetter atferdsregler for kredittvurderingsbyråer, ikke tas hensyn til i denne sammenheng. For å gi tredjestater tilstrekkelig tid til å gjennomgå sine rammerregler i forbindelse med de nye materielle bestemmelsene, bør de sistnevnte anvendes på vurderinger av likeverdighet og godkjenning først fra 1. juni 2018. Det er i denne forbindelse viktig å minne om at tredjestaters lovgivning ikke må være identisk med bestemmelsene i denne forordning. Som allerede fastsatt i forordning (EF) nr. 1060/2009 bør det, for at tredjestaters lovgivning skal anses som likeverdig med eller like streng som Unionens regelverk, være tilstrekkelig at den i praksis har samme mål og virkninger.
- 49) Ettersom målene for denne forordning, som er å styrke kredittvurderingsbyråers uavhengighet, å fremme forsvarlige kredittvurderingsprosesser og -metoder, å redusere risikoene som er knyttet til statspapirvurderinger, å redusere risikoen for overdreven tillit til kredittvurderinger hos markedsdeltakere, og å sikre regressrett for investorer, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av den felleseuropeiske strukturen og virkningen av kredittvurderingsvirksomheten som det skal føres tilsyn med, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

¹³ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 50) Kommissjonen bør før utgangen av 2013 framlegge en rapport om muligheten for å opprette et nettverk av mindre kredittvurderingsbyråer for å øke konkurransen på markedet. Denne rapporten bør vurdere Unionens finansielle og ikke-finansielle støtte og insitamenter til opprettelsen av et slikt nettverk, idet det tas hensyn til potensielle interessekonflikter som en slik offentlig finansiering kan føre til.
- 51) EUs datatilsynsmann er blitt hørt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger¹⁴ og har avgitt en uttalelse¹⁵.
- 52) Forordning (EF) nr. 1060/2009 bør derfor endres –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning innføres felles reguleringsmetoder for å fremme integritet, gjennomsiktighet, ansvar, gode styringsmåter og uavhengighet i forbindelse med kredittvurderingsvirksomhet og dermed bidra til bedre kvalitet på de kredittvurderingene som utstedes i Unionen, og til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, samtidig som det oppnås et høyt nivå for forbruker- og investorvern. Det fastsettes vilkår for utstedelse av kredittvurderinger og bestemmelser om kredittvurderingsbyråers, herunder deres aksjeeieres og deleieres, organisasjon og atferd, for å fremme kredittvurderingsbyråers uavhengighet, unngå interessekonflikter og oppnå bedre forbruker- og investorvern.

I denne forordning fastsettes også forpliktelser for utstedere, initiativtakere og organisatorer som er etablert i Unionen, med hensyn til strukturerte finansielle instrumenter.»

- 2) I artikkel 2 nr. 1, artikkel 3 nr. 1 bokstav m), artikkel 4 nr. 2, i innledningen til artikkel 4 nr. 3, i artikkel 4 nr. 4 første og annet ledd, i innledningen til artikkel 5 nr. 1, i artikkel 14 nr. 1 og i vedlegg II nr. 1 erstattes «Fellesskapet» med «Unionen».
- 3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav g) skal lyde:
«g) «lovgivningsmessige formål» bruk av kredittvurderinger for det formål å overholde Unionens regelverk, eller Unionens regelverk slik det gjennomføres i medlemsstatenes nasjonale lovgivning.».
- ii) Ny bokstav pa)-pj) skal lyde:
«pa) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF,
pb) «verdipapirforetak» et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EU,
pc) «forsikringsforetak» et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)¹⁶,
pd) «gjenforsikringsforetak» et gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 4 i direktiv 2009/138/EF,
pe) «tjenestepensjonsforetak» et tjenestepensjonsforetak som definert i artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF,
pf) «forvaltningsselskap» et forvaltningsselskap som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak)¹⁷,
pg) «investeringsforetak» et investeringsforetak som er godkjent i samsvar med direktiv 2009/65/EF,
ph) «forvalter av et alternativt investeringsfond» en AIF-forvalter som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om for-

¹⁴ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

¹⁵ EUT C 139 av 15.5.2012, s. 6.

¹⁶ EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1.

¹⁷ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- valtere av alternative investeringsfond¹⁸,
- pi) «sentral motpart» en sentral motpart som definert i artikkel 2 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre¹⁹, som er godkjent i samsvar med artikkel 14 i nevnte forordning,
- pj) «prospekt» et prospekt offentliggjort i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004,».
- iii) Bokstav q) og r) skal lyde:
- «q) «sektorregelverk» unionsrettsaktene nevnt i bokstav pa)-pj),
- r) «vedkommende sektormyndigheter» vedkommende nasjonale myndigheter som er utpekt i henhold til det relevante sektorregelverket for tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak, forvaltningsselskaper, investeringsselskaper, forvaltere av alternative investeringsfond, sentrale motparter og prospekter.»
- iv) Ny bokstav s)-aa) skal lyde:
- «s) «utsteder» en utsteder som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav h) i direktiv 2003/71/EF,
- t) «initiativtaker» en initiativtaker som definert i artikkel 4 nr. 41 i direktiv 2006/48/EF,
- u) «organisator» en organisator som definert i artikkel 4 nr. 42 i direktiv 2006/48/EF,
- v) «statspapirvurdering»
- i) en kredittvurdering der den kredittvurderte enheten er en stat eller en regional eller lokal myndighet i en stat,
- ii) en kredittvurdering der utstederen av en gjeldsforpliktelse eller finansiell forpliktelse, en obligasjon eller et annet finansielt instrument er en stat eller en regional eller lokal myndighet i en stat eller et spesialforetak for
- en stat eller for en regional eller lokal myndighet,
- iii) en kredittvurdering der utstederen er en internasjonal finansinstitusjon opprettet av to eller flere stater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av den internasjonale finansinstitusjonens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer,
- w) «kredittutsikt» en uttalelse om en kredittvurderings forventede utvikling på kort sikt, mellomlang sikt eller begge deler,
- x) «kredittvurdering utstedt uoppfordret» og «statspapirvurdering utstedt uoppfordret» henholdsvis en kredittvurdering eller en statspapirvurdering som et kredittvurderingsbyrå har tildelt på annen måte enn på anmodning,
- y) «kredittskår» en måling av kredittverdighet foretatt ved at opplysninger oppsummeres og uttrykkes i et allerede eksisterende statistisk system eller en eksisterende statistisk modell, uten ytterligere vesentlige analytiske bidrag til vurderingen fra en kredittvurderingsanalytiker,
- z) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, som er etablert i Unionen,
- aa) «reverdipapirisering» reverdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 40a i direktiv 2006/48/EF.»
- b) Nytt nr. 3 skal lyde:
- «3. I denne forordning menes med «aksjeier» reel eier som definert i artikkel 3 nr. 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme²⁰.»
- 4) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 skal lyde:
- «1. Kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak, forvaltningsselskaper, investeringsselskaper,

¹⁸ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

¹⁹ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

²⁰ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

forvaltere av alternative investeringsfond og sentrale motparter kan bruke kredittvurderinger for lovgivningsmessige formål bare dersom de utstedes av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.

Når et prospekt inneholder en henvisning til en eller flere kredittvurderinger, skal utstederen, tilbyderer eller personen som søker om opptak til notering på et regulert marked, sikre at prospektet også inneholder nøyaktige og tydelige opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen er utstedt av et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.»

b) I nr. 3 skal bokstav b) lyde:

«b) kredittvurderingsbyrået har kontrollert og kan fortløpende dokumentere overfor Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010²¹, at den kredittvurderingsvirksomheten som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat og som fører til utstedelse av de kredittvurderingene som skal godkjennes, oppfyller krav som er minst like strenge som kravene fastsatt i artikkel 6-12 og vedlegg I, unntatt artikkel 6a, 6b, 8a-8c og 11a samt avsnitt B nr. 3 bokstav ba) og nr. 3a og 3b i vedlegg I.»

5) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 6 annet ledd skal bokstav b) lyde:

«b) kredittvurderingsbyråene i tredjestaten er underlagt rettslig bindende bestemmelser som er likeverdige med bestemmelsene i artikkel 6-12 og vedlegg I, unntatt artikkel 6a, 6b, 8a-8c og 11a samt avsnitt B nr. 3 bokstav ba) og nr. 3a og 3b i vedlegg I, og».

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Artikkel 20, 23b, og 24 får anvendelse på kredittvurderingsbyråer som er sertifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 3, og på kredittvurderinger de har utstedt.»

6) Ny artikkel 5a-5c innsettes i avdeling I:

«Artikkel 5a

Finansinstitusjoners overdrevne tillit til kredittvurderinger

1. Enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd skal selv foreta en kredittisikovurdering og ikke ensidig eller automatisk støtte seg til kredittvurderinger når de vurderer en enhets eller et finansielt instruments kredittverdighet.
2. Vedkommende sektormyndigheter som har ansvar for tilsynet med enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd, skal, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av deres virksomhet, overvåke at deres framgangsmåter for kredittisikovurdering er tilstrekkelige, vurdere anvendelsen av henvisninger til kredittvurderinger i avtaler og ved behov oppmuntre dem til å begrense virkningene av slike henvisninger, med sikte på å redusere ensidig og automatisk tillit til kredittvurderinger, i samsvar med spesifikt sektorregelverk.

Artikkel 5b

Kredittvurderinger som anvendes av de europeiske tilsynsmyndighetene og Det europeiske råd for systemrisiko

1. ESMA, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010²² og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010²³, skal ikke henvise til kredittvurderinger i sine retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske standarder dersom henvisningene kan føre til at vedkommende myndigheter, vedkommende sektormyndigheter, enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd eller andre deltakere på finansmarkedet ensidig eller automatisk støtter seg til kredittvurderinger. EBA, EIOPA og ESMA skal derfor innen 31. desember 2013 gjennomgå sine eksisterende retningslinjer og anbefalinger og, når det er hensiktsmessig, fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger.

²¹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

²² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

²³ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko²⁴, skal ikke vise til kredittvurderinger i sine advarsler og anbefalinger dersom henvisningene kan føre til ensidig eller automatisk tillit til kredittvurderinger.

Artikkel 5c

Overdreven tillit til kredittvurderinger i unionsretten

Med forbehold for Kommissjonens initiativrett skal Kommissjonen fortsette å vurdere om henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten fører til eller kan føre til at vedkommende myndigheter, vedkommende sektormyndigheter eller enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd, eller andre deltakere på finansmarkedet ensidig eller automatisk støtter seg til kredittvurderinger, med sikte på å fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten for lovgivningsmessige formål innen 1. januar 2020, forutsatt at egnede alternativer til kredittrisikovurdering identifiseres og gjennomføres.»

- 7) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at kredittvurderingene eller kredittutsiktene de utsteder, ikke er blitt påvirket av eksisterende eller mulige interessekonflikter eller forretningsforbindelser som berører kredittvurderingsbyrået som utsteder kredittvurderingen eller kredittutsikten, byråets aksjeeiere, ledelse, kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, eller enhver person som er direkte eller indirekte tilknyttet byrået gjennom kontroll.»

- b) I nr. 3 skal innledningen lyde:

«3. På anmodning fra et kredittvurderingsbyrå kan ESMA unnta et kredittvurderingsbyrå fra plikten til å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5, 6 og 9 og artikkel 7 nr. 4 dersom kredittvurde-

ringsbyrået kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, og at».

- c) Nytt nr. 4 skal lyde:

«4. Kredittvurderingsbyråer skal opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere en effektiv intern kontrollstruktur for gjennomføring av retningslinjer og framgangsmåter for å forebygge og begrense eventuelle interessekonflikter og for å sikre at kredittvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsgrupper er uavhengige med hensyn til aksjeeiere, administrasjons- og ledelsesorganer og salgs- og markedsføringsvirksomhet. Kredittvurderingsbyråer skal innføre standardmetoder for foretaksstyring, behandling av organisasjonsspørsmål og håndtering av interessekonflikter. De skal regelmessig overvåke og gjennomgå disse standardmetodene for å vurdere deres effektivitet og om de bør ajourføres.»

- 8) Ny artikkel 6a og 6b skal lyde:

«Artikkel 6a

Interessekonflikter i forbindelse med investeringer i kredittvurderingsbyråer

1. En aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå, som har minst 5 % av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået eller i et selskap som kan utøve kontroll over eller ha dominerende innflytelse på dette kredittvurderingsbyrået, skal ha forbud mot å
- inneha 5 % eller mer av kapitalen i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - ha rett eller fullmakt til å utøve 5 % eller mer av stemmerettene i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - ha rett eller fullmakt til å utnevne eller avsette medlemmer av administrasjons- eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - være medlem av administrasjons- eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - utøve eller ha fullmakt til å utøve kontroll over eller dominerende innflytelse på et annet kredittvurderingsbyrå.

Forbudet nevnt i første ledd bokstav

- a) får ikke anvendelse på eierandeler i diversifiserte kollektive investerings-

²⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ordninger, herunder forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, forutsatt at eierandelene i slike ordninger ikke gjør det mulig for aksjeeieren eller medeieren i et kredittvurderingsbyrå å utøve betydelig innflytelse på disse ordningenes forretningsvirksomhet.
2. Denne artikkel får ikke anvendelse på investeringer i andre kredittvurderingsbyråer som tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer.

Artikkel 6b

Lengste tillatte avtaleperiode for et kredittvurderingsbyrå

1. Når et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, skal det ikke utstede kredittvurderinger av nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i mer enn høyst fire år.
2. Når et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om kredittvurdering av reverdipapiriseringer, skal det anmode utstederen om å
- fastsette antallet av kredittvurderingsbyråer som har et avtaleforhold som gjelder utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker,
  - beregne prosentandelen av det samlede antallet utestående kredittvurderte reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker, som hvert kredittvurderingsbyrå utsteder kredittvurderinger av.

Når minst fire kredittvurderingsbyråer vurderer mer enn 10 % av det samlede antallet utestående vurderte reverdipapiriseringer, får begrensningene i nr. 1 ikke anvendelse.

Unntaket nevnt i annet ledd skal fortsette å gjelde minst til kredittvurderingsbyrået inngår en ny avtale om vurdering av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker. Dersom kriteriene i annet ledd ikke er oppfylt når en slik avtale inngås, skal perioden nevnt i nr. 1 beregnes fra den dato den nye avtalen ble inngått.

3. Etter utløpet av en avtale i henhold til nr. 1, skal et kredittvurderingsbyrå ikke inngå en ny avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i en periode av samme varighet som den utløpte avtalen, men ikke lenger enn i fire år.
- Første ledd får også anvendelse på
- et kredittvurderingsbyrå som tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer som kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1,
  - et kredittvurderingsbyrå som er aksjeeier eller deleier i kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1,
  - et kredittvurderingsbyrå der kredittvurderingsbyrået som er nevnt i nr. 1, er aksjeeier eller deleier.
4. Uten hensyn til nr. 1 kan et kredittvurderingsbyrå, når kredittvurderingen av en reverdipapirisering ble utstedt før utløpet av den lengste tillatte avtaleperioden som nevnt i nr. 1, fortsatt på oppfordring overvåke og ajourføre utstedte kredittvurderinger av reverdipapiriseringer i reverdipapiriseringens løpetid.
5. Denne artikkel får ikke anvendelse på kredittvurderingsbyråer som har færre enn 50 ansatte på konsernnivå og deltar i kredittvurderingsvirksomhet, eller som har en årsomsetning fra kredittvurderingsvirksomhet på mindre enn 10 millioner euro på konsernnivå.
6. Dersom et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer før 20. juni 2013, skal perioden nevnt i nr. 1 beregnes fra den datoen.»
- 9) Artikkel 7 nr. 5 skal lyde:
- «5. Godtgjøring og evaluering av resultater for ansatte som deltar i utarbeidningen av kredittvurderinger eller kredittutsikter, samt personer som godkjenner kredittvurderinger eller kredittutsikter, skal ikke være avhengig av inntekten som kredittvurderingsbyrået får fra de kredittvurderte enhetene eller tilknyttet tredjemann.»
- 10) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:
- Nr. 2 skal lyde:

«2. Et kredittvurderingsbyrå skal vedta, gjennomføre og håndheve passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene og kredittutsiktene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysninger byrået har tilgang til og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

som er relevante for analysen innenfor rammen av gjeldende vurderingsmetoder. Det skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at opplysningene som kredittvurderingene og kredittutsiktene bygger på, er av tilfredsstillende kvalitet og kommer fra pålitelige kilder. Kredittvurderingsbyrået skal utstede kredittvurderinger og kredittutsikter der det tas forbehold om at vurderingen gir uttrykk for byråets oppfatning, og at man bør støtte seg til den bare i begrenset utstrekning.

- 2a. Endringer av kredittvurderinger skal utstedes i samsvar med kredittvurderingsbyråets offentliggjorte vurderingsmetoder.»
- b) I nr. 5 skal nytt ledd lyde:
«Statspapirvurderinger skal gjennomgås minst hver sjettede måned.»
- c) Nytt nr. 5a skal lyde:
«5a. Et kredittvurderingsbyrå som har til hensikt å foreta en vesentlig endring av eller anvende nye vurderingsmetoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som kan påvirke en kredittvurdering, skal offentliggjøre de foreslåtte vesentlige endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene på sitt nettsted, med en oppfordring til berørte parter om å framlegge merknader innen en måned sammen med en detaljert forklaring av grunnene til og følgene av de foreslåtte vesentlige endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene.»
- d) I nr. 6 gjøres følgende endringer:
- i) Innledningen skal lyde:
«6. Når et kredittvurderingsbyrå endrer vurderingsmetoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som anvendes i kredittvurderingsvirksomheten i samsvar med artikkel 14 nr. 3, skal det»
- ii) Ny bokstav aa) og ab) skal lyde:
«aa) umiddelbart underrette ESMA og på sitt nettsted offentliggjøre resultatet av samrådet og de nye vurderingsmetodene sammen med en detaljert forklaring av dem samt deres anvendelsesdato,
ab) umiddelbart offentliggjøre på sitt nettsted resultatene av samrådet nevnt i nr. 5a, unntatt når den som har deltatt i samrådet, krever fortrolighet.»

e) Nytt nr. 7 skal lyde:

«7. Dersom et kredittvurderingsbyrå får kjennskap til feil i sine vurderingsmetoder eller i måten de brukes på, skal det umiddelbart

- a) underrette ESMA og alle berørte kredittvurderte enheter om disse feilene og forklare hvordan de påvirker dets kredittvurderinger, herunder behovet for å foreta en gjennomgåelse av utstedte kredittvurderinger,
b) offentliggjøre disse feilene på sitt nettsted dersom feilene påvirker dets kredittvurderinger,
c) rette disse feilene i vurderingsmetodene, og
d) iverksette tiltakene nevnt i nr. 6 bokstav a)-c).»

11) Ny artikkel 8a-8d skal lyde:

«*Artikkel 8a*

Statspapirvurderinger

1. Statspapirvurderinger skal utstedes på en måte som sikrer at den enkelte medlemsstats særtrekk har blitt analysert. En uttalelse som varsler endringer for en bestemt gruppe av land, skal være forbudt, med mindre den følges av særskilte landrapporter. Slike rapporter skal offentliggjøres.
2. Andre offentlige meldinger enn kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilhørende pressemeldinger eller rapporter som nevnt i vedlegg I avsnitt D del I nr. 5, som gjelder potensielle endringer av statspapirvurderinger, skal ikke bygge på opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til, dersom disse er gitt uten samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder, eller dersom det ikke er noen rettmessig grunn til at den kredittvurderte enheten ikke bør gi sitt samtykke til at opplysningene offentliggjøres.
3. Et kredittvurderingsbyrå skal, idet det tas hensyn til artikkel 8 nr. 5 annet ledd, på sitt nettsted ved utgangen av desember måned for de følgende tolv måneder offentliggjøre en kalender som fastsetter høyst tre datoer for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt uoppfordret og tilknyttede kredittutsikter, og som fastsetter datoene for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt på oppfordring og tilknyttede kredittutsikter, og årlig sende denne til ESMA

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

i samsvar med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3. Disse datoene bør falle på fredager.

4. Avvik fra kalenderen for offentliggjøringen av statspapirvurderinger eller tilknyttede kredittutsikter skal være mulig bare når det er nødvendig for at kredittvurderingsbyrået skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 8 nr. 2, artikkel 10 nr. 1 og artikkel 11 nr. 1, og skal følges av en detaljert forklaring av grunnene til avviket fra den offentliggjorte kalenderen.

Artikkel 8b

Opplysninger om strukturerte finansielle instrumenter

1. Utstederen av et strukturert finansielt instrument samt dets initiativtaker og organisator som er etablert i Unionen, skal på ESMA's nettsted i samsvar med nr. 4, i fellesskap offentliggjøre opplysninger om kredittkvaliteten og utviklingen for de eiendelene som er underliggende for det strukturerte finansielle instrumentet, verdipapiriseringstransaksjonens struktur, kontantstrømmene og eventuell sikkerhet for et verdipapiriseringsengasjement, samt opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre omfattende og godt underbygde stresstester på kontantstrømmene og verdien på sikkerheten som stilles for de underliggende engasjementene.
2. Forpliktelsen til å offentliggjøre opplysninger i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse dersom offentliggjøringen vil være i strid med bestemmelser i nasjonal lovgivning eller unionsretten om kildevern eller behandling av personopplysninger.
3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette
  - a) hvilke opplysninger personene som er nevnt i nr. 1, skal offentliggjøre for å oppfylle forpliktelsen i nr. 1 i samsvar med nr. 2,
  - b) hvor ofte opplysningene som er nevnt i bokstav a), skal ajourføres,
  - c) hvordan opplysningene som er nevnt i bokstav a), skal framlegges i en standardmal for offentliggjøring.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 21. juni 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter fram-

gangsmåten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

4. ESMA skal opprette et nettsted for offentliggjøring av opplysningene om strukturerte finansielle instrumenter som nevnt i nr. 1.

Artikkel 8c

Dobbel kredittvurdering av strukturerte finansielle instrumenter

1. Når en utsteder eller en tilknyttet tredjemann har til hensikt å anmode om kredittvurdering av et strukturert finansielt instrument, skal den utnevne minst to kredittvurderingsbyråer til å foreta kredittvurderinger uavhengig av hverandre.
2. Utstederen eller en tilknyttet tredjemann som nevnt i nr. 1 skal sikre at de utnevnte kredittvurderingsbyråene oppfyller følgende vilkår:
  - a) de tilhører ikke samme gruppe av kredittvurderingsbyråer,
  - b) de er ikke aksjeeiere eller deleiere i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - c) de har ikke rett eller fullmakt til å utøve stemmeretter i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - d) de har ikke rett eller fullmakt til å utnevne eller avsette medlemmer av administrasjons- eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - e) ingen av medlemmene av deres administrasjons- eller tilsynsorganer er medlem av administrasjons- eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
  - f) de verken utøver eller har fullmakt til å utøve kontroll over eller dominerende innflytelse på et annet kredittvurderingsbyrå.

Artikkel 8d

Bruk av flere kredittvurderingsbyråer

1. Når en utsteder eller en tilknyttet tredjemann har til hensikt å utnevne minst to kredittvurderingsbyråer til kredittvurdering av samme utstedelse eller enhet, skal utstederen eller en tilknyttet tredjemann overveie muligheten for å utnevne minst ett kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, og som utstederen eller en tilknyttet tredjemann anser å være i stand til å vurdere den

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

berørte utstedelsen eller enheten, forutsatt at det i henhold til ESMA's liste nevnt i nr. 2 finnes et tilgjengelig kredittvurderingsbyrå som kan vurdere den berørte utstedelsen eller enheten. Når utstederen eller en tilknyttet tredjemann ikke utnevner minst et kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, skal dette registreres.

2. For å lette utstederens eller en tilknyttet tredjemanns vurdering i henhold til nr. 1 skal ESMA årlig på sitt nettsted offentliggjøre en liste over registrerte kredittvurderingsbyråer med angivelse av deres samlede markedsandel og hvilke typer kredittvurderinger som er utstedt, som utstederen kan bruke som et utgangspunkt for sin vurdering.

3. Ved anvendelsen av denne artikkel skal den samlede markedsandelen måles med utgangspunkt i årsomsetningen fra kredittvurderingsvirksomhet og tilleggstjenester, på konsernplan.»

12) I artikkel 10 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre alle kredittvurderinger, kredittutsikter og enhver beslutning om å avbryte en kredittvurdering, på ikke selektivt grunnlag og til rett tid. Ved en beslutning om å avbryte en kredittvurdering skal opplysningene som offentliggjøres, inneholde en fullstendig begrunnelse.

Første ledd får også anvendelse på kredittvurderinger som distribueres til abonnenter.

2. Kredittvurderingsbyråer skal sikre at kredittvurderinger og kredittutsikter framlegges og behandles i samsvar med kravene i vedlegg I avsnitt D, og de skal ikke framlegge andre opplysninger enn dem som gjelder kredittvurderingene.

2a. Kredittvurderinger, kredittutsikter og opplysninger knyttet til disse skal, til de offentliggjøres, anses som innsideinformasjon som definert i og i samsvar med direktiv 2003/6/EF.

Artikkel 6 nr. 3 i nevnte direktiv får anvendelse mutatis mutandis på kredittvurderingsbyråer med hensyn til deres forpliktelse til fortrolighet og deres forpliktelse til å føre en liste over personer som har tilgang til kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilknyttede opplysninger før offentliggjøringen.

Listen over personer som får tilgang til kredittvurderinger, kredittutsikter og til-

knyttede opplysninger før de offentliggjøres, skal begrenses til personer som hver kredittvurdert enhet identifiserer for dette formål.»

13) I artikkel 10 nr. 5 skal første ledd lyde:

«5. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder en kredittvurdering uoppfordret, skal det tydelig angi i kredittvurderingen, ved hjelp av en klart synlig egen fargekode for vurderingskategorien, om den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann har deltatt i kredittvurderingsprosessen og om kredittvurderingsbyrået har hatt tilgang til regnskaper, ledelsens dokumenter og andre relevante interne dokumenter fra den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann.»

14) Artikkel 11 nr. 2 skal lyde:

«2. Et registrert eller sertifisert kredittvurderingsbyrå skal gjøre tilgjengelig i et sentralt datalager opprettet av ESMA opplysninger om byråets tidligere resultater, herunder hvor ofte vurderingene er blitt endret, og opplysninger om tidligere utstedte kredittvurderinger og endringer av dem. Et slikt kredittvurderingsbyrå skal gi opplysninger til datalageret i en standardisert form fastsatt av ESMA. ESMA skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten og hvert år offentliggjøre et sammendrag av de viktigste utviklingstrekkene.»

15) Ny artikkel 11a skal lyde:

«Artikkel 11a

Den europeiske kredittvurderingsplattformen

1. Et registrert eller sertifisert kredittvurderingsbyrå skal, når det utsteder en kredittvurdering eller kredittutsikt, oversende kredittvurderingsopplysninger til ESMA, herunder kredittvurderingen av og kredittutsiktene for det vurderte instrumentet, opplysninger om typen av kredittvurdering, typen av vurderingsvirksomhet og dato og tidspunkt for offentliggjøringen.

2. ESMA skal offentliggjøre hver enkelt kredittvurdering som den har mottatt i henhold til nr. 1, på et nettsted («den europeiske kredittvurderingsplattformen»).

Det sentrale datalageret nevnt i artikkel 11 nr. 2 skal inngå i den europeiske kredittvurderingsplattformen.

3. Denne artikkel får ikke anvendelse på kredittvurderinger eller kredittutsikter som

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

bare utarbeides og framlegges for investorer mot en avgift.»

16) I artikkel 14 nr. 3 skal nytt ledd lyde:

«Med forbehold for annet ledd skal kredittvurderingsbyrået underrette ESMA om de planlagte vesentlige endringene av vurderingsmetodene, modellene eller de grunnleggende forutsetningene eller de foreslåtte nye vurderingsmetodene, modellene eller grunnleggende forutsetningene, når kredittvurderingsbyrået offentliggjør de foreslåtte endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene på sitt nettsted i samsvar med artikkel 8 nr. 5a. Etter utløpet av samrådsperioden skal kredittvurderingsbyrået underrette ESMA om eventuelle endringer som følge av samrådet.»

17) Artikkel 18 nr. 2 skal lyde:

«2. ESMA skal underrette Kommisjonen, EBA, EIOPA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter om enhver beslutning som treffes i henhold til artikkel 16, 17 eller 20.»

18) Artikkel 19 nr. 1 skal lyde:

«1. ESMA skal innkreve avgifter fra kredittvurderingsbyråene i samsvar med denne forordning og kommisjonsforordningen nevnt i nr. 2. Disse avgiftene skal fullt ut dekke ESMAAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av, sertifisering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og godtgjøring av kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 30.»

19) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette».

ii) Bokstav e) skal lyde:

«e) innholdet i og formatet for registrerte og sertifiserte kredittvurderingsbyråers periodiske rapportering av kredittvurderingsopplysninger for ESMA med sikte på løpende tilsyn.»

iii) Etter bokstav e) innsettes følgende ledd:

«ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 21. juni 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstan-

dardene nevnt i første ledd etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

b) Nytt nr. 4a og 4b skal lyde:

«4a. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette

a) innholdet i og framleggingen av de opplysningene, herunder struktur, format, metode og rapporteringstidspunkt, som kredittvurderingsbyråer skal gi ESMA i henhold til artikkel 11a nr. 1, og

b) innholdet i og formatet for periodisk rapportering av avgifter som kreves av kredittvurderingsbyråer med sikte på ESMAAs løpende tilsyn.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 21. juni 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4b. ESMA skal utarbeide en rapport om muligheten for å opprette en eller flere innplasseringer for kredittvurderinger som er oversendt i henhold til artikkel 11a nr. 1, og skal oversende rapporten til Kommisjonen innen 21. juni 2015. Rapporten skal særlig vurdere

a) muligheten for, kostnadene ved og nytten av å opprette en eller flere innplasseringer,

b) hvordan en eller flere innplasseringer kan skapes uten at det gir et villedende bilde av kredittvurderinger i lys av forskjellige vurderingsmetoder,

c) eventuelle virkninger som innplasseringer kan ha for de tekniske reguleringsstandardene som hittil er utarbeidet i forbindelse med artikkel 21 nr. 4a bokstav a) og b).

ESMA skal rådføre seg med EBA og EIOPA om første ledd bokstav a) og b).»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. ESMA skal årlig offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av hvordan kredittvurde-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ringsbyråene som er registrert i samsvar med denne forordning, gjennomfører vedlegg I, og en vurdering av anvendelsen av godkjenningsordningen nevnt i artikkel 4 nr. 3.»

20) I artikkel 22a skal overskriften lyde:

«Undersøkelse av om metodekravene er oppfylt».

21) Artikkel 25a skal lyde:

«Artikkel 25a

Vedkommende sektormyndigheter med ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 og artikkel 5a og 8b8d

Vedkommende sektormyndigheter skal ha ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 og artikkel 5a og 8b-8d i samsvar med det relevante sektorregelverket.»

22) Ny avdeling IIIA skal lyde:

«Avdeling IIIA

Kredittvurderingsbyråers erstatningsansvar

Artikkel 35a

Erstatningsansvar

1. Når et kredittvurderingsbyrå forsettlig eller grovt uaktsomt har begått en overtredelse som er oppført i vedlegg III, og det har påvirket en kredittvurdering, kan en investor eller utsteder kreve skadeserstatning fra et kredittvurderingsbyrå for tap som skyldes denne overtredelsen.

En investor kan kreve skadeserstatning i henhold til denne artikkel når den kan vise at den med rimelighet i samsvar med artikkel 5a nr. 1, eller på annen måte med behørig aktsomhet, har lagt en kredittvurdering til grunn for en beslutning om å investere i, beholde eller avhende et finansielt instrument som er omfattet av denne kredittvurderingen.

En utsteder kan kreve skadeserstatning i henhold til denne artikkel når den kan vise at den eller dens finansielle instrumenter er omfattet av denne kredittvurderingen, og at overtredelsen ikke skyldtes villedende og unøyaktige opplysninger som utstederen har gitt kredittvurderingsbyrået direkte eller gjennom offentlig tilgjengelige opplysninger.

2. Det skal være investors eller utsteders ansvar å framlegge nøyaktige og utførlige opplysninger om at kredittvurderingsbyrået har begått en overtredelse i henhold til denne forordning, og at overtredelsen

har påvirket den utstedte kredittvurderingen.

Vedkommende nasjonale domstol skal vurdere hva som utgjør nøyaktige og utførlige opplysninger, idet det tas hensyn til at investoren eller utstederen kanskje ikke har tilgang til opplysninger som kredittvurderingsbyrået har tilgang til.

3. Kredittvurderingsbyråers erstatningsansvar som nevnt i nr. 1 kan bare begrenses på forhånd, når begrensningen er

- rimelig og forholdsmessig, og
- tillatt i gjeldende nasjonale lovgivning i samsvar med nr. 4.

Enhver begrensning som ikke er i samsvar med første ledd, eller enhver utelukkelse av erstatningsansvar har ingen rettsvirkning.

4. Begrepene «skade», «hensikt», «grovt uaktsomt», «med rimelighet», «behørig aktsomhet», «innflytelse» og «forholdsmessig», som anvendes i denne artikkel, men som ikke er definerte, skal tolkes og anvendes i samsvar med gjeldende nasjonale lovgivning, som fastsatt i relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Spørsmål om kredittvurderingsbyråets erstatningsansvar som ikke er omfattet av denne forordning, skal omfattes av gjeldende nasjonale lovgivning, som fastsatt i relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Relevante bestemmelser i internasjonal privatrett skal ligge til grunn for valget av vedkommende domstol for å avgjøre et sivil erstatningskrav som er stilt av en investor eller utsteder.

5. Denne artikkel utelukker ikke ytterligere sivile erstatningskrav i samsvar med nasjonal lovgivning.

6. Regressretten i henhold til denne artikkel skal ikke hindre ESMA i fullt ut å utøve sin myndighet i henhold til artikkel 36a.»

23) I artikkel 36a nr. 2 første ledd gjøres følgende endringer:

a) Bokstav a) og b) skal lyde:

«a) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 26a-26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 og 55-62 skal bøtene være på minst 500 000 euro og høyst 750 000 euro,

b) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 6-8, 16-18, 21-22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42-42b, 45-49a og 52-54 skal bøtene være på minst 300 000 euro og høyst 450 000 euro,».

b) Bokstav d) og e) skal lyde:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- «d) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 1 og 6-9 skal bøtene være på minst 50 000 euro og høyst 150 000 euro,
- e) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 2 og 3a-5 skal bøtene være på minst 25 000 euro og høyst 75 000 euro,».
- c) Bokstav h) skal lyde:
- «h) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 20a og vedlegg III avsnitt III nr. 4-4c, 6, 8 og 10 skal bøtene være på minst 90 000 euro og høyst 200 000 euro,».
- 24) I artikkel 39 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 og 3 oppheves,
- b) Nytt nr. 4-6 skal lyde:
- «4. Kommisjonen skal etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA gjennomgå situasjonen på kredittvurderingsmarkedet for strukturerte finansielle instrumenter, særlig kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen innen 1. juli 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, ved behov sammen med et forslag til regelverk, der særlig følgende vurderes:
- a) tilgangen til tilstrekkelige valgmuligheter for å oppfylle kravene i artikkel 6b og 8c,
- b) om det er hensiktsmessig å forkorte eller forlenge den lengste tillatte avtaleperioden nevnt i artikkel 6b nr. 1 og den korteste perioden før kredittvurderingsbyrået igjen kan inngå en avtale med en utsteder eller en tilknyttet tredjemann om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer som nevnt i artikkel 6b nr. 3,
- c) om det er hensiktsmessig å endre unntaket nevnt i artikkel 6b nr. 2 annet ledd.
5. Kommisjonen skal etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA gjennomgå situasjonen på kredittvurderingsmarkedet. Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen innen 1. januar 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, ved behov sammen med et forslag til regelverk, der særlig følgende vurderes:
- a) om det er nødvendig å utvide anvendelsesområdet for forpliktelsene nevnt i artikkel 8b slik at det også omfatter andre finansielle kredittprodukter,
- b) om kravene nevnt i artikkel 6, 6a og 7 har begrenset interessekonflikter tilstrekkelig,
- c) om omfanget av rotasjonsordningen nevnt i artikkel 6b bør utvides til andre eiendelsklasser, og om det er hensiktsmessig å anvende perioder av forskjellig lengde for forskjellige eiendelsklasser,
- d) om eksisterende og alternative godtgjøringsmodeller er hensiktsmessige,
- e) om det er behov for å gjennomføre andre tiltak for å fremme konkurranse på kredittvurderingsmarkedet,
- f) om det er hensiktsmessig å ta ytterligere initiativer for å fremme konkurranse på kredittvurderingsmarkedet i lys av utviklingen i sektorens struktur,
- g) om det er behov for å foreslå tiltak for å håndtere overdreven tillit til kredittvurderinger,
- h) graden av markedskonsentrasjon, risiko som oppstår på grunn av konsentrasjon, og følgene for den overordnede stabiliteten i finanssektoren.
6. Kommisjonen skal minst en gang i året underrette Europaparlamentet og Rådet om eventuelle nye beslutninger om likeverdighet nevnt i artikkel 5 nr. 6 som er blitt vedtatt i løpet av rapporteringsperioden.»
- 25) Artikkel 39a skal lyde:
- «Artikkel 39a
- ESMAs personale og ressurser**
- Innen 21. juni 2014 skal ESMA vurdere de behov for personale og ressurser som oppstår som følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og skal framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.»
- 26) Ny artikkel 39b skal lyde:
- «Artikkel 39b
- Rapporteringsplikt**
1. Kommisjonen skal innen 31. desember 2014 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om
- a) de tiltakene som er truffet for å fjerne henvisninger til kredittvurderinger som fører til eller kan føre til ensidig og automatisk tillit til slike, og
- b) alternative verktøy som kan gi investorer mulighet til selv å foreta en vurdering av utsteders og finansielle instrumenters kredittrisiko,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

med sikte på å fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten for lovgivningsmessige formål innen 1. januar 2020, forutsatt at egnede alternativer identifiseres og gjennomføres. ESMA skal gi Kommisjonen tekniske råd innenfor rammen av dette nummer.

2. Kommisjonen skal, idet det tas hensyn til situasjonen på markedet, innen 31. desember 2014 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvikle en europeisk kredittverdighetsvurdering for statsgjeld.

Kommisjonen skal, idet det tas hensyn til resultatene av rapporten nevnt i første ledd og situasjonen på markedet, innen 31. desember 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt det er hensiktsmessig og mulig å opprette et europeisk kredittvurderingsbyrå som har som formål å vurdere kredittverdigheten til medlemsstatenes statsgjeld, og/eller et europeisk kredittvurderingsfond for alle andre kredittvurderinger.

3. Kommisjonen skal innen 31. desember 2013 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om muligheten for å opprette et nettverk av mindre kredittvurderingsbyråer for å øke konkurransen på markedet. Denne rapporten skal vurdere den finansielle og ikke-finansielle støtten til opprettelsen av et slikt nettverk, idet det tas hensyn til potensielle interessekonflikter som en slik offentlig finansiering kan føre til. I lys av denne rapportens resultater og etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA, kan Kommisjonen revurdere og foreslå endring av artikkel 8d.»

27) Vedlegg I endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

28) Vedlegg III endres i samsvar med vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Uten hensyn til første ledd

- 1) får artikkel 1 nr. 7 bokstav a), nr. 9 og nr. 10 punkt 11 i forbindelse med artikkel 8d i forord-

ning (EF) nr. 1060/2009, samt artikkel 1 nr. 12 og 27 i denne forordning, anvendelse fra 1. juni 2018 med hensyn til den vurderingen som er nevnt i

- a) artikkel 4 nr. 3 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, av om tredjestaters krav er minst like strenge som kravene i nevnte bokstav, og
  - b) artikkel 5 nr. 6 annet ledd bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, av om kredittvurderingsbyråer i tredjestater er underlagt rettslig bindende bestemmelser som er likeverdige med bestemmelsene i nevnte bokstav,
- 2) får artikkel 1 nr. 8 i denne forordning i forbindelse med artikkel 6a nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1060/2009 anvendelse fra 21. juni 2014 når det gjelder aksjeeiere eller deleiere i et kredittvurderingsbyrå, som per 15. november 2011 innehadde 5 % eller mer av kapitalen i flere enn ett kredittvurderingsbyrå,
  - 3) får artikkel 1 nr. 15 anvendelse fra 21. juni 2015.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 21. mai 2013.

For Europaparlamentet	For Rådet
M. SCHULZ	L. CREIGHTON
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg I

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) I avsnitt B gjøres følgende endringer:
  - a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal påvise, løse eller håndtere samt klart og tydelig opplyse om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, samt personer som godkjenner kredittvurderinger og kredittutsikter.»
  - b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:
    - i) I første ledd skal innledningen lyde:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- «3. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke utstede en kredittvurdering eller kredittutsikt i følgende tilfeller, eller skal, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt, umiddelbart opplyse om at kredittvurderingen eller kredittutsikten eventuelt kan ha blitt påvirket av følgende:».
- ii) Ny bokstav aa) innsettes etter bokstav a):
- «aa) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå, som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann, eller av enhver annen eierandel i den kredittvurderte enheten eller tredjemann, unntatt eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger og forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, som ikke gir vedkommende mulighet til å utøve betydelig innflytelse på ordningens forretningsvirksomhet,».
- iii) Ny bokstav ba) innsettes etter bokstav b):
- «ba) kredittvurderingen utstedes for den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann, som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået,».
- iv) Ny bokstav ca) innsettes etter bokstav c):
- «ca) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå, som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, er medlem av den kredittvurderte enhetens eller en tilknyttet tredjemanns administrasjons- eller tilsynsorganer.»
- v) Annet ledd skal lyde:
- «Et kredittvurderingsbyrå skal også umiddelbart vurdere om det er grunnlag for å foreta en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen eller kredittutsikten.»
- c) Nytt nr. 3a-3c skal lyde:
- «3a. Et kredittvurderingsbyrå skal opplyse om at en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt kan bli påvirket av ett av følgende:
- a) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå, som innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i den kredittvurderte enheten eller av en tilknyttet tredjemann eller av enhver annen eierandel i den kredittvurderte enheten eller tredjemann. Dette utelukker eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger og forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, som ikke gir vedkommende mulighet til å utøve betydelig innflytelse på ordningens forretningsvirksomhet,
- b) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå, som innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, er medlem av den kredittvurderte enhetens eller en tilknyttet tredjemanns administrasjons- eller tilsynsorganer.
- 3b. Forutsatt at kredittvurderingsbyrået kjenner til eller burde kjenne til opplysningene, skal forpliktelsene i nr. 3 bokstav aa), ba) og ca) og nr. 3a også gjelde for
- a) indirekte aksjeeiere som er omfattet av artikkel 10 i direktiv 2004/109/EF, og
- b) selskaper som direkte eller indirekte utøver kontroll over eller dominerende innflytelse på kredittvurderingsbyrået, og som er

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

omfattet av artikkel 10 i direktiv 2004/109/EF.

- 3c. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at avgifter som kreves av kundene for utstedelse av kredittvurderinger og yting av tilleggstjenester, ikke innebærer forskjellsbehandling og beregnes på grunnlag av faktiske kostnader. Avgifter som kreves for kredittvurderingstjenester, skal ikke avhenge av nivået for den kredittvurderingen som kredittvurderingsbyrået utsteder, eller av andre resultater av det utførte arbeidet.»
- d) I nr. 4 skal første ledd lyde:
- «4. Verken et kredittvurderingsbyrå eller en person som direkte eller indirekte innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, skal yte konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til dennes foretaksstruktur, juridiske struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.»
- e) I nr. 7 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav a) skal lyde:
- «a) for hver kredittvurdering og kredittutsikt, opplysninger om hvilke kredittvurderingsanalytikere som har deltatt i fastsettelsen av kredittvurderingen eller kredittutsikten, hvilke personer som har godkjent kredittvurderingen eller kredittutsikten, om kredittvurderingen er gjort på anmodning eller uoppfordret samt datoen for kredittvurderingen.».
- ii) Bokstav d) skal lyde:
- «d) dokumentasjon om de fastlagte framgangsmåtene og vurderingsmetodene som kredittvurderingsbyrået bruker for å fastsette kredittvurderinger og kredittutsikter.».
- iii) Bokstav e) skal lyde:
- «e) intern dokumentasjon og interne saksdokumenter, herunder opplysninger og arbeidsdokumenter som ikke er blitt offentliggjort, som danner grunnlag for beslutninger om kredittvurderinger og kredittutsikter.».
- 2) I avsnitt C gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 2 skal innledningen lyde:
- «2. Ingen person nevnt i nr. 1 skal delta i eller på annen måte påvirke fastsettelsen av en kredittvurdering av eller kredittutsikt for en bestemt kredittvurdert enhet dersom denne personen.».
- b) Nr. 3 bokstav b) skal lyde:
- «b) ikke gir videre opplysninger om kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger, mulige framtidige kredittvurderinger eller kredittutsikter, unntatt til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann.».
- c) Nr. 7 skal lyde:
- «7. En person nevnt i nr. 1 kan først tiltre en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann når det har gått seks måneder siden utstedelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt.»
- d) Nr. 8 skal lyde:
- «8. Ved anvendelsen av artikkel 7 nr. 4
- a) skal kredittvurderingsbyråer sikre at de ledende kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fire år,
- b) skal andre kredittvurderingsbyråer enn dem som utstederen eller en tilknyttet tredjemann har utnevnt, og alle kredittvurderingsbyråer som utsteder statspapirvurderinger, sikre at
- i) kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fem år,
- ii) personer som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst sju år.
- Personene nevnt i første ledd bokstav a) og b) skal ikke delta i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann nevnt i første ledd, i to år etter utløpet av tidsrommene fastsatt i nevnte bokstaver.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3) Overskriften til avsnitt D skal lyde:

«Regler for framlegging av kredittvurderinger og kredittutsikter»

4) I avsnitt D del I gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at det i en kredittvurdering og kredittutsikt klart og tydelig angis navn på og stilling for den ledende kredittvurderingsanalytiker for den aktuelle kredittvurderingen samt navn på og stilling for personen med hovedansvar for å godkjenne kredittvurderingen eller kredittutsikten.

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) skal lyde:

«a) alle vesentlige kilder, herunder den kredittvurderte enheten eller, dersom det er aktuelt, en tilknyttet tredjemann, som ble brukt til å utarbeide kredittvurderingen eller kredittutsikten, angis sammen med en opplysning om hvorvidt kredittvurderingen eller kredittutsikten er blitt framlagt for den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann og deretter endret før den ble utstedt.»

ii) Bokstav d) og e) skal lyde:

«d) det klart og tydelig opplyses om den dato kredittvurderingen første gang ble frigitt for spredning og tidspunkt for siste ajourføring, herunder eventuelle kredittutsikter,

e) det gis opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen gjelder et nylig utstedt finansielt instrument og hvorvidt kredittvurderingsbyrået vurderer det finansielle instrumentet for første gang, og

f) når det gjelder en kredittutsikt, angis det tidsrommet der det ventes en endring av kredittvurderingen.

Kredittvurderingsbyråene skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter også ta med en henvisning til historiske misligholdsrater som ESMA offentliggjør i et sentralt datalager i samsvar med artikkel 11 nr. 2, sammen med en forklaring av betydningen av disse misligholdsratene.»

c) Nytt nr. 2a skal lyde:

«2a. Når et kredittvurderingsbyrå offentliggjør vurderingsmetoder,

modeller og grunnleggende forutsetninger, skal de følges av en veiledning som forklarer forutsetninger, parametere, begrensninger og usikkerhet med hensyn til modellene og vurderingsmetodene som anvendes ved kredittvurderinger, herunder simuleringer av stressituasjoner som er utført av byrået i forbindelse med kredittvurderingene, kredittvurderingsopplysninger om de kontantstrømsanalysene det har utført eller støtter seg til, samt eventuelle forventede endringer av kredittvurderingen. Veiledningen skal være tydelig og lett å forstå.»

d) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kredittvurderingsbyrået skal underrette den kredittvurderte enheten i dennes arbeidstid og minst en hel virkedag før offentliggjøringen av kredittvurderingen eller kredittutsikten. Disse opplysningene skal omfatte de viktigste betraktningene som ligger til grunn for kredittvurderingen eller kredittutsikten, slik at enheten har en mulighet til å gjøre kredittvurderingsbyrået oppmerksom på eventuelle faktafeil.»

e) I artikkel 4 skal første ledd lyde:

«4. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter angi klart og tydelig vurderingens eller utsiktens eventuelle egenskaper og begrensninger. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter særlig angi tydelig om det anser at kvaliteten på de opplysningene som er tilgjengelige om den kredittvurderte enheten, er tilfredsstillende, og i hvilken grad det har kontrollert opplysningene som er blitt framlagt av den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann. Dersom en kredittvurdering eller kredittutsikt omfatter en type enhet eller finansielt instrument som det finnes begrensede historiske opplysninger om, skal kredittvurderingsbyrået klart og tydelig angi slike begrensninger.»

f) I artikkel 5 skal første ledd lyde:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- «5. Når et kredittvurderingsbyrå offentliggjør en kredittvurdering eller kredittutsikt, skal det i sine pressemeldinger eller rapporter redegjøre for de viktigste faktorene som ligger til grunn for kredittvurderingen eller kredittutsikten.»
- g) Nytt nr. 6 skal lyde:
- «6. Et kredittvurderingsbyrå skal fortløpende offentliggjøre opplysninger på sitt nettsted og underrette ESMA om alle enheter eller gjeldsinstrumenter som det har mottatt til en første gjennomgåelse eller en foreløpig vurdering. Opplysningene skal offentliggjøres uavhengig av om utstederne inngår en kontrakt med kredittvurderingsbyrået om en endelig vurdering.»
- 5) Nr. 3 og 4 i avsnitt D del II oppheves.
- 6) I avsnitt D skal ny del III lyde:
- «III. Tilleggskrav til statspapirvurderinger
1. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt, skal det samtidig framlegge en detaljert undersøkelsesrapport som forklarer alle forutsetninger, parametere, begrensninger og usikkerhet og andre opplysninger som er tatt hensyn til ved utarbeidingen av den berørte statspapirvurderingen eller kredittutsikten. Rapporten skal være offentlig tilgjengelig, klar og lett forståelig.
  2. En offentlig tilgjengelig undersøkelsesrapport som følger etter en endring i forhold til den tidligere statspapirvurderingen eller den tilknyttede kredittutsikten, skal inneholde minst følgende:
    - a) en detaljert vurdering av endringene i de kvantitative hypotesene med en begrunnelse for den endrede vurderingen og deres relative vektning. Den detaljerte vurderingen bør inneholde en beskrivelse av følgende: inntekt per innbygger, BNP-vekst, inflasjon, budsjettbalanse, utenriksbalanse, utenlandsgjeld, en indikator for økonomisk utvikling, en indikator for mislighold og eventuelle andre faktorer som det er tatt hensyn til. Dette bør utfylles med den relative vektningen av hver enkelt faktor,
    - b) en detaljert vurdering av endringene i de kvalitative hypotesene med en begrunnelse for den endrede vurderingen og deres relative vektning,
    - c) en detaljert beskrivelse av risikoer, begrensninger og usikkerhet knyttet til den endrede vurderingen, og
    - d) et sammendrag av møteprotokollen i den kredittvurderingskomiteen som har truffet beslutning om den endrede vurderingen.
3. Uten at det berører vedlegg I avsnitt D del I nr. 3 skal et kredittvurderingsbyrå når det utsteder statspapirvurderinger eller tilknyttede kredittutsikter, offentliggjøre disse i samsvar med artikkel 8a etter at de regulerte markedene er stengt for dagen, og minst én time før de åpner.
4. Uten at det berører vedlegg I avsnitt D del I nr. 5, der det er fastsatt at et kredittvurderingsbyrå når det offentliggjør en kredittvurdering, i sine pressemeldinger eller rapporter skal forklare de viktigste faktorene som ligger til grunn for kredittvurderingen, og selv om nasjonal politikk kan være en faktor som ligger til grunn for en statspapirvurdering, skal politiske anbefalinger, forskrifter eller retningslinjer for kredittvurderte enheter, herunder stater eller staters regionale eller lokale myndigheter, ikke inngå som en del av statspapirvurderinger eller kredittutsikter.»
- 7) I avsnitt E del I skal nr. 3 lyde:
- «3. kredittvurderingsbyråets retningslinjer med hensyn til offentliggjøring av kredittvurderinger og andre tilhørende meldinger, herunder kredittutsikter.»
- 8) I avsnitt E del II nr. 2 skal første ledd skal bokstav a) lyde:
- «a) en liste over avgifter som er innkrevd fra hver kunde for individuelle kredittvurderinger og eventuelle tilleggstjenester,
- aa) dets prispolitikk, herunder avgiftstrukturen og priskriteriene for kredittvurderinger i de ulike eiendelsklassene.»
- 9) I avsnitt E del III gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 3 skal lyde:
- «3. statistikk over personalfordelingen på arbeid med nye kredittvurderinger, gjennomgåelse av kredittvurderinger

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og evaluering av metoder og modeller samt fordelingen av personale i den øverste ledelsen, og over personalfordelingen for hver vurderingsvirksomhet med hensyn til forskjellige eiendelsklasser (foretak – strukturerte finansielle instrumenter – statspapirer),».

b) Nr. 7 skal lyde:

«7. finansielle opplysninger om kredittvurderingsbyråets inntekt, herunder dets samlede omsetning, fordelt på inntekter fra kredittvurdering og tilleggstjenester med en fullstendig beskrivelse av hver kategori, herunder inntekter fra tilleggstjenester til kredittvurderingstjenesters kunder og avgiftenes fordeling på kredittvurderinger for forskjellige eiendelsklasser.» Opplysningene om samlet omsetning skal også omfatte omsetningens geografiske fordeling på inntekter som er tjent henholdsvis i Unionen og på verdensplan,».

Vedlegg II

I vedlegg III til forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

1) I avsnitt I gjøres følgende endringer:

a) Nr. 19-22 skal lyde:

«19. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 1, dersom det ikke påviser, løser eller håndterer samt klart og tydelig opplyser om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, samt personer som godkjenner kredittvurderinger og kredittutsikter.

20. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 første ledd, dersom det utsteder en kredittvurdering eller kredittutsikt under noen av omstendighetene omhandlet i første ledd i nevnte nummer, eller, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt, dersom det ikke umiddelbart opplyser om at kredittvurderingen eller

kredittutsikten eventuelt kan ha blitt påvirket av nevnte omstendigheter.

20a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3a, dersom det ikke offentliggjør at en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt kan bli påvirket av en av omstendighetene omhandlet i bokstav a) og b) i nevnte nummer.

21. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 annet ledd, dersom det ikke umiddelbart vurderer om det er grunnlag for å foreta en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen eller kredittutsikten.

22. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 4 første ledd, dersom det vurderer enheter som kredittvurderingsbyrået selv eller en person som direkte eller indirekte innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan utøve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, yter konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til foretaksstruktur, juridisk struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.»

b) Nytt nr. 22a skal lyde:

«22a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6a nr. 1 dersom en av dets aksjeiere eller deleiere som innehar minst 5 % av kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået eller i et selskap som kan utøve kontroll eller dominerende innflytelse på det berørte kredittvurderingsbyrået, overtrer et av forbudene i bokstav a)-e) i nevnte nummer, med unntak av forbudet i bokstav a) for eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, forutsatt at eierandelene i slike ordninger ikke gir aksjeeieren eller deleieren i et kredittvurderingsbyrå mulighet til å utøve betydelig innflytelse på disse ordningenes forretningsvirksomhet.»

c) Nytt nr. 26a og 26b skal lyde:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- «26a. Kredittvurderingsbyrået som har inngått en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, overtrer artikkel 6b nr. 1 dersom det utsteder kredittvurderinger av nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i mer enn høyst fire år.
- 26b. Kredittvurderingsbyrået som har inngått en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, overtrer artikkel 6b nr. 3 dersom det inngår en ny avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker for en periode av samme varighet som den utløpte avtalen nevnt i artikkel 6b nr. 1 og 2, men ikke lenger enn fire år.»
- d) Nr. 33 skal lyde:
«33. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 2, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke deltar i eller på annen måte påvirker fastsettelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt som omhandlet i nr. 2 i nevnte avsnitt.»
- e) Nr. 36 skal lyde:
«36. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 7, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke tiltrer en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller hos en tilknyttet tredjemann før det har gått seks måneder siden utstedelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt.»
- f) Nr. 38-40 skal lyde:
«38. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav b) i), dersom det, når det uoppfordret utsteder kredittvurderinger eller statspapirvurderinger, ikke sikrer at en kredittvurderingsanalytiker ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fem år.
39. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav b) ii), dersom det, når det uoppfordret utsteder kredittvurderinger eller statspapirvurderinger, ikke sikrer at en person som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst sju år.
40. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 annet ledd, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i første ledd bokstav a) og b) i nevnte nummer ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann omhandlet i nevnte bokstaver, i de påfølgende to år etter utløpet av tidsrommene fastsatt i nevnte bokstaver.»
- g) Nr. 42 skal lyde:
«42. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2 dersom det ikke vedtar, gjennomfører og håndhever passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene og kredittutsiktene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysningene byrået har tilgang til og som er relevante for analysen innenfor rammen av gjeldende vurderingsmetoder.»
- h) Nytt nr. 42a og 42b skal lyde:
«42a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2 dersom det anvender opplysninger som ikke omfattes av virkeområdet for artikkel 8 nr. 2.
- 42b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2a dersom det utsteder endringer av kredittvurderinger, som ikke er i samsvar med dets offentliggjorte vurderingsmetoder.»
- i) Nr. 46 skal lyde:
«46. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 første ledd første punktum dersom det ikke overvåker sine kredittvurderinger eller ikke gjennomgår sine kredittvurderinger eller vurderingsmetoder løpende og minst en gang i året.»
- j) Nytt nr. 46a skal lyde:
«46a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 annet ledd, sammenholdt med artikkel 8 nr. 5 første ledd første punktum, dersom det ikke overvåker sine statspapirvurderinger eller ikke gjennomgår sine statspapirvurde-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ringer løpende og minst hver sjette måned.»

k) Nytt nr. 49a skal lyde:

«49a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav c), sammenholdt med artikkel 8 nr. 7 bokstav c), dersom det ikke foretar en ny kredittvurdering når feil i vurderingsmetodene eller i måten de brukes på, påvirker den berørte kredittvurderingen.»

l) Nytt nr. 55-62 skal lyde:

«55. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 3 dersom det ikke hvert år offentliggjør på sitt nettsted eller framlegger for ESMA, i samsvar med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3, en kalender ved utgangen av desember måned, som for de følgende tolv måneder fastsetter høyst tre datoer, som faller på fredager, for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt uoppfordret og tilknyttede kredittutsikter, og som fastsetter datoer, som faller på fredager, for offentliggjøring av statspapirvurderinger og tilknyttede kredittutsikter utstedt på oppfordring.

56. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 4 dersom det avviker fra den offentliggjorte kalenderen når dette ikke er nødvendig for å oppfylle dets forpliktelser i henhold til artikkel 8 nr. 2, artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 1, eller dersom det ikke gir en detaljert forklaring av grunnene til avviket fra den offentliggjorte kalenderen.

57. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3, dersom det offentliggjør en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt når de regulerte markedene er åpne eller mindre enn én time før de åpner.

58. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del III nr. 4, dersom det lar politiske anbefalinger, forskrifter eller retningslinjer for kredittvurderte enheter, herunder stater eller staters regionale eller lokale myndigheter, inngå som en del av statspapirvurderinger eller kredittutsikter.

59. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 2 dersom det som grunnlag for sine offentlige meldinger om endringer av andre statspapirvurderin-

ger enn kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilhørende pressemeldinger, som nevnt i vedlegg I avsnitt D del I nr. 5, anvender opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til, dersom disse er gitt uten samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder, eller dersom det ikke er noen rettmessig grunn til at den kredittvurderte enheten ikke bør gi sitt samtykke til at opplysningene offentliggjøres.

60. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 1 dersom det ikke utsteder individuelle offentlig tilgjengelige landrapporter når det varsler endringer for en bestemt gruppe av land.

61. Kredittvurderingsbyrået overtrer vedlegg I avsnitt D del III nr. 1 dersom det utsteder en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt uten at det samtidig framlegger en detaljert undersøkelsesrapport der det forklarer alle hypoteser, parametere, begrensninger og usikkerhet og eventuelle andre opplysninger som er tatt hensyn til ved fastsettelsen av den berørte statspapirvurderingen eller kredittutsikten, eller dersom det ikke gjør rapporten offentlig tilgjengelig, klar og lett forståelig.

62. Kredittvurderingsbyrået overtrer vedlegg I avsnitt D del III nr. 2 dersom det ikke utsteder en offentlig tilgjengelig undersøkelsesrapport som følger etter en endring i forhold til den tidligere statspapirvurderingen eller den tilknyttede kredittutsikten, eller dersom rapporten ikke inneholder minst opplysningene nevnt i vedlegg I avsnitt D del III nr. 2 bokstav a)-d).»

2) I avsnitt II gjøres følgende endringer:

a) Nytt nr. 3a-3c skal lyde:

«3a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 14 nr. 3 tredje ledd dersom det ikke gir ESMA melding om de planlagte vesentlige endringene av de eksisterende vurderingsmetodene, modellene eller de grunnleggende forutsetningene eller de foreslåtte nye vurderingsmetodene, modellene eller grunnleggende forutsetningene, når det offentliggjør vurderingsmetodene på sitt nettsted i samsvar med artikkel 8 nr. 5a.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 3b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5a første ledd dersom det på sitt nettsted ikke offentliggjør de foreslåtte nye vurderingsmetodene eller de foreslåtte vesentlige endringene av vurderingsmetodene som kan påvirke en kredittvurdering, sammen med en forklaring av grunnene til og følgene av endringene.
- 3c. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav a) dersom det ikke underretter ESMA om feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av disse, eller dersom det ikke forklarer deres innvirkning på dets kredittvurderinger, herunder behovet for å gjennomgå utstedte kredittvurderinger.»
- b) Nytt nr. 4a skal lyde:
- «4a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 11a nr. 1 dersom det ikke gjør opplysninger som kreves, tilgjengelige eller ikke framlegger opplysninger i det format som kreves i henhold til nevnte nummer.»
- c) Nr. 7 skal lyde:
- «7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23b nr. 1 dersom det ikke gir opplysninger som svar på en beslutning der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 23b nr. 3, eller dersom det gir uriktige og villedende opplysninger som svar på en enkel anmodning om opplysninger eller en beslutning.»
- d) Nr. 8 skal lyde:
- «8. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23c nr. 1 bokstav c) dersom det ikke gir en forklaring eller dersom det gir en uriktig eller villedende forklaring av fakta eller dokumenter som gjelder gjenstanden for og formålet med en kontroll.»
- 3) I avsnitt III gjøres følgende endringer:
- a) Nytt nr. 4a-4c skal lyde:
- «4a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav aa) dersom det har til hensikt å anvende nye vurderingsmetoder, dersom det ikke umiddelbart underretter ESMA eller ikke umiddelbart offentliggjør resultatene av samrådet og disse nye vurderingsmetodene på sitt nettsted sammen med en detaljert forklaring av dem, samt dato for anvendelse av dem.
- 4b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav a) dersom det ikke underretter de berørte kredittvurderte enhetene om feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av dem, eller dersom det ikke forklarer innvirkningen på dets kredittvurderinger, herunder behovet for å gjennomgå utstedte kredittvurderinger.
- 4c. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav b) dersom det på sitt nettsted ikke offentliggjør feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av dem, når slike feil påvirker kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger.»
- b) Nr. 6 og 7 skal lyde:
- «6. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 1 eller 2, nr. 4 første ledd eller nr. 5 eller 6, eller vedlegg I avsnitt D del II eller III, dersom det ikke gir de opplysningene som kreves i henhold til disse bestemmelsene, når det utarbeider en kredittvurdering eller kredittutsikt.
7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 3, dersom det ikke underretter den kredittvurderte enheten i dennes arbeidstid og minst en hel virkedag før offentliggjøringen av kredittvurderingen eller kredittutsikten.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) På anmodning fra Kommisjonen ble det 25. februar 2009 offentliggjort en rapport utarbeidet av en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière, der det ble konkludert med at tilsynsrammen for Unionens finanssektor måtte styrkes for å redusere risikoen for og alvorlige virkninger av framtidige finanskriser, og der det ble anbefalt omfattende reformer av tilsynsordningen for nevnte sektor, herunder opprettelse av et europeisk finanstilsynssystem med tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for forsikrings- og tjenstepensjonssektoren og en for verdipapir- og markedssektoren, samt opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko.
- 2) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommisjonen å styrke Unionens rammeregler for finansielle tjenester. I sin melding av 3. juli 2009 om effektive, sikre og solide derivatmarkeder vurderte Kommisjonen derivatenes rolle i forbindelse med finanskrisen, og i sin melding av 20. oktober 2009 om effektive, sikre og solide derivatmarkeder: framtidige

politiske tiltak beskrev Kommisjonen de tiltakene den har til hensikt å treffe for å begrense risikoen forbundet med derivater.

- 3) 23. september 2009 vedtok Kommisjonen forslag til tre forordninger om opprettelse av en europeisk finanstilsynsordning, herunder opprettelse av tre europeiske tilsynsmyndigheter, for å bidra til en ensartet anvendelse av unionsregelverket og innføring av felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og tilsyn. De europeiske tilsynsmyndighetene består av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁴, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁵ og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁶. De europeiske tilsynsmyndighetene spiller en avgjørende rolle for å sikre stabilitet i finanssektoren. Det er derfor svært viktig fortsatt å sikre at utviklingen av deres arbeid blir prioritert høyt politisk, og at de gis tilstrekkelige ressurser.
- 4) OTC-derivatkontrakter er ikke gjennomsiktede ettersom de er private kontrakter og alle opplysninger om dem vanligvis er tilgjengelige bare for kontraktspartene. De skaper et innviklet nett av gjensidig avhengighet som kan gjøre det vanskelig å bedømme arten og omfanget av risikoene forbundet med dem. Finanskrisen har vist at slike egenskaper øker usikkerheten når det er uro i markedene, og dermed utgjør en risiko for den

¹ EUT C 57 av 23.2.2011, s. 1.

² EUT C 54 av 19.2.2011, s. 44.

³ Europaparlamentets holdning av 29. mars 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 4. juli 2012.

⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁵ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

⁶ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

finansielle stabiliteten. I denne forordning er det fastsatt vilkår for å begrense disse risikoene og gjøre derivatkontrakter mer gjennom-siktede.

- 5) På toppmøtet i Pittsburgh 26. september 2009 ble G20-lederne enige om at alle standardiserte OTC-derivatkontrakter senest fra slutten av 2012 bør underlegges plikt til clearing gjennom en sentral motpart, og at OTC-derivatkontrakter bør rapporteres til transaksjonsregistre. I juni 2010 bekreftet G20-lederne i Toronto sin forpliktelse og forpliktet seg også til å framskynde gjennomføringen av strenge tiltak for å bedre OTC-derivatkontraktens gjennom-siktighet og tilsynet med dem internasjonalt på en konsekvent og ikke-diskriminerende måte.
- 6) Kommisjonen vil overvåke og bestrebe seg på å sikre at disse forpliktelsene gjennomføres på en lignende måte av Unionens internasjonale partnere. Kommisjonen bør samarbeide med myndigheter i tredjestater for å finne løsninger som er fordelaktige for alle parter, for å sikre sammenheng mellom denne forordning og tredjestatenes krav og på den måten unngå eventuelt dobbeltarbeid. Med bistand fra ESMA bør Kommisjonen overvåke og utarbeide rapporter til Europaparlamentet og Rådet om den internasjonale anvendelsen av prinsippene fastsatt i denne forordning. For å unngå mulige overlappende eller motstridende krav kan Kommisjonen treffe beslutning om likeverdighet for den rettslige rammen og rammene for tilsyn og håndheving i tredjestater dersom visse vilkår er oppfylt. Den vurderingen som danner grunnlaget for slike beslutninger, bør ikke begrense retten for en sentral motpart som er etablert i en tredjestat og anerkjent av ESMA, til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser etablert i Unionen, ettersom anerkjennelsen bør være uavhengig av denne vurderingen. Tilsvarende bør verken en beslutning om likeverdighet eller vurderingen begrense retten for et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat og anerkjent av ESMA, til å yte tjenester til enheter etablert i Unionen.
- 7) Når det gjelder anerkjennelse av tredjestaters sentrale motparter, og i samsvar med Unionens internasjonale forpliktelser i henhold til avtalen om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon, herunder Generalavtalen om handel med tjenester, bør beslutninger som fastsetter at tredjestaters rettsorden er like-

verdigg med Unionens rettsorden, treffes bare dersom disse tredjestatene har et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til utenlandske rettsordener, i samsvar med de allmenne målene og standardene for reguleringen som G20 fastsatte i september 2009, og som er å bedre gjennom-siktigheten i derivatmarkedene, redusere systemrisiko og verne mot markedsmisbruk. Et slikt system bør anses som likeverdig dersom det sikrer at de gjeldende rammereglene ligner Unionens krav, og det bør anses som effektivt dersom disse reglene anvendes på en ensartet måte.

- 8) Det er i denne sammenhengen hensiktsmessig og nødvendig, idet det tas hensyn til derivatmarkedenes særtrekk og de sentrale motpartenes funksjon, å kontrollere at de utenlandske reguleringsordningene faktisk er likeverdige når det gjelder å oppfylle G20s mål og standarder for å bedre gjennom-siktigheten i derivatmarkedene, redusere systemrisiko og verne mot markedsmisbruk. De sentrale motpartenes svært spesielle situasjon krever at de bestemmelsene som gjelder tredjestater, organiseres og fungerer i samsvar med de ordningene som gjelder særlig for disse markedsstrukturene. Denne tilnæringsmåten skaper derfor ikke presens for annet regelverk.
- 9) Det europeiske råd var i sine konklusjoner av 2. desember 2009 enig i at det var behov for å begrense motpartskredittrisikoen vesentlig, og at det var viktig å bedre derivattransaksjoners gjennom-siktighet samt deres effektivitet og integritet. I sin resolusjon av 15. juni 2010 «Derivatmarkeder: framtidige politiske tiltak» oppfordret Kommisjonen til pliktig clearing og rapportering av OTC-derivatkontrakter.
- 10) ESMA bør handle innenfor rammen av denne forordning ved å opprettholde stabiliteten i finansmarkedene i krisesituasjoner, ved å sikre at tilsynsmyndighetene anvender unionsreglene på en ensartet måte og ved å løse tvister dem imellom. ESMA har også som oppgave å utvikle utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og har en sentral rolle i tildelingen av tillatelser til og overvåkingen av sentrale motparter og transaksjonsregistre.
- 11) En av de grunnleggende oppgavene til Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) er å fremme velfungerende betalings-systemer. ESSBs medlemmer utøver derfor tilsyn ved å sikre effektive og pålitelige clea-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ring- og betalingssystemer, herunder sentrale motparter. ESSBs medlemmer medvirker dermed nært når det gjelder tildeling av tillatelser til og overvåking av sentrale motparter, anerkjennelse av sentrale motparter i tredjestater og godkjenning av samvirkingsavtaler. Dessuten medvirker de nært ved fastsettelse av tekniske reguleringsstandarder samt retningslinjer og anbefalinger. Denne forordning berører ikke Den europeiske sentralbanks (ESB) og de nasjonale sentralbankenes ansvar for å sikre effektive og pålitelige clearing- og betalingssystemer innenfor Unionen og overfor andre stater. Av den grunn, og for å hindre at det eventuelt innføres parallelle regelverk, bør ESMA og ESSB samarbeide nært når de utarbeider relevante utkast til tekniske standarder. ESBs og de nasjonale sentralbankenes tilgang til opplysninger er også avgjørende når de skal utføre sine oppgaver i forbindelse med tilsyn med clearing- og betalingssystemer samt den utstedende sentralbankens funksjoner.
- 12) Det er nødvendig med ensartede regler for derivatkontrakter som fastsatt i avsnitt C punkt 4-10 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁷.
- 13) Oppmuntring til å bruke sentrale motparter har vist seg ikke å være tilstrekkelig til å sikre at standardiserte OTC-derivatkontrakter faktisk cleares sentralt. Det er derfor nødvendig med krav om plikt til clearing gjennom en sentral motpart for OTC-derivatkontrakter som kan cleares sentralt.
- 14) Medlemsstatene vil sannsynligvis treffe forskjellige nasjonale tiltak som kan hindre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, og være til skade for markedsdeltakerne og den finansielle stabiliteten. For å sikre et høyt nivå for investornvern og skape like konkurransevilkår for markedsdeltakerne, må clearingplikten anvendes på en ensartet måte i Unionen.
- 15) For å sikre at clearingplikten begrenser systemrisikoen, kreves det en framgangsmåte for å kartlegge de derivatklassene som bør være omfattet av denne plikten. I forbindelse med denne framgangsmåten bør det tas hensyn til at ikke alle OTC-derivatkontrakter som er clearert gjennom en sentral motpart, kan anses som egnet for clearingplikt.
- 16) I denne forordning fastsettes kriteriene for å avgjøre om forskjellige klasser av OTC-derivatkontrakter bør omfattes av clearingplikt. På grunnlag av et utkast til tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av ESMA bør Kommisjonen avgjøre om en klasse av OTC-derivatkontrakter skal omfattes av clearingplikt, og fra hvilket tidspunkt clearingplikten får virkning, herunder eventuelt en trinnvis gjennomføring og minste gjenværende løpetid for kontrakter som inngås eller fornyes før clearingplikten trer i kraft, i samsvar med denne forordning. En trinnvis gjennomføring av clearingplikten vil kunne variere avhengig av typene av markedsdeltakere som må oppfylle clearingplikten. Ved fastsettelsen av hvilke klasser av OTC-derivatkontrakter som skal være omfattet av clearingplikten, bør ESMA ta hensyn til særtrekkene ved de OTC-derivatkontraktene som inngås med utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett, eller med sikringsgrupper for obligasjoner med fortrinnsrett.
- 17) Når ESMA fastsetter hvilke klasser av OTC-derivatkontrakter som skal omfattes av clearingplikten, bør den også ta behørig hensyn til andre relevante forhold, ikke minst innvirkningen på den innbyrdes forbindelsen mellom motparter som anvender de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter, og innvirkningen på nivåene for motpartskredittrisiko, samt fremme like konkurransevilkår på det indre marked som angitt i artikkel 1 nr. 5 bokstav d) i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 18) Når ESMA har fastsatt at et OTC-derivatprodukt er standardisert og egnet for clearing, men ingen sentral motpart er villig til å clear produktet, bør ESMA undersøke hva som er årsaken til dette.
- 19) Ved fastsettelsen av hvilke klasser av OTC-derivater som skal omfattes av clearingplikten, bør det tas behørig hensyn til særtrekkene ved de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter. Den største risikoen for transaksjoner i noen klasser av OTC-derivatkontrakter kan være knyttet til oppgjørsrisiko, som kan håndteres gjennom atskilte infrastrukturordninger, og visse klasser av OTC-derivatkontrakter (f.eks. utenlandsk valuta) kan skilles ut fra andre klasser. Clearing gjennom en sentral motpart håndterer spesifikt motpartskredittrisiko og er kanskje ikke den beste måten å behandle oppgjørsrisiko på. Ordningen for slike kontrakter bør særlig bygge på foreløpig internasjonal tilnærming

⁷ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og gjensidig anerkjennelse av relevant infrastruktur.

- 20) For å sikre en ensartet og sammenhengende anvendelse av denne forordning og like konkurransevilkår for markedsdeltakere når en klasse av OTC-derivatkontrakter er erklært å være omfattet av clearingplikten, bør denne plikten også gjelde for alle kontrakter som hører inn under denne klassen av OTC-derivatkontrakter, og som er inngått på eller etter datoen da ESMA mottok underretningen om tillatelsen til en sentral motpart med hensyn til clearingplikten, men før datoen da clearingplikten får virkning, forutsatt at disse kontraktene har en gjenværende løpetid som er lengre enn det minstekravet som er fastsatt av Kommisjonen.
- 21) Ved fastsettelsen av om en klasse av OTC-derivatkontrakter skal omfattes av clearingplikten, bør ESMA ha som mål å redusere systemrisikoen. Dette innebærer at det ved vurderingen må tas hensyn til faktorer som i hvor stor grad kontraktene er standardisert kontraktmessig og operasjonelt, volumet og likviditeten til den relevante klassen av OTC-derivatkontrakter samt tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger innenfor den relevante klassen av OTC-derivatkontrakter.
- 22) For at en OTC-derivatkontrakt skal kunne cleares, må begge kontraktsparter være omfattet av clearingplikt eller gi sitt samtykke. Unntak fra clearingplikten bør utformes restriktivt ettersom de kan redusere virkningen av plikten og fordelene ved clearing gjennom en sentral motpart samt føre til regelarbitrasje mellom grupper av markedsdeltakere.
- 23) For å fremme finansiell stabilitet i Unionen kan det være nødvendig at også transaksjoner som foretas av enheter etablert i tredjestater, underlegges clearingplikt og krav om teknikker for risikoreduksjon, forutsatt at de berørte transaksjonene har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når slike plikter er nødvendige eller hensiktsmessige for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning.
- 24) OTC-derivatkontrakter som ikke anses som egnet for clearing gjennom en sentral motpart, medfører motpartskredittrisiko og operasjonell risiko, og det bør derfor fastsettes regler for å håndtere denne risikoen. For å begrense motpartskredittrisikoen bør markedsdeltakere som er omfattet av clearingplikt, ha framgangsmåter for risikohåndtering

som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og er atskilt på en egnet måte. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter framgangsmåtene for risikohåndtering, bør ESMA ta hensyn til forslag fra de internasjonale standardiseringsorganene om anmodninger om marginer for derivater som ikke cleares sentralt. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter de ordningene som er nødvendige for en korrekt og hensiktsmessig utveksling av sikkerhet for å håndtere risikoer knyttet til transaksjoner som ikke er clearert, bør ESMA ta behørig hensyn til de vanskelighetene som utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett eller sikringsgrupper har med å stille sikkerhet i flere av Unionens jurisdiksjoner. ESMA bør også ta hensyn til at prioritetsfordringer som tildeles motpartene til utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett, og som gjelder eiendelene til utstederen av disse obligasjonene, gir et likeverdig vern mot motpartskredittrisiko.

- 25) Regler for clearing av OTC-derivatkontrakter, rapportering av derivattransaksjoner og teknikker for risikoreduksjon med hensyn til OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, bør gjelde for finansielle motparter, dvs. verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, kredittinstitusjoner med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁸, forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁹, livsforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring¹⁰, gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring¹¹, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og, dersom det er relevant, deres forvaltningsselskaper, med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og råds-

⁸ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁹ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

¹⁰ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

¹¹ EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)¹², tjenestepensjonsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak¹³ og forvaltere av alternative investeringsfond som er godkjent eller registrert i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond¹⁴.

- 26) Enheter som forvalter pensjonssystemer som har som hovedformål å gi pensjonsytelser, vanligvis i form av livrente, men også som utbetalinger i et bestemt tidsrom eller som et engangsbetrag, begrenser som en hovedregel sine kontanter mest mulig for å oppnå størst mulig effektivitet og avkastning for sine forsikringstakere. Dersom disse enhetene underlegges clearingplikt for OTC-derivatkontrakter, vil det derfor føre til at de må frigjøre en betydelig del av sine eiendeler i kontanter for å oppfylle sentrale motparters løpende marginkrav. For å unngå den negative virkningen et slikt krav sannsynligvis vil ha på framtidige pensjonisters pensjonsinntekter, bør clearingplikten ikke gjelde for pensjonsordninger før de sentrale motpartene har utviklet en passende teknisk løsning for overføring av annen sikkerhet enn kontanter som variasjonsmargin for å løse dette problemet. En slik teknisk løsning bør ta hensyn til pensjonssystemers særlige rolle og ikke medføre noen vesentlige negative virkninger for pensjonistene. I en overgangsperiode bør OTC-derivatkontrakter som er inngått for å redusere investeringsrisiko som er direkte knyttet til pensjonssystemers finansielle solvens, være underlagt ikke bare rapporteringsplikt, men også krav om tosidig sikkerhet. Det endelige målet er imidlertid at clearing skal foretas så snart som mulig.
- 27) Det er viktig å sikre at bare egnede enheter og ordninger får særbehandling, og at det tas hensyn til det mangfold av pensjonssystemer som finnes i Unionen, samtidig som det skapes like vilkår for alle pensjonssystemer. Derfor bør det midlertidige unntaket gjelde bare for tjenestepensjonsforetak som er registrert i henhold til direktiv 2003/41/EF, herunder

eventuelle godkjente enheter som har ansvar for å forvalte slike foretak, og som opptrer på deres vegne i henhold til artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, samt alle rettssubjekter som er opprettet av slike foretak for investeringsformål, og som utelukkende handler i deres interesse, og for tjenestepensjonsvirksomhet som utøves av foretak som nevnt i artikkel 3 i direktiv 2003/41/EF.

- 28) Det midlertidige unntaket bør også gjelde for tjenestepensjonsvirksomheten i livsforsikringsforetak, forutsatt at alle tilsvarende eiendeler og forpliktelser avgrenses, forvaltes og organiseres atskilt, uten mulighet til overføring. Det bør også gjelde for alle andre godkjente enheter som er underlagt tilsyn, og som bare driver virksomhet nasjonalt, eller for ordninger som hovedsakelig gjelder på en medlemsstats territorium, forutsatt at begge er anerkjent i henhold til nasjonal lovgivning og har som hovedformål å gi pensjonsytelser. De enhetene og ordningene som er nevnt i denne betraktning, bør være avhengige av en beslutning truffet av den berørte vedkommende myndighet og, for å sikre sammenheng og fjerne risiko for avvik og unngå misbruk, av en uttalelse fra ESMA, etter samråd med EIOPA. Dette vil kunne omfatte enheter og ordninger som ikke nødvendigvis er knyttet til en pensjonsordning som er organisert av arbeidsgiveren, men som fortsatt har som hovedformål å gi en pensjonsinntekt, enten på obligatorisk eller frivillig grunnlag. Det kan dreie seg om for eksempel rettssubjekter som forvalter fondsbaserte pensjonsordninger i henhold til nasjonal lovgivning, forutsatt at de investerer i samsvar med forsiktighetsprinsippet, og om pensjonsavtaler som tegnes direkte av enkeltpersoner, som også kan tilbys av livsforsikringsforetak. Unntaket i tilfelle av pensjonsavtaler som enkeltpersoner tegner direkte, bør ikke omfatte OTC-derivatkontrakter som gjelder andre av forsikringsgiverens livsforsikringsprodukter som ikke har som hovedformål å gi en pensjonsinntekt. Det kan også dreie seg om tjenestepensjonsvirksomhet i forsikringsforetak som er omfattet av direktiv 2002/83/EF, forutsatt at alle eiendeler som svarer til virksomheten, inngår i et særlig register i samsvar med vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/17/EF av 19. mars 2001 om sanering og avvikling av forsikringsforetak¹⁵ samt tjenestepensjons-

¹² EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

¹³ EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

¹⁴ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

¹⁵ EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ordninger i forsikringsforetak som bygger på tariffavtaler. Institusjoner som er opprettet med det formål å yte kompensasjon til medlemmer av pensjonssystemer i tilfelle av mislighold, bør også behandles som en pensjonsordning som omhandlet i denne forordning.

- 29) Dersom det er hensiktsmessig, bør de reglene som får anvendelse på finansielle motparter, også få anvendelse på ikke-finansielle motparter. Det er kjent at ikke-finansielle motparter benytter OTC-derivatkontrakter for å beskytte seg mot forretningsrisiko som er direkte knyttet til deres forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering. Ved bestemmelse av om en ikke-finansiell motpart bør være omfattet av clearingplikt, bør det derfor tas i betraktning for hvilket formål denne ikke-finansielle motparten benytter OTC-derivatkontrakter og til omfanget av de eksponeringene denne motparten har i disse instrumentene. For å sikre at ikke-finansielle institusjoner har mulighet til å gi uttrykk for sine synspunkter på clearinggrenseverdiene bør ESMA, når den utarbeider de relevante tekniske reguleringsstandardene, gjennomføre en åpen offentlig høring som sikrer deltaking fra ikke-finansielle institusjoner. ESMA bør også rådspørre alle berørte myndigheter, for eksempel Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, for å sikre at det tas behørig hensyn til særtrekk ved disse sektorene. Dessuten bør Kommisjonen innen 17. august 2015 vurdere hvilken systemviktighet de ikke-finansielle foretakenes transaksjoner med OTC-derivatkontrakter har i ulike sektorer, herunder energisektoren.
- 30) Ved bestemmelse av om en OTC-derivatkontrakt reduserer risikoene som er direkte knyttet til en ikke-finansiell motparts forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering, bør det tas behørig hensyn til denne ikke-finansielle motpartens overordnede strategier for risikosikring og risikoreduksjon. Det bør særlig tas hensyn til om en OTC-derivatkontrakt økonomisk er hensiktsmessig for å redusere risikoene ved drift og forvaltning av en ikke-finansiell motpart når risikoene er knyttet til svingninger i renter, valutakurser, inflasjonstakt eller råvarepriser.
- 31) Clearinggrenseverdien er en svært viktig størrelse for alle ikke-finansielle motparter. Når clearinggrenseverdien fastsettes, bør det tas hensyn til hvilken systemviktighet summen av nettoposisjoner og nettoeksponeringer har per motpart og per klasse av OTC-

derivatkontrakter. I denne sammenheng bør det treffes egnede tiltak for å anerkjenne metodene for risikoreduksjon som ikke-finansielle motparter benytter innenfor rammen av sin normale forretningsvirksomhet.

- 32) ESSB-medlemmer og andre nasjonale organer med lignende funksjoner, andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, og Den internasjonale oppgjørsbank bør utelukkes fra virkeområdet for denne forordning for å unngå at deres myndighet til å utføre sine oppgaver av felles interesse begrenses.
- 33) Ettersom ikke alle markedsdeltakere som er omfattet av clearingplikt, kan bli medlemmer av den sentrale motparten, bør de ha mulighet til å få tilgang til sentrale motparter som kunder eller indirekte kunder på visse vilkår.
- 34) Innføring av en clearingplikt sammen med en framgangsmåte for å fastsette hvilke sentrale motparter som kan benyttes for dette formål, kan føre til utilsiktet konkurransevridning på markedet for OTC-derivatkontrakter. En sentral motpart kan for eksempel nekte å klare transaksjoner som er utført på visse handelsplasser, fordi den sentrale motparten er eid av en konkurrerende handelsplass. For å unngå slik diskriminering bør sentrale motparter godta å klare transaksjoner som utføres på forskjellige handelsplasser, forutsatt at disse handelsplassene oppfyller den sentrale motpartens driftsmessige og tekniske krav, og uansett hvilke kontraktsdokumenter som danner grunnlag for partenes inngåelse av den relevante transaksjonen med OTC-derivatene, såfremt disse dokumentene er i samsvar med markedsstandarder. Handelsplasser bør forsyne de sentrale motpartene med transaksjonsopplysninger på et gjennomsiktig og ikke-diskriminerende grunnlag. Sentrale motparters rett til tilgang til en handelsplass bør kunne omfatte ordninger som innebærer at flere sentrale motparter bruker transaksjonsopplysninger fra samme handelsplass. Dette bør imidlertid ikke føre til samvirkingsavtaler ved clearing av derivater eller fragmentering av likviditet.
- 35) Denne forordning bør ikke hindre rettfærdig og åpen tilgang mellom handelsplasser og sentrale motparter i det indre marked på de vilkår som er fastsatt i denne forordning, og i de tekniske reguleringsstandardene som er utarbeidet av ESMA og vedtatt av Kommisjonen. Kommisjonen bør fortsatt nøye overvåke utviklingen på markedet for OTC-derivater og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

bør om nødvendig gripe inn for å hindre at det oppstår konkurransevidning i det indre marked, for å sikre like konkurransevilkår på finansmarkedene.

- 36) På visse områder innenfor sektoren for finansielle tjenester og handel med derivatkontrakter kan det også forekomme kommersielle rettigheter og immaterialrettigheter. I tilfeller der disse eiendomsrettighetene gjelder produkter eller tjenester som er blitt eller som påvirker industristandarder, bør det være lisenser tilgjengelig på vilkår som står i forhold til formålet, og som er rettferdige, rimelege og ikke-diskriminerende.
- 37) Det er nødvendig med pålitelige opplysninger for å kunne identifisere de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter som bør omfattes av clearingplikten, grenseverdien og de systemviktige ikke-finansielle motpartene. For reguleringsformål er det derfor nødvendig at det på unionsplan fastsettes et enhetlig rapporteringskrav for opplysninger om derivater. Dessuten er det så langt som mulig behov for en tilbakevirkende rapporteringsplikt for både finansielle motparter og ikke-finansielle motparter, slik at blant annet ESMA og andre berørte vedkommende myndigheter får sammenlignbare opplysninger.
- 38) En transaksjon innenfor konsernet er en transaksjon mellom to foretak som er omfattet fullt ut av samme konsolidering, og som er underlagt egnede sentraliserte framgangsmåter for risikovurdering, måling og kontroll. De inngår i samme institusjonssikringsordning som nevnt i artikkel 80 nr. 8 i direktiv 2006/48/EF eller, når det gjelder kredittinstitusjoner som er tilknyttet samme sentralorgan, som nevnt i artikkel 3 nr. 1 i nevnte direktiv, de er begge kredittinstitusjoner, eller en av dem er en kredittinstitusjon og den andre er et sentralorgan. OTC-derivatkontrakter kan bli anerkjent innenfor ikke-finansielle og finansielle konserner og innenfor konserner som består av både finansforetak og andre foretak, og dersom en slik kontrakt anses som en transaksjon innenfor konsernet når det gjelder den ene motparten, bør den også anses som en transaksjon innenfor konsernet når det gjelder den andre motparten i kontrakten. Det kan fastslås at transaksjoner innenfor konsernet kan være nødvendige for å sammenfatte risikoene innenfor en konsernstruktur og at transaksjoner innenfor konsernet derfor er av særlig art. Ettersom framgangsmåtene for risikohåndtering kan bli

mindre effektive dersom disse transaksjonene blir omfattet av clearingplikt, kan det være en fordel å unnta transaksjoner innenfor konsernet fra clearingplikt, forutsatt at unntaket ikke øker systemrisikoen. Følgelig bør den sentrale motpartens clearing av disse transaksjonene erstattes med en tilstrekkelig utveksling av sikkerhet dersom dette er hensiktsmessig for å begrense motpartsrisikoene innenfor konsernet.

- 39) Noen transaksjoner innenfor konsernet kan imidlertid i visse tilfeller på grunnlag av vedkommende myndigheters beslutning unntas fra kravet til sikkerhet, forutsatt at deres framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med transaksjonenes kompleksitet, og at det ikke er noe til hinder for en rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelse mellom motpartene. Disse kriteriene samt de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndigheter skal følge når de anvender unntak, bør angis i tekniske reguleringsstandarder som vedtas i henhold til de relevante forordningene om opprettelse av de europeiske tilsynsmyndighetene. Før utkastene til disse tekniske reguleringsstandardene utvikles, bør de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide en konsekvensanalyse av de følgene disse standardene kan få for det indre marked samt for finansmarkedets deltakere, særlig for de berørte konsernernes virksomhet og struktur. Alle de tekniske standardene som gjelder for sikkerhet som utveksles ved transaksjoner innenfor konsernet, herunder kriteriene for unntak, bør ta hensyn til disse transaksjonenes særlige egenskaper og forskjellene mellom ikke-finansielle og finansielle motparter samt deres formål med og metoder for å benytte derivater.
- 40) Motparter bør i det minste anses for å være omfattet av samme konsolidering dersom begge inngår i en konsolidering i samsvar med rådsdirektiv 83/349/EØF¹⁶ eller de internasjonale regnskapsstandardene (IFRS) vedtatt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002¹⁷ eller, når det gjelder konserner hvis morforetak har

¹⁶ Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sitt hovedkontor i en tredjestat, i samsvar med en tredjestats alminnelig anerkjente regnskapsstandarder som anses som likeverdige med IFRS i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007¹⁸ (eller en tredjestats regnskapsstandarder som det er tillatt å bruke i samsvar med artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1569/2007), eller dersom begge er omfattet av det samme tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med direktiv 2006/48/EF eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF¹⁹ eller, når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, samme tilsyn på konsolidert grunnlag av en tredjestats vedkommende myndighet som er bekreftet å være likeverdig med den som er underlagt prinsippene fastsatt i artikkel 143 i direktiv 2006/48/EF eller i artikkel 2 i direktiv 2006/49/EF.

- 41) Det er viktig at markedsdeltakere rapporterer alle nærmere opplysninger om derivatkontrakter som de har inngått, til transaksjonsregistrene. På den måten vil opplysninger om iboende risikoer på derivatmarkedene blir lagret sentralt og være lett tilgjengelige blant annet for ESMA, berørte vedkommende myndigheter, Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) og de berørte sentralbankene innenfor ESSB.
- 42) Ytelsen av transaksjonsregistertjenester kjenetegnes ved stordriftsfordeler, noe som kan hindre konkurransen på dette særlige området. Samtidig kan innføring av et omfattende rapporteringskrav for markedsdeltakerne øke verdien av opplysningene i transaksjonsregistrene, også for tredjemann som yter tilleggstjenester som for eksempel bekreftelse av transaksjoner, ordresammenstilling, melding av kreditthendelser, porteføljestemning eller porteføljekomprimering. Det er hensiktsmessig å sikre at like konkurransevilkår i sektoren etter handel i alminnelighet ikke hindres av et eventuelt naturlig monopol innenfor levering av transaksjonsregistertjenester. Derfor bør transaksjonsregistre ha plikt til å gi tilgang til de opplysningene som

ligger i registeret, på rettfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, forutsatt at de nødvendige datasikringstiltak er truffet.

- 43) For å få et mer omfattende overblikk over markedet og for å vurdere systemrisikoen bør derivatkontrakter rapporteres til transaksjonsregistre uansett om de er clearert gjennom en sentral motpart eller ikke.
- 44) De europeiske tilsynsmyndighetene bør gis tilstrekkelige ressurser til effektivt å utføre de oppgavene de er tildelt i henhold til denne forordning.
- 45) Motparter og sentrale motparter som inngår, endrer eller avslutter en derivatkontrakt, bør sikre at opplysningene i kontrakten rapporteres til et transaksjonsregister. De bør kunne overlate rapporteringen av kontrakten til en annen enhet. Det bør ikke anses som brudd på en eventuell taushetsplikt når en enhet eller dens ansatte rapporterer opplysninger om en derivatkontrakt til et transaksjonsregister på vegne av en motpart. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder bør ESMA ta hensyn til de framskritt som er gjort for å utvikle en entydig kontraktsbetegnelse, og listen over de opplysningene som skal rapporteres i vedlegg I tabell 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006²⁰ om gjennomføring av direktiv 2004/39/EF, og rådspørre andre berørte myndigheter som Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter.
- 46) Medlemsstatene bør, idet det tas hensyn til de prinsippene som er fastsatt i kommisjonsmeldingen om å forsterke sanksjonsordningene i sektoren for finansielle tjenester, og de unionsrettsaktene som er vedtatt som en oppfølging av denne meldingen, fastsette bestemmelser om sanksjoner for overtredelser av denne forordning. Medlemsstatene bør håndheve disse sanksjonene på en slik måte at reglene ikke får redusert virkning. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De bør bygge på retningslinjer vedtatt av ESMA for å fremme tilnærming og konsekvens på tvers av sektorer for sanksjonsordningene i finanssektoren. Medlemsstatene bør sørge for at de pålagte sanksjonene eventuelt offentliggjøres, og at vurderingsrapportene om de eksisterende reglens virkning offentliggjøres regelmessig.

¹⁸ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007 av 21. desember 2007 om innføring av en ordning for fastsettelse av likeverdighet for regnskapsstandarder som anvendes av verdipapirutstedere fra tredjestater i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 av 22.12.2007, s. 66).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad (omarbeiding) (EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201).

²⁰ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 47) En sentral motpart kan opprettes i samsvar med denne forordning i en hvilken som helst medlemsstat. Ingen medlemsstat eller gruppe av medlemsstater bør diskrimineres, direkte eller indirekte, som sted for clearingtjenester. Ingen bestemmelse i denne forordning bør begrense eller hindre en sentral motpart i en jurisdiksjon i å clear et produkt som er utstedt i en annen medlemsstats valuta, eller i en tredjestats valuta.
- 48) En minste startkapital bør være et vilkår for å gi tillatelse til en sentral motpart. En sentral motparts kapital, herunder opptjent egenkapital og reserver, bør til enhver tid stå i forhold til den risikoen som er knyttet til den sentrale motpartens virksomhet, for å sikre at den har tilstrekkelig kapital til å dekke kredittrisikoen, motpartsrisikoen, markedsrisikoen, operasjonelle risikoen og rettslige og forretningsmessige risikoen som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler, og at den ved behov kan gjennomføre en ordnet avvikling eller omstrukturering av sin virksomhet.
- 49) Ettersom det ved denne forordning innføres en juridisk forpliktelse til clearing gjennom særlige sentrale motparter for reguleringsformål, er det viktig å sørge for at disse sentrale motpartene er sikre og solide og til enhver tid oppfyller de strenge kravene til organisasjon, forretningsførsel og tilsyn som er fastsatt i denne forordning. For å sikre en ensartet anvendelse av denne forordning bør disse kravene gjelde for clearing av alle finansielle instrumenter som sentrale motparter håndterer.
- 50) Av regulerings- og harmoniseringshensyn er det derfor nødvendig å sikre at motparter bruker bare sentrale motparter som oppfyller kravene fastsatt i denne forordning. Disse kravene bør ikke hindre medlemsstater i å vedta eller fortsette å anvende tilleggskrav når det gjelder sentrale motparter som er etablert på deres territorium, herunder visse godkjenningskrav i henhold til direktiv 2006/48/EF. Disse tilleggskravene bør imidlertid ikke påvirke den retten som sentrale motparter som har tillatelse i andre medlemsstater, eller som er anerkjent i samsvar med denne forordning, har til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer og deres kunder etablert i den medlemsstat som innfører tilleggskrav, ettersom disse sentrale motpartene ikke er underlagt tilleggskravene og derfor ikke må oppfylle dem. Innen 30. september 2014 bør
- ESMA utarbeide en rapport om virkningen av medlemsstatenes anvendelse av tilleggskrav.
- 51) Direkte regler for godkjenning av og tilsyn med sentrale motparter er en nødvendig følge av clearingplikten for OTC-derivatkontrakter. Det er hensiktsmessig at vedkommende myndigheter fortsatt har ansvar for alle sider ved tildeling av tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter, herunder ansvaret for å kontrollere at en sentral motpart som søker, overholder denne forordning og europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir²¹, ettersom disse nasjonale vedkommende myndigheter har best mulighet til å undersøke hvordan de sentrale motpartene driver sin daglige virksomhet, til å gjennomføre regelmessige kontroller og til ved behov å treffe egnede tiltak.
- 52) Dersom en sentral motpart risikerer insolvens, kan det finanspolitiske ansvaret hovedsakelig ligge hos den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert. Følgelig bør det være den berørte vedkommende myndighet i den medlemsstaten som gir tillatelse til og fører tilsyn med den sentrale motparten. Ettersom en sentral motparts clearingmedlemmer kan være etablert i forskjellige medlemsstater og vil være de første som blir berørt av den sentrale motpartens mislighold, er det avgjørende at alle berørte vedkommende myndigheter og ESMA deltar i tillatelses- og tilsynsprosessen. På den måten unngås avvikende nasjonale tiltak eller nasjonal praksis samt hindringer for det indre markeds virkemåte. Dessuten bør ingen forslag eller retningslinjer fra noe medlem av et tilsynskollegium direkte eller indirekte diskriminere en medlemsstat eller en gruppe av medlemsstater som sted for clearingtjenester i en hvilken som helst valuta. ESMA bør delta i alle kollegiene for å sikre en ensartet og riktig anvendelse av denne forordning. ESMA bør trekke inn andre vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene i arbeidet med å utarbeide anbefalinger og beslutninger.
- 53) Med tanke på kollegienes rolle er det viktig at alle berørte vedkommende myndigheter samt medlemmene av ESSB deltar i utførelsen av deres oppgaver. Kollegiet bør bestå ikke bare av de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med den sentrale motparten, men også

²¹ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

av tilsynsmyndighetene for de enhetene som kan bli påvirket av den sentrale motpartens virksomhet, dvs. utvalgte clearingmedlemmer, handelsplasser, samvirkende sentrale motparter og verdipapirsentraler. De medlemmene av ESSB som har ansvar for å overvåke den sentrale motparten og samvirkende sentrale motparter, samt de som har ansvar for å utstede valutaene for de finansielle instrumentene som er clearert av den sentrale motparten, bør kunne delta i kollegiet. Ettersom de enhetene som omfattes av tilsynet eller overvåkingen, vil være etablert i et begrenset antall medlemsstater der den sentrale motparten driver virksomhet, kan en enkelt vedkommende myndighet eller et enkelt ESSB-medlem få ansvar for tilsynet med eller overvåkingen av et antall av disse enhetene. Det bør innføres passende framgangsmåter og ordninger for å sikre et smidig samarbeid mellom alle medlemmene av kollegiet.

- 54) Ettersom det forutsettes at opprettelsen og driften av kollegiet bygger på en skriftlig avtale mellom alle dets medlemmer, bør disse, med tanke på at dette er et følsomt spørsmål, gis myndighet til å fastsette framgangsmåter for kollegiets beslutningstaking. Derfor bør nærmere regler for avstemning fastsettes i en skriftlig avtale mellom kollegiets medlemmer. For å tilgodese alle berørte markedsdeltakere og medlemsstatene i samme utstrekning, bør kollegiet imidlertid stemme i samsvar med det allmenne prinsippet om at hvert medlem har én stemme, uansett hvor mange oppgaver vedkommende utfører i henhold til denne forordning. I kollegier med opptil tolv medlemmer bør høyst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem bør ha én stemme. I kollegier med flere enn tolv medlemmer bør høyst tre kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem bør ha én stemme.
- 55) De sentrale motpartenes svært spesielle situasjon krever at kollegiene organiseres og fungerer i samsvar med ordninger som gjelder særlig for tilsyn med sentrale motparter.
- 56) Ordningene fastsatt i denne forordning skaper ikke presedens for annet regelverk for tilsyn med og overvåking av finansmarkedenes infrastrukturer, særlig når det gjelder avstemningsreglene i forbindelse med henvisninger til ESMA.
- 57) En sentral motpart bør ikke få tillatelse dersom alle medlemmene i kollegiet, med unntak av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse om at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse. Dersom et tilstrekkelig flertall av kollegiet har avgitt en negativ uttalelse, og en av de berørte vedkommende myndigheter på grunnlag av et flertall på to tredeler av kollegiet har henvist saken til ESMA, bør vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, imidlertid utsette sin beslutning om å gi tillatelse og avvente en eventuell beslutning fra ESMA om forenlighet med unionsregelverket. Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, bør treffe sin beslutning i samsvar med en slik beslutning fra ESMA. Dersom samtlige medlemmer av kollegiet, med unntak av myndighetene i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, avgir en felles uttalelse om at kravene ikke er oppfylt og at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse, bør vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, kunne henvise saken til ESMA, som treffer beslutning om forenlighet med unionsregelverket.
- 58) Det er nødvendig å styrke bestemmelsene om utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, ESMA og andre berørte myndigheter og skjerpe deres forpliktelse til å bistå hverandre og samarbeide. På grunn av økende virksomhet over landegrensene bør disse myndighetene gi hverandre de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utøve sine funksjoner slik at denne forordning håndheves på en effektiv måte, herunder i situasjoner der overtredelser eller mistanke om overtredelser kan berøre myndighetene i to eller flere medlemsstater. Ved utveksling av opplysninger kreves det streng taushetsplikt. På grunn av OTC-derivatkontraktens vidtrekkende konsekvenser er det viktig at andre berørte myndigheter, herunder skattemyndigheter og energireguleringsmyndigheter, har tilgang til de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utøve sine funksjoner.
- 59) ESMA bør som følge av at finansmarkedene er verdensomspennende, være direkte ansvarlig for å anerkjenne sentrale motparter etablert i tredjestater og dermed gi dem mulighet til å levere clearingtjenester i Unio-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

nen, forutsatt at Kommisjonen har anerkjent tredjestatens rettslige og tilsynsmessige ramme som likeverdig med Unionens, og at visse andre vilkår er oppfylt. Derfor bør en sentral motpart etablert i en tredjestat, som leverer clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser i Unionen, anerkjennes av ESMA. For ikke å hindre den framtidige utviklingen av investeringsforvaltning over landegrensene i Unionen, bør en sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som leverer tjenester til kunder etablert i Unionen gjennom et clearingmedlem etablert i en tredjestat, imidlertid ikke trenge å bli anerkjent av ESMA. I denne sammenheng vil avtaler med Unionens viktigste internasjonale partnere være av stor betydning for å sikre like konkurransevilkår på verdensplan og finansiell stabilitet.

- 60) 16. september 2010 ble Det europeiske råd enig om at det er nødvendig at Unionen fremmer sine interesser og verdier på en mer bestemt måte og i en ånd av gjensidighet og felles nytte innenfor rammen av Unionens forbindelser med tredjestater, og treffer tiltak blant annet for å sikre bedre markedsadgang for europeiske foretak og utdype samarbeidet på reguleringsområdet med viktige handelspartnere.
- 61) En sentral motpart bør ha solide styringsordninger, en øverste ledelse med god vandel og uavhengige styremedlemmer, uansett eierstruktur. Minst en tredel av styremedlemmene, og ikke færre enn to, bør være uavhengige. Forskjellige styringsordninger og eierstrukturer kan imidlertid påvirke en sentral motparts vilje eller evne til å klare visse produkter. Derfor bør de uavhengige medlemmene av styret og risikokomiteen som den sentrale motparten skal nedsette, håndtere eventuelle interessekonflikter innenfor en sentral motpart. Clearingmedlemmer og kunder må være tilstrekkelig representert etter som beslutninger truffet av den sentrale motparten kan ha innvirkning på dem.
- 62) En sentral motpart kan utkontraktere sine oppgaver. Den sentrale motpartens risikokomitee bør gi råd om slik utkontraktering. Viktig virksomhet knyttet til risikohåndtering bør ikke utkontrakteres, med mindre dette er godkjent av vedkommende myndighet.
- 63) Kravene til deltaking for en sentral motpart bør være gjennomsluttelige, stå i forhold til formålet og være ikke-diskriminerende, og de bør gi mulighet for fjerntilgang i den grad

dette ikke utsetter den sentrale motparten for tilleggsrisikoer.

- 64) Kunder av clearingmedlemmer som får clearet sine OTC-derivatkontrakter gjennom en sentral motpart, bør sikres et høyt verneniivå. Det faktiske verneniivået er avhengig av hvilken grad av atskillelse disse kundene velger. Mellommenn bør holde sine egne eiendeler atskilt fra kundenes. Av den grunn bør sentrale motparter føre ajourførte og lett identifiserbare registre for å lette overføring av posisjoner og eiendeler som tilhører et misligholdende clearingmedlems kunder, til et solvent medlem, eller eventuelt en ordnet avvikling av kundens posisjoner og tilbakeføring av overskytende sikkerhet til kundene. Kravene fastsatt i denne forordning til atskillelse og overførbarhet for kunders posisjoner og eiendeler bør derfor ha forrang for eventuelle andre motstridende lover og forskrifter i medlemsstatene som hindrer partene i å oppfylle dem.
- 65) En sentral motpart bør ha et solid risikohåndteringssystem for håndtering av kreditt- risikoer, likviditetsrisikoer, operasjonelle risikoer og andre risikoer, herunder de risikoene den utsettes for eller utsetter andre enheter for som følge av gjensidig avhengighet. En sentral motpart bør ha egnede framgangsmåter og ordninger for å håndtere et clearingmedlems mislighold. For å redusere smitte- risikoen ved et slikt mislighold bør den sentrale motparten ha strenge krav til deltaking, kreve passende bunnsikkerhet og ha et misligholdsfond og andre økonomiske midler til å dekke eventuelle tap. For å sikre at en sentral motpart til enhver tid har tilstrekkelige midler, bør den sentrale motparten fastsette et minstebeløp som størrelsen på misligholdsfondet normalt ikke skal underskride. Dette bør imidlertid ikke begrense den sentrale motpartens mulighet til å dekke tap som skyldes et clearingmedlems mislighold.
- 66) Når en sentral motpart fastsetter et solid risikohåndteringssystem, bør den ta hensyn til systemets potensielle risiko og økonomiske følger for clearingmedlemmene og deres kunder. Selv om en svært solid risikohåndtering fortsatt bør være en sentral motparts viktigste mål, bør den tilpasse sine egenskaper til clearingmedlemmenes kunders særlige virksomhet og risikoprofiler, og dersom det anses som hensiktsmessig på grunnlag av kriteriene fastsatt i de tekniske reguleringsstandardene som skal utarbeides av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ESMA, la de svært likvide eiendelene som godtas som sikkerhet, omfatte i det minste kontanter, statsobligasjoner, obligasjoner med fortrinnsrett i samsvar med direktiv 2006/48/EF med passende risikofradrag, garantier som er innløsbare på første anmodning, og som er gitt av et ESSB-medlem, forretningsbankgarantier på strenge vilkår, særlig med hensyn til garantistens kredittverdighet og dennes kapitalforbindelser med den sentrale motpartens clearingmedlemmer. ESMA kan, dersom det er relevant, også vurdere gull som en eiendel som kan godtas som sikkerhet. Sentrale motparter bør på strenge vilkår for risikohåndtering kunne godta forretningsbankgarantier fra ikke-finansielle motparter som opptrer som clearingmedlemmer.

- 67) Sentrale motparters risikohåndteringsstrategier bør være tilstrekkelig solide for å unngå risiko for skattebetalerne.
- 68) Anmodninger om marginer og risikofradrag i forbindelse med sikkerhet kan få prosykliske virkninger. Sentrale motparter, vedkommende myndigheter og ESMA bør derfor treffe tiltak for å forebygge og kontrollere mulige prosykliske virkninger som sentrale motparters risikohåndteringspraksis kan få, forutsatt at disse sentrale motpartenes soliditet og finansielle sikkerhet ikke påvirkes negativt.
- 69) Eksponeringsstyring er en vesentlig del av clearingprosessen. Det bør sikres tilgang til relevante kilder for prisfastsettelse og anvendelse av dem for å kunne levere clearingtjenester i alminnelighet. Slike kilder for prisfastsettelse bør omfatte kilder knyttet til indekser som anvendes som referanser til derivater eller andre finansielle instrumenter.
- 70) Marginer er en sentral motparts fremste forsvarslinje. Selv om sentrale motparter bør investere mottatte marginer på en forsvarlig og forsiktig måte, bør de gjøre en særlig innsats for å sikre tilstrekkelig vern av marginene, slik at de raskt kan tilbakeføres til clearingmedlemmer som ikke misligholder, eller til en samvirkende sentral motpart dersom den sentrale motparten som har mottatt marginene, misligholder.
- 71) Tilgang til tilstrekkelige likvide midler er avgjørende for en sentral motpart. Slik likviditet kan bero på tilgang til likviditet fra en sentralbank eller fra en kredittverdigg og pålitelig forretningsbank, eller en kombinasjon av disse to. Tilgang til likviditet kan følge av en godkjenning i henhold til artikkel 6 i direktiv 2006/48/EF eller andre egnede ordninger. Ved vurdering av om de likvide midlene er tilstrekkelige, særlig i situasjoner med stor belastning, bør en sentral motpart ta hensyn til risikoene ved å oppnå likviditeten dersom det utelukkende gjøres bruk av forretningsbankenes kreditter.
- 72) De europeiske atferdsreglene for clearing og avvikling av 7. november 2006 inneholder frivillige rammeregler for opprettelse av forbindelser mellom sentrale motparter. Sektoren etter handel forblir imidlertid oppdelt etter nasjonale skillelinjer, noe som fordyrer handel over landegrensene og hindrer harmonisering. Det er derfor nødvendig å fastsette vilkår for inngåelse av samvirkingsavtaler mellom sentrale motparter, forutsatt at disse ikke utsetter berørte sentrale motparter for risikoer som ikke håndteres på hensiktsmessig måte.
- 73) Samvirkingsavtaler er viktige for økt integrering av markedet etter handel i Unionen, og det bør fastsettes bestemmelser på dette området. Ettersom samvirkingsavtaler kan utsette sentrale motparter for tilleggskrisikoer, bør imidlertid sentrale motparter i tre år ha hatt tillatelse til å foreta clearing eller vært anerkjent i samsvar med denne forordning, eller hatt tillatelse i henhold til en allerede eksisterende nasjonal tillatelsesordning, før vedkommende myndigheter godkjenner slike samvirkingsavtaler. På grunn av økt kompleksitet i forbindelse med samvirkingsavtaler mellom sentrale motparter som clearer OTC-derivatkontrakter, er det dessuten hensiktsmessig på dette tidspunkt å begrense virkeområdet for slike avtaler til omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter. ESMA bør imidlertid innen 30. september 2014 framlegge en rapport for Kommisjonen om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvide virkeområdet til å omfatte andre finansielle instrumenter.
- 74) I transaksjonsregistre samles for reguleringsformål opplysninger som er relevante for myndighetene i alle medlemsstater. ESMA bør være ansvarlig for registrering, tilbakekalling av registrering av samt tilsyn med transaksjonsregistre.
- 75) Ettersom reguleringsmyndigheter, sentrale motparter og andre markedsdeltakere er avhengige av opplysningene i transaksjonsregistre, må det sikres at transaksjons-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- registrene er underlagt strenge krav til drift, oppbevaring av opplysningene og datastyring.
- 76) De prisene, avgiftene og risikohåndteringsmodellene som anvendes i forbindelse med sentrale motparters, deres medlemmers og transaksjonsregistres tjenester, må være gjennomsiktige, slik at markedsdeltakerne kan foreta et velbegrunnet valg.
- 77) For at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte, bør den ved en enkel anmodning eller beslutning ha mulighet til å kreve alle nødvendige opplysninger fra transaksjonsregistre, tilknyttet tredjemann og tredjemann som transaksjonsregistrene har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til. Dersom ESMA ber om slike opplysninger ved en enkel anmodning, har mottakeren av anmodningen ikke plikt til å framlegge opplysningene, men dersom opplysningene gis frivillig, bør de ikke være uriktige eller villedende. Slike opplysninger bør framlegges omgående.
- 78) Uten at det berører tilfeller som omfattes av straffe- eller skatterett, bør vedkommende myndigheter, ESMA, organer eller andre fysiske eller juridiske personer enn vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger, bruke dem bare når de skal utføre sine oppgaver og utøve sine funksjoner. Dette bør imidlertid ikke hindre nasjonale organer som i samsvar med nasjonal lovgivning har ansvar for å forebygge, granske og treffe korrigerende tiltak i tilfelle av dårlig forvaltning, i å utøve sine funksjoner.
- 79) For å kunne utøve sin tilsynsmyndighet på en effektiv måte bør ESMA ha mulighet til å gjennomføre gransking og stedlig tilsyn.
- 80) ESMA bør kunne delegerer særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat for eksempel når en tilsynsoppgave krever kunnskap om og erfaring med lokale forhold som det er lettere å finne lokalt. ESMA bør kunne delegerer gjennomføringen av særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn. Før oppgaver delegeres, bør ESMA rådspørre den berørte vedkommende myndighet om de nærmere vilkårene for slik delegering av oppgaver, herunder omfanget av oppgaven som skal delegeres, tidsplanen for utførelsen av oppgaven samt oversending av nødvendige opplysninger fra og til ESMA. ESMA bør kompensere vedkommende myndigheter for å utføre en delegert oppgave i samsvar med en forordning om avgifter som Kommisjonen skal vedta ved hjelp av en delegert rettsakt.
- ESMA bør ikke kunne delegerer myndighet til å treffe beslutninger om registrering.
- 81) Det må sikres at vedkommende myndigheter kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av et transaksjonsregisters registrering er oppfylt. ESMA bør vurdere slike anmodninger og treffe hensiktsmessige tiltak.
- 82) ESMA bør kunne ilegge tvangsmulfter for å tvinge transaksjonsregistre til å sørge for at overtredelser opphører, til å gi fullstendige og riktige opplysninger som ESMA har krevd, eller til å underkaste seg en gransking eller et stedlig tilsyn.
- 83) ESMA bør også kunne ilegge transaksjonsregistre overtredelsesgebyrer dersom ESMA fastslår at de forsettlig eller uaktsomt har overtrådt bestemmelsene i denne forordning. Overtredelsesgebyrer som ilegges, bør stå i forhold til overtredelsens alvor. Overtredelser bør deles opp i fire forskjellige grupper som det bør fastsettes forskjellige overtredelsesgebyrer for. For å beregne overtredelsesgebyret for en bestemt overtredelse bør ESMA bruke en totrinnsmetode der det først fastsettes et grunnbeløp, som senere om nødvendig justeres ved hjelp av visse koeffisienter. Grunnbeløpet bør fastsettes ved å ta hensyn til det berørte transaksjonsregisterets årsomsättning, og justeringene bør foretas ved å øke eller minske grunnbeløpet ved hjelp av de relevante koeffisientene i samsvar med denne forordning.
- 84) I denne forordning bør det fastsettes koeffisienter for skjerpene og formildende omstendigheter for å gi ESMA de nødvendige verktøyene til å treffe beslutning om overtredelsesgebyrer som står i forhold til alvorlighetsgraden av den overtredelsen som transaksjonsregisteret har begått, idet det tas hensyn til omstendighetene rundt overtredelsen.
- 85) Før den treffer beslutning om å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt slik at deres rett til forsvar ivaretas.
- 86) ESMA bør avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en fellende dom for identiske forhold, eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftig som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.
- 87) ESMA's beslutninger om å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter bør kunne

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tvangsfyllbyrdes, og tvangsfyllbyrdelsen bør følge gjeldende sivile rettergangsregler i den stat på hvis territorium tvangsfyllbyrdelsen skjer. Sivile rettergangsregler bør ikke omfatte strafferettslige rettergangsregler, men kan omfatte forvaltningsrettslige rettergangsregler.

- 88) Dersom et transaksjonsregister overtrer bestemmelsene, bør ESMA ha myndighet til å treffe en rekke tilsynstiltak, herunder kreve at transaksjonsregisteret sørger for at overtredelsen opphører, og som en siste utvei, tilbakekalle registreringer dersom transaksjonsregisteret på en alvorlig måte eller gjentatte ganger har overtrådt bestemmelsene i denne forordning. ESMA bør ved anvendelsen av tilsynstiltakene ta hensyn til overtredelsens art og alvor og overholde forholdsmessighetsprinsippet. Før den treffer beslutning om tilsynstiltak, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt slik at deres rett til forsvar ivaretas.
- 89) Det er viktig at medlemsstatene og ESMA i forbindelse med behandling av personopplysninger sikrer fysiske personers rett til personvern i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger²² og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger²³.
- 90) Det er viktig å sikre internasjonal tilnærming av krav til sentrale motparter og transaksjonsregistre. Denne forordning følger de eksisterende anbefalingene som er utviklet av Komiteen for oppgjørs- og betalingsystemer (CPSS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO), selv om det bør bemerkes at CPSS-IOSCOs prinsipper for finansmarkedenes infrastruktur, herunder sentrale motparter, ble fastsatt 16. april 2012. Den skaper en unionsramme som sentrale motparter fritt kan drive sin virksomhet innenfor. ESMA bør vurdere disse eksisterende standardene og deres framtidige utvikling når den utarbeider eller framlegger forslag til revisjon av de tekniske

reguleringsstandardene og av retningslinjene og anbefalingene som er fastsatt i denne forordning.

- 91) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) bør delegeres til Kommisjonen når det gjelder endringer av listen over enheter som ikke er omfattet av denne forordning, ytterligere saksbehandlingsregler for ilegging av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt, herunder bestemmelser om rett til forsvar, frister, inndrivelse av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt og foreldelsesfrister for ilegging og håndheving av tvangsmulkt eller overtredelsesgebyrer, tiltak for å endre vedlegg II for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, nærmere opplysninger om hvilke avgifter som skal betales, hva avgiftene skal betales for, avgiftenes størrelse og hvordan de skal betales. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Når Kommisjonen forbereder og utarbeider de delegerte rettsaktene, bør den sikre at de relevante dokumentene samtidig, til rett tid og på en egnet måte oversendes til Europaparlamentet og Rådet.
- 92) For å sikre en ensartet harmonisering bør Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de europeiske tilsynsmyndighetenes utkast til tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for anvendelse, med hensyn til denne forordning, av punkt 4-10 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF med nærmere opplysninger om hvilke OTC-derivatkontrakter som skal anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning i Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, hvilke typer av indirekte kontrakter som oppfyller vilkårene i denne forordning, de klassene av OTC-derivatkontrakter som bør omfattes av clearingplikt, fra hvilken eller hvilke datoer clearingplikten skal gjelde, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring, kategoriene av motparter som clearingplikten skal gjelde for, samt minste gjenværende løpetid for de OTC-derivatkontraktene som skal inngås eller fornyes før den datoen da clearingplikten trer i kraft, de nærmere opplysningene som skal tas med i en vedkommende myndighets

²² EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

²³ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

underretning til ESMA om at den har gitt en sentral motpart tillatelse til å clear en klasse av OTC-derivatkontrakter, særlige klasser av OTC-derivatkontrakter, graden av standardisering av kontraktvilkår og operative prosesser, volumet og likviditeten samt tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger, nærmere opplysninger om hva som skal inngå i ESMA's register over klasser av OTC-derivatkontrakter som er omfattet av clearingplikten, nærmere opplysninger om og typer av rapporter for de forskjellige klassene av derivater, kriterier for å bestemme hvilke OTC-derivatkontrakter som på en måte som er objektivt målbar, reduserer de risikoene som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, og clearing-grenseverdiene, framgangsmåter og ordninger for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, framgangsmåter for risikohåndtering, herunder de nivåene som kreves og type av sikkerhets- og atskillelesordninger og det kapitalnivå som kreves, begrepet fragmentering av likviditet, krav med hensyn til kapital, opptjent egenkapital og reserver for sentrale motparter, krav til hva regler og styringsordninger for sentrale motparter minst skal inneholde, nærmere opplysninger om de registrene og opplysningene som sentrale motparter skal oppbevare, minsteinnhold av og krav til sentrale motparters retningslinjer for kontinuerlig virksomhet samt for katastrofeplaner, passende presentsats og tidshorisont for avviklingsperioden og beregningen av historisk volatilitet for forskjellige klasser av finansielle instrumenter, idet det tas hensyn til målet om å begrense prosykliske virkninger samt reglene for hvordan beregning av porteføljemarginer kan gjennomføres, rammen for å definere ekstreme, men samtidig mulige markedsvilkår, som bør anvendes når størrelsen på misligholdsfondet og sentrale motparters midler skal fastsettes, metoden for å beregne og opprettholde nivået på de sentrale motpartenes egne midler, den typen sikkerhet som kan anses som svært likvid, som for eksempel kontanter, gull, statsobligasjoner og foretaksobligasjoner av høy kvalitet, obligasjoner med fortrinnsrett samt risikofradragene og vilkårene for at garantier fra forretningsbanker skal kunne godtas som sikkerhet, de finansielle instrumentene som kan anses for å være svært likvide og innebære en ubetydelig kre-

ditt- og markedsrisiko, svært sikre ordninger og grenser for konsentrasjonsrisiko, den typen stresstesting som skal utføres av sentrale motparter for forskjellige klasser av finansielle instrumenter og porteføljer, clearingmedlemmers eller andre parters deltaking i testingen, hyppigheten av og tidsplanen for testingen og nøkkelopplysninger som den sentrale motparten skal offentliggjøre om sin risikohåndteringsmodell og de forutsetningene som er lagt til grunn for stresstesting, nærmere opplysninger om transaksjonsregistrenes søknader om registrering hos ESMA, hyppigheten og graden av spesifisering for de opplysningene som transaksjonsregistrene skal offentliggjøre om samlede posisjoner per klasse av OTC-derivatkontrakter, samt de operasjonelle standardene som kreves for å samle og sammenligne opplysninger mellom transaksjonsregistrene.

- 93) Enhver forpliktelse som innføres ved denne forordning, og som skal videreutvikles ved hjelp av delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til artikkel 290 eller 291 i TEUV, bør anses først å gjelde fra den datoen da disse rettsaktene trer i kraft.
- 94) Innenfor rammen av utviklingen av tekniske retningslinjer og tekniske reguleringsstandarder, og særlig ved fastsettelse av clearing-grenseverdien for ikke-finansielle motparter i henhold til denne forordning, bør ESMA gjennomføre offentlige høringer av markedsdeltakerne.
- 95) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av generelle regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av gjennomføringsmyndighet²⁴.
- 96) Kommisjonen bør overvåke og vurdere behovet for eventuelle passende tiltak for å sikre en ensartet og effektiv anvendelse og utforming av bestemmelser, standarder og praksis som omfattes av denne forordnings virkeområde, idet det tas hensyn til resultatet av det arbeidet som er utført i de relevante internasjonale fora.
- 97) På bakgrunn av reglene for samvirkende systemer ble det ansett som hensiktsmessig å

²⁴ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

endre direktiv 98/26/EF for å verne systemoperatørens rettigheter når disse stiller sikkerhet for en mottakende systemoperatør i tilfelle av insolvensbehandling mot den mottakende systemoperatør.

- 98) For å lette en effektiv clearing, registrering, avvikling og betaling bør sentrale motparter og transaksjonsregistre i sin kommunikasjon med deltakere og markedsinfrastrukturer som de er i kontakt med, ta hensyn til relevante internasjonale framgangsmåter og standarder for kommunikasjon med hensyn til meldingshåndtering og referanseopplysninger.
- 99) Ettersom målene for denne forordning, som er å fastsette ensartede krav for OTC-derivatkontrakter og til sentrale motparter og transaksjonsregistres virksomhet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene –

samt andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld,

- b) Den internasjonale oppgjørsbank.
5. Med unntak av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9 får denne forordning ikke anvendelse på følgende enheter:
- a) multilaterale utviklingsbanker som oppført i del 1 avsnitt 4.2 i vedlegg VI til direktiv 2006/48/EF,
- b) offentlige foretak som omhandlet i artikkel 4 nr. 18 i direktiv 2006/48/EF når de eies av nasjonale regjeringer og har uttrykkelige garantiordninger fra nasjonale regjeringer,
- c) Det europeiske finansielle stabiliseringsfond og Den europeiske stabiliseringsordning.
6. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82 for å endre listen i nr. 4 i denne artikkel.

For dette formål skal Kommisjonen innen 17. november 2012 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport der det vurderes hvordan offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, og sentralbanker, behandles internasjonalt.

Rapporten skal inneholde en sammenlignende analyse av hvordan disse organene og sentralbankene behandles innenfor den rettslige rammen i et betydelig antall tredjestater, herunder minst de tre viktigste jurisdiksjonene når det gjelder volumet av kontrakter som omsettes, og de risikohåndteringsstandardene som anvendes på derivattransaksjoner som disse organene og sentralbankene inngår i disse jurisdiksjonene. Dersom det i rapporten konkluderes med at det, særlig på bakgrunn av den sammenlignende analysen, er nødvendig å gjøre unntak for disse sentralbankene i tredjestater slik at deres pengepolitiske forpliktelser ikke omfattes av clearing- og rapporteringsplikt, skal Kommisjonen oppføre dem på listen i nr. 4.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Avdeling I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Formål og virkeområde

- I denne forordning fastsettes krav til clearing og tosidig risikohåndtering for OTC-derivatkontrakter, rapporteringskrav for derivatkontrakter og ensartede krav til hvordan sentrale motparter og transaksjonsregistre skal utøve sin virksomhet.
- Denne forordning får anvendelse på sentrale motparter og deres clearingmedlemmer, finansielle motparter og transaksjonsregistre. Den får anvendelse på ikke-finansielle motparter og handelsplasser når dette er fastsatt.
- Avdeling V i denne forordning får anvendelse bare på omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 18 bokstav a) og b) og punkt 19 i direktiv 2004/39/EF.
- Denne forordning får ikke anvendelse på
  - medlemmene av ESSB og andre organer i medlemsstatene med lignende funksjoner

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- «sentral motpart» en juridisk person som trer inn mellom motpartene i kontrakter som omsettes på ett eller flere finansmarkeder, og blir kjøper overfor enhver selger og selger overfor enhver kjøper,
- «transaksjonsregister» en juridisk person som sentralt samler inn og vedlikeholder opplysninger om derivater,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 3) «clearing» prosessen med å fastsette posisjoner, herunder beregning av nettoforpliktelser, og å sikre at finansielle instrumenter, kontanter eller begge deler er tilgjengelige for å dekke de eksponeringene som følger av disse posisjonene,
- 4) «handelsplass» et system som drives av et verdipapirforetak eller en markedsoperatør i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og artikkel 4 nr. 1 punkt 13 i direktiv 2004/39/EF, med unntak av foretak som systematisk trer inn i kundens ordre i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 7 i nevnte direktiv, som bringer kjøps- og salgsinteresser i finansielle instrumenter sammen i systemet på en slik måte at det inngås en kontrakt i samsvar med avdeling II eller III i nevnte direktiv,
- 5) «derivat» eller «derivatkontrakt» et finansielt instrument som fastsatt i avsnitt C punkt 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, som gjennomført ved artikkel 38 og 39 i forordning (EF) nr. 1287/2006,
- 6) «derivatklasse» undergruppe av derivater med felles vesentlige egenskaper, som omfatter minst forholdet mellom den underliggende eiendelen, typen underliggende eiendel og valutaen for det nominelle beløpet. Derivater som tilhører samme klasse, kan ha forskjellig løpetid,
- 7) «OTC-derivat» eller «OTC-derivatkontrakt» en derivatkontrakt der handelen ikke inngås på et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, eller på et marked i en tredjestat som anses som likeverdig med et regulert marked, i samsvar med artikkel 19 nr. 6 i direktiv 2004/39/EF,
- 8) «finansiell motpart» et verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, en kredittinstitusjon med tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF, et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF, et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2002/83/EF, et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF, et foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og, når det er relevant, dets forvaltningsselskap, med tillatelse i samsvar med direktiv 2009/65/EF, et tjenstepensjonsforetak i henhold til artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF og et alternativt investeringsfond som forvaltes av en forvalter som er godkjent og registrert i samsvar med direktiv 2011/61/EU,
- 9) «ikke-finansiell motpart» et annet foretak etablert i Unionen enn foretakene nevnt i nr. 1 og 8,
- 10) «pensjonssystem»:
  - a) tjenstepensjonsforetak i henhold til artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF, herunder godkjente enheter som har ansvar for å forvalte slike foretak og opptre på deres vegne i henhold til artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, samt alle rettssubjekter som er opprettet av slike foretak for investeringsformål, og som utelukkende handler i deres interesse,
  - b) tjenstepensjonsvirksomhet som utøves av institusjoner som nevnt i artikkel 3 i direktiv 2003/41/EF,
  - c) tjenstepensjonsvirksomhet som utøves av livsforsikringsforetak som er omfattet av direktiv 2002/83/EF, forutsatt at alle eiere og forpliktelser som gjelder denne virksomheten, avgrenses, forvaltes og organiseres atskilt fra all annen virksomhet i forsikringsforetaket, uten mulighet til overføring,
  - d) alle andre enheter som er godkjent og underlagt tilsyn, eller ordninger som driver virksomhet på nasjonalt plan, forutsatt at
    - i) de er anerkjent i henhold til nasjonal lovgivning,
    - ii) de har som hovedformål å gi pensjonstytelser,
- 11) «motpartskredittrisiko» risikoen for at motparten i en transaksjon misligholder før endelig oppgjør av transaksjonens kontantstrømmer,
- 12) «samvirkingsavtale» en avtale mellom to eller flere sentrale motparter om å utføre transaksjoner på tvers av systemene,
- 13) «vedkommende myndighet» den vedkommende myndighet som er fastsatt i regelverket omhandlet i nr. 8 i denne artikkel, den vedkommende myndighet som er omhandlet i artikkel 10 nr. 5, eller den myndighet som hver medlemsstat har utpekt i henhold til artikkel 22,
- 14) «clearingmedlem» et foretak som deltar i en sentral motpart, og som er ansvarlig for å innfri de finansielle forpliktelsene som følger av slik deltaking,
- 15) «kunde» et foretak med et kontraktsforhold til en sentral motparts clearingmedlem som gjør det mulig for foretaket å klare sine transaksjoner med den sentrale motparten,
- 16) «konsern» en gruppe av foretak som består av et morforetak og dets datterforetak i henhold til artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- en gruppe av foretak som nevnt i artikkel 3 nr. 1 og artikkel 80 nr. 7 og 8 i direktiv 2006/48/EF,
- 17) «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en kredittinstitusjon, og som har som hovedvirksomhet å erverve eierandeler eller å utøve en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i nr. 2-12 i vedlegg I til direktiv 2006/48/EF,
- 18) «finansielt holdingselskap» en finansinstitusjon hvis datterforetak enten helt eller hovedsakelig er kreditt- eller finansinstitusjoner, og der minst ett datterforetak er en kredittinstitusjon, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskap i henhold til artikkel 2 nr. 15 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat²⁵,
- 19) «foretak som yter tilleggstjenester» foretak som har som hovedvirksomhet å eie eller forvalte fast eiendom, yte databehandlingstjenester eller utøve lignende virksomhet som er knyttet til en eller flere kredittinstitusjoners hovedvirksomhet,
- 20) «kvalifiserende eierandel» enhver direkte eller indirekte eierandel i en sentral motpart eller et transaksjonsregister som utgjør minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene, som fastsatt i artikkel 9 og 10 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked²⁶, idet det tas hensyn til vilkårene for å legge disse sammen, fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv, eller som gjør det mulig å øve betydelig innflytelse på ledelsen av den sentrale motparten eller transaksjonsregisteret der eierandelen besittes,
- 21) «morforetak» et morforetak som beskrevet i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- 22) «datterforetak» et datterforetak som beskrevet i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, herunder ethvert datterforetak av et datterforetak av det overordnede morforetaket,
- 23) «kontroll» forholdet mellom et morforetak og et datterforetak som beskrevet i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF,
- 24) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre gjennom
- a) en kapitalinteresse, dvs. ved å eie direkte eller å kontrollere minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
- b) kontroll eller en tilsvarende forbindelse mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak, eller et datterforetak av et datterforetak som også anses som et datterforetak av det morforetak som er disse foretakenes overordnede morforetak.
- 25) «kapital» tegnet kapital i henhold til artikkel 22 i rådsdirektiv 86/635/EØF av 8. desember 1986 om bankers og andre finansinstitusjoners årsregnskaper og konsoliderte regnskaper²⁷ så langt den er innbetalt, samt tilhørende overkursfond, dersom den fullt ut absorberer tap i normalsituasjoner og ved konkurs eller avvikling har prioritet etter alle andre fordringer,
- 26) «reserver» reserver i henhold til artikkel 9 i fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer²⁸ og framførte resultater som en følge av anvendelsen av sluttresultatet,
- 27) «styre» styret eller tilsynsorganet, eller begge, i samsvar med nasjonal selskapsrett,
- 28) «uavhengig styremedlem» et medlem av styret som ikke har forretningsforbindelser, familieband eller andre forbindelser som kan føre til en interessekonflikt overfor den berørte sentrale motparten eller dens kontrollerende aksjeeiere, dens ledelse eller dens clearingmedlemmer, og som ikke har hatt noen slike forbindelser i de siste fem årene før vedkommende ble valgt inn i styret,
- 29) «øverste ledelse» den eller de personene som faktisk leder den sentrale motpartens eller transaksjonsregisterets forretningsvirksomhet, og det eller de styremedlemmene som har ledelsesansvar.
- En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer har en permanent forbindelse med en og samme person i form av kontroll, skal også anses som en nær forbindelse mellom disse personene,

²⁵ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

²⁶ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

²⁷ EFT L 372 av 31.12.1986, s. 1.

²⁸ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 3

Transaksjoner innenfor konsernet

1. I forbindelse med en ikke-finansiell motpart er en transaksjon innenfor konsernet en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at begge motparter er omfattet fullt ut av samme konsolidering, og at de er underlagt en egnet sentralisert framgangsmåte for risikovurdering, måling og kontroll, samt at denne motparten er etablert i Unionen eller, dersom den er etablert i en tredjestat, at Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 13 nr. 2 med hensyn til vedkommende tredjestat.
  2. I forbindelse med en finansiell motpart er en transaksjon innenfor konsernet
    - a) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
      - i) den finansielle motparten er etablert i Unionen eller, dersom den er etablert i en tredjestat, at Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 13 nr. 2 med hensyn til vedkommende tredjestat,
      - ii) den andre motpart er en finansiell motpart, et finansielt holdingselskap, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester underlagt egnede tilsynskrav,
      - iii) begge motparter er fullt ut omfattet av samme konsolidering, og
      - iv) begge motparter er underlagt egnede sentraliserte framgangsmåter for risikovurdering, måling og kontroll,
    - b) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart der begge motparter er en del av samme institusjonssikringsordning som omhandlet i artikkel 80 nr. 8 i direktiv 2006/48/EF, forutsatt at vilkåret i bokstav a) ii) i dette nummer er oppfylt,
    - c) en OTC-derivatkontrakt som inngås mellom kredittinstitusjoner som er tilknyttet samme sentralorgan, eller mellom kredittinstitusjoner og et sentralorgan, som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, eller
    - d) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en ikke-finansiell motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at begge motparter er omfattet fullt ut av samme konsolide-
- ring, og at de er underlagt en egnet sentralisert framgangsmåte for risikovurdering, måling og kontroll, samt at denne motparten er etablert i Unionen eller i en tredjestat som Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt for i henhold til artikkel 13 nr. 2.
3. Med hensyn til denne artikkel skal motparter anses for å være omfattet av den samme konsolidering når begge
    - a) er omfattet av samme konsolidering i samsvar med direktiv 83/349/EØF eller de internasjonale regnskapsstandardene (IFRS) som er vedtatt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, i samsvar med alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper i en tredjestat, som anses som likeverdige med IFRS i samsvar med forordning (EF) nr. 1569/2007 (eller en tredjestats regnskapsstandarder som det er tillatt å bruke i samsvar med artikkel 4 i nevnte forordning), eller
    - b) er omfattet av samme tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2006/49/EF eller, når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, samme tilsyn på konsolidert grunnlag av en tredjestats vedkommende myndighet som er bekreftet å være likeverdig med det som er underlagt prinsippene fastsatt i artikkel 143 i direktiv 2006/48/EF eller i artikkel 2 i direktiv 2006/49/EF.

Avdeling II

Clearing, rapportering og risikoreduksjon av otc-derivater

Artikkel 4

Clearingplikt

1. Motparter skal klare alle OTC-derivatkontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater som er erklært å være omfattet av clearingplikten i samsvar med artikkel 5 nr. 2, dersom disse kontraktene oppfyller begge følgende vilkår:
  - a) De er inngått på en av følgende måter:
    - i) mellom to finansielle motparter,
    - ii) mellom en finansiell motpart og en ikke-finansiell motpart som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b),

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- iii) mellom to ikke-finansielle motparter som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b),
  - iv) mellom en finansiell motpart eller en ikke-finansiell motpart som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b), og en enhet etablert i en tredjestat som ville ha vært omfattet av clearingplikten dersom den hadde vært etablert i Unionen,
  - v) mellom to enheter etablert i en eller flere tredjestater som ville ha vært omfattet av clearingplikten dersom de hadde vært etablert i Unionen, forutsatt at kontrakten har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når en slik plikt er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, og
- b) de er inngått eller fornyet enten
- i) på eller etter den datoen da clearingplikten får virkning eller
  - ii) samtidig med eller etter den underretningen som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1, men før den dato da clearingplikten får virkning, dersom kontraktenes gjenværende løpetid overskrider den minste gjenværende løpetid som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 5 nr. 2 bokstav c).
2. Uten at det berører teknikkene for risikoreduksjon i artikkel 11, skal OTC-derivatkontrakter som er transaksjoner innenfor konsernet som beskrevet i artikkel 3, ikke omfattes av clearingplikten.
- Unntaket i første ledd får anvendelse bare
- a) når to motparter som er etablert i Unionen, og som tilhører samme konsern, først skriftlig har underrettet sine respektive vedkommende myndigheter om at de har til hensikt å benytte seg av unntaket for OTC-derivatkontrakter som de har inngått med hverandre. Underretningen skal skje minst 30 kalenderdager før unntaket benyttes. Innen 30 kalenderdager etter mottaket av nevnte underretning kan vedkommende myndigheter reise innvendinger mot anvendelsen av dette unntaket dersom transaksjonene mellom motpartene ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3, uten at det berører vedkommende myndigheters rett til å reise innvendinger etter at denne perioden på 30 kalenderdager har utløpt, dersom disse vilkårene ikke lenger er oppfylt. I tilfelle av uenighet mellom vedkommende myndigheter, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med den myndighet de har i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010,
- b) på OTC-derivatkontrakter mellom to motparter som tilhører samme konsern, og som er etablert i en medlemsstat og i en tredjestat, dersom den motparten som er etablert i Unionen, har fått tillatelse til å anvende unntaket innen 30 kalenderdager etter at den har blitt underrettet av motparten som er etablert i Unionen, og forutsatt at vilkårene i artikkel 3 er oppfylt. Vedkommende myndighet skal underrette ESMA om denne beslutningen.
3. De OTC-derivatkontraktene som er omfattet av clearingplikten i henhold til nr. 1, skal cleares av en sentral motpart som har tillatelse i henhold til artikkel 14 eller er anerkjent i henhold til artikkel 25 til å clear denne klassen av OTC-derivater, og som er oppført i registeret i samsvar med artikkel 6 nr. 2 bokstav b).
- En motpart skal for dette formål bli et clearingmedlem eller en kunde eller opprette indirekte clearingordninger med et clearingmedlem, forutsatt at disse ordningene ikke øker motpartsrisikoen og sikrer at motpartens eidelere og posisjoner gis et vern som er likeverdig med det som er nevnt i artikkel 39 og 48.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hvilke kontrakter som skal anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig å hindre omgåelse av bestemmelsene i denne forordning som omhandlet i nr. 1 bokstav a) v), og om hvilke typer av indirekte kontrakter som oppfyller vilkårene i nr. 3 annet ledd.
- ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.
- Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 5

Framgangsmåte i forbindelse med clearingplikt

1. Når en vedkommende myndighet gir en sentral motpart tillatelse til å clear en klasse av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

OTC-derivater i henhold til artikkel 14 eller 15, skal den omgående underrette ESMA om tillatsen.

For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal inngå i underretningene nevnt i første ledd.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Innen seks måneder etter å ha mottatt en underretning i samsvar med nr. 1, eller etter å ha gjennomført en framgangsmåte for anerkjennelse i henhold til artikkel 25, skal ESMA, etter å ha gjennomført en offentlig høring og etter samråd med ESRB og, dersom det er relevant, vedkommende myndigheter i tredjestater, utarbeide og framlegge for Kommisjonen for godkjenning, utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av følgende:

- a) hvilken klasse av OTC-derivatkontrakter som bør være omfattet av clearingplikten omhandlet i artikkel 4,
- b) den eller de datoene da clearingplikten får virkning, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring og de kategoriene av motparter som er omfattet av plikten, og
- c) minste gjenværende løpetid for OTC-derivatkontrakter som omhandlet i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) ii).

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA skal i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 bokstav a), b) og c) på eget initiativ, etter å ha gjennomført en offentlig høring og etter samråd med ESRB samt når det er relevant vedkommende myndigheter i tredjestater, fastsette og underrette Kommisjonen om hvilke klasser av derivater som bør være omfattet av clearingplikten i henhold artikkel 4, men som ingen sentral motpart ennå har fått tillatelse til å klare.

Etter underretningen skal ESMA offentliggjøre en forslagsinnbydelse for clearing av disse derivatklassene.

4. Med det overordnede mål å redusere systemrisiko skal utkastet til tekniske regulerings-

standarder for den delen som er omhandlet i nr. 2 bokstav a), ta hensyn til følgende kriterier:

- a) graden av standardisering av kontraktsvilkår og operative prosesser for den relevante klassen av OTC-derivater,
- b) volumet og likviditeten for den relevante klassen av OTC-derivater,
- c) tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger i den relevante klassen av OTC-derivater.

Ved utarbeiding av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder kan ESMA ta hensyn til den innbyrdes forbindelsen mellom motparter som bruker de relevante OTC-derivatene, den forventede innvirkningen på nivåene for motpartskredittrisiko mellom motpartene samt innvirkningen på konkurransen i hele Unionen.

For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de kriteriene som er omhandlet i første ledd bokstav a), b) og c).

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i tredje ledd i dette nummer i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Utkastet til tekniske reguleringsstandarder for den delen som er omhandlet i nr. 2 bokstav b), skal ta hensyn til følgende kriterier:
  - a) det forventede volumet for den relevante klassen av OTC-derivater,
  - b) hvorvidt flere enn én sentral motpart allerede clearer den samme klassen av OTC-derivater,
  - c) den berørte sentrale motpartens evne til å håndtere det forventede volumet og til å håndtere den risikoen som følger av clearing av den relevante klassen av OTC-derivater,
  - d) den typen av og det antall motparter som er aktive og forventes å være aktive på markedet for de relevante klassene av OTC-derivater,
  - e) den tiden som en motpart som er omfattet av clearingplikten, trenger for å innføre ordninger for å klare sine OTC-derivatkontrakter gjennom en sentral motpart,
  - f) risikohåndteringen og den rettslige og operasjonelle kapasiteten hos de forskjellige

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

motpartene som er aktive på markedet for den relevante klassen av OTC-derivater, og som eventuelt vil bli omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4 nr. 1.

6. Dersom en klasse av OTC-derivatkontrakter ikke lenger har en sentral motpart som har tillatelse til eller er anerkjent for å klare disse kontraktene i henhold til denne forordning, skal den ikke lenger være omfattet av clearingplikten omhandlet i artikkel 4, og nr. 3 i denne artikkel får anvendelse.

Artikkel 6

Offentlig register

1. ESMA skal opprette, vedlikeholde og ajourføre et offentlig register for på en riktig og entydig måte å identifisere hvilke klasser av OTC-derivater som er omfattet av clearingplikten. Det offentlige registeret skal være tilgjengelig på ESMA's nettsted.
2. Registeret skal omfatte
  - a) de klassene av OTC-derivater som er omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4,
  - b) de sentrale motpartene som har tillatelse eller er anerkjent med hensyn til clearingplikten,
  - c) de datoene da clearingplikten får virkning, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring,
  - d) de klassene av OTC-derivater som identifiseres av ESMA i samsvar med artikkel 5 nr. 3,
  - e) minste gjenværende løpetid for derivatkontrakter som omhandlet i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) ii),
  - f) de sentrale motpartene som vedkommende myndighet har underrettet ESMA om med hensyn til clearingplikten, samt datoen for hver av disse underretningene.
3. Dersom en sentral motpart ikke lenger har tillatelse eller er anerkjent i samsvar med denne forordning til å klare en gitt derivatklasse, skal ESMA omgående fjerne den fra det offentlige registeret når det gjelder denne klassen av OTC-derivater.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal inngå i det offentlige registeret nevnt i nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 7

Tilgang til en sentral motpart

1. En sentral motpart som har fått tillatelse til å klare OTC-derivatkontrakter, skal godta å klare slike kontrakter på ikke-diskriminerende og gjennomsiktige vilkår, uavhengig av handelsplass.

En sentral motpart kan kreve at en handelsplass oppfyller de driftsmessige og tekniske kravene som fastsettes av den sentrale motparten, herunder krav til risikohåndtering.

2. En sentral motpart skal innen tre måneder etter at en handelsplass har inngitt en formell søknad om tilgang, imøtekomme eller avslå søknaden.
3. Dersom en sentral motpart nekter tilgang i henhold til nr. 2, skal den gi handelsplassen en fullstendig begrunnelse for sin beslutning.
4. Med mindre handelsplassens vedkommende myndighet og den sentrale motpartens vedkommende myndighet nekter tilgang, skal den sentrale motparten, med forbehold for annet ledd, gi tilgang innen tre måneder etter at det er truffet en beslutning om å imøtekomme handelsplassens formelle søknad i samsvar med nr. 2.

Handelsplassens og den sentrale motpartens vedkommende myndighet kan, etter en formell anmodning fra handelsplassen, nekte tilgang til den sentrale motparten bare dersom slik tilgang vil kunne hindre markedene i å virke på en smidig og ordnet måte eller innvirke negativt på systemrisikoen.

5. ESMA skal avgjøre eventuelle tvister som oppstår mellom vedkommende myndigheter, i samsvar med sin myndighet i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Tilgang til en handelsplass

1. En handelsplass skal på anmodning fra den sentrale motparten på ikke-diskriminerende og gjennomsiktige vilkår stille transaksjonsopplysninger til rådighet for enhver sentral motpart som har fått tillatelse til å klare OTC-derivatkontrakter som omsettes på denne handelsplassen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Når en sentral motpart formelt har inngitt en anmodning til en handelsplass om tilgang til denne, skal handelsplassen svare den sentrale motparten innen tre måneder.
3. Dersom en handelsplass nekter tilgang, skal den underrette den sentrale motparten om dette, med en fullstendig begrunnelse.
4. Uten at det berører den beslutning som er truffet av handelsplassens og den sentrale motpartens vedkommende myndigheter, skal handelsplassen gjøre tilgang mulig innen tre måneder etter et positivt svar på en anmodning om tilgang.

Den sentrale motparten skal gis tilgang til handelsplassen bare dersom slik tilgang ikke forutsetter samvirking eller hindrer markedene i å virke på en smidig og ordnet måte, særlig som følge av fragmentering av likviditet, og handelsplassen har innført egnede ordninger for å hindre slik fragmentering.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder der begrepet fragmentering av likviditet spesifiseres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 9

Rapporteringsplikt

1. Motparter og sentrale motparter skal sørge for at opplysningene om enhver derivatkontrakt som de har inngått, og om enhver endring eller oppheving av kontrakten, rapporteres til et transaksjonsregister som er registrert i samsvar med artikkel 55, eller anerkjent i samsvar med artikkel 77. Opplysningene skal rapporteres senest den første virkedagen etter inngåelsen, endringen eller opphevingen av kontrakten.

Rapporteringsplikten får anvendelse på derivatkontrakter som

- a) er inngått før 16. august 2012, og som fortsatt er utestående på den datoen,
- b) er inngått 16. august 2012 eller etter denne datoen.

En motpart eller en sentral motpart som er omfattet av rapporteringsplikt, kan delegerer rapporteringen av opplysningene i derivatkontrakten.

Motparter og sentrale motparter skal sørge for at opplysningene i deres derivatkontrakter rapporteres bare en gang.

2. Motparter skal føre et register over alle derivatkontrakter som de har inngått, og enhver endring, i minst fem år etter at kontrakten er opphevet.
3. Dersom det ikke er noe transaksjonsregister tilgjengelig som kan registrere opplysningene i en derivatkontrakt, skal motparter og sentrale motparter sørge for at slike opplysninger rapporteres til ESMA.

I dette tilfellet skal ESMA sørge for at alle berørte enheter nevnt i artikkel 81 nr. 3 har tilgang til alle opplysninger i derivatkontrakten som de trenger for å kunne oppfylle sine respektive forpliktelser og mandater.

4. En motpart eller en sentral motpart som rapporterer opplysninger om en derivatkontrakt til et transaksjonsregister eller til ESMA, eller en enhet som rapporterer slike opplysninger på vegne av en motpart eller en sentral motpart, skal ikke anses for å ha brutt eventuelle bestemmelser om taushetsplikt som følger av kontrakten eller av lover og forskrifter.

Den rapporterende enheten, dens ledelse eller ansatte er fritatt for ansvar for denne videformidlingen av opplysninger.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder der de opplysningene og typene av rapporter som er omhandlet i nr. 1 og 3, fastsettes.

Rapportene omhandlet i nr. 1 og 3 skal minst inneholde opplysninger om

- a) derivatkontraktens parter og, dersom det ikke er den samme, den som er berettiget til kontraktens rettigheter og plikter,
- b) derivatkontraktens vesentlige kjennetegn, herunder type, underliggende løpetid, nominell verdi, pris og oppgjørsgdato.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 3 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette
  - a) format og hyppighet for rapportene omhandlet i nr. 1 og 3 for de forskjellige derivatklassene,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) den dato da derivatkontrakten skal rapporteres, herunder en eventuell trinnsvis gjennomføring for kontrakter som er inngått før den datoen da rapporteringsplikten får virkning.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Ikke-finansielle motparter

1. Når en ikke-finansiell motpart tar posisjoner i OTC-derivatkontrakter, og disse posisjonene overskrider clearinggrenseverdien omhandlet i nr. 3, skal den ikke-finansielle motparten
  - a) omgående underrette ESMA og vedkommende myndighet omhandlet i nr. 5 om dette,
  - b) bli omfattet av clearingplikten for framtidige kontrakter i samsvar med artikkel 4 dersom den løpende gjennomsnittsposisjonen i mer enn 30 virkedager har overskredet grenseverdien, og
  - c) klare alle relevante framtidige kontrakter innen fire måneder etter at den ble omfattet av clearingplikten.
2. En ikke-finansiell motpart som er blitt omfattet av clearingplikten i samsvar med nr. 1 bokstav b), og som senere godtgjør overfor den myndighet som er utpekt i samsvar med nr. 5, at dens løpende gjennomsnittsposisjon i mer enn 30 virkedager ikke overskrider clearinggrenseverdien, skal ikke lenger være omfattet av clearingplikten fastsatt i nr. 4.
3. Ved beregning av posisjonene omhandlet i nr. 1 skal den ikke-finansielle motparten ta med alle OTC-derivatkontrakter som er inngått av den ikke-finansielle motparten, eller av andre ikke-finansielle enheter innenfor det konsernet som den ikke-finansielle motparten tilhører, og som ikke på en objektivt målbar måte reduserer risikoene som er direkte knyttet til den ikke-finansielle motpartens eller nevnte konsers forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA, etter samråd med ESRB og andre berørte myndigheter, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av

- a) kriteriene for å fastsette hvilke OTC-derivatkontrakter som på en objektivt målbar måte reduserer de risikoene som er direkte knyttet til den forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering som er omhandlet i nr. 3, og

- b) clearinggrenseverdiene, som skal fastsettes med utgangspunkt i hvilken systemviktighet summen av nettoposisjoner og nettoeksponeringer har per motpart og per klasse av OTC-derivater.

Etter å ha gjennomført en åpen offentlig høring, skal ESMA framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA skal etter samråd med ESRB og andre berørte myndigheter regelmessig vurdere grenseverdiene på nytt og om nødvendig foreslå tekniske reguleringsstandarder for å endre dem.

5. Hver medlemsstat skal utpeke en myndighet som har ansvar for å sikre at forpliktelsen oppfylles.

Artikkel 11

Risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart

1. Finansielle motparter og ikke-finansielle motparter som inngår en OTC-derivatkontrakt som ikke cleares gjennom en sentral motpart, skal med behørig aktsomhet sikre at det er innført egnede framgangsmåter og ordninger for å måle, overvåke og begrense operasjonell risiko og motpartskredittrisiko, som minst skal omfatte
  - a) bekreftelse til rett tid, om mulig elektronisk, av den relevante OTC-derivatkontraktens vilkår,
  - b) formaliserte framgangsmåter som er solide, motstandsdyktige og kontrollerbare, for å avstemme porteføljer, håndtere tilknyttet risiko og tidlig oppdage tvister mellom parter og løse dem, samt overvåke verdien av utestående kontrakter.
2. Finansielle motparter og ikke-finansielle motparter som omhandlet i artikkel 10 skal daglig fastsette verdien av utestående kontrakter på grunnlag av markedsverdien. Dersom markedsvilkårene hindrer verdsetting til mar-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kedspriser, skal det anvendes en pålitelig og forsiktig verdsetting på grunnlag av en modell.

3. Finansielle motparter skal ha framgangsmåter for risikohåndtering som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og på egnet måte atskilt med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått 16. august eller etter denne datoen. Ikke-finansielle motparter som omhandlet i artikkel 10 skal ha framgangsmåter for risikohåndtering som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og på egnet måte atskilt med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått på eller etter den datoen da clearing-grenseverdien overskrides.
4. Finansielle motparter skal ha en passende og forholdsmessig kapital for å håndtere den risikoen som ikke dekkes av en passende utveksling av sikkerhet.
5. Kravet i nr. 3 i denne artikkel får ikke anvendelse på transaksjoner innenfor konsernet nevnt i artikkel 3 som er inngått av motparter som er etablert i samme medlemsstat, forutsatt at det ikke foreligger noen nåværende eller forutsigbar rettslig hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.
6. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 2 bokstav a), b) eller c) som inngås av motparter som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel på grunnlag av en positiv beslutning fra begge berørte vedkommende myndigheter, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
  - a) motpartenes framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
  - b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Dersom vedkommende myndigheter ikke blir enige om en positiv beslutning innen 30 kalenderdager etter mottak av søknaden om unntak, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med sin myndighet i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås av ikke-finansielle motparter som er etablert i for-

skjellige medlemsstater, skal unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
  - b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.
- De ikke-finansielle motpartene skal underrette vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om at de har til hensikt å anvende unntaket. Unntaket skal gjelde med mindre en av de underrettede vedkommende myndigheter innen tre måneder etter datoen for underretningen gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt.
8. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 2 bokstav a)-d) som inngås mellom en motpart som er etablert i Unionen, og en motpart som er etablert i en tredjestat, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, på grunnlag av en positiv beslutning fra den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med den motparten som er etablert i Unionen, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
    - a) motpartenes framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
    - b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.
  9. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås av en ikke-finansiell motpart som er etablert i Unionen, og en motpart som er etablert i en tredjestat, skal unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
    - a) motpartenes framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
    - b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller til-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

bakebetaling av forpliktelse mellom motpartene.

Den ikke-finansielle motparten skal underrette vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om at den har til hensikt å anvende unntaket. Unntaket skal gjelde med mindre den underrettede vedkommende myndighet innen tre måneder etter datoen for underretningen gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt.

10. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås mellom en ikke-finansiell motpart og en finansiell motpart som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, på grunnlag av en positiv beslutning fra den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med den finansielle motparten, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikohåndtering er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelse mellom motpartene.

Den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsyn med den finansielle motparten, skal underrette vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om alle slike beslutninger. Unntaket skal gjelde med mindre den underrettede vedkommende myndighet gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt. I tilfelle av uenighet mellom vedkommende myndigheter, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med den myndighet de har i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. Den motparten i en transaksjon innenfor konsernet som er unntatt fra kravet fastsatt i nr. 3, skal offentliggjøre opplysninger om unntaket.

En vedkommende myndighet skal underrette ESMA om alle beslutninger som vedtas i henhold til nr. 6, 8 eller 10, eller de beslutningene som mottas i henhold til nr. 7, 9 eller 10, og skal gi ESMA nærmere opplysninger om den aktuelle transaksjonen innenfor konsernet.

12. De forpliktelsene som er angitt i nr. 1-11, får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som er

inngått mellom enheter i tredjestater som ville ha vært omfattet av disse forpliktelsene dersom de var etablert i Unionen, forutsatt at disse kontraktene har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når en slik forpliktelse er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning.

13. ESMA skal regelmessig overvåke virksomheten knyttet til derivater som ikke er egnet for clearing, for å fastslå tilfeller der en særlig derivatklasse kan utgjøre en systemrisiko, og for å hindre regularbitrasje mellom derivattransaksjoner som er clearert, og derivattransaksjoner som ikke er clearert. ESMA skal, særlig etter samråd med ESRB, treffe tiltak i samsvar med artikkel 5 nr. 3 eller gjennomgå de tekniske reguleringsstandardene for marginkravene fastsatt i nr. 14 i denne artikkel og i artikkel 41 på nytt.

14. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) de framgangsmåtene og ordningene som er omhandlet i nr. 1,
- b) de markedsvilkårene som hindrer verdsetting til markedspriser, og kriteriene for å anvende verdsetting på grunnlag av en modell, som omhandlet i nr. 2,
- c) de opplysningene om unntatte transaksjoner innenfor konsernet som skal oppgis i underretningen omhandlet i nr. 7, 9 og 10,
- d) de opplysningene om unntatte transaksjoner innenfor konsernet som er omhandlet i nr. 11,
- e) de kontraktene som anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, som omhandlet i nr. 12.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 30. september 2012.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) de framgangsmåtene for risikohåndtering, herunder de nivåene av og den typen sik-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kerhets- og atskillelsesordninger som kreves for å oppfylle kravene i nr. 3,

- b) det kapitalnivået som kreves for å oppfylle kravene i nr. 4,
- c) de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndigheter skal følge når det anvendes unntak i henhold til nr. 6-10,
- d) de anvendbare kriteriene som er nevnt i nr. 5-10, herunder særlig hva som skal anses som praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Avhengig av motpartens rettslige status delegeres Kommisjonen myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene som er nevnt i første ledd, i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 12

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne avdeling, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Disse sanksjonene skal minst omfatte administrative overtredelsesgebyrer. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med finansielle og eventuelt ikke-finansielle motparter, offentliggjør alle sanksjoner som er iverksatt ved overtredelse av artikkel 4, 5 og 7-11, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade. Medlemsstatene skal regelmessig offentliggjøre vurderingsrapporter om hvor effektive de anvendte sanksjonsbestemmelsene er. En slik offentliggjøring skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstatene skal innen 17. februar 2013 underrette Kommisjonen om bestemmelsene nevnt i nr. 1. De skal straks underrette

Kommisjonen om eventuelle senere endringer av dem.

3. En overtredelse av bestemmelsene i denne avdeling berører ikke en OTC-derivatkontrakts gyldighet eller partenes mulighet til å håndheve bestemmelsene i en OTC-derivatkontrakt. En overtredelse av bestemmelsene i denne avdeling danner ikke grunnlag for erstatningskrav mot en part i en OTC-derivatkontrakt.

Artikkel 13

Ordning for å unngå overlappende eller motstridende regler

1. Kommisjonen skal med bistand fra ESMA overvåke og utarbeide rapporter til Europaparlamentet og Rådet om den internasjonale anvendelsen av prinsippene fastsatt i artikkel 4, 9, 10 og 11, særlig med hensyn til mulige overlappende eller motstridende krav til markedsdeltakerne, og anbefale mulige tiltak.
2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at den rettslige rammen og rammene for tilsyn og håndheving i en tredjestat
  - a) er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning i henhold til artikkel 4, 9, 10 og 11,
  - b) sikrer et vern av taushetsplikten som er likeverdig med det som er fastsatt i denne forordning, og
  - c) anvendes effektivt og håndheves på en rettferdig måte som ikke skaper vridning, slik at de sikrer effektivt tilsyn og effektiv håndheving i den berørte tredjestat.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 86 nr. 2.

3. En gjennomføringsrettsakt om likeverdighet som omhandlet i nr. 2 skal innebære at motparter som inngår en transaksjon som er omfattet av denne forordning, skal anses for å ha oppfylt kravene i artikkel 4, 9, 10 og 11 dersom minst en av motpartene er etablert i nevnte tredjestat.
4. Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA overvåke at de kravene som er likeverdige med dem som er fastsatt i artikkel 4, 9, 10 og 11, gjennomføres på en effektiv måte av de tredjestatene som det er vedtatt en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet for, og skal regelmessig, minst en gang i året, avlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet. Dersom rapporten viser at myndighetene i tredjestaten

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har anvendt de likeverdige kravene på en ufullstendig og usammenhengende måte, skal Kommisjonen innen 30 kalenderdager etter at rapporten ble fremlagt, tilbakekalle anerkjennelsen som likeverdig med hensyn til den berørte tredjestats rettslige ramme. Dersom en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet tilbakekalles, skal motpartene automatisk omfattes av alle krav fastsatt i denne forordning.

Avdeling III

Tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter

Kapittel 1

Vilkår og framgangsmåter for tillatelse til en sentral motpart

Artikkel 14

Tillatelse til en sentral motpart

1. Dersom en juridisk person etablert i Unionen har til hensikt å tilby clearingtjenester som sentral motpart, skal den søke om tillatelse hos vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert (den sentrale motpartens vedkommende myndighet) etter framgangsmåten i artikkel 17.
2. Når det er gitt tillatelse i samsvar med artikkel 17, skal den gjelde på hele Unionens område.
3. Den tillatelsen som er omhandlet i nr. 1, skal gis bare for virksomhet knyttet til clearing, og det skal angis hvilke tjenester og virksomhetsområder den sentrale motpartens tillatelse omfatter, herunder hvilke klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen.
4. En sentral motpart skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelsen.

En sentral motpart skal uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for tillatelsen.

5. Tillatelsen omhandlet i nr. 1 skal ikke hindre medlemsstater i å vedta eller fortsette med å anvende tilleggskrav til sentrale motparter som er etablert på deres territorium, herunder visse krav til tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 15

Utvidelse av virksomhet og tjenester

1. En sentral motpart som ønsker å utvide sin forretningsvirksomhet med tilleggstjenester eller virksomhet som ikke er omfattet av den første

tillatelsen, skal inngi søknad om utvidelse til den sentrale motpartens vedkommende myndighet. Levering av clearingtjenester som den sentrale motparten ikke allerede har fått tillatelse til, skal anses som en utvidelse av tillatelsen.

Utvidelsen av en tillatelse skal skje etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

2. Dersom en sentral motpart ønsker å utvide sin forretningsvirksomhet til en annen medlemsstat enn den der den er etablert, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet omgående underrette vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten.

Artikkel 16

Kapitalkrav

1. En sentral motpart skal ha en permanent og tilgjengelig startkapital på minst 7,5 millioner euro for å få tillatelse i henhold til artikkel 14.
2. En sentral motparts kapital, herunder opptjent egenkapital og reserver, skal stå i forhold til den risikoen som er knyttet til den sentrale motpartens virksomhet. Den skal til enhver tid være tilstrekkelig til å sikre en ordnet avvikling eller omstrukturering av virksomheten innenfor et passende tidsrom og gi den sentrale motparten tilstrekkelig vern mot kreditt- og markedsrisikoer, motpartsrisikoer, operasjonelle risikoer og rettslige og forretningsmessige risikoer som ikke allerede er dekket av de økonomiske midlene i henhold til artikkel 41-44.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal EBA i nært samarbeid med ESSB og etter samråd med ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om kravene til en sentral motparts kapital, opptjent egenkapital og reserver som omhandlet i nr. 2.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 17

Framgangsmåte for å innvilge og avslå tillatelse

1. Den sentrale motparten som inngir søknad, inngir søknaden om tillatelse til vedkom-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

mende myndighet i den medlemsstat der den er etablert.

2. Den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge alle opplysninger som er nødvendige for at vedkommende myndighet skal kunne fastslå at nevnte sentrale motpart på tidspunktet for tillatelsen har truffet alle nødvendige tiltak for å oppfylle kravene fastsatt i denne forordning. Vedkommende myndighet skal omgående oversende alle opplysninger den har mottatt fra den sentrale motparten som inngir søknad, til ESMA og kollegiet omhandlet i artikkel 18 nr. 1.
3. Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal vedkommende myndighet vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal vedkommende myndighet fastsette en frist for når den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger. Etter å ha fastslått at søknaden er fullstendig, skal vedkommende myndighet underrette den sentrale motparten som inngir søknad, medlemmene av det kollegiet som er opprettet i samsvar med artikkel 18 nr. 1, og ESMA om dette.
4. Vedkommende myndighet skal gi tillatelse bare dersom den er overbevist om at den sentrale motparten som innga søknaden, oppfyller alle krav fastsatt i denne forordning, og at den sentrale motparten er meldt som et system i henhold til direktiv 98/26/EF.

Vedkommende myndighet skal nøye vurdere den uttalelsen som kollegiet har kommet fram til i samsvar med artikkel 19. Dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet ikke er enig i en positiv uttalelse fra kollegiet, skal dens beslutning inneholde en fullstendig begrunnelse for dette og en forklaring på ethvert vesentlig avvik fra den positive beslutningen.

Den sentrale motparten skal ikke gis tillatelse dersom alle medlemmene i kollegiet, med unntak av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse i henhold til artikkel 19 nr. 1 om at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse. Denne uttalelsen skal inneholde en skriftlig, fullstendig og detaljert begrunnelse for hvorfor kollegiet mener at kravene fastsatt i denne forordning eller andre deler av unionsregelverket ikke er oppfylt.

Dersom det ikke er oppnådd enighet om en felles uttalelse som nevnt i tredje ledd, og et flertall på to tredeler av kollegiet har avgitt en

negativ uttalelse, kan enhver berørt vedkommende myndighet innen 30 kalenderdager etter vedtakelsen av den negative uttalelsen, på grunnlag av et flertall på to tredeler av kollegiet henvise saken til ESMA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Beslutningen om henvisning skal inneholde en skriftlig, fullstendig og detaljert begrunnelse for hvorfor de berørte medlemmene av kollegiet mener at kravene fastsatt i denne forordning eller andre deler av unionsregelverket ikke er oppfylt. I dette tilfellet skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet utsette sin beslutning om tillatelse og avvente en eventuell beslutning om tillatelse fra ESMA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Vedkommende myndighet skal treffe sin beslutning i samsvar med ESMA's beslutning. Saken skal ikke henvises til ESMA etter utløpet av den 30-dagersperioden som er omhandlet i fjerde ledd.

Dersom alle medlemmene av kollegiet, med unntak av myndighetene i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse i henhold til artikkel 19 nr. 1 om at den sentrale motparten ikke gis tillatelse, kan den sentrale motpartens vedkommende myndighet henvise saken til ESMA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, skal oversende beslutningen til de øvrige berørte vedkommende myndigheter.

5. ESMA skal handle i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010 dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet ikke har anvendt bestemmelsene i denne forordning, eller har anvendt dem på en måte som synes å være i strid med unionsregelverket.

ESMA kan granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsregelverket på anmodning fra et medlem av kollegiet eller på eget initiativ etter å ha underrettet vedkommende myndighet.

6. Ved utførelsen av sine oppgaver skal ingen av kollegiets medlemmer direkte eller indirekte diskriminere en medlemsstat eller en gruppe av medlemsstater som sted for clearingtjenester i en hvilken som helst valuta.
7. Innen seks måneder fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal vedkommende myndighet skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette den sentrale motparten som innga søknaden, om tillatelsen er gitt eller avslått.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 18

Kollegium

1. Innen 30 kalenderdager etter inngivelsen av en fullstendig søknad i samsvar med artikkel 17, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet opprette, forvalte og lede et kollegium for å lette utførelsen av de oppgavene som er omhandlet i artikkel 15, 17, 49, 51 og 54.
2. Kollegiet skal bestå av
  - a) ESMA,
  - b) den sentrale motpartens vedkommende myndighet,
  - c) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med den sentrale motpartens clearingmedlemmer som er etablert i de tre medlemsstatene med de sammenlagt største bidragene i en ettårsperiode til den sentrale motpartens misligholdsfond omhandlet i artikkel 42,
  - d) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsyn med handelsplasser som betjenes av den sentrale motparten,
  - e) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med sentrale motparter som det er inngått samvirkingsavtaler med,
  - f) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med verdipapirsentraler som den sentrale motparten er knyttet til,
  - g) de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av den sentrale motparten, og de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av de sentrale motpartene som det er inngått samvirkingsavtaler med,
  - h) de sentralbankene som utsteder de unionsvalutaene som er mest relevante for de finansielle instrumentene som er clearert.
3. En medlemsstats vedkommende myndighet som ikke er medlem av kollegiet, kan anmode kollegiet om alle opplysninger som er relevante for utførelsen av dens tilsynsoppgaver.
4. Kollegiet skal, uten at det berører vedkommende myndigheters ansvar i henhold til denne forordning, sikre
  - a) utarbeidingen av opplysningene omhandlet i artikkel 19,
  - b) utveksling av opplysninger, herunder anmodninger om opplysninger i henhold til artikkel 84,
  - c) enighet blant medlemmene om frivillig å påta seg oppgaver,

- d) samordning av tilsynskontrollprogrammene basert på en risikovurdering av den sentrale motparten, og
  - e) fastsettelse av framgangsmåter og beredskapsplaner for krisesituasjoner som omhandlet i artikkel 24.
5. Kollegiet skal opprettes og drives på grunnlag av en skriftlig avtale mellom alle dets medlemmer.

I denne avtalen skal de praktiske vilkårene for kollegiets drift fastsettes, herunder nærmere bestemmelser om framgangsmåter ved avstemning som omhandlet i artikkel 19 nr. 3, samt eventuelt de oppgavene som kan gis den sentrale motpartens vedkommende myndighet eller et annet medlem av kollegiet.

6. For å sikre at kollegiene fungerer på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir på hvilke vilkår unionsvalutaene omhandlet i nr. 2 bokstav h) skal anses som de mest relevante, samt de praktiske vilkårene nevnt i nr. 5.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 19

Kollegiets uttalelse

1. Innen fire måneder etter den sentrale motpartens inngivelse av en fullstendig søknad i samsvar med artikkel 17, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet foreta en risikovurdering av den sentrale motparten og avgi en rapport til kollegiet.

Innen 30 kalenderdager etter mottaket og på grunnlag av konklusjonene i nevnte rapport skal kollegiet avgi en felles uttalelse der det fastslås om den sentrale motparten som har inngitt søknaden, oppfyller alle de kravene som er fastsatt i denne forordning.

Uten at det berører artikkel 17 nr. 4 fjerde ledd, og dersom det ikke oppnås enighet om en felles uttalelse i samsvar med annet ledd, skal kollegiet vedta en flertallsuttalelse.

2. ESMA skal lette vedtakelsen av en felles uttalelse i samsvar med sin allmenne samordningsfunksjon i henhold til artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. En flertallsuttalelse fra kollegiet skal vedtas med simpelt flertall av dets medlemmer. I kollegier med opptil tolv medlemmer skal høyst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem skal ha én stemme. I kollegier med flere enn tolv medlemmer skal høyst tre kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem skal ha én stemme. ESMA skal ikke ha stemmerett i forbindelse med kollegiets uttalelser.

Artikkel 20

Tilbakekalling av tillatelse

1. Uten at det berører artikkel 22 nr. 3 skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet tilbakekalle tillatelsen dersom den sentrale motparten
  - a) ikke har gjort bruk av tillatelsen innen tolv måneder, uttrykkelig har gitt avkall på tillatelsen eller ikke har levert tjenester eller utøvd virksomhet i de siste seks månedene,
  - b) har fått tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
  - c) ikke lenger oppfyller de vilkårene som gjaldt for tillatelsen, og ikke har truffet korrigerende tiltak som den sentrale motpartens vedkommende myndighet har anmodet om, innen en fastsatt frist, eller
  - d) har gjort seg skyldig i alvorlig og systematisk overtredelse av kravene fastsatt i denne forordning.
2. Dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet mener at en av omstendighetene nevnt i nr. 1 foreligger, skal den innen fem virkedager underrette ESMA og medlemmene i kollegiet om dette.
3. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet skal rådspørre medlemmene av kollegiet om nødvendigheten av å tilbakekalle den sentrale motpartens tillatelse, med mindre det kreves en umiddelbar beslutning.
4. Ethvert medlem av kollegiet kan når som helst anmode om at den sentrale motpartens vedkommende myndighet undersøker om den sentrale motparten fortsatt oppfyller vilkårene som gjaldt for tillatelsen.
5. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet kan begrense tilbakekallingen av tillatelsen til en bestemt tjeneste, virksomhet eller klasse av finansielle instrumenter.
6. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet skal sende ESMA og medlemmene av

kollegiet sin beslutning med en fullstendig begrunnelse, som tar hensyn til forbehold fra medlemmene av kollegiet.

7. Beslutningen om tilbakekalling av tillatelsen får virkning i hele Unionen.

Artikkel 21

Ny gjennomgåelse og vurdering

1. Uten at det berører kollegiets rolle skal vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 22 på nytt gjennomgå de systemene, strategiene, prosessene og ordningene som de sentrale motpartene gjennomfører for å etterkomme denne forordning, og vurdere risikoene som sentrale motparter er eller kan bli utsatt for.
2. Gjennomgåelsen og vurderingen nevnt i nr. 1 skal omfatte alle de kravene til sentrale motparter som er fastsatt i denne forordning.
3. Vedkommende myndigheter skal fastsette hvor hyppig og omfattende vurderingen nevnt i nr. 1 skal være, idet det tas hensyn til størrelsen, systemviktigheten, arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder den berørte sentrale motpartens virksomhet. Gjennomgåelsen og vurderingen skal ajourføres minst én gang per år.
De sentrale motpartene skal være underlagt stedlig tilsyn.
4. Vedkommende myndigheter skal regelmessig og minst en gang i året underrette kollegiet om resultatene av den nye gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1, herunder eventuelle korrigerende tiltak eller sanksjoner.
5. Vedkommende myndigheter skal kreve at sentrale motparter som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordning, på et tidlig tidspunkt treffer de tiltak som er nødvendige for å bringe forholdet i orden.
6. ESMA skal ha en samordningsrolle mellom vedkommende myndigheter og på tvers av kollegiene med sikte på å skape en felles tilsynskultur og sammenhengende tilsynspraksis, sikre ensartede framgangsmåter og tilnæringsmåter og styrke samsvaret når det gjelder tilsynsresultatene.

Med hensyn til første ledd skal ESMA minst en gang i året

- a) gjennomføre en fagfellevurdering av samtlige vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010, og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) ta initiativ til og samordne vurderinger i hele Unionen av de sentrale motpartenes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling i samsvar med artikkel 32 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom en vurdering som nevnt i annet ledd bokstav b) viser manglende motstandsdyktighet hos en eller flere sentrale motparter, skal ESMA gi de nødvendige anbefalingene i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel 2

Tilsyn med og overvåking av sentrale motparter

Artikkel 22

Vedkommende myndighet

1. Hver medlemsstat skal utpeke den vedkommende myndighet som skal ha ansvar for å utføre oppgavene fastsatt i denne forordning med hensyn til tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter som er etablert på dens territorium, og skal underrette Kommisjonen og ESMA om dette.

Dersom en medlemsstat utpeker flere enn én vedkommende myndighet, skal den klart angi hver myndighets rolle og utpeke en myndighet med eneansvar for å samordne samarbeidet og utvekslingen av opplysninger med Kommisjonen, ESMA, andre medlemsstaters vedkommende myndigheter, EBA og de berørte ESSB-medlemmene i samsvar med artikkel 23, 24, 83 og 84.

2. Hver medlemsstat skal sørge for at vedkommende myndighet gis den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at den skal kunne ivareta sine oppgaver.
3. Hver medlemsstat skal sørge for at passende forvaltningsmessige tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning kan treffes eller pålegges overfor fysiske eller juridiske personer for manglende overholdelse av denne forordning.

Disse tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og kan omfatte krav om korrigerende tiltak innen en fastsatt frist.

4. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over de vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1.

Kapittel 3

Samarbeid

Artikkel 23

Samarbeid mellom myndigheter

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide nært med hverandre, med ESMA og om nødvendig med ESSB.
2. På grunnlag av tilgjengelige opplysninger på tidspunktet for beslutningen skal vedkommende myndigheter ved utførelsen av sine alminnelige oppgaver ta behørig hensyn til de mulige virkningene deres beslutninger kan ha på finanssystemets stabilitet i alle andre berørte medlemsstater, særlig i krisesituasjoner som omhandlet i artikkel 24.

Artikkel 24

Krisesituasjoner

Den sentrale motpartens vedkommende myndighet eller enhver annen myndighet skal uten unødig opphold underrette ESMA, kollegiet, de berørte ESSB-medlemmene og andre berørte myndigheter om enhver krisesituasjon som berører en sentral motpart, herunder utvikling i finansmarkedene som kan ha negativ innvirkning på markedslivligheten og finanssystemets stabilitet i en av de medlemsstatene der den sentrale motparten eller et av dens clearingmedlemmer er etablert.

Kapittel 4

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 25

Anerkjennelse av en sentral motpart fra en tredjestat

1. En sentral motpart som er etablert i en tredjestat, kan levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser i Unionen bare dersom den sentrale motparten er anerkjent av ESMA.
2. Etter samråd med myndighetene nevnt i nr. 3 kan ESMA anerkjenne en sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som har søkt om anerkjennelse for å kunne levere visse clearingtjenester eller foreta clearing, dersom
  - a) Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i samsvar med nr. 6,
  - b) den sentrale motparten har tillatelse i den berørte tredjestat og er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving som sikrer

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- full overholdelse av de tilsynskravene som gjelder i den berørte tredjestat,
- c) det er inngått samarbeidsavtaler i henhold til nr. 7,
  - d) den sentrale motparten er etablert og har tillatelse i en tredjestat som anses for å ha systemer til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme som svarer til Unionens, i samsvar med kriteriene for tredjestaters likeverdighet fastsatt i felles forståelse mellom medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme²⁹.
3. Ved vurderingen av om vilkårene i nr. 2 er oppfylt skal ESMA rådspørre
- a) vedkommende myndighet i den medlemsstat der den sentrale motparten leverer eller har til hensikt å levere clearingtjenester, og som er valgt av den sentrale motparten,
  - b) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med den sentrale motpartens clearingmedlemmer som er etablert i de tre medlemsstatene som yter eller forventes å yte de største bidragene i en ettårsperiode til den sentrale motpartens misligholdsfond omhandlet i artikkel 42,
  - c) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med handelsplasser i Unionen som betjenes eller skal betjenes av den sentrale motparten,
  - d) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med sentrale motparter som er etablert i Unionen, og som det er inngått samvirkingsavtaler med,
  - e) de berørte ESSB-medlemmene i de medlemsstatene der den sentrale motparten leverer eller har til hensikt å levere clearingtjenester, og de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av de sentrale motpartene som det er inngått samvirkingsavtaler med,
  - f) de sentralbankene som utsteder de unionsvalutaene som er mest relevante for de finansielle instrumentene som er clearet eller skal cleares.
4. Den sentrale motparten omhandlet i nr. 1 skal inngi sin søknad til ESMA.
- Den sentrale motparten som inngir søknad, skal gi ESMA alle opplysninger som er nødven-

dige for anerkjennelsen. Innen 30 virkedager etter mottak skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

Beslutningen om anerkjennelse skal bygge på vilkårene fastsatt i nr. 2 og skal være uavhengig av en eventuell vurdering som danner grunnlag for beslutningen om likeverdighet som omhandlet i artikkel 13 nr. 3.

ESMA skal rådspørre myndighetene og enhetene nevnt i nr. 3 før den treffer sin beslutning.

Innen 180 virkedager fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette den sentrale motparten som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over de sentrale motpartene som er anerkjent i samsvar med denne forordning.

5. ESMA skal etter samråd med de myndighetene og enhetene som er nevnt i nr. 3, på nytt gjennomgå anerkjennelsen av den sentrale motparten som er etablert i en tredjestat, dersom den sentrale motparten har utvidet området for sin virksomhet og sine tjenester i Unionen. Denne nye gjennomgåelsen skal foretas i samsvar med nr. 2, 3 og 4. ESMA kan tilbakekalle anerkjennelsen av nevnte sentrale motpart dersom vilkårene i nr. 2 ikke lenger er oppfylt, og under samme omstendigheter som dem som er beskrevet i artikkel 20.
6. Kommisjonen kan vedta en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, der det fastslås at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at sentrale motparter som har tillatelse i nevnte tredjestat, oppfyller de rettslig bindende kravene som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i denne forordning, at disse sentrale motpartene til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i nevnte tredjestat, og at den rettslige rammen i nevnte tredjestat omfatter et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettsorden.
7. ESMA skal opprette samarbeidsavtaler med de berørte vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er anerkjent som likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 6. Avtalene skal minst angi

²⁹ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA og vedkommende myndigheter i de berørte tredjestater, herunder tilgang til alle opplysninger som ESMA anmoder om med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse i tredjestater,
  - b) ordningen for umiddelbar underretning av ESMA når en vedkommende myndighet i en tredjestat mener at en sentral motpart som den fører tilsyn med, overtrer vilkårene for sin tillatelse eller annen lovgivning som den er omfattet av,
  - c) ordningen for umiddelbar underretning av ESMA fra en vedkommende myndighet i en tredjestat når en sentral motpart som den fører tilsyn med, har fått rett til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller kunder som er etablert i Unionen,
  - d) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, herunder eventuelt stedlig tilsyn.
8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som den sentrale motparten som inngir søknad, skal gi ESMA i sin søknad om anerkjennelse.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avdeling IV

Krav til sentrale motparter

Kapittel 1

Organisatoriske krav

Artikkel 26

Alminnelige bestemmelser

1. En sentral motpart skal ha solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomsluttig og konsekvent ansvarsfordeling, effektive metoder for å identifisere, håndtere, overvåke og rapportere de risikoene som denne motparten er eller kan bli utsatt for, samt hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis.
2. En sentral motpart skal innføre strategier og framgangsmåter som er tilstrekkelig effektive

til å sikre at denne forordning overholdes, herunder at dens ledere og ansatte overholder alle bestemmelser i denne forordning.

3. En sentral motpart skal opprettholde en organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet. Den skal benytte hensiktsmessige og tilpassede systemer, ressurser og framgangsmåter.
4. En sentral motpart skal holde rapporteringslinjene for risikohåndtering og for sin øvrige drift klart atskilt.
5. En sentral motpart skal vedta, gjennomføre og opprettholde en lønnspolitikk som fremmer en sunn og effektiv risikohåndtering, og som ikke oppmuntrer til å lempe på risikostandardene.
6. En sentral motpart skal ha tilstrekkelige informasjonsteknologisystemer til å kunne håndtere tjenestenes og virksomhetens kompleksitet, mangfold og art, for å ivareta høye sikkerhetsstandarder og opplysningenes integritet og fortrolighet.
7. En sentral motpart skal kostnadsfritt offentliggjøre sine styringsordninger, regelverket for virksomheten og sine kriterier for clearingmedlemskap.
8. Den sentrale motparten skal være underlagt hyppige og uavhengige revisjoner. Resultatene av disse revisjonene skal framlegges for styret og stilles til rådighet for vedkommende myndighet.
9. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hva reglene og styringsordningene omhandlet i nr. 1-8 minst skal inneholde.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 27

Øverste ledelse og styret

1. En sentral motparts øverste ledelse skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten.
2. En sentral motpart skal ha et styre. Minst en tredel av styremedlemmene, og ikke færre enn to, skal være uavhengige. Representanter for

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

clearingmedlemmenes kunder skal innbys til styremøtene når saker som gjelder artikkel 38 og 39 skal behandles. Godtgjøringen til de uavhengige styremedlemmene og styremedlemmene uten ledelsesansvar skal ikke være knyttet til den sentrale motpartens driftsresultat.

Medlemmene av en sentral motparts styre, herunder de uavhengige styremedlemmene, skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig fagkunnskap om finansielle tjenester, risikohåndtering og clearingtjenester.

3. En sentral motpart skal klart definere styrets rolle og ansvar samt stille referat fra styremøtene til rådighet for vedkommende myndighet og revisorer.

Artikkel 28

Risikokomiteé

1. En sentral motpart skal nedsette en risikokomiteé som skal bestå av representanter for dens clearingmedlemmer, uavhengige styremedlemmer og representanter for dens kunder. Risikokomiteen kan invitere den sentrale motpartens ansatte og eksterne uavhengige sakkyndige til å delta på risikokomiteens møter, men uten stemmerett. Vedkommende myndigheter kan anmode om å få delta på risikokomiteens møter uten stemmerett og om å bli behørig underrettet om risikokomiteens virksomhet og beslutninger. Risikokomiteens råd skal ikke påvirkes direkte av den sentrale motpartens ledelse. Ingen av gruppene av representanter skal ha flertall i risikokomiteen.
2. En sentral motpart skal klart definere risikokomiteens mandat, styringsordninger som skal sikre dens uavhengighet, driftsmetoder, adgangskriterier for komiteens medlemmer og hvordan de skal velges. Styringsordningene skal være offentlig tilgjengelige og skal minst fastsette at risikokomiteens leder skal være et uavhengig styremedlem, at risikokomiteen rapporterer direkte til styret og at den skal holde regelmessige møter.
3. Risikokomiteen skal gi råd til styret om ethvert forhold som kan påvirke den sentrale motpartens risikohåndtering, som f.eks. en betydelig endring av dens risikomodell, framgangsmåtene ved mislighold, kriteriene for godkjenning av clearingmedlemmer, clearing av nye klasser av instrumenter eller utkontraktering av funksjoner. Risikokomiteens råd er ikke nødvendige for den sentrale motpartens daglige drift. Det skal gjøres en rimelig innsats for

å rådspørre risikokomiteen om utvikling som påvirker den sentrale motpartens risikohåndtering i krisesituasjoner.

4. Uten at det berører vedkommende myndigheters rett til å bli behørig underrettet, skal medlemmene av risikokomiteen være underlagt taushetsplikt. Dersom risikokomiteens leder fastslår at det for et medlem foreligger eller kan foreligge en interessekonflikt i en bestemt sak, skal dette medlemmet ikke ha stemmerett i denne saken.
5. En sentral motpart skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet om enhver beslutning der styret bestemmer seg for ikke å følge risikokomiteens råd.

Artikkel 29

Oppbevaring av opplysninger

1. En sentral motpart skal i minst ti år bevare alle registeropplysninger om sine tjenester og sin virksomhet, slik at vedkommende myndighet kan kontrollere at den sentrale motparten overholder denne forordning.
2. En sentral motpart skal i minst ti år etter at en kontrakt er opphevet, oppbevare alle opplysninger om alle kontrakter som den har behandlet. Disse opplysningene skal minst gjøre det mulig å fastsette de opprinnelige vilkårene for en transaksjon før den sentrale motpartens clearing av den.
3. En sentral motpart skal på anmodning fra vedkommende myndighet, ESMA og berørte ESSB-medlemmer stille til rådighet registeropplysninger og informasjon omhandlet i nr. 1 og 2 og alle opplysninger om posisjonene i de kontraktene som er clearret, uansett på hvilken handelsplass transaksjonene ble gjennomført.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal oppbevares i henhold til nr. 1-3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for de opplysningene og den informasjonen som skal oppbevares.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 30

Aksjeeiere og medlemmer med kvalifiserende eierandeler

1. Vedkommende myndigheter skal ikke gi tillatelse til en sentral motpart med mindre de er blitt informert om identiteten til aksjeeiere eller medlemmer, enten de er fysiske eller juridiske personer som direkte eller indirekte innehar kvalifiserende eierandeler, samt om størrelsen på slike eierandeler.
2. Vedkommende myndighet skal nekte å gi tillatelse til en sentral motpart dersom den ikke er overbevist om at aksjeeierne eller medlemmene som innehar kvalifiserende eierandeler i den sentrale motparten, er egnet, idet det tas hensyn til behovet for å sikre at en sentral motpart har en sunn og fornuftig ledelse.
3. Dersom det finnes nære forbindelser mellom den sentrale motparten og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndighet gi tillatelse bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer myndigheten i å føre forsvarlig tilsyn.
4. Dersom personene omhandlet i nr. 1 utøver en innflytelse som kan innvirke negativt på en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak for å bringe situasjonen til opphør, noe som kan innebære å tilbakekalle den sentrale motpartens tillatelse.
5. Vedkommende myndighet skal nekte å gi tillatelse dersom den hindres i å føre forsvarlig tilsyn fordi en eller flere fysiske eller juridiske personer som den sentrale motparten har nære forbindelser til, er underlagt en tredjestats lover og forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene og forskriftene.

Artikkel 31

Opplysninger til vedkommende myndigheter

1. En sentral motpart skal underrette sin vedkommende myndighet om alle endringer i sin ledelse og gi vedkommende myndighet alle opplysninger som er nødvendige for at den

skal kunne vurdere overholdelsen av artikkel 27 nr. 1 og artikkel 27 nr. 2 annet ledd.

Dersom et styremedlems atferd kan innvirke negativt på en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak, som kan innebære å fjerne medlemmet fra styret.

2. Enhver fysisk eller juridisk person, eller slike personer som opptre samlet (heretter kalt «den aktuelle erverver»), som har besluttet direkte eller indirekte å erverve en kvalifiserende eierandel i en sentral motpart, eller ytterligere å øke, direkte eller indirekte, en slik kvalifiserende eierandel i en sentral motpart, med den følge at andelen av stemmerettene eller av kapitalen vil nå eller overstige 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at den sentrale motparten vil bli vedkommendes datterforetak (heretter kalt «det planlagte erverv»), skal først skriftlig underrette vedkommende myndighet for den sentrale motparten som de søker å erverve eller øke en kvalifiserende eierandel i, om størrelsen på den påtenkte eierandelen og andre relevante opplysninger som omhandlet i artikkel 32 nr. 4.

Enhver fysisk eller juridisk person som har besluttet direkte eller indirekte å avhende en kvalifiserende eierandel i en sentral motpart («den aktuelle avhender») skal først skriftlig underrette vedkommende myndighet om størrelsen på en slik eierandel. En slik person skal også underrette vedkommende myndighet dersom vedkommende har truffet en beslutning om å redusere en kvalifiserende eierandel slik at andelen av stemmeretter eller kapital vil falle under 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at den sentrale motparten vil opphøre å være vedkommendes datterforetak.

Vedkommende myndighet skal umiddelbart, og i alle tilfeller innen to virkedager etter å ha mottatt underretningen og opplysningene omhandlet i dette nummer, skriftlig bekrefte å ha mottatt dette overfor den aktuelle erverver eller avhender.

Vedkommende myndighet skal innen 60 virkedager fra datoen for den skriftlige bekrefelsen av mottak av underretningen og alle dokumenter som skal vedlegges den på grunnlag av listen i artikkel 32 nr. 4 (heretter kalt «vurderingsperioden»), gjennomføre vurderingen omhandlet i artikkel 32 nr. 1 (heretter kalt «vurderingen»).

Når vedkommende myndighet bekrefter mottaket, skal den underrette den aktuelle

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

erhverver eller avhender om når vurderingsperioden utløper.

3. Vedkommende myndighet kan i løpet av vurderingsperioden ved behov, men senest den femtende virkedagen i vurderingsperioden, anmode om ytterligere opplysninger som måtte være nødvendige for å fullføre vurderingen. En slik anmodning skal framsettes skriftlig og angi hvilke tilleggsopplysninger som er nødvendige.

Vurderingsperioden skal avbrytes i perioden mellom datoen for vedkommende myndighets anmodning om opplysninger og datoen da den aktuelle erverver mottar et svar. Et slikt avbrudd skal ikke overstige 20 virkedager. Vedkommende myndighet kan etter eget skjønn be om utfyllende eller klargjørende opplysninger, men dette kan ikke føre til at vurderingsperioden avbrytes.

4. Vedkommende myndighet kan forlenge avbruddet omhandlet i nr. 3 annet ledd i inntil 30 virkedager dersom den aktuelle erverver eller avhender er
  - a) etablert eller omfattet av lovgivning utenfor Unionen, eller
  - b) en fysisk eller juridisk person som ikke er underlagt tilsyn i henhold til denne forordning eller direktiv 73/239/EØF, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring³⁰ eller direktiv 2002/83/EF, 2003/41/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF, 2006/48/EF, 2009/65/EF eller 2011/61/EU.
5. Dersom vedkommende myndighet ved avslutningen av vurderingen beslutter å motsette seg det planlagte erverv, skal den innen to virkedager, og ikke senere enn ved utløpet av vurderingsperioden, skriftlig underrette den aktuelle erverver og oppgi grunnene for beslutningen. Vedkommende myndighet skal underrette kollegiet nevnt i artikkel 18 om dette. Med forbehold for nasjonal lovgivning kan en egnet erklæring med grunnene for beslutningen offentliggjøres på anmodning fra den aktuelle erverver. Medlemsstatene kan imidlertid tillate at vedkommende myndighet offentliggjør en slik begrunnelse uten at den aktuelle erverver har anmodet om dette.
6. Dersom vedkommende myndighet ikke skriftlig motsetter seg det planlagte erverv i løpet av vurderingsperioden, skal det anses som godkjent.

7. Vedkommende myndighet kan fastsette en frist for avslutning av det planlagte erverv og forlenge den ved behov.
8. Medlemsstatene skal ikke pålegge strengere krav til underretning av vedkommende myndigheter eller vedkommende myndigheters godkjenning med hensyn til direkte eller indirekte overtakelse av stemmeretter eller kapital, enn dem som er fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 32

Vurdering

1. Ved vurderingen av underretningen omhandlet i artikkel 31 nr. 2 og opplysningene omhandlet i artikkel 31 nr. 3 skal vedkommende myndighet, for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av den sentrale motparten som det planlagte erverv gjelder, og idet det tas hensyn til den aktuelle erververs sannsynlige innflytelse på den sentrale motparten, vurdere egnetheten til den aktuelle erverver og det planlagte ervervs økonomiske soliditet på grunnlag av alle følgende kriterier:
  - a) den aktuelle erververs omdømme og økonomiske soliditet,
  - b) omdømmet og erfaringen til enhver person som vil lede den sentrale motpartens virksomhet som følge av det planlagte erverv,
  - c) om den sentrale motparten vil kunne overholde og fortsette med å overholde denne forordning,
  - d) om det i forbindelse med det planlagte erverv er rimelige grunner til å mistenke at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i henhold til artikkel 1 i direktiv 2005/60/EF, eller forsøk på dette, pågår eller har funnet sted, eller at det planlagte erverv vil kunne øke risikoen for dette.

Ved vurderingen av den aktuelle erververs økonomiske soliditet skal vedkommende myndighet være særlig oppmerksom på hvilken type virksomhet som utøves og skal utøves av den sentrale motparten som ervervet gjelder.

Ved vurderingen av den sentrale motpartens evne til å overholde denne forordning skal vedkommende myndighet være særlig oppmerksom på om konsernet som den kommer til å bli en del av, har en struktur som muliggjør effektivt tilsyn og en effektiv utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samt fastsette hvordan ansvaret skal fordeles mellom vedkommende myndigheter.

2. Vedkommende myndigheter kan motsette seg det planlagte erverv bare dersom det er rime-

³⁰ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lige grunner til dette på grunnlag av kriteriene i nr. 1, eller dersom de opplysningene som gis av den aktuelle erverver, er ufullstendige.

3. Medlemsstatene skal verken innføre forhåndsvilkår med hensyn til størrelsen på den eierandel som skal erverves, eller tillate at deres vedkommende myndigheter undersøker det planlagte erverv ut fra markedets økonomiske behov.
4. Medlemsstatene skal offentliggjøre en liste over de opplysningene som er nødvendige for å foreta vurderingen, og som skal gis til vedkommende myndigheter på tidspunktet for underretningen nevnt i artikkel 31 nr. 2. De nødvendige opplysningene skal stå i forhold til og være tilpasset den aktuelle erververs og det planlagte ervervs art. Medlemsstatene skal ikke kreve opplysninger som ikke er relevante for en tilsynsvurdering.
5. Dersom vedkommende myndighet har mottatt underretning om to eller flere planlagte erverv eller økninger av kvalifiserende eierandeler i samme motpart, skal den uten hensyn til artikkel 31 nr. 2, 3 og 4 behandle de aktuelle erververe på en ikke-diskriminerende måte.
6. De berørte vedkommende myndigheter skal samarbeide nært med hverandre når de foretar vurderingen dersom den aktuelle erverver er
  - a) en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat,
  - b) morforetak til en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat,
  - c) en fysisk eller juridisk person som kontrollerer en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat.
7. Vedkommende myndigheter skal uten unødig opphold gi hverandre alle opplysninger som er

vesentlige eller relevante for vurderingen. Vedkommende myndigheter skal på anmodning oversende alle relevante opplysninger til hverandre og på eget initiativ oversende alle vesentlige opplysninger. En beslutning truffet av vedkommende myndighet som har gitt tillatelse til den sentrale motparten som overtakelsen gjelder, skal angi alle synspunkter og forbehold som vedkommende myndighet som har ansvar for den aktuelle erverver, har gitt uttrykk for.

Artikkel 33

Interessekonflikter

1. En sentral motpart skal opprettholde og anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å påvise og håndtere eventuelle interessekonflikter mellom den sentrale motparten selv, herunder ledelsen, ansatte eller personer med direkte eller indirekte kontroll eller nære forbindelser, og dens clearingmedlemmer eller kunder som den sentrale motparten kjenner til. Den skal opprettholde og gjennomføre egnede framgangsmåter for å løse eventuelle interessekonflikter.
2. Dersom en sentral motparts organisatoriske og administrative retningslinjer for håndtering av interessekonflikter ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å utelukke risikoen for å skade clearingmedlemmets eller kundens interesser, skal motparten klart og tydelig underrette medlemmet om interessekonfliktens allmenne art eller årsaker før den påtar seg nye transaksjoner fra dette medlemmet. Dersom den sentrale motparten kjenner til kunden, skal kunden og det clearingmedlemmet hvis kunde er berørt, underrettes av den sentrale motparten.
3. Dersom den sentrale motparten er et morforetak eller et datterforetak, skal det i de skriftlige retningslinjene også tas hensyn til omstendigheter som motparten har eller bør ha kjennskap til, og som kan skape interessekonflikter som følge av strukturen og forretningsvirksomheten i andre foretak den er mor- eller datterforetak til.
4. De skriftlige retningslinjene som innføres i samsvar med nr. 1, skal omfatte følgende opplysninger:
  - a) de omstendighetene som utgjør eller kan føre til en interessekonflikt som medfører en betydelig risiko for at et eller flere clea-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ringmedlemmers eller en eller flere kunders interesser skades,

- b) hvilke framgangsmåter som skal følges og tiltak som skal treffes for å håndtere slike konflikter.
5. En sentral motpart skal treffe alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene den har i sine systemer, og skal hindre at disse opplysningene brukes til annen forretningsvirksomhet. En fysisk person som har en nær forbindelse til en sentral motpart, eller en juridisk person som har et mor- eller datterforetaksforhold til en sentral motpart, skal ikke bruke fortrolige opplysninger som er registrert hos den sentrale motparten, for kommersielle formål uten skriftlig forhåndsgodkjenning fra den kunden som disse fortrolige opplysningene tilhører.

Artikkel 34

Kontinuerlig virksomhet

1. En sentral motpart skal utarbeide, gjennomføre og opprettholde egnede retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dens funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfyllelse av den sentrale motpartens forpliktelser. En slik plan skal minst gjøre det mulig å gjenoppta alle transaksjoner fra det tidspunktet da de ble avbrutt, slik at den sentrale motpartens virksomhet fortsatt er sikker, og den kan gjennomføre avviklingen på den planlagte datoen.
2. En sentral motpart skal innføre, gjennomføre og opprettholde en egnet framgangsmåte som sikrer en ordnet avvikling eller overføring til rett tid av kunders og clearingmedlemmers eiendeler og posisjoner i tilfelle av tilbakekalling av tillatelsen som følge av en beslutning i henhold til artikkel20.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hva retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen minst skal inneholde.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 35

Utkontraktering

1. Dersom en sentral motpart utkontrakterer driftsfunksjoner, tjenester eller virksomhet, skal den fortsatt ha fullt ansvar for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning og til enhver tid sikre at
  - a) utkontraktingen ikke fører til delegering av ansvar,
  - b) den sentrale motpartens forbindelser til og forpliktelser overfor sine clearingmedlemmer eller eventuelt sine kunder ikke endres,
  - c) vilkårene for den sentrale motpartens tillatelse ikke endres,
  - d) utkontrakting ikke hindrer utøvelsen av tilsyns- og overvåkingsfunksjoner, herunder tilgang på stedet til alle relevante opplysninger som kreves for å oppfylle disse mandatene,
  - e) utkontrakting ikke medfører at den sentrale motparten fratras de systemene og kontrollordningene som er nødvendige for risikohåndteringen,
  - f) tjenesteyteren innfører krav til kontinuerlig virksomhet som er likeverdige med dem som den sentrale motparten må oppfylle i henhold til denne forordning,
  - g) den sentrale motparten bevarer den sakkunnskapen og de ressursene som er nødvendige for å vurdere kvaliteten på tjenestene som leveres, samt tjenesteyterens organisatoriske kompetanse og kapitaldekning, og for å kunne føre tilsyn med de utkontrakterte funksjonene på en effektiv måte og håndtere risikoene knyttet til utkontraktingen, og løpende fører tilsyn med disse funksjonene og håndterer disse risikoene,
  - h) den sentrale motparten har direkte tilgang til relevante opplysninger om de utkontrakterte funksjonene,
    - i) tjenesteyteren samarbeider med vedkommende myndighet i forbindelse med den utkontrakterte virksomheten,
    - j) tjenesteyteren verner alle fortrolige opplysninger som gjelder den sentrale motparten og dens clearingmedlemmer og kunder eller, dersom tjenesteyteren er etablert i en tredjestat, sikrer at personvernstandardene i denne tredjestaten, eller de som er fastsatt i avtalen mellom de berørte partene, er forenlige med gjeldende personvernstandarder i Unionen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

En sentral motpart skal ikke utkontraktere viktig virksomhet knyttet til risikohåndtering med mindre slik utkontraktering er godkjent av vedkommende myndighet.

2. Vedkommende myndighet skal kreve at den sentrale motparten i en skriftlig avtale klart fordeler og fastsetter sine egne og tjenesteyterens rettigheter og forpliktelser.
3. En sentral motpart skal på anmodning stille til rådighet alle opplysninger som er nødvendige for at vedkommende myndighet skal kunne vurdere om den utkontrakterte virksomheten oppfyller kravene i denne forordning.

Kapittel 2

Atferdsregler

Artikkel 36

Alminnelige bestemmelser

1. Når en sentral motpart leverer tjenester til sine clearingmedlemmer og eventuelt deres kunder, skal den opptre rettferdig og profesjonelt i disse medlemmenes og kundenes beste interesse og med solid risikohåndtering.
2. En sentral motpart skal ha tilgjengelige, gjennomsiktige og rettferdige regler for rask behandling av klager.

Artikkel 37

Vilkår for deltaking

1. En sentral motpart skal for hver enkelt type produkt som cleares, fastsette kategorier av clearingmedlemmer som kan godtas, og tilgangskriterier etter samråd med risikokomiteen i henhold til artikkel 28 nr. 3. Slike kriterier skal være ikke-diskriminerende, gjennomsiktige og objektive, slik at de sikrer rettferdig og åpen tilgang til den sentrale motparten, og skal sikre at clearingmedlemmene har tilstrekkelige økonomiske midler og tilstrekkelig driftskapasitet til å overholde forpliktelsene som følger av deltaking i en sentral motpart. Kriterier som begrenser tilgangen, tillates bare dersom formålet er å kontrollere den risikoen som den sentrale motparten utsettes for.
2. En sentral motpart skal sikre at kriteriene i nr.1 til enhver tid overholdes og skal i god tid få tilgang til opplysninger som er relevante for en slik vurdering. En sentral motpart skal minst en gang i året foreta en omfattende

undersøkelse av om dens clearingmedlemmer overholder denne artikkel.

3. Clearingmedlemmer som clearer transaksjoner for sine kunders regning, skal ha de ytterligere økonomiske midlene og den ytterligere operasjonelle kapasiteten som kreves for å kunne utøve denne virksomheten. Den sentrale motpartens regler for clearingmedlemmene skal gjøre det mulig for den å samle inn grunnleggende opplysninger for å identifisere, overvåke og håndtere relevante konsentrasjoner av risiko knyttet til levering av tjenester til kundene. Clearingmedlemmer skal på anmodning underrette den sentrale motparten om de kriteriene og ordningene de innfører for å gi sine kunder tilgang til den sentrale motpartens tjenester. Ansvar for å sikre at kundene overholder sine forpliktelser, skal ligge hos clearingmedlemmene.
4. En sentral motpart skal ha objektive og gjennomsiktige framgangsmåter for å suspendere clearingmedlemmer som ikke lenger oppfyller kriteriene i nr. 1, og sørge for at de avslutter deltakingen i ordnede former.
5. En sentral motpart kan nekte tilgang for clearingmedlemmer som oppfyller kriteriene i nr. 1, bare dersom det foreligger en behørig skriftlig begrunnelse som bygger på en omfattende risikoanalyse.
6. En sentral motpart kan pålegge clearingmedlemmene særlige tilleggsforpliktelser, f.eks. at de skal delta ved auksjonering av en posisjon som tilhører et misligholdende medlem. Slike tilleggsforpliktelser skal stå i forhold til den risikoen clearingmedlemmet har tilført, og skal ikke begrense deltaking til å gjelde bare visse kategorier medlemmer.

Artikkel 38

Gjennomsiktighet

1. En sentral motpart og dens clearingmedlemmer skal offentliggjøre priser og avgifter for de tjenestene som leveres. Priser og avgifter for hver tjeneste som leveres, skal offentliggjøres separat, herunder prisavslag og rabatter og vilkårene for å nyte godt av disse avslagene. En sentral motpart skal gi sine clearingmedlemmer og eventuelt deres kunder atskilt tilgang til de særlige tjenestene som leveres.

En sentral motpart skal regnskapsføre kostnader og inntekter for de tjenestene som leveres, atskilt, og skal framlegge disse opplysningene for vedkommende myndighet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. En sentral motpart skal underrette clearingmedlemmene og kundene om risikoene forbundet med de tjenestene som leveres.
3. En sentral motpart skal underrette sine clearingmedlemmer og sin vedkommende myndighet om de prisopplysningene som den har anvendt for å beregne sine eksponeringer ved dagens slutt overfor sine medlemmer.

En sentral motpart skal offentliggjøre volumene av clearede transaksjoner for hver klasse av instrumenter som er cleared av den sentrale motparten på et samlet grunnlag.

4. En sentral motpart skal offentliggjøre de driftsmessige og tekniske kravene som er knyttet til kommunikasjonsprotokollene for det format og innhold den anvender for å kommunisere med tredjemann, herunder de driftsmessige og tekniske kravene som er omhandlet i artikkel 7.
5. En sentral motpart skal offentliggjøre clearingmedlemmers eventuelle overtredelser av kriteriene i artikkel 37 nr. 1 samt kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, unntatt dersom vedkommende myndighet etter samråd med ESMA mener at en slik offentliggjøring vil utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten eller tiliten til markedet, eller kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade.

Artikkel 39

Atskillelse og overførbarhet

1. En sentral motpart skal ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at den på den sentrale motpartens kontoer når som helst og omgående klart og tydelig kan skille eiendeler og posisjoner som innehas for et clearingmedlems regning, fra eiendeler og posisjoner som innehas for et annet medlems regning, og fra den sentrale motpartens egne eiendeler.
2. En sentral motpart skal tilby seg å ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at hvert clearingmedlem på kontoen hos den sentrale motparten klart og tydelig kan skille medlemmets eiendeler og posisjoner fra eiendeler og posisjoner som innehas for medlemmets kunders regning («atskillelse av kunders samlekontoer»).
3. En sentral motpart skal tilby seg å ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at hvert clearingmedlem på kontoen hos den sentrale motparten klart og tydelig kan skille en kundes eiendeler og posisjoner fra dem som

- innehas for andre kunders regning («kontoatskillelse for enkeltkunder»). På anmodning skal den sentrale motparten kunne tilby clearingmedlemmene muligheten til å åpne flere kontoer i eget navn for sine kunders regning.
4. Et clearingmedlem skal ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at medlemmet både på kontoene som innehas hos den sentrale motparten, og på sine egne kontoer kan skille sine eiendeler og posisjoner fra de eiendelene og posisjonene som innehas for medlemmets kunders regning hos den sentrale motparten.
5. Et clearingmedlem skal minst tilby sine kunder muligheten til å velge mellom atskillelse av kunders samlekontoer og kontoatskillelse for enkeltkunder, og underrette kundene om de kostnadene og det vernnivået som er nevnt i nr. 7, for hver mulighet. Kunden skal bekrefte sitt valg skriftlig.
6. Dersom en kunde velger kontoatskillelse for enkeltkunder, skal en eventuell overskytende margin utover kundens krav også plasseres hos den sentrale motparten og skilles fra andre kunders eller clearingmedlemmers marginer, og skal ikke eksponeres for tap i forbindelse med posisjoner registrert på en annen konto.
7. Sentrale motparter og clearingmedlemmer skal offentliggjøre vernnivåene og kostnadene for de forskjellige atskillelsesnivåene som de tilbyr, og tilby disse tjenestene på rimelige forretningsvilkår. Nærmere opplysninger om de forskjellige atskillelsesnivåene skal omfatte en beskrivelse av de viktigste rettslige følgene av de respektive atskillelsesnivåene, herunder opplysninger om den insolvenslovgivning som gjelder i de berørte jurisdiksjonene.
8. En sentral motpart skal ha bruksrett knyttet til de marginene for eller de bidragene til misligholdsfondene som samles inn gjennom en avtale om finansiell sikkerhet, i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse³¹, forutsatt at bruk av en slik sikkerhetsstillelse er fastsatt i reglene for virksomheten. Clearingmedlemmet skal skriftlig bekrefte at den godtar reglene for virksomheten. Den sentrale motparten skal offentliggjøre bruksretten, som skal utøves i samsvar med artikkel 47.

³¹ EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

9. Kravet om å kunne skille mellom eiendeler og posisjoner på den sentrale motpartens kontoer er oppfylt dersom
  - a) eiendelene og posisjonene registreres på atskilte kontoer,
  - b) avregning av posisjoner som er registrert på forskjellige kontoer, hindres,
  - c) de eiendelene som dekker de posisjonene som er registrert på en konto, ikke eksponeres for tap i forbindelse med posisjoner registrert på en annen konto.
10. En henvisning til eiendeler forstås som en henvisning til en sikkerhet som innehas for å dekke posisjoner, og omfatter retten til overføring av eiendeler som er likeverdige med denne sikkerheten, eller inntektene fra realisering av en sikkerhet, men omfatter ikke bidrag til misligholdsfond.

Kapittel 3

Tilsynskrav

Artikkel 40

Eksponeeringsstyring

En sentral motpart skal så nær sanntid som mulig måle og vurdere sin likviditet og kreditteksponering overfor det enkelte clearingmedlemmet og eventuelt overfor en annen sentral motpart som den har inngått en samvirkingsavtale med. En sentral motpart skal raskt ha tilgang på ikke-diskriminerende grunnlag til relevante kilder for prisfastsettelse for å kunne måle sine eksponeringer på en effektiv måte. Dette skal gjøres til en rimelig kostnad.

Artikkel 41

Marginkrav

1. For å begrense sin kreditteksponering skal en sentral motpart anvende, kreve og inn drive marginer fra sine clearingmedlemmer og eventuelt fra de sentrale motpartene som den har samvirkingsavtale med. Slike marginer skal være tilstrekkelige til å dekke eventuelle eksponeringer som den sentrale motparten regner med vil forekomme inntil de tilsvarende posisjonene avvikles. De skal også være tilstrekkelige til å dekke tap som følger av minst 99 % av eksponeringsbevegelsene innenfor et passende tidsrom, og skal sikre at en sentral motpart minst daglig stiller full sikkerhet for sine eksponeringer overfor alle sine clearingmedlemmer og eventuelt overfor sentrale motparter som den har samvirkingsavtale

- med. En sentral motpart skal regelmessig overvåke og ved behov endre nivået på sine mariner slik at de gjenspeiler gjeldende markedsvilkår, idet det tas hensyn til eventuelle prosykliske virkninger av slike endringer.
2. Ved fastsettelse av marginkrav skal en sentral motpart anvende modeller og parametere som tar høyde for risikoprofilen til de cleared produktene og intervallet mellom inndrivinger av marginer, markedslikviditet og mulige endringer i transaksjonens løpetid. Modellene og parametrene skal godkjennes av vedkommende myndighet og være gjenstand for en uttalelse i samsvar med artikkel 19.
3. En sentral motpart skal kreve og inn drive marginer i løpet av dagen, i det minste når forhåndsfastsatte grenseverdier overskrides.
4. En sentral motpart skal kreve og inn drive marginer som er tilstrekkelige til å dekke den risikoen som følger av de posisjonene som er registrert på hver konto i samsvar med artikkel 39 med hensyn til særlige finansielle instrumenter. En sentral motpart kan beregne marginer med hensyn til en portefølje av finansielle instrumenter, forutsatt at den metoden som brukes, er forsiktig og solid.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger for forskjellige klasser av finansielle instrumenter om en passende prosentsetning og tidshorisont i henhold til nr. 1 for avviklingsperioden og beregningen av historisk volatilitet, idet det tas hensyn til målet om å begrense de prosykliske virkningene samt reglene for hvordan beregning av porteføljemarginer som omhandles i nr. 4 kan gjennomføres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 42

Misligholdsfond

1. For ytterligere å begrense sin kreditteksponering overfor clearingmedlemmer skal en sentral motpart ha et forhåndsfinansiert misligholdsfond for å dekke tap som overstiger de tapene som skal dekkes av marginkravene fastsatt i artikkel 41, som følger av et eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

flere clearingmedlemmers mislighold, herunder innledning av solvensbehandling.

Den sentrale motparten skal fastsette et minstebeløp som størrelsen på misligholdsfondet ikke under noen omstendighet må falle under.

2. En sentral motpart skal fastsette det laveste bidraget til misligholdsfondet og kriteriene for å beregne de enkelte clearingmedlemmenes bidrag. Bidragene skal stå i forhold til det enkelte clearingmedlemmets eksponering.
3. Misligholdsfondet skal minst gi den sentrale motparten mulighet til under ekstreme, men mulige markedsvilkår å tåle at det clearingmedlemmet som den sentrale motparten har de største eksponeringene overfor, misligholder, eller at det nest største eller tredje største medlemmet gjør det, dersom summen av deres eksponeringer er større. En sentral motpart skal utarbeide scenarioer med ekstreme, men mulige markedsvilkår. Scenarioene skal omfatte de mest volatile periodene som har forekommet på de markedene der den sentrale motparten leverer sine tjenester, og en rekke framtidige scenarioer. De skal ta hensyn til plutselige salg av økonomiske midler og rask reduksjon i markedslikviditeten.
4. En sentral motpart kan opprette flere enn ett misligholdsfond for de forskjellige klassene av instrumenter som den clearer.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA i nært samarbeid med ESSB og etter samråd med EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om rammen for å definere de ekstreme, men mulige markedsvilkårene omhandlet i nr. 3 som skal ligge til grunn når størrelsen på misligholdsfondet og andre økonomiske midler skal fastsettes som omhandlet i artikkel 43.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 43

Andre økonomiske midler

1. En sentral motpart skal ha til rådighet tilstrekkelige forhåndsfinansierte økonomiske midler til å dekke mulige tap som overstiger tapene som skal dekkes av marginkravene fastsatt i

artikkel 41 og misligholdsfondet omhandlet i artikkel 42. Slike forhåndsfinansierte økonomiske midler skal omfatte egne midler som avsettes av den sentrale motparten, være fritt tilgjengelige for den sentrale motparten og skal ikke brukes til å dekke kapitalkravet i henhold til artikkel 16.

2. Misligholdsfondet omhandlet i artikkel 42 og de andre finansielle midlene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal til enhver tid sette den sentrale motparten i stand til å tåle at minst de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, misligholder under ekstreme, men mulige markedsvilkår.
3. En sentral motpart kan kreve at clearingmedlemmer som ikke misligholder, stiller ytterligere midler til rådighet i tilfelle av mislighold hos et annet clearingmedlem. En sentral motparts clearingmedlemmer skal ha begrenset eksponering overfor den sentrale motparten.

Artikkel 44

Kontroller av likviditetsrisiko

1. En sentral motpart skal til enhver tid ha tilgang til tilstrekkelig likviditet for å kunne utføre sine tjenester og utøve sin virksomhet. Den skal derfor sikre nødvendige kreditter eller lignende ordninger for å kunne dekke sine likviditetsbehov i tilfelle de økonomiske midlene den har til rådighet ikke er umiddelbart tilgjengelige. Et clearingmedlem, medlemmets morforetak eller datterforetak skal til sammen ikke svare for mer enn 25 % av de kredittene den sentrale motparten har behov for.

En sentral motpart skal daglig måle sitt potensielle likviditetsbehov. Den skal ta hensyn til den likviditetsrisiko som oppstår dersom minst de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, misligholder.

2. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med berørte myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om rammen for håndtering av den kredittisiko som den sentrale motparten skal kunne tåle i samsvar med nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 45

Kaskadepriippet ved mislighold

1. En sentral motpart skal bruke de marginene som et misligholdende clearingmedlem har innbetalt, før andre økonomiske midler tas i bruk.
2. Dersom de marginene som er innbetalt av det misligholdende clearingmedlemmet, ikke er tilstrekkelige til å dekke den sentrale motpartens tap, skal den sentrale motparten bruke det misligholdende medlemmets bidrag til misligholdsfondet for å dekke disse tapene.
3. En sentral motpart skal bruke bidragene til misligholdsfondet fra ikke-misligholdende clearingmedlemmer og andre økonomiske midler som er omhandlet i artikkel 43 nr. 1, bare dersom bidragene fra det misligholdende medlemmet er uttømt.
4. En sentral motpart skal bruke avsatte egne midler før den bruker bidragene til misligholdsfondet fra ikke-misligholdende medlemmer. En sentral motpart skal ikke bruke de marginene som ikke-misligholdende clearingmedlemmer har innbetalt, for å dekke tap som følger av et annet medlems mislighold.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med berørte vedkommende myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om metoden for å beregne og opprettholde nivået på den sentrale motpartens egne midler som skal brukes i samsvar med nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 46

Krav til sikkerhet

1. En sentral motpart skal godta svært likvid sikkerhet med minimal kreditt- og markedsrisiko for å dekke sin innledende og fortløpende eksponering overfor sine clearingmedlemmer. For ikke-finansielle motparter kan en sentral motpart godta bankgarantier, idet den tar hensyn til slike garantier ved beregning av sin eksponering overfor en bank som er et clearingmedlem. Den skal foreta passende risikofradrag som gjenspeiler muligheten for at

verdien faller i tidsrommet mellom den seneste verdireguleringen av eiendelene og det tidspunktet da de med rimelighet kan forventes å være realisert. Den skal ta hensyn til den likviditetsrisikoen som følger av en markedsdeltakers mislighold, og den konsentrasjonsrisikoen for visse eiendeler som kan bli resultatet av fastsettelse av en akseptabel sikkerhet og relevante risikofradrag.

2. En sentral motpart kan, når det er hensiktsmessig og med tilstrekkelig forsiktighet, godta derivatkontraktens underliggende eiendeler eller det finansielle instrumentet som den sentrale motpartens eksponering utgår fra, som sikkerhet for å dekke sine marginkrav.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA, ESRB og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om
  - a) hvilken type sikkerhet som kan anses for å være svært likvid, som kontanter, gull, statsobligasjoner og foretaksobligasjoner av høy kvalitet og obligasjoner med fortrinnsrett,
  - b) de risikofradragene som er omhandlet i nr. 1, og
  - c) vilkårene for at garantier fra forretningsbanker skal kunne godtas som sikkerhet i henhold til nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 47

Retningslinjer for investeringer

1. En sentral motpart skal investere sine økonomiske midler bare i kontanter eller svært likvide finansielle instrumenter med ubetydelig markeds- og kredittisiko. En sentral motparts investeringer skal kunne realiseres raskt og med ubetydelig innvirkning på prisen.
2. Kapitalbeløpet, herunder en sentral motparts opptjente egenkapital og reserver, som ikke er investert i samsvar med nr. 1, skal ikke tas i betraktning med hensyn til anvendelsen av artikkel 16 nr. 2 og artikkel 45 nr. 4.
3. Finansielle instrumenter som innbetales som marginer eller som bidrag til misligholdsfond, skal, dersom de er tilgjengelige, deponeres

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

hos operatører av oppgjørssystemer for verdipapirer som sikrer fullstendig vern av disse finansielle instrumentene. Alternativt kan andre svært sikre ordninger med godkjente finansinstitusjoner brukes.

4. En sentral motparts kontantinnskudd skal skje gjennom svært sikre ordninger med godkjente finansinstitusjoner eller alternativt ved bruk av sentralbankenes faste innskuddsordninger eller andre sammenlignbare ordninger i regi av sentralbankene.
5. Når en sentral motpart deponerer eiendeler hos en tredjemann, skal den sikre at eiendeler som tilhører clearingmedlemmene, kan identifiseres atskilt fra eiendeler som tilhører den sentrale motparten, og fra eiendeler som tilhører nevnte tredjemann, ved hjelp av kontoer med forskjellige navn i tredjemanns regnskaper, eller tilsvarende tiltak som gir samme vern. En sentral motpart skal ved behov raskt kunne få tilgang til de finansielle instrumentene.
6. En sentral motpart skal ikke investere sin kapital eller beløp knyttet til kravene fastsatt i artikkel 41, 42, 43 eller 44 i sine egne eller sitt mor- eller datterforetaks verdipapirer.
7. Når en sentral motpart treffer beslutning om å investere, skal den ta hensyn til sin samlede risikoeksponering overfor enkeltdebitorer og sikre at dens samlede risikoeksponering overfor enhver enkeltdebitor holder seg innenfor rimelige konsentrasjonsgrenser.
8. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hvilke finansielle instrumenter som kan anses som svært likvide, og som er forbundet med ubetydelig kreditt- og markedsrisiko som omhandlet i nr. 1, de svært sikre ordningene omhandlet i nr. 3 og 4, og konsentrasjonsgrensene omhandlet i nr. 7.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 48

Framgangsmåter ved mislighold

1. En sentral motpart skal ha detaljerte framgangsmåter som skal følges dersom et clea-

ringmedlem ikke oppfyller en sentral motparts krav til deltaking fastsatt i artikkel 37 innen fristen og etter de framgangsmåtene som den sentrale motparten har fastsatt. Den sentrale motparten skal fastsette i detalj hvilke framgangsmåter som skal følges dersom et clearingmedlems mislighold ikke bekjentgjøres av den sentrale motparten. Disse framgangsmåtene skal hvert år gjennomgås på nytt.

2. En sentral motpart skal omgående treffe tiltak for å begrense tap og likviditetspress som følge av mislighold og skal sikre at avviklingen av et clearingmedlems posisjoner ikke forstyrrer dens transaksjoner eller utsetter ikke-misligholdende medlemmer for tap som de ikke kunne forutse eller kontrollere.
3. Dersom en sentral motpart anser at clearingmedlemmet ikke vil være i stand til å oppfylle sine framtidige forpliktelser, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet før framgangsmåten ved mislighold bekjentgjøres eller innledes. Vedkommende myndighet skal omgående underrette ESMA, de berørte ESSB-medlemmene og den myndighet som har ansvar for tilsynet med det misligholdende clearingmedlemmet.
4. En sentral motpart skal kontrollere at dens framgangsmåter ved mislighold kan gjennomføres. Den skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at den har rettslig myndighet til å avvikle det misligholdende clearingmedlemmets egne posisjoner og overføre eller realisere posisjonene til den misligholdende medlemmets kunder.
5. Dersom eiendeler og posisjoner er oppført i en sentral motparts registre og kontoer med henvisning til at de innehas for et misligholdende clearingmedlems kunder i samsvar med artikkel 39 nr. 2, skal den sentrale motparten minst ved avtale forplikte seg til å innlede framgangsmåtene for overføring av eiendeler og posisjoner som innehas av det misligholdende clearingmedlemmet for kundenes regning, til et annen clearingmedlem utpekt av alle disse kundene, på deres anmodning og med det misligholdende medlemmets samtykke. Det andre clearingmedlemmet skal være forpliktet til å godta disse eiendelene og posisjonene bare dersom den tidligere har inngått en avtale med kundene der den forplikter seg til dette. Dersom overføringen til det andre clearingmedlemmet av en eller annen grunn ikke har funnet sted innen en frist som er fastsatt på forhånd i den sentrale motpartens regler for virksomheten, kan den sentrale motparten treffe

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

alle tiltak som er tillatt i henhold til dens regler for virksomheten, for aktivt å håndtere sin risiko i forbindelse med disse posisjonene, herunder avvikling av de eiendelene og posisjonene som det misligholdende clearingmedlemmet innehar for sine kunders regning.

6. Dersom eiendeler og posisjoner er oppført i en sentral motparts registre og kontoer med henvisning til at de innehas for et misligholdende clearingmedlems kunde i samsvar med artikkel 39 nr. 3, skal den sentrale motparten minst ved avtale forplikte seg til å innlede framgangsmåtene for overføring av eiendeler og posisjoner som innehas av det misligholdende clearingmedlemmet for kundenes regning, til et annet medlem utpekt av kunden, på kundens anmodning og med den misligholdende medlemmets samtykke. Det andre clearingmedlemmet skal være forpliktet til å godta disse eiendelene og posisjonene bare dersom det tidligere har inngått en avtale med kunden der det forplikter seg til dette. Dersom overføringen til det andre clearingmedlemmet av en eller annen grunn ikke har funnet sted innen en frist som er fastsatt på forhånd i den sentrale motpartens regler for virksomheten, kan den sentrale motparten treffe alle tiltak som er tillatt i henhold til dens regler for virksomheten, for aktivt å håndtere sin risiko i forbindelse med disse posisjonene, herunder avvikling av de eiendelene og posisjonene som det misligholdende clearingmedlemmet innehar for kundens regning.
7. Kunders sikkerheter skal, dersom de er atskilt i samsvar med artikkel 39 nr. 2 og 3, brukes bare til å dekke posisjoner som innehas for deres regning. Et eventuelt restbeløp som den sentrale motparten skylder etter at den har gjennomført clearingmedlemmets framgangsmåte ved mislighold, skal straks gis tilbake til disse kundene når den sentrale motparten har kjennskap til dem eller, dersom den sentrale motparten ikke har kjennskap til dem, til clearingmedlemmet for dets kunders regning.

Artikkel 49

Ny gjennomgåelse av modeller, stresstesting og etterkontroll

1. En sentral motpart skal regelmessig gjennomgå de modellene og parametrene den har innført på nytt for å beregne sine marginkrav, bidrag til misligholdsfondene, krav til sikkerhet og andre risikohåndteringsordninger. Den skal utsette modellene for strenge og hyppige

stresstester for å vurdere deres motstandsdyktighet under ekstreme, men mulige markedsvilkår og utføre etterkontroll for å vurdere den anvendte metodens pålitelighet. Den sentrale motparten skal innhente en uavhengig godkjenning, underrette sin vedkommende myndighet og ESMA om resultatene av de testene som er foretatt, og få deres godkjenning før modellene og parametrene endres vesentlig.

Kollegiet omhandlet i artikkel 19 skal avgi en uttalelse om de vedtatte modellene og parametrene og alle vesentlige endringer av dem.

ESMA skal sørge for at opplysninger om resultatene av stresstestene formidles til de europeiske tilsynsmyndighetene, slik at de kan vurdere finansforetaks eksponering overfor sentrale motparters mislighold.

2. En sentral motpart skal regelmessig kontrollere de viktigste sidene ved sine framgangsmåter ved mislighold og treffe alle rimelige tiltak for å sikre at alle clearingmedlemmene forstår dem og har egnede ordninger for å håndtere mislighold.
3. En sentral motpart skal offentliggjøre nøkkelopplysninger om sin risikohåndteringsmodell og de forutsetningene som er lagt til grunn for de stresstestene som er omhandlet i nr. 1.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA, andre berørte vedkommende myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om
  - a) hvilken type tester som skal gjennomføres for forskjellige klasser av finansielle instrumenter og porteføljer,
  - b) clearingmedlemmenes og andre parters deltaking i testene,
  - c) testenenes hyppighet,
  - d) testenenes tidshorisont,
  - e) nøkkelopplysningene omhandlet i nr. 3.
 ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 50

Oppgjør

1. En sentral motpart skal, dersom det er praktisk og mulig, bruke sentralbankmidler til å gjøre opp sine transaksjoner. Dersom sentral-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- bankmidler ikke brukes, skal det treffes tiltak for strengt å begrense kontantoppgjørslisiko.
2. En sentral motpart skal klart angi sine forpliktelser med hensyn til levering av finansielle instrumenter, herunder om den er forpliktet til å levere eller motta et finansielt instrument eller om den dekker deltakeres tap i forbindelse med leveringen.
  3. Dersom en sentral motpart er forpliktet til å levere eller motta finansielle instrumenter, skal den fjerne hovedrisikoen ved så langt som mulig å bruke ordninger for levering mot betaling.

Avdeling V

Samvirkingsavtaler

Artikkel 51

Samvirkingsavtaler

1. En sentral motpart kan inngå en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart dersom kravene fastsatt i artikkel 52, 53 og 54 er oppfylt.
2. Når en sentral motpart inngår en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart for å levere tjenester til en bestemt handelsplass, skal den sentrale motparten ha tilgang på ikke-diskriminerende grunnlag både til de dataene den trenger fra handelsplassen for å kunne utøve sine funksjoner, forutsatt at den sentrale motparten oppfylder handelsplassens driftsmessige og tekniske krav, og til det relevante oppgjørssystemet.
3. Muligheten til å inngå en samvirkingsavtale eller få tilgang til en opplysningskilde eller et oppgjørssystem som omhandlet i nr. 1 og 2, skal indirekte eller direkte avvises eller begrenses bare for å kontrollere eventuelle risikoer som følge av en slik ordning eller tilgang.

Artikkel 52

Risikohåndtering

1. Sentrale motparter som inngår en samvirkingsavtale, skal
  - a) innføre egnede strategier, framgangsmåter og systemer for effektivt å kartlegge, overvåke og håndtere risikoer som følger av avtalen, slik at de kan oppfylle sine forpliktelser til rett tid,
  - b) bli enige om sine respektive rettigheter og forpliktelser, herunder hvilket regelverk som får anvendelse på deres forbindelser,

- c) kartlegge, overvåke og effektivt håndtere kreditt- og likviditetsrisiko slik at mislighold hos en sentral motparts clearingmedlem ikke påvirker en sentral motpart som den har samvirkingsavtale med,
- d) kartlegge, overvåke og ta i betraktning eventuelle innbyrdes avhengighetsforhold og korrelasjoner som følge av en samvirkingsavtale, som kan påvirke kreditt- og likviditetsrisikoer i forbindelse med konsentrasjoner av clearingmedlemmer og sammenførte økonomiske midler.

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal sentrale motparter anvende samme regler for tidspunktet for innlegging av overføringsordrer i sine respektive systemer og for tidspunktet da de ikke kan tilbakekalles som fastsatt i direktiv 98/26/EF, dersom det er relevant.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal avtalens bestemmelser angi hvordan følgene av mislighold skal håndteres når en av de sentrale motpartene som en samvirkingsavtale er inngått med, gjør seg skyldig i mislighold.

Med hensyn til første ledd bokstav d) skal sentrale motparter ha solid kontroll med gjenbruk av clearingmedlemmers sikkerhet i henhold til avtalen dersom deres vedkommende myndigheter tillater det. I avtalen skal det angis hvordan disse risikoene er håndtert, idet det tas hensyn til tilstrekkelig dekning og behovet for å begrense smittevirkninger.

2. Dersom de sentrale motpartene anvender forskjellige risikohåndteringsmodeller for å dekke sin eksponering overfor sine clearingmedlemmer eller sin innbyrdes eksponering, skal de sentrale motpartene kartlegge disse forskjellene, vurdere hvilke risikoer de kan gi opphav til og treffe tiltak, herunder sikre ytterligere økonomiske midler, for å begrense virkningene på samvirkingsavtalen og de mulige virkningene med hensyn til smitterisiko, og sikre at disse forskjellene ikke påvirker den enkelte sentrale motparts evne til å håndtere virkningene av et clearingmedlems mislighold.
3. Eventuelle kostnader forbundet med nr. 1 og 2 skal belastes den sentrale motparten som har anmodet om samvirkning eller tilgang, med mindre partene har avtalt noe annet.

Artikkel 53

Marginstillelse blant sentrale motparter

1. En sentral motpart skal skille eiendeler og posisjoner som innehas på vegne av sentrale

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

motparter som den har inngått en samvirkingsavtale med.

2. Dersom en sentral motpart som inngår en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart, gir bare bunnsikkerhet til denne motparten i henhold til en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse, skal den mottakende sentrale motparten ikke ha bruksrett til de marginene som den andre sentrale motparten har gitt.
3. Sikkerhet i form av finansielle instrumenter skal deponeres hos operatører av oppgjørssystemer for verdipapirer som er meldt i henhold til direktiv 98/26/EF.
4. De eiendelene som er omhandlet i nr. 1 og 2, skal være tilgjengelige for den mottakende sentrale motparten bare i tilfelle av mislighold hos den sentrale motparten som har stilt sikkerheten innenfor rammen av en samvirkingsavtale.
5. I tilfelle av mislighold hos den sentrale motparten som har mottatt sikkerheten innenfor rammen av samvirkingsavtalen, skal sikkerheten omhandlet i nr. 1 og 2 snarest gis tilbake til den sentrale motparten som stilte den.

Artikkel 54

Godkjenning av samvirkingsavtaler

1. En samvirkingsavtale skal godkjennes på forhånd av de berørte sentrale motpartenes vedkommende myndigheter. Framgangsmåten i artikkel 17 får anvendelse.
2. Vedkommende myndigheter skal godkjenne en samvirkingsavtale bare dersom de berørte sentrale motpartene har tillatelse til å clear i henhold til artikkel 17, er anerkjent i henhold til artikkel 25 eller har tillatelse i henhold til en allerede eksisterende nasjonal tillatelsesordning for et tidsrom på minst tre år, dersom kravene fastsatt i artikkel 52 er oppfylt og de tekniske vilkårene for clearing av transaksjoner i henhold til avtalen er egnet til å sikre at finansmarkedene virker på en smidig og ordnet måte og avtalen ikke hindrer effektivt tilsyn.
3. Dersom en vedkommende myndighet anser at kravene fastsatt i nr. 2 ikke er oppfylt, skal den gi en skriftlig redegjørelse for sine risikovurderinger til de andre vedkommende myndigheter og de berørte sentrale motpartene. Den skal også underrette ESMA, som skal avgi en uttalelse om hvorvidt risikovurderingene kan legges til grunn for å nekte godkjenning av samvirkingsavtalen. ESMA's uttalelse skal gjøres tilgjengelig for alle berørte sentrale mot-

parter. Dersom ESMA's uttalelse avviker fra den berørte vedkommende myndighets vurdering, skal vedkommende myndighet vurdere sitt standpunkt på nytt, idet den tar hensyn til ESMA's uttalelse.

4. Innen 31. desember 2012 skal ESMA utarbeide retningslinjer eller anbefalinger for konsekvente, effektive og formålstjenlige vurderinger av samvirkingsavtaler etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA skal utarbeide utkast til disse retningslinjene og anbefalingene etter samråd med ESSB-medlemmene.

Avdeling VI

Registrering av og tilsyn med transaksjonsregistre

Kapittel 1

Vilkår og framgangsmåter for registrering av et transaksjonsregister

Artikkel 55

Registrering av et transaksjonsregister

1. Med hensyn til artikkel 9 skal et transaksjonsregister registreres hos ESMA.
2. For å kunne bli registrert i henhold til denne artikkel skal et transaksjonsregister være en juridisk person etablert i Unionen og oppfylle kravene fastsatt i avdeling VII.
3. Registreringen av et transaksjonsregister skal gjelde for hele Unionen.
4. Et registrert transaksjonsregister skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Et transaksjonsregister skal uten unødig opphold underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for registreringen.

Artikkel 56

Søknad om registrering

1. Et transaksjonsregister skal inngi søknad om registrering til ESMA.
2. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når transaksjonsregisteret skal framlegge ytterligere opplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal den underrette transaksjonsregisteret om dette.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om den søknaden om registrering som er nevnt i nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for de opplysningene og den informasjonen som skal oppbevares.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 57

Underretning av og samråd med vedkommende myndigheter før registreringen

1. Dersom et transaksjonsregister som søker om registrering, er en enhet som er godkjent eller registrert av en vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert, skal ESMA uten unødig opphold underrette og rådspørre denne vedkommende myndighet før transaksjonsregisteret registreres.
2. ESMA og den berørte vedkommende myndighet skal utveksle opplysninger som er nødvendige for registrering av transaksjonsregisteret, og for tilsynet med at enheten overholder vilkårene for registrering eller tillatelse i den medlemsstat der den er etablert.

Artikkel 58

Behandling av søknaden

1. ESMA skal innen 40 virkedager fra underretningen nevnt i artikkel 56 nr. 2 tredje ledd behandle søknaden om registrering på grunnlag av transaksjonsregisterets oppfyllelse av kravene i artikkel 78-81, og skal vedta en fullstendig begrunnet beslutning om registrering eller om å avslå registrering.
2. ESMA's beslutning i henhold til nr. 1 får virkning den femte dag etter at den ble vedtatt.

Artikkel 59

Underretning om ESMA's beslutninger om registrering

1. Dersom ESMA vedtar en beslutning om registrering, avslag eller tilbakekalling av en registrering, skal ESMA innen fem virkedager underrette transaksjonsregisteret om dette med en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 57 nr. 1 om sin beslutning.

2. ESMA skal underrette Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.
3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er registrert i samsvar med denne forordning. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til nr. 1.

Artikkel 60

Utøvelse av den myndighet som er omhandlet i artikkel 61-63

Den myndighet som i henhold til artikkel 61-63 er gitt ESMA, en tjenestemann eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes til å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

Artikkel 61

Anmodning om opplysninger

1. ESMA kan ved en enkel anmodning eller ved en beslutning kreve at transaksjonsregistre og tilknyttet tredjemann som transaksjonsregistre har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til, skal gi alle de opplysningene som er nødvendige for at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.
2. Når ESMA sender en enkel anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA
  - a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,
  - b) angi formålet med anmodningen,
  - c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
  - d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,
  - e) underrette den personen som anmodes om opplysningene, om at vedkommende ikke er forpliktet til å gi opplysningene, men at de opplysningene som gis frivillig som svar

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- på anmodningen, ikke må være uriktige eller villedende, og
- f) angi det overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav a), dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende.
3. Når ESMA ved en beslutning anmoder om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA
- a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,
- b) angi formålet med anmodningen,
- c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
- d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,
- e) angi de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 66, når de ønskede opplysningene er ufullstendige,
- f) angi det overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav a), dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende, og
- g) opplyse om retten til å anke beslutningen inn for ESMA's klageinstans og til å bringe klage over avgjørelsen inn for Den europeiske unions domstol («Domstolen») i samsvar med artikkel 60 og 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. De personene som er omhandlet i nr. 1, eller deres representanter, og, når det gjelder juridiske personer eller sammenslutninger som ikke er juridiske personer, de personene som i henhold til lov eller vedtekter har fullmakt til å representere dem, skal gi de ønskede opplysningene. Advokater med behørig fullmakt kan gi opplysningene på vegne av sine klienter. Klientene har det fulle ansvar dersom opplysningene som gis, er ufullstendige, uriktige eller villedende.
5. ESMA skal omgående oversende en kopi av den enkle anmodningen eller av sin beslutning til vedkommende myndighet i den medlemsstat der personene omhandlet i nr. 1 som er berørt av anmodningen om opplysninger, er bosatt eller etablert.
- a) undersøke alle registre, data, framgangsmåter og alt annet materiale som har betydning for utførelsen av ESMA's oppgaver, uansett hvilket medium de er lagret på,
- b) ta eller skaffe bekreftede kopier av eller utdrag fra slike registre, data, framgangsmåter og annet materiale,
- c) innkalle personer som omhandlet i artikkel 61 nr. 1 og deres representanter eller personale og be dem om muntlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med tilsynet, samt registrere svarene,
- d) høre enhver fysisk eller juridisk person som går med på å bli spurt, for å samle inn opplysninger om gjenstanden for granskingen,
- e) anmode om opplysninger om tele- og data-trafikk.
2. De tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å utføre granskingen nevnt i nr. 1, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med granskingen. I tillatelsen skal det også opplyses om tvangsmultene omhandlet i artikkel 66 som får anvendelse dersom de registrene, dataene, framgangsmåtene eller ethvert annet materiale som kreves, ikke skaffes til veie eller er ufullstendige, eller svarene på spørsmål som er stilt til personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1, ikke gis eller er ufullstendige, og de overtredelsesgebyrene som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav b), som får anvendelse dersom svarene på spørsmålene som er stilt til personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1, er uriktige eller villedende.
3. Personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1 skal underkaste seg de granskningene som iverksettes på grunnlag av en beslutning truffet av ESMA. Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 66, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen.
4. I god tid før granskingen foretas skal ESMA underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der granskingen skal gjennomføres, om granskingen og om identiteten til de personene som har fullmakt til å gjennomføre den. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet skal på anmodning fra ESMA bistå disse personene med fullmakt med å utføre

Artikkel 62

Generell gransking

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre nødvendig gransking av personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1. For det formål skal tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sine oppgaver. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet kan også på anmodning delta i granskningene.

5. Dersom en anmodning om opplysninger om tele- eller datatrafikk i henhold til nr. 1 bokstav e) krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonale regler, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
6. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMAAs beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til gjenstanden for granskningene. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndighet be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMAAs mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av granskningen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMAAs saksmappe. Lovligheten av ESMAAs beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 63

Stedlig tilsyn

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre alt nødvendig stedlig tilsyn i ethvert forretningslokale eller på ethvert areal som tilhører de juridiske personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1. Dersom det er nødvendig for å utføre tilsynet på en riktig og effektiv måte, kan ESMA gjennomføre stedlig tilsyn uten forvarsel.
2. Tjenestemenn og andre personer som ESMA har gitt fullmakt til å utføre stedlig tilsyn, skal ha tilgang til alle forretningslokaler eller arealer som tilhører de juridiske personene som er gjenstand for ESMAAs beslutning om granskning, og skal ha all den myndighet som er fastsatt i artikkel 62 nr. 1. De skal også ha myndighet til å forsegle alle forretningslokaler og bøker eller registre i det tidsrom og i det omfang det er nødvendig for tilsynet.
3. Tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å utføre stedlig tilsyn, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger

om gjenstanden for og formålet med tilsynet og om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 66 som får anvendelse dersom de berørte personene ikke underkaster seg tilsynet. I god tid før tilsynet skal Kommisjonen underrette vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.

4. De personene som er omhandlet i artikkel 61 nr. 1, skal underkaste seg det stedlige tilsynet som ESMA har beordret ved beslutning. Beslutningen skal angi tilsynets gjenstand og formål, fastsette datoen da det skal innledes og angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 66, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen. ESMA skal treffe slike beslutninger etter å ha rådspurt vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.
5. Tjenestemenn fra og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres, skal på anmodning fra ESMA aktivt bistå tjenestemennene og andre personer som har fullmakt fra Kommisjonen. For dette formål skal de ha den myndighet som er fastsatt i nr. 2. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat kan på anmodning også delta i det stedlige tilsynet.
6. ESMA kan også kreve at vedkommende myndigheter på ESMAAs vegne utfører særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 62 nr. 1. For det formål skal vedkommende myndigheter ha samme myndighet som ESMA, som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 62 nr. 1.
7. Når de tjenestemenn og andre medfølgende personer som har fullmakt fra Kommisjonen, fastslår at en person motsetter seg et tilsyn som er pålagt i henhold til denne artikkel, skal vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat yte den bistand som er nødvendig for at de skal kunne gjennomføre det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.
8. Dersom det stedlige tilsynet som er fastsatt i nr. 1, eller bistanden fastsatt i nr. 7 krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonal lovgivning, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
9. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMAAs beslutninger er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

går for langt i forhold til gjenstanden for tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale myndighet be ESMA om nærmere forklaringer. En slik anmodning om nærmere forklaringer kan særlig gjelde grunnene til ESMAAs mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet kan imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av kontrollen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMAAs saksmappe. Lovligheten av ESMAAs beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 64

Saksbehandlingsregler for tilsynstiltak og overtredelsesgebyrer

1. Dersom ESMA ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere overtredelser som omhandlet i vedlegg I, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal granske saken. Granskeren skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av det berørte transaksjonsregisteret og skal utføre sine oppgaver uavhengig av ESMA.
2. Granskeren skal granske alle påståtte overtredelser, idet det tas hensyn til eventuelle merknader fra personer som er gjenstand for granskningene, og skal sende inn en fullstendig saksmappe med resultatene til ESMA.

For å utføre sine oppgaver kan granskeren utøve den myndighet til å anmode om opplysninger som er omhandlet i artikkel 61, og til å utføre gransking og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 62 og 63. Når granskeren utøver denne myndighet, skal vedkommende overholde artikkel 60.

Når granskeren utfører sine oppgaver, skal vedkommende ha tilgang til alle dokumenter og opplysninger som ESMA har samlet inn i forbindelse med sin tilsynsvirksomhet.

3. Når granskningen er avsluttet, skal granskeren før saksmappene med resultatene sendes inn til ESMA, gi de personene som er gjenstand for granskningen, mulighet til å bli hørt om de forholdene som granskes. Granskeren skal

bygge sine resultater bare på forhold som den berørte person har hatt mulighet til å uttale seg om.

De berørte personers rett til forsvar skal sikres fullt ut under gransking i henhold til denne artikkel.

4. Når granskeren sender inn saksmappen med resultatene til ESMA, skal vedkommende underrette de personene som er gjenstand for granskningen, om dette. De personene som er gjenstand for gransking, skal ha rett til innsyn i saksmappen, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger som gjelder tredjemann.
5. ESMA skal på grunnlag av saksmappen med granskerens resultater og dersom den berørte personen anmoder om det, etter å ha hørt de personene som er gjenstand for gransking i samsvar med artikkel 67, avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i vedlegg I er begått av de personene som har vært gjenstand for gransking, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 73 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 65.
6. Granskeren skal ikke delta i ESMAAs overveielser eller på annen måte gripe inn i ESMAAs beslutningsprosess.
7. Kommisjonen skal vedta ytterligere saksbehandlingsregler for utøvelse av myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter, herunder bestemmelser om rett til forsvar, midlertidige bestemmelser og inndrivelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter, og skal vedta nærmere regler for foreldelsesfristene for ilegging og håndheving av sanksjoner.
Reglene omhandlet i første ledd skal vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82.
8. ESMA skal henvisе saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning dersom den ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan være straffbare. ESMA skal dessuten avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en fellende dom for identiske forhold eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftige som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 65

Overtreddelsesgebyrer

1. Dersom ESMA i samsvar med artikkel 64 nr. 5 fastslår at et transaksjonsregister forsettlig eller uaktsomt har gjort seg skyldig i en av overtreddelsene som er oppført i vedlegg I, skal den treffe beslutning om å ilegge et overtreddelsesgebyr i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.

Et transaksjonsregister skal anses for å ha begått en overtreddelse forsettlig dersom ESMA oppdager objektive faktorer som viser at transaksjonsregisteret eller dets øverste ledelse med overlegg har begått overtreddelsen.

2. Grunnbeløpene for de overtreddelsesgebyrene som er omhandlet i nr. 1, skal ligge innenfor følgende grenser:
  - a) for de overtreddelsene som er omhandlet i vedlegg I avsnitt I bokstav c), i vedlegg I avsnitt II bokstav c)-g) og i vedlegg I avsnitt III bokstav a) og b), skal overtreddelsesgebyrene være på minst 10 000 euro og høyst 20 000 euro,
  - b) for de overtreddelsene som er omhandlet i vedlegg I avsnitt I bokstav a), b) og d)-h) og i vedlegg I avsnitt II bokstav a), b) og h), skal overtreddelsesgebyrene være på minst 5000 euro og høyst 10000 euro.

Ved avgjørelse av om grunnbeløpet for overtreddelsesgebyrene bør ligge i den lavere, midtre eller øvre delen av skalaen fastsatt i første ledd, skal ESMA ta hensyn til det berørte transaksjonsregisterets omsetning i foregående regnskapsår. Grunnbeløpet skal ligge i den lave enden av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på under én million euro, i den midtre delen av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på mellom én million og fem millioner euro og i den øvre delen av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på over fem millioner euro.

3. De grunnbeløpene som er fastsatt i nr. 2, skal ved behov justeres, idet det tas hensyn til skjerpende eller formildende omstendigheter i samsvar med de relevante koeffisientene fastsatt i vedlegg II.

De relevante skjerpende koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbeløpet. Dersom flere enn én skjerpende koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt skjerpende koeffisient, legges til grunnbeløpet.

De relevante formildende koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbeløpet. Dersom flere enn én formildende koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt formildende koeffisient, trekkes fra grunnbeløpet.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal overtreddelsesgebyret utgjøre høyst 20 % av det berørte transaksjonsregisterets årsomsetning i foregående regnskapsår, men dersom transaksjonsregisteret direkte eller indirekte har hatt økonomisk fortjeneste på grunn av overtreddelsen, skal overtreddelsesgebyret minst tilsvare denne økonomiske fortjenesten.

Dersom en handling eller en unnlattelse fra et transaksjonsregisters side utgjør flere enn én av de overtreddelsene som er oppført i vedlegg I, skal bare det høyeste overtreddelsesgebyret beregnet i samsvar med nr. 2 og 3 i tilknytning til en av disse overtreddelsene, anvendes.

Artikkel 66

Tvangsmulfter

1. ESMA skal treffe beslutning om at det skal ilegges tvangsmulfter for å tvinge
  - a) et transaksjonsregister til å bringe en overtreddelse til opphør i samsvar med en beslutning i henhold til artikkel 73 nr. 1 bokstav a), eller
  - b) en person som nevnt i artikkel 61 nr. 1
    - i) til å gi fullstendige opplysninger som er blitt krevd ved beslutning i henhold til artikkel 61,
    - ii) til å underkaste seg en gransking og særlig til å framlegge fullstendige registre, data, framgangsmåter eller ethvert annet ønsket materiale samt utfylle og korrigere andre opplysninger i forbindelse med en gransking som er iverksatt ved en beslutning i henhold til artikkel 62, eller
    - iii) til å underkaste seg et stedlig tilsyn som er pålagt ved beslutning i henhold til artikkel 63.
2. En tvangsmulkt skal være virkningsfull og stå i rimelig forhold til overtreddelsen. Tvangsmulften skal ilegges for hver dag med forsinkelse.
3. Uten hensyn til nr. 2 skal beløpet for tvangsmulften utgjøre 3 % av gjennomsnittlig daglig omsetning i foregående regnskapsår eller, når det gjelder fysiske personer, 2 % av gjennomsnittlig daglig inntekt i foregående kalenderår.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Beløpet skal beregnes fra den dato som er angitt i beslutningen om å ilegge tvangsmulkt.

4. En tvangsmulkt skal ilegges for et tidsrom på høyst seks måneder etter at ESMA meddeler sin beslutning. Etter utløpet av dette tidsrommet skal ESMA gjennomgå tiltaket på nytt.

Artikkel 67

Høring av de berørte personer

1. Før ESMA treffer beslutning om overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt i henhold til artikkel 65 og 66, skal den gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om resultatene. ESMA skal bygge sine beslutninger bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.
2. Retten til forsvar for de personene saken gjelder, skal sikres fullt ut under saksbehandlingen. De skal ha rett til tilgang til ESMA saksdokumenter, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger eller ESMA interne forberedende dokumenter.

Artikkel 68

Offentliggjøring, art, håndheving og ilegging av overtredelsesgebyrer og tvangsmulker

1. ESMA skal offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade. En slik offentliggjøring skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, skal være av administrativ art.
3. Dersom ESMA treffer beslutning om ikke å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, skal den underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater om dette og skal begrunne sin beslutning.
4. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, skal kunne tvangsfullbyrdes.

Tvangsfullbyrdelsen skal følge de gjeldende privatrettslige regler i den stat på hvis territorium tvangsfullbyrdelsen skjer. Vedtaket

om tvangsfullbyrdelsen skal vedlegges beslutningen uten andre formaliteter enn kontroll av tvangsgrunnlagets ekthet ved den myndighet som hver medlemsstats regjering skal utpeke for det formål, og skal gjøres kjent for ESMA og Domstolen.

Når disse formalitetene er oppfylt på anmodning fra den berørte part, kan sistnevnte gjennomføre tvangsfullbyrdelsen i samsvar med nasjonal lovgivning ved å bringe saken inn for vedkommende organ.

Tvangsfullbyrdelsen kan utsettes bare etter beslutning truffet av Domstolen. Klager over påståtte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomføringen av tvangsfullbyrdelser skal imidlertid være underlagt nasjonale domstolers domsmyndighet.

5. Beløpene for overtredelsesgebyrer og tvangsmulker skal overføres til Den europeiske unions alminnelige budsjett.

Artikkel 69

Domstolens kontroll

Domstolen skal ha full domsmyndighet til å prøve ESMA s beslutning om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke overtredelsesgebyret eller tvangsmulken.

Artikkel 70

Endringer av vedlegg II

For å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 82 med hensyn til tiltak for å endre vedlegg II.

Artikkel 71

Tilbakekalling av registrering

1. Uten at det berører artikkel 73 skal ESMA tilbakekalle et transaksjonsregisters registrering dersom transaksjonsregisteret
  - a) gir uttrykkelig avkall på registreringen eller ikke har levert tjenester de seneste seks månedene,
  - b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
  - c) ikke lenger oppfylder vilkårene for registreringen.
2. ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 57 nr. 1 om sin beslutning

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

om å tilbakekalle transaksjonsregisterets registrering.

3. En vedkommende myndighet i en medlemsstat der transaksjonsregisteret leverer tjenester og utøver virksomhet, som anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av transaksjonsregisterets registrering er oppfylt. Dersom ESMA beslutter seg for ikke å tilbakekalle det berørte transaksjonsregisterets registrering, skal den gi en fullstendig begrunnelse.
4. Den vedkommende myndighet som er nevnt i nr. 3, skal være den myndighet som er utpekt i henhold til artikkel 22.

Artikkel 72

Tilsynsavgifter

1. ESMA skal pålegge transaksjonsregistre avgifter i samsvar med denne forordning og i samsvar med de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til nr. 3. Disse avgiftene skal fullt ut dekke ESMA's nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med transaksjonsregistre og godtgjøring av kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 74.
2. Beløpet for den avgiften som pålegges et transaksjonsregister, skal dekke alle ESMA's administrasjonskostnader for registrering og tilsyn og skal stå i forhold til det berørte transaksjonsregisterets omsetning.
3. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 82, der det angis nærmere hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være og hvordan de skal betales.

Artikkel 73

ESMA's tilsynstiltak

1. Dersom ESMA i samsvar med artikkel 64 nr. 5 finner at et transaksjonsregister har begått en av overtredelsene oppført i vedlegg I, skal den treffe ett eller flere av følgende tiltak:
  - a) kreve at transaksjonsregisteret bringer overtredelsen til opphør,
  - b) ilegge overtredelsesgebyrer i henhold til artikkel 65,
  - c) offentliggjøre bekjentgjøringer,

d) som en siste utvei, tilbakekalle transaksjonsregisterets registrering.

2. Når ESMA treffer beslutninger som omhandlet i nr. 1, skal den ta hensyn til overtredelsens art og alvor, idet det tas hensyn til følgende kriterier:
  - a) overtredelsens varighet og hyppighet,
  - b) hvorvidt overtredelsen har avdekket alvorlige svakheter eller systemsvakheter i foretakets framgangsmåter, ledelsessystemer eller internkontroller,
  - c) hvorvidt overtredelsen har ført til, lettet eller på annen måte har forbindelse med økonomisk kriminalitet,
  - d) hvorvidt overtredelsen er begått forsettlig eller uaktsomt.
3. ESMA skal uten unødig opphold underrette det berørte transaksjonsregisteret om enhver beslutning som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele den til vedkommende myndigheter i medlemsstatene og til Kommisjonen. ESMA skal offentliggjøre enhver slik beslutning på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da den ble truffet.

Når ESMA offentliggjør sin beslutning som nevnt i første ledd, skal den også offentliggjøre at det berørte transaksjonsregisteret har rett til å påklage beslutningen og eventuelt at en slik klage er inngitt, med angivelse av at klagen ikke har oppsettende virkning samt at ESMA's klageinstans har mulighet til å utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen i samsvar med artikkel 60 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 74

ESMA's delegering av oppgaver til vedkommende myndigheter

1. Dersom det er nødvendig for å kunne utføre en tilsynsoppgave på riktig måte, kan ESMA delegerer særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat i samsvar med retningslinjer utarbeidet av ESMA i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Slike særlige tilsynsoppgaver kan særlig omfatte myndighet til å anmode om opplysninger i samsvar med artikkel 61 og til å gjennomføre gransking og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 62 og artikkel 63 nr. 6.
2. ESMA skal rådspørre den berørte vedkommende myndighet før en oppgave delegeres. Et slikt samråd skal gjelde
  - a) omfanget av den oppgaven som skal delegeres,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) tidsplanen for utførelsen av oppgaven, og
  - c) overføringen av nødvendige opplysninger fra og til ESMA.
3. I samsvar med den forordning om avgifter som er vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 72 nr. 3, skal ESMA refundere de kostnadene som en vedkommende myndighet pådrar seg som følge av utførelsen av delegerede oppgaver.
  4. ESMA skal med passende mellomrom gjennomgå beslutningen nevnt i nr. 1 på nytt. En delegering kan til enhver tid tilbakekalles.
  5. En delegering av oppgaver skal ikke påvirke ESMA's ansvar og skal ikke begrense ESMA's mulighet til å gjennomføre og overvåke den delegerede virksomheten. Tilsynsoppgaver i henhold til denne forordning, herunder registreringsbeslutninger, sluttvurderinger og oppfølgingsbeslutninger, skal ikke delegeres.

Kapittel 2

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 75

Likeverdighet og internasjonale avtaler

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at
  - a) transaksjonsregistre som er godkjent i nevnte tredjestat, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning,
  - b) det i nevnte tredjestat regelmessig føres effektivt tilsyn med og treffes håndhevingstiltak med hensyn til transaksjonsregistre,
  - c) det er garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjemann, som minst er likeverdige med dem som er fastsatt i denne forordning.
 Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 86 nr. 2.
2. Kommisjonen skal ved behov og i alle tilfeller etter å ha vedtatt en gjennomføringsrettsakt som nevnt i nr. 1, framlegge anbefalinger for Rådet om å forhandle om internasjonale avtaler med berørte tredjestater om gjensidig tilgang til og utveksling av opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre som er etablert i denne tredjestat, på en måte som sikrer at Unionens myndigheter, herunder ESMA, har umiddelbar og løpende tilgang til

- alle opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.
3. Når avtalene omhandlet i nr. 2 er inngått, og i samsvar med dem, skal ESMA inngå samarbeidsavtaler med vedkommende myndigheter i de berørte tredjestater. Avtalene skal minst angi
    - a) en ordning for utveksling av opplysninger mellom ESMA og enhver annen myndighet i Unionen med ansvar i henhold til denne forordning, på den ene siden, og berørte myndigheter i de berørte tredjestater, på den andre siden, og
    - b) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomhet.
  4. ESMA skal anvende forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til overføring av personopplysninger til en tredjestat.

Artikkel 76

Samarbeidsavtaler

Berørte myndigheter i tredjestater på hvis territorium det ikke er etablert transaksjonsregistre, kan kontakte ESMA med sikte på å opprette samarbeidsavtaler om tilgang til opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre i Unionen.

ESMA kan opprette samarbeidsavtaler med disse berørte myndighetene om tilgang til opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre i Unionen, som disse myndighetene trenger for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag, forutsatt at det er garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjemann.

Artikkel 77

Anerkjennelse av transaksjonsregistre

1. Med hensyn til artikkel 9 kan et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, levere tjenester til enheter som er etablert i Unionen og utøve virksomhet for dem bare dersom transaksjonsregisteret er anerkjent av ESMA i samsvar med nr. 2.
2. Et transaksjonsregister som omhandlet i nr. 1 skal inngi sin søknad om anerkjennelse til ESMA sammen med alle nødvendige opplysninger, herunder minst de opplysningene som er nødvendige for å kontrollere at transaksjonsregisteret er godkjent og underlagt effektivt tilsyn i en tredjestat som
  - a) er blitt anerkjent av Kommisjonen ved en gjennomføringsrettsakt i henhold til artik-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kel 75 nr. 1 som en stat som har likeverdige rammeregler for regulering og tilsyn,

- b) har inngått en internasjonal avtale med Unionen i henhold til artikkel 75 nr. 2, og
- c) har inngått samarbeidsavtale med Unionen i henhold til artikkel 75 nr. 3 for å sikre at Unionens myndigheter, herunder ESMA, har umiddelbar og løpende tilgang til alle nødvendige opplysninger.

Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når transaksjonsregisteret som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

Innen 180 virkedager fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette transaksjonsregisteret som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er anerkjent i samsvar med denne forordning.

Avdeling VII

Krav til transaksjonsregistre

Artikkel 78

Alminnelige krav

1. Et transaksjonsregister skal ha solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomiktig og konsekvent ansvarsfordeling og hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis, som hindrer at fortrolig informasjon offentliggjøres.
2. Et transaksjonsregister skal opprettholde og anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å påvise og håndtere eventuelle interessekonflikter som gjelder ledelsen, ansatte eller personer med direkte eller indirekte tilknytning til dem gjennom nære forbindelser.
3. Et transaksjonsregister skal ha egnede strategier og framgangsmåter som sikrer at registeret, herunder ledelsen og de ansatte, overholder alle bestemmelsene i denne forordning.
4. Et transaksjonsregister skal opprettholde og anvende en organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet. Den skal

benytte hensiktsmessige og tilpassede systemer, ressurser og framgangsmåter.

5. Dersom et transaksjonsregister yter tilleggstjenester som for eksempel bekreftelse av transaksjoner, ordresammenstilling, melding av kreditthendelser, porteføljeavstemning eller porteføljekomprimering, skal transaksjonsregisteret driftsmessig holde disse tilleggstjenestene atskilt fra oppgaven med sentral innsamling og oppbevaring av opplysninger om derivater.
6. Et transaksjonsregisters øverste ledelse og styremedlemmer skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av transaksjonsregisteret.
7. Et transaksjonsregister skal ha objektive, ikke-diskriminerende og offentlig tilgjengelige vilkår for tilgang for foretak som er omfattet av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9. Et transaksjonsregister skal på ikke-diskriminerende grunnlag gi tjenesteytere tilgang til opplysningene i transaksjonsregisteret, forutsatt at de berørte motparter har gitt sitt samtykke. Kriterier som skal begrense tilgangen, tillates bare dersom formålet er å kontrollere risikoen for transaksjonsregisterets opplysninger.
8. Et transaksjonsregister skal offentliggjøre priser og avgifter for tjenester som leveres i henhold til denne forordning. Priser og avgifter for hver tjeneste som leveres, skal offentliggjøres separat, herunder prisavslag og rabatter og vilkårene for å nyte godt av disse avslagene. Det skal gi rapporterende enheter atskilt tilgang til særlige tjenester. Et transaksjonsregisters priser og avgifter skal stå i forhold til kostnadene.

Artikkel 79

Driftssikkerhet

1. Et transaksjonsregister skal kartlegge kildene til operasjonell risiko og redusere dem ved å utvikle egnede systemer, kontroller og framgangsmåter. Slike systemer skal være pålitelige og sikre og skal ha tilstrekkelig kapasitet til å behandle de opplysningene som er mottatt.
2. Et transaksjonsregister skal utarbeide, gjennomføre og opprettholde en egnet strategi for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dets funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfyllelse av transaksjonsregisterets forpliktelser. En slik plan skal minst innebære at det opprettes beredskapsløsninger.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Et transaksjonsregister som har fått tilbakekalt sin registrering, skal sørge for en ordnet erstatning, herunder overføring av data til andre transaksjonsregistre og omdirigering av rapporteringsstrømmer til andre transaksjonsregistre.

Artikkel 80

Vern og registrering

1. Et transaksjonsregister skal sikre fortrolig behandling, integritet og vern av de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9.
2. Et transaksjonsregister kan bruke data som det mottar i henhold til denne forordning, for kommersielle formål bare dersom berørte motparter har gitt sitt samtykke.
3. Et transaksjonsregister skal omgående registrere de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9, og skal oppbevare dem i minst ti år etter at de relevante avtalene har utløpt. Det skal anvende raske og effektive framgangsmåter for registrering for å dokumentere endringer av de registrerte opplysningene.
4. Et transaksjonsregister skal beregne posisjoner per derivatklasse og per rapporterende enhet på grunnlag av de nærmere opplysningene om derivatkontraktene som rapporteres i samsvar med artikkel 9.
5. Et transaksjonsregister skal tillate at partene i en kontrakt får tilgang til opplysningene og mulighet til å rette dem til rett tid.
6. Et transaksjonsregister skal treffe alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene som oppbevares i dets systemer.

En fysisk person som har en nær forbindelse til et transaksjonsregister, eller en juridisk person som har et mor- eller datterforetaksforhold til et transaksjonsregister, skal ikke bruke fortrolige opplysninger som er registrert hos transaksjonsregisteret for kommersielle formål.

Artikkel 81

Gjennomsiktighet og tilgang til opplysninger

1. Et transaksjonsregister skal regelmessig og på en lett tilgjengelig måte offentliggjøre samlede posisjoner per derivatklasse for de kontraktene som er rapportert til registeret.
2. Et transaksjonsregister skal samle inn og oppbevare data og sikre at enhetene nevnt i nr. 3 har direkte og umiddelbar tilgang til de opplysningene om derivatkontrakter som de trenger

for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag.

3. Et transaksjonsregister skal gjøre de nødvendige opplysningene tilgjengelige for følgende enheter slik at de kan oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag:
  - a) ESMA,
  - b) ESRB,
  - c) vedkommende myndighet som fører tilsyn med sentrale motparter som har tilgang til transaksjonsregisteret,
  - d) vedkommende myndighet som fører tilsyn med handelsplassene for de rapporterte kontraktene,
  - e) berørte ESSB-medlemmer,
  - f) berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med Unionen i henhold til artikkel 75,
  - g) tilsynsmyndigheter som er utpekt i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud³²,
  - h) Unionens berørte verdipapir- og markedstilsynsmyndigheter,
  - i) berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med ESMA i henhold til artikkel 76,
  - j) Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter.
4. ESMA skal dele de opplysningene som de trenger for å kunne utføre sine oppgaver, med andre berørte unionsmyndigheter.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hyppigheten av og innholdet i de opplysningene som er omhandlet i nr. 1 og 3, samt de operasjonelle standardene som kreves for å samle og sammenligne data på tvers av registre og for at enhetene omhandlet i nr. 3 skal få tilgang til nødvendige opplysninger. Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal sikre at de opplysningene som offentliggjøres i henhold til nr. 1, ikke gjør det mulig å identifisere noen av partene i en kontrakt.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

³² EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 82

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 gis Kommisjonen for et ubegrenset tidsrom.
3. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den bestrebe seg på å rådspørre ESMA.
4. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Tilbakekallingen berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
5. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Nevnte frist skal forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Avdeling VIII

Felles bestemmelser

Artikkel 83

Taushetsplikt

1. Taushetsplikt skal gjelde for alle personer som arbeider eller har arbeidet for de myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 22, og de myndigheter som er nevnt i artikkel 81 nr. 3, for ESMA eller for revisorer og sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndighet eller ESMA. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myn-

- dighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere den enkelte sentrale motpart, det enkelte transaksjonsregister eller andre personer, uten at det berører tilfeller som omfattes av straffe- eller skatterett, eller denne forordning.
2. Dersom en sentral motpart er erklært konkurs eller er under tvangsavvikling, kan fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann, gis videre i forbindelse med behandlingen av et sivil- eller handelsrettslig søksmål dersom det er nødvendig for å gjennomføre saken.
3. Med forbehold for saker som omfattes av straffe- eller skatterett, kan vedkommende myndigheter, ESMA, organer eller fysiske eller juridiske personer, unntatt vedkommende myndigheter, som mottar fortrolige opplysninger i henhold til denne forordning, bruke dem bare når de utfører sine oppgaver og utøver sine funksjoner, og når det gjelder vedkommende myndigheter, innenfor denne forordnings virkeområde, eller, når det gjelder andre myndigheter, organer eller fysiske eller juridiske personer, for det formål disse opplysningene ble gitt dem og/eller i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang i særskilt tilknytning til disse oppgavene og funksjonene. Dersom ESMA, vedkommende myndighet eller en annen myndighet, det organet eller den personen som har oversendt opplysningene, samtykker i det, kan myndigheten som mottar opplysningene, likevel bruke dem for andre ikke-kommersielle formål.
4. Alle fortrolige opplysninger som mottas, utveksles eller overføres i henhold til denne forordning, skal være underlagt de vilkårene for taushetsplikt som er fastsatt i nr. 1, 2 og 3. Disse vilkårene skal likevel ikke hindre ESMA, vedkommende myndigheter eller berørte sentralbanker i å utveksle eller overføre fortrolige opplysninger i samsvar med denne forordning og med annet regelverk som får anvendelse på investeringsforetak, kredittinstitusjoner, pensjonsfond, UCITS-fond, forvaltere av et alternativt investeringsfond, forsikrings- og gjenforsikringsformidlere, forsikringsforetak, regulerte markeder eller markedsoperatører, eller på annen måte med samtykke fra vedkommende myndighet, en annen myndighet, et annet organ eller en annen fysisk eller juridisk person som oversendte opplysningene.
5. Nr. 1, 2 eller 3 skal ikke hindre at vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lovgivning utveksler og overfører fortrolige opplysninger som ikke er mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat.

Artikkel 84

Utteksling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter, ESMA og andre berørte myndigheter skal uten unødig opphold utveksle de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.
2. Vedkommende myndigheter, ESMA, andre berørte myndigheter og andre organer eller fysiske eller juridiske personer som mottar fortrolige opplysninger i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal bruke dem bare i embetsmedfør.
3. Vedkommende myndigheter skal gi videre opplysninger til berørte ESSB-medlemmer dersom slike opplysninger er relevante for utførelsen av deres oppgaver.

Avdeling IX

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 85

Rapporter og ny gjennomgåelse

1. Innen 17. august 2015 skal Kommisjonen gjennomgå denne forordning på nytt og utarbeide en alminnelig rapport om den. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle hensiktsmessige forslag.

Kommisjonen skal særlig

  - a) i samarbeid med ESSB-medlemmene vurdere eventuelle behov for tiltak som kan lette sentrale motparters tilgang til likviditetsfasiliteter hos sentralbankene,
  - b) i samarbeid med ESMA og berørte sektormyndigheter vurdere hvilken systemviktighet de ikke-finansielle foretakenes transaksjoner med OTC-derivatkontrakter har, og særlig denne forordnings innvirkning på ikke-finansielle foretaks bruk av OTC-derivater,
  - c) i lys av de erfaringene som er gjort, vurdere hvordan tilsynsrammene for sentrale motparter fungerer, herunder effektiviteten når det gjelder tilsynskollegiene, de respektive avstemningsreglene fastsatt i artikkel 19 nr. 3 og ESMAAs rolle, særlig i forbindelse

med framgangsmåten for tillatelse til sentrale motparter,

- d) i samarbeid med ESMA og ESRB vurdere hvor effektive anmodningene om marginer har vært når det gjelder å begrense de prosykliske virkningene, og om det er behov for å fastsette ytterligere adgang til å gripe inn på dette området,
  - e) i samarbeid med ESMA vurdere utviklingen av den sentrale motpartens retningslinjer for sikkerhetsstillelse og sikkerhetskrav og deres tilpasning til brukernes særlige virksomhet og risikoprofiler.
- Ved vurderingen omhandlet i første ledd bokstav a) skal det tas hensyn til eventuelle resultater av pågående arbeid mellom sentralbankene på unionsplan og internasjonalt plan. Ved vurderingen skal det også tas hensyn til prinsippet om sentralbankenes uavhengighet og deres rett til etter eget skjønn å gi tilgang til likviditetsfasiliteter samt den mulige utilsiktede virkningen på sentrale motparters atferd eller på det indre marked. Eventuelle tilknyttede forslag skal verken direkte eller indirekte innebære at en medlemsstat eller gruppe av medlemsstater diskrimineres som sted for clearingtjenester.
2. Innen 17. august 2014 skal Kommisjonen etter samråd med ESMA og EIOPA utarbeide en rapport med vurdering av de framskritt og den innsats de sentrale motpartene har gjort for å utvikle tekniske løsninger for pensjonssystemenes overføring av annen sikkerhet enn kontanter som variasjonsmargin, samt behovet for tiltak for å lette en slik løsning. Dersom Kommisjonen anser at den nødvendige innsats for å utvikle hensiktsmessige tekniske løsninger ikke er gjort, og at den skadelige virkningen som clearing av derivatkontrakter sentralt har på framtidige pensjonisters pensjonsytelser, forblir uendret, skal den ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82 for å forlenge treårsperioden omhandlet i artikkel 89 nr. 1 én gang med to år og én gang med ett år.
  3. ESMA skal framlegge for Kommisjonen rapporter om
    - a) anvendelsen av clearingplikten i henhold til avdeling II og særlig den manglende clearingplikten for OTC-derivatkontrakter som er inngått før datoen for denne forordnings ikrafttredelse,
    - b) anvendelsen av framgangsmåten for identifisering i henhold til artikkel 5 nr. 3,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) anvendelsen av atskillelseskravene fastsatt i artikkel 39,
- d) utvidelsen av virkeområdet for samvirkingsavtalene i henhold til avdeling V til å omfatte transaksjoner innenfor andre klasser av finansielle instrumenter enn omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter,
- e) sentrale motparters tilgang til handelsplasser, visse metoders innvirkning på konkurransevnen og virkningen på fragmenteringen av likviditeten,
- f) ESMAAs behov for personale og ressurser i forbindelse med dens myndighet og oppgaver i henhold til denne forordning,
- g) virkningen av medlemsstatenes anvendelse av ytterligere krav i henhold til artikkel 14 nr. 5.

Rapportene skal oversendes til Kommisjonen innen 30. september 2014 med hensyn til nr. 1. De skal også framlegges for Europaparlamentet og Rådet.

- 4. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene og ESMA og etter å ha bedt om ESRBs vurdering utarbeide en årsrapport som inneholder en vurdering av mulige systemrisikoer og kostnader i forbindelse med samvirkingsavtaler.

Rapporten skal minst behandle slike avtalers antall og kompleksitet samt hvor adekvate risikohåndteringssystemene og risikomodellene er. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.

ESRB skal framlegge for Kommisjonen en vurdering av mulige virkninger av samvirkingsavtaler når det gjelder systemrisiko.

- 5. ESMA skal framlegge en årsrapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de sanksjonene som vedkommende myndigheter har pålagt, herunder tilsynstiltak, overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt.

Artikkel 86

Komitéframgangsmåte

- 1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF³³. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
- 2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

³³ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

Artikkel 87

Endring av direktiv 98/26/EF

- 1. I artikkel 9 nr. 1 i direktiv 98/26/EF tilføyes følgende ledd:

«Dersom en systemoperatør stiller sikkerhet for en annen systemoperatør i forbindelse med et samvirkende system, skal den sikkerhetsstillende systemoperatørens rett til sikkerheten ikke påvirkes av insolvensbehandling av den mottakende systemoperatør.»

- 2. Medlemsstatene skal vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme nr. 1, innen 17. august 2014. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til direktiv 98/26/EF, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 88

Nettsteder

- 1. ESMA skal drive et nettsted der det opplyses om følgende:
  - a) kontrakter som er egnet for clearingplikt i henhold til artikkel 5,
  - b) sanksjoner som er pålagt for overtredelser av artikkel 4, 5 og 7-11,
  - c) sentrale motparter som har tillatelse til å tilby tjenester eller virksomhet i Unionen, og som er etablert i Unionen, samt hvilke tjenester eller hvilken virksomhet de har tillatelse til å levere eller utføre, herunder klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen,
  - d) sanksjoner som er pålagt for overtredelser av avdeling IV og V,
  - e) sentrale motparter som har tillatelse til å tilby tjenester eller virksomhet i Unionen, og som er etablert i en tredjestat, samt hvilke tjenester eller hvilken virksomhet de har tillatelse til å levere eller utføre, herunder klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen,
  - f) transaksjonsregistre som har tillatelse til å tilby tjenester og virksomhet i Unionen,
  - g) overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt som er pålagt i samsvar med artikkel 65 og 66,
  - h) det offentlige registeret omhandlet i artikkel 6.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav b), c) og d) skal vedkommende myndigheter drive nettstedet som skal ha lenker til ESMA's nettsted.
3. Alle nettsteder omhandlet i denne artikkel skal være offentlig tilgjengelige og ajourføres regelmessig, og opplysningene skal være i et tydelig format.

Artikkel 89

Overgangsbestemmelser

1. Clearingplikten fastsatt i artikkel 4 får i tre år etter denne forordnings ikrafttredelse ikke anvendelse på OTC-derivatkontrakter som på en objektivt målbar måte reduserer investeringsrisikoer som er direkte knyttet til den finansielle solvensen for pensjonssystemer som definert i artikkel 2 nr. 10. Overgangsperioden skal også gjelde for enheter som er etablert med det formål å yte kompensasjon til medlemmer av pensjonssystemer i tilfelle mislighold.

De OTC-derivatkontraktene som ellers ville ha vært omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4, som disse enhetene har inngått i denne perioden, skal være omfattet av kravene fastsatt i artikkel 11.

2. Når det gjelder pensjonssystemene omhandlet i artikkel 2 nr. 10 bokstav c) og d), skal unntaket nevnt i nr. 1 i denne artikkel gis av den berørte vedkommende myndighet for typer av enheter eller typer av ordninger. Etter å ha mottatt anmodningen skal vedkommende myndighet underrette ESMA og EIOPA. Innen 30 kalenderdager etter mottak av underretningen skal ESMA etter samråd med EIOPA avgi en uttalelse med en vurdering av om typen enheter eller typen ordninger er i samsvar med artikkel 2 nr. 10 bokstav c) eller d), og med angivelse av grunnene til at unntaket er berettiget som følge av vanskeligheter med å oppfylle variasjonsmarginkravene. Vedkommende myndighet skal gi unntak bare dersom den er overbevist om at typen enheter eller typen ordninger er i samsvar med artikkel 2 nr. 10 bokstav c) eller d), og har vanskeligheter med å oppfylle variasjonsmarginkravene. Vedkommende myndighet skal treffe en beslutning innen ti virkedager etter mottak av ESMA's uttalelse, idet den tar behørig hensyn til nevnte uttalelse. Dersom vedkommende myndighet ikke er enig i ESMA's uttalelse, skal den gi en fullstendig begrunnelse for dette i sin beslutning og forklare ethvert betydelig avvik fra uttalelsen.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over typer av enheter og ordninger som er omhandlet i artikkel 2 nr. 10 bokstav c) og d), og som er gitt unntak i samsvar med første ledd. For ytterligere å styrke sammenhengen mellom tilsynsresultatene skal ESMA i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 gjennomføre en årlig fagfellevurdering av enhetene oppført på listen.

3. En sentral motpart som i sin etableringsmedlemsstat har tillatelse til å levere clearingtjenester i henhold til medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om tillatelse i henhold til artikkel 14 med hensyn til denne forordning innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for alle de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49.

En sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som er anerkjent som leverandør av clearingtjenester i en medlemsstat i henhold til medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om anerkjennelse i henhold til artikkel 25 med hensyn til denne forordning innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for alle de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49.

4. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om tillatelse til eller anerkjennelse av en sentral motpart, skal de respektive nasjonale reglene for tillatelse til og anerkjennelse av sentrale motparter fortsatt gjelde, og den sentrale motparten skal fortsatt være underlagt tilsyn av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert eller anerkjent.
5. Dersom en vedkommende myndighet har gitt en sentral motpart tillatelse til å cleare en viss derivatklasse i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal medlemsstatens vedkommende myndighet underrette ESMA om tillatelsen innen én måned etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dersom en vedkommende myndighet har anerkjent en sentral motpart etablert i en tredjestat som leverandør av clearingtjenester i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal medlemsstatens vedkommende myndighet underrette ESMA om anerkjennelsen innen én måned etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1.

6. Et transaksjonsregister som har fått tillatelse til eller er registrert i sin etableringsstat for å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artikkel 9, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om registrering i henhold til artikkel 55 innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for disse tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene.

Et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, og som har fått tillatelse til å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i en medlemsstat i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 9, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om anerkjennelse i henhold til artikkel 77 innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for disse tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene.

7. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om registrering eller anerkjennelse av et transaksjonsregister, skal de respektive nasjonale reglene for registrering og anerkjennelse av transaksjonsregistre fortsatt gjelde, og transaksjonsregisteret skal fortsatt være underlagt tilsyn av vedkommende myndighet i den medlemsstat der det er etablert eller anerkjent.
8. Et transaksjonsregister som har fått tillatelse til eller er registrert i sin etableringsstat for å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artik-

kel 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, kan anvendes til å oppfylle rapporteringskravene i henhold til artikkel 9 inntil det er truffet en beslutning om registrering av transaksjonsregisteret i henhold til denne forordning.

Et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, og som har fått tillatelse til å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i samsvar med en medlemsstats nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artikkel 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, kan anvendes til å oppfylle rapporteringskravene i henhold til artikkel 9 inntil det er truffet en beslutning om anerkjennelse av transaksjonsregisteret i henhold til denne forordning.

9. Uten hensyn til artikkel 81 nr. 3 bokstav f) kan et transaksjonsregister, dersom det ikke er inngått noen internasjonal avtale mellom en tredjestat og Unionen som omhandlet i artikkel 75, gjøre de nødvendige opplysningene tilgjengelige for de berørte myndigheter i tredjestaten fram til 17. august 2013, forutsatt at det underretter ESMA.

Artikkel 90

ESMAs personale og ressurser

Innen 31. desember 2012 skal ESMA vurdere behovene for personale og ressurser i forbindelse med den myndighet og de oppgaver som den får i henhold til denne forordning, og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 91

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 4. juli 2012.

For Europaparlamentet   *For Rådet*

President

Formann

M. SCHULZ

A. D. MAVROYIANNIS

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg I

Liste over overtredelser nevnt i artikkel 65 nr. 1

I. Overtredelser i forbindelse med organisatoriske krav eller interessekonflikter:

- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 1 dersom det ikke har solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomiktig og konsekvent ansvarsfordeling og hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis, som hindrer at fortrolig informasjon offentliggjøres.
- b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 2 dersom det ikke opprettholder eller anvender effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å påvise og håndtere eventuelle interessekonflikter som gjelder dets ledelse, dets ansatte eller andre personer med direkte eller indirekte tilknytning til dem gjennom nære forbindelser.
- c) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 3 dersom det ikke har egnede strategier og framgangsmåter som sikrer at registret, herunder ledelsen og de ansatte, overholder alle bestemmelser i denne forordning.
- d) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 4 dersom det ikke opprettholder og anvender en tilfredsstillende organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet.
- e) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 5 dersom det ikke holder sine tilleggstjenester atskilt fra den oppgaven som gjelder innsamling og oppbevaring av opplysninger om derivater.
- f) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 6 dersom det ikke sikrer at den øverste ledelsen og styremedlemmene har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av transaksjonsregisteret.
- g) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 7 dersom det ikke har objektive, ikke-diskriminerende og offentlig tilgjengelige vilkår for tilgang for tjenesteytere og foretak som er omfattet av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9.
- h) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 8 dersom det ikke offentliggjør priser og avgifter for tjenester som leveres i henhold

til denne forordning, dersom det ikke gir rapporterende enheter atskilt tilgang til særlige tjenester, eller dersom det krever priser og avgifter som ikke står i forhold til kostnadene.

II. Overtredelser som gjelder operasjonelle krav:

- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 79 nr. 1 dersom det ikke kartlegger kildene til operasjonell risiko eller reduserer dem, ved å utvikle egnede systemer, kontroller og framgangsmåter.
  - b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 79 nr. 2 dersom det ikke utarbeider, gjennomfører og opprettholder egnede retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dets funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfylle transaksjonsregisterets forpliktelser.
  - c) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 1 dersom det ikke sikrer fortrolig behandling, integritet og vern av de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9.
  - d) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 2 dersom det bruker data som det mottar i henhold til denne forordning, for kommersielle formål uten at berørte motparter har gitt sitt samtykke.
  - e) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 3 dersom det ikke omgående registrerer opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9, eller ikke oppbevarer dem i minst ti år etter at de relevante kontraktene er utløpt, eller dersom det ikke har raske og effektive framgangsmåter for registrering for å dokumentere endringer av de registrerte opplysningene.
  - f) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 4 dersom det ikke beregner posisjoner per derivatklasse og per rapporterende enhet på grunnlag av de nærmere opplysningene om derivatkontraktene som rapporteres i samsvar med artikkel 9.
  - g) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 5 dersom det ikke tillater at partene i en kontrakt får tilgang til opplysningene og mulighet til å rette dem til rett tid.
  - h) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 6 dersom det ikke treffer alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene som oppbevares i dets systemer.
- ##### III. Overtredelser i forbindelse med gjennomsiktighet og tilgang til opplysninger:
- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 81 nr. 1 dersom det ikke regelmessig og på en

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lett tilgjengelig måte offentliggjør samlede posisjoner per derivatklasse for de rapporterte kontraktene.

- b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 81 nr. 2 dersom det ikke gir enhetene omhandlet i artikkel 81 nr. 3 direkte og umiddelbar tilgang til de opplysningene om derivatkontrakter som de trenger for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag.

IV. Overtredelser i forbindelse med hindringer for tilsynsvirksomheten:

- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 61 nr. 1 dersom det gir uriktige og villedende opplysninger som svar på en enkel anmodning om opplysninger fra ESMA i samsvar med artikkel 61 nr. 2, eller som svar på en beslutning fra ESMA der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 61 nr. 3.
- b) Et transaksjonsregister framlegger uriktige eller villedende svar på spørsmål som stilles i henhold til artikkel 62 nr. 1 bokstav c).
- c) Et transaksjonsregister etterkommer ikke innen rimelig tid et tilsynstiltak truffet av ESMA i henhold til artikkel 73.

Vedlegg II

Liste over koeffisienter knyttet til skjerpene og formildende omstendigheter ved anvendelse av artikkel 65 nr. 3

Følgende koeffisienter skal anvendes kumulativt på grunnbeløpene nevnt i artikkel 65 nr. 2:

- I. Justeringskoeffisienter knyttet til skjerpene omstendigheter:
  - a) Dersom overtredelsen er begått gjentatte ganger, anvendes en tilleggskoeffisient på 1,1 for hver gang den gjentas.

- b) Dersom overtredelsen er begått i mer enn seks måneder, anvendes en koeffisient på 1,5.
  - c) Dersom overtredelsen har avdekket systemsvakheter i organiseringen av transaksjonsregisteret, særlig i dets framgangsmåter, ledelsessystemer eller internkontroller, anvendes en koeffisient på 2,2.
  - d) Dersom overtredelsen har hatt negativ innvirkning på kvaliteten på opplysningene i transaksjonsregisteret, anvendes en koeffisient på 1,5.
  - e) Dersom overtredelsen er begått forsettlig, anvendes en koeffisient på 2.
  - f) Dersom det ikke er truffet korrigerende tiltak etter at overtredelsen ble fastslått, anvendes en koeffisient på 1,7.
  - g) Dersom transaksjonsregisterets øverste ledelse ikke har samarbeidet med ESMA om gjennomføringen av ESMAAs granskinger, anvendes en koeffisient på 1,5.
- II. Justeringskoeffisienter knyttet til formildende omstendigheter:
    - a) Dersom overtredelsen er begått i mindre enn ti virkedager, anvendes en koeffisient på 0,9.
    - b) Dersom et transaksjonsregisters øverste ledelse kan godtgjøre at den har truffet alle nødvendige tiltak for å hindre overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,7.
    - c) Dersom transaksjonsregisteret raskt, effektivt og fullt ut har underrettet ESMA om overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,4.
    - d) Dersom transaksjonsregisteret frivillig har truffet tiltak for å sikre at en lignende overtredelse ikke kan begås i framtiden, anvendes en koeffisient på 0,6.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Da finanskrisen nådde sitt høydepunkt i september 2008, vedtok vedkommende myndigheter i flere medlemsstater og tilsynsmyndighetene i tredjestater som De forente stater og Japan nødtiltak for å begrense eller forby shortsalg av visse eller alle verdipapirer. De handlet på grunnlag av bekymringer om at shortsalg i en tid med betydelig finansiell uro kunne forverre fallet i aksjekursene, særlig i finansinstitusjoner, på en måte som til slutt ville kunne true deres overlevelsessevne og skape systemrisiko. Medlemsstatene vedtok innbyrdes avvikende tiltak ettersom Unionen mangler et særlig felles regelverk for å behandle saker som gjelder shortsalg.
- 2) For å sikre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte og forbedre vilkårene for dets virkemåte, særlig med hensyn til finansmarkedene, og for å sikre et høyt nivå for forbruker- og investorvern er det hensiktsmessig å fastsette felles rammeregler med hensyn til krav og myndighet i forbindelse med shortsalg og kredittbytteavtaler samt å sikre større sam-

ordning og samsvar mellom medlemsstatene når det må treffes tiltak under ekstraordinære omstendigheter. Det er nødvendig å harmonisere reglene for shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler for å unngå at det oppstår hindringer for at det indre marked virker slik det skal, ettersom det ellers er sannsynlig at medlemsstatene fortsetter å treffe innbyrdes avvikende tiltak.

- 3) Det er hensiktsmessig og nødvendig at disse reglene har form av en forordning for å sikre at bestemmelser som direkte pålegger private parter å melde og offentliggjøre korte nettoposisjoner i visse instrumenter og med hensyn til udekket shortsalg, anvendes på en ensartet måte i hele Unionen. En forordning er også nødvendig for å gi Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁴, myndighet til å samordne tiltak truffet av vedkommende myndigheter, eller til å treffe tiltak selv.
- 4) Denne forordnings virkeområde bør være så bredt som mulig for at forebyggende rammeregler skal kunne anvendes under ekstraordinære omstendigheter. Rammereglerne bør omfatte alle finansielle instrumenter, men bør fastsette tiltak som står i forhold til den risikoen shortsalg av ulike instrumenter kan medføre. Vedkommende myndigheter og ESMA bør derfor bare under ekstraordinære omstendigheter ha rett til å treffe tiltak for alle typer finansielle instrumenter, som strekker seg lenger enn de permanente tiltak som bare gjelder for visse typer instrumenter der det er klart identifiserte risikoer som skal håndteres.
- 5) For å få slutt på den nåværende fragmenterte situasjonen, der noen medlemsstater har truffet innbyrdes avvikende tiltak, og for å

¹ EUT C 91 av 23.3.2011, s. 1.

² EUT C 84 av 17.3.2011, s. 34.

³ Europaparlamentets holdning av 15. november 2011 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. februar 2012.

⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

begrense muligheten for at avvikende tiltak treffes av vedkommende myndigheter, er det viktig på en harmonisert måte å håndtere den mulige risikoen som oppstår som følge av shortsalg og kredittbytteavtaler. Kravene som skal innføres, bør gjøre det mulig å håndtere identifisert risiko uten at det unødig reduserer de fordelene shortsalg innebærer for kvaliteten og effektiviteten på markedene. Selv om shortsalg kan ha negative virkninger i visse situasjoner, spiller det under normale markedsforhold en viktig rolle for å sikre at finansmarkedene virker på en tilfredsstillende måte, særlig i forbindelse med markedslikviditet og effektiv prisdannelse.

- 6) Henvisninger i denne forordning til fysiske og juridiske personer bør omfatte registrerte sammenslutninger av foretak som ikke har status som juridisk person.
- 7) Økt gjennomsiktighet i forbindelse med betydelige korte nettoposisjoner i visse finansielle instrumenter vil sannsynligvis være en fordel for både tilsynsmyndigheten og markedsdeltakerne. For aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, bør det innføres en todelt modell som gir større gjennomsiktighet for betydelige korte nettoposisjoner i aksjer på egnet nivå. Ved den nedre terskelen bør melding om en posisjon gis direkte til de berørte tilsynsmyndighetene for at de skal kunne overvåke og, om nødvendig, granske shortsalg som kan skape systemrisiko, utgjøre markedsmissbruk eller skape uro på markedene. Ved den øvre terskelen bør posisjoner offentliggjøres for markedet for å gi nyttige opplysninger til andre markedsdeltakere om betydelige enkeltstående korte posisjoner i aksjer.
- 8) Det bør innføres et krav om melding til tilsynsmyndighetene om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer i Unionen ettersom slike meldinger vil gi nyttige opplysninger som kan støtte tilsynsmyndighetenes overvåking av om slike posisjoner faktisk skaper systemrisiko eller anvendes til misbruk. Et slikt krav bør bare omfatte direkte melding til tilsynsmyndighetene ettersom offentliggjøring av opplysninger til markedet om slike instrumenter kan ha negativ innvirkning på markedene for statspapirer dersom likviditeten allerede er redusert.
- 9) Meldingskravene for statspapirer bør gjelde for gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat og av Unionen, herunder Den europeiske investeringsbank, en medlemsstats

offentlige myndighet, organer, spesialforetak eller internasjonale finansinstitusjoner opprettet av to eller flere medlemsstater, som utsteder papirer på vegne av en eller flere medlemsstater, for eksempel Det europeiske finansielle stabiliseringsfond og den framtidige europeiske stabiliseringsordning. Dermed medlemsstaten er en forbundsstat, bør meldingskravene også gjelde for gjeldsinstrumenter utstedt av en delstat i forbundsstaten. De bør imidlertid ikke gjelde for andre regionale eller lokale organer eller halvoffentlige organer i en medlemsstat, som utsteder gjeldsinstrumenter. Formålet med gjeldsinstrumenter som utstedes av Unionen, er å støtte medlemsstatenes betalingsbalanse eller finansielle stabilitet eller å yte makrofinansiell bistand til tredjestater.

- 10) For å sikre omfattende og effektiv gjennom-siktighet er det viktig at meldingskravene omfatter ikke bare korte posisjoner som oppstår gjennom handel med aksjer eller statspapirer på handelsplasser, men også korte posisjoner som oppstår gjennom handel utenfor handelsplasser, og korte nettoposisjoner som oppstår gjennom bruk av derivater, for eksempel opsjoner, terminkontrakter, indekstilknyttede instrumenter, differansekontrakter og prisveddemål («spread bets») i forbindelse med aksjer eller statspapirer.
- 11) For å være nyttig for tilsynsmyndighetene og markedene bør en gjennomsiktighetsordning gi fullstendige og nøyaktige opplysninger om en fysisk eller juridisk persons posisjoner. Opplysningene som gis til tilsynsmyndigheten eller markedet, bør særlig omfatte både korte og lange posisjoner for å gi nyttige opplysninger om den fysiske eller juridiske personens korte nettoposisjon i aksjer, statspapirer og kredittbytteavtaler.
- 12) Ved beregningen av korte eller lange posisjoner bør det tas hensyn til enhver form for økonomisk interesse som en fysisk eller juridisk person har i forbindelse med et selskaps utstedte aksjekapital eller statspapirer utstedt av en medlemsstat eller Unionen. Det bør særlig tas hensyn til økonomiske interesser som er oppnådd direkte eller indirekte ved bruk av derivater som opsjoner, terminkontrakter, differansekontrakter og prisveddemål i forbindelse med aksjer eller statspapirer, samt indekser, kurver av verdipapirer og børsomsatte fond. Når det gjelder posisjoner i statspapirer, bør det også tas hensyn til kredittbytteavtaler som er knyttet til utstedere av statspapirer.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 13) I tillegg til gjennomsiktighetsordningen som er fastsatt i denne forordning, bør Kommissjonen i forbindelse med omarbeidingen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵ overveie om verdipapirforetakenes innlemming av opplysninger om shortsalg i transaksjonsrapporter til vedkommende myndigheter, vil tilføre nyttige tilleggsopplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å overvåke nivåene av shortsalg.
- 14) Kjøp av kredittbytteavtaler uten at det finnes en lang posisjon i underliggende statspapirer eller i eiendeler, en portefølje av eiendeler, finansielle forpliktelser eller finansieringsavtaler hvis verdi avhenger av statspapirenes verdi, kan økonomisk sett tilsvare erverv av en kort posisjon i det underliggende gjeldsinstrumentet. Beregningen av en kort nettoposisjon i statspapirer bør derfor omfatte kredittbytteavtaler som gjelder en offentlig utstede forpliktelse. Det bør tas hensyn til posisjonen i en kredittbytteavtale både for å bestemme om en fysisk eller juridisk person har en betydelig kort nettoposisjon i statspapirer som skal meldes til en vedkommende myndighet, og, når en vedkommende myndighet opphever begrensninger for udekkede transaksjoner knyttet til kredittbytteavtaler, for å fastsette den betydelige udekkede posisjonen i en kredittbytteavtale knyttet til en utsteder av statspapirer, som skal meldes til vedkommende myndighet.
- 15) For å gjøre løpende overvåking av posisjonene mulig bør gjennomsiktighetsordningen også omfatte melding eller offentliggjøring når en endring i en kort nettoposisjon medfører en økning eller reduksjon over eller under visse terskler.
- 16) For at gjennomsiktighetsordningen skal være effektiv, er det viktig at den anvendes uavhengig av hvor den fysiske eller juridiske person befinner seg, herunder i en tredjestat, når denne personen har en betydelig kort nettoposisjon i et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, eller en kort nettoposisjon i statspapirer utstedt av en medlemsstat eller Unionen.
- 17) Definisjonen av et shortsalg bør ikke omfatte en gjenkjøpsavtale mellom to parter der den ene part selger et verdipapir til den andre til en angitt pris med en forpliktelse til å kjøpe tilbake verdipapiret på et senere tidspunkt til en annen angitt pris, eller en derivatkontrakt der det er avtalt å selge verdipapirer til en angitt pris på et senere tidspunkt. Definisjonen bør ikke omfatte en overføring av verdipapirer i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer.
- 18) Udekket shortsalg av aksjer og statspapirer anses iblant å øke den mulige risikoen for manglende oppgjør og for volatilitet. For å redusere denne risikoen er det hensiktsmessig å innføre begrensninger for udekket shortsalg av slike instrumenter. De særlige begrensningene bør ta hensyn til de ulike ordningene som for tiden anvendes for dekket shortsalg. Disse omfatter en egen gjenkjøpsavtale som ligger til grunn for at personen som foretar shortsalg av et verdipapir, kjøper tilbake et tilsvarende verdipapir i tide, slik at oppgjør av shortsalgtransaksjonen kan skje, og omfatter avtaler om sikkerhetsstillelse dersom sikkerhetshaver kan anvende verdipapiret til oppgjør for shortsalgtransaksjonen. Ytterligere eksempler er tegningsrettsemisjoner (tilbud) fra selskaper til eksisterende aksjeeiere, lånepuljer og muligheter for gjenkjøpsavtaler gjennom for eksempel handelsplasser, clearingsystemer eller sentralbanker.
- 19) I forbindelse med udekket shortsalg av aksjer er det nødvendig for en fysisk eller juridisk person å ha inngått en avtale med en tredjemand der tredjemand har bekreftet at aksjen er tilgjengelig, det vil si at tredjemand bekrefter at vedkommende anser at aksjen kan gjøres tilgjengelig for oppgjør på avtalt tidspunkt. Det er nødvendig at en slik bekreftelse gis på grunnlag av tiltak truffet overfor tredjemand, slik at den fysiske eller juridiske person kan ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt. Dette omfatter tiltak som for eksempel at en tredjemand har fordelt aksjene for lån eller kjøp slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt. Når det gjelder shortsalg som skal dekkes gjennom kjøp av aksjen samme dag, omfatter dette bekreftelse fra tredjemand på at vedkommende anser aksjen som lett å låne eller kjøpe. Aksjenes likviditet, særlig når det gjelder omsetningsnivå og hvor lett kjøp, salg og lån kan finne sted med minst mulig innvirkning på markedet, bør tas hensyn til når ESMA bestemmer hvilke tiltak som er nødvendige for å ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
- 20) I forbindelse med udekket shortsalg av statspapirer kan det forhold at et shortsalg vil bli

⁵ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

dekket gjennom kjøp av statspapirene samme dag, anses som et eksempel på hva som kan skape rimelige forventninger om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.

- 21) Kredittbytteavtaler for statspapirer bør bygge på prinsippet om forsikringsinteresse, samtidig som det anerkjennes at det kan finnes andre interesser knyttet til en offentlig utsteder enn innhav av obligasjoner. Disse interessene omfatter sikring mot risikoen for den offentlige utstederens mislighold når en fysisk eller juridisk person har en lang posisjon i statspapirer fra nevnte utsteder, eller sikring mot risikoen for at statspapirens verdi reduseres, når den fysiske eller juridiske person har eiendeler eller forpliktelser som gjelder offentlige eller private foretak i den berørte medlemsstat, og hvis verdi avhenger av statspapirens verdi. Slike eiendeler bør omfatte finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser samt rente- eller valutabytteavtaletransaksjoner der kredittbytteavtaler for statspapirer anvendes som et redskap for å håndtere motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansieringsavtaler og utenrikshandelsavtaler. Ingen posisjon eller portefølje av posisjoner som anvendes i forbindelse med sikring av eksponeringen mot statspapirer, bør anses som en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer. Dette omfatter enhver eksponering mot sentralmyndigheter, regionale og lokale forvaltninger, offentlige foretak eller enhver eksponering som garanteres av en av ovennevnte enheter. I tillegg bør også eksponering for private foretak som er etablert i den berørte medlemsstat, være omfattet. Alle eksponeringer bør tas i betraktning i denne sammenheng, herunder lån, motpartskredittrisiko (herunder mulige eksponeringer når det kreves lovfestet kapital for en slik eksponering), fordringer og garantier. Dette omfatter også indirekte eksponeringer mot enhver av de nevnte enhetene, som forekommer blant annet gjennom eksponering mot indekser, fond eller spesialforetak.
- 22) Ettersom inngåelse av en kredittbytteavtale for statspapirer uten en underliggende eksponering mot risikoen for en reduksjon av statspapirens verdi kan ha negativ innvirkning på stabiliteten på markedene for statspapirer, bør det være forbudt for fysiske eller juridiske personer å inngå slike udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler. Ved første tegn på at markedene for statspapirer ikke virker på en tilfredsstillende måte, bør vedkommende myndighet likevel midlertidig kunne oppheve en slik begrensning. Vedkommende myndighet bør foreta en slik oppheving på et objektivt grunnlag etter en analyse av de indikatorene som er fastsatt i denne forordning. Vedkommende myndigheter bør også kunne anvende ytterligere indikatorer.
- 23) Det er også hensiktsmessig å ta med krav til sentrale motparter i forbindelse med framgangsmåter for dekningskjøp og gebyrer for manglende oppgjør for transaksjoner i aksjer. Framgangsmåtene for dekningskjøp og kravene knyttet til sent oppgjør bør også angi grunnleggende standarder for oppgjørdsdisciplin. Kravene til dekningskjøp og gebyrer bør være tilstrekkelig fleksible til at den sentrale motpart som er ansvarlig for å sikre at disse framgangsmåtene foreligger, kan overlate til en annen markedsdeltaker i praksis å foreta kjøpet eller ilegge gebyret. For at finansmarkedene skal virke på en tilfredsstillende måte, er det imidlertid nødvendig at oppgjørdsdisciplin behandles mer omfattende i et overordnet forslag til regelverk.
- 24) Tiltak knyttet til statspapirer og kredittbytteavtaler for statspapirer, herunder økt gjennomsiktighet og flere begrensninger for udekket shortsalg, bør pålegge krav som står i forhold til formålet, og samtidig unngå en negativ innvirkning på likviditeten på markedene for statsobligasjoner og markedene for gjenkjøp av statsobligasjoner.
- 25) Aksjer opptas i stadig økende grad til notering på ulike handelsplasser i Unionen og i tredjestater. Mange store selskaper som er hjemmehørende i en tredjestat, har også aksjer som opptas til notering på en handelsplass i Unionen. Av effektivitetshensyn er det hensiktsmessig å frita verdipapirer fra visse meldings- og opplysningskrav dersom den viktigste handelsplassen for det berørte instrumentet er i en tredjestat.
- 26) Prisstilling spiller en avgjørende rolle ved å tilføre markedene i Unionen likviditet, og prisstillerne må ta korte posisjoner for å utføre den oppgaven. Innføring av krav til slik virksomhet kan alvorlig svekke evnen til å tilføre likviditet og ha betydelig negativ innvirkning på effektiviteten på markedene i Unionen. Det forventes for øvrig ikke at prisstillere tar betydelige korte posisjoner unntatt i svært korte perioder. Det er derfor hensiktsmessig å unnta fysiske eller juridiske personer som deltar i slik virksomhet, fra krav som kan

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

svekke deres evne til å utføre en slik oppgave og dermed ha negativ innvirkning på markedene i Unionen. For at slike krav skal kunne anvendes på tilsvarende enheter i tredjestater, er det nødvendig med en framgangsmåte for å vurdere likeverdigheten til markeder i tredjestater. Unntaket bør gjelde ulike typer prisstilling, men ikke egenhandel. Det er også hensiktsmessig å unnta visse former for primærmarkedsvirksomhet, for eksempel de som gjelder statspapirer og stabiliseringsordninger, ettersom dette er viktig virksomhet som bidrar til at markedene virker på en effektiv måte. Vedkommende myndigheter bør underrettes om anvendelsen av unntak og bør kunne forby fysiske eller juridiske personer å anvende et unntak dersom de ikke oppfyller de relevante kriteriene for unntaket. Vedkommende myndigheter bør også kunne anmode om opplysninger fra den fysiske eller juridiske person for å overvåke dennes anvendelse av unntaket.

- 27) I tilfelle av en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en medlemsstat eller i Unionen, bør vedkommende myndigheter ha rett til å gripe inn og kreve større gjennomsiktighet eller pålegge midlertidige begrensninger for shortsalg, kredittbytteavtaletransaksjoner eller andre transaksjoner, for å hindre et ukontrollert kursfall for et finansielt instrument. Slike tiltak kan bli nødvendige på grunn av en rekke negative hendelser eller en negativ utvikling, herunder ikke bare finansielle eller økonomiske hendelser, men også for eksempel naturkatastrofer og terrorhandlinger. Videre kan visse negative hendelser eller en negativ utvikling som krever tiltak, inntreffe i en enkelt medlemsstat uten at det får grensekryssende virkninger. Vedkommende myndigheter bør ha tilstrekkelig fleksibel myndighet til at de kan håndtere en rekke ulike ekstraordinære omstendigheter. Vedkommende myndigheter bør ta behørig hensyn til forholdsmessighetsprinsippet når de treffer slike tiltak.
- 28) Ettersom denne forordning bare omhandler begrensninger for shortsalg og kredittbytteavtaler for å hindre et ukontrollert kursfall for et finansielt instrument, er det mest hensiktsmessig at behovet for andre typer begrensninger, for eksempel begrensninger for posisjoner eller produkter som kan føre til alvorlige problemer knyttet til investorvern, vurderes i

forbindelse med Kommisjonens revisjon av direktiv 2004/39/EF.

- 29) Vedkommende myndigheter har vanligvis best forutsetninger for å overvåke markedsforholdene og for innledningsvis å reagere på en negativ hendelse eller utvikling ved å avgjøre om det har oppstått en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet, og om det er nødvendig å treffe tiltak for å bøte på situasjonen, men myndighet i denne forbindelse samt vilkår og framgangsmåter for å anvende den bør harmoniseres i størst mulig omfang.
- 30) I tilfelle av et betydelig kursfall for et finansielt instrument på en handelsplass bør vedkommende myndighet også ha mulighet til midlertidig å begrense shortsalg av det finansielle instrumentet på denne plassen innenfor sin jurisdiksjon, eller til å anmode ESMA om en begrensning i andre jurisdiksjoner for å kunne gripe inn raskt når det er hensiktsmessig og for en kort periode, for å hindre et ukontrollert kursfall for det berørte instrumentet. Vedkommende myndighet bør også være forpliktet til å meddele en slik beslutning til ESMA, slik at ESMA umiddelbart kan underrette vedkommende myndigheter i andre medlemsstater med omsetningssteder der det foregår handel med samme instrument, samordne vedtakelsen av disse tiltakene i de andre medlemsstatene og, ved behov, hjelpe dem med å oppnå enighet, eller ta en beslutning selv i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 31) Dersom en negativ hendelse eller utvikling omfatter flere enn én medlemsstat eller har andre grensekryssende virkninger, for eksempel dersom et finansielt instrument er opptatt til notering på ulike handelsplasser i flere forskjellige medlemsstater, er nært samråd og samarbeid mellom vedkommende myndigheter avgjørende. ESMA bør ha en viktig samordningsrolle i en slik situasjon og bør prøve å sikre samsvar mellom vedkommende myndigheter. Sammensetningen av ESMA, som omfatter representanter for vedkommende myndigheter, vil hjelpe ESMA i utførelsen av denne oppgaven. Vedkommende myndigheter bør dessuten ha myndighet til å treffe tiltak når de har interesse av å gripe inn.
- 32) I tillegg til å samordne tiltak som treffes av vedkommende myndigheter, bør ESMA sikre at vedkommende myndigheter treffer tiltak bare når de er nødvendige og står i forhold til formålet. ESMA bør ha mulighet til å gi

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

uttalelser til vedkommende myndigheter om anvendelsen av myndigheten til å gripe inn.

- 33) Vedkommende myndigheter har ofte best forutsetninger for å overvåke og reagere raskt på en negativ hendelse eller utvikling, men ESMA bør også ha myndighet til å treffe tiltak dersom shortsalg og annen beslektet virksomhet utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, dersom det får grensekryssende virkninger og vedkommende myndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen. ESMA bør om mulig rådføre seg med Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko⁶, og med andre berørte myndigheter dersom et slikt tiltak kan ha virkninger utenfor finansmarkedene, noe som kan være tilfelle for råvarederivater som anvendes som sikring for fysiske posisjoner.
- 34) ESMA's myndighet i henhold til denne forordning til å begrense shortsalg og annen beslektet virksomhet under ekstraordinære omstendigheter, er i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Denne myndighet bør ikke berøre ESMA's myndighet i en krisesituasjon i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør særlig kunne gjøre enkeltvedtak som pålegger vedkommende myndigheter å treffe tiltak eller gjøre enkeltvedtak rettet mot deltakere på finansmarkedene i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 35) Henvisninger i denne forordning til artikkel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er av forklarende art. Artiklene får anvendelse selv om en slik henvisning mangler.
- 36) Vedkommende myndigheters og ESMA's myndighet til å gripe inn for å begrense shortsalg, kredittbytteavtaler og andre transaksjoner bør bare være midlertidig og utøves bare så lenge og i det omfang det er nødvendig for å avverge den særlige trusselen.
- 37) På grunn av den særlige risiko som kan oppstå ved bruk av kredittbytteavtaler, krever slike transaksjoner at vedkommende myndigheter foretar nøye overvåking. Særlig bør vedkommende myndigheter i ekstraordinære til-

feller ha myndighet til å kreve opplysninger fra fysiske eller juridiske personer som gjennomfører slike transaksjoner, om formålet med transaksjonen.

- 38) ESMA bør gis myndighet til å granske et problem eller en praksis knyttet til shortsalg eller bruk av kredittbytteavtaler, for å vurdere om problemet eller praksisen utgjør en mulig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet. Når ESMA foretar en slik gransking, bør ESMA offentliggjøre en rapport med resultatene av den.
- 39) Etersom noen av bestemmelsene i denne forordning får anvendelse på fysiske eller juridiske personer og handlinger i tredjestater, er det nødvendig at vedkommende myndigheter og tilsynsmyndigheter i tredjestater samarbeider i visse situasjoner. Vedkommende myndigheter bør derfor inngå avtaler med tilsynsmyndigheter i tredjestater. ESMA bør samordne utviklingen av slike samarbeidsavtaler og utvekslingen mellom vedkommende myndigheter av opplysninger som mottas fra tredjestater.
- 40) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»), særlig retten til vern av personopplysninger som er fastsatt i artikkel 16 i TEUV og i artikkel 8 i pakten. Gjennomsiktighet med hensyn til betydelige korte nettoposisjoner, herunder offentliggjøring over en viss terskel når dette er fastsatt i denne forordning, er nødvendig for å sikre stabilitet på finansmarkedene og vern av investorene. Denne gjennomsiktigheten vil gjøre det mulig for tilsynsmyndighetene å overvåke bruken av shortsalg i forbindelse med strategier som innebærer misbruk, og følgene av shortsalg for markedenes virkemåte. Gjennomsiktigheten kan dessuten bidra til å redusere informasjonsulikheter og sikre at alle markedsdeltakere får tilstrekkelige opplysninger om i hvilket omfang shortsalg påvirker kursene. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra vedkommende myndigheter bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger

⁶ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ger⁷. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra ESMA bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Felleskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁸, som fullt ut får anvendelse på behandlingen av personopplysninger med henblikk på denne forordning.

- 41) Idet det tas hensyn til de prinsipper som er fastsatt i Kommisjonens melding om styrking av sanksjonsordninger i sektoren for finansielle tjenester, samt unionsrettsakter vedtatt for å følge opp nevnte melding, bør medlemsstatene fastsette regler for sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og bør sikre at de gjennomføres. Sanksjonene og de forvaltningsmessige tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De bør bygge på retningslinjer vedtatt av ESMA for å fremme tilnærming og sammenheng på tvers av sektorene mellom sanksjonsordningene i finanssektoren.
- 42) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁹. Kommisjonen bør holde Europaparlamentet underrettet om framskritt i forbindelse med beslutninger om å bestemme om tredjestaters rettslige og tilsynsmessige rammer oppfyller kravene i denne forordning.
- 43) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør delegeres til Kommisjonen med hensyn til opplysninger om beregning av korte posisjoner når en fysisk eller juridisk person har en udekket posisjon i en kredittbytteavtale, terskler for melding eller offentliggjøring samt nærmere angivelse av kriterier og faktorer for å avgjøre i hvilke tilfeller en negativ hendelse

eller utvikling skaper en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en medlemsstat eller Unionen. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder ved behov med sakkyndige fra de berørte institusjoner, myndigheter og organer. Kommisjonen bør når den forbereder og utarbeider de delegerede rettsaktene, sikre at de berørte dokumentene samtidig, i rett tid og på en egnet måte oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

- 44) Kommisjonen bør framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport med en vurdering av egnetheten av de fastsatte tersklene for melding og offentliggjøring samt av anvendelsen av begrensninger og krav knyttet til gjennomsiktighet når det gjelder korte nettoposisjoner, og rapporten bør også omfatte en vurdering av om andre begrensninger eller vilkår for shortsalg eller kredittbytteavtaler er hensiktsmessige.
- 45) Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, selv om vedkommende myndigheter har bedre forutsetninger for å overvåke og har bedre kunnskaper om markedsutviklingen, og den samlede virkningen av problemene knyttet til shortsalg og kredittbytteavtaler bare kan forstås fullt ut i unions sammenheng, og målene derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 46) Ettersom noen medlemsstater allerede har innført begrensninger for shortsalg, og ettersom det ved denne forordning innføres delegerede rettsakter og bindende tekniske standarder som bør vedtas før den kan anvendes i praksis, er det nødvendig å fastsette en tilstrekkelig lang overgangsperiode. Ettersom det er avgjørende at det innen 1. november 2012 fastsettes viktige ikke-grunnleggende bestemmelser som vil gjøre det lettere for markedsdeltakere å overholde denne forordning og for vedkommende myndigheter å håndheve den, er det også nødvendig å gi Kommisjonen mulighet til å vedta de tekniske standardene og delegerede rettsaktene før nevnte dato –

⁷ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁸ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁹ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel II

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på
  - a) finansielle instrumenter i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav a) som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, herunder slike instrumenter når de omsettes utenfor en handelsplass,
  - b) derivater nevnt i avsnitt C nr. 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF som gjelder et finansielt instrument nevnt i bokstav a) eller en utsteder av et slikt finansielt instrument, herunder slike derivater når de omsettes utenfor en handelsplass,
  - c) gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat eller Unionen og derivater nevnt i avsnitt C nr. 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF som gjelder eller er knyttet til gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat eller Unionen.
2. Artikkel 18, 20 og 23-30 får anvendelse på alle finansielle instrumenter i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav a).

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
  - a) «finansielt instrument» et instrument som er oppført i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,
  - b) «shortsalg» i forbindelse med en aksje eller et gjeldsinstrument, ethvert salg av en aksje eller et gjeldsinstrument som selgeren ikke eier på det tidspunkt salgsavtalen inngås, herunder et salg der selgeren på det tidspunkt salgsavtalen inngås, har lånt eller avtalt å låne aksjen eller gjeldsinstrumentet for levering ved oppgjør, med unntak av
    - i) en av partenes salg i henhold til en gjenkjøpsavtale der den ene part har forpliktet seg til å selge et verdipapir til den andre part til en fastsatt kurs, mens den andre part har forpliktet seg til å selge verdipapiret tilbake på en senere dato til en annen fastsatt kurs,

- ii) en overføring av verdipapirer i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer, eller
- iii) inngåelse av en terminkontrakt eller annen derivatkontrakt der det er avtalt at verdipapirene skal selges til en fastsatt kurs på en framtidig dato,
- c) «kredittbytteavtale» en derivatkontrakt der en part betaler en avgift til en annen part i bytte mot betaling eller en annen fordel ved en kreditthendelse i forbindelse med et referanseobjekt og ved ethvert annet mislighold i forbindelse med derivatkontrakten som har en lignende økonomisk virkning,
- d) «offentlig utsteder» en av følgende enheter som utsteder gjeldsinstrumenter:
  - i) Unionen,
  - ii) en medlemsstat, herunder en offentlig myndighet, et organ eller et spesialforetak i medlemsstaten,
  - iii) når det gjelder en medlemsstat som er en forbundsstat, en delstat i forbundsstaten,
  - iv) et spesialforetak for flere medlemsstater,
  - v) en internasjonal finansinstitusjon opprettet av to eller flere medlemsstater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av dens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer, eller
  - vi) Den europeiske investeringsbank,
- e) «kredittbytteavtale for statspapirer» en kredittbytteavtale der betaling eller en annen fordel vil bli gitt ved en kreditthendelse eller mislighold i forbindelse med en offentlig utsteder,
- f) «statspapir» et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,
- g) «utstedte statspapirer» det samlede antall statspapirer som er utstedt av en offentlig utsteder, og som ikke er blitt innløst,
- h) «utstedt aksjekapital» i forbindelse med et foretak, summen av ordinære aksjer og preferanseaksjer som er utstedt av foretaket, unntatt konvertible gjeldsinstrumenter,
- i) «hjemstat»
  - i) i forbindelse med et verdipapirforetak i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EF eller et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14) i direktiv 2004/39/EF, hjemstaten i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 20 i direktiv 2004/39/EF,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ii) i forbindelse med en kredittinstitusjon, hjemstaten i henhold til artikkel 4 nr. 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon¹⁰,
- iii) i forbindelse med en juridisk person som ikke er nevnt under i) eller ii), medlemsstaten der den har sitt forretningskontor eller, dersom den ikke har et forretningskontor, medlemsstaten der den har sitt hovedkontor,
- iv) i forbindelse med en fysisk person, medlemsstaten der denne person har sitt hovedkontor, eller, dersom det ikke finnes noe hovedkontor, medlemsstaten der denne person er bosatt,
- j) «berørt vedkommende myndighet»
  - i) i forbindelse med en medlemsstats statspapirer eller, når det gjelder en medlemsstat som er en forbundsstat, i forbindelse med statspapirene til en delstat i forbundsstaten, eller en kredittbytteavtale i forbindelse med en medlemsstat eller en delstat i en forbundsstat, vedkommende myndighet i denne medlemsstaten,
  - ii) i forbindelse med Unionens statspapirer eller en kredittbytteavtale knyttet til Unionen, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der det kontor som utsteder gjeldsinstrumentet, befinner seg,
  - iii) i forbindelse med statspapirer fra flere medlemsstater som opptrer gjennom et spesialforetak, eller en kredittbytteavtale knyttet til et slikt spesialforetak, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der spesialforetaket er etablert,
  - iv) i forbindelse med statspapirer fra en internasjonal finansinstitusjon som er opprettet av to eller flere medlemsstater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av dens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der den internasjonale finansinstitusjonen er etablert,
  - v) i forbindelse med et annet finansielt instrument enn et instrument nevnt under i)-iv), vedkommende myndighet for dette finansielle instrumentet som
    - definert i artikkel 2 nr. 7 i kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006¹¹ og fastsatt i samsvar med kapittel III i nevnte forordning,
    - vi) i forbindelse med et finansielt instrument som ikke er omfattet av i)-v), vedkommende myndighet i den medlemsstat der det finansielle instrumentet først ble opptatt til notering på en handelsplass,
    - vii) i forbindelse med et gjeldsinstrument utstedt av Den europeiske investeringsbank, vedkommende myndighet i den medlemsstat der Den europeiske investeringsbank ligger,
- k) «prisstilling» virksomhet som utøves av et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon, en enhet i en tredjestat eller et foretak nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav l) i direktiv 2004/39/EF, som er medlem av en handelsplass eller et marked i en tredjestat med rettslige og tilsynsmessige rammer som Kommisjonen har erklært likeverdige i henhold til artikkel 17 nr. 2, når vedkommende handler i eget navn med et finansielt instrument, uavhengig av om handelen skjer på eller utenfor handelsplassen, på en av følgende måter:
  - i) ved samtidig å stille bindende kjøps- og salgskurser av sammenlignbar størrelse og til konkurransedyktige kurser, med den følge at markedet regelmessig og løpende tilføres likviditet,
  - ii) som ledd i den vanlige virksomheten ved å utføre ordrer som er iverksatt av kunder eller på kunders anmodning,
  - iii) ved å sikre posisjoner som er en følge av gjennomføringen av oppgavene nevnt under i) og ii),
- l) «handelsplass» et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14) i direktiv 2004/39/EF, eller en multilateral handelsfasilitet i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2004/39/EF,
- m) «hovedhandelsplass» i forbindelse med en aksje, den handelsplassen for en aksje som har den høyeste omsetningen for aksjen,

¹⁰ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

¹¹ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006 av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til dokumentasjonsplikt for verdipapirforetak, transaksjonsrapportering, markedsinnsyn, opptak av finansielle instrumenter til notering samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- n) «godkjent primærhandler» en fysisk eller juridisk person som har inngått en avtale med en offentlig utsteder eller er formelt anerkjent som primærhandler av eller på vegne av en offentlig utsteder, og som i henhold til denne avtalen eller anerkjennelsen har forpliktet seg til å handle i eget navn i forbindelse med virksomhet på primær- og sekundærmarkedet knyttet til gjeldsinstrumenter utstedt av vedkommende utsteder,
  - o) «sentral motpart» en juridisk person som trer inn mellom motpartene i kontrakter som omsettes på ett eller flere finansmarkeder, og blir kjøper overfor enhver selger og selger overfor enhver kjøper og er ansvarlig for driften av et clearingsystem,
  - p) «handelsdag» en handelsdag i henhold til artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1287/2006,
  - q) «omsetning» for en aksje, omsetning i henhold til artikkel 2 nr. 9 i forordning (EF) nr. 1287/2006.
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 som presiserer definisjonene som er fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, særlig med hensyn til når en fysisk eller juridisk person anses å eie et finansielt instrument i henhold til definisjonen av shortsalg i nr. 1 bokstav b).

Artikkel 3

Korte og lange posisjoner

1. Med henblikk på denne forordning er en kort posisjon i utstedt aksjekapital eller i utstedte statspapirer en posisjon som oppstår gjennom
- a) et shortsalg av en aksje utstedt av et selskap, eller av et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,
  - b) en transaksjon som skaper eller er knyttet til et annet finansielt instrument enn et instrument nevnt i bokstav a), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person som gjennomfører transaksjonen, får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av aksjen eller gjeldsinstrumentet faller.
2. Med henblikk på denne forordning er en lang posisjon i utstedt aksjekapital eller i utstedte statspapirer en posisjon som oppstår gjennom
- a) innehav av en aksje utstedt av et selskap, eller et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,
  - b) en transaksjon som skaper eller er knyttet til et annet finansielt instrument enn et

instrument nevnt i bokstav a), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person som gjennomfører transaksjonen, får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av aksjen eller gjeldsinstrumentet stiger.

3. Med hensyn til nr. 1 og 2 skal beregningen av en kort eller en lang posisjon når det gjelder hver posisjon som indirekte eies av den berørte person, herunder gjennom eller ved hjelp av en indeks, en kurv av verdipapirer eller eventuelle interesser i et børsomsatt fond eller en lignende enhet, bestemmes av den berørte fysiske eller juridiske person som opptrer fornuftig med hensyn til offentlig tilgjengelige opplysninger om sammensetningen av den berørte indeksen eller kurven av verdipapirer, eller interessene i det berørte børsomsatte fondet eller den lignende enheten. Ved beregning av en kort eller en lang posisjon skal ingen være forpliktet til å innhente eventuelle sanntidsopplysninger om en slik sammensetning fra andre personer.

Med hensyn til nr. 1 og 2 skal beregningen av en kort eller en lang posisjon knyttet til statspapirer omfatte eventuelle kredittbytteavtaler som gjelder den offentlige utstederen.

4. Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk persons korte nettoposisjon i utstedt aksjekapital være den posisjonen som gjenstår etter at en eventuell lang posisjon som en fysisk eller juridisk person har i den utstedte aksjekapitalen, trekkes fra en eventuell kort posisjon som en fysisk eller juridisk person har i det berørte selskapets utstedte aksjekapital.
5. Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk persons korte nettoposisjon i utstedte statspapirer være den posisjonen som gjenstår etter at en eventuell lang posisjon som en fysisk eller juridisk person har i de utstedte statspapirene, og en eventuell lang posisjon i gjeldsinstrumenter fra en offentlig utsteder der kursen på gjeldsinstrumentene er sterkt knyttet til kursen på de berørte statspapirene, trekkes fra en eventuell kort posisjon som en fysisk eller juridisk person har i samme utstedte statspapirer fra den berørte offentlige utstederen.
6. Beregningen av statspapirer i henhold til nr. 1-5 skal foretas for hver enkelt offentlig utsteder, også når atskilte enheter utsteder statspapirer på vegne av den offentlige utstederen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 som gir nærmere opplysninger om
- tilfeller der en fysisk eller juridisk person anses å eie en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til nr. 2,
  - tilfeller der en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposisjon i henhold til nr. 4 og 5, og metoden for beregning av denne posisjonen,
  - metoden for beregning av posisjoner i henhold til nr. 3-5 når ulike enheter i et konsern har lange eller korte posisjoner, eller for fondsforvaltningsvirksomhet som gjelder forskjellige fond.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal beregningsmetoden særlig ta hensyn til om det brukes ulike investeringsstrategier i forbindelse med en bestemt utsteder gjennom flere enn ett separat fond som forvaltes av samme fondsforvalter, om samme investeringsstrategi brukes i forbindelse med en bestemt utsteder gjennom flere enn ett fond, og om flere enn én portefølje i samme enhet forvaltes på skjønnsmessig grunnlag ved bruk av samme investeringsstrategi i forbindelse med en bestemt utsteder.

Artikkel 4

Udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer

- Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk person anses å ha en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer når formålet med kredittbytteavtalen for statspapirer ikke er å sikre mot
  - risikoen for utstederens mislighold når den fysiske eller juridiske person har en lang posisjon i statspapirene til den utstederen som kredittbytteavtalen for statspapirer er knyttet til, eller
  - risikoen for svekket verdi på statspapirene dersom den fysiske eller juridiske person har eiendeler eller forpliktelser, herunder, men ikke begrenset til finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser hvis verdi avhenger av statspapirenes verdi.
- Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 som, med hensyn til nr. 1 i denne artikkel, gir nærmere opplysninger om
  - tilfeller der en transaksjon knyttet til en kredittbytteavtale for statspapirer anses som

en sikring mot en misligholdsrisiko eller risikoen for en svekket verdi på statspapirene, og metoden for beregning av en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer,

- metoden for beregning av posisjoner når ulike enheter i et konsern har lange eller korte posisjoner, eller for fondsforvaltningsvirksomhet som gjelder atskilte fond.

Kapittel II

Gjennomsiktighet når det gjelder korte nettoposisjoner

Artikkel 5

Melding til vedkommende myndigheter om betydelige korte nettoposisjoner i aksjer

- En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i den utstedte aksjekapitalen i et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass, skal underrette vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 9 når posisjonen når eller faller under en relevant terskel for melding nevnt i nr. 2 i denne artikkel.
- En relevant terskel for melding er 0,2 % av det berørte selskaps utstedte aksjekapital, og hvert steg på 0,1 % over dette.
- Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) kan avgi en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.
- Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 2 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

Artikkel 6

Offentliggjøring av betydelige korte nettoposisjoner i aksjer

- En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i den utstedte aksjekapitalen til et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass, skal offentliggjøre opplysninger om denne posisjonen i samsvar med artikkel 9 når posisjonen når eller faller under en relevant terskel for melding nevnt i nr. 2 i denne artikkel.
- En relevant terskel for offentliggjøring er 0,5 % av det berørte selskaps utstedte aksjekapital, og hvert steg på 0,1 % over dette.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. ESMA kan avgi en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.
4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 2 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.
5. Denne artikkel berører ikke anvendelsen av lover og forskrifter som gjelder overtakelsestilbud, fusjonstransaksjoner og andre transaksjoner som påvirker eierskapet til eller kontrollen over selskaper som er underlagt tilsynsmyndigheter utnevnt av medlemsstatene i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud¹², som inneholder strengere krav til offentliggjøring av korte posisjoner enn dem som angis i denne artikkel.

Artikkel 7

Melding til vedkommende myndigheter om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i utstedte statspapirer, skal underrette den berørte vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 9 når denne posisjonen når eller faller under de relevante tersklene for melding for den berørte offentlige utsteder.
2. De relevante tersklene for melding skal bestå av et startbeløp og deretter ytterligere trinn som fastsettes for hver offentlig utsteder, som angitt i de tiltak Kommisjonen vedtar i samsvar med nr. 3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre terskler for melding for hver medlemsstat.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 som angir nærmere de beløp og ytterligere trinn som er nevnt i nr. 2 i denne artikkel.
Kommisjonen skal
  - a) sikre at tersklene ikke fastsettes på et nivå som medfører at det kreves melding av posisjoner av ubetydelig verdi,
  - b) ta hensyn til det samlede beløpet for de utstående utstedte statspapirene for hver offentlig utsteder samt den gjennomsnittlige størrelsen på posisjoner som innehas av markedsdeltakere i statspapirer fra den berørte offentlige utsteder, og

- c) ta hensyn til likviditeten på hvert marked for statsobligasjoner.

Artikkel 8

Melding til vedkommende myndigheter om udekkede posisjoner i kredittbrevavtaler for statspapirer

Dersom en vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensninger i samsvar med artikkel 14 nr. 2, skal en fysisk eller juridisk person som har en udekket posisjon i en kredittbrevavtale for statspapirer, underrette den berørte vedkommende myndighet når denne posisjonen når eller faller under de relevante tersklene for melding for den offentlige utstederen, som angitt i samsvar med artikkel 7.

Artikkel 9

Metode for melding og offentliggjøring

1. Enhver melding eller offentliggjøring i henhold til artikkel 5, 6, 7 eller 8 skal inneholde opplysninger som identifiserer den fysiske eller juridiske person som har den berørte posisjonen, størrelsen på den berørte posisjonen, utstederen av verdipapirene som den berørte posisjonen omfatter, samt datoen da den berørte posisjonen oppstod, ble endret eller opphørte.
Med hensyn til artikkel 5, 6, 7 og 8 skal fysiske og juridiske personer som har betydelige korte nettoposisjoner, i et tidsrom på fem år føre register over bruttoposisjoner som utgjør en betydelig kort nettoposisjon.
2. Tidspunktet for beregning av en kort nettoposisjon er ved midnatt på slutten av den handelsdag da den fysiske eller juridiske person får den berørte posisjonen. Dette tidspunktet gjelder alle transaksjoner, uavhengig av hvilken handelsmetode som anvendes, herunder transaksjoner som utføres gjennom manuell eller automatisert handel, og uavhengig av om transaksjonene har funnet sted i vanlig åpningstid. Melding skal gis eller offentliggjøring skal skje innen kl. 15.30 følgende handelsdag. Tidspunktene som angis i dette nummer, skal beregnes ut fra tiden i den medlemsstat der den berørte vedkommende myndighet som den berørte posisjonen skal meldes til, er hjemmehørende.
3. Melding av opplysninger til en berørt vedkommende myndighet skal sikre fortrolig behandling av opplysningene og omfatte ordninger for autentisering av kilden til meldingen.

¹² EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. Offentliggjøring av opplysninger omhandlet i artikkel 6 skal skje på en måte som sikrer rask tilgang til opplysningene på ikke-diskriminerende grunnlag. Opplysningene skal legges ut på et sentralt nettsted som drives eller overvåkes av den berørte vedkommende myndighet. Vedkommende myndigheter skal meddele adressen til dette nettstedet til ESMA, som i sin tur skal legge ut lenker til alle slike sentrale nettsteder på sitt eget nettsted.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger som skal framlegges med hensyn til nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 4 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir hvordan opplysningene kan offentliggjøres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. For å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning skal ESMA når som helst kunne anmode en berørt vedkommende myndighet om ytterligere opplysninger om korte nettoposisjoner i utstedt aksjekapital og utstedte statspapirer, eller om udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer.

Vedkommende myndighet skal oversende ESMA de ønskede opplysningene senest innen sju kalenderdager. Dersom det oppstår negative hendelser eller en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet innen 24 timer oversende ESMA alle tilgjengelige opplysninger på grunnlag av meldingskravene i henhold til artikkel 5, 7 og 8.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir formatet for opplysningene som skal framlegges i samsvar med nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Anvendelse av kravene om melding og offentliggjøring

Kravene om melding og offentliggjøring i henhold til artikkel 5, 6, 7 og 8 får anvendelse på fysiske og juridiske personer som er bosatt eller etablert i Unionen eller i en tredjestat.

Artikkel 11

Opplysninger som skal framlegges for ESMA

1. Vedkommende myndigheter skal hvert kvartal oversende ESMA sammenfattende opplysninger om korte nettoposisjoner i utstedt aksjekapital og utstedte statspapirer samt udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer som de er den berørte vedkommende myndighet for og mottar meldinger om i henhold til artikkel 5, 7 og 8.

Kapittel III

Udekket shortsalg

Artikkel 12

Begrensninger for udekket shortsalg av aksjer

1. En fysisk eller juridisk person kan foreta shortsalg av en aksje som er opptatt til notering på en handelsplass, bare dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) den fysiske eller juridiske person har lånt aksjen eller vedtatt alternative tiltak som gir tilsvarende rettsvirkning,
  - b) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale om å låne aksjen eller har et annet fullstendig tvangskraftig krav i henhold til avtalerett eller eiendomsrett på å få overført eierskap til et tilsvarende antall verdipapirer av samme klasse, slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,
  - c) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale med en tredjemann der tredjemann har bekreftet at aksjen er tilgjengelig, samt har truffet tiltak overfor tredjemann som er nødvendige for at den fysiske eller juridiske person kan ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette hvilke typer avtaler, ordninger og tiltak som gir tilstrekkelige garantier for at aksjen vil være tilgjengelig for oppgjør. Når ESMA fastsetter hvilke tiltak som er nødvendige for at det med rimelighet skal kunne forventes at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt, skal det tas hensyn til blant annet intradag-handel og aksjenes likviditet.
- ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.
- Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 13

Begrensninger for udekket shortsalg av statspapirer

1. En fysisk eller juridisk person kan foreta shortsalg av statspapirer bare dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:
  - a) den fysiske eller juridisk person har lånt statspapirene eller truffet alternative tiltak som gir tilsvarende rettsvirkning,
  - b) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale om å låne statspapirene eller har et annet fullstendig tvangskraftig krav i henhold til avtalerett eller eiendomsrett på å få overført eierskap til et tilsvarende antall verdipapirer av samme klasse, slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,
  - c) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale med en tredjemann der tredjemann har bekreftet at statspapirene er tilgjengelige, eller på annen måte har en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
2. Begrensningene i nr. 1 får ikke anvendelse dersom transaksjonen har som formål å sikre en lang posisjon i en utsteders gjeldsinstrumenter, når kursen på gjeldsinstrumentene har nær sammenheng med kursen på de berørte statspapirene.
3. Dersom statspapirenes likviditet faller under terskelen som fastsettes i samsvar med metoden nevnt i nr. 4, kan begrensningene nevnt i nr. 1 midlertidig oppheves av vedkommende myndighet. Før vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensningene, skal den underrette ESMA og de andre vedkommende myndigheter om den planlagte midlertidige opphevingen.

En midlertidig oppheving skal være gyldig i en innledende periode på høyst seks måneder fra den dag den offentliggjøres på den berørte vedkommende myndighets nettsted. Den midlertidige opphevingen kan forlenges med perioder på høyst seks måneder dersom årsakene til den midlertidige opphevingen fortsatt foreligger. Dersom den midlertidige opphevingen ikke forlenges innen utløpet av den innledende perioden eller etter en påfølgende forlengelse, skal den automatisk utløpe.

ESMA skal innen 24 timer etter meldingen fra den berørte vedkommende myndighet avgi en uttalelse på grunnlag av nr. 4 om den meldte midlertidige opphevingen eller forlengelsen av den. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMA's nettsted.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som angir parametrene og metodene for beregning av terskelen for likviditet nevnt i nr. 3 i denne artikkel når det gjelder utstedte statspapirer.

Parametrene og metodene for medlemsstatenes beregning av tersklene skal fastsettes på en slik måte at terskelen når den nås, representerer en betydelig nedgang i forhold til den berørte statspapirenes gjennomsnittlige likviditet.

Terskelen skal defineres på grunnlag av objektive kriterier som er særegne for det berørte markedet for statspapirer, herunder det samlede beløpet for de utestående utstedte statspapirene for hver offentlig utsteder.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette hvilke typer avtaler eller ordninger som gir tilstrekkelige garantier for at statspapirene vil være tilgjengelige for oppgjør. ESMA skal særlig ta hensyn til behovet for å bevare likviditeten på markedene, særlig markedene for statsobligasjoner og markedene for gjenkjøp av statsobligasjoner.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 14

Begrensninger for udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer

1. En fysisk eller juridisk person kan gjennomføre en transaksjon med en kredittbytteavtale for statspapirer bare dersom transaksjonen ikke fører til en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer som nevnt i artikkel 4.
2. En vedkommende myndighet kan midlertidig oppheve begrensninger nevnt i nr. 1 når den har objektive grunner til å anta at dens marked for statspapirer ikke virker tilfredsstillende og at begrensningene kan ha negativ innvirkning på markedet for kredittbytteavtaler for statspapirer, særlig ved å øke offentlige utstederes låneutgifter eller påvirke deres muligheter til å utstede ny gjeld. Disse grunnene skal bygge på følgende indikatorer:
  - a) en høy eller stigende rente på statspapirer,
  - b) en økende rentedifferanse for statspapirene sammenlignet med andre offentlige utstederes statspapirer,
  - c) en økende differanse for kredittbytteavtaler for statspapirer sammenlignet med egen kurve og med andre offentlige utstedere,
  - d) den tiden det tar før prisen på statspapirene er tilbake på det opprinnelige nivået etter en stor handel,
  - e) størrelsen på de handler med statspapirer som kan gjennomføres.

Vedkommende myndighet kan også anvende andre indikatorer enn dem som er fastsatt i første ledd bokstav a)-e).

Før vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensninger i henhold til denne

artikkel, skal den underrette ESMA og de andre vedkommende myndigheter om den planlagte opphevingen og grunnlaget for den.

En midlertidig oppheving skal være gyldig i en innledende periode på høyst tolv måneder fra den dag den offentliggjøres på den berørte vedkommende myndighets nettsted. Den midlertidige opphevingen kan forlenges med perioder på høyst seks måneder dersom årsakene til den midlertidige opphevingen fortsatt foreligger. Dersom den midlertidige opphevingen ikke forlenges innen utløpet av den innledende perioden eller etter en påfølgende forlengelse, skal den automatisk utløpe.

ESMA skal innen 24 timer etter meldingen fra den berørte vedkommende myndighet avgi en uttalelse om den planlagte midlertidige opphevingen eller forlengelsen av den, uavhengig av om vedkommende myndighet har basert den midlertidige opphevingen på indikatorene fastsatt i første ledd bokstav a)-e) eller på andre indikatorer. Når den planlagte midlertidige opphevingen eller forlengelsen av den er basert på annet ledd, skal uttalelsen også omfatte en vurdering av de indikatorene vedkommende myndighet har anvendt. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMAAs nettsted.

Artikkel 15

Framgangsmåter for dekningskjøp

1. En sentral motpart i en medlemsstat som leverer clearingtjenester for aksjer, skal sikre at det foreligger framgangsmåter som oppfyller alle følgende krav:
  - a) dersom en fysisk eller juridisk person som selger aksjer, ikke kan levere aksjene til oppgjør innen fire bankdager etter den avtalte oppgjør dagen, iverksettes automatisk framgangsmåter for dekningskjøp av aksjene for å sikre at de leveres til oppgjør,
  - b) når det ikke er mulig å foreta dekningskjøp av aksjene for levering, skal det betales et beløp til kjøperen på grunnlag av verdien av aksjene som skulle leveres på leveringsdatoen, pluss et beløp til dekning av tap kjøperen påføres som følge av det manglende oppgjøret, og
  - c) den fysiske eller juridiske person som ikke foretar oppgjør, tilbakebetaler alle beløp som er betalt i henhold til bokstav a) og b).
2. En sentral motpart i en medlemsstat som tilbyr clearingtjenester for aksjer, skal sikre at det foreligger framgangsmåter som sikrer at en fysisk eller juridisk person som selger aksjer

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og unnlater å levere aksjene på den avtalte oppgjørsdagen, må betale gebyr for hver dag oppgjøret uteblir.

Dagbøtene skal være tilstrekkelig høye til å virke avskrekkende for fysiske og juridiske personer som ikke foretar oppgjør.

Kapittel iv

Unntak

Artikkel 16

Unntak når hovedhandelsplassen er i en tredjestat

1. Artikkel 5, 6, 12 og 15 får ikke anvendelse på aksjer i et selskap som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, når hovedhandelsplassen for aksjene er i en tredjestat.
2. Den berørte vedkommende myndighet for et selskaps aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen og en handelsplass i en tredjestat, skal minst hvert annet år bestemme om hovedhandelsplassen for disse aksjene er i en tredjestat.

Den berørte vedkommende myndighet skal underrette ESMA om alle slike aksjer som anses å ha sin hovedhandelsplass i en tredjestat.

Hvert annet år skal ESMA offentliggjøre listen over aksjer som har sin hovedhandelsplass i en tredjestat. Listen skal gjelde i to år.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir metoden for beregning av omsetning for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre like vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette
  - a) på hvilken dato og for hvilken periode alle beregninger for å bestemme en aksjes hovedhandelsplass skal foretas,
  - b) datoen da den berørte vedkommende myndighet senest skal underrette ESMA om de aksjene som har sin hovedhandelsplass i en tredjestat,
  - c) datoen da listen skal begynne å gjelde etter at den er offentliggjort av ESMA.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 17

Unntak for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet

1. Artikkel 5, 6, 7, 12, 13 og 14 får ikke anvendelse på transaksjoner som gjennomføres som ledd i prisstilling.
2. Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 44 nr. 2 vedta beslutninger der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at et marked som er godkjent i denne tredjestat, oppfyller rettslig bindende krav som med hensyn til anvendelsen av unntaket i henhold til nr. 1 er likeverdige med kravene i avdeling III i direktiv 2004/39/EF, i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmissbruk)¹³, og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked¹⁴, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndheving i tredjestaten.

Den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat kan anses som likeverdig dersom tredjestatens

- a) markeder er underlagt godkjenning og løpende effektivt tilsyn og håndheving,
- b) markeder har klare og gjennomsiktige regler for opptak av verdipapirer til notering, slik at handelen med disse verdipapirene kan skje på en rettferdig, ordnet og effektiv måte, og at de kan omsettes fritt,
- c) utstedere av verdipapirer er underlagt regelmessige og løpende opplysningskrav som sikrer et høyt nivå for investorvern, og
- d) gjennomsiktighet i markedet og markedsintegritet sikres ved at markedsmissbruk i form av innsidehandel og markedsmanipulering hindres.

¹³ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

¹⁴ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Artikkel 7, 13 og 14 får ikke anvendelse på virksomhet som utøves av en fysisk eller juridisk person, når denne som godkjent primærhandler i henhold til en avtale med en offentlig utsteder i eget navn handler med et finansielt instrument i forbindelse med primær- eller sekundærmarkedsvirksomhet knyttet til statspapirene.
4. Artikkel 5, 6, 12, 13 og 14 i denne forordning får ikke anvendelse på en fysisk eller juridisk person som foretar et shortsalg av et verdipapir eller har en kort nettoposisjon i forbindelse med gjennomføringen av et stabiliseringsiltak i henhold til kapittel III i kommisjonsforordning (EF) nr. 2273/2003 av 22. desember 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådskonklusjon 2003/6/EF med hensyn til unntak for tilbakekjøpsprogrammer og stabilisering av finansielle instrumenter¹⁵.
5. Unntaket nevnt i nr. 1 får anvendelse bare når den berørte fysiske eller juridiske person har gitt vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding om at den har til hensikt å anvende unntaket. Meldingen skal gis senest 30 kalenderdager før den fysiske eller juridiske person har til hensikt å anvende unntaket for første gang.
6. Unntaket nevnt i nr. 3 får anvendelse bare når den godkjente primærhandleren har gitt vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding om at den har til hensikt å anvende unntaket. Meldingen skal gis senest 30 kalenderdager før den fysiske eller juridiske person som opptrer som godkjent primærhandler, har til hensikt å anvende unntaket for første gang.
7. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 5 og 6 kan forby anvendelse av unntaket dersom den anser at den fysiske eller juridiske person ikke oppfyller vilkårene for unntaket. Et forbud skal innføres innen perioden på 30 kalenderdager som er nevnt i nr. 5 eller 6, eller senere dersom vedkommende myndighet får vite at det har skjedd endringer i den fysiske eller juridiske persons forhold som gjør at vedkommende ikke lenger oppfyller vilkårene for unntaket.
8. En enhet i en tredjestat, som ikke er godkjent i Unionen, skal sende meldingen nevnt i nr. 5 og 6 til vedkommende myndighet for den hovedhandels plass i Unionen der enheten handler.
9. En fysisk eller juridisk person som har gitt melding i henhold til nr. 5, skal snarest mulig

gi vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding når det har skjedd endringer som påvirker personens rett til å anvende unntaket, eller dersom vedkommende ikke lenger ønsker å anvende unntaket.

10. En fysisk eller juridisk person som har gitt melding i henhold til nr. 6, skal snarest mulig gi den berørte vedkommende myndighet for statspapirer skriftlig melding når det har skjedd endringer som påvirker personens rett til å anvende unntaket, eller dersom vedkommende ikke lenger ønsker å anvende unntaket.
11. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan anmode om skriftlige opplysninger fra en fysisk eller juridisk person som anvender unntakene i nr. 1, 3 eller 4, om korte posisjoner som innehas eller virksomhet som utøves i henhold til unntaket. Den fysiske eller juridiske person skal framlegge opplysningene senest fire kalenderdager etter anmodningen.
12. En vedkommende myndighet skal underrette ESMA innen to uker etter meldingen i henhold til nr. 5 eller 9 om eventuelle prisstillere og i henhold til nr. 6 eller 10 om eventuelle godkjente primærhandlere som anvender unntaket, samt om eventuelle prisstillere og godkjente primærhandlere som ikke lenger anvender unntaket.
13. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over prisstillere og godkjente primærhandlere som anvender unntaket.
14. En melding i henhold til denne artikkel kan gis av en person til en vedkommende myndighet og av en vedkommende myndighet til ESMA når som helst innen 60 kalenderdager før 1. november 2012.

Kapittel v

Vedkommende myndigheters og ESMAAs myndighet til å gripe inn

Avsnitt 1

Vedkommende myndigheters myndighet

Artikkel 18

Melding og offentliggjøring under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet kreve at fysiske eller juridiske personer som har korte nettoposisjoner i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse av finansielle instrumenter, skal melde posisjonen eller offentliggjøre opp-

¹⁵ EUT L 336 av 23.12.2003, s. 33.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lysninger om posisjonen når den når eller faller under en terskel for melding fastsatt av vedkommende myndighet, og når

- a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
  - b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.
2. Nr. 1 i denne artikkel får ikke anvendelse på finansielle instrumenter som det allerede kreves gjennomskiktighet for i henhold til artikkel 5-8. Et tiltak i henhold til nr. 1 kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 19

Långivers melding under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet treffe tiltaket nevnt i nr. 2 i denne artikkel når
  - a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
  - b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.
2. En vedkommende myndighet kan kreve at fysiske eller juridiske personer som driver med utlån av et bestemt finansielt instrument eller av en klasse av finansielle instrumenter, skal melde eventuelle endringer i avgiftene som kreves for slikt utlån.

Artikkel 20

Begrensninger for shortsalg og lignende transaksjoner under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i nr. 2 i denne artikkel når
  - a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i

den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og

- b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.
2. En vedkommende myndighet kan forby eller innføre vilkår for fysiske eller juridiske personer som gjennomfører
- a) et shortsalg eller
  - b) en annen transaksjon enn et shortsalg, som skaper eller er knyttet til et finansielt instrument og der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av et annet finansielt instrument faller.
3. Et tiltak truffet i henhold til nr. 2 kan gjelde for transaksjoner med alle typer finansielle instrumenter, finansielle instrumenter av en bestemt klasse eller et bestemt finansielt instrument. Tiltaket kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 21

Begrensninger for transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet begrense fysiske eller juridiske personers mulighet til å gjennomføre transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer eller begrense verdien av posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer som disse personene har tillatelse til å inngå, når
  - a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
  - b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.
2. Et tiltak truffet i henhold til nr. 1 kan gjelde for transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer av en bestemt klasse eller for bestemte transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer. Tiltaket kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

dighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 22

Tiltak truffet av andre vedkommende myndigheter

Med forbehold for artikkel 26 kan en vedkommende myndighet i forbindelse med et finansielt instrument som den ikke er den berørte vedkommende myndighet for, treffe eller forlenge et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21 bare med samtykke fra den berørte vedkommende myndighet.

Artikkel 23

Myndighet til midlertidig å begrense shortsalg av finansielle instrumenter ved et betydelig kursfall

1. Dersom kursen på et finansielt instrument på en handelsplass har falt betydelig i løpet av en enkelt handelsdag i forhold til sluttkursen på denne handelsplassen den foregående handelsdagen, skal vedkommende myndighet i handelsplassens hjemstat vurdere om det er hensiktsmessig å forby fysiske eller juridiske personer, eller begrense deres adgang til, å foreta shortsalg av det finansielle instrumentet på denne handelsplassen, eller på annen måte begrense transaksjoner i dette finansielle instrumentet på denne handelsplassen for å hindre et ukontrollert fall i kursen på det finansielle instrumentet.

Dersom vedkommende myndighet i henhold til første ledd anser det som hensiktsmessig, skal den dersom det gjelder en aksje eller et gjeldsinstrument, forby fysiske og juridiske personer, eller begrense deres adgang til, å foreta shortsalg på denne handelsplassen, eller dersom det gjelder en annen type finansielt instrument, begrense transaksjoner i det finansielle instrumentet på denne handelsplassen for å hindre et ukontrollert fall i kursen på det finansielle instrumentet.

2. Tiltaket i henhold til nr. 1 skal gjelde i en periode som ikke skal vare lenger enn til utgangen av handelsdagen etter den handelsdagen kursfallet inntreffer. Dersom det ved utgangen av handelsdagen etter den handelsdagen da kursfallet inntreffer, på tross av det innførte tiltaket inntreffer et ytterligere betydelig fall som tilsvarer minst halvparten av beløpet som er angitt i nr. 5, i verdien på det finansielle instrumentet i forhold til sluttkursen på den første handelsdagen, kan vedkommende myndighet

forlenge tiltaket med høyst to handelsdager etter utgangen av den andre handelsdagen.

3. Tiltaket i henhold til nr. 1 skal gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.
4. En vedkommende myndighet i hjemstaten for en handelsplass der kursen på et finansielt instrument i løpet av en enkelt handelsdag har falt med verdien nevnt i nr. 5, skal underrette ESMA om beslutningen som tas i henhold til nr. 1, senest to timer etter nevnte handelsdags slutt. ESMA skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten for handelsplasser der det drives handel med det samme finansielle instrumentet.

Dersom en vedkommende myndighet motsetter seg et tiltak som er truffet av en annen vedkommende myndighet, i forbindelse med et finansielt instrument som omsettes på ulike handelsplasser som er underlagt ulike vedkommende myndigheter, kan ESMA hjelpe disse myndighetene med å nå fram til en avtale i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Meglingen skal være avsluttet før midnatt ved slutten av samme handelsdag. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke når fram til en avtale i løpet av meglingsfasen, kan ESMA treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Beslutningen skal treffes før neste handelsdag begynner.

5. Fallet i verdi skal være på minst 10 % når det gjelder en likvid aksje som definert i artikkel 22 i forordning (EF) nr. 1287/2006, og når det gjelder illikvide aksjer og andre klasser av finansielle instrumenter, skal prosenten fastsettes av Kommisjonen.
6. ESMA kan avgi og oversende en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 5, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

7. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 der det angis hva som er et betydelig fall i verdien på andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer, idet det tas hensyn til særtrekkene til hver klasse av finansielle instrumenter og forskjellene i volatilitet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

8. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir metoden for beregning av fallet på 10 % for likvide aksjer og det verdifallet som fastsettes av Kommisjonen i henhold til nr. 7.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 24

Begrensningsperiode

Et tiltak som innføres i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, skal være gyldig i en innledende periode på høyst tre måneder fra den dato meldingen nevnt i artikkel 25 offentliggjøres.

Tiltaket kan forlenges med ytterligere perioder på høyst tre måneder dersom årsakene til at tiltaket ble innført, fortsatt foreligger. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tre månedersperioden, skal det automatisk oppheves.

Artikkel 25

Melding om begrensninger

1. En vedkommende myndighet skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i artikkel 18-23.
2. Meldingen skal minst inneholde opplysninger om
  - a) tiltakene som er innført, herunder de instrumenter og klasser av transaksjoner som de gjelder for, og deres varighet,
  - b) grunnene til at vedkommende myndighet anser det nødvendig å innføre tiltakene, herunder dokumentasjon av disse grunnene.
3. Et tiltak i henhold til artikkel 18-23 skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare i forbindelse med en transaksjon som inngås etter at tiltaket har trådt i kraft.

Artikkel 26

Melding til ESMA og andre vedkommende myndigheter

1. Før et tiltak innføres eller forlenges i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, og før en begrensning innføres i henhold til artikkel 23,

skal en vedkommende myndighet underrette ESMA og de andre vedkommende myndigheter om det planlagte tiltaket.

2. Meldingen skal omfatte opplysninger om de planlagte tiltakene, hvilke klasser av finansielle instrumenter og transaksjoner de gjelder for, dokumentasjon av grunnlaget for tiltakene, og når tiltakene er planlagt å tre i kraft.
3. Melding om et forslag om å innføre eller forlenge et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21 skal gis minst 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter kan en vedkommende myndighet gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft, dersom det ikke er mulig å gi en melding innen 24 timer. En melding om en begrensning i henhold til artikkel 23 skal gis før tiltaket er planlagt å tre i kraft.
4. En vedkommende myndighet som mottar melding i henhold til denne artikkel, kan treffe tiltak i samsvar med artikkel 18-23 i den berørte medlemsstat når det er godtgjort at tiltaket er nødvendig for å hjelpe vedkommende myndighet som gir meldingen. Vedkommende myndighet som mottar meldingen, skal også gi melding i henhold til nr. 1-3 når den planlegger å treffe tiltak.

Avsnitt 2

ESMAs myndighet

Artikkel 27

ESMAs samordning

1. ESMA skal tilrettelegge for og samordne tiltak som treffes av vedkommende myndighet i henhold til avsnitt 1. ESMA skal særlig sikre at vedkommende myndigheter har en ensartet tilnærming til tiltak som treffes, særlig med hensyn til når det er nødvendig å anvende myndigheten til å gripe inn, tiltakenes art samt tidspunktet for deres iverksettelse og varighet.
2. Etter å ha mottatt en melding i henhold til artikkel 26 om et tiltak som skal innføres eller forlenges i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, skal ESMA innen 24 timer avgi en uttalelse om hvorvidt ESMA anser tiltaket eller det planlagte tiltaket som nødvendig for å håndtere de ekstraordinære omstendighetene. I uttalelsen skal det angis om ESMA anser at det har oppstått negative hendelser eller en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en eller flere medlemsstater, om tiltaket eller det planlagte tiltaket er hensiktsmessig og står i forhold til oppgaven, som er å avverge trusselen, og om tiltakets planlagte varighet er berettiget. Dersom ESMA anser det nødvendig at andre vedkommende myndigheter treffer tiltak for å avverge trusselen, skal også dette angis i uttalelsen. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMA's nettsted.

3. Når en vedkommende myndighet planlegger å treffe eller treffer tiltak i strid med ESMA's uttalelse i henhold til nr. 2, eller avstår fra å treffe tiltak i strid med ESMA's uttalelse i henhold til nevnte nummer, skal myndigheten innen 24 timer etter mottak av ESMA's uttalelse offentliggjøre på sitt nettsted en full redegjørelse for hvorfor den gjør dette. Når en slik situasjon oppstår, skal ESMA vurdere om vilkårene er oppfylt og om det i dette tilfellet er hensiktsmessig å anvende myndigheten til å gripe inn i henhold til artikkel 28.
4. ESMA skal regelmessig og under enhver omstendighet minst hver tredje måned gjennomgå tiltak i henhold til denne artikkel. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk oppheves.

Artikkel 28

ESMA's myndighet til å gripe inn under ekstraordinære omstendigheter

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA, med forbehold for nr. 2 i denne artikkel, enten
  - a) kreve at fysiske eller juridiske personer som har en kort nettoposisjon i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse av finansielle instrumenter, skal gi en vedkommende myndighet melding eller offentliggjøre opplysninger om denne posisjonen, eller
  - b) forby eller innføre vilkår for at fysiske eller juridiske personer gjennomfører shortsalg eller en transaksjon som skaper eller er knyttet til et finansielt instrument, unntatt finansielle instrumenter nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at en slik person får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av et annet finansielt instrument faller.

Et tiltak kan gjelde under særlige omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av ESMA. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

2. ESMA skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 bare dersom
  - a) tiltakene angitt i nr. 1 bokstav a) og b) omhandler en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som har grensekryssende virkninger, og
  - b) ingen vedkommende myndighet har truffet tiltak for å avverge trusselen, eller en eller flere vedkommende myndigheter har truffet tiltak som ikke avverger trusselen i tilstrekkelig grad.
3. Dersom ESMA treffer tiltak nevnt i nr. 1, skal det tas hensyn til i hvilket omfang tiltaket
  - a) i betydelig grad avverger trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedrer vedkommende myndigheters evne til å overvåke trusselen,
  - b) ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje,
  - c) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet, herunder ved å redusere likviditeten på disse markedene eller skape usikkerhet for markedsdelta-kerne, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket,

Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, kan ESMA treffe et tiltak nevnt i nr. 1 i denne artikkel uten å avgi uttalelsen omhandlet i artikkel 27.

4. Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 skal ESMA rådføre seg med ESRB og, ved behov, andre berørte myndigheter.
5. Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 skal ESMA underrette de berørte vedkommende myndigheter om det planlagte tiltaket. Meldingen skal omfatte opplysninger om de planlagte tiltakene, hvilken klasse av finansielle instrumenter og transaksjoner de gjelder for, dokumentasjon av grunnlaget for tiltakene, og når tiltakene er planlagt å tre i kraft.
6. Meldingen skal gis minst 24 timer før tiltaket skal tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter kan ESMA gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er plan-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

lagt å tre i kraft, dersom det ikke er mulig å gi en melding innen 24 timer.

7. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1. Meldingen skal minst inneholde opplysninger om
  - a) tiltakene som er innført, herunder de instrumenter og klasser av transaksjoner som de gjelder for, og deres varighet,
  - b) grunnene til at ESMA anser det nødvendig å innføre tiltakene, herunder dokumentasjon av disse grunnene.
8. Når ESMA har besluttet å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1, skal ESMA umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om tiltakene som er truffet.
9. Et tiltak skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres på ESMAAs nettsted, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare for transaksjoner som gjennomføres etter at tiltaket har trådt i kraft.
10. ESMA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 1. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk oppheves. Nr. 2-9 skal gjelde ved forlengelse av tiltak.
11. Et tiltak som er vedtatt av ESMA i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet i henhold til avsnitt 1.

Artikkel 29

ESMAAs myndighet i krisesituasjoner i forbindelse med statspapirer

I tilfelle av en krisesituasjon i forbindelse med statspapirer eller kredittbytteavtaler for statspapirer får artikkel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 anvendelse.

Artikkel 30

Nærmere opplysninger om negative hendelser eller en negativ utvikling

Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 42 der det angis hvilke kriterier og faktorer vedkommende myndigheter og ESMA skal ta hensyn til når de avgjør i hvilke tilfeller de negative hendelsene eller den negative utviklingen nevnt i artikkel 18-21 og artikkel 27 samt truslene nevnt i artikkel 28 nr. 1 bokstav a) oppstår.

Artikkel 31

Granskinger foretatt av ESMA

ESMA kan på anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller på eget initiativ foreta granskinger av et bestemt problem eller en praksis knyttet til shortsalg eller bruken av kredittbytteavtaler, for å vurdere om problemet eller praksisen utgjør en mulig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i Unionen.

ESMA skal offentliggjøre en rapport om sine resultater og eventuelle anbefalinger i forbindelse med problemet eller praksisen innen tre måneder fra granskingen avsluttes.

Kapittel VI

Vedkommende myndigheters rolle

Artikkel 32

Vedkommende myndigheter

Hver medlemsstat skal utpeke en eller flere vedkommende myndigheter med henblikk på denne forordning.

Dersom en medlemsstat utpeker flere enn én vedkommende myndighet, skal den tydelig fastsette deres respektive roller og utpeke den myndighet som skal ha ansvar for å samordne samarbeidet og utvekslingen av opplysninger med Kommisjonen, ESMA og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen, ESMA og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene om de utpekte myndighetene.

Artikkel 33

Vedkommende myndigheters myndighet

1. For at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal vedkommende myndigheter gis all nødvendig tilsyns- og granskingsmyndighet. De skal utøve sin myndighet på en av følgende måter:
  - a) direkte,
  - b) i samarbeid med andre myndigheter,
  - c) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. For at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal lovgivning gis myndighet til
  - a) å få tilgang til ethvert dokument uansett form samt motta eller selv ta kopier av dem,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) å kreve opplysninger fra enhver fysisk eller juridisk person og om nødvendig innkalle og høre en person for å innhente opplysninger,
  - c) å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
  - d) å kreve opplysninger om tele- og datatrafikk,
  - e) å kreve at en praksis som er i strid med bestemmelsene i denne forordning, opphører,
  - f) å kreve frysing og/eller beslaglegging av eiendeler.
3. Vedkommende myndigheter skal med forbehold for nr. 2 bokstav a) og b) i enkelttilfeller ha myndighet til å kreve at en fysisk eller juridisk person som gjennomfører en transaksjon i en kredittbytteavtale, skal framlegge
- a) en redegjørelse for formålet med transaksjonen og om formålet er å sikre mot en risiko eller annet, og
  - b) opplysninger som bekrefter den underliggende risikoen dersom transaksjonens formål er sikring.

Artikkel 34

Taushetsplikt

1. Taushetsplikt skal gjelde alle fysiske eller juridiske personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndighet, eller enhver myndighet eller fysisk eller juridisk person som vedkommende myndighet har delegert oppgaver til, herunder revisorer eller sakkynndige som vedkommende myndighet har inngått kontrakt med. Opplysninger som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen fysisk eller juridisk person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.
2. Alle opplysninger som utveksles mellom vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, og som gjelder forretnings- eller driftsvilkår og andre økonomiske eller personlige forhold, skal anses som fortrolige og omfattes av kravene om taushetsplikt, unntatt når vedkommende myndighet på det tidspunkt opplysningene meddeles, erklærer at opplysningene kan gis videre eller at videreformidling er nødvendig i forbindelse med rettergang.

Artikkel 35

Plikt til å samarbeide

Vedkommende myndigheter skal samarbeide når det er nødvendig eller hensiktsmessig med henblikk på denne forordning. Vedkommende myndigheter skal særlig, uten unødig opphold, gi hverandre de opplysninger som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

Artikkel 36

Samarbeid med ESMA

Vedkommende myndigheter skal samarbeide med ESMA med henblikk på denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.

Vedkommende myndigheter skal uten opphold gi ESMA alle opplysninger som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 37

Samarbeid ved anmodning om stedlig tilsyn eller granskinger

1. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan anmode vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om bistand ved stedlig tilsyn eller granskinger.

Anmodede vedkommende myndighet skal underrette ESMA om enhver anmodning som nevnt i første ledd. I tilfelle av en gransking eller et tilsyn som har grensekryssende virkninger, kan ESMA samordne granskingen eller tilsynet, og skal gjøre det på anmodning.
2. Dersom en vedkommende myndighet får en anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om å foreta stedlig tilsyn eller en gransking, kan den
  - a) selv foreta det stedlige tilsynet eller granskingen,
  - b) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, delta i et stedlig tilsyn eller en gransking,
  - c) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, selv foreta det stedlige tilsynet eller granskingen,
  - d) utpeke revisorer eller sakkynndige til å foreta det stedlige tilsynet eller granskingen, eller
  - e) dele bestemte oppgaver i forbindelse med tilsynsvirksomhet med andre vedkommende myndigheter.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ESMA kan anmode vedkommende myndigheter om å utføre bestemte granskingsoppgaver og stedlige tilsyn når det er rimelig at ESMA anmoder om det for å kunne utøve den myndighet ESMA uttrykkelig gis i denne forordning.

Artikkel 38

Samarbeid med tredjestater

- Vedkommende myndigheter skal om mulig inngå samarbeidsavtaler med tilsynsmyndigheter i tredjestater om utvekslingen av opplysninger med tilsynsmyndigheter i tredjestater, om håndhevingen av forpliktelser i henhold til denne forordning i tredjestater og om lignende tiltak som tilsynsmyndighetene i tredjestater skal treffe for å utfylle tiltak truffet i henhold til kapittel V. Samarbeidsavtalene skal i det minste sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

En vedkommende myndighet skal underrette ESMA og vedkommende myndigheter i andre medlemsstater om at ESMA planlegger å inngå en slik avtale.

- Samarbeidsavtalen skal omfatte bestemmelser om utveksling av de data og opplysninger som er nødvendige for at den berørte vedkommende myndighet skal kunne oppfylle forpliktelsen omhandlet i artikkel 16 nr. 2.
- ESMA skal samordne utarbeidingen av samarbeidsavtaler mellom vedkommende myndigheter og de berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater. For dette formål skal ESMA utarbeide en mal for samarbeidsavtaler som kan anvendes av vedkommende myndigheter.

ESMA skal også samordne utvekslingen mellom vedkommende myndigheter av opplysninger som er innhentet fra tilsynsmyndigheter i tredjestater, og som kan være relevante når det skal treffes tiltak i henhold til kapittel V.

- Vedkommende myndigheter skal inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndighetene i tredjestater bare dersom opplysningene som gis videre, omfattes av garantier for taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 34. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for nevnte vedkommende myndigheter når de utfører sine oppgaver.

Artikkel 39

Overføring og oppbevaring av personopplysninger

Ved overføring av personopplysninger mellom medlemsstater eller mellom medlemsstater og en tredjestat skal medlemsstatene anvende direktiv 95/46/EF. Når det gjelder overføring av personopplysninger fra ESMA til medlemsstater eller en tredjestat, skal ESMA overholde bestemmelsene i forordning (EF) nr. 45/2001.

Personopplysninger nevnt i første ledd skal oppbevares i høyst fem år.

Artikkel 40

Utlevering av opplysninger til tredjestater

En vedkommende myndighet kan overføre opplysninger og analyser av opplysninger til en tilsynsmyndighet i en tredjestat dersom vilkårene fastsatt i artikkel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EF er oppfylt, men slik overføring skal bare skje etter en vurdering av hvert enkelt tilfelle. Vedkommende myndighet skal finne det godtgjort at overføringen er nødvendig med henblikk på denne forordning. Ved enhver slik overføring skal det foreligge en avtale om at tredjestaten ikke skal overføre opplysningene til tilsynsmyndigheten i en annen tredjestat uten uttrykkelig skriftlig godkjenning fra vedkommende myndighet.

Vedkommende myndighet skal bare gi videre opplysninger som er fortrolige i henhold til artikkel 34, og som er mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, til en tilsynsmyndighet i en tredjestat dersom vedkommende myndighet har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som oversendte opplysningene og, dersom det er relevant, opplysningene gis videre utelukkende for de formål som vedkommende myndighet gav sitt samtykke til.

Artikkel 41

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene og de forvaltningsmessige tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

I henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA vedta retningslinjer for å sikre en ensartet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tilnærming til sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som skal innføres av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og ESMA om bestemmelsene nevnt i første og annet ledd innen 1. juli 2012, og skal umiddelbart underrette dem om eventuelle endringer som påvirker disse bestemmelsene.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre og regelmessig ajourføre en liste over eksisterende sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som får anvendelse i hver medlemsstat.

Medlemsstatene skal årlig framlegge for ESMA sammenfattede opplysninger om de sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som er pålagt. Dersom en vedkommende myndighet offentliggjør at en sanksjon eller et forvaltningsmessig tiltak er pålagt, skal den samtidig underrette ESMA om dette.

Kapittel VII

Delegerte rettsakter

Artikkel 42

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 gis Kommisjonen på ubestemt tid.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen om tilbakekalling får anvendelse dagen etter at den er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen

en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Nevnte frist skal forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 43

Frist for vedtakelse av delegerte rettsakter

Komisjonen skal vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 innen 31. mars 2012.

Komisjonen kan forlenge fristen nevnt i første ledd med seks måneder.

Kapittel VIII

Gjennomføringsrettsakter

Artikkel 44

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF¹⁶. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Kapittel IX

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 45

Gjennomgåelse og rapportering

Innen 30. juni 2013 skal Kommisjonen på grunnlag av drøftinger med vedkommende myndigheter og ESMA framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om

- a) egnetheten av de tersklene for melding og offentliggjøring som er angitt i artikkel 5-8,
- b) virkningen av de enkelte opplysningskravene i artikkel 6, særlig med hensyn til finansmarkedenes effektivitet og volatilitet,
- c) egnetheten av direkte, sentralisert rapportering til ESMA,
- d) anvendelsen av begrensningene og kravene i kapittel II og III,

¹⁶ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- e) egnetheten av begrensningene av de udekkede kredittbytteavtalene for statspapirer, og egnetheten av eventuelle andre begrensninger eller vilkår for shortsalg eller kredittbytteavtaler.

følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Komisjonen.

Artikkel 46

Overgangsbestemmelse

1. Eksisterende tiltak som faller inn under denne forordnings virkeområde, og som trådte i kraft før 15. september 2010, kan fortsatt anvendes til 1. juli 2013, forutsatt at de meldes til Komisjonen innen 24. april 2012.
2. Transaksjoner i kredittbytteavtaler som fører til en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, og som er avsluttet før 25. mars 2012 eller i en periode da begrensningene av udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer er midlertidig opphevet i samsvar med artikkel 14 nr. 2, kan innehas til kredittbytteavtalen utløper.

Artikkel 47

ESMAs ansatte og ressurser

Innen 31. desember 2012 skal ESMA vurdere de behov for ansatte og ressurser som oppstår som

Artikkel 48

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Den får anvendelse fra 1. november 2012.

Artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 7 nr. 3, artikkel 9 nr. 5, artikkel 11 nr. 3 og 4, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 4 og 5, artikkel 16 nr. 3 og 4, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5, 7 og 8, og artikkel 30, 42, 43 og 44 får anvendelse fra 25. mars 2012.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 14. mars 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. WAMMEN

Formann

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 826/2012 av 29. juni 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til melding og offentliggjøring av korte nettoposisjoner, de nærmere opplysninger som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, og metoden for beregning av omsetning for å bestemme hvilke aksjer som skal unntas

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹, særlig artikkel 9 nr. 5, artikkel 11 nr. 3 og artikkel 16 nr. 3,

etter samråd med EUs datatilsynsmann og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Denne forordnings formål er å opprette en ensartet ordning for oversending av meldinger og opplysninger fra investorer til nasjonale vedkommende myndigheter eller fra nasjonale vedkommende myndigheter til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (heretter kalt «ESMA»). Ettersom beregningen av omsetning for å bestemme hvilke aksjer som skal unntas, også er nært knyttet til framleggingen av opplysninger om aksjer som har sin hovedhandelsplass i Unionen, bør også den omfattes av denne forordning. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene, som bør tre i kraft samtidig, og gjøre det lettere for personer som omfattes av disse forpliktelsene, å få oversikt over og samlet tilgang til dem, er det ønskelig at alle tekniske reguleringsstandarder som kreves i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012, samles i én enkelt forordning.
- 2) Når det gjelder meldinger om korte nettoposisjoner i aksjer, statspapirer og udekkede kre-

dittbytteavtaler for statspapirer samt offentliggjøring av betydelige korte nettoposisjoner i aksjer, bør det fastsettes ensartede regler om nærmere opplysninger, herunder den felles standarden for melding, for å sikre konsekvent anvendelse av meldingskravene i hele Unionen, fremme en effektiv rapporteringsprosess og gi offentligheten sammenlignbare opplysninger.

- 3) For å sikre riktig identifisering av posisjonsinnehaverne bør meldingen om mulig inneholde en kode som kan utfylle posisjonsinnehaverens navn. Til det foreligger en felles, pålitelig og offentlig anerkjent global identifikator for et rettssubjekt, er det nødvendig å benytte eksisterende koder som visse posisjonsinnehavere kan ha, for eksempel bankidentifikasjonskoden (BIC-koden).
- 4) For at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet)², skal ESMA hvert kvartal motta opplysninger fra vedkommende myndigheter om melding av korte nettoposisjoner i aksjer, statspapirer og udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer samt ytterligere opplysninger om korte nettoposisjoner dersom ESMA anmoder om det.

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 5) For å sikre effektiv bruk av disse opplysningene, særlig når det gjelder målet om å sikre finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet samt stabilitet i Unionens finanssystem, bør kvartalsopplysningene være standardiserte, stabile over tid og tilstrekkelig detaljerte i form av daglig aggregerte data, slik at ESMA kan bearbeide dem og foreta undersøkelser og analyser.
- 6) ESMA kan ikke på forhånd avgjøre hvilke opplysninger den vil kreve fra en vedkommende myndighet, ettersom dette bare kan avgjøres i hvert enkelt tilfelle og kan omfatte så forskjellige opplysninger som individuelle og aggregerte data om korte nettoposisjoner eller udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler. Det er imidlertid viktig å fastsette hvilke generelle opplysninger som skal oversendes i denne forbindelse.
- 7) Når det gjelder beregning av omsetning i Unionen og på handelsplasser utenfor Unionen for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje, må hver berørte vedkommende myndighet fastsette de relevante informasjonskildene for å kartlegge og måle handelen med en bestemt aksje. I Unionen finnes det for tiden ikke harmoniserte rapporteringskrav for transaksjoner med aksjer som bare er opptatt til notering i et multilateralt handelssystem, og heller ikke internasjonale standarder for handelsstatistikk over individuelle aksjer på handelsplasser, der det kan forekomme betydelige variasjoner. Det er derfor nødvendig å gi vedkommende myndigheter et visst spillerom når de foretar denne beregningen.
- 8) For å sikre samsvar bør denne forordning få anvendelse fra samme dato som forordning (EU) nr. 236/2012. For å gi fysiske og juridiske personer tilstrekkelig tid til å bearbeide listen over aksjer som er unntatt i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 236/2012, bør denne listen utarbeides og offentliggjøres på ESMAAs nettsted i tilstrekkelig god tid før forordning (EU) nr. 236/2012 får anvendelse. Metoden for beregning av omsetning for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje, bør derfor få anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.
- 9) I henhold til forordning (EU) nr. 236/2012 bør bindende tekniske standarder vedtas før nevnte forordning kan anvendes i praksis, og det er før 1. november 2012 nødvendig å fastsette de påkrevde ikke-grunnleggende bestemmelsene for å gjøre det lettere for markedsdeltakere å overholde nevnte forordning

og for vedkommende myndigheter å håndheve den; det er derfor nødvendig at denne forordning trer i kraft dagen etter at den kunnngjøres.

- 10) Denne forordning bygger på ESMAAs utkast til tekniske reguleringsstandarder, som er oversendt til Kommisjonen.
- 11) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010 –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes tekniske reguleringsstandarder for følgende:

- a) nærmere opplysninger om korte nettoposisjoner som en fysisk eller juridisk person skal oversende til vedkommende myndigheter og offentliggjøre i henhold til artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012,
- b) nærmere opplysninger som vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir og markedstilsynsmyndighet i henhold til artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012,
- c) metoden for beregning av omsetning for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje i henhold til artikkel 16 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012.

Kapittel II

Nærmere opplysninger om korte nettoposisjoner som skal meldes og offentliggjøres (Artikkel 9 i forordning (EU) nr. 236/2012)

Artikkel 2

Melding til vedkommende myndigheter om korte nettoposisjoner i aksjer, statspapirer og udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer

1. En melding som gis i henhold til artikkel 5 nr. 1, artikkel 7 nr. 1 eller artikkel 8 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal inneholde opplysningene angitt i tabell 1 i vedlegg I til denne forordning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Meldingen skal gis i form av et skjema utarbeidet av vedkommende myndighet og ha det formatet som er fastsatt i vedlegg II.

2. Dersom vedkommende myndighet har innført sikre systemer som gjør det mulig å fullt ut identifisere personen som gir melding, og posisjonsinnehaveren, herunder alle opplysninger i felt 1–7 i tabell 1 i vedlegg I, er det ikke nødvendig å fylle ut de tilsvarende feltene i meldingsskjemaet.
3. En fysisk eller juridisk person som oppdager at meldingen som er oversendt i henhold til nr. 1, inneholder feil, skal oversende en melding om annullering til den berørte vedkommende myndighet.

Meldingen om annullering skal gis i form av et skjema utarbeidet av vedkommende myndighet og ha det formatet som er fastsatt i vedlegg II.

Den berørte fysiske eller juridiske personen skal, dersom det er nødvendig, oversende en ny melding i samsvar med nr. 1 og 2.

Artikkel 3

Offentliggjøring av opplysninger om betydelige korte nettoposisjoner i aksjer

En offentliggjøring av en kort nettoposisjon i aksjer som når en relevant terskel i henhold til artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, eller som har nådd en slik terskel og deretter falt under den, skal omfatte opplysningene angitt i tabell 2 i vedlegg I til denne forordning.

Kapittel III

Nærmere opplysninger som skal oversendes til esma om korte nettoposisjoner (Artikkel 11 i forordning (eu) nr. 236/2012)

Artikkel 4

Periodiske opplysninger

I henhold til artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal vedkommende myndigheter hvert kvartal oversende ESMA følgende opplysninger:

- a) den daglige aggregerte korte nettoposisjonen i hver enkelt aksje i den viktigste nasjonale aksjeindeksen, som fastsatt av den berørte vedkommende myndighet,
- b) den aggregerte korte nettoposisjonen ved utgangen av et kvartal for hver enkelt aksje som ikke inngår i indeksen nevnt i bokstav a),
- c) den daglige aggregerte korte nettoposisjonen for hver enkelt offentlig utsteder,

- d) der det er relevant, daglig aggregerte udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler fra en offentlig utsteder.

Artikkel 5

Opplysninger på anmodning

Opplysninger som skal oversendes av en berørt vedkommende myndighet på ad hoc-grunnlag i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal omfatte alle opplysninger som ESMA har anmodet om og som vedkommende myndighet ikke tidligere har oversendt i henhold til artikkel 4 i denne forordning.

Kapittel IV

Metode for beregning av omsetning for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje (artikkel 16 i forordning (eu) nr. 236/2012)

Artikkel 6

Beregning av omsetning for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje

1. Når omsetningen beregnes i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal en berørt vedkommende myndighet benytte de beste tilgjengelige opplysninger, som kan omfatte
  - a) offentlig tilgjengelige opplysninger,
  - b) transaksjonsdata innhentet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF³,
  - c) opplysninger fra handelsplassen der det foregår handel med den berørte aksjen,
  - d) opplysninger gitt av en annen vedkommende myndighet, herunder en vedkommende myndighet i en tredjestat,
  - e) opplysninger gitt av utstederen av den berørte aksjen,
  - f) opplysninger fra andre tredjemenn, herunder dataleverandører.
2. Når en berørt vedkommende myndighet skal avgjøre hva som er de beste tilgjengelige opplysningene, skal den i størst mulig omfang sikre at
  - a) den benytter offentlig tilgjengelige opplysninger framfor andre opplysningskilder,
  - b) opplysningene omfatter alle handelsdager i den berørte perioden, uavhengig av om det ble handlet med aksjen alle dagene,
  - c) transaksjoner som mottas og tas med i beregningene, medregnes bare én gang,

³ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- d) transaksjoner som rapporteres gjennom en handelsplass, men gjennomføres et annet sted, ikke medregnes.
3. Omsetningen av en aksje på en handelsplass skal anses å være null dersom aksjen ikke lenger er opptatt til notering på handelsplassen, selv om aksjen var opptatt til notering på handelsplassen i den aktuelle beregningsperioden.

Kapittel V

Sluttbestemmelser

Artikkel 7

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012, unntatt artikkel 6, som får anvendelse fra datoen nevnt i første ledd.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. juni 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg I

Tabell 1.1 Felter til bruk for meldingen omhandlet i artikkel 2

Felt	Beskrivelse
1. Posisjonsinnehaver	For fysiske personer: Fornavn og etternavn For juridiske personer: Fullstendig navn, herunder eventuell juridisk form som er registrert i foretaksregisteret
2. Identifikasjonskode for juridiske personer	Bankidentifikasjonskode dersom en slik finnes
3. Posisjonsinnehaverens adresse	Fullstendig adresse (f.eks. gatenavn, husnummer, postnummer, by, stat/provins) og land
4. Posisjonsinnehaverens kontaktopplysninger	Telefonnummer, eventuelt faksnummer, e-postadresse
5. Rapporterende person	For fysiske personer: Fornavn og etternavn For juridiske personer: Fullstendig navn, herunder eventuell juridisk form som er registrert i foretaksregisteret
6. Den rapporterende personens adresse	Fullstendig adresse (f.eks. gatenavn, husnummer, postnummer, by, stat/provins) og land, dersom adressen ikke er den samme som for posisjonsinnehaver
7. Den rapporterende personens kontaktopplysninger	Telefonnummer, eventuelt faksnummer, e-postadresse, dersom dette ikke er det samme som for posisjonsinnehaver
8. Rapporteringsdato	Dato for oversending av melding i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)
9. Identifisering av utsteder	For aksjer: Fullstendig navn på selskapet som har aksjer opptatt til notering på en handelsplass For statspapirer: Utsteders fullstendige navn For udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer: Offentlig utsteders fullstendige navn
10. ISIN	Bare for aksjer: ISIN for utsteders hovedklasse av ordinære aksjer. Dersom ingen ordinære aksjer er opptatt til notering, ISIN for klassen av preferanseaksjer (eller for hovedklassen av preferanseaksjer som er opptatt til notering, dersom det finnes flere klasser av slike aksjer)
11. Landkode	Landkode på to bokstaver for offentlig utsteder i samsvar med ISO-standard 3166-1
12. Posisjonsdato	Dato da posisjonen ble opprettet, endret eller lukket. Format i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)
13. Den korte nettoposisjonens størrelse i prosent	Bare for aksjer: Prosentandel (avrundet til to desimaler) av den utstedte aksjekapitalen, uttrykt i absolutte tall uten «+» eller «-»
14. Ekvivalent beløp for den korte nettoposisjonen	For aksjer: Samlet antall ekvivalente aksjer For statspapirer: Ekvivalent nominelt beløp i euro For udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer: Ekvivalent nominelt beløp i euro Uttrykt i absolutte tall uten «+» eller «-», og valutaen angitt i samsvar med ISO-standard 4217

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Tabell 1.1 Felter til bruk for meldingen omhandlet i artikkel 2

Felt	Beskrivelse
15. Dato for foregående melding	Dato da posisjonsinnehaver sist meldte en posisjon i instrumenter fra samme utsteder. Format i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)
16. Annulleringsdato	Dato da et annulleringsskjema framlegges for å annullere en tidligere framlagt feilaktig melding. Format i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)
17. Merknader	Fritekst – valgfritt

Tabell 1.2 Felter til bruk for meldingen omhandlet i artikkel 3

Felt	Beskrivelse
1. Posisjonsinnehaver	For fysiske personer: Fornavn og etternavn For juridiske personer: Fullstendig navn, herunder eventuell juridisk form som er registrert i foretaksregisteret
2. Utsteders navn	Fullstendig navn på selskapet som har aksjer opptatt til notering på en handelsplass
3. ISIN	ISIN for utsteders hovedklasse av ordinære aksjer. Dersom ingen ordinære aksjer er opptatt til notering, ISIN for klassen av preferanseaksjer (eller for hovedklassen av preferanseaksjer som er opptatt til notering, dersom det finnes flere klasser av slike aksjer)
4. Den korte nettoposisjonens størrelse i prosent	Prosentandel (avrundet til to desimaler) av den utstedte aksjekapitalen
5. Posisjonsdato	Dato da posisjonen ble opprettet, endret eller lukket i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)

Vedlegg II

Tabell 1.3 Format for meldingsskjema for korte nettoposisjoner (artikkel 2)

POSISJONS- INNEHAVER	Fornavn ETTERNAVN Selskapets fullstendige navn	
	BIC-kode (eventuelt)	
	Land	
	Adresse	
	Kontaktperson	Fornavn Etternavn
		Telefonnummer
		Telefaksnummer
E-postadresse		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Tabell 1.4

RAPPORTERENDE PERSON (dersom forskjellig)	Fornavn Etternavn Selskapets fullstendige navn	
	Land	
	Adresse	
	Kontaktperson	Fornavn Etternavn
		Telefonnummer
Telefaksnummer		
E-postadresse		

Tabell 1.5 Kort nettoposisjon i aksjer

1. Rapporteringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn 2.1. ISIN-kode 2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel 4.1. Antall ekvivalente aksjer 4.2. % av utstedt aksjekapital
5. Dato for foregående melding (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Tabell 1.6 Kort nettoposisjon i statspapirer

1. Rapporteringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn
2.1. Landkode
2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel
4.1. Ekvivalent nominelt beløp
5. Dato for foregående melding (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Tabell 1.7 Posisjon i udekkede bytteavtaler for statspapirer

1. Rapporteringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn
2.1. Landkode
2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel Ekvivalent nominelt beløp
5. Dato for foregående melding (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg III

Tabell 1.8 Format for annulleringsskjema for feilaktige meldinger (artikkel 2)

POSISJONS- INNEHAVER	Fornavn Etternavn Selskapets fullstendige navn	
	BIC-kode (eventuelt)	
	Land	
	Adresse	
	Kontaktperson	Fornavn Etternavn
		Telefonnummer
Telefaksnummer		
E-postadresse		

Tabell 1.9

RAPPORTERENDE PERSON (dersom forskjellig)	Fornavn ETTERNAVN Selskapets fullstendige navn	
	Land	
	Adresse	
	Kontaktperson	Fornavn Etternavn
		Telefonnummer
		Telefaksnummer
E-postadresse		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Tabell 1.10 Annullert kort nettoposisjon i aksjer

1. Annulleringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn
2.1. ISIN-kode
2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel i meldingen som annulleres
4.1. Antall ekvivalente aksjer
4.2. % av utstedt aksjekapital
5. Rapporteringsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Tabell 1.11 Annullert kort nettoposisjon i statspapirer

1. Annulleringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn
2.1. Landkode
2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel i meldingen som annulleres Ekvivalent nominelt beløp
5. Rapporteringsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Tabell 1.12 Annullert posisjon i udekkede bytteavtaler for statspapirer

---

1. Annulleringsdato (åååå-mm-dd)
2. Utsteders navn
2.1. Landkode
2.2. Fullstendig navn
3. Posisjonsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
4. Kort nettoposisjon etter overskridelse av terskel i meldingen som annulleres Ekvivalent nominelt beløp
5. Rapporteringsdato for meldingen som annulleres (åååå-mm-dd)
6. Merknad

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

**Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU)
nr. 827/2012 av 29. juni 2012 om tekniske
gjennomføringsstandarder for metodene for
offentliggjøring av nettoposisjoner i aksjer, for formatet på
opplysningene som skal oversendes til Den europeiske
verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte
nettoposisjoner, for typer av avtaler, ordninger og tiltak for
tilstrekkelig å sikre at aksjer eller statspapirer er
tilgjengelige for oppgjør, samt for dato og periode for å
bestemme hovedhandelsplassen for en aksje i henhold til
europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om
shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler**

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹, særlig artikkel 9 nr. 6, artikkel 11 nr. 4, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 5 og artikkel 16 nr. 4,

etter samråd med EUs datatilsynsmann og ut fra følgende betraktninger:

1) Denne forordnings formål er å fastsette listen over aksjer som er unntatt, som er nødvendig for å offentliggjøre korte posisjoner i alle aksjer som ikke er unntatt, og vilkårene for oversending av disse opplysningene til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (heretter kalt «ESMA»). Det er derfor avgjørende at det også fastsettes regler for ordninger og tiltak som skal vedtas for aksjer som ikke er unntatt. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene om shortsalg, som bør tre i kraft samtidig, og gjøre det lettere for personer som omfattes av disse forpliktelsene, å få oversikt over og samlet tilgang til dem, er det ønskelig at alle tekniske gjennomføringsstandarder som kreves i henhold

til forordning (EU) nr. 236/2012, samles i én enkelt forordning.

- 2) For å sikre en ensartet anvendelse av forordning (EU) nr. 236/2012 når det gjelder opplysningene som vedkommende myndigheter skal oversende til ESMA, og for å sikre effektiv behandling av disse opplysningene bør de utveksles elektronisk på en sikker måte i et standardformat.
- 3) Det er viktig at data om korte nettoposisjoner som gjøres tilgjengelig for markedet, også er lett tilgjengelige og mulige å gjenbruke ved at de legges ut på sentrale nettstedet som drives eller overvåkes av en vedkommende myndighet. Slike data bør derfor oversendes i et format som muliggjør fleksibel bruk av data, og som ikke er begrenset til statiske faksimiledokumenter. Når det er teknisk mulig, bør maskinlesbare formater benyttes slik at brukerne kan behandle opplysningene på en strukturert og kostnadseffektiv måte.
- 4) I tillegg til offentliggjøring på det sentrale nettstedet som drives eller overvåkes av en vedkommende myndighet, bør det være mulig å på andre måter offentliggjøre nærmere opplysninger om korte nettoposisjoner for å sikre at markedet underrettes.
- 5) Det er viktig at brukerne får to grunnleggende typer opplysninger ved offentliggjøring av

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

enkeltstående korte nettoposisjoner i aksjer over den relevante terskelen for offentliggjøring. Disse bør omfatte en sammenfattet liste eller tabell med korte nettoposisjoner som er over den relevante terskelen for offentliggjøring og som er utestående når det sentrale nettstedet besøkes, og en liste eller tabell med historiske data om alle offentliggjorte korte nettoposisjoner.

- 6) Dersom en kort nettoposisjon i aksjer faller under en relevant terskel for offentliggjøring, skal nærmere opplysninger om dette offentliggjøres, herunder om posisjonens faktiske størrelse. For å unngå at det oppstår forvirring når brukerne besøker de sentrale nettstedene, bør offentliggjorte posisjoner som har falt under 0,5 % av det berørte selskapets utstedte aksjekapital, ikke bli stående ved siden av de aktuelle posisjonene i ubegrenset tid, men gjøres tilgjengelige som historiske data etter 24 timer.
- 7) For å fastsette et sammenhengende og klart, men likevel fleksibelt regelverk er det viktig å angi ulike typer av låneavtaler og andre tvangskraftige krav med lignende virkning samt ulike typer ordninger med tredjemann som i tilstrekkelig omfang sikrer at aksjer eller statspapirer vil være tilgjengelige for oppgjør, og å angi hvilke kriterier disse avtalene og ordningene må oppfylle.
- 8) Bruk av tegningsretter til nye aksjer i forbindelse med et shortsalg kan i tilstrekkelig omfang sikre oppgjør bare dersom ordningen er av en slik art at oppgjøret kan foretas på avtaletidspunktet. Det er derfor viktig å fastsette regler for å sikre at de aksjene som tegningsretter gir rett til, er tilgjengelige på eller før oppgjørstidspunktet og i en mengde som minst tilsvarende antall aksjer som skal omfattes av shortsalg.
- 9) Ved inngåelse av tidsbegrensede bekreftelsesavtaler er det viktig å angi tidsrammen for dekning av et shortsalg gjennom kjøp på en måte som er forenlig med de ulike oppgjørssyklusene i ulike jurisdiksjoner.
- 10) For i tilstrekkelig omfang å sikre at instrumenter er tilgjengelige for oppgjør når en fysisk eller juridisk person innleder et shortsalg og har en avtale med en tredjemann der denne har bekreftet at instrumentet er lokalisert, er det viktig at det er tillit til at tredjemann, når denne er etablert i en tredjestat, er omfattet av egnet tilsyn, og at det finnes egnede ordninger for utveksling av opplysninger mellom tilsynsmyndighetene. Slike egnede ordninger kan omfatte undertegning av en intensjonsavtale utarbeidet

av Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapiriområdet (IOSCO).

- 11) For å sikre riktig gjennomføring av kravet om å bestemme om hovedhandelsplassen for en aksje er utenfor Unionen, bør det innføres overgangsordninger med sikte på første gangs fastsettelse av listen over unntatte aksjer i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 236/2012. Selv om listen over aksjer som er unntatt, gjelder i to år, er det nødvendig å sikre en viss fleksibilitet ettersom det i løpet av toårsperioden kan forekomme tilfeller der det er nødvendig å revurdere listen.
- 12) For å sikre samsvar bør denne forordning få anvendelse fra samme dato som forordning (EU) nr. 236/2012. For å gi fysiske og juridiske personer tilstrekkelig tid til å bearbeide listen over aksjer som er unntatt i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012, bør denne listen utarbeides og offentliggjøres på ESMA's nettsted i tilstrekkelig god tid før forordning (EU) nr. 236/2012 får anvendelse. Bestemmelsene om dato og periode for beregning av hovedhandelsplass, dato for melding til ESMA om aksjer som har sin hovedhandelsplass utenfor Unionen, og gyldigheten av listen over aksjer som er unntatt, bør derfor få anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.
- 13) I henhold til forordning (EU) nr. 236/2012 bør bindende tekniske standarder vedtas før nevnte forordning kan anvendes i praksis, og det er før 1. november 2012 viktig å fastsette de påkrevde ikke-grunnleggende bestemmelsene for å gjøre det lettere for markedsdeltakere å overholde nevnte forordning og for vedkommende myndigheter å håndheve den; det er derfor nødvendig at denne forordning trer i kraft dagen etter at den kunngjøres.
- 14) Denne forordning bygger på ESMA's utkast til tekniske gjennomføringsstandarder, som er framlagt for Kommisjonen.
- 15) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske gjennomføringsstandardene som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet)² –

² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes tekniske gjennomføringsstandarder for følgende:

- hvilke metoder fysiske eller juridiske personer kan benytte for å offentliggjøre opplysninger om korte nettoposisjoner samt formatet for opplysninger som vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (heretter kalt «ESMA») i henhold til artikkel 9 nr. 6 og artikkel 11 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012,
- hvilke typer avtaler, ordninger og tiltak som i tilstrekkelig omfang sikrer at aksjene er tilgjengelige for oppgjør, og hvilke typer avtaler eller ordninger som i tilstrekkelig omfang sikrer at statspapirene er tilgjengelige for oppgjør i henhold til artikkel 12 nr. 2 og artikkel 13 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012,
- dato og periode for beregninger for å bestemme hovedhandels plass, fristen for melding til ESMA og dato for ikrafttredelsen av den relevante listen i henhold til artikkel 16 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012.

Kapittel II

Metoder for å offentliggjøre betydelige korte nettoposisjoner i aksjer [Artikkel 9 i forordning (EO) nr. 236/2012]

Artikkel 2

Metoder for å offentliggjøre opplysninger

Opplysninger om korte nettoposisjoner i aksjer skal offentliggjøres på et sentralt nettsted som drives eller overvåkes av den berørte vedkommende myndighet i henhold til artikkel 9 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012. Opplysningene skal offentliggjøres med metoder som

- viser dem i formatet som er angitt i vedlegg I, på en slik måte at allmennheten som besøker nettstedet, får tilgang til en eller flere tabeller som inneholder alle relevante opplysninger om posisjoner for hver enkelt aksjeutsteder,
- gir brukerne mulighet til å identifisere og filtrere de korte nettoposisjonene hos en aksjeutsteder som på det tidspunkt nettstedet

besøkes, har nådd eller overskredet den relevante terskelen for offentliggjøring,

- inneholder historiske data om de offentliggjorte korte nettoposisjonene hos en aksjeutsteder,
- dersom det er teknisk mulig, omfatter nedlastbare filer med de offentliggjorte og historiske korte nettoposisjonene i et maskinlesbart format, hvilket innebærer at filene skal være tilstrekkelig strukturerte til at programvare på en pålitelig måte skal kunne identifisere enkeltstående faktaopplysninger og deres interne struktur,
- for én dag, sammen med opplysningene som er angitt i bokstav b), viser de korte nettoposisjonene som offentliggjøres fordi de har falt under terskelen for offentliggjøring på 0,5 % av den utstedte aksjekapitalen, før opplysningene fjernes og overføres til et sted for historiske data.

Kapittel III

Formatet for de opplysninger som vedkommende myndigheter skal oversende til esma om korte nettoposisjoner [Artikkel 11 i forordning (EU) nr. 236/2012]

Artikkel 3

Formatet for periodiske opplysninger

- Opplysningene om korte nettoposisjoner, statspapirer og kredittbytteavtaler som berørte vedkommende myndigheter hvert kvartal skal oversende til ESMA i henhold til artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal oversendes i det formatet som er fastsatt i vedlegg II til denne forordning.
- Opplysningene nevnt i nr. 1 skal oversendes elektronisk til ESMA gjennom et system opprettet av ESMA som sikrer at opplysningene forblir fullstendige, og at deres integritet og fortrolighet bevares under overføringen.

Artikkel 4

Formatet for opplysningene som skal oversendes på anmodning

- En berørt vedkommende myndighet skal oversende opplysningene om korte nettoposisjoner i aksjer og statspapirer eller om udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012 i det formatet som angis i ESMA's anmodning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Dersom opplysningene som det anmodes om, gjelder opplysninger i meldingen som er mottatt av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 5, 7 og 8 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal disse opplysningene oversendes i samsvar med kravene i artikkel 2 i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 826/2012³.
3. Vedkommende myndighet skal oversende opplysningene som det anmodes om, i elektronisk format gjennom et system for utveksling av opplysninger som er opprettet av ESMA og sikrer at opplysningene forblir fullstendige og at deres integritet og fortrolighet bevares under overføringen.

Kapittel IV

Avtaler, ordninger og tiltak som i tilstrekkelig omfang sikrer tilgjengelighet for oppgjør [Artikkel 12 og 13 i forordning (eu) nr. 236/2012]

Artikkel 5

Låneavtaler og andre tvangskraftige krav med lignende virkning

1. En låneavtale eller et annet tvangskraftig krav nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav b) og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012 skal inngås gjennom følgende typer avtaler, kontrakter eller krav som er rettslig bindende i hele shortsalg-perioden:
  - a) terminkontrakter og bytteavtaler: terminkontrakter og bytteavtaler som fører til et fysisk oppgjør av de relevante aksjene eller statspapirene, og som omfatter minst det antall aksjer eller det beløp i statspapirer som den fysiske eller juridiske personen tilbyr for shortsalg, og som er inngått før eller samtidig med shortsalg og angir en leverings- eller forfallsdato som sikrer at oppgjøret for shortsalg kan foretas på avtaletidspunktet,
  - b) opsjoner: opsjonskontrakter som fører til et fysisk oppgjør av de relevante aksjene eller statspapirene og omfatter minst det antall aksjer eller det beløp i statspapirer som den fysiske eller juridiske personen tilbyr for shortsalg, og som er inngått før eller samtidig med shortsalg og angir en forfallsdato som sikrer at oppgjøret for shortsalg kan foretas på avtaletidspunktet,
  - c) gjenkjøpsavtaler: gjenkjøpsavtaler som omfatter minst det antall aksjer eller det beløp i statspapirer som den fysiske eller

juridiske personen tilbyr for shortsalg, og som er inngått før eller samtidig med shortsalg og angir en gjenkjøpsdato som sikrer at oppgjøret for shortsalg kan foretas på avtaletidspunktet,

- d) stående avtaler eller fornybare overenskomster: en avtale eller overenskomst som er inngått før eller samtidig med shortsalg og for et på forhånd fastsatt beløp i nærmere bestemte aksjer eller statspapirer, og som så lenge shortsalg varer omfatter minst det antall aksjer eller det beløp i statspapirer som den fysiske eller juridiske personen tilbyr for shortsalg, og som angir en leverings- eller forfallsdato som sikrer at oppgjøret for shortsalg kan foretas på avtaletidspunktet,
  - e) avtaler om tegningsretter: avtaler om tegningsretter der den fysiske eller juridiske personen har tegningsrett til nye aksjer fra samme utsteder og av samme klasse og som omfatter minst det antall aksjer som tilbys for shortsalg, forutsatt at den fysiske eller juridiske personen har rett til å motta aksjene senest når oppgjøret for shortsalg foretas,
  - f) andre krav eller avtaler som fører til levering av aksjer eller statspapirer: avtaler eller krav som omfatter minst det antall aksjer eller det beløp i statspapirer som den fysiske eller juridiske personen tilbyr for shortsalg, og som er inngått før eller samtidig med shortsalg og angir en leverings- eller forfallsdato som sikrer at oppgjøret for shortsalg kan foretas på avtaletidspunktet.
2. Motparten skal oversende avtalen, kontrakten eller kravet på et varig medium til den fysiske eller juridiske personen som dokumentasjon for at det foreligger en låneavtale eller et annet tvangskraftig krav.

Artikkel 6

Ordninger og tiltak som skal iverksettes i forbindelse med shortsalg av en aksje som er opptatt til notering på en handelsplass [Artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 236/2012]

1. I nr. 2–4 fastsettes de ordninger og tiltak som skal iverksettes i forbindelse med shortsalg av en aksje som er opptatt til notering på en handelsplass i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 236/2012.
2. Med standardlokaliseringsordninger og -tiltak menes ordninger, bekreftelser og tiltak som omfatter alle følgende elementer:

³ Se s. 1 i denne EUT.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) for lokaliseringsbekreftelser: en bekref- telse gitt av tredjemann før en fysisk eller juridisk persons shortsalg, om at tredje- mann anser det mulig å gjøre aksjene til- gjengelige for oppgjør i rett tid, idet det tas hensyn til det eventuelle salgsbeløpet og markedsforholdene, og som angir for hvil- ken periode aksjen er lokalisert,
  - b) for reservasjonsbekreftelser: en bekref- telse gitt av tredjemann før et shortsalg, om at tredjemann har reservert minst det antall aksjer som den berørte personen har anmo- det om.
3. Med standardlokaliseringsordninger og -tiltak for samme dag menes ordninger, bekreftelser og tiltak som omfatter alle følgende elementer:
- a) for anmodninger om bekreftelse: en anmod- ning fra den fysiske eller juridiske personen til tredjemann om en bekreftelse som fast- slår at shortsalg vil bli dekket av kjøp samme dag som shortsalg finner sted,
  - b) for lokaliseringsbekreftelser: en bekreftelse gitt av tredjemann før et shortsalg, om at tredjemann anser det mulig å gjøre aksjene tilgjengelige for oppgjør i rett tid, idet det tas hensyn til det eventuelle salgsbeløpet og markedsforholdene, og som angir for hvil- ken periode aksjen er lokalisert,
  - c) for bekreftelser om at aksjen er lett å låne eller kjøpe: en bekreftelse gitt av tredje- mann før et shortsalg, om at aksjen er lett å låne eller kjøpe i den relevante mengden, idet det tas hensyn til markedsforholdene og andre opplysninger som er tilgjengelige for vedkommende tredjemann om tilgan- gen til aksjene eller, dersom tredjemann ikke gir en slik bekreftelse, om at tredje- mann har reservert minst det antall aksjer som den fysiske eller juridiske personen har anmodet om,
  - d) for overvåking: et tilsagn fra den fysiske eller juridiske personen om å overvåke den delen av shortsalg som ikke er dekket av kjøp,
  - e) for ordre ved manglende dekning: et tilsagn fra den fysiske eller juridiske personen om at den dersom et shortsalg ikke dekkes av kjøp samme dag, umiddelbart vil gi tredjemann ordre om å skaffe aksjene som skal dekke shortsalg for å sikre oppgjør i rett tid.
4. Med avtaler og tiltak som gjelder en aksje som er lett å låne eller kjøpe, menes ordninger, bekreftelser og tiltak som omfatter følgende elementer, når den fysiske eller juridiske per- sonen gjennomfører et shortsalg av aksjer som oppfyller likviditetskravene i artikkel 22 i kom- misjonsforordning (EU) nr. 1287/2006⁴ eller andre aksjer som inngår i den nasjonale aksjeindeksen som den berørte vedkom- mende myndighet i hver medlemsstat har utpekt som den viktigste, og som er det under- liggende finansielle instrumentet for en deri- vatkontrakt som er opptatt til notering på en handelsplass:
- a) for lokaliseringsbekreftelser: en bekreftelse gitt av tredjemann før et shortsalg, om at tredjemann anser det mulig å gjøre aksjene tilgjengelige for oppgjør i rett tid, idet det tas hensyn til det eventuelle salgsbeløpet og markedsforholdene, og som angir for hvil- ken periode aksjen er lokalisert,
  - b) for bekreftelser om at aksjen er lett å låne eller kjøpe: en bekreftelse gitt av tredje- mann før et shortsalg, om at aksjen er lett å låne eller kjøpe i den relevante mengden, idet det tas hensyn til markedsforholdene og andre opplysninger som er tilgjengelige for vedkommende tredjemann om tilgan- gen til aksjene eller, dersom tredjemann ikke gir en slik bekreftelse, om at tredje- mann har reservert minst det antall aksjer som den fysiske eller juridiske personen har anmodet om, og
  - c) for dekningsordrer: når et gjennomført shortsalg ikke vil bli dekket gjennom kjøp eller lån, et tilsagn om at den fysiske eller juridiske personen umiddelbart vil gi tredje- mann ordre om å skaffe aksjene til dekning av shortsalg for å sikre oppgjør i rett tid.
5. Tredjemann skal oversende den fysiske eller juridiske personen ordningene, bekreftelsene og ordrene nevnt i nr. 2–4 på et varig medium som dokumentasjon for at de foreligger.

Artikkel 7

Ordninger med tredjemann i forbindelse med statspapirer [Artikkel 13 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 236/2012]

1. I nr. 2–5 fastsettes de ordninger som skal inn- gås med tredjemann i forbindelse statspapirer i henhold til artikkel 13 nr. 1 bokstav c) i for- ordning (EU) nr. 236/2012.
2. Med standardlokaliseringsordning for statspa- pirer menes en bekreftelse fra tredjemann før et shortsalg, om at tredjemann anser det mulig å gjøre statspapirene tilgjengelige for oppgjør i rett tid og i det antall den fysiske eller juridiske personen har anmodet om, idet det tas hensyn

⁴ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

til markedsforholdene, og som angir for hvilken periode aksjen er lokalisert.

3. Med tidsbegrenset bekreftelse menes en ordning der den fysiske eller juridiske personen underretter tredjemann om at shortsalget vil bli dekket av kjøp samme dag som shortsalget, og tredjemann før shortsalget bekrefter at han har en rimelig forventning om at statspapiret kan kjøpes i den relevante mengden, idet det tas hensyn til markedsforholdene og andre opplysninger som er tilgjengelige for vedkommende tredjemann om tilgangen til statspapirene den dagen shortsalget gjennomføres.
4. Med ubetinget bekreftelse av gjenkjøpsavtale menes en bekreftelse der tredjemann før shortsalget bekrefter at han har en rimelig forventning om at oppgjør kan finne sted på avtaletidspunktet som følge av at han deltar i en strukturbasert ordning som er opprettet eller drives av en sentralbank, et gjeldsforvaltningsorgan eller et oppgjørssystem for verdipapirer som gir ubetinget tilgang til de berørte statspapirene for et beløp som tilsvarer shortsalgets størrelse.
5. Med bekreftelse om at statspapiret er lett å kjøpe menes en bekreftelse gitt av tredjemann før et shortsalg, om at tredjemann har en rimelig forventning om at oppgjør kan finne sted på avtaletidspunktet ettersom det berørte statspapiret er lett å låne eller kjøpe i den relevante mengden, idet det tas hensyn til markedsforholdene og eventuelle andre opplysninger som er tilgjengelige for vedkommende tredjemann om tilgangen til statspapirene.
6. Tredjemann skal oversende den fysiske eller juridiske personen ordningene, bekreftelsene og ordrene nevnt i nr. 2–5 på et varig medium som dokumentasjon for at de foreligger.

Artikkel 8

Tredjemann som det inngås ordninger med

1. En tredjemann som det inngås ordninger med i henhold til artikkel 6 og 7, skal tilhøre en av følgende kategorier:
  - a) dersom det gjelder et verdipapirforetak: et verdipapirforetak som oppfyller kravene i nr. 2,
  - b) dersom det gjelder en sentral motpart: en sentral motpart som clearer de berørte aksjene eller statspapirene,
  - c) dersom det gjelder et oppgjørssystem for verdipapirer: et oppgjørssystem for verdipapirer som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF⁵, som gjør opp

betalingene i forbindelse med de berørte aksjene eller statspapirene,

- d) dersom det gjelder en sentralbank: en sentralbank som godtar de berørte aksjene eller statspapirene som sikkerhet eller gjennomfører åpne markeds- eller gjenkjøpstransaksjoner i forbindelse med de berørte aksjene eller statspapirene,
  - e) dersom det gjelder et nasjonalt gjeldsforvaltningsorgan: det nasjonale gjeldsforvaltningsorganet for den berørte utstederen av statspapirer,
  - f) enhver annen person som i henhold til unionsretten skal godkjennes eller registreres av et medlem av Det europeiske finanstilsynssystem, og som oppfyller kravene i nr. 2,
  - g) en person som er etablert i en tredjestat, er godkjent eller registrert og er omfattet av tilsyn av en myndighet i tredjestaten og oppfyller kravene i nr. 2, forutsatt at tredjestatens myndighet deltar i en egnet samarbeidsordning om utveksling av opplysninger med den berørte vedkommende myndighet.
2. For anvendelsen av nr. 1 bokstav a), f) og g) skal tredjemann oppfylle følgende krav:
    - a) delta i gjennomføringen av lån eller kjøp av berørte aksjer eller statspapirer,
    - b) framlegge dokumentasjon for slik deltakelse,
    - c) på anmodning kunne framlegge dokumentasjon, herunder statistisk, for sin evne til å levere eller håndtere leveringen av aksjer eller statspapirer på de datoer som er avtalt med motpartene.

Kapittel V

Bestemmelse av hovedhandelsplassen for unntaket [Artikkel 16 i forordning (EU) nr. 236/2012]

Artikkel 9

Dato og periode for beregninger av hovedhandelsplass

1. Berørte vedkommende myndigheter skal foreta alle beregninger for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje senest 35 kalenderdager før tidspunktet for anvendelse av forordning (EU) nr. 236/2012, for perioden mellom 1. januar 2010 og 31. desember 2011.
2. Senere beregninger skal foretas før 22. februar 2014 for perioden mellom 1. januar 2012 og 31.

⁵ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

desember 2013, og deretter hvert annet år for den påfølgende toårsperioden.

3. Dersom den berørte aksjen i hele toårsperioden ikke var opptatt til notering verken på handelsplassen i Unionen eller på tredjestatens handelsplass, skal beregningsperioden være den perioden da aksjen var opptatt til notering på begge handelsplassene samtidig.

Artikkel 10

Dato for melding til ESMA

Berørte vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om aksjer som har sin hovedhandelsplass utenfor Unionen, minst 35 kalenderdager før tidspunktet for anvendelse av forordning (EU) nr. 236/2012, og deretter dagen før den første handelsdag i mars hvert annet år, fra mars 2014.

Artikkel 11

Gyldighet av listen over aksjer som er unntatt

Listen over aksjer som har sin hovedhandelsplass utenfor Unionen, gjelder fra 1. april etter at ESMA har offentliggjort den, med unntak av den første listen ESMA offentliggjør, som gjelder fra tidspunktet for anvendelse av forordning (EU) nr. 236/2012.

Artikkel 12

Særskilte tilfeller der unntatte aksjer skal revideres

1. En berørt vedkommende myndighet som bestemmer om en aksjes hovedhandelsplass er utenfor Unionen, etter at en av omstendighetene nevnt i nr. 2 er inntruffet, skal sikre at
  - a) alle beregninger for å bestemme hovedhandelsplassen foretas snarest mulig etter at de relevante omstendighetene inntref-

fer, og for toårsperioden før beregningsdatoen,

- b) den underretter ESMA om hva den har bestemt snarest mulig og, dersom det er relevant, før tidspunktet for opptak til notering på en handelsplass i Unionen.

En endret liste gjelder fra dagen etter at den offentliggjøres av ESMA.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får anvendelse når
  - a) et selskaps aksjer fjernes permanent fra notering på hovedhandelsplassen utenfor Unionen,
  - b) et selskaps aksjer fjernes permanent fra notering på en hovedhandelsplass i Unionen,
  - c) aksjene i et selskap som tidligere var opptatt til notering på en handelsplass utenfor Unionen, opptas til notering på en handelsplass i Unionen.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 13

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012, unntatt artikkel 9–11, som får anvendelse fra datoen nevnt i første ledd.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. juni 2012.

For Kommisjonen

José Manuel Barroso

President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg I

Tabell 1.1 Offentliggjøring av betydelige korte nettoposisjoner (artikkel 2)

Posisjonsinnehaver	Utsteders navn	ISIN	Kort nettoposisjon (%)	Dato da posisjonen ble opprettet, endret eller lukket (åååå-mm-dd)
--------------------	----------------	------	------------------------	--

Vedlegg II

Tabell 1.2 Format for opplysningene som hvert kvartal skal oversendes til ESMA (artikkel 3)

Opplysninger	Format
1. Identifisering av utsteder	For aksjer: Fullstendig navn på foretaket som har aksjer opptatt til notering på en handelsplass For statspapirer: Utsteders fullstendige navn For udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer: Offentlig utsteders fullstendige navn
2. ISIN	Bare for aksjer: ISIN for utsteders hovedklasse av ordinære aksjer. Dersom ingen ordinære aksjer er opptatt til notering, ISIN for klassen av preferanseaksjer (eller for hovedklassen av preferanseaksjer som er opptatt til notering, dersom det finnes flere klasser av slike aksjer)
3. Landkode	Landkode på to bokstaver for offentlig utsteder i samsvar med ISO-standard 3166-1
4. Posisjonsdato	Dato for melding av posisjonen. Format i samsvar med ISO-standard 8601:2004 (åååå-mm-dd)
5. Daglig aggregert kort nettoposisjon for aksjer i den viktigste nasjonale aksjeindeksen	Prosenttall avrundet til to desimaler
6. Aggregert kort nettoposisjon i andre aksjer ved utgangen av kvartalet	Prosenttall avrundet til to desimaler
7. Daglig aggregerte korte nettoposisjoner i statspapirer	Tilsvarende nominelt beløp i euro
8. Daglig aggregerte udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler fra en offentlig utsteder	Tilsvarende nominelt beløp i euro

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 918/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til definisjoner, beregning av korte nettoposisjoner, dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensninger, betydelige verdifall for finansielle instrumenter og uønskede hendelser

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹, særlig artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 7 nr. 3, artikkel 13 nr. 4, artikkel 23 nr. 7 og artikkel 30, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EU) nr. 236/2012 pålegger visse tiltak når det gjelder shortsalg og kredittbytteavtaler. I artikkel 42 i forordning (EU) nr. 236/2012 gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å utfylle bestemmelsene i nevnte forordning i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Denne delegerte rettsakt utfyller og endrer visse ikke-grunnleggende bestemmelser.
- 2) Bestemmelsene i denne forordning er nært forbundet med hverandre ettersom tersklene for melding og offentliggjøring og fastsettelse av udekkede kredittbytteavtaler avhenger av definisjonene og metodene for beregning av korte posisjoner samtidig som bestemmelsene om betydelige verdifall for finansielle instrumenter og fall i likviditeten i markedene for statspapirer og fastsettelse av uønskede hendelser er uløselig knyttet til hverandre. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene om shortsalg som bør tre i kraft samtidig, er det hensiktsmessig å samle alle bestemmel-

sene som kreves i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012, i én enkelt forordning.

- 3) Forordning (EU) nr. 236/2012 inneholder visse definisjoner. Av klarhet- og rettssikkerhetshensyn bør det fastsettes ytterligere utfyllende bestemmelser når det gjelder definisjonene i artikkel 2 nr. 1, særlig med hensyn til når en fysisk eller juridisk person anses for å eie et finansielt instrument i henhold til definisjonen av shortsalg, og en nærmere presisering av når en fysisk eller juridisk person anses for å «inneha» en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012. Presiseringene er valgt for å sikre at forordning (EU) nr. 236/2012 har den tilskittede virkning på en ensartet måte til tross for den ulike tilnærmingen i medlemsstatenes lovgivning. Begrepene eierskap og innehav når det gjelder verdipapirer, er ikke harmonisert i medlemsstatene, men bestemmelsene i forordning (EU) nr. 236/2012 er bare ment å gjelde for shortsalg, uten at dette berører en eventuell framtidig rettslig utvikling, som for eksempel harmonisering av lovgivningen.
- 4) Forordning (EU) nr. 236/2012 pålegger begrensninger og forpliktelser, for eksempel meldingskrav og krav til offentliggjøring, på fysiske og juridiske personer som innehar eller inngår korte nettoposisjoner i aktiva og statspapirer. Lange og korte posisjoner i aksjer og statspapirer kan innehas og verdsettes på ulike måter. For å sikre en ensartet metode og for at tiltakene med hensyn til korte posisjoner i aksjer og statspapirer skal få den ønskede virkning, er det derfor nødvendig å angi ytterligere hvordan korte nettoposisjoner bør beregnes.

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Shortsalg kan skje gjennom enkeltinstrumenter eller gjennom grupper av statspapirer, og det er derfor nødvendig å angi nærmere hvordan shortsalg gjennom grupper inngår i disse beregningene. For å sikre en solid metode for beregning av korte nettoposisjoner i aksjer bør definisjonen av lange posisjoner være mer restriktiv enn definisjonen av korte posisjoner. Ettersom verdien av enkelte finansielle instrumenter avhenger av variasjoner i prisen på underliggende instrumenter, er det nødvendig å angi hvordan dette skal tas i betraktning. Metoden med deltajustering angis ettersom denne metoden er en allment godkjent praksis.

- 5) Korte nettoposisjoner beregnes på grunnlag av lange og korte posisjoner som innehas av en fysisk eller juridisk person. Lange og korte posisjoner kan likevel innehas av ulike enheter innenfor en gruppe eller i ulike fond som forvaltes av en fondsforvalter. Store korte nettoposisjoner kan skjules ved at de fordeles mellom enheter innenfor en gruppe eller mellom ulike fond. For å redusere risikoen for at bestemmelsene omgås, og for å sikre at meldinger og rapportering av korte posisjoner gir et nøyaktig og rettvisende bilde, kreves det mer detaljerte bestemmelser om hvordan korte nettoposisjoner bør beregnes for enheter innenfor en gruppe og for fondsforvaltere. For å gjennomføre disse bestemmelsene er det nødvendig å definere begrepet investeringsstrategi for å presisere hvilke enheters korte posisjoner i en gruppe og hvilke fonds korte posisjoner som bør legges sammen. Det er også nødvendig å definere forvaltningsvirksomhet for å klargjøre hvilke fonds korte posisjoner som bør legges sammen. For å sikre at meldingene gjøres, er det nødvendig å angi hvilke enheter innenfor en gruppe eller i ulike fond som skal foreta beregningene og avgi meldingene.
- 6) Forordning (EU) nr. 236/2012 innfører begrensninger med hensyn til gjennomføring av transaksjoner med udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, men tillater at transaksjoner med dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer inngås med henblikk på legitime sikringsformål. Et bredt spekter av eiendeler og forpliktelser kan sikres ved hjelp av kredittbytteavtaler for statspapirer, men det kan i mange tilfeller være vanskelig å skille mellom legitim sikring og spekulasjon. Det er derfor nødvendig å angi nærmere de tilfeller der en kredittbytteavtale for statspapirer kan anses som dekket. Der det er nødvendig å angi et kvantitativt mål på korrelasjon på et ensartet

grunnlag, bør en enkel, allment akseptert og forstått metode anvendes, for eksempel Pearsons korrelasjonskoeffisient, beregnet som samvariansen mellom to variabler dividert med produktet av deres standardavvik. Å skape en perfekt sikring gjennom en kombinasjon av eiendeler og forpliktelser er i praksis vanskelig på grunn av eiendelenes og forpliktelsenes ulike kjennetegn og volatiliteten når det gjelder deres verdier. Ettersom forordning (EU) nr. 236/2012 krever en forholdsmessig tilnærming til tiltak, er det ved definisjon av en udekket kredittbytteavtale nødvendig å angi hvordan en forholdsmessig tilnærming bør anvendes på eiendeler og forpliktelser som sikres gjennom en dekket kredittbytteavtale. Selv om forordning (EU) nr. 236/2012 ikke fastsetter at det må være en bestemt grad av korrelasjon for en dekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, er det nødvendig å angi at korrelasjonen bør være av betydning.

- 7) Forordning (EU) nr. 236/2012 krever at en fysisk eller juridisk person som innehar en kort nettoposisjon i statspapirer som overstiger en terskel, bør underrette den berørte vedkommende myndighet om disse posisjoner. Det kreves derfor en hensiktsmessig nærmere angivelse av denne terskelen. Det bør ikke kreves melding av ubetydelige verdier som ikke vil ha noen betydelig innvirkning på det berørte statspapirmarkedet, og terskelen bør ta hensyn til blant annet likviditeten på hvert enkelt obligasjonsmarked og beholdningen av utestående statspapirer samt målene med dette tiltak.
- 8) Dataene som kreves for å beregne tersklene for melding av korte nettoposisjoner i utstedte statspapirer, vil ikke være tilgjengelig på datoen for denne forordnings ikrafttredelse. De to kriterier som anvendes til å fastsette de første tersklene for melding på offentliggjøringsdatoen, bør derfor for det første være den offentlige utsteders samlede beløp for utestående utstedte statspapirer og for det annet forekomsten av et likvid terminmarked for det berørte statspapir. Det bør vedtas reviderte terskler når det foreligger relevante data for alle kriterier.
- 9) Når likviditeten på et marked for statspapirer faller under en viss terskel, kan begrensningene for investorer som foretar et udekket shortsalg av statspapirer, midlertidig oppheves for å stimulere likviditeten på dette markedet. Dersom det skjer et betydelig fall i verdien av et finansielt instrument på en handelsplass, kan

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- vedkommende myndigheter forby eller begrense shortsalg eller på annen måte begrense transaksjoner med dette instrumentet. Det finnes et bredt spekter av instrumenter, og det er nødvendig å fastsette terskelverdien for hver av de ulike klassene av finansielle instrumenter på bakgrunn av forskjellene mellom instrumentene og de ulike gradene av volatilitet på deres respektive markeder.
- 10) Det er i denne forordning ikke fastsatt noen terskel for et betydelig fall i verdien av prisen på en andel i et notert investeringsforetak, med unntak av børsomsatte fond som er investeringsforetak, for selv om prisen fritt kan variere på handelsplassen, er den underlagt en bestemmelse i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)² som holder prisene nær investeringsforetakets netto andelsverdi. Det er ikke fastsatt noen terskel for et betydelig fall i verdien av andre derivater enn dem som er angitt i denne forordning.
- 11) Denne forordning klargjør fullmaktene til både de berørte vedkommende myndigheter og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA), som er opprettet og utøver sin myndighet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010³ med hensyn til uønskede hendelser og ugunstig utvikling. Det kreves en liste over disse hendelser for å sikre en konsekvent metode og for at hensiktsmessige tiltak lett skal kunne treffes ved uønskede hendelser eller ugunstig utvikling.
- 12) Av hensyn til rettsikkerheten bør denne forordning tre i kraft samme dag som Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 919/2012⁴ –
- artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av definisjonene av eierskap og shortsalg,
  - artikkel 3 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av tilfeller av og metoden for beregning av korte nettoposisjoner og definisjonen av innehav,
  - artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer og beregningsmetoder for grupper og fondsforvaltningsvirksomhet,
  - artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av tersklene for melding for betydelige korte posisjoner i statspapirer,
  - artikkel 13 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av likviditetsterskel for oppheving av begrensningene for shortsalg av statspapirer,
  - artikkel 23 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av betydningen av betydelige fall i verdien av andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer,
  - artikkel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av kriterier og faktorer som skal tas i betraktning ved fastsettelse av i hvilke tilfeller uønskede hendelser eller ugunstig utvikling nevnt i artikkel 18–21 og artikkel 27 og truslene nevnt i artikkel 28 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 236/2012 oppstår.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «gruppe» de rettssubjekter som er kontrollerte foretak i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF⁵, og den fysiske eller juridiske person som kontrollerer slikt foretak,
- b) «overnasjonal utsteder» en utsteder i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav d) i), iv), v) og vi) i forordning (EU) nr. 236/2012.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter nærmere bestemmelser som utfyller følgende artikler i forordning (EU) nr. 236/2012:

² EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

³ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

⁴ EUT L 274 av 9.10.2012, s 16.

⁵ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kapittel II

Nærmere presisering av definisjonene i henhold til artikkel 2 nr. 2 og artikkel 3 nr. 7 bokstav a)

Artikkel 3

Presisering av begrepet «eierskap» og definisjon av et shortsalg

1. Med henblikk på definisjonen av shortsalg skal fastsettelsen, dersom det er relevant, av hvorvidt en fysisk eller juridisk person anses å eie et finansielt instrument når det foreligger et rettslig eller reelt eierskap av dette, gjøres i samsvar med den lovgivning som gjelder for shortsalg av aksjen eller gjeldsinstrumentet. Dersom fysiske eller juridiske personer er de reelle eierne av en aksje eller et gjeldsinstrument, skal aksjen eller gjeldsinstrumentet anses å eies av den siste reelle eier, også når aksjen eller gjeldsinstrumentet innehas av en forvalter. I henhold til denne artikkel skal den reelle eier være investoren som påtar seg den økonomiske risikoen ved å anskaffe et finansielt instrument.
2. Ved anvendelse av artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i, ii) og iii) i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter «shortsalg» som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012, ikke
  - a) salg av finansielle instrumenter som er overført i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer eller en gjenkjøpsavtale, forutsatt at verdipapirene returneres, eller overdrageren tilbakekaller verdipapirene slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,
  - b) salg av et finansielt instrument av en fysisk eller juridisk person som har kjøpt det finansielle instrumentet før salget, men som ikke har overtatt det på salgstidspunktet, forutsatt at det finansielle instrumentet vil bli levert i tilstrekkelig tid til at oppgjøret kan skje til avtalt tidspunkt,
  - c) salg av et finansielt instrument av en fysisk eller juridisk person som har utøvd en opsjon eller et tilsvarende krav på nevnte finansielle instrument, forutsatt at det finansielle instrumentet vil bli levert i tilstrekkelig tid til at oppgjøret kan skje til avtalt tidspunkt.

Artikkel 4

Innehav

En naturlig eller juridisk person anses å inneha en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 236/2012 i følgende tilfeller:

- a) den naturlige eller juridiske personen eier aksjen eller gjeldsinstrumentet i samsvar med artikkel 3 nr. 1,
- b) det foreligger et tvangskraftig krav om overføring av eierskapet til aksjen eller gjeldsinstrumentet til den naturlige eller juridiske personen i samsvar med den lovgivning som gjelder for det berørte salget.

Kapittel III

Korte nettoposisjoner i henhold til artikkel 3 nr. 7 bokstav b)

Artikkel 5

Korte nettoposisjoner i aksjer — lange posisjoner

1. Innehav av en aksje gjennom en lang posisjon i en gruppe aksjer skal, når det gjelder den berørte aksjen, også tas i betraktning i den grad den berørte aksjen er representert i gruppen.
2. Med eksponering gjennom et annet finansielt instrument enn den aksjen som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen på aksjen stiger som angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012, menes enhver eksponering mot aksjekapital gjennom et eller flere av instrumentene oppført i vedlegg I del I. Eksponeringen nevnt i første ledd avhenger av verdien av den aksjen som en kort nettoposisjon skal beregnes for, og som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien av aksjen stiger.

Artikkel 6

Korte nettoposisjoner i aksjer — korte posisjoner

1. Et shortsalg av en aksje gjennom shortsalg av en gruppe aksjer skal, når det gjelder den berørte aksjen, også tas i betraktning i den grad den berørte aksjen er representert i gruppen.
2. I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal en posisjon i et finansielt instrument, herunder instrumentene oppført i vedlegg I del 1, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på aksjen faller, tas i betraktning ved beregning av den korte posisjonen.

Artikkel 7

Korte nettoposisjoner i aksjer — allment

Det skal ved beregning av korte nettoposisjoner som nevnt i artikkel 5 og 6 tas hensyn til følgende kriterier:

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) det er irrelevant om det er avtalt kontant oppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler,
- b) korte posisjoner i finansielle instrumenter som fører til en fordring i aksjer som ikke er utstedt, samt tegningsretter, konvertible obligasjoner og andre tilsvarende instrumenter skal ved beregning av en kort nettoposisjon ikke betraktes som korte posisjoner.

Artikkel 8

Korte nettoposisjoner i statspapirer — lange posisjoner

1. I denne artikkel og vedlegg II menes med prissetting avkastningen, men dersom det ikke finnes noen avkastning for noen av de berørte eiendelene eller forpliktelsene eller avkastningen ikke egner seg som kriterium for å sammenligne de berørte eiendelene eller forpliktelsene, menes prisen. Innehav av statspapirer gjennom en lang posisjon i en gruppe av statspapirer fra ulike offentlige utsteder skal, når det gjelder nevnte statspapirer, også tas i betraktning i den grad nevnte statspapirer er representert i gruppen.
2. I henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012 menes med eksponering gjennom et annet instrument enn statspapiret som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen på statspapiret stiger, all eksponering gjennom et eller flere av instrumentene oppført i vedlegg I del 2, forutsatt at deres verdi avhenger av verdien på det statspapiret som den korte nettoposisjonen skal beregnes for, og som gir en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på statspapiret stiger.
3. Forutsatt at de alltid er høyt korrelert i samsvar med artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 og nr. 4 og 5, skal alle nettoinnhav av statspapirer fra en offentlig utsteder som er høyt korrelert med kursen på statspapirene i en kort posisjon, medtas ved beregning av den lange posisjonen. Statspapirer fra tredjestatsutsteder skal ikke medtas.
4. For eiendeler med et likvid marked skal korrelasjonen mellom kursen på et gjeldsinstrument fra en annen offentlig utsteder og kursen på gjeldsinstrumentet fra den aktuelle offentlige utsteder måles på grunnlag av historiske data ved bruk av daglig akkumulerte veide data for den siste 12-månedersperioden før posisjonen i statspapiret. Når det gjelder eiendeler som det ikke finnes noe likvid marked for, eller dersom prishistorikken går mindre enn 12 m

der tilbake, brukes et hensiktsmessig alternativ med tilsvarende varighet.

5. I henhold til artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal et gjeldsinstrument og et utstedt statspapir anses å ha høy korrelasjon dersom Pearsons korrelasjonskoeffisient er på minst 80 % mellom prisen på gjeldsinstrumentet fra en annen offentlig utsteder og prisen på det aktuelle statspapiret for den berørte periode.
6. Dersom posisjonen beregnet på grunnlag av et glidende 12-månedersgjennomsnitt ikke lenger er høyt korrelert, skal statspapiret fra den tidligere høyt korrelerte offentlige utstederen ikke lenger tas i betraktning ved beregning av en lang posisjon. Posisjonene skal likevel ikke anses å lenger være høyt korrelert dersom korrelasjonsnivået for statspapiret midlertidig, i en periode på høyst tre måneder, faller under nivået fastsatt i nr. 4, forutsatt at korrelasjonskoeffisienten er på minst 60 % i hele tremånedersperioden.
7. Ved beregning av korte nettoposisjoner skal det være irrelevant om det er avtalt kontant oppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler.

Artikkel 9

Korte nettoposisjoner i statspapirer – korte posisjoner

1. Shortsalg av statspapirer gjennom salg av en gruppe av statspapirer skal når det gjelder de berørte statspapirer, også tas i betraktning i den grad de berørte statspapirer er representert i gruppen.
2. I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal en posisjon i et instrument, herunder instrumentene oppført i artikkel 8 nr. 2, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på statspapiret faller, tas i betraktning ved beregning av den korte posisjonen.
3. Enhver kredittbytteavtale for statspapirer tilknyttet en offentlig utsteder, skal medtas ved beregning av korte nettoposisjoner i nevnte statspapirer. Salg av kredittbytteavtaler for statspapirer skal anses som lange posisjoner, og kjøp av kredittbytteavtaler for statspapirer skal anses som korte posisjoner.
4. Dersom en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer sikrer en annen risiko enn de tilknyttede statspapirer, kan verdien av den sikrede risiko ikke anses som en lang posisjon ved beregning av om en fysisk eller juridisk

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

person har en kort nettoposisjon i de utstedte statspapirene fra en offentlig utsteder.

5. Ved beregning av korte nettoposisjoner er det irrelevant om det er avtalt kontant oppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler.

Artikkel 10

Metode for beregning av korte nettoposisjoner i aksjer

1. Ved beregning av den korte nettoposisjonen i aksjer i henhold til artikkel 3 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal den deltajusterte modellen for aksjer fastsatt i vedlegg II brukes.
2. Alle beregninger som en fysisk eller juridisk person gjør av en lang og kort posisjon i de samme aksjer, skal gjøres med samme metoder.
3. Beregningen av korte nettoposisjoner skal ta hensyn til transaksjoner i alle finansielle instrumenter, på eller utenfor en handelsplass, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på aksjen endres.

Artikkel 11

Beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer

1. I henhold til artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal det ved beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer tas hensyn til transaksjoner med alle finansielle instrumenter som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller avkastningen på statspapiret endrer seg. Den deltajusterte modellen for statspapirer fastsatt i vedlegg II skal brukes.
2. I samsvar med artikkel 3 nr. 6 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal posisjoner beregnes for hver enkelt offentlig utsteder der en fysisk eller juridisk person innehar en kort posisjon.

Kapittel IV

Korte nettoposisjoner i fond eller grupper i henhold til artikkel 3 nr. 7 bokstav c)

Artikkel 12

Metode for beregning av posisjoner for forvaltningsvirksomhet knyttet til flere fond eller forvaltede porteføljer

1. Beregning av den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder skal gjøres i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 for hvert fond, uavhengig

av dets juridiske form, og for hver forvaltet portefølje.

2. I artikkel 12 og 13 menes med:
  - a) «investeringsstrategi» en strategi som brukes av en forvaltningsenhet med hensyn til en bestemt utsteder, og som har som mål å ta enten en kort eller en lang nettoposisjon gjennom transaksjoner i ulike finansielle instrumenter som er utstedt av eller er knyttet til denne utstederen,
  - b) «forvaltningsvirksomhet» forvaltning av fond uavhengig av deres juridiske form, og forvaltning av porteføljer på skjønnsmessig grunnlag i samsvar med fullmakter gitt av kunder, dersom porteføljene omfatter ett eller flere finansielle instrumenter,
  - c) «forvaltningsenhet» en juridisk person eller enhet, herunder en seksjon, enhet eller avdeling som på skjønnsmessig grunnlag forvalter fond eller porteføljer i henhold til en fullmakt.
3. Forvaltningsenheten skal legge sammen korte nettoposisjoner som tilhører fondene og porteføljene den forvalter, og som den bruker samme investeringsstrategi for i tilknytning til en bestemt utsteder.
4. Når ovennevnte metode anvendes, skal forvaltningsenheten
  - a) ta hensyn til posisjoner som tilhører fond og porteføljer hvis forvaltning er utkontraktert fra tredjemann,
  - a) utelukke posisjoner som tilhører fond og porteføljer hvis forvaltning den har utkontraktert til tredjemann.

Forvaltningsenheten skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen som følger av nr. 3 og 4 når den når eller overskrider en relevant terskel for melding eller offentliggjøring i samsvar med artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012.
5. Dersom en enkelt juridisk enhet utfører forvaltningsvirksomhet sammen med annen virksomhet enn forvaltning, skal den anvende metoden beskrevet i nr. 1–3 bare på sin forvaltningsvirksomhet, og rapportere og offentliggjøre de korte nettoposisjonene dette gir.
6. For annen virksomhet enn forvaltning som medfører at enheten innehar korte posisjoner for egen regning, skal den enkelte juridiske enhet beregne den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 og rapportere og offentliggjøre de korte nettoposisjonene dette gir.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 13

Metode for beregning av posisjoner for juridiske enheter i en gruppe som har lange eller korte posisjoner i en bestemt utsteder

1. Beregning av den korte nettoposisjonen skal gjøres i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 for hver juridiske enhet gruppen består av. Den berørte juridiske enhet, eller på dens vegne, gruppen som den tilhører, skal rapportere og offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder når den når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring. Dersom en eller flere juridiske personer i gruppen er forvaltningsenheter, skal de anvende metoden beskrevet i artikkel 12 nr. 1–4 når det gjelder fonds- og porteføljeforvaltningsvirksomhet.
2. Korte og lange nettoposisjoner for alle juridiske enheter som inngår i gruppen, skal legges sammen og avregnes, med unntak av posisjonene for forvaltningsenheter som utfører forvaltningsvirksomhet. Gruppen skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder når den når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring.
3. Når en kort nettoposisjon når eller overskrider terskelen for melding i samsvar med artikkel 5 eller terskelen for offentliggjøring i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal en juridisk enhet i gruppen i samsvar med artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012 rapportere og offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder beregnet i samsvar med nr. 1, forutsatt at ingen kort nettoposisjon på gruppenivå beregnet i samsvar med nr. 2, når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring. En juridisk enhet som er utpekt for dette formål, skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen på gruppenivå i en bestemt utsteder beregnet i samsvar med nr. 2, når
  - i) en terskel for melding eller offentliggjøring ikke nås eller overskrides av en juridisk enhet i gruppen,
  - ii) en terskel for melding eller offentliggjøring nås eller overskrides samtidig av både selve gruppen og en juridisk enhet som inngår i gruppen.

Kapittel V

Dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer i henhold til artikkel 4 nr. 2

Artikkel 14

Tilfeller som ikke utgjør udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer

1. I følgende tilfeller skal en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012:
  - a) Når det gjelder sikring i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012, skal en kredittbytteavtale for statspapirer ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, og skal fungere som sikkerhet mot risikoen for et fall i verdien av de eiendelene eller forpliktelsene som er korrelert med risikoen for kursfall for de statspapirene kredittbytteavtalen er tilknyttet, der eiendelene eller forpliktelsene gjelder enheter i offentlig eller privat sektor i samme medlemsstat.
  - b) En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer der eiendelene eller forpliktelsene gjelder enheter i offentlig eller privat sektor i samme medlemsstat som den offentlige utstederen av kredittbytteavtalen, skal ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012 dersom den
    - i) viser til en medlemsstat, herunder ministerier, organer eller spesialforetak i medlemsstaten, eller dersom medlemsstaten er en forbundsstat, en av de stater som utgjør forbundsstaten,
    - ii) brukes til å sikre eiendeler eller forpliktelser som oppfyller kravet til korrelasjon angitt i artikkel 18.
  - c) En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer der eiendelene eller forpliktelsene gjelder en offentlig utsteder som den offentlige utstederen som bytteavtalen viser til, er garantist for eller aksjonær i, skal ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012 dersom den
    - i) viser til en medlemsstat,
    - ii) brukes til å sikre eiendeler eller forpliktelser som oppfyller kravet til korrelasjon angitt i artikkel 18.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. I henhold til nr. 1 bokstav a) skal det være en forbindelse mellom verdien av den eiendelen eller forpliktelsen som sikres, og verdien av det tilknyttede statspapir, som angitt i artikkel 18.

Artikkel 15

Tilfeller som ikke utgjør en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer når debitor er etablert eller har eiendeler eller forpliktelser i flere medlemsstater

1. Dersom debitor, eller dennes motpart, til en eiendel eller forpliktelse er etablert i flere medlemsstater, skal en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer i følgende tilfeller ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, forutsatt at kravet til korrelasjon i artikkel 18 i denne forordning i hvert enkelt tilfelle er oppfylt:
  - a) dersom det finnes et morselskap i en medlemsstat og et datterselskap i en annen medlemsstat, og dersom datterselskapet er innvilget et lån. Dersom morselskapet gir datterselskapet en eksplisitt eller implisitt kredittstøtte, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer i morselskapets medlemsstat snarere enn i datterselskapets,
  - b) dersom et morholdingselskap eier eller kontrollerer et datterselskap i en annen medlemsstat. Dersom morselskapet har utstedt obligasjonen, men eiendelene og inntektene som sikres, eies av datterselskapet, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer tilknyttet datterselskapets medlemsstat,
  - c) for å sikre eksponeringen mot et selskap i en medlemsstat som har investert i en annen medlemsstats statspapirer på en slik måte at selskapet vil bli særlig hardt rammet ved et betydelig fall i verdien på statspapirene i den andre medlemsstaten, forutsatt at selskapet er etablert i begge medlemsstater. Dersom korrelasjonen mellom denne risikoen og den andre medlemsstatens statspapirer er høyere enn korrelasjonen mellom denne risikoen og statspapirene i den medlemsstaten der selskapet er etablert, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer tilknyttet den andre medlemsstaten.
2. En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer skal i følgende tilfeller ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr.

1 i forordning (EU) nr. 236/2012, forutsatt at kravet til korrelasjon i artikkel 18 i denne forordning i hvert enkelt tilfelle er oppfylt:

- a) dersom debitor, eller dennes motpart, til en eiendel eller forpliktelse som sikres, er et selskap som har virksomhet i hele Unionen, eller dersom engasjementet som sikres, gjelder Unionen eller de medlemsstatene som har euro som valuta, skal det være tillatt å sikre eksponeringen med hensiktsmessige kredittbytteavtaler for statspapirer som er indeksert på europeisk plan eller euroområdeplan,
- b) dersom motparten til en eiendel eller forpliktelse som sikres, er en overnasjonal utsteder, skal det være tillatt å sikre motpartsrisikoen med en hensiktsmessig gruppe av kredittbytteavtaler for statspapirer som er knyttet til den berørte enhets garantister eller aksjonærer.

Artikkel 16

Begrunnelse for udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer

Enhver fysisk eller juridisk person som inngår en posisjon i en kredittbytteavtale for et statspapir, skal på anmodning fra vedkommende myndighet

- a) overfor denne vedkommende myndighet redegjøre for hvilket av vilkårene fastsatt i artikkel 15 som var oppfylt da posisjonen ble inngått,
- b) overfor nevnte vedkommende myndighet godtgjøre at kravet til korrelasjon i artikkel 18 og kravene om forholdsmessighet i artikkel 19 med hensyn til nevnte posisjon i kredittbytteavtalen for statspapirer til enhver tid er oppfylt så lenge kredittbytteavtalen innehas.

Artikkel 17

Sikrede eiendeler og forpliktelser

En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer kan benyttes til å sikre eiendeler og forpliktelser i følgende tilfeller, forutsatt at vilkårene angitt i artikkel 15 og 18 og i forordning (EU) nr. 236/2012 er oppfylt:

- a) en lang posisjon i den berørte utsteders statspapirer,
- b) enhver posisjon eller portefølje som brukes i forbindelse med sikring av eksponeringer mot den offentlige utsteder som kredittbytteavtalene er tilknyttet,
- c) enhver eiendel eller forpliktelse som gjelder enheter i offentlig sektor i den medlemsstaten hvis statspapirer inngår i kredittbytteavtalen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dette omfatter eksponeringer mot sentrale, regionale og lokale forvaltninger, enheter i offentlig sektor og eksponeringer som garanteres gjennom en slik enhet, og kan omfatte finansielle kontrakter, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser og rente- eller valutabytteavtaler der kredittbytteavtalen for statspapirer benyttes som et verktøy for å håndtere motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansielle kontrakter og utenrikshandelsavtaler,

- d) eksponeringer mot enheter i privat sektor etablert i den medlemsstaten som inngår i kredittbytteavtalen for statspapirer. De berørte eksponeringer omfatter men er ikke begrenset til lån, motpartskredittrisiko (herunder mulige eksponeringer når det kreves lovfestet kapital for en slik eksponering), fordringer og garantier. Eiendelene og forpliktelsene bør omfatte men ikke være begrenset til finansielle kontrakter, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser, rente- eller valutabytteavtaler der kredittbytteavtalen for statspapirer benyttes som et verktøy for å håndtere motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansielle kontrakter og utenrikshandelsavtaler,
- e) alle indirekte eksponeringer mot en av enhetene over, som forekommer gjennom eksponering mot indekser, fond eller spesialforetak.

Artikkel 18

Krav til korrelasjon

1. Kravet til korrelasjon nevnt i dette kapittel anses som oppfylt i følgende tilfeller:
  - a) det kvantitative kravet til korrelasjon er oppfylt med en Pearsons korrelasjonskoeffisient på minst 70 % mellom prisen på eiendelene eller forpliktelsene og kursen på statspapiret beregnet på grunnlag av historiske data ved bruk av data for handelsdagene i en periode på minst 12 måneder umiddelbart før den dagen posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer blir inngått,
  - b) det kvalitative kravet til korrelasjon er oppfylt når graden av korrelasjon er av betydning, det vil si at korrelasjonen bygger på relevante data og ikke er uttrykk for et midlertidig avhengighetsforhold. Korrelasjonen skal beregnes på grunnlag av historiske data ved bruk av data for handelsdagene i en periode på minst 12 måneder umiddelbart før den dagen posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer inngås, veid mot den siste tiden. Det skal

brukes en annen tidsramme dersom det godtgjøres at de rådende forhold i denne perioden tilsvarte forholdene som rådet på det tidspunkt posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer ble inngått, eller som vil råde i perioden eksponeringen sikres. For eiendeler som det ikke finnes noe likvid marked for, eller hvis prishistorikk ikke går tilstrekkelig langt tilbake, anvendes et hensiktsmessig alternativ.

2. Kravet til korrelasjon i nr. 1 skal anses som oppfylt dersom det kan godtgjøres at
  - a) eksponeringen som sikres, gjelder et foretak som eies av den offentlige utstederen, eller der den offentlige utstederen eier mer enn halvparten av den stemmeberettigede aksjekapitalen, eller hvis gjeld garanteres av den offentlige utstederen,
  - b) eksponeringen som sikres, gjelder en regional, lokal eller kommunal myndighet i medlemsstaten,
  - c) eksponeringen som sikres, gjelder et foretak hvis kontantstrømmer i høy grad avhenger av kontrakter fra en offentlig utsteder eller et prosjekt som finansieres eller i høy grad finansieres eller garanteres av en offentlig utsteder, som for eksempel et infrastrukturprosjekt.
3. På anmodning fra den berørte vedkommende myndighet skal den berørte part dokumentere at kravet til korrelasjon ble oppfylt på det tidspunktet da posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer ble inngått.

Artikkel 19

Forholdsmessighet

1. Når det skal bestemmes om størrelsen på posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer står i forhold til størrelsen på eksponeringene som sikres, dersom perfekt sikring ikke er mulig, kreves det ikke nøyaktig sammenfall; en begrenset overdekning tillates i henhold til nr. 2. Den berørte part skal på anmodning redegjøre overfor vedkommende myndighet hvorfor nøyaktig sammenfall ikke var mulig.
2. Når det kan begrunnes ut fra arten av de eiendeler og forpliktelser som sikres, og deres forhold til verdien av den offentlige utstederens forpliktelser som omfattes av kredittbytteavtalen, skal det settes en høyere verdi på kredittbytteavtalen for å sikre en viss eksponeringsverdi. Dette skal likevel tillates bare dersom det kan vises at kredittbytteavtalen for statspapirer må ha en større verdi for å dekke en

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

relevant grad av risiko i forbindelse med referanseporteføljen, idet det tas hensyn til følgende faktorer:

- a) størrelsen på den nominelle posisjonen,
  - b) eksponeringenes følsomhet for den offentlige utstederens forpliktelser som omfattes av kredittbytteavtalen,
  - c) om den berørte sikringsstrategien er dynamisk eller statisk.
3. Innehaveren av posisjonen er ansvarlig for å sikre at dens posisjon i kredittbytteavtalen for statspapirer til enhver tid er forholdsmessig, og at varigheten av posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer, med tanke på de rådende markedskonvensjoner og likviditet, ligger så tett som mulig inntil varigheten av de sikrede eksponeringene eller den perioden der personen akter å inneha eksponeringen. Dersom eksponeringene som sikres med en posisjon i en kredittbytteavtale avvikes eller innløses, skal de enten erstattes av tilsvarende eksponeringer eller posisjonen i kredittbytteavtalen reduseres eller på annen måte avhendes.
  4. Dersom en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer var dekket da den ble inngått, skal den ikke da behandles som udekket dersom den eneste grunnen til at posisjonen blir uten dekning, er svingninger i markedsverdien av de sikrede eksponeringene eller verdien av kredittbytteavtalen for statspapirer.
  5. Dersom partene godtar en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer som følge av sine forpliktelser som medlemmer av en sentral motpart som klarerer transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer, og som følge av anvendelsen av denne sentrale motparts regler, skal denne posisjonen under alle omstendigheter behandles som ufrivillig og ikke som en posisjon som parten har inngått, og den skal derfor ikke anses som udekket i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012.

Artikkel 20

Metode for beregning av en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer

1. En fysisk eller juridisk persons posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer skal være dens nettoposisjon.
2. Ved beregning av verdien av de risikoene som kan eller skal sikres med en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, skal det skilles mellom statiske og dynamiske sikringsstrategier. Ved en statisk sikringsstrategi, for

- eksempel av direkte eksponeringer mot statlige eller offentlige organer i medlemsstaten, skal størrelsen som anvendes, være tapet ved umiddelbart mislighold. Den verdien dette gir, sammenlignes så med den nominelle nettoverdien av posisjonen i kredittbytteavtalen.
3. Beregningene av verdien av markedsverdijusterte risikoer som krever en dynamisk sikringsstrategi, skal gjøres ut fra et risikojustert snarere enn et nominelt grunnlag, samtidig som det tas hensyn til i hvilken grad en eksponering kan øke eller minske i løpet av løpetiden, til den relative volatiliteten ved eiendelene og forpliktelsene som sikres, og det tilknyttede statspapir. En betajustering skal anvendes dersom eiendelen eller forpliktelsen som posisjonen i kredittbytteavtalen brukes som sikring for, ikke er den samme som kredittbytteavtalens referanseeiendel.
  4. Indirekte eksponeringer mot risiko, for eksempel gjennom indekser, fond eller spesialforetak for verdipapirisering, og mot posisjoner i kredittbytteavtaler skal også tas i betraktning i den grad referanseeiendelen, forpliktelsen eller kredittbytteavtalen er representert i indeksen, fondet eller en annen ordning.
  5. Verdien av den porteføljen av eiendeler og forpliktelser som skal sikres, skal trekkes fra verdien av den posisjonen i kredittbytteavtalen som innehas netto. Dersom resultatet er positivt, skal posisjonen anses å være en udekket posisjon i en kredittbytteavtale i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012.

Kapittel VI

Tersklene for melding av korte nettoposisjoner i statspapirer i henhold til artikkel 7 nr. 3

Artikkel 21

Tersklene for melding av korte nettoposisjoner i utstedte statspapirer

1. Det relative målet for den terskel som utløser melding til den berørte vedkommende myndighet om korte nettoposisjoner i en offentlig utsteders utstedte statspapirer, skal være en prosentdel av det samlede beløp for utestående utstedte statspapirer for hver offentlig utsteder.
2. Rapporteringsterskelen skal være et pengebeløp. Pengebeløpet skal fastsettes ved å anvende prosentterskelen på den offentlige utstederens utestående statspapirer, avrundet til nærmeste million euro.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Det pengebeløpet prosentterskelen gir, skal revideres og ajourføres hvert kvartal for å gjenpeile endringer i det samlede beløp for utestående utstedte statspapirer for hver offentlig utsteder.
4. Det pengebeløpet prosentterskelen gir, og det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer skal beregnes i samsvar med metoden for beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer.
5. Startbeløpene og de neste trinnene for offentlige utstedere skal fastsettes på grunnlag av følgende faktorer:
  - a) tersklene skal ikke medføre meldingskrav for korte nettoposisjoner av ubetydelig verdi i en offentlig utsteder,
  - b) det samlede beløpet for de utestående utstedte statspapirene for en offentlig utsteder og den gjennomsnittlige størrelsen på posisjoner som innehas av markedsdeltakere i statspapirer fra den berørte offentlige utsteder,
  - c) likviditeten i markedet for statspapirer fra hver offentlig utsteder, herunder eventuelt likviditeten i terminmarkedet for nevnte statspapirer.
6. Når det gjelder faktorene i nr. 5, er de relevante tersklene for melding for startbeløpet som skal tas i betraktning for hver offentlig utsteder, en prosentsats på 0,1 % eller 0,5 % av det samlede beløp for utestående utstedte statspapirer. Den relevante prosentsats som skal anvendes for hver utsteder, skal fastsettes ved bruk av kriteriene i nr. 5 slik at hver offentlig utsteder tildeles en av de to prosenttersklene som skal brukes til å beregne de pengebeløp som vil være relevante for meldingen.
7. De to første terskelkategorier på ikrafttredelsesdatoen for denne forordning er
  - a) en førsteterskel på 0,1 %, som gjelder dersom det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer er mellom 0 og 500 milliarder euro,
  - b) en terskel på 0,5 %, som gjelder dersom det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer er over 500 milliarder euro, eller når det finnes et likvid terminmarked for dette statspapir.
8. De neste trinnene skal fastsettes til 50 % av starttersklene og være
  - a) hver 0,05 % over den første terskelen for melding på 0,1 %, med start ved 0,15 %;
  - b) hver 0,25 % over den første terskelen for melding på 0,5 %, med start ved 0,75 %.
9. Den offentlige utstederen skal flytte til relevant terskelgruppe dersom det har vært en endring i den offentlige utstederens marked for statspapirer og denne forandringen, ved anvendelse av faktorene angitt i nr. 5, har bestått vart i minst ett kalenderår.

Kapittel VII

Parametere og metoder for beregning av likviditetsterskel for midlertidig oppheving av begrensninger på shortsalg av statspapirer i henhold til artikkel 13 nr. 4

Artikkel 22

Metoder for beregning og fastsettelse av likviditetsterskelen for midlertidig oppheving av begrensninger på shortsalg av statspapirer

1. Det mål på utstedte statspapirers likviditet som skal anvendes av hver vedkommende myndighet, er omsetningen, definert som samlet nominell verdi av de omsatte gjeldsinstrumenter i forhold til en gruppe av referanseinstrumenter med forskjellig forfall.
2. Begrensningene på udekket shortsalg av statspapirer kan oppheves midlertidig når omsetningen en måned faller under femte prosentil av det månedlige handelsvolum de siste 12 månedene.
3. For å utføre disse beregninger skal hver vedkommende myndighet anvende representative data som er lett tilgjengelig fra en eller flere handelsplasser, fra OTC-handel eller fra begge, og deretter meddele ESMA hvilke data som er lagt til grunn.
4. Før vedkommende myndigheter utøver sin myndighet til å oppheve begrensningene på shortsalg av statspapirer, skal de sikre at den betydelige nedgangen i likviditet ikke skyldes sesongsvingninger i likviditeten.

Kapittel VIII

Betydelig fall i verdien på andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer i henhold til artikkel 23

Artikkel 23

Betydelig fall i verdien på andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer i henhold til artikkel 23

1. Når det gjelder andre aksjer enn likvide aksjer, menes med et betydelig fall i verdien i løpet av en enkelt handelsdag sammenlignet med sluttkursen den foregående handelsdagen

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) et fall i aksjekursen på 10 % eller mer, når aksjen inngår i den viktigste nasjonale aksjeindeksen og er det underliggende finansielle instrument for en derivatkontrakt som er opptatt til notering på en handelsplass,
  - b) et fall i aksjekursen på 20 % eller mer, når aksjekursen er minst 0,50 euro eller tilsvarende i lokal valuta,
  - c) et fall i aksjekursen på 40 % eller mer i alle andre tilfeller.
2. For statspapirer skal en økning på 7 % eller mer i avkastningen fordelt over hele avkastningskurven i løpet av en enkelt handelsdag for den berørte offentlige utsteder betraktes som et betydelig verdifall.
  3. For foretaksobligasjoner skal en økning på 10 % eller mer i avkastningen for en foretaksobligasjon i løpet av en enkelt handelsdag betraktes som et betydelig verdifall.
  4. For pengemarkedsinstrumenter skal et kursfall på 1,5 % eller mer i løpet av en enkelt handelsdag betraktes som et betydelig verdifall.
  5. For børsomsatte fond, herunder børsomsatte fond som er investeringsforetak, skal et kursfall på 10 % eller mer i løpet av en enkelt handelsdag betraktes som et betydelig verdifall. Et børsomsatt fond med finansiell giring skal justeres med relevant gjeldsgrad for å gjenspeile et 10 % kursfall for et tilsvarende børsomsatt fond uten finansiell giring. Et omvendt børsomsatt fond skal justeres med en faktor på -1 for å gjenspeile et 10 % prisfall for et tilsvarende børsomsatt fond uten finansiell giring.
  6. Dersom et derivat, herunder finansielle differansekontrakter, omsettes på en handelsplass og har som eneste underliggende finansielle instrument et finansielt instrument med et betydelig verdifall i henhold til denne artikkel og artikkel 23 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal et betydelig verdifall for dette derivat anses å foreligge når det har vært et betydelig fall for det underliggende finansielle instrument.

Kapittel IX

Uønskede hendelser eller ugunstig utvikling i henhold til artikkel 30

Artikkel 24

Kriterier og faktorer som skal tas i betraktning ved fastsettelse av tilfeller av uønskede hendelser eller ugunstig utvikling

1. I henhold til artikkel 18–21 i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter uønskede hendelser eller

ugunstig utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstaten eller i en eller flere medlemsstater i henhold til artikkel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012, alle handlinger, resultater, omstendigheter eller hendelser som forventes eller med rimelighet kan forventes å føre til følgende:

- a) alvorlige finansielle, monetære eller budsjettmessige problemer som kan føre til finansiell ustabilitet for en medlemsstat eller en bank og andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finansielle system, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen, når dette kan true de finansielle markedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i Unionens finansielle system,
- b) en kredittvurdering eller mislighold av en medlemsstat eller banker eller andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finansielle system, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen, og som skaper eller som med rimelighet kan forventes å skape alvorlig usikkerhet med hensyn til deres solvens,
- c) betydelig salgspress eller uvanlig volatilitet som forårsaker et betydelig prisfall for finansielle instrumenter knyttet til banker eller andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finansielle system, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen eller offentlige utstedere, alt etter som,
- d) relevante skader på fysiske strukturer hos viktige finansielle utstedere, herunder markedsinfrastruktur, klarerings- og oppgjørssystemer og tilsynsmyndigheter, som kan innvirke negativt på markedene, særlig dersom skaden skyldes naturkatastrofe eller terrorangrep,
- e) enhver relevant forstyrrelse i et betalingssystem eller en oppgjørsprosess, særlig dersom den gjelder virksomhet mellom banker, som skaper eller kan skape betydelige feil eller forsinkelser i betalinger eller oppgjør i Unionens betalingssystem, særlig dersom de kan føre til spredning av en finansiell eller økonomisk krise i en bank og andre finansielle institusjoner som anses

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

som viktige for det globale finansielle system, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper eller i en medlemsstat.

2. I henhold til artikkel 27 skal ESMA ved vurdering av kriteriene i nr. 1 ta hensyn til muligheten for eventuell spredning eller smitte til andre systemer eller utstedere og særlig forekomsten av enhver form for selvoppyllende fenomener.
3. I henhold til artikkel 28 nr. 2 bokstav a) menes med en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen
  - a) enhver form for trussel om alvorlig finansiell, monetær eller budsjettmessig ustabilitet for en medlemsstat eller finanssystemet i en medlemsstat, når dette kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen,
  - b) muligheten for mislighold fra en medlemsstats eller en overnasjonal utsteders side,
  - c) alvorlig skade på fysiske strukturer hos viktige finansielle utstedere, herunder markedsinfrastruktur, klarerings- og oppgjørssystemer og tilsynsmyndigheter som kan innvirke negativt på tverrnasjonale markeder, særlig dersom slik skade skyldes naturkatastrofe eller terrorangrep, når dette kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen,
  - d) enhver alvorlig forstyrrelse i et betalingssystem eller en oppgjørsprosess, særlig dersom den er knyttet til virksomhet mellom banker, som skaper eller kan skape betydelige feil eller forsinkelser i Unionens tverrnasjonale betalingssystemer, særlig dersom de kan føre til spredning av en finansiell eller økonomisk krise i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

Artikkel 25

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 5. juli 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Vedlegg I

Del 1

Artikkel 5 og 6

- Opsjoner,
- Dekkede verdipapirer med kjøpsrett,
- Terminkontrakter,
- Indekstilknyttede instrumenter,
- Differansekontrakter,
- Aksjer/andeler i børsomsatte fond,
- Bytteavtaler,
- Prisveddemål,
- Pakkede produkter for private eller profesjonelle investorer,
- Komplekse derivater,
- Sertifikater knyttet til aksjer,
- Globale depotbevis.

Del 2

Artikkel 7

- Opsjoner,
- Terminkontrakter
- Indekstilknyttede instrumenter,
- Differansekontrakter,
- Bytteavtaler,
- Prisveddemål,
- Komplekse derivater,
- Sertifikater knyttet til statspapirer.

Vedlegg II

Del 1

Deltajustert modell for aksjer

Artikkel 10

1. Derivat- og kontantposisjoner skal tas i betraktning på deltajustert grunnlag, og kontantposisjoner har delta 1. For å beregne delta for et derivat skal investorene ta hensyn til derivatets gjeldende implisitte volatilitet og sluttkursen eller den siste prisen for det underliggende instrumentet. For å beregne en kort nettoposisjon, herunder egenkapital

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller kontantinvesteringer og derivater, skal fysiske og juridiske personer beregne den individuelle deltajusterte posisjonen i hvert derivat som inngår i porteføljen, og legge til eller trekke fra alle kontantposisjoner, alt etter som.

- En nominell kort likvid posisjon i aksjer kan ikke motregnes mot en tilsvarende nominell lang posisjon i derivater. Deltajusterte lange posisjoner i derivater kan ikke motregnes mot identiske nominelle korte posisjoner i andre finansielle instrumenter som følge av deltajusteringen. Fysiske eller juridiske personer som inngår derivatkontrakter som gir opphav til korte nettoposisjoner som skal meldes eller offentliggjøres i henhold til artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal beregne de endringene i korte nettoposisjoner i sine porteføljer som skyldes endringer i delta.
- Enhver transaksjon som innebærer en økonomisk fordel i tilfelle av en endring i kursen på eller verdien av en aksje som innehas som del av en gruppe, en indeks eller et børsomsatt fond, skal medtas ved beregning av posisjonen i hver enkelt aksje. Ved beregning av posisjoner i disse finansielle instrumentene skal det tas hensyn til vekten av den aktuelle aksjen i den underliggende gruppen, indeksen eller fondet. Fysiske og juridiske personer skal utføre beregningene med hensyn til disse finansielle instrumenter i henhold til artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012.
- Den korte nettoposisjonen skal beregnes ved å avregne lange og korte deltajusterte posisjoner i en bestemt utsteder.
- Når det gjelder utstedt aksjekapital i tilfeller der utstederne har flere aksjeklasser, skal det samlede antall aksjer utstedt i hver klasse tas i betraktning og legges sammen.
- Ved beregning av korte nettoposisjoner skal det tas hensyn til endringer i utsteders aksjekapital som kan utløse eller oppheve meldepplikten i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) nr. 236/2012.
- Nye aksjer som utstedes som følge av en kapitalforhøyelse, skal medtas i beregningen av den samlede utstedte aksjekapital fra den dag de opptas til notering på en handelsplass.
- Den korte nettoposisjonen uttrykt som en prosentdel av selskapets utstedte aksjekapital skal beregnes ved å dividere den korte nettoposisjonen i tilsvarende aksjer med selskapets samlede utstedte aksjekapital.

Del 2

Deltajustert modell for statspapirer

Artikkel 11

- Alle statspapirposisjoner skal tas i betraktning med deres nominelle verdi, vektet for varighet. Opsjoner og andre derivatinstrumenter skal justeres ved bruk av deres delta, som skal beregnes i samsvar med del 1. Ved beregning av korte nettoposisjoner som inneholder både kontantinvesteringer og derivater, beregnes den individuelle deltajusterte posisjonen for hvert derivat i porteføljen, pluss eller minus alle kontantposisjoner, som skal ha en delta lik 1.
- Nominelle posisjoner i obligasjoner utstedt i andre valutaer enn euro, skal omregnes til euro ved bruk av den siste pålitelige ajourførte spotkurs som er tilgjengelig for valutaen. Samme prinsipp skal gjelde for andre finansielle instrumenter.
- Andre derivater, for eksempel terminer på obligasjoner, skal også justeres i samsvar med nr. 1, 2 og 3.
- Enhver økonomisk interesse eller posisjon som gir en økonomisk fordel i forbindelse med statspapirer som innehas som en del av en gruppe, indeks eller et børsomsatt fond, skal medtas ved beregning av posisjonen i hvert enkelt statspapir. Posisjoner i disse finansielle instrumenter skal beregnes idet det tas hensyn til vekten av eksponeringen i statspapirer i den underliggende gruppen, indeksen eller fondet. Investorene skal utføre beregningene av disse finansielle instrumentene i henhold til artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012.
- Beregninger som gjelder statspapirer med høy korrelasjon, skal følge samme beregningsmetoder som for lange posisjoner i en offentlig utsteders gjeldsinstrumenter. Lange posisjoner i en offentlig utsteders gjeldsinstrumenter hvis pris er høyt korrelert til kursen på de aktuelle statspapirer, skal tas i betraktning ved beregningen. Når disse posisjoner ikke lenger oppfyller kriteriene for høy korrelasjon, skal de ikke lenger brukes ved motregning av korte posisjoner.
- Nominelle lange posisjoner i kredittbytteavtaler skal medtas i beregningen som korte posisjoner. Ved beregning av en investors posisjon i kredittbytteavtaler for statspapirer anvendes dennes nettoposisjoner. Posisjoner som ikke er statsobligasjoner, og som skal dekkes eller sikres gjennom kjøp av kredittbytteavtaler,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- skal ikke betraktes som lange posisjoner. Kredittbytteavtaler har delta 1.
7. Den korte nettoposisjonen skal beregnes ved å avregne nominelle deltajusterte tilsvarende lange og korte posisjoner i den offentlige utstederens utstedte statspapirer.
  8. Den korte nettoposisjonen skal uttrykkes som et pengebøeløp i euro.
  9. Ved beregning av posisjoner skal det tas hensyn til endringer av korrelasjoner og av den offentlige utstederens samlede statspapirer.
  10. Bare lange posisjoner i en offentlig utstedeers gjeldsinstrumenter hvis kurs er høyt korrelert med kursen på den offentlige utstederens aktuelle statspapirer, skal tas i betraktning ved motregning av korte posisjoner i de nevnte statspapirer. Dersom investoren innehar flere korte posisjoner i ulike offentlige utstedere, skal en lang posisjon i gjeld med høy korrelasjon bare anvendes én gang ved motregning av en kort posisjon. Den samme lange posisjonen kan ikke anvendes flere ganger til å avregne ulike korte posisjoner i statspapirer med høy korrelasjon.
  11. Fysiske og juridiske personer med flere lange posisjoner i gjeld med høy korrelasjon hos flere ulike offentlige utstedere, skal dokumentere hvordan fordelingen skjer.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 919/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for metoden for beregning av verdifall for likvide aksjer og andre finansielle instrumenter

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹, særlig artikkel 23 nr. 8,

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Metoden for beregning av et betydelig fall i verdien av finansielle instrumenter nevnt i avsnitt C i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter², bør tilpasses etter hvordan dette fallet kommer til uttrykk avhengig av type finansielt instrument. Metoden kan være basert på et faktisk prisfall for det finansielle instrument, en økning i avkastningen på et gjeldsinstrument utstedt av et utstedende foretak eller en økning i avkastningen over hele avkastningskurven for gjeldsinstrumenter utstedt av offentlige utstedere.
- 2) Denne forordning bør leses sammen med delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 918/2012³, som fastsetter terskler for et betydelig fall i verdien av illikvide aksjer, gjeldsinstrumenter utstedt av offentlige utstedere og utstedende foretak, børsomsatte fond, pengemarkedsinstrumenter og derivater hvis eneste underliggende finansielle instrument omsettes på en handelsplass. Denne forordning bør derfor begrense seg til å angi metoden for bereg-

ning av et betydelig fall i verdien av disse instrumenter.

- 3) For å sikre sammenheng og ivareta rettsikkerheten for markedsdeltakere og vedkommende myndigheter bør ikrafttredelsesdato for denne forordning være den samme som for forordning (EU) nr. 236/2012 og delegert forordning (EU) nr. 918/2012.
- 4) I henhold til forordning (EU) nr. 236/2012 bør bindende tekniske standarder vedtas før nevnte forordning kan anvendes i praksis, og ettersom det er viktig å fastsette før 1. november 2012 de ikke-grunnleggende bestemmelsene som kreves for å gjøre det lettere for markedsdeltakere å overholde nevnte forordning og for vedkommende myndigheter å håndheve den, bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den offentliggjøres.
- 5) Denne forordning bygger på utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har fremlagt for Kommisjonen.
- 6) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder som denne forordning bygger på, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir og markedstilsynsmyndighet)⁴ –

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

² EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

³ EUT L 274 av 9.10.2012, s. 1.

⁴ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

1. Denne forordning angir metoden for beregning av fallet i verdi på 10 % for likvide aksjer som omsettes på en handelsplass som fastsatt i artikkel 23 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012.
2. Denne forordning angir også metoden for beregning av fallet i verdi for følgende finansielle instrumenter som omsettes på en handelsplass som angitt i delegert forordning (EU) nr. 918/2012 vedtatt i henhold til artikkel 23 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012:
  - a) illikvide aksjer,
  - b) følgende finansielle instrumenter som ikke er derivater:
    - i) gjeldsinstrumenter utstedt av offentlige utstedere og utstedende foretak,
    - ii) børsomsatte fond,
    - iii) pengemarkedsinstrumenter,
  - c) derivater hvis eneste underliggende er et finansielt instrument som omsettes på en handelsplass.

Artikkel 2

Metode for beregning av betydelig verdifall for likvide og illikvide aksjer

1. For en aksje som omsettes på en handelsplass, skal verdifallet beregnes på grunnlag av den offisielle sluttkursen den foregående handelsdag på nevnte handelsplass, som fastsatt i samsvar med gjeldende regler for handelsplassen.
2. Denne beregningsmetoden skal ikke ta hensyn til kursfall som utelukkende skyldes aksjesplitt eller at et foretak foretar handlinger eller tilsvarende tiltak truffet av utstederen vedrørende sin utstedte aksjekapital, og som kan medføre at den berørte handelsplassen gjennomfører en prisjustering.

Artikkel 3

Metode for beregning av betydelig verdifall for andre finansielle instrumenter som ikke er derivater

1. Et betydelig verdifall for finansielle instrumenter som ikke er aksjer, og som ikke omfattes av en av derivatkategoriene oppført i avsnitt C nr. 4–10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, skal beregnes i samsvar med metoden i nr. 2, 3 og 4.
2. For et finansielt instrument der det betydelige prisfallet nevnt i artikkel 23 nr. 7 i forordning

(EU) nr. 236/2012 måles i forhold til kursen på den berørte handelsplass, skal fallet beregnes på grunnlag av den offisielle sluttkursen på nevnte handelsplass, som fastsatt i samsvar med gjeldende regler for handelsplassen.

3. For et finansielt gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder der det betydelige verdifallet nevnt i artikkel 23 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 måles i forhold til en avkastningskurve, skal fallet beregnes som en økning fordelt over hele avkastningskurven sammenlignet med den offentlige utstederens avkastningskurve ved foregående handelsdags slutt, beregnet på grunnlag av de data som var tilgjengelige om utstederen på handelsplassen.
4. For et finansielt instrument der det betydelige verdifallet nevnt i artikkel 23 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 måles i forhold til en varians i avkastningen, skal fallet beregnes som en økning av gjeldende avkastning sammenlignet med avkastningen på nevnte instrument ved foregående handelsdags slutt, beregnet på grunnlag av de data som var tilgjengelige om nevnte instrument på handelsplassen.

Artikkel 4

Metode for beregning av betydelig verdifall for derivater

Et betydelig verdifall for finansielle instrumenter som omfattes av derivatkategoriene oppført i avsnitt C nr. 4–10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, og som har ett eneste underliggende finansielt instrument som omsettes på en handelsplass, og der det betydelige verdifallet fastsettes i samsvar med artikkel 2 eller 3, skal beregnes på grunnlag av det betydelige verdifall for det underliggende finansielle instrument.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 5. juli 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/97 av 17. oktober 2014 om retting av delegert forordning (EU) nr. 918/2012 med hensyn til meldingen om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler¹, særlig artikkel 3 nr. 7, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Artikkel 13 i Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 918/2012² fastsetter, i samsvar med myndigheten gitt i artikkel 3 nr. 7 bokstav c) i forordning (EU) nr. 236/2012, metoden for beregning av posisjoner for rettssubjekter i en gruppe som har lange eller korte posisjoner i en bestemt utsteder. Artikkel 13 i delegert forordning (EU) nr. 918/2012 fastsetter metoden for beregning av posisjoner både for utstedt aksjekapital og utstedte statspapirer. Artikkel 13 nr. 3 i delegert forordning (EU) nr. 918/2012 henviser for tiden imidlertid bare til terskelen for melding i artikkel 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 med hensyn til betydelige korte nettoposisjoner i aksjer, mens den også bør vise til terskelen for melding i artikkel 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 om betydelig korte nettoposisjoner i statspapirer.

¹ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

² Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 918/2012 av 5. juli 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til definisjoner, beregning av korte nettoposisjoner, dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensninger, betydelige fall i verdien av finansielle instrumenter og uønskede hendelser (EUT L 274 av 9.10.2012, s. 1).

- 2) For å unngå rettslig usikkerhet bør delegert forordning (EU) nr. 918/2012 derfor endres –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 13 nr. 3 i forordning (EU) nr. 918/2012 skal første punktum lyde:

- «3. Når en kort nettoposisjon når eller overskrider terskelen for melding i samsvar med artikkel 5 og 7 eller terskelen for offentliggjøring i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal rettssubjektet i gruppen i samsvar med artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012 innrapportere og offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder beregnet i samsvar med nr. 1, forutsatt at ingen kort nettoposisjon på gruppenivå beregnet i samsvar med nr. 2, når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. oktober 2014.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere») er ansvarlige for forvaltningen av en vesentlig del av de investerte eiendelene i Unionen, står for en betydelig del av handelen på markedene for finansielle instrumenter og kan øve stor innflytelse på de markedene og selskapene de investerer i.
- 2) AIF-forvalterne har stort sett positiv innflytelse på de markedene der de driver sin virksomhet, men den senere tids finansielle vanskeligheter har vist at deres virksomhet også kan spre eller føre til økte risikoer i hele finanssystemet. Det er vanskelig å håndtere disse risikoene effektivt uten samordnede nasjonale tiltak. Formålet med dette direktiv er derfor å fastsette felles krav til tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere for å kunne møte tilknyttede risikoer og risikoenes innvirkning på investorer og markeder i Unionen på en enhetlig måte.
- 3) Den senere tids vanskeligheter på finansmarkedene har vist at mange av strategiene som brukes av AIF-forvaltere, er sårbare for visse

eller flere alvorlige risikoer med hensyn til investorer, andre markedsdeltakere og markeder. For å innføre omfattende og felles tilsynsordninger er det nødvendig å etablere en ramme som gjør det mulig å håndtere disse risikoene og samtidig ta hensyn til de forskjellige investeringsstrategiene og -teknikkene som AIF-forvalterne bruker. Dette direktiv bør derfor få anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter alle typer fond som ikke omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)⁴, uavhengig av hvordan AIF-forvalterne rettslig eller kontraktsmessig er betrodd dette ansvaret. En tillatelse i henhold til dette direktiv bør ikke gi AIF-forvaltere rett til å forvalte investeringsforetakene som omhandles i direktiv 2009/65/EF.

- 4) Formålet med dette direktiv er å skape et indre marked for AIF-forvaltere og harmoniserte og strenge rammeregler for regulering av og tilsyn med virksomheten til alle AIF-forvaltere i Unionen, herunder de som har sitt forretningskontor i en medlemsstat (heretter kalt «AIF-forvaltere etablert i Unionen»), og de som har sitt forretningskontor i en tredjestat (heretter kalt «AIF-forvaltere etablert i en tredjestat»). Etersom de praktiske konsekvensene og mulige vanskelighetene som harmoniserte rammeregler og et indre marked kan medføre for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som utøver forvaltnings- og/eller markedsføringsvirksomhet i Unionen, og for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF»-er) etablert i en tredjestat, er usikre og vanskelige å forutsi på grunn av mangelen på tidligere erfaringer på dette området, bør det

¹ EUT C 272 av 13.11.2009, s. 1.

² EUT C 18 av 19.1.2011, s. 90.

³ Europaparlamentets holdning av 11. november 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. mai 2011.

⁴ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

innføres en vurderingsordning. Hensikten er at en harmonisert ordning med et markedsføringspass etter en overgangsperiode på to år skal få anvendelse på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som utfører forvaltnings- og/eller markedsføringsvirksomhet i Unionen, og på AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i en tredjestat, etter ikrafttredelsen av en delegert rettsakt fra Kommisjonen i denne forbindelse. Hensikten er at den harmoniserte ordningen i ytterligere en overgangsperiode på tre år skal eksistere side om side med medlemsstatenes nasjonale ordninger på visse harmoniserte minstevilkår. Etter denne treårsperioden med sameksistens er hensikten at de nasjonale ordningene skal avvikles etter at ytterligere en delegert rettsakt fra Kommisjonen har trådt i kraft.

- 5) Fire år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør Kommisjonen gjennomgå anvendelsen av og virkeområdet for dette direktiv, idet det tas hensyn til direktivets formål, og bør vurdere om Unionens harmoniserte strategi har medført noen større vedvarende forstyrrelser i markedet, og om dette direktiv fungerer effektivt i lys av prinsippene for det indre marked og like konkurransevilkår.
- 6) Virkeområdet for dette direktiv bør begrenses til foretak som forvalter AIF-er innenfor rammen av sin ordinære virksomhet, uavhengig av om AIF-et er av åpen eller lukket type, hvilken juridisk form det har, og om det er notert eller ikke, og som reiser kapital fra et antall investorer med sikte på å investere denne kapitalen til fordel for disse investorene i samsvar med en definert investeringspolitikk.
- 7) Investeringsforetak, for eksempel «familieforetak» som investerer investorenes private formuer uten å reise ekstern kapital, bør ikke anses som AIF-er i henhold til dette direktiv.
- 8) De foretakene som ikke anses som AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv, faller utenfor direktivets virkeområde. Dermed får dette direktiv ikke anvendelse på holdingselskaper som definert i dette direktiv. Forvaltere av aktive eierfond eller AIF-forvaltere som forvalter AIF-er hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked, bør imidlertid ikke utelukkes fra dette direktivs virkeområde. Dette direktiv bør heller ikke få anvendelse på forvaltningen av pensjonsfond, ordninger for arbeidstakernes medbestemmelse eller spareordninger, overnasjonale institusjoner,

nasjonale sentralbanker, nasjonale, regionale og lokale myndigheter og organer eller institusjoner som forvalter fond til støtte for trygde- og pensjonsordninger, spesialforetak for verdipapirisering eller forsikringsavtaler og fellesforetak.

- 9) Verdipapirforetak med tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵ og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁶ bør ikke være pålagt å søke tillatelse i henhold til dette direktiv for å tilby investeringstjenester som individuell porteføljeforvaltning i forbindelse med AIF-er. Verdipapirforetak bør imidlertid direkte eller indirekte kunne tilby andeler eller aksjer i et AIF til eller plassere dem hos investorer i Unionen bare dersom andelene eller aksjene kan markedsføres i samsvar med dette direktiv. Når dette direktiv innarbeides i nasjonal lovgivning, bør medlemsstatene ta hensyn til reguleringsformålet med dette kravet og sikre at verdipapirforetak som er etablert i en tredjestat som i henhold til relevant nasjonal lovgivning kan tilby investeringstjenester i forbindelse med AIF-er, også omfattes av kravets virkeområde. Disse enhetenes yting av investeringstjenester i forbindelse med AIF-er bør aldri føre til at dette direktiv faktisk blir omgått ved at AIF-forvalteren gjøres til et postkasseselskap, uansett om AIF-forvalteren er etablert i Unionen eller i en tredjestat.
- 10) Dette direktiv regulerer ikke AIF-er. AIF-er bør derfor fortsatt kunne reguleres og underlegges tilsyn på nasjonalt plan. Det ville være en uforholdsmessig stor oppgave å regulere strukturen i eller sammensetningen av AIF-ers porteføljer som forvaltes av AIF-forvaltere på unionsplan, og det ville være vanskelig å skape en slik omfattende harmonisering på grunn av de svært forskjellige typene AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere. Dette direktiv er derfor ikke til hinder for at medlemsstatene kan vedta eller fortsette å anvende nasjonale krav på AIF-er som er etablert på deres territorium. Det faktum at en medlemsstat kan pålegge krav utover dem som gjelder i andre medlemsstater, på AIF-er som er etablert på medlemsstatens territorium, bør ikke

⁵ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁶ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

hindre AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv i andre medlemsstater, i å utøve retten til å markedsføre visse AIF-er som er etablert utenfor den medlemsstat som innfører ytterligere krav, og som derfor verken omfattes av eller må overholde disse tilleggskravene, til profesjonelle investorer i Unionen.

- 11) Flere bestemmelser i dette direktiv krever at AIF-forvalterne sikrer overholdelse av krav som AIF-forvaltere i enkelte fondsstrukturer ikke er ansvarlige for. Et eksempel er fondsstrukturer der ansvaret for å utpeke depotmottakeren ligger hos AIF-et eller en annen enhet som handler på vegne av AIF-et. I slike tilfeller har AIF-forvalteren ikke den endelige kontrollen over om en depotmottaker faktisk utpekes, med mindre AIF-et forvaltes internt. Ettersom dette direktiv ikke regulerer AIF-er, kan det ikke kreve at et AIF utpeker en depotmottaker. Dersom en AIF-forvalter ikke sikrer overholdelse av kravene som gjelder for et AIF eller en annen enhet på dets vegne, bør vedkommende myndigheter kreve at AIF-forvalteren treffer de tiltak som er nødvendige for å avhjelpe situasjonen. Dersom kravene til tross for slike tiltak fortsatt ikke overholdes, og når det gjelder en AIF-forvalter etablert i Unionen eller en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat, som forvalter et AIF etablert i Unionen, bør AIF-forvalteren trekke seg som forvalter av nevnte AIF. Dersom AIF-forvalteren ikke trekker seg, bør vedkommende myndigheter i hjemstaten kreve at den trekker seg, og det bør ikke lenger være tillatt å markedsføre det berørte AIF-et i Unionen. Samme forbud bør gjelde AIF-forvaltere med tillatelse etablert i en tredjestat, som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat.
- 12) Når det i dette direktiv vises til interessene til investorene i et AIF, menes det, med mindre annet er uttrykkelig fastsatt, investorenes interesser i deres særlige egenskap av investorer i AIF-et, og ikke deres individuelle interesser.
- 13) Med forbehold for de unntak og begrensninger som er fastsatt i dette direktiv, bør det få anvendelse på alle AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen eller AIF-er etablert i en tredjestat, uansett om de markedsføres i Unionen eller ikke, på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter AIF-er etablert i Unionen, uavhengig av om de markedsføres i Unionen eller ikke, og på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i Unionen eller AIF-er etablert i en tredjestat.
- 14) Dette direktiv fastsetter krav til hvordan AIF-forvaltere bør forvalte AIF-er som de har ansvar for. For AIF-forvaltere etablert i en tredjestat er dette begrenset til forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen og andre AIF-er hvis andeler eller aksjer også markedsføres til profesjonelle investorer i Unionen.
- 15) Tillatelsen til AIF-forvaltere etablert i Unionen i samsvar med dette direktiv omfatter forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i AIF-forvalterens hjemstat. Med forbehold for ytterligere meldingskrav gjelder dette også markedsføring til profesjonelle investorer i Unionen av AIF-er etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen, og forvaltning av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat enn AIF-forvalterens hjemstat. Dette direktiv fastsetter også vilkårene AIF-forvaltere med tillatelse etablert i Unionen må oppfylle for å være berettiget til å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat til profesjonelle investorer i Unionen, og de vilkårene en AIF-forvalter etablert i en tredjestat må oppfylle for å få tillatelse til å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er til profesjonelle investorer i Unionen med et markedsføringspass. I en periode som er ment å være en overgangsperiode, bør medlemsstatene også kunne tillate AIF-forvaltere etablert i Unionen å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat utelukkende på sitt eget territorium og/eller tillate AIF-forvaltere etablert i en tredjestat å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er til profesjonelle investorer utelukkende på sitt eget territorium, i henhold til nasjonal lovgivning, under forutsetning av at visse minstevilkår i henhold til dette direktiv er oppfylt.
- 16) Dette direktiv bør ikke få anvendelse på AIF-forvaltere dersom de forvalter AIF-er hvis eneste investorer er AIF-forvalterne selv eller deres morforetak, deres datterforetak eller andre datterforetak av morforetaket, og der disse investorene ikke selv er AIF-er.
- 17) Dette direktiv fastsetter også en forenklet ordning for AIF-forvaltere der de samlede forvaltede AIF-ene ligger under en terskelverdi på 100 millioner euro, og for AIF-forvaltere som bare forvalter AIF-er uten finansiell giring der investorene i en periode på fem år ikke har innløsningsrett, og der de samlede

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

forvaltede AIF-ene ligger under en terskelverdi på 500 millioner euro. Selv om det er usannsynlig at de berørte AIF-forvalternes virksomhet hver for seg skulle kunne få betydelige konsekvenser for den finansielle stabiliteten, er det mulig at den samlede virksomheten kan forårsake systemrisiko. Slike AIF-forvaltere bør derfor ikke være underlagt full tillatelse, men registrering i sine hjemstater, og de bør blant annet gi sine vedkommende myndigheter relevante opplysninger om de viktigste instrumentene de handler med, og om de forvaltede AIF-enes viktigste eksponeringer og konsentrasjoner. For å kunne utøve de rettighetene som gis ved dette direktiv, bør imidlertid slike mindre AIF-forvaltere kunne bli behandlet som AIF-forvaltere etter framgangsmåten for frivillig tillatelse fastsatt i dette direktiv. Dette unntaket bør ikke begrense medlemsstatenes mulighet til å pålegge AIF-forvaltere som har valgt ikke å bli omfattet av dette direktiv, strengere krav.

- 18) Ingen AIF-forvalter etablert i Unionen bør kunne forvalte og/eller markedsføre AIF-er etablert i Unionen til profesjonelle investorer i Unionen med mindre den har tillatelse i samsvar med dette direktiv. En AIF-forvalter med tillatelse i samsvar med dette direktiv bør til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelse fastsatt i dette direktiv.
- 19) Så snart det er tillatt i henhold til dette direktiv, bør en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et markedsføringspass, eller en AIF-forvalter etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i Unionen med et slikt markedsføringspass, også gis tillatelse i samsvar med dette direktiv. En medlemsstat bør også, i det minste i en overgangsperiode, kunne tillate en AIF-forvalter etablert i en tredjestat å markedsføre AIF-er i nevnte medlemsstat og gi en AIF-forvalter etablert i Unionen tillatelse til å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i nevnte medlemsstat, forutsatt at minstevilkårene fastsatt i dette direktiv er oppfylt.
- 20) AIF-er bør kunne forvaltes eksternt eller internt avhengig av sin juridiske form. AIF-er bør anses som internt forvaltet når forvaltningsfunksjonene utføres av styringsorganet eller en annen intern ressurs i AIF-et. Dersom AIF-ets juridiske form tillater intern forvaltning, og AIF-ets styringsorgan velger ikke å utpeke en eksternt AIF-forvalter, er AIF-et

også en AIF-forvalter og bør derfor oppfylle alle krav til AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv og gis tillatelse som sådan. En AIF-forvalter som er et internt forvaltet AIF, bør imidlertid ikke gis tillatelse som eksternt forvalter av andre AIF-er. Et AIF bør anses som eksternt forvaltet når en eksternt juridisk person er utpekt som forvalter av eller på vegne av AIF-et og i kraft av denne utpekingen er ansvarlig for forvaltningen av AIF-et. Når en eksternt AIF-forvalter er utpekt til å forvalte et bestemt AIF, bør denne AIF-forvalteren ikke anses for å yte investeringstjenesten porteføljeforvaltning som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 9 i direktiv 2004/39/EF, men snarere anses for å yte kollektiv porteføljeforvaltning i samsvar med dette direktiv.

- 21) Forvaltning av AIF-er bør innebære at det minst ytes investeringsforvaltningstjenester. Den enkelte AIF-forvalter som skal utpekes i henhold til dette direktiv, bør aldri gis tillatelse til å tilby porteføljeforvaltning uten samtidig å tilby risikohåndtering eller omvendt. Med forbehold for vilkårene fastsatt i dette direktiv bør imidlertid en AIF-forvalter med tillatelse ikke hindres i også å drive virksomhet som innebærer administrasjon og markedsføring av et AIF, eller i å drive virksomhet knyttet til AIF-ets eiendeler. En eksternt AIF-forvalter bør ikke hindres i også å yte tjenesten forvaltning av investeringsporteføljer i henhold til fullmakt gitt av investor på skjønnsmessig, individuelt kundegrunnlag, herunder porteføljer som eies av pensjonsfond og tjenstepensjonsforetak som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenstepensjonsforetak⁷, eller hindres i å yte de tilknyttede tjenestene investeringsrådgivning, oppbevaring og forvaltning av andeler i foretak for kollektiv investering og mottak og formidling av ordrer. På grunnlag av tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF skal en eksternt AIF-forvalter tillates å forvalte UCITS-fond.
- 22) Det er nødvendig å sikre at AIF-forvalternes virksomhet er underlagt streng kontroll som sikrer god foretaksstyring. AIF-forvaltere bør ledes og organiseres slik at interessekonflikter reduseres til et minimum. De organisatoriske kravene fastsatt i dette direktiv skal ikke berøre de systemene og kontrollene som er fastsatt i nasjonal lovgivning, for registrering

⁷ EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- av personer som arbeider i eller for en AIF-forvalter.
- 23) Det er nødvendig å fastsette minstekrav til kapital for å sikre kontinuitet og regelmessighet i den forvaltningen en AIF-forvalter har ansvaret for i forbindelse med AIF-er, og for å dekke det yrkesansvaret som AIF-forvaltere kan pådra seg i forbindelse med all sin virksomhet, herunder forvaltningen av AIF-er i henhold til et delegert mandat. AIF-forvaltere bør kunne velge om de potensielle risikoene med hensyn til yrkesansvar skal dekkes med tilleggskapital eller med en passende yrkesansvarsforsikring.
  - 24) For å ta høyde for potensielle skadevirkninger av dårlig utformede godtgjøringsstrukturer på god risikohåndtering og kontroll med personers atferd med hensyn til risikotaking, bør AIF-forvaltere pålegges en uttrykkelig forpliktelse til å innføre og opprettholde en godtgjøringspolitikk og -praksis som er forenlig med forsvarlig og effektiv risikohåndtering, for de personalkategoriene som i sin yrkesvirksomhet har en vesentlig innvirkning på risikoprofilen til de AIF-ene de forvalter. Disse personalkategoriene bør minst omfatte den øverste ledelsen, risikotakere, personer med kontrollfunksjoner samt ansatte hvis samlede godtgjøring ligger innenfor samme lønnsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne.
  - 25) Prinsippene for godtgjøringspolitikken bør anerkjenne at AIF-forvaltere kan anvende denne politikken på forskjellige måter avhengig av sin størrelse og størrelsen på de AIF-ene de forvalter, sin interne organisasjon og sin virksomhets art, omfang og kompleksitet.
  - 26) Prinsippene for en forsvarlig godtgjøringspolitikk som er fastsatt i kommisjonsrekommendasjon 2009/384/EF av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i finanssektoren⁸, er forenlige med og utfyller prinsippene i dette direktiv.
  - 27) For å fremme tilsynsmessig tilnærming ved vurdering av godtgjøringspolitikk og -praksis bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁹ (ESMA), sikre at det finnes retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk i sektoren for AIF-forvaltere. Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010¹⁰ bør bistå ved utarbeidingen av slike retningslinjer.
  - 28) Bestemmelsene om godtgjøring bør ikke berøre den fulle utøvelsen av grunnleggende rettigheter som er garantert i traktatene, særlig artikkel 153 nr. 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), allmenne prinsipper i nasjonal avtale- og arbeidsrett, gjeldende lovgivning om aksjeeieres rettigheter og deltaking og det generelle ansvaret til den berørte institusjonens administrasjons- og kontrollorganer, og heller ikke, der det er relevant, den retten partene i arbeidslivet har til å inngå og anvende tariffavtaler i samsvar med nasjonale lover og tradisjoner.
  - 29) En pålitelig og objektiv verdsetting av eiendeler er avgjørende for å verne investorenes interesser. AIF-forvaltere bruker forskjellige metoder og systemer ved verdsetting av eiendeler, avhengig av hvilke eiendeler og markeder de hovedsakelig investerer i. Det er hensiktsmessig å anerkjenne disse forskjellene, men likevel kreve at AIF-forvaltere i alle tilfeller benytter framgangsmåter for verdsetting som fører til korrekt verdsetting av eiendeler i AIF-er. Prosessen for verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi bør være funksjonelt uavhengig av AIF-forvalterens porteføljeforvaltning og godtgjøringspolitikk, og andre tiltak bør sikre at interessekonflikter og utilbørlig påvirkning av arbeidstakerne unngås. På visse vilkår bør AIF-forvaltere kunne utpeke en ekstern sakkyndig til å ivareta verdsettingsfunksjonen.
  - 30) En AIF-forvalter bør, med forbehold for strenge begrensninger og krav, herunder at det foreligger objektive grunner, kunne delegere utførelsen av noen av sine funksjoner i samsvar med dette direktiv for å øke effektiviteten i sin virksomhet. Videre delegering bør også være tillatt på samme vilkår. AIF-forvaltere bør imidlertid til enhver tid fortsatt være ansvarlige for at de delegerte funksjonene ivaretas korrekt og i samsvar med dette direktiv.
  - 31) De strenge begrensningene og kravene som er fastsatt for AIF-forvalteres delegering av oppgaver, bør få anvendelse på delegering av forvaltningsfunksjonene fastsatt i vedlegg I. Delegering av støtteoppgaver, som administrative og tekniske funksjoner som AIF-forvalteren utfører som en del av sine forvaltnings-

⁸ EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

⁹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

¹⁰ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

oppgaver, bør ikke være underlagt de særskilte begrensningene og kravene fastsatt i dette direktiv.

- 32) Utviklingen den senere tid har understreket det påtrengende behovet for å skille oppbevarings- og forvaltningsfunksjonene og holde investorenes eiendeler atskilt fra forvalterens. Selv om AIF-forvaltere forvalter AIF-er med forskjellige forretningsmodeller og ordninger for blant annet oppbevaring av eiendeler, er det avgjørende at det utpekes en depotmottaker som er atskilt fra AIF-forvalteren, til å utøve depotmottakerfunksjoner når det gjelder AIF-er.
- 33) Bestemmelsene i dette direktiv om utpekingen av depotmottakeren og dennes oppgaver bør få anvendelse på alle AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter som omfattes av dette direktiv, og dermed på alle forretningsmodeller for AIF-er. De bør imidlertid tilpasses de forskjellige forretningsmodellenes særlige egenskaper. For noen forretningsmodeller er visse depotmottakeroppgaver mer relevante enn for andre, avhengig av hvilken type eiendeler AIF-ene investerer i og de oppgavene som er knyttet til disse eiendelene.
- 34) For AIF-er som ikke har innløsningsretter som kan utøves i en periode på fem år fra tidspunktet for de første investeringene, og som i henhold til sin egen grunnleggende investeringspolitikk generelt ikke investerer i eiendeler som må oppbevares i depot i samsvar med dette direktiv, eller som generelt investerer i utstedere eller unoterte selskaper for potensielt å oppnå kontroll over slike selskaper i samsvar med dette direktiv, som aktive eierfond, risikokapitalfond og eiendomsfond, bør medlemsstatene kunne tillate at en notarius publicus, en advokat, en registrar eller en annen enhet utpekes til å utføre depotmottakerfunksjoner. I slike tilfeller bør depotmottakerfunksjonene være en del av yrkes- eller forretningsvirksomheten som den utpekte enheten har yrkesmessig registreringsplikt for i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel, og som den kan stille tilstrekkelige finansielle og yrkesmessige garantier for, slik at den er i stand til å utføre aktuelle depotmottakerfunksjoner effektivt og oppfylle de forpliktelsene som følger av denne oppgaven. Dette tar hensyn til gjeldende praksis for visse typer lukkede fond. Når det gjelder alle andre AIF-er, bør imidlertid depotmottakeren være en kredittinstitusjon, et verdipapirforetak eller en annen

enhet som er tillatt i henhold til direktiv 2009/65/EF, på grunn av oppbevaringsfunksjonen betydning. Bare når det gjelder AIF-er etablert i en tredjestat, bør depotmottakeren også kunne være en kredittinstitusjon eller en annen enhet av samme type som enhetene nevnt i denne betraktning, forutsatt at den er underlagt effektiv regulering og effektivt tilsyn med samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt.

- 35) Depotmottakeren bør ha forretningskontor eller filial i samme stat som AIF-et. Det bør være mulig for et AIF etablert i en tredjestat å ha en depotmottaker som er etablert i den relevante tredjestaten, bare dersom visse ytterligere vilkår er oppfylt. På grunnlag av kriteriene fastsatt i delegerte rettsakter bør Kommisjonen ha myndighet til å vedta gjennomføringstiltak der det framgår at regulering og tilsyn foretatt i en tredjestat har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt. Dessuten bør meklingsframgangsmåten i artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010 få anvendelse dersom vedkommende myndigheter er uenige om den korrekte anvendelsen av de andre ytterligere vilkårene. Alternativt bør depotmottakeren for AIF-er etablert i en tredjestat også kunne være etablert i hjemstaten eller i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et.
- 36) Kommisjonen oppfordres til å undersøke mulighetene for å framlegge et hensiktsmessig tverrgående forslag til regelverk som klargjør depotmottakerens ansvar og plikter og fastsetter hvilken rett en depotmottaker i én medlemsstat har til å yte sine tjenester i en annen medlemsstat.
- 37) Depotmottakeren bør ha ansvar for forsvarlig overvåking av AIF-ets kontantstrømmer og særlig for å sikre at investormidler og kontanter som tilhører AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, bokføres korrekt på kontoer som er åpnet i AIF-ets navn eller i navnet til AIF-forvalteren eller depotmottakeren som handler på vegne av AIF-et; depotmottakeren bør også ha ansvar for å oppbevare AIF-ets eiendeler, herunder for oppbevaring i depot av finansielle instrumenter som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, samt alle finansielle instrumenter som fysisk kan leveres til depotmottakeren, og for å kontrollere at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- eiendomsretten til alle andre eiendeler. Når depotmottakeren sikrer at investormidler bokføres på kassekontoer, bør depotmottakeren ta hensyn til prinsippene i artikkel 16 i kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for drift av verdipapirforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål¹¹.
- 38) En depotmottaker bør handle ærlig, rettferdig, profesjonelt, uavhengig og i AIF-ets eller AIF-ets investorerers interesse.
- 39) Det bør være mulig for en depotmottaker å delegere oppbevaring av eiendeler til tredjemann, som i sin tur bør kunne videredelegere denne funksjonen. Delegering og videredelegering bør imidlertid være objektivt begrunnet og underlagt strenge krav om at den tredjemann som betros den delegerte funksjonen, er egnet, og at depotmottakeren utviser behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet når den velger, utpeker og kontrollerer denne tredjemannen.
- 40) En tredjemann som har fått delegert oppbevaringen av eiendeler, bør kunne føre en felles konto med separat oppføring for flere AIF-er, en såkalt samlekonto.
- 41) Det bør ikke anses som delegering av oppbevaringsfunksjoner å overlate oppbevaringen av eiendeler til operatøren av et oppgjørssystem for verdipapirer som er utpekt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir¹², eller å overlate ytingen av tilsvarende tjenester til oppgjørssystemer for verdipapirer i tredjestater.
- 42) De strenge begrensningene og kravene som er fastsatt for depotmottakerens delegering av oppgaver, bør få anvendelse på delegering av dennes særskilte funksjoner som depotmottaker, nemlig overvåking av kontantstrømmen, oppbevaring av eiendeler og tilsynsfunksjoner. Delegering av støtteoppgaver som er knyttet til depotmottakeroppgavene, som administrative og tekniske funksjoner som depotmottakeren utfører som en del av depotmottakeroppgavene, omfattes ikke av de særskilte begrensningene og kravene som er fastsatt i dette direktiv.
- 43) Dette direktiv tar også hensyn til det faktum at mange AIF-er, og særlig hedgefond, for tiden benytter seg av en primærmegler. Dette direktiv sikrer at AIF-er kan fortsette å benytte seg av primærmeglers tjenester. Ingen primærmegler bør imidlertid kunne utpekes som depotmottaker med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra oppgavene som primærmegler, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert og opplyst om til AIF-ets investorer, ettersom primærmeglere opptrer som motparter til AIF-er og derfor ikke samtidig kan handle i AIF-ets beste interesse, slik det kreves av en depotmottaker. Depotmottakere bør kunne delegere oppbevaringsoppgaver til en eller flere primærmeglere eller andre tredjemenn. Utover de delegerte oppbevaringsoppgavene bør primærmeglere tillates å yte megler-tjenester til AIF-et. Disse meglertjenestene bør ikke omfattes av delegeringsavtalen.
- 44) Depotmottakeren bør være ansvarlig for de tapene som AIF-forvaltere, AIF-er og investorene måtte lide. Dette direktiv skiller mellom tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot, og eventuelle andre tap. I tilfelle av andre tap enn tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot, bør depotmottakeren være ansvarlig i tilfelle av forsett eller forsømmelse. Når depotmottakeren oppbevarer eiendeler i depot, og disse eiendelene går tapt, bør depotmottakeren være ansvarlig med mindre den kan bevise at tapet skyldes en utenforliggende hendelse utenfor dens rimelige kontroll hvis konsekvenser hadde vært uunngåelige tross for alle rimelige anstrengelser for å unngå dem. I den forbindelse bør depotmottakeren for eksempel ikke kunne påberope seg interne hendelser, som bedrageri begått av en medarbeider, for å fraskrive seg ansvar.
- 45) Når depotmottakeren har delegert oppbevaringsoppgaver, og de finansielle instrumentene som oppbevares i depot av tredjemann, går tapt, bør depotmottakeren være ansvarlig. Dersom depotmottakeren har uttrykkelig tilatelse til å fraskrive seg ansvar gjennom en kontraktsmessig overføring av et slikt ansvar til nevnte tredjemann i henhold til en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, der slik ansvarsfraskrivelse er objektivt begrunnet, og dersom tredjemann kan holdes ansvarlig for tapet på grunnlag av en

¹¹ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 26.

¹² EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

avtale mellom depotmottakeren og tredjemann, bør depotmottakeren likevel kunne fraskrive seg ansvar dersom denne kan bevise at den har utøvd behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet, og de særlige kravene til delegeringen er oppfylt. Ved å innføre kravet om kontraktmessig overføring av ansvar til tredjemann, tas det i dette direktiv sikte på å knytte eksterne virkninger til en slik avtale og gjøre tredjemann direkte ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for tapet av finansielle instrumenter som oppbevares i depot.

- 46) Når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og det ikke finnes noen lokale enheter som oppfyller samtlige krav til delegering av depotmottakerfunksjonene, bør depotmottakeren kunne fraskrive seg ansvar under forutsetning av at det berørte AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter uttrykkelig tillater slik ansvarsfraskrivelse, at investorene forut for sin investering er behørig opplyst om denne ansvarsfraskrivelsen og de omstendighetene som berettiger den, at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har pålagt depotmottakeren å delegerer oppbevaring av slike finansielle instrumenter til en lokal enhet, at det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, som uttrykkelig tillater slik ansvarsfraskrivelse, og at det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann som uttrykkelig overfører depotmottakerens ansvar til nevnte tredjemann og gjør det mulig for AIF-et, eller for AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, å reise krav mot denne tredjemann for tap av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å reise et slikt krav på deres vegne.
- 47) Dette direktiv bør ikke berøre framtidige lovgivningsmessige tiltak med hensyn til depotmottakeren i direktiv 2009/65/EF, ettersom UCITS-fond og AIF-er er forskjellige både når det gjelder investeringsstrategier og den typen investorer de er beregnet på.
- 48) En AIF-forvalter bør for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hvert regnskapsår senest seks måneder etter regnskapsårets slutt i samsvar med dette direktiv. Fristen på seks måneder bør ikke berøre medlemsstatenes rett til å innføre en kortere frist.

- 49) Ettersom en AIF-forvalter har mulighet til å benytte finansiell giring og under visse forhold kan bidra til oppbygging av systemrisiko eller uro på markedene, bør det stilles særlige krav til AIF-forvaltere som benytter finansiell giring. De opplysningene som er nødvendige for å påvise, overvåke og reagere på disse risikoene, har ikke vært samlet inn på en enhetlig måte i Unionen og videreformidlet til alle medlemsstater med sikte på å identifisere potensielle kilder til risiko for stabiliteten på finansmarkedene i Unionen. For å avhjelpe den situasjonen bør det stilles særlige krav til AIF-forvaltere som benytter finansiell giring i vesentlig grad på AIF-nivå. Slike AIF-forvaltere bør pålegges å framlegge opplysninger om samlet finansiell giring som benyttes, finansiell giring som stammer fra lån av kontanter eller verdipapirer, og finansiell giring som stammer fra posisjoner i derivater, gjenbruk av eiendeler og de største kildene til finansiell giring i deres AIF-er. De opplysningene som samles inn av vedkommende myndigheter, bør videreformidles til andre myndigheter i Unionen, til ESMA og Den europeiske komité for systemrisiko (ESRB) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko¹³ for å gjøre det enklere å foreta en felles analyse av virkningene av den finansielle giringen for AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere, på finanssystemet i Unionen, og treffe felles tiltak. Dersom ett eller flere AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter, vil kunne utgjøre en viktig kilde til motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon i andre medlemsstater, bør slike opplysninger også videreformidles til relevante myndigheter.
- 50) For å sikre en hensiktsmessig vurdering av de risikoene en AIF-forvalter påfører de AIF-ene den forvalter, ved å benytte finansiell giring, bør AIF-forvalteren godtgjøre at begrensningene på den finansielle giringen for hvert AIF den forvalter, er fornuftige, og at den til enhver tid overholder disse begrensningene. Når finanssystemets stabilitet og integritet kan være truet, bør vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kunne innføre begrensninger på nivået av

¹³ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

finansiell giring som en AIF-forvalter kan benytte i de AIF-ene den forvalter. ESMA og ESRB bør underrettes om alle tiltak som treffes i den forbindelse.

- 51) Det anses også som nødvendig å tillate ESMA, etter å ha tatt hensyn til ESRBs råd, å avgjøre hvorvidt den finansielle giringen som en AIF-forvalter eller en gruppe AIF-forvaltere benytter, utgjør en vesentlig risiko for finanssystemets stabilitet og integritet, og å gi råd til vedkommende myndigheter med nærmere angivelse av korrigerende tiltak som skal treffes.
- 52) Det er nødvendig å sikre at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, de selskapene som de AIF-ene som forvaltes av en AIF-forvalter, utøver kontroll over, og arbeidstakerne i slike selskaper mottar de opplysningene som er nødvendige for at disse selskapene skal kunne vurdere hvordan denne kontrollen vil påvirke deres situasjon.
- 53) Når AIF-forvaltere forvalter AIF-er som utøver kontroll over en utsteder hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked, bør opplysningene generelt framlegges i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud¹⁴ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsyns krav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked¹⁵. Særlige krav bør gjelde AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som utøver kontroll over et unotert selskap. For å sikre gjennomsiktighet i forbindelse med det kontrollerte selskapet bør det innføres mer omfattende krav til gjennomsiktighet, opplysning og rapportering. Videre bør det berørte AIF-ets årsrapporter suppleres med hensyn til det kontrollerte selskapet, eller slike tilleggsopplysninger bør tas med i det kontrollerte selskapets årsrapport. Slike opplysninger bør gjøres tilgjengelige for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, for arbeidstakerne selv, og for investorene i det berørte AIF-et.
- 54) Særlige opplysningsplikter overfor arbeidstakerne i bestemte selskaper får anvendelse dersom AIF-ene oppnår kontroll over slike selskaper i samsvar med dette direktiv. I de fleste tilfeller har imidlertid AIF-forvalteren

- ikke kontroll over AIF-et med mindre det er et internt forvaltet AIF. Dessuten er det, i samsvar med selskapsrettens generelle prinsipper, ikke noen direkte forbindelse mellom aksjeeierne og arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv. Av disse grunnene kan en aksjeeier eller dens forvalter, dvs. AIF-et og AIF-forvalteren, i henhold til dette direktiv ikke pålegges noen direkte opplysningsplikt overfor arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv. Når det gjelder opplysningsplikten overfor slike arbeidstakerrepresentanter, eller arbeidstakerne selv dersom slike representanter ikke finnes, bør dette direktiv fastsette en forpliktelse for den berørte AIF-forvalteren til å gjøre sitt ytterste for å sikre at styret i det berørte selskapet framlegger relevante opplysninger for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv.
- 55) Kommisjonen oppfordres til å undersøke behovet og mulighetene for å endre opplysningsplikten og opplysningskravene fastsatt i dette direktiv, som får anvendelse i forbindelse med kontroll over unoterte selskaper eller utstedere generelt, uansett type investor.
  - 56) Når en AIF-forvalter forvalter ett eller flere AIF-er som oppnår kontroll over et unotert selskap, skal AIF-forvalteren gi vedkommende myndigheter i sin hjemstat opplysninger om hvordan ervervet er finansiert. Denne plikten til å opplyse om finansiering bør også gjelde når en AIF-forvalter forvalter AIF-er som oppnår kontroll over en utsteder av aksjer som er opptatt til notering på et regulert marked.
  - 57) Når en AIF-forvalter forvalter ett eller flere AIF-er som oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder, bør denne AIF-forvalteren i en periode på 24 måneder etter at AIF-et har fått kontrollen over selskapet, for det første ikke tillates å lette, støtte eller gi instruksjoner om utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv og, for det andre, i den grad AIF-forvalteren har rett til å stemme på vegne av AIF-ene på møtene i selskapets styrende organer, ikke stemme for utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv og, for det tredje, under alle omstendigheter gjøre sitt ytterste for å hindre utdeling, kapitalnedsettelse, innløs-

¹⁴ EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

¹⁵ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv. Når dette direktiv innarbeides i nasjonal lovgivning, bør medlemsstatene ta hensyn til reguleringsformålet med bestemmelsene i kapittel V avsnitt 2 i dette direktiv og i den forbindelse ta behørig hensyn til behovet for like konkurransevilkår mellom AIF-er etablert i Unionen og AIF-er etablert i en tredjestat når de oppnår kontroll over selskaper som er etablert i Unionen.

- 58) Et generelt unntak fra meldings- og opplysningskravene og de særlige vernetiltakene mot tømning av selskaper for eiendeler i tilfelle av kontroll over et unotert selskap eller en utsteder, bør gjelde for kontroll over små og mellomstore bedrifter og over spesialforetak (SPV) hvis formål er å erverve, besitte eller forvalte fast eiendom. Disse kravene har heller ikke til formål å offentliggjøre forretningshemmeligheter som ville sette AIF-forvalteren i en ugunstig situasjon i forhold til potensielle konkurrenter som statlige fond eller konkurrenter som måtte ønske å utkonkurrere målselskapet ved å utnytte opplysningene til egen fordel. Derfor bør meldings- og opplysningsplikten gjelde med forbehold for de vilkårene og begrensningene med hensyn til fortrolige opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/14/EF av 11. mars 2002 om fastsettelse av en generell ramme for informasjon til og konsultasjon med arbeidstakere i Det europeiske fellesskap¹⁶, og uten at dette berører direktiv 2004/25/EF og 2004/109/EF. Dette innebærer at medlemsstatene, innenfor rammen av begrensningene og vilkårene fastsatt i nasjonal lovgivning, bør fastsette at arbeidstakerrepresentantene, samt enhver som bistår disse, ikke har rett til å videreformidle opplysninger som berører selskapets rettmessige interesser, og som uttrykkelig er gitt dem i fortrolighet, til arbeidstakere eller tredjemenn. Medlemsstatene bør imidlertid kunne gi arbeidstakerrepresentantene og enhver som bistår dem, tillatelse til å videreformidle fortrolige opplysninger til arbeidstakere og tredjemenn som er underlagt taushetsplikt. Medlemsstatene bør fastsette at de berørte AIF-forvalterne ikke bør anmode styret om å videreformidle opplysninger til arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, når disse opplysningene er av en slik art at de i

henhold til objektive kriterier ville være alvorlig hinder for driften av eller skade selskapet. Meldingskravene og opplysningsplikten og de særlige vernetiltakene mot tømning av selskaper for eiendeler bør videre få anvendelse med forbehold for strengere regler som medlemsstatene måtte vedta.

- 59) Dette direktiv fastsetter også de vilkårene som AIF-forvaltere etablert i Unionen omfattes av, når de markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen til profesjonelle investorer i Unionen. AIF-forvaltere etablert i Unionen bør tillates å drive slik markedsføring bare dersom AIF-forvalteren overholder dette direktiv og markedsføringen skjer med et markedsføringspass, uten at dette berører AIF-forvalternes markedsføring av AIF-er som ligger under terskelverdiene fastsatt i dette direktiv. Medlemsstatene bør kunne tillate at AIF-forvaltere markedsfører AIF-er som faller under disse terskelverdiene, i samsvar med nasjonale bestemmelser.
- 60) Andeler eller aksjer i et AIF bør kunne bli notert på et regulert marked i Unionen eller tilbys eller plasseres av tredjemenn som handler på vegne av AIF-forvalteren i en gitt medlemsstat, bare dersom AIF-forvalteren som forvalter AIF-et, selv har adgang til å markedsføre andelene eller aksjene i AIF-et i denne medlemsstaten. Dessuten kan annen nasjonal lovgivning og unionsretten, som europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering¹⁷ og direktiv 2004/39/EF, også inneholde bestemmelser om distribusjonen av AIF-er til investorer i Unionen.
- 61) Mange AIF-forvaltere etablert i Unionen forvalter for tiden AIF-er etablert i en tredjestat. Det er hensiktsmessig å tillate AIF-forvaltere med tillatelse etablert i Unionen å forvalte AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i Unionen, uten å pålegge dem de strenge depotmottakerkravene og kravene til årsrapport som er fastsatt i dette direktiv, ettersom disse kravene er tatt med for å verne investorer i Unionen.
- 62) Etter ikrafttreddelsen av en delegert rettsakt vedtatt av Kommisjonen i denne forbindelse, som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, skal inntreffe to år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv, bør AIF-for-

¹⁶ EFT L 80 av 23.3.2002, s. 29.

¹⁷ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

valtere med tillatelse etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat til profesjonelle investorer i sin hjemstat og/eller i andre medlemsstater, tillates å gjøre dette med et markedsføringspass under forutsetning av at de overholder dette direktiv. Denne retten bør være underlagt en framgangsmåte for melding og vilkårene knyttet til tredjestaten for AIF-et etablert i en tredjestat.

- 63) I en overgangsperiode som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, avsluttes gjennom en delegert rettsakt tre år etter innføringen av markedsføringspasset for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, bør AIF-forvaltere etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i visse medlemsstater, men uten et markedsføringspass, også kunne få tillatelse til å gjøre dette av de berørte medlemsstatene, men bare dersom de overholder dette direktiv med unntak av depotmottakerkravene. Slike AIF-forvaltere etablert i Unionen bør imidlertid sikre at en eller flere enheter utpekes til å utføre depotmottakerens oppgaver. Videre bør det med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligge passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat å utføre oppgavene sine i samsvar med dette direktiv. Samarbeidsordningene bør ikke brukes som et hinder for markedsføring av AIF-er etablert i en tredjestat i en medlemsstat. Den tredjestat der AIF-et er etablert, bør dessuten ikke være oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (FATF).
- 64) Etter ikrafttreddelsen av en delegert rettsakt vedtatt av Kommisjonen i denne forbindelse, som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, skal inntreffe to år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv, bør et grunnleggende prinsipp i dette direktiv være at en AIF-forvalter etablert i en tredjestat skal kunne dra fordel av de rettighetene som følger av dette direktiv, som å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er i hele Unionen med et markedsføringspass, under forutset-

- ning av at den overholder dette direktiv. Dette bør sikre like konkurransevilkår for AIF-forvaltere etablert i Unionen og AIF-forvaltere etablert i en tredjestat. Dette direktiv fastsetter derfor at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat kan gis tillatelse i henhold til dette direktiv, som vil få anvendelse etter ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten vedtatt av Kommisjonen i denne forbindelse. For å sikre at slik overholdelse håndheves, bør medlemsstatenes vedkommende myndigheter håndheve overholdelsen av dette direktiv. For slike AIF-forvaltere etablert i en tredjestat bør vedkommende tilsynsmyndigheter være vedkommende myndigheter i referansemlemstaten, som definert i dette direktiv.
- 65) Når en AIF-forvalter etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et markedsføringspass, bør den derfor også pålegges å overholde dette direktiv, slik at den omfattes av de samme forpliktelsene som AIF-forvaltere etablert i Unionen. Under ekstraordinære omstendigheter, dersom og i den grad overholdelse av en bestemmelse i dette direktiv er uforenlig med overholdelse av lovgivningen som AIF-forvaltere etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, bør AIF-forvalteren etablert i en tredjestat kunne unntas fra plikten til å overholde den berørte bestemmelsen i dette direktiv dersom den kan godtgjøre at det er umulig å forene overholdelse av en bestemmelse i dette direktiv med overholdelse av en obligatorisk bestemmelse i den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, at den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, inneholder en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i det berørte AIF-et, og at AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat overholder den tilsvarende regelen.
- 66) En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et markedsføringspass, bør dessuten omfattes av en særlig framgangsmåte for tillatelse, og visse særlige krav med hensyn til tredjestaten der AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert, bør oppfylles.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 67) ESMA bør gi råd om fastsettelse av referansemedlemsstat og, der det er relevant, om unntak i tilfelle av uforenlighet med en tilsvarende regel. Særlige krav til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat bør gjelde. Meklingsframgangsmåten fastsatt i artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010 bør dessuten få anvendelse dersom medlemsstatenes vedkommende myndigheter er uenige om hvordan referansemedlemsstaten skal bestemmes, anvendelsen av unntaket i tilfelle av uforenlighet mellom overholdelse av dette direktiv og overholdelse av tilsvarende regler i en tredjestat, og vurderingen av hvorvidt de særlige kravene med hensyn til tredjestaten der AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert, er oppfylt.
- 68) ESMA bør hvert år gjennomføre en fagfellevurdering av vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, med sikte på å styrke det innbyrdes samsvaret mellom tilsynsresultater, i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 69) I en overgangsperiode som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, avsluttes gjennom en delegert rettsakt tre år etter innføringen av markedsføringspasset for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, bør en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å markedsføre AIF-er bare i visse medlemsstater og uten et slikt markedsføringspass, også kunne tillates å gjøre dette av de berørte medlemsstatene, men bare dersom visse minstevilkår er oppfylt. Disse AIF-forvalterne etablert i en tredjestat bør i det minste omfattes av regler som tilsvarer dem som gjelder for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen med hensyn til opplysninger til investorer. For å lette overvåkingen av systemrisiko bør disse AIF-forvalterne etablert i en tredjestat også omfattes av rapporteringsplikter overfor vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der AIF-er markedsføres. Slike AIF-forvaltere bør derfor overholde gjennomsiktighetskravene i dette direktiv og forpliktelsene for AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over unoterte selskaper og utstedere. Dessuten bør det med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligge passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene der AIF-ene markedsføres, eventuelt vedkommende myndigheter for de berørte AIF-ene etablert i Unionen og tilsynsmyndighetene i tredjestaten der AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et etablert i en tredjestat er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i de aktuelle medlemsstatene å utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv. Samarbeidsordningene bør ikke brukes til å hindre markedsføring av tredjestatsfond i en medlemsstat. Endelig bør den tredjestat der AIF-forvalteren eller AIF-et etablert i en tredjestat er etablert, ikke være oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- 70) Dette direktiv bør ikke berøre den nåværende situasjonen der en profesjonell investor som er etablert i Unionen, på eget initiativ kan investere i AIF-er, uansett hvor AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert.
- 71) Medlemsstatene bør kunne tillate markedsføring av alle eller visse typer AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere, til ikke-profesjonelle investorer på deres eget territorium. Dersom en medlemsstat tillater markedsføring av visse typer AIF-er, bør medlemsstaten fra tilfelle til tilfelle vurdere om et bestemt AIF skal betraktes som en type AIF som kan markedsføres til ikke-profesjonelle investorer på eget territorium. Uten at det berører anvendelsen av andre rettsakter i unionsretten, bør medlemsstatene i slike tilfeller som en forutsetning for markedsføring til ikke-profesjonelle investorer kunne innføre strengere krav til AIF-er og AIF-forvaltere enn dem som gjelder for AIF-er som markedsføres til profesjonelle investorer på eget territorium, uavhengig av om slike AIF-er markedsføres innenfor et lands grenser eller over landegrensene. Dersom en medlemsstat tillater at AIF-er markedsføres til ikke-profesjonelle investorer på eget territorium, bør denne muligheten kunne utnyttes uansett i hvilken medlemsstat AIF-forvalteren som forvalter AIF-ene, er etablert, og medlemsstatene bør ikke innføre strengere eller ytterligere krav til AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat og markedsføres over landegrensene, enn til AIF-er som markedsføres innenlands. Dessuten bør AIF-forvaltere, verdipapirforetak med tillatelse i henhold til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- direktiv 2006/48/EF, og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, som yter investeringstjenester til ikke-profesjonelle kunder, ta hensyn til eventuelle ytterligere krav når de vurderer hvorvidt et bestemt AIF er egnet for en individuell ikke-profesjonell kunde, eller hvorvidt det er et komplekst eller ikke-komplekst finansielt instrument.
- 72) Det er nødvendig å presisere hvilken myndighet og hvilke oppgaver som gis vedkommende myndigheter som er ansvarlige for å gjennomføre dette direktiv, og styrke ordningene som er nødvendige for å sikre effektivt grensekryssende tilsynssamarbeid. Under visse omstendigheter bør vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters vertsstat kunne treffe direkte tiltak for å føre tilsyn med overholdelsen av de bestemmelsene de har ansvar for. For andre bestemmelser bør vertsstatens vedkommende myndigheter under visse omstendigheter kunne kreve at hjemstatens vedkommende myndigheter treffer tiltak, og gripe inn dersom slike tiltak ikke treffes.
- 73) Dette direktiv fastsetter en generell samordnende rolle for ESMA samt muligheten for bindende meklingsframgangsmåter under ledelse av ESMA for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter.
- 74) ESMA bør utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder om innholdet i samarbeidsordningene som må inngås av hjemstaten eller av AIF-forvalterens referansemedlemsstat og de berørte tilsynsmyndighetene i tredjestaten, samt om framgangsmåtene for utveksling av opplysninger. Utkastet til tekniske reguleringsstandarder bør sikre at alle nødvendige opplysninger i henhold til disse samarbeidsordningene framlegges for vedkommende myndigheter i både hjemstaten og vertsstaten, slik at de kan utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv. ESMA's rolle bør også være å tilrettelegge forhandlingene om og inngåelsen av samarbeidsordningene. Denne tilretteleggingsrollen bør for eksempel kunne innebære at ESMA innfører et standardformat for slike samarbeidsordninger.
- 75) Medlemsstatene bør fastsette regler for de sanksjonene som får anvendelse ved overtredelse av dette direktiv, og sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 76) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i TEUV og i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»), særlig retten til vern av personopplysninger som anerkjennes i artikkel 16 i TEUV og i artikkel 8 i pakten. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra vedkommende myndigheter bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger¹⁸. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra ESMA bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger¹⁹, som fullt ut får anvendelse på behandlingen av personopplysninger med henblikk på dette direktiv.
- 77) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet²⁰.
- 78) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, der det er uttrykkelig fastsatt i dette direktiv. Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å spesifisere metodene for finansiell giring som definert i dette direktiv, herunder eventuelle finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, der disse strukturene spesifikt er opprettet for direkte eller indirekte å sikre finansiell giring på AIF-nivå. Når det gjelder aktive eierfond og risikokapitalfond, innebærer dette særlig at det ikke er ment å inkludere finansiell giring på porteføljesel-

¹⁸ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

¹⁹ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

²⁰ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

skapsnivå når det vises til slike finansielle eller juridiske strukturer.

- 79) Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere hvordan terskelverdien for den forenklede ordningen skal beregnes og hvordan AIF-forvaltere hvis forvaltede eiendeler, herunder eiendeler overtatt gjennom bruk av finansiell giring, i ett og samme kalenderår iblant ligger over og/eller under den relevante terskelverdien, skal behandles, for å spesifisere forpliktelsen til å registrere seg for AIF-forvaltere som ligger under terskelverdiene, og til å framlegge opplysninger for effektiv overvåking av systemrisikoer, samt forpliktelsen slike AIF-forvaltere har til å underrette de berørte vedkommende myndigheter når de ikke lenger oppfyller vilkårene for anvendelse av den forenklede ordningen.
- 80) Delegerte rettsakter bør også vedtas for å presisere metodene for finansiell giring, herunder finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, og hvordan den finansielle giringen skal beregnes, for å spesifisere de risikoene tilleggs kapitalen eller yrkesansvarsforsikringen må dekke, vilkårene for å avgjøre hensiktsmessigheten av tilleggs kapital eller en yrkesansvarsforsikrings dekning, samt på hvilken måte det skal besluttet å foreta løpende justeringer av tilleggs kapitalen eller av yrkesansvarsforsikrings dekning. Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere kriteriene som vedkommende myndigheter skal bruke for å vurdere om AIF-forvaltere oppfyller sine forpliktelser med hensyn til forretningsførsel, sin forpliktelse til best mulig å ivareta interessene til de AIF-ene de forvalter, eller til investorene i disse AIF-ene, og sikre markedets integritet, til å ha og gjøre effektiv bruk av de ressursene og framgangsmåtene som er nødvendige for å kunne utøve forretningsvirksomheten på en god måte, til å treffe alle rimelige tiltak for å unngå interessekonflikter og til, når slike konflikter ikke kan unngås, å påvise, håndtere og overvåke og, der det er relevant, opplyse om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker AIF-enes og deres investors interesser negativt, og til å sikre at de AIF-ene de forvalter, behandles rettferdig, til å overholde alle lovfestede krav som gjelder forretningsførselen, slik at de best mulig ivaretar interessene til de AIF-ene de forvalter, eller til investorene i disse AIF-ene og sikrer markedets integritet, og til å behandle alle investorene i disse AIF-ene rettferdig.
- 81) Videre bør delegerte rettsakter vedtas for å spesifisere hvilke typer interessekonflikter AIF-forvaltere må påvise, og de rimelige tiltakene som AIF-forvaltere forventes å treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å påvise, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter. Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere hvilke risikohåndteringsfunksjoner som skal anvendes, hvor ofte risikohåndteringssystemet bør gjennomgås, hvordan risikohåndteringsfunksjonen bør holdes funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen, de særlige beskyttelsestiltakene mot interessekonflikter samt hvilke risikohåndteringskrav AIF-forvalterne skal anvende. Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere de systemene og framgangsmåtene for likviditetsstyring som AIF-forvaltere bør anvende, og innretningen av investeringsstrategi, likviditetsprofil og innløsningspolitikk. Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere de kravene som initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere av verdipapiriseringsinstrumenter må oppfylle for at AIF-forvaltere skal tillates å investere i slike instrumenter utstedt etter 1. januar 2011.
- 82) Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere kravene som AIF-forvaltere må overholde når de investerer i slike verdipapiriseringsinstrumenter, for å spesifisere forvaltnings- og regnskapspraksis, kontroll- og sikkerhetsordninger for elektronisk databehandling samt tilfredsstillende internkontrollordninger, for å spesifisere framgangsmåter for korrekt verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-et, de faglige garantiene som den eksterne sakkyndige innenfor verdsetting må kunne gi, og hvor ofte åpne AIF-er bør verdsettes.
- 83) Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere vilkårene for at delegeringen av AIF-forvalternes funksjoner kan godkjennes, og på hvilke vilkår en AIF-forvalter har delegert sine funksjoner i en slik grad at den er blitt et postkasseselskap og ikke lenger kan betraktes som forvalter av AIF-et, for, når det gjelder depotmottakere, å spesifisere kriteriene for å vurdere om reguleringen og tilsynet i de tredjestatene der depotmottakerne er etablert, har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt, hvilke opplysninger

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

som skal inngå i standardavtalen, vilkårene for å utføre depotmottakerfunksjonene, herunder typen finansielle instrumenter som bør omfattes av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver, på hvilke vilkår depotmottakeren kan utføre sine oppbevaringsoppgaver med hensyn til finansielle instrumenter som er registrert hos en sentral depotmottaker, og på hvilke vilkår depotmottakeren bør oppbevare finansielle instrumenter som er utstedt personlig og registrert hos en utsteder eller et registreringskontor, depotmottakerens forpliktelse til å vise behørig aktsomhet, forpliktelsen til å holde eiendeler atskilt, på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter finansielle instrumenter som oppbevares i depot, bør anses som tapt, hva som skal forstås med eksterne hendelser utenfor rimelig kontroll hvis konsekvenser hadde vært uunngåelige tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem, samt på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter det finnes en objektiv grunn til å avtale ansvarsfraskrivelse. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere innholdet i og formatet for årsrapporten som AIF-forvaltere skal gjøre tilgjengelig for hvert AIF de forvalter, og for å spesifisere AIF-forvalteres opplysningsplikt overfor investorer og rapporteringskrav overfor vedkommende myndigheter samt hyppigheten av disse.

- 84) Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere når finansiell giring anses for å være benyttet i vesentlig grad, og de prinsippene vedkommende myndigheter bør anvende når de overveier å pålegge begrensninger på den finansielle giringen en AIF-forvalter kan benytte. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere samarbeidsavtalene for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat og/eller AIF-er etablert i en tredjestat for å utforme en felles ramme som kan lette inngåelsen av slike samarbeidsavtaler med tredjestater. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere innholdet i utvekslingen av opplysninger med hensyn til AIF-forvaltere mellom vedkommende myndigheter samt framleggingen av visse opplysninger for ESMA.
- 85) Avhengig av ESMA's råd i denne forbindelse og kriteriene fastsatt i dette direktiv, bør en delegert rettsakt også vedtas med sikte på å utvide markedsføringspasset til å omfatte AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, og til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen, og en annen delegert rettsakt bør vedtas for å avslutte anvendelsen av nasjonale ordninger for private plasseringer i denne forbindelse.
- 86) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ bør denne fristen kunne forlenges med tre måneder når det gjelder viktige problemområder. Europaparlamentet og Rådet bør også ha mulighet til å underrette de øvrige institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. En slik tidlig godkjenning av delegerede rettsakter er særlig viktig når frister skal overholdes, for eksempel slik at medlemsstatene, der det er relevant, kan innarbeide delegerede rettsakter innen innarbeidingsfristen fastsatt i dette direktiv.
- 87) I erklæringen til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, tok konferansen til etterretning at Kommisjonen i samsvar med sin faste praksis har til hensikt å fortsette å rådspørre sakkynndige som utpekes av medlemsstatene, når den utarbeider utkast til delegerede rettsakter på området finansielle tjenester.
- 88) To år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør ESMA avgi en uttalelse om hvordan markedsføringspasset, som på det tidspunktet er trådt i kraft, virker, og om hvordan de nasjonale ordningene for private plasseringer virker. ESMA bør også gi råd om utvidelsen av markedsføringspasset til å omfatte AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, samt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder etter mottak av ESMA's uttalelse og råd, samtidig som den tar hensyn til kriteriene i og målene for dette direktiv, blant annet når det gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, og spesifisere når reglene for utvidelse av markedsføringspasset som fastsatt i dette direktiv, bør få anvendelse i alle medlemsstater.
- 89) På toppmøtet i London i april 2009 ble G20-lederne enige om at hedgefond eller deres forvaltere bør registreres og pålegges å framlegge hensiktsmessige opplysninger for til-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

synsmyndigheter og reguleringsmyndigheter fortløpende. De bør underlegges tilsyn for å sikre at de har hensiktsmessig risiko-håndtering. I juni 2010 bekreftet G20-lederne i Toronto sin forpliktelse og forpliktet seg også til å framskynde gjennomføringen av strenge tiltak for å bedre hedgefonds gjennomsiktighet og tilsynet med dem internasjonalt på en konsekvent og ikke-diskriminerende måte. For å støtte G20-målene offentliggjorde Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet i juni 2009 prinsipper på høyt nivå for tilsyn med hedgefond for å styre utviklingen av et internasjonalt ensartet regelverk på dette området. 16. september 2010 ble Det europeiske råd enig om at det er nødvendig at EU fremmer sine interesser og verdier på en mer bestemt måte og i en ånd av gjensidighet og felles nytte innenfor rammen av Unionens forbindelser med tredjestater, og treffer tiltak blant annet for å sikre bedre markedsadgang for europeiske foretak og utdype samarbeidet på reguleringsområdet med viktige handelspartnere. Kommisjonen vil arbeide for å sikre at disse forpliktelsene gjennomføres på tilsvarende måte av Unionens internasjonale partnere.

- 90) Tre år etter ikrafttredelsen av den delegerte rettsakt som fastsetter at markedsføringspasset får anvendelse på alle AIF-forvaltere, bør ESMA avgi en uttalelse om hvordan markedsføringspasset, som på det tidspunkt er trådt i kraft, virker, og om hvordan de nasjonale ordningene for private plasseringer virker. ESMA bør også gi råd om avviklingen av slike nasjonale ordninger. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt senest tre måneder etter mottak av ESMA's uttalelse og råd, idet den tar hensyn til kriteriene i og målene for dette direktiv, blant annet når det gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, med en nærmere angivelse av når de nasjonale ordningene omhandlet i dette direktiv bør være avviklet i alle medlemsstater.
- 91) Fire år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør Kommisjonen på grunnlag av en offentlig høring og i lys av drøftingene med vedkommende myndigheter innlede en gjennomgåelse av direktivets anvendelse og virkeområde. Gjennomgåelsen bør omfatte en analyse av erfaringene som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv, direktivets virkninger for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unio-

nen og i tredjestater samt i hvilken grad målene for direktivet er nådd og om nødvendig forslag til passende endringer. Gjennomgåelsen bør inneholde en generell kartlegging av hvordan reglene i dette direktiv virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem. Kommisjonen bør i sin gjennomgåelse undersøke ESMA's og vedkommende EU-myndigheters funksjoner når det gjelder å sikre effektivt tilsyn med alle AIF-forvaltere som driver virksomhet på Unionens markeder innenfor rammen av dette direktiv, herunder blant annet – i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 – gjennom å overlate ESMA ytterligere tilsynsansvar med hensyn til tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat. I denne sammenheng bør Kommisjonen vurdere kostnadene og fordelene ved å overlate slike oppgaver til ESMA.

- 92) Dette direktiv har som mål å opprette en ramme for håndtering av de potensielle risikoene som kan oppstå som følge av AIF-forvalternes virksomhet og sikre at vedkommende myndigheter i Unionen overvåker disse på en effektiv måte. Det er nødvendig å fastsette strenge rammeregler for regulering og tilsyn som ikke etterlater noen hull i finansregelverket. I den forbindelse vises det til eksisterende krav til profesjonelle investorer om å vise behørig aktsomhet i henhold til regelverket som gjelder for slike investorer. Kommisjonen oppfordres til å gjennomgå det relevante regelverket med hensyn til profesjonelle investorer for å vurdere behovet for å innføre strengere krav når det gjelder framgangsmåten for behørig aktsomhet som skal anvendes av profesjonelle investorer i Unionen, som på eget initiativ investerer i finansprodukter i tredjestater, blant annet AIF-er etablert i en tredjestat.
- 93) Når denne gjennomgåelsen er fullført, bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet som ved behov inneholder endringsforslag, idet det tas hensyn til målene for dette direktiv og de potensielle virkningene for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater.
- 94) Ettersom målet for dette direktiv, som er å sikre et høyt vernnivå for investorer ved å fastsette felles rammer for tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene på grunn av manglene i eksisterende nasjonal lovgivning samt i tilsynet med disse aktørene, og derfor

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.

- 95) Direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF, europa-parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer²¹ og forordning (EU) nr. 1095/2010 bør derfor endres –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Dette direktiv fastsetter reglene for tillatelse, løpende drift og gjennomsiktighet når det gjelder forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere») som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfond (AIF-er) i Unionen.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel og artikkel 3 får dette direktiv anvendelse på
  - a) AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter ett eller flere AIF-er, uavhengig av om disse AIF-ene er etablert i Unionen eller i en tredjestat,
  - b) AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter ett eller flere AIF-er etablert i Unionen, og
  - c) AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører ett eller flere AIF-er i Unionen, uavhengig av om disse AIF-ene er etablert i Unionen eller i en tredjestat.
2. Med hensyn til nr. 1 er det uten betydning
  - a) om AIF-et er av åpen eller lukket type,
  - b) om AIF-et er opprettet i henhold til avtalerett, trustlovgivning, vedtekter eller har en annen juridisk form,
  - c) AIF-forvalterens juridiske struktur.
3. Dette direktiv får ikke anvendelse på følgende enheter:
  - a) holdingselskaper,

- b) tjenestepensjonsforetak som omfattes av direktiv 2003/41/EF, herunder, der det er relevant, godkjente enheter som har ansvar for forvaltningen av slike foretak og opptrer på deres vegne som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, eller kapitalforvaltere utpekt i henhold til artikkel 19 nr. 1 i nevnte direktiv, i den grad de ikke forvalter AIF-er,
  - c) overnasjonale institusjoner som Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, europeiske institusjoner for utviklingsfinansiering og bilaterale utviklingsbanker, Verdensbanken, Det internasjonale valutafond og andre overnasjonale institusjoner og lignende internasjonale organisasjoner, i tilfelle slike institusjoner eller organisasjoner forvalter AIF-er, og i den grad disse AIF-ene handler i offentlighetens interesse,
  - d) nasjonale sentralbanker,
  - e) nasjonale, regionale og lokale myndigheter og organer eller andre institusjoner som forvalter fond til støtte for trygde- og pensjonsordninger,
  - f) ordninger for arbeidstakernes medbestemmelse eller arbeidstakernes spareordninger,
  - g) spesialforetak for verdipapirisering.
4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at AIF-forvaltere nevnt i nr. 1 til enhver tid overholder dette direktiv.

Artikkel 3

Unntak

1. Dette direktiv får ikke anvendelse på AIF-forvaltere i den grad de forvalter ett eller flere AIF-er hvis eneste investor er AIF-forvalteren eller AIF-forvalterens morforetak eller datterforetak eller andre datterforetak av slike morforetak, forutsatt at ingen av disse investorene selv er et AIF.
2. Uten at det berører anvendelsen av artikkel 46 får bare nr. 3 og 4 i denne artikkel anvendelse på følgende AIF-forvaltere:
  - a) AIF-forvaltere som enten direkte eller indirekte, gjennom et selskap som AIF-forvalteren er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfellesskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, forvalter porteføljer i AIF-er hvis samlede forvaltede eiendeler, herunder eventuelle eiendeler som er ervervet ved hjelp av finansiell giring, ikke overstiger en terskelverdi på 100 millioner euro, eller

²¹ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) AIF-forvaltere som enten direkte eller indirekte, gjennom et selskap som AIF-forvalteren er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, forvalter porteføljer i AIF-er hvis samlede forvaltede eiendeler ikke overstiger en terskelverdi på 500 millioner euro når AIF-porteføljene består av AIF-er som ikke er gjenstand for finansiell giring, og som ikke har noen innløsningsrett i en periode på fem år fra dagen for den første investeringen i hvert AIF.
3. Medlemsstatene skal sikre at AIF-forvalterne nevnt i nr. 2 minst
- a) er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i hjemstaten,
  - b) på registreringstidspunktet identifiserer seg selv og de AIF-ene som de forvalter, overfor vedkommende myndigheter i sin hjemstat,
  - c) på registreringstidspunktet framlegger opplysninger om investeringsstrategiene for de AIF-ene som de forvalter, for vedkommende myndigheter i sin hjemstat,
  - d) regelmessig gir vedkommende myndigheter i sin hjemstat opplysninger om de viktigste instrumentene de handler med og om de viktigste eksponeringene og de største konsentrasjonene for de AIF-ene som de forvalter, for å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å overvåke systemrisiko på en effektiv måte, og
  - e) underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat dersom de ikke lenger oppfyller vilkårene nevnt i nr. 2.

Dette nummer og nr. 2 får anvendelse med forbehold for eventuelle strengere regler som medlemsstatene har vedtatt for AIF-forvalterne nevnt i nr. 2.

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at i tilfeller der vilkårene i nr. 2 ikke lenger er oppfylt, skal den berørte AIF-forvalter søke om tillatelse innen 30 kalenderdager i samsvar med de relevante framgangsmåtene fastsatt i dette direktiv.

4. AIF-forvalterne nevnt i nr. 2 skal ikke ha noen av de rettighetene som gis i henhold til dette direktiv, med mindre de velger å bli omfattet av direktivet. Dersom AIF-forvalterne velger å bli omfattet av dette direktiv, får direktivet anvendelse i sin helhet.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter med sikte på å fastsette framgangsmåtene for de AIF-forvalterne som velger å bli

omfattet av dette direktiv i samsvar med nr. 4. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
- a) hvordan terskelnivåene nevnt i nr. 2 skal beregnes, hvordan de AIF-forvalterne skal behandles som forvalter AIF-er hvis eiendeler som forvaltes, herunder eventuelle eiendeler som er ervervet ved hjelp av finansiell giring, i samme kalenderår iblant ligger over og/eller under den relevante terskelverdien,
  - b) registreringsplikten og forpliktelsen til å framlegge opplysninger for å muliggjøre effektiv overvåking av systemrisiko som nevnt i nr. 3, og
  - c) forpliktelsen til å underrette vedkommende myndigheter som fastsatt i nr. 3.

Artikkel 4

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med
- a) «AIF-er» foretak for kollektiv investering, herunder deres investeringsavdelinger, som
    - i) reiser kapital fra et antall investorer for å investere den i samsvar med en fastsatt investeringspolitikk til fordel for disse investorene, og
    - ii) som ikke krever tillatelse i henhold til artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF,
  - b) «AIF-forvaltere» juridiske personer hvis alminnelige virksomhet er å forvalte ett eller flere AIF-er,
  - c) «filial» et forretningssted som, når det gjelder en AIF-forvalter, er en del av AIF-forvalteren, som ikke har status som juridisk person og som yter de tjenestene som AIF-forvalteren har tillatelse til å yte; alle forretningssteder som er etablert i samme medlemsstat av en AIF-forvalter med forretningskontor i en annen medlemsstat eller i en tredjestat, skal utgjøre en enkelt filial,
  - d) «resultatavhengig vederlag» en andel av AIF-ets overskudd som tilfaller AIF-forvalteren som godtgjøring for forvaltningen av AIF-et, eksklusivt en eventuell andel i AIF-ets overskudd som tilfaller AIF-forvalteren som avkastning på en eventuell investering som AIF-forvalteren har gjort i AIF-et,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- e) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre gjennom
- i) kapitalinteresse, dvs. ved å ha, enten direkte eller gjennom kontroll, minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital,
  - ii) kontroll, dvs. en forbindelse mellom et morforetak og et datterforetak som nevnt i artikkel 1 i sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 om konsoliderte regnskaper²², eller en tilsvarende forbindelse mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak; med henblikk på dette nummer skal et datterforetak av et datterforetak også anses som et datterforetak av disse datterforetakenes morforetak.
- En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til samme person ved kontroll, anses også som en «nær forbindelse» mellom slike personer,
- f) «vedkommende myndigheter» nasjonale myndigheter i medlemsstatene som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-forvaltere,
- g) «vedkommende myndigheter» med hensyn til en depotmottaker
- i) dersom depotmottakeren er en kredittinstitusjon som har tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, vedkommende myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 4 i nevnte direktiv,
  - ii) dersom depotmottakeren er et verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, vedkommende myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i nevnte direktiv,
  - iii) dersom depotmottakeren inngår i en kategori institusjoner som nevnt i artikkel 21 nr. 3 første ledd bokstav c) i dette direktiv, de nasjonale myndighetene i dens hjemstat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med slike kategorier institusjoner,
  - iv) dersom depotmottakeren er en enhet som nevnt i artikkel 21 nr. 3 tredje ledd i dette direktiv, de nasjonale myndighetene i den medlemsstaten der dette foretaket har sitt forretningskontor, og som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med en slik enhet, eller det offisielle organ som har myndighet til å registrere eller føre tilsyn med en slik enhet i henhold til gjeldende regler for yrkesmessigandel,
- v) dersom depotmottakeren er utpekt som depotmottaker for et AIF etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 21 nr. 5 bokstav b) i dette direktiv og ikke omfattes av punkt i)–iv) i denne bokstav, de relevante nasjonale myndighetene i den tredjestaten der depotmottakeren har sitt forretningskontor,
- h) «vedkommende myndigheter for AIF-etablert i Unionen» de nasjonale myndighetene i en medlemsstat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-er,
- i) «kontroll» kontroll som definert i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF,
  - j) «etablert»
    - i) for AIF-forvaltere, «har sitt forretningskontor i»,
    - ii) for AIF-er, «har tillatelse eller registrert i», eller, dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert, «har sitt forretningskontor i»,
    - iii) for depotmottakere, «har sitt forretningskontor eller en filial i»,
    - iv) for lovlige representanter som er juridiske personer, «har sitt forretningskontor eller en filial i»,
    - v) for lovlige representanter som er fysiske personer, «hjemmehørende i»,
- k) «AIF etablert i Unionen» et AIF som
- i) har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat etter gjeldende nasjonal lovgivning, eller
  - ii) ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, men som har sitt forretningskontor og/eller hovedkontor i en medlemsstat,
- l) «AIF-forvalter etablert i Unionen» en AIF-forvalter som har sitt forretningskontor i en medlemsstat,
- m) «tilførings-AIF» et AIF som
- i) investerer minst 85 % av sine eiendeler i andeler eller aksjer i et annet AIF («mottaker-AIF»),
  - ii) investerer minst 85 % av sine eiendeler i mer enn ett mottaker-AIF dersom disse mottaker-AIF-ene har identiske investeringsstrategier, eller

²² EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- iii) på annen måte har en eksponering på minst 85 % av sine eiendeler i et slikt mottaker-AIF,
- n) «finansielt instrument» et instrument som angitt i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,
- o) «holdingselskap» et selskap med aksjeposter i ett eller flere andre selskaper, hvis kommersielle formål er å gjennomføre en eller flere forretningsstrategier gjennom sine datterselskaper, tilknyttede selskaper eller kapitalinteresser for å bidra til deres verdi på lang sikt, og som enten er et selskap som
  - i) driver virksomhet for egen regning og hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked i Unionen, eller
  - ii) ikke er etablert med det hovedmål å generere avkastning for sine investorer ved å avhende sine datterselskaper eller tilknyttede selskaper, som dokumentert i selskapets årsrapport eller andre offisielle dokumenter,
- p) «AIF-ets hjemstat»
  - i) den medlemsstaten der AIF-et har tillatelse eller er registrert i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, eller når det gjelder flere tillatelser eller registreringer, den medlemsstaten der AIF-et første gang fikk tillatelse eller ble registrert, eller
  - ii) dersom AIF-et verken har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-et har sitt forretningskontor og/eller hovedkontor,
- q) «AIF-forvalterens hjemstat» den medlemsstaten der AIF-forvalteren har sitt forretningskontor; for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat skal alle henvisninger til «AIF-forvalterens hjemstat» i dette direktiv leses som «referansemedlemsstat» som fastsatt i kapittel VII,
- r) «AIF-forvalterens vertsstat» enten
  - i) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen forvalter AIF-er etablert i Unionen,
  - ii) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen,
  - iii) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat,
  - iv) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat forvalter AIF-er etablert i Unionen,
- v) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen, eller
- vi) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat,
- s) «startkapital» kapital som omhandlet i artikkel 57 første ledd bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF,
- t) «utsteder» en utsteder i henhold til bokstav d) i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2004/109/EF når utstederen har sitt forretningskontor i Unionen, og når dens aksjer er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
- u) «lovlig stedfortreder» en fysisk person hjemmehørende i Unionen eller en juridisk person med forretningskontor i Unionen, som er uttrykkelig utpekt av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat, og som i Unionen handler på vegne av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat overfor myndigheter, kunder, organer og AIF-forvalterens motparter med hensyn til dennes forpliktelser i henhold til dette direktiv,
- v) «finansiell giring» en metode som AIF-forvalteren bruker til å øke eksponeringen for et AIF som den forvalter, ved lån av kontanter eller verdipapirer eller ved den finansielle giringen som ligger i derivatposisjoner eller på andre måter,
- w) «forvaltning av AIF-er» å utføre minst investeringsforvaltningsfunksjonene nevnt i nr. 1 bokstav a) eller b) i vedlegg I for ett eller flere AIF-er,
- x) «markedsføring» direkte eller indirekte tilbud eller plassering på AIF-forvalterens initiativ eller på vegne av AIF-forvalteren av andeler eller aksjer i et AIF som denne forvalter, og som er rettet mot investorer som er hjemmehørende i eller har forretningskontor i Unionen,
- y) «mottaker-AIF» et AIF som et annet AIF investerer i eller har en eksponering overfor, i samsvar med bokstav m),
- z) «referansemedlemsstat» medlemsstaten fastsatt i samsvar med artikkel 37 nr. 4,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- aa) «AIF etablert i en tredjestat» et AIF som ikke er et AIF etablert i Unionen,
- ab) «AIF-forvalter etablert i en tredjestat» en AIF-forvalter som ikke er en AIF-forvalter etablert i Unionen,
- ac) «unotert selskap» et selskap som har sitt forretningskontor i Unionen og hvis aksjer ikke er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
- ad) «ansvarlig kapital» kapital som nevnt i artikkel 56–67 i direktiv 2006/48/EF,
- ae) «morforetak» et morforetak i henhold til artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- af) «primærmegler» en kredittinstitusjon, et regulert verdipapirforetak eller et annet foretak som er underlagt regulering og løpende tilsyn, som tilbyr tjenester til profesjonelle investorer hovedsakelig for å finansiere eller utføre transaksjoner med finansielle instrumenter som motpart, og som også kan tilby andre tjenester som clearing og oppgjør av handler, depotmot-takertjenester, utlån av verdipapirer, skreddersydd teknologi og driftsstøtte-tjenester,
- ag) «profesjonell investor» en investor som betraktes som en profesjonell kunde eller på anmodning kan behandles som en profesjonell kunde i henhold til vedlegg II til direktiv 2004/39/EF,
- ah) «kvalifiserende eierandel» en direkte eller indirekte eierandel i en AIF-forvalter som utgjør minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene, i samsvar med artikkel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, idet det tas hensyn til vilkårene for sammenlegging av disse som fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv, eller som gjør det mulig å øve betydelig innflytelse på ledelsen av AIF-forvalteren der eierandelen besittes,
- ai) «arbeidstakerrepresentanter» arbeidstakerrepresentanter som definert i artikkel 2 bokstav e) i direktiv 2002/14/EF,
- aj) «ikke-profesjonell investor» en investor som ikke er en profesjonell investor,
- ak) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- al) «tilsynsmyndigheter» med hensyn til AIF-er etablert i en tredjestat, de nasjonale myndighetene i en tredjestat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-er,
- am) «tilsynsmyndigheter» med hensyn til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, de nasjonale myndighetene i en tredjestat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-forvaltere,
- an) «spesialforetak for verdipapirisering» foretak hvis eneste formål er å utføre en eller flere verdipapiriseringstransaksjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i Den europeiske sentralbanks forordning (EF) nr. 24/2009 av 19. desember 2008 om statistikk over eiendeler og forpliktelser i finansforetak som deltar i verdipapiriseringstransaksjoner²³ og annen virksomhet som er hensiktsmessig for dette formål,
- ao) «investeringsforetak» et foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer som har tillatelse i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF.
2. Med hensyn til nr. 1 bokstav ad) i denne artikkel får artikkel 13–16 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad²⁴ anvendelse mutatis mutandis.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
- a) metodene for finansiell giring som definert i nr. 1 bokstav v), herunder eventuelle finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, og
- b) hvordan finansiell giring skal beregnes.
4. Når det er relevant for anvendelsen av dette direktiv, og for å sikre like vilkår for anvendelsen av dette direktiv, skal Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette kategoriene av AIF-forvaltere.
- Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

²³ EUT L 15 av 20.1.2009, s. 1.

²⁴ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 5

Fastsettelse av AIF-forvaltere

1. Medlemsstatene skal sikre at hvert AIF som forvaltes innenfor rammen av dette direktiv, skal ha én enkelt AIF-forvalter, som skal ha ansvar for å sikre overholdelse av dette direktiv. AIF-forvalteren skal være enten
  - a) en ekstern forvalter, som er en juridisk person utpekt av AIF-et eller på vegne av AIF-et, og som i kraft av denne utpekingen har ansvar for forvaltningen av AIF-et (heretter kalt «ekstern AIF-forvalter»), eller
  - b) dersom AIF-ets juridiske form tillater intern forvaltning, og dets styringsorgan velger ikke å utpeke en ekstern AIF-forvalter, AIF-et selv, som da skal gis tillatelse som AIF-forvalter.
2. I tilfeller der en ekstern AIF-forvalter ikke kan sikre oppfyllelse av kravene i dette direktiv som et AIF eller et annet foretak på dens vegne er ansvarlig for, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat og, dersom det er aktuelt, vedkommende myndigheter for det berørte AIF-et etablert i Unionen. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal kreve at AIF-forvalteren treffer de nødvendige tiltak for å avhjelpe situasjonen.
3. Dersom den manglende oppfyllelsen vedvarer til tross for tiltakene nevnt i nr. 2, og i den grad det gjelder en AIF-forvalter etablert i Unionen eller et AIF etablert i Unionen, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat pålegge AIF-forvalteren å trekke seg som forvalter for nevnte AIF. I så fall skal AIF-et ikke lenger markedsføres i Unionen. Dersom det gjelder en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som forvalter et AIF etablert i en tredjestat, skal AIF-et ikke lenger markedsføres i Unionen. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om dette.

Kapittel II

Tillatelse til aif-forvaltere

Artikkel 6

Vilkår for å utøve virksomhet som AIF-forvalter

1. Medlemsstatene skal sikre at ingen AIF-forvaltere forvalter AIF-er med mindre de har tillatelse i samsvar med dette direktiv.

- AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv, skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelse fastsatt i dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal kreve at ingen ekstern AIF-forvalter utøver annen virksomhet enn den som er nevnt i vedlegg I til dette direktiv, samt forvaltning av investeringsforetak som krever tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.
  3. Medlemsstatene skal kreve at et internt forvaltet AIF ikke kan utøve annen virksomhet enn intern forvaltning av nevnte AIF i samsvar med vedlegg I.
  4. Som unntak fra nr. 2 kan medlemsstatene tillate at en ekstern AIF-forvalter yter følgende tjenester:
    - a) forvaltning av investeringsporteføljer, herunder dem som eies av pensjonsfond og tjenestepensjonsforetak i samsvar med artikkel 19 nr. 1 i direktiv 2003/41/EF, i henhold til fullmakt gitt av investor på skjønnsmessig og individuelt grunnlag,
    - b) tilknyttede tjenester, som omfatter
      - i) investeringsrådgivning,
      - ii) oppbevaring og forvaltning av aksjer eller andeler i foretak for kollektiv investering,
      - iii) mottak og formidling av ordrer i forbindelse med finansielle instrumenter.
  5. AIF-forvaltere skal i henhold til dette direktiv ikke få tillatelse til å
    - a) yte bare tjenestene nevnt i nr. 4,
    - b) yte de tilknyttede tjenestene nevnt i nr. 4 bokstav b) uten også å ha tillatelse til å yte tjenestene nevnt i nr. 4 bokstav a),
    - c) yte bare virksomheten nevnt i nr. 2 i vedlegg I, eller
    - d) yte tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav a) i vedlegg I uten også å yte tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav b) i vedlegg I, og motsatt.
  6. Artikkel 2 nr. 2 og artikkel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF får anvendelse på AIF-forvalteres yting av tjenestene nevnt i nr. 4.
  7. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere gir vedkommende myndigheter i hjemstaten de opplysningene de trenger for å overvåke at vilkårene nevnt i dette direktiv til enhver tid er oppfylt.
  8. Verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2004/39/EF og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF skal ikke trenge tillatelse i henhold til dette direktiv for å yte investeringstjenester som individuell porteføljeforvaltning med hensyn til AIF-er. Verdipapirforetak skal imidlertid

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

direkte eller indirekte tilby andeler eller aksjer i AIF-er til eller plassere slike andeler eller aksjer hos investorer i Unionen, bare i den utstrekning slike andeler og aksjer kan markedsføres i samsvar med dette direktiv.

Artikkel 7

Søknad om tillatelse

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere søker om tillatelse fra vedkommende myndigheter i hjemstaten.
2. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som søker om tillatelse, framlegger følgende opplysninger om AIF-forvalteren for vedkommende myndigheter i hjemstaten:
  - a) opplysninger om de personene som faktisk utøver AIF-forvalterens virksomhet,
  - b) opplysninger om identiteten til AIF-forvalterens aksjeeiere eller deltakere, enten de er fysiske eller juridiske personer, som direkte eller indirekte har kvalifiserende eierandeler, og om størrelsen på disse eierandelene,
  - c) en virksomhetsplan som beskriver AIF-forvalterens organisasjonsstruktur, herunder opplysninger om hvordan AIF-forvalteren har til hensikt å oppfylle sine forpliktelser i henhold til kapittel II, III, IV og, der det er relevant, kapittel V, VI, VII og VIII,
  - d) opplysninger om godtgjøringspolitikk og -praksis i henhold til artikkel 13,
  - e) opplysninger om ordninger for delegering og videre delegering til tredjemann av funksjonene nevnt i artikkel 20.
3. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som søker om tillatelse, framlegger følgende opplysninger om AIF-ene den har til hensikt å forvalte, for vedkommende myndigheter i hjemstaten:
  - a) opplysninger om investeringsstrategier, herunder typene underliggende fond dersom AIF-et er et «fond i fond», AIF-forvalterens politikk med hensyn til bruken av finansiell giring, og risikoprofilene og andre kjennetegn ved AIF-ene som den forvalter eller har til hensikt å forvalte, herunder opplysninger om de medlemsstatene eller tredjestatene der slike AIF-er er etablert eller forventes å bli etablert,
  - b) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
  - c) reglene eller stiftelsesdokumentene for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte,

- d) opplysninger om ordningene for utpeking av depotmottaker i samsvar med artikkel 21 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte,
  - e) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte.
4. Dersom et forvaltningsselskap er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF (heretter kalt «forvaltningsselskap for UCITS-fond») og søker om tillatelse som AIF-forvalter i henhold til dette direktiv, skal vedkommende myndigheter ikke kreve at forvaltningsselskapet for UCITS-fond framlegger opplysninger eller dokumenter som forvaltningsselskapet for UCITS-fond allerede har framlagt da det ble søkt om tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF, forutsatt at slike opplysninger eller dokumenter fortsatt er aktuelle.
  5. Vedkommende myndigheter skal én gang i kvartalet underrette ESMA om tillatelser som er gitt eller tilbakekalt i samsvar med dette kapittel.

ESMA skal føre et sentralt, offentlig register over hver AIF-forvalter som er gitt tillatelse i henhold til dette direktiv, en liste over hvilke AIF-er som forvaltes og/eller markedsføres i Unionen av slike AIF-forvaltere, samt vedkommende myndighet for hver slik AIF-forvalter. Registeret skal gjøres tilgjengelig i elektronisk form.
  6. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysninger som skal framlegges for vedkommende myndigheter i søknaden om tillatelse av AIF-forvalteren, herunder virksomhetsplanen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger fastsatt i nr. 6 første ledd.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 8

Vilkår for å gi tillatelse

1. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal ikke gi tillatelse med mindre
  - a) de har forsikret seg om at AIF-forvalteren vil kunne oppfylle vilkårene i dette direktiv,
  - b) AIF-forvalteren har tilstrekkelig startkapital og ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 9,
  - c) de personene som i praksis leder AIF-forvalterens virksomhet, har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring også i forbindelse med de investeringsstrategiene som benyttes av de AIF-ene AIF-forvalteren forvalter; vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart meddeles navnet på disse personene og underrettes om enhver utskifting av dem, og ledelsen av AIF-forvalterens virksomhet besluttes av minst to personer som oppfyller disse vilkårene,
  - d) aksjeeierne eller deltakerne i AIF-forvalteren som har kvalifiserende eierandeler, er egnet med hensyn til behovet for å sikre en sunn og fornuftig ledelse av AIF-forvalteren, og
  - e) AIF-forvalteren har sitt hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.
 Tillatelsen skal være gyldig i alle medlemsstater.
2. De berørte vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstatene skal rådspørres før tillatelse gis til følgende AIF-forvaltere:
  - a) et datterforetak av en annen AIF-forvalter, av et forvaltningsselskap for UCITS-fond, av et verdipapirforetak, av en kredittinstitusjon eller av et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat,
  - b) et datterforetak av morforetaket til en annen AIF-forvalter, av et forvaltningsselskap for UCITS-fond, av et verdipapirforetak, av en kredittinstitusjon eller av et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, og
  - c) et selskap kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personene som kontrollerer en annen AIF-forvalter, et forvaltningsselskap for UCITS-fond, et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.
3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal nekte å gi tillatelse dersom

et av følgende forhold er til hinder for effektiv utøvelse av deres tilsynsfunksjoner:

- a) nære forbindelser mellom AIF-forvalteren og andre fysiske eller juridiske personer,
  - b) lover eller forskrifter i en tredjestat som gjelder fysiske eller juridiske personer som AIF-forvalteren har nære forbindelser til,
  - c) vanskeligheter ved håndheving av nevnte lover og forskrifter.
4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan begrense tillatelsens virkeområde, særlig når det gjelder investeringsstrategiene for de AIF-ene som AIF-forvalteren har rett til å forvalte.
  5. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal innen tre måneder etter inngivelsen av en fullstendig søknad underrette søkeren skriftlig om hvorvidt tillatelse er gitt eller ikke. Vedkommende myndigheter kan forlenge denne perioden med inntil tre måneder dersom de anser det for nødvendig på grunn av sakens særlige omstendigheter, og etter å ha underrettet AIF-forvalteren om dette.

Med hensyn til dette nummer skal en søknad anses som fullstendig dersom AIF-forvalteren minst har framlagt opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a)–d) og artikkel 7 nr. 3 bokstav a) og b).

AIF-forvaltere kan begynne å forvalte AIF-er med investeringsstrategier som beskrevet i søknaden i samsvar med artikkel 7 nr. 3 bokstav a) i hjemstaten så snart tillatelsen er gitt, men tidligst én måned etter innsending av eventuelle manglende opplysninger som nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav e) og artikkel 7 nr. 3 bokstav c), d) og e).
  6. For å sikre en ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere
    - a) de kravene som gjelder for AIF-forvaltere i henhold til nr. 3,
    - b) de kravene som gjelder for aksjeeiere og deltakere med kvalifiserende eierandeler som nevnt i nr. 1 bokstav d),
    - c) faktorer som kan hindre effektiv utøvelse av vedkommende myndigheters tilsynsfunksjoner.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 9

Startkapital og ansvarlig kapital

1. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som er et internt forvaltet AIF, har en startkapital på minst 300 000 euro.
2. Dersom en AIF-forvalter utpekes som ekstern forvalter av AIF-er, skal AIF-forvalteren ha en startkapital på minst 125 000 euro.
3. Dersom verdien på porteføljene i de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter, overstiger 250 millioner euro, skal AIF-forvalteren ha tilleggskapital. Tilleggskapitalen skal være lik 0,02 % av det beløpet som verdien av AIF-forvalterens porteføljer overstiger 250 millioner euro med, men summen av startkapitalen og tilleggskapitalen som kreves, skal likevel ikke overstige 10 millioner euro.
4. Med hensyn til nr. 3 skal AIF-er som AIF-forvalteren forvalter, herunder de AIF-ene som AIF-forvalteren har delegert funksjoner for i samsvar med artikkel 20, men med unntak av AIF-porteføljer som AIF-forvalteren forvalter ved delegering, anses å være AIF-forvalterens porteføljer.
5. Uavhengig av nr. 3 skal AIF-forvalterens ansvarlige kapital aldri være mindre enn det beløpet som kreves i henhold til artikkel 21 i direktiv 2006/49/EF.
6. Medlemsstatene kan tillate AIF-forvaltere ikke å skaffe inntil 50 % av tilleggskapitalen nevnt i nr. 3 dersom de har en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et forsikringselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller en tredjestat der det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten.
7. For å dekke potensielle risikoer for yrkesansvar som skriver seg fra den virksomheten AIF-forvalterne kan utøve i henhold til dette direktiv, skal både internt forvaltede AIF-er og eksterne forvaltere enten
  - a) ha tilleggskapital som er tilstrekkelig til å dekke eventuelle risikoer for erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet, eller
  - b) ha en yrkesansvarsforsikring mot erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet, som står i forhold til de risikoene den skal dekke.
8. Den ansvarlige kapitalen, herunder eventuell tilleggskapital som nevnt i nr. 7 bokstav a), skal investeres i likvide eiendeler eller eiendeler som lett kan omsettes i kontanter på kort

sikt, og skal ikke omfatte spekulative posisjoner.

9. Kommissjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til nr. 7 i denne artikkel som angir nærmere
  - a) de risikoene tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringen må dekke,
  - b) vilkårene for å bestemme om tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringens dekning er tilstrekkelig, og
  - c) på hvilken måte løpende justeringer av tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringens dekning kan fastsettes.
10. Med unntak av nr. 7 og 8 og de delegerte rettsaktene vedtatt i samsvar med nr. 9, får denne artikkel ikke anvendelse på AIF-forvaltere som også er forvaltningsselskaper for UCITS-fond.

Artikkel 10

Endringer i tillatelsesvirkeområde

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat om eventuelle vesentlige endringer av vilkårene for førstegangstillatelse, særlig vesentlige endringer av opplysningene gitt i samsvar med artikkel 7, før disse endringene gjennomføres.
2. Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten beslutter å innføre begrensninger eller avvise disse endringene, skal de underrette AIF-forvalteren om dette innen én måned etter at underretningen ble mottatt. Vedkommende myndigheter kan forlenge denne perioden med inntil én måned dersom de anser det for nødvendig på grunn av sakens særlige omstendigheter, og etter å ha underrettet AIF-forvalteren om dette. Endringene skal gjennomføres dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke motsetter seg endringene innenfor den relevante vurderingsperioden.

Artikkel 11

Tilbakekalling av tillatelse

- Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan tilbakekalle en tillatelse utstedt til en AIF-forvalter dersom nevnte AIF-forvalter
- a) ikke gjør bruk av tillatelsen innen tolv måneder, gir uttrykkelig avkall på den eller har opphørt å utøve den virksomheten som omfattes av dette direktiv, i mer enn seks måneder, med

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- mindre den berørte medlemsstat har fastsatt at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
- b) har fått tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
  - c) ikke lenger oppfyller vilkårene som gjaldt for tillatelsen,
  - d) ikke lenger overholder direktiv 2006/49/EF, dersom tillatelsen også omfatter de skjønnsmessige porteføljeforvaltningstjenestene nevnt i artikkel 6 nr. 4 bokstav a) i dette direktiv,
  - e) har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, eller
  - f) kommer inn under et av de tilfellene der det i nasjonal lovgivning, med hensyn til forhold som ikke omfattes av dette direktivs virkeområde, er fastsatt at tillatelsen skal tilbakekalles.

Kapittel III

Driftsvilkår for AIF-forvaltere

Avsnitt 1

Generelle krav

Artikkel 12

Alminnelige prinsipper

1. Medlemsstatene skal sikre at AIF-forvaltere til enhver tid
  - a) handler ærlig, med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet og rettferdig under utøvelsen av sin virksomhet,
  - b) handler på den måten som best ivaretar interessene til AIF-ene de forvalter, eller investorene i disse AIF-ene, og markedets integritet,
  - c) har og benytter effektivt de ressursene og framgangsmåtene som er nødvendige for å kunne utøve virksomheten på en god måte,
  - d) treffer alle rimelige tiltak for å unngå interessekonflikter og, når slike konflikter ikke kan unngås, for å påvise, håndtere og overvåke og, der det er relevant, opplyse om disse interessekonfliktene med henblikk på å hindre at de påvirker AIF-ene og deres investorer negativt, og sikre at de AIF-ene de forvalter, behandles rettferdig,
  - e) overholder alle lovfestede krav som gjelder forretningsførselen, slik at de best mulig ivaretar interessene til AIF-ene eller investorene i AIF-ene de forvalter, og markedets integritet,
  - f) behandler alle investorene i AIF-ene rettferdig.

- Ingen investorer i et AIF skal særbehandles med mindre det er opplyst om slik særbehandling i det relevante AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.
2. En AIF-forvalter som har en tillatelse som også dekker skjønnsmessig porteføljeforvaltning nevnt i artikkel 6 nr. 4 bokstav a), skal
    - a) ikke tillates å investere hele eller deler av kundens portefølje i andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter, med mindre kunden gir et generelt samtykke til dette på forhånd,
    - b) med hensyn til de tjenestene som er omhandlet i artikkel 6 nr. 4, være underlagt bestemmelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer²⁵.
  3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å fastsette kriteriene som berørte vedkommende myndigheter skal bruke for å vurdere om AIF-forvaltere overholder sine forpliktelser i henhold til nr. 1.

Artikkel 13

Godtgjøring

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere har en godtgjøringspolitikk og -praksis for de personalkategoriene, herunder den øverste ledelsen, risikotakere, personer med kontrollfunksjoner samt ansatte hvis samlede godtgjøring faller innenfor samme lønnsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, og hvis yrkesvirksomhet har en vesentlig innvirkning på risikoprofilene til AIF-forvalterne eller de AIF-ene de forvalter, som er forenlig med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikohåndtering og ikke oppmuntrer til risikotaking som er uforenlig med risikoprofilene, reglene eller stiftelsesdokumentene i de AIF-ene de forvalter.

AIF-forvalterne skal fastsette godtgjøringspolitikk og -praksis i samsvar med vedlegg II.
2. ESMA skal sikre at det foreligger retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk som er i samsvar med vedlegg II. Retningslinjene skal ta hensyn til prinsippene om forsvarlig godtgjøringspolitikk fastsatt i rekommandasjon 2009/384/EF, størrelsen på AIF-forvalterne og på de AIF-ene de forvalter, deres interne organisering samt virksomhetens art,

²⁵ EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

omfang og kompleksitet. ESMA skal samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA).

Artikkel 14

Interessekonflikter

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere treffer alle rimelige tiltak for å påvise interessekonflikter som oppstår i forbindelse med forvaltningen av AIF-er mellom
  - a) AIF-forvalteren, herunder dens ledere, ansatte eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til AIF-forvalteren gjennom kontroll, og AIF-et som forvaltes av AIF-forvalteren, eller investorene i nevnte AIF,
  - b) AIF-et eller investorene i AIF-et og et annet AIF eller investorene i dette AIF-et,
  - c) AIF-et eller investorene i AIF-et og en annen kunde av AIF-forvalteren,
  - d) AIF-et eller investorene i AIF-et og et investeringsforetak som forvaltes av AIF-forvalteren, eller investorene i nevnte investeringsforetak, eller
  - e) to kunder av AIF-forvalteren.

AIF-forvaltere skal opprettholde og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med sikte på å treffe alle rimelige tiltak for å påvise, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter for å hindre at de påvirker interessene til AIF-ene og deres investorer negativt.

AIF-forvaltere skal innenfor sitt eget driftsmiljø skille mellom oppgaver og ansvarsområder som kan oppfattes som uforenlige, eller som kan gi opphav til systematiske interessekonflikter. AIF-forvaltere skal vurdere om deres driftsvilkår kan medføre andre vesentlige interessekonflikter og underrette investorene i AIF-ene om disse.

2. Dersom de organisatoriske ordningene som AIF-forvalteren har innført for å påvise, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter, ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å sørge for at risikoen for å skade investorenes interesser kan unngås, skal AIF-forvalteren tydelig opplyse investorene om interessekonfliktenes allmenne art og/eller kilder før det påtar seg oppgaver på deres vegne, og utarbeide hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter.
3. Dersom en AIF-forvalter på vegne av et AIF bruker tjenestene til en primærmegler, skal

vilkårene være fastsatt i en skriftlig avtale. Denne avtalen skal særlig omfatte eventuelle muligheter til å overføre og gjenbruke AIF-ets eiendeler og skal overholde AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter. Avtalen skal inneholde en bestemmelse om at depotmottakeren skal underrettes om avtalen.

AIF-forvaltere skal utøve behørig sakkynndighet, omhu og aktsomhet ved utvelgning av de primærmeglerne som det skal inngås avtale med.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
  - a) de ulike typene interessekonflikter nevnt i nr. 1,
  - b) de rimelige tiltakene som AIF-forvaltere forventes å treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å påvise, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter.

Artikkel 15

Risikohåndtering

1. AIF-forvaltere skal holde risikohåndteringsfunksjonen funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder portefølje-forvaltningsfunksjonen.

Den funksjonsmessige og hierarkiske atskillelsen av risikohåndteringsfunksjonen i henhold til første ledd skal gjennomgås av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet og under forutsetning av at AIF-forvalteren under alle omstendigheter skal kunne godtgjøre at særlige beskyttelsesiltak mot interessekonflikter muliggjør en uavhengig risikohåndteringsvirksomhet, og at risikohåndteringsprosessen oppfyller kravene i denne artikkel og er gjennomgående effektive.

2. AIF-forvaltere skal innføre hensiktsmessige risikohåndteringssystemer for på egnet vis å påvise, måle, håndtere og overvåke alle risikoer som er relevante for hvert AIFs investeringsstrategi, og som hvert AIF er eller kan bli eksponert for.

AIF-forvaltere skal gjennomgå risikohåndteringssystemene med passende mellomrom og minst en gang i året og tilpasse dem når det er nødvendig.

3. AIF-forvaltere skal minst

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) gjennomføre en hensiktsmessig, dokumentert og regelmessig ajourført framgangsmåte for behørig aktsomhet når den investerer på vegne av AIF-et, i samsvar med AIF-ets investeringsstrategi, mål og risiko-profil,
  - b) sikre at risikoene knyttet til hver investeringsposisjon i AIF-et og deres generelle innvirkning på AIF-ets portefølje fortløpende kan påvises, måles, håndteres og overvåkes korrekt gjennom bruken av hensiktsmessige framgangsmåter for stress-testing,
  - c) sikre at AIF-ets risikoprofil står i forhold til AIF-ets størrelse, porteføljestruktur og investeringsstrategier og mål som fastsatt i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, prospekt og tilbudsdokumenter.
4. AIF-forvaltere skal fastsette et høyeste nivå for finansiell giring som de kan anvende for hvert AIF som de forvalter, samt omfanget av retten til gjenbruk av sikkerhetsstillelse eller annen garanti som vil kunne ytes i henhold til avtalen om finansiell giring, idet det blant annet tas hensyn til
- a) typen AIF,
  - b) AIF-ets investeringsstrategi,
  - c) AIF-ets kilder til finansiell giring,
  - d) enhver annen forbindelse eller ethvert annet relevant forhold til andre institusjoner som yter finansielle tjenester, som vil kunne utgjøre en systemrisiko,
  - e) behovet for å begrense eksponeringen overfor en hvilken som helst motpart,
  - f) i hvilket omfang det er stilt sikkerhet for den finansielle giringen,
  - g) forholdet mellom eiendeler og forpliktelser,
  - h) størrelsen på, arten og omfanget av AIF-forvalterens virksomhet på de berørte markedene.
5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
- a) hvilke risikohåndteringssystemer AIF-forvaltere skal anvende i forbindelse med de risikoene de pådrar seg på vegne av AIF-ene som de forvalter,
  - b) hva som er en passende hyppighet for gjennomgåelse av risikohåndteringssystemet,
  - c) hvordan risikohåndteringsfunksjonen skal holdes funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen,

- d) særlige beskyttelsestiltak mot interessekonflikter som nevnt i nr. 1 annet ledd,
- e) kravene nevnt i nr. 3.

Artikkel 16

Likviditetsstyring

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter som ikke er et lukket AIF uten finansiell giring, benytte seg av et egnet likviditetsstyringssystem og vedta framgangsmåter som vil gjøre det mulig for dem å overvåke AIF-ets likviditetsrisiko og å sikre at likviditetsprofilen for AIF-ets investeringer overholder de underliggende forpliktelsene.

AIF-forvaltere skal regelmessig gjennomføre stresstester under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, som vil gjøre det mulig for dem å vurdere og overvåke AIF-enes likviditetsrisiko i samsvar med resultatene av disse.

2. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter, sikre at investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innlønningspolitikken er samstemt.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
  - a) systemene og framgangsmåtene for likviditetsstyring, og
  - b) tilpasning av investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innlønningspolitikken fastsatt i nr. 2.

Artikkel 17

Investering i verdipapiriseringsposisjoner

For å sikre konsekvens på tvers av sektorer og for å fjerne manglende sammenfall mellom interessene til foretak som «pakker om» lån til omsettelige verdipapirer, og initiativtakere i henhold til artikkel 4 nr. 41 i direktiv 2006/48/EF, og interessene til AIF-forvaltere som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter på vegne av AIF-er, skal Kommisjonen, ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som fastsetter kravene på følgende områder:

- a) de kravene som initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren må oppfylle for at en AIF-forvalter skal kunne investere i verdipapirer eller andre finansielle instrumenter av denne typen utstedt etter 1. januar 2011 på vegne av AIF-er, herunder krav som sikrer at initiativtakeren, organisatoren eller den opp-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

rinnelige långiveren beholder en netto økonomisk interesse på minst 5 %,

- b) kvalitative krav som må oppfylles av AIF-forvaltere som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter på vegne av ett eller flere AIF-er.

Avsnitt 2

Organisatoriske krav

Artikkel 18

Alminnelige prinsipper

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere til enhver tid bruker tilstrekkelige og hensiktsmessige menneskelige og tekniske ressurser for å sikre korrekt forvaltning av AIF-ene.

Samtidig som det tas hensyn til arten av AIF-er som AIF-forvalteren forvalter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat særlig kreve at AIF-forvalteren har god forvaltnings- og regnskapspraksis, kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingssystemer samt tilfredsstillende internkontrollordninger, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer med henblikk på investering for egen regning, som minst sikrer at enhver transaksjon der AIF-er er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at eiendeler i AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, investeres i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter samt gjeldende lovbestemmelser.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir framgangsmåtene og ordningene nevnt i nr. 1

Artikkel 19

Verdsetting

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter, sikre at det fastsettes egnede og konsekvente framgangsmåter, slik at en korrekt og uavhengig verdsetting av AIF-ets eiendeler kan gjennomføres i samsvar med denne artikkel, gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.
2. Reglene for verdsetting av eiendeler og beregningen av netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-et skal være fastsatt i lovgivningen i

den stat der AIF-et er etablert og/eller i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

3. AIF-forvaltere skal også sikre at netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-er beregnes og opplyses til investorene i samsvar med denne artikkel, gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

Framgangsmåtene for verdsetting skal sikre at eiendeler verdsettes og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnes minst en gang i året.

Dersom AIF-et er av åpen type, skal slike verdsettinger og beregninger også gjennomføres med en hyppighet som er hensiktsmessig i forhold til AIF-ets eiendeler og dets utstedelses- og innløsningshyppighet.

Dersom AIF-et er av lukket type, skal slike verdsettinger og beregninger også gjennomføres i tilfelle av kapitalforhøyelse eller kapitalnedsettelse i det berørte AIF-et.

Investorene skal underrettes om verdsettingene og beregningene som fastsatt i det berørte AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

4. AIF-forvalterne skal sikre at verdsettingsfunksjonen utføres av enten
  - a) en ekstern sakkyndig, som er en fysisk eller juridisk person som er uavhengig av AIF-et, AIF-forvalteren og eventuelt andre personer med nære forbindelser til AIF-et eller AIF-forvalteren, eller
  - b) AIF-forvalteren selv, forutsatt at verdsettingsoppgaven er funksjonelt uavhengig av porteføljeforvaltningen og godtgjøringspolitikken, og andre tiltak sikrer at interessekonflikter dempes og at utilbørlig påvirkning av arbeidstakerne unngås.

Depotmottakeren som er utpekt for et AIF, skal ikke utpekes som ekstern sakkyndig for dette AIF-et med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av sine depotmottakerfunksjoner fra oppgavene som sakkyndig, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

5. Dersom en ekstern sakkyndig utfører verdsettingsfunksjonen, skal AIF-forvalteren godtgjøre at
  - a) den eksterne sakkyndige er underlagt yrkesmessig registreringsplikt i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel,
  - b) den eksterne sakkyndige kan gi tilstrekkelige yrkesmessige garantier for at den er i stand til å utføre den aktuelle verdsettings-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

funksjonen på en effektiv måte i samsvar med nr. 1–3, og

- c) utpekingen av den eksterne sakkyndige er i samsvar med kravene i artikkel 20 nr. 1 og 2 og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 20 nr. 7.
6. Den utpekte eksterne sakkyndige skal ikke delegere verdsettingsfunksjonen til tredjemann.
7. AIF-forvaltere skal underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om at en ekstern sakkyndig er utpekt, og disse myndighetene kan kreve at en annen ekstern sakkyndig utpekes i stedet, dersom vilkårene i nr. 5 ikke er oppfylt.
8. Verdsettingen skal utføres på en upartisk måte og med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet.
9. Dersom verdsettingsfunksjonen ikke utføres av en uavhengig ekstern sakkyndig, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kreve at AIF-forvalteren får sine framgangsmåter for verdsetting og/eller verdsettinger kontrollert av en ekstern sakkyndig eller, dersom det er aktuelt, av en revisor.
10. AIF-forvaltere er ansvarlige for korrekt verdsetting av AIF-ets eiendeler, beregningen av netto andelsverdi og offentliggjøringen av nevnte netto andelsverdi. AIF-forvalteres erstatningsansvar overfor AIF-et og dets investorer skal derfor ikke påvirkes av det faktum at AIF-forvalteren har utpekt en ekstern sakkyndig.

Uten hensyn til første ledd og uavhengig av eventuelle avtaler som fastsetter noe annet, skal den eksterne sakkyndige være erstatningsansvarlig overfor AIF-forvalteren for eventuelle tap som påføres AIF-forvalteren som følge av at den eksterne sakkyndige har utvist uaktsomhet eller forsettlig har unnlatt å utføre sine oppgaver.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
  - a) kriteriene for framgangsmåter for korrekt verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje,
  - b) de yrkesmessige garantiene som den eksterne sakkyndige må kunne gi for å kunne utføre verdsettingsfunksjonen på en effektiv måte,
  - c) hyppigheten av den verdsettingen som foretas av åpne AIF-er, som både er passende for AIF-ets eiendeler og dets utstedelses- og innløsningspolitikk.

Avsnitt 3

Delegering av AIF-forvalterens funksjoner

Artikkel 20

Delegering

1. AIF-forvaltere som har til hensikt å delegere til tredjemann utførelsen av oppgaver på deres vegne, skal underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat før delegeringsordningene trer i kraft. Følgende vilkår skal oppfylles:
  - a) AIF-forvalteren må kunne begrunne hele sin delegeringsstruktur objektivt,
  - b) den som ansvaret delegeres til, må råde over tilstrekkelige ressurser til å utføre de respektive oppgavene, og de personene som faktisk utøver virksomheten, skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring,
  - c) når delegeringen gjelder porteføljeforvaltning eller risikohåndtering, kan den bare skje til foretak som har tillatelse til eller er registrert for kapitalforvaltning og underlagt tilsyn, eller, dersom dette vilkåret ikke kan oppfylles, bare etter forhåndstillatelse fra vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat,
  - d) når delegeringen gjelder porteføljeforvaltning eller risikohåndtering og skjer til et foretak i en tredjestat, skal det utover kravene i bokstav c) sikres samarbeid mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og foretakets tilsynsmyndighet,
  - e) delegeringen må ikke hindre et effektivt tilsyn med AIF-forvalteren og særlig ikke hindre AIF-forvalteren i å handle, eller AIF-et i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig,
  - f) AIF-forvalteren må kunne godtgjøre at den som ansvaret delegeres til, har de kvalifikasjonene som kreves, og evne til å utføre de aktuelle oppgavene, at vedkommende ble valgt med all behørig aktsomhet og at AIF-forvalteren selv til enhver tid kan overvåke den delegerte virksomheten, når som helst gi ytterligere instruksjoner til den som delegeres oppgaver, og med umiddelbar virkning tilbakekalle delegeringen når det er i investorenes interesse.

Forvalteren skal fortløpende gjennomgå de tjenestene som ytes av enhver som har fått delegert ansvar.
2. Delegering av porteføljeforvaltning eller risikohåndtering skal ikke skje til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- a) depotmottakeren eller en som har fått delegert ansvar fra en depotmottaker, eller
  - b) noe annet foretak hvis interesser kan være i konflikt med interessene til AIF-forvalteren eller investorene i AIF-et, med mindre en slik enhet funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av porteføljeforvaltning eller risikohåndtering fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.
3. AIF-forvalterens erstatningsansvar overfor AIF-et og dets investorer skal ikke påvirkes av det faktum at AIF-forvalteren har delegert funksjoner til en tredjemann eller av en eventuell etterfølgende videredelegering, og AIF-forvalteren kan heller ikke delegerer sine funksjoner i et slikt omfang at denne i praksis ikke lenger kan anses å være forvalter av AIF-et, eller i den utstrekning at AIF-forvalteren blir et postkasseselskap.
4. Tredjemann kan videredelegere enhver funksjon som er delegert til den, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
- a) AIF-forvalteren har på forhånd gitt samtykke til videredelegeringen,
  - b) AIF-forvalteren har underrettet vedkommende myndigheter i sin hjemstat før ordningene med videredelegering trer i kraft,
  - c) vilkårene fastsatt i nr. 1, idet alle henvisninger til «den som ansvaret delegeres til» leses som henvisning til «den som ansvaret videredelegeres til».
5. Videredelegering av porteføljeforvaltning eller risikohåndtering skal ikke skje til
- a) depotmottakeren eller en som har fått delegert ansvar fra en depotmottaker, eller
  - b) noe annet foretak hvis interesser kan være i konflikt med interessene til AIF-forvalteren eller investorene i AIF-et, med mindre en slik enhet funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av porteføljeforvaltning eller risikohåndtering fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.
- Den aktuelle personen som ansvaret er delegert til, skal fortløpende gjennomgå de tjenestene som ytes av hver person som har fått videredelegert ansvar.
6. Dersom den som har fått videredelegert ansvar, ytterligere delegerer noen av sine

funksjoner, får vilkårene fastsatt i nr. 4 anvendelse mutatis mutandis.

7. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
- a) vilkårene for oppfyllelse av kravene fastsatt i nr. 1, 2, 4 og 5,
  - b) vilkårene for at en AIF-forvalter skal anses å ha delegert sine funksjoner i en slik grad at den er blitt et postkasseselskap og ikke lenger kan betraktes som forvalter av AIF-et, er fastsatt i nr. 3.

Avsnitt 4

Depotmottaker

Artikkel 21

Depotmottaker

1. AIF-forvalteren skal sikre at det utpekes en enkelt depotmottaker for hvert AIF den forvalter, i samsvar med denne artikkel.
2. Utpekingen av depotmottaker skal dokumenteres i en skriftlig avtale. Avtalen skal blant annet regulere den informasjonsutvekslingen som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre sine oppgaver for AIF-et det er utpekt som depotmottaker for, som fastsatt i dette direktiv og i andre relevante lover og forskrifter.
3. Depotmottakeren skal være
  - a) en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i Unionen, og som har tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF,
  - b) et verdipapirforetak som har sitt forretningskontor i Unionen, som er underlagt kapitaldekningskravene i samsvar med artikkel 20 nr. 1 i direktiv 2006/49/EF, herunder kapitalkrav for operasjonell risiko, og som har tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, og som også yter tilleggstjenester som oppbevaring i depot og forvaltning av finansielle instrumenter for kunders regning i samsvar med avsnitt B nr. 1 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF; slike verdipapirforetaks ansvarlige kapital skal under ingen omstendigheter være mindre enn den startkapitalen som er nevnt i artikkel 9 i direktiv 2006/49/EF, eller
  - c) andre kategorier av institusjoner som er underlagt regulering og løpende tilsyn, og som fra 21. juli 2011 omfattes av de kategoriene institusjoner som medlemsstatene

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har fastsatt kan utøve virksomhet som depotmottaker i henhold til artikkel 23 nr. 3 i direktiv 2009/65/EF.

Bare for AIF-er etablert i en tredjestat, og med forbehold for nr. 5 bokstav b), kan depotmottakeren også være en kredittinstitusjon eller en annen enhet av samme art som de enhetene som er nevnt i dette nummer første ledd bokstav a) og b), forutsatt at vilkårene i nr. 6 bokstav b) er oppfylt.

I tillegg kan medlemsstatene tillate at for AIF-er som ikke har noen innløsningsretter som kan utøves i en periode på fem år fra tidspunktet for de første investeringene, og som i henhold til sin grunnleggende investeringspolitikk generelt ikke investerer i eiendeler som må oppbevares i depot i samsvar med nr. 8 bokstav a), eller som generelt investerer i utstedere eller unoterte selskaper for potensielt å oppnå kontroll over slike selskaper i samsvar med artikkel 26, kan depotmottakeren være en enhet som utfører depotmottakerfunksjoner som del av sin yrkes- eller forretningsvirksomhet som en slik enhet har yrkesmessig registreringsplikt for i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel, og som kan stille tilstrekkelige finansielle og yrkesmessige garantier for å gjøre den i stand til å utføre aktuelle depotmottakerfunksjoner effektivt og oppfylle de forpliktelsene som følger av denne oppgaven.

4. For å unngå interessekonflikter mellom depotmottakeren, AIF-forvalteren og/eller AIF-et og/eller dets investorer
  - a) skal en AIF-forvalter ikke utøve virksomhet som depotmottaker,
  - b) skal en primærmegler som opptrer som motpart til et AIF, ikke opptre som depotmottaker for dette AIF-et med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra oppgavene som primærmegler, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer. Depotmottakeren kan delegere sine oppbevaringsoppgaver til en slik primærmegler i samsvar med nr. 11, forutsatt at de relevante vilkårene er oppfylt.
5. Depotmottakeren skal være etablert på et av følgende steder:
  - a) for AIF-er etablert i Unionen, i AIF-ets hjemstat,
  - b) for AIF-er etablert i en tredjestat, i den tredjestaten der AIF-et er etablert, eller i

hjemstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et, eller i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et.

6. Uten hensyn til kravene fastsatt i nr. 3 skal utpekingen av en depotmottaker som er etablert i en tredjestat, til enhver tid være underlagt følgende vilkår:
  - a) vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der andelene eller aksjene i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, dersom dette ikke er samme myndigheter, har undertegnet avtaler om samarbeid og utveksling av opplysninger med depotmottakerens vedkommende myndigheter,
  - b) depotmottakeren er underlagt effektiv regulering, herunder minstekapitalkrav, og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt,
  - c) tredjestaten der depotmottakeren er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF,
  - d) de medlemsstatene der andeler eller aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, og AIF-forvalterens hjemstat, dersom dette ikke er samme medlemsstater, har undertegnet en avtale med tredjestaten der depotmottakeren er etablert, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler,
  - e) depotmottakeren skal i henhold til avtale være ansvarlig overfor AIF-et eller overfor investorene i AIF-et i samsvar med nr. 12 og 13, og skal uttrykkelig samtykke i å overholde nr. 11.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a), c) og e) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

På grunnlag av kriteriene fastsatt i nr. 17 bokstav b) skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at regulering og tilsyn i en tredjestat har samme virkning som unionsretten, og håndheves effektivt. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

7. Depotmottakeren skal generelt sikre at AIF-ets kontantstrømmer blir behørig overvåket, og skal særlig sikre at alle betalinger fra eller på vegne av investorer ved tegning av andeler eller aksjer i et AIF er blitt mottatt, og at alle likvide midler i AIF-et er bokført på kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn, eller i AIF-forvalterens navn på vegne av AIF-et, eller i depotmottakerens navn på vegne av AIF-et, hos en enhet nevnt i artikkel 18 nr. 1 bokstav a)–c) i direktiv 2006/73/EF eller hos en annen enhet av samme art, på det relevante markedet der kassekontoer kreves, forutsatt at en slik enhet er underlagt regulering og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt, i samsvar med prinsippene i artikkel 16 i direktiv 2006/73/EF.

Dersom kassekontoene er åpnet i depotmottakerens navn på vegne av AIF-et, skal ingen likvide midler fra enheten nevnt i første ledd og ingen av depotmottakerens egne likvide midler bokføres på slike kontoer.

8. AIF-ets eiendeler eller de eiendelene som AIF-forvalteren forvalter på vegne av AIF-et, skal oppbevares av en depotmottaker i henhold til følgende:

- a) når det gjelder finansielle instrumenter som kan oppbevares i depot:
  - i) depotmottakeren skal oppbevare alle finansielle instrumenter som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, samt alle finansielle instrumenter som fysisk kan leveres til depotmottakeren,
  - ii) for dette formål skal depotmottakeren sikre at alle de finansielle instrumentene som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, registreres i depotmottakerens regnskaper på separate kontoer i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 16 i direktiv 2006/73/EF, som er åpnet på vegne av AIF-et eller av AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, slik at de til enhver tid tydelig kan identifiseres som tilhørende AIF-et i samsvar med gjeldende lov,
- b) når det gjelder andre eiendeler:
  - i) depotmottakeren skal kontrollere at AIF-et, eller AIF-forvalteren som opptrer på vegne av AIF-et, har eiendomsrett til disse eiendelene, og skal vedlike-

holde et register over de eiendelene som det er godtgjort at AIF-et eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har eiendomsretten til,

- ii) vurderingen av hvorvidt AIF-et eller AIF-forvalteren som opptrer på vegne av AIF-et, har eiendomsretten, skal baseres på opplysninger eller dokumenter som framlegges av AIF-et eller AIF-forvalteren, samt på en eventuell eksisterende ekstern dokumentasjon,
  - iii) depotmottakeren skal holde registeret oppdatert.
9. I tillegg til oppgavene nevnt i nr. 7 og 8 skal depotmottakeren
- a) sikre at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler eller aksjer i AIF-et utføres i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
  - b) sikre at verdien av andelene eller aksjene i AIF-et beregnes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning, AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter og framgangsmåtene fastsatt i artikkel 19,
  - c) utføre AIF-forvalterens instruksjoner med mindre de er i strid med gjeldende nasjonal lovgivning eller AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
  - d) sikre at AIF-et ved transaksjoner som berører AIF-ets eiendeler, mottar vederlag innen vanlige frister,
  - e) sikre at AIF-ets inntekter anvendes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.
10. AIF-forvalteren og depotmottakeren skal innenfor rammen av sine respektive oppgaver handle ærlig, rettferdig, profesjonelt, uavhengig og i AIF-ets eller AIF-ets investorers interesse.

En depotmottaker skal ikke utøve virksomhet overfor AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, som kan skape interessekonflikter mellom AIF-et, AIF-ets investorer, AIF-forvalteren og depotmottakeren selv, med mindre depotmottakeren funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de potensielle interessekonfliktene er tilstrekkelig påvist, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

De eiendelene som er nevnt i nr. 8, skal ikke gjenbrukes av depotmottakeren uten forhånds-samtykke fra AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

11. Depotmottakeren skal ikke delegere sine funksjoner beskrevet i denne artikkel til tredjemann, med unntak av dem som er nevnt i nr. 8.

Depotmottakeren kan delegere funksjonene nevnt i nr. 8 til tredjemann forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) oppgavene delegeres ikke i den hensikt å omgå kravene i dette direktiv,
- b) depotmottakeren kan godtgjøre at det foreligger en objektiv begrunnelse for delegeringen,
- c) depotmottakeren har utøvd behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet i forbindelse med utvelgingen og utpekingen av enhver tredjemann som den ønsker å delegere en del av sine oppgaver til, og utviser fortsatt behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet ved den regelmessige kontrollen med og pågående overvåkingen av enhver tredjemann som den har delegert en del av sine oppgaver til, og av tredjemanns ordninger med hensyn til de delegerede oppgavene, og
- d) depotmottakeren sikrer at tredjemann til enhver tid oppfyller følgende vilkår ved utførelsen av de oppgavene som er delegert til den:
  - i) tredjemann har de strukturene og den sakkunnskapen som er tilstrekkelig og står i et passende forhold til arten og kompleksiteten av de eiendelene som AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har betrodd vedkommende,
  - ii) når det gjelder oppbevaringsoppgavene nevnt i nr. 8 bokstav a), er tredjemann underlagt effektiv regulering, herunder minstekapitalkrav, og tilsyn i den berørte jurisdiksjonen, og tredjemann er underlagt en ekstern periodisk revisjon for å sikre at de finansielle instrumentene er i dennes besittelse,
  - iii) tredjemann holder depotmottakerens kunders eiendeler atskilt fra sine egne eiendeler og fra depotmottakerens eiendeler på en slik måte at de til enhver tid klart kan identifiseres som eiendeler som tilhører en gitt depotmottakers kunder,
  - iv) tredjemann gjør ikke bruk av eiendelene uten forhåndssamtykke fra AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, og forutgående underretning av depotmottakeren, og
  - v) tredjemann overholder de generelle forpliktelsene og forbudene som er fastsatt i nr. 8 og 10.

Uten hensyn til annet ledd bokstav d) ii) kan depotmottakeren når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og ingen lokale enheter oppfyller delegeringskravene fastsatt i nevnte bokstav, delegere sine funksjoner til en slik lokal enhet bare i det omfang tredjestatens lovgivning krever det, og bare så lenge det ikke finnes noen lokale enheter som oppfyller delegeringskravene, på følgende vilkår:

- a) investorene i det relevante AIF-et må være behørig underrettet om at denne delegeringen er påkrevd på grunn av juridiske begrensninger i tredjestatens lovgivning, og om de omstendighetene som berettiger delegeringen, før de foretar investeringen, og
- b) AIF-et eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et må pålegge depotmottakeren å delegere oppbevaringen av slike finansielle instrumenter til en slik lokal enhet.

Tredjemann kan i sin tur videredelegere disse funksjonene, forutsatt at samme krav er oppfylt. I slike tilfeller får nr. 13 anvendelse mutatis mutandis på de berørte partene.

Med hensyn til dette nummer skal yting av tjenester som angitt i direktiv 98/26/EF gjennom et oppgjørssystem for verdipapirer i henhold til nevnte direktiv, eller yting av tilsvarende tjenester gjennom oppgjørssystemer for verdipapirer i tredjestater, ikke anses som delegering av oppbevaringsfunksjoner.

12. Depotmottakeren skal være ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot i henhold til nr. 8 bokstav a), som er forårsaket av depotmottakeren eller av en tredjemann som oppbevaringen av finansielle instrumenter er delegert til.

Ved slikt tap av et finansielt instrument som oppbevares i depot, skal depotmottakeren uten unødig opphold gi AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, tilbake et finansielt instrument av samme type eller et tilsvarende beløp. Depotmottakeren skal ikke være ansvarlig dersom den kan bevise at tapet skyldes en ekstern hendelse utenfor dens rimelige kontroll hvis konsekvenser hadde vært uunngåelige tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem.

Depotmottakeren skal også være ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for ethvert annet tap disse måtte lide som følge av at depotmottakeren har vist uaktsomhet eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

forsettlig har misligholdt sine forpliktelser i henhold til dette direktiv.

13. Depotmottakerens erstatningsansvar skal ikke berøres av en eventuell delegering som nevnt i nr. 11.

Uten hensyn til første ledd i dette nummer kan depotmottakeren i tilfelle tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot av tredjemann i henhold til nr. 11, fraskrive seg ansvar under forutsetning av at den kan bevise at

- a) alle krav til delegeringen av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver fastsatt i nr. 11 annet ledd er oppfylt,
  - b) en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann uttrykkelig overfører depotmottakerens ansvar til denne tredjemann og gjør det mulig for AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, å gjøre krav gjeldende overfor denne tredjemann i forbindelse med tapet av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å gjøre et slikt krav gjeldende på deres vegne, og
  - c) en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, uttrykkelig tillater en slik ansvarsfraskrivelse fra depotmottakerens side og angir den objektive grunnen til å avtale en slik fraskrivelse.
14. Når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og ingen lokale enheter oppfyller delegeringskravene fastsatt i nr. 11 bokstav d) ii), kan depotmottakeren dessuten fraskrive seg ansvar dersom følgende vilkår er oppfylt:
- a) reglene eller stiftelsesdokumentene for det berørte AIF-et tillater uttrykkelig slik fraskrivelse på vilkårene fastsatt i dette nummer,
  - b) investorene i det berørte AIF-et er før sin investering blitt behørig underrettet om nevnte fraskrivelse og om de omstendighetene som berettiger den,
  - c) AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har pålagt depotmottakeren å delegere oppbevaringen av slike finansielle instrumenter til en lokal enhet,
  - d) det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, som uttrykkelig tillater en slik fraskrivelse, og
  - e) det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann som uttrykkelig overfører depotmottakerens erstatningsansvar til den lokale enheten og gjør det mulig for AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av

AIF-et, å gjøre krav gjeldende overfor nevnte lokale enhet i forbindelse med tapet av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å gjøre et slikt krav gjeldende på deres vegne.

15. Ansvaret overfor investorene i AIF-et kan gjøres gjeldende direkte eller indirekte gjennom AIF-forvalteren, avhengig av hvilken rettslige status forholdet mellom depotmottakeren, AIF-forvalteren og investorene har.
16. Depotmottakeren skal på anmodning gi sine vedkommende myndigheter alle de opplysningene som depotmottakeren har mottatt under utførelsen av sine plikter, og som kan være nødvendige for AIF-ets eller AIF-forvalterens vedkommende myndigheter. Dersom vedkommende myndigheter for AIF-et eller AIF-forvalteren er forskjellige fra depotmottakerens, skal depotmottakerens vedkommende myndigheter omgående oversende de mottatte opplysningene til AIF-ets og AIF-forvalterens vedkommende myndigheter.
17. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
  - a) hvilke opplysninger som skal inngå i den skriftlige avtalen nevnt i nr. 2,
  - b) alminnelige kriterier for å vurdere om reguleringen og tilsynet i de tredjestatene som er nevnt i nr. 6 bokstav b), har samme virkning som unionsretten, og håndheves effektivt,
  - c) vilkårene for å utføre depotmottakerfunksjonene i samsvar med nr. 7, 8 og 9, herunder
    - i) hvilken type finansielle instrumenter som skal omfattes av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver i samsvar med nr. 8 bokstav a),
    - ii) på hvilke vilkår depotmottakeren kan utføre sine oppbevaringsoppgaver med hensyn til finansielle instrumenter som er registrert hos en sentral depotmottaker, og
    - iii) på hvilke vilkår depotmottakeren skal oppbevare finansielle instrumenter som er utstedt på navn og registrert hos en utsteder eller et registreringskontor, i samsvar med nr. 8 bokstav b),
  - d) depotmottakerens forpliktelse til å vise behørig aktsomhet i samsvar med nr. 11 bokstav c),
  - e) forpliktelsen til å holde eiendeler atskilt i samsvar med nr. 11 bokstav d) iii),

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- f) på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter finansielle instrumenter som oppbevares i depot, skal anses som tapt,
- g) hva som skal forstås med eksterne hendelser utenfor rimelig kontroll hvis konsekvenser ikke kunne ha vært unngått tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem samsvar med nr. 12,
- h) på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter det finnes en objektiv grunn til å avtale ansvarsfraskrivelse i samsvar med nr. 13.

Kapittel IV

Gjennomsløktighetskrav

Artikkel 22

Årsrapport

1. En AIF-forvalter skal for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hvert regnskapsår senest seks måneder etter regnskapsårets slutt. Årsrapporten skal på anmodning utleveres til investorene. Årsrapporten skal gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og, der det er relevant, i AIF-ets hjemstat.

Dersom AIF-et skal offentliggjøre en årsrapport i samsvar med direktiv 2004/109/EF, er det bare tilleggsopplysningene nevnt i nr. 2 som trenger å bli framlagt for investorer på anmodning, enten separat eller som et tillegg til årsrapporten. I sistnevnte tilfelle skal årsrapporten offentliggjøres senest fire måneder etter regnskapsårets slutt.

2. Årsrapporten skal inneholde minst følgende:
  - a) en balanse eller en oversikt over eiendeler og forpliktelser,
  - b) en redegjørelse for inntekter og utgifter i regnskapsåret,
  - c) en virksomhetsberetning for regnskapsåret,
  - d) eventuelle vesentlige endringer av opplysningene nevnt i artikkel 23 for regnskapsåret som omfattes av rapporten,
  - e) samlet godtgjøringsbeløp for regnskapsåret, inndelt i fast og variabel godtgjøring, som utbetales av AIF-forvalteren til dens ansatte, og antall mottakere samt, der det er relevant, resultatavhengig vederlag som AIF-et har betalt,
  - f) samlet godtgjøringsbeløp fordelt på AIF-forvalterens øverste ledelse og personale

hvis virksomhet har hatt en vesentlig innvirkning på AIF-ets risikoprofil.

3. Regnskapsopplysningene i årsrapporten skal være utarbeidet i samsvar med regnskapsstandardene i AIF-ets hjemstat eller i samsvar med regnskapsstandardene i den tredjestat der AIF-et er etablert, og med regnskapsreglene fastsatt i AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter.

Regnskapsopplysningene i årsrapporten skal revideres av en eller flere personer som i henhold til lov har myndighet til å revidere regnskaper i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap²⁶. Revisjonsberetningen med eventuelle forbehold skal i sin helhet gjengis i årsrapporten.

Som unntak fra annet ledd kan medlemsstatene tillate AIF-forvaltere som markedsfører AIF-er etablert i en tredjestat, å underlegge årsrapportene for disse AIF-ene en revisjon som overholder gjeldende internasjonale revisjonsstandarder i den stat der AIF-et har sitt forretningskontor.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere årsrapportens innhold og format. Disse tiltakene skal tilpasses typen AIF-er som de gjelder for.

Artikkel 23

Opplysninger til investorer

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen, i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter gjøre følgende opplysninger tilgjengelige for AIF-ets investorer før de investerer i AIF-et, samt alle vesentlige endringer av disse opplysningene:
  - a) en beskrivelse av investeringsstrategien og -målene for AIF-et, opplysninger om hvor et eventuelt mottaker-AIF er etablert, og hvor de underliggende fondene er etablert dersom AIF-et er et «fond i fond», en beskrivelse av de typer eiendeler som AIF-et kan investere i, teknikkene det kan bruke og alle risikoer forbundet med dette, eventuelle gjeldende investeringsbegrensninger, under hvilke omstendighe-

²⁶ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- ter AIF-et kan bruke finansiell giring, typene finansiell giring som er tillatt, og kildene for finansiell giring samt risikoer forbundet med dette, eventuelle begrensninger på bruken av finansiell giring og eventuelle ordninger for sikkerhet og gjenbruk av eiendeler samt høyeste finansielle giring som AIF-forvalteren har rett til å anvende på vegne av AIF-et,
- b) en beskrivelse av de framgangsmåtene som AIF-et kan benytte for å endre sin investeringsstrategi eller investeringspolitikk, eller begge,
  - c) en beskrivelse av de viktigste juridiske konsekvensene av kontraktsforholdet som er inngått med sikte på investering, herunder opplysninger om domsmyndighet, gjeldende lovgivning og om det finnes juridiske virkemidler for å sikre anerkjennelse og fullbyrding av dommer på territoriet der AIF-et er etablert,
  - d) identiteten til AIF-forvalteren, AIF-ets depotmottaker, revisor og eventuelt andre tjenesteytere samt en beskrivelse av deres oppgaver og investorenes rettigheter,
  - e) en beskrivelse av hvordan AIF-forvalteren overholder kravene i artikkel 9 nr. 7,
  - f) en beskrivelse av enhver forvaltningsfunksjon som AIF-forvalteren har delegert i henhold til vedlegg I, og enhver oppbevaringsfunksjon som depotmottakeren har delegert, opplysninger om identiteten til den som har fått delegert ansvar og eventuelle interessekonflikter som kan oppstå som følge av slike delegeringer,
  - g) en beskrivelse av AIF-ets framgangsmåte for verdsetting og metode for prisfastsetting som brukes for å verdsette eiendeler, herunder metodene som brukes ved verdsetting av eiendeler som er vanskelige å verdsette, i samsvar med artikkel 19,
  - h) en beskrivelse av AIF-ets håndtering av likviditetsrisiko, herunder innløsningsretter både under normale og ekstraordinære omstendigheter, og eksisterende innløsningsavtaler med investorer,
  - i) en beskrivelse av alle gebyrer, avgifter og kostnader med angivelse av det høyeste beløpet av disse som direkte eller indirekte skal dekkes av investorene,
  - j) en beskrivelse av hvordan AIF-forvalteren sikrer rettferdig behandling av investorene, og dersom en investor får særbehandling eller rett til å få særbehandling, en beskrivelse av denne særbehandlingen, typen investorer som får slik særbehandling, og, dersom det er relevant, deres juridiske eller økonomiske forbindelser til AIF-et eller AIF-forvalteren,
  - k) den seneste årsrapporten som nevnt i artikkel 22,
  - l) framgangsmåter og vilkår for utstedelse eller salg av andeler eller aksjer,
  - m) seneste netto andelsverdi av AIF-et eller seneste markedspris for andeler eller aksjer i AIF-et, i samsvar med artikkel 19,
  - n) AIF-ets historiske resultater, der de er tilgjengelige,
  - o) primærmeglerens identitet og en beskrivelse av alle vesentlige ordninger som AIF-et har inngått med sine primærmeglere, på hvilken måte interessekonflikter i denne forbindelse håndteres, bestemmelsen i avtalen med depotmottakeren om muligheten for å overføre og gjenbruke eiendeler i AIF-et, og opplysninger om en eventuell overføring av ansvar til primærmegleren,
  - p) en beskrivelse av hvordan og når opplysningene som kreves i henhold til nr. 4 og 5, skal gis.
2. AIF-forvalteren skal underrette investorene før de investerer i AIF-et om eventuelle ordninger som depotmottakeren har inngått for å fraskrive seg ansvar ved avtale i samsvar med artikkel 21 nr. 13. AIF-forvalteren skal også omgående underrette investorene om eventuelle endringer i depotmottakerens ansvar.
  3. Dersom AIF-et er pålagt å offentliggjøre et prospekt i samsvar med direktiv 2003/71/EF eller i samsvar med nasjonal lovgivning, skal bare de opplysningene som er nevnt i nr. 1 og 2, som kommer i tillegg til opplysningene i prospektet, offentliggjøres separat eller som tilleggsopplysninger i prospektet.
  4. AIF-forvaltere skal for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen, regelmessig gi investorene følgende opplysninger:
    - a) den prosentandelen av AIF-ets eiendeler som på grunn av sin illikvide natur er underlagt særskilte ordninger,
    - b) eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et,
    - c) AIF-ets aktuelle risikoprofil og risiko-håndteringssystemene som AIF-forvalteren benytter for å håndtere disse risikoene.
  5. AIF-forvaltere som forvalter AIF-er etablert i Unionen som benytter finansiell giring, eller som markedsfører i Unionen AIF-er som

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

benytter finansiell giring, skal for hvert slikt AIF regelmessig opplyse om

- a) enhver endring i det høyeste nivået av finansiell giring som AIF-forvalteren kan benytte på vegne av AIF-et, og enhver rett til gjenbruk av sikkerhet eller andre garantier som er gitt i henhold til ordningen med finansiell giring,
  - b) det samlede beløpet for den finansielle giringen som er benyttet av AIF-et.
6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta delegerte rettsakter som nærmere angir AIF-forvalteres opplysningsplikter som nevnt i nr. 4 og 5, herunder hvor ofte opplysningene nevnt i nr. 5 skal framlegges.

Disse tiltakene skal tilpasses den typen AIF-forvalter de får anvendelse på.

Artikkel 24

Plikt til å rapportere til vedkommende myndigheter

1. En AIF-forvalter skal regelmessig rapportere til vedkommende myndigheter i sin hjemstat om de viktigste markedene og instrumentene den handler med på vegne av AIF-ene den forvalter.

AIF-forvalteren skal framlegge opplysninger om de viktigste instrumentene den handler med, de markedene den er medlem av eller handler aktivt på, og om de viktigste eksponeringene og de største konsentrasjonene for de AIF-ene den forvalter.

2. En AIF-forvalter skal for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gi vedkommende myndigheter i hjemstaten følgende opplysninger:
  - a) den prosentandelen av AIF-ets eiendeler som på grunn av sin illikvide natur er underlagt særskilte ordninger,
  - b) eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et,
  - c) AIF-ets aktuelle risikoprofil og risikohåndteringssystemene som AIF-forvalteren benytter for å håndtere markedsrisiko, likviditetsrisiko, motpartsrisiko og andre risikoer, herunder operasjonell risiko,
  - d) opplysninger om de viktigste kategoriene eiendeler som AIF-et har investert i, og
  - e) resultatene av stresstester utført i samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav b) og artikkel 16 nr. 1 annet ledd.

3. AIF-forvalteren skal på anmodning framlegge følgende dokumenter for vedkommende myndigheter i hjemstaten:

- a) en årsrapport for hvert AIF etablert i Unionen som AIF-forvalteren forvalter, og for hvert AIF som den markedsfører i Unionen, for hvert regnskapsår, i samsvar med artikkel 22 nr. 1,
  - b) ved utgangen av hvert kvartal en detaljert liste over alle AIF-er som AIF-forvalteren forvalter.
4. En AIF-forvalter som forvalter AIF-er som benytter finansiell giring i vesentlig grad, skal gjøre opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i sin hjemstat om det samlede nivået av finansiell giring som benyttes for hvert AIF den forvalter, om fordelingen av finansiell giring knyttet til lån av likvide midler eller verdipapirer, og finansiell giring knyttet til finansielle derivater, samt opplysninger om i hvilket omfang AIF-ets eiendeler er blitt gjenbrukt i henhold til ordninger for finansiell giring.

AIF-forvaltere skal også gi opplysninger om de fem mest betydelige utlånerne av kontanter eller verdipapirer for hvert AIF som AIF-forvalteren forvalter, og om de beløpene for den finansiell giringen som er mottatt fra hver av disse kildene for hvert av disse AIF-ene.

For AIF-forvaltere etablert i en tredjestat er rapporteringspliktene nevnt i dette nummer begrenset til AIF-er etablert i Unionen som de forvalter, og AIF-er etablert i en tredjestat som de markedsfører i Unionen.

5. Dersom det er nødvendig for en effektiv overvåking av systemrisiko, kan vedkommende myndigheter i hjemstaten kreve opplysninger i tillegg til dem som er beskrevet i denne artikkel, både på regelmessig grunnlag og på anmodning. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om de ytterligere opplysningskravene.

I unntakstilfeller og når det er nødvendig for å sikre finanssystemets stabilitet og integritet, eller for å fremme langsiktig bærekraftig vekst, kan ESMA anmode vedkommende myndigheter i hjemstaten om å innføre ytterligere rapporteringskrav.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere
  - a) når finansiell giring anses for å være benyttet i vesentlig grad i henhold til nr. 4, og
  - b) plikten til å rapportere og framlegge opplysninger i henhold til denne artikkel.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Disse tiltakene skal ta hensyn til nødvendigheten av å unngå en urimelig stor administrativ byrde for vedkommende myndigheter.

Kapittel V

AIF-forvaltere som forvalter særlige typer AIF-er

Avsnitt 1

AIF-forvaltere som forvalter AIF-er med finansiell giring

Artikkel 25

Vedkommende myndigheters bruk av opplysninger, tilsynssamarbeid og begrensninger på finansiell giring

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat bruker opplysningene som skal samles inn i henhold til artikkel 24, for å fastslå i hvilken grad bruken av finansiell giring bidrar til å bygge opp systemrisikoen i finanssystemet, risikoen for uro på markedene eller risikoen for økonomisk vekst på lang sikt.
2. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal sikre at alle opplysninger som samles inn i henhold til artikkel 24 om alle AIF-forvalterne som de fører tilsyn med, og opplysningene som samles inn i henhold til artikkel 7, gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter i andre berørte medlemsstater, ESMA og ESRB etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 50 om tilsynssamarbeid. De skal også omgående framlegge opplysninger etter disse framgangsmåtene og bilateralt til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som er direkte berørt, dersom en AIF-forvalter som de har ansvar for, eller et AIF som forvaltes av denne AIF-forvalteren, vil kunne utgjøre en viktig kilde for motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon i andre medlemsstater.
3. AIF-forvalteren skal godtgjøre at begrensningene på finansiell giring for hvert AIF den forvalter, er fornuftige, og at den til enhver tid overholder disse begrensningene. Vedkommende myndigheter skal vurdere hvilke risikoer en AIF-forvalters bruk av finansiell giring i forbindelse med de AIF-ene den forvalter, vil kunne innebære, og når det anses nødvendig for å sikre finanssystemets stabilitet og integritet, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, etter å ha underrettet ESMA, ESRB og det berørte AIF-ets vedkom-

mende myndigheter, innføre begrensninger på nivået av finansiell giring som en AIF-forvalter har rett til å benytte, eller andre begrensninger på forvaltningen av AIF-et i forbindelse med de AIF-ene som den forvalter, for å begrense finansiell girings medvirkning til å bygge opp systemrisikoen i finanssystemet eller risikoen for uro på markedene. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal behørig underrette ESMA, ESRB og AIF-ets vedkommende myndigheter om tiltak som er truffet for dette formål, etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 50.

4. Underretningen nevnt i nr. 3 skal gis senest ti virkedager før det foreslåtte tiltaket skal tre i kraft eller bli fornyet. Underretningen skal omfatte opplysninger om det foreslåtte tiltaket, begrunnelsen for tiltaket samt tidspunktet for når tiltaket skal tre i kraft. Under særlige omstendigheter kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat beslutte at det foreslåtte tiltaket skal tre i kraft før utløpet av tidsrommet nevnt i første punktum.
5. ESMA's rolle er å lette og samordne og særlig å forsøke å sikre at vedkommende myndigheter anvender en konsekvent tilnæringsmåte når det gjelder de tiltakene som foreslås av vedkommende myndigheter i henhold til nr. 3.
6. Etter å ha mottatt underretningen nevnt i nr. 3 skal ESMA gi råd til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat om tiltaket som er foreslått eller truffet. Rådet kan særlig gjelde hvorvidt vilkårene for å iverksette tiltak synes å være oppfylt, hvorvidt tiltakene er hensiktsmessige og tiltakenes varighet.
7. På grunnlag av opplysningene som er mottatt i samsvar med nr. 2, og etter å ha tatt hensyn til eventuelle råd fra ESRB, kan ESMA fastsette at den finansielle giringen som er benyttet av en AIF-forvalter, eller av en gruppe AIF-forvaltere, utgjør en vesentlig risiko for finanssystemets stabilitet og integritet og kan gi råd til vedkommende myndigheter for å angi nærmere hvilke korrigerende tiltak som bør trefes, herunder begrensninger på nivået av finansiell giring som nevnte AIF-forvalter eller gruppe av AIF-forvaltere har rett til å benytte. ESMA skal umiddelbart underrette berørte vedkommende myndigheter, ESRB og Kommisjonen om en slik fastsettelse.
8. Dersom en vedkommende myndighet foreslår å treffe tiltak som er i strid med ESMA's råd som nevnt i nr. 6 eller 7, skal den underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kan offentliggjøre opplysninger om at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å følge rådet. De berørte vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

9. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som fastsetter prinsipper for under hvilke omstendigheter vedkommende myndigheter skal anvende bestemmelsene i nr. 3, idet det tas hensyn til AIF-enes ulike strategier, ulike markedsvilkår der AIF-ene driver virksomhet, og mulige prosykliske virkninger av å anvende disse bestemmelsene.

Avsnitt 2

Forpliktelser for AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over unoterte selskaper og utstedere

Artikkel 26

Virkeområde

1. Dette avsnitt får anvendelse på
  - a) AIF-forvaltere som forvalter ett eller flere AIF-er som enten alene eller i fellesskap på grunnlag av en avtale med sikte på å oppnå kontroll, oppnår kontroll over et unotert selskap i samsvar med nr. 5,
  - b) AIF-forvaltere som samarbeider med en eller flere andre AIF-forvaltere på grunnlag av en avtale i henhold til hvilken de AIF-ene som disse AIF-forvalterne forvalter i fellesskap, oppnår kontroll over et unotert selskap i samsvar med nr. 5.
2. Dette avsnitt får ikke anvendelse dersom de berørte unoterte selskapene er
  - a) små og mellomstore bedrifter i henhold til artikkel 2 nr. 1 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter²⁷, eller
  - b) spesialforetak (SPV) hvis formål er å erverve, besitte eller forvalte fast eiendom.
3. Uten hensyn til nr. 1 og 2 får artikkel 27 nr. 1 også anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår en ikke-kontrollerende eierinteresse i et unotert selskap.

4. Artikkel 28 nr. 1–3 og artikkel 30 får også anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over utstedere. Med hensyn til nevnte artikler får nr. 1 og 2 anvendelse mutatis mutandis.

5. I dette avsnitt menes med kontroll med hensyn til unoterte selskaper, mer enn 50 % av stemmerettene i selskapene.

Ved beregning av den prosentandelen stemmeretter som innehas av det berørte AIF-et, i tillegg til de stemmerettene som innehas direkte av det berørte AIF-et, skal stemmerettene som innehas av følgende tas med i beregningen, forutsatt at kontroll som nevnt i første nummer, er fastslått:

- a) et foretak som kontrolleres av AIF-et, og
- b) en fysisk eller juridisk person som opptrer i eget navn, men på vegne av AIF-et eller på vegne av et foretak som kontrolleres av AIF-et.

Prosentandelen stemmeretter skal beregnes på grunnlag av alle de aksjene som det er knyttet stemmeretter til, selv om utøvelsen av en slik rett er suspendert.

Uten hensyn til artikkel 4 nr. 1 bokstav i) skal kontroll i forhold til utstedere med hensyn til artikkel 28 nr. 1–3 og artikkel 30, fastsettes i samsvar med artikkel 5 nr. 3 i direktiv 2004/25/EF.

6. Dette avsnitt får anvendelse med forbehold for vilkårene og begrensningene i artikkel 6 i direktiv 2002/14/EF.
7. Dette avsnitt får anvendelse uten at det berører anvendelsen av eventuelle strengere regler som medlemsstatene har vedtatt når det gjelder erverv av eierandeler hos utstedere og unoterte selskaper på deres territorier.

Artikkel 27

Underretning om erverv av større eierandeler og kontroll over unoterte selskaper

1. Medlemsstatene skal, når et AIF erverver, avhender eller innehar andeler i et unotert selskap, kreve at den AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat om andelen stemmeretter i det unoterte selskapet som innehas av AIF-et, så snart den andelen når, overskrider eller faller under tersklene på 10 %, 20 %, 30 %, 50 % og 75 %.
2. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-for-

²⁷ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

valteren som forvalter et slikt AIF, underrette følgende om AIF-ets oppnåelse av kontroll:

- a) det noterte selskapet,
  - b) aksjeeiere hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra det noterte selskapet eller fra et register som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til, og
  - c) vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat.
3. Underretningen som kreves i henhold til nr. 2, skal inneholde følgende tilleggsopplysninger:
- a) situasjonen som oppstår med hensyn til stemmeretter,
  - b) på hvilke vilkår kontrollen ble oppnådd, herunder opplysninger om identiteten til de ulike berørte aksjeeierne, enhver fysisk eller juridisk person som har rett til å utøve stemmeretter på deres vegne, og, dersom det er aktuelt, kjeden av foretak stemmerettene i praksis innehas gjennom,
  - c) datoen for når kontrollen ble oppnådd.
4. I sin underretning til det unoterte selskapet skal AIF-forvalteren uten unødig opphold anmode selskapets styre om å underrette arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, om den kontrollen AIF-et som forvaltes av AIF-forvalteren, har oppnådd, og opplysningene nevnt i nr. 3. AIF-forvalteren skal gjøre sitt ytterste for å sikre at arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, blir behørig underrettet av styret i samsvar med denne artikkel.
5. Underretningene nevnt i nr. 1–3 skal gis som snart som mulig, men senest ti virkedager etter den datoen da AIF-et nådde, overskred eller falt under den relevante terskelen eller oppnådde kontroll over det unoterte selskapet.

Artikkel 28

Opplysninger ved oppnåelse av kontroll

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, gjøre opplysningene nevnt i nr. 2, tilgjengelige for
  - a) vedkommende selskap,
  - b) aksjeeiere i selskapet hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra selskapet eller fra et register

som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til, og

- c) vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat.
- Medlemsstatene kan kreve at opplysningene nevnt i nr. 2 også gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter for det unoterte selskapet, som medlemsstatene kan utpeke for dette formål.
2. AIF-forvalteren skal gjøre tilgjengelig
    - a) identiteten til de AIF-forvalterne som enten alene eller etter avtale med andre AIF-forvaltere forvalter AIF-ene som har oppnådd kontroll,
    - b) de retningslinjene som anvendes for å forebygge og håndtere interessekonflikter, særlig mellom AIF-forvalteren, AIF-et og selskapet, herunder opplysninger om særlige beskyttelsestiltak som er fastsatt for å sikre at alle avtaler mellom AIF-forvalteren og/eller AIF-et og selskapet er inngått på vanlige konkurransevilkår, og
    - c) de retningslinjene for ekstern og intern kommunikasjon som gjelder for selskapet, særlig når det gjelder de ansatte.
  3. I sin underretning til selskapet i henhold til nr. 1 bokstav a) skal AIF-forvalteren anmode selskapets styre om å underrette arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, uten unødig opphold om opplysningene nevnt i nr. 1. AIF-forvalteren skal gjøre sitt ytterste for å sikre at arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, blir behørig underrettet av styret i samsvar med denne artikkel.

4. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, sikre at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, framlegger opplysninger om sine hensikter med hensyn til det unoterte selskapets framtidige virksomhet og de sannsynlige virkningene for ansettelsesvilkårene, herunder enhver vesentlig endring i arbeidsvilkårene, for
  - a) det noterte selskapet, og
  - b) aksjeeiere i det noterte selskapet hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra det unoterte selskapet eller fra et register som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til.

I tillegg skal AIF-forvalteren som forvalter det berørte AIF-et, anmode om og gjøre sitt ytter-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ste for å sikre at styret i det unoterte selskapet gjør tilgjengelig opplysningene fastsatt i første ledd for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, i det unoterte selskapet.

5. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, gi vedkommende myndigheter i sin hjemstat og AIF-ets investorer opplysninger om hvordan ervervet er finansiert.

Artikkel 29

Særlige bestemmelser om årsrapporten for AIF-er som utøver kontroll over unoterte selskaper

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, enten
  - a) anmode om og gjøre sitt ytterste for å sikre at det unoterte selskapets årsrapport utarbeidet i samsvar med nr. 2, gjøres tilgjengelig av selskapets styre for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv innen fristen for utarbeiding av en slik årsrapport i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning, eller
  - b) for hvert slikt AIF tar med i årsrapporten i henhold til artikkel 22 opplysningene nevnt i nr. 2 for det berørte unoterte selskapet.
2. Tilleggsopplysningene som skal tas med i selskapets eller AIF-ets årsrapport, skal i samsvar med nr. 1 minst omfatte en pålitelig oversikt over utviklingen i selskapets virksomhet, som viser situasjonen ved slutten av den perioden som årsrapporten gjelder. Rapporten skal også angi
  - a) viktige hendelser som er inntruffet etter regnskapsårets avslutning,
  - b) selskapets forventede utvikling og
  - c) opplysninger om erverv av egne aksjer fastsatt i artikkel 22 nr. 2 i rådsdirektiv 77/91/EØF²⁸.
3. AIF-forvalteren som forvalter det berørte AIF-et, skal enten
  - a) anmode om og gjøre sitt ytterste for å sikre at det unoterte selskapets styre gjør tilgjengelig opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav b) som gjelder det berørte selskapet, for arbeidstakerrepresentantene i det berørte

selskapet eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, innen fristen angitt i artikkel 22 nr. 1, eller

- b) gjøre tilgjengelig opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) for investorene i AIF-et, i den grad opplysningene er tilgjengelige, innen fristen angitt i artikkel 22 nr. 1 og under enhver omstendighet ikke senere enn datoen for utarbeiding av det unoterte selskapets årsrapport i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

Artikkel 30

Tømming av selskap for eiendeler

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, i et tidsrom på 24 måneder etter at AIF-et overtok kontrollen
  - a) ikke ha tillatelse til å lette, støtte eller gi instruksjoner om utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2,
  - b) i den grad AIF-forvalteren har rett til å stemme på vegne av AIF-et på møtene i selskapets styringsorganer, ikke stemme for utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2, og
  - c) under alle omstendigheter gjøre sitt ytterste for å hindre utdelinger, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2.
2. De pliktene som er pålagt AIF-forvaltere i henhold til nr. 1, skal omfatte følgende:
  - a) enhver utdeling til aksjeeiere som gjøres når nettoeiendelene på avslutningsdatoen for siste regnskapsår som fastsatt i selskapets årsregnskap er, eller etter slik utdeling ville blitt, lavere enn beløpet for den tegnede kapitalen med tillegg av de reservene som i henhold til lov eller vedtekter ikke kan utdeles, idet det underforstås at dersom den ikke innkalt delen av den tegnede kapitalen ikke inkluderes i de eiendelene som framgår av balansen, skal dette beløpet trekkes fra beløpet på den tegnede kapitalen,
  - b) enhver utdeling til aksjeeiere der det utdelte beløp ville overstige resultatet ved utgangen av siste regnskapsår, med tillegg av eventuelt overført resultat samt overført beløp fra reservefond som er tilgjengelige

²⁸ EFT L 26 av 31.1.1977, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

for dette formål, og med fradrag av overført tap og beløp som i henhold til lov eller vedtekter er avsatt til reservefondet,

- c) i den grad erverv av egne aksjer er tillatt, selskapets erverv, herunder aksjer som selskapet tidligere har ervervet, og som utgjør en del av dets aksjeholdning, og aksjer ervervet av en person som handler i eget navn, men på selskapets vegne, som vil kunne medføre at verdien av nettoeiendene reduseres til under beløpet nevnt i bokstav a).
3. Med henblikk på nr. 2
    - a) skal uttrykket «utdeling» som nevnt i nr. 2 bokstav a) og b), særlig omfatte utbetaling av utbytte og renteinntekter knyttet til aksjer,
    - b) får bestemmelsene om kapitalnedsettelse ikke anvendelse på en nedsettelse av tegnet kapital dersom formålet er å utligne påløpte tap eller sette av pengebeløp i bundet kapital som ikke kan utdeles, forutsatt at det berørte reservefondets størrelse etter en slik operasjon ikke utgjør mer enn 10 % av den nedsatte tegnede kapitalen, og
    - c) skal begrensningene fastsatt i nr. 2 bokstav c) være omfattet av artikkel 20 nr. 1 bokstav b)–h) i direktiv 77/91/EØF.

Kapittel VI

Rettigheter for AIF-forvaltere etablert i unionen til å markedsføre og forvalte i unionen AIF-er etablert i unionen

Artikkel 31

Markedsføring i AIF-forvalterens hjemstat av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre andeler eller aksjer i ethvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i AIF-forvalterens hjemstat så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

Dersom AIF-et etablert i Unionen er et tilførings-AIF, er retten til markedsføring nevnt i første ledd underlagt det vilkåret at mottaker-AIF-et også er et AIF etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen.

2. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

3. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 2 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 2. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin hjemstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Dersom det dreier seg om forskjellige myndigheter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat også underrette vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et.

4. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før endringen gjennomføres, når det gjelder alle endringer som er planlagt av AIF-forvalteren, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette
  - a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2, og
  - b) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 4.
 Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
6. Uten hensyn til artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvaltere, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 32

Markedsføring i andre medlemsstater enn AIF-forvalterens hjemstat av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i en annen medlemsstat enn AIF-forvalterens hjemstat så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

Dersom AIF-et etablert i Unionen er et tilførings-AIF, er retten til markedsføring nevnt i første ledd underlagt det vilkår at mottaker-AIF-et også er et AIF etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen.

2. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 2, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å

forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

4. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i AIF-forvalterens vertsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Dersom det dreier seg om forskjellige myndigheter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat også underrette vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i AIF-forvalterens vertsstat.

5. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstat.
6. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 2 og erklæringen i nr. 3 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 3.

7. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

når det gjelder AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat omgående underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om disse endringene.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 3,
- c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 3, og
- d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 7.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. Uten hensyn til artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 33

Vilkår for forvaltning av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i andre medlemsstater

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat, enten direkte eller ved å opprette en filial, forutsatt at AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte den typen AIF-er.

2. En AIF-forvalter som har til hensikt for første gang å forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat, skal meddele følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i sin hjemstat:

- a) i hvilken medlemsstat den har til hensikt å forvalte AIF-ene direkte eller opprette en filial,
- b) en virksomhetsplan der det særlig angis hvilke tjenester den har til hensikt å yte, og en angivelse av de AIF-ene den har til hensikt å forvalte.

3. Dersom AIF-forvalteren har til hensikt å opprette en filial, skal den gi følgende opplysninger i tillegg til dem som er nevnt i nr. 2:

- a) hvordan filialen skal være organisert,

b) adresse i AIF-ets hjemstat som dokumenter kan innhentes fra,

c) navn og kontaktopplysninger til de personene som har ansvar for ledelsen av filialen.

4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal innen én måned etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 2 er mottatt, eller innen to måneder etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 3 er mottatt, oversende den fullstendige dokumentasjonen til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at de har gitt tillatelse til den berørte AIF-forvalteren.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart underrette AIF-forvalteren om oversendingen.

Etter å ha mottatt underretningen om oversendingen kan AIF-forvalteren begynne å yte sine tjenester i vertsstaten.

5. AIF-forvalterens vertsstat skal ikke pålegge den berørte AIF-forvalteren noen andre krav på de områdene som omfattes av dette direktiv.

6. Dersom det skjer en endring i de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og eventuelt nr. 3, skal en AIF-forvalter skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv når det gjelder AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i forvalterens hjemstat omgående underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om disse endringene.

7. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, maler og framgangsmåter for oversending av opplysninger i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel VII

Særlige regler med hensyn til tredjestater

Artikkel 34

Vilkår for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan forvalte AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i Unionen, under forutsetning av at
  - a) AIF-forvalteren overholder alle kravene fastsatt i dette direktiv unntatt artikkel 21 og 22 når det gjelder disse AIF-ene, og
  - b) passende samarbeidsordninger foreligger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 35

Vilkår for markedsføring i Unionen med et markedsføringspass av et AIF etablert i en tredjestat som forvaltes av en forvalter etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre til profesjonelle investorer i Unionen andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat som den forvalter, og i tilførings-AIF-er etablert i Unionen som ikke oppfyller kravene nevnt i artikkel 31 nr. 1 annet ledd, så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.
2. AIF-forvaltere skal overholde alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av kapittel VI. I tillegg skal følgende vilkår oppfylles:
  - a) Det må foreligge passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger, idet det tas hensyn til artikkel 50 nr. 4, som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv,
  - b) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
  - c) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, har undertegnet en avtale med hjemstaten til AIF-forvalteren som har tillatelse, og med alle andre medlemsstater, der det er hensikten at andeler og aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a) og b) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat, i sin hjemstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

4. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 3 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 3 på sitt territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin hjemstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i AIF-forvalterens hjemstat.

5. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat, i en annen medlemsstat enn sin hjemstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

6. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 5, oversende den fullstendige under-

retningen til vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

7. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de berørte vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sine vertsstater.

8. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater.
9. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 5 og erklæringen i nr. 6 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

10. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 3 eller 5, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
12. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a).
13. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å sikre at vedkommende myndigheter i både hjemstatene og vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

14. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 14, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

16. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 3,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 5,
- c) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 6,
- d) utformingen av for oversendingen nevnt i nr. 6,
- e) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 10.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

17. Uten hensyn til artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 36

Vilkår for markedsføring i medlemsstatene uten markedsføringspass av AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen

1. Uten hensyn til artikkel 35 kan medlemsstatene tillate at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre til profesjonelle investorer, bare på deres territorium, andeler og aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat som den forvalter, og i tilførings-AIF-er etablert i Unionen som ikke oppfyller kravene i artikkel 31 nr. 1 annet ledd, under forutsetning av at

- a) AIF-forvalteren overholder alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21. AIF-forvalteren skal imidlertid sikre at ett eller flere foretak utpekes til å utføre oppgavene nevnt i artikkel 21 nr. 7, 8 og 9. AIF-forvalteren skal ikke utføre disse oppgavene. AIF-forvalteren skal gi sine tilsynsmyndigheter opplysninger om identiteten til de foretakene som er ansvarlige for å

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

utføre oppgavene nevnt i artikkel 21 nr. 7, 8 og 9,

- b) passende samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisiko og i tråd med internasjonale standarder foreligger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat å utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv,
  - c) tredjestaten der AIF-et er etablert, ikke er oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
2. Medlemsstatene kan pålegge AIF-forvalteren strengere regler med hensyn til markedsføringen av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat til investorer på deres territorium i samsvar med denne artikkel.
  3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
  4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 37

Tillatelse til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som de forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som de forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, får forhåndstillatelse av vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat i samsvar med denne artikkel.
2. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å innhente forhåndstillatelse som nevnt i nr. 1, skal overholde dette direktiv, med unntak av kapittel VI. Dersom og i den grad overholdelsen av en bestemmelse i dette direktiv er uforenlig med overholdelse av den lovgivning som AIF-forvalteren etablert i en

tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, skal AIF-forvalteren ikke være forpliktet til å overholde nevnte bestemmelse i dette direktiv dersom den kan godtgjøre at

- a) det er umulig å kombinere slik overholdelse med overholdelse av en obligatorisk bestemmelse i lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt,
  - b) lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, fastsetter en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i det berørte AIF-et, og
  - c) AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat overholder den tilsvarende regelen nevnt i bokstav b).
3. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å innhente forhåndstillatelse som nevnt i nr. 1, skal ha en lovlig stedfortreder etablert i sin referansemedlemsstat. Den lovlige stedfortrederen skal være AIF-forvalterens kontaktpunkt i Unionen, og all offisiell korrespondanse mellom vedkommende myndigheter og AIF-forvalteren, og mellom investorer etablert i Unionen i det berørte AIF-et og AIF-forvalteren som fastsatt i dette direktiv, skal skje gjennom nevnte lovlige stedfortreder. Den lovlige stedfortrederen skal sammen med AIF-forvalteren utøve overholdelsesfunksjonen når det gjelder den forvaltnings- og markedsføringsvirksomhet som AIF-forvalteren utøver i henhold til dette direktiv.
  4. Referansemedlemsstaten for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat skal fastsettes som følger:
    - a) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte bare ett AIF etablert i Unionen, eller flere AIF-er etablert i Unionen som er etablert i samme medlemsstat, og ikke har til hensikt å markedsføre noen AIF-er i samsvar med artikkel 39 eller 40 i Unionen, skal hjemstaten til det eller de berørte AIF-ene anses å være referansemedlemsstaten, og vedkommende myndigheter i denne medlemsstaten skal ha ansvar for framgangsmåten for tillatelse og for tilsynet med AIF-forvalteren.
    - b) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte flere AIF-er

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- etablert i Unionen som er etablert i ulike medlemsstater, og ikke har til hensikt å markedsføre noen AIF-er i samsvar med artikkel 39 eller 40 i Unionen, skal referansemedlemsstaten være enten
- i) den medlemsstaten der de fleste AIF-ene er etablert, eller
  - ii) den medlemsstaten der størstedelen av eiendelene forvaltes.
- c) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i Unionen i bare én medlemsstat, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom AIF-et har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, AIF-ets hjemstat eller den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-et,
  - ii) dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-et.
- d) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i en tredjestat i bare én medlemsstat, skal referansemedlemsstaten være denne medlemsstaten.
- e) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i Unionen, men i ulike medlemsstater, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom AIF-et har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, AIF-ets hjemstat eller en av de medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring, eller
  - ii) dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, en av medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring.
- f) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i en tredjestat, men i ulike medlemsstater, skal referansemedlemsstaten være en av disse medlemsstatene.
- g) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre i Unionen flere AIF-er etablert i Unionen, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom alle disse AIF-ene er registrert eller har tillatelse i samme medlemsstat, hjemstaten til disse AIF-ene eller den medlemsstaten der AIF-forvalteren har

til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene,

- ii) dersom ikke alle AIF-ene er registrert eller har tillatelse i samme medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene.
- h) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre i Unionen flere AIF-er etablert i Unionen og AIF-er etablert en tredjestat, eller flere AIF-er etablert i en tredjestat, er referansemedlemsstaten den medlemsstaten der den har til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene.

I henhold til kriteriene fastsatt i første ledd bokstav b), bokstav c) i), bokstav e), bokstav f) og bokstav g) i) er det mulig å ha flere referansemedlemsstater. I slike tilfeller skal medlemsstatene kreve at AIF-forvalteren etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen uten å markedsføre dem og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som den forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, sender en anmodning til vedkommende myndigheter i alle de medlemsstater som er mulige referansemedlemsstater i samsvar med kriteriene fastsatt i nevnte bokstaver, for å fastsette hvilken medlemsstat som skal være dens referansemedlemsstat. Disse vedkommende myndigheter skal innen én måned etter mottak av anmodningen i fellesskap beslutte hvilken medlemsstat som skal være referansemedlemsstat for AIF-forvalteren etablert i en tredjestat. Vedkommende myndigheter i den medlemsstaten som blir utpekt som referansemedlemsstat, skal uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat om denne utpekingen. Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat ikke blir behørig underrettet om de berørte vedkommende myndigheters beslutning innen sju dager etter beslutningen, eller dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke har truffet beslutning innen en periode på én måned, kan AIF-forvalteren etablert i en tredjestat selv velge sin referansemedlemsstat på grunnlag av kriteriene angitt i dette nummer.

AIF-forvalteren skal kunne dokumentere at den har til hensikt å drive aktiv markedsføring i en bestemt medlemsstat ved å opplyse om sin markedsføringsstrategi overfor vedkommende myndigheter i den medlemsstat den har angitt.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen uten å markedsføre dem og/eller å markedsføre i Unionen AIF-er som den forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, sender en anmodning om tillatelse til sin referansemedlemsstat.

Når vedkommende myndigheter har mottatt søknaden om tillatelse, skal de undersøke om AIF-forvalterens valg av referansemedlemsstat oppfyller kriteriene i nr. 4. Dersom vedkommende myndigheter anser at dette ikke er tilfellet, skal de avslå søknaden om tillatelse fra AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og begrunne sitt avslag. Dersom vedkommende myndigheter anser at kriteriene i nr. 4 er oppfylt, skal de underrette ESMA om dette og anmode om råd i forbindelse med vurderingen. I sin underretning til ESMA skal vedkommende myndigheter opplyse ESMA om AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til valg av referansemedlemsstat samt gi opplysninger om AIF-forvalterens markedsføringsstrategi.

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i annet ledd skal ESMA gi de berørte vedkommende myndigheter råd om deres vurdering av om referansemedlemsstaten oppfyller kriteriene i nr. 4. ESMA skal gi et negativt svar bare dersom den anser at kriteriene i nr. 4 ikke er overholdt.

Den fristen som er angitt i artikkel 8 nr. 5, skal ikke løpe så lenge ESMA foretar sine vurderinger i samsvar med dette nummer.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår at tillatelse skal gis i strid med ESMA's råd som nevnt i tredje ledd, skal de underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. Vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår å gi tillatelse i strid med ESMA's råd som nevnt i tredje ledd, og AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i disse medlemsstatene om dette, og gi sin

begrunnelse for det. Dersom det er aktuelt, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i hjemstatene til de AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, om dette, og gi sin begrunnelse for det.

6. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat er uenig i den beslutningen AIF-forvalteren har truffet med hensyn til referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. Uten hensyn til nr. 8 skal det ikke gis tillatelse med mindre følgende vilkår er oppfylt:
- Referansemedlemsstaten er angitt av AIF-forvalteren i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 og støttes av opplysninger om markedsføringsstrategien, og berørte vedkommende myndigheter har fulgt framgangsmåten fastsatt i nr. 5.
  - AIF-forvalteren har utpekt en lovlig stedfortreder som er etablert i referansemedlemsstaten.
  - Den lovlige stedfortrederen skal, sammen med AIF-forvalteren, være kontaktpersonen til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat for investorene i de berørte AIF-ene, for ESMA og for vedkommende myndigheter når det gjelder den virksomheten som AIF-forvalteren har tillatelse til i Unionen, og skal minst være tilstrekkelig utstyrt til å utøve overholdelsesfunksjonen i samsvar med dette direktiv.
  - Det foreligger passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten, vedkommende myndigheter i hjemstaten til de berørte AIF-ene etablert i Unionen og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-forvalteren er etablert for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.
  - Den tredjestaten der AIF-forvalteren etablert i en tredjestat er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
  - Den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, har undertegnet en avtale med referansemedlemsstaten som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

- g) Vedkommende myndigheters effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner i henhold til dette direktiv hindres verken av en tredjestats lover eller forskrifter som AIF-forvalteren er underlagt, eller av begrensninger i den tilsyns- og granskingsmyndigheten denne tredjestatens tilsynsmyndigheter har.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av bokstav a)–e) og g) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom en vedkommende myndighet for et AIF etablert i Unionen ikke innenfor et rimelig tidsrom inngår en samarbeidsavtale som fastsatt i første ledd bokstav d), kan referansemedlemsstatens vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. Tillatelsen skal gis i samsvar med kapittel II, som får anvendelse mutatis mutandis, med forbehold for følgende kriterier:

- a) opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 2 skal suppleres med

- i) AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til referansemedlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4, med opplysninger om markedsføringsstrategien,
- ii) en liste over de bestemmelsene i dette direktiv som det er umulig for AIF-forvalteren å overholde, ettersom en slik overholdelse i samsvar med bestemmelsene i nr. 2 ville være uforenlig med overholdelsen av en obligatorisk bestemmelse i den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt,
- iii) skriftlig dokumentasjon basert på de tekniske reguleringsstandardene utarbeidet av ESMA om at lovgivningen i den berørte tredjestat inneholder en regel som tilsvarer de bestemmelsene som det er umulig å overholde, og som

har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i de berørte AIF-ene, samt at AIF-forvalteren overholder denne tilsvarende regelen; en slik skriftlig dokumentasjon skal være støttet av en juridisk uttalelse om at den relevante uforenlige obligatoriske bestemmelsen finnes i tredjestatens lovgivning, herunder en beskrivelse av reguleringsformålet og hvilken type investorvern den er ment å gi, og

- iv) navnet på AIF-forvalterens lovlige stedfortreder og stedet der denne er etablert,

- b) opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 3 kan begrenses til AIF-er etablert i Unionen som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte, og til de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter og har til hensikt å markedsføre i Unionen med et markedsføringspass,

- c) artikkel 8 nr. 1 bokstav a) berører ikke nr. 2 i denne artikkel,

- d) artikkel 8 nr. 1 bokstav e) får ikke anvendelse,

- e) artikkel 8 nr. 5 annet ledd skal leses som om den inneholder en henvisning til «opplysningene nevnt i artikkel 37 nr. 8 bokstav a)».

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den tillatelsen som vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat har gitt, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. Dersom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten anser at AIF-forvalteren kan påberope seg nr. 2 for å bli unntatt fra kravet om overholdelse av visse bestemmelser i dette direktiv, skal de uten unødig opphold underrette ESMA om dette. De skal underbygge denne vurderingen med de opplysningene som AIF-forvalteren har gitt i samsvar med nr. 8 bokstav a) ii) og iii).

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i første ledd skal ESMA gi vedkommende myndigheter råd om anvendelsen av unntaket fra kravet om overholdelse av dette direktiv som følge av uforenlighet i samsvar med nr. 2. Rådet kan særlig dreie seg om hvorvidt vilkårene for et slikt unntak synes å være oppfylt, basert på de opplysningene som AIF-forvalteren har gitt i samsvar med nr. 8 bokstav a) ii) og iii) samt de tekniske reguleringsstandardene om likeverdighet. ESMA skal forsøke

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

å bygge opp en felles europeisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis og sikre ensartede framgangsmåter blant vedkommende myndigheter med hensyn til anvendelse av dette nummer.

Den fristen som er angitt i artikkel 8 nr. 5, skal ikke løpe så lenge ESMA foretar sine vurderinger i samsvar med dette nummer.

Dersom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten foreslår at tillatelse skal gis i strid med ESMAAs råd som nevnt i annet ledd, skal de underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. De berørte vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår å gi tillatelse i strid med ESMAAs råd som nevnt i annet ledd, og AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i disse medlemsstatene om dette, og gi sin begrunnelse for det.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av dette nummer som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal uten unødig opphold underrette ESMA om resultatet av den første tillatelsesprosessen, om eventuelle endringer i tillatelsen av AIF-forvalteren og eventuelle tilbakekallinger av tillatelser.

Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om de søknadene om tillatelse som de har avslått, med opplysninger om AIF-forvalteren som har søkt om tillatelse, og årsakene til avslaget. ESMA skal føre et sentralt register over slike opplysninger, som på anmodning skal gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter. Vedkommende myndigheter skal behandle disse opplysningene fortrolig.

11. Fastsettelsen av referansemedlemsstat berøres ikke av AIF-forvalterens videre forretningsutvikling i Unionen. Dersom AIF-forvalteren endrer sin markedsføringsstrategi innen to år etter sin førstegangstillatelse, og denne endringen ville ha påvirket fastsettelsen av referansemedlemsstat dersom den endrede markedsføringsstrategien hadde vært den opprinnelige markedsføringsstrategien, skal AIF-forvalteren imidlertid underrette vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten om endringen før den gjennomføres, og angi sin referansemedlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 og basert på den nye strategien. AIF-forvalteren skal begrunne sin vurdering ved å underrette sin opprinnelige referansemedlemsstat om sin nye markedsføringsstrategi. Samtidig skal AIF-forvalteren framlegge opplysninger om sin lovlige stedfortreder, herunder dennes navn og stedet der den er etablert. Den lovlige stedfortrederen skal være etablert i den nye referansemedlemsstaten.

Den opprinnelige referansemedlemsstaten skal vurdere hvorvidt AIF-forvalterens fastsettelse av referansemedlemsstat i samsvar med første ledd er korrekt, og skal underrette ESMA om dette. ESMA skal gi råd om vedkommende myndigheters vurdering. Vedkommende myndigheter skal i sin underretning til ESMA opplyse om AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til referansemedlemsstat samt gi opplysninger om AIF-forvalterens nye markedsføringsstrategi.

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i annet ledd skal ESMA gi de berørte vedkommende myndigheter råd om deres vurdering. ESMA skal gi et negativt svar bare dersom den anser at kriteriene i nr. 4 ikke er oppfylt.

Etter å ha mottatt ESMAAs råd i samsvar med tredje ledd skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, dens lovlige stedfortreder og ESMA om sin beslutning.

Dersom vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten er enig i AIF-forvalterens vurdering, skal de også underrette vedkommende myndigheter i den nye referansemedlemsstaten om endringen. Den opprinnelige referansemedlemsstaten skal uten unødig opphold oversende en kopi av tillatelsen og tilsynsdokumentet om AIF-forvalteren til den nye referansemedlemsstaten. Fra

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

og med datoen for oversendelse av tillatelsen og tilsynsdokumentet skal vedkommende myndigheter i den nye referansemedlemsstaten ha myndighet til å gi tillatelse til og føre tilsyn med AIF-forvalteren.

Dersom vedkommende myndigheters endelige vurdering er i strid med ESMA's råd som nevnt i nr. 3,

- a) skal vedkommende myndigheter underrette ESMA om dette og gi en begrunnelse. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. Den berørte vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.
  - b) dersom AIF-forvalteren markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn den opprinnelige referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten underrette vedkommende myndigheter i disse andre medlemsstatene om dette og gi en begrunnelse. Dersom det er aktuelt, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i hjemstatene til de AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, om dette og gi en begrunnelse.
12. Dersom det innen to år etter at AIF-forvalteren har fått tillatelse, framgår av AIF-forvalterens faktiske forretningsutvikling i Unionen at den markedsføringsstrategien som AIF-forvalteren framla på det tidspunktet den fikk sin tillatelse, ikke er blitt fulgt, at AIF-forvalteren fikk tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger om markedsføringsstrategien, eller at AIF-forvalteren har endret sin markedsføringsstrategi uten å overholde vilkårene i nr. 11, skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten anmode AIF-forvalteren om å angi referansemedlemsstat på grunnlag av sin faktiske markedsføringsstrategi. Framgangsmåten fastsatt i nr. 1 får anvendelse mutatis mutandis. Dersom AIF-forvalteren ikke etterkommer vedkommende myndigheters anmodning, skal de tilbakekalle tillatelsen.

Dersom AIF-forvalteren endrer sin markedsføringsstrategi etter perioden nevnt i nr. 11 og har til hensikt å endre referansemedlemsstat

på grunnlag av sin nye markedsføringsstrategi, kan den sende en anmodning om endring av referansemedlemsstat til vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten. Framgangsmåten fastsatt i nr. 11 får anvendelse mutatis mutandis.

Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat er uenig i den vurdering som er gjort med hensyn til referansemedlemsstat i henhold til nr. 11 eller dette nummer, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Eventuelle tvister mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat og AIF-forvalteren skal avgjøres i samsvar med lovgivningen i referansemedlemsstaten og være underlagt dennes jurisdiksjon.

Eventuelle tvister mellom AIF-forvalteren eller AIF-et og investorer etablert i Unionen i det berørte AIF-et skal avgjøres i samsvar med lovgivningen i en medlemsstat og være underlagt dennes jurisdiksjon.

14. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å angi nærmere den framgangsmåten mulige referansemedlemsstater skal følge når de fastsetter referansemedlemsstat blant disse medlemsstatene i samsvar nr. 4 annet ledd. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.
15. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
16. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d).
17. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d) for å sikre at vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

18. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

19. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 17, kan de berørte vedkommende myndigheter henwise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

20. I henhold til artikkel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA fremme en effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsmedlemsstat, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes.

21. I henhold til artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA ivareta den overordnede samordningen mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsstat. ESMA kan særlig

- lette utveksling av opplysninger mellom berørte vedkommende myndigheter,
- fastsette omfanget av de opplysningene som vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten skal gi vedkommende myndigheter i de berørte vertsstatene,
- treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene med hensyn til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.

22. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette utformingen av og innholdet i anmodningen nevnt i nr. 12 annet ledd.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

23. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- på hvilken måte en AIF-forvalter må overholde kravene fastsatt i dette direktiv, idet det tas hensyn til at AIF-forvalteren er etablert i en tredjestat, og særlig framleggningen av opplysningene som kreves i henhold til artikkel 22–24,
- på hvilke vilkår lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, anses å inneholde en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernenivå for de berørte investorene.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 38

Fagfellevurdering av tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat

- ESMA skal hvert år gjennomføre en fagfellevurdering av vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i henhold til artikkel 37, 39, 40 og 41, med sikte på å styrke det innbyrdes samsvaret mellom tilsynsresultater, i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- Innen 22. juli 2013 skal ESMA utvikle metoder som tillater objektiv vurdering og sammenligning av de myndighetene som blir vurdert.
- Særlig skal fagfellevurderingen omfatte
  - graden av tilnærming i tilsynspraksis når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat,
  - i hvilket omfang tilsynspraksisen fører til at målene fastsatt i dette direktiv oppfylles,
  - effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd med hensyn til gjennomføringen av dette direktiv og dets gjennomføringstiltak samt de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som EMSA

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har utarbeidet i samsvar med dette direktiv, herunder administrative tiltak og sanksjoner som er ilagt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat når dette direktiv ikke er blitt overholdt.

4. På grunnlag av konklusjonene i fagfelle vurderingen kan ESMA utstede retningslinjer og anbefalinger i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å opprette en konsekvent, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.
5. Vedkommende myndigheter skal gjøre sitt ytterste for å overholde disse retningslinjene og anbefalingene.
6. Innen to måneder etter at en retningslinje og eller anbefaling er utstedt, skal hver enkelt vedkommende myndighet bekrefte hvorvidt den overholder eller har til hensikt å overholde retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke overholder eller har til hensikt å overholde en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette ESMA og gi en begrunnelse for dette.
7. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke overholder eller ikke har til hensikt å overholde denne retningslinjen eller anbefalingen. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å overholde retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.
8. I rapporten nevnt i artikkel 43 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt i henhold til denne artikkel, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke har fulgt dem, og redegjøre for hvordan ESMA har til hensikt å sikre at disse berørte vedkommende myndigheter i framtiden vil følge ESMA's anbefalinger og retningslinjer.
9. Kommisjonen skal ta behørig hensyn til disse rapportene ved sin gjennomgåelse av dette direktiv i samsvar med artikkel 69 og eventuelle etterfølgende evalueringer den måtte foreta.
10. ESMA skal offentliggjøre den beste praksis som påvises i offentlig tilgjengelige fagfelle vurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfelle vurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfelle vurderingen.

Artikkel 39

Vilkår for markedsføring i Unionen med markedsføringspass av AIF-er etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med behørig tillatelse etablert i en tredjestat med et markedsføringspass kan markedsføre andeler eller aksjer i ethvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i Unionen så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.
2. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

3. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 2 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 2 på sitt territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat kan hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin referansemedlemsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA og vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i sin referansemedlemsstat.

4. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i andre medlemsstater enn sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

5. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 4, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at andelene eller aksjene i AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

6. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de aktuelle vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA og vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i sine vertsmedlemsstater.

7. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater.
8. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 4 og erklæringen i nr. 5 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

9. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og/eller 4, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

10. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette
  - a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2 og 4,
  - b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 5,
  - c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 5, og
  - d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 9.
 Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
11. Uten hensyn til artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 40

Vilkår for markedsføring i Unionen med markedsføringspass av AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med behørig tillatelse etablert i en tredjestat med et markedsføringspass kan markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat som den forvalter, til profesjonelle investorer i Unionen så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.
2. I tillegg til kravene i dette direktiv med hensyn til AIF-forvaltere etablert i Unionen, skal følgende vilkår være oppfylt for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat:
  - a) Det foreligger passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og tilsynsmyndigheten i den tredjestaten der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.
  - b) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
  - c) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, har undertegnet en avtale med referansemedlemsstaten og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler eller aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a) og b) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er tildelt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre i sin referansemedlemsstat.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

4. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 3 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 3 på sitt territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat kan hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin referansemedlemsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sin referansemedlemsstat.

5. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat også i andre medlemsstater enn sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

6. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 5, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at andelene eller aksjene i AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

7. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

referansemedlemsstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de aktuelle vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sine vertsstater.

8. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater dersom disse medlemsstatene ikke er de samme som referansemedlemsstaten.
9. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 5 og erklæringen i nr. 6 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finansketser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

10. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 3 eller 5, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av

dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
12. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a).
13. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å sikre at vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

14. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 14, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

16. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 3 og 5,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 6,
- c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 6, og
- d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 10.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

17. Uten hensyn til artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 41

Vilkår for forvaltning av AIF-er etablert i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat kan forvalte AIF-er etablert i Unionen i en annen medlemsstat enn referansemedlemsstaten enten direkte eller ved å opprette en filial, forutsatt at AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte den typen AIF-er.
2. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som for første gang har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat enn sin referansemedlemsstat, skal meddele følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat:
  - a) i hvilken medlemsstat den har til hensikt å forvalte AIF-ene direkte eller opprette en filial,
  - b) en virksomhetsplan der det særlig angis hvilke tjenester den har til hensikt å yte, og en angivelse av de AIF-ene den har til hensikt å forvalte.
3. Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å opprette en filial, skal den gi følgende opplysninger i tillegg til dem som er nevnt i nr. 2:
  - a) hvordan filialen skal være organisert,
  - b) adresse i AIF-ets hjemstat som dokumenter kan innhentes fra,

- c) navn og kontaktopplysninger til de personene som har ansvar for ledelsen av filialen.
4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal innen én måned etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 2 er mottatt, eller innen to måneder etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 3 er mottatt, oversende den fullstendige dokumentasjonen til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal legge ved en erklæring om at de har gitt tillatelse til den berørte AIF-forvalteren.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal umiddelbart underrette AIF-forvalteren om oversendingen. Etter å ha mottatt underretningen om oversendingen kan AIF-forvalteren begynne å yte sine tjenester i vertsstatene.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i sine vertsstater.

5. AIF-forvalterens vertsstater skal ikke pålegge den berørte AIF-forvalteren noen andre krav på de områdene som omfattes av dette direktiv.
6. Dersom det skjer endringer i de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og eventuelt nr. 3, skal en AIF-forvalter skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger over-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

holder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten uten unødig opphold underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater om disse endringene.

7. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, maler og framgangsmåter for oversending av opplysninger i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 42

Vilkår for markedsføring i medlemsstatene uten markedsføringspass av AIF- som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Uten hensyn til artikkel 37, 39 og 40 kan medlemsstatene tillate at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat markedsfører til profesjonelle investorer, bare på sitt territorium, andeler eller aksjer i AIF-er som de forvalter, forutsatt at minst følgende vilkår er oppfylt:
  - a) AIF-forvalteren etablert i en tredjestat overholder artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert enkelt AIF den markedsfører i samsvar med denne artikkel og artikkel 26–30 når et AIF den markedsfører i samsvar med denne artikkel, faller inn under virkeområdet for artikkel 26 nr. 1. Vedkommende

myndigheter og AIF-investorene omhandlet i nevnte artikler skal anses for å være myndigheter og investorer i de medlemsstatene der AIF-ene markedsføres,

- b) Med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligger det passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene der AIF-ene markedsføres, og eventuelt vedkommende myndigheter for berørte AIF-er etablert i Unionen og tilsynsmyndighetene i tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i de aktuelle medlemsstatene å utføre oppgavene sine i samsvar med dette direktiv.
- c) Tredjestaten der AIF-forvalteren eller AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.

Dersom en vedkommende myndighet for et AIF etablert i Unionen ikke innenfor et rimelig tidsrom inngår en samarbeidsavtale som fastsatt i første ledd bokstav b), kan vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres, henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Medlemsstatene kan pålegge AIF-forvalteren etablert i en tredjestat strengere regler med hensyn til markedsføringen av andeler eller aksjer i AIF-er til investorer på deres territorium i samsvar med denne artikkel.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kapittel VIII

Markedsføring til ikke-profesjonelle investorer

Artikkel 43

AIF-forvalteres markedsføring av AIF-er til ikke-profesjonelle investorer

1. Uten hensyn til andre rettsakter i unionsretten kan medlemsstatene tillate at AIF-forvaltere markedsfører til ikke-profesjonelle investorer på deres territorium enheter eller aksjer i AIF-er som de forvalter i samsvar med dette direktiv, uavhengig av om slike AIF-er markedsføres innenfor et lands grenser eller over landegrensene, eller hvorvidt de er etablert i Unionen eller i en tredjestat.

I slike tilfeller kan medlemsstatene pålegge AIF-forvalteren eller AIF-et strengere krav enn de kravene som gjelder for de AIF-ene som markedsføres til profesjonelle investorer på deres territorium i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene kan imidlertid ikke pålegge AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat og markedsføres over landegrensene, strengere eller ytterligere krav enn AIF-er som markedsføres innenlands.

2. Medlemsstater som tillater markedsføring av AIF-er til ikke-profesjonelle investorer på sitt territorium, skal innen 22. juli 2013 underrette Kommisjonen og ESMA om
  - a) hvilke typer AIF-er som AIF-forvalterne kan markedsføre til ikke-profesjonelle investorer på deres territorium,
  - b) eventuelle ytterligere krav som medlemsstaten innfører for markedsføring av AIF-er til ikke-profesjonelle investorer.

Medlemsstatene skal også underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer med hensyn til første ledd.

Kapittel IX

Vedkommende myndigheter

Avsnitt 1

Utpeking, myndighet og klagebehandling

Artikkel 44

Utpeking av vedkommende myndigheter

Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndigheter som skal utføre oppgavene nevnt i dette direktiv.

De skal underrette ESMA og Kommisjonen om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.

Vedkommende myndigheter skal være offentlige myndigheter.

Medlemsstatene skal kreve at deres vedkommende myndigheter fastsetter egnede framgangsmåter for å kontrollere at AIF-forvalterne oppfyller sine forpliktelser i henhold til dette direktiv, eventuelt på grunnlag av retningslinjer utarbeidet av ESMA.

Artikkel 45

Vedkommende myndigheters ansvarsområder i medlemsstatene

1. Vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med AIF-forvalteren uansett om AIF-forvalteren forvalter og/eller markedsfører AIF-er i en annen medlemsstat eller ikke, uten at dette berører bestemmelsene i dette direktiv som pålegger vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat ansvaret for å føre tilsyn.
2. Vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters vertsstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med at AIF-forvalteren overholder artikkel 12 og 14 når AIF-forvalteren forvalter og/eller markedsfører AIF-er gjennom en filial i denne medlemsstaten.
3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat kan kreve at en AIF-forvalter som forvalter eller markedsfører AIF-er på dens territorium, uansett om dette skjer gjennom en filial eller ikke, skal framlegge de opplysningene som er nødvendige for å føre tilsyn med at AIF-forvalteren overholder gjeldende regler som disse vedkommende myndigheter har ansvar for.

Disse kravene skal ikke være strengere enn de kravene som AIF-forvalterens vertsstat pålegger de AIF-forvalterne den er hjemstat for, når det gjelder kontrollen med at de overholder de samme reglene.

4. Dersom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat bringer på det rene at en AIF-forvalter som forvalter og/eller markedsfører AIF-er på dens territorium, uansett om dette skjer gjennom en filial eller ikke, overtrer en av de reglene som de har ansvar for å kontrollere overholdelsen av, skal disse myndighetene anmode den berørte AIF-forvalteren om å bringe overtredelsen til opphør og underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.
5. Dersom den berørte AIF-forvalteren nekter å gi vedkommende myndigheter i vertsstaten de opplysningene som hører inn under deres

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ansvarsområde, eller unnlater å treffe nødvendige tiltak for å bringe overtredelsen nevnt i nr. 4 til opphør, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat om dette. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal så snart som mulig

- a) treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre at den berørte AIF-forvalteren framlegger de opplysningene vedkommende myndigheter i vertsstaten har anmodet om i henhold til nr. 3, eller bringer overtredelsen omhandlet i nr. 4 til opphør,
- b) anmode om de nødvendige opplysningene fra berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat skal underrettes om hvilken type tiltak som er blitt truffet i henhold til bokstav a).

6. Dersom AIF-forvalteren til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i dens vertsstat i henhold til nr. 5, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller ikke er tilgjengelige i vedkommende medlemsstat, fortsatt nekter å framlegge de opplysningene vedkommende myndigheter i vertsstaten har anmodet om i henhold til nr. 3, eller fortsetter å overtre lover og forskrifter som nevnt i nr. 4 som gjelder i vertsstaten, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, treffe hensiktsmessige tiltak, herunder tiltakene fastsatt i artikkel 46 og 48, for å hindre eller straffe ytterligere overtredelser og om nødvendig hindre AIF-forvalteren i å foreta ytterligere transaksjoner i vertsstaten. Dersom den oppgaven som utføres i AIF-forvalterens vertsstat, består i å forvalte AIF-er, kan vertsstaten kreve at AIF-forvalteren slutter å forvalte disse AIF-ene.
7. Dersom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat har klare og påviselige grunner til å tro at en AIF-forvalter ikke oppfyller de forpliktelsene som følger av bestemmelser som de ikke har ansvar for å kontrollere overholdelsen av, skal de framlegge disse grunnene for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, som skal treffe hensiktsmessige tiltak, herunder om nødvendig anmode om ytterligere opplysninger fra berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater.
8. Dersom AIF-forvalteren til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i dens

hjemstat, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige, eller fordi AIF-forvalterens hjemstat unnlater å handle innen rimelig tid, fortsetter å opptre på en måte som klart er i strid med interessene til investorene i det berørte AIF-et eller markedets finansielle stabilitet eller integritet i AIF-forvalterens vertsstat, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, treffe alle hensiktsmessige tiltak for å verne investorene i det berørte AIF-et og markedets finansielle stabilitet og integritet i vertsstaten, herunder muligheten for å hindre den berørte AIF-forvalteren i å fortsette å markedsføre andeler eller aksjer i det berørte AIF-et i vertsstaten.

9. Framgangsmåten fastsatt i nr. 7 og 8 får også anvendelse dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten har klare og påviselige grunner til ikke å samtykke i at referansemedlemsstaten gir tillatelse til en AIF-forvalter etablert i en tredjestat.
10. Dersom de berørte vedkommende myndigheter er uenige i noen av tiltakene som vedkommende myndighet har truffet i henhold til nr. 4 og 9, kan de henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
11. ESMA skal ved behov fremme forhandlingene om og inngåelsen av de samarbeidsavtalene mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter og tilsynsmyndighetene i tredjestater som kreves i henhold til dette direktiv.

Artikkel 46

Vedkommende myndigheters myndighet

1. Vedkommende myndigheter skal gis all den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. Slik myndighet skal utøves
  - a) direkte,
  - b) i samarbeid med andre myndigheter,
  - c) på eget ansvar gjennom delegering til enheter som har fått delegert oppgaver,
  - d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. Vedkommende myndigheter skal ha myndighet til å
  - a) få tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta en kopi av dette,
  - b) kreve opplysninger fra enhver person som er tilknyttet AIF-forvalterens virksomhet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- eller AIF-et, og om nødvendig innkalle og utspørre en person for å innhente opplysninger,
- c) foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
  - d) kreve opplysninger om tele- og datatrafikk,
  - e) kreve opphør av enhver praksis som strider mot de bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv,
  - f) kreve frysing eller beslaglegging av eiendeler,
  - g) kreve midlertidig forbud mot yrkesvirksomhet,
  - h) kreve at AIF-forvaltere med tillatelse, depotmottakere eller revisorer framlegger opplysninger,
  - i) vedta enhver type tiltak for å sikre at AIF-forvaltere eller depotmottakere fortsetter å overholde kravene i dette direktiv som gjelder for dem,
  - j) kreve utsettelse av utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler i andelseiernes eller offentlighetens interesse,
  - k) tilbakekalle tillatelsen til en AIF-forvalter eller en depotmottaker,
  - l) henwise saker til straffeforfølgning,
  - m) anmode om at revisorer eller sakkyndige foretar tilsyn eller granskinger.
3. Dersom vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten anser at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat ikke oppfyller sine forpliktelser i henhold til dette direktiv, skal den snarest mulig underrette ESMA om dette med en fullstendig begrunnelse.
  4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har den nødvendige myndighet til å treffe alle tiltak som kreves for å sikre markedenes ordnede virkemåte i de tilfellene der virksomheten til ett eller flere AIF-er på markedet for et gitt finansielt instrument vil kunne utgjøre en alvorlig trussel mot nevnte markedes ordnede virkemåte.

Artikkel 47

ESMAs myndighet og kompetanse

1. ESMA kan utarbeide og regelmessig gjennomgå retningslinjene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter når det gjelder utøvelsen av deres myndighet til å gi tillatelse, og når det gjelder vedkommende myndigheters rapporteringsplikt i henhold til dette direktiv.

ESMA skal dessuten ha den nødvendige myndighet, herunder som beskrevet i artikkel

48 nr. 3, til å utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv.

2. Taushetsplikt skal gjelde alle personer som arbeider eller har arbeidet for ESMA eller for vedkommende myndigheter eller andre personer som ESMA har delegert oppgaver til, herunder revisorer og sakkyndige som har inngått en avtale med ESMA. Opplysninger som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med en rettergang.
3. Alle opplysninger som i henhold til dette direktiv utveksles mellom ESMA, vedkommende myndigheter, EBA, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjon), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010²⁹, og ESRB skal anses som fortrolige, unntatt når ESMA eller vedkommende myndighet eller det berørte organ, på det tidspunkt de oversender opplysningene, angir at de kan gis videre, eller når dette er nødvendig i forbindelse med en rettergang.
4. I henhold til artikkel 9 i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA, når alle vilkårene i nr. 5 er oppfylt, anmode den eller de vedkommende myndigheter om å treffe ett eller flere av følgende tiltak, alt etter hva som er relevant:
  - a) forby markedsføring i Unionen av andeler eller aksjer i AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, eller i AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i Unionen, uten tillatelsen som kreves i artikkel 37, eller uten den underretningen som kreves i artikkel 35, 39 og 40, eller uten tillatelse fra de berørte medlemsstater til å gjøre dette i samsvar med artikkel 42,
  - b) innføre restriksjoner for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forvaltningen av et AIF når det foreligger altfor høy grensekryssende risikokonsentrasjon på et bestemt marked,
  - c) innføre restriksjoner for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forvaltningen av et AIF når dets virksomhet vil kunne utgjøre en viktig kilde til motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon.

²⁹ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. ESMA kan treffe en beslutning i samsvar med nr. 4, og med forbehold for kravene i nr. 6, dersom begge følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Det foreligger en vesentlig trussel som er skapt eller blitt forverret gjennom AIF-forvalternes virksomhet, mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, og problemet har grensekryssende konsekvenser, og
  - b) den eller de vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.
6. Tiltakene som treffes av den eller de vedkommende myndigheter i henhold til nr. 4, skal
  - a) effektivt håndtere trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedre vedkommende myndigheters evne til å overvåke trusselen,
  - b) ikke skape risiko for tilsynsarbitrasje,
  - c) ikke ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet, herunder redusere likviditeten på disse markedene eller skape usikkerhet for markedsdeltakerne på en måte som ikke står i rimelig forhold til fordelene ved tiltakene.
7. Før ESMA anmoder vedkommende myndighet om å innføre eller forlenge noen av tiltakene nevnt i nr. 4, skal ESMA ved behov rådføre seg med ESRB og andre relevante myndigheter.
8. ESMA skal underrette vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i vertsstatene til den berørte AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, om beslutningen om å anmode den eller de vedkommende myndigheter om å innføre eller forlenge noen av tiltakene nevnt i nr. 4. Underretningen skal minst inneholde følgende opplysninger:
  - a) hvilken AIF-forvalter og virksomhet tiltakene gjelder for, og deres varighet,
  - b) grunnene til at ESMA mener at det er nødvendig å innføre tiltakene i henhold til vilkårene og kravene fastsatt i denne artikkel, herunder dokumentasjon som underbygger disse grunnene.
9. ESMA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 4. Dersom et tiltak ikke forlenges etter nevnte tidsrom på tre måneder, skal det auto-

matisk oppheves. Nr. 5–8 får anvendelse ved forlengelse av tiltak.

10. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til den berørte AIF-forvalteren etablert i en tredjestat kan be ESMA om å revurdere sin beslutning. Framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 1095/2010 får anvendelse.

Artikkel 48

Administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette reglene for tiltak og sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at disse reglene overholdes. Uten at det berører framgangsmåtene for tilbakekalling av tillatelse eller medlemsstatenes rett til å iverksette strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning sikre at det kan treffes egnede forvaltningsmessige tiltak eller iverksettes administrative sanksjoner mot ansvarlige personer når bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, ikke er blitt overholdt. Medlemsstatene skal påse at disse tiltakene er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.
2. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter kan offentliggjøre alle tiltak og sanksjoner som vil bli iverksatt ved overtredelse av bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro på finansmarkedene, være skadelig for investorenes interesser eller påføre de berørte partene uforholdsmessig stor skade.
3. ESMA skal utarbeide en årsrapport om anvendelsen av forvaltningsmessige tiltak og iverksettelse av sanksjoner ved brudd på de bestemmelsene som er vedtatt i de ulike medlemsstatene for å gjennomføre dette direktiv. Vedkommende myndigheter skal gi EMSA nødvendige opplysninger for dette formål.

Artikkel 49

Klageadgang

1. Vedkommende myndigheter skal skriftlig begrunne enhver beslutning om å avslå eller tilbakekalle en AIF-forvalters tillatelse til å forvalte og/eller markedsføre AIF-er, eller enhver beslutning med negativt utfall som treffes ved gjennomføring av de tiltakene som er

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

vedtatt i samsvar med dette direktiv, og skal underrette søkeren om dette.

- Medlemsstatene skal fastsette at beslutninger som treffes i henhold til lover eller forskrifter vedtatt i samsvar med dette direktiv, er behørig begrunnet og kan prøves for domstolene.

Retten til å bringe en beslutning inn for domstolen får også anvendelse dersom det ikke er truffet en beslutning innen seks måneder etter inngivelse av en søknad om tilatelse som inneholder alle opplysninger som kreves.

Avsnitt 2

Samarbeid mellom ulike vedkommende myndigheter

Artikkel 50

Plikt til å samarbeide

- Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide med hverandre og med ESMA og ESRB når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv eller utøve den myndighet de har i henhold til dette direktiv eller nasjonal lovgivning.
- Medlemsstatene skal lette samarbeidet fastsatt i dette avsnitt.
- Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet for å fremme samarbeid, også i tilfeller der atferden som granskes, ikke utgjør en overtredelse av gjeldende bestemmelser i deres egen medlemsstat.
- Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal umiddelbart gi hverandre og ESMA de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal videresende en kopi av de relevante samarbeidsordningene som de har inngått i samsvar med artikkel 35, 37 og/eller 40 til den berørte AIF-forvalterens vertsstater. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal i samsvar med framgangsmåtene for de gjeldende tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 35 nr. 14, artikkel 37 nr. 17 eller artikkel 40 nr. 14, videresende de opplysningene de har mottatt fra tilsynsmyndighetene i tredjestater i samsvar med samarbeidsordningene med slike tilsynsmyndigheter når det gjelder en AIF-forvalter, eller, dersom det er relevant, i henhold til artikkel 45 nr. 6 eller 7, til vedkom-

mende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsstat.

Dersom en vedkommende myndighet i en vertsstat anser at innholdet i samarbeidsordningen som er inngått med den berørte AIF-forvalterens hjemstat i samsvar med artikkel 35, 37 og/eller 40, ikke er i samsvar med det som kreves i henhold til gjeldende tekniske reguleringsstandarder, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

- Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat har klare og påviselige grunner for å mistenke at en AIF-forvalter som ikke er underlagt deres tilsyn, utfører eller har utført handlinger som er i strid med dette direktiv, skal de så nøyaktig som mulig underrette ESMA og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens hjemstat og vertsstat om dette. De myndighetene som mottar underretningen, skal treffe hensiktsmessige tiltak og underrette ESMA og vedkommende meldermyndigheter om resultatet, og i den grad det er mulig også om viktige forhold i sakens videre utvikling. Dette nummer skal ikke berøre kompetansen til vedkommende meldermyndigheter.
- For å sikre ensartet anvendelse av dette direktiv med hensyn til utveksling av opplysninger kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for å fastsette vilkårene for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og mellom vedkommende myndigheter og ESMA.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 51

Overføring og oppbevaring av personopplysninger

- Når det gjelder overføring av personopplysninger mellom vedkommende myndigheter, skal vedkommende myndigheter anvende direktiv 95/46/EF. Når det gjelder overføring av personopplysninger fra ESMA til vedkommende myndigheter i en medlemsstat eller en tredjestat, skal ESMA overholde forordning (EU) nr. 45/2001.
- Opplysninger skal oppbevares i høyst fem år.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 52

Utlevering av opplysninger til tredjestater

1. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan fra sak til sak overføre opplysninger og analyser av opplysninger til en tredjestat dersom vilkårene fastsatt i artikkel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EF er oppfylt, og vedkommende myndighet i medlemsstaten er overbevist om at oversendingen er nødvendig med henblikk på dette direktiv. Tredjestaten skal ikke overføre opplysningene til en annen tredjestat uten uttrykkelig skriftlig tillatelse fra vedkommende myndighet i medlemsstaten.
2. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan gi videre opplysninger den har mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, til en tilsynsmyndighet i en tredjestat, bare dersom vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som oversendte opplysningene, og eventuelt bare for de formålene nevnte vedkommende myndighet ga sitt samtykke til.

Artikkel 53

Utveksling av opplysninger om mulige konsekvenser for finanssystemet av en AIF-forvalters virksomhet

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene som har ansvar for å gi tillatelse til og/eller føre tilsyn med AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv, skal oversende opplysninger til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater dersom det er relevant for å kunne overvåke og reagere på eventuelle konsekvenser av AIF-forvalternes virksomhet, enkeltvis eller samlet, for stabiliteten til finansinstitusjoner som er av betydning for finanssystemet, og for at de markedene der AIF-forvalterne er virksomme, skal virke på en ordnet måte. ESMA og ESRB skal også underrettes og skal videresende disse opplysningene til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.
2. Med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal AIF-forvalterens vedkommende myndigheter formidle sammenfattede opplysninger om den virksomheten som drives av AIF-forvaltere under deres ansvar, til ESMA og ESRB.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta

tiltak for å angi nærmere innholdet i de opplysningene som skal utveksles i henhold til nr. 1.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler og hyppighet for opplysningene som skal utveksles i samsvar med nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

Artikkel 54

Samarbeid om tilsyn

1. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat kan innenfor rammen av den myndighet de er gitt i henhold til dette direktiv, anmode om at vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat samarbeider om tilsyn, stedlig tilsyn eller en gransking på sistnevntes territorium.

Dersom vedkommende myndigheter får en anmodning om et stedlig tilsyn eller en gransking, skal den enten

- a) selv foreta tilsynet eller granskingen,
- b) tillate den anmodende myndighet å foreta det stedlige tilsynet eller granskingen,
- c) tillate revisorer eller sakkyndige å foreta tilsynet eller granskingen.

2. I tilfellet nevnt i nr. 1 bokstav a) kan vedkommende myndighet i medlemsstaten som har anmodet om samarbeid, be om tillatelse til at noen av deres egne medarbeidere skal få bistå personalet som gjennomfører tilsynet eller granskingen. Det er imidlertid den medlemsstaten på hvis territorium tilsynet eller granskingen utføres, som skal ha det overordnede ansvaret.

I tilfellet nevnt i nr. 1 bokstav b) kan vedkommende myndighet i medlemsstaten på hvis territorium tilsynet eller granskingen utføres, anmode om at dens egne medarbeidere bistår personalet som gjennomfører tilsynet eller granskingen.

3. Vedkommende myndigheter kan bare nekte å utveksle opplysninger eller etterkomme en anmodning om å samarbeide om å utføre en gransking eller et stedlig tilsyn dersom
  - a) granskingen, det stedlige tilsynet eller utvekslingen av opplysninger kan være til skade for den anmodede medlemsstats suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden,
  - b) det hos myndighetene i den anmodede medlemsstat allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forholdene i den anmodede medlemsstat.

Vedkommende myndigheter skal underrette anmodende vedkommende myndigheter om alle beslutninger som treffes i henhold til nr. 1, og gi en begrunnelse for disse.

4. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette felles framgangsmåter for samarbeid mellom vedkommende myndigheter ved gjennomføring av stedlig tilsyn og granskinger.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 55

Tvisteløsning

Ved uenighet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om en vurdering, handling eller unnlattelse som kan tilskrives en vedkommende myndighet på et område der dette direktiv krever samarbeid eller samordning mellom vedkommende myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel X

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 56

Utøvelse av delegert myndighet

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 og 68 for en periode på fire år fra 21. juli 2011. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 57.
2. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58.

Artikkel 57

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 og 68 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt, samt mulige årsaker til tilbakekallingen.
3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 58

Innsigelser mot delegerte rettsakter

1. Europaparlamentet og Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.
2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, skal den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Den delegerte rettsakten kan kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal den institusjonen som gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten, grunngi dette.

Artikkel 59

Gjennomføringstiltak

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteé nedsatt ved kommisjons-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

beslutning 2001/528/EF³⁰. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 60

Opplysninger om unntak

Dersom en medlemsstat benytter seg av et unntak eller en mulighet i henhold til artikkel 6, 9, 21, 22, 28, 43 og artikkel 61 nr. 5, skal den underrette Kommisjonen om dette og om eventuelle senere endringer. Kommisjonen skal offentliggjøre slike opplysninger på et nettsted eller på en annen lett tilgjengelig måte.

Artikkel 61

Overgangsbestemmelser

1. AIF-forvaltere som driver virksomhet i samsvar med dette direktiv før 22. juli 2013, skal treffe alle nødvendige tiltak for å overholde nasjonal lovgivning som følger av dette direktiv, og søke om tillatelse innen ett år fra nevnte dato.
2. Artikkel 31, 32 og 33 får ikke anvendelse på markedsføring av andeler eller aksjer i AIF-er som er omfattet av et åpent tilbud til offentligheten i et prospekt som er utarbeidet og offentliggjort i henhold til direktiv 2003/71/EF før 22. juli 2013, så lenge prospektet er gyldig.
3. AIF-forvaltere kan imidlertid, dersom de forvalter lukkede AIF-er som ikke foretar noen ytterligere investeringer etter 22. juli 2013, fortsette å forvalte slike AIF-er uten tillatelse i samsvar med dette direktiv.
4. AIF-forvaltere kan imidlertid, dersom de forvalter lukkede AIF-er der tegningstiden for investorer er utløpt innen direktivet trer i kraft, og som er opprettet for et tidsrom som utløper senest tre år etter 22. juli 2013, fortsette å forvalte slike AIF-er uten å måtte overholde dette direktiv, med unntak av artikkel 22 og, dersom det er relevant, artikkel 26–30, eller søke om tillatelse i samsvar med dette direktiv.
5. Vedkommende myndigheter i et AIFs hjemstat eller, dersom AIF-et ikke er regulert, vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan tillate at de institusjonene som er nevnt i artikkel 21 nr. 3 bokstav a), og som er etablert i en annen medlemsstat, kan utpekes som depotmottaker inntil 22. juli 2017.

³⁰ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

Denne bestemmelsen berører ikke den fulle anvendelse av artikkel 21, med unntak av nr. 5 bokstav a) i nevnte artikkel, om det stedet der depotmottakeren skal være etablert.

Artikkel 62

Endring av direktiv 2003/41/EF

I direktiv 2003/41/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 nr. 2 skal bokstav b) lyde:
  - «b) foretak som omfattes av direktiv 73/239/EØF³¹, 85/611/EØF³², 93/22/EØF³³, 2000/12/EF³⁴, 2002/83/EF³⁵ og 2011/61/EU³⁶,
- 2) Artikkel 19 nr. 1 skal lyde:
  - «1. Medlemsstatene skal ikke begrense foretakenes rett til å velge kapitalforvaltere som er etablert i en annen medlemsstat, og som har behørig tillatelse til å drive denne form for virksomhet, i samsvar med direktiv 85/611/EØF, 93/22/EØF, 2000/12/EF, 2002/83/EF og 2011/61/EU samt de direktivene som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 i dette direktiv, til å forvalte deres investeringsportefølje.»

Artikkel 63

Endring av direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF gjøres følgende endringer:

- 1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 50a

For å sikre konsekvens på tvers av sektorer og for å fjerne manglende sammenfall mellom interessene til foretak som «pakker om» lån til omsettelige verdipapirer og andre finansielle

³¹ Første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3).

³² Rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) (EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3).

³³ Rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investerings tjenester i forbindelse med verdipapirer (EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 27)

³⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1).

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1).

³⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

instrumenter («initiativtakere»), og investeringsforetak som investerer i slike verdipapirer eller andre finansielle instrumenter, skal Kommisjonen, ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 112a, og med forbehold for vilkårene i artikkel 112b og 112c, vedta tiltak som fastsetter kravene på følgende områder:

- a) kravene som initiativtakeren må oppfylle for at et investeringsforetak skal kunne investere i verdipapirer eller andre finansielle instrumenter av denne typen utstedt etter 1. januar 2011, herunder krav som sikrer at initiativtakeren opprettholder en netto økonomisk interesse på minst 5 %,
  - b) kvalitative krav som må oppfylles av investeringsforetak som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter.»
- 2) Artikkel 112 nr. 2 skal lyde:
- «2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 4. januar 2011. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 50a gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 21. juli 2011. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utløpet av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 112a.»
- 3) Artikkel 112a nr. 1 skal lyde:
- «1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.»

Artikkel 64

Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 skal artikkel 4 nr. 1 første ledd lyde:

- «1. Kredittinstitusjoner som definert i direktiv 2006/48/EF, verdipapirforetak som definert i direktiv 2004/39/EF, forsikringsforetak som omfattes av første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring³⁷, forsikringsforetak som defi-

neret i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring³⁸, gjenforsikringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring³⁹, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)⁴⁰, tjenestepensjonsforetak som definert i direktiv 2003/41/EF og alternative investeringsfond som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁴¹ kan bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom de er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.

Artikkel 65

Endring av forordning (EF) nr. 1095/2010

I artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010 erstattes ordene «ethvert framtidig regelverk på området for forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM)» med «europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁴².

Artikkel 66

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 22. juli 2013 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal anvende lovene og forskriftene nevnt i nr. 1 fra 22. juli 2013.
3. Uten hensyn til nr. 2 skal medlemsstatene anvende de lover og forskrifter som er nødvendige for å overholde artikkel 35 og artikkel 37–41 i samsvar med den delegerte rettsakten ved-

³⁷ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

³⁸ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

³⁹ EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1

⁴⁰ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

⁴¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

⁴² EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.»

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 67 nr. 6, fra og med den dato som er angitt i den.

4. Medlemsstatene skal sikre at de lover og forskrifter som de vedtar i samsvar med artikkel 36 og 42, ikke lenger skal få anvendelse i samsvar med den delegerte rettsakt vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 68 nr. 6 og på den dato som er angitt i den.
5. Når bestemmelsene nevnt i nr. 1 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres.
6. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 67

Delegert rettsakt om anvendelsen av artikkel 35 og artikkel 37–41

1. Innen 22. juli 2015 skal ESMA til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen
  - a) avgi en uttalelse om markedsføringspassets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen i samsvar med artikkel 32 og 33, og om virkemåten for markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger fastsatt i artikkel 36 og 42, og
  - b) gi råd om anvendelsen av markedsføringspasset på den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og på den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41.
2. ESMA skal basere sin uttalelse og sine råd om anvendelsen av markedsføringspasset på den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og på den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, blant annet
  - a) med hensyn til hvordan markedsføringspasset virker for AIF-forvaltere etablert i

Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen,

- i) hvordan markedsføringspasset har vært brukt,
  - ii) de problemene som har oppstått med hensyn til
    - effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter,
    - hvorvidt underrettingsordningen har virket effektivt,
    - investorvern,
    - megling foretatt av ESMA, herunder antallet saker og hvor effektiv meglingen har vært,
  - iii) hvor effektiv innsamlingen og utvekslingen av opplysninger har vært med hensyn til overvåkingen av systemrisikoer mellom nasjonale vedkommende myndigheter, ESMA og ESRB,
- b) når det gjelder virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger:
    - i) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i Unionen har overholdt alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21,
    - ii) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat har overholdt artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert AIF som AIF-forvalteren markedsfører og, der det er relevant, artikkel 26–30,
    - iii) hvorvidt det foreligger effektive samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der AIF-ene markedsføres, og eventuelt vedkommende myndigheter i hjemstaten til AIF-et etablert i Unionen, og tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et er etablert,
    - iv) eventuelle spørsmål som gjelder investorvern, som kan ha oppstått,
    - v) eventuelle forhold ved en tredjestats rammeregler for regulering og tilsyn som kan ha hindret vedkommende myndigheter i å utøve sine tilsynsfunk-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sjoner på en effektiv måte i samsvar med dette direktiv,

- c) med hensyn til begge ordningenes virkemåte, eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevridninger (like konkurransevilkår) eller eventuelle generelle eller spesifikke vansker som AIF-forvaltere etablert i Unionen møter når de skal etablere seg eller markedsføre AIF-er som de forvalter, i en tredjestat.
3. For dette formål skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter fra ikrafttreddelsen av de nasjonale lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, og inntil ESMA har avgitt sin uttalelse som nevnt i nr. 1 bokstav a), hvert kvartal gi ESMA opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med markedsføringspass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger, samt de opplysningene som er nødvendige for å vurdere elementene nevnt i nr. 2.
4. Dersom ESMA anser at det ikke foreligger vesentlige hindringer med hensyn til investorer, markedsforstyrrelse, konkurranse og overvåking av systemrisiko som er til hinder for anvendelsen av markedsføringspasset på markedsføring i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41, skal den gi et positivt råd i så henseende.
5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir nærmere innholdet i de opplysningene som skal framlegges i henhold til nr. 2.
6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt innen tre måneder etter å ha mottatt et positivt råd og en uttalelse fra ESMA, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorer og effektiv overvåking av systemrisiko, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, som angir den datoen da reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 får anvendelse i alle medlemsstater.

Dersom det gjøres innsigelse i samsvar med artikkel 58 mot den delegerte rettsakten

nevnt i første ledd, skal Kommisjonen på nytt vedta den delegerte rettsakten i henhold til hvilken reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 får anvendelse i alle medlemsstater, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, på et senere tidspunkt som Kommisjonen anser som hensiktsmessig, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorer og effektiv overvåking av systemrisiko.

7. Dersom ESMA ikke har gitt sitt råd innen utløpet av fristen nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen sette en ny frist for å gi rådet.

Artikkel 68

Delegert rettsakt om opphør av anvendelsen av artikkel 36 og 42

1. Tre år etter ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 67 nr. 6 i henhold til hvilken artikkel 35 og artikkel 37–41 har fått anvendelse i alle medlemsstater, skal ESMA til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen
- avgi en uttalelse om markedsføringspassets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 35, og for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen i samsvar med artikkel 37–41, og om virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger fastsatt i artikkel 36 og 42, og
  - gi råd om avvikling av de nasjonale ordningene nevnt i artikkel 36 og 42 som foreligger parallelt med markedsføringspasset, i samsvar med reglene i artikkel 35 og artikkel 37–41.
2. ESMA skal basere sin uttalelse og sitt råd om avvikling av de nasjonale ordningene nevnt i artikkel 36 og 42, blant annet
- når det gjelder markedsføringspassets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, og for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen, på

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- i) hvordan markedsføringspasset har vært brukt,
  - ii) de problemene som har oppstått med hensyn til
    - effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter,
    - hvorvidt underretningsordningen har virket effektivt,
    - angivelse av referansemedlemsstat,
    - hvorvidt vedkommende myndigheters effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner hindres av en tredjestats lover eller forskrifter som AIF-forvaltere er underlagt, eller av begrensninger i den tilsyns- og granskingsmyndigheten denne tredjestats tilsynsmyndigheter har,
    - investorvern,
    - tilgjengelighet for investorer i Unionen,
    - innvirkningen på utviklingsland,
    - megling foretatt av ESMA, herunder antallet saker og hvor effektiv meglingen har vært,
  - iii) forhandlingene om og inngåelsen, eksistensen og effektiviteten av de samarbeidsordningene som kreves,
  - iv) hvor effektiv innsamlingen og utvekslingen av opplysninger har vært med hensyn til overvåkingen av systemrisikoer mellom nasjonale vedkommende myndigheter, ESMA og ESRB,
  - v) resultater av fagfellevurderinger nevnt i artikkel 38,
- b) når det gjelder virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger:
- i) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i Unionen har overholdt alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21,
  - ii) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat har overholdt artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert AIF som AIF-forvalteren markedsfører og, der det er relevant, artikkel 26–30,
  - iii) hvorvidt det foreligger, og effektiviteten av, samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der AIF-ene markedsføres, og eventuelt vedkommende myndigheter i hjemstaten til det berørte AIF-et etablert i Unionen, og tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert,
  - iv) eventuelle spørsmål som gjelder investorvern, som kan ha oppstått,
  - v) eventuelle forhold ved en tredjestats rammeregler for regulering og tilsyn som kan ha hindret vedkommende myndigheter i Unionen i å utøve sine tilsynsfunksjoner på en effektiv måte i samsvar med dette direktiv,
- c) med hensyn til begge ordningenes virkemåte, eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevridninger (like konkurransevilkår) og eventuell negativ innvirkning når det gjelder tilgjengelighet for investorer eller investeringer i eller på vegne av utviklingsland,
- d) en kvantitativ vurdering av antallet jurisdiksjoner i tredjestater der en AIF-forvalter som markedsfører et AIF i en medlemsstat, er etablert, enten ved anvendelse av ordningen med markedsføringspass som nevnt i artikkel 40, eller i henhold til nasjonale ordninger nevnt i artikkel 42.
3. For dette formål skal vedkommende myndigheter fra ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 67 nr. 6 og inntil ESMA har avgitt sin uttalelse som nevnt i nr. 1 bokstav a), hvert kvartal gi ESMA opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med markedsføringspass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger.
  4. Dersom ESMA anser at det ikke foreligger vesentlige hindringer med hensyn til investorvern, markedsforstyrrelse, konkurranse og overvåking av systemrisiko som er til hinder for avviklingen av de nasjonale ordningene i henhold til artikkel 36 og 42, og innfører markedsføringspasset for markedsføring i Unionen av AIF-er etablert i en tredjestat som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i Unionen av AIF-er som drives av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41, som den eneste mulige ordningen for den virk-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

somheten de berørte AIF-forvalterne driver i Unionen, skal den gi et positivt råd i så henseende.

5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir nærmere innholdet i de opplysningene som skal framlegges i henhold til nr. 2.
6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt innen tre måneder etter å ha mottatt et positivt råd og en uttalelse fra ESMA, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, som angir den datoen da de nasjonale ordningene fastsatt i artikkel 36 og 42 skal avvikles og ordningen med markedsføringspass som nevnt i artikkel 35 og artikkel 37–41 skal bli den eneste og obligatoriske ordningen i alle medlemsstatene.

Dersom det gjøres innsigelse i samsvar med artikkel 58 mot den delegerede rettsakten nevnt i første ledd, skal Kommisjonen på nytt vedta den delegerede rettsakten i henhold til hvilken de nasjonale ordningene fastsatt i artikkel 36 og 42 skal avvikles og ordningen med markedsføringspass fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 skal bli den eneste og obligatoriske ordningen i alle medlemsstater, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, på et senere tidspunkt som Kommisjonen anser som hensiktsmessig, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og en effektiv overvåking av systemrisiko.

7. Dersom ESMA ikke har gitt sitt råd innen utløpet av fristen nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen sette en ny frist for å gi rådet.

Artikkel 69

Gjennomgåelse

1. Innen 22. juli 2017 skal Kommisjonen på grunnlag av en offentlig høring og i lys av drøftingene med vedkommende myndigheter innlede en gjennomgåelse av dette direktivs anvendelse og virkeområde. Ved gjennomgåelsen skal det analyseres hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv, direktivets konsekvenser for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater

samt i hvilken grad målene for dette direktiv er nådd. Kommisjonen skal eventuelt foreslå hensiktsmessige endringer. Gjennomgåelsen skal omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i dette direktiv virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem, herunder med hensyn til

- a) den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat, som drives av AIF-forvaltere etablert i Unionen i samsvar med nasjonale ordninger,
- b) den markedsføringen av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som drives av AIF-er i medlemsstatene i samsvar med nasjonale ordninger,
- c) den forvaltningen og markedsføringen av AIF-er i Unionen som foretas av AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv, i samsvar med ordningen med markedsføringspass i henhold til dette direktiv,
- d) den markedsføringen av AIF-er i Unionen som drives av eller på vegne av andre personer eller foretak enn AIF-forvaltere,
- e) investering i AIF-er som gjøres av eller på vegne av europeiske profesjonelle investorer,
- f) den innvirkningen depotmottakerreglene i artikkel 21 har på depotmottakermarkedet i Unionen,
- g) den innvirkningen innsyns- og rapporteringskravene fastsatt i artikkel 22–24, 28 og 29 har på vurderingen av systemrisiko,
- h) den potensielle negative innvirkningen på ikke-profesjonelle investorer,
- i) innvirkningen av dette direktiv på de aktive eierfondenes og risikokapitalfondenes drift og levedyktighet,
- j) innvirkningen av dette direktiv på tilgjengeligheten for investorer i Unionen,
- k) innvirkningen av dette direktiv på investeringer i eller på vegne av utviklingsland,
- l) innvirkningen av dette direktiv på vernet av unoterte selskaper eller utstedere i henhold til artikkel 26–30 i dette direktiv og på like konkurransevilkår mellom AIF-er og andre investorer etter erverv av større eierandeler i eller kontroll over slike unoterte selskaper eller utstedere.

Ved gjennomgåelse av markedsføringen og/eller forvaltningen av AIF-ene nevnt i første ledd bokstav a), b) og c) skal Kommisjonen analysere hvorvidt det er hensiktsmessig å gi ESMA ytterligere tilsynsansvar på dette området.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. I forbindelse med gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal medlemsstatene hvert år gi Kommisjonen opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med markedsføringspass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger, med angivelse av datoen for når ordningen med markedsføringspass ble innarbeidet og eventuelt anvendt i deres jurisdiksjon.

ESMA skal gi Kommisjonen opplysninger om alle AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har fått tillatelse eller har søkt om tillatelse i samsvar med artikkel 37.

Opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 skal omfatte

- opplysninger om hvor de berørte AIF-forvalterne er etablert,
  - dersom det er relevant, en angivelse av de AIF-ene etablert i Unionen som de forvalter og/eller markedsfører,
  - dersom det er relevant, angivelse av de AIF-ene etablert i en tredjestat som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i Unionen, men som ikke markedsføres i Unionen,
  - dersom det er relevant, en angivelse av de AIF-ene etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen,
  - opplysninger om den gjeldende ordningen, enten denne er en nasjonal ordning eller en unionsordning, som de berørte AIF-forvalterne utøver sin virksomhet i henhold til, og
  - eventuelt andre opplysninger som er relevante for å forstå hvordan AIF-forvalteres forvaltning og markedsføring av AIF-er i Unionen virker i praksis.
3. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal ta behørig hensyn til internasjonale utviklingstrekk og drøftinger med tredjestater og internasjonale organisasjoner.
4. Etter at gjennomgåelsen er avsluttet, skal Kommisjonen uten unødig opphold oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet. Dersom det er aktuelt, skal Kommisjonen framlegge forslag, herunder om endringer av dette direktiv, idet det tas hensyn til målene for dette direktiv og dets innvirkning på investorvern, markedsforstyrrelser og konkurranse, overvåkingen av systemrisiko og mulige innvirkninger på investorer, AIF-er eller AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater.

Artikkel 70

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 71

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 8. juni 2011.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
J. BUZEK	GYÖRI E
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg I

- Investeringsforvaltningsfunksjoner som en AIF-forvalter minst skal utføre når den forvalter et AIF:
  - porteføljeforvaltning,
  - risikohåndtering.
- Andre funksjoner som en AIF-forvalter i tillegg kan utføre i forbindelse med den kollektive forvaltningen av et AIF:
  - administrasjon:
    - juridiske tjenester og regnskaps-tjenester i forbindelse med fondsforvaltning,
    - forespørsler fra kunder,
    - verdsetting og prisfastsettelse, herunder selvangivelser,
    - kontroll med at gjeldende bestemmelser overholdes,
    - ajourføring av et register over andels-/aksjeeiere,
    - fordeling av inntekter,
    - utstedelse og innløsning av andeler/aksjer,
    - kontraktsoppgjør, herunder utsendelse av sertifikater,
    - registrering.
  - Markedsføring.
  - Virksomhet knyttet til AIF-ers eiendeler, det vil si tjenester som er nødvendige for at en AIF-forvalter skal kunne oppfylle sine forpliktelser som forvalter, ressursforvaltning, forvaltning av fast eiendom, rådgivning til foretak om kapitalstruktur, foretaksstrategi og tilknyttede spørsmål, rådgivning og tjenester i forbindelse med fusjoner og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

oppkjøp av foretak og andre tjenester i tilknytning til forvaltningen av AIF-et og de selskapene og andre eiendelene det har investert i.

Vedlegg II

Godtgjøringspolitikk

1. Ved fastsettelsen og gjennomføringen av sin samlede godtgjøringspolitikk, herunder lønn og skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, for personalkategorier, herunder øverste ledelse, risikotakere, personale med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på risikoprofilene til AIF-forvalterne eller AIF-ene de forvalter, skal AIF-forvalterne overholde følgende prinsipper på den måten og i den utstrekning som er hensiktsmessig med hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang, og kompleksitet:

- a) Godtgjøringspolitikken skal være forenlig med og fremme en forsvarlig og effektiv risikohåndtering, og den skal ikke oppmuntre til risikotaking som er uforenlig med risikoprofilene, reglene eller stiftelsesdokumentene for de AIF-ene de forvalter.
- b) Godtgjøringspolitikken skal være i tråd med forretningsstrategien, målsetningene, verdiene og interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter, eller investorene i slike AIF-er, og omfatte tiltak for å unngå interessekonflikter.
- c) AIF-forvalterens ledelsesorgan skal i sin tilsynsfunksjon vedta og regelmessig gjennomgå de allmenne prinsippene for godtgjøringspolitikken og ha ansvar for at den gjennomføres.
- d) Minst en gang i året skal gjennomføringen av godtgjøringspolitikken underlegges en sentral og uavhengig internkontroll for å fastslå om den overholder de retningslinjer og framgangsmåter for godtgjøring som ledelsesorganet har vedtatt i sin tilsynsfunksjon.
- e) Medarbeidere som deltar i kontrollvirksomhet, skal godtgjøres etter hvordan de når målene som er knyttet til funksjonene deres, uavhengig av resultatene på de områdene de kontrollerer.
- f) Godtgjøringen til personer i den øverste ledelsen som utøver risikohåndterings- og

overholdelsesfunksjoner, skal underlegges direkte tilsyn av godtgjøringskomiteen.

- g) Når godtgjøringen er resultatavhengig, skal det samlede godtgjøringsbeløpet fastsettes på grunnlag av en kombinert vurdering av den enkelte medarbeiders og den berørte forretningsenhetens eller AIF-ets resultater og av AIF-forvalterens samlede resultater, og ved vurderingen av den enkelte medarbeiders resultater skal det tas hensyn til både finansielle og ikke-finansielle kriterier.
- h) Resultatvurderingen skal inngå i en flerårig ramme tilpasset livssyklusen for de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter, for å sikre langsiktigheten i vurderingen og at den faktiske utbetalingen av de resultatavhengige bestanddelene av godtgjøringen fordeles over et tidsrom der det tas hensyn til innløsningspolitikken for de AIF-ene den forvalter og deres investeringsrisikoer.
- i) Garantert variabel godtgjøring skal forekomme bare unntaksvis og i forbindelse med nyansettelser, og den skal være begrenset til det første året.
- j) Det skal være en passende balanse mellom faste og variable bestanddeler av den samlede godtgjøringen, og den faste bestanddelen skal utgjøre en tilstrekkelig stor andel av den samlede godtgjøringen til at det er mulig å gjennomføre en fullt fleksibel politikk med hensyn til variable godtgjøringsbestanddeler, herunder muligheten til ikke å utbetale noen variabel godtgjøringsbestanddel.
- k) Betalinger knyttet til tidlig oppsigelse av en avtale skal gjenspeile de resultatene som er oppnådd over tid, og skal være utformet slik at de ikke belønner manglende resultatoppnåelse.
- l) Målingen av de resultatene som anvendes for å beregne variable godtgjøringsbestanddeler eller grupper av variable godtgjøringsbestanddeler, skal omfatte en omfattende justeringsordning som tar hensyn til alle relevante typer av nåværende og framtidig risiko.
- m) Med forbehold for AIF-ets juridiske struktur og dets regler eller stiftelsesdokumenter skal en betydelig andel, og i alle tilfeller minst 50 % av enhver variabel godtgjøring, bestå av andeler eller aksjer i det berørte AIF-et, eller tilsvarende eierinteresser, eller instrumenter knyttet til aksjer eller tilsvarende instrumenter som ikke er kontant-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

instrumenter, med mindre forvaltningen av AIF-ene står for mindre enn 50 % av den samlede porteføljen som AIF-forvalteren forvalter, da minstekravet på 50 % ikke får anvendelse.

Instrumentene nevnt i denne bokstav skal omfattes av en hensiktsmessig tilbakeholdingspolitikk som er utformet slik at insitamentene tilpasses interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter, og investorene i slike AIF-er. Medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter kan sette begrensninger for typen og utformingen av disse instrumentene eller forby visse instrumenter dersom det anses hensiktsmessig. Denne bokstav får anvendelse på både den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som utsettes i samsvar med bokstav n), og den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som ikke utsettes.

- n) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 40 % av den variable godtgjøringsbestanddelen, skal utsettes i et tidsrom som er hensiktsmessig ut fra det berørte AIF-ets livssyklus og innløsningspolitikk, og skal være korrekt tilpasset arten av det berørte AIF-ets risiko.

Tidsrommet nevnt i denne bokstav skal være minst tre til fem år med mindre det berørte AIF-et har en kortere livssyklus; godtgjøring som skal utbetales i samsvar med en utsettelsesordning, kan ikke opptjenes raskere enn på pro rata-grunnlag. Dersom en variabel godtgjøringsbestanddel utgjør et særlig høyt beløp, skal minst 60 % av beløpet utsettes.

- o) Den variable godtgjøringen, herunder den utsatte delen, utbetales eller opptjenes bare dersom den er forsvarlig ut fra AIF-forvalterens samlede finansielle situasjon og berettiget ut fra forretningsenhetens, det berørte AIF-ets og den berørte medarbeiders resultater.

Den samlede variable godtgjøringen skal som hovedregel reduseres betydelig når den berørte AIF-forvalterens eller AIF-ets resultat er svakt eller negativt, idet det tas hensyn til både den nåværende godtgjøringen og reduksjoner i utbetalingen av tidligere opptjente beløp, herunder gjennom ordninger for fradrag eller tilbakebetaling.

- p) Pensjonspolitikken er i tråd med forretningsstrategien, målsetningene, verdiene

og de langsiktige interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter.

Dersom en ansatt forlater AIF-forvalteren før pensjonsalder, skal AIF-forvalteren tilbakeholde skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser i et tidsrom på fem år i form av instrumenter som definert i bokstav m). Når en ansatt når pensjonsalder, skal de skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelsene utbetales til den ansatte i form av instrumenter som definert i bokstav m), etter en tilbakeholdingsperiode på fem år.

- q) Medarbeiderne skal forplikte seg til ikke å benytte personlige sikringsstrategier eller forsikringer knyttet til godtgjøring eller ansvar for å undergrave de risikotilpassningsvirkningene som er innebygd i deres godtgjøringsordninger.
- r) Variabel godtgjøring skal ikke utbetales gjennom instrumenter eller metoder som gjør det enklere å omgå kravene i dette direktiv.
2. Prinsippene fastsatt i nr. 1 får anvendelse på alle former for godtgjøring som utbetales av AIF-forvalteren, på alle beløp som utbetales direkte av AIF-et, herunder resultatavhengig vederlag, og på alle overføringer av andeler eller aksjer i AIF-er til fordel for de personal-kategorier, herunder øverste ledelse, risikotakere, personale med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på deres risikoprofil eller på risikoprofilen til det AIF-et de forvalter.

3. AIF-forvaltere som er betydelige i kraft av sin størrelse eller størrelsen på de AIF-ene de forvalter, sin interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, skal nedsette en godtgjøringskomité. Godtgjøringskomiteen skal sammensettes på en måte som gjør det mulig for den å foreta en sakkyndig og uavhengig vurdering av godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis samt de insitamentene som skapes for risikohåndtering.

Godtgjøringskomiteen skal ha ansvar for det forberedende arbeidet i forbindelse med beslutninger om godtgjøring, herunder slike som vil ha følger for den berørte AIF-forvalterens eller det berørte AIF-ets risiko og risikohåndtering, og som skal treffes av ledelsesorganet i dets tilsynsfunksjon. Godtgjøringskomiteen skal ledes av et medlem av ledelsesorganet som ikke har noen ledelses-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

funksjon hos den berørte AIF-forvalteren. Medlemmene av godtgjøringskomiteen skal være medlemmer av ledelsesorganet som ikke har noen ledelsesfunksjon hos den berørte AIF-forvalteren.

Vedlegg III

Dokumentasjon og opplysninger som skal framlegges i tilfelle planlagt markedsføring i forvalterens hjemstat

- a) En skriftlig melding, herunder en virksomhetsplan der det angis hvilke AIF-er AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre og opplysninger om hvor de er etablert,
- b) AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
- c) angivelse av AIF-ets depotmottaker,
- d) en beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, AIF-et som er tilgjengelige for investorer,
- e) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
- f) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre,
- g) dersom det er relevant, opplysninger om de ordningene som er etablert for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, herunder også når AIF-forvalteren benytter uavhengige enheter til å yte investeringstjenester i forbindelse med AIF-et.

Vedlegg IV

Dokumentasjon og opplysninger som skal framlegges i tilfelle planlagt markedsføring i andre medlemsstater enn AIF-forvalterens hjemstat

- a) En skriftlig melding, herunder en virksomhetsplan der det angis hvilke AIF-er AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre og opplysninger om hvor de er etablert,
- b) AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
- c) angivelse av AIF-ets depotmottaker,
- d) en beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, AIF-et som er tilgjengelige for investorer,
- e) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
- f) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre,
- g) angivelse av i hvilken medlemsstat den har til hensikt å markedsføre andelene eller aksjene i AIF-et til profesjonelle investorer,
- h) opplysninger om de ordningene som er opprettet for å markedsføre AIF-ene og, dersom det er relevant, opplysninger om de ordningene som er opprettet for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, herunder også når AIF-forvalteren benytter uavhengige foretak til å yte investeringstjenester i forbindelse med AIF-et.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, åpenhet og tilsyn

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹, særlig artikkel 3 nr. 6, artikkel 4 nr. 3, artikkel 9 nr. 9, artikkel 12 nr. 3, artikkel 14 nr. 4, artikkel 15 nr. 5, artikkel 16 nr. 3, artikkel 17, artikkel 18 nr. 2, artikkel 19 nr. 11, artikkel 20 nr. 7, artikkel 21 nr. 17, artikkel 22 nr. 4, artikkel 23 nr. 6, artikkel 24 nr. 6, artikkel 25 nr. 9, artikkel 34 nr. 2, artikkel 35 nr. 11, artikkel 36 nr. 3, artikkel 37 nr. 15, artikkel 40 nr. 11, artikkel 42 nr. 3 og artikkel 53 nr. 3,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank og

ut fra følgende betraktninger:

1) Direktiv 2011/61/EU gir Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter som særlig angir reglene for beregning av en terskel, finansiell giring, driftsvilkårene for forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere»), herunder risiko- og likviditetsstyring, verdsetting og utkontraktering, nærmere krav vedrørende funksjoner og oppgaver for depotmottakere for alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-er»), regler for åpenhet og særlige krav vedrørende tredjestater. Det er viktig at alle disse utfyllende reglene får anvendelse samtidig som direktiv 2011/61/EU slik at de nye kravene som pålegges AIF-forvalterne, kan tre i kraft på en effektiv måte. Bestemmelsene i denne forordning er tett knyttet til hverandre ettersom de handler om godkjen-

ning av AIF-forvaltere som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen, og deres løpende virksomhet og åpenhet, som er aspekter som er uløselig knyttet til adgangen til å starte og drive kapitalforvaltning. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene, som bør tre i kraft samtidig, og for å gjøre det lettere for personer som omfattes av disse forpliktelsene, herunder investorer bosatt i en tredjestat, å få oversikt over og samlet tilgang til dem, er det ønskelig at alle delegerte rettsakter som kreves i henhold til direktiv 2011/61/EU, samles i én enkelt forordning.

- 2) Det er viktig å vedta en forordning for å sikre at målene for direktiv 2011/61/EU oppnås på en ensartet måte i alle medlemsstatene, for å styrke det indre markeds integritet og tilby rettsikkerhet for dets deltakere, herunder institusjonelle investorer, vedkommende myndigheter og andre berørte parter. At rettsakten er i form av en forordning, sikrer en enhetlig ramme for alle markedsoperatører og er den best mulige garanti for rettferdige, like konkurransevilkår og en felles hensiktsmessig standard for vern av investorene. Videre sikrer det direkte anvendelse av de nærmere regler for AIF-forvalternes virksomhet, som per definisjon får direkte anvendelse og derfor ikke krever ytterligere innarbeiding på nasjonalt plan. En forordning er dessuten en hensiktsmessig måte å unngå at direktiv 2011/61/EU kommer forsinket til anvendelse i medlemsstatene.
- 3) Ettersom den delegerte forordning angir «styringsorganets» og den «øverste ledelsens» oppgaver og ansvarsområder, er det viktig å klargjøre betydningen av disse begrepene, og særlig det faktum at et styringsorgan kan bestå av personer i den øver-

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ste ledelsen. Da denne forordning dessuten innfører begrepet «tilsynsfunksjon», bør det i definisjonen av styringsorganet gjøres klart at det er dette organ som omfatter ledelsesfunksjonen dersom tilsyns- og ledelsesfunksjonene er atskilt fra hverandre i samsvar med nasjonal selskapsrett. I henhold til direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvaltere legge fram visse opplysninger for vedkommende myndigheter, herunder den prosentandel av AIF-ets aktiva som fordi de er av illikvid art, er underlagt særlige ordninger. Denne forordning klargjør betydningen av særlige ordninger slik at AIF-forvaltere vet nøyaktig hvilke opplysninger de bør legge fram for vedkommende myndigheter.

- 4) Direktiv 2011/61/EU fastsetter en forenklet ordning for AIF-forvaltere som forvalter porteføljer av AIF-er hvis samlede forvaltede aktiva ikke overstiger de relevante terskler. Det er nødvendig å klargjøre hvordan den samlede verdi av de forvaltede aktiva bør beregnes. I denne sammenheng er det viktig å angi de trinn som er nødvendige for å beregne den samlede verdi av aktivaene, fastsette tydelig hvilke aktiva som ikke skal inngå i beregningen, klargjøre verdsettelsesmetode for aktiva som er anskaffet ved hjelp av finansiell giring, og fastsette regler for håndtering av tilfeller av gjensidige eierinteresser blant AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter.
- 5) Den samlede verdi av de forvaltede aktiva må beregnes minst en gang i året, ved bruk av ajourførte opplysninger. Verdien av aktivaene bør derfor fastsettes i løpet av de tolv månedene før datoen for beregning av den samlede verdi av de forvaltede aktiva og så nært denne dato som mulig.
- 6) For å sikre at en AIF-forvalter fortsatt har rett til å omfattes av den forenklete ordning i henhold til direktiv 2011/61/EU, bør det innføres en framgangsmåte som gjør det mulig å føre løpende tilsyn med den samlede verdi av de forvaltede aktiva. AIF-forvalteren kan vurdere de typene AIF-er som forvaltes og de ulike klassene aktiva som er investert for å vurdere sannsynligheten for at terskelen vil overskrides, eller om det er behov for ytterligere en beregning.
- 7) Dersom en AIF-forvalter ikke lenger oppfyller vilkårene med hensyn til tersklene, skal den underrette vedkommende myndighet og søke om godkjenning innen 30 kalenderdager. Dersom over- eller underskridelse av

tersklene bare inntreffer nå og da i løpet av et gitt kalenderår og situasjonen anses å være forbigående, bør AIF-forvalteren imidlertid ikke være forpliktet til å søke om godkjenning. I slike tilfeller bør AIF-forvalteren underrette vedkommende myndighet om at terskelen er overskredet, og forklare hvorfor den anser at dette forholdet er av forbigående art. Et forhold som varer i mer enn tre måneder, kan ikke anses som forbigående. Ved en vurdering av sannsynligheten for at et forhold er forbigående, bør AIF-forvalteren ta hensyn til forventet tegnings- og innløsningsvirksomhet eller dersom det er relevant, innkalling og utdeling av kapital. AIF-forvalteren bør ikke ta forventede markedsbevegelser i betraktning ved denne vurderingen.

- 8) De opplysninger som AIF-forvaltere anvender for å beregne den samlede verdi av de forvaltede aktiva, trenger ikke være tilgjengelige for offentligheten eller investorene. Vedkommende myndigheter må imidlertid kunne kontrollere at AIF-forvalteren beregner og overvåker den samlede verdi av de forvaltede aktiva på en forsvarlig måte, herunder når det gjelder vurderingen av tilfeller der den samlede verdi av de forvaltede aktiva forbigående overskrider den relevante terskelen, og bør derfor på anmodning få tilgang til disse opplysningene.
- 9) Det er viktig at AIF-forvaltere som omfattes av bestemmelsene i den forenklete ordningen i direktiv 2011/61/EU, legger fram for vedkommende myndigheter ajourførte opplysninger på registreringstidspunktet. Ikke alle typer AIF-forvaltere kan ha ajourførte tilbudsdokumenter som gjenspeiler den siste utviklingen for AIF-ene de forvalter; for disse AIF-forvalterne kan det gjerne være mer praktisk å angi de nødvendige opplysninger i et eget dokument som beskriver fondenes investeringsstrategi. Dette kan være tilfellet for aktive eierfond eller risikokapitalfond som ofte reiser kapital gjennom forhandlinger med mulige investorer.
- 10) Et AIF som har aksjer bare i børsnoterte selskaper, bør ikke anses å være finansielt giret så lenge aksjene ikke anskaffes gjennom lån. Dersom det samme AIF-et kjøper opsjoner på en aksjeindeks, bør den anses å være finansielt giret ettersom den har økt fondets eksponering mot en gitt investering.
- 11) For å sikre ensartet anvendelse av AIF-forvalterens plikt til å gi en objektiv oversikt over den finansielle giring som er benyttet, er det

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- nødvendig å ha to metoder for å beregne finansiell giring. Som det framgår av markedsundersøkelser, kan de beste resultatene oppnås ved å kombinere den såkalte «bruttometoden» og den såkalte «forpliktelsesmetoden».
- 12) For å få hensiktsmessige opplysninger med henblikk på overvåking av systemrisiko og et fullstendig bilde av AIF-forvalterens bruk av finansiell giring, bør det legges fram for vedkommende myndigheter og investorene opplysninger om et AIFs eksponering på grunnlag av både brutto- og forpliktelsesmetoden, og alle AIF-forvaltere bør derfor beregne eksponering ved bruk av både brutto- og forpliktelsesmetoden. Ettersom bruttometoden angir AIF-ets samlede eksponering, mens forpliktelsesmetoden gir innsikt i de sikrings- og avregningsmetoder forvalteren anvender, bør begge metoder sees i sammenheng. Særlig kan forskjellen i samlet eksponering mellom bruttometoden og forpliktelsesmetoden gi nyttig informasjon. Dersom det er nødvendig å sikre at all økning i AIF-ets eksponering gjenspeiles korrekt, kan Kommisjonen vedta ytterligere delegerte rettsakter om en ytterligere, valgfri metode til beregning av finansiell giring.
  - 13) Ved beregning av eksponering bør innledningsvis alle posisjoner i AIF-et medtas, herunder korte og lange aktiva og passiva, innlån, derivater og alle andre metoder som øker eksponeringen, dersom risikoen og avkastningen i tilknytning til aktivaene og passivaene faller tilbake til AIF-et, samt alle andre posisjoner som netto andelsverdi består av.
  - 14) Låneavtaler som AIF-et inngår, bør utelukkes dersom de er av midlertidig art og vedrører tilsagn om kapitalinnskudd fra investorer og i sin helhet er dekket av disse. Løpende kredittfasiliteter bør ikke anses å være av midlertidig art.
  - 15) I tillegg til å beregne eksponering ved bruk av bruttometoden bør alle AIF-forvaltere beregne eksponering ved bruk av forpliktelsesmetoden. I henhold til forpliktelsesmetoden bør finansielle derivater konverteres til tilsvarende posisjoner i det underliggende aktiva. Dersom et AIF imidlertid investerer i visse derivater for å oppveie for markedsrisikoen for andre aktiva som AIF-et har investert i, bør disse derivatene under visse omstendigheter ikke konverteres til tilsvarende posisjon i de underliggende aktiva ettersom eksponeringene for de to investeringene oppveier hverandre. Det vil for eksempel være tilfellet dersom en AIF-portefølje investerer i en bestemt indeks og innehar et derivat som bytter indeksens resultat mot resultatet for en annen indeks, noe som kan sidestilles med at porteføljen eksponeres mot den andre indeksen, og gjør at AIF-ets netto andelsverdi ikke avhenger av den første indeksens resultat.
  - 16) Ved beregning av eksponering i henhold til forpliktelsesmetoden vil ikke derivater som oppfyller kriteriene fastsatt i denne forordning, gi økt eksponering. Dersom AIF-et investerer i indeksterminkontrakter og innehar likvide midler tilsvarende terminkontraktenes samlede underliggende markedsverdi, vil dette være det samme som å foreta en direkte investering i indeksandeler, og derfor bør indeksterminkontraktene ikke tas i betraktning ved beregning av AIF-ets eksponering.
  - 17) Ved beregning av eksponering i henhold til forpliktelsesmetoden bør AIF-forvaltere ha rett til å vurdere sikrings- og avregningsordninger forutsatt at kriteriene knyttet til forpliktelsesperioden er oppfylt.
  - 18) Kravet om at avregningsordningene skal vise til samme underliggende aktiva, bør tolkes strengt slik at aktiva som AIF-forvalteren anser som likeverdige eller nært korrelert, for eksempel ulike aksjeklasser eller obligasjoner utstedt av samme utsteder, ikke bør betraktes som identiske når det gjelder avregningsordninger. Formålet med å definere avregningsordningene er å sikre at bare transaksjoner som oppveier risikoene som er knyttet til andre transaksjoner, og som ikke etterlater noen vesentlig restrisiko, blir tatt hensyn til. Kombinasjoner av transaksjoner som gjennomføres med sikte på å generere avkastning, uansett hvor liten den er, ved å redusere noen risikoer mens andre bevares, bør ikke anses som avregningsordninger; dette gjelder for eksempel arbitrasjestrategier som har som mål å generere avkastning ved å utnytte prisforskjeller mellom derivater som har samme underliggende aktiva men ulike durasjoner.
  - 19) En porteføljeforvaltningsmetode som har som mål å redusere durasjonsrisikoen ved å kombinere en investering i en obligasjon med lang durasjon og en rentebytteavtale, eller ved å redusere durasjonen for AIF-ets obligasjonsportefølje gjennom en kort posi-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- sjon i obligasjonsterminkontrakter som tilsvarende porteføljens renterisiko (sikring av durasjonsrisiko), skal anses som en sikringsordning forutsatt at den oppfyller sikringskriteriene.
- 20) En porteføljeforvaltningsmetode som har som mål å oppveie de betydelige risikoene som er knyttet til en investering i en veldiversifisert aksjeportefølje ved å ta en kort posisjon i en aksjeindeksterminkontrakt der aksjeporteføljens sammensetning ligger svært nær børsindeksens sammensetning, der det ikke er tvil om at den korte posisjonen i aksjeindeksterminkontrakten reduserer den allmenne markedsrisikoen knyttet til aksjeporteføljen, og der den spesifikke risikoen er ubetydelig, som betariskosikring av en veldiversifisert aksjeportefølje der den spesifikke risikoen anses som ubetydelig, bør anses å oppfylle sikringskriteriene.
- 21) En porteføljeforvaltningsmetode som har som mål å oppveie risikoen knyttet til en investering i en fastrenteobligasjon ved å kombinere en lang posisjon i en kredittbytteavtale med en rentebytteavtale som bytter nevnte fastrente mot en rente som er lik en hensiktsmessig referanserente på pengemarkedet pluss en margin, bør anses som en sikringsordning dersom alle sikringskriteriene i forpliktelsesmetoden i prinsippet er oppfylt.
- 22) En porteføljeforvaltningsmetode som har som mål å oppveie risikoen ved en gitt aksje ved å ta en kort posisjon via en derivatkontrakt som gjelder en annen aksje som er sterkt korrelert med den første aksjen, bør ikke anses å oppfylle sikringskriteriene. Selv om en slik strategi er basert på å ta motsatte posisjoner i samme aktivaklasse, sikrer den ikke den spesifikke risikoen ved investering i en viss aksje. Den bør derfor ikke anses som en sikringsordning i henhold til kriteriene som gjelder for forpliktelsesmetoden.
- 23) En porteføljeforvaltningsmetode som har som mål å opprettholde alfaverdien for en gruppe aksjer (som består av et begrenset antall aksjer) ved å kombinere investeringen i nevnte gruppe aksjer med en betajustert kort posisjon i en terminkontrakt på en børsindeks, bør ikke anses å oppfylle sikringskriteriene. En slik strategi tar ikke sikte på å oppveie de betydelige risikoene som er knyttet til investeringen i gruppen aksjer, men på å oppveie investeringens beta (markedsrisiko) og opprettholde alfaverdien. Aksjegruppens alfa-komponent kan dominere over betakomponenten og derved føre til tap for AIF-et. Derfor bør den ikke anses som en sikringsordning.
- 24) En strategi basert på fusjonsarbitrasje er en strategi som kombinerer en kort posisjon i én aksje med en lang posisjon i en annen aksje. En slik strategi har som mål å sikre posisjonenes beta (markedsrisiko) og generere en avkastning som er knyttet til begge aksjenes relative resultat. Likeledes kan aksjegruppens alfa-komponent dominere over betakomponenten og derved føre til tap for AIF-et. Den bør ikke anses som en sikringsordning i henhold til kriteriene fastsatt for forpliktelsesmetoden.
- 25) En strategi som har som mål å sikre en lang posisjon i en aksje eller obligasjon med kjøpt kredittbeskyttelse for samme utsteder, gjelder to ulike aktivaklasser og bør derfor ikke anses som en sikringsordning.
- 26) Ved bruk av metoder som øker et AIFs eksponering, bør AIF-forvalteren overholde de allmenne prinsipper og for eksempel ta hensyn til transaksjonens innhold i tillegg til dens juridiske form. Særlig når det gjelder gjenkjøpstransaksjoner bør AIF-forvalteren ta hensyn til om risikoen og avkastningen i tilknytning til de berørte aktiva gis videre eller tilbakeholdes av AIF-et. AIF-forvalteren bør dessuten gjennomgå derivater og andre avtaler i forhold til de underliggende aktiva for å bestemme mulige framtidige forpliktelser disse transaksjonene medfører for AIF-et.
- 27) Ettersom forpliktelsesmetoden fører til at renter med ulike forfallstidspunkter betraktes som ulike underliggende aktivaer, kan AIF-er som i henhold til sine grunnleggende investeringsretningslinjer i hovedsak investerer i rentesikringsderivater, anvende særlige regler for avregning av durasjon for å ta hensyn til korrelasjonen mellom rentekurvens forfallskategorier. Når et AIF fastsetter sine investeringsretningslinjer og sin risikoprofil, bør det kunne fastsette nivået for renterisikoen og dermed sitt durasjonsmål. AIF-et bør ta hensyn til det forhåndsfastsatte durasjonsmålet når det gjør sine investeringsvalg. Dermed porteføljens durasjon skiller seg fra durasjonsmålet, bør strategien ikke anses som en ordning for avregning av durasjon i henhold til kriteriene fastsatt i forbindelse med forpliktelsesperioden.
- 28) Reglene for avregning av durasjon tillater at lange posisjoner avregnes mot korte posisjoner hvis underliggende aktivaer er ulike ren-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- tesatser. De forfallstidspunkter som fungerer som terskler for forfallskategoriene, er to år, sju år og 15 år. Innenfor hver forfallskategori bør det være tillatt å avregne posisjoner.
- 29) Det bør være delvis tillatt å avregne posisjoner mellom to ulike forfallskategorier. Sanksjoner må anvendes på avregnede posisjoner for å tillate bare delvis avregning. De bør uttrykkes i prosentsatser basert på gjennomsnittlige korrelasjoner mellom forfallskategoriene for toårs-, femårs-, tiårs- og 30-årsrentekurven. Jo større forskjellen mellom posisjonenes durasjoner er, desto mer skal deres avregning være underlagt en reduksjonsfaktor; derfor må prosentsatsene øke.
- 30) Posisjoner hvis endrede durasjon er mye lengre enn hele porteføljens endrede durasjon, er ikke i tråd med AIF-ets investeringsstrategi, og det bør ikke være tillatt å tilpasse disse fullt ut til hverandre. Det bør dermed ikke være tillatt å tilpasse en kort posisjon med en durasjon på 18 måneder (fastsatt i forfallskategori 1) til en lang posisjon med en durasjon på 10 år (fastsatt i forfallskategori 3) dersom AIF-ets durasjonsmål er rundt to år.
- 31) Ved beregning av eksponering skal AIF-ene først identifisere sikringsordningene. De derivatene som omfattes av disse ordningene, medtas deretter ikke i beregningen av global eksponering. AIF-ene bør anvende en nøyaktig beregning i sikringsordningene. AIF-ene bør ikke bruke reglene for avregning av durasjon ved beregning av sikring. Reglene for avregning av durasjon kan brukes til å konvertere gjestående rentesikringsderivater til deres tilsvarende underliggende aktivaposisjoner.
- 32) I henhold til direktiv 2011/61/EU må en AIF-forvalter sørge for tilfredsstillende dekning av potensielle risikoer knyttet til yrkesansvar som skriver seg fra dens virksomhet, i form av tilleggskapital eller en yrkesansvarsforsikring. Ensartet anvendelse av denne bestemmelse forutsetter en felles forståelse av potensiell risiko knyttet til yrkesansvar som må dekkes. Den generelle spesifisering av de risikoer som oppstår som følge av en AIF-forvalters yrkesmessige uaktsomhet, bør beskrive hva som kjennetegner relevante risikoer og omfanget av et eventuelt yrkesansvar, herunder skade eller tap forårsaket av personer som direkte utøver virksomhet som AIF-forvalteren har det rettslige ansvaret for, som medlemmer av AIF-forvalterens styre og AIF-forvalterens tjenestemenn og personale, samt personer som utøver virksomhet i henhold til en utkontrakteringsavtale med AIF-forvalteren. I samsvar med bestemmelsene i direktiv 2011/61/EU bør AIF-forvalterens ansvar ikke påvirkes av utkontraktering eller underkontraktering, og AIF-forvalteren bør sørge for tilstrekkelig dekning for yrkesrisiko for tredjemenn den har et lovbestemt ansvar for.
- 33) For å sikre en felles forståelse av den generelle spesifikasjonen bør en liste med eksempler benyttes som referanse for å identifisere hendelser som eventuelt kan utløse yrkesansvar. Denne listen bør inneholde et bredt spekter av hendelser som skyldes forsømmelse, feil eller utelatelser, som tap av dokumenter som bekrefter eiendomsretten til investeringer, uriktige framstillinger og brudd på de plikter og oppgaver som påhviler AIF-forvalteren. Den bør også omfatte interne kontrollsystemers manglende evne til å forhindre bedrageri i AIF-forvalterens organisasjon. Skader som skyldes manglende utførelse av en tilstrekkelig aktsomhetsvurdering i forbindelse med en investering som viser seg å være bedrageri, vil utløse AIF-forvalterens ansvar for yrkesskade og bør derfor være tilstrekkelig dekket. Tap som oppstår på grunn av at en investering har mistet verdi som følge av uønskede markedsforhold, bør ikke være dekket. Listen bør også omfatte verdsettinger som er feilaktig utført, som skal anses som verdsettingsfeil som er i strid med artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og de tilsvarende delegerte rettsakter.
- 34) I samsvar med sine risikohåndteringsforpliktelser bør AIF-forvalterne ha hensiktsmessige ordninger for intern kvalitetskontroll for å unngå eller redusere driftsfeil, herunder risiko knyttet til yrkesansvar. En AIF-forvalter bør derfor som en del av sin risikohåndteringsstrategi ha hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter for håndtering av operasjonell risiko som står i forhold til dens virksomhets art, størrelse og kompleksitet. Slike framgangsmåter og retningslinjer bør under alle omstendigheter gjøre det mulig å bygge opp en intern tapsdatabase for å vurdere profilen på den operasjonelle risiko.
- 35) For å sikre at tilleggskapital og yrkesansvarsforsikring gir tilstrekkelig dekning for potensiell risiko knyttet til yrkesansvar, bør kvantitative minstereferanseverdier fastsettes for å bestemme forsvarlig dekningsnivå. AIF-for-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

valterne bør fastsette de kvantitative referanseverdiene som en viss prosentsats av verdien av de porteføljer som AIF-forvalteren forvalter, beregnet som summen av den absolutte verdien av alle aktiva i alle AIF-er som forvaltes, uavhengig av om de er anskaffet gjennom finansiell giring eller med investorers penger. I denne sammenheng bør derivater vurderes til markedspris ettersom de kan gjenanskaffes til den prisen. Ettersom dekning gjennom en yrkesansvarsforsikring av natur er mer usikker enn dekning gjennom tilleggskapital, bør det anvendes ulike prosentsatser for de to instrumentene som brukes for å dekke risiko knyttet til yrkesansvar.

- 36) For å sikre at yrkesansvarsforsikringen virkelig dekker tap som følger av forsikrede hendelser, bør den tegnes hos et forsikringsforetak som har tillatelse til å tilby yrkesansvarsforsikring. Dette omfatter forsikringsforetak i og utenfor EU dersom de i henhold til unionsretten eller nasjonal lovgivning har tillatelse til å yte slike forsikringstjenester.
- 37) For å tillate en viss fleksibilitet i utformingen av en hensiktsmessig yrkesansvarsforsikring bør det være mulig for AIF-forvalteren og forsikringsforetaket å inngå avtale om en klausul som fastsetter at et gitt beløp skal bæres av AIF-forvalteren som den første delen av et eventuelt tap (egenandel). Dersom det inngås avtale om en egenandel, bør AIF-forvalteren ha en ansvarlig kapital som tilsvarer det fastsatte tapsbeløp som skal bæres av AIF-forvalteren. Slik ansvarlig kapital bør komme i tillegg til AIF-forvalterens startkapital og den ansvarlige kapital som AIF-forvalteren skal ha i henhold til artikkel 9 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU.
- 38) Av prinsipielle grunner bør det minst en gang i året kontrolleres at tilleggskapitalen eller yrkesansvarsforsikringen gir tilstrekkelig dekning. AIF-forvalteren bør imidlertid ha innført framgangsmåter som sikrer at den samlede verdi av de forvaltede AIF-porteføljene fortløpende overvåkes, og at dekningen av risiko knyttet til yrkesansvar fortløpende justeres dersom vesentlige avvik påvises. Videre kan vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat redusere eller øke minstekravet til tilleggskapital, etter å ha tatt hensyn til AIF-forvalterens risikoprofil og tapshistorikk og hvorvidt tilleggskapitalen eller yrkesansvarsforsikringen er tilstrekkelig.

- 39) I henhold til direktiv 2011/61/EF skal AIF-forvalterne handle på den måten som best tjener AIF-ene, investorene i AIF-ene og markedets integritet. AIF-forvalterne bør derfor anvende egnede retningslinjer og framgangsmåter som gjør det mulig for dem å forhindre utilbørlige metoder som utnyttelse av tidsforskjeller («market timing») eller for sen handel («late trading»). Personer som utnytter tidsforskjeller, drar fordel av ikke-ajourførte priser eller gamle priser på porteføljepapirer som påvirker beregningen av AIF-ets netto andelsverdi (NAV), eller kjøper og innløser andeler i AIF-et etter få dager og derved utnytter den måten AIF-et beregner sin netto andelsverdi på. For sen handel innebærer at ordrer om kjøp eller innløsning av andeler i AIF-er plasseres etter et angitt avskjærings-tidspunkt, mens prisen som er tilbudt, er prisen på avskjæringstidspunktet. Begge disse utilbørlige metodene skader langsiktige investorers interesser ettersom de utvanner deres avkastning og svekker AIF-enes avkastning ved å øke transaksjonskostnadene og forstyrre porteføljeforvaltningen. AIF-forvalterne bør også innføre hensiktsmessige framgangsmåter for å sikre at AIF-et forvaltes effektivt, og bør opptre på en slik måte at AIF-et og dets investorer ikke påføres unødige kostnader.
- 40) I tråd med den metode som gjelder forvaltere av UCITS-fond, bør AIF-forvaltere utvise stor aktsomhet ved valg og overvåking av investeringer. De bør ha hensiktsmessig yrkeskompetanse og kunnskap om de aktiva AIF-ene er investert i. For å sikre at investeringsbeslutningene treffes i samsvar med investeringsstrategien og ved behov med risikogrensene for de AIF-ene som forvaltes, bør AIF-forvalterne utarbeide og innføre skriftlige retningslinjer og framgangsmåter for behørig aktsomhet. Disse retningslinjer og framgangsmåter bør revideres og ajourføres regelmessig. Dersom AIF-forvalteren investerer langsiktig i bestemte typer aktiva eller i mindre likvide aktiva som fast eiendom eller andeler i ansvarlige selskaper, bør kravene til behørig aktsomhet komme til anvendelse også i forhandlingsfasen. De aktiviteter AIF-forvalteren gjennomfører før en avtale inngås, bør være godt dokumentert for å vise at de er i samsvar med den økonomiske og finansielle planen og følgelig med AIF-ets durasjon. AIF-forvalterne bør ta vare på viktige møteprotokoller, forberedende doku-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

mentasjon og økonomiske og finansielle analyser som er gjennomført for å vurdere prosjektets gjennomførbarhet og avtalefestede forpliktelser.

- 41) Kravet om at AIF-forvaltere skal opptre med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet, bør også gjelde dersom AIF-forvalteren utpeker en primærmegler eller motpart. AIF-forvalteren bør velge og utpeke bare primærmeglere og motparter som er underlagt løpende tilsyn og har økonomisk soliditet og en organisasjonsstruktur som er hensiktsmessig for de tjenester som skal ytes av AIF-forvalteren eller AIF-et. For å sikre at investorenes interesser er tilstrekkelig beskyttet, er det viktig å klargjøre at et av kriteriene som økonomisk soliditet bør vurderes i forhold til, er om primærmeglerens eller motpartenes virksomhet er underlagt relevant regulering, herunder krav om tilstrekkelig kapital og effektivt tilsyn.
- 42) I samsvar med kravene i direktiv 2011/61/EU om at AIF-forvaltere skal opptre ærlig, rettfærdig og med behørig sakkyndighet, bør de personer som faktisk leder AIF-forvalterens virksomhet, som er medlemmer av styringsorganet eller av den øverste ledelsen (dersom foretaket ikke har et styringsorgan), ha tilstrekkelige kunnskaper, kompetanse og erfaring til å utføre sine oppgaver, særlig til å forstå risikoene knyttet til AIF-forvalterens virksomhet. I henhold til Kommisjonens grønnbok om foretaksstyring i finanssektoren² bør personer som faktisk leder AIF-forvalterens virksomhet, også sette av tilstrekkelig tid til å kunne utføre sine oppgaver hos AIF-forvalteren og utvise ærlighet, integritet og selvstendig tenkning for blant annet å kunne vurdere og stille spørsmål ved den øverste ledelsens beslutninger.
- 43) For å sikre at relevante aktiviteter utføres forsvarlig, bør AIF-forvalterne ansette personale med den kompetanse, kunnskap og sakkunnskap som er nødvendig for å utføre de oppgaver de er tillagt.
- 44) AIF-forvaltere som yter tjenester som individuell porteføljeforvaltning, må overholde reglene om tilskyndelser fastsatt i kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for utøvelse av virksomhet som verdipapirforetak samt

definisjon av begreper for nevnte direktivs formål³. For sammenhengens skyld bør disse prinsipper omfatte AIF-forvaltere som yter kollektiv porteføljeforvaltning og markedsføring. AIF-forvalteren bør i sin årsrapport opplyse om at det foreligger et gebyr, en provisjon eller et gode, og om gebyrets, provisjonens eller godets art og størrelse, og dersom beløpets størrelse ikke kan fastsettes, hvilken metode som anvendes for å beregne det.

- 45) Investorer i AIF-er bør kunne nyte et tilsvarende vern som de kundene AIF-forvalteren yter individuell porteføljeforvaltning til, ettersom de i dette tilfelle må følge reglene om beste utførelse fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om endring av rådsdirektiv 85/611/EØF og 93/6/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF og om oppheving av rådsdirektiv 93/22/EØF⁽⁴⁾ og direktiv 2006/73/EF. Det bør tas hensyn til forskjellene mellom de ulike typene aktiva som AIF-ene investerer i, ettersom beste utførelse ikke er relevant når for eksempel AIF-forvaltere investerer i fast eiendom eller andeler i ansvarlige selskaper og investeringen gjøres etter omfattende forhandlinger om avtalevilkårene. Dersom det ikke er mulig å velge mellom ulike handelsplasser, bør AIF-forvalteren kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter og revisorer at denne mulighet ikke foreligger.
- 46) For å sikre sammenheng med kravene som gjelder for forvaltere av UCITS-fond, bør reglene om behandling av ordrer og om aggregering og fordeling av handelsordrer gjelde for AIF-forvaltere når de yter kollektiv porteføljeforvaltning. Disse reglene bør imidlertid ikke komme til anvendelse dersom investeringen i aktiva foretas etter omfattende forhandlinger om avtalevilkårene, for eksempel ved investering i fast eiendom eller i andeler i ansvarlige selskaper eller unoterte selskaper, da det i disse tilfeller ikke utføres noen ordre.
- 47) Det er viktig å angi de situasjoner der det sannsynligvis vil forekomme interessekonflikter, særlig dersom det er utsikt til økonomisk gevinst eller til å unngå økonomiske tap, eller dersom det finnes økonomiske eller

² KOM(2010) 284.

³ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 26.

⁴ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

andre stimulerings tiltak som styrer AIF-forvalterens atferd slik at den tilgodeser særlige interesser på bekostning av andre parter interesser, for eksempel et annet AIF, dets kunder, foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) eller andre av AIF-forvalterens kunder.

- 48) Retningslinjene for håndtering av interessekonflikter som AIF-forvalteren fastsetter, bør beskrive situasjoner der aktiviteter som utføres av AIF-forvalteren kan utgjøre en interessekonflikt som medfører eller ikke medfører potensiell risiko for å skade AIF-ets eller dets investorers interesser. For å identifisere dem bør AIF-forvalteren ikke bare ta hensyn til den kollektive porteføljeforvaltningsvirksomheten, men også annen virksomhet som den har tillatelse til å utføre, herunder virksomhet som utføres av dens oppdragstakere, underoppdragstakere, eksterne sakkyndige eller motpart.
- 49) I tråd med den tilnærming som anvendes i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)⁵ for forvaltningsselskaper for UCITS-fond og i direktiv 2004/39/EF for verdipapirforetak, bør AIF-forvalterne vedta framgangsmåter og tiltak for å sikre at berørte personer som deltar i forretningsvirksomhet som kan medføre interessekonflikt, utfører denne virksomhet med den grad av uavhengighet som er hensiktsmessig i betraktning av AIF-forvalterens størrelse og virksomhet.
- 50) Det er viktig å fastsette en generell ramme for håndtering og offentliggjøring av interessekonflikter, dersom de skulle forekomme. De detaljerte trinn og framgangsmåter som skal følges i slike situasjoner, bør klargjøres i retningslinjene for håndtering av interessekonflikter som AIF-forvalteren skal fastsette.
- 51) En av de sentrale delene av et risikohåndteringsystem er en permanent risikohåndteringsfunksjon. Av konekvenshensyn bør dens oppgaver og ansvarsområder tilsvare dem som er fastsatt i kommisjonsdirektiv 2010/43/EU av 1. juli 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF med hensyn til organisatoriske krav, interessekonflikter, forretningsførsel, risikohåndtering og innholdet i avtalen mel-

lom en depotmottaker og et forvaltningsselskap⁶ for den permanente risikohåndteringsfunksjonen i forvaltningsselskaper for UCITS-fond. Denne funksjonen bør spille en hovedrolle i utarbeidelsen av AIF-ets risikostrategi, risikoovervåking og risikomåling for å sikre at risikonivået løpende er i samsvar med AIF-ets risikoprofil. Den permanente risikohåndteringsfunksjonen bør ha den nødvendige myndighet, tilgang til alle relevante opplysninger og regelmessig kontakt med AIF-forvalterens øverste ledelse og styringsorgan for å gi dem aktuell informasjon slik at de ved behov raskt kan treffe korrigerende tiltak.

- 52) Risikohåndteringsstrategien er en annen pilar i risikohåndteringssystemet. Den bør være hensiktsmessig dokumentert og bør særlig forklare de tiltak og framgangsmåter som anvendes for å måle og håndtere risikoer, beskyttelsestiltakene for uavhengig utøvelse risikohåndteringsfunksjonen, teknikker som brukes for å håndtere risiko, og nærmere opplysninger om ansvarsfordeling hos AIF-forvalteren når det gjelder risikohåndtering og driftsmetoder. For å sikre at risikohåndteringsstrategien er effektiv, bør den revideres minst én gang i året av den øverste ledelsen.
- 53) I henhold til direktiv 2011/61/EU bør risikohåndteringsfunksjonen være funksjonelt og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene. Det bør derfor klargjøres at atskillelsen bør sikres opp til AIF-forvalterens styringsorgan, og at personene i risikohåndteringsfunksjonen ikke bør utføre noen uforenlige oppgaver eller være underlagt tilsyn av noen som har ansvar for uforenlige funksjoner.
- 54) Det er avgjørende å angi hvilke beskyttelsestiltak AIF-forvalteren under alle omstendigheter skal anvende for å sikre en uavhengig risikohåndteringsfunksjon, særlig at personer som ivaretar risikohåndteringsfunksjonen ikke bør pålegges uforenlige oppgaver, at de bør treffe beslutninger på grunnlag av opplysninger som de kan vurdere på en hensiktsmessig måte, og at beslutningsprosessen bør kunne gjøres til gjenstand for en gjennomgåelse.
- 55) Selv om direktiv 2011/61/EU ikke pålegger AIF-er noen investeringsbegrensninger, kan risikoene som det enkelte AIF påtar seg, ikke håndteres effektivt med mindre AIF-forval-

⁵ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

⁶ EUT L 176 av 10.7.2010, s. 42.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- terne har fastsatt risikogrensene på forhånd. Risikogrensene bør være i samsvar med AIF-ets risikoprofil, og investorene bør opplyses om disse i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 56) Av konsekvenshensyn bygger kravene om påvisning, måling og overvåking av risiko på tilsvarende bestemmelser i direktiv 2010/43/EU. AIF-forvalterne bør håndtere en eventuell sårbarhet ved sine risikohåndteringsteknikker og -modeller på hensiktsmessig måte ved å utføre krisesimuleringer, etterkontroller og scenarioanalyser. I tilfeller der krisesimuleringer og scenarioanalyser avdekker en særlig sårbarhet overfor et gitt sett av omstendigheter, skal AIF-forvalterne reagere raskt og treffe korrigerende tiltak.
- 57) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal Kommissjonen angi systemer og framgangsmåter for likviditetsstyring som gjør det mulig for AIF-forvalteren å overvåke AIF-ets likviditetsrisiko, unntatt i de tilfeller der AIF-et er et AIF av lukket type uten finansiell giring, og sikre at likviditetsprofilen for AIF-ets investeringer er i samsvar med dets underliggende forpliktelser. Derfor er det viktig å fastsette grunnleggende generelle krav til alle AIF-forvaltere, og anvendelsen av dem bør tilpasses størrelsen, strukturen og arten av de AIF-er som forvaltes av den berørte AIF-forvalter.
- 58) AIF-forvalterne bør kunne godtgjøre overfor sine vedkommende myndigheter at de har innført hensiktsmessige og effektive retningslinjer og framgangsmåter for likviditetsstyring. Dette krever at det tas behørig hensyn til AIF-ets art, herunder typen underliggende aktiva og størrelsen på den likviditetsrisiko AIF-et er eksponert for, samt AIF-ets størrelse og kompleksitet eller kompleksiteten ved prosessen med å realisere eller selge aktiva.
- 59) Systemer og framgangsmåter for likviditetsstyring kan gi AIF-forvalteren mulighet til å anvende de verktøyer og ordninger som kreves for å håndtere illikvide aktiva og verdsettingsproblemer i den forbindelse, for å etterkomme innløsningsanmodninger. Slike verktøyer og ordninger kan, dersom nasjonal lovgivning tillater det, omfatte begrenset innløsning, delvis innløsning, midlertidige lån, oppsigelsesfrister og porteføljer av likvide aktiva. «Sidelommer» og andre ordninger der visse av AIF-ets aktiva er gjenstand for lignende avtaler mellom AIF-et og dets investorer, bør betraktes som «særlige ordninger»
- ettersom de påvirker de særlige innløsningsrettene til AIF-ets investorer. Suspensjon av et AIF bør ikke betraktes som en særlig ordning ettersom det berører alle AIF-ets aktiva og alle AIF-ets investorer. Bruken av verktøyer og særlige ordninger for likviditetsstyring bør knyttes til de konkrete omstendigheter og bør avhenge av AIF-ets art, størrelse og investeringsstrategi.
- 60) Kravet om å overvåke likviditetsstyringen i underliggende foretak for kollektiv investering som AIF-ene investerer i, sammen med kravene om å innføre verktøyer og ordninger for å styre risiko og identifisere, håndtere og overvåke interessekonflikter mellom investorer, bør ikke gjelde AIF-forvaltere som forvalter AIF-er av lukket type, uten hensyn til om de anses å anvende finansiell giring. Unntaket fra disse innløsningsrelaterte kravene til likviditetsstyringen bør gjenspeile forskjellene i alminnelige innløsningskrav mellom AIF-er av lukket type og AIF-er av åpen type.
- 61) Bruken av minstegrenser for AIF-ets likviditet eller illikviditet kan være et effektivt overvåkingsverktøy for visse typer AIF-forvaltere. At en grense overskrides, behøver ikke i seg selv å kreve tiltak av AIF-forvalteren ettersom dette avhenger av fakta og omstendigheter og de toleranser AIF-forvalteren har fastsatt. I praksis kan grensene dermed anvendes i forbindelse med overvåking av gjennomsnittlig daglig innløsning i forhold til fondslikviditet regnet i dager i løpet av samme periode. De kan også brukes for å overvåke investorkonsentrasjonen i forbindelse med krisesimuleringsscenarioene. Disse grensene vil kunne utløse fortsatt overvåking eller korrigerende tiltak, alt etter omstendighetene.
- 62) Krisesimuleringene bør når det er hensiktsmessig, simulere mangel på likviditet i aktiva og atypiske innløsningsanmodninger. Når dette gjøres, bør det tas hensyn til de seneste og forventede framtidige tegninger og innløsninger og betydningen av AIF-ets forventede resultater i forhold til andre slike fond. I de krisescenarioene som simuleres, bør AIF-forvalteren analysere perioden som er nødvendig for å etterkomme innløsningsanmodninger. AIF-forvalteren bør også utføre krisesimuleringer på markedsfaktorer som valuta-bevegelser, som kan påvirke forvalterens eller AIF-ets kredittprofil vesentlig, og i sin tur kravene til sikkerhet. AIF-forvalteren bør i sin metode for krisesimulering og scenario-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

analyse ta hensyn til at verdsetningen kan påvirkes under kriseforhold.

- 63) Hvor ofte krisesimuleringer bør utføres, bør avhenge av AIF-ets art, investeringsstrategi, likviditetsprofil, type investorer og innløsningspolitikk. Det forventes imidlertid at simuleringene utføres minst hvert år. Dersom krisesimuleringene tilsier en betydelig høyere likviditetsrisiko enn forventet, bør AIF-forvalteren handle i alle AIF-investorers interesse og ta hensyn til risikoprofilen for AIF-ets aktiva, nivået på innløsningsanmodninger og eventuelt i hvilken grad retningslinjene og framgangsmåtene for likviditetsstyring er tilstrekkelige.
- 64) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal Kommissjonen angi hvordan investeringsstrategi, likviditetsprofil og innløsningspolitikk skal samordnes. Sammenhengen mellom disse tre elementene er sikret dersom investorene kan innløse sine investeringer i samsvar med AIF-ets innløsningspolitikk, som bør inneholde vilkår for innløsning under både normale og ekstraordinære omstendigheter, på en måte som sikrer rettferdig behandling av investorene.
- 65) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal konsekvens på tvers av sektorer sikres og manglende sammenfall fjernes mellom interessene til foretak som pakker om lån til omsettelige verdipapirer og forvaltere som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter på vegne av AIF-er. For å nå dette mål er det tatt hensyn til de relevante bestemmelser i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁷, som fastsetter de kvantitative og kvalitative kravene som skal oppfylles av investorer som er eksponert mot kredittisiko ved verdipapirisering, og av initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner. Ettersom denne forordning og de relevante bestemmelser i direktiv 2006/48/EF har som mål å bringe initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjons interesser på linje med investorenes interesser, er det viktig at samme terminologi anvendes i begge rettsakter; definisjonene i direktiv 2006/48/EF er derfor brukt som referanse. Ettersom Den europeiske banktilsynskomiteé, forgjengeren til Den europeiske banktilsynsmyndighet, har fastsatt detaljerte

retningslinjer for tolkningen av de berørte bestemmelser i direktiv 2006/48/EF⁸, er det nødvendig, for å oppnå konsekvens på tvers av sektorene, at de gjeldende bestemmelser som tar sikte på å skape samsvar mellom interessene til initiativtakende kredittinstitusjoner, organiserende kredittinstitusjoner og AIF-forvalterne, tolkes i lys av nevnte retningslinjer.

- 66) Det er viktig at transaksjoner som innebærer ompakking av lån til omsettelige verdipapirer, ikke struktureres på en slik måte at kravene som gjelder for investeringer i verdipapiriseringssposisjoner, blir omgått. Derfor bør henvisningen til en investering i omsettelige verdipapirer eller andre finansielle instrumenter som er basert på ompakkede lån, ikke tolkes strengt som en rettslig gyldig og bindende overføring av eiendomsretten til slike instrumenter, men som en investering gjort i konkret økonomisk forstand, slik at alle andre former for syntetiske investeringer er omfattet av og underlagt de særlige kravene. For å unngå misforståelser og tilpasse språket til det som anvendes i banklovgivningen, bør begrepene «eksponering mot kredittisiko ved verdipapirisering» brukes i stedet for «investering i omsettelige verdipapirer eller andre finansielle instrumenter som er basert på ompakkede lån».
- 67) Kravene som må oppfylles av institusjoner som opptrer som initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner eller opprinnelige långivere av en verdipapirisering, er pålagt dem direkte i direktiv 2006/48/EF. Det er derfor viktig å fastsette de tilsvarende oppgaver for AIF-forvaltere som påtar seg eksponering mot verdipapirisering. Følgelig bør AIF-forvalteren påta seg eksponering mot verdipapiriseringer bare dersom initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon eller opprinnelig långiver uttrykkelig har opplyst AIF-forvalteren om at den har en vesentlig økonomisk interesse i det underliggende aktiva, det såkalte tilbakeholdingskravet. Videre bør AIF-forvalteren sørge for at de at ulike kvalitative kravene som pålegges den organiserende kredittinstitusjon og den initiativtakende kredittinstitusjon ved direk-

⁷ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁸ Den europeiske banktilsynskomiteé, retningslinjer til artikkel 122a i kapitalkravdirektivet av 31. desember 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- tiv 2006/48/EF, er oppfylt. Dessuten bør AIF-forvalteren selv oppfylle kvalitative krav for å få en omfattende og inngående forståelse av verdipapiriseringsinvesteringen og dens underliggende eksponering. For å oppnå dette bør AIF-forvalterne treffe sine investeringsbeslutninger først etter å ha utført en behørig aktsomhetsvurdering, som bør ha gitt dem tilstrekkelige opplysninger og kunnskap om de berørte verdipapiriseringer.
- 68) Det finnes omstendigheter der visse enheter oppfyller definisjonen av initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon eller fungerer som opprinnelig långiver; andre enheter, som verken oppfyller definisjonen av initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon eller fungerer som opprinnelig långiver – men hvis interesser er mest optimalt tilpasset investorenes – kan imidlertid søke å oppfylle tilbakeholdingskravet. Av hensyn til rettssikkerheten bør det ikke kreves at slike andre enheter oppfyller tilbakeholdingskravet dersom tilbakeholdingskravet oppfylles av den initiativtakende eller den organiserende kredittinstitusjon eller av den opprinnelige långiveren.
- 69) I tilfelle overtredelse av tilbakeholdingskravet eller de kvalitative kravene bør AIF-forvalteren vurdere å treffe korrigerende tiltak, for eksempel sikring, salg eller reduksjon av eksponeringen, eller å kontakte den part som har overtrådt tilbakeholdingskravet, for å se til at det oppfylles. Slike korrigerende tiltak bør alltid være i investorenes interesse og bør, for å unngå «krisesalg», ikke medføre noen direkte plikt til å selge de berørte aktiva umiddelbart etter at overtredelsen er avdekket. AIF-forvalteren bør ta hensyn til overtredelsen når den vurderer å foreta en annen investering i en annen transaksjon som involverer den part som har overtrådt kravet.
- 70) For å oppfylle kravene i direktiv 2011/61/EU om å angi interne framgangsmåter og organisatoriske ordninger, som hver enkelt AIF-forvalter bør anvende, bør AIF-forvalterne etablere en veldokumentert organisasjonsstruktur som klart tildeler ansvarsområder, fastlegger kontrollordninger og sikrer god informasjonsflyt mellom alle berørte parter. AIF-forvalterne bør også opprette systemer for vern av opplysninger og kontinuitet i virksomheten. Ved innføring av disse framgangsmåtene og strukturene bør AIF-forvalterne også ta hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, som gir anledning til å tilpasse framgangsmåter, ordninger og organisasjonsstrukturer til deres virksomhets art, størrelse og kompleksitet og omfanget av de aktiviteter de utfører innenfor rammen av sin virksomhet.
- 71) Av hensyn til investorvernet er det av avgjørende betydning at investorene får opplysninger, og AIF-forvalterne bør derfor innføre hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter for å sikre at investorene får tilstrekkelig utførlige opplysninger på tilstrekkelig framtrøende plass om de innløsningsvilkår som gjelder et bestemt AIF, før de investerer og ved vesentlige endringer. Dette kan omfatte opplysninger om oppsigelsesfrister i forbindelse med innløsninger, opplysninger om bindingstid, angivelse av omstendigheter der normale innløsningsordninger eventuelt ikke kommer til anvendelse eller kan bli suspendert, og opplysninger om eventuelle tiltak som styringsorganet kan vurdere, som begrenset innløsning og sidelommer, ettersom disse påvirker investorenes særlige innløsningsrettigheter i det aktuelle AIF.
- 72) For å sikre at de berørte aktiviteter utføres forsvarlig, bør særlig AIF-forvaltere bruke egnede elektroniske systemer for å oppfylle registreringskravene til porteføljetransaksjoner eller tegnings- og innløsningsordrer og innføre, gjennomføre og anvende regnskapsprinsipper og -praksis som sikrer at netto andelsverdi beregnes i samsvar med kravene i direktiv 2011/61/EU og denne forordning.
- 73) For å sikre samsvar med kravene som pålegges forvaltere av UCITS-fond ved direktiv 2009/65/EF, bør styringsorganet, den øverste ledelsen eller eventuelt AIF-forvalterens tilsynsfunksjon gis tilsvarende typer oppgaver og få tilstrekkelige fullmakter. Denne ansvarsfordelingen bør være i samsvar med styringsorganets, den øverste ledelsens og tilsynsfunksjonens roller og ansvarsområder i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning. Den øverste ledelsen kan bestå av noen eller alle medlemmene av styringsorganet.
- 74) Kravet om å etablere en permanent og effektiv samsvarskontrollfunksjon bør alltid være oppfylt av AIF-forvalteren, uavhengig av hvor stor eller kompleks dens virksomhet er. Hvordan samsvarskontrollfunksjonen organiseres teknisk og personalmessig, bør imidlertid tilpasses AIF-forvalterens virksomhets art, størrelse og kompleksitet og arten og

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- omfanget av dens tjenester og aktiviteter. AIF-forvalteren bør ikke pålegges å opprette en uavhengig samsvarskontrollenhet dersom et slikt krav ville være uforholdsmessig i betraktning av AIF-forvalterens størrelse eller dens virksomhets art, størrelse og kompleksitet.
- 75) Verdsettingsstandardene kan variere fra en jurisdiksjon og en aktivaklasse til en annen. Denne forordning bør supplere de felles alminnelige regler og fastsette referanseverdier for AIF-forvaltere ved utforming og gjennomføring av hensiktsmessige og enhetlige retningslinjer og framgangsmåter for forsvarlig, uavhengig verdsetting av AIF-ers aktiva. Retningslinjene og framgangsmåtene bør beskrive de forpliktelser, roller og ansvarsområder som tilfaller alle parter som deltar i verdsettingen, herunder eksterne sakkynndige.
- 76) Aktivaenes verdi kan fastsettes på ulike måter, for eksempel med henvisning til observerte priser på et aktivt marked eller gjennom beregning ved bruk av andre verdsettingsmetoder i samsvar med nasjonal lovgivning, AIF-ets regler eller dets stiftelsesdokumenter. Ettersom verdien av de enkelte aktiva og gjeld kan bestemmes ved bruk av ulike metoder og hentes fra ulike kilder, bør AIF-forvalteren fastsette og beskrive de verdsettingsmetoder den anvender.
- 77) Dersom en modell anvendes for verdsetting av aktiva, bør framgangsmåtene og retningslinjene for verdsetting angi hovedtrekkene ved modellen. Før modellen tas i bruk, bør den gjøres til gjenstand for en valideringsprosess som utføres av en intern eller ekstern person som ikke har deltatt i utarbeidelsen av modellen. En person bør anses som kvalifisert til å forestå valideringen av den modellen som brukes for å verdsette aktiva dersom vedkommende har tilstrekkelig kompetanse og erfaring med å verdsette aktiva ved bruk av slike modeller; vedkommende kan være revisor.
- 78) Ettersom AIF-er opererer i et dynamisk miljø der investeringsstrategier kan endres over tid, bør retningslinjene og framgangsmåtene for verdsettingen gjennomgås minst en gang i året og alltid før AIF-ene begynner med en ny investeringsstrategi eller en ny type aktiva. Enhver endring i retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting, herunder verdsettingsmetoden, bør følge en prosess som er fastsatt på forhånd.
- 79) AIF-forvalteren skal sikre at de enkelte aktiva i AIF-et er forsvarlig verdsatt i samsvar med retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting. For noen aktiva, særlig komplekse og illikvide finansielle instrumenter, er det høyere risiko for feil i verdsettingen. For å håndtere denne typen situasjoner bør AIF-forvalteren innføre tilstrekkelige kontroller som sikrer at det kan knyttes en hensiktsmessig grad av objektivitet til verdien av AIF-ets aktiva.
- 80) Beregningen av netto andelsverdi per andel eller aksje er underlagt nasjonal lovgivning og/eller fondsreglene eller stiftelsesdokumentene. Denne forordning omfatter bare framgangsmåten for beregning, ikke beregningsmetoden. AIF-forvalteren kan selv utføre beregningen av netto andelsverdi per andel eller aksje som del av de administrative oppgaver den utfører for AIF-et. Alternativt kan en tredjemann utpekes til å forestå administrasjonen, herunder beregningen av netto andelsverdi. En tredjemann som utfører beregning av netto andelsverdi for et AIF, bør ikke betraktes som en ekstern sakkyndig i henhold til direktiv 2011/61/EU så lenge den ikke foretar verdsetting av individuelle aktiva, herunder slike som krever en subjektiv vurdering, men tar med i beregningsprosessen verdier som er innhentet fra AIF-forvalteren, priskilder eller en ekstern sakkyndig.
- 81) Enkelte framgangsmåter for verdsetting kan utføres daglig, for eksempel verdsetting av finansielle instrumenter, men det finnes også framgangsmåter for verdsetting som ikke kan utføres med samme hyppighet som utstedelser, tegninger, innløsninger og mortifikasjoner, som verdsetting av fast eiendom. Hyppigheten for verdsetting av aktiva i fond av åpen type bør ta hensyn til forskjellene i framgangsmåtene for verdsetting av de ulike typene aktiva i AIF-et.
- 82) De strenge kravene og begrensningene som skal overholdes når en AIF-forvalter har til hensikt å utkontraktere utførelsen av funksjoner, er fastsatt i direktiv 2011/61/EU. AIF-forvalteren er til enhver tid ansvarlig for at utkontrakterte oppgaver utføres på en tilfredsstillende måte og oppfyller kravene i direktiv 2011/61/EU og dets gjennomføringstiltak. AIF-forvalteren bør derfor sikre at oppdragstakeren anvender de samme kvalitetsstandarder som AIF-forvalteren selv ville ha anvendt. Dersom det er nødvendig for å sikre at utkontrakterte funksjoner utfø-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- res på et gjennomgående høyt nivå, skal AIF-forvalteren kunne si opp utkontraktingen; avtalen om utkontrakting bør derfor gi AIF-forvalteren fleksibel oppsigelsesrett. Begrensningene og kravene med hensyn til utkontrakting bør få anvendelse på forvaltningsfunksjonene angitt i vedlegg I til direktiv 2011/61/EU, mens støtteoppgaver som administrative eller tekniske oppgaver som støtter forvaltningsoppgavene, som logistikkstøtte i form av rengjøring, servering og innkjøp av grunnleggende tjenester eller produkter, ikke bør anses som utkontrakting av AIF-forvalterens oppgaver. Andre eksempler på tekniske og administrative oppgaver er innkjøp av ferdig standardprogramvare og innleie av programvareleverandører for særskilt operativ bistand i forbindelse med ferdige systemer, eventuelt yting av personalstøtte, som rekruttering av midlertidig ansatte eller lønshåndtering.
- 83) For å sikre et høyt nivå for vern av investorene i tillegg til økt effektivitet i AIF-forvalterens forretningsførsel bør hele utkontraktingen være objektivt begrunnet. Ved vurdering av disse forholdene bør vedkommende myndigheter vurdere strukturen i utkontraktingen og dens innvirkning på AIF-forvalterens struktur og vekselvirkningen mellom de utkontrakterte oppgavene og oppgavene som AIF-forvalteren selv beholder.
- 84) For å vurdere hvorvidt den personen som faktisk utfører oppdragstakerens virksomhet har tilstrekkelig godandel, bør vedkommendes forretningsførsel granskes, og det bør også undersøkes om vedkommende har begått straffbare handlinger i forbindelse med finansvirksomhet. Alle andre relevante opplysninger om personlige egenskaper som kan påvirke personens utførelse av oppgavene i negativ retning, for eksempel tvil om vedkommendes ærlighet og integritet, bør tas i betraktning ved vurderingen av kravet om tilstrekkelig godandel.
- 85) Investeringselskaper med godkjenning i henhold til direktiv 2009/65/EF, anses ikke som foretak som er godkjent eller registrert for kapitalforvaltning eller underlagt tilsyn ettersom de ikke kan utøve noen annen virksomhet enn kollektiv porteføljeforvaltning i henhold til nevnte direktiv. På samme måte bør et internt forvaltet AIF ikke anses å være klassifisert som et slikt foretak ettersom det ikke kan utøve noen annen virksomhet enn intern forvaltning av AIF-et.
- 86) Dersom utkontraktingen gjelder porteføljeforvaltning eller risikostyring, som er AIF-forvalterens kjernevirksomhet og derfor av stor betydning for vernet av investorene og for systemrisiko, bør vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndigheten for tredjestatsforetaket, i tillegg til kravene i artikkel 20 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU, avtale regler for samarbeid basert på en skriftlig avtale. Avtalen bør være inngått før utkontraktingen skjer. Avtalens nærmere innhold bør fastlegges innenfor rammene av internasjonale standarder.
- 87) Vedkommende myndigheter bør gjennom skriftlige avtaler gis rett til å utføre inspeksjoner på stedet, enten ved å anmode om at tilsynsmyndigheten for tredjestatsforetaket som funksjoner er utkontraktert til, skal utføre inspeksjoner på stedet, eller ved å anmode om tillatelse fra tilsynsmyndigheten i tredjestaten til å utføre inspeksjonen selv eller ledsage personalet fra tredjestatens tilsynsmyndighet for å bistå dem i utførelsen av inspeksjoner på stedet.
- 88) På grunnlag av forpliktelsene i direktiv 2011/61/EU bør AIF-forvalterne alltid handle på den måten som best tjener AIF-ene eller investorene i AIF-ene som de forvalter. Derfor bør utkontrakting være tillatt bare dersom det ikke hindrer AIF-forvalteren i å handle eller forvalte AIF-et på den måten som best tjener investorene.
- 89) For å opprettholde en høy standard for vern av investorene skal det tas høyde for mulige interessekonflikter ved enhver utkontrakting. Flere kriterier bør legges grunn for referanseindekser for å identifisere situasjoner som kan medføre en vesentlig interessekonflikt. Disse kriteriene bør forstås som ikke-uttømmende og slik at ikke-vesentlige interessekonflikter også er relevante i henhold til direktiv 2011/61/EU. Utførelse av samsvars kontroll- eller revisjonsoppgaver bør dermed anses som uforenlig med porteføljeforvaltningsoppgaver, mens markedspleie og garantivirksomhet bør anses som uforenlig med porteføljeforvaltning og risikostyring. Denne forpliktelse berører ikke den forpliktelsen som oppdragstakeren har til å holde utførelsen av porteføljeforvaltningsoppgavene funksjonelt og hierarkisk atskilt fra utførelsen av risikohåndteringsoppgavene i samsvar med bestemmelsene i artikkel 15 i direktiv 2011/61/EU.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 90) Kravene som gjelder utkontraktering av utførelsen av oppgaver på vegne av AIF-forvalteren, bør få anvendelse mutatis mutandis dersom oppdragstakeren underkontrakterer noen av de utsatte oppgavene, og også i tilfelle av ytterligere underkontraktering.
- 91) For å sikre at AIF-forvalterne under alle omstendigheter utfører investeringsforvaltningsfunksjoner, bør AIF-forvalteren ikke utkontraktere sine funksjoner i et slikt omfang at den ikke lenger kan anses som forvalter av AIF-et eller i et slikt omfang at forvalteren blir et postkasseselskap. AIF-forvalteren bør til enhver tid ha tilstrekkelige ressurser til å kunne føre effektivt tilsyn med de utkontrakterte funksjonene. AIF-forvalteren skal selv ivareta investeringsforvaltningsoppgavene, ha den nødvendige sakkunnskap og de nødvendige ressurser, beholde den beslutningsmyndighet som hører under den øverste ledelsen ansvar, og ivareta oppgaver som hører under den øverste ledelsen, som kan omfatte gjennomføring av de generelle investeringsretningslinjene og investeringsstrategiene.
- 92) Å vurdere en utkontrakteringsstruktur er en vanskelig oppgave som må baseres på en rekke kriterier dersom vedkommende myndigheter skal kunne ta en beslutning. Denne kombinasjon er nødvendig for å ta høyde for det brede spekter av fondsstrukturer og investeringsstrategier som finnes i Unionen. ESMA kan utarbeide retningslinjer for å sikre ensartet vurdering av utkontrakteringsstrukturer i hele Unionen.
- 93) Kommisjonen skal overvåke hvordan kriteriene anvendes og hvilke konsekvenser de har for markedene. Kommisjonen skal foreta en vurdering av situasjonen etter to år og om nødvendig treffe passende tiltak for å presisere ytterligere under hvilke omstendigheter AIF-forvalteren må anses å ha utkontraktert sine funksjoner i en slik grad at den er blitt et postkasseselskap og ikke lenger kan betraktes som forvalter av AIF-et.
- 94) Direktiv 2011/61/EU fastsetter en lang rekke krav med hensyn til depotmottakere for AIF-er for å sikre en høy standard for vern av investorene. De respektive konkrete rettigheter og forpliktelser for depotmottakeren, AIF-forvalteren og/eller AIF-et og tredjemann bør derfor fastsettes klart. Den skriftlige avtalen bør inneholde alle opplysninger som er nødvendige for hensiktsmessig oppbevaring av alle AIF-ets aktiva hos depotmottakeren eller en tredjemann som oppbevaringsfunksjoner utkontrakteres til i henhold til direktiv 2011/61/EU, og for depotmottakeren for at denne skal kunne utføre sine tilsyns- og kontrolloppgaver forsvarlig. For å gjøre det mulig for depotmottakeren å vurdere og overvåke depotrisiko bør avtalen inneholde tilstrekkelige opplysninger om de kategoriene aktiva AIF-et kan investere i, og dekke de geografiske regioner AIF-et planlegger å investere i. Avtalen bør også inneholde nærmere opplysninger om en framgangsmåte for opptrapping av tiltak. Depotmottakeren bør dermed advare AIF-forvalteren om enhver vesentlig risiko som identifiseres i et bestemt markeds oppgjørssystem. Når det gjelder heving av avtalen, bør den gjenspeile det faktum at heving av avtalen er depotmottakerens siste utvei dersom den ikke er overbevist om at aktivaene er tilstrekkelig beskyttet. Den bør også forebygge atferdsrisiko, det vil si muligheten for at AIF-forvalteren treffer investeringsbeslutninger uten å ta hensyn til depotrisiko på bakgrunn av at depotmottakeren i de fleste tilfeller vil være ansvarlig. For å opprettholde en høy standard for vern av investorene bør de nærmere kravene til overvåking av tredjemann anvendes på hele depotkjeden.
- 95) En depotmottaker som er etablert i en tredjestat, bør være underlagt offentlig regulering og tilsyn av en tilsynsmyndighet som har myndighet til å føre løpende tilsyn, foreta undersøkelser og ilegge sanksjoner. Dersom tilsynet med depotmottakeren berører flere tilsynsmyndigheter, bør én tilsynsmyndighet fungere som kontaktpunkt i henhold til direktiv 2011/61/EU og alle delegerte rettsakter og gjennomføringstiltak som vedtas i henhold til direktivet.
- 96) Vurderingen av tredjestatens lovgivning i henhold til artikkel 21 nr. 6 siste ledd i direktiv 2011/61/EU bør gjøres av Europakommisjonen ved å sammenligne godkjenningskriteriene og gjeldende vilkår for å utøve virksomhet som depotmottakeren er underlagt i tredjestaten, med tilsvarende krav i unionsretten til kredittinstitusjoner og/eller verdipapirforetak i forbindelse med adgang til depotmottakervirksomhet og utførelse av depotmottakerfunksjoner, for å fastslå hvorvidt de nasjonale kriteriene har samme virkning som kravene fastsatt i henhold til unionsretten. En depotmottaker som er underlagt tilsyn og er godkjent i tredjestaten i en

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

annen kategori enn kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak, kan vurderes av Europa-kommisjonen med henblikk på å undersøke om de relevante bestemmelser i tredjestatens lovgivning har samme virkning som bestemmelsene fastsatt i henhold til unionsretten for kredittinstitusjoner og/eller for verdipapirforetak.

- 97) For at depotmottakeren til enhver tid skal ha klar oversikt over alle AIF-ets innkommende og utgående kontantstrømmer, bør AIF-forvalteren sikre at depotmottakeren uten unødig opphold mottar korrekte opplysninger om alle kontantstrømmer, herunder fra enhver tredjemann som AIF-et har åpnet en kassekonto hos.
- 98) For at AIF-ets kontantstrøm skal være forsvarelig overvåket, er depotmottakerens forpliktet til å se til at det er innført framgangsmåter for hensiktsmessig overvåking av AIF-ets kontantstrømmer, og til at disse framgangsmåtene gjennomgås med jevne mellomrom. Depotmottakeren bør særlig undersøke framgangsmåten for avstemming for å sikre at den er egnet for AIF-et og utføres med passende intervaller i betraktning av AIF-ets art, størrelse og kompleksitet. Denne framgangsmåten bør for eksempel sammenligne hver enkelt kontantstrøm slik de framgår av kontoutdragene, med kontantstrømmene registrert på AIF-ets kontoer. Dersom det foretas avstemming daglig, som er tilfellet for de fleste AIF-er av åpen type, bør depotmottakeren også gjennomføre sin avstemming daglig. Depotmottakeren bør særlig overvåke forskjellene som avdekkes under framgangsmåtene for avstemming og de korrigerende tiltakene som treffes, med sikte på å underrette AIF-forvalteren uten unødig opphold om enhver uregelmessighet som ikke er rettet opp, og foreta en full gjennomgåelse av framgangsmåten for avstemming. En slik gjennomgåelse bør foretas minst en gang i året. Depotmottakeren bør også i rett tid identifisere vesentlige kontantstrømmer og særlig slike som kan være uforenlige med AIF-ets virksomhet, for eksempel endringer i posisjoner i AIF-ets aktiva eller tegninger og innløsninger, og depotmottakeren bør med jevne mellomrom motta kontoutdrag og kontrollere at egne registreringer av likvide posisjoner stemmer overens med AIF-forvalterens. Depotmottakeren skal føre sitt register i samsvar med artikkel 21 nr. 8 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU.

- 99) Depotmottakeren skal sikre at alle betalinger som gjøres av eller på vegne av investorer ved tegning av aksjer eller andeler i et AIF, mottas og bokføres på en eller flere kassekontoer i henhold til direktiv 2011/61/EU. AIF-forvalteren bør derfor sørge for at depotmottakeren får de relevante opplysninger som er nødvendige for å kunne overvåke mottaket av investorenes betalinger på tilfredsstillende måte. AIF-forvalteren skal sikre at depotmottakeren mottar disse opplysningene uten unødig opphold når tredjemann mottar en ordre om å innløse eller utstede aksjer eller andeler i et AIF. Opplysningene bør derfor overføres ved slutten av hver bankdag til depotmottakeren fra den enhet som er ansvarlig for tegning og innløsning av aksjer eller andeler i et AIF, med henblikk på å unngå ethvert misbruk av investorenes betalinger.
- 100) Avhengig av hvilken type aktiva som skal oppbevares, skal aktiva enten oppbevares i depot, slik tilfellet er med finansielle instrumenter som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter eller leveres fysisk til depotmottakeren i samsvar med direktiv 2011/61/EU, eller være underlagt kontroll av eiendomsrett og registrering. Depotmottakeren bør oppbevare i depot alle finansielle instrumenter som tilhører AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne, og som kan registreres eller oppbevares direkte eller indirekte på en konto som er åpnet i depotmottakerens navn eller i den tredjemanns navn som depotfunksjoner er utkontraktert til, særlig på verdipapirsentralnivå. I tillegg skal finansielle instrumenter som utelukkende er registrert hos utstederen selv eller hos dennes agent i depotmottakerens navn eller i den tredjemanns navn som depotfunksjoner er utkontraktert til, oppbevares i depot. Slike finansielle instrumenter, som i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning utelukkende er registrert i AIF-ets navn hos utstederen eller dennes agent, for eksempel aktive eierfonds eller risikokapitalfonds investeringer i unoterte selskaper, bør ikke oppbevares i depot. Alle finansielle instrumenter som kan leveres fysisk til depotmottakeren, bør oppbevares i depot. Forutsatt at vilkårene for oppbevaring i depot av finansielle instrumenter er oppfylt, skal finansielle instrumenter som stilles som sikkerhet for en tredjemann eller legges fram av en tredjemann til fordel for AIF-et, også oppbevares i

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

depot av depotmottakeren selv eller av en tredjemann som depotfunksjoner er utkontraktert til, så lenge de eies av AIF-et eller av AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. Dessuten skal finansielle instrumenter som eies av AIF-et eller av AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, dersom AIF-et eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et har godkjent at depotmottakeren kan gjenbruke dem, oppbevares i depot så lenge retten til gjenbruk ikke er blitt utøvd.

- 101) Finansielle instrumenter som oppbevares i depot, bør til enhver tid behandles med tilbørlig aktsomhet. For å sikre at depotrisikoen blir forsvarlig vurdert ved aktsomhetsvurderingen, bør depotmottakeren særlig vite hvilke tredjemenn som inngår i depotkjeden, sikre at aktsomhets- og atskilleelsesplikten er opprettholdt gjennom hele depotkjeden, sikre at den har hensiktsmessig rett til tilgang til regnskaper og registre hos tredjemenn som depotfunksjoner er utkontraktert til, sikre overholdelse av disse kravene, dokumentere alle disse oppgavene og gjøre disse dokumentene tilgjengelig for og rapportere til AIF-forvalteren.
- 102) For å unngå omgåelse av kravene i direktiv 2011/61/EU bør depotmottakeren utføre oppbevaringsoppgavene på underliggende aktiva i finansielle og/eller rettslige strukturer som direkte eller indirekte kontrolleres av AIF-et eller av AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. Denne gjennomlysningsbestemmelsen bør ikke komme til anvendelse på fond-i-fond eller mottakerfond/tilføringsfond-strukturer (fond-i-ett-fond), forutsatt at de har en depotmottaker som oppbevarer fondets aktiva forsvarlig.
- 103) Depotmottakeren bør til enhver tid ha full oversikt over alle aktiva som ikke er finansielle instrumenter som skal oppbevares i depot. Disse aktiva omfattes av plikten i henhold til direktiv 2011/61/EU til å kontrollere eiendomsretten og føre et register. Eksempler på slike aktiva er fysiske aktiva som ikke regnes som finansielle instrumenter i henhold til direktiv 2011/61/EU, eller som ikke fysisk kan leveres til depotmottakeren, finansielle kontrakter som derivater, kontantinskudd og investeringer i privateide selskaper og andeler i ansvarlige selskaper.
- 104) For å oppnå tilstrekkelig grad av sikkerhet for at AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne faktisk eier aktivaene, bør depotmottakeren forvise seg om at den mottar alle opplysninger som den anser som nødvendige

for å være sikker på at AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne, har eiendomsretten til aktivaet. Slike opplysninger kan være en kopi av et offisielt dokument som beviser at AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne eier aktivaet, eller enhver annen formell og pålitelig dokumentasjon som depotmottakeren anser som hensiktsmessig. Ved behov bør depotmottakeren anmode om ytterligere dokumentasjon fra AIF-et eller AIF-forvalteren, eventuelt fra tredjemann.

- 105) Depotmottakeren bør føre et register over alle aktiva som den har forsikret seg om at AIF-et eier. Den kan utarbeide en framgangsmåte for å motta opplysninger fra tredjemann, som for AIF-er med lite hyppige transaksjoner og/eller transaksjoner som er underlagt forhandlinger før oppgjør, tillater ordninger som sikrer at aktivaene ikke kan overføres uten at depotmottakeren eller den tredjemann som oppbevaringsfunksjonene er utkontraktert til, blir underrettet. Kravet om tilgang til dokumentasjon på hver transaksjon fra tredjemann kan være hensiktsmessig for AIF-er med hyppigere porteføljehandler, for eksempel investeringer i børsnoterte derivater.
- 106) For å sikre at depotmottakeren kan utføre sine oppgaver, er det nødvendig å avklare oppgavene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 i direktiv 2011/61/EU, særlig det andre nivået av kontroll som depotmottakeren skal foreta. Slike oppgaver bør ikke hindre depotmottakeren i å foreta de forhåndskontroller den anser som relevante, etter avtale med AIF-forvalteren. For å sikre at depotmottakeren kan utføre sine oppgaver, bør den fastsette sin egen framgangsmåte for opptrapping av tiltak for å håndtere situasjoner der det er påvist uregelmessigheter. Denne framgangsmåten bør sikre at vedkommende myndigheter underrettes om enhver vesentlig overtreddelse. Depotmottakerens tilsynsansvar overfor tredjemann i henhold til denne forordning berører ikke de ansvarsområder som påhviler AIF-forvalteren i henhold til direktiv 2011/61/EU.
- 107) Depotmottakeren bør kontrollere samsvaret mellom antall utstedte aksjer eller andeler og mottatte tegningsbeløp. For å sikre at betalinger fra investorer ved tegning er mottatt, bør depotmottakeren også sikre at det foretas en annen avstemming mellom tegningsordrer og tegningsbeløp. Samme avstemming bør utføres med hensyn til innløsningsordrer.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Depotmottakeren bør også kontrollere at antall andeler eller aksjer på AIF-ets kontoer er det samme som antall utestående enheter eller andeler i AIF-ets register. Depotmottakeren bør tilpasse sine framgangsmåter tilsvarende og ta hensyn til hyppigheten av tegninger og innløsninger.

- 108) Depotmottakeren bør treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at relevante retningslinjer og framgangsmåter for verdsetting av aktivaene i AIF-et blir effektivt gjennomført ved hjelp av stikkprøver eller ved å sammenligne sammenhengen mellom endringene i beregningen av netto andelsverdi over tid med en gitt referanseverdi. Ved fastsettelse av sine framgangsmåter bør depotmottakeren ha en klar forståelse av de verdsettingsmetoder som AIF-forvalteren eller den eksterne sakkyn-dige anvender ved verdsetting av AIF-ets aktiva. Hyppigheten av disse kontrollene bør være tilpasset hyppigheten av verdsettingen av AIF-ets aktiva.
- 109) Som følge av sin tilsynsforpliktelse i henhold til direktiv 2011/61/EU bør depotmottakeren innføre en framgangsmåte som gjør det mulig å kontrollere i ettertid at AIF-et overholder gjeldende lover og forskrifter og AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter. Dette handler for eksempel om å kontrollere at AIF-ets investeringer er i samsvar med dets investeringsstrategier som beskrevet i AIF-ets regler og tilbudsdokumenter, og sikre at AIF-et ikke handler i strid med eventuelle investeringsbegrensninger. Depotmottakeren bør overvåke AIF-ets transaksjoner og undersøke eventuelle uvanlige transaksjoner. Dersom grensene eller begrensningene som er fastsatt i gjeldende nasjonale lover og forskrifter eller AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter overskrides, bør depotmottakeren for eksempel få instruks fra AIF-forvalteren om å reversere den aktuelle transaksjonen for egen regning. Denne forordning er ikke til hinder for at depotmottakeren kan anvende forhåndskontroll dersom den finner dette hensiktsmessig, etter avtale med AIF-forvalteren.
- 110) Depotmottakeren bør sikre at inntektene beregnes nøyaktig i henhold til direktiv 2011/61/EU. For dette formål skal depotmottakeren sikre at inntektsfordelingen er korrekt og om den oppdager en feil, sørge for at AIF-forvalteren treffer hensiktsmessige korrigerende tiltak. Når depotmottakeren har sikret dette, bør den kontrollere at inntekts-

fordelingen er fullstendig og korrekt, særlig utbytteutbetalinger.

- 111) Ved utkontraktering av oppbevaringsfunksjoner som er knyttet til andre aktiva i henhold til direktiv 2011/61/EU, vil utkontrakteringen i de fleste tilfeller sannsynligvis vedrøre administrative funksjoner. Dersom depotmottakeren utkontrakterer registreringsfunksjoner, må den gjennomføre og anvende en hensiktsmessig og dokumentert framgangsmåte for å sikre at utkontrakteringen til enhver tid oppfyller kravene i artikkel 21 nr. 11 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU. For å sikre at aktivaene har et tilstrekkelig vern, er det nødvendig å fastsette visse prinsipper som bør anvendes i forbindelse med utkontraktering av oppbevaringsfunksjoner. For utkontraktering av depotoppgaver er det viktig å fastsette noen hovedprinsipper som må anvendes effektivt gjennom hele utkontrakteringsprosessen. Disse prinsippene bør ikke betraktes som uttømmende, verken når det gjelder å fastsette alle detaljer om depotmottakerens utøvelse av behørig sakkyn-dighet, omhu og aktsomhet, eller når det gjelder å fastsette alle tiltak som en depotmottaker bør treffe i forhold til selve prinsippene. Forpliktelsen til løpende å overvåke den tredjemann som oppbevaringsfunksjonene er utkontraktert til, bør bestå i å kontrollere at vedkommende tredjemann utfører alle utkontrakterte funksjoner på forsvarlig måte og overholder avtalen om utkontraktering. Tredjemann bør handle ærlig, i god tro og på den måte som best tjener AIF-et og dets investorer i samsvar med regulerings- og tilsynskravene og utvise den sakkyn-dighet, omhu og aktsomhet som under sammenlignbare omstendigheter normalt kan forventes av en svært forsiktig yrkesutøver innenfor finansområdet. Depotmottakeren bør gjennomgå blant annet de elementer som vurderes under utvelgelses- og utpekingsprosessen og sette dem i sammenheng med markedsutviklingen. Formen på den regelmessige gjennomgåelsen bør avspeile omstendighetene slik at depotmottakeren kan foreta en hensiktsmessig vurdering av de risikoer som er forbundet med beslutningen om å utkontraktere oppbevaringen av aktivaer til tredjemann. Gjennomgåelsen bør foretas så ofte som det er nødvendig ut fra markedsvilkår og tilknyttede risikoer. For å kunne reagere effektivt dersom tredjemann blir insolvent, bør depotmottakeren innføre beredskaps-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

planer, herunder utarbeide alternative strategier og eventuelt muligheten for å velge alternative leverandører. Selv om slike tiltak kan redusere depotrisikoen i forbindelse med oppbevaringen, endrer de ikke forpliktelsen til å erstatte de finansielle instrumentene eller betale det tilsvarende beløpet dersom de skulle gå tapt, noe som avhenger av om kravene i artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU er oppfylt eller ikke.

- 112) Ved utkontraktering av oppbevaringsfunksjoner bør depotmottakeren sikre at kravene i artikkel 21 nr. 11 bokstav d) nr. iii) i direktiv 2011/61/EU er oppfylt, og at aktiva som tilhører depotmottakerens AIF-kunder, holdes forsvarlig atskilt. Denne forpliktelse bør særlig sikre at AIF-ets aktiva ikke går tapt på grunn av insolvens hos den tredjemann som oppbevaringsfunksjonene er utkontraktert til. I land der virkningene av atskillelse ikke anerkjennes i insolvenslovgivningen, bør depotmottakeren treffe ytterligere tiltak for å redusere risikoen. Depotmottakeren kan underrette AIF-et og AIF-forvalteren på AIF-ets vegne slik at det ved investeringsbeslutningen tas behørig hensyn til slike aspekter ved depotrisikoen, eller treffe de tiltak som er mulige i henhold til nasjonal lovgivning for å gjøre aktivaene så sikre mot insolvens som denne lovgivning tillater. Videre kan depotmottakeren forby et midlertidig underskudd i kundeaktiva, gjøre bruk av buffere eller innføre ordninger som hindrer at en kundes debetsaldo brukes til å oppveie en annen kundes creditsaldo. Slike tiltak kan redusere depotmottakerens risiko i forbindelse med utkontraktering av depotfunksjoner, men endrer ikke forpliktelsen til å erstatte finansielle instrumenter eller betale det tilsvarende beløp dersom de skulle gå tapt, noe som avhenger av om kravene i direktiv 2011/61/EU er oppfylt eller ikke.
- 113) Depotmottakerens ansvar i henhold til artikkel 21 nr. 12 annet ledd i direktiv 2011/61/EU utløses ved tap av et finansielt instrument som oppbevares i depot av depotmottakeren selv eller av en tredjemann som oppbevaringsfunksjonen er utkontraktert til, med mindre depotmottakeren kan godtgjøre at tapet skyldes en ekstern hendelse som depotmottakeren ikke med rimelighet kunne forventes å ha kontroll over, og hvis konsekvenser ikke kunne ha vært unngått selv om depotmottakeren hadde truffet alle rimelige forholdsregler. Det bør skilles mellom et

slikt tap og et investeringstap for investorer som skyldes et fall i verdien av aktiva på grunn av en investeringsbeslutning.

- 114) For å konstatere et tap må det være definitivt, og det kan ikke finnes noen utsikter til å gjenvinne det finansielle aktiva. Følgelig bør situasjoner der et finansielt instrument bare er midlertidig utilgjengelig eller fryst, ikke anses som tap i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU. Derimot er det tre typer situasjoner der tapet må anses som endelig: dersom det finansielle instrument ikke lenger finnes eller aldri har eksistert, dersom det finansielle instrument eksisterer, men AIF-et har endelig mistet eiendomsretten over det, og dersom AIF-et har eiendomsretten, men ikke lenger kan overdra eiendomsretten eller opprette begrensede eiendomsretter i det finansielle instrument på et permanent grunnlag.
- 115) Et finansielt instrument anses ikke lenger å eksistere dersom det for eksempel har forsvunnet som følge av en regnskapsfeil som ikke kan korrigeres, eller dersom det aldri har eksistert, eller dersom AIF-ets eiendomsrett er registrert på grunnlag av forfalskede dokumenter. Situasjoner der tapet av finansielle instrumenter skyldes bedrageri, bør klassifiseres som tap.
- 116) Det er ikke mulig å fastslå tap dersom et finansielt instrument er blitt erstattet med eller konvertert til et annet finansielt instrument, for eksempel i situasjoner der aksjer er annullert og erstattet med utstedelsen av nye aksjer i forbindelse med omstrukturering av selskapet. Et AIF bør ikke anses for å være permanent fratatt sin eiendomsrett over det finansielle instrumentet dersom AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne har overdratt eiendomsretten lovlig til en tredjemann. Dersom det skilles mellom juridisk eiendomsrett og reell eiendomsrett til aktivaene, bør definisjonen av tap vise til tap av den reelle eiendomsretten.
- 117) Bare i tilfelle av en ekstern hendelse som depotmottakeren ikke med rimelighet kunne forventes å ha kontroll over, og hvis konsekvenser ikke kunne ha vært unngått selv om depotmottakeren hadde truffet alle rimelige forholdsregler, kan depotmottakeren unngå å bli holdt ansvarlig i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU. Depotmottakeren må dokumentere at disse kumulative vilkår er oppfylt for å kunne fraskrive seg ansvar.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- 118) Det bør først fastslås om hendelsen som førte til tapet, var ekstern. Depotmottakerens ansvar bør ikke påvirkes av utkontraktering, og derfor bør en hendelse anses som ekstern dersom den ikke inntreffer som følge av en handling eller unnlattelse fra depotmottakerens side eller fra den tredjemann som oppbevaringen i depot av de finansielle instrumentene er utkontraktert til. Deretter bør det vurderes om hendelsen ligger utenfor rimelig kontroll ved å undersøke om det ikke var noe en forsiktig depotmottaker med rimelighet kunne ha gjort for å forhindre hendelsen. I denne sammenheng kan både naturfenomener og offentlige myndigheters handlinger anses som eksterne hendelser som ligger utenfor rimelig kontroll. I tilfelle av insolvens hos tredjemann som oppbevaringen i depot er utkontraktert til, skal dette anses som en ekstern hendelse utenfor rimelig kontroll dersom lovgivningen i det land der instrumentene oppbevares i depot, ikke anerkjenner virkningene av en forsvarlig gjennomført atskillelse. Derimot kan et tap som skyldes manglende anvendelse av atskillelseskravene i artikkel 21 nr. 11 bokstav d) iii) i direktiv 2011/61/EU eller et tap av aktiva som følge av avbrudd i tredjemanns virksomhet i forbindelse med dennes insolvens ikke anses som eksterne hendelser som ligger utenfor rimelig kontroll.
- 119) Endelig bør depotmottakeren dokumentere at tapet ikke kunne ha vært unngått til tross for at alle rimelige forholdsregler er truffet for å unngå dette. I denne sammenheng bør depotmottakeren underrette AIF-forvalteren og treffe de tiltak som er hensiktsmessige ut fra omstendighetene. I en situasjon der depotmottakeren for eksempel anser at det eneste hensiktsmessige tiltak er å avhende de finansielle instrumentene, bør depotmottakeren behørig underrette AIF-forvalteren om dette, som deretter må instruere depotmottakeren skriftlig om denne skal fortsette å oppbevare de finansielle instrumentene eller avhende dem. AIF-ets investorer bør uten unødig opphold underrettes om enhver instruks til depotmottakeren om å fortsette å oppbevare aktivaene. AIF-forvalteren eller AIF-et bør ta behørig hensyn til depotmottakerens anbefalinger. Dersom depotmottakeren fortsatt er bekymret for at standarden på det finansielle instrumentets vern ikke er tilstrekkelig til tross for gjentatte advarsler, bør den overveie ytterligere mulige tiltak alt etter omstendighetene, for eksempel heve avtalen, forutsatt at AIF-et får en frist til å finne en annen depotmottaker i samsvar med nasjonal lovgivning.
- 120) For å sikre samme standard for vern av investorer bør de samme vurderinger også gjelde for den person som depotmottakeren ved avtale har overført sitt ansvar til. For å kunne fraskrive seg ansvar i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU bør denne person godtgjøre at den kumulativt oppfyller de samme vilkår.
- 121) En depotmottaker kan under visse omstendigheter fraskrive seg ansvar for tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot av en tredjemann som oppbevaringen i depot er utkontraktert til. For at ansvarsfraskrivelse skal være tillatt, må det finnes en objektiv grunn til å avtale slik ansvarsfraskrivelse som godtas av både depotmottakeren og AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. For hver ansvarsfraskrivelse bør det fastsettes en objektiv grunn som tar hensyn til de konkrete omstendigheter for hver utkontraktering av oppbevaringen i depot.
- 122) Ved vurderingen av en objektiv grunn bør det være en god balanse mellom behovet for å sikre at den avtalefestede ansvarsfraskrivelsen faktisk kan påberopes, og behovet for å ha tilstrekkelige beskyttelsestiltak på plass for å unngå at depotmottakeren misbruker den avtalefestede ansvarsfraskrivelsen. Den avtalefestede ansvarsfraskrivelsen bør ikke under noen omstendigheter brukes for å omgå kravene om depotmottakerens ansvar i henhold til direktiv 2011/61/EU. Depotmottakeren bør godtgjøre at den på grunn av særskilte omstendigheter var tvunget til å utkontraktere oppbevaringen i depot til en tredjemann. Inngåelse av en avtale om ansvarsfraskrivelse bør alltid best tjene AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. Eksempler på scenarier bør beskrive de situasjoner der en depotmottaker kan anses ikke å ha andre alternativer enn å utkontraktere oppbevaringen i depot til en tredjemann.
- 123) For å kunne føre tilsyn med AIF-forvaltere og risikoene knyttet til dem på en effektiv og ensartet måte, er det viktig at vedkommende myndigheter får relevante og tilstrekkelige opplysninger. Ettersom AIF-forvalternes virksomhet også kan ha virkninger over grensene og på finansmarkedene, bør vedkommende myndigheter også overvåke AIF-forvalterne og AIF-ene nøye for å kunne

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

treffe hensiktsmessige tiltak for å unngå oppbygging av systemrisiko. Den økte åpenheten og ensartetheten som følger av bestemmelsene om rapportering og offentliggjøring av relevante opplysninger som angitt i gjennomføringsbestemmelsene, bør gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å oppdage og reagere på risikoer på finansmarkedene.

- 124) Det er avgjørende at investorene får de nødvendige minsteopplysninger om AIF-forvaltere og AIF-er og deres struktur for å kunne treffe riktig investeringsbeslutning ut fra deres behov og risikovillighet. Opplysningene bør være klare, pålitelige, lette å forstå og legges oversiktlig fram, og nytten av opplysningene vil øke dersom de er sammenlignbare slik at AIF-forvaltere eller AIF-er kan sammenlignes med hverandre eller over tid. Før opplysningene legges fram, bør en AIF-forvalter ikke utøve virksomhet som kan være til skade for investorenes objektive forståelse og praktiske anvendelse av opplysningene, for eksempel ved å pynte på resultatet.
- 125) Det er nødvendig å etablere en ramme som fastsetter en minstestandard for kravene til årsrapporter, herunder de viktigste elementene og en ikke-uttømmende liste over poster. Vesentlige endringer i opplysningene nevnt i artikkel 22 nr. 2 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU bør beskrives i regnskapsdelen av årsrapporten. I tillegg til den ikke-uttømmende listen over underliggende poster kan ytterligere poster, avsnitt og delsummer tas med dersom disse postene vil bidra til forståelsen av AIF-ets samlede finansielle stilling eller resultater. Poster av en annen art eller med en annen funksjon kan framlegges samlet dersom de ikke er vesentlige hver for seg. Disse postene kan slås sammen under kategorien «andre» som «andre aktiva» eller «andre passiva». Poster som overhodet ikke er relevante for et bestemt AFI, trenger ikke tas med. Uavhengig av hvilken regnskapsstandard som følges i samsvar med direktiv 2011/61/EU, bør alle aktiva verdsettes minst en gang i året. Balansen eller oversikten over aktiva og passiva i henhold til direktiv 2011/61/EU bør blant annet inneholde kontanter og kontantekvivalenter. Ved beregning av et AIFs eksponering bør kontantekvivalenter følgelig betraktes som svært likvide investeringer.
- 126) Når det gjelder innholdet i og formatet for virksomhetsberetningen for regnskapsåret

som skal inngå i årsrapporten i henhold til direktiv 2011/61/EU, bør beretningen inneholde en rettvise og balansert redegjørelse for AIF-ets virksomhet, med en beskrivelse av de største risikoene og de største usikkerhetsfaktorene med hensyn til investeringer og økonomi som AIF-et står overfor. Dette bør ikke medføre offentliggjøring av fortrolig informasjon om AIF-et som kan være til skade for AIF-et og dets investorer. Dersom offentliggjøringen av visse fortrolige opplysninger skulle få slik virkning, kan disse grupperes på et nivå der de ikke vil kunne forårsake skade; for eksempel trenger ikke resultater eller statistikker for et bestemt porteføljeselskap eller en bestemt investering tas med dersom det kan innebære offentliggjøring av fortrolig informasjon om AIF-et. Disse opplysningene bør inngå i årsberetningen dersom den normalt legges fram sammen med finansregnskapet.

- 127) Når det gjelder innholdet i og formatet for de opplysninger om godtgjøring som offentliggjøres på AIF-forvalter-nivå, bør det gis nærmere opplysninger om fordelingen av eller en spesifisering av den samlede godtgjøring i den utstrekning det er relevant for det aktuelle AIF-et. Dette kan oppnås gjennom offentliggjøring av AIF-forvalterens samlede godtgjøring fordelt på faste og variable bestanddeler, en erklæring om at opplysningene gjelder AIF-forvalteren sett under ett og ikke det enkelte AIF, antallet AIF-er og UCITS-fond som forvaltes av AIF-forvalteren, og de samlede aktiva som forvaltes av nevnte AIF-er og UCITS-fond, med en oversikt over godtgjøringspolitikken og opplysninger om hvor investorene kan henvende seg for å få tilgang til AIF-forvalterens fullstendige godtgjøringspolitikk. Ytterligere opplysninger kan legges fram ved offentliggjøring av den samlede variable godtgjøring som finansieres av AIF-et gjennom betaling av resultatavhengige gebyrer og/eller resultatavhengige vederlag. I tillegg til å offentliggjøre opplysninger om godtgjøringen kan det være hensiktsmessig for AIF-forvaltere å legge fram opplysninger om finansielle og ikke-finansielle kriterier for godtgjøringspolitikk og -praksis for relevante personalkategorier slik at investorene kan vurdere de stimuleringsiltak som er iverksatt.
- 128) Dersom AIF-et utsteder andeler, bør eventuelle overføringer av aktiva til sidelommer beregnes på overføringstidspunkt på grunn-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- lag av antallet andeler som berøres av overføringen, multiplisert med prisen per andel. Det bør under alle omstendigheter gjøres klart rede for verdsettingsgrunnlaget, herunder datoen for når verdsettingen ble utført.
- 129) For å styre likviditeten bør AIF-forvalterne kunne inngå låneavtaler på vegne av AIF-er som de forvalter. Slike avtaler kan være kort-siktige eller mer permanente. I sistnevnte tilfelle er det mer sannsynlig at en slik avtale vil være en særlig ordning for forvaltning av illikvide aktivaer.
- 130) I tråd med differensieringsprinsippet og med tanke på de mange ulike typene AIF-er bør kravet om opplysninger til investorer som stilles til et AIF, variere etter typen AIF og avhenge av andre faktorer, som investeringsstrategi og porteføljesammensetning.
- 131) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne regelmessig framlegge bestemte opplysninger for vedkommende myndighet i sin hjemstat for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert av de AIF-er de markedsfører i Unionen. Det er derfor viktig å angi nærmere hvilke opplysninger som skal gis, og hvor ofte rapporteringen skal skje, som avhenger av verdien av de forvaltede aktiva som utgjør porteføljene i de AIF-er som en gitt AIF-forvalter forvalter. Det bør utarbeides standardmaler for rapportering som AIF-forvalterne bør fylle ut for de AIF-er de forvalter. Dersom en enhet som er godkjent som AIF-forvalter, markedsfører AIF-er som forvaltes av andre AIF-forvaltere, opptrer den ikke som forvalter av disse AIF-er men som mellommann, som ethvert annet verdipapirforetak som omfattes av direktiv 2004/39/EF. Den bør derfor ikke ha plikt til å rapportere for disse AIF-er, da dette ville medføre dobbeltrapportering eller mangedobbel rapportering. Rapporteringskravet bør ikke desto mindre gjelde for AIF-forvaltere som er etablert i en tredjestat, og som forvalter AIF-er som markedsføres i Unionen.
- 132) Den terskel som er fastsatt i denne forordning, utløser bare rapporteringskrav i henhold til artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU. Et AIF med en gjeldsgrad beregnet i samsvar med forpliktelsesmetoden på mindre enn tre ganger dets netto andelsverdi, vil ikke anses å benytte finansiell giring i vesentlig grad. Vedkommende myndigheter kan likevel anmode om ytterligere opplysninger dersom dette er nødvendig for effektiv overvåking av systemrisiko. Rapporteringsterskelen sikrer også at opplysninger om hvordan systemrisiko bygger seg opp, samles inn på en ensartet måte i hele Unionen og gir AIF-forvalteren sikkerhet.
- 133) En vedkommende myndighets tilsynsmyndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU utøves innenfor rammen av den nye tilsynsordningen og inngår i vedkommende myndigheters og de europeiske tilsynsmyndigheters løpende tilsynsprosesser og systemrisikovurdering med hensyn til AIF-forvaltere, for å sikre det finansielle systemets stabilitet og integritet. Vedkommende myndigheter bør utnytte opplysningene de mottar på en hensiktsmessig måte og bør sette grenser for den finansielle giring som en AIF-forvalter kan benytte i forvaltningen av AIF-et, eller andre restriksjoner på forvaltningen av fond, dersom de finner dette nødvendig for å sikre det finansielle systemets stabilitet og integritet. Vurderingen av systemrisiko vil sannsynligvis variere med markedsforholdene, slik at enhver AIF-forvalter har potensial til å bli systemrelevant for de AIF-er den forvalter. Derfor er det et grunnleggende krav at vedkommende myndigheter skal ha alle opplysninger som er nødvendige for å kunne foreta en forsvarlig vurdering av situasjonen og unngå oppbygging av systemrisiko. Vedkommende myndigheter bør så foreta en grundig vurdering av opplysningene og treffe hensiktsmessige tiltak.
- 134) For å tillate AIF-forvaltere etablert i Unionen å forvalte og markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat, og AIF-forvaltere etablert i en tredjestat å forvalte og markedsføre AIF-er i Unionen, kreves det i samsvar med direktiv 2011/61/EU at hensiktsmessige samarbeidsordninger innføres med de berørte tilsynsmyndigheter i den tredjestat der AIF-et og/eller AIF-forvalteren er etablert. Slike samarbeidsordninger skal minst sikre effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for Unionens vedkommende myndigheter å utføre sine oppgaver i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 135) Samarbeidsordningene bør gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å utføre sine tilsyns- og håndhevingsoppgaver overfor enheter i tredjestater. Samarbeidsordningene bør derfor fastsette en klar, konkret ramme for tilgang til opplysninger, utførelse av inspeksjoner på stedet og for den bistand myndighetene i tredjestaten skal yte. Samar-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

beidsordningene bør sikre at mottatte opplysninger kan deles med andre vedkommende myndigheter som berøres, samt med ESMA og ESRB.

- 136) For å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter, AIF-forvaltere og depotmotakere å tilpasse seg de nye kravene i denne forordning slik at de kan anvendes på en effektiv og formålstjenlig måte, bør ikrafttredelsesdato for denne forordning være den samme som datoen for innarbeiding av direktiv 2011/61/EU –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Definisjoner

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordning får følgende definisjoner anvendelse i tillegg til definisjonene fastsatt i artikkel 2 i direktiv 2011/61/EU:

- 1) «tilsagn om kapitalinnskudd» en investors avtalefestede tilsagn om å stille et avtalt investeringsbeløp til rådighet for det alternative investeringsfondet (AIF) på anmodning fra AIF-forvalteren,
- 2) «berørt person» i forbindelse med en AIF-forvalter, enten:
  - a) et styremedlem, en partner eller tilsvarende, eller en leder for AIF-forvalteren,
  - b) en ansatt hos AIF-forvalteren eller enhver annen fysisk person som stiller sine tjenester til rådighet for AIF-forvalteren og under dennes kontroll, og som er involvert i AIF-forvalterens yting av tjenester i forbindelse med kollektiv porteføljeforvaltning,
  - c) en fysisk eller juridisk person som er direkte involvert i ytingen av tjenester til AIF-forvalteren i henhold til en avtale om utkontraktering til tredjemann i forbindelse med AIF-forvalterens kollektive porteføljeforvaltning,
- 3) «øverste ledelse» den eller de personer som faktisk leder AIF-forvalterens virksomhet i samsvar med artikkel 8 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU, samt eventuelt medlemmet eller medlemmene av styringsorganet,
- 4) «styringsorgan» det organ som har den overordnede beslutningsmyndighet hos en AIF-forvalter, herunder tilsyns- og ledelsesfunksjonene, eller bare ledelsesfunksjonen dersom disse to funksjoner er atskilt,

- 5) «særlig ordning» en ordning som er en direkte følge av at aktivaene i et AIF er illikvide, som har innvirkning på investorenes særlige innløsningsrettigheter når det gjelder en type aksjer eller andeler i AIF-et, og som er en skreddersydd ordning eller en ordning som skiller seg fra investorenes alminnelige innløsningsrettigheter.

Kapittel II

Alminnelige bestemmelser

Avsnitt 1

Beregning av forvaltede aktiva

(artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 2

Beregning av samlet verdi av forvaltede aktiva

1. For å kunne omfattes av unntaket i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU skal en AIF-forvalter
  - a) angi alle AIF-er som den er utpekt til ekstern forvalter for, eller de AIF-er som den er AIF-forvalter for, dersom AIF-ets juridiske form tillater intern forvaltning, i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2011/61/EU,
  - b) angi porteføljen av aktiva for hvert forvaltet AIF og fastsette i samsvar med verdsettelsesreglene fastsatt i lovgivningen i den stat der AIF-et er etablert og/eller i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, den tilsvarende verdi av de forvaltede aktiva, herunder alle aktiva som er anskaffet ved hjelp av finansiell giring,
  - c) slå sammen verdiene fastsatt for de forvaltede aktiva for alle forvaltede AIF-er og sammenligne den samlede verdi av de forvaltede aktiva med den relevante terskel i henhold til artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal de foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) som AIF-forvalteren opptrer som utpekt forvaltningsselskap for i henhold til direktiv 2009/65/EF, ikke tas med i beregningen.

Ved anvendelse av nr. 1 skal AIF-er som forvaltes av den AIF-forvalter som AIF-forvalteren har utkontraktert funksjoner til i samsvar med artikkel 20 i direktiv 2011/61/EU, tas med i beregningen. AIF-er som AIF-forvalteren forvalter etter utkontraktering, skal imidlertid ikke tas med i beregningen.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Ved beregning av samlet verdi av forvaltede aktiva skal hver posisjon i derivater, herunder eventuelt derivater som er innebygd i omsettelige verdipapirer, konverteres til sin tilsvarende posisjon i derivatets underliggende aktiva ved hjelp av konverteringsmetodene fastsatt i artikkel 10. Deretter anvendes absolutt verdi for den tilsvarende posisjon for å beregne den samlede verdi av de forvaltede aktiva.
4. Dersom et AIF investerer i andre AIF-er som forvaltes av samme eksternt utpekte AIF-forvalter, kan investeringen utelates ved beregning av AIF-forvalterens forvaltede aktiva.
5. Dersom en avdeling i et internt eller eksternt forvaltet AIF investerer i en annen avdeling i samme AIF, kan denne investeringen utelates ved beregning av AIF-forvalterens forvaltede aktiva.
6. Den samlede verdi av de forvaltede aktiva skal beregnes i samsvar med nr. 1–4 minst én gang i året og ved bruk av senest tilgjengelige aktivaverdier. Den senest tilgjengelige aktivaverdi for det enkelte AIF skal fastsettes i løpet av de tolv månedene før datoen for beregning av terskelen i samsvar med dette nummers første punktum. AIF-forvalteren skal fastsette en dato for beregning av terskelen og anvende den konsekvent. Enhver senere endring av valgt dato skal begrunnes overfor vedkommende myndighet. Ved valg av dato for beregning av terskelen skal AIF-forvalteren ta hensyn til tidspunktet for og hyppigheten av verdsettingen av de forvaltede aktiva.

Artikkel 3

Løpende overvåking av forvaltede aktiva

AIF-forvalteren skal innføre, gjennomføre og anvende framgangsmåter med sikte på løpende overvåking av den samlede verdi av de forvaltede aktiva. Overvåkingen skal gi en ajourført oversikt over de forvaltede aktiva og ta hensyn til tegnings- og innløsningsvirksomhet eller eventuelt innkalling av kapital, utdeling av kapital og verdien av de aktiva det enkelte AIF har investert i.

Ved vurderingen av om det er nødvendig med hyppigere beregninger av den samlede verdi av de forvaltede aktiva, skal det tas hensyn til hvor nær den samlede verdi av de forvaltede aktiva ligger terskelen fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU, og til forventet tegnings- og innløsningsvirksomhet.

Artikkel 4

Sporadisk overskridelse av terskelen

1. AIF-forvalteren skal vurdere situasjoner der den samlede verdi av de forvaltede aktiva overskrider den relevante terskelen for å fastslå om de er av forbigående art eller ikke.
2. Dersom den samlede verdi av de forvaltede aktiva overskrider den relevante terskelen, og AIF-forvalteren anser at situasjonen ikke er av forbigående art, skal AIF-forvalteren omgående underrette vedkommende myndighet og angi at situasjonen ikke anses å være av forbigående art, og innen 30 kalenderdager søke om godkjenning i henhold til artikkel 7 i direktiv 2011/61/EU.
3. Dersom den samlede verdi av de forvaltede aktiva overskrider den relevante terskelen, og AIF-forvalteren anser at situasjonen er av forbigående art, skal AIF-forvalteren omgående underrette vedkommende myndighet og angi at situasjonen anses å være av forbigående art. Meldingen skal inneholde opplysninger som underbygger AIF-forvalterens vurdering om at situasjonen er av forbigående art, herunder en beskrivelse av situasjonen og en redegjørelse for årsakene til at den anses som forbigående.
4. En situasjon skal ikke anses å være av forbigående art dersom den forventes å vedvare i mer enn tre måneder.
5. Tre måneder etter den dato da den samlede verdi av de forvaltede aktiva overskred den relevante terskel, skal AIF-forvalteren på nytt beregne den samlede verdi av de forvaltede aktiva for å vise at den ligger under den relevante terskelen, eller godtgjøre overfor vedkommende myndighet at situasjonen som førte til at verdien av de forvaltede aktiva overskred terskelen, er blitt løst, og at det derfor ikke er nødvendig for AIF-forvalteren å søke om godkjenning.

Artikkel 5

Opplysninger som skal legges fram ved registrering

1. Som en del av kravet i artikkel 3 nr. 3 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne underrette vedkommende myndigheter om den samlede verdi av de forvaltede aktiva beregnet i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 2.
2. Som en del av kravet i artikkel 3 nr. 3 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne for hvert AIF legge fram tilbudsokumentet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

eller et relevant utdrag av tilbudsdokumentet eller en generell beskrivelse av investeringsstrategien. Det relevante utdraget av tilbuds-dokumentet og beskrivelsen av investeringsstrategien skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) de viktigste kategoriene av aktiva som AIF-et kan investere i,
  - b) eventuelle industrielle, geografiske eller andre markedsmessige sektorer eller særlige aktivaklasser som investeringsstrategien fokuserer på,
  - c) en beskrivelse av AIF-ets politikk for innlån eller finansiell giring.
3. Opplysningene som skal legges fram av AIF-forvalteren i henhold til artikkel 3 nr. 3 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU, er angitt i artikkel 110 nr. 1 i denne forordning. De skal legges fram i samsvar med standardmalen for rapportering fastsatt i vedlegg IV.
  4. Vedkommende myndigheter i Unionen skal oversende opplysningene innsamlet i samsvar med artikkel 3 nr. 3 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU, til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) og Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) dersom dette er nødvendig for at disse skal kunne utføre sine oppgaver.
  5. Opplysningene som kreves for registreringsformål, skal ajourføres og legges fram én gang i året. Av hensyn til utøvelsen av deres myndighet i henhold til artikkel 46 i direktiv 2011/61/EU, kan vedkommende myndigheter kreve at AIF-forvalteren legger fram opplysningene nevnt i artikkel 3 i direktiv 2011/61/EU hyppigere.

Avsnitt 2

Beregning av finansiell giring

(artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 6

Alminnelige bestemmelser om beregning av finansiell giring

1. Den finansielle giring for et AIF skal uttrykkes som forholdet mellom AIF-ets eksponering og dets netto andelsverdi.
2. AIF-forvalterne skal beregne de forvaltede AIF-enes eksponering etter bruttometoden som fastsatt i artikkel 7 og forpliktelsesmetoden som fastsatt i artikkel 8.

På bakgrunn av markedsutviklingen skal Kommisjonen senest 21. juli 2015 gjennomgå

beregningsmetodene nevnt i første ledd for å bestemme om disse metodene er tilstrekkelige og hensiktsmessige for alle typer AIF-er, eller om det bør utarbeides en ytterligere, valgfri metode for beregning av finansiell giring.

3. Eksponering knyttet til finansielle eller juridiske strukturer som involverer tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, skal tas med i beregningen av eksponering dersom disse strukturene er etablert spesifikt for direkte eller indirekte å øke AIF-ets eksponering. For AIF-er hvis grunnleggende investeringsretningslinjer er å oppnå kontroll over unoterte selskaper eller utstedere, skal AIF-forvalteren ved beregning av finansiell giring ikke ta med noen eksponering som bare gjelder disse unoterte selskapene og utstederne, forutsatt at AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne ikke må bære eventuelle tap utover sin investering i det respektive selskap eller utsteder.
4. AIF-forvalterne skal utelukke låneavtaler som er inngått, dersom disse er av midlertidig art og i sin helhet er dekket av avtalefestede tilsagn om kapitalinnskudd fra investorer i AIF-et.
5. En AIF-forvalter skal ha hensiktsmessig dokumenterte framgangsmåter for å beregne eksponering for hvert enkelt AIF som den forvalter, i samsvar med bruttometoden og forpliktelsesmetoden. Beregningen skal anvendes konsekvent over tid.

Artikkel 7

Bruttometoden for beregning av et AIFs eksponering

Et AIFs eksponering beregnet i samsvar med bruttometoden skal være summen av de absolutte verdier av alle posisjoner verdsatt i samsvar med artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og alle delegerede rettsakter vedtatt i henhold til nevnte direktiv.

- Ved beregningen av et AIFs eksponering i samsvar med bruttometoden skal AIF-forvalteren
- a) utelate verdien av eventuelle kontanter og kontantekvivalenter, som er svært likvide investeringer i AIF-ets basisvaluta som enkelt kan konverteres til et kjent kontantbeløp, og hvis verdi løper ubetydelig risiko for å endres og som gir en avkastning som ikke overstiger avkastningen på en tremåneders statsobligasjon av god kvalitet,
  - b) konvertere derivater til tilsvarende posisjoner i det underliggende aktiva ved bruk av konver-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

teringsmetoden fastsatt i artikkel 10 og metodene fastsatt i vedlegg I nr. 4–9 og nr. 14,

- c) utelate kontantlån som forblir i kontanter eller kontantekvivalenter som nevnt i bokstav a), dersom beløpene som skal betales, er kjent,
- d) ta med eksponering som skyldes reinvestering av kontantlån, uttrykt som det høyeste av den realisererte investeringens markedsverdi og det samlede omfang av lånte kontanter som nevnt i vedlegg I nr. 1 og 2,
- e) ta med posisjoner i gjenkjøpsavtaler eller omvendte gjenkjøpsavtaler og utlån og innlån av verdipapirer samt andre avtaler i samsvar med vedlegg I nr. 3 og nr. 10–13.

Artikkel 8

Forpliktelsesmetoden for beregning av et AIFs eksponering

1. Et AIFs eksponering beregnet i samsvar med forpliktelsesmetoden skal være summen av de absolutte verdier av alle posisjoner verdsatt i samsvar med artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og de tilsvarende delegerte rettsakter, med forbehold for kriteriene fastsatt i nr. 2–9.
2. Ved beregning av et AIFs eksponering i samsvar med forpliktelsesmetoden skal AIF-forvalteren
  - a) konvertere hver derivatposisjon til en tilsvarende posisjon i derivatets underliggende aktiva ved bruk av konverteringsmetodene fastsatt i artikkel 10 og vedlegg II nr. 4–9 og nr. 14,
  - b) anvende avregnings- og sikringsordninger,
  - c) beregne eksponeringen som framkommer gjennom reinvestering av lån der slike reinvesteringer øker AIF-ets eksponering som fastsatt i vedlegg I nr. 1 og 2,
  - d) ta andre avtaler med i beregningen i samsvar med vedlegg I nr. 3 og nr. 10–13.
3. Ved beregning av et AIFs eksponering i henhold til forpliktelsesmetoden
  - a) skal avregningsordningene omfatte kombinasjoner av handler med derivater eller verdipapirposisjoner som gjelder samme underliggende aktiva, uavhengig av – når det gjelder derivater – derivatenes forfallstidspunkt, dersom handelen med derivater eller verdipapirposisjoner inngås med det eneste formål å fjerne risikoene forbundet med posisjoner som tas gjennom andre derivater eller verdipapirposisjoner,
  - b) skal sikringsordningene omfatte kombinasjoner av handler med derivater eller verdipapirposisjoner som ikke nødvendigvis

gjelder samme underliggende aktiva, dersom handelen med derivater eller verdipapirposisjoner inngås med det eneste formål å oppveie risikoene forbundet med posisjoner som tas gjennom andre derivater eller verdipapirposisjoner.

4. Som unntak fra nr. 2 skal et derivat ikke konverteres til en tilsvarende posisjon i det underliggende aktiva dersom det har samtlige av følgende egenskaper:
  - a) det bytter resultatene for de finansielle aktiva i AIF-ets portefølje med resultatene for andre finansielle referanseaktiva,
  - b) det oppveier fullstendig risikoene ved de byttede aktivaene i AIF-ets portefølje slik at AIF-ets resultater ikke avhenger av resultatene for de byttede aktiva,
  - c) det omfatter verken ytterligere valgfrie elementer eller klausuler om finansiell giring eller annen tilleggsrisiko sammenlignet med en direkte eierandel i de finansielle referanseaktiva.
5. Som unntak fra nr. 2 skal et derivat ikke konverteres til en tilsvarende posisjon i det underliggende aktiva ved beregning av eksponering i henhold til forpliktelsesmetoden dersom det oppfyller følgende to vilkår:
  - a) AIF-ets kombinerte besittelse av et derivat som gjelder et finansielt aktiva og kontanter som er investert i kontantekvivalenter som angitt i artikkel 7 bokstav a), tilsvarer besittelse av en lang posisjon i det aktuelle finansielle aktiva,
  - b) derivatet skal ikke generere ytterligere økt eksponering, finansiell giring eller risiko.
6. Sikringsordninger skal tas i betraktning ved beregning av et AIFs eksponering bare dersom de oppfyller alle følgende vilkår:
  - a) de berørte posisjonene i sikringsforholdet har ikke som mål å generere noen avkastning, og de allmenne og spesifikke risikoene oppveies,
  - b) markedsrisikoen for AIF-et blir påviselig redusert,
  - c) risikoene knyttet til derivater, både generelle og spesifikke, oppveies,
  - d) sikringsordningene gjelder samme aktiva-klasse,
  - e) de er effektive i en spent situasjon på markedet.
7. Med forbehold for nr. 6 skal derivater ikke tas med i beregningen dersom de anvendes for valutasikringsformål og ikke medfører ytterligere økt eksponering, finansiell giring eller risiko.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

8. En AIF-forvalter skal avregne posisjoner i følgende tilfeller:
  - a) mellom derivater, dersom de viser til samme underliggende aktiva, selv om de har ulikt forfallstidspunkt,
  - b) mellom et derivat hvis underliggende aktiva er et omsettelig verdipapir, et pengeomæringsinstrument eller enheter av et foretak for kollektiv investering som nevnt i nr. 1-3 i avsnitt C i vedlegg I til 2004/39/EF, og samme tilsvarende underliggende aktiva.
9. AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som i samsvar med sine grunnleggende investeringsretningslinjer i hovedsak investerer i rentesikringsderivater, skal benytte bestemte regler for avregning av durasjon for å ta hensyn til korrelasjonen mellom rentekurvets forfalls-kategorier som angitt i artikkel 11.
4. Rentesikringsderivater skal konverteres til tilsvarende underliggende aktivaposisjon og avregnes i samsvar med vedlegg III.
5. Et AIF som benytter reglene for avregning av durasjon kan fortsatt benytte sikringsordningen. Reglene for avregning av durasjon kan bare anvendes i forbindelse med rentesikringsderivater som ikke inngår i sikringsordninger.

Avsnitt 3

Tilleggs kapital og yrkesansvarsforsikring

(artikkel 9 nr. 7 og artikkel 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 12

Risiko knyttet til yrkesansvar

Artikkel 9

Metoder for å øke et AIFs eksponering

Ved beregning av eksponering skal AIF-forvalterne anvende metodene fastsatt i vedlegg I for de situasjoner som er nevnt der.

Artikkel 10

Konverteringsmetoder for derivater

AIF-forvalterne skal anvende konverteringsmetodene fastsatt i vedlegg II for de derivater som er nevnt der.

Artikkel 11

Regler for avregning av durasjon

1. AIF-forvaltere skal anvende regler for avregning av durasjon ved beregning av AIF-ers eksponering i samsvar med artikkel 8 nr. 9.
2. Reglene for avregning av durasjon skal ikke brukes dersom de kan gi et feilaktig bilde av AIF-ets risikoprofil. AIF-forvaltere som benytter disse avregningsreglene, kan ikke inkludere andre risikokilder som for eksempel volatilitet i sin rentestrategi. Disse avregningsreglene skal derfor ikke anvendes i forbindelse med strategier for rentearbitrasje.
3. Bruk av reglene for avregning av durasjon skal ikke medføre et uberettiget nivå av finansiell giring gjennom investering i kortsiktige posisjoner. Kortsiktige rentesikringsderivater skal ikke være hovedkilden til resultatet for et AIF med mellomlang durasjon som anvender regler for avregning av durasjon.

1. Risiko knyttet til yrkesansvar som skal dekkes i henhold til artikkel 9 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, skal være risiko for tap eller skade som forårsakes av en berørt person som i utøvelsen av virksomhet som AIF-forvalteren har det juridiske ansvar for, har handlet uaktsomt.
2. Risiko knyttet til yrkesansvar som fastsatt i nr. 1, skal omfatte men ikke være begrenset til, risiko for
  - a) tap av dokumenter som bekrefter eiendomsretten til AIF-ets aktiva,
  - b) uriktige opplysninger eller villedende erklæringer til AIF-et eller dets investorer,
  - c) handlinger, feil eller unnlatelser som medfører manglende overholdelse av
    - i) juridiske og forskriftsmessige forpliktelser,
    - ii) plikt til å utvise sakkyndighet og omhu i forhold til AIF-et og dets investorer,
    - iii) forvaltningsmessige forpliktelser,
    - iv) taushetsplikt,
    - v) AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
    - vi) AIF-ets vilkår for utpeking av AIF-forvalter,
  - d) manglende overholdelse av krav om å innføre, gjennomføre og opprettholde hensiktsmessige framgangsmåter for å forebygge uærlige, svikaktige og ondsinnede handlinger,
  - e) feilaktig utførte vurderinger av aktiva eller beregning av prisen på aksjer/andeler,
  - f) tap som skyldes avbrudd i forretningsvirksomheten, systemsvikt, mangelfull transaksjonsbehandling eller prosessstyring.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- Risiko knyttet til yrkesansvar skal til enhver tid være dekket enten ved hensiktsmessig tilleggskapital fastsatt i samsvar med artikkel 14 eller ved hensiktsmessig dekning gjennom yrkesansvarsforsikring fastsatt i samsvar med artikkel 15.

Artikkel 13

Kvalitative krav vedrørende risiko knyttet til yrkesansvar

- En AIF-forvalter skal innføre effektive interne retningslinjer og framgangsmåter for håndtering av operasjonell risiko for på en egnet måte å kunne påvise, måle, håndtere og overvåke operasjonell risiko, herunder risiko knyttet til det yrkesansvar som AIF-forvalteren er eller med rimelighet kan forventes å bli eksponert for. Oppgaver som innbefatter håndtering av operasjonell risiko, skal utføres uavhengig som en del av risikohåndteringsstrategien.
- En AIF-forvalter skal bygge opp en historisk tapsdatabase der alle feil, tap og skader skal registreres. Enhver risiko knyttet til yrkesansvar som nevnt i artikkel 12 nr. 2, som inntreffer, skal registreres i denne databasen, som imidlertid ikke er begrenset til dette.
- Innenfor risikohåndteringsrammen skal AIF-forvalteren gjøre bruk av sine interne historiske tapsdata samt om relevant, av scenarionalyser og faktorer som gjenspeiler forretningsmiljøet og interne kontrollsystemer.
- Eksponering mot operasjonell risiko og tap skal overvåkes løpende og være gjenstand for regelmessig intern rapportering.
- En AIF-forvalters retningslinjer og framgangsmåter for håndtering av operasjonell risiko skal være godt dokumentert. En AIF-forvalter skal ha innført ordninger for å sikre at dens retningslinjer for håndtering av operasjonell risiko overholdes, og effektive tiltak for å håndtere avvik fra retningslinjene. En AIF-forvalter skal ha innført framgangsmåter for å treffe hensiktsmessige korrigerende tiltak.
- Retningslinjene og framgangsmåtene for håndtering av operasjonell risiko og målesystemene skal revideres regelmessig, minst én gang i året.
- En AIF-forvalter skal ha finansielle ressurser som er tilpasset dens risikoprofil.

Artikkel 14

Tilleggskapital

- Denne artikkel får anvendelse på AIF-forvaltere som velger å dekke risiko knyttet til yrkesansvar gjennom tilleggskapital.
- For å dekke ansvarsrisiko som skyldes yrkesmessig uaktsomhet, skal AIF-forvalteren ha en tilleggskapital som minst tilsvarer 0,01 % av verdien av de forvaltede AIF-porteføljer.
Verdien av forvaltede AIF-porteføljer skal være summen av den absolutte verdi av samtlige aktiva i alle AIF-er som AIF-forvalteren forvalter, herunder aktiva som er anskaffet ved bruk av finansiell giring, der derivater verdsettes til markedsverdi.
- Kravet om tilleggskapital nevnt i nr. 2 skal beregnes på nytt ved utgangen av hvert regnskapsår og tilleggskapitalens beløp justeres tilsvarende.
AIF-forvalteren skal innføre, gjennomføre og anvende framgangsmåter med sikte på løpende overvåking av verdien av de forvaltede AIF-porteføljer beregnet i henhold til nr. 2 annet ledd. Dersom verdien av de forvaltede AIF-porteføljer øker vesentlig før den årlige beregningen nevnt i første ledd, skal AIF-forvalteren uten unødig opphold foreta en ny beregning av kravet om tilleggskapital og justere tilleggskapitalen tilsvarende.
- Vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat kan gi AIF-forvalteren tillatelse til å ha en tilleggskapital som er lavere enn beløpet nevnt i nr. 2 bare dersom myndigheten – på grunnlag av AIF-forvalterens historiske tapsdata som registrert i en observasjonsperiode på minst tre år før vurderingen – er forvisset om at AIF-forvalterens tilleggskapital gir tilstrekkelig dekning for risiko knyttet til yrkesansvar. Tillatt lavere tilleggskapitalbeløp skal være på minst 0,008 % av verdien av de AIF-porteføljer som AIF-forvalteren forvalter.
- Vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat kan kreve at AIF-forvalteren har en tilleggskapital som er høyere enn beløpet nevnt i nr. 2 dersom den ikke er forvisset om at AIF-forvalterens tilleggskapital gir tilstrekkelig dekning for risiko knyttet til yrkesansvar. Vedkommende myndighet skal begrunne hvorfor den anser AIF-forvalterens tilleggskapital som utilstrekkelig.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 15

Yrkesansvarsforsikring

1. Denne artikkel får anvendelse på AIF-forvaltere som velger å dekke risiko knyttet til yrkesansvar gjennom yrkesansvarsforsikring.
2. AIF-forvalteren skal tegne og til enhver tid ha en yrkesansvarsforsikring som
  - a) har en opprinnelig durasjon på minst ett år,
  - b) kan sies opp med minst 90 dagers varsel,
  - c) dekker risiko knyttet til yrkesansvar som fastsatt i artikkel 12 nr. 1 og 2,
  - d) er tegnet hos et foretak i eller utenfor EU som har tillatelse til å tilby yrkesansvarsforsikring i samsvar med unionsretten eller nasjonal lovgivning,
  - e) ytes av tredjemann.

Enhver avtalt egenandel skal dekkes fullt ut av ansvarlig kapital, som kommer i tillegg til den ansvarlige kapital som skal has i samsvar med artikkel 9 nr. 1 og 3 i direktiv 2011/61/EU.

3. Forsikringsdekningen for et enkelt erstatningskrav skal tilsvare minst 0,7 % av verdien av de AIF-porteføljer som AIF-forvalteren forvalter, beregnet i henhold til artikkel 14 nr. 2 annet ledd.
4. Forsikringsdekningen for samtlige erstatningskrav per år skal tilsvare minst 0,9 % av verdien av de AIF-porteføljer som AIF-forvalteren forvalter, beregnet i henhold til artikkel 14 nr. 2 annet ledd.
5. AIF-forvalteren skal gjennomgå yrkesansvarsforsikringspolisen og påse at den oppfyller kravene fastsatt i denne artikkel minst en gang i året, samt ved enhver endring som påvirker polisens oppfyllelse av kravene i denne artikkel.

Kapittel III

Vilkår for utøvelse av virksomhet som AIF-forvaltere

Avsnitt 1

Alminnelige prinsipper

(artikkel 12 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 16

Alminnelige plikter for vedkommende myndigheter

Ved vurdering av om AIF-forvalteren overholder artikkel 12 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter minst bruke kriteriene fastsatt i dette avsnitt.

Artikkel 17

Plikt til å opptre på den måten som best tjener AIF-et eller investorene i AIF-et og markedets integritet

1. AIF-forvalterne skal anvende egnede retningslinjer og framgangsmåter for å forhindre utilbørlige metoder, herunder slike som det er naturlig å tenke kan skade markedets stabilitet og integritet.
2. AIF-forvaltere skal sikre at de AIF-er de forvalter, og deres investorer ikke påføres unødige kostnader.

Artikkel 18

Behørig aktsomhet

1. AIF-forvalterne skal utvise stor aktsomhet ved valg og løpende overvåking av investeringene.
2. AIF-forvalterne skal sikre at de har tilstrekkelig kunnskap om og forståelse av de aktiva som AIF-ene investerer i.
3. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og anvende skriftlige retningslinjer og framgangsmåter for behørig aktsomhet og gjennomføre effektive ordninger for å sikre at investeringsbeslutninger på AIF-ers vegne tas i samsvar med AIF-ets mål, investeringsstrategi og eventuelle risikogrenser.
4. Retningslinjene og framgangsmåtene for behørig aktsomhet nevnt i nr. 3 skal gjennomgås og ajourføres regelmessig.

Artikkel 19

Behørig aktsomhet ved investering i aktiva med begrenset likviditet

1. Dersom AIF-forvalterne investerer i aktiva med begrenset likviditet, og dersom det forut for en slik investering er en forhandlingsfase, skal de i forbindelse med forhandlingsfasen og utover kravene fastsatt i artikkel 18
  - a) utarbeide og regelmessig ajourføre en forretningsplan som er i samsvar med AIF-ets durasjon og markedsvilkårene,
  - b) finne og velge mulige transaksjoner som er i samsvar med forretningsplanen nevnt i bokstav a),
  - c) vurdere de valgte transaksjoner med hensyn til eventuelle muligheter og overordnede risikoer, alle relevante juridiske, skattemessige, finansielle og andre faktorer som påvirker verdien, samt menneskelige og materielle ressurser og strategier, herunder avviklingsstrategier,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- d) utføre aktsomhetsvurderinger av transaksjoner før de gjennomføres,
  - e) overvåke AIF-ets resultat i forhold til forretningsplanen nevnt i bokstav a).
2. AIF-forvalterne skal i minst fem år oppbevare dokumentasjon over aktivitetene som utføres i henhold til nr. 1.

Artikkel 20

Behørig aktsomhet ved utvelgelse og utpeking av motparter og primærmeglere

1. Ved utvelgelse og utpeking av motparter og primærmeglere skal AIF-forvalterne utvise tilbørlig sakkyndighet, omhu og aktsomhet før de inngår en avtale og deretter løpende idet det tas hensyn til hele spekteret av og kvaliteten på deres tjenester.
2. Ved utvelgelse av primærmeglere eller motparter til en AIF-forvalter eller et AIF i en OTC-derivattransaksjon, et verdipapirlån eller en gjenkjøpsavtale skal AIF-forvalterne sikre at primærmeglerne og motpartene oppfyller alle følgende vilkår:
  - a) de er underlagt løpende tilsyn av en offentlig myndighet,
  - b) de har økonomisk soliditet,
  - c) de har den organisasjonsstruktur og de ressurser som kreves for å utføre de tjenester de skal yte til AIF-forvalteren eller AIF-et.
3. Ved vurderingen av økonomiske soliditet nevnt i nr. 2 bokstav b) skal AIF-forvalteren ta hensyn til om primærmegleren eller motparten er underlagt regulering, herunder krav om tilstrekkelig kapital, og effektivt tilsyn.
4. Listen over valgte primærmeglere skal godkjennes av AIF-forvalterens øverste ledelse. I unntakstilfeller kan primærmeglere som ikke er oppført på listen, utpekes, forutsatt at de oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 og godkjennes av den øverste ledelsen. AIF-forvalteren skal kunne begrunne valget og godtgjøre å ha utvist behørig aktsomhet ved utvelgelsen og overvåkingen av primærmeglere som ikke var oppført på listen.

Artikkel 21

Krav om å opptre ærlig, rettferdig og med behørig sakkyndighet

For å fastslå om en AIF-forvalter utfører sin virksomhet ærlig og rettferdig og med behørig sakkyndighet skal vedkommende myndigheter minst vurdere om følgende vilkår er oppfylt:

- a) AIF-forvalterens styringsorgan skal ha tilstrekkelig kunnskap, kompetanse og erfaring til å kunne forstå AIF-forvalterens virksomhet, særlig de største risikoene ved denne virksomhet og de aktiva som AIF-et har investert i,
- b) medlemmene av styringsorganet skal sette av tilstrekkelig tid til å utføre sine oppgaver hos AIF-forvalteren på en forsvarlig måte,
- c) hvert medlem av styringsorganet skal utvise ærlighet, integritet og selvstendig tenkning,
- d) AIF-forvalteren skal sette av tilstrekkelige ressurser til å gi medlemmene av styringsorganet innføring og opplæring.

Artikkel 22

Ressurser

1. AIF-forvalterne skal ansette tilstrekkelig personell med den kompetanse, kunnskap og ekspertise som er nødvendig for å ivareta de ansvarsområder de er tillagt.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal AIF-forvalterne ta hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og arten og omfanget av de tjenester og aktiviteter de utfører innenfor rammen av sin virksomhet.

Artikkel 23

Rettferdig behandling av investorer i AIF-et

1. AIF-forvalteren skal sikre at dens framgangsmåter for beslutningstaking og dens organisasjonsstruktur som nevnt i artikkel 57, sikrer rettferdig behandling av investorene.
2. Enhver fortrinnsbehandling fra en AIF-forvalters side av en eller flere investorer skal ikke føre til noen samlet sett vesentlig ulempe for andre investorer.

Artikkel 24

Tilskyndelser

1. AIF-forvalterne skal ikke anses for å opptre ærlig, rettferdig og på den måte som best tjener AIF-ene de forvalter eller investorene i disse AIF-er dersom de, i forbindelse med den virksomhet som utøves ved utførelsen av funksjonene nevnt i vedlegg I til direktiv 2011/61/EU, betaler eller blir betalt andre gebyrer, provisjoner eller gir eller mottar andre ikke-monetære goder enn følgende:
  - a) et gebyr, en provisjon eller et ikke-monetært gode betalt eller gitt til eller av AIF-et eller en person på vegne av AIF-et,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) et gebyr, en provisjon eller et ikke-monetært gode betalt eller gitt til eller av tredjemand eller en person som handler på vegne av tredjemand, dersom AIF-forvalteren kan godtgjøre at følgende vilkår er oppfylt:
- i) før den berørte tjeneste ytes, skal investorene i AIF-et ha klare opplysninger om gebyrets, provisjonens eller godets eksistens, art og beløp, eller dersom beløpet ikke kan fastsettes, metoden for å beregne beløpet, på en måte som er fyllestgjørende, nøyaktig og forståelig,
  - ii) betalingen av gebyret eller provisjonen eller ytingen av det ikke-monetære godet skal være utformet slik at den hever kvaliteten på den berørte tjeneste og ikke innvirker negativt på AIF-forvalterens plikt til å opptre på den måten som best tjener AIF-et eller AIF-ets investorer,
- c) gebyrer i egentlig forstand som muliggjør eller er nødvendige for ytingen av den berørte tjeneste, herunder depotkostnader, oppgjørs- og vekslegebyrer, lovpålagte avgifter eller rettsgebyrer, og som etter sin art ikke kan være årsak til konflikter med AIF-forvalterens plikt til å opptre ærlig, rettferdig og på den måte som best tjener AIF-et den forvalter, eller AIF-ets investorer.
2. En sammenfatning av de viktigste vilkårene knyttet til gebyret, provisjonen eller det ikke-monetære godet skal anses som tilfredsstillende med henblikk på nr. 1 bokstav b) i), forutsatt at AIF-forvalteren påtar seg å legge fram ytterligere opplysninger på anmodning fra investoren i AIF-et den forvalter, og forutsatt at den oppfyller denne forpliktelse.

Artikkel 25

Effektiv utnyttelse av ressurser og framgangsmåter – ordrebehandling

1. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og anvende framgangsmåter og ordninger som gjør det mulig å utføre ordrer på AIF-ets vegne raskt og på en rettferdig måte.
2. Framgangsmåtene og ordningene nevnt i nr. 1 skal oppfylle følgende krav:
  - a) de skal sikre at ordrer som utføres på vegne av AIF-er, blir omgående og nøyaktig registrert og fordelt,
  - b) de skal i rekkefølge omgående utføre ellers sammenlignbare ordrer fra AIF-et, med mindre ordrens egenskaper eller rådende markedsforhold gjør at dette ikke er prak-

tisk mulig, eller AIF-ets interesser eller interessene til AIF-ets investorer krever noe annet.

3. Finansielle instrumenter, pengebeløp eller andre aktiva som mottas som oppgjør for utførte ordrer, skal raskt overføres til eller registreres på det berørte AIF-ets konto på riktig måte.
4. AIF-forvalterne skal ikke misbruke opplysninger knyttet til AIF-ordrer som ennå ikke er utført, og skal treffe alle rimelige tiltak for å hindre at noen av deres berørte personer misbruker slike opplysninger.

Artikkel 26

Rapporteringskrav i forbindelse med tegnings- og innløsningsordrer

1. Dersom AIF-forvalterne har utført en tegnings- eller innløsningsordre fra en investor, skal de straks gi investoren, på et varig medium, de viktigste opplysningene om utførelsen av ordren.
2. Nr. 1 skal ikke få anvendelse dersom en tredjemand pålegges å gi investoren en bekreftelse på utførelsen av ordren, og dersom bekreftelsen inneholder de viktigste opplysningene. AIF-forvalterne skal sikre at tredjemand oppfyller sine forpliktelser.
3. De viktige opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 skal omfatte følgende:
  - a) identifikasjon av AIF-forvalteren,
  - b) identifikasjon av investoren,
  - c) dato og tidspunkt for mottak av ordren,
  - d) dato for utførelse,
  - e) identifikasjon av AIF-et,
  - f) ordrens bruttoverdi, inklusive tegningsgebyrer, eller nettobeløp etter fradrag av innløsningsgebyr.
4. AIF-forvalterne skal på anmodning gi investoren opplysninger om ordrens status.

Artikkel 27

Iverksetting av beslutninger om å handle på det forvaltede AIF-ets vegne

1. AIF-forvalterne skal handle på den måten som best tjener AIF-ene eller investorene i AIF-ene de forvalter, når de iverksetter beslutninger om å handle på det forvaltede AIF-ets vegne når de forvalter sin portefølje.
2. Når AIF-forvaltere kjøper eller selger finansielle instrumenter eller andre aktiva der beste utførelse er relevant, skal de, med henblikk på nr. 1, treffe alle rimelige tiltak for å oppnå best

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

mulig resultat for de AIF-er de forvalter eller for investorene i disse AIF-er, idet det tas hensyn til pris, kostnader, hurtighet, sannsynlighet for utførelse og oppgjør, størrelse, art og andre vurderinger som er relevante for utførelsen av ordren. Disse faktorenes relative betydning skal fastsettes ut fra følgende kriterier:

- a) AIF-ets mål, investeringsretningslinjer og risiko som angitt i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, prospekt eller tilbuds-dokumenter,
  - b) ordrens egenskaper,
  - c) egenskapene ved de finansielle instrumenter eller andre aktiva som ordren gjelder,
  - d) egenskapene ved de handelsplasser ordren kan rettes til.
3. AIF-forvalterne skal innføre og gjennomføre effektive ordninger for å oppfylle forpliktelsene nevnt i nr. 1 og 2. Særlig skal AIF-forvalteren skriftlig fastsette og gjennomføre retningslinjer for ordreførelse som gjør det mulig for AIF-er og deres investorer å oppnå beste mulig resultat i samsvar med nr. 2.
  4. AIF-forvalterne skal regelmessig kontrollere hvordan deres ordninger og retningslinjer for ordreførelse fungerer, med sikte på å identifisere og dersom det er relevant, rette opp eventuelle mangler.
  5. AIF-forvalterne skal årlig gjennomgå sine retningslinjer for ordreførelse. En slik gjennomgåelse skal også foretas når det skjer en vesentlig endring som påvirker AIF-forvalterens evne til fortsatt å kunne oppnå best mulig resultat for de forvaltede AIF-ene.
  6. AIF-forvalterne skal kunne dokumentere at de har utført ordrer på AIF-ets vegne i samsvar med sine retningslinjer.
  7. Dersom det ikke er mulig å velge mellom ulike handelsplasser, kommer nr. 2–5 ikke til anvendelse. AIF-forvalterne skal imidlertid kunne godtgjøre at det ikke er mulig å velge mellom ulike handelsplasser.

Artikkel 28

Plassering av handelsordrer hos andre enheter på AIF-ers vegne

1. Når AIF-forvalteren kjøper eller selger finansielle instrumenter eller andre aktiva som beste utførelse er relevant for, skal den opptre på den måte som best tjener AIF-ene den forvalter eller investorene i AIF-ene, når den i forvaltningen av AIF-enes porteføljer plasserer ordrer for utførelse hos andre enheter på de forvaltede AIF-ers vegne.

2. AIF-forvalterne skal treffe alle rimelige tiltak for å oppnå best mulig resultat for AIF-et eller investorene i AIF-et idet det tas hensyn til pris, kostnader, hurtighet, sannsynlighet for utførelse og oppgjør, størrelse, art og andre vurderinger som er relevante for utførelsen av ordren. Disse faktorenes relative betydning skal fastsettes ved henvisning til kriteriene fastsatt i artikkel 27 nr. 2.

AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og anvende retningslinjer som gjør det mulig for dem å oppfylle kravet i første ledd. Retningslinjene skal for hver klasse instrumenter angi hvilke enheter ordrene kan plasseres hos. AIF-forvalteren skal inngå avtaler om utførelse bare dersom avtalene oppfyller kravene i denne artikkel. AIF-forvalteren skal gjøre tilgjengelig for investorene i AIF-ene den forvalter, nødvendige opplysninger om retningslinjene fastsatt i samsvar med dette ledd og om enhver vesentlig endring av retningslinjene.

3. AIF-forvalterne skal regelmessig kontrollere hvordan retningslinjene fastsatt i samsvar med nr. 2 fungerer, og særlig kvaliteten på utførelsen til de enheter som er identifisert i disse retningslinjene, og dersom det er relevant, rette opp eventuelle mangler.
I tillegg skal AIF-forvalterne årlig gjennomgå retningslinjene. En slik gjennomgåelse skal også foretas når det skjer en vesentlig endring som påvirker AIF-forvalterens evne til fortsatt å kunne oppnå best mulig resultat for de forvaltede AIF-ene.
4. AIF-forvalterne skal kunne godtgjøre at de har plassert ordrer på AIF-ets vegne i samsvar med retningslinjene fastsatt i samsvar med nr. 2.
5. Dersom det ikke er mulig å velge mellom ulike handelsplasser, kommer nr. 2–5 ikke til anvendelse. AIF-forvalterne skal imidlertid kunne godtgjøre at det ikke er mulig å velge mellom ulike handelsplasser.

Artikkel 29

Aggregering og fordeling av handelsordrer

1. AIF-forvalterne kan bare slå en AIF-ordre sammen med en ordre fra et annet AIF, et investeringsforetak eller en kunde eller med en ordre som plasseres i forbindelse med investering av egne midler dersom
  - a) det med rimelighet kan forventes at aggregeringen av ordrer generelt ikke vil være til ulempe for noe AIF eller investeringsforetak eller kunder hvis ordre skal aggregeres,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) det er fastsatt og gjennomført retningslinjer for ordrefordeling som i tilstrekkelig presise vendinger angir hvordan korrekt fordeling av aggregerte ordrer skal skje, herunder hvordan ordrenes mengde og pris bestemmer hvordan delvise utførelser skal fordeles og behandles.
2. Dersom en AIF-forvalter aggregerer en AIF-ordre med en eller flere ordrer fra andre AIF-er, investeringsforetak eller kunder, og den aggregerte ordren blir delvis utført, skal den fordele de tilknyttede handlene i samsvar med retningslinjene for ordrefordeling.
3. Dersom en AIF-forvalter aggregerer transaksjoner for egen regning med en eller flere ordrer fra AIF-er, investeringsforetak eller kunder, skal den ikke fordele de tilknyttede handlene på en måte som er til skade for AIF-et, investeringsforetaket eller en kunde.
4. Dersom en AIF-forvalter aggregerer en ordre fra et AIF, et investeringsforetak eller en annen kunde med en transaksjon for egen regning, og den aggregerte ordren blir delvis utført, skal den ved fordelingen av de tilknyttede handlene prioritere AIF-et, investeringsforetaket eller kundene framfor seg selv.
- Dersom AIF-forvalteren likevel er i stand til å legge fram tilstrekkelig bevis overfor AIF-et eller kunden for at den ikke kunne ha utført ordren på samme fordelaktige vilkår uten aggregeringen, om i det hele tatt, kan den fordele transaksjonen for egen regning forholdsmessig, i samsvar med retningslinjene nevnt i nr. 1 bokstav b).
- sjon som utføres på vegne av AIF-et eller en kunde, som er vesensforskjellig fra AIF-ets interesse i det samme utfallet,
- c) har en finansiell eller annen grunn til å
- sette et investeringsforetaks, en kundes, kundegruppens eller et annet AIFs interesser over AIF-ets interesser,
  - sette én investors interesser over en annen investors eller investorgruppens interesser i det samme AIF,
- d) utfører samme type aktiviteter for AIF-et og for et annet AIF eller investeringsforetak eller en annen kunde, eller
- e) mottar eller kommer til å motta en tilskyndelse fra en annen person enn AIF-et eller dets investorer i tilknytning til kollektiv portefølje-forvaltning som utøves for AIF-et, i form av penger, varer eller tjenester, og utenom standardprovisjonen eller gebyret for vedkommende tjeneste.

Artikkel 31

Retningslinjer for interessekonflikter

1. AIF-forvalteren skal innføre, gjennomføre og anvende effektive retningslinjer for interessekonflikter. Retningslinjene skal foreligge skriftlig og være tilpasset AIF-forvalterens størrelse og organisasjon samt virksomhetens art, størrelse og kompleksitet.
- Dersom AIF-forvalteren er medlem av et konsern, skal disse retningslinjene også ta hensyn til alle omstendigheter som AIF-forvalteren er eller bør være oppmerksom på, og som kan føre til at det oppstår en interessekonflikt som følge av strukturen og forretningsvirksomheten til de andre medlemmene i konsernet.
2. Retningslinjene for interessekonflikter som innføres i samsvar med nr. 1, skal omfatte følgende:
- a) med hensyn til den virksomhet som utføres av eller på AIF-forvalterens vegne, herunder virksomhet som utføres av en oppdragstaker, underoppdragstaker, ekstern sakkyndig eller motpart, opplysninger om hvilke omstendigheter som utgjør eller kan gi opphav til en interessekonflikt som medfører en betydelig risiko for at AIF-ets eller dets investorers interesser skades,
  - b) opplysninger om hvilke framgangsmåter som skal følges og hvilke tiltak som skal treffes for å forebygge, håndtere og overvåke slike konflikter.

Avsnitt 2

Interessekonflikter

(artikkel 14 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 30

Ulike typer interessekonflikter

For å identifisere de typene interessekonflikter som kan oppstå under forvaltningen av et AIF, skal AIF-forvalterne særlig ta hensyn til om AIF-forvalteren, en berørt person eller en person med en direkte eller indirekte kontrollerende tilknytning til AIF-forvalteren

- a) med sannsynlighet vil få en finansiell gevinst eller unngå et finansielt tap på AIF-ets eller dets investorers bekostning,
- b) har en interesse i utfallet av en tjeneste eller en virksomhet som utføres for AIF-et eller dets investorer eller en kunde, eller av en transak-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 32

Interessekonflikter knyttet til innløsning av investeringer

En AIF-forvalter som forvalter et AIF av åpen type, skal identifisere, håndtere og overvåke interessekonflikter som kan oppstå mellom investorer som ønsker å innløse sine investeringer, og investorer som ønsker å beholde sine investeringer i AIF-et, og eventuelle konflikter mellom AIF-forvalterens motivasjon for å investere i illikvide aktiva på den ene side, og AIF-ets innløsningspolitikk i samsvar med sine forpliktelser i henhold til artikkel 14 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU på den annen side.

Artikkel 33

Framgangsmåter og tiltak for å forebygge eller håndtere interessekonflikter

1. De framgangsmåter og tiltak som fastsettes for å forebygge eller håndtere interessekonflikter, skal være utformet slik at de sikrer at berørte personer som deltar i forretningsvirksomhet som kan medføre interessekonflikt, utfører denne virksomhet med den nødvendige grad av uavhengighet i betraktning av størrelsen på og virksomheten til AIF-forvalteren og det konsernet den tilhører, og risikoen for at AIF-ets eller dets investorers interesser skades.
2. De framgangsmåter som skal følges og tiltak som skal treffes i samsvar med artikkel 31 nr. 2 bokstav b), skal omfatte følgende dersom det er nødvendig og hensiktsmessig for at AIF-forvalteren skal kunne sikre den nødvendige grad av uavhengighet:
  - a) effektive framgangsmåter for å forhindre eller kontrollere utveksling av opplysninger mellom berørte personer engasjert i kollektiv porteføljeforvaltning eller annen virksomhet i henhold til artikkel 6 nr. 2 og 4 i direktiv 2011/61/EU som innebærer risiko for interessekonflikt, og der utvekslingen av nevnte opplysninger kan skade interessene til en eller flere AIF-er eller deres investorer,
  - b) separat tilsyn med berørte personer hvis hovedfunksjoner innebærer å utføre kollektiv porteføljeforvaltning på vegne av eller yte tjenester til kunder eller investorer hvis interesser kan komme i konflikt med hverandre, eller som på annen måte representerer ulike interesser som kan komme i konflikt med hverandre, herunder AIF-forvalterens egne interesser,

- c) avskaffing av enhver direkte forbindelse mellom godtgjøring av berørte personer som i hovedsak utfører én oppgave, og godtgjøring av eller inntekter generert av andre berørte personer som i hovedsak utfører en annen oppgave, dersom det kan oppstå en interessekonflikt i tilknytning til disse oppgavene,
- d) tiltak for å forhindre eller begrense en persons utøvelse av utilbørlig innflytelse over den måten en berørt person utfører kollektiv porteføljeforvaltning på,
- e) tiltak for å forhindre eller kontrollere at en berørt person samtidig eller fortløpende deltar i separat kollektiv porteføljeforvaltning eller annen virksomhet i henhold til artikkel 6 nr. 2 og 4 i direktiv 2011/61/EU dersom slik deltaking kan medføre at interessekonflikter ikke håndteres korrekt. Dersom vedtakelse eller anvendelse av et eller flere av disse tiltakene og framgangsmåtene ikke sikrer den nødvendige grad av uavhengighet, skal AIF-forvalteren vedta slike alternative eller ytterligere tiltak og framgangsmåter som er nødvendige og hensiktsmessige for å oppnå dette.

Artikkel 34

Håndtering av interessekonflikter

Dersom de organisatoriske eller administrative ordningene som AIF-forvalteren har innført for å løse interessekonflikter, ikke er tilstrekkelige til å forhindre med rimelig sikkerhet at interessene til AIF-et eller dets investorer skades, skal den øverste ledelsen eller et annet vedkommende internt organ hos AIF-forvalteren umiddelbart underrettes slik at de kan treffe de beslutninger eller tiltak som er nødvendige for å sikre at AIF-forvalteren handler på den måten som best tjener AIF-et og dets investorer.

Artikkel 35

Overvåking av interessekonflikter

1. AIF-forvalteren skal føre og regelmessig ajourføre et register over de typene oppgaver som utføres av eller på vegne av den AIF-forvalter der en interessekonflikt som medfører vesentlig risiko for å skade interessene til et eller flere AIF-er eller dets investorer, har oppstått, eller når det gjelder en pågående oppgave, kan oppstå.
2. Den øverste ledelsen skal regelmessig og minst årlig motta skriftlige rapporter om aktivitetene nevnt i nr. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 36

Opplysning om interessekonflikter

1. Opplysningene investorene skal ha i henhold til artikkel 14 nr. 1 og 2 i direktiv 2011/61/EU, skal legges fram på et varig medium eller på et nettsted.
2. Dersom opplysningene nevnt i nr. 1 legges fram på et nettsted og ikke er rettet til investoren personlig, skal følgende vilkår være oppfylt:
  - a) investoren er underrettet om adressen til nettstedet og hvor på nettstedet vedkommende kan få tilgang til opplysningene, og har samtykket i å få opplysningene på denne måten,
  - b) opplysningene må være ajourført,
  - c) opplysningene må være kontinuerlig tilgjengelige på dette nettstedet i så lang tid som det er rimelig å tenke at investoren kan ha bruk for dem.

Artikkel 37

Strategier for utøvelse av stemmeretter

1. AIF-forvalteren skal utarbeide egnede og effektive strategier for å fastsette når og hvordan stemmeretter knyttet til AIF-porteføljene den forvalter, skal utøves, for at disse rettigheter utelukkende skal være til fordel for det berørte AIF og dets investorer.
2. Strategien nevnt i nr. 1 skal omfatte tiltak og framgangsmåter for å
  - a) overvåke relevante handlinger fra foretakets side,
  - b) sikre at utøvelsen av stemmeretter er i samsvar med det berørte AIF-ets investeringsmål og -politikk,
  - c) forebygge eller håndtere interessekonflikter som følger av utøvelsen av stemmeretter.
3. En sammenfattende beskrivelse av strategiene og nærmere opplysninger om tiltak som treffes på grunnlag av disse strategiene, skal gjøres tilgjengelig for investorene på deres anmodning.

Avsnitt 3

Risikohåndtering

(artikkel 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 38

Risikohåndteringssystemer

I dette avsnitt skal risikostyringssystemer forstås som systemer bestående av de deler av AIF-forval-

terens organisasjonsstruktur der den permanente risikostyringsfunksjon spiller en sentral rolle, samt de retningslinjer og framgangsmåter i forbindelse med risikostyringen som er relevante for det enkelte AIFs investeringsstrategi, og bestemmelser, framgangsmåter og metoder for risikoberegning og -håndtering som AIF-forvalteren anvender på hvert AIF den forvalter.

Artikkel 39

Permanent risikohåndteringsfunksjon

1. AIF-forvalteren skal innføre og opprettholde en permanent risikohåndteringsfunksjon som skal
  - a) gjennomføre effektive retningslinjer og framgangsmåter for håndtering av risiko for løpende å kunne påvise, måle, håndtere og overvåke alle risikoer som er relevante for det enkelte AIFs investeringsstrategi, og som hvert AIF er eller kan bli eksponert for,
  - b) sikre at investorene opplyses om at AIF-ets risikoprofil i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU er i samsvar med risikogrensene fastsatt i henhold til artikkel 44 i denne forordning,
  - c) overvåke at risikogrensene fastsatt i samsvar med artikkel 44 overholdes, og i god tid underrette AIF-forvalterens styringsorgan og AIF-forvalterens tilsynsfunksjon, der slik finnes, dersom den anser at AIF-ets risikoprofil ikke er forenlig med disse grensene, eller anser at det foreligger en vesentlig risiko for at risikoprofilen kan bli uforenlig med disse grensene,
  - d) legge fram for AIF-forvalterens styringsorgan og der slik finnes, AIF-forvalterens tilsynsfunksjon, følgende regelmessig ajourførte opplysninger så ofte som det er nødvendig i betraktning av AIF-ets eller AIF-forvalterens virksomhets art, størrelse og kompleksitet:
    - i) samsvaret mellom og overholdelsen av risikogrensene fastsatt i samsvar med artikkel 44 og AIF-ets risikoprofil, i samsvar med de opplysninger investorene har fått i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU,
    - ii) risikohåndteringsprosessens egnethet og effektivitet, med særlig angivelse av om hensiktsmessige korrigerende tiltak er eller vil bli truffet i tilfelle av eventuelle faktiske eller forventede mangler,
  - e) regelmessig legge fram for den øverste ledelsen ajourførte opplysninger om gjel-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- dende risikonivå for hvert enkelt av de forvaltede AIF-er og eventuelle faktiske eller forventede overskridelser av risikogrensene fastsatt i samsvar med artikkel 44, med sikte på å sikre at det omgående kan treffes hensiktsmessige tiltak.
2. Risikohåndteringsfunksjonen skal ha den nødvendige myndighet og tilgang til alle relevante opplysninger som kreves for å utføre oppgavene nevnt i nr. 1.
    - b) korrigerende tiltak som er innført,
    - c) årsakene til hvorfor disse tiltakene med rette bør forventes å føre til uavhengig utøvelse av risikohåndteringsfunksjonen,
    - d) hvordan AIF-forvalteren forventer å sikre at beskyttelsestiltakene er gjennomgående effektive.
  5. Risikohåndteringsstrategien nevnt i nr. 1 skal stå i rimelig forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten ved AIF-forvalterens virksomhet og det AIF den forvalter.

Artikkel 40

Risikohåndteringsstrategi

1. En AIF-forvalter skal innføre, gjennomføre og opprettholde en egnet og dokumentert risikohåndteringsstrategi som identifiserer alle de risikoer AIF-ene den forvalter, er eller kan bli eksponert for.
2. Risikohåndteringsstrategien skal omfatte de framgangsmåter som er nødvendige for å gjøre det mulig for AIF-forvalteren å vurdere, for hvert AIF den forvalter, hvor utsatt det er for markeds-, likviditets- og motpartsrisiko, og hvor utsatt det er for alle andre relevante risikoer, herunder operasjonell risiko, som kan være av avgjørende betydning for hvert AIF-fond den forvalter.
3. I risikohåndteringsstrategien skal AIF-forvalteren minst gi opplysninger om følgende:
  - a) de metoder, verktøyer og bestemmelser som gjør det mulig for den å etterkomme artikkel 45,
  - b) de metoder, verktøyer og bestemmelser som gjør det mulig å vurdere og overvåke AIF-ets likviditetsrisiko under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, herunder gjennom bruk av regelmessig utførte kriesimuleringer i samsvar med artikkel 48,
  - c) ansvarsfordelingen hos AIF-forvalteren med hensyn til risikohåndtering,
  - d) grensene fastsatt i samsvar med artikkel 44 i denne forordning og en redegjørelse for hvordan de er tilpasset AIF-ets risikoprofil, i samsvar med de opplysninger investorene har fått i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU,
  - e) vilkårene for, innholdet i og hyppigheten av rapportene fra den permanente risikohåndteringsfunksjonen nevnt i artikkel 39.
4. Risikohåndteringsstrategien skal inneholde en beskrivelse av beskyttelsestiltakene nevnt i artikkel 43, særlig
  - a) de potensielle interessekonfliktenes art,

Artikkel 41

Vurdering, overvåking og gjennomgåelse av risikohåndteringsystemene

1. AIF-forvalterne skal vurdere, overvåke og regelmessig, minst en gang i året, kontrollere
  - a) at risikohåndteringsstrategien og de ordninger, prosesser og metoder som er nevnt i artikkel 45, er egnet og effektive,
  - b) i hvilken utstrekning AIF-forvalteren opptrer i samsvar med risikohåndteringsstrategien og de ordninger, prosesser og metoder som er nevnt i artikkel 45,
  - c) at de tiltak som er truffet for å rette opp eventuelle mangler i gjennomføringen av risikohåndteringsprosessen, er egnet og effektive,
  - d) utøvelsen av risikohåndteringsfunksjonen,
  - e) at de tiltak som er truffet for å sikre funksjonell og hierarkisk atskillelse av risikohåndteringsfunksjonen i samsvar med artikkel 42, er egnet og effektive.

Den periodiske gjennomgåelsen nevnt i første ledd skal foretas så ofte som den øverste ledelsen har bestemt, i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, i betraktning av arten, størrelsen og kompleksiteten ved AIF-forvalterens virksomhet og det AIF den forvalter.
2. I tillegg til den periodiske gjennomgåelse nevnt i nr. 1 skal det foretas en gjennomgåelse av risikohåndteringsystemene ved
  - a) vesentlige endringer av risikohåndteringsstrategien og -framgangsmåtene eller ordningene, prosessene og metodene nevnt i artikkel 45,
  - b) interne og eksterne hendelser som tilsier at en ny gjennomgåelse er påkrevd,
  - c) vesentlige endringer av investeringsstrategien og målene for et AIF som AIF-forvalteren forvalter.
3. AIF-forvalteren skal ajourføre risikohåndteringsystemene på grunnlag av resultatet av gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 og 2.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

4. AIF-forvalteren skal underrette vedkommende myndighet i sin hjemstat om eventuelle vesentlige endringer av risikohåndteringsstrategien eller ordningene, prosessene og metodene nevnt i artikkel 45.

Artikkel 42

Funksjonell og hierarkisk atskillelse av risikohåndteringsfunksjonen

1. Risikohåndteringsfunksjonen skal anses å være funksjonelt og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen, bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) personer som utøver risikohåndteringsfunksjonen, er ikke underlagt tilsyn av dem som har ansvar for resultatene til AIF-forvalterens driftsenheter, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen,
  - b) personer som utøver risikohåndteringsfunksjonen, deltar ikke i virksomheten i driftsenhetene, og heller ikke i porteføljeforvaltningsfunksjonen,
  - c) personer som utøver risikohåndteringsfunksjonen, godtgjøres etter i hvilken grad de når målene som er knyttet til deres funksjoner, uavhengig av resultatene til driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen,
  - d) godtgjøringen til ledende personer som utøver risikohåndteringsfunksjoner, overvåkes direkte av godtgjøringskomiteen, om en slik komité finnes.
2. Den funksjonelle og hierarkiske atskillelsen av risikohåndteringsfunksjonen i samsvar med nr. 1 skal sikres gjennom hele AIF-forvalterens hierarkiske struktur og helt opp til styringsorganet. Den skal gjennomgås av styringsorganet og AIF-forvalterens tilsynsfunksjon, der slik finnes.
3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal kontrollere på hvilken måte AIF-forvalteren har anvendt nr. 1 og 2 på grunnlag av kriteriene fastsatt i artikkel 15 nr. 1 annet ledd i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 43

Beskyttelsestiltak mot interessekonflikter

1. Beskyttelsestiltakene mot interessekonflikter nevnt i artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU skal minst sikre at
  - a) beslutninger som treffes av risikohåndteringsfunksjonen, er basert på pålitelige

data som er underlagt en hensiktsmessig grad av kontroll av risikohåndteringsfunksjonen,

- b) godtgjøringen av personer som utøver risikohåndteringsfunksjonen, gjenspeiler i hvilken grad de når målene som er knyttet til risikohåndteringsfunksjonen, uavhengig av resultatene til de deler av forretningsvirksomheten de kontrollerer,
  - c) risikohåndteringsfunksjonen skal underlegges en hensiktsmessig uavhengig gjennomgåelse for å sikre at beslutningene treffes på et uavhengig grunnlag,
  - d) risikohåndteringsfunksjonen er representert i styringsorganet eller tilsynsfunksjonen, der slik finnes, og har der minst samme myndighet som porteføljeforvaltningsfunksjonen,
  - e) eventuelle motstridende oppgaver er forsvarlig atskilt.
2. Beskyttelsestiltakene nevnt i nr. 1 skal stå i forhold til AIF-forvalterens art, størrelse og kompleksitet og skal også sikre at
    - a) utøvelsen av risikohåndteringsfunksjonen kontrolleres regelmessig av den interne revisjonsfunksjonen eller dersom slik ikke finnes, av en ekstern part utpekt av styringsorganet,
    - b) dersom en risikokomité er blitt nedsatt, skal den ha tilstrekkelige ressurser, og dets ikke-uavhengige medlemmer skal ikke ha urimelig innflytelse over utøvelsen av risikostyringsfunksjonen.
  3. AIF-forvalterens styringsorgan og tilsynsfunksjonen, der slik finnes, skal innføre beskyttelsestiltakene mot interessekonflikter fastsatt i nr. 1 og 2, regelmessig kontrollere at de er effektive og i god tid treffe korrigerende tiltak for å rette opp eventuelle mangler.

Artikkel 44

Risikogrenser

1. AIF-forvalteren skal innføre og gjennomføre kvantitative eller kvalitative risikogrenser, eller begge deler, for hvert AIF den forvalter, og skal da ta hensyn til alle relevante risikoer. Dersom det bare fastsettes kvalitative grenser, skal AIF-forvalteren kunne begrunne dette overfor vedkommende myndighet.
2. De kvalitative og kvantitative risikogrensene for hvert AIF skal minst dekke følgende risikoer:
  - a) markedsrisiko,
  - b) kredittrisiko,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) likviditetsrisiko,
  - d) motpartsrisiko,
  - e) operasjonell risiko.
3. Ved fastsettelse av risikogrensene skal AIF-forvalteren ta hensyn til de strategier og aktiva som anvendes for hvert AIF den forvalter, samt de nasjonale regler som gjelder for hvert av disse AIF-er. Risikogrensene skal være tilpasset AIF-ets risikoprofil i samsvar med de opplysninger investorene har fått i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU, og skal være godkjent av styringsorganet.

Artikkel 45

Måling og håndtering av risiko

1. AIF-forvalteren skal vedta egnede og effektive ordninger, prosesser og metoder for
  - a) til enhver tid å påvise, måle, håndtere og overvåke de risikoer som AIF-er de forvalter, er eller kan bli eksponert for,
  - b) å sikre overholdelse av grensene fastsatt i samsvar med artikkel 44.
2. Ordningene, prosessene og metodene nevnt i nr. 1 skal stå i et rimelig forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten ved AIF-forvalterens virksomhet og hvert AIF den forvalter, og skal være i samsvar med AIF-ets risikoprofil slik denne er meddelt investorene i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU.
3. Ved anvendelse av nr. 1 skal AIF-forvalteren treffe følgende tiltak for hvert AIF den forvalter:
  - a) innføre de ordninger, prosesser og metoder for risikoforvaltning som er nødvendige for å sikre at risikoen knyttet til ervervede posisjoner og deres bidrag til den samlede risikoprofilen beregnes nøyaktig på grunnlag av forsvarlige og pålitelige opplysninger, og at ordningene, prosessene og metodene for måling av risiko er tilstrekkelig dokumentert,
  - b) foreta regelmessige etterkontroller for å vurdere gyldigheten av ordningene for risikoberegning, som omfatter modellbaserte prognoser og estimater,
  - c) foreta regelmessige krisesimuleringer og scenarioanalyser for å håndtere risikoer som forårsakes av potensielle endringer i markedsforhold som vil kunne ha en negativ innvirkning på AIF-et,
  - d) sikre at gjeldende risikonivå er i samsvar med risikogrensene fastsatt i samsvar med artikkel 44,

- e) innføre, gjennomføre og opprettholde egnede framgangsmåter som i tilfelle av faktiske eller forventede overskridelser av AIF-ets risikogrens, raskt fører til at det blir iverksatt korrigerende tiltak for å ivareta investorenes interesser,
- f) sikre at det for hvert AIF finnes hensiktsmessige systemer og framgangsmåter for likviditetsstyring i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 46.

Avsnitt 4

Likviditetsstyring

(artikkel 16 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 46

System og framgangsmåter for likviditetsstyring

AIF-forvalterne skal kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter i sin hjemstat at de har innført et hensiktsmessig system for likviditetsstyring og effektive framgangsmåter som nevnt i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, som tar hensyn til det enkelte AIFs investeringsstrategi, likviditetsprofil og innløsningspolitikk.

Artikkel 47

Overvåking og styring av likviditetsrisiko

1. Systemet og framgangsmåtene for likviditetsstyring nevnt i artikkel 46 skal minst sikre at
  - a) AIF-forvalteren opprettholder et likviditetsnivå i AIF-et som er hensiktsmessig i forhold til dets underliggende forpliktelser, på grunnlag av en vurdering av hvor likvide AIF-ets aktiva er på markedet, samtidig som det tas hensyn til tiden som trengs for realisering og prisen eller verdien som aktivaene kan realiseres til, samt deres følsomhet overfor andre markedsrisikoer eller faktorer,
  - b) AIF-forvalteren overvåker likviditetsprofilen til AIF-ets portefølje av aktiva og skal da ta hensyn til det enkelte aktivas marginale bidrag som kan ha en vesentlig innvirkning på likviditeten, samt vesentlige passiva og forpliktelser, enten de er betingede eller ikke, som AIF-et kan ha i forhold til sine underliggende forpliktelser. AIF-forvalteren skal i den forbindelse ta hensyn til profilen for AIF-ets investorgrunnlag, herunder investortype, investeringenes relative størrelse og de innløsningsvilkår som gjelder for disse investeringene,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) AIF-forvalteren, dersom AIF-et investerer i andre foretak for kollektiv investering, overvåker framgangsmåten for likviditetsstyring som er innført av ledelsen for disse andre foretak for kollektiv investering, herunder gjennom periodiske gjennomgåelser for å overvåke endringer i innløsningsbestemmelsene for de underliggende foretakene for kollektiv investering som AIF-et investerer i. Med forbehold for artikkel 16 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU skal denne forpliktelse ikke gjelde dersom andre foretak for kollektiv investering som AIF-et investerer i, handler på et regulert marked i henhold til artikkel 4 punkt 1 nr. 14 i direktiv 2004/39/EF eller et tilsvarende marked i en tredjestat,
- d) AIF-forvalteren gjennomfører og opprettholder hensiktsmessige ordninger for likviditetsstyring og framgangsmåter for å måle kvantitative og kvalitative risikoer i posisjoner og planlagte investeringer som har vesentlig innvirkning på likviditetsprofilen til AIF-ets portefølje, slik at deres innvirkning på den samlede likviditetsprofilen kan måles på en forsvarlig måte. Framgangsmåtene som brukes, skal sikre at AIF-forvalteren har tilstrekkelig kunnskap om og forståelse av likviditeten for de aktiva AIF-et har investert i eller har til hensikt å investere i, herunder eventuelt transaksjonsomfang og prisfølsomhet og/eller marginen mellom det enkelte aktivas kjøpskurs og salgskurs under ordinære og ekstraordinære likviditetsforhold,
- e) AIF-forvalteren vurderer og tar i bruk de verktøyer og ordninger, herunder særlige ordninger, som er nødvendige for å styre likviditetsrisikoen for hvert enkelt AIF som den forvalter. AIF-forvalteren skal angi både de normale og ekstraordinære typer forhold der disse verktøyer og ordninger kan anvendes, og skal behandle alle AIF-investorer i hvert enkelt AIF som den forvalter, på en rettfærdig måte. AIF-forvalteren kan anvende slike verktøyer og ordninger bare under de angitte forhold og forutsatt at de nødvendige opplysninger om dette er gitt i samsvar med artikkel 108.
2. AIF-forvalterne skal dokumentere sine retningslinjer og framgangsmåter for likviditetsstyring som nevnt i nr. 1, gjennomgå dem minst én gang i året og ajourføre dem ved eventuelle endringer eller nye ordninger.
3. AIF-forvalterne skal innføre hensiktsmessige opptrappingstiltak i sitt system og sine framgangsmåter for likviditetsstyring som nevnt i nr. 1, for å imøtegå forventet eller faktisk likviditetsmangel eller andre nødssituasjoner i AIF-et.
4. Dersom AIF-forvalteren forvalter et AIF av lukket type med finansiell giring, kommer bokstav e) ikke til anvendelse.

Artikkel 48

Grenser i forbindelse med likviditetsstyring og krisesimuleringer

1. AIF-forvalterne skal for hvert AIF de forvalter, ta hensyn til dets art, størrelse og kompleksitet og innføre og opprettholde hensiktsmessige grenser for AIF-ets likviditet eller illikviditet som er i samsvar med dets underliggende forpliktelser og innløsningspolitikk og med kravene i artikkel 44 om kvantitative og kvalitative risikogrenser.
- AIF-forvalterne skal overvåke overholdelsen av disse grensene, og dersom grensene overskrides eller risikerer å bli overskredet, skal de fastsette hvilke påkrevde (eller nødvendige) tiltak som skal treffes. Når det besluttes hvilke tiltak som skal treffes, skal AIF-forvalterne vurdere hvor hensiktsmessige retningslinjene og framgangsmåtene for likviditetsstyring er, hvor hensiktsmessig likviditetsprofilen for AIF-ets aktiva er, samt virkningen av atypiske nivåer av innløsningsanmodninger.
2. AIF-forvalterne skal regelmessig utføre krisesimuleringer under normale og ekstraordinære likviditetsforhold slik at de kan vurdere likviditetsrisikoen for hvert enkelt AIF som de forvalter. Krisesimuleringene skal
- utføres på grunnlag av pålitelige og ajourførte kvantitative opplysninger eller dersom dette ikke er hensiktsmessig, kvalitative opplysninger,
  - når det er hensiktsmessig, simulere likviditetsmangel i AIF-ets aktiva og atypiske innløsningsanmodninger,
  - dekke markedsrisikoer og eventuelle følger av slike risikoer, også på marginkrav, krav til sikkerhet og kreditt,
  - gjøre rede for hvordan verdsettingen kan påvirkes under kriseforhold,
  - gjennomføres med en hyppighet som er hensiktsmessig i forhold til AIF-ets art, idet det tas hensyn til AIF-ets investeringsstrategi, likviditetsprofil, investortype og innløsningspolitikk, men minst en gang i året.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. AIF-forvalterne skal handle på den måten som best tjener investorene ut fra resultatet av eventuelle krisesimuleringer.

Artikkel 49

Tilpasning av investeringsstrategi, likviditetsprofil og innløsningspolitikk

1. I henhold til artikkel 16 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU skal investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innløsningspolitikken for hvert AIF som forvaltes av en AIF-forvalter, anses å være samstemt når investorene har mulighet til å innløse sine investeringer på en måte som sikrer rettfærdig behandling av alle AIF-investorene og i samsvar med AIF-ets innløsningspolitikk og forpliktelser.
2. Ved sin vurdering av om investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innløsningspolitikken er samstemt, skal AIF-forvalteren også ta hensyn til den innvirkning som innløsning kan ha på underliggende priser eller spredning for det enkelte aktiva i AIF-et.

Avsnitt 5

Investering i verdipapiriseringsposisjoner

(artikkel 17 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 50

Definisjoner

I dette avsnitt menes med:

- a) «verdipapirisering» verdipapirisering i henhold til artikkel 4 nr. 36 i direktiv 2006/48/EF,
- b) «verdipapiriseringsposisjon» verdipapiriseringsposisjon i henhold til artikkel 4 nr. 40 i direktiv 2006/48/EF,
- c) «organiserende kredittinstitusjon» organiserende kredittinstitusjon i henhold til artikkel 4 nr. 42 i direktiv 2006/48/EF,
- d) «transje» transje i henhold til artikkel 4 nr. 39 i direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 51

Krav med hensyn til tilbakeholding av interesse

1. AIF-forvalterne skal påta seg eksponering mot kredittrisiko ved en verdipapirisering på vegne av et eller flere AIF-er bare dersom den initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon eller opprinnelige långiver uttrykkelig har underrettet AIF-forvalteren om at den løpende tilbakeholder en vesentlig netto økonomisk

interesse som i alle tilfeller skal være på minst 5 %.

Bare i følgende tilfeller anses en vesentlig netto økonomisk interesse på minst 5 % å være tilbakeholdt:

- a) tilbakeholding av minst 5 % av pålydende verdi for hver av transjene som er solgt eller overført til investorene,
- b) ved verdipapiriseringer i forbindelse med løpende eksponeringer, tilbakeholding av initiativtakerens interesse på minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi,
- c) tilbakeholding av tilfeldig utvalgte eksponeringer som tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, når slike eksponeringer ellers ville ha blitt verdipapirisert i verdipapiriseringen, forutsatt at antallet potensielt verdipapiriserte eksponeringer er minst 100 når eksponeringen inngås,
- d) tilbakeholding av førstetapstransjen og om nødvendig andre transjer med samme eller en strengere risikoprofil enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfaller tidligere enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, slik at tilbakeholdingen samlet tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi,
- e) en første tapseksponering på minst 5 % av hver verdipapiriserte eksponering i verdipapiriseringen er tilbakeholdt.

Netto økonomisk interesse skal måles når engasjementet inngås, og skal løpende opprettholdes. Netto økonomisk interesse, herunder tilbakeholdte posisjoner, eierandeler eller eksponeringer, skal ikke være omfattet av noen kredittrisikoreduksjon, korte posisjoner eller andre former for sikring, og den skal ikke selges. Netto økonomisk interesse skal bestemmes av den teoretiske verdien av poster utenfor balansen.

Tilbakeholdingskravene skal ikke anvendes flere ganger for samme verdipapirisering.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse når de verdipapiriserte eksponeringene er fordringer eller betingede fordringer mot eller fullt ut, ubetinget og ugjenkallelig garantert av institusjonene oppført i artikkel 122a nr. 3 første ledd i direktiv 2006/48/EF, og skal ikke få anvendelse for transaksjonene oppført i artikkel 122a nr. 3 annet ledd i direktiv 2006/48/EF.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 52

Kvalitative krav til organiserende og initiativtakende kredittinstitusjoner

Før AIF-forvalteren påtar seg eksponering mot kredittrisiko ved verdipapirisering på vegne av et eller flere AIF-er, skal den sikre at den organiserende eller initiativtakende kredittinstitusjon

- a) yter kreditt basert på solide og veldefinerte kriterier og klart fastsetter framgangsmåten for å godkjenne, endre, fornye og refinansiere de lån som skal verdipapiriseres, ettersom de gjelder eksponeringer de innehar,
- b) har innført og driver effektive ordninger for løpende forvaltning og overvåking av ulike kredittrisikobærende porteføljer og eksponeringer, herunder for å identifisere og håndtere problemlån og foreta tilstrekkelige verdjusteringer og avsetninger,
- c) diversifiserer hver kredittportefølje i tilstrekkelig grad i forhold til målmarkedet og overordnet kredittstrategi,
- d) har skriftlige retningslinjer for kredittrisiko som omfatter deres grenser for risikotoleranse og avsetningspolitikk og beskriver hvordan den måler, overvåker og kontrollerer denne risiko,
- e) gir umiddelbar tilgang til alle relevante opplysninger om kredittkvalitet og utvikling i de enkelte underliggende eksponeringene, kontantstrømmer og sikkerhet for verdipapiriseringseksponeringer, samt til alle opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre omfattende, godt underbygde krisesimuleringer på kontantstrømmene og sikkerhetsverdiene for de underliggende eksponeringene. For dette formål skal «relevante opplysninger» defineres på tidspunktet for verdipapiriseringen og deretter ved behov, alt etter verdipapiriseringens art,
- f) gir umiddelbar tilgang til alle andre relevante opplysninger som er nødvendige for at AIF-forvalteren skal kunne oppfylle kravene fastsatt i artikkel 53,
- g) opplyser om nivået av deres tilbakeholdte netto økonomiske interesse som nevnt i artikkel 51, samt andre forhold som kan undergrave opprettholdelsen av minstekravet til netto økonomisk interesse som nevnt i samme artikkel.

Artikkel 53

Kvalitative krav til AIF-forvaltere som er eksponert for verdipapiriseringer

1. Før AIF-forvalterne blir eksponert mot kredittrisiko ved verdipapirisering på vegne av et

eller flere AIF-er og deretter ved behov, skal de for hver av verdipapiriseringssposisjonene kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av posisjonene og har gjennomført formelle retningslinjer og framgangsmåter som står i et rimelig forhold til risikoprofilen til det berørte AIF-ets investeringer i verdipapiriserte posisjoner, for å analysere og registrere

- a) opplysninger som er gitt i henhold til artikkel 51 av initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner for å angi den netto økonomiske interesse de løpende opprettholder i verdipapiriseringen,
  - b) risikoegenskapene ved hver enkelt verdipapiriseringssposisjon,
  - c) risikoegenskapene ved verdipapiriseringssposisjonens underliggende eksponeringer,
  - d) omdømmet og tapserfaringene ved tidligere verdipapiriseringer hos initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner i de relevante underliggende eksponeringsklassene i verdipapiriseringssposisjonen,
  - e) de initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjonenes eller deres agents eller rådgiveres erklæringer og opplysninger om sine aktsomhetsvurderinger av de verdipapiriserte eksponeringene og om relevant av kvaliteten av sikkerheten for de verdipapiriserte eksponeringene,
  - f) dersom det er relevant, de metoder og begreper som vurderingen av sikkerheten for de verdipapiriserte eksponeringene er basert på, og de retningslinjene som den initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjonen har innført for å sikre den sakkyndiges uavhengighet,
  - g) alle strukturelle kjennetegn ved verdipapiriseringen som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatet for institusjonens verdipapiriseringssposisjon, for eksempel avtalefestede prioritetsordninger og utløsningsgrenser knyttet til slike ordninger, kredittforbedringer, likviditetsforbedringer, markedsverdiutløsningsterskler og handelsspesifikke definisjoner av mislighold.
2. Dersom en AIF-forvalter har påtatt seg eksponering mot en vesentlig del av kredittrisikoen ved en verdipapirisering på vegne av et eller flere AIF-er, skal den regelmessig utføre hensiktsmessige krisesimuleringer i forhold til deres verdipapiriseringssposisjoner i samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav d) i 2011/61/EU. Krisesimuleringen skal stå i forhold til

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

arten av, størrelsen på og kompleksiteten ved verdipapiriseringssposisjonenes iboende risiko.

AIF-forvalterne skal innføre formelle framgangsmåter for overvåking i tråd med prinsippene fastsatt i artikkel 15 i direktiv 2011/61/EU som står i forhold til det berørte AIF-ets risikoprofil i forhold til kredittrisikoen for en verdipapiriseringssposisjon, for løpende og ved behov å overvåke opplysningene om utviklingen i de underliggende eksponeringene for deres verdipapiriseringssposisjoner. Slike opplysninger skal omfatte (dersom det er relevant for den berørte type verdipapirisering, og ikke begrenset til de typer opplysninger som er angitt her) eksponeringstype, prosentandel lån som ikke er betalt mer enn 30, 60 og 90 dager etter forfall, misligholdsrater, forskuddsbetalingsrater, oppsagte lån, type sikkerhet og utnyttelsesgrad, frekvensfordeling av kredittvurderinger eller andre målinger av kredittverdigheten for de underliggende eksponeringene, bransjemessig og geografisk diversifisering og frekvensfordeling av forholdet lån/verdi med intervallbredder som gjør det lettere å foreta en hensiktsmessig følsomhetsanalyse. Dersom de underliggende eksponeringene selv er verdipapiriseringssposisjoner, skal AIF-forvalterne ikke bare ha opplysningene fastsatt i dette ledd om de underliggende verdipapiriseringstransjone, for eksempel utsteders navn og kredittkvalitet, men også om egenskapene ved og resultatutviklingen for de underliggende gruppene for disse verdipapiriseringstransjone.

AIF-forvalterne skal anvende samme analysestandarder på andeler i og emisjonsgarantier ved verdipapirisering som kjøpes fra tredjemand.

3. Med henblikk på hensiktsmessig risiko- og likviditetsstyring skal AIF-forvaltere som påtar seg eksponering mot kredittrisikoen ved en verdipapirisering på vegne av et eller flere AIF-er, på tilfredsstillende måte påvise, måle, overvåke, styre, kontrollere og rapportere de risikoer som oppstår på grunn av avvik mellom aktiva og passiva i det berørte AIF-et, konsentrasjonsrisiko eller investeringsrisiko som følger av disse instrumenter. AIF-forvalteren skal sikre at risikoprofilen for slike verdipapiriseringssposisjoner står i forhold til det berørte AIF-ets størrelse, overordnede porteføljestruktur og investeringsstrategier og -mål som fastsatt i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, prospekt og tilbudsdokumenter.

4. I tråd med kravene fastsatt i artikkel 18 i direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne sikre et hensiktsmessig nivå på internrapporteringen til den øverste ledelsen slik at den øverste ledelsen er fullt kjent med eventuelle vesentlige og faktiske eksponeringer mot verdipapiriseringer, og at risikoene som følge av disse eksponeringene håndteres på en hensiktsmessig måte.
5. AIF-forvalterne skal ta med hensiktsmessige opplysninger om sine eksponeringer mot kredittrisiko ved verdipapirisering og deres framgangsmåter for risikohåndtering på dette området i rapportene og opplysningene som skal legges fram i samsvar med artikkel 22, 23 og 24 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 54

Korrigerende tiltak

1. AIF-forvaltere som etter å ha påtatt seg eksponering mot en verdipapirisering oppdager at beregningen av den tilbakeholdte interessen og opplysningene som er gitt i den anledning, ikke oppfylte kravene i denne forordning, skal treffe de korrigerende tiltak som best tjener investorene i det berørte AIF-et.
2. AIF-forvalterne skal treffe de korrigerende tiltak som best tjener investorene i det berørte AIF-et, dersom den tilbakeholdte interessen på noe tidspunkt etter at eksponeringen ble inngått, faller under 5 % og dette ikke skyldes den naturlige betalingsordningen for transaksjonen.

Artikkel 55

Unntaksklausul

Artikkel 51–54 får anvendelse på nye verdipapiriseringer utstedt 1. januar 2011 eller senere. Artikkel 51–54 får etter 31. desember 2014 anvendelse på eksisterende verdipapiriseringer dersom nye underliggende eksponeringer har kommet til eller er blitt erstattet etter nevnte dato.

Artikkel 56

Fortolkning

Dersom det ikke foreligger noen bestemt fortolkning fra ESMA eller felleskomiteen for europeiske tilsynsmyndigheter, skal bestemmelsene i dette avsnitt tolkes i tråd med de tilsvarende bestemmelsene i direktiv 2006/48/EF og retningslinjene til artikkel 122a i kapitalkravdirektivet av 31.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

desember 2010⁹ utstedt av Den europeiske banktilsynskomiteé, med senere endringer.

Avsnitt 6

Organisatoriske krav – allmenne prinsipper

(artikkel 12 og 18 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 57

Alminnelige krav

1. AIF-forvalterne skal

- a) innføre, gjennomføre og opprettholde framgangsmåter for beslutningstaking og en organisasjonsstruktur som klart og på en dokumentert måte fastsetter rapporteringslinjer og fordeler funksjoner og ansvarsområder,
- b) sikre at deres berørte personer er kjent med de framgangsmåter som må følges for at de skal kunne ivareta sitt ansvar på en tilfredsstillende måte,
- c) innføre, gjennomføre og opprettholde tilstrekkelige internkontrollordninger som er utformet for å sikre samsvar med beslutninger og framgangsmåter på alle nivåer hos AIF-forvalteren,
- d) innføre, gjennomføre og opprettholde effektiv internrapportering og formidling av opplysninger på alle berørte nivåer hos AIF-forvalteren og effektiv utveksling av opplysninger med eventuelle berørte tredjemenn,
- e) opprettholde en tilstrekkelig og ordnet dokumentasjon av sin virksomhet og interne organisering.

AIF-forvalterne skal ta hensyn til sin virksomhets art, størrelse og kompleksitet og arten og omfanget av de tjenester og aktiviteter de utfører innenfor rammen av sin virksomhet.

2. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og opprettholde systemer og framgangsmåter som er tilstrekkelige til å sikre sikkerhet, pålitelighet og fortrolig behandling av opplysninger, samtidig som det tas hensyn til vedkommende opplysningers art.
3. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og opprettholde en hensiktsmessig beredskapsplan for å sikre, i tilfelle avbrudd i forvalterens

systemer og framgangsmåter, at viktige data og funksjoner ivaretas og tjenester og virksomhet opprettholdes, eventuelt dersom dette ikke er mulig, at slike data og funksjoner snarest gjenopprettes, og at forvalterens tjenester og virksomhet snarest gjenopptas.

4. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og opprettholde regnskapsprinsipper og -praksis og verdsettingsregler som setter dem i stand til, etter anmodning fra vedkommende myndighet, å framlegge for vedkommende myndighet i rett tid finansielle rapporter som gir et pålitelig bilde av deres finansielle stilling, og som er i samsvar med alle gjeldende regnskapsstandarder og regler.
5. AIF-forvalterne skal gjennomføre hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter for å sikre at investorene underrettes tilstrekkelig utførlig om AIF-ets innløsningspolitikk før de investerer i AIF-et og i tilfelle vesentlige endringer.
6. AIF-forvalterne skal overvåke og regelmessig vurdere sine systemers tilstrekkelighet og effektivitet, sine internkontrollordninger og andre tiltak fastsatt i samsvar med nr. 1–5, og treffe egnede tiltak for å rette opp eventuelle mangler.

Artikkel 58

Elektronisk databehandling

1. AIF-forvalterne skal treffe egnede tiltak for å innføre hensiktsmessige elektroniske systemer slik at alle ordrer om porteføljetransaksjoner og tegningsordrer eller eventuelt innløsningsordrer kan registreres i rett tid og på rett måte.
2. AIF-forvalterne skal sikre et høyt sikkerhetsnivå ved elektronisk databehandling og registrerte opplysningers integritet og fortrolighet.

Artikkel 59

Regnskapspraksis

1. AIF-forvalterne skal sikre at regnskapsprinsipper og -praksis i henhold til artikkel 57 nr. 4 anvendes for å beskytte investorene. Regnskapene skal føres slik at alle AIF-ets aktiva og passiva til enhver tid kan identifiseres direkte. Dersom et AIF har flere investeringsavdelinger, skal det føres atskilte regnskaper for dem.
2. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og opprettholde regnskapsprinsipper og -praksis som gjør det mulig å foreta en nøyaktig beregning av netto andelsverdi for hvert AIF på

⁹ Den europeiske banktilsynskomiteé, retningslinjer til artikkel 122a i kapitalkravdirektivet av 31. desember 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

grunnlag av gjeldende regnskapsstandarder og -regler.

Artikkel 60

Kontroll ved styringsorganet, den øverste ledelsen og tilsynsfunksjonen

1. Ved fordelingen av funksjoner internt skal AIF-forvalterne sørge for at styringsorganet, den øverste ledelsen og tilsynsfunksjonen, der slik finnes, har ansvar for at AIF-forvalteren oppfyller sine forpliktelser i henhold til direktiv 2011/61/EU.
2. En AIF-forvalter skal sikre at dens øverste ledelse
  - a) har ansvar for gjennomføringen av de generelle investeringsretningslinjene for hvert forvaltet AIF, som er definert i fondsreglene, stiftelsesdokumentene, prospektet eller tilbudsdokumentene, alt etter som,
  - b) overvåker godkjenningen av investeringsstrategier for hvert forvaltet AIF,
  - c) har ansvar for å sikre at retningslinjene og framgangsmåten for verdsetting i samsvar med artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU er innført og gjennomført,
  - d) har ansvar for å sikre at AIF-forvalteren har en fast, effektiv samsvarskontrollfunksjon, også dersom denne funksjonen utøves av tredjemann,
  - e) sikrer og regelmessig kontrollerer at de generelle investeringsretningslinjene, investeringsstrategiene og risikogrensene for hvert forvaltet AIF gjennomføres korrekt og effektivt og etterleves, også dersom risikohåndteringsfunksjonen utøves av tredjemann,
  - f) regelmessig godkjenner og kontrollerer at de interne framgangsmåtene for investeringsbeslutninger for hvert forvaltet AIF er hensiktsmessige, for å sikre at beslutningene er i samsvar med de godkjente investeringsstrategiene,
  - g) godkjenner og regelmessig kontrollerer risikohåndteringsstrategiene og de ordninger, prosesser og metoder som anvendes for å gjennomføre denne strategien, herunder risikobegrensningssystemet for hvert AIF den forvalter,
  - h) har ansvar for å fastsette og gjennomføre en godtgjøringspolitikk i tråd med vedlegg II til direktiv 2011/61/EU.
3. En AIF-forvalter skal også sørge for at dens øverste ledelse og ved behov dens styringsorgan eller tilsynsfunksjon

- a) vurderer og regelmessig kontrollerer om strategiene, ordningene og framgangsmåtene som innføres for å oppfylle forpliktelsene fastsatt i direktiv 2011/61/EF, er effektive,
  - b) treffer egnede tiltak for å rette opp eventuelle mangler.
4. En AIF-forvalter skal sikre at dens øverste ledelse regelmessig og minst hvert år mottar skriftlige rapporter om samsvar, internkontroll og risikohåndtering, som særlig skal angi om hensiktsmessige korrigerende tiltak er truffet i tilfelle av eventuelle mangler.
  5. En AIF-forvalter skal sikre at dens øverste ledelse regelmessig mottar rapporter om gjennomføringen av investeringsstrategiene og de interne framgangsmåtene for investeringsbeslutninger som er nevnt i nr. 2 bokstav b)–e).
  6. En AIF-forvalter skal sikre at styringsorganet eller eventuelt tilsynsfunksjonen regelmessig mottar skriftlige rapporter om sakene nevnt i nr. 4.

Artikkel 61

Permanent samsvarskontrollfunksjon

1. AIF-forvalterne skal innføre, gjennomføre og opprettholde hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter for å oppdage enhver risiko for at AIF-forvalteren ikke skal kunne overholde sine forpliktelser i henhold til direktiv 2011/61/EU, samt tilknyttede risikoer, og innføre hensiktsmessige tiltak og framgangsmåter for å gjøre slik risiko så liten som mulig og for å sette vedkommende myndigheter i stand til å utøve sin myndighet i henhold til nevnte direktiv.

AIF-forvalteren skal ta hensyn til sin virksomhets art, størrelse og kompleksitet og arten og omfanget av de tjenester og aktiviteter den utfører innenfor rammen av sin virksomhet.
2. AIF-forvalteren skal innføre og opprettholde en permanent, effektiv samsvarskontrollfunksjon som opptrer uavhengig, og som har følgende ansvarsområder:
  - a) overvåking og regelmessig vurdering av om de tiltak og framgangsmåter som er fastsatt i samsvar med nr. 1 og de tiltak som treffes for å rette opp eventuelle mangler med hensyn til AIF-forvalterens oppfyllelse av sine forpliktelser, er tilstrekkelige og effektive,
  - b) gi råd til berørte personer med ansvar for å utføre tjenester og virksomhet og bistå dem

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

i oppfyllelsen av AIF-forvalterens forpliktelser i henhold til direktiv 2011/61/EU.

3. For at samsvarskontrollfunksjonen nevnt i nr. 2 skal kunne ivareta sitt ansvar på en korrekt og uavhengig måte, skal AIF-forvalteren sikre at
  - a) samsvarskontrollfunksjonen har den myndighet, de ressurser og den sakkunnskap som er nødvendig, og tilgang til alle relevante opplysninger,
  - b) en leder for samsvarskontrollfunksjonen utnevnes og har ansvar for samsvarskontrollfunksjonen og for at det regelmessig og minst årlig rapporteres til den øverste ledelsen om samsvar, med særlig angivelse av om hensiktsmessige korrigerende tiltak er truffet i tilfelle av eventuelle mangler,
  - c) personer i samsvarskontrollfunksjonen ikke er involvert i utførelsen av de tjenester eller den virksomhet de overvåker,
  - d) metoden for å fastsette godtgjøringen til en leder for samsvarskontrollfunksjonen og andre personer i samsvarskontrollfunksjonen ikke påvirker deres objektivitet og heller ikke vil kunne gjøre det.

Det skal imidlertid ikke kreves at AIF-forvalteren skal overholde første ledd bokstav c) eller d) dersom den kan vise til at i betraktning av arten av, størrelsen på og kompleksiteten ved dens virksomhet samt arten og omfanget av dens tjenester og virksomhet, er kravet ikke forholdsmessig, og at foretakets samsvarskontrollfunksjon fortsatt er effektiv.

Artikkel 62

Permanent internrevisjonsfunksjon

1. AIF-forvalterne skal, der dette er hensiktsmessig og forholdsmessig i betraktning av deres virksomhets art, størrelse og kompleksitet og arten og omfanget av den kollektive portefølje-forvaltning de utfører, innføre og opprettholde en internrevisjonsfunksjon som er atskilt fra og uavhengig av AIF-forvalterens andre funksjoner og annen virksomhet.
2. Internkontrollfunksjonen nevnt i nr. 1 skal
  - a) innføre, gjennomføre og opprettholde en revisjonsplan og evaluere egnetheten og effektiviteten av AIF-forvalterens systemer, internkontrollordninger og tiltak,
  - b) gi anbefalinger på grunnlag av resultatene av arbeidet utført i samsvar med bokstav a),
  - c) kontrollere at anbefalingene i bokstav b) følges,
  - d) rapportere internrevisjonssaker.

Artikkel 63

Personlige transaksjoner

1. Dersom en berørt person deltar i aktiviteter som vil kunne føre til en interessekonflikt, eller som har tilgang til innsideinformasjon i henhold til artikkel 1 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmissbruk)¹⁰ eller til andre fortrolige opplysninger om et AIF eller transaksjoner med eller for et AIF, skal AIF-forvalteren innføre, gjennomføre og opprettholde hensiktsmessige tiltak for å hindre slike berørte personer i å
  - a) gjennomføre en personlig transaksjon i finansielle instrumenter eller andre aktiva som minst oppfyller ett av følgende kriterier:
    - i) transaksjonen omfattes av artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2003/6/EF,
    - ii) transaksjonen innebærer misbruk eller utilbørlig bruk av fortrolige opplysninger,
    - iii) transaksjonen er eller vil med sannsynlighet kunne være uforenlig med en av AIF-forvalterens plikter i henhold til direktiv 2011/61/EU,
  - b) råde eller tilskynde en annen person, annet enn innenfor rammen av sin ansettelse eller tjenesteavtale, til å gjennomføre en personlig transaksjon som nevnt i bokstav a) i) og ii), eller som på annen måte vil være misbruk av opplysninger om ordrer som ennå ikke er utført,
  - c) framlegge for noen annen person, annet enn innenfor rammen av sin ansettelse eller tjenesteavtale, og uten at det berører artikkel 3 bokstav a) i direktiv 2003/6/EF, noen opplysning eller uttalelse dersom den berørte person vet, eller med rimelighet burde vite, at denne andre personen på grunn av disse opplysningene vil eller sannsynligvis vil
    - i) gjennomføre en personlig transaksjon som nevnt i bokstav a) i) og ii) i finansielle instrumenter eller andre aktiva, eller som på annen måte vil være misbruk av opplysninger om ordrer som ennå ikke er utført,
    - ii) råde eller tilskynde en annen person til å gjennomføre en slik personlig transaksjon.

¹⁰ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal særlig være utformet for å sikre at
  - a) enhver berørt person er kjent med restriksjonene for personlige transaksjoner nevnt i nr. 1 og med de tiltak som er fastsatt av AIF-forvalteren med hensyn til personlige transaksjoner og opplysninger om disse, i samsvar med nr. 1,
  - b) AIF-forvalteren blir omgående underrettet om eventuelle personlige transaksjoner som en berørt person som omfattes av nr. 1 gjennomfører, enten ved en melding om transaksjonen eller på andre måter som gjør at AIF-forvalteren kan identifisere slike transaksjoner,
  - c) det oppbevares en registrering av den personlige transaksjonen som AIF-forvalteren er gitt melding om eller som foretaket identifiserer, herunder eventuell godkjenning av eller forbud mot en slik transaksjon.

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal AIF-forvalteren, når visse av dennes oppgaver utføres av tredjemann, sikre at enheten som utfører oppgaven, fører et register over personlige transaksjoner som enhver berørt person deltar i, og på anmodning umiddelbart framlegger opplysningene for AIF-forvalteren.
3. Nummer 1 og 2 får ikke anvendelse på personlige transaksjoner
  - a) som er gjennomført som en skjønnsmessig porteføljeforvaltningstjeneste der det i forbindelse med transaksjonen ikke har vært noen forutgående kontakt mellom porteføljeforvalteren og den berørte person eller en annen person for hvis regning transaksjonen gjennomføres,
  - b) i investeringsforetak eller AIF-er som er underlagt tilsyn i henhold til lovgivningen i en medlemsstat som krever et tilsvarende nivå av risikospredning av foretakets aktiva, forutsatt at verken den berørte person eller noen annen person for hvis regning transaksjonene gjennomføres, deltar i ledelsen av foretaket.
4. Ved anvendelse av nr. 1 skal personlig transaksjon også omfatte en transaksjon i et finansielt instrument eller annet aktiva som er utført av eller på vegne av
  - a) en berørt person,
  - b) enhver person som den berørte person er i familie med, eller som den berørte person har nære forbindelser med,
  - c) en person hvis forhold til den berørte person er slik at den berørte person har en direkte eller indirekte vesentlig interesse i

utfallet av handelen, annet enn i form av et gebyr eller en provisjon for gjennomføringen av handelen.

Artikkel 64

Registrering av porteføljetransaksjoner

1. AIF-forvalterne skal, for hver porteføljetransaksjon knyttet til AIF-er som de forvalter, omgående registrere tilstrekkelige opplysninger til at det er mulig å rekonstruere de nærmere opplysninger om ordren og transaksjonen som er gjennomført, eller om avtalen.
2. Når det gjelder porteføljetransaksjoner på en handelsplass, skal registreringene nevnt i nr. 1 inneholde følgende opplysninger:
  - a) navn eller betegnelse på AIF-et og på den personen som opptrer på AIF-ets vegne,
  - b) aktivaet,
  - c) mengden, om relevant,
  - d) typen ordre eller transaksjon,
  - e) pris,
  - f) for ordrer, dato og nøyaktig klokkeslett for overføringen av ordren, og navn eller annen betegnelse på personen ordren ble overført til, og for transaksjoner, dato og nøyaktig klokkeslett for beslutningen om å handle og for gjennomføringen av transaksjonen,
  - g) eventuelt navn på personen som overfører ordren eller gjennomfører transaksjonen,
  - h) eventuelt årsakene til at en ordre trekkes tilbake,
  - i) for transaksjoner som er gjennomført, motpart og handelsplass.
3. Når det gjelder porteføljetransaksjoner som AIF-et gjennomfører utenfor en handelsplass, skal de registrerte opplysningene nevnt i nr. 1 omfatte følgende:
  - a) navn eller annen betegnelse på AIF-et,
  - b) de juridiske eller andre dokumenter som danner grunnlaget for porteføljetransaksjonen, herunder særlig avtalen slik den er gjennomført,
  - c) prisen.
4. Ved anvendelse av nr. 2 og 3 menes med handelsplass et foretak som systematisk trer inn kundens ordre som nevnt i artikkel 4 punkt 1 nr. 7 i direktiv 2004/39/EF, et regulert marked som nevnt i artikkel 4 punkt 1 nr. 14 i nevnte direktiv, et multilateralt handelssystem som nevnt i artikkel 4 punkt 1 nr. 15 i nevnte direktiv, en markedspleier som nevnt i artikkel 4 punkt 1 nr. 8 i nevnte direktiv eller en annen enhet som tilfører likviditet, eventuelt en enhet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

som i en tredjestat utøver en tilsvarende funksjon som noen av disse.

Artikkel 65

Registrering av ordrer om tegning og innløsning

1. AIF-forvalterne skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at mottatte ordrer om tegning og eventuelt innløsning i forbindelse med AIF-er samles og registreres uten unødig opphold etter mottak.
2. Registeret skal omfatte opplysninger om
  - a) det berørte AIF-et,
  - b) personen som har gitt eller overført ordren,
  - c) personen som har mottatt ordren,
  - d) dato og klokkeslett for ordren,
  - e) betalingsvilkår og betalingsmåte,
  - f) type ordre,
  - g) dato for gjennomføring av ordren,
  - h) antallet aksjer eller andeler som er tegnet eller innløst, eller tilsvarende beløp som er tegnet eller innløst,
  - i) tegnings- eller eventuelt innløsningspris per andel eller aksje eller om det er relevant, forpliktet og innbetalt kapital,
  - j) andelenes eller aksjenes samlede tegnings- eller innløsningsverdi,
  - k) ordrens bruttoverdi, tegningsgebyrer inkludert, eller nettobeløp etter fradrag av innløsningsgebyr.

Opplysningene nevnt i bokstav i), j) og k) skal registreres så snart de foreligger.

Artikkel 66

Registreringskrav

1. AIF-forvalterens skal sikre at alle registreringer som kreves i henhold til artikkel 64 og 65, oppbevares i minst fem år.

Vedkommende myndigheter kan imidlertid kreve at AIF-forvalterne oppbevarer noen av eller alle disse registreringene i lengre tid, alt etter aktivaets eller porteføljetransaksjonens art, dersom dette er nødvendig for at de skal kunne utøve sine tilsynsfunksjoner i henhold til direktiv 2011/61/EU.

2. Ved utløpet av en AIF-forvalters godkjenning skal registrene oppbevares minst ut resten av femårsperioden nevnt i nr. 1. Vedkommende myndigheter kan kreve at de oppbevares i lengre tid enn dette.

Dersom AIF-forvalteren overfører sitt ansvar i forbindelse med AIF-et til en annen AIF-forvalter, skal den sørge for at registrene nevnt i nr. 1 er tilgjengelige for nevnte AIF-forvalter.

3. Registrene skal oppbevares på et medium som tillater lagring av opplysninger på en måte som er tilgjengelig som framtidig referanse for vedkommende myndigheter, og i en slik form og på en slik måte at
  - a) vedkommende myndighet raskt kan få tilgang til dem og kan rekonstruere alle viktige trinn i behandlingen av hver enkelt porteføljetransaksjon,
  - b) det er mulig på en enkel måte å slå fast om det er foretatt eventuelle rettelser eller andre endringer, og få tilgang til innholdet i registrene slik de var før rettelserne eller endringene ble foretatt,
  - c) ingen annen manipulering eller endring er mulig.

Avsnitt 7

Verdsetting

(artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 67

Retningslinjer og framgangsmåter for verdsetting av AIF-ets aktiva

1. AIF-forvalterne skal for hvert AIF de forvalter, innføre, opprettholde, gjennomføre og revidere skriftlige retningslinjer og framgangsmåter som sikrer en verdsettingsprosess som er forsvarlig, åpen, omfattende og forsvarlig dokumentert. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal dekke alle vesentlige sider ved verdsettingsprosessen for det berørte AIF og framgangsmåtene og kontrollene i den anledning.

Uten at det berører kravene i nasjonal lovgivning og AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter, skal AIF-forvalteren sikre at verdsettingsmetodene som benyttes for de AIF-er den forvalter, er rimelige, hensiktsmessige og åpne. Retningslinjene for verdsetting skal fastsette de verdsettingsmetoder som skal brukes for hver type aktiva som AIF-et kan investere i, i henhold til nasjonal lovgivning og AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter. AIF-forvalteren skal ikke investere i en gitt type aktiva første gang før det er fastsatt en eller flere hensiktsmessige verdsettingsmetoder for den gitte typen aktiva.

Retningslinjene og framgangsmåtene der verdsettingsmetodene fastsettes, skal inneholde inndata, modeller og utvelgingskriterier for kildene for prisfastsettelse og markedsdata. Så sant det er mulig og hensiktsmessig, skal

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

prisene innhentes fra uavhengige kilder. Ved utvelgelse av metoder skal det foretas en vurdering av tilgjengelige relevante metoder som tar hensyn til deres følsomhet for endringer i variabler og hvordan bestemte strategier bestemmer den relative verdien til porteføljens aktiva.

2. Retningslinjene for verdsetting skal fastsette forpliktelser, roller og ansvarsområder for alle parter som deltar i verdsettingen, herunder den øverste ledelsen hos AIF-forvalteren. Framgangsmåtene skal gjenspeile organisasjonsstrukturen slik den er fastsatt i retningslinjene for verdsetting.

Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal minst beskrive

- a) hvilken kompetanse og uavhengighet personalet som faktisk utfører verdsettingen av aktivaene, skal ha,
  - b) AIF-ets særlige investeringsstrategier og de aktiva AIF-et kan investere i,
  - c) kontrollene som anvendes på utvalget av inndata, kilder og metoder som benyttes til verdsettingen,
  - d) hvilke opptrappingstiltak som skal iverksettes for å utligne forskjeller i verdsettingen av aktiva,
  - e) verdsettingen av eventuelle justeringer knyttet til posisjonenes størrelse eller likviditet eller til endringer i markedsf forhold, dersom det er relevant,
  - f) hensiktsmessig tidspunkt for å avslutte regnskapet med henblikk på verdsetting,
  - g) hvor ofte det er hensiktsmessig å foreta en vurdering av aktivaene.
3. Dersom det er utpekt en ekstern sakkyndig, skal det i retningslinjene og framgangsmåten for verdsetting fastsettes en prosess for utveksling av informasjon mellom AIF-forvalteren og den eksterne sakkyndige for å sikre utveksling av alle nødvendige opplysninger som kreves for å utføre verdsettingsoppgaven.

Retningslinjene og framgangsmåten for verdsetting skal sikre at AIF-forvalteren utfører innledende og periodiske aktsomhetsvurderinger av tredjemenn som utpekes til å yte verdsettingstjenester.

4. Dersom verdsettingen utføres av AIF-forvalteren selv, skal retningslinjene inneholde en beskrivelse av de beskyttelsestiltak som er innført for å sikre funksjonell uavhengighet for verdsettingsoppgaven i samsvar med artikkel 19 nr. 4 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU. Beskyttelsestiltakene skal omfatte tiltak for å forhindre eller begrense utilbørlig innflytelse

over den måten en person utfører verdsettingsoppgavene på.

Artikkel 68

Bruk av modeller for verdsetting av aktiva

1. Dersom det brukes en modell for å verdsette aktiva i et AIF, skal retningslinjene og framgangsmåten for verdsetting inneholde en beskrivelse av og en begrunnelse for modellen og hovedtrekkene ved den. Grunnene til at modellen ble valgt, underliggende data, forutsetningene modellen bygger på og begrunnelsen for å bruke disse, og den modellbaserte verdsettingens begrensninger skal dokumenteres på hensiktsmessig vis.
2. Retningslinjene og framgangsmåten for verdsetting skal sikre at enhver modell valideres før bruk av en person som har tilstrekkelig sakkunnskap, men som ikke har deltatt i utarbeidelsen av modellen. Valideringsprosessen skal dokumenteres på hensiktsmessig vis.
3. Modellen skal på forhånd godkjennes av den øverste ledelsen hos AIF-forvalteren. Dersom modellen brukes av en AIF-forvalter som selv utfører verdsettingsfunksjonen, skal godkjenningen fra den øverste ledelsen ikke påvirke vedkommende myndighets rett til å kreve i henhold til artikkel 19 nr. 9 i direktiv 2011/61/EU at modellen skal kontrolleres av en ekstern sakkyndig eller revisor.

Artikkel 69

Ensartet anvendelse av retningslinjer og framgangsmåter for verdsetting

1. AIF-forvalteren skal sikre ensartet anvendelse av retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting og de utpekte verdsettingsmetodene.
2. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting og de utpekte verdsettingsmetodene skal anvendes på alle aktiva i AIF-et og skal ta hensyn til investeringsstrategi, type aktiva og eventuelt det forhold at det er flere eksterne sakkyndige.
3. Dersom det ikke kreves noen ajourføring, skal retningslinjene og framgangsmåtene anvendes konsekvent over tid, og verdsettingskilder og -regler skal være uendret.
4. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting og de utpekte verdsettingsmetodene skal anvendes konsekvent på alle AIF-er som forvaltes av en og samme AIF-forvalter, og skal ta hensyn til investeringsstrategi, type

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

aktiva og eventuelt det forhold at det er flere eksterne sakkyndige.

Artikkel 70

Periodisk gjennomgåelse av retningslinjer og framgangsmåter for verdsetting

1. Retningslinjene for verdsetting skal fastsette at retningslinjene og framgangsmåtene skal gjennomgås regelmessig; det samme gjelder metodene for verdsetting. Gjennomgåelsen skal utføres minst en gang i året og alltid før AIF-et begynner med en ny investeringsstrategi eller en ny type aktiva som ikke omfattes av gjeldende retningslinjer for verdsetting.
2. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal beskrive hvordan og under hvilke omstendigheter retningslinjene for verdsetting, herunder en metode, bør endres. Anbefalinger om endring av retningslinjer og framgangsmåter skal rettes til den øverste ledelsen, som skal gjennomgå og godkjenne alle endringer.
3. Risikohåndteringsfunksjonen nevnt i artikkel 38 skal gjennomgå og om nødvendig yte hensiktsmessig støtte med hensyn til retningslinjene og framgangsmåtene som vedtas med henblikk på verdsetting av aktiva.

Artikkel 71

Kontroll av verdien av enkeltaktiva

1. AIF-forvalteren skal sikre at alle AIF-ets aktiva er korrekt verdsatt til virkelig verdi. AIF-forvalteren skal for hver type aktiva dokumentere hvordan den har kommet fram til om det enkelte aktiva er korrekt verdsatt til sin virkelige verdi. AIF-forvalteren skal til enhver tid være i stand til å vise at porteføljene i de AIF-er den forvalter, er korrekt verdsatt.
2. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal fastsette en prosess for å kontrollere verdien av de enkelte aktiva dersom det foreligger en vesentlig risiko for feil i verdsettingen, for eksempel i følgende tilfeller:
  - a) verdsettingen er basert på priser bare fra en enkelt motpart eller megler,
  - b) verdsettingen er basert på illikvide markedskurser,
  - c) verdsettingen er påvirket av parter som er tilknyttet AIF-forvalteren,
  - d) verdsettingen påvirkes av andre enheter som kan ha en finansiell interesse i AIF-ets resultater,

- e) verdsettingen er basert på priser angitt av den motpart som et instrument kommer fra, særlig der motparten også finansierer AIF-ets posisjon i instrumentet,
  - f) verdsettingen er påvirket av en eller flere personer hos AIF-forvalteren.
3. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal inneholde en beskrivelse av prosessen for kontroll, herunder en tilstrekkelig og hensiktsmessig vurdering av de enkelte verdiers rimelighet. Rimelighetsvurderingen skal baseres på om det foreligger en hensiktsmessig grad av objektivitet. Kontrollene skal minst omfatte følgende:
    - a) kontroll av verdier ved en sammenligning mellom motparters priser og mellom priser over tid,
    - b) validering av verdier ved en sammenligning mellom realisererte priser og nylig balanseførte verdier,
    - c) vurdering av vurderingskildens omdømme, konsekvens og kvalitet,
    - d) sammenligning med verdier generert av tredjemann,
    - e) undersøkelse og dokumentering av unntak,
    - f) identifikasjon og undersøkelse av eventuelle forskjeller som synes uvanlige eller varierer sammenlignet med det verdsettingskriterium som er fastsatt for den aktuelle typen aktiva,
    - g) prøving med henblikk på ikke-ajourførte priser og forutsatte parametere,
    - h) sammenligning med priser på eventuelle tilknyttede aktiva eller deres sikringer,
    - i) kontroll av de inndata som brukes i modellbasert prisfastsettelse, særlig inndata som modellens pris framviser en særlig følsomhet for.
  4. Retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting skal omfatte hensiktsmessige opptrappingstiltak for å håndtere forskjeller og andre problemer ved verdsettingen av aktiva.

Artikkel 72

Beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje

1. AIF-forvalteren skal sikre at netto andelsverdi per andel eller aksje for hvert AIF den forvalter, beregnes ved hver emisjon, tegning, innløsning eller mortifikasjon, men minst en gang i året.
2. AIF-forvalteren skal sikre at retningslinjene og metodene for beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje i sin helhet er dokumen-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tert. Retningslinjene og metodene for beregning og anvendelsen av dem skal regelmessig kontrolleres av AIF-forvalteren, og dokumentasjonen skal endres i samsvar med dette.

3. AIF-forvalteren skal sikre at det er innført korrigerende framgangsmåter for det tilfelle at netto andelsverdi er feil beregnet.
4. AIF-forvalteren skal sikre at antallet andeler eller aksjer som utstedes, kontrolleres regelmessig og minst like ofte som prisen på andelen eller aksjen beregnes.

Artikkel 73

Yrkesmessige garantier

1. Eksterne sakkyndige skal på anmodning legge fram yrkesmessige garantier for å vise sin evne til å utføre verdsettingsfunksjonen. Yrkesmessige garantier fra eksterne sakkyndige skal legges fram skriftlig.
2. De yrkesmessige garantiene skal bekrefte de kvalifikasjoner og den kompetanse den sakkyndige har som setter vedkommende i stand til å utføre verdsettingen på en forsvarlig og uavhengig måte, og skal minst inneholde bevis på
  - a) tilstrekkelige personalressurser og tekniske ressurser,
  - b) tilstrekkelige framgangsmåter for å sikre en forsvarlig og uavhengig verdsetting,
  - c) tilstrekkelig kunnskap om og forståelse av AIF-ets investeringsstrategi og de aktiva den eksterne sakkyndige er utpekt til å verdsette,
  - d) tilstrekkelig godt omdømme og tilstrekkelig erfaring med verdsetting.
3. Dersom den eksterne sakkyndige er underlagt yrkesmessig registreringsplikt hos vedkommende myndighet eller en annen enhet i den stat der den sakkyndige er etablert, skal de yrkesmessige garantiene inneholde navnet på myndigheten eller enheten, med kontaktopplysninger. De yrkesmessige garantiene skal klart angi hvilke lover eller forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel den eksterne sakkyndige er underlagt.

Artikkel 74

Verdsettsingshyppighet for aktiva i AIF-er av åpen type

1. Finansielle instrumenter i AIF-er av åpen type skal verdsettes hver gang netto andelsverdi per andel eller aksje beregnes i henhold til artikkel 72 nr. 1.

2. Andre aktiva i AIF-er av åpen type skal verdsettes minst en gang i året samt hver gang det foreligger bevis for at den sist fastsatte verdi ikke lenger er rimelig eller korrekt.

Avsnitt 8

Utkontraktering av AIF-forvalterens funksjoner

(artikkel 20 nr. 1, 2, 4 og 5 i direktiv 2011/61/EF)

Artikkel 75

Alminnelige prinsipper

AIF-forvaltere som utkontrakterer utførelsen av en eller flere funksjoner på deres vegne, skal særlig overholde følgende alminnelige prinsipper:

- a) utkontrakteringsstrukturen skal ikke gjøre det mulig for AIF-forvalteren å omgå sine forpliktelser eller sitt ansvar,
- b) AIF-forvalterens forpliktelser overfor AIF-et og dets investorer skal ikke endres som følge av utkontrakteringen,
- c) vilkårene som AIF-forvalteren må oppfylle for å bli godkjent og drive virksomhet i samsvar med direktiv 2011/61/EU, blir ikke undergravd,
- d) avtalen om utkontraktering skal inngås skriftlig mellom AIF-forvalteren og oppdragstakeren,
- e) AIF-forvalteren skal sikre at oppdragstakeren utfører alle utkontrakterte funksjoner effektivt og i samsvar med gjeldende lover og regelverksbaserte krav, og skal innføre metoder og framgangsmåter med henblikk på løpende kontroll av de tjenester oppdragstakeren yter. AIF-forvalteren skal treffe hensiktsmessige tiltak dersom det viser seg at oppdragstakeren ikke kan utføre funksjonene effektivt eller i samsvar med gjeldende lover og regelverksbaserte krav,
- f) AIF-forvalteren skal overvåke de utkontrakterte funksjonene effektivt og håndtere risikoene forbundet med utkontrakteringen. For dette formål skal AIF-forvalteren til enhver tid ha den nødvendige sakkunnskap og de nødvendige ressurser for å overvåke de utkontrakterte funksjonene. AIF-forvalteren skal i avtalen fastsette sin rett til informasjon, inspeksjon, adgang og tilgang samt retten til å instruere og overvåke oppdragstakeren. AIF-forvalteren skal også sikre at oppdragstakeren overvåker utførelsen av de utkontrakterte funksjonene korrekt og håndterer risikoene forbundet med utkontrakteringen på hensiktsmessig måte,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- g) AIF-forvalteren skal sikre at kontinuiteten i og kvaliteten på de utkontrakterte funksjonene eller den utkontrakterte utøvelsen av funksjoner opprettholdes også om utkontraktingen avsluttes, enten ved å overføre de utkontrakterte funksjonene eller den utkontrakterte utøvelsen av funksjonene til en annen tredjemann eller ved selv å utføre dem,
  - h) AIF-forvalterens og oppdragstakerens respektive rettigheter og forpliktelser skal være klart fordelt og fastsatt i avtalen. AIF-forvalteren skal i avtalen særlig sikre sin instruksjonsrett og sin rett til å si opp avtalen, sin rett til informasjon, til inspeksjoner og til tilgang til regnskaper og lokaler. Avtalen skal sikre at underkontrakting kan finne sted bare med AIF-forvalterens samtykke,
  - i) når det gjelder porteføljeforvaltning, skal utkontrakting skje i samsvar med AIF-ets investeringsretningslinjer. Oppdragstakeren skal instrueres av AIF-forvalteren om hvordan investeringsretningslinjene skal gjennomføres, og AIF-forvalteren skal løpende overvåke om oppdragstakeren overholder dem,
  - j) AIF-forvalteren skal sikre at oppdragstakeren underretter AIF-forvalteren om enhver utvikling som kan ha en vesentlig innvirkning på oppdragstakerens evne til å utføre de utkontrakterte funksjonene effektivt og i samsvar med gjeldende lover og regelverksbaserte krav,
  - k) AIF-forvalteren skal sikre at oppdragstakeren verner eventuelle fortrolige opplysninger om AIF-forvalteren, AIF-et som berøres av utkontraktingen samt investorene i samme AIF,
  - l) AIF-forvalteren skal sikre at oppdragstakeren innfører, gjennomfører og opprettholder en beredskapsplan for gjenoppretting etter ulykker og periodisk kontroll av kapasiteten for gjenoppretting, som skal ta hensyn til de typene funksjoner som er utkontraktert.
- b) kostnadsbesparelser,
  - c) oppdragstakerens sakkunnskap innen administrasjon eller bestemte markeder eller investeringer,
  - d) oppdragstakerens tilgang til globale handelsmuligheter.
2. På anmodning fra vedkommende myndigheter skal AIF-forvalteren legge fram ytterligere forklaringer og dokumenter som viser at hele utkontraktingsstrukturen er objektivt begrunnet.

Artikkel 77

Kjennetegn ved oppdragstakeren

1. Oppdragstakeren skal ha tilstrekkelige ressurser og tilstrekkelig personale med den kompetanse, kunnskap og sakkunnskap som er nødvendig for å kunne ivareta på en tilfredsstillende måte de oppgaver som er blitt utkontraktert til den, og ha en hensiktsmessig organisasjonsstruktur som støtter utførelsen av de utkontrakterte oppgavene.
2. Personer som skal utøve de funksjoner som AIF-forvalteren har utkontraktert, skal ha tilstrekkelig erfaring, hensiktsmessig teoretisk kunnskap og praktisk erfaring med de berørte funksjoner. Deres faglige opplæring og de funksjoner de tidligere har utøvd, skal være relevante for virksomheten.
3. De personer som faktisk skal utøve oppdragstakerens virksomhet, skal ikke anses å ha tilstrekkelig god vandel dersom det er registrert negative forhold med hensyn til deres gode vandel eller korrekte utførelse av de utkontrakterte oppgavene eller det foreligger andre relevante opplysninger som er relevante for deres omdømme. Med negative forhold menes blant annet straffbare forhold, rettergang eller administrative sanksjoner som er relevante for utførelsen av de utkontrakterte oppgavene. Det skal legges særlig vekt på lovbrudd i forbindelse med finansiell virksomhet, herunder blant annet manglende overholdelse av forpliktelser med hensyn til forebygging av hvitvasking av penger, uærlighet, bedrageri og økonomisk kriminalitet, konkurs og insolvens. Med andre relevante opplysninger menes også opplysninger som tyder på at vedkommende ikke er pålitelig eller ærlig.

Artikkel 76

Objektiv begrunnelse for utkontraktingen

1. AIF-forvalteren skal gi vedkommende myndigheter en detaljert beskrivelse, forklaring og dokumentasjon på de objektive grunnene for utkontraktingen. Ved vurderingen av om hele utkontraktingsstrukturen er objektivt begrunnet i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU, skal følgende kriterier legges til grunn:
  - a) optimalisering av forretningsfunksjoner og -prosesser,

Dersom oppdragstakeren er regulert med hensyn til sine tjenester i Unionen, skal kriteriene nevnt i første ledd anses å være oppfylt dersom den berørte tilsynsmyndighet har undersøkt kriteriet

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

vedrørende «godandel» innenfor rammen av framgangsmåtene for godkjenning, med mindre det finnes bevis for det motsatte.

Artikkel 78

Utkontraktering av portefølje- eller risikohåndtering

1. Denne artikkel kommer til anvendelse dersom utkontrakteringen gjelder porteføljeforvaltning eller risikohåndtering.
2. Følgende enheter skal anses å være godkjent eller registrert for kapitalforvaltning og skal være underlagt tilsyn i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU:
  - a) forvaltningsselskaper med godkjenning i henhold til direktiv 2009/65/EF,
  - b) verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2004/39/EF til å utføre porteføljeforvaltning,
  - c) kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF til å utføre porteføljeforvaltning i henhold til direktiv 2004/39/EF,
  - d) eksterne AIF-forvaltere med godkjenning i henhold til direktiv 2011/61/EU,
  - e) enheter fra tredjestater, som er godkjent eller registrert for kapitalforvaltning og faktisk er underlagt tilsyn av en vedkommende myndighet i disse stater.
3. Dersom utkontrakteringen skjer til et foretak i en tredjestat, skal følgende vilkår oppfylles i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU:
  - a) det skal foreligge en skriftlig avtale mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene for det foretak utkontraktering skjer til,
  - b) når det gjelder det foretaket utkontrakteringen skjer til, skal avtalen nevnt i bokstav a) gi vedkommende myndigheter mulighet til å
    - i) på anmodning innhente de relevante opplysninger de trenger for å utføre sine tilsynsoppgaver i henhold til direktiv 2011/61/EU,
    - ii) få tilgang til dokumenter som oppbevares i tredjestaten og som er relevante for utførelsen av deres tilsynsoppgaver,
    - iii) utføre inspeksjoner på stedet hos det foretak som funksjoner er utkontraktert til. De praktiske framgangsmåtene for inspeksjoner på stedet skal være nærmere beskrevet i den skriftlige avtalen,
    - iv) snarest mulig få de opplysninger som trengs fra tilsynsmyndigheten for å

kunne undersøke åpenbare brudd på bestemmelsene i direktiv 2011/61/EU eller dets gjennomføringstiltak,

- v) samarbeide om håndheving i samsvar med nasjonalt og internasjonalt regelverk som får anvendelse på tilsynsmyndigheten i tredjestaten og vedkommende myndigheter i EU ved brudd på bestemmelsene i direktiv 2011/61/EU eller dets gjennomføringstiltak samt relevant nasjonal lovgivning.

Artikkel 79

Effektivt tilsyn

Utkontrakteringen skal anses å være til hinder for effektivt tilsyn med AIF-forvalteren i følgende tilfeller:

- a) dersom AIF-forvalteren, dens revisorer og vedkommende myndigheter ikke har faktisk tilgang til opplysninger om de utkontrakterte funksjonene og til oppdragstakerens lokaler, eller dersom vedkommende myndigheter ikke er i stand til å utøve slik tilgangsrett,
- b) dersom oppdragstakeren ikke samarbeider med AIF-forvalterens vedkommende myndigheter når det gjelder de utkontrakterte funksjonene,
- c) dersom AIF-forvalteren på anmodning fra vedkommende myndigheter ikke stiller til rådighet alle de opplysninger myndighetene trenger for å kunne føre tilsyn med hvorvidt utførelsen av de utkontrakterte funksjonene er i samsvar med kravene i direktiv 2011/61/EU eller dets gjennomføringstiltak.

Artikkel 80

Interessekonflikter

1. I samsvar med artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal kriteriene for å vurdere hvorvidt en utkontraktering er i strid med interessene til AIF-forvalteren eller AIF-ets investorer, minst omfatte følgende:
  - a) dersom AIF-forvalteren og oppdragstakeren er medlemmer av samme konsern eller har et annet avtalemessig forhold, i hvilken utstrekning oppdragstakeren kontrollerer AIF-forvalteren eller har mulighet til å øve innflytelse på dennes handlinger,
  - b) dersom oppdragstakeren og en investor i det berørte AIF-et er medlemmer av samme konsern eller har et annet avtalemessig forhold, i hvilken utstrekning investoren kontrollerer oppdragstakeren eller

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

har mulighet til å øve innflytelse på dennes handlinger,

- c) sannsynligheten for at oppdragstakeren vil få en finansiell gevinst eller unngå et finansielt tap på AIF-ets eller dets investorers bekostning,
  - d) sannsynligheten for at oppdragstakeren har en interesse i utfallet av en tjeneste eller en virksomhet som utføres for AIF-forvalteren eller AIF-et,
  - e) sannsynligheten for at oppdragstakeren tilskyndes, av finansielle eller andre grunner, til å favorisere interessen til en annen kunde framfor interessene til AIF-et eller investorer i AIF-et,
  - f) sannsynligheten for at oppdragstakeren mottar eller kommer til å motta en tilskyndelse fra en annen person enn AIF-forvalteren i tilknytning til kollektiv porteføljevaltning som utøves for AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter, i form av penger, varer eller tjenester, utenom standardprovisjonen eller gebyret for vedkommende tjeneste.
2. Porteføljevaltnings- eller risikohåndteringsfunksjonen kan anses som funksjonelt og hierarkisk atskilt fra andre oppgaver som potensielt kan komme i konflikt med disse, bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
    - a) personer som deltar i porteføljevaltningsoppgaver, deltar ikke i utførelsen av oppgaver som potensielt kan komme i konflikt med disse, som kontrolloppgaver,
    - b) personer som deltar i risikohåndteringsoppgaver, deltar ikke i utførelsen av oppgaver som potensielt kan komme i konflikt med disse, som operative oppgaver,
    - c) personer som deltar i risikohåndteringsfunksjoner, er ikke underlagt tilsyn av dem som har ansvar for utførelsen av operative oppgaver,
    - d) atskillelsen er sikret gjennom hele oppdragstakerens hierarkiske struktur og helt opp til styringsorganet, og gjennomgås av oppdragstakerens styringsorgan og tilsynsfunksjon, der slik finnes.
  3. Potensielle interessekonflikter skal anses som tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og meddelt AIF-ets investorer bare i følgende tilfeller:
    - a) AIF-forvalteren sikrer at oppdragstakeren har truffet alle rimelige tiltak for å identifisere, håndtere og overvåke potensielle interessekonflikter som kan oppstå mellom denne og AIF-forvalteren, AIF-et eller AIF-

ets investorer. AIF-forvalteren skal sikre at oppdragstakeren har innført framgangsmåtene som kreves i henhold til artikkel 31–34,

- b) AIF-forvalteren sikrer at oppdragstakeren opplyser AIF-forvalteren om eventuelle interessekonflikter og de framgangsmåter og tiltak den skal treffe for å håndtere slike interessekonflikter, og AIF-forvalteren skal i sin tur opplyse AIF-et og AIF-ets investorer om dem i samsvar med artikkel 36.

Artikkel 81

Samtykke til og underretning om underkontraktering

1. En underkontraktering skal tre i kraft når AIF-forvalteren har gitt sitt skriftlige samtykke til den.

Et generelt samtykke gitt på forhånd av AIF-forvalteren skal ikke anses som samtykke i henhold til artikkel 20 nr. 4 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU.

2. I henhold til artikkel 20 nr. 4 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal underretningen inneholde nærmere opplysninger om oppdragstakeren, navnet på vedkommende myndighet der underoppdragstakeren er godkjent eller registrert, de utkontrakterte funksjonene, de AIF-er som berøres av underkontrakteringen, en kopi av AIF-forvalterens skriftlige samtykke samt planlagt dato for underkontrakteringens ikrafttredelse.

Artikkel 82

Postkasseselskaper og AIF-forvaltere som ikke lenger anses å forvalte et AIF

1. En AIF-forvalter skal anses som et postkasseselskap og skal ikke lenger anses som forvalter av AIF-et dersom minst én av følgende situasjoner oppstår:
  - a) AIF-forvalteren har ikke lenger den nødvendige sakkunnskap og de nødvendige ressurser for å overvåke de utkontrakterte funksjonene effektivt og håndtere risikoene forbundet med utkontrakteringen,
  - b) AIF-forvalteren har ikke lenger beslutningsmyndighet på sentrale områder som hører under den øverste ledelsens ansvar, eller har ikke lenger myndighet til å ivareta oppgaver som hører under den øverste ledelsen, særlig oppgaver forbundet med gjennomføringen av de generelle invest-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ringsretningslinjene og investeringsstrategiene.

- c) AIF-forvalteren taper sin avtalefestede rett til å undersøke, inspisere, ha tilgang til og instruere sine oppdragstakere, eller utøvelsen av disse rettighetene i praksis blir umulig,
  - d) AIF-forvalteren utkontrakterer utøvelsen av investeringsforvaltningsfunksjoner i en slik grad at de med stor margin overskrider de investeringsforvaltningsfunksjoner som AIF-forvalteren selv utøver. Ved vurdering av utkontrakteringens omfang skal vedkommende myndigheter vurdere hele utkontrakteringsstrukturen og ikke bare ta i betraktning de aktiva hvis forvaltning er utkontraktert, men også følgende kvalitative kriterier:
    - i) de typene aktiva som AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne er investert i, samt den betydning aktivaene hvis forvaltning er utkontraktert, har for AIF-ets risiko- og avkastningsprofil,
    - ii) den betydning aktivaene utkontrakteringen gjelder, har for oppnåelsen av AIF-ets investeringsmål,
    - iii) den geografiske og sektorielle spredningen av AIF-ets investeringer,
    - iv) AIF-ets risikoprofil,
    - v) typen investeringsstrategier som benyttes av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne,
    - vi) typen oppgaver som er utkontraktert i forhold til de som er beholdt, og
    - vii) sammensetningen av oppdragstakere og deres underoppdragstakere, deres geografiske virksomhetsområde og foretaksstruktur, herunder om utkontrakteringen skjer til en enhet som tilhører samme konsern som AIF-forvalteren.
2. Kommisjonen skal overvåke anvendelsen av denne artikkel i lys av markedsutviklingen. Kommisjonen skal gjennomgå situasjonen etter to år og skal om nødvendig treffe hensiktsmessige tiltak for å angi nærmere vilkårene for når AIF-forvalteren skal anses å ha utkontraktert sine funksjoner i en slik grad at den blir et postkasseselskap og ikke lenger kan anses å være AIF-ets forvalter.
  3. ESMA kan utstede retningslinjer for å sikre ensartet vurdering av utkontrakteringsstrukturen i hele Unionen.

Kapittel IV

Depotmottaker

Avsnitt 1

Opplysninger som skal inngå i skriftlige avtaler

(artikkel 21 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 83

Avtalevilkår

1. Det skal utarbeides en avtale om utpeking av depotmottaker i henhold til artikkel 21 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU mellom depotmottakeren på den ene side og AIF-forvalteren og/eller AIF-et på den annen, som skal inneholde minst følgende opplysninger:
  - a) en beskrivelse av de tjenester depotmottakeren skal yte og de framgangsmåter som skal vedtas for hver type aktiva AIF-et kan investere i, og som deretter skal overlates til depotmottakeren,
  - b) en beskrivelse av hvordan oppbevarings- og tilsynsfunksjonene skal utføres avhengig av type aktiva og de geografiske områder AIF-et planlegger å investere i. Når det gjelder depotoppgavene, skal beskrivelsen inneholde lister over land samt framgangsmåter for å legge til og/eller fjerne land fra listen. Disse opplysningene skal være i samsvar med opplysningene fastsatt i AIF-ets regler, stiftelsesdokumenter og tilbudsdokumenter med hensyn til hvilke aktiva AIF-et kan investere i,
  - c) en erklæring om at depotmottakerens ansvar ikke skal berøres av en eventuell utkontraktering av dens depotfunksjoner med mindre den selv har fraskrevet seg ansvaret i henhold til artikkel 21 nr. 13 eller 14 i direktiv 2011/61/EU,
  - d) avtalens gyldighetstid og vilkårene for endring og heving av avtalen, herunder de situasjoner som kan føre til heving av avtalen, opplysninger om framgangsmåten for heving samt eventuelt framgangsmåtene som depotmottakeren skal følge for å oversende alle relevante opplysninger til sin etterfølger,
  - e) den fortrolighetsplikt som gjelder for partene i samsvar med relevante lover og forskrifter. Denne plikten skal ikke være til hinder for vedkommende myndigheters rett til tilgang til relevante dokumenter og opplysninger,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- f) en beskrivelse av de midler og framgangsmåter som depotmottakeren skal benytte for å oversende alle de opplysninger som AIF-forvalteren eller AIF-et trenger for å kunne utføre sine oppgaver, herunder utøve eventuelle rettigheter knyttet til aktiva, og for at AIF-forvalteren og AIF-et skal få en nøyaktig oversikt i god tid over AIF-ets regnskaper,
  - g) en beskrivelse av de midler og framgangsmåter som AIF-forvalteren eller AIF-et skal benytte for å oversende alle relevante opplysninger eller sikre at depotmottakeren har tilgang til alle de opplysninger den trenger for å kunne utføre sine oppgaver, herunder framgangsmåtene for å sikre at depotmottakeren vil motta opplysninger fra andre parter AIF-et eller AIF-forvalteren har utpekt,
  - h) opplysninger om hvorvidt depotmottakeren eller en tredjemann som oppbevaringsfunksjonene er utkontraktert til i samsvar med artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, har anledning til å gjenbruke aktiva den er betrodd, samt eventuelle vilkår knyttet til slik gjenbruk,
  - i) en beskrivelse av de framgangsmåter som skal følges når en endring av AIF-ets regler, stiftelsesdokumenter eller tilbudsdokumenter vurderes, med angivelse av de situasjoner der depotmottakeren skal underrettes, eller der depotmottakerens forutgående samtykke kreves for å gjennomføre endringen,
  - j) alle nødvendige opplysninger som må utveksles mellom AIF-et, AIF-forvalteren eller tredjemann som handler på vegne av AIF-et eller AIF-forvalteren på den ene side, og depotmottakeren på den annen side, i forbindelse med salg, tegning, innløsning, utstedelse, mortifikasjon og gjenkjøp av andeler eller aksjer i AIF-et,
  - k) alle nødvendige opplysninger som må utveksles mellom AIF-et, AIF-forvalteren eller tredjemann som handler på vegne av AIF-et eller AIF-forvalteren og depotmottakeren i forbindelse med utførelsen av depotmottakerens tilsyns- og kontrolloppgaver,
  - l) dersom avtalepartene planlegger å utpeke en tredjemann for ivareta deler av deres respektive oppgaver, en forpliktelse til regelmessig å legge fram opplysninger om den tredjemann som er utpekt, og på anmodning opplysninger om de kriterier som ble lagt til grunn for utvelgelsen av den berørte tredjemann og de tiltak som skal treffes for å overvåke de oppgaver som den utpekte tredjemann utfører,
  - m) opplysninger om avtalepartenes oppgaver og ansvarsområder når det gjelder forpliktelsene knyttet til forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme,
  - n) opplysninger om alle kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn eller i navnet til den AIF-forvalter som handler på AIF-ets vegne, og framgangsmåter for å sikre at depotmottakeren vil bli underrettet om enhver ny konto som åpnes i AIF-ets navn eller i AIF-forvalterens navn på AIF-ets vegne,
  - o) opplysninger om depotmottakerens framgangsmåter for opptrapping av tiltak, herunder identifikasjon av de personer depotmottakeren skal kontakte i AIF-et og/eller hos AIF-forvalteren dersom den innleder en slik framgangsmåte,
  - p) en forpliktelse fra depotmottakeren til å underrette AIF-forvalteren når den blir klar over at atskillelsen av aktiva ikke er eller ikke lenger er tilstrekkelig til å beskytte mot insolvens hos tredjemann som oppbevaringsfunksjoner i en bestemt jurisdiksjon er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU,
  - q) de framgangsmåter som skal sikre at depotmottakeren, for å kunne utføre sine oppgaver, kan undersøke AIF-forvalterens og/eller AIF-ets virksomhet og vurdere kvaliteten på de opplysninger som overføres, herunder ved å ha tilgang til AIF-ets og/eller AIF-forvalterens regnskaper eller ved besøk på stedet,
  - r) de framgangsmåter som skal sikre at AIF-forvalteren og/eller AIF-et kan vurdere hvordan depotmottakeren har utført sine avtalefestede forpliktelser.
2. De nærmere opplysninger om midlene og framgangsmåtene fastsatt i bokstav a)–r) skal fastsettes i avtalen om utpeking av depotmottakeren og i eventuelle senere endringer av avtalen.
  3. Avtalen om utpeking av depotmottakeren og i eventuelle senere endringer av avtalen nevnt i nr. 2, skal inngås skriftlig.
  4. Partene kan avtale elektronisk overføring av alle eller deler av opplysningene som skal utveksles dem imellom, forutsatt at opplysningene registreres på forsvarlig vis.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

5. Med mindre annet er fastsatt i nasjonal lovgivning, skal det ikke være noen plikt til å inngå en særlig skriftlig avtale for hvert AIF; det skal være mulig for AIF-forvalteren og depotmottakeren å inngå en rammeavtale som angir de AIF-er som forvaltes av nevnte AIF-forvalter, og som omfattes av avtalen.
6. Den nasjonale lovgivning som avtalen om utpeking av depotmottakeren og eventuelle senere avtaler er underlagt, skal angis.

Avsnitt 2

Alminnelige kriterier for vurdering av tilsynsregler og tilsyn med depotmottakere i tredjestater

(artikkel 21 nr. 6 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 84

Kriterier for vurdering av tilsynsregler og tilsyn med depotmottakere i tredjestater

I henhold til artikkel 21 nr. 6 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal følgende kriterier legges til grunn ved vurdering av om en depotmottaker i en tredjestat er underlagt tilsynsregler og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt:

- a) depotmottakeren er underlagt godkjenning og løpende tilsyn av en offentlig vedkommende myndighet med tilstrekkelige ressurser til å utføre sine oppgaver,
- b) lovgivningen i tredjestaten fastsetter kriterier for godkjenning som depotmottaker som har samme virkning som kriteriene fastsatt for utøvelse av virksomhet som kredittinstitusjon eller verdipapirforetak i Unionen,
- c) kapitalkravene som gjelder for depotmottakeren i tredjestaten har samme virkning som kapitalkravene som gjelder i Unionen, avhengig av om depotmottakeren er av samme art som en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak i Unionen,
- d) vilkårene fastsatt for utøvelse av virksomhet som depotmottaker i tredjestaten har samme virkning som vilkårene fastsatt for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak i Unionen, avhengig av depotmottakerens art,
- e) kravene til utførelse av de særlige oppgaver som depotmottaker for AIF-er fastsatt i lovgivningen i tredjestaten har samme virkning som kravene fastsatt i artikkel 21 nr. 7–15 i direktiv 2011/61/EU og dets gjennomføringstiltak og relevant nasjonal lovgivning,

- f) lovgivningen i tredjestaten inneholder tilstrekkelig avskrekkende håndhevingstiltak for det tilfelle at depotmottakeren ikke oppfyller kravene og vilkårene nevnt i bokstav a)–e).

Avsnitt 3

Depotmottakerens funksjoner og aktsomhets- og atskilleelsesplikt

(artikkel 21 nr. 7–9 og artikkel 21 nr. 11 bokstav c) og d) iii) i direktiv 2011/61/EF)

Artikkel 85

Overvåking av likvide midler – alminnelige krav

1. Dersom en kassekonto innehas eller åpnes i AIF-ets navn eller i navnet til den AIF-forvalter som handler på AIF-ets vegne, eller i depotmottakerens navn på AIF-ets vegne, hos en av enhetene nevnt i artikkel 21 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, skal AIF-forvalteren sikre at depotmottakeren når den påbegynner sin virksomhet og løpende får alle relevante opplysninger som den trenger for å oppfylle sine forpliktelser.
2. For å få tilgang til alle opplysninger vedrørende AIF-ets kassekontoer og få en klar oversikt over alle AIF-ets kontantstrømmer skal depotmottakeren minst
  - a) underrettes, når den utpekes, om alle eksisterende kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn eller i AIF-forvalterens navn på AIF-ets vegne,
  - b) underrettes om enhver ny kassekonto som AIF-et eller AIF-forvalteren åpner på AIF-ets vegne,
  - c) få alle opplysninger vedrørende kassekontoer som er åpnet hos tredjemann, direkte fra tredjemann.

Artikkel 86

Overvåking av AIF-ets kontantstrømmer

Depotmottakeren skal sikre effektiv og forsvarlig overvåking av AIF-ets kontantstrømmer, og den skal særlig minst

- a) sikre at alle AIF-ets likvide midler bokføres på kontoer som er åpnet hos enheter nevnt i artikkel 18 nr. 1 bokstav a), b) og c) i direktiv 2006/73/EF på relevante markeder der kassekontoer kreves for AIF-ets virksomhet, og som er underlagt tilsynsregler og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt og er i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 16 i direktiv 2006/73/EF,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) gjennomføre effektive og forsvarlige framgangsmåter for å avstemme alle kontantstrømbevegelser og utføre slike avstemminger daglig, eller dersom kontantstrømbevegelser er uvanlige, når de finner sted,
- c) gjennomføre hensiktsmessige framgangsmåter for ved slutten av hver bankdag å kunne identifisere vesentlige kontantstrømmer, særlig slike som kan være uforenlige med AIF-ets virksomhet,
- d) regelmessig kontrollere at framgangsmåtene er hensiktsmessige, herunder ved å foreta en full gjennomgåelse av avstemmingsprosessen minst en gang i året og ved å sikre at kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn eller i navnet til den AIF-forvalter som handler på AIF-ets vegne, eller i depotmottakerens navn på AIF-ets vegne,
- e) løpende overvåke resultatene av de avstemminger og tiltak som er iverksatt som følge av eventuelle avvik som påvises ved framgangsmåtene for avstemming, og underrette AIF-forvalteren dersom et avvik ikke er blitt rettet uten unødig opphold, og underrette vedkommende myndigheter dersom situasjonen ikke kan avklares og/eller avhjelpes,
- f) kontrollere samsvaret mellom egne registre over kontantposisjoner og AIF-forvalterens registre. AIF-forvalteren skal sikre at alle instruksjoner og opplysninger vedrørende en kassekonto som er åpnet hos tredjemann, sendes til depotmottakeren slik at denne blir i stand til å utføre sine egne avstemminger.

Artikkel 87

Forpliktelser med hensyn til tegning

AIF-forvalteren skal sikre at depotmottakeren ved slutten av hver bankdag underrettes om betalinger fra eller på vegne av investorer ved tegning av andeler eller aksjer i AIF-et når AIF-forvalteren, AIF-et eller tredjemann som handler på AIF-ets vegne, for eksempel en overføringsagent, mottar slike betalinger eller en ordre fra en investor. AIF-forvalteren skal sikre at depotmottakeren mottar all annen relevant informasjon som depotmottakeren trenger for å sikre at betalingene deretter bokføres på kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn, i AIF-forvalterens navn på AIF-ets vegne eller i depotmottakerens navn i samsvar med bestemmelsene i artikkel 21 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 88

Finansielle instrumenter som skal oppbevares i depot

1. Finansielle instrumenter som tilhører et AIF eller en AIF-forvalter på AIF-ets vegne, og som ikke fysisk kan leveres til depotmottakeren, skal omfattes av depotmottakerens depotoppgaver dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) de er omsettelige verdipapirer, herunder slike som inneholder innebygde derivater i henhold til artikkel 51 nr. 3 siste ledd i direktiv 2009/65/EF og artikkel 10 i kommisjonsdirektiv 2007/16/EF¹¹, pengemarkedsinstrumenter eller andeler i foretak for kollektiv investering,
  - b) de kan registreres eller innehas på en konto direkte eller indirekte i depotmottakerens navn.
2. Finansielle instrumenter som i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning utelukkende er registrert i AIF-ets navn hos utstederen eller dennes agent, som et registreringskontor eller en overføringsagent, skal ikke oppbevares i depot.
3. Finansielle instrumenter som tilhører AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne, og som kan leveres fysisk til depotmottakeren, skal alltid omfattes av depotmottakerens depotoppgaver.

Artikkel 89

Oppbevaringsoppgaver med hensyn til aktiva som oppbevares i depot

1. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 8 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU med hensyn til finansielle instrumenter som skal oppbevares i depot, skal depotmottakeren minst sikre at
  - a) de finansielle instrumentene er behørig registrert i samsvar med artikkel 21 nr. 8 bokstav a) ii) i direktiv 2011/61/EU,
  - b) registre og separate regnskaper føres på en måte som sikrer at de er nøyaktige, og særlig at de stemmer med de finansielle instrumenter og likvide midler som innehas for AIF-ene,
  - c) det gjennomføres regelmessig avstemminger mellom depotmottakerens interne regnskaper og registre og regnskapene og registrene til den tredjemann som oppbe-

¹¹ EUT L 79 av 20.3.2007, s. 11.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- varingsoppgaver er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU,
- d) det utvises tilbørlig aktsomhet når det gjelder de finansielle instrumentene som oppbevares i depot, for å sikre en høy standard for vern av investorene,
  - e) alle relevante depotrisikoer i hele depotkjeden blir vurdert og overvåket, og at AIF-forvalteren underrettes om enhver vesentlig risiko som påvises,
  - f) det er innført tilstrekkelige organisatoriske ordninger for å gjøre risikoen for tap eller reduksjon av de finansielle instrumentene, eller av rettigheter i forbindelse med disse finansielle instrumentene, så liten som mulig i tilfelle av bedrageri, dårlig administrasjon, utilstrekkelig føring av registre eller uaktsomhet,
  - g) AIF-ets eiendomsrett eller eiendomsretten til AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, over aktivaene er verifisert.
2. En depotmottaker som har utkontraktert sine depotfunksjoner til en tredjemann i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, skal fortsatt være underlagt kravene i nr. 1 bokstav b)–e) i denne artikkel. Depotmottakeren skal også sikre at vedkommende tredjemann oppfyller kravene i nr. 1 bokstav b)–g) i denne artikkel og overholder plikten til å holde aktiva atskilt i henhold til artikkel 99.
3. En depotmottakers oppbevaringsoppgaver som nevnt i nr. 1 og 2, skal i tråd med gjennomlysningsmetoden komme til anvendelse på de underliggende aktiva som innehas av finansielle og/eller juridiske strukturer som kontrolleres direkte eller indirekte av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne.
- Kravet i første ledd gjelder ikke fond-i-fond- eller mottakerfond/tilføringsfond-strukturer (fond-i-ett-fond) dersom depotmottakeren for de underliggende fondene oppbevarer disse fonds aktiva i depot.
2. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 8 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren minst
    - a) ha tilgang uten unødig opphold til alle relevante opplysninger den trenger for å kunne utføre sine oppgaver med hensyn til kontroll av eiendomsrett og registrering, herunder relevante opplysninger som depotmottakeren skal motta fra tredjemann,
    - b) ha tilstrekkelige og pålitelige opplysninger til å forvise seg om at AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne har eiendomsretten til aktivaene,
    - c) føre et register over de aktiva den har forvissnet seg om eies av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. For å oppfylle denne forpliktelse skal depotmottakeren
      - i) i sitt register i AIF-ets navn føre opp de aktiva, herunder deres respektive nominelle beløp, som den har forvissnet seg om eies av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne,
      - ii) til enhver tid kunne legge fram en fullstendig, ajourført fortegnelse over AIF-ets aktiva, herunder deres respektive nominelle beløp.
- I henhold til nr. 2 bokstav c) ii) skal depotmottakeren sikre at det er innført framgangsmåter som sikrer at registrerte aktiva ikke kan overdras, overføres, byttes eller utleveres uten at depotmottakeren eller dens oppdragstaker er informert om transaksjonen, og depotmottakeren skal uten unødig opphold ha tilgang til dokumentasjon på hver transaksjon og posisjon fra den berørte tredjemann. AIF-forvalteren skal sikre at den berørte tredjemann uten unødig opphold gir depotmottakeren sertifikater eller annen dokumentasjon hver gang et aktiva kjøpes eller selges eller et foretak foretar handlinger som fører til utstedelse av finansielle instrumenter, og minst en gang i året.
3. Depotmottakeren skal i alle tilfeller sikre at AIF-forvalteren har innført og gjennomfører hensiktsmessige framgangsmåter for å kontrollere at de aktiva som er anskaffet av AIF-et den forvalter, er korrekt registrert i AIF-ets navn eller i AIF-forvalterens navn på AIF-ets vegne, og skal kontrollere at posisjonene i AIF-forvalterens registre er i samsvar med de aktiva depotmottakeren har forvissnet seg om eies av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne. AIF-forvalteren skal sikre at alle instruksjoner og relevante opplysninger vedrørende AIF-ets aktiva oversendes til depotmottakeren slik at denne blir i stand til å utføre sin

Artikkel 90

Oppbevaringsoppgaver med hensyn til kontroll av eiendomsrett og registrering

1. AIF-forvalteren sikre at depotmottakeren når den påbegynner sin virksomhet og løpende, får alle relevante opplysninger som den trenger for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 21 nr. 8 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, og skal sikre at depotmottakeren får alle relevante opplysninger av tredjemann.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

egen framgangsmåte for verifisering eller avstemming.

4. Depotmottakeren skal utarbeide og gjennomføre en framgangsmåte for opptrapping av tiltak som skal gjennomføres når uregelmessigheter oppdages, som særlig skal fastsette at AIF-forvalteren og vedkommende myndigheter skal underrettes om situasjonen dersom den ikke kan avklares og/eller bringes til opphør.
5. Oppbevaringsoppgavene nevnt i nr. 1–4 skal i tråd med gjennomlysningsmetoden komme til anvendelse på de underliggende aktiva som innehas av finansielle og/eller juridiske strukturer opprettet av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne for å investere i underliggende aktiva, og som kontrolleres direkte eller indirekte av AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne.

Kravet i første ledd gjelder ikke for fond-i-fond eller mottakerfond/tilføringsfond-strukturer (fond-i-ett-fond) dersom depotmottakeren for de underliggende fondene kontrollerer eiendomsretten til og ivaretar registreringsfunksjoner for disse fonds aktiva.

Artikkel 91

Rapporteringsplikt for primærmeglere

1. Dersom det er utpekt en primærmegler, skal AIF-forvalteren sikre at det fra utnevnellesdato foreligger en avtale som fastsetter at primærmegleren har plikt til å gi depotmottakeren tilgang til blant annet en erklæring på et varig medium som inneholder følgende opplysninger:
  - a) verdien ved slutten av hver bankdag av postene nevnt i nr. 3,
  - b) eventuelle andre opplysninger som er nødvendige for å sikre at AIF-ets depotmottaker har ajourførte, nøyaktige opplysninger om verdien på aktivaene hvis oppbevaring er utkontraktert i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU.
2. Erklæringen nevnt i nr. 1 skal gjøres tilgjengelig for AIF-ets depotmottaker senest på slutten av den bankdag den gjelder.
3. Postene nevnt i nr. 1 bokstav a) skal omfatte følgende:
  - a) samlet verdi av de aktiva primærmegleren innehar for AIF-et, dersom oppbevaringsfunksjoner er utkontraktert i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU. Verdien av hvert enkelt av følgende:
    - i) kontantlån til AIF-et og påløpte renter,

- ii) verdipapirer som AIF-et må levere tilbake under åpne korte posisjoner inngått på vegne av AIF-et,
- iii) løpende oppgjørsbeløp som skal betales av AIF-et i henhold til eventuelle terminkontrakter med løpende avregning,
- iv) kontantproveny av shortsalg som primærmegleren innehar for korte posisjoner inngått på vegne av AIF-et,
- v) kontantmargin som primærmegleren innehar for åpne terminkontrakter med løpende avregning inngått på vegne av AIF-et. Denne plikten kommer i tillegg til pliktene i henhold til artikkel 87 og 88,
- vi) markedsverdi av eksponeringer ved sluttid for eventuelle OTC-transaksjoner inngått på vegne av AIF-et,
- vii) AIF-ets totale antall sikrede forpliktelser mot primærmegleren, og
- viii) alle andre aktiva i tilknytning til AIF-et,
- b) verdien av andre aktiva nevnt i artikkel 21 nr. 8 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU som primærmegleren innehar som sikkerhet for sikrede transaksjoner inngått i henhold til en primærmegleravtale,
- c) verdien av de aktiva med hensyn til hvilke primærmegleren har utøvd bruksretten til AIF-ets aktiva,
- d) en liste over alle institusjoner der primærmegleren innehar eller kan inneha likvide midler fra AIF-et på en konto åpnet i AIF-ets navn eller i AIF-forvalterens navn på AIF-ets vegne i henhold til artikkel 21 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 92

Tilsynsoppgaver – alminnelige krav

1. På tidspunktet for utnevnelser skal depotmottakeren vurdere risikoene forbundet med arten av, omfanget av og kompleksiteten ved AIF-ets strategi og AIF-ets organisasjon for å kunne fastsette de framgangsmåter for tilsyn som er hensiktsmessige for AIF-et og aktivaene som det investerer i, og som så gjennomføres og anvendes. Disse framgangsmåtene skal ajourføres jevnlig.
2. Når depotmottakeren utfører sine tilsynsoppgaver i henhold til artikkel 21 nr. 9 i direktiv 2011/61/EU, skal den utføre etterkontroller og verifiseringer av prosesser og framgangsmåter som AIF-forvalteren, AIF-et eller en utpekt tredjemann har ansvar for. Depotmottakeren skal under alle omstendigheter sikre at det finnes en hensiktsmessig framgangs-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

måte for verifisering og avstemming som er gjennomført og anvendes og hyppig revideres. AIF-forvalteren skal sikre at alle instruksjoner vedrørende AIF-ets aktiva og drift sendes til depotmottakeren slik at depotmottakeren blir i stand til å utføre sin egen framgangsmåte for verifisering eller avstemming.

3. Depotmottakeren skal innføre en klar og omfattende framgangsmåte for opptrapping av tiltak for å håndtere eventuelle uregelmessigheter som oppdages innenfor rammen av dens tilsynsoppgaver; opplysninger om denne framgangsmåten skal gjøres tilgjengelig for depotmottakerens vedkommende myndigheter på anmodning.
4. AIF-forvalteren sikre at depotmottakeren når den påbegynner sin virksomhet og løpende, får alle relevante opplysninger som den trenger for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 21 nr. 9 i direktiv 2011/61/EU, herunder de opplysninger depotmottakeren skal motta fra tredjemann. AIF-forvalteren skal særlig sikre at depotmottakeren får tilgang til AIF-forvalterens regnskaper og kan avlegge AIF-forvalteren besøk i dens lokaler og hos eventuelle tjenesteytere AIF-et eller AIF-forvalteren har utpekt, for eksempel forvaltere eller eksterne sakkyndige, og kan granske rapporter og erklæringer om anerkjente eksterne sertifiseringer utferdiget av kvalifiserte uavhengige revisorer eller andre sakkyndige for å sikre at framgangsmåtene som er innført, er tilstrekkelige og relevante.

Artikkel 93

Forpliktelser med hensyn til tegning og innløsning

For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren oppfylle følgende krav:

- 1) Depotmottakeren skal sikre at AIF-et, AIF-forvalteren eller den utpekte enhet har innført, gjennomfører og anvender en hensiktsmessig og ensartet framgangsmåte for å
  - i) avstemme tegningsordrene mot tegningsbeløpene og antallet utstedte andeler eller aksjer mot tegningsbeløpene mottatt av AIF-et,
  - ii) avstemme innløsningsordrene mot utbetalte innløsningsbeløp og antall mortifiserte andeler eller aksjer mot innløsningsbeløp utbetalt av AIF-et,
  - iii) regelmessig kontrollere at framgangsmåten for avstemming er hensiktsmessig.

Ved anvendelse av i), ii) og iii) skal depotmottakeren særlig regelmessig kontrollere samsvaret mellom det samlede antall andeler eller aksjer i AIF-ets kontoer og det samlede antall utestående aksjer eller andeler som framkommer i AIF-ets register.

- 2) En depotmottaker skal sikre og regelmessig sjekke at framgangsmåtene for salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av aksjer eller andeler i AIF-et utføres i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, og kontrollere at disse framgangsmåtene gjennomføres på en effektiv måte.
- 3) Hyppigheten av depotmottakerens kontroller skal være tilpasset hyppigheten for tegninger og innløsninger.

Artikkel 94

Forpliktelser med hensyn til verdsetting av aksjer/andeler

1. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren
  - a) løpende kontrollere at hensiktsmessige og ensartede framgangsmåter er innført og anvendes med henblikk på verdsettingen av AIF-ets aktiva i samsvar med artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og dets gjennomføringstiltak og med AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter, og
  - b) sikre at retningslinjene og framgangsmåtene for verdsetting blir effektivt gjennomført og regelmessig gjennomgått.
2. Depotmottakerens framgangsmåter skal gjennomføres med en hyppighet som er i samsvar med hyppigheten i AIF-ets retningslinjer for verdsetting som definert i artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og dets gjennomføringstiltak.
3. Dersom depotmottakeren anser at beregningen av verdien av aksjene eller andelene i AIF-et ikke er utført i samsvar med gjeldende lovgivning, AIF-ets regler eller artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU, skal den underrette AIF-forvalteren og/eller AIF-et og sikre at det raskt treffes korrigerende tiltak for å ivareta interessene til AIF-ets investorer.
4. Dersom en ekstern sakkyndig er utpekt for å foreta verdsettingen, skal depotmottakeren kontrollere at utnevnelsen av den eksterne sakkyndige er i henhold til artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU og dets gjennomføringstiltak.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 95

Forpliktelser med hensyn til utførelse av AIF-forvalterens instruks

For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren minst

- a) utarbeide og gjennomføre hensiktsmessige framgangsmåter for å kontrollere at AIF-et og AIF-forvalteren overholder gjeldende lover og forskrifter og AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter. Depotmottakeren skal særlig kontrollere at AIF-et overholder investeringsbegrensningene og grensene for finansiell giring fastsatt i AIF-ets tilbudsdokumenter. Disse framgangsmåtene skal stå i et rimelig forhold til AIF-ets art, størrelse og kompleksitet,
- b) utarbeide og gjennomføre en framgangsmåte for opptrapping av tiltak dersom AIF-et overskrider en av grensene eller begrensningene nevnt i bokstav a).

Artikkel 96

Forpliktelser med hensyn til rask gjennomføring av transaksjoner

1. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren utarbeide en framgangsmåte for å oppdage eventuelle situasjoner der vederlag for transaksjoner som berører aktiva som tilhører AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne, ikke remitteres til AIF-et innen vanlige frister, og skal i så tilfelle underrette AIF-forvalteren om dette, og dersom situasjonen ikke blir rettet opp, kreve at de finansielle instrumentene blir tilbakelevert fra motparten der det er mulig.
2. Dersom transaksjonene ikke finner sted på et regulert marked, skal de vanlige fristene vurderes ut fra vilkårene for transaksjonene (OTC-derivatkontrakter eller investeringer i fast eiendom eller i privateide selskaper).

Artikkel 97

Oppgaver med hensyn til fordeling av AIF-ets inntekter

1. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 9 bokstav e) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren
  - a) sikre at beregningen av nettoinntekt, etter at den er oppgitt av AIF-forvalteren, anvendes i samsvar med AIF-ets regler, stiftelses-

dokumenter og gjeldende nasjonal lovgivning,

- b) sikre at hensiktsmessige tiltak treffes for det tilfelle at AIF-ets revisorer har framsatt forbehold med hensyn til årsregnskapet. AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne skal gi depotmottakeren alle opplysninger om forbehold framsatt med hensyn til finansregnskapet, og
  - c) når utbytteutbetalingene er vedtatt av AIF-forvalteren, kontrollere at de, og eventuelt det resultatavhengige vederlaget, er fullstendige og korrekte.
2. Dersom depotmottakeren anser at inntektene ikke har blitt beregnet i samsvar med gjeldende lovgivning eller AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, skal den underrette AIF-forvalteren og/eller AIF-et om dette og sikre at det raskt treffes korrigerende tiltak for å ivareta interessene til AIF-ets investorer.

Artikkel 98

Behørig aktsomhet

1. For å oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 21 nr. 11 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren gjennomføre og anvende en hensiktsmessig dokumentert framgangsmåte for behørig aktsomhet ved utvelgelse og løpende overvåking av oppdragstakeren. Framgangsmåten skal gjennomgås regelmessig og minst en gang i året og skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter.
2. Ved utvelgelse og utpeking av en tredjemann som oppbevaringsfunksjoner utkontrakteres til i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, skal depotmottakeren utvise all behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet for å sikre at tredjemann som de finansielle instrumentene overlates til, har et tilstrekkelig vernnivå. Depotmottakeren skal minst
  - a) vurdere regelverket, herunder landrisiko, depotrisiko og tvangskraften av tredjemanns avtaler. Denne vurderingen skal særlig sette depotmottakeren i stand til å fastslå hvilke konsekvenser insolvens hos tredjemann vil kunne ha for AIF-ets aktiva og rettigheter. Dersom depotmottakeren blir klar over at aktivaene ikke er tilstrekkelig atskilt til at lovgivningen i den stat der tredjemann er etablert, sikrer dem vern mot insolvens, skal den umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- b) vurdere hvorvidt tredjemanns metoder, framgangsmåter og interne kontroller er tilstrekkelige til å sikre at de finansielle instrumentene til AIF-et eller AIF-forvalteren på AIF-ets vegne behandles med den nødvendige omhu og sikres et vern av høy standard,
  - c) vurdere hvorvidt tredjemanns finansielle soliditet og omdømme er forenlige med oppgavene som skal utkontrakteres. Denne vurderingen skal baseres på opplysninger framlagt av eventuell tredjemann samt andre data og opplysninger, der slike er tilgjengelig,
  - d) sikre at denne tredjemann har nødvendig driftsmessig og teknisk kapasitet til å utføre de utkontrakterte depotoppgavene med en tilfredsstillende grad av vern og sikkerhet.
3. Depotmottakeren skal utvise all behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet ved utførelsen av den periodiske gjennomgåelsen og den løpende overvåkingen for å sikre at tredjemann fortsetter å oppfylle kriteriene fastsatt i nr. 1 og vilkårene fastsatt i artikkel 21 nr. 11 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU. For dette formål skal depotmottakeren minst
    - a) overvåke hvordan tredjemann utfører sine oppgaver og oppfyller depotmottakerens standarder,
    - b) sikre at tredjemann utfører sine depotoppgaver med en høy grad av omhu, forsiktighet og aktsomhet, og særlig at den holder de finansielle instrumentene atskilt i samsvar med kravene i artikkel 99,
    - c) gjennomgå depotrisikoene forbundet med beslutningen om å overlate aktivaene til tredjemann, og uten unødig opphold underrette AIF-et eller AIF-forvalteren om eventuelle forandringer ved disse risikoene. Denne vurderingen skal baseres på opplysninger framlagt av tredjemann samt andre data og opplysninger, der slike er tilgjengelige, Ved uro på finansmarkedene eller dersom en risiko er påvist, skal gjennomgåelsen foretas hyppigere og være mer omfattende. Dersom depotmottakeren blir klar over at aktivaene ikke lenger er tilstrekkelig atskilt til at lovgivningen i den stat der tredjemann er etablert, sikrer dem vern mot insolvens, skal den umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette.
  4. Dersom tredjemann igjen utkontrakterer noen av funksjonene som er utkontraktert til den, skal vilkårene og kriteriene fastsatt i nr. 1, 2 og 3 få anvendelse mutatis mutandis.
  5. Depotmottakeren skal overvåke overholdelsen av artikkel 21 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU.
  6. Depotmottakeren skal utarbeide beredskapsplaner for hvert marked der den i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU har utpekt en tredjemann til å ivareta oppbevaringsoppgaver. Dersom det finnes en alternativ leverandør, skal denne identifiseres i beredskapsplanen.
  7. Depotmottakeren skal treffe de tiltak, herunder heving av avtalen, som best ivaretar AIF-ets og dets investorers interesser dersom oppdragstakeren ikke lenger oppfyller kravene.

Artikkel 99

Atskillelesplikt

1. Dersom oppbevaringsfunksjonene helt eller delvis er utkontraktert til tredjemann, skal depotmottakeren sikre at den tredjemann som oppbevaringsfunksjoner er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, handler i samsvar med atskillelesplikten fastsatt i artikkel 21 nr. 11 bokstav d) iii) i direktiv 2011/61/EU, ved å kontrollere at tredjemann
  - a) har de registre og regnskaper som er nødvendige for at depotmottakeren til enhver tid uten opphold skal kunne skille aktiva tilhørende depotmottakerens AIF-kunder fra depotmottakerens egne aktiva, andre kunders aktiva, aktiva som depotmottakeren innehar for egen regning, og aktiva som depotmottakeren innehar for egne kunder som ikke er AIF-er,
  - b) fører registre og regnskaper på en måte som sikrer at de er nøyaktige, og særlig slik at de stemmer med de aktiva som oppbevares for depotmottakerens kunder.
  - c) regelmessig foretar avstemminger mellom sine interne regnskaper og registre og regnskapene og registrene til den tredjemann som oppbevaringsfunksjoner er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 11 tredje ledd i direktiv 2011/61/EU,
  - d) innfører tilstrekkelige organisatoriske ordninger for å gjøre risikoen for tap eller reduksjon av finansielle instrumenter eller av rettigheter i forbindelse med finansielle instrumenter så liten som mulig i tilfelle av misbruk av de finansielle instrumentene, bedrageri, dårlig administrasjon, utilstrekkelig føring av registre eller uaktsomhet,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- e) dersom tredjemann er en enhet som nevnt i artikkel 18 nr. 1 bokstav a), b) og c) i direktiv 2006/73/EF som er underlagt effektive tilsynsregler og effektivt tilsyn som har samme virkning som unionsretten, og som håndheves effektivt, skal depotmottakeren treffe de nødvendige tiltak for å sikre at AIF-ets likvide midler står på en eller flere kontoer i samsvar med artikkel 21 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU.
2. Dersom en depotmottaker har utkontraktert sine depotfunksjoner til tredjemann i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, skal tredjemanns oppfyllelse av atskilleelsesplikten overvåkes for å sikre at finansielle instrumenter som tilhører depotmottakerens kunder, er sikret vern mot insolvens hos nevnte tredjemann. Dersom kravene fastsatt i nr. 1 i henhold til gjeldende lovgivning, herunder lovgivningen knyttet til eiendom eller insolvens, ikke er tilstrekkelige til å oppnå dette målet, skal depotmottakeren vurdere hvilke ytterligere tiltak som bør treffes for å gjøre risikoen for tap så liten som mulig og opprettholde et tilstrekkelig verneniivå.
3. Nr. 1 og 2 får anvendelse mutatis mutandis dersom den tredjemann som oppbevaringsfunksjoner er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, har besluttet å utkontraktere hele eller deler av sine oppbevaringsfunksjoner til en annen tredjemann i henhold til artikkel 21 nr. 11 tredje ledd i direktiv 2011/61/EU.
- b) AIF-et har blitt endelig fratatt eiendomsretten til det finansielle instrumentet,
- c) AIF-et er endelig ute av stand til å avhende direkte eller indirekte det finansielle instrumentet,
2. AIF-forvalteren skal ved fastslåelse av tapet av et finansielt instrument følge en dokumentert framgangsmåte som uten videre er tilgjengelig for vedkommende myndigheter. Så snart et tap er fastslått, skal investorene umiddelbart underrettes om dette på et varig medium.
3. Et finansielt instrument oppbevart i depot skal ikke anses som tapt i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU når et AIF er endelig fratatt sin eiendomsrett til et bestemt instrument, men dette instrumentet er blitt erstattet med eller konvertert til et eller flere andre finansielle instrumenter.
4. I tilfelle av insolvens hos en tredjemann som oppbevaring i depot av finansielle instrumenter er utkontraktert til, skal tapet av det finansielle instrumentet som ble oppbevart i depot, fastslås av AIF-forvalteren så snart et av vilkårene oppført i nr. 1 er oppfylt med sikkerhet. Senest når insolvensbehandlingen avsluttes, skal det være avklart med sikkerhet om et av vilkårene i nr. 1 er oppfylt. AIF-forvalteren og depotmottakeren skal overvåke insolvensbehandlingen nøye for å bringe på det rene om alle eller bare noen av de finansielle instrumentene som ble overlatt til den tredjemann som oppbevaring i depot ble utkontraktert til, faktisk har gått tapt.
5. Tap av et finansielt instrument som er oppbevart i depot, skal fastslås uten hensyn til om vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt som følge av bedrageri, uaktsomhet eller annen forsettlig eller uforsettlig handling.

Avsnitt 4

Tap av finansielle instrumenter, ansvarsfritak og objektive grunner

(artikkel 21 nr. 12 og 13 i direktiv 2011/61/EF)

Artikkel 100

Tap av et finansielt instrument oppbevart i depot

1. Tap av et finansielt instrument oppbevart i depot i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU skal anses å ha funnet sted når et av følgende vilkår er oppfylt med hensyn til et finansielt instrument som oppbevares i depot av depotmottakeren eller en tredjemann som oppbevaring i depot av finansielle instrumenter er utkontraktert til:
- a) AIF-et har påberopt seg en eiendomsrett som beviselig ikke er gyldig fordi den enten ikke eksisterer lenger, eller fordi den aldri har eksistert,
1. Depotmottakeren skal ikke holdes ansvarlig i henhold til artikkel 21 nr. 12 annet ledd i direktiv 2011/61/EU dersom den kan bevise at alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) den hendelse som førte til tapet, ikke skyldes en handling eller en unnlattelse fra depotmottakerens side eller fra den tredjemann som oppbevaringen i depot var utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 8 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
- b) depotmottakeren kunne ikke med rimelighet ha forhindret den hendelse som førte til

Artikkel 101

Ansvarsfritak i henhold til artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

tapet, og har truffet alle de forholdsregler som påhviler en forsiktig depotmottaker i henhold til vanlig praksis i bransjen,

- c) til tross for en grundig og omfattende akt-somhetsvurdering kunne depotmottakeren ikke ha forhindre tapet,

Dette vilkåret kan anses oppfylt dersom depotmottakeren har sikret at depotmottakeren og den tredjemann som oppbevaring i depot av finansielle instrumenter var utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 8 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU, har truffet alle følgende tiltak:

- i) de har utarbeidet, gjennomført, anvendt og opprettholdt strukturer og framgangsmåter og har sakkunnskap som er egnet og står i et rimelig forhold til arten av og kompleksiteten ved AIF-ets aktiva til i god tid å kunne identifisere og løpende overvåke eksterne hendelser som kan føre til tap av et finansielt instrument som oppbevares i depot,
  - ii) de har løpende vurdert hvorvidt en av hendelsene nevnt i i) utgjør en vesentlig risiko for tap av et finansielt instrument som er oppbevart i depot,
  - iii) i tilfeller der det er identifisert faktiske eller mulige eksterne hendelser som antas å utgjøre en vesentlig risiko for tap av et finansielt instrument som oppbevares i depot, har de underrettet AIF-forvalteren om den vesentlige risikoen som er identifisert, og truffet eventuelle hensiktsmessige tiltak for å forebygge og redusere tapet av finansielle instrumenter som er oppbevart i depot.
2. Kravene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) kan anses oppfylt under følgende omstendigheter:
    - a) naturfenomener som ligger utenfor menneskelig kontroll eller innflytelse,
    - b) vedtakelsen av lover, dekreter, forordninger eller beslutninger av en regjering eller et statlig organ, herunder domstoler, som påvirker det finansielle instrument som oppbevares i depot,
    - c) krig, opptøyer eller andre større omveltninger.
  3. Kravene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) skal ikke anses oppfylt i tilfelle av regnskapsfeil, funksjonssvikt, bedrageri eller manglende anvendelse av atskillelseskravene fra depotmottakerens side eller hos tredjemann som

oppbevaringen i depot av finansielle instrumenter er utkontraktert til i henhold til artikkel 21 nr. 8 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU.

4. Denne artikkel får anvendelse mutatis mutandis på oppdragstakeren dersom depotmottakeren ved avtale har overført sitt ansvar i henhold til artikkel 21 nr. 13 og 14 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 102

Objektive grunner til ansvarsfritak for depotmottakeren

1. De objektive grunnene til å avtale ansvarsfritak i henhold til artikkel 21 nr. 13 i direktiv 2011/61/EU skal være
  - a) begrenset til nøyaktige og konkrete omstendigheter som kjennetegner en gitt virksomhet,
  - b) i samsvar med depotmottakerens retningslinjer og beslutninger.
2. De objektive grunnene skal godtgjøres hver gang depotmottakeren har til hensikt å fraskrive seg ansvar.
3. Depotmottakeren skal anses å ha objektive grunner til å avtale ansvarsfraskrivelse i samsvar med artikkel 21 nr. 13 i direktiv 2011/61/EU dersom depotmottakeren kan vise at den ikke hadde andre muligheter enn å utkontraktere sine depotoppgaver til en tredjemann. Dette kan særlig være tilfelle der
  - a) lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos et lokalt foretak, og ingen lokale foretak oppfyller kriteriene for utkontraktering fastsatt i artikkel 21 nr. 11 i direktiv 2011/61/EU, eller
  - b) AIF-forvalteren insisterer på å opprettholde en investering i en viss jurisdiksjon, til tross for at depotmottakeren har advart om at dette medfører økt risiko.

Kapittel V

Krav om åpenhet, finansiell giring, regler med hensyn til tredjestater og utveksling av opplysninger om mulige konsekvenser av AIF-forvalterens virksomhet

Avsnitt 1

Årsrapport, opplysninger til investorene og rapportering til vedkommende myndigheter

(artikkel 22 nr. 2 bokstav a)–e) og artikkel 23 nr. 4 og 24 nr. 1 i direktiv 2011/61/EF)

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 103

Allmenne prinsipper for årsrapporten

Alle opplysninger som gis i årsrapporten, herunder opplysningene angitt i dette avsnitt, skal være relevante, pålitelige, sammenlignbare og tydelige. Årsrapporten skal inneholde de opplysninger investorene trenger om særlige AIF-strukturer.

Artikkel 104

Innhold i og format for balansen eller oversikten over aktiva og passiva samt redegjørelsen for inntekter og utgifter

1. Balansen eller oversikten over aktiva og passiva skal inneholde minst følgende opplysninger og underliggende poster i samsvar med artikkel 22 nr. 2 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU:

- a) «aktiva», som består av ressurser kontrollert av AIF-et som en følge av tidligere hendelser, og som forventes å gi AIF-et framtidige økonomiske fordeler. Aktiva skal klassifiseres i følgende poster:
  - i) «investeringer», herunder blant annet gjelds- og egenkapitalinstrumenter, fast eiendom og derivater,
  - ii) «kontanter og kontantekvivalenter», herunder blant annet kassabeholdning, innskudd på anfordring og kortsiktige likvide investeringer som oppfyller kravene,
  - iii) «fordringer», herunder blant annet utestående beløp i tilknytning til utbytte og renter, investeringer som er solgt, beløp til gode hos meglere samt «forskuddsbetalinger», herunder blant annet beløp betalt på forhånd i forbindelse med AIF-ets utgifter,
- b) «passiva», som består av AIF-ets eksisterende forpliktelser som en følge av tidligere hendelser, og som ved oppgjør forventes å føre til en reduksjon av AIF-ets ressurser som omfatter økonomiske fordeler. Passiva skal klassifiseres i følgende poster:
  - i) «gjeld», herunder skyldige beløp i tilknytning til kjøp av investeringer eller innløsning av andeler eller aksjer i AIF-et og skyldige beløp til meglere samt «påløpte utgifter», herunder blant annet forpliktelser som gjelder gebyrer for forvaltning og rådgivning, resultatavhengige gebyrer, renter og andre utgif-

ter som påløper i forbindelse med AIF-ets virksomhet,

- ii) «lån», herunder blant annet skyldige beløp til banker og andre motparter,
  - iii) «andre passiva», herunder blant annet skyldige beløp til motparter for sikkerhet ved tilbakelevering av verdipapirer som er utlånt, utsatte inntekter samt skyldige utbytter og utdelinger,
- c) «netto aktiva», som består av residualinteressen i AIF-ets aktiva etter fradrag av alle passiva.
2. Redegjørelsen for inntekter og utgifter skal inneholde minst følgende opplysninger og underliggende poster:
- a) «inntekter», som består av enhver økning i økonomiske fordeler i regnskapsperioden i form av tilganger eller verdistigning på aktiva eller en reduksjon av passiva som fører til en økning i netto aktiva, bortsett fra økning ved innskudd fra investorer. Inntektene skal klassifiseres i følgende poster:
    - i) «finansinntekter», som kan videreklassifiseres som følger:
      - «utbytteinntekter», som gjelder utbytte på egenkapitalinvesteringer som AIF-et har krav på,
      - «renteinntekter», som gjelder renter på investeringer og likvide midler som AIF-et har krav på,
      - «leieinntekter», som gjelder leieinntekter fra investeringer i fast eiendom som AIF-et har krav på,
    - ii) «realiserte gevinster på investeringer», som består av gevinster som realiseres ved avhending av investeringer,
    - iii) «urealiserte gevinster på investeringer», som består av gevinster som realiseres ved verdiregulering av investeringer,
    - iv) «andre inntekter», herunder blant annet provisjonsinntekter på utlånte verdipapirer og fra diverse kilder.
  - b) «utgifter», som består av enhver reduksjon i økonomiske fordeler i regnskapsperioden i form av avganger eller verdifall på aktiva eller en økning av passiva som fører til en nedgang i netto aktiva, bortsett fra nedgang som er forbundet med utdelinger til investorer. Utgiftene skal klassifiseres i følgende poster:
    - «rådgivnings- eller forvaltningsgebyrer», som består av avtalefestede gebyrer som skal betales til rådgiveren eller AIF-forvalteren,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- «andre utgifter», herunder blant annet administrasjonskostnader, honorarer, depotgebyr og renter. Det skal redegjøres særskilt for poster som er vesentlige,
  - «realisert tap på investeringer», som består av tap som realiseres ved avhendning av investeringer,
  - «urealisert tap på investeringer», som består av tap som realiseres ved verdi-regulering av investeringer,
- c) «nettoresultat», som består av overskytende inntekter i forhold til utgifter eller overskytende utgifter i forhold til inntekter, alt etter som.
3. Oppstilling, nomenklatur og terminologi for postene skal følge den regnskapsstandard som får anvendelse på AIF-et eller de regler AIF-et har vedtatt, og skal være i samsvar med gjeldende lovgivning der AIF-et er etablert. Listen over postene kan endres eller forlenges for å sikre overholdelse av ovenstående krav.
  4. Ytterligere poster, avsnitt og delsummer skal tas med dersom dette vil bidra til forståelsen av AIF-ets finansielle stilling i balansen eller oversikt over aktiva og passiva eller AIF-ets finansielle resultat, med samme innhold og format som resultatregnskapet. Om relevant skal det gis ytterligere opplysninger i notene til finansregnskapet. Formålet med notene skal være å gi en nærmere beskrivelse eller spesifisering av postene i hovedoppstillingene og opplysninger om poster som ikke oppfyller kravene til å føres i disse oppstillingene.
  5. Hver vesentlig kategori av likeartede poster skal vises særskilt. Det skal redegjøres særskilt for alle poster som er vesentlige. Vesentligheten skal vurderes ut fra kravene i den regnskapsstandard som er vedtatt.
  6. Oppstillingen og klassifiseringen av poster i balansen eller i oversikten over aktiva og passiva skal være uendret fra en rapporterings- eller regnskapsperiode til den neste, med mindre det er åpenbart at en annen oppstilling eller klassifisering vil være mer hensiktsmessig, for eksempel dersom en endring i investeringsstrategi fører til andre handlemønstre, eller dersom en regnskapsstandard krever at oppstillingen endres.
  7. Når det gjelder innholdet og formatet for resultatregnskapet som fastsatt i vedlegg IV, skal alle inntekts- og utgiftsposter i en gitt periode føres i resultatregnskapet, med mindre en regnskapsstandard vedtatt av AIF-et bestemmer noe annet.

Artikkel 105

Virksomhetsberetning for regnskapsåret

1. Virksomhetsberetningen for regnskapsåret skal inneholde minst
  - a) en oversikt over investeringsvirksomheten i løpet av året eller perioden, og en oversikt over AIF-ets portefølje ved årets eller periodens utgang,
  - b) en oversikt over AIF-ets resultater i året eller perioden,
  - c) vesentlige endringer som definert i det nedenstående, i opplysningene nevnt i artikkel 23 i direktiv 2011/61/EU, som det ikke allerede er redegjort for i finansregnskapet.
2. Beretningen skal inneholde en rettvise og balansert redegjørelse for AIF-ets virksomhet, med en beskrivelse av de største risikoene og de største usikkerhetsfaktorene med hensyn til investeringer og økonomi som AIF-et står overfor.
3. I den grad det er nødvendig for å forstå AIF-ets investeringsvirksomhet eller resultat, skal analysen inneholde både finansielle og ikke-finansielle resultatnøkkeltall som er relevante for AIF-et. Opplysningene som gis i beretningen skal være i samsvar med nasjonale regler der AIF-et er etablert.
4. Opplysningene i virksomhetsberetningen skal inngå i styrets beretning eller investeringsforvalternes rapport, i den utstrekning denne vanligvis framlegges sammen med AIF-ets finansregnskap.

Artikkel 106

Vesentlige endringer

1. Enhver endring i opplysningene skal anses som vesentlig i henhold til artikkel 22 nr. 2 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU dersom det foreligger en vesentlig sannsynlighet for at en fornuftig investor, dersom han eller hun blir kjent med opplysningene, ville revurdere sin investering i AIF-et, også fordi opplysningene ville kunne påvirke investorens evne til å utøve sine rettigheter i forbindelse med investeringen, eller på annen måte skade interessene til en eller flere investorer i AIF-et.
2. For å overholde artikkel 22 nr. 2 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne vurdere endringer i løpet av regnskapsåret i opplysningene nevnt i artikkel 23 i direktiv 2011/61/EU i samsvar med nr. 1 i denne artikkel.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

3. Opplysningene skal legges fram i tråd med kravene i de regnskapsstandarder og regnskapsregler som AIF-et har vedtatt, sammen med en beskrivelse av enhver mulig eller forventet virkning på AIF-et og/eller på AIF-ets investorer. Ytterligere opplysninger skal framlegges dersom overholdelse av særlige krav i regnskapsstandardene og regnskapsreglene ikke i tilstrekkelig grad gjør det mulig for investorene å forstå rekkevidden av endringen.
4. Dersom de opplysninger som skal framlegges i henhold til nr. 1 ikke omfattes av AIF-ets regnskapsstandarder eller regnskapsregler, skal det framlegges en beskrivelse av den vesentlige endringen sammen med opplysninger om den mulige eller forventede virkning på AIF-et og/eller AIF-ets investorer.

Artikkel 107

Offentliggjøring av opplysninger om godtgjøring

1. Ved framlegging av opplysninger i henhold til artikkel 22 nr. 2 bokstav e) i direktiv 2011/61/EU skal det angis om det samlede godtgjøringsbeløpet utgjør
  - a) det samlede godtgjøringsbeløpet til hele AIF-forvalterens personale, i hvilket tilfelle antall mottakere skal angis,
  - b) det samlede godtgjøringsbeløpet til de av AIF-forvalterens personale som helt eller delvis deltar i AIF-ets virksomhet, i hvilket tilfelle antall mottakere skal angis,
  - c) den andel av det samlede godtgjøringsbeløpet til AIF-forvalterens personale som kan tilskrives AIF-et, i hvilket tilfelle antall mottakere skal angis.
2. Sammen med samlet godtgjøringsbeløp for regnskapsåret skal det også opplyses om eventuelt resultatavhengig vederlag utbetalt av AIF-et.
3. Dersom opplysningene framlegges av AIF-forvalteren, skal de fordeles etter AIF, i den grad slike opplysninger foreligger eller er lett tilgjengelige. Opplysningene skal omfatte en beskrivelse av hvordan man har kommet fram til denne fordelingen.
4. AIF-forvalterne skal legge fram generelle opplysninger om finansielle og ikke-finansielle kriterier for godtgjøringspolitikk og -praksis for relevante personalkategorier slik at investorene kan vurdere de stimuleringsiltak som er iverksatt. I samsvar med prinsippene fastsatt i vedlegg II til direktiv 2011/61/EU skal AIF-

forvalterne offentliggjøre minst de opplysninger som trengs for å forstå AIF-ets risikoprofil og de tiltak det treffer for å unngå eller håndtere interessekonflikter.

Artikkel 108

Periodisk rapportering til investorer

1. Opplysningene nevnt i artikkel 23 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU skal framlegges på en klar og forståelig måte.
2. Ved framlegging av den prosentandelen av AIF-ets aktiva som fordi de er av illikvid art er underlagt særlige ordninger i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU, skal AIF-forvalteren
  - a) legge fram en oversikt over alle særlige ordninger som gjelder, herunder opplysninger om sidelommer, begrenset innløsning og lignende ordninger, den verdsettingsmetode som er anvendt på aktiva som er underlagt slike ordninger, og hvordan forvaltningsgebyrer og resultatavhengige gebyrer kommer til anvendelse på disse aktivaene,
  - b) legge fram disse opplysningene som et ledd i AIF-ets periodiske rapportering til investorene i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, eller samtidig med prospekt og tilbudsdokument og minst samtidig som årsrapporten gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU.

Den prosentandel av AIF-ets aktiva som er underlagt særlige ordninger i henhold til artikkel 1 nr. 5, skal beregnes som netto andelsverdi av andelene som er underlagt særlige ordninger, dividert på netto andelsverdi av det berørte AIF-et.

3. Når det gjelder eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, skal AIF-forvalterne
  - a) for hvert AIF som de forvalter som ikke er et AIF av lukket type uten finansiell giring, underrette investorene hver gang de gjør endringer i systemene og framgangsmåtene for likviditetsstyring nevnt i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU som er vesentlige i henhold til artikkel 106 nr. 1,
  - b) umiddelbart underrette investorene når de begrenser innløsning, innfører sidelommer eller lignende særlige ordninger eller beslutter å suspendere innløsning,
  - c) en oversikt over endringer i likviditetsordningene, enten ordningene er særlige ord-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

ninger eller ikke. Om relevant skal oversikten inneholde vilkårene for at innløsning tiltales, og under hvilke omstendigheter forvalteren skal utøve skjønn. Oversikten skal også omfatte opplysninger om eventuelle begrensninger av stemmerett og andre begrensninger som kommer til anvendelse, lengden på eventuell bindingstid og eventuelle bestemmelser om prioritert rekkefølge eller om forholdsmessig anvendelse av begrenset innløsning og suspensjon.

4. Opplysningene om AIF-ets risikoprofil i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU skal omfatte
  - a) tiltak for å vurdere AIF-porteføljens følsomhet for de mest relevante risikoer som AIF-et er eller kan bli eksponert for,
  - b) om de risikogrenser som AIF-forvalteren har fastsatt, har blitt eller kan komme til å bli overskredet, og i de tilfeller risikogrensene har blitt overskredet, en beskrivelse av omstendighetene og de korrigerende tiltak som har blitt truffet.

Opplysningene skal legges fram som et ledd i AIF-ets periodiske rapportering til investorene i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, eller samtidig med prospekt og tilbudsdokument og minst samtidig som årsrapporten gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU.

5. Risikohåndteringssystemene AIF-forvalteren bruker i samsvar med artikkel 23 nr. 4 bokstav c) i direktiv 2011/61/EU, skal angi de viktigste kjennetegnene ved risikohåndteringssystemene som AIF-forvalteren bruker for å håndtere de risikoer hvert AIF den forvalter blir eller kan bli eksponert for. Ved endringer skal det gis opplysninger om endringen og dens forventede innvirkning på AIF-et og dets investorer.

Opplysningene skal legges fram som et ledd i AIF-ets periodiske rapportering til investorene i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, eller samtidig med prospekt og tilbudsdokument og minst samtidig som årsrapporten gjøres tilgjengelig eller offentliggjøres i samsvar med artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 109

Regelmessig rapportering til investorer

1. Opplysningene nevnt i artikkel 23 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU skal framlegges på en klar og forståelig måte.

2. Opplysninger om endringer i det høyeste nivå av finansiell giring beregnet i samsvar med brutto- og forpliktelsesmetoden og enhver rett til gjenbruk av sikkerhet eller eventuelle garantier i henhold til avtaler om finansiell giring, skal fremlegges uten unødig opphold og skal omfatte
  - a) det opprinnelige og det reviderte høyeste nivå av finansiell giring beregnet i samsvar med artikkel 7 og 8, der nivået av finansiell giring skal beregnes som den aktuelle eksponering dividert med AIF-ets netto andelsverdi,
  - b) arten av rettighetene til gjenbruk av sikkerhet,
  - c) arten av garantier som er gitt,
  - d) opplysninger om eventuelle endringer av tjenesteytere i forbindelse med noe av det ovenstående.
3. Opplysninger om det samlede omfang av finansiell giring beregnet i samsvar med brutto- og forpliktelsesmetoden som brukes av AIF-et, skal legges fram som et ledd i AIF-ets periodiske rapportering til investorene i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, eller samtidig med prospekt og tilbudsdokument og minst samtidig som årsrapporten gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 110

Rapportering til vedkommende myndigheter

1. For å oppfylle kravene i artikkel 24 nr. 1 annet ledd og artikkel 3 nr. 3 bokstav d) i direktiv 2011/61/EU skal AIF-forvalterne legge fram følgende opplysninger i sine rapporter til vedkommende myndigheter:
  - a) de viktigste instrumentene de handler med, herunder hvordan de fordeler seg på finansielle instrumenter og andre aktiva, og opplysninger om AIF-ets investeringsstrategier og hvilke geografiske områder og sektorer investeringene fokuserer på,
  - b) de markeder de er medlemmer av eller aktivt handler på,
  - c) diversifiseringen av AIF-ets portefølje, herunder blant annet dets største eksponeringer og viktigste konsentrasjoner.

Opplysningene skal legges fram så snart som mulig og senest en måned etter utløpet av perioden nevnt i nr. 3. Dersom AIF-et er fond-i-fond, kan AIF-forvalteren forlenge denne perioden med 15 dager.
2. For hvert av AIF-ene etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert av AIF-ene de mar-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kedsfører i Unionen, skal AIF-forvalterne legge fram følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i sin hjemstat i henhold til artikkel 24 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU:

- a) Den prosentandel av AIF-ets aktiva som er underlagt særlige ordninger i henhold til artikkel 1 nr. 5 fordi de er av illikvid art som nevnt i artikkel 23 nr. 4 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
  - b) eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et,
  - c) de risikohåndteringssystemer AIF-forvalteren bruker for å håndtere markedsrisiko, likviditetsrisiko, motpartsrisiko og annen risiko, herunder operasjonell risiko,
  - d) AIF-ets gjeldende risikoprofil, herunder
    - i) markedsrisikoprofil for AIF-ets investeringer, herunder AIF-ets forventede avkastning og volatilitet under normale markedsforhold,
    - ii) likviditetsprofil for AIF-ets investeringer, herunder likviditetsprofil for AIF-ets aktiva, profil på innløsningsvilkår og finansieringsvilkårene fra AIF-ets motparter,
  - e) opplysninger om de viktigste kategoriene aktiva som AIF-et har investert i, herunder tilsvarende markedsverdi for korte og lange posisjoner, omsetning og resultat i rapporteringsperioden, og
  - f) resultatene av periodiske krisesimuleringer, under normale og ekstraordinære omstendigheter, utført i samsvar med i artikkel 15 nr. 3 bokstav b) og artikkel 16 nr. 1 annet ledd i direktiv 2011/61/EU.
3. Opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 skal legges fram som følger:
- a) halvårsvis av AIF-forvaltere som forvalter porteføljer for AIF-er hvis forvaltede aktiva beregnet i samsvar med artikkel 2 til sammen overskrider en terskel på enten 100 millioner euro eller 500 millioner euro i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav a) og b) i direktiv 2011/61/EU, men som ikke overskrider 1 milliard euro, for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen,
  - b) kvartalsvis av AIF-forvaltere som forvalter porteføljer for AIF-er hvis forvaltede aktiva beregnet i samsvar med artikkel 2 til sammen overskrider 1 milliard euro, for hvert AIF etablert i Unionen som de forval-

ter og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen,

- c) kvartalsvis av AIF-forvaltere som omfattes av kravene nevnt i bokstav a), for hvert AIF hvis forvaltede aktiva, herunder eventuelle aktiva som er anskaffet ved hjelp av finansiell giring, til sammen overskrider 500 millioner euro for det enkelte AIF,
  - d) årlig av AIF-forvaltere for hvert AIF-er uten finansiell giring de forvalter, og som i tråd med dets grunnleggende investeringsretningslinjer investerer i unoterte selskaper og utstedere med henblikk på å oppnå kontroll.
4. Som unntak fra nr. 3 kan vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat anse at det er nødvendig og hensiktsmessig, for at den skal kunne ivareta sin funksjon, å kreve hyppigere rapportering av alle eller deler av opplysningene.
  5. AIF-forvaltere som forvalter et eller flere AIF-er som etter deres vurdering benytter finansiell giring i vesentlig grad i henhold til artikkel 111, skal legge fram opplysningene som kreves i henhold til artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU samtidig med de opplysninger som kreves i henhold til nr. 2 i denne artikkel.
  6. AIF-forvalterne skal legge fram opplysningene angitt i nr. 1, 2 og 5 i samsvar med standardmalen for rapportering fastsatt i vedlegg IV.
  7. Når det gjelder AIF-forvaltere som ikke er etablert i Unionen, skal henvisninger til vedkommende myndighet i hjemstaten i henhold til artikkel 42 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU leses som henvisninger til vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten.

Artikkel 111

Bruk av finansiell giring i «vesentlig grad»

1. I henhold til artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU skal finansiell giring anses å være benyttet i vesentlig grad dersom et AIFs eksponering beregnet i samsvar med forpliktelsesmetoden i henhold til artikkel 8, er mer enn tre ganger så stor som dets netto andelsverdi.
2. Dersom kravene nevnt i nr. 1 er oppfylt, skal AIF-forvalteren i henhold til artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU legge fram opplysninger til vedkommende myndigheter i hjemstaten i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 110 nr. 3 i denne forordning.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Avsnitt 2

AIF-forvaltere som forvalter AIF-er med finansiell giring

(artikkel 25 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 112

Begrensninger på forvaltningen av AIF-er

1. Prinsippene fastsatt i denne artikkel får anvendelse for å angi under hvilke omstendigheter vedkommende myndigheter kan utøve sin myndighet til å innføre grenser for finansiell giring eller andre begrensninger for AIF-forvaltere.
2. Når vedkommende myndigheter vurderer opplysningene mottatt i henhold til artikkel 7 nr. 3, artikkel 15 nr. 4 og artikkel 24 nr. 4 eller 5 i direktiv 2011/61/EU, skal de ta hensyn til i hvilken grad AIF-forvalterens bruk av finansiell giring eller dens samarbeid med en gruppe AIF-forvaltere eller andre finansinstitusjoner kan bidra til oppbygging av systemrisiko i det finansielle systemet eller risikerer å skape uro på markedene.
3. Vedkommende myndigheter skal i sin vurdering minst ta hensyn til følgende forhold:
  - a) omstendigheter der et eller flere AIF-ers eksponering, herunder eksponeringer som følge av finansierings- eller investeringsposisjoner som AIF-forvalteren har inngått for egen regning eller på vegne av AIF-ene, kan utgjøre en vesentlig markeds-, likviditets- eller motpartsrisiko for en finansinstitusjon,
  - b) omstendigheter der AIF-forvalterens virksomhet eller dens samarbeid med for eksempel en gruppe AIF-forvaltere eller andre finansinstitusjoner, særlig med hensyn til de typene aktiva AIF-et investerer i og de metoder AIF-forvalteren benytter ved bruk av finansiell giring, forverrer eller kan forverre et prisfall for finansielle instrumenter eller andre aktiva på en måte som truer de finansielle instrumentenes eller de andre aktivaenes lønnsomhet,
  - c) kriterier, som type AIF, AIF-forvalterens investeringsstrategi for de berørte AIF-er, forholdene på markedene der AIF-forvalteren og AIF-et opererer, samt eventuelle konjunkturfosterkende virkninger av at vedkommende myndigheter innfører grenser eller andre begrensninger på den berørte AIF-forvalterens bruk av finansiell giring,

- d) kriterier, som et eller flere AIF-ers størrelse og eventuelle konsekvenser av dette på et bestemt markedssegment, konsentrasjon av risiko på visse markeder der et eller flere AIF-er investerer, eventuell risiko for spredning til andre markeder fra et marked der det er påvist risiko, likviditetsproblemer på bestemte markeder på et gitt tidspunkt, graden av ubalanse mellom aktiva og passiva i en AIF-forvalters investeringsstrategi eller uregelmessige bevegelser i prisene på aktiva som et AIF kan investere i.

Avsnitt 3

Særlige regler i forhold til tredjestater

(artikkel 34 nr. 1, artikkel 35 nr. 2, artikkel 36 nr. 1, artikkel 37 nr. 7 bokstav d), artikkel 40 nr. 2 bokstav a) og artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EF)

Artikkel 113

Alminnelige krav

1. Samarbeidsordningene skal dekke alle mulige situasjoner og aktører nevnt i kapittel VII i direktiv 2011/61/EU, idet det skal tas hensyn til hvor AIF-forvalteren og AIF-et er etablert og den virksomhet AIF-forvalteren driver.
2. Samarbeidsordningene skal avtales skriftlig.
3. Samarbeidsordningene skal fastsette en særlig ramme for samråd, samarbeid og utveksling av informasjon for tilsyns- og håndhevsingsformål mellom vedkommende myndigheter i Unionen og tilsynsmyndighetene i tredjestaten.
4. Samarbeidsordningene skal fastsette en særlig bestemmelse om overføring av opplysninger som en vedkommende myndighet i Unionen har mottatt fra en tilsynsmyndighet i en tredjestat, til andre vedkommende myndigheter i Unionen, ESMA eller ESRB i samsvar med direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 114

Ordninger, instrumenter og framgangsmåter

1. Samarbeidsordningene skal fastsette de ordninger, instrumenter og framgangsmåter som kreves for at vedkommende myndigheter i Unionen skal få tilgang til alle opplysninger de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til direktiv 2011/61/EU.
2. Samarbeidsordningene skal fastsette de ordninger, instrumenter og framgangsmåter som kreves for at inspeksjoner på stedet kan utfø-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

res når det er nødvendig for at vedkommende myndighet i Unionen skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til 2011/61/EU. Inspeksjoner på stedet skal utføres direkte av vedkommende myndighet i Unionen eller av vedkommende myndighet i tredjestaten med bistand fra vedkommende myndighet i Unionen.

3. Samarbeidsordningene skal fastsette de ordninger, instrumenter og framgangsmåter som kreves for at tredjestatens vedkommende myndighet skal kunne bistå vedkommende myndigheter i Unionen når det er nødvendig for å håndheve unionsretten og nasjonal gjennomføringslovgivning som er overtrådt av en enhet etablert i den berørte tredjestat, i samsvar med nasjonalt og internasjonalt regelverk som kommer til anvendelse på denne myndighet.

Artikkel 115

Vern av personopplysninger

Samarbeidsordningene skal sikre at overføring til tredjestater av opplysninger og analyser av opplysninger finner sted bare i henhold til artikkel 52 i direktiv 2011/61/EU.

Avsnitt 4

Utvexling av opplysninger om mulige konsekvenser for finanssystemet av en AIF-forvalters virksomhet

(artikkel 53 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikkel 116

Utvexling av opplysninger om mulige konsekvenser for finanssystemet av en AIF-forvalters virksomhet

I henhold til artikkel 53 i direktiv 2011/61/EU skal vedkommende myndigheter i de medlemsstater som har ansvar for å godkjenne eller føre tilsyn med AIF-forvaltere i henhold til nevnte direktiv, utveksle opplysninger med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater og med ESMA og ESRB minst på følgende områder:

- a) opplysninger mottatt i henhold til artikkel 110, hver gang slike opplysninger er relevante for å overvåke og gripe inn mot en eller flere AIF-forvaltere hvis virksomhet kan få konsekvenser for stabiliteten til finansinstitusjoner som er av betydning for finanssystemet, og for at de markeder der forvalterne er virksomme, skal virke på en god måte.

- b) opplysninger mottatt fra myndigheter i tredjestater, hver gang dette er nødvendig for å kunne overvåke systemrisiko,
- c) analyse av opplysningene nevnt i bokstav a) og b) og en vurdering av eventuelle situasjoner der en eller flere AIF-forvaltere som omfattes av tilsyn, eller en eller flere AIF-er som de forvalter, anses å bidra til oppbygging av systemrisiko i finanssystemet, til risiko for uro på markedene eller til risiko for økonomiens vekst på lang sikt.
- d) tiltak som er truffet, der virksomheten til en eller flere AIF-forvaltere som omfattes av tilsyn, eller en eller flere AIF-er som de forvalter, utgjør en systemrisiko eller en trussel mot virkemåten til de markedene de driver sin virksomhet på.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 117

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

Formann

Vedlegg I

Metoder for å øke et AIFs eksponering

1. Kontantlån uten sikkerhet: Kontantlån som investeres, har de tendens til å øke AIF-ets eksponering med lånets samlede omfang. Derfor er minste eksponering alltid lånebeløpet. Eksponeringen kan være høyere dersom verdien av den investering som er gjennomført med lånet, er høyere enn lånebeløpet. For å unngå dobbelttelling skal kontantlån som oppas for å finansiere eksponeringen, ikke tas med i beregningen. Dersom kontantlån ikke investeres men beholdes som kontanter eller kontantekvivalenter i henhold til artikkel 7 nr. a), øker de ikke AIF-ets eksponering.
2. Kontantlån med sikkerhet: Kontantlån med sikkerhet ligner kontantlån uten sikkerhet,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- men lånet kan være sikret med en gruppe aktiva eller ett enkelt aktiva. Dersom kontantlån ikke investeres men beholdes som kontanter eller kontantekvivalenter i henhold til artikkel 7 nr. a), øker de ikke AIF-ets eksponering.
3. Konvertible lån: Konvertible lån er kjøpte fordringer som innehaveren eller utstederen under visse omstendigheter kan gjøre om til et annet aktiva. AIF-ets eksponering er markedsverdien av slike lån.
  4. Rentebytteavtaler: En rentebytteavtale er en avtale om å bytte kontantstrøm utledet fra renteutbetalinger, beregnet ut fra et nominelt kapitalbeløp ved gitte intervaller (betalingsdager) i avtalens løpetid. Hver parts betalingsforpliktelse beregnes med ulik rente på grunnlag av deres nominelle eksponering.
  5. Differansekontrakter: En differansekontrakt, eller en CFD-kontrakt («contract for differences»), er en avtale mellom to parter – investoren og tilbyderer av CFD-kontrakten – om å betale den annen part endringen i prisen på det underliggende aktiva. Avhengig av hvordan prisen utvikler seg, skal den ene part betale den annen differansen fra det tidspunkt avtalen ble inngått og til den avsluttes. Eksponeringen er markedsverdien av det underliggende aktiva. Samme metode anvendes på spekulasjoner i kursutvikling, FSB-kontrakter («financial spread betting»).
  6. Terminkontrakter med løpende avregning («futures»): En terminkontrakt med løpende avregning er en avtale om å kjøpe eller selge en gitt mengde av et verdipapir, en valuta, en råvare, en indeks eller et annet aktiva på en bestemt dato i framtiden til en forhåndsfastsett pris. Eksponeringen er markedsverdien av det tilsvarende underliggende aktiva.
  7. Totalavkastningsbytteavtaler: En totalavkastningsbytteavtale er en avtale der den ene part (betaleren av totalavkastningen) overfører det samlede økonomiske resultat av en referanseforpliktelsen til den annen part (mottakeren av totalavkastningen). Samlet økonomisk resultat innbefatter inntekter fra renter og gebyrer, gevinst og tap fra markedsbevegelser samt tap på fordringer. AIF-ets eksponering er markedsverdien av det tilsvarende referanseaktiva som har betydning for bytteavtalens økonomiske resultat.
  8. Terminkontrakter uten løpende avregning («forwards»): En terminkontrakt uten løpende avregning er en spesialtilpasset bilateral avtale om å bytte et aktiva eller kontantstrømmer på et angitt oppgjørstidspunkt i framtiden til en terminpris avtalt på transaksjonstidspunktet. Den ene parten i kontrakten er kjøperen (lang posisjon) som går med på å betale terminprisen på oppgjørstidspunktet, og den andre parten er selgeren (kort posisjon), som går med på å motta terminprisen. Det betales vanligvis ingen gebyrer når en terminkontrakt uten løpende avregning inngås. AIF-ets eksponering er det tilsvarende underliggende aktivas markedsverdi. Denne kan erstattes med kontraktens nominelle verdi dersom denne er lavere.
  9. Opsjoner: En opsjon er en avtale som gir kjøperen, som betaler en opsjonspremie, rett – men ikke plikt – til å kjøpe eller selge en angitt mengde av et underliggende aktiva til en avtalt pris (tilslagspris eller utøvelsespris) på eller fram til avtalens utløpsdato (forfallsdato). En kjøpsopsjon er en opsjon på å kjøpe, og en salgsopsjon er en opsjon på å selge. Grensen for fondets eksponering vil på den ene side være potensielt ubegrenset og på den annen side begrenset til det som er høyest av overkursen som er betalt, og opsjonens markedsverdi. Eksponeringen mellom disse to grensene betegnes som den deltjusterte ekvivalent av den underliggende posisjon (en opsjons delta måler følsomheten av en opsjonspris i forhold til en endring i prisen på det underliggende aktiva). Samme metode skal anvendes for innebygde derivater, for eksempel i strukturerte produkter. Strukturen bør deles opp i sine enkelte deler, og virkningen av alle lagene av eksponering i derivater må fanges tilfredsstillende opp.
  10. Gjenkjøpsavtaler: Gjenkjøpsavtaler forekommer oftest der et AIF «selger» verdipapirer til en motpart og samtidig forplikter seg til å kjøpe dem tilbake i framtiden til en avtalt pris. Ved å delta i denne transaksjonen pådrar AIF-et seg en finansieringskostnad og vil derfor måtte reinvestere kontantprovenyet (kontantsikkerhet) for å generere en høyere avkastning enn denne finansieringskostnaden. Reinvesteringen av denne «kontantsikkerheten» innebærer at den økte markedsrisikoen må bæres av AIF-et, og må derfor tas med i beregningen av global eksponering. Den økonomiske risikoen ved og avkastningen på «solgte» verdipapirer blir værende hos AIF-et. En gjenkjøpstransaksjon vil nesten alltid medføre finansiell giring ettersom kontantsikkerheten vil bli reinvestert. Dersom ikke-kontant sikkerhet mottas som en del av transaksjonen og deretter brukes som del av en annen gjen-

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

kjøpsavtale eller en aksjelånsavtale, må sikkerhetens fulle markedsverdi medtas i det globale eksponeringsbeløpet. AIF-ets eksponering øker med den reinvesterte delen av kontant-sikkerheten.

11. Omvendte gjenkjøpsavtaler: En omvendt gjenkjøpsavtale er når et AIF «kjøper» verdipapirer fra en motpart og samtidig forplikter seg til å selge dem tilbake i framtiden til en avtalt pris. Slike transaksjoner benyttes ofte av AIF-er for å oppnå en tilsvarende avkastning som på pengemarkedet, men til en lavere risiko, og de «kjøpte» verdipapirene brukes da som sikkerhet. En slik transaksjon påvirker dermed ikke AIF-ets globale eksponering, og AIF-et påtar seg heller ikke risikoene og gevinsten knyttet til de «kjøpte» verdipapirene, dvs. den medfører ingen økt markedsrisiko. Det er imidlertid mulig å benytte de «kjøpte» verdipapirene i forbindelse med gjenkjøp eller et verdipapirlån, som beskrevet over, men i så tilfelle skal verdipapirenes fulle markedsverdi tas med i det globale eksponeringsbeløpet. Den økonomiske risikoen ved og avkastningen på kjøpte verdipapirer blir værende hos motparten og øker følgelig ikke AIF-ets eksponering.
12. Avtaler om utlån av verdipapirer: Et AIF som inngår en avtale om utlån av verdipapirer til en motpart som låner verdipapiret (som vanligvis låner verdipapiret for å dekke et fysisk shortsalg), vil vanligvis låne ut verdipapiret til en avtalt provisjon. Låntaker vil gi AIF-et kontant eller ikke-kontant sikkerhet. Global eksponering oppstår bare dersom kontantsikkerheten reinvesteres i andre instrumenter enn dem som er angitt i artikkel 7 bokstav a). Dersom ikke-kontant sikkerhet videre benyttes i forbindelse med en gjenkjøpsavtale eller en annen avtale om utlån av verdipapirer, skal verdipapirenes fulle markedsverdi tas med i det globale eksponeringsbeløpet som beskrevet over. Eksponeringen som oppstår, er lik beløpet på kontantsikkerheten som reinvesteres.
13. Avtaler om innlån av verdipapirer: Et AIF som låner verdipapirer, vil låne et verdipapir fra en motpart som låner ut verdipapiret for en avtalt provisjon. AIF-et vil så selge verdipapiret på markedet. AIF-et vil da være i en shortposisjon. Dersom AIF-et reinvesterer kontantprovenyet fra salget, vil dette øke AIF-ets eksponering tilsvarende. Eksponeringen er altså markedsverdien av de underliggende aktiva pluss beløpet av kontantsikkerheten som er reinvestert.

14. CDS («Credit default swaps»): En CDS er et kredittderivat som gir kjøperen beskyttelse (vanligvis full tilbakebetaling av skyldige beløp) dersom referanseenheten innstiller betalingene eller utsettes for en kreditthendelse. Til gjengjeld mottar selgeren fra kjøperen av CDS regelmessig en avgift, en såkalt margin. For selgeren av beskyttelsen er eksponeringen det som er høyest av markedsverdien av de underliggende referanseaktivaene og CDS-ens nominelle verdi av kredittbytteavtalen. For kjøperen av beskyttelsen er eksponeringen markedsverdien av de underliggende referanseaktivaene.

Vedlegg II

Konverteringsmetoder for derivater

1. Følgende konverteringsmetoder skal komme til anvendelse på nedenstående standardderivater (listen er ikke uttømmende):
  - a) Terminkontrakter med løpende avregning («futures»)
    - Obligasjoner: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * markedspris for den referanseobligasjon som er billigst å levere
    - Renteterminkontrakter: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse
    - Valutaterminkontrakter: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse
    - Aksjeterminkontrakter: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * markedspris for den underliggende aksjen
    - Indeksterminkontrakter med løpende avregning: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * indekssnivå
  - b) Ordinære opsjoner (kjøpte/solgte salgs- og kjøpsopsjoner)
    - Ordinære obligasjonsopsjoner: Nominell kontraktsverdi * markedsverdi for den underliggende referanseobligasjon * delta
    - Ordinære aksjeopsjoner: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * markedsverdi for den underliggende aksjen * delta
    - Ordinære renteopsjoner: Nominell kontraktsverdi * delta
    - Ordinære valutaopsjoner: Nominell kontraktsverdi av valutaelement(ene) * delta
    - Ordinære indeksopsjoner: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * indekssnivå * delta

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- Ordinære opsjoner på terminkontrakter med løpende avregning: Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * markedsverdi for det underliggende aktiva * delta
  - Ordinære opsjoner på bytteavtaler («swaptions»): Konverteringsbeløp for referanseverdien for bytteavtaler i henhold til forpliktelsesmetoden * delta
  - Verdipapirer med kjøpsrett og tegningsretter: Antall aksjer/obligasjoner * markedsverdi for det underliggende referanseinstrument * delta
- c) Bytteavtaler
- Ordinære rentebytteavtaler med fast/flytende rente og inflasjonsbytteavtaler: nominell kontraktsverdi
  - Valutabytteavtaler: Nominell kontraktsverdi av valutaelement(er)
  - Rentebytteavtaler i flere enn én valuta: Nominell kontraktsverdi av valutaelement(ene)
  - Regulære totalavkastningsbytteavtaler: Underliggende markedsverdi for referanseaktiva(ene)
  - Irregulære totalavkastningsbytteavtaler: Kumulativ underliggende markedsverdi for begge elementer i totalavkastningsbytteavtalen
  - CDS med én referanseobligasjon: Selgeren av beskyttelsen – Det som er høyest av markedsverdien av de underliggende referanseaktivaene og CDS-ens nominelle verdi.
Kjøperen av beskyttelsen – Markedsverdien av det underliggende referanseaktiva
  - Differansekontrakter: Antall aksjer/obligasjoner * markedsverdi for det underliggende referanseinstrument
- d) Terminkontrakter uten løpende avregning («forwards»)
- Valutaterminkontrakt: Nominell verdi av valutaelement(ene)
  - Framtidig renteavtale: Nominell verdi
- e) Eksponering mot indekser med innebygd finansiell giring
- For derivater som har finansiell giring mot en underliggende indeks, eller som er eksponert mot indekser som gjør bruk av finansiell giring i egen portefølje, må standard forpliktelsesmetode anvendes på de berørte aktiva.
2. Følgende konverteringsmetoder skal komme til anvendelse på nedenstående finansinstru-

menter som inneholder innebygde derivater (listen er ikke uttømmende):

- Konvertible obligasjoner: Antall referanseaksjer * markedsverdi for de underliggende referanseaksjer * delta
- Kredittilknyttede verdipapirer: Markedsverdi for underliggende referanseaktiva
- Delvis innbetalte verdipapirer: Antall aksjer/obligasjoner * markedsverdi for underliggende referanseinstrumenter
- Verdipapirer med kjøpsrett og tegningsretter: Antall aksjer/obligasjoner * markedsverdi for det underliggende referanseinstrument * delta

3. Liste over eksempler på ikke-standardderivater og tilhørende forpliktelsesmetode som er brukt:

- Variansbytteavtaler: Variansbytteavtaler er kontrakter som gir investorene mulighet til å oppnå eksponering mot variansen (kvadraten av volatilitet) for et underliggende aktiva, og særlig til å handle med framtidig realisert (eller historisk) volatilitet mot gjeldende implisitt volatilitet. Ifølge markedspraksis defineres tilslagspris og nominell varians som volatilitet. For nominell varians gir dette

$$\text{nominell varians} = \frac{\text{nominell vega}}{2 \times \text{tilsalgspris}}$$

Nominell vega gir et teoretisk mål på overskudd eller tap etter en endring i volatilitet på 1 %.

Ettersom realisert volatilitet ikke kan være mindre enn null, er det største tapet for lange posisjoner i bytteavtaler kjent. Største tap på en kort posisjon blir ofte begrenset gjennom en øvre grense for volatiliteten. Uten en øvre grense er det potensielle tapet for korte posisjoner i bytteavtaler derimot ubegrenset.

Følgende konverteringsmetode skal benyttes for en gitt kontrakt på tidspunkt t:

Nominell varians * (gjeldende) varians_t (uten øvre volatilitetsgrense)

Nominell varians * min. [(gjeldende) varians_t øvre volatilitetsgrense²] (med øvre volatilitetsgrense)

der: (gjeldende) varians_t er en funksjon av kvadraten av realisert og implisitt volatilitet, nærmere bestemt

$$\text{(gjeldende) varians}_t = \frac{t}{T} \times \text{realisert (0,t)^+} \quad \text{volatilitet} \frac{T-t}{T} \times \text{implisitt volatilitet (t,T)^2}$$

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

– Volatilitetsbytteavtaler:

I analogi med variansbytteavtaler skal følgende konverteringsformler anvendes på volatilitetsbytteavtaler:

- Nominell vega * (gjeldende) volatilitet_t (uten øvre volatilitetsgrense)
- Nominell vega * min [(gjeldende) volatilitet_t; øvre volatilitetsgrense] (uten øvre volatilitetsgrense)

der (gjeldende) volatilitet t er en funksjon av realisert og implisitt volatilitet.

4. Terskelopsjoner («knock-in knock-out»)

Antall kontrakter * nominell kontraktsstørrelse * markedsverdi for den underliggende aksje * delta

Vedlegg III

Regler for avregning av durasjon

1. Et rentesikringsderivat skal konverteres til sin tilsvarende underliggende aktivaposisjon og avregnes i samsvar med følgende metode:

Den tilsvarende underliggende aktivaposisjonen for hvert rentesikringsderivat skal beregnes ved å dividere dets durasjon med AIF-ets durasjonsmål og deretter multiplisere med den tilsvarende underliggende aktivaposisjon, der:

$$\text{Tilsvarende underliggende aktivaposisjon} = \frac{\text{Durasjon}_{\text{FDI}}}{\text{Durasjon}_{\text{mål}}} \times \text{CV}_{\text{derivat}}$$

der:

- $\text{durasjon}_{\text{FDI}}$ er rentesikringsderivatets durasjon (følsomhet av finansderivatets markedsverdi for rentebevegelser),
- $\text{durasjon}_{\text{mål}}$ er i tråd med investeringsstrategien, posisjonenes retning og forventet risikonivå på noe tidspunkt, og reguleres på annen måte. Dette er også i tråd med porteføljens durasjon under normale markedsforhold,
- $\text{CV}_{\text{derivat}}$ er derivatposisjonens konverterte verdi i henhold til vedlegg II.

2. Tilsvarende underliggende aktivaposisjoner beregnet i samsvar med nr. 1, skal avregnes som følger:

a) Hvert rentesikringsderivat skal tilknyttes den relevante forfallskategori i følgende forfallsbaserte stige:

Forfallskategori

1. 0-2 år
  2. 2-7 år
  3. 7-15 år
  4. > 15 år
- b) De lange og korte tilsvarende underliggende aktivaposisjonene skal avregnes innenfor hver forfallskategori. Avregnet beløp for hver forfallskategori oppnås ved å avregne beløpet for lange posisjoner mot beløpet for korte posisjoner i den enkelte forfallskategori.
- c) Man begynner med den korteste forfallskategorien og beregner de avregnede beløpene mellom to tilgrensende forfallskategorier ved å avregne den gjenstående uavregnede lange (eller korte) posisjonen i den aktuelle forfallskategorien (i) mot beløpet for den gjenstående uavregnede korte (lange) posisjonen i forfallskategorien (i + 1).
- d) Man begynner med den korteste forfallskategorien og beregner de avregnede beløpene mellom to forfallskategorier som er atskilt med en annen forfallskategori, ved å avregne den gjenstående uavregnede lange (eller korte) posisjonen i den aktuelle forfallskategorien (i) mot beløpet for den gjenstående uavregnede korte (lange) posisjonen i forfallskategorien (i + 2).
- e) Det avregnede beløpet skal beregnes mellom de gjenstående uavregnede lange og korte posisjonene i de forfallskategoriene som ligger lengst fra hverandre.
3. AIF-et skal beregne sin eksponering som summen av absolutte verdier:
- 0 % av avregnet beløp for hver forfallskategori,
  - 40 % av avregnet beløp mellom to tilgrensende forfallskategorier (i) og (i + 1),
  - 75 % av avregnet beløp mellom to forfallskategorier som er atskilt med en annen forfallskategori, dvs. forfallskategoriene (i) og (i + 2),
  - 100 % av avregnet beløp mellom de forfallskategoriene som ligger lengst fra hverandre, og
  - 100 % av gjenstående uavregnede posisjoner.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Vedlegg IV

Rapporteringsmaler: AIF-forvalteren

(artikkel 3 nr. 3 bokstav d) og artikkel 24 i direktiv 2011/61/EU)

Opplysninger som skal innrapporteres om AIF-forvalteren

(artikkel 3 nr. 3 bokstav d) og artikkel 24 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU)

		Viktigste marked/ instrument	Nest viktigste marked/ instrument	Tredje viktigste marked/ instrument	Fjerde viktigste marked/ instrument	Femte viktigste marked/ instrument
1	Viktigste markeder AIF-forvalteren handler på vegne av de AIF-er den forvalter					
2	Viktigste instrumenter AIF-forvalteren handler med på vegne av de AIF-er den forvalter					
3	Verdiene av forvaltede aktiva for alle forvaltede AIF-er, beregnet i samsvar med artikkel 2	I basisvalutaen (dersom den er den samme for alle AIF-er)		I euro		
Angi markedenes offisielle navn, etableringssted og jurisdiksjon						

Full fortegnelse over alle AIF-er som AIF-forvalteren forvalter

skal sendes inn på anmodning på slutten av hvert kvartal
(artikkel 24 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU)

AIF-ets navn	Fondets identifikasjonskode						Startdato	Type AIF Hedgefond, aktive eierfond, eiendomsfond, fond-i-fond, annet ¹	NAV	AIF etablert i EU: Ja/Nei

¹ Angi den strategi som best beskriver AIF-ets virksomhet.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Rapporteringsmaler: AIF

(artikkel 3 nr. 3 bokstav d) og artikkel 24 i direktiv 2011/61/EU)

Opplysninger som skal innrapporteres om AIF-et

(artikkel 3 nr. 3 bokstav d) og artikkel 24 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU)

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
Identifikasjon av AIF-et			
1	AIF-ets navn	AIF etablert i EU: ja/nei	
2	Fondsforvalter (Juridisk navn og eventuell standardkode)	AIF-forvalter etablert i EU: ja/nei	
3	Fondets identifikasjonskoder om relevant		
4	AIF-ets startdato		
5	AIF-ets hjemsted		
6	Identifikasjon av AIF-ets primærmeidler(e) (Juridisk navn og eventuell standardkode)		
7	AIF-ets grunnvaluta i henhold til ISO 4217 og forvaltede aktiva beregnet i henhold til artikkel	Valuta	Sum forvaltede aktiva
8	Jurisdiksjoner for de tre største finansieringskildene (bortsett fra andeler og aksjer i AIF-et kjøpt av investorer)		
9	Dominerende type AIF (velg ett av følgende alternativer)	Hedgefond Aktivt eierfond Eiendomsfond Fond-i-fond Annet Ikke relevant	
10	Nærmere opplysninger om investeringsstrategiene <i>Sett opp en oversikt over AIF-ets investeringsstrategier etter dominerende type AIF som angitt i spørsmål 1. Se retningslinjene for nærmere opplysninger om hvordan dette spørsmålet skal besvares.)</i>		
		Angi den strategi som best beskriver AIF-ets virksomhet	Andel av NAV (%)

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger	Rapporterte opplysninger	
a) Hedgefondstrategier <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «hedgefond» som dominerende type AIF i spørsmål 1.</i>		
<i>Angi de hedgefondstrategier som best beskriver AIF-ets strategier</i> Aksjer: Netto mer lange enn korte Aksjer: Lange/korte Aksjer: Markedsnøytrale Aksjer: Netto mer korte enn lange Relativ verdi: Rentearbitrasje Relativ verdi: Arbitrasje på konvertible obligasjoner Relativ verdi: Arbitrasje på volatilitet Hendelsesdrevet: Krisesituasjoner/omstrukturering Hendelsesdrevet: Risikoarbitrasje/fusjonsarbitrasje Hendelsesdrevet: Aksjer, særlige situasjoner Kreditt, lang/kort Kreditt, aktivabaserte utlån Makro Forvaltede terminkontrakter med løpende avregning/CTA: Grunnleggende analyser Forvaltede terminkontrakter med løpende avregning/CTA: Kvantitativ analyse Hedgefond med flere strategier Annen hedgefondstrategi		
b) Strategier for aktive eierfond <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «aktivt eierfond» som dominerende type AIF i spørsmål 1.</i>		
<i>Angi de strategier for aktive eierfond som best beskriver AIF-ets strategier</i> Risikokapital Vekstkapital Mezzaninkapital Aktivt eierfond med flere strategier Aktivt eierfond med annen strategi		
c) Eiendomsfondstrategier <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «eiendomsfond» som dominerende type AIF i spørsmål 1.</i>		
<i>Angi de eiendomsfondstrategier som best beskriver AIF-ets strategier</i> Boligeiendommer Næringseiendommer Industrieboligeiendommer Eiendomsfond med flere strategier Annen eiendomsfondstrategi		
d) Fond-i-fond-strategier <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «fond-i-fond» som dominerende type AIF i spørsmål 1.</i>		
<i>Angi de «fond-i-fond»-strategier som best beskriver AIF-ets strategier</i> Fond av hedgefond Aktivt eierfond Annet fond-i-fond		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
e) Andre strategier <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «annet» som dominerende type AIF i spørsmål 1.</i>			
Angi den «annen» strategi som best beskriver AIF-ets strategier			
Råvarefond			
Aksjefond			
Rentefond			
Infrastrukturfond			
Annet			
Største eksponeringer og viktigste konsentrasjoner			
11 Viktigste instrumenter som AIF-et handler med			
	Type instrument/ instrumentkode	Verdi (beregnet iht. artikkel 3 i direktivet om AIF-forvaltere)	Lang/kort posisjon
Viktigste instrument			
Nest viktigste instrument			
Tredje viktigste instrument			
Fjerde viktigste instrument			
Femte viktigste instrument			
12 Geografisk fokus			
Angi geografisk fordeling av AIF-ets investeringer i prosent av AIF-ets samlede netto andelsverdi		% av NAV	
Afrika			
Asia og Stillehavet (Midtøsten ikke inkludert)			
Europa (EØS)			
Europa (utenom EØS)			
Midtøsten			
Nord-Amerika			
Sør-Amerika			
Overstatlig/flere regioner			

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger							Rapporterte opplysninger
13	AIF-ets 10 største eksponeringer per rapporteringsdato (mest verdifulle eksponeringer i absolutte tall):						
	Type aktiva/passiva	Navn/ beskrivelse av det aktuelle aktiva/passiva	Verdi (beregnet iht. artikkel 3)	% av brutto markedsverdi	Lang/kort posisjon	Motpart (om relevant)	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
14	5 største porteføljekonsentrasjoner:						
	Type aktiva/passiva	Navn/ beskrivelse av markedet	Ekspone- ringenes samlede verdi (beregnet iht. artikkel 3)	% av brutto markedsverdi	Lang/kort posisjon	Motpart (om relevant)	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
15	Typisk transaksjons-/posisjonsstørrelse Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «aktivt eierfond» som dominerende type AIF i spørsmål 1.					<i>[velg ett av følgende alternativer]</i> Svært liten Liten I underkant av markeds- gjennomsnitt I overkant av markeds- gjennomsnitt Stor Svært stor	

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
16	Viktigste markeder som AIF-et handler i		
	<i>Oppgi navn og eventuell identifikasjon (f.eks. MIC-kode) for markedet med høyest eksponering</i>		
	<i>Oppgi navn og eventuell identifikasjon (f.eks. MIC-kode) for markedet med nest høyest eksponering</i>		
	<i>Oppgi navn og eventuell identifikasjon (f.eks. MIC-kode) for markedet med tredje høyest eksponering</i>		
17	Investorkonsentrasjon		
	Angi omtrentlig prosentandel av AIF-ets aksjer som eies av de fem reelle eierne som har størst eierandel i AIF-et (i prosent av AIF-ets utestående andeler/aksjer; <i>angi fortrinnsvis de reelle eierne dersom de er kjent eller kan identifiseres</i>)		
	Konsentrasjon etter investortype (i mangel av nøyaktige opplysninger gis anslag):	%	
	Profesjonelle kunder (som definert i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet): Småinvestorer:		

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Opplysninger som skal innrapporteres om AIF-et til vedkommende myndigheter

(artikkel 24 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU)

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
Identifikasjon av AIF-et			
1	<i>AIF-ets navn</i>	AIF etablert i EU: ja/nei	
2	<i>Fondsforvalter</i>	AIF-forvalter etablert i EU: ja/nei	
1	AIF-ets navn		
2	Fondsforvalter		
3	Fondets identifikasjonskoder, om relevant		
4	AIF-ets startdato		
5	<i>AIF-ets basisvaluta i henhold til ISO 4217 og forvaltede aktiva beregnet i henhold til artikkel 2</i>	Valuta	Sum forvaltede aktiva
6	Identifikasjon av AIF-ets primærmegler(e)		
7	Jurisdiksjoner for de tre største finansieringskildene		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

	Type opplysninger	Rapporterte opplysninger	
Instrumenter som handles, og enkelttekstponeringer			
8	<i>Enkelttekstponeringer som AIF-et handler med, og viktigste aktivakategorier AIF-et har investert i per rapporteringsdato:</i>		
	a) Verdipapirer		
		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	<i>Kort verdi (salgsposisjoner)</i>
	Kontanter og kontantekvivalenter		
	<i>hvorav:</i>	<i>Innskuddsbevis</i>	
		<i>Rentebærende markedspapirer</i>	
		<i>Andre innskudd</i>	
		<i>Andre kontanter og kontant- ekvivalenter (unntatt stats- papirer)</i>	
	Børsnoterte aksjer		
	<i>hvorav:</i>	<i>Utstedt av finans- institusjoner</i>	
		<i>Andre børs- noterte aksjer</i>	
	Ikke børsnoterte aksjer		
	Foretaksobligasjoner ikke utstedt av finansinstitusjoner		
	<i>hvorav:</i>	<i>Lav til moderat risiko</i>	
		<i>Høy risiko</i>	
	Foretaksobligasjoner utstedt av finansinstitusjoner		
	<i>hvorav:</i>	<i>Lav til moderat risiko</i>	
		<i>Høy risiko</i>	
	Statsobligasjoner		
	<i>hvorav:</i>	<i>EU-obligasjoner med forfall innen 0-1 år</i>	
		<i>EU-obligasjoner med forfall innen 1 + år</i>	
		<i>Ikke-G10-obliga- sjoner med forfall innen 0-1 år</i>	

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
	<i>Ikke-G10-obligasjoner med forfall innen 1 + år</i>		
Konvertible obligasjoner ikke utstedt av finansinstitusjoner			
<i>hvorav:</i>	<i>Lav til moderat risiko</i>		
	<i>Høy risiko</i>		
Konvertible obligasjoner utstedt av finansinstitusjoner			
<i>hvorav:</i>	<i>Lav til moderat risiko</i>		
	<i>Høy risiko</i>		
Lån			
<i>hvorav:</i>	<i>Giret lån</i>		
	<i>Andre lån</i>		
Strukturerte/verdipapiriserte produkter			
<i>hvorav:</i>	<i>ABS</i>		
	<i>RMBS</i>		
	<i>CMBS</i>		
	<i>Agency MBS</i>		
	<i>ABCP</i>		
	<i>CDO/CLO</i>		
	<i>Strukturerte sertifikater</i>		
	<i>ETP</i>		
	<i>Annet</i>		
b) Derivater		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	<i>Kort verdi (salgsposisjoner)</i>
Aksjederivater			
<i>hvorav:</i>	<i>Knyttet til finansinstitusjoner</i>		
	<i>Andre aksjederivater</i>		
Rentederivater			
CDS			
<i>hvorav:</i>	<i>CDS med én forpliktelse</i>		
	<i>CDS for statsobligasjoner med én utsteder</i>		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
	<i>Andre CDS-er med én forpliktelse</i>		
	<i>Indekserte CDS-er</i>		
	<i>Eksotiske produkter (herunder transjeoppdelte kredittbytte-avtaler)</i>		
		<i>Bruttoverdi</i>	
Valutaderivater (for investeringsformål)			
Rentesikringsderivater			
		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	<i>Kort verdi (salgsposisjoner)</i>
Råvarederivater			
<i>hvorav:</i>	<i>Energi</i>		
	<i>hvorav:</i>		
	<i>– Råolje</i>		
	<i>– Naturgass</i>		
	<i>– Kraft</i>		
	<i>Edle metaller</i>		
	<i>hvorav: Gull</i>		
	<i>Andre råvarer</i>		
	<i>hvorav:</i>		
	<i>– Industri-metaller</i>		
	<i>– Kveg</i>		
	<i>– Landbruks-varer</i>		
Andre derivater			
c) Fysiske aktiva (realaktiva/materielle aktiva)		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	
Fysiske aktiva: Fast eiendom			
<i>hvorav:</i>	<i>Boligeien-dommer</i>		
	<i>Næringseien-dommer</i>		
Fysiske aktiva: Råvarer			
Fysiske aktiva: Tømmer			

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
Fysiske aktiva: Kunst og samleobjekter			
Fysiske aktiva: Transportmidler			
Fysiske aktiva: Annet			
d) Foretak for kollektiv investering		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	
Investeringer i foretak for kollektiv investering som drives/forvaltes av AIF-forvalteren			
<i>hvorav:</i>	<i>Pengemarkedsfond og foretak for kollektiv investering i likviditetsstyring</i>		
	<i>Fond omsatt på et regulert marked</i>		
	<i>Andre foretak for kollektiv investering</i>		
Investeringer i foretak for kollektiv investering som ikke drives/forvaltes av AIF-forvalteren			
<i>hvorav:</i>	<i>Pengemarkedsfond og foretak for kollektiv investering i likviditetsstyring</i>		
	<i>Fond omsatt på et regulert marked</i>		
	<i>Andre foretak for kollektiv investering</i>		
e) Investeringer i andre aktivaklasser		<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	<i>Kort verdi (salgsposisjoner)</i>
Sum andre			
9	<i>Omsetning i hver aktivaklasse i rapporteringsmånedene</i>		
a) Verdipapirer		<i>Markedsverdi</i>	
Kontanter og kontantekvivalenter			
Børsnoterte aksjer			
Ikke børsnoterte aksjer			
Foretaksobligasjoner ikke utstedt av finansinstitusjoner			
<i>hvorav:</i>	<i>Lav til moderat risiko</i>		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

	Type opplysninger			Rapporterte opplysninger	
		<i>Høy risiko</i>			
	Foretaksobligasjoner utstedt av finansinstitusjoner				
	Statsobligasjoner				
	<i>hvorav:</i>	<i>Obligasjoner utstedt av EU-medlemsstater</i>			
		<i>Obligasjoner utstedt av stater utenfor EU</i>			
	Konvertible obligasjoner:				
	Lån				
	Strukturerte/verdipapiriserte produkter				
	b) Derivater			<i>Nominell verdi</i>	<i>Markedsverdi</i>
	Aksjederivater				
	Rentederivater				
	CDS				
	Valutaderivater (for investeringsformål)				
	Rentesikringsderivater				
	Råvarederivater				
	Andre derivater				
	c) Fysiske aktiva (realaktiva/materielle aktiva)			<i>Markedsverdi</i>	
	Fysiske aktiva: Råvarer				
	Fysiske aktiva: Fast eiendom				
	Fysiske aktiva: Tømmer				
	Fysiske aktiva: Kunst og samleobjekter				
	Fysiske aktiva: Transportmidler				
	Fysiske aktiva: Annet				
	d) Foretak for kollektiv investering				
	e) Andre aktivaklasser				
	Eksposeringenes valuta				
10	Sum av verdiene av lange og korte eksponeringer (før valutasikring) etter følgende valutagrupper:			<i>Lang verdi (kjøpsposisjoner)</i>	<i>Kort verdi (salgsposisjoner)</i>
	AUD				
	CAD				
	CHF				
	EUR				

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger				Rapporterte opplysninger	
GBP					
HKD					
JPY					
USD					
Annet					
11	<p>Typisk transaksjons-/posisjonsstørrelse Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «aktivt eierfond» som dominerende type AIF over.</p>			<p><i>[velg ett av følgende alternativer]</i> Svært liten < 5 millioner euro) Liten 5 millioner euro til < 25 millioner euro) I underkant av markedsgjennomsnitt 25 millioner euro til < 150 millioner euro) I overkant av markedsgjennomsnitt (150 millioner euro til 500 millioner euro) Stor 500 millioner euro til 1 milliard euro) Svært stor 1 milliard euro og større)</p>	
12	<p>Dominerende innflytelse (se artikkel 1 i rådsdirektiv 83/349/EØF (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1)) <i>Fyll ut dette feltet dersom du har valgt «aktivt eierfond» som dominerende type AIF over. Feltet skal fylles ut for hvert foretak som AIF-et har en dominerende innflytelse over (i motsatt fall skal dette feltet ikke fylles ut) i henhold til artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF)</i></p>	Navn		% av stemmerettene	Transaksjonstype

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

	Type opplysninger	Rapporterte opplysninger
AIF-ets risikoprofil		
	1. Markedsrisikoprofil	
13	<i>Forventet årlig avkastning av investeringene / internrente under normale markedsforhold (i %)</i>	
	<i>Netto deltaverdi på egenkapitalen</i>	
	<i>Netto DV01:</i>	
	<i>Netto CS01:</i>	
	2. Motpartsrisikoprofil	
14	<i>Handels- og klareringsordninger</i>	
	a) Anslått % (i markedsverdi) verdipapirhandler: <i>(la stå tomt om det ikke har vært handlet med verdipapirer)</i>	%
	På et regulert marked	
	Utenom et regulert marked	
	b) Anslått % (i handelsvolum) derivathandler: <i>(la stå tomt om det ikke har foregått handel med derivater)</i>	%
	På et regulert marked	
	Utenom et regulert marked	
	c) Anslått % (i handelsvolum) klarerte derivattransaksjoner: <i>(la stå tomt om det ikke har foregått handel med derivater)</i>	%
	Av en sentral motpart	
	Bilateralt	
	d) Anslått % (i markedsverdi) klarerte gjenkjøpshandler: <i>(la stå tomt om det ikke har foregått handel med gjenkjøpsavtaler)</i>	%
	Av en sentral motpart	
	Bilateralt	
	Med tre parter	
15	Verdi av sikkerhet og annen kredittstøtte som AIF-et har stilt til alle motparter	
	a) Verdi av sikkerhet stilt i form av kontanter og kontantekvivalenter	
	b) Verdi av sikkerhet stilt i form av andre verdipapirer (bortsett fra kontanter og kontantekvivalenter)	
	c) Verdi av annen sikkerhet og kredittstøtte som er stilt (herunder nominelt beløp på rembursbrev og lignende kredittstøtte fra tredjemann)	
16	Av beløp stilt som sikkerhet og annen kredittstøtte som det rapporterende fondet har gitt motparter: Hvor stor prosentandel har blitt pantsatt på nytt av motpartene?	

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

		Type opplysninger					Rapporterte opplysninger	
17	Fem største motpartseksponeringer (sentrale motparter ikke medregnet)							
	a) Angi de fem motpartene som AIF-et har størst motpartseksponering mot, i nettomarkedsverdi, i % av AIF-ets NAV					<i>Navn</i>	<i>Samlet eksponering</i>	
	Motpart 1							
	Motpart 2							
	Motpart 3							
	Motpart 4							
	Motpart 5							
	b) Angi de fem motpartene som har størst motpartseksponering mot AIF-et, i nettomarkedsverdi, i % av AIF-ets NAV					<i>Navn</i>	<i>Samlet eksponering</i>	
	Motpart 1							
	Motpart 2							
	Motpart 3							
	Motpart 4							
	Motpart 5							
18	Direkte klarering gjennom sentrale motparter (CCP)							
	a) Har AIF-et i rapporteringsperioden klarert noen transaksjoner direkte gjennom en CCP?					Ja Nei (hvis ikke, hopp over resten av spørsmålet og gå til spørsmål 21)		
	b) Dersom du har svart «ja» på spørsmål 18 a), angi de tre største sentrale motpartene etter netto kreditt-eksponering					<i>Navn</i>	<i>Verdi</i>	
	CCP 1 (la feltet stå tomt om ikke relevant)							
	CCP 2 (la feltet stå tomt om ikke relevant)							
	CCP 3 (la feltet stå tomt om ikke relevant)							
	3. Likviditetsprofil							
	Porteføljens likviditetsprofil							
19	Investorenes likviditetsprofil							
	Prosent av porteføljen som kan realiseres innen:							
	1 dag eller mindre	2-7 dager	8-30 dager	31-90 dager	91-180 dager	181-365 dager	mer enn 365 dager	
20	Verdien av ubeheftede kontante midler							

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

		Type opplysninger						Rapporterte opplysninger	
		Investorenes likviditetsprofil							
21	Investorenes likviditetsprofil Prosentandel av investorenes andel i fondet (i % av AIF-ets NAV) som kan innløses i løpet av								
	1 dag eller mindre	2-7 dager	8-30 dager	31-90 dager	91-180 dager	181-365 dager	mer enn 365 dager		
22	Investorenes innløsninger								
	a) Gir AIF-et investorene vanligvis oppsigelses-/innløsningsrett?							Ja	Nei
	b) Hvor ofte kan investorer foreta innløsning (ved flere aksje- eller andelsklasser, angi den største etter NAV)							[velg ett av følgende alternativer] hver dag hver uke hver 14. dag hver måned hvert kvartal hvert halvår hvert år annet ikke relevant	
	c) Hvor mange dagers oppsigelse kreves for innløsninger? (ved flere aksje- eller andelsklasser, angi oppsigelsesfrist vektet etter aktiva)								
	d) Hvor lang bindingstid (i dager) har investorene (ved flere aksje- eller andelsklasser, angi oppsigelsesfrist vektet etter aktiva)								
23	Særlige ordninger og fortrinnsbehandling								
	a) Per rapporteringsdato, hvor stor prosentandel av AIF-ets NAV er gjenstand for følgende ordninger:							% av NAV	
	Sidelommer								
	Begrenset innløsning								
	Suspensjon av handel								
	Andre ordninger for å håndtere illikvide aktiva (angi nærmere)							[Type]	[%]
	b) Hvilken prosentandel av AIF-ets aktiva, i netto andelsverdi, er for tiden gjenstand for særlige ordninger på grunn av deres ikke-likvide art i henhold til artikkel 23 nr. 4 bokstav a) i direktivet om AIF-forvaltere?								
	Særlige ordninger i % av NAV								

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger					
c) Er det noen investorer som får fortrinnsbehandling eller rett til fortrinnsbehandling (f.eks. gjennom en tilleggsavtale), og som investorer i AIF-et derfor må underrettes om i henhold til artikkel 23 nr. 1 bokstav j) i direktivet om AIF-forvaltere?		(Ja eller nei)					
d) Har du svart ja på spørsmål c), angi alle relevante former for fortrinnsbehandling:							
med hensyn til opplysninger/rapportering til investorer							
med hensyn til likviditetskrav til investorer							
med hensyn til gebyrvilkår for investorer							
Annen fortrinnsbehandling							
24	Angi hvordan eiendomsretten til andelene i AIF-et fordeler seg på investorgruppene (i prosent av AIF-ets NAV; de reelle eierne oppgis dersom de er kjent eller kan identifiseres)						
25	Finansieringslikviditet						
a) Angi samlet beløp av innlån og kontantfinansiering som er tilgjengelig for AIF-et (inklusive alle utnyttede og uutnyttede, forpliktete og uforpliktete kredittlinjer og tidsbegrenset finansiering)							
b) Hvordan fordeler beløpet angitt under a) seg på periodene nedenfor, basert på den lengste perioden som kredittgiver ved avtale har forpliktet seg til å yte finansiering i:							
	1 dag eller mindre	2-7 dager	8-30 dager	31-90 dager	91-180 dager	181-365 dager	mer enn 365 dager
4. Innlåns- og eksponeringsrisiko							
26	Verdi av kontantlån eller verdipapirlån bestående av						
Kontantlån uten sikkerhet:							
Kontantlån med sikkerhet – via primærmegler:							
Kontantlån med sikkerhet – via (omvendt) gjenkjøp:							
Kontantlån med sikkerhet – via annet:							
27	Verdi av innlån innebygd i finansielle instrumenter						
Derivater omsatt på et regulert marked: Bruttoeksponering fratrukket innbetalt margin							
OTC-derivater: Bruttoeksponering fratrukket innbetalt margin							
28	Verdi av verdipapirer innlånt for korte posisjoner						

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

	Type opplysninger	Rapporterte opplysninger	
29	Bruttoeksponering for finansielle og/eller rettslige strukturer som kontrolleres av AIF-et i henhold til betraktning 78 i direktivet om AIF-forvaltere		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	...		
30	<i>AIF-ets finansielle giring</i>		
	a) beregnet i henhold til bruttometoden		
	b) beregnet i henhold til forpliktelsesmetoden		
	5. Operasjonell og annen risiko		
31	<i>Totalt antall åpne posisjoner</i>		
32	<i>Historisk risikoprofil</i>		
	a) AIF-ets bruttoavkastning eller internrente i rapporteringsperioden (i %, forvaltningsgebyrer og resultatavhengige gebyrer ikke fratrukket)		
	Første måned i rapporteringsperioden		
	Annen måned i rapporteringsperioden		
	...		
	...		
	Siste måned i rapporteringsperioden		
	b) AIF-ets nettoavkastning eller internrente i rapporteringsperioden (i %, forvaltningsgebyrer og resultatavhengige gebyrer fratrukket)		
	Første måned i rapporteringsperioden		
	Annen måned i rapporteringsperioden		
	...		
	...		
	Siste måned i rapporteringsperioden		
	c) Endringer i AIF-ets netto andelsverdi i løpet av rapporteringsperioden (i %, innvirkningen av tegninger og innløsninger inkludert)		
	Første måned i rapporteringsperioden		
	Annen måned i rapporteringsperioden		
	...		
	...		
	Siste måned i rapporteringsperioden		

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Type opplysninger		Rapporterte opplysninger	
d) Tegninger i rapporteringsperioden			
Første måned i rapporteringsperioden			
Annen måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Siste måned i rapporteringsperioden			
e) Innløsninger i rapporteringsperioden			
Første måned i rapporteringsperioden			
Annen måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Siste måned i rapporteringsperioden			

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Resultater av krisesimuleringer

Angi resultatene av krisesimuleringene utført i samsvar med bokstav b) i artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU [risikoene knyttet til hver investeringsposisjon i AIF-et og deres generelle innvirkning på AIF-ets portefølje kan fortløpende påvises, måles, håndteres og overvåkes på forsvarlig måte, herunder ved bruk av hensiktsmessige framgangsmåter for krisesimulering] (fritekst)

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Angi resultatene av krisesimuleringene utført i samsvar med artikkel 16 nr. 1 annet ledd i direktiv 2011/61/EU. [AIF-forvalterne skal regelmessig gjennomføre krisesimuleringer under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, som vil gjøre det mulig for dem å vurdere og overvåke AIF-enes likviditetsrisiko i samsvar med resultatene av disse.] (fritekst)

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Opplysninger om AIF-fond som skal gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter

(artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU)

	Type opplysninger	Rapporterte opplysninger	
1	Av beløp stilt som sikkerhet og annen kredittstøtte som det rapporterende AIF-fond har gitt motparter: Hvor stor prosentandel har blitt pantsatt på nytt av motpartene?		
	Innlåns- og eksponeringsrisiko		
2	Verdi av kontantlån eller verdipapirlån bestående av		
	Kontantlån uten sikkerhet:		
	Kontantlån med sikkerhet – via primærmegler:		
	Kontantlån med sikkerhet – via (omvendt) gjenkjøp:		
	Kontantlån med sikkerhet – via annet:		
3	Verdi av innlån innebygd i finansielle instrumenter		
	Derivater omsatt på et regulert marked: Bruttoeksponering fratrukket innbetalt margin		
	OTC-derivater: Bruttoeksponering fratrukket innbetalt margin		
4	Fem største kilder til kontant- eller verdipapirlån (korte posisjoner):		
	Største:		
	Nest største:		
	3. største:		
	4. største:		
	5. største:		
5	Verdi av verdipapirer innlånt for korte posisjoner		
6	Bruttoeksponering for finansielle og/eller rettslige strukturer som kontrolleres av AIF-et i henhold til betraktning 78 i direktivet om AIF-forvaltere		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	<i>Finansiell og/eller rettslig struktur</i>		
	...		
7	AIF-ets finansielle girings:		
	a) Bruttometoden		
	b) Forpliktelsesmetoden		

Økonomiske verdier bør rapporteres i AIF-ets basisvaluta.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstillsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 447/2013 av 15. mai 2013 om fastsettelse av framgangsmåten for AIF-forvaltere som velger å bli omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om AIF-forvaltere og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹, særlig artikkel 3 nr. 5, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU kan forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i nevnte direktiv, velge å bli omfattet av direktivet for å kunne dra nytte av rettighetene som gis. En AIF-forvalter som velger å bli omfattet av direktivet, blir underlagt anvendelsen av direktiv 2011/61/EU i sin helhet.
- 2) Direktiv 2011/61/EU fastsetter en framgangsmåte for godkjenning av AIF-forvaltere. Dokumentene og opplysningene som skal framskaffes i forbindelse med denne framgangsmåten, inneholder tilstrekkelige detaljer om søkende AIF-forvaltere, og derfor bør de samme dokumentene og den samme framgangsmåten benyttes når en forvalter velger å bli omfattet av direktivet. Det er ingen særlige omstendigheter ved det å bli omfattet av direktivet som tilsier bruk av en annen framgangsmåte enn den som gjelder AIF-forvaltere med forvaltede eiendeler over terskelverdiene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU. AIF-forvaltere som velger å bli omfattet av direktiv 2011/61/EU, bør derfor følge samme framgangsmåte som den som er fastsatt for forvaltere som må søke om godkjenning i henhold til direktiv 2011/61/EU.
- 3) AIF-forvaltere som har rett til å velge å bli omfattet av direktivet, er forvaltere som tidli-

gere enten har vært registrert i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU, eller som har vært godkjent som forvaltningsselskaper for foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)². Det er hensiktsmessig å unngå dobbeltrapportering og ta hensyn til dokumentene og opplysningene som AIF-forvaltere allerede har framlagt for vedkommende myndigheter i samsvar med framgangsmåtene for registrering og godkjenning, forutsatt at disse dokumentene og opplysningene er à jour.

- 4) Vedkommende myndigheter bør undersøke søknaden om å bli omfattet av direktivet og gi slik godkjenning på samme vilkår og etter samme framgangsmåte som for AIF-forvaltere med forvaltede eiendeler over de relevante terskelverdiene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU.
- 5) Det er viktig å klargjøre forholdet mellom framgangsmåten som gjelder for AIF-forvaltere som velger å bli omfattet av direktivet, og den som gjelder ved tilbakekalling av en godkjenning gitt til forvaltere i henhold til direktiv 2011/61/EU. En AIF-forvalter som har fått godkjenning i henhold til direktiv 2011/61/EU, og hvis forvaltede eiendeler faller under terskelverdiene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU, forblir godkjent og underlagt anvendelsen av nevnte direktiv i sin helhet så lenge godkjenningen ikke tilbakekalles. Tilbakekalling av en godkjenning bør ikke automatisk iverksettes når de forvaltede eiendelene til en godkjent AIF-forvalter faller under relevant terskelverdi, men bare skje på

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

² EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

anmodning fra AIF-forvalteren. Det bør derfor ikke være mulig for en AIF-forvalter å søke om å bli omfattet av direktivet så lenge forvalteren allerede har en godkjenning i henhold til direktiv 2011/61/EU, mens en AIF-forvalter hvis godkjenning er blitt tilbakekalt på anmodning fra forvalteren, bør kunne søke om å bli omfattet igjen i henhold til direktiv 2011/61/EU.

- 6) Direktiv 2011/61/EU forplikter medlemsstatene til å anvende lovene og forskriftene som innarbeider nevnte direktiv, fra 22. juli 2013. Anvendelsen av denne forordning utsettes derfor også til samme dato.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomiteé –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Framgangsmåte og vilkår for å bli omfattet av direktivet

1. En AIF-forvalter som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU og velger å bli omfattet av nevnte direktiv, skal framlegge en søknad om godkjenning til vedkommende myndighet i hjemstaten.
Søknaden skal følge samme framgangsmåte som fastsatt i artikkel 7 nr. 15 i direktiv 2011/61/EU og i tiltakene vedtatt for gjennomføring av direktivet.
2. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan unnta en AIF-forvalter nevnt i nr. 1 fra kravet

om å framlegge alle opplysninger og dokumenter som kreves i henhold til artikkel 7 i nevnte direktiv, forutsatt at disse opplysningene og dokumentene allerede er blitt framlagt for vedkommende myndighet for registreringsformål i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i nevnte direktiv, eller som del av framgangsmåten for godkjenning i henhold til artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF, og forutsatt at slike opplysninger og dokumenter fortsatt er à jour, noe som skal bekreftes skriftlig av AIF-forvalteren.

3. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal gi godkjenning etter samme framgangsmåte som fastsatt i artikkel 8 nr. 15 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 2

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 15. mai 2013.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter; 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 448/2013 av 15. mai 2013 om fastsettelse av en framgangsmåte for å bestemme referansemedlemsstaten for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om AIF-forvaltere og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹, særlig artikkel 37 nr. 14, og

ut fra følgende betraktninger:

1) I situasjonene nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav b), bokstav c) i), bokstav e) og f) og bokstav g) i) i direktiv 2011/61/EU, kan mer enn én medlemsstat anses som mulig referansemedlemsstat for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-er») etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er som den forvalter, i Unionen. I disse tilfellene skal AIF-forvalteren etablert i en tredjestat sende en anmodning til vedkommende myndigheter i disse medlemsstatene for å bestemme referansemedlemsstat. Anmodningen skal ledsages av alle relevante opplysninger og dokumenter som kreves for å bestemme referansemedlemsstat for denne AIF-forvalteren. En felles beslutning bør vedtas av berørte vedkommende myndigheter for å bestemme referansemedlemsstat. Det må fastsettes en framgangsmåte som skal følges av berørte vedkommende myndigheter når referansemedlemsstat skal bestemmes. Mens det er vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater som har et felles ansvar for å bestemme referansemedlemsstat, skal Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/

2010², sikre at alle mulige referansemedlemsstater blir behørig involvert i beslutningsprosessen og bidrar til å komme fram til en avtale.

- 2) Framgangsmåten for å bestemme referansemedlemsstat er forskjellig fra framgangsmåten for å søke om markedsføringspass i henhold til direktiv 2011/61/EU. Når referansemedlemsstaten er blitt bestemt, skal den berørte AIF-forvalteren etablert i en tredjestat søke om godkjenning hos vedkommende myndighet i nevnte medlemsstat etter samme framgangsmåte og på samme vilkår som for AIF-forvaltere i henhold til artikkel 7 og 8 i direktiv 2011/61/EU.
- 3) Direktiv 2011/61/EU forplikter medlemsstatene til å anvende lovene og forskriftene som innarbeider nevnte direktiv, fra 22. juli 2013. Uten at dette berører den delegerte rettsakt omhandlet i artikkel 67 nr. 6 i direktiv 2011/61/EU, utsettes derfor også anvendelsen av denne forordning til samme dato.
- 4) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomiteé –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Framgangsmåte for å bestemme referansemedlemsstat blant flere mulige referansemedlemsstater

1. Dersom en AIF-forvalter etablert i en tredjestat, som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen uten å markedsføre dem eller å markedsføre AIF-er som den forvalter, i Unionen, sender en anmodning for å bestemme referansemedlemsstat i henhold til artikkel 37

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

² EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- nr. 4 annet ledd i direktiv 2011/61/EU, skal anmodningen være skriftlig og rettet til vedkommende myndigheter i medlemsstatene som er mulige referansemedlemsstater. I anmodningen skal alle mulige referansemedlemsstater føres opp.
2. Anmodningen fra AIF-forvalteren etablert i en tredjestat skal inneholde opplysningene og dokumentene som kreves for å bestemme referansemedlemsstat.
  3. I situasjonen nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, skal slike opplysninger og dokumenter omfatte
    - a) en angivelse av medlemsstatene der AIF-ene som blir forvaltet av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, er etablert,
    - b) en angivelse av medlemsstatene der eiendeler blir forvaltet av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat,
    - c) det samlede beløp for eiendeler som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat forvalter i de ulike medlemsstatene.
  4. I situasjonen nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav c) i) i direktiv 2011/61/EU, skal slike opplysninger og dokumenter omfatte
    - a) en angivelse av medlemsstaten der AIF-et som blir forvaltet av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, er etablert,
    - b) en angivelse av medlemsstatene der AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre AIF-et.
  5. I situasjonene nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e) og bokstav g) i) i direktiv 2011/61/EU, skal slike opplysninger og dokumenter omfatte
    - a) en angivelse av medlemsstatene der AIF-er som blir forvaltet av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat, er etablert.
    - b) en beskrivelse av markedsføringsstrategien som dokumenterer at AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre et bestemt AIF eller flere AIF-er i en bestemt medlemsstat eller i flere medlemsstater, og å drive aktiv markedsføring i bestemte medlemsstater, der minst følgende angis:
      - i) medlemsstatene der distributørene (og AIF-forvalteren ved egendistribusjon) kommer til å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er som forvaltes av AIF-forvalteren, herunder forventet andel av forvaltede eiendeler innenfor den samlede markedsføringen i Unionen,
      - ii) et overslag over forventet antall investorer i målgruppen med hjemsted i medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-ene,
  - iii) de offisielle språkene i medlemsstatene som tilbuds- og markedsføringsdokumentene er blitt eller vil bli oversatt til,
  - iv) fordelingen av markedsføringsaktiviteter i medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-ene, særlig med hensyn til hvor framtreddende de er og hvor ofte annonsering og omreisende salgskampanjer finner sted.
  6. I situasjonen nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav f) i direktiv 2011/61/EU, skal slike opplysninger og dokumenter omfatte opplysninger fastsatt i nr. 5 bokstav b) i denne artikkel.
  7. Vedkommende myndigheter som blir kontaktet av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som vedkommende myndigheter i mulige referansemedlemsstater, skal umiddelbart og senest tre virkedager etter mottak av anmodningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, kontakte hverandre og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) for å beslutte om andre vedkommende myndigheter i Unionen er berørt i henhold til artikkel 37 nr. 4 i direktiv 2011/61/EU.

På ESMA's anmodning skal vedkommende myndigheter umiddelbart gi ESMA den fullstendige anmodningen fra AIF-forvalteren etablert i en tredjestat.
  8. Dersom det besluttes at andre vedkommende myndigheter i Unionen kan være berørt, skal ESMA umiddelbart underrette dem og sikre at den fullstendige anmodningen fra AIF-forvalteren etablert i en tredjestat blir oversendt til dem.
  9. Hver vedkommende myndighet som medvirker i framgangsmåten, samt ESMA, kan anmode AIF-forvalteren etablert i en tredjestat om relevante tilleggsopplysninger og tilleggsdokumenter som kreves for å bestemme referansemedlemsstat.

En slik anmodning om tilleggsopplysninger og tilleggsdokumenter skal være skriftlig, skal inneholde begrunnelser og skal formidles samtidig til alle andre vedkommende myndigheter samt ESMA.

Når anmodende vedkommende myndighet eller ESMA mottar tilleggsopplysningene eller tilleggsdokumentene, skal anmodende myndighet umiddelbart oversende disse opplysningene eller dokumentene til alle andre berørte myndigheter og ESMA.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

10. Senest en uke fra vedkommende myndigheters mottak av anmodningen nevnt i nr. 1 fra AIF-forvalteren, eller eventuelt fra andre vedkommende myndigheter i Unionen i henhold til nr. 8, skal alle berørte vedkommende myndigheter framlegge en uttalelse for hverandre og for ESMA med hensyn til fastsettelse av egnet referansemedlemsstat.

11. Deretter skal alle vedkommende myndigheter i fellesskap bestemme referansemedlemsstat. Avgjørelsen skal tas senest en måned etter mottak av anmodningen fra vedkommende myndigheter utpekt av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, eventuelt av andre vedkommende myndigheter i Unionen i henhold til nr. 8.

Dersom det anmodes om tilleggsopplysninger, skal fristen nevnt i første ledd utvides til å omfatte perioden mellom anmodningen om tilleggsopplysninger og tilleggsdokumenter nevnt i nr. 9 og mottaket av slike opplysninger eller dokumenter.

12. ESMA skal bistå berørte vedkommende myndigheter og om nødvendig lette fastsettelsen av referansemedlemsstat i henhold til artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Vedkommende myndighet i den medlemsstat som blir bestemt som referansemedlemsstat, skal skriftlig og uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat om denne avgjørelsen.

14. Dersom den anmodende AIF-forvalter etablert i en tredjestat ikke underrettes skriftlig innen sju dager etter avgjørelsen, eller dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke har bestemt referansemedlemsstat innen fristen nevnt i første ledd i nr. 11 i denne artikkel,

kan den anmodende AIF-forvalter etablert i en tredjestat selv velge referansemedlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i artikkel 37 nr. 4 annet ledd i direktiv 2011/61/EU.

AIF-forvalteren etablert i en tredjestat skal umiddelbart skriftlig underrette alle vedkommende myndigheter som opprinnelig ble kontaktet, samt ESMA, om valg av referansemedlemsstat.

15. Dersom referansemedlemsstaten valgt av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat ikke er den samme som referansemedlemsstaten bestemt av vedkommende myndigheter, skal de berørte vedkommende myndigheter underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat om avgjørelsen snarest mulig, men ikke senere enn to virkedager etter å ha blitt underrettet om AIF-forvalterens valg i henhold til nr. 14. I dette tilfellet skal avgjørelsen ha forrang.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 15. mai 2013.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 694/2014 av 17. desember 2013 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette typer av forvaltere av alternative investeringsfond

EUROPAKOMMISSJONEN HAR -

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹, særlig artikkel 4 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er viktig å utfylle reglene i direktiv 2011/61/EU med tekniske reguleringsstandarder som fastsetter typer av forvaltere av alternative investeringsfond (AIF) slik at visse krav i direktivet anvendes på AIF-forvaltere på en enhetlig måte.
- 2) Det bør skjelnes mellom hvorvidt en AIF-forvalter forvalter AIF-er av åpen eller lukket type eller begge deler slik at reglene om likviditetsstyring og framgangsmåtene for verdsetting i direktiv 2011/61/EU anvendes korrekt på AIF-forvaltere.
- 3) Den avgjørende faktor for å fastslå om en AIF-forvalter forvalter AIF-er av åpen eller lukket type, bør være at et åpent AIF gjenkjøper eller innløser sine aksjer eller andeler fra investorene på anmodning fra aksje- eller andelseiere før avvikling innledes, i samsvar med framgangsmåten og hyppigheten fastsatt i AIF-ets regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter. En reduksjon i et AIFs kapital i forbindelse med utdeling i samsvar med dets regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter, herunder en reduksjon som er godkjent ved en beslutning truffet av aksje- eller andelseierne i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter, bør ikke

hensyntas ved fastsettelse av om AIF-et er av åpen type eller ikke.

- 4) Bare de gjenkjøpene eller innløsningene som foretas med AIF-ets eiendeler, bør hensyntas for å fastslå om en AIF-forvalter forvalter AIF-er av åpen eller lukket type. Ved fastsettelse av om et AIF er av åpen type eller ikke, bør det derfor ikke tas hensyn til om aksjene eller andelene i AIF-et kan omsettes på annenhåndsmarkedet og ikke gjenkjøpes eller innløses av AIF-et.
- 5) En AIF-forvalter som forvalter ett eller flere åpne eller ett eller flere lukkede AIF-er på samme tid, bør for hvert AIF anvende de særlige reglene som gjelder for den aktuelle typen AIF.
- 6) Enhver endring i et AIFs innløsningspolitikk som innebærer at AIF-et vil kunne anses for ikke lenger å være et AIF av åpen type eller et AIF av lukket type, bør føre til at AIF-forvalteren slutter å anvende reglene i den gamle innløsningspolitikken for det AIF-et som forvaltes, og anvender reglene for den nye innløsningspolitikken for AIF-et.
- 7) I henhold til artikkel 61 nr. 3 og 4 i direktiv 2011/61/EU bør det tas hensyn til de juridiske strukturer som var gjeldende for AIF-er som ble etablert før 22. juli 2013. Da nevnte direktiv ble vedtatt, fantes det i Unionen ingen harmonisert definisjon av den juridiske strukturen for lukkede AIF-er, og strukturen varierte fra medlemsstat til medlemsstat. Dette gjenspeiles i direktivteksten der visse eksisterende juridiske strukturer som ikke har innløsningsrett i en periode på fem år fra dagen for den opprinnelige investeringen, anses som lukkede AIF-er. I artikkel 61 nr. 3 og 4 i direktiv 2011/61 er det fastsatt overgangsperioder der eksisterende AIF-forvaltere som forvalter lukkede AIF-er som er langt framme eller i sluttfa-

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finansstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

sen av sin investeringscyklus slik det framgår av utløpsdatoen eller fordi de ikke kan foreta ytterligere investeringer etter 22. juli 2013, kan fortsette å forvalte slike AIF-er uten godkjenning eller uten å måtte overholde en betydelig del av direktivet. For å bevare virkeområdet for nevnte bestemmelser i lys av dette mål og på bakgrunn av ovennevnte, bør følgelig en AIF-forvalter anses for å være en AIF-forvalter av et lukket AIF i henhold til artikkel 61 nr. 3 og 4 i direktiv 2011/61/EU, i den grad vedkommende forvalter AIF-er der aksjene eller andelene gjenkjøpes eller innløses etter en innledende periode på minst fem år da innløsningsrettighetene ikke kan utøves.

- 8) Denne forordning bygger på det utkast til tekniske reguleringsstandarder som ESMA har framlagt for Kommisjonen.
- 9) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til de tekniske reguleringsstandardene som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene dette innebærer samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder, som er opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010² –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Typer av AIF-forvaltere

1. En AIF-forvalter kan være en eller begge av følgende:
  - AIF-forvalter av ett eller flere åpne AIF-er
  - AIF-forvalter av ett eller flere lukkede AIF-er
2. En AIF-forvalter av et åpent AIF skal anses for å være en AIF-forvalter som forvalter et AIF der aksjer eller andeler gjenkjøpes eller innløses på anmodning fra aksje- eller andelseiere før avvikling innledes, direkte eller indirekte, fra eiendelene i AIF-et, i samsvar med framgangsmåten og hyppigheten fastsatt i AIF-ets

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter.

En reduksjon i et AIFs kapital i forbindelse med utdeling i samsvar med dets regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter, herunder en reduksjon som er godkjent ved en beslutning truffet av aksje- eller andelseierne i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokument, prospekt eller tilbudsdokumenter, bør ikke hensyntas ved fastsettelse av om AIF-et er av åpen type eller ikke.

Det skal ikke tas hensyn til om aksjene eller andelene i et AIF kan omsettes på annenhåndsmarkedet og ikke gjenkjøpes eller innløses av AIF-et ved fastsettelse av om AIF-et er av åpen type eller ikke.

3. En AIF-forvalter av et lukket AIF skal være en AIF-forvalter som forvalter et AIF av en annen type enn den som er beskrevet i nr. 2.
4. Dersom en endring i innløsningspolitikken for AIF-et innebærer en endringen av type AIF som forvaltes av en AIF-forvalter, skal AIF-forvalteren anvende reglene for den nye typen AIF på det aktuelle AIF-et.
5. Med hensyn til artikkel 61 nr. 3 og 4 i direktiv 2011/61/EU skal en AIF-forvalter anses for å være en AIF-forvalter av et lukket AIF når vedkommende forvalter AIF-er der aksjer eller andeler gjenkjøpes eller innløses på anmodning fra aksje- eller andelseiere før avvikling innledes, direkte eller indirekte, fra eiendelene i AIF-et, etter en innledende periode på minst fem år da innløsningsrettigheter ikke kan utøves.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2013.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/514 av 18. desember 2014 om de opplysninger vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010¹, særlig artikkel 67 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å angi nærmere innholdet i de opplysninger som vedkommende myndigheter i medlemsstatene hvert kvartal skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU for at denne skal være i stand til å vurdere virkemåten til markedsføringspassene for forvaltere av alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-forvaltere etablert i Unionen) som forvalter eller markedsfører i Unionen alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-er etablert i Unionen), driftsvilkårene for AIF-er og deres forvaltere og mulige konsekvenser av en utvidelse av markedsføringspasset.
- 2) Det er viktig å sikre at opplysningene som vedkommende myndigheter oversender, er relevante og egnet til å bidra til en velfundert vurdering. Alle vedkommende myndigheter bør derfor oversende opplysninger som gjør det mulig å foreta en ensartet vurdering i hele Unionen, samtidig som de beholder muligheten til også å sende inn eventuelle tilleggsopplysninger de måtte anse som nyttige for vurderingen av den generelle virkemåten til EU-markedsføringspasset og de nasjonale reglene for private plasseringer, og av konsekvensene av en

utvidelse av markedsføringspasset til fond og forvaltere etablert i tredjestater. For å sikre at ensartede rapporteringskrav kommer direkte til anvendelse på alle vedkommende myndigheter, bør det fastsettes regler for hvilke opplysninger som skal oversendes til ESMA, i form av en forordning.

- 3) For å vurdere bruken som gjøres av EUs markedsføringspass, er det viktig å samle inn kvantitative opplysninger om AIF-forvaltere og AIF-fond som benytter markedsføringspassene fastsatt i artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU, og opplysninger om de medlemsstater der det foregår virksomhet over landegrensene, og om typene virksomhet over landegrensene.
- 4) Effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter er en svært viktig side ved EU-markedsføringspassets generelle virkemåte. For å vurdere effektiviteten er det nødvendig å samle inn opplysninger om samarbeidet mellom vedkommende myndigheter når de utøver sitt ansvar i samsvar med artikkel 45 og 50 i direktiv 2011/61/EU. Dette innebærer at det bør foretas en vurdering av tilfeller der ulike kompetanser har blitt utløst, av tiltakene som har blitt truffet og av hvor effektivt samarbeidet er med hensyn til tidsaspekter, relevans og detaljnivå.
- 5) EU-markedsføringspasset baserer seg på meldingssystemet fastsatt i artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU. Vedkommende myndigheter bør derfor sende inn opplysninger om hvordan dette systemet virker, særlig med hensyn til tidsaspekter, smidighet, kvaliteten på meldte opplysninger og eventuelle forskjeller anvendelsen av det måtte medføre.
- 6) For å gjøre det mulig å foreta en objektiv vurdering bør vedkommende myndigheter pålegges å legge fram opplysninger om markeds-

¹ EUT L 174 av 1.7.2011, s.1.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

føringspassets virkemåte også fra investorenes synsvinkel, særlig med hensyn til konsekvensene for investorvernet. Vedkommende myndigheter bør også legge fram opplysninger om klager som investorer har framsatt om AIF-forvaltere eller AIF-fond som er etablert i andre medlemsstater enn der investoren har sitt hjemsted, om henvendelser fra investorer angående kompetansefordelingen mellom vedkommende myndigheter i ulike medlemsstater og om ethvert problem som tas opp angående markedsføringsordningene.

- 7) Ved vurderingen av markedsføringspassets virkemåte må det tas tilbørlig hensyn til ESMAAs rolle i å løse uoverensstemmelser mellom vedkommende myndigheter med hensyn til forvaltning eller markedsføring over landegrensene. Vedkommende myndigheter bør derfor formidle sine synspunkter når det gjelder hensiktsmessighet, tidsaspekter, kvalitet og andre aspekter ved ESMAAs deltakelse.
- 8) For å vurdere virkemåten til gjeldende nasjonale ordninger som gjør det mulig for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat og AIF-er etablert i en tredjestat å drive virksomhet i den enkelte medlemsstat, er det nødvendig å ha full, inngående kunnskap om de juridiske rammer som den enkelte medlemsstat har vedtatt, og om det som særpreger dem og skiller dem fra de regler som gjelder for AIF-forvaltere etablert i Unionen og AIF-er etablert i Unionen. Det er også viktig å samle inn kvantitative opplysninger om antallet AIF-er etablert i tredjestater som markedsføres i medlemsstatene og AIF-forvaltere etablert i tredjestater som forvalter eller markedsfører AIF-er i medlemsstatene. Disse opplysningene bør også inneholde informasjon om håndhevings- og tilsynstiltak og om ytterligere opplysninger som tilsynsmyndighetene i tredjestater har oversendt på anmodning.
- 9) Vedkommende myndigheter bør formidle opplysninger om eventuelle samarbeidsordninger de har avtalt med tilsynsmyndighetene i tredjestater, og som ESMA ikke allerede er kjent med gjennom sin deltakelse i forhandlingene om multilaterale programerklæringer. For å kunne vurdere hvordan samarbeidsordningene fungerer, er det viktig å samle inn opplysninger om hvor effektive de er, og særlig kvantitative og kvalitative opplysninger om anvendelsen av de ulike fullmaktene disse ordningene omfatter. Dette omfatter anmodninger om opplysninger, besøk på stedet og utveksling av opplysninger. Samarbeidets

effektivitet bør vurderes med hensyn til relevans, detaljnivå, tidsaspekter og fullstendighet når det gjelder den bistand som mottas.

- 10) Vedkommende myndigheter bør gi opplysninger om alle egenskaper ved en tredjestats ordning som faktisk eller rettslig skaper begrensninger eller vanskeligheter for dem når de skal utføre sine tilsynsoppgaver eller samle inn opplysninger direkte fra enheter fra tredjestater. Det bør dessuten samles inn opplysninger om klager fra investorer og om de tiltak vedkommende myndigheter har truffet som følge av slike klager.
- 11) Vurderingen av samspillet mellom de to ordningene som er etablert for å forvalte eller markedsføre AIF-er, bør baseres på dokumentasjon som gjenspeiler situasjonen generelt på på det indre marked, og på kortsiktige og langsiktige vurderinger av utviklingen av markedet, herunder eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevridding. Vurderingene bør gjøres på grunnlag av dokumentasjon på om det foreligger like konkurransevilkårene mellom medlemsstatene og det enkelte tredjeland, for eksempel når det gjelder regelverksbyrden, konkurransevilkår og tilsyn. Vedkommende myndigheter bør legge fram konkrete opplysninger om generelle eller spesielle problemer som gjelder tredjestater, og angi kildene til disse problemene.
- 12) Når vedkommende myndigheter framlegger opplysninger om mulige markedsforstyrrelser eller konkurransevridding, bør de ta i betraktning alle foretak for kollektiv investering og deres forvaltere. Det er viktig å fastslå hvorvidt og i hvilken utstrekning både AIF-er etablert i Unionen og foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer som er opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF², i tillegg til deres forvaltere, kan komme til å bli berørt av innføringen av markedsføringspass for tredjestater. Dette er særlig viktig med tanke på at definisjonen av AIF-forvaltere etablert i tredjestater i direktiv 2011/61/EU omfatter alle foretak for kollektiv investering som er etablert i tredjestater, herunder slike som ville vært underlagt direktiv 2009/65/EG dersom de hadde vært etablert i en medlemsstat. For å kunne vurdere den samlede virkningen på markedet er det nød-

² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

vendig å identifisere mulige konsekvenser for andre foretak som driver virksomhet i kapitalforvaltningssektoren, som depotmottakere og tjenesteytere –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedkommende myndigheter skal i henhold til artikkel 67 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU gi Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) følgende opplysninger:

- a) opplysninger om virkemåten til EUs markedsføringspass for forvaltere av alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-forvaltere) som forvalter og/eller markedsfører i Unionen alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-er), som fastsatt i artikkel 2-7,
- b) opplysninger om virkemåten til den markedsføring i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som gjøres av forvaltere av AIF-er etablert i Unionen, og den forvaltning og/eller markedsføring i medlemsstatene av AIF-er som gjøres av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, som fastsatt i artikkel 8-13,
- c) opplysninger om konsekvensene av virkemåten til ordningene nevnt i bokstav a) og b), som fastsatt i artikkel 14.

Artikkel 2

Når det gjelder bruken av markedsføringspasset, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som har godkjenning i henhold til artikkel 7 i direktiv 2011/61/EU,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i henhold til artikkel 32 i direktiv 2011/61/EU, antallet AIF-er og avdelinger i AIF-er etablert i Unionen som markedsføres i henhold til artikkel 32 i direktiv 2011/61/EU, og fordeling på hjemstat og vertsstat,
- c) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU, antallet AIF-er etablert i Unionen som forvaltes i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU, og fordeling på hjemstat og vertsstat,
- d) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen som er etablert i andre medlemsstater i henhold til artik-

kel 33 i direktiv 2011/61/EU ved opprettelse av en filial, og antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som direkte forvalter AIF-er etablert i Unionen som er opprettet i andre medlemsstater i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 3

Når det gjelder problemer med hensyn til effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet har underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som den som er beskrevet i artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av typen situasjoner,
- b) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha blitt underrettet i henhold til artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU av vedkommende myndighet i vertsstaten, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 5 i samme direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- c) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som den som er beskrevet i artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 6 i samme direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- d) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet har underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som den som er beskrevet i artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av typen situasjoner,
- e) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha blitt underrettet i henhold til artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU av vedkommende myndighet i vertsstaten, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 7 i samme direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- f) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som den som er beskrevet i artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 8 i samme direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- g) antall underretninger som er sendt og underretninger som er mottatt i henhold til artikkel 50 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av de tiltak som er truffet som følge av underretningen,
- h) når det gjelder anmodninger om bistand utferdiget av vedkommende myndighet, skal følgende opplysninger gis:
  - antallet og typen anmodninger,
  - antallet anmodninger som er avslått og begrunnelsen for avslaget,
  - graden av tilfredshet med bistanden som er mottatt, samt eventuelle problemer som oppsto,
  - gjennomsnittlig svartid,
- i) når det gjelder anmodninger om bistand mottatt av vedkommende myndighet fra vedkommende myndigheter i andre medlemsstater, skal følgende opplysninger gis
  - antallet og typen anmodninger,
  - antallet anmodninger som er avslått og begrunnelsen for avslaget,
  - gjennomsnittlig svartid,
- j) antallet kontroller på stedet og undersøkelser som vedkommende myndighet har gjennomført i en annen medlemsstat i henhold til artikkel 54 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, og antallet anmodninger om kontroller på stedet eller undersøkelser i en annen medlemsstat som er avslått.

Artikkel 4

Når det gjelder eventuelle problemer i forbindelse med effektiviteten ved meldingssystemet i henhold til artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) gjennomsnittlig tid som går fra den fullstendige meldingsfilen blir mottatt fra en AIF-forvalter, til mottakermyndigheten har underrettet vedkommende myndighet i vertsmedlemsstaten,
- b) gjennomsnittlig tid som går før AIF-forvalteren har fått underretning fra vedkommende myndighet i sin hjemstat om at den kan drive virksomhet over landegrensene, beregnet fra den dato meldingsfilen oversendes til vedkommende myndighet i vertsstaten,
- c) antallet anmodninger fra vedkommende myndighet i vertsstaten om klargjørende opplysninger i tilknytning til underretningen,
- d) antallet tvister vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten er innblandet i i tilknytning til meldingsprosessen.

Artikkel 5

Når det gjelder spørsmål om investorsvern i forbindelse med AIF-er som markedsføres eller forvaltes fra en annen medlemsstat, og AIF-er som markedsføres i henhold til artikkel 43 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) antallet og typen klager som investorer har sendt til vedkommende myndighet angående AIF-er som markedsføres eller forvaltes av en AIF-forvalter som er etablert i en annen medlemsstat, klagegrunnene samt hvordan klagen ble løst,
- b) dokumentasjon på at det blant investorene råder uklarhet med hensyn til fordelingen av tilsynsoppgaver mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten,
- c) eventuelle spørsmål om virkemåten til de ordningene AIF-forvalteren har iverksatt for å markedsføre AIF-er, og de ordningene som er fastsatt for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et blir markedsført overfor småinvestorer, i henhold til kravene i bokstav h) i vedlegg IV til direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 6

Når det gjelder mekling gjennom ESMA, skal vedkommende myndigheter legge fram opplysninger om graden av tilfredshet med ESMA's mekling i spørsmål som gjelder virkemåten til markedsføringspasset for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen.

Artikkel 7

Når det gjelder effektiviteten ved innsamlingen og utvekslingen av opplysninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har mottatt opplysninger fra en annen vedkommende myndighet med henblikk på overvåking av systemrisiko, der det skilles mellom:
  - tilbakevendende opplysninger som gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 25 nr. 2 første punktum i direktiv 2011/61/EU,
  - opplysninger om viktige kilder til motpartsrisiko som er oversendt bilateralt i samsvar med artikkel 25 nr. 2 annet punktum i direktiv 2011/61/EU,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- opplysninger som er utvekslet etter behov i samsvar med artikkel 53 i direktiv 2011/61/EU,
- b) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har utvekslet opplysninger med en annen vedkommende myndighet med henblikk på overvåking av systemrisiko, der det skilles mellom:
  - opplysninger som rapporteres regelmessig i samsvar med artikkel 25 i direktiv 2011/61/EU,
  - opplysninger som utveksles bilateralt etter behov i samsvar med artikkel 53 i direktiv 2011/61/EU.
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til markedsføringen av AIF-er i henhold til artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU,
- d) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner som vedkommende myndighet har iverksatt overfor AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forpliktelsene fastsatt i artikkel 22, 23, 24 og 26–30 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 8

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører AIF-er etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 36 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelser som regulerer markedsføringen, herunder en beskrivelse av de særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som har godkjenning fra vedkommende myndighet til å markedsføre på dens territorium AIF-er etablert i en tredjestat, i henhold til artikkel 36 i direktiv 2011/61/EU, og antallet AIF-er etablert i en tredjestat som markedsføres,
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i Unionen med hensyn til markedsføringen av AIF-er etablert i en tredjestat,
- d) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner som er iverksatt overfor AIF-forvaltere etablert i Unionen med hensyn til markedsføringen av AIF-er etablert i en tredjestat.

Artikkel 9

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er i samsvar med artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelser som regulerer markedsføringen, herunder en beskrivelse av de særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er på vedkommende myndighets territorium i samsvar med artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, og antallet AIF-er som markedsføres,

Artikkel 10

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er etablert i Unionen i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelser som regulerer forvaltningen, herunder en beskrivelse av de særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter på vedkommende myndighets territorium AIF-er etablert i Unionen, og antallet AIF-er etablert i Unionen de forvalter,
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen.

Artikkel 11

Når det gjelder forekomsten av og effektiviteten ved samarbeidsordninger for overvåking av systemrisiko mellom vedkommende myndighet i en medlemsstat og tilsynsmyndigheten i en tredjestat, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) eventuelle andre bilaterale samarbeidsordninger som finnes mellom vedkommende myndighet og tilsynsmyndighetene i tredjestater enn de som er framforhandlet og avtalt av ESMA og de berørte tredjestater,
- b) når det gjelder anmodninger om opplysninger eller bistand som vedkommende myndighet har sendt til myndigheter i tredjestater i samsvar med samarbeidsordningene:
  - antallet og typen anmodninger,
  - antallet anmodninger som er avslått og begrunnelsen for avslaget,
  - graden av tilfredshet med bistanden som er mottatt, herunder eventuelle problemer som oppsto,
  - gjennomsnittlig svartid,

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

- c) antall besøk på stedet som vedkommende myndighet har anmodet tilsynsmyndigheten i en tredjestat om å utføre på dens vegne, i samsvar med eventuelle samarbeidsordninger, samt antallet anmodninger om besøk på stedet som ble avslått,
- d) antallet tilfeller der det i samsvar med samarbeidsordningene ble mottatt opplysninger det ikke var anmodet om, fra tilsynsmyndigheten i en tredjestat, om:
- alle kjente vesentlige hendelser som ville kunne innebære negative konsekvenser for en enhet det føres tilsyn med,
  - håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner, herunder tilbakekalling, midlertidig oppheving eller endring av relevante tillatelser eller registrering, som gjelder eller berører AIF-forvaltere etablert i tredjestater som markedsfører eller forvalter AIF-er på vedkommende myndighets territorium,
- e) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har videreformidlet opplysninger mottatt fra tilsynsmyndighetene i tredjestater, til andre vedkommende myndigheter, med henblikk på overvåking av systemrisiko i samsvar med samarbeidsordningene.

Artikkel 12

Når det gjelder spørsmål om investorsvern i forbindelse med markedsføring og forvaltning i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndighet legge fram følgende opplysninger:

- a) antallet og typen klager som investorer har sendt til vedkommende myndighet angående AIF-er som markedsføres på dens territorium i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning,
- b) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner iverksatt av vedkommende myndighet, herunder tilbakekalling, midlertidig oppheving eller endring av relevante tillatelser eller registrering, som gjelder eller berører AIF-forvaltere etablert i tredjestater som markedsfører eller forvalter AIF-er på dens territorium, eller AIF-er etablert i tredjestater som markedsføres på dens territorium av AIF-forvaltere etablert i Unionen.

Artikkel 13

Når det gjelder egenskaper ved en tredjestats rettslige og tilsynsmessige ramme som kan være til hinder for at vedkommende myndighet kan

utøve sine tilsynsfunksjoner på en effektiv måte, skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) problemer eller hindringer for anvendelsen av den rettslige og tilsynsmessige ramme som vedkommende myndighet har møtt når de har ført tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat eller AIF-er etablert i en tredjestat,
- b) problemer med å uthente opplysninger direkte fra AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.

Artikkel 14

Når det gjelder konsekvensene av virkemåten av ordningene nevnt i artikkel bokstav a) og b), skal vedkommende myndigheter legge fram følgende opplysninger:

- a) dokumentasjon på at AIF-forvaltere som var etablert på deres territorium, har flyttet til tredjestater, med angivelse per tredjestat av hvor mange AIF-er dette gjelder, og samlede aktiva de forvalter, samt årsakene til flyttingen,
- b) nøyaktige opplysninger om eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevridning som er påvist eller forventes mellom foretak for kollektiv investering som er etablert i Unionen og foretak for kollektiv investering som er etablert i tredjestater, og mellom forvaltere av foretak for kollektiv investering som er etablert i Unionen og foretak for kollektiv investering som er etablert i tredjestater,
- c) dokumentasjon på at forvaltere av foretak for kollektiv investering etablert i Unionen som har godkjenning på deres territorium, har møtt problemer eller begrensninger når de skal etablere virksomhet eller markedsføre foretak for kollektiv investering som de forvalter, i en tredjestat, med angivelse av de tredjestater dette gjelder,
- d) dokumentasjon på at det i tredjestater foreligger begrensninger eller problemer som avskrekker forvaltere av foretak for kollektiv investering etablert i Unionen som har godkjenning på deres territorium, fra å etablere virksomhet eller foretak for kollektiv investering som de forvalter i en tredjestat, med angivelse av de tredjestater dette gjelder,
- e) opplysninger om andre generelle eller spesielle problemer forvaltere av foretak for kollektiv investering etablert i Unionen møter når de skal etablere virksomhet eller markedsføre foretak for kollektiv investering som de forvalter, i en tredjestat, med angivelse av de tredjestater dette gjelder.

Samtykke til 1) deltakelse i åtte beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem og enkelte andre rettsakter, 2) overføring av myndighet til å utøve beføyelser med direkte virkning i Norge til EFTAs overvåkingsorgan og EFTA-domstolen ved fremtidig innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 1286/2014 og forordning (EU) nr. 2015/2365

Artikkel 15

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. desember 2014.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

Bestilling av publikasjoner

Offentlige institusjoner:

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

Internett: www.publikasjoner.dep.no

E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Privat sektor:

Internett: www.fagbokforlaget.no/offpub

E-post: offpub@fagbokforlaget.no

Telefon: 55 38 66 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: 07 Xpress AS – 04/2016

